

Pt - I

Vedavyas

Sa Padma mahapuram - Pratham - Sristi
 श्रीपादमे महापुराण - प्रथम - सृष्टि

Khanda

Sanskrit

Paper - Printed

1951 Samvat (124 years old)

198 Folio

14.4" x 7"

Complete

॥ अथ श्रीपाद्मे महापुराणे प्रथमं सृष्टिखण्डं प्रारभ्यते ॥

इस पुस्तकका सब अधिकार सन् १८६७ ई० २५ द्दकके अनुसार रजिष्टर करिके यन्त्रापिकारिनि स्वाधीन रक्खे हैं.

सृष्टिरांडाचीं चित्रे.

ॐ श्रीविष्णवे नमः ॥ ॐ स्वच्छं चंद्रावदातं करिकरमकरक्षोभसंजातफेनं ब्रह्मोद्भूतिप्रसक्तैर्व्रतनियमपरैः सेवितं विप्रमुख्यैः ॥ ॐ कारालंकृतेन त्रिभुवनगुरु
 णा ब्रह्मणा दृष्टिपूतं संभोगाभोगरम्यं जलमशुभहरं पौष्करं वः पुनातु ॥ १ ॥ सूतमेकांतमासीनं व्यासशिष्यं महामतिः ॥ लोमहर्षणनामा वा उग्रश्रवसमाह
 तत् ॥ २ ॥ ऋषीणामाश्रमांस्तात गत्वा धर्मान्समासतः ॥ पृच्छतां विस्तराद्ब्रूहि यन्मत्तः श्रुतवानसि ॥ ३ ॥ वेदव्यासान्मया पुत्रपुराणान्यखिलानि च ॥ तवा
 ख्यातानि प्राप्तानि मुनिभ्यो वद विस्तरात् ॥ ४ ॥ प्रयागे मुनिवर्यैश्च यथा पृष्टः स्वयं प्रभुः ॥ पृष्टेन चानुशिष्टास्ते मुनयो धर्मकांक्षिणः ॥ ५ ॥ देशं पुण्यमभीप्सं
 तो विभुना च हितैषिणा ॥ सुनाभं दिव्यरूपं च सत्यगं शुभविक्रमं ॥ ६ ॥ अनौपम्यमिदं चक्रं वर्तमानमतं द्रिताः ॥ पृष्टतो यातनियमात्पदं प्राप्स्यथ यद्वितम् ॥ ७ ॥
 गच्छतो धर्मचक्रस्य यत्र नेमिर्विशिर्यते ॥ पुण्यः स देशो मतं व्यइत्युवाच स्वयं प्रभुः ॥ ८ ॥ उक्त्वा चैव मृषीन् सर्वानदृश्यत्वमगात्पुनः ॥ गंगावर्तसमाहारो नेमि
 र्यत्र व्यशीर्यत ॥ ९ ॥ ईजिरे दीर्घसत्रेण ऋषयो नैमिषेतदा ॥ तत्र गत्वा तु तान् ब्रूहि पृच्छतो धर्मसंशयान् ॥ १० ॥ उग्रश्रवास्ततो गत्वा ज्ञानविन्मुनिपुंगवा
 न् ॥ अभिगम्योपसंगृह्य नमस्कृत्वा कृतांजलिः ॥ ११ ॥ तोषयामास मेधावी प्रणिपातेन तानृषीन् ॥ ते चापि सत्रिणः प्रीताः स सदस्या महात्मने ॥ १२ ॥
 तस्मै समेत्य पूजां च यथावत्प्रतिपेदिरे ॥ ऋषय ऊचुः ॥ कुतस्त्वमागतः सूतकस्माद्देशादिहागतः ॥ १३ ॥ कारणं चागमे ब्रूहि वृंदारकसमद्युते ॥ सूत
 उवाच ॥ पित्राहंतु समादिष्टो व्यासशिष्येण धीमता ॥ १४ ॥ शुश्रूषस्व मुनीन् गत्वा यत्ते पृच्छंति तद्ब्रू ॥ वदंतु भगवंतो मां कथयामि कथां तु यां ॥ १५ ॥
 पुराणं चेति हासं वा धर्मानथ पृथग्विधान् ॥ तां गिरं मधुरांतस्य शुश्रूषसत्तमाः ॥ १६ ॥ अथ तेषां पुराणस्य शुश्रूषा समपद्यत ॥ दृष्ट्वा तमतिविश्वस्तं विद्वां
 सं लोमहर्षिणि ॥ १७ ॥ तस्मिन्सत्रे कुलपतिस्सर्वशास्त्रविशारदः ॥ शौनको नाम मेधावी विज्ञानारण्यके गुरुः ॥ १८ ॥ इत्थं तद्भावमालंब्य धर्माञ्छुश्रूषुराह
 तम् ॥ त्वया सूत महाबुद्धे भगवान् ब्रह्मवित्तमः ॥ १९ ॥ इति हासपुराणार्थं व्यासः सम्यगुपासितः ॥ दुदोहिथ मतिं तस्य त्वं पुराणाश्रयां शुभां ॥ २० ॥
 अमीषां विप्रमुख्यानां पुराणं प्रतिसम्प्रति ॥ शुश्रूषाऽऽस्ते महाबुद्धे तद्भावयितुमर्हसि ॥ २१ ॥ सर्वे हीमे महात्मानो नाना गोत्राः समागताः ॥ स्वान्स्वानं
 शान्पुराणोक्ताञ्छृण्वन्तु ब्रह्मवादिनः ॥ २२ ॥ संपूर्णे दीर्घसत्रे स्मिस्तांस्त्वं श्रावय वै मुनीन् ॥ पादं पुराणं सर्वेषां कथयस्व महामते ॥ २३ ॥ कथं पद्मं समुद्भूतं
 ब्रह्मातत्र कथं न्वभूत् ॥ प्रोद्भूतेन कथं सृष्टिः कृता तां तु तथा वद ॥ २४ ॥ एवं पृष्टस्ततस्तांस्तु प्रत्युवाच शुभांगिरम् ॥ सूक्ष्मं च न्यायसंयुक्तं प्राब्रवीद्भौमहर्ष
 णिः २५ ॥ प्रीतोऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मि भवद्भिरिह चोदनात् ॥ पुराणार्थं पुराणज्ञैः सर्वधर्मपरायणैः ॥ २६ ॥ यथाश्रुतं सुविख्यातं तत्सर्वं कथयामिवः ॥ धर्मेषु
 तु सूतस्य सद्भिर्दृष्टः सनातनः ॥ २७ ॥ देवतानामृषीणां च राज्ञां चामिततेजसाम् ॥ वंशानां धारणं कार्यं स्तुतीनां च महात्मनाम् ॥ २८ ॥ इति हासपुराणेषु ह

प० पु०

॥ १ ॥

घ्रायेब्रह्मवादिनः ॥ नहि वेदेष्वधीकारः कश्चित्सूतस्य दृश्यते ॥ २९ ॥ वैन्यस्य हि पृथोर्यज्ञे वर्तमाने महात्मनः ॥ मागधश्चैव सूतश्च तमस्तौ तान् रेश्वरम् ॥ ३० ॥
 तुष्टेनाथ तयोर्दत्तो वरो राज्ञामहात्मना ॥ सूताय सूतविषयो मगधो मागधाय च ॥ ३१ ॥ तत्र सूत्यां समुत्पन्नः सूतो नामेह जायते ॥ ऐन्द्रे स त्रे प्रवृत्ते तु ग्रहयुक्ते बृ
 हस्पतौ ॥ ३२ ॥ तमेवैन्द्रं बार्हस्पत्ये तत्र सूतो व्यजायत ॥ शिष्यहस्तेन यत्पृक्तमभिभूतं गुरोर्हविः ॥ ३३ ॥ अधरोत्तरधारेण जज्ञे तद्वर्णसंकरम् ॥ ये त्रक्षत्रा
 त्समभवन् ब्राह्मण्याश्चैव योनितः ॥ ३४ ॥ पूर्वैर्नैव तु साधर्म्याद्वैधर्मास्ते प्रकीर्तिताः ॥ मध्यमो ह्येष सूतस्य धर्मः क्षेत्रोपजीविनः ॥ ३५ ॥ पुराणेष्वधिकारो
 मे विहितो ब्राह्मणैरिह ॥ दृष्ट्वा धर्ममहं पृष्टो भवद्भिर्ब्रह्मवादिभिः ॥ ३६ ॥ तस्मात्सम्यग्भुवि ब्रूयां पुराणमृषिपूजितम् ॥ पितॄणां मानसी कन्या वा सवं समपद्यत
 ॥ ३७ ॥ अपध्याता च पितृभिर्मत्स्यगर्भैर्बभूव सा अरणी बहुता शस्यनिमित्तं पुण्यजन्मनः ॥ ३८ ॥ तस्यां बभूव पूता त्मा महर्षिस्तु पराशरात् ॥ तस्मै भ
 गवते कृत्वानमः सत्याय वेधसे ॥ ३९ ॥ पुरुषाय पुराणाय ब्रह्मवाक्यानुवर्तिने ॥ मानवच्छद्मरूपाय विष्णवे शंसितात्मने ॥ ४० ॥ जातमात्रं च यं वेद उप
 तस्थे स संग्रहः ॥ मतिमंथानमाविध्य येनासौ श्रुतिसागरात् ॥ ४१ ॥ प्रकाशो जनितो लोके महाभारतचंद्रमाः ॥ भारतं भानुमान् विष्णुर्यदि न स्युरमीत्रयः ॥
 ॥ ४२ ॥ ततोऽज्ञानतमो धस्य कावस्था जगतो भवेत् ॥ कृष्णद्वैपायनं व्यासं विद्धि नारायणं प्रभुम् ॥ ४३ ॥ को ह्यन्यः पुंडरीकाक्षान् महाभारतकृद्भवेत् ॥ त
 स्मादहमुपाश्रौषं पुराणं ब्रह्मवादिनः ॥ ४४ ॥ सर्वज्ञात्सर्वलोकेषु पूजिता दीप्ततेजसः ॥ पुराणं सर्वशास्त्राणां प्रथमं ब्रह्मणा स्मृतम् ॥ ४५ ॥ उत्तमं सर्वलोकानां
 सर्वज्ञानोपपादकम् ॥ त्रिवर्गसाधनं पुण्यं शतकोटिप्रविस्तरम् ॥ ४६ ॥ निःशेषेषु च लोकेषु वाजिरूपेण केशवः ॥ ब्रह्मणस्तु समादेशाद्वेदानाहृतवानसौ ॥ ४७ ॥
 अंगानि चतुरो वेदान् पुराणन्यायविस्तरम् ॥ असुरेणाखिलं शास्त्रमपहृत्या त्मसात्कृतम् ॥ ४८ ॥ मत्स्यरूपेण जहार कल्पादाबुदकार्णवे ॥ अशेषमेतदवददुदकां
 तर्गतो विभुः ॥ ४९ ॥ श्रुत्वा जगाद च मुनीन् प्रतिवेदांश्च तर्मुखः ॥ प्रवृत्तिस्सर्वशास्त्राणां पुराणस्याभवत्तदा ॥ ५० ॥ कालेनाग्रहणं दृष्ट्वा पुराणस्य तदा विभुः ॥
 व्यासरूपस्तदा ब्रह्मासंग्रहार्थं युगे युगे ॥ ५१ ॥ चतुर्लक्षप्रमाणेन द्वापरे द्वापरे जगौ ॥ तदाष्टादशधा कृत्वा भूलोके स्मिन् प्रकाशितं ॥ ५२ ॥ अद्यापि देवलो
 केषु शतकोटिप्रविस्तरम् ॥ तदेवात्र चतुर्लक्षं संक्षेपेण निवेशितम् ॥ ५३ ॥ प्रवक्ष्यामि महापुण्यं पुराणं पाद्मञ्जितम् ॥ सहस्रं पञ्चपञ्चाशत्पंचखण्डैस्समन्वितम्
 ॥ ५४ ॥ तत्रादौ सृष्टिखण्डं स्याद्भूमिखण्डं ततः परम् ॥ स्वर्गखण्डं ततः पश्चात्ततः पातालखण्डकम् ॥ ५५ ॥ पञ्चमचततः ख्यातमुत्तरं खण्डमुत्तमम् ॥
 एतदेव महापद्ममुद्धृतं यन्मयं जगत् ॥ ५६ ॥ तद्वृत्तान्ताश्रयं यस्मात्पाद्ममित्युच्यते ततः ॥ एतत्पुराणममलं विष्णुमाहात्म्यनिर्मलम् ॥ ५७ ॥
 देवदेवो हरिर्यद्वै ब्रह्मणे प्रोक्तवान् पुरा ॥ ब्रह्मणाभिहितं पूर्वयावन्मात्रं मरीचये ॥ ५८ ॥ एतदेव च वै ब्रह्मा पाद्मलोके जगाद वै ॥ सर्वभूताश्रयं तच्च पाद्म

मित्युच्यतेबुधैः ॥ ५९ ॥ पाञ्चतत्पंचपंचाशत्सहस्राणीहपठ्यते ॥ पंचभिःपर्वभिःप्रोक्तंसंक्षेपाद्व्यासकारितात् ॥ ६० ॥ पौष्करंप्रथमंपर्वयत्रो
 त्पन्नः स्वयंविराट् ॥ द्वितीयंतीर्थपर्वस्यात्सर्वग्रहगणाश्रयम् ॥ ६१ ॥ तृतीयपर्वग्रहणाराजानोभूरिदक्षिणाः ॥ वंशानुचरितंचैवचतुर्थेपरिकीर्तितम्
 ॥ ६२ ॥ पंचमेमोक्षतत्त्वंचसर्वतत्त्वंनिगद्यते ॥ पौष्करेनवधासृष्टिः सर्वेषांब्रह्मकारिता ॥ ६३ ॥ देवतानांमुनीनांचपितृसर्गस्तथापरः ॥ द्वितीयेपर्व
 ताश्चैवद्वीपाः सप्तसागराः ॥ ६४ ॥ तृतीयेरूद्रसर्गस्तुदक्षशापस्तथैवच ॥ चतुर्थेसंभवोराज्ञांसर्ववंशानुकीर्तनम् ॥ ६५ ॥ अन्त्येपवर्गसंस्थानंमोक्ष
 शास्त्रानुकीर्तनम् ॥ सर्वमेतत्पुराणेऽस्मिन्कथयिष्यामिवोद्विजाः ॥ ६६ ॥ इदंपवित्रंयशसोनिधानमिदंपितृणामतिवह्यभस्यात् ॥ इदंचदेवस्यसुखायनित्यमि
 दंमहापातकभिच्चपुंसाम् ॥ ६७ ॥ इतिश्रीपद्मपुराणेप्रथमेसृष्टिखंडेपुराणावतारेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ नमस्येसर्वलोकानांविश्वस्यजगतः
 पतिम् ॥ ममंक्रुरुतेभावंसृष्टिरूपंप्रधानवित् ॥ १ ॥ लोककृल्लोकतत्त्वज्ञोयोगमास्थाययोगवित् ॥ असृजत्सर्वभूतानिस्थावराणिचराणिच ॥ २ ॥ तमजंविश्वकर्माणं
 चित्पतिलोकसाक्षिणम् ॥ पुराणारूपायनजिज्ञासुर्व्रजामिशरणंविभुम् ॥ ३ ॥ ब्रह्मविष्णुगिरीशेभ्योनमस्कृत्वासमाहितः ॥ इंद्रायलोकपालेभ्यः सवित्रेचस
 माधिना ॥ ४ ॥ मुनीनांचवरिष्ठायवसिष्ठायमहात्मने ॥ तद्वक्त्रे भाततपसेजातूकर्णायचाक्षुषे ॥ ५ ॥ तस्मैभगवतेनत्वावेदव्यासायवेधसे ॥ पुरुषाय
 पुराणायभृगुवाक्यानुवर्तिने ॥ ६ ॥ तस्मादहमुपाश्रौषंपुराणंब्रह्मवादिनः ॥ सर्वज्ञात्सर्वलोकेषुपूजितादीप्ततेजसः ॥ ७ ॥ अव्यक्तंकारणंयत्तन्नित्यंसदसदा
 त्मकम् ॥ महदादिविशेषांतंसृजतीतिविनिश्चयः ॥ ८ ॥ अण्डेहिरण्येपूर्वब्रह्मणः सूतिरुत्तमा ॥ अंडस्यावरणंचाद्भिरपामपिचतेजसा ॥ ९ ॥ वायुनातस्य
 वायोः स्वात्तद्भूतादितआवृतम् ॥ भूतादिर्महताचापिअव्यक्तेनावृतोमहान् ॥ १० ॥ प्रादुर्भावश्चलोकानामंडणोपवर्णितः ॥ नदीनांपर्वतानांचप्रादुर्भावो
 नुवर्ण्यते ॥ ११ ॥ मन्वंतराणांसंक्षेपात्कल्पानांचोपवर्णनम् ॥ ब्रह्मवृक्षलयब्रह्मप्रजासर्गोपवर्णनम् ॥ १२ ॥ कल्पानांसंचरश्चैवजगतःस्थापनंतथा ॥
 शयनंचहरेरप्सुपृथिव्युद्धरणंपुनः ॥ १३ ॥ दशधाजन्मसंचारोभृगुशापेनकेशवे ॥ सन्निवेशोयुगादीनांसर्वाश्रमविभाजनम् ॥ १४ ॥ स्वर्गस्थानविभा
 गश्चमर्त्यानांस्वर्गचारिणां ॥ पशूनांपक्षिणांचैवसंभवः परिकीर्तितः ॥ १५ ॥ तथानिर्वचनंकल्पंस्वाध्यायस्यपरिग्रहः ॥ प्रतिसर्गाः पुनः प्रो
 क्ताब्रह्मणोबुद्धिपूर्वकाः ॥ १६ ॥ त्रयोन्येऽबुद्धिपूर्वास्तेतथालोकानकल्पयत् ॥ ब्रह्मणोवदनेभ्यश्चभृगवादीनांसमुद्भवः ॥ १७ ॥ कल्पयोरंतरंप्रोक्तं
 प्रतिसंधिश्चसर्गयोः ॥ भृगवादीनामृषीणांचप्रजासर्गोपवर्णनम् ॥ १८ ॥ वसिष्ठस्यचब्रह्मर्षेर्ब्रह्मत्वंपरिकीर्तितम् ॥ स्वायंभुवस्यचमनोस्ततश्चाप्यनुकी
 र्त्तनम् ॥ १९ ॥ उक्तोनाभेर्विसर्गश्चरजसश्चमहात्मनः ॥ द्वीपानांचसमुद्राणांपर्वतानांचकीर्तनम् ॥ २० ॥ द्वीपभेदसमुद्राणामन्तर्भावश्चसप्तसु ॥

कीर्त्यन्तेयोजनाग्रेणयेचतत्रनिवासिनः ॥ २१ ॥ तदीयानिचवर्षाणिनदीभिःपर्वतैःसह ॥ जंबूद्वीपादयोद्वीपाःसमुद्रैःसप्तभिर्वृताः ॥ २२ ॥ अंडस्यां
तस्त्वमेलोकाः सप्तद्वीपाचमेदिनी ॥ सूर्याचंद्रमंसोश्चरोग्रहाणां ज्योतिषांतथा ॥ २३ ॥ कीर्त्यन्तेध्रुवसामर्थ्यात्प्रजानांचशुभाशुभम् ॥ ब्रह्मणानि
र्मितःसौरः स्यंदनोर्थवशात्स्वयम् ॥ २४ ॥ कल्पितो भगवांस्तेनप्रसर्पतिदिवाकरः ॥ सूर्यादीनांस्यंदनानांध्रुवादेवप्रवर्तनं ॥ २५ ॥ कल्पितःशिशु
मारश्चयस्यपुच्छेध्रुवःस्थितः ॥ संभवांतेचसंहारःसंहारांतेचसंभवः ॥ २६ ॥ देवतानामृषीणांचमनोःपितृगणस्यच ॥ नशक्यंविस्तराद्वक्तुमित्युक्तंचसमासतः
॥ २७ ॥ अतीतानागतानांवैसमंस्वायंभुवेनतु ॥ मन्वंतरेषुदेवानांप्रजेशानांचकीर्तनम् ॥ २८ ॥ नैमित्तिकःप्राकृतिकस्तथैवात्यंतिकः स्मृतः ॥ त्रिविधः
सर्वभूतानांकल्पितःप्रतिसंचरः ॥ २९ ॥ अनावृष्टिर्भास्कराच्चघोरः संवर्तकानलः ॥ मेवाश्चैकार्णवायेतुतथारात्रिर्महात्मनः ॥ ३० ॥ संध्यालक्षणमुद्दिष्टं
तथाब्राह्मंविशेषतः ॥ भूतानांचापिलोकानांसप्तानामनुवर्णनम् ॥ ३१ ॥ संकीर्त्यन्तेमयाचात्रपापानांरौरवादयः ॥ सर्वेषामेवसत्त्वानांपरिणामविनि
र्णयः ॥ ३२ ॥ ब्रह्मणःप्रतिसर्गश्चसर्वसंहारवर्णनम् ॥ कल्पेकल्पेचभूतानांमहतामपिसंक्षयः ॥ ३३ ॥ सुसंख्यायचबुद्धवैब्रह्मणश्चाप्यनित्यताम् ॥ दौ
रात्म्यंचैवभोगानांसंसारस्यचकष्टताम् ॥ ३४ ॥ दुर्लभत्वंचमोक्षस्यवैराग्यादोषदर्शनम् ॥ व्यक्ताव्यक्तंपरित्यज्य सत्त्वंब्रह्मणिसंस्थितम् ॥ ३५ ॥
नानात्वदर्शनात्सुस्थस्ततस्तदभिवर्तते ॥ ततस्तापत्रयातीतोविरूपाख्योनिर्जयः ॥ ३६ ॥ आनंदंब्रह्मणःप्राप्तो नविभेति कुतश्चन ॥ इतिकृत्यसमुद्देशः
प्रमाणस्योपवर्णितः ॥ ३७ ॥ कीर्त्यन्तेजगतोयत्रसर्गप्रलयविक्रियाः ॥ प्रवृत्तिश्चापिभूतानांनिवृत्तीनांफलानिच ॥ ३८ ॥ प्रादुर्भावोवसिष्ठस्यशक्तेर्ज
न्मतथैवच ॥ सौदासान्निग्रहस्तस्यविश्वामित्रकृतेनच ॥ ३९ ॥ पराशरस्यचोत्पत्तिरदृश्यन्त्यांयथाविभोः ॥ जज्ञेपितृणांकन्यायांव्यासश्चापियथा
मुनिः ॥ ४० ॥ शुकस्यचयथाजन्मपुत्रस्यसहधीमतः ॥ पराशरस्यविद्वेषोविश्वामित्रकृतोयथा ॥ ४१ ॥ वसिष्ठसंभृतश्चाग्निर्विश्वामित्रजिघांसया ॥ संधा
नहेतोर्विभुनाजीर्णःकण्वेनधीमता ॥ ४२ ॥ देवेनविप्राविप्राणांविश्वामित्रहितैषिणा ॥ एकंवेदंचतुःपादंचतुर्धापुनरीश्वरः ॥ ४३ ॥ यथाविभेदभगवान्व्यासः
सर्वेष्वनुग्रहात् ॥ तस्यशिष्यप्रशिष्यैश्चशाखाभेदाः पुनः कृताः ॥ ४४ ॥ प्रयागेमुनिवर्यैश्चयथापृष्टः स्वयंप्रभुः ॥ कृष्णेनचानुशिष्टास्ते
मुनयोधर्मकांक्षिणः ॥ ४५ ॥ एतत्सर्वयथातत्त्वमाख्यातंद्विजसत्तमाः ॥ मुनीनांधर्मनित्यानांलोकतंत्रमनुत्तमम् ॥ ४६ ॥ ब्रह्मणायत्पुराप्रोक्तं
पुलस्त्यायमहात्मने ॥ पुलस्त्येनाथभीष्मायगंगाद्वारेप्रभाषितम् ॥ ४७ ॥ धन्यंयशस्यमायुष्यंसर्वपापप्रणाशनम् ॥ कीर्तनंश्रवणंचास्यधारणंचवि
शेषतः ॥ ४८ ॥ सूतेनानुक्रमेणेदंपुराणंसंप्रकाशितम् ॥ ब्राह्मणेषुपुरायच्चब्रह्मणोक्तंसविस्तरम् ॥ ४९ ॥ पादमस्यविदन्सम्यग्योधीयीतजितेन्द्रियः ॥

तेनाधीतंपुराणं स्यात्सर्वनास्त्यत्र संशयः ॥ ४९ ॥ यो विद्याच्चतुरो वेदान्सांगोपनिषदो द्विजः ॥ पुराणंच विजानाति यः स तस्माद्विचक्षणः ॥ ५० ॥
 इतिहासपुराणाभ्यां वेदं समुपबृंहयेत् ॥ विभेत्यल्पश्रुताद्वेदो मामयं प्रतारिष्यति ॥ ५१ ॥ अधीत्य चैकमध्यायं स्वयं प्रोक्तं स्वयं भुवा ॥ आपदः प्राप्य मुच्येत य
 थेष्टां प्राप्नुयाद्भक्तिम् ॥ ५२ ॥ पुरापरंपरां वक्ति पुराणं तेनैव स्मृतम् ॥ निरुक्तिमस्य यो वेद सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ५३ ॥ ऋषयो ह्यब्रुवन्सूतं कथं भीष्मेण स
 ज्ञतः ॥ ब्रह्मणो मानसः पुत्रः पुलस्त्यो भगवानृषिः ॥ ५४ ॥ दुर्लभं दर्शनं न्यस्य नरैः पापसमन्वितैः ॥ अत्याश्चर्यमिदं सूतक्षत्रियेण कथं मुनिः ॥ ५५ ॥
 आराधितो बृहद्भूतस्तन्नो वदमहामते ॥ कीदृशं वा तपस्तेन को वान्यो नियमः कृतः ॥ ५६ ॥ येन तुष्टो मुनिर्ब्राह्मस्तथा तेन प्रभाषितः ॥ पर्ववाप्यथ पर्वार्धं
 समग्रं वा प्रभाषितम् ॥ ५७ ॥ यस्मिन् स्थाने यथा दृष्टः पुलस्त्यो भगवानृषिः ॥ तन्नो वदमहाभाग कल्याः स्मश्रवणे वयम् ॥ ५८ ॥ ॥ सूत उवाच ॥
 यत्र गंगामहाभागा साधूनां हितकारिणी ॥ विभिद्य पर्वतं वेगाग्निः सृता लोकपावनी ॥ ५९ ॥ गंगाद्वारे महातीर्थे भीष्मः पितृपरायणः ॥ शुश्रूषुः सुचिरं का
 लं महतां नियमे स्थितः ॥ ६० ॥ यावद्वर्षं शतं साग्रं परमेण समाधिना ॥ ध्यायमानः परं ब्रह्म त्रिकालं स्नानमाचरत् ॥ ६१ ॥ पितृन् देवांस्तर्पयतः स्वा
 ध्यायेन महात्मनः ॥ आत्मानं कर्षतश्चास्य तुष्टो देवः पितामहः ॥ ६२ ॥ उवाच तनयं ब्रह्मा पुलस्त्यमृषिसत्तमम् ॥ सत्त्वं देवव्रतं भीष्मं वीरं कुरुकुलोद्भवम् ॥ ६३ ॥
 तपसः संनिवर्त्तस्व कारणं चास्य कीर्तय ॥ पितृन् भक्त्या महाभागो ध्यायमानस्समास्थितः ॥ ६४ ॥ यो ह्यस्य मनसः कामस्तं संपादयमाचिरम् ॥ पितामह
 वचः श्रुत्वा पुलस्त्यो मुनिसत्तमः ॥ ६५ ॥ गंगाद्वारमथागत्य भीष्मं वचनमब्रवीत् ॥ वरं वरय भद्रं ते यत्ते मनसि वर्त्तते ॥ ६६ ॥ तुष्टस्ते तपसा वीरसा
 क्षा देवः पितामहः ॥ ब्रह्मणा प्रेषितस्ते हं वरान् दास्यामि कांक्षितान् ॥ ६७ ॥ भीष्मोऽपि तद्रचः श्रुत्वा मनःश्रोत्रमुखावहम् ॥ उन्मील्य नयने दृष्ट्वा पुलस्त्यं
 पुरतः स्थितम् ॥ ६८ ॥ अष्टांगप्रणिपातेन नत्वा तं मुनिसत्तमम् ॥ उवाच प्रणतो भूत्वा सर्वाङ्गालिङ्गितावनिः ॥ ६९ ॥ अद्य मे सफलं जन्म दिनं चेदं सुशोभनम् ॥
 भवतश्चरणौ दृष्टौ जगद्व्योमया त्विह ॥ ७० ॥ तपसश्च फलं प्राप्तं यदृष्टो भगवान्मया ॥ वरप्रदो विशेषेण संप्राप्तश्च न दीतटे ॥ ७१ ॥ इयं ब्रसीमया कृप्ता
 आस्यतां सुखदा कृता ॥ अर्घ्यपात्रे तु पालाशे दूर्वाक्षतसु मैः कुशैः ॥ ७२ ॥ सर्वपैश्च दधिक्षौद्रैर्यवैश्च पयसा सह ॥ अष्टाङ्गो ह्येष निर्दिष्टो ह्यर्घो हि मुनिभिः पुरा ॥ ७३ ॥
 श्रुत्वैतद्वचनं तस्य भीष्मस्यामिततेजसः ॥ उपविष्टो ब्रह्मसुतः पुलस्त्यो भगवानृषिः ॥ ७४ ॥ विष्टरं सहपाद्येन अर्घ्यपात्रं मुदान्वितः ॥ जुजोष भगवान्प्रीतः सदा
 चारेण तेन तु ॥ ७५ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ सत्यवान्दानशीलो सिसत्यसंधिर्नरेश्वरः ॥ ह्रीमान्मैत्रः क्षमाशीलो विक्रांतः शत्रुशासने ॥ ७६ ॥ धर्मज्ञस्त्वं कृतज्ञस्त्वं दयावा
 न्प्रियभाषिता ॥ मान्यमानयिता विज्ञो ब्रह्मण्यः साधुवत्सलः ॥ ७७ ॥ तुष्टस्ते हं सदा वत्सप्रणिपातपरस्य वै ॥ प्रब्रूहि त्वं महाभाग कथं ते वदाम्यहम् ॥ ७८ ॥ भीष्म उ

वाच ॥ भगवन्भगवान्ब्रह्माकस्मिन्कालेस्थितोविभुः ॥ सृष्टिचकारवैपूर्वदेवादीनांवदस्वमे ॥ ७९ ॥ स्थितिंवाभगवान्विष्णुःकथंरुद्रस्तुनिर्मितः ॥ कथंवा
ऋषयोदेवास्सृष्टास्तेनमहात्मना ॥ ८० ॥ कथंपृथ्वीकथंव्योमकथंचमेतुसागराः ॥ कथंद्वीपाःपर्वताश्चग्रामारण्यपुराणिच ॥ ८१ ॥ मुनीन्प्रजापतींश्चैवसप्तर्षी
न्प्रवरानपि ॥ वर्णान्वायुंपुरास्थानगंधर्वान्यक्षराक्षसान् ॥ ८२ ॥ तीर्थानिसरितोवाथसूर्यादीन्ग्रहतारकान् ॥ यथाससर्जभगवांस्तथामेत्वंवदस्वह ॥ ८३ ॥
पुलस्त्यउवाच ॥ परःपराणांपरमःपरमात्मापितामहः ॥ रूपवर्णादिरहितोविशेषणविवर्जितः ॥ ८४ ॥ अपक्षयविनाशाभ्यांपरिणामर्द्धिजन्मभिः ॥ गुणैर्विव
र्जितःसर्वैःसभातीतिहिकेवलम् ॥ ८५ ॥ सर्वत्रासौसमश्चापिवसन्ननुपमोमतः ॥ भावयन्ब्रह्मरूपेणविद्ब्रह्मिःपरिपच्यते ॥ ८६ ॥ तंगुह्यंपरमंनित्यमजमक्षय
मव्ययम् ॥ तथापुरुषरूपेणकालरूपेणसंस्थितम् ॥ ८७ ॥ तंनत्वाहंप्रवक्ष्यामियथासृष्टिचकारह ॥ पूर्वतुपद्मशयनादुत्थायजगतःप्रभुः ॥ ८८ ॥ गुणव्यं
जनसंभूतःसर्गकालेनराधिप ॥ सात्विकोराजसश्चैवतामसश्चत्रिधामहान् ॥ ८९ ॥ प्रधानतत्त्वेनसमंतथाबीजादिभिर्वृतः ॥ वैकारिकस्तैजसश्चभूतादिश्चै
वतामसः ॥ ९० ॥ त्रिविधोयमहंकारोमहत्तत्त्वादजायत ॥ भूतेंद्रियाणांपंचानांतथाकर्मेन्द्रियैःसह ॥ ९१ ॥ पृथिव्यापस्तथातेजोवायुराकाशमेवच ॥
एकैकशःस्वरूपेणकथयामियथोत्तरम् ॥ ९२ ॥ शब्दमात्रमथाकाशंभूतादिःखंसमावृणोत् ॥ अथाकाशंविकुर्वाणंस्पर्शमात्रंससर्जह ॥ ९३ ॥ बलवानेषवै
वायुस्तस्यस्पर्शगुणोमतः ॥ आकाशंशब्दमात्रंतुस्पर्शमात्रंसमावृणोत् ॥ ९४ ॥ ततोवायुर्विकुर्वाणोरूपमात्रंससर्जह ॥ ज्योतीरूपन्तुतद्रायुस्तद्रूपगुणमु
च्यते ॥ ९५ ॥ स्पर्शरूपस्तुवैवायूरूपमात्रंसमावृणोत् ॥ ज्योतिश्चापिविकुर्वाणंसमात्रंससर्जह ॥ ९६ ॥ संभवंतिततोभांसिरूपमात्रंसमावृणोत् ॥ विकु
र्वाणानिचांभांसिगंधमात्रंससर्जिरे ॥ ९७ ॥ संघातोजायतेतस्मात्तस्यगंधोमतोगुणः ॥ तैजसानींद्रियाण्याहुर्देवावैकारिकादश ॥ ९८ ॥ एकादशम्भन
श्चात्रदेवावैकारिकाःस्मृताः ॥ त्वक्चक्षुर्नासिकाजिह्वाश्रोत्रमत्रचपंचमम् ॥ ९९ ॥ ऐतेषांतुमतंकृत्यंशब्दादिग्रहणंपुनः ॥ वाक्पाणिपादपायूनिचोपस्थं
तत्रपञ्चमम् ॥ १०० ॥ विसर्गशिल्पगत्युक्तिर्गुणाएषांविपर्ययात् ॥ आकाशवायुतेजांसिसलिलंपृथिवीतथा ॥ १०१ ॥ शब्दादिभिर्गुणैर्वीर्ययुक्तानित्युत्तरोत्तरैः ॥
शांताघोराश्चमूढाश्चविशेषास्तेनतेस्मृताः ॥ १०२ ॥ नानावीर्याःपृथग्भूतास्ततस्तेसंहतिंविना ॥ नाशक्रुवन्प्रजाःस्रष्टुमसमागम्यकृत्स्नशः ॥ १०३ ॥
समेत्यान्योन्यसंयोगात्परस्परसमाश्रयात् ॥ एकसंघातलक्षाश्चसंप्राप्यैक्यमशेषतः ॥ १०४ ॥ पुरुषाधिष्ठितत्वाच्चव्यक्तानुग्रहणेतथा ॥ महदादयोविशेषां
ताह्यंडमुत्पादयन्तिवै ॥ १०५ ॥ तत्क्रमेणविवृत्तंतुजलबुद्बुदवत्समम् ॥ तत्राव्यक्तस्वरूपोसौव्यक्तरूपीजनार्दनः ॥ १०६ ॥ ब्रह्माब्रह्मस्वरूपेणस्वयमेवव्यव
स्थितः ॥ मेरुरुत्वमभूत्तस्यजरायुश्चमहीधराः ॥ १०७ ॥ गर्भोदकंसमुद्राश्चतस्यासंश्चमहात्मनः ॥ तत्रद्वीपास्समुद्राश्चसज्योतिलोकसंग्रहः ॥ १०८ ॥

तस्मिन्नङ्केऽभवन्वीरसदेवासरमानुषाः ॥ वारिवह्नयनिलाकाशैर्वृतैर्भूतादिनाबहिः ॥ १०९ ॥ वृतं दशगुणैरङ्गं भूतादिर्महता तथा ॥ अव्यक्तेनावृतो राजस्तैः स
वैः सहितो महान् ॥ ११० ॥ एभिरावरणैः सर्वैः सर्वभूतैश्च संयुतम् ॥ नारिकेलफलं यद्ब्रह्मा जंवा ह्यदलैरिव ॥ १११ ॥ ब्रह्मा स्वयं च जगतो विमृष्टौ संप्रवर्तते ॥ सृष्टिं च पा
त्यनुयुगं यावत्कल्पविकल्पना ॥ ११२ ॥ स संज्ञां याति भगवानेक एव जनार्दनः ॥ सत्त्वभुग्गुणवान् देवो ह्यप्रमेय पराक्रमः ॥ ११३ ॥ तमो द्वेकं च कल्पांते रूपं रौद्रं करो
ति च ॥ राजेंद्राखिलभूतानि भक्षयत्यतिभीषणः ॥ ११४ ॥ भक्षयित्वा च भूतानि जगत्येकार्णवीकृते ॥ नागपर्यैकशयने शेते सर्वस्वरूपधृक् ॥ ११५ ॥ प्रबुद्धश्च पुनः
सृष्टिं प्रकरोति च रूपधृक् ॥ सृष्टिस्थित्यंतकरणाद्ब्रह्मविष्णुशिवात्मकः ॥ ११६ ॥ स्रष्टा सृजति चात्मानं विष्णुः पालयं च पति च ॥ उपसंह्रियते चापि संहर्ता च स्वयं
प्रभुः ॥ ११७ ॥ पृथिव्यापस्तथा तेजो वायुराकाशमेव च ॥ स एव सर्वभूतेशो विश्वरूपो यतो व्ययः ॥ ११८ ॥ सर्गादिकं ततो स्यैव भूतस्थमुपकारकम् ॥
स एव सृज्यः स च सर्गकर्त्ता स एव पालयं प्रति पालयते यतः ॥ ब्रह्माद्यवस्थाभिरशेषमूर्तिर्ब्रह्मावरिष्ठो वरदो वरेण्यः ॥ ११९ ॥ इति श्रीपद्मपुराणे प्रथमे सृष्टिखण्डे पुराणा
वतरे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ भीष्म उवाच ॥ निर्गुणस्याप्रमेयस्य शुद्धस्याथ महात्मनः ॥ कथं सर्गादिकर्तृत्वं ब्रह्मणो ह्युपपद्यते ॥ १ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ शक्तयः
सर्वभावानामर्चित्या ज्ञानगोचराः ॥ यत्ततो ब्रह्मणस्तस्तु सर्गाद्याभावशक्तयः ॥ २ ॥ उत्पन्नः प्रोच्यते विद्वान्नित्य एवोपचारतः ॥ निजेन तस्य मानेन आयुर्वर्षशतं
स्मृतम् ॥ ३ ॥ तत्पराख्यं परार्द्धं च तदूर्ध्वं परिकीर्तितम् ॥ काष्ठापंचदशाख्यातानि मेषानृपसत्तम ॥ ४ ॥ काष्ठास्त्रिंशत्कलास्त्रिंशत्कलामौहूर्तिकोविधिः ॥
तावत्संख्यैरहोरात्रमुहूर्तैर्मानुषं स्मृतम् ॥ ५ ॥ अहोरात्राणि तावन्ति मासः पक्षद्वयात्मकः ॥ तैष्ण्डभिरयनं वर्षमयने दक्षिणोत्तरे ॥ ६ ॥ अयनं दक्षिणं रात्रिर्देवा
नामुत्तरं दिनम् ॥ दिव्यैर्वर्षसहस्रैस्तुकृतत्रेतादिसंज्ञितम् ॥ ७ ॥ चतुर्युगं द्वादशभिस्तद्विभागं निबोध मे ॥ चत्वारि त्रीणि द्वैचैकं कृतादिषु यथाक्रमम् ॥ ८ ॥
दिव्याब्दानां सहस्राण्युगेष्वाहुः पुराविदः ॥ तत्प्रमाणैः शतैः संध्यापूर्वा तत्राभिधीयते ॥ ९ ॥ संध्यां शकश्च तत्तुल्यो युगस्यानंतरो हियः ॥ संध्यां संध्यां शयो
रंतः कालो यो नृपसत्तम ॥ १० ॥ युगाख्यः स तु विज्ञेयः कृतत्रेतादिसंज्ञितः ॥ कृतत्रेताद्वापरं च कलिश्चैव चतुर्युगम् ॥ ११ ॥ प्रोच्यते तत्सहस्रं तु ब्रह्मणो दिवसं नृप ॥
ब्रह्मणो दिवसे राजन्मनवश्च चतुर्दश ॥ १२ ॥ भवंति परिमाणं च तेषां कालकृतं शृणु ॥ सप्तर्षयः सुराः शक्रो मनुस्तत्सूनवो नृप ॥ १३ ॥ एककाले हि सृज्यंते संह्रि
यंते च पूर्ववत् ॥ चतुर्युगानां संख्या तासां धिकाह्येकसप्ततिः ॥ १४ ॥ मन्वंतरं मनोः कालः सुरादीनां च पार्थिव ॥ अष्टौ शतसहस्राणि दिव्यया संख्यया
स्मृतः ॥ १५ ॥ द्विपंचाशत्तथान्यानि सहस्राण्यधिकानि च ॥ त्रिंशत्कोट्यस्तु संपूर्णाः संख्याताः संख्ययानृप ॥ १६ ॥ सप्तषष्टिस्तथान्यानि नियुतानि महामते ॥
विंशतिश्च सहस्राणि कालो यमधिकं विना ॥ १७ ॥ मन्वंतरस्य संख्येयं मानुषैरिह वत्सरैः ॥ चतुर्दशगुणो ह्येष कालो ब्राह्म महः स्मृतम् ॥ १८ ॥ ब्राह्मो नैमित्तिको

नामतस्यांतेप्रतिसंचरः ॥ तदाहिदह्यतेसर्वत्रैलोक्यंभूर्भुवादिकम् ॥ १९ ॥ जनंप्रयांतितापार्तामहलोकनिवासिनः ॥ एकार्णवेतुत्रैलोक्येब्रह्माब्रह्मविदां व
रः ॥ २० ॥ भोगिशय्यागतःशेतेत्रैलोक्यग्रासबृंहितः ॥ जनस्थैर्योगिभिर्देवश्चित्यमानोजगद्विभुः ॥ २१ ॥ तत्प्रमाणांहितांरात्रितदंतेसृजतेपुनः ॥ ए
वंतुब्रह्मणोवर्षमेवंवर्षशतंचतत् ॥ २२ ॥ शतंहितस्यवर्षाणांपरमायुर्महात्मनः ॥ एकमस्यव्यतीतंतुपरार्धब्रह्मणोनघ ॥ २३ ॥ तस्यान्तेभून्महाक
ल्पःपाद्मइत्यभिविश्रुतः ॥ द्वितीयस्यपरार्धस्यवर्तमानस्यवैनृप ॥ २४ ॥ वाराहइतिकल्पोयंप्रथमःपरिकल्पितः ॥ ब्रह्मानारायणाख्योसौकल्यादौभग
वान्यथा ॥ २५ ॥ ससर्जसर्वभूतानितदाचक्ष्वमहामुने ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ प्रजाःससर्जभगवाननादिस्सर्वसंभवः ॥ २६ ॥ अतीतकल्पावसानेनिशासुप्तो
त्थितःप्रभुः ॥ सत्वोद्रिक्तस्तथाब्रह्माशून्यलोकमवैक्षत॥२७॥तोयान्तस्समर्हीज्ञात्वानिमग्नावारिसंप्लवे॥प्रविचिंत्यतदुद्धारंकर्तुकामःप्रजापतिः॥२८॥विष्णु
रूपंतदाज्ञात्वापृथ्वीवोढुंस्वतेजसा ॥ मत्स्यकूर्मादिकांचान्यांवाराहीतनुमाविशत्॥२९॥वेदयज्ञमयरूपमाश्रित्यजगतःस्थितौ ॥ स्थितःस्थिरात्मासर्वात्मा
परमात्माप्रजापतिः॥३०॥प्रविवेशेतदातोयंतोयाधारेधराधरः॥निरीक्ष्यतंतदादेवीपातालतलमागतम्॥३१॥तुष्टावप्रणताभूत्वाभक्तिनम्रावसुंधरा ॥ पृथिव्यु
वाच॥नमस्तेसर्वभूतायनमस्तेपरमात्मने॥३२॥मामुद्धरास्मादद्यत्वंत्वत्तोहंपूर्वमुत्थिता ॥ परमात्मन्नमस्तेस्तुपुरुषात्मन्नमोस्तुते ॥३३॥ प्रधानव्यक्तरू
पायकालभूतायतेनमः ॥ त्वंकर्तासर्वभूतानांत्वंपातात्वंविनाशकृत् ॥ ३४ ॥ सर्गादौयःपरोब्रह्माविष्णुरुद्रात्मरूपधृक् ॥ भक्षयित्वाचसकलंजगत्येकार्णवी
कृते ॥ ३५ ॥ शेषेत्वमेवगोविन्दचिन्त्यमानोमनीषिभिः ॥ भवतोयत्परंरूपंतन्नजानातिकश्चन ॥ ३६ ॥ अवतारेषुयद्रूपंतदर्चन्तिदिवौकसः ॥ त्वामाराध्य
परंब्रह्मयातामुक्तिमुमुक्षवः ॥ ३७ ॥ वासुदेवमनाराध्यकोहिमोक्षमवाप्स्यति ॥ यद्रूपंमनसाग्राह्यंयद्राह्यंचक्षुरादिभिः ॥ ३८ ॥ बुद्ध्याचयत्परिच्छेद्यंतद्रूपम
खिलंतव ॥ त्वन्मय्यहंत्वदाधारात्त्वत्सृष्टात्वासुपाश्रिता ॥३९॥ माधवीमितिलोकोयमभिधत्तेततोहिमाम् ॥ एवंसंस्तूयमानस्तुपृथिव्यापृथिवीधरः॥४०॥
सामस्वरध्वनिःश्रीमान्जगर्जपरिघर्वरम् ॥ ततःसमुत्क्षिप्यधरांस्वदंष्ट्रयामहावराहः स्फुटपद्मलोचनः ॥ रसातलादुत्पलपत्रसन्निभःसमुत्थितोनीलइवा
चलोमहान् ॥ ४१ ॥ उत्तिष्ठतातेनमुखानिलाहतंतदाप्लवांभोजनलोकसंश्रयान् ॥ सनंदनादीनपकल्मषान्मुनींश्चकारभूयोपिपवित्रतारूपदम् ॥ ४२ ॥
प्रयांतितोयानिखुराग्रविक्षतेरसातलेऽधः कृतशब्दसंततिः॥बलाहकानांचततिस्तुतस्यश्वासानिलास्तापरितःप्रयाति ॥ ४३ ॥ उत्तिष्ठतस्तस्यजलार्द्रकुक्षेर्म
हावराहस्यमर्हीविदार्य ॥ विधून्वतोवेदमयंशिरीरंरंमांतरस्थामुनयोजुषंति ॥४४॥ जनेश्वराणांपरमेशकेशवप्रभुर्गदाशंखदरासिचक्रधृक्॥प्रभूतिनाशस्थिति
हेतुरीश्वरस्त्वमेवनान्यत्परमंचयत्पदम्॥४५॥पादेषुवेदास्तवयूपदंष्ट्रादंतेषुयज्ञाःश्रुतयश्चवक्त्रे॥हुताशजिह्वोसितनूरुहाणिदर्भाःप्रभोयज्ञपुमांस्त्वमेव ॥४६॥

द्यावापृथिव्योरतुलप्रभावयदंतरंतद्वपुषातवैव ॥ व्याप्तंजगद्वापिसमस्तमेतद्धितायविश्वस्यविभोभवत्वम् ॥ ४७ ॥ परमात्मात्वमेवैकोनान्योस्तिज
 गतःपते ॥ ४८ ॥ तवैषमहिमायेनव्याप्तमेतच्चराचरं ॥ ज्ञानस्वरूपमखिलंजगदेतदबुद्धयः ॥ ४९ ॥ अर्थस्वरूपंपश्यंतोभ्राम्यंतेतमसःप्लवे ॥ येतुज्ञान
 विदश्शुद्धचेतसस्तेऽखिलंजगत् ॥ ५० ॥ ज्ञानात्मकंप्रपश्यंतित्वद्रूपंपरमेश्वर ॥ प्रसीदसर्वभूतात्मनभवायजगतस्त्वमाम् ॥ ५१ ॥ उद्धरोर्वीममेयात्मन्नि
 मग्नमब्जलोचन ॥ सत्त्वोद्विक्तोसिभगवन्गोविंदपृथिवीमिमाम् ॥ ५२ ॥ समुद्धरभवायेशकुरुसर्वजगद्धितं ॥ एवंसंस्तूयमानश्चपरमात्मा महीधरः ॥ ५३ ॥
 उज्जहारक्षितिक्षिप्रंन्यस्तवान्समहार्णवे ॥ तस्योपरिजलौघेस्यमहतीनौरिवस्थिता ॥ ५४ ॥ ततःक्षितिसमांकृत्वापृथिव्यामचिनोद्विरीन् ॥ यथाविभागंभगवा
 ननादिःपुरुषोत्तमः ॥ ५५ ॥ भूविभागंततःकृत्वासप्तद्वीपान्यथातथं ॥ भूराद्यांश्चतुरोलोकान्पूर्ववत्समकल्पयत् ॥ ५६ ॥ ब्रह्मणेविष्णुनापूर्वमेतदेवप्रद
 र्शितं ॥ तुष्टेनदेवदेवेनत्वंदेवःपुरुषोत्तमः ॥ ५७ ॥ त्वयामयाजगच्चेदंधार्यपाल्यंचयन्नतः ॥ येषांत्वसुरमुख्यानां वरोदत्तोमयाधुना ॥ ५८ ॥ देवानांहितकामेनहंत
 व्यास्तेत्वयाविभो ॥ अहंसृष्टिकरिष्यामिसाचपाल्यात्वयाविभो ॥ ५९ ॥ एवमुक्तोगतोविष्णुर्देवादीनसृजद्विभुः ॥ अबुद्धिपूर्वकस्तस्यप्रादुर्भूतस्तमोम
 यः ॥ ६० ॥ तमोमोहोमहामोहस्तामिस्रोह्यन्धसंज्ञकः ॥ पंचधावस्थितःसर्गोऽध्यायतस्तुमहात्मनः ॥ ६१ ॥ बहिरंतश्चाप्रकाशःसंवृतात्मानगात्मकः ॥
 मुख्यानागायतश्चोक्तामुख्यसर्गस्ततस्त्वयं ॥ ६२ ॥ तंहृद्वासाधकंसर्गममन्यदपरंप्रभुः ॥ तस्याभिध्यायतस्सर्गस्तिर्यक्स्रोतोभ्यवर्तत ॥ ६३ ॥ यस्मात्ति
 र्यक्प्रवृत्तिःस्यात्तिर्यक्स्रोतस्ततःस्मृतः ॥ पश्चादयस्तेविख्यातास्तमःप्रायाह्यवेदिनः ॥ ६४ ॥ उत्पथग्राहिणश्चैवतेज्ञानेज्ञानमानिनः ॥ अहंकृतास्त्व
 हंमानाअष्टाविंशद्विधात्मकाः ॥ अंतः प्रकाशास्तेसर्वेआवृतास्तेपरस्परम् ॥ ६५ ॥ तमप्यसाधकंमत्वाध्यायतोऽन्यस्ततोभवत् ॥ ऊर्ध्वस्रोतस्तृतीयस्तुसात्वि
 कोर्ध्वमवर्तत ॥ ६६ ॥ तेसुखप्रीतिबहुलाबहिरंतरनावृताः ॥ प्रकाशाबहिरंतश्चऊर्ध्वस्रोतास्ततःस्मृताः ॥ ६७ ॥ तुष्टात्मनस्तृतीयस्तुदेवसर्गस्तुसंस्मृतः ॥ तस्मि
 न्सर्गेभवत्प्रीतिर्निष्पन्नेब्रह्मणस्तदा ॥ ६८ ॥ ततोऽन्यंसतदादध्यौसाधकंसर्गमुत्तमम् ॥ असाधकांस्तुतान्ज्ञात्वामुख्यसर्गादिसंभवान् ॥ ६९ ॥ तथाभिध्या
 यतस्तस्यसत्याभिध्यायिनस्ततः ॥ प्रादुर्भूतस्तदाव्यक्तादर्वाक्स्रोतस्तुसाधकः ॥ ७० ॥ यस्मादर्वाक्प्रवर्ततेततोऽर्वाक्स्रोतसस्तुते ॥ तेचप्रकाशबहुला
 स्तमोद्विक्तारजोधिकाः ॥ ७१ ॥ तस्मात्तेदुःखबहुलाभूयोभूयश्चकारिणः ॥ प्रकाशाबहिरंतश्चमनुष्याःसाधकाश्चते ॥ ७२ ॥ पंचमोनुग्रहःसर्गःसचतुर्द्धाव्यवस्थितः ॥
 विपर्ययेणसिद्ध्याचशक्त्यातुष्ट्यातथैवच ॥ ७३ ॥ विवृत्तंवर्तमानंचतेनजानंतिवैपुनः ॥ भूतादिकानांभूतानांषष्ठःसर्गःसउच्यते ॥ ७४ ॥ तेपरिग्राहिणःसर्वेसवि
 भागतरास्तुते ॥ चोदनाजाप्यशीलाश्चज्ञेयाभूतादिकास्तुते ॥ ७५ ॥ इत्येतेकथिताःसर्गाःषड्वन्नृपसत्तम ॥ प्रथमोमहतस्सर्गोद्वितीयोब्रह्मणस्तुयः

॥ ७६ ॥ तन्मात्राणां द्वितीयस्तु भूतसर्गो हि सस्मृतः ॥ वैकारिकस्तृतीयस्तु सर्गश्चैन्द्रियकः स्मृतः ॥ ७७ ॥ इत्येष प्राकृतः सर्गः संभूतो बुद्धिपूर्वकः ॥ मुख्यसर्गश्चतुर्थस्तु मुख्या वैस्थावराः स्मृताः ॥ ७८ ॥ तिर्यक्स्रोतश्च यः प्रोक्तस्तिर्यग्योन्यस्स उच्यते ॥ ततोर्ध्वस्रोतसां षष्ठो देवसर्गस्तु सस्मृतः ॥ ७९ ॥ ततोर्वास्रोतसां सर्गः सप्तमः स तु मानुषः ॥ अष्टमो नुग्रहः सर्गः सात्विकस्तामसस्तु सः ॥ ८० ॥ पंचैते वैकृताः सर्गाः प्राकृतास्तु त्रयः स्मृताः ॥ प्राकृतो वैकृतश्चैव कौमारो नवमः स्मृतः ॥ ८१ ॥ एते तव समाख्यातानवसर्गाः प्रजापतेः ॥ प्राकृतवैकृताश्चैव जगतो मूलहेतवः ॥ ८२ ॥ सृजतो जगदीशस्य किमन्यच्छ्रोतुमर्हसि ॥ भीष्म उवाच ॥ संक्षेपात्कथिताः सर्गा देवादीनां गुरोस्तथा ॥ ८३ ॥ विस्तराच्छ्रोतुमिच्छामि त्वत्तो मुनिवरोत्तम ॥ ८४ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ ८५ ॥ कर्मभिर्भाविताः सर्वे कुशलाकुशलैस्तुते ॥ ८६ ॥ ख्यात्या तया ह्यनिर्मुक्ताः संहारे ह्युपसंहृताः ॥ ८७ ॥ स्थावरान्तास्सुराद्यास्तु प्रजाराजंश्चतुर्विधाः ॥ ८८ ॥ ब्रह्मणः कुर्वतः सृष्टिं जज्ञिरे मानसाः स्मृताः ॥ ८९ ॥ ततो देवा सुरपितृन्मानुषांस्तु चतुष्टयं ॥ ९० ॥ सिसृक्षुरंभां स्येतानि स्वमात्मानमयूयुजत् ॥ मुक्तात्मनस्ततो जाता दुरात्मानः प्रजापतेः ॥ ९१ ॥ सिसृक्षोर्जघनात्पूर्वजज्ञिरे त्वसुरास्ततः ॥ तत्याजतां ततो दुष्टान्तमोमात्रात्मिकां तनुं ॥ ९२ ॥ सा तु त्यक्ता तनुस्तेन राजेंद्रा भूद्रिभावरी ॥ सिसृक्षुरन्यदेहस्थः प्रीतिमा पुस्ततः सुराः ॥ ९३ ॥ सत्वोद्रिक्ताः समुद्धूता मुखतो ब्रह्मणो नृपाः ॥ त्यक्ता सापितनुस्तेन सत्वप्रायमभूद्दिनं ॥ ९४ ॥ ततो हि वलिनो रात्रावसुरा देवता दिवा ॥ सत्वमात्रात्मिकां चैव ततो न्यां जगृहे तनुम् ॥ ९५ ॥ पितृवन्मन्यमानस्य पितरस्तस्य जज्ञिरे ॥ उत्ससर्ज पितृन्कृत्वा ततस्तामपि सप्रभुः ॥ ९६ ॥ सा चोत्सृष्टा भवत्संध्यादिननक्तांतरा स्थितिः ॥ रजोमात्रात्मिका मन्यां जगृहे स तनुं ततः ॥ ९७ ॥ रजोमात्रोत्कटा जातामनुष्याः कुरुसत्तम ॥ तामप्याशु स तत्याज तनुमाद्यां प्रजापतिः ॥ ९८ ॥ ज्योत्स्ना समभवत्चापि प्राक् संध्यायाभिधीयते ॥ ज्योत्स्नागमे तु बलिनो मनुष्याः पितरस्तथा ॥ ९९ ॥ राजेंद्रसंध्यासमये तस्मात्ते प्रभवन्ति वै ॥ ज्योत्स्नारात्र्यहनी सन्ध्या च त्वार्यैतानि वै विभोः ॥ १०० ॥ ब्रह्मणस्तु शरीराणि त्रिगुणोपाश्रयाणि च ॥ रजोमात्रात्मिका मेव ततो न्यां जगृहे तनुं ॥ १०१ ॥ ततः क्षुद्रह्यणो जाता जज्ञे कोपस्तया कृतः ॥ क्षुत्क्षामो ह्यंधकरो तु सोऽसृजद्भगवांस्ततः ॥ १०२ ॥ विरूपा अत्तुकामास्ते समधा वन्तं तं प्रभुम् ॥ रक्षतामेषैरुक्तराक्षसास्ते ततो भवन् ॥ १०३ ॥ ऊचुः खादाम इत्यन्ये ते यक्षास्तु ते भवन् ॥ अतिभीतस्य तान् दृष्ट्वा केशाः शिर्यन्ति वेधसः ॥ १०४ ॥ हीनाश्च शिरसो भूयः समारोहन्ति ते शिरः ॥ सर्पणात्ते भवन् सर्पा हीनत्वाद्दहयः स्मृताः ॥ १०५ ॥ ततः क्रुद्धेन वै स्रष्टा क्रोधात्मानो विनिर्मिताः ॥ वर्णेन कपिशो नोग्राभूतास्ते पिशिता शिनः ॥ १०६ ॥ धयतो गांसमुद्धूता गंधर्वास्तस्य तत्क्षणात् ॥ पितं तो जज्ञिरे वाचं गंधर्वास्तेन तेऽभवन् ॥ १०७ ॥ एतानि सृष्ट्वा भगवान्ब्रह्मा तच्छक्तिचोदितः ॥ ततः स्वच्छंदतोऽन्यानि वयांसि वयसोऽसृजत् ॥ १०८ ॥ अवयो वक्षसश्च क्रेमुखतो जांश्च सृष्टवान् ॥ सृष्टवानुदराद्वाश्च महिषांश्च

प्रजापतिः ॥ १०६ ॥ पद्भ्यांचाश्वान्समातंगान् रासभान् गवयान् मृगान् ॥ उष्ट्रान् श्वतरांश्चैव न्यकूनन्याश्च जातयः ॥ १०६ ॥ ओषध्यः फलमूलिन्योरोमभ्यस्त
 स्यजज्ञिरे ॥ त्रेतायुगमुखे ब्रह्माकल्पस्यादौ नृपोत्तम ॥ १०७ ॥ सृष्ट्वा पशोषधीस्सम्यक् युयोजस तदा ध्वरे ॥ गामजं महिषम्पशमश्वाश्वतरगर्दभान् ॥ १०८ ॥
 एतान् ग्राम्यपशूनाहुरारण्यांश्च निबोधमे ॥ श्वापदो द्विखुरो हस्तीवानरः पञ्चमः खगः ॥ १०९ ॥ उष्ट्रकाः पशवश्च षष्ठास्सप्तमास्तु सरीसृपाः ॥ गायत्रंचक्रुचश्चै
 व त्रिवृत्सोमं रथन्तरम् ॥ ११० ॥ अग्निष्टोमंच यज्ञानां निर्ममे प्रथमान्मुखात् ॥ यजूंषित्रैष्टुभंछन्दःस्तोमं पञ्चदशं तथा ॥ १११ ॥ बृहत्सामतथोक्थंच द
 क्षिणादसृजन्मुखात् ॥ सामानि जगतीच्छन्दःस्तोमं सप्तदशं तथा ॥ ११२ ॥ वैरूपमतिरात्रंच पश्चिमादसृजन्मुखात् ॥ एकविंशमथर्वाणमत्तो र्यामाणमे
 वच ॥ ११३ ॥ आनुष्टुभंसवैराजमुत्तरादसृजन्मुखात् ॥ उच्चावचानि भूतानि गात्रेभ्यस्तस्य जज्ञिरे ॥ ११४ ॥ सुरासुरपितृन् सृष्ट्वा मनुष्यांश्च प्रजाप
 तिः ॥ ततः पुनः ससर्जा सौ स कल्पादौ पितामहः ॥ ११५ ॥ यक्षान् पिशाचान् गन्धर्वांस्तथैवाप्सरसां गणान् ॥ सिद्धकिन्नररक्षांसि सिंहान् पक्षिमृगोरगान् ॥ ११६ ॥
 अव्ययंच व्ययंचैव यदिदं स्थाणुजंगमम् ॥ तत्ससर्ज तदा ब्रह्मा भगवानादिकृद्भिः ॥ ११७ ॥ तेषां येयानि कर्माणि प्राक्सृष्ट्यां प्रतिपेदिरे ॥ तान्येव प्रतिपद्यंते
 सृज्यमानाः पुनः पुनः ॥ ११८ ॥ हिंसा हिंसे मृदुक्रूरे धर्मा धर्मावृतानृते ॥ तद्भाविताः प्रपद्यंते तस्मात्तत्स्य रोचते ॥ ११९ ॥ इन्द्रियार्थेषु भूतेषु शरीरेषु च स प्र
 भुः ॥ नानात्वं विनियोगं च धातैव व्यसृजत्स्वयं ॥ १२० ॥ नामरूपं च भूतानां कृत्यानां च प्रपंचनम् ॥ वेदशब्देभ्य एवादौ देवादीनां चकार सः ॥ १२१ ॥ ऋषीणां
 नामधेयानि यथा वेदेश्रुतानि वै ॥ यथानियोगं योग्यानि अन्येषामपि सो करोत् ॥ १२२ ॥ यथर्तावृत्तुलिङ्गानि नाना रूपाणि पर्यये ॥ दृश्यंते तानि तान्ये
 व तथा भावायुगादिषु १२३ ॥ करोत्येवं विधां सृष्टिं कल्पादौ स पुनः पुनः ॥ सिसृक्षुः शक्तियुक्तो सौ सृज्य शक्तिप्रचोदितः ॥ १२४ ॥ भीष्म उवाच ॥ अर्वाक्स्रोतास्तु
 कथितो भवता यस्तु मानुषः ॥ ब्रह्मन्विस्तरतो ब्रूहि ब्रह्मा तमसृजद्यथा ॥ १२५ ॥ यथा स वर्णान् सृजद्गुणांश्च समहा मुने ॥ यच्च तेषां स्मृतं कर्म विप्रादीनां
 तदुच्यताम् ॥ १२६ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ सत्त्वाभिध्यायिनः पूर्वसि सृक्षोर्ब्रह्मणः प्रजाः ॥ अजायंत कुरुश्रेष्ठ सत्त्वोद्रिक्ता मुखात् प्रजाः ॥ १२७ ॥ वक्षसोरजसोद्रिक्तास्त
 थान्या ब्रह्मणो भवन् ॥ रजसस्तमसश्चैव समुद्रिक्तास्तथोरुतः ॥ १२८ ॥ पद्भ्यामन्याः प्रजा ब्रह्मा ससर्ज कुरुसत्तम ॥ तमः प्रधानास्ताः सर्वाश्चातुर्वर्ण्यमिदं ततः
 ॥ १२९ ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्च नृपसत्तम ॥ पादोरुवक्षस्थलतो मुखतश्च समुद्गताः ॥ १३० ॥ यज्ञानिष्पत्तये सर्वमेतद्ब्रह्मा चकार ह ॥ चातुर्वर्ण्यं
 महाराज यज्ञसाधनमुत्तमम् ॥ १३१ ॥ यज्ञेनाप्यायिता देवा वृष्टयुत्सर्गेण मानवाः ॥ आप्यायंते धर्मयज्ञायतः कल्याणहेतवः ॥ १३२ ॥ निष्पद्यंते नरैस्ते तु सुकर्म
 निरतैः सदा ॥ विरुद्धाचरणापेतैः सद्भिः सन्मार्गगामिभिः ॥ १३३ ॥ स्वर्गापवर्गमानुष्यात्प्राप्नुवंति नरानृप ॥ यच्चाभिरुचितं स्थानं तद्वांति मनुजा

विभो ॥ १३४ ॥ प्रजास्ताब्रह्मणासृष्टाश्चातुर्वर्ण्यव्यवस्थितौ ॥ सम्यक्शुद्धाः समाचाराचरणानृपसत्तम ॥ १३५ ॥ यथेच्छावासनिरताः सर्वबाधाविवर्जिताः ॥ शुद्धांतःकरणाः शुद्धाधर्मानुष्ठाननिर्मलाः ॥ १३६ ॥ शुद्धेचतासामनसिशुद्धांतःसंस्थितेहरौ ॥ शुद्धज्ञानंप्रपश्यंतिब्रह्माख्ययेनतत्पदं ॥ १३७ ॥ ततःकालात्म कोयोसौविर्गिचावासउच्यते ॥ संसारपातमत्यर्थधोरमल्पाल्पसारवत् ॥ १३८ ॥ अधर्मबीजभूतंतत्तमोलोभसमुद्गतम् ॥ प्रजासुतासुराजेंद्रागादिक्रमसा धनम् ॥ १३९ ॥ ततःसासहजासिद्धिस्तेषांतातीवजायते ॥ राजन्वश्यादयश्चान्याःसिद्धयोष्टौभवंतियाः ॥ १४० ॥ तासुक्षीणास्वशेषासुवर्द्धमानेचपातके ॥ द्वंद्वाभिभवदुःखार्तास्ताभवंतिततःप्रजाः ॥ १४१ ॥ ततोदुर्गाणिताश्चक्रुर्वाक्षपार्वतमौदकम् ॥ धान्वनंचतथादुर्गपुरंस्वार्वटकादियत् ॥ १४२ ॥ गृहाणिचयथान्यायं तेषुचक्रुःपुरादिषु ॥ शीततापादिबाधानांप्रशमायमहामते ॥ १४३ ॥ प्रतिहारमिमंकृत्वाशीतादेस्ताःप्रजाःपुनः ॥ वार्तोपायंततश्चक्रुर्हस्तसिद्धिचक र्मजाम् ॥ १४४ ॥ ब्रीहयश्चयवाश्चैवगोधूमाअणवस्तिलाः ॥ प्रियंगुकोविदाराश्चकोरदूषाःसर्चीनकाः ॥ १४५ ॥ माषासुद्रामसूराश्चनिष्पावाःसकुलुत्थकाः ॥ अढकाश्चणकाश्चैवशणास्सप्तदशस्मृताः ॥ १४६ ॥ इत्येताओषधीनांतुग्राम्याणांजातयोनृप ॥ ओषध्योयज्ञियाश्चैवग्राम्यावन्याश्चतुर्दश ॥ १४७ ॥ ब्रीहयः सयवामाषागोधूमाअणवस्तिलाः ॥ प्रियंगुसप्तमाह्येताअष्टमास्तुकुलुत्थकाः ॥ १४८ ॥ श्यामाकस्त्वथनीवारोवर्तुलस्सगवेधुकः ॥ अथवेणुयवाः प्रोक्तास्तद्वन्मर्कटकानृप ॥ १४९ ॥ ग्राम्यावन्याःस्मृताह्येताओषध्यश्चतुर्दश ॥ यज्ञनिष्पत्तयेतद्वत्तथासाहेतुरुत्तमः ॥ १५० ॥ एताश्चसहयज्ञेनप्रजा नांकारणंपरम् ॥ परापरविदःप्राज्ञास्ततोयज्ञान्वितन्वते ॥ १५१ ॥ अहन्यहन्यनुष्ठानंयज्ञानांपार्थिवोत्तम ॥ उपकारकरंपुंसांक्रियमाणंफलार्थिनाम् ॥ १५२ ॥ येषांचकालसृष्टोसौपपाविंदुर्महामते ॥ मर्यादांस्थापयामासयथास्थानंयथागुणम् ॥ १५३ ॥ वर्णानामाश्रमाणांचधर्मान्धर्मभृतांवर ॥ लोकांश्चसर्व वर्णानांसम्यग्धर्मानुपालिनाम् ॥ १५४ ॥ प्राजापत्यंब्राह्मणानांस्मृतंस्थानंतुपार्थिव ॥ स्थानमैंद्रक्षत्रियाणांसङ्ग्रामेष्वनिवर्तिनाम् ॥ १५५ ॥ वैश्यानाम्मा रुतंस्थानंस्वधर्ममनुवर्तिनाम् ॥ गान्धर्वैश्शूद्रजातीनांपरिचर्यासुवर्तिनाम् ॥ १५६ ॥ अष्टाशीतिसहस्राणांयतीनामूर्द्धरेतसाम् ॥ स्मृतंतेषांतुयत्स्थानं तदेवगुरुवासिनाम् ॥ १५७ ॥ सप्तर्षीणांचयत्स्थानंस्मृतंतद्वैवनौकसाम् ॥ प्राजापत्यंगृहस्थानान्यासिनांब्राह्मसंज्ञितम् ॥ १५८ ॥ योगिनामस्मृतंस्था नंब्रह्मणःपरमंपदं ॥ एकांतिनःसदोद्युक्ताध्यायिनोयोगिनोहिये ॥ १५९ ॥ तेषांतत्परमंस्थानंयत्तत्पश्यंतिसूरयः ॥ गतागतानिवर्ततेचंद्रादित्यादयो ग्रहाः ॥ १६० ॥ अद्यापिननिवर्ततेनारायणपरायणाः ॥ तामिस्रमंधतामिस्रमंहारौरवरौरवम् ॥ १६१ ॥ असिपत्रवनंधोरंकालसूत्रमवीचिमत् ॥ विनिंदकानांवेदस्ययज्ञव्याघातकारिणाम् ॥ १६२ ॥ स्थानमेतत्समाख्यातंस्वधर्मत्यागिनश्चये ॥ ततोभिध्यायतस्तस्यजज्ञिरेमानसाःप्रजाः ॥ १६३ ॥

तच्छरीरसमुत्पन्नैः कायस्थैः करणैः सह ॥ क्षेत्रज्ञाः समवर्तत गात्रेभ्यस्तस्यधीमतः ॥ १६४ ॥ ते सर्वे समवर्तत ये मया प्रागुदाहृताः ॥ देवाद्याः स्थावरांताश्च त्रैगुण्यविष-
ये स्थिताः ॥ १६५ ॥ एवं भूतानि सृष्टानि स्थावराणि चराणि च ॥ यदास्यताः प्रजाः सर्वानव्यवर्द्धतधीमतः ॥ १६६ ॥ अथान्यान्मानसान् पुत्रान्सदृशानात्मनोऽसृजत् ॥
भृगुं मां पुलहं चैव क्रतुमंगिरसं तथा ॥ १६७ ॥ मरीचिं दक्षमत्रिचवसिष्ठं चैव मानसान् ॥ नवब्रह्माण इत्येते पुराणे निश्चयंगताः ॥ १६८ ॥ सनंदनादयो ये च पूर्वसृष्टास्तु-
वेधसा ॥ न तेलोकेष्वसजंत निरपेक्षाः प्रजासुते ॥ १६९ ॥ सर्वे ह्यागतविज्ञाना वीतरागा विमत्सराः ॥ तेष्वेवं निरपेक्षेषु लोकसृष्टौ महात्मनः ॥ १७० ॥ ब्रह्मणो भून्महा-
क्रोधस्त्रैलोक्यदहनक्षमः ॥ तस्य क्रोधात्समुद्भूतं ज्वालामालावदीपितम् ॥ १७१ ॥ ब्रह्मणस्तु तदा ज्योतिस्त्रैलोक्यमखिलं दहत ॥ भ्रुकुटीकुटिलात्तस्य लला-
टात्क्रोधदीपितात् ॥ १७२ ॥ समुत्पन्नस्तदारुद्रो मध्याह्नार्कसमप्रभः ॥ अर्द्धनारीनरवपुः प्रचण्डोतिशरीरवान् ॥ १७३ ॥ विभजात्मानमित्युक्त्वा तं ब्रह्मांतर्दधे-
ततः ॥ तथोक्तो सौ द्विधा स्त्रीत्वं पुरुषत्वं तथा करोत् ॥ १७४ ॥ विभेदपुरुषत्वं च दशधा चैकधा च सः ॥ सौम्या सौम्यैस्तथारूपैः शान्तैः स्त्रीत्वं च सप्रभुः ॥ १७५ ॥ विभेदव-
हुधा चैव स्वरूपैरसितैः सितैः ॥ ततो ब्रह्मा स्वयं भूतं पूर्वस्वायं भुवं प्रभुम् ॥ १७६ ॥ आत्मानमेव कृतवान् प्रजापत्ये मनुं नृप ॥ शतरूपां च तानारीतपोनिर्दूतकल्मषाम् ॥
१७७ ॥ स्वायं भुवो मनुर्नाम पत्नी त्वेजगृहे प्रभुः ॥ तस्माच्च पुरुषा देवी शतरूपा व्यजायत ॥ १७८ ॥ प्रियव्रतोत्तातनपादप्रसूत्या कूतिसंज्ञितम् ॥ ददौ प्रसूतिं द-
क्षाय आकूर्तिरुचये पुरा ॥ १७९ ॥ प्रजापतिः सजग्राहत योर्जज्ञे सदक्षिणः ॥ पुत्रो यज्ञो महां भागदं पत्योर्मिथुनंततः ॥ १८० ॥ यज्ञस्य दक्षिणायां तु पुत्रा द्वादश ज-
ज्ञिरे ॥ यामा इति समाख्याता देवाः स्वायं भुवे मनौ ॥ १८१ ॥ प्रसूत्यां च तथा दक्षश्च तस्त्रोर्विशतितथा ॥ ससर्ज कन्यास्तासां तु सम्यङ्नामानि मे शृणु ॥ १८२ ॥
श्रद्धालक्ष्मीर्धृतिः पुष्टिस्तुष्टिर्मेधा क्रिया तथा ॥ बुद्धिर्लज्जा वपुः शान्तिर्ऋद्धिः कीर्तिस्त्रयोदशी ॥ १८३ ॥ पत्न्यर्थप्रतिजग्राह धर्मो दाक्षायिणीः प्रभुः ॥ ताभ्यः-
शिष्टाय वीयरूप एकादश सुलोचनाः ॥ १८४ ॥ ख्यातिः सत्यथ संभूतिः स्मृतिः प्रीतिः क्षमा तथा ॥ सन्नतिश्चानसूया च ऊर्जा स्वाहा स्वधा तथा ॥ १८५ ॥ भृगुर्भ-
वो मरीचिश्च तथा चैवांगिरा मुनिः ॥ अहं च पुलहश्चैव क्रतुर्मुनिव रस्तथा ॥ १८६ ॥ अत्रिर्वसिष्ठो वह्निश्च पितरश्च यथाक्रमम् ॥ ख्यात्याद्या जगृहुः कन्यासु नयो-
राजसत्तम ॥ १८७ ॥ श्रद्धा कामं बलं लक्ष्मीर्नियमं धृतिरात्मजम् ॥ संतोषं च तथा तुष्टिर्लोभं पुष्टिरमूयत ॥ १८८ ॥ मेधा श्रुतं क्रियादण्डं नयं विनयमेव च ॥
बोधं बुद्धिस्तथा लज्जा विनयं वपुरात्मजम् ॥ १८९ ॥ व्यवसायं प्रजज्ञे वैशे मंशान्तिरमूयत ॥ सुखमृद्धिर्यशः कीर्तिरित्येते धर्मसूनवः ॥ १९० ॥ कामान्नंदी सु-
तं हर्षं धर्मपौत्रममूयत ॥ हिंसा भार्यात्वधर्मस्य तस्य जज्ञे तदानृतं ॥ १९१ ॥ कन्याचनिकृतिस्ताभ्यां भयं नरक एव च ॥ माया च वेदना चैव मिथुनद्वंद्वमेव च ॥
१९२ ॥ तयोर्जज्ञेथैव मायामृत्युं भूतापहारिणम् ॥ वेदनायास्ततश्चापि दुःखं जज्ञेथरौरवात् ॥ १९३ ॥ मृत्योर्व्याधिजराशोकवृष्णाक्रोधाश्च जज्ञिरे ॥ दुःखोत्तराः

स्मृताद्येते सर्वे चाधर्मलक्षणाः ॥ १९४ ॥ नैषां भार्यास्ति पुत्रो वा ते सर्वे ब्रह्मरेतसः ॥ रौद्राण्येतानि रूपाणि ब्रह्मणो नृवरात्मज ॥ १९५ ॥ नित्यं प्रलयहेतुत्वं जगतां
स्य प्रयांति वै ॥ रुद्रसर्गप्रवक्ष्यामि यथा ब्रह्माचकार हा ॥ १९६ ॥ कल्पादावात्मनस्तुल्यं सुतं प्रध्यायतस्ततः ॥ प्रादुरासीत् प्रभोरंके कुमारो नीलोहितः ॥ १९७ ॥
रुद्रनवै सुस्वरं सोथद्रवंश्च नृपसत्तम ॥ किं रोदिषीति तं देवो रुद्रं तं प्रत्युवाच ह ॥ १९८ ॥ नाम धेहीति तं सोथ प्रत्युवाच प्रजापतिम् ॥ रोदनाद् रुद्रनामासिमारो दीर्घैर्य
मावह ॥ १९९ ॥ एवमुक्तः पुनस्सोथ सप्तकृत्वो रुरोद ह ॥ ततो न्यानि ददौ तस्मै सप्तनामानि वै प्रभुः ॥ २०० ॥ मूर्त्तीनां चैव मष्टानां स्थानान्यष्टौ चकार ह ॥ भवं शर्वमथे
शानं तथा पशुपतिं नृप ॥ २०१ ॥ भीममुग्रं महादेवमुवाच सपितामहः ॥ सूर्यो जलं महीवह्निर्वायुराकाशमेव च ॥ २०२ ॥ दीक्षितो ब्राह्मणः सोम इत्येतेन तवः ॥
क्रमात् ॥ एवं प्रकारो रुद्रो सौ सती भार्या मविदत् ॥ २०३ ॥ दक्षकोपाच्च तत्याजसासतीस्वंकलेवरम् ॥ हिमवद्बहितासाभून्मेनायां नृपसत्तम ॥ २०४ ॥ उपयेमे पुनश्चैव
याचित्वा भगवान्भवः ॥ दाक्षीधातृविधातारौ भृगोः ख्यातिरसूयत ॥ २०५ ॥ श्रियं च देवदेवस्य पत्नी नारायणस्य या ॥ २०६ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणे प्रथमे
सृष्टिखण्डे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ क्षीराब्धौ तु तथालक्ष्मीः किलोत्पन्ना मया श्रुता ॥ ख्यात्यां भृगोः समुत्पन्ना एतदाह कथं भवान् ॥ १ ॥ कथं च
दक्षदुहिता देहं त्यक्तवती शुभा ॥ मेनायां गर्भसंभूतिमुमायाजन्म एव च ॥ २ ॥ किमर्थं देवदेवेन पत्नी हैमवती कृता ॥ विरोधं चाथ दक्षेण भगवांस्तु ब्रवीतु मे ॥ ३ ॥
पुलस्त्य उवाच ॥ इदं च शृणु भूपालयत्पृष्ठो ह मिह त्वया ॥ श्रीसंबंधो मया पेषश्रुत आसीत् पितामहात् ॥ ४ ॥ अत्रिपुत्रस्तु दुर्वासाः परिभ्राम्यन्महीमिमाम् ॥
विद्याधरीकरे मालां दृष्ट्वा सौ गन्धिर्कां शुभाम् ॥ ५ ॥ याचयामास मे देहि जटाजूटे करोम्यहम् ॥ इति विद्याधरीतेन पृष्ट्वा सा क्रुषिणा तथा ॥ ६ ॥ ददौ तस्मै मुदा युक्तातां
मालां स तदानृप ॥ गृहीत्वा सुचिरं कालं शिरोमालां बंध ह ॥ ७ ॥ उन्मत्तप्रेतवद्विप्रः शोभमानो ब्रवीदिदम् ॥ इयं विद्याधरी कन्या पीनोन्नतपयोधरा ॥ ८ ॥
शोभालंकारसौ भाग्यैर्युक्ता दृष्टा ततो मनः ॥ क्षोभमायाति मे चाद्यनाहं कामे विचक्षणः ॥ ९ ॥ ब्रजामितावदन्यत्र सौ भाग्यं स्वं प्रदर्शयन् ॥ एवमुक्त्वा सरा
जेंद्रपरिव्राममेदिनीम् ॥ १० ॥ ऐरावतं समारूढं राजानं त्रिदिवौकसाम् ॥ त्रैलोक्याधिपतिं शक्रं भ्राजमानं शचीपतिम् ॥ ११ ॥ तामात्मा शिरसो मालां भ्रमदुन्मत्त
षट्पदाम् ॥ आदायामरराजाय चिक्षेपोन्मत्तवन्मुनिः ॥ १२ ॥ गृहीत्वा देवराजेन मालासागजमूर्द्धनि ॥ मुक्ता रराजसामाला कैलासे जाह्नवी यथा ॥ १३ ॥
मदांधकारिताक्षो सौ गंधाघ्राणेन वारणः ॥ करेणादाय चिक्षेपतां मालां पृथिवीतले ॥ १४ ॥ ततश्चक्रोध भगवान् दुर्वासा मुनिपुंगवः ॥ राजेंद्रदेवराजानं
क्रुद्धश्चेदमुवाच ह ॥ १५ ॥ ऐश्वर्यमददुष्टात्मनः तस्ति स्तब्धो सिवासव ॥ श्रियो धाम स्रजं यस्मान्महत्तान्नाभिनंदसि ॥ १६ ॥ त्रैलोक्यश्रीरतो मूढविनाशमुपयास्य
ति ॥ महत्ताभवता मालाक्षितायस्मान्महीतले ॥ १७ ॥ तस्मात्प्रणष्टलक्ष्मीं त्रैलोक्यं ते भविष्यति ॥ यस्य संजातकोपस्य भयमेति चराचरम् ॥ १८ ॥ तं मां

त्वमतिगर्वेण देवराजावमन्यसे ॥ महेंद्रो वारणस्कंधादवतीर्य त्वरान्वितः ॥ १९ ॥ प्रसादयामास मुनिं दुर्वाससमकल्मषम् ॥ प्रसाद्यमानः सतदा प्रणिपात
 पुरः सरम् ॥ २० ॥ नाहं क्षमिष्ये बहुना किमुक्तेन शतक्रतो ॥ इत्युक्त्वा प्रययौ विप्रो देवराजो पितं पुनः ॥ २१ ॥ आरुह्यैरावतं नागं प्रययाव मरावतीम् ॥ ततः
 प्रभृतिनिःश्रीकंसशक्रं भुवनत्रयम् ॥ २२ ॥ नयज्ञाः संप्रवर्तते न तपस्यंति तापसाः ॥ न च दानानि दीयते न घृष्टप्रायमभूज गत् ॥ २३ ॥ एवमत्यंतानिःश्रीके त्रैलोक्ये
 सत्त्ववर्जिते ॥ देवान् प्रतिबलोद्योगं चक्रुर्देवैः ते दानवाः ॥ २४ ॥ विजितास्त्रिदशादैत्यै रिरिद्राद्याः शरणं ययुः ॥ पितामहं महाभागं हुताशनपुरोगमाः ॥ २५ ॥
 यथावत्कथिते देवैर्ब्रह्मा प्राह तथा सुरान् ॥ क्षीरोदस्योत्तरं कूलं जगाम सहितः सुरैः ॥ २६ ॥ गत्वा जगाद भगवान् वासुदेवं पितामहः ॥ उत्तिष्ठ विष्णोः शीघ्रं त्वं
 देवतानां हितं कुरु ॥ २७ ॥ त्वया विना दानवैस्तु जिताः सर्वे पुनः पुनः ॥ इत्युक्तः पुंडरीकाक्षः पुरुषः पुरुषोत्तमः ॥ २८ ॥ अपूर्वरूपसंस्थाना
 न्दृष्ट्वा देवानुवाच ह ॥ तेजसो भवतां देवाः करिष्याम्युपवृंहणम् ॥ २९ ॥ वदाम्यहं यत्क्रियतां भवद्भिस्तदिदं सुराः ॥ आनीय सहितादैत्यैः क्षीराब्धौ स
 कलौषधीः ॥ ३० ॥ मंथानं मंदरं कृत्वानेत्रं कृत्वा च वासकिम् ॥ मथ्यताममृतं देवाः सहाये मय्यवस्थिते ॥ ३१ ॥ सामपूर्वचदैते यास्तत्र सम्भाष्य कर्मणि ॥
 समानफलभोक्तारो यूयचात्र भविष्यथ ॥ ३२ ॥ मथ्यमाने च तत्राब्धौ यत्समुत्पद्यतेऽमृतम् ॥ तत्पानाद्बालिनो यूयममराः संभविष्यथ ॥ ३३ ॥ तथैवाहं
 करिष्यामि यथा त्रिदशविद्विषः ॥ न प्राप्स्यंत्यमृतं देवाः केवलं क्लेशभागिनः ॥ ३४ ॥ इत्युक्त्वा देवदेवेन सर्व एव ततः सुराः ॥ संधानमसुरैः कृत्वा यत्नवंऽतो मृ
 ते भवन् ॥ ३५ ॥ सर्वौषधीः समानीय देवदैते दानवाः ॥ क्षिप्त्वा क्षीराब्धिं पयांसि शरदभ्रामलत्विषि ॥ ३६ ॥ मंथानं मंदरं कृत्वानेत्रं कृत्वा च वासुकिम् ॥ ततो
 मथितुमारब्धाराजेंद्रतरसामृतम् ॥ ३७ ॥ विबुधाः सहिताः सर्वे यतः पुच्छंत ततः स्थिताः ॥ विष्णुना वासुकेर्दैत्याः पूर्वका ये निवेशिताः ॥ ३८ ॥ ते तस्य प्राण
 वातेन वह्निना च हतत्विषः ॥ निस्तेजसोऽसुराः सर्वे बभूवुरमरद्युते ॥ ३९ ॥ तेनैव मुखनिःश्वासवायुनाथ बलाहकैः ॥ पुच्छप्रदेशे वर्षद्भिस्तदा चाप्पयिताः
 सुराः ॥ ४० ॥ क्षीरोदमध्ये भगवान् ब्रह्मा ब्रह्मविद्वारः ॥ महादेवो महातेजा विष्णुपृष्ठनिवासिनौ ॥ ४१ ॥ बाहुभ्यां मंदरं गृह्य पद्मवत्सपरंतपः ॥ शृंखले च तदा कृ
 त्वा गृहीत्वा मंदराचलम् ॥ ४२ ॥ देवानां दानवानां च बलमध्ये व्यवस्थितः ॥ क्षीरोदमध्ये भगवान् कूर्मरूपी स्वयं हरिः ॥ ४३ ॥ अन्येन तेजसा देवानुपवृंहित
 वान् हरिः ॥ मथ्यमाने ततस्तस्मिन् क्षीराब्धौ देवदानवैः ॥ ४४ ॥ हविर्धान्य भवत्पूर्वसुरभिः सुरपूजिता ॥ जग्मुर्मुदंतदा देवा दानवाश्च महामते ॥ ४५ ॥ व्याक्षिप्त
 चेतसः सर्वे बभूवुस्तिमितेक्षणाः ॥ किमेतदिति सिद्धानां दिवि चिंतयतां तदा ॥ ४६ ॥ बभूव वारुणी देवी मदाधूर्णितलोचना ॥ कृतावर्त्ता ततस्त
 स्मात्प्रस्वलंती पदे पदे ॥ ४७ ॥ एकवस्त्रामुक्तकेशी रक्तांतस्तब्धलोचना ॥ अहंबलप्रदा देवी मां वा गृह्णन्तु दानवाः ॥ ४८ ॥ अशुचिवारुणी

मत्वात्यक्तवंतस्तदासुराः ॥ जगृहुस्तांतदादैत्याग्रहणान्तेसुराभवत् ॥ ४९ ॥ मंथनेपारिजातोभूदेवश्रीनंदनोद्भुतः ॥ रूपौदार्यगुणोपेतास्त
तश्चाप्सरसांगणाः ॥ ५० ॥ षष्टिकोट्यस्तदाजातास्सामान्यादेवदानवैः ॥ सर्वास्ताःकृतपूर्वास्तुसामान्याःपुण्यकर्मणा ॥ ५१ ॥ ततःशीतां
शुरभवद्देवानांप्रीतिदायकः ॥ ययाचेशंकरोदेवोजटाभूषणकृन्मम ॥ ५२ ॥ भविष्यतिनसंदेहोऽगृहीतोयमयाशशी ॥ अनुमेनेचतंत्रह्याभूषणा
यहरस्यतु ॥ ५३ ॥ ततोविषंसमुत्पन्नंकालकूटंभयावहं ॥ तेनचैवार्दितास्सर्वेदानवाःसहदैवतैः ॥ ५४ ॥ महादेवेनतत्पीतंविषंगृह्ययदृच्छया
तस्यपानान्नीलकंटस्तदाजातोमहेश्वरः ॥ ५५ ॥ पीतावशेषंनागास्तुक्षीराब्धेस्तुसमुत्थितम् ॥ ततोधन्वंतरिर्जातःश्वेतांबरधरःस्वयम् ॥ ५६ ॥ विभ्रत्क
मंडलंपूर्णममृतस्यसमुत्थितः ॥ ततःस्वस्थमनस्कास्तेवैद्यराजस्यदर्शनात् ॥ ५७ ॥ ततश्चाश्वःसमुत्पन्नेनागश्चैरावतस्तथा ॥ ततस्फुरत्कांतीमतिविका
सिकमलेस्थिता ॥ ५८ ॥ श्रीर्देवीपयसस्तस्मादुत्थिताधृतपंकजा ॥ तांतुष्टुर्मुदायुक्ताःश्रीसूक्तेनमहर्षयः ॥ ५९ ॥ विश्वावसुमुखास्तस्यागंधर्वाःपुरतोजगुः ॥
घृताचीप्रमुखास्तत्रननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ ६० ॥ गंगाद्याःसरितस्तोयैःस्नानार्थमुपतस्थिरे ॥ दिग्गजाहेमपात्रस्थमादायविमलंजलम् ॥ ६१ ॥ स्नापयांच
क्रिरेदेवींसर्वलोकमहेश्वरीम् ॥ क्षीरोदस्तुस्वयंतस्यैमालामम्लानपंकजाम् ॥ ६२ ॥ ददौविभूषणान्यंगेविश्वकर्माचकारह ॥ दिव्यमाल्यांबरधरांस्नातांभूषणभूषि
ताम् ॥ ६३ ॥ इंद्राद्याश्चामरगणाविद्याधरमहोरगाः ॥ दानवाश्चमहादैत्याराक्षसाःसहगुह्यकैः ॥ ६४ ॥ कन्यामभिलषन्तिस्मततोब्रह्माउवाचह ॥ वासुदेव
त्वमेवैनामयादत्तांगृहाणवै ॥ ६५ ॥ देवाश्चदानवाश्चैवप्रतिषिद्धामयात्विह ॥ तुष्टोहंभवतस्तावदलौल्येनेहकर्मणा ॥ ६६ ॥ सातुश्रीर्ब्रह्मणाप्रोक्तादेविगच्छ
स्वकेशवं ॥ मयादत्तंपतिंप्राप्यमोदस्वशाश्वतीःसमाः ॥ ६७ ॥ पश्यतांसर्वदेवानांगतावक्षस्थलंहरेः ॥ ततोवक्षस्थलंप्राप्यदेवंवचनमब्रवीत् ॥ ६८ ॥ नाहं
त्याज्यासदादेवसदैवादेशकारिणी ॥ वक्षस्थलेनिवत्स्यामिसर्वस्यजगतःप्रिय ॥ ६९ ॥ ततोवलोकितादेवाविष्णुवक्षस्थलस्थया ॥ लक्ष्म्याराजेन्द्रसहस्रापरां
निर्वृतिमागताः ॥ ७० ॥ उद्वेगंचपरंजग्मुर्दैत्याविष्णुपराङ्मुखाः ॥ त्यक्तास्तुदानवालक्ष्म्याविप्रचित्तिपुरोगमाः ॥ ७१ ॥ ततस्तेजगृहुर्दैत्याधन्वंतरिकर
स्थितम् ॥ अमृतंतन्महावीर्यादैत्याः पापसमन्विताः ॥ ७२ ॥ माययालोभयित्वातुविष्णुःस्त्रीरूपसंश्रयः ॥ आगत्यदानवान्प्राहदीयतांमेकमंडलुः ॥ ७३ ॥
युष्माकंवशगाभूत्वास्थास्यामिभवतांगृहे ॥ तांदृष्ट्वा रूपसपन्नानारिंत्रैलोक्यसुंदरीम् ॥ ७४ ॥ प्रार्थयानास्सुवपुष्पलोभोपहतचेतसः ॥ दत्त्वामृतंतदातस्यैततोप
श्यन्ततेग्रतः ॥ ७५ ॥ दानवेभ्यस्तदादायदेवेभ्यःप्रददेमृतं ॥ ततःपुःसुरगणाःशक्राद्यास्तत्तदामृतम् ॥ ७६ ॥ उद्यतायुधनिस्त्रिंशदैत्यास्तांस्तेसमभ्ययुः ॥ पीते
मृतेचवलिभिर्जितादैत्यचमूस्ततः ॥ ७७ ॥ वध्यमानादिशोभेजुःपातालंविविशुश्चते ॥ ततोदेवासुदायुक्ताःशंखचक्रगदाधरम् ॥ ७८ ॥ प्रणिपत्ययथापूर्वप्रययु

स्तेत्रिविष्टपम् ॥ ततःप्रभृतितेभीष्मस्त्रीलोलादानवाभवन् ॥७९॥ अपध्यातास्तुकृष्णेनगतास्तेतुरसातलम् ॥ ततःसूर्यःप्रसन्नाभःप्रययौस्वेनवर्त्मना ॥८०॥
 जज्वालभगवांश्चैत्रैश्चारुदीप्तिर्हुताशनः ॥ धर्मेचसर्वभूतानांतदामतिरजायत ॥८१॥ श्रियायुक्तंचत्रैलोक्यंविष्णुनाप्रतिपालितं ॥ देवास्तुतेतदाप्रोक्ताब्रह्मणालो
 कधारिणा ॥ ८२ ॥ भवतारक्षणार्थायमयाविष्णुर्नियोजितः ॥ उमापतिश्चदेवेशोयोगक्षेमंकरिष्यतः ॥ ८३ ॥ उपास्यमानौसततंयुष्मत्क्षेमकरौयतः ॥
 ततःक्षेम्यौसदाचैतौभविष्येतेवरप्रदौ ॥ ८४ ॥ एवमुक्त्वातुभगवान्जगामगतिमात्मनः ॥ अदर्शनंगतेदेवेसर्वलोकपितामहे ॥ ८५ ॥ देवलोकंगतेश
 क्रेस्वलोकंहरिशंकरौ ॥ प्राप्तौतुतत्क्षणादेवौस्थानंकैलासमेवच ॥ ८६ ॥ ततस्तुदेवराजेनपालितंभुवनत्रयम् ॥ एवंलक्ष्मीर्महाभागाउत्पन्नाक्षीरसागरात् ॥ ८७ ॥
 पुनःख्यात्यांसमुत्पन्नाभृगोरेषासनातनी ॥ श्रियासहसमुत्पन्नाभृगुणाचमहर्षिणा ॥ ८८ ॥ स्वनाम्नानगरीचैवकृतापूर्वसरित्ते ॥ नर्मदायामहारा
 जब्रह्मणाचानुमोदिता ॥ ८९ ॥ लक्ष्मीःपुरंस्वप्तिरेस्वंसहकुञ्चिकयाऽप्यर्च ॥ आगतादेवलोकंसाऽयाचतागत्यवैपुनः ॥ ९० ॥ लोभान्नदत्तं
 तुपुरंप्रार्थयानायदापुनः ॥ भृगोःसकाशान्नावापतदाचैवाहकेशवम् ॥ ९१ ॥ परिभूतातुपित्राहंगृहीतंनगरंमम ॥ तस्यहस्तात्त्वमाक्षिप्यपुरंतच्चानयस्वयम् ॥
 ॥ ९२ ॥ तंगत्वापुंडरीकाक्षोदेवश्चक्रगदाधरः ॥ भृगुंसानुनयंप्राहकन्यायैपुरमर्पय ॥ ९३ ॥ कुञ्चिकातालिकेचोभेदीयेतांचप्रसादतः ॥ भृगुस्तंकुपितः
 प्राहनार्पयिष्याम्यहंपुरम् ॥ ९४ ॥ नलक्ष्म्यास्तत्पुरंदेवमयाचेदंस्वयंकृतम् ॥ भगवन्नैवदास्यामित्यजाक्षेपंतुकेशव ॥ ९५ ॥ तंप्राहदेवोभूयोपिल
 क्ष्म्यास्तत्पुरमर्पय ॥ सर्वथातुत्वयात्याज्यंवचनान्मेमहामुने ॥ ९६ ॥ ततःकोपसमाविष्टोभृगुरप्याहकेशवम् ॥ पक्षपातेनमांसाधोभार्यायाबाधसेधुना ॥ ९७ ॥
 नृलोकेदशजन्मानिलप्स्यसेमधुसूदन ॥ भार्यायास्तेवियोगेनदुःखान्यनुभविष्यसि ॥ ९८ ॥ एवंशापंददौतस्मैभृगुःपरमकोपनः ॥ विष्णुनाचपुनस्तस्य
 दत्तःशापोमहात्मना ॥ ९९ ॥ नचापत्यकृतांप्रीतिंप्राप्स्यसेमुनिपुंगव ॥ शापंदत्त्वाऋषेस्तस्यब्रह्मलोकंजगामह ॥ १०० ॥ पद्मजन्मानमाहेदंदृष्ट्वादेवस्तुके
 शवः ॥ भगवंस्तवपुत्रोसौभृगुःपरमकोपनः ॥ १०१ ॥ निष्कारणंचतेनाहंशप्तोजन्मानिमानुषे ॥ लप्स्यसेदशधात्वंहिततोदुःखान्यतेकशः ॥ १०२ ॥ भार्या
 वियोगजापीडावलपौरुषनाशिनी ॥ त्यक्त्वाचाहमिमंलोकंशयिष्येचमहोदधौ ॥ १०३ ॥ देवकार्येषुसर्वेषुपुनश्चावाहनंक्रियाः ॥ तथाब्रुवंतंतदेवंब्रह्मालो
 कगुरुस्तदा ॥ १०४ ॥ प्रसादनार्थंविष्णोस्तुस्तुतिमेतांचकारह ॥ त्वयासृष्टंजगदिदंपद्मनाभौविनिःसृतम् ॥ तत्रचाहंसमुत्पन्नस्तववश्यश्चकेशव ॥ १०५ ॥
 त्वंत्रातासर्वलोकानांमृष्टात्वंजगतःप्रभो ॥ त्रैलोक्यंनत्वयात्याज्यमेषएववरोमम ॥ १०६ ॥ दशजन्ममनुष्येषुलोकानांहितकाम्यया ॥ स्वयंकर्तान्तेश
 क्तःशापदानायकोपिवा ॥ १०७ ॥ कोयंभृगुःकथंतेनशक्यंशमुंजनार्दन ॥ मानयस्वसदाविप्रान्ब्राह्मणास्तेतनुस्वयम् ॥ १०८ ॥ योगनिद्रामुपास्वत्वंक्षीरा

ष्ठौस्वपिहीश्वर॥कार्यकालेपुनस्त्वांतुबोधयिष्यामिमाधव॥१०९॥भगवन्नेषतावत्तुत्वच्छत्तयाचोपवृंहितः॥सर्वकार्यकरःशक्रस्तवैवांशेनशत्रुहा॥११०॥त्रै
 लोकेयंपालयन्नेवत्वदाज्ञांसकरिष्यति॥एवंस्तुतस्तदाविष्णुर्ब्रह्माणमिदमुक्तवान्॥१११॥सर्वमेतत्करिष्यामियन्मांज्ञापयसेप्रभो॥अदर्शनंगतोदेवोब्रह्मा
 तंनाभिजज्ञिवान्॥११२॥गतेदेवेतदाविष्णौब्रह्मालोकपितामहः॥भूयश्चकारवैसृष्टिलोकानांप्रभवःप्रभुः॥११३॥तंहृष्टातारदःप्राहवाक्यंवाक्यविदांवरः॥
 सहस्रशीर्षापुरुषःसहस्राक्षःसहस्रपात्॥सर्वव्यापीभुवःस्पर्शादध्यतिष्ठद्दशांगुलम्॥११४॥यद्भूतंयच्चवैभाव्यंसर्वमेवभवान्यतः॥ततोविश्वमिदंतातत्वत्तो
 भूतंभविष्यति॥११५॥त्वत्तोयज्ञःसर्वहुतःपृषदाज्यंपशुर्द्विधा॥ऋचस्त्वत्तोयसामानित्वत्तएवाभिजज्ञिरे॥११६॥त्वत्तोयज्ञास्त्वजायंतत्वत्तोश्चाश्वैवदंति
 नः॥गावस्त्वत्तःसमुद्भूताःत्वत्तोजातावयोमृगाः॥११७॥त्वन्मुखाद्ब्राह्मणाजातास्त्वत्तःक्षत्रमजायत॥वैश्यास्तवोरुजाःशूद्रास्तवपद्भ्यांसमुद्भूताः॥११८॥
 अक्ष्णोःसूर्योऽनिलःश्रोत्राच्चंद्रमामनसस्तव॥प्राणोऽंतःसुषिराजातोमुखादग्निरजायत॥११९॥नाभितोगगनंद्यौश्चशिरसःसमवर्तत॥दिशःश्रोत्रात्क्षितिःपद्
 भ्यांत्वत्तःसर्वमभूदिदम्॥१२०॥न्यग्रोधःसुमहानल्पेयथावीजेव्यवस्थितः॥ससर्जविश्वमखिलंबीजभूतेतथात्वयि॥१२१॥वीजांकुरसमुद्भूतोन्यग्रोधः
 ससुपस्थितः॥विस्तारंचयथायातित्वत्तःसृष्टौतथाजगत्॥१२२॥यथाहिकदलीनान्यात्वक्पत्रेभ्योऽभिदृश्यते॥एवंविश्वमिदंनान्यत्त्वत्स्थमीश्वरदृश्य
 ते॥१२३॥ह्लादिनीत्वयिशाक्तिस्सात्वय्येकासहभाविनी॥ह्लादतापकरीमिश्रात्वयिनोगुणवर्जिते॥१२४॥पृथग्भूतैकभूतायसर्वभूतायतेनमः॥व्यक्तंप्रधानं
 पुरुषोविराट्सम्राट्तथाभवान्॥१२५॥सर्वस्मिन्सर्वभूतस्त्वंसर्वःसर्वस्वरूपधृक्॥सर्वत्वत्तःसमुद्भूतंनमःसर्वात्मनेततः॥१२६॥सर्वात्मकोसिसर्वेशसर्व
 भूतस्थितोयतः॥कथयामिततःकिंतेसर्ववेत्सिह्लादिस्थितं॥१२७॥योमेमनोरथोदेवसफलःसत्त्वयाकृतः॥तप्तंसुतप्तंसफलंयदृष्टोसिजगत्पते॥१२८॥
 ब्रह्मोवाच॥तपसस्तत्फलंपुत्रयदृष्टोहंत्वयाधुना॥मदर्शनंहिविफलंनारदेहनजायते॥१२९॥वरंवरयतस्मात्त्वंयथाभिमतमात्मनः॥सर्वसंपद्यतेतातमयि
 दृष्टिपथंगते॥१३०॥नारदउवाच॥भगवन्सर्वभूतेशसर्वस्यास्तेभवान्ह्लादि॥किमज्ञातंतवस्वामिन्मनसायन्मयेप्सितम्॥१३१॥कृतात्वयायथासृ
 ष्टिर्मयादृष्टातथाविभो॥तेनमेकौतुकंजातंहृष्टादेवर्षिदानवान्॥१३२॥पुलस्त्यउवाच॥नारदस्यपितातुष्टोब्रह्मादेवोदिवरूपतिः॥नारदायवरंप्रादादृषी
 णामुत्तमोभवान्॥१३३॥भवितामत्प्रसादेनकलिकेलिकथाप्रियः॥गतिश्चतेऽप्रतिहतादिविभूमौरसातले॥१३४॥यज्ञोपवीतसूत्रेणयोगपट्टावलं
 विका॥छत्रिकाचतथावीणाअलंकारायतेनच॥१३५॥विष्णोःसमीपेरुद्रस्यतथाशक्रस्यनारद॥द्रीपेषुपार्थिवानांतुसदाप्रीतिंचलप्स्य
 से॥१३६॥वर्णानांतुभवान्शास्तावरोदत्तोमयातव॥तिष्ठपुत्रयथाकामंसेव्यमानःसुरैर्दिवि॥१३७॥इतिश्रीपाद्मपुराणेप्रथमेसृष्टिखण्डे लक्ष्म्यु

त्पत्तिर्नामचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ भीष्मउवाच ॥ कथं सतीदक्षसुतादेहं त्यक्तवती शुभा ॥ दक्षयज्ञस्तुरुद्रेण विध्वस्तः केन हेतुना ॥ १ ॥ एतन्मे कौतुकं
 ब्रह्मन्कथं देवो मे हे श्वरः ॥ जगामाथ क्रोधवशं त्रिपुरारिर्महायशः ॥ २ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ गंगाद्वारे पुरा भीष्मदक्षो यज्ञमथारभत् ॥ तत्र देवासुरगणाः ॥
 पितरोऽथ महर्षयः ॥ ३ ॥ समाजग्मुर्मुदायुक्ताः सर्वे देवाः सवासवाः ॥ नागायक्षाः सुपर्णाश्च वीरुदोषधयस्तथा ॥ ४ ॥ कश्यपो भगवानत्रिः पुलस्त्यः
 पुलहः क्रतुः ॥ प्रचेतसो गिराश्चैव वासिष्ठश्च महातपाः ॥ ५ ॥ तत्र वेदीं समां कृत्वा चातुर्होत्रं न्यवेशयत् ॥ होता वासिष्ठस्तत्रांसीदंगिराध्वर्युस्ततमः ॥ ६ ॥
 बृहस्यतिरथोद्गाता ब्रह्मा वै नारदस्तथा ॥ यज्ञकर्म प्रवृत्तौ तु हूयमानेषु चाग्निषु ॥ ७ ॥ आगता वसवः सर्व आदित्या द्वादशैव तु ॥ अश्विनौ मरुतश्चैव मनवश्च चतु
 र्दश ॥ ८ ॥ एवं यज्ञे प्रवृत्ते तु हूयमानेषु चाग्निषु ॥ विभूतिं तां परां तत्र भक्ष्यभोज्यकृतां शुभाम् ॥ ९ ॥ आलोक्य सर्वतो भूमिं समं तादृशयोजनम् ॥ महावेदी कृता
 तत्र सर्वैस्तत्र समन्वितैः ॥ १० ॥ सर्वान् देवान् शक्रमुख्यान् यज्ञे दृष्ट्वा सती शुभा ॥ तदा सा नुनयं वाक्यं प्रजापतिमभाषत ॥ ११ ॥ सत्युवाच ॥ ऐरावतं समाखण्डो देव
 राजः शतक्रतुः ॥ पत्न्याश्च सहायातः कृतावासः शतक्रतुः ॥ १२ ॥ पापानां यो यमयिता धर्मेणा धर्मिणां प्रभुः ॥ पत्न्या धूमोर्ण्या सार्द्धमिहायातः सह
 श्यते ॥ १३ ॥ यादसां च पतिर्देवो वरुणो लोकभावनः ॥ गौर्य्या पत्न्या सहायातः प्रचेतामंडपे त्विह ॥ १४ ॥ सर्वयक्षाधिपो देवः पुत्रो विश्वसो मुनेः ॥
 पत्न्या त्विह समायातः सह देव्या धनाधिपः ॥ १५ ॥ मुखं यः सर्वदेवानां जंतूनामुदरे स्थितः ॥ वेदाय दर्शमुत्पन्नास्सोयं यज्ञमुपागतः ॥ १६ ॥ निऋतीराक्ष
 सेन्द्रोऽसौ दिक्पतित्वेनियोजितः ॥ स च त्विहागतस्तात पत्न्या सार्द्धं कृताविह ॥ १७ ॥ आयुः प्रदो जगत्यास्मिन् ब्रह्मणानिर्मितः पुरा ॥ प्राणोपानोऽव्यान उदान
 रसमाना ह्वयस्तथा ॥ १८ ॥ एकोनपंचाशत्केन गणेन परिवारितः ॥ यज्ञे प्रजापतिश्चासौ वायुर्देवः समागतः ॥ १९ ॥ द्वादशात्मा ग्रहाध्यक्षः चक्षुषी
 जगतस्त्विह ॥ पातिवैभुवनं सर्वदेवानां यः परायणः ॥ २० ॥ आयुषश्च वनानां च दिवसानां पतिर्हियः ॥ संज्ञापतिरिहायातो भारुकरो लोकपावनः ॥
 ॥ २१ ॥ अत्रिवंशसमुद्भूतो द्विजराजो महायशः ॥ नयनानंदजनो लोकनाथो धरातले ॥ २२ ॥ ओषधीनां पतिश्चापि वीरुधामपि सर्वशः ॥ उडुनाथः स प
 तीक इहायातः शशीतव ॥ २३ ॥ वसवोऽष्टौ समायाता अश्विनौ च समागतौ ॥ वृक्षो वनस्पतिश्चापि गन्धवाप्सरसांगणाः ॥ २४ ॥ विद्याधराभूतसंघावेता
 लायक्षराक्षसाः ॥ पिशाचाश्चोग्रकर्माणस्तथान्ये जीवहारकाः ॥ २५ ॥ नद्यो नदाः समुद्राश्च द्वीपाश्च सहपर्वतैः ॥ ग्राम्यारण्याश्च पशवो यदिदं यच्च नेद्वजति ॥
 ॥ २६ ॥ कश्यपो भगवानत्रिर्वसिष्ठश्चापरैः सह ॥ पुलस्त्यः पुलहश्चैव सनकाद्या महर्षयः ॥ २७ ॥ पुण्या राजर्षयश्चैव पृथिव्यां ये च पार्थिवाः ॥ वर्णाश्चाश्र
 मिणश्चैव सर्वे ये कर्मकारिणः ॥ २८ ॥ किमत्र बहुनोक्तेन ब्राह्मी सृष्टिरिहागता ॥ भगिन्यो भगिनेयाश्च भगिनीपतयस्त्वमे ॥ २९ ॥ स्वभार्या सहिताः सर्वे सपु

त्रास्सहबांधवाः ॥ त्वयासमर्चिताः सर्वेदानमानपरिग्रहैः ॥ ३० ॥ आमंत्रणामंत्रितानां सर्वेषां माननाकृता ॥ एकएवात्र भगवान्पतिर्मेनसमागतः ॥ ३१ ॥
 विनातेन त्विदं सर्वं शून्यवत्प्रतिभाति मे ॥ मन्येचाहंतु भवतापतिर्मेननिमंत्रितः ॥ ३२ ॥ विस्मृतस्ते भवेन्नूनं सर्वशंसतु मे भवान् ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ तस्या
 स्तदुक्तं वचनं श्रुत्वा दक्षः प्रजापतिः ॥ ३३ ॥ पतिस्नेहसमायुक्तां प्राणेभ्योऽपि गरीयसीम् ॥ अंकमारोप्य तां बालां सार्धं पतिपरायणाम् ॥ ३४ ॥ पतिव्रतां महा
 भागां पतिप्रियहितैषिणीम् ॥ प्राह गंभीरभावेन शृणु वत्से यथा तथम् ॥ ३५ ॥ येनाद्यकारणे नेह पतिस्तेन निमंत्रितः ॥ कपालपात्रधृक् च र्मीभस्मावृततनु
 स्तथा ॥ ३६ ॥ शूलीमुण्डीचनग्रश्च श्मशानेरमते सदा ॥ विभूत्याङ्गानि सर्वाणि परिमार्ष्टि च नित्यशः ॥ ३७ ॥ व्याघ्रचर्मपरीधानो हस्तिचर्मपरिच्छदः ॥
 कपालमालां शिरसि खट्वागंच करे स्थितं ॥ ३८ ॥ कट्यां वै गोनसंबध्वालिङ्गेऽस्थ्रां वलयंतथा ॥ पन्नगानां तुराजानमुपवीतंच वासुकिम् ॥ ३९ ॥
 कृत्वा भ्रमति चानेन रूपेण स ततं क्षितौ ॥ नग्ना गणाः पिशाचाश्च भूतसंघाद्वहने कशः ॥ ४० ॥ त्रिनेत्रश्च त्रिशूलीचगीतनृत्यरतस्सदा ॥ कुत्सितानि तथा
 न्यानि सदा ते कुरुते पतिः ॥ ४१ ॥ त्रपाकरो भवेन्मह्यं देवानां संनिधिः कथं ॥ कीदृक् च वसनंतस्य केतनं प्रति नार्हति ॥ ४२ ॥ एतैर्दोषैर्मया वत्से लो
 कानां चैव लज्जया ॥ नाह्वानंतु कृतंतस्य कारणेन मया सुते ॥ ४३ ॥ यज्ञस्यास्य समाप्तौ तु पूजां कृत्वा त्वया सह ॥ आनीय तव भर्तारं त्वया सह त्रिलो
 चनम् ॥ ४४ ॥ त्रैलोक्यस्याधिकां पूजां करिष्यामि च सत्कृतैः ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं त्रपायाः कारणं महत् ॥ ४५ ॥ नात्र मन्युस्त्वया कार्यः सर्वः स्वभाग
 मर्हति ॥ अन्यजन्मनिर्यैर्यादृकृतं कर्म शुभाशुभम् ॥ ४६ ॥ इह जन्मनिते तादृक् पुत्रिके भुंजते फलम् ॥ परितापं माकृथास्त्वं फलं भुंक्ष्वपुःपुराकृतम् ॥ ४७ ॥
 श्रियं परगतां दृष्ट्वा रूपसौभाग्यशोभनाम् ॥ रूपंच कांति सौभाग्यं रम्याण्याभरणानि च ॥ ४८ ॥ कुले महति वै जन्मवपुश्चातीव सुंदरम् ॥ पूर्वभाग्यैस्तुलभ्यं तेन
 रैरेतानि सुव्रते ॥ ४९ ॥ मात्मानं परिनिदेथामा च भाग्यानि सुव्रते ॥ फलं चैवं विधिकृतं दातुं कस्य तु कः क्षमः ॥ ५० ॥ नास्ति वै वलवान्कश्चिन्नमूढो न
 च पण्डितः ॥ पांडित्यं च वलं चैव जायते पूर्वकर्मणः ॥ ५१ ॥ एते देवादि वंप्राप्ताः शोभमानाः स्थिताश्चिरम् ॥ पुण्येन तपसा चैव क्षेत्रेषु विविधेषु च ॥ ५२ ॥ यदे
 भिरार्जितं पुण्यं तस्यैते फलभागिनः ॥ एवमुक्ता ततः सा तु सती भीष्मरुषान्विता ॥ ५३ ॥ विनिंदमाना पितरं क्रोधेनारुणितेक्षणा ॥ एवमेतद्यथा ता त
 त्वया चोक्तं ममाग्रतः ॥ ५४ ॥ सर्वो जनः पुण्यभागी पुण्येन लभते श्रियं ॥ पुण्येन लभते जन्म पुण्ये भोगाः प्रतिष्ठिताः ॥ ५५ ॥ तदयं जगतामीशः सर्वेषां सुत्त
 मोत्तमः ॥ स्थानान्येतानि सर्वेषां दत्तान्येतेन धीमता ॥ ५६ ॥ ये गुणास्तस्य देवस्य वक्तुं जिह्वापिवेधसः ॥ न शक्ता ख्यापने तस्य देवस्य परमोष्ठिनः ॥ ५७ ॥
 भस्मास्थि च कपालानि श्मशाने वसति स्तथा ॥ गोनसाद्याश्च ये सर्पाः सर्वे ते भूषणकृताः ॥ ५८ ॥ भूतप्रेता गणास्तस्य पिशाचा गुह्यकास्तथा ॥ एष धा

ताविधाताचण्डपालयितादिशः ॥ ६९ ॥ प्रसादेनचरुद्रस्यप्राप्तस्वर्गः पुरंदरः ॥ यदिरुद्रेस्तिदेवत्वंयदिसर्वगतःशिवः ॥ ६० ॥ सत्येनतेनतेयज्ञंविध्वंसयतु
 शंकरः ॥ यद्यस्तिमेतपःकिंचित्कश्चिद्धर्मोथवाकृतः ॥ ६१ ॥ फलेनतस्यधर्मस्ययज्ञस्तेनाशमर्हति ॥ प्रियाहंयदिदेवस्ययदिमांतारयिष्यति ॥ ६२ ॥
 तेनसत्येनतेगर्वःसमाप्तिमभिगच्छतु ॥ इत्युत्तवायोगमास्थायस्वदेहस्थेनतेजसा ॥ ६३ ॥ निर्ददाहतदात्मानंसदेवासुरपन्नगैः ॥ किंकिमेतदितिप्रो
 क्तेगंधर्वगणगुह्यकैः ॥ ६४ ॥ गंगाकूलेतदामुक्तोदेहोवैकुण्ठयातया ॥ सौनकंनामततीर्थंगंगायाःपश्चिमेतटे ॥ ६५ ॥ श्रुत्वारुद्रस्तुतद्वार्तापत्न्यानाशसु
 दुःखितः ॥ हंतुंयज्ञंधीरभवत्देवानामिहपश्यताम् ॥ ६६ ॥ गणकोटिःसमादिष्टाग्रहावैनायकास्तथा ॥ भूतप्रेतपिशाचाश्चदक्षयज्ञविनाशने ॥ ६७ ॥
 तैर्गत्वाविबुधास्सर्वेयज्ञेनिर्जित्यनाशिताः ॥ हतेयज्ञेतदादक्षोनिरुत्साहोनिरुद्यमः ॥ ६८ ॥ उपगम्याब्रवीन्नस्तोदेवेदंविपिनकिनम् ॥ नज्ञातोसिमयादेवदेवानां
 प्रभुरीश्वरः ॥ ६९ ॥ त्वमस्यजगतोधीशःसुरास्सर्वेत्वयाजिताः ॥ कृपांकुरुमहेशानगणान्सर्वान्निवर्तय ॥ ७० ॥ गणैर्नानाविधैर्घोरैर्नानाभूषणभूषि
 तैः ॥ नानावदनदंतौष्ठैर्नानाप्रहरणोद्यतैः ॥ ७१ ॥ नानानागेन्द्रसंदष्टजटाभारोपशोभितैः ॥ सुदृढोद्धतदर्पाढ्यैर्घोरैर्घोरैर्निघातिभिः ॥ ७२ ॥ कामरूपैर
 कांतैश्चसर्वकामसमन्वितैः ॥ अनिवार्यबलैश्चोग्रैर्योगिभिर्योगगामिभिः ॥ ७३ ॥ व्यालोलकेसरजटैर्दंष्ट्रोत्कटहसन्मुखैः ॥ करीन्द्रकरटाटोपपाटवैःसिंहदेहिभिः ॥
 ७४ ॥ केचित्परमदाघ्राणघूर्णद्दीपसमप्रभैः ॥ विचित्रचित्रवसनैर्द्धरिधरिवारदिभिः ॥ ७४ ॥ मृगव्याघ्रसिंहरुतैस्तरक्ष्वजिनधारिभिः ॥ भुजंगहारवलयकृत
 यज्ञोपवीतकैः ॥ ७६ ॥ शूलासिपट्टिशधरैःपरशुप्रासहस्तकैः ॥ वज्रक्रकचकोदंडकालदंडास्त्रपाणिभिः ॥ ७७ ॥ गणेश्वरैःसुदुर्द्धैर्वृतःसूर्योग्रहैरिव ॥ देवदेवमहा
 देवनष्टोयज्ञोदिवंगतः ॥ ७८ ॥ मृगरूपधरोभूत्वाभयभीतस्तुशंकर ॥ नमःशङ्खाभदेवायसगणायसनंदिने ॥ ७९ ॥ वृषासनायसोमायक्रतुकालांतकायच ॥ नमो
 दिक्चर्मवस्त्रायनमस्तेतीव्रतेजसे ॥ ८० ॥ ब्रह्मणेब्रह्मदेहायब्रह्मण्यायामितायच ॥ गिरीशायसुरेशायईशानायनमोनमः ॥ ८१ ॥ रुद्रायप्रतिवज्रायशिवा
 यक्रथनायच ॥ सुरासुराधिपतयेयतीनांपतयेनमः ॥ ८२ ॥ धूम्रोग्रायविरूपाययज्वनेघोररूपिणे ॥ विरूपाक्षाशुभाक्षायसहस्राक्षायवैनमः ॥ ८३ ॥
 मुंडायचंडमुण्डायवरखट्वाङ्गधारिणे ॥ कव्यरूपाहव्यायसर्वसंहारिणेनमः ॥ ८३ ॥ भक्तानुकंपिनेत्यर्थरुद्रजाप्यस्तुतायच ॥ विरूपायसुरूपायरूपा
 णांशतकारिणे ॥ ८४ ॥ पंचास्यायशुभास्यायचंद्रास्यायनमोनमः ॥ वरदायवरार्हायकूर्मायचमृगायच ॥ ८५ ॥ लीलालकशिखंडायकमंडलुधरायच ॥
 विश्वनाम्नेथविश्वायविश्वेशायनमोनमः ॥ ८६ ॥ त्रिनेत्रत्राणमस्माकंत्रिपुरघ्नविधीयतां ॥ वाङ्मनःकायभावैस्तुप्रपन्नस्यमहेश्वर ॥ ८७ ॥ एवंस्तुतस्तदादेवो
 दक्षेणापन्नदेहिना ॥ दिव्येनानेनस्तोत्रेणभृशमाराधितस्तदा ॥ ८८ ॥ समग्रंतेयज्ञफलंमयादत्तंप्रजापते ॥ सर्वकामप्रसिद्धयर्थंफलंप्राप्स्यस्यनुत्तमम् ॥ ८९ ॥

एवमुक्तो भगवता प्रणम्याथ सुरेश्वरम् ॥ जगाम स्वनिकेतं तु गणानामेव पश्यताम् ॥ ९० ॥ पत्न्याः शोकेन वै देवो गंगाद्वारे तदा स्थितः ॥ तां सतीं चिंतयानस्तु क्र
नुसामे प्रियांगता ॥ ९१ ॥ तस्य शोकाभिभूतस्य नारदो भवसंनिधौ ॥ सा ते सतीया देवेश भार्या प्राणसमा मृता ॥ ९२ ॥ हिमवद्बहितासा च मनागर्भ
समुद्भवा ॥ जग्राह देहमन्यं सा वेद वेदार्थं वेदिनी ॥ ९३ ॥ श्रुत्वा देवस्तदा ध्यानमवतीर्णामपश्यत् ॥ कृतकृत्यमथात्मानं कृत्वा देवस्तदा स्थितः ॥ ९४ ॥
संप्राप्तयौवना देवी पुनरेव विवाहिता ॥ एवं हि कथितं भीष्मयथा यज्ञो हतः पुरा ॥ ९५ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणे प्रथमे सृष्टिखण्डे दक्षयज्ञविध्वंसो नाम प
ञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ देवनां दानवानां च गंधर्वैरंगरक्षसाम् ॥ उत्पत्तिं विस्तरेण मांगुरो ब्रूहि यथाविधि ॥ १ ॥ पुल
स्त्य उवाच ॥ ॥ ॥ संकल्पादर्शनात्स्पर्शात्पूर्वेषां सृष्टि रूच्यते ॥ दक्षात्प्राचेतसा दूर्ध्वं सृष्टिर्मेथुनसंभवा ॥ २ ॥ यथा ससर्ज चैवासौ तथैव शृणु कौरव ॥
यदा तु सृजतस्तस्य देवर्षिगणपन्नगान् ॥ ३ ॥ न वृद्धि मगमल्लोकस्तदा मेथुनयोगतः ॥ दक्षः पुत्रसहस्राणितदा सिक्रचामजी जनत् ॥ ४ ॥ तांस्तु दृष्ट्वा महा
भागान्सिसृक्षून् विविधाः प्रजाः ॥ नारदः प्राह हर्यश्वान् दक्षपुत्रान्समागतान् ॥ ५ ॥ भुवः प्रमाणं सर्वं तु ज्ञात्वा त्वोर्द्ध्वमथ एव वा ॥ ततः सृष्टिं विशेषेण कु
रुध्वमृषिसत्तमाः ॥ ६ ॥ ते तु तद्वचनं श्रुत्वा प्रयाताः सर्वतो दिशम् ॥ अद्यापि न निवर्तते समुद्रादिव सिंधवः ॥ ७ ॥ हर्यश्वेषु प्रणष्टेषु पुनर्दक्षः प्रजा
पतिः ॥ वीरिण्यामेव पुत्राणां सहस्रमसृजत् प्रभुः ॥ ८ ॥ शबलाश्चानाम ते च समेताः सृष्टि कर्मणि ॥ नारदो नुगतान् प्राह पुनस्तान् पूर्ववन्मुनिः ॥ ९ ॥ भुवः प्रमाणं
सर्वं तु ज्ञात्वा भ्रातृ नथो पुनः ॥ आगत्य च पुनः सृष्टिं करिष्यथ विशेषतः ॥ १० ॥ ते पिते नैव मार्गेण जग्मुर्भ्रात्रनुगास्तदा ॥ ततः प्रभृति न भ्रातुः कनीयान् मार्गमि
च्छति ॥ ११ ॥ अन्वेष्टा दुःखमाप्नोति तेन तत्परिवर्जयेत् ॥ ततस्तेष्वपि नष्टेषु सृष्टि कन्याः प्रजापतिः ॥ १२ ॥ वीरिण्यां जनयामास दक्षः प्राचेतसस्तदा ॥ प्रा
दात्स दशधर्माय कश्यपाय त्रयोदश ॥ १३ ॥ विंशतिं सप्तसोमाय च तस्मोरिष्टनेमिने ॥ द्वे चैव भृगुपुत्राय द्वे कृशाश्वाय धीमते ॥ १४ ॥ द्वे चैवांगिरसे प्रादात्तासां
नामानि विस्तरात् ॥ शृणु त्वं देवमातृणां प्रजाविस्तारमादितः ॥ १५ ॥ अरुंधती विसुर्जामिर्लम्बा भानुर्मरुत्वती ॥ संकल्पाचमुहूर्ता च सा ध्याविश्वा च भामिनी ॥ १६ ॥
धर्मपत्न्यः समाख्यातास्तासां पुत्रान्निबोध मे ॥ विश्वे देवास्तु विश्वायाः सा ध्यासा ध्यानजी जनत् ॥ १७ ॥ मरुत्वत्यां मरुत्वं तो वसोस्तु वसवस्तथा ॥ भानोस्तु भानवो
जाता भूहूर्ता यामुहूर्तजाः ॥ १८ ॥ लंबायां घोषनामानो नागवीथी तु जामिजा ॥ पृथिवी तलसंभूतमरुंधत्या मजायत ॥ १९ ॥ संकल्पायास्तु संकल्पावसु सृष्टिनिधा
रय ॥ ज्योतिष्मन्तश्च ये देवा व्यापकाः सर्वतो दिशम् ॥ २० ॥ वसवस्ते समाख्यातास्तेषां नामानि मे शृणु ॥ आपो ध्रुवश्च सोमश्च धरश्चैवानिलोनलः ॥ २१ ॥ प्रत्यूषश्च
प्रभासश्च वसवोऽष्टौ प्रकीर्तिताः ॥ आपस्य पुत्राश्च त्वारः श्रान्तो वै तण्ड एव च ॥ २२ ॥ अपि शान्तो मुनिर्वभ्रुर्यज्ञरक्षाधिकारिणः ॥ ध्रुवस्य कालः पुत्रस्तु वर्चाः सोमादजाय

त ॥ २३ ॥ द्रविणोहव्यवाहश्चधरपुत्राविमौस्मृतौ ॥ कल्पांतस्थस्ततःप्राणोरमणःशिशिरोपिच ॥ २४ ॥ मनोहरोधवश्चाथशिवोवाथहरेःसुताः ॥ शिवो
 मनोजवंपुत्रमविज्ञातगतिप्रदम् ॥ २५ ॥ अवापचानलःपुत्रानग्निप्रायगुणांस्ततः ॥ तत्रशाखोविशाखश्चनिगमेषुस्वयंभुवः ॥ २६ ॥ अपत्यंकृत्तिकानांचकार्ति
 केयस्ततःस्मृतः ॥ प्रत्यूषस्यऋभुःपुत्रोमुनिर्नामाथदेवलः ॥ २७ ॥ विश्वकर्माप्रभासस्यपुत्रःशिल्पीप्रजापतिः॥प्रासादभवनोद्यानप्रतिमाभूषणादिषु ॥ २८ ॥
 तटाकारामकूपेषुत्रिदशानांचवर्द्धकिः ॥ अजैकपादहिर्बुधोविरूपाक्षोथरैवतः ॥ २९ ॥ हरश्चबहुरूपश्चत्र्यंबकश्चसुरेश्वरः ॥ सावित्रश्चजयंतश्चपिनाकीचापरा
 जितः ॥ ३० ॥ एतेरुद्रास्समाख्याताएकादशगणेश्वराः ॥ एतेषांमानसानांतुत्रिशूलवरधारिणाम् ॥ ३१ ॥ कोट्यश्चतुरशीतिस्तुतत्पुत्राश्चाक्षयामताः ॥ दिक्षुस
 र्वासुयेरक्षांप्रकुर्वन्तिगणेश्वराः ॥ ३२ ॥ एतेवैपुत्रपौत्राश्चसुरभीर्भसंभवाः ॥ कश्यपस्यप्रवक्ष्यामिपुत्रपौत्रादिपत्निषु ॥ ३३ ॥ अदितिर्दितिर्दनुश्चैवअरिष्टासु
 रसातथा॥सुरभिर्विनताचैवताम्राक्रोधवशाइरा ॥ ३४ ॥ कद्रुखसामुनिस्तद्वत्तासुपुत्रान्निबोधमे॥तुषितानामयेदेवाश्चाक्षुषस्यांतरेमनोः ॥ ३५ ॥ वैवस्वतेतरेचै
 वआदित्याद्वादशस्मृताः ॥ इन्द्रोधाताभगस्त्वष्टामित्रोऽथवरुणोऽर्यमा ॥ ३६ ॥ विवस्वान्सवितापूषाअंशुमान्विष्णुरेवच ॥ एतेसहस्रकिरणाआदित्यादा
 द्वादशस्मृताः ॥ ३७ ॥ मारीचात्कश्यपाज्जाताःपुत्रास्तेऽदितिर्नंदनाः ॥ कृशाश्वस्यऋषेःपुत्रादेवप्रहरणाःस्मृताः ॥ ३८ ॥ एतेदेवगणास्तातप्रतिमन्वंतरेषुच॥
 उत्पद्यन्तेविलीयन्तेकल्पेकल्पेतथैवच ॥ ३९ ॥ दितिःपुत्रद्वयंलेभेकश्यपादितिनःश्रुतम् ॥ हिरण्यकशिपुंचैवहिरण्याक्षंतथैवच ॥ ४० ॥ हिरण्यक
 शिपोस्तद्वज्रातंपुत्रचतुष्टयम् ॥ प्रह्लादश्चानुह्लादश्चसंह्लादोह्लादएवच ॥ ४१ ॥ प्रह्लादपुत्राआयुष्मान्शिविर्वाष्कलिरेवच ॥ विरोचनश्चतुर्थस्तुसबलिंपुत्रमाप्त
 वान् ॥ ४२ ॥ बलेःपुत्रशतंत्वासीद्वाणज्येष्ठंततोनृप ॥ धृतराष्ट्रस्तथासूय्योविवस्वानंशुतापनः ॥ ४३ ॥ निकुम्भनामागुर्वक्षःकुक्षिर्भौमोथभीषणः ॥
 एवमन्येतुबहवोवाणोज्येष्ठोगुणाधिकः ॥ ४४ ॥ बाणस्सहस्रबाहुस्तु सर्वास्त्रगुणसंयुतः ॥ तपसातोषितोयस्यपुरेवसतिशूलधृत् ॥ ४५ ॥ महाकालत्वम
 गमत्सार्थ्ययस्यपिनाकिनः ॥ हिरण्याक्षस्यपुत्रोभूदंधकोनामनामतः ॥ ४६ ॥ भूतसंतापनश्चैवमहानागस्तथैवच ॥ एतेभ्यःपुत्रपौत्राणांकोटयः सप्तसप्ततिः
 ॥ ४७ ॥ महाबलामहाकायानानारूपामहौजसः ॥ दनुःपुत्रशतंलेभेकश्यपाद्वरदार्पितम् ॥ ४८ ॥ विप्रचित्तिःप्रधानोभूदेषांमध्येमहाबलः ॥ द्विरष्टमूर्द्धाशकु
 निस्तथाशंकुशिरोधरः ॥ ४९ ॥ अयोमुखःशंवरश्चकपिलोवामनस्तथा ॥ मरीचिर्मागधश्चैवहरिर्गजशिरास्तथा ॥ ५० ॥ निद्राधरश्चकेतुश्चकेतुवीर्यःतश
 क्रतुः॥इन्द्रमित्रग्रहश्चैववज्रनाभस्तथैवच॥५१॥एकवस्त्रोमहाबाहुर्वज्राक्षस्तारकस्तथा ॥ असिलोमापुलोमाचविकुर्वाणोमहासुरः ॥ ५२ ॥ स्वर्भानुर्वृषपर्वा
 चएवमाद्यादनोस्सुताःस्वर्भानोः सुप्रभाकन्याशचीचैवपुलोमजा॥५३॥उपदानवीमयस्यासीत्तथामंदोदरीकुहूः॥शर्मिष्ठासुंदरीचैवचंडाचवृषपर्वणः॥५४॥

पुलोमाकालकाचैवैश्वनरसुतेउभे ॥ बह्वपत्योमहासत्वोमारीचस्यपरिग्रहः ॥ ५५ ॥ तयोःषष्टिसहस्राणिदानवानांपुराभवन् ॥ पौलोमान्कालखंजांश्चमारी
चोजनयत्पुरा ॥ ५६ ॥ अवध्यायेनराणांवैहिरण्यपुरवासिनः ॥ चतुर्मुखालब्धवरायेहताविजयेनतु ॥ ५७ ॥ विप्रचित्तिः सिंहिकायांनवपुत्रानजीजनत् ॥
हिरण्यकशिपोर्यैवैभागिनेयास्त्रयोदशकंसः ॥ ५८ ॥ शंखश्चराजेंद्रनलोवातापिरेवच ॥ इल्वलोनमुचिश्वैवखसूमश्चांजनस्तथा ॥ ५९ ॥ नरकःकालनाभश्चपरमाणु
स्तथैवच ॥ कल्पवीर्यैश्चविरव्यातोदनुवंशविवर्द्धनः ॥ ६० ॥ संह्लादस्यतुदैत्यस्यनिवातकवचाःकुले ॥ अवध्याःसर्वदेवानांगंधर्वोरगराक्षसाम् ॥ ६१ ॥ येहता
बलमाश्रित्यअर्जुनेनरणाजिरे ॥ षट्कन्याजनयामासताम्रामारीचवीर्यतः ॥ ६२ ॥ शुकींश्येनींचभासींचसुगृध्रींशुचिम् ॥ शुकीशुकानुलूकांश्च
जनयामासधर्मतः ॥ ६३ ॥ श्येनीश्येनांश्चभासींचकुररानप्यजीजनत् ॥ गृध्रीगृध्रान्सुगृध्रींचपारावतविहंगमान् ॥ ६४ ॥ हंससारसकारंडप्लवान्शुचिरजीज
नत् ॥ एतेताम्रासुताःप्रोक्ताविनतायानिशामय ॥ ६५ ॥ गरुडः पतगश्चेष्टोरुणश्चेशःपतत्रिणाम् ॥ सौदामिनीतथाकन्यायेयंनभसिविश्रुता ॥ ६६ ॥
संपातिश्चजटायुश्चअरुणस्यसुताबुभौ ॥ संपातिपुत्रोवभुश्चशीघ्रगश्चातिविश्रुतः ॥ ६७ ॥ जटायोः कर्णिकारश्चशतगामीचविश्रुतौ ॥ तेषामसं
ख्यमभवत्पक्षिणांपुत्रपौत्रकम् ॥ ६८ ॥ सुरसायांसहस्रंतुसर्पाणामभवत्पुरा ॥ सहस्रशिरसांकद्रूःसहस्रंप्रापसुव्रता ॥ ६९ ॥ प्रधानास्तेषुविरव्याताष्व
द्विशतिरिंदम ॥ शेषवासुकिककौटशंखैरावतकंवलाः ॥ ७० ॥ धनंजयमहानीलपद्माश्चतरतक्षकाः ॥ एलापत्रमहापद्मधृतराष्ट्रवलाहकाः ॥
॥ ७१ ॥ शंखपालमहाशंखपुष्पदंष्ट्रशुभाननाः ॥ शंखरोमाचनहुषोरमणः पणिनस्तथा ॥ ७२ ॥ कपिलोदुर्मुखश्चापिपतंजलिमुखास्तथा ॥
एषामनंतमभवत्सर्वेषांपुत्रपौत्रकम् ॥ ७३ ॥ प्रायश्चोयत्पुरादग्धंजनमेजयमंदिरे ॥ रक्षोगणंक्रोधवशासुनामानमजीजनत् ॥ ७४ ॥ दंष्ट्रिणांनियुतंतेषांभीमसे
नादगात्क्षयम् ॥ दंष्ट्रिगोमायुकाकादीन्महिषीगोवैराङ्गनाः ॥ ७५ ॥ सुरभिर्जनयामासकश्यपात्त्रितयंपुरा ॥ मुनिर्मुनीनांचगणंगणमप्सरसांतथा ॥ ७६ ॥
तथाकिन्नरगंधर्वानरिष्टाजनयद्वहून् ॥ तृणवृक्षलतागुल्ममिरासर्वमजीजनत् ॥ ७७ ॥ खसातुयक्षरक्षांसिजनयामासकोटिशः ॥ एतेकश्यपदाया
दाःशतशोथसहस्रशः ॥ ७८ ॥ एषमन्वंतरेभीष्मसर्गःस्वारोविषेस्मृतः ॥ ततस्त्वेकोनपंचाशन्मरुतःकश्यपादितिः ॥ जनयामासधर्मज्ञसर्वानमरवल्लभा
न् ॥ ७९ ॥ इतिश्रीपाद्मपुराणेप्रथमेसृष्टिखंडेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ भीष्मउवाच ॥ दितेःपुत्राःकथंजातामरुतोदेववल्लभाः ॥ देवैर्जग्मुश्चसापत्नैःकस्मात्सख्यमनुत्त
मम् ॥ १ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ पुरादैवासुरेयुद्धेहतेषुहरिणासुरैः ॥ पुत्रपौत्रेषुशोकातागताभूलोकमुत्तमम् ॥ २ ॥ पुष्करेषुमहातीर्थैसरस्वत्यास्तटेशुभे ॥ भर्तुरारा
धनपरातपउग्रंचचारह ॥ ३ ॥ दितिर्वैदैत्यमातातुऋषिकार्येणसुव्रता ॥ फलाहारातपस्तेपेकृच्छचांद्रायणादिभिः ॥ ४ ॥ यावद्वर्षशतंसाग्रंजराशोकसमाकु

ला॥ततःसातपसातप्तावसिष्ठादीनपृच्छत ॥ ५ ॥ कथयंतुभवंतोमेपुत्रशोकविनाशनम्॥ व्रतंसौभाग्यफलदमिहलोकेपरत्रच ॥ ६ ॥ ऊचुर्वसिष्ठप्रमुखाज्येष्ठ
 स्यपूर्णमाव्रतम् ॥ यस्यप्रसादादभवत्सुतशोकविवर्जिता ॥ ७ ॥ भीष्मउवाच ॥ श्रोतुमिच्छाम्यहंब्रह्मन्ज्येष्ठस्यपूर्णमाव्रतम् ॥ सुतानेकोनपंचाशद्येनलेभेपुन
 र्दितिः ॥ ८ ॥ पुलस्त्यउवाच॥यद्रसिष्ठादिभिःपूर्वदित्यैसंकथितंव्रतम् ॥ विस्तरेणतदेवेदंमत्सकाशान्निशामय ॥ ९ ॥ ज्येष्ठेमासिसितेपक्षेपौर्णमास्यांयत
 व्रता ॥ स्थापयेद्व्रणंकुंभंसिततण्डुलपूरितम्॥ १० ॥ नानाफलयुतंतद्रदिक्षुदंडसमन्वितम्॥सितवस्त्रयुगच्छन्नंसितचंदनचर्चितम्॥ ११ ॥ नानाभक्ष्यसमोपेतं
 सहिरण्यंतुशक्तितः ॥ ताम्रपात्रंगुडोपेतंतस्योपरिनिवेशयेत् ॥ १२ ॥ तस्मादुपरिब्रह्माणंसौवर्णपद्मकोटरे ॥ कुर्यात्तर्करयोपेतांसावित्रीतस्यवामतः॥ १३ ॥
 गंधंधूपंतयोर्दद्याद्गीतंवाद्यंचकारयेत् ॥ तदभावेकथंकुर्याद्यथापद्मेपितामहः ॥ १४ ॥ ब्रह्माह्वयांचप्रतिमांकृत्वागुडमयींशुभाम् ॥ शुक्लपुष्पाक्षततिलैरर्चयेत्प
 द्मसंभवम् ॥ १५ ॥ ब्राह्मायपादौसंपूज्यजंघेसौभाग्यदायच ॥ विरिंचायोरुयुग्मंचमन्मथायेतिवैकटिम् ॥ १६ ॥ स्वच्छेदरायेत्युदरमतंद्रायेत्युरोविधेः ॥ मुखंप
 द्ममुखायेतिबाहूवैवेदपाणये ॥ १७ ॥ नमःसर्वात्मनेमौलिमर्चयेच्चापिपंकजम् ॥ ततःप्रभातेतत्कुंभंब्राह्मणायनिवेदयेत् ॥ १८ ॥ ब्राह्मणंभोजयेद्भक्त्यास्वयंतुलव
 णंविना॥भक्त्याप्रदक्षिणंदद्यादिमंत्रमुदीरयेत्॥ १९ ॥ प्रीयतामत्रभगवान्सर्वलोकपितामहः॥हृदयेसर्वलोकानांयस्त्वानंदोभिधीयते ॥ २० ॥ अनेनविधिनास
 र्वमासिमासिसमाचरेत्॥उपवासीपौर्णमास्यामर्चयेद्ब्राह्ममव्ययम्॥ २१ ॥ फलमेकंचसंप्राश्यशर्वर्याभूतलेस्वपेत्॥ततस्त्रयोदशेमासिघृतधेनुसमन्विताम्॥ २२ ॥
 शय्यांदद्याद्विरिंचायसर्वोपस्करसंयुताम् ॥ ब्रह्माणंकांचनंकृत्वासावित्रींरजतैस्तथा ॥ २३ ॥ पद्मात्मकःसृष्टिकर्तासावित्रीमुपलभ्यतु ॥ वस्त्रैर्द्विजंसपत्नीकंपूज्य
 भक्त्याविभूषणैः ॥ २४ ॥ शक्त्यागवादिकंदद्यात्प्रीयतामित्युदीरयेत् ॥ होमंशुक्लैस्तिलैःकुर्याद्ब्रह्मनामानिकीर्तयेत् ॥ २५ ॥ गव्येनसर्पिषातद्रत्नपायसेनचधर्म
 वित् ॥ विप्रेभ्योथधनंदद्यात्पुष्पमालांचशक्तितः ॥ २६ ॥ यःकुर्याद्विधिनानेनपौर्णमास्यांस्त्रियोपिवा॥सर्वपापविनिर्मुक्तःप्राप्नोतिब्रह्मसात्म्यताम् ॥ २७ ॥ इहलो
 केवरान्पुत्रान्सौभाग्यंध्रुवमश्नुते ॥ योब्रह्मासस्मृतोविष्णुरानंदात्मा महेश्वरः ॥ २८ ॥ सुखार्थीकामरूपेणस्मरेद्देवंपितामहम् ॥ एवंश्रुत्वाचकारासौदितिःसर्व
 मशेषतः ॥ २९ ॥ कश्यपोव्रतमाहात्म्यादागत्यपरयामुदा ॥ चकारकर्कशांभूयोरूपलावण्यसंयुताम् ॥ ३० ॥ वरैराच्छंदयामाससातुवब्रेवरंवरम् ॥
 पुत्रंशक्रवधार्थायसमर्थंचमहौजसम् ॥ ३१ ॥ वरयामिमहात्मानंसर्वामरनिषूदनम् ॥ उवाचकश्यपोवक्यमिंद्रहंतारमूर्जितम् ॥ ३२ ॥ प्रदास्याम्यहमेते
 नकिन्त्वेतत्क्रियतांशुभे ॥ आपस्तवींतिुकृत्वेषिंपुत्रयामद्यसुस्तानि ॥ ३३ ॥ विधास्यामिततोर्गर्भस्पृष्ट्वाहंतेस्तनौशुभे ॥ भविष्यतिशुभोगर्भो
 देविशक्रनिषूदनः ॥ ३४ ॥ आपस्तवींततश्चक्रेपुत्रेष्टिंद्रविणाधिकाम् ॥ इंद्रशत्रोभवस्वेतिजुहावचहविस्त्वरन् ॥ ३५ ॥ देवाश्चमुमुहुर्देत्याविमुखाश्चैवदा

नवाः ॥ दित्यांगर्भमथाधत्तकश्यपःप्राहतांपुनः ॥ ३६ ॥ मुखंतेचंद्रप्रतिमंस्तनौविल्वफलोपमौ ॥ अधरौविद्रुमाकारौवर्णश्चातीवशोभनः ॥ ३७ ॥
 त्वांष्ट्रहंविशालाक्षिविस्मरामिस्विकांतनुम् ॥ तदेवंगर्भःसुश्रोणिहस्तेनोत्तस्तनौतव ॥ ३८ ॥ त्वयायत्नोविधातव्योह्यस्मिन्गर्भैवरानने ॥ संवत्सरश
 तंत्वेकमस्मिन्नेवतपोवने ॥ ३९ ॥ संध्यायानैवभोक्तव्यंगर्भिण्यावरवर्णिनि ॥ नस्थातव्यंनगंतव्यंवृक्षमूलेषुसर्वदा ॥ ४० ॥ नोपस्करेषुनिविशे
 न्सुसलोलूखलादिषु ॥ जलंचनावगाहेतश्चन्यागारंचवर्जयेत् ॥ ४१ ॥ वल्मीकेषुनतिष्ठेतनचोद्विग्रमनाभवेत् ॥ ननखेनलिखेद्भौनांगारेनचभस्म
 नि ॥ ४२ ॥ नश्यालुःसदातिष्ठेद्यायामंचविवर्जयेत् ॥ नतुषांगारभस्मास्थिकपालेषुसमाविशेत् ॥ ४३ ॥ वर्जयेत्कलहंलोके गात्राभ्यंगंतथैवच ॥
 नमुक्तकेशीतिष्ठे तनाशुचिःस्यात्कथंचन ॥ ४४ ॥ नशयीतोत्तरशिराःनचैवाधःशिराःक्वचित् ॥ नवस्त्रहीनानोद्विग्रानचार्द्रचरणासती ॥ ४५ ॥ नामं
 गल्यांवदेद्राचंनचहास्याधिकाभवेत् ॥ कुर्याच्चगुरुभिर्नित्यंपूजांमांगल्यतत्परा ॥ ४६ ॥ सर्वौषधीभिःसृष्टेनवारिणास्नानमाचरेत् ॥ कृतरक्षातुशुश्रूषावा
 चापूजनतत्परा ॥ ४७ ॥ तिष्ठेत्प्रसन्नवदनाभर्तृप्रियहितेरता ॥ नगर्हयेच्चभर्तारंसर्वावस्थमपिक्वचित् ॥ ४८ ॥ कृशाहंदुर्वलाचैववार्द्धक्यंममचा
 गतम् ॥ स्तनौमेचलितौस्थानान्मुखंचवलिभंगुरम् ॥ ४९ ॥ एवंविधात्वयाचाहंकृतेतिनवदेत्क्वचित् ॥ स्वस्त्यस्तुतेगमिष्यामितथेत्युक्तस्तयापुनः ॥ ५० ॥
 पश्यतांसर्वभूतानांतत्रैवांतरधीयत ॥ ततःसाभर्तृवाचोक्तविधिनासमतिष्ठत ॥ ५१ ॥ अथज्ञात्वातथेंद्रोपिदितेःपार्श्वमुपागतः ॥ विहायदेवसदनंतांशुश्रुषुरव
 स्थितः ॥ ५२ ॥ दितेश्छिद्रांतरप्रेप्सुरभवत्पाकशासनः ॥ विपरीतोत्तरव्यग्रःप्रसन्नवदतोवहिः ॥ ५३ ॥ अजानन्निवतत्कार्यमात्मनश्शुभमाचरन् ॥
 ततोवर्षशतांतिसान्यूनेतुदिवसैस्त्रिभिः ॥ ५४ ॥ मेनेकृतार्थमात्मानंश्रीत्याविस्मितमानसा ॥ अकृत्वापादयोःशौचंशयानामुक्तमूर्धजा ॥ ५५ ॥
 निद्राभरसमाक्रांतादिवापरशिराःक्वचित् ॥ ततस्तदंतरंलब्ध्वाप्रविश्यांतःशचीपतिः ॥ ५६ ॥ वज्रेणसप्तधाचक्रेतंगर्भंत्रिदशाधिपः ॥ ततःसप्तचते
 जाताःकुमाराःसूर्यवर्चसः ॥ ५७ ॥ रुदंतःसप्ततेबालानिषिद्धादानवारिणा ॥ भूयोपिरुदमानांस्तानेकैकान्सप्तधाहरिः ॥ ५८ ॥ चिच्छेदवज्रहस्तोवैपुनः
 स्तूदरसंस्थितान् ॥ एवमेकोनपंचाशद्भूत्वातेरुरुर्भुशम् ॥ ५९ ॥ इंद्रोनिवारयामासमारुदध्वंपुनःपुनः ॥ ततःसर्चितयामासवितर्कमिति वृत्रहा ॥ ६० ॥
 कर्मणःकस्यमाहात्म्यात्पुनःसंजीवितास्त्वमी ॥ विदित्वापुण्ययोगेनपौर्णमासीफलंत्विदम् ॥ ६१ ॥ नूनमेतत्परिणतमथवाब्रह्मपूजनात् ॥ वज्रेणाभिहताः
 संतो न विनाशमुपाययुः ॥ ६२ ॥ एकोप्यनेकतामापयस्मादुदरगोपनम् ॥ अवध्यानूनमेतैवैतस्माद्देवाभवंत्विति ॥ ६३ ॥ यस्मान्मारुदइत्युक्तारुदंतोगर्भ
 संभवाः ॥ मरुतोनामतेनाम्नाभवंतुसुखभागिनः ॥ ६४ ॥ ततःप्रसाद्यदेवेशःक्षमस्वेतिदितिपुनः ॥ अर्थशास्त्रंसमास्थायमयैतदुष्कृतंकृतम् ॥ ६५ ॥ कृत्वाम

रुद्रं दैवैः स मानममराधिपः ॥ दिर्तिविमानमारोप्यससुतामगमद्विवम् ॥ ६६ ॥ यज्ञभागभुजः सर्वैरुतस्तेततोभवन् ॥ नजगुरैक्यमसुरैरतस्ते सुरवल्लभाः ॥ ६७ ॥
 ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ आदिसर्गस्त्वया ब्रह्मन्कथितो विस्तरेण मे ॥ प्रतिसर्गश्च यो येषामधिपांस्तान्वदस्व मे ॥ ६८ ॥ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ ॥ यदाभिषिक्तः सकले
 पिराज्ये पृथुर्द्धरिः त्र्यामधिपो बभूव ॥ तथौषधीनामधिपं चकार यज्ञव्रतानां तपसां च सोमम् ॥ ६९ ॥ नक्षत्रताराद्विजवृक्षगुल्मलतावितानस्य च रुक्मगर्भम् ॥ अपा
 मधीशं वरुणं धनानां राज्ञां प्रभुं वैश्रवणं च तद्रत् ॥ ७० ॥ विष्णुं रवीणामधिपं वसूनामग्निं च लोकाधिपतिं चकार ॥ प्रजापतीनामधिपं च दक्षं चकार शक्रं मरुतामधीशम्
 ॥ ७१ ॥ दैत्याधिपानामथ दानवानां प्रह्लादमीशं च यमं पितृणाम् ॥ पिशाचरक्षः पशुभूतयक्षवेतालराजं ह्यथ शूलपाणिम् ॥ ७२ ॥ प्रालेयशैलं च पतिं गिरीणामीशं समु
 द्रं सरितामधीशम् ॥ गंधर्वविद्याधरकिन्नराणामीशं पुनश्चित्ररथं चकार ॥ ७३ ॥ नागाधिपं वासुकिमुग्रवीर्यं सर्पाधिपं तक्षकमादिदेश ॥ दिग्वारणानामधिपं च का
 र्गजेंद्रमैरावणनामधेयम् ॥ ७४ ॥ सुपर्णमीशं पततामथार्वातां राजानमुच्चैः श्रवसं चकार ॥ सिंहं मृगाणां वृषभं गवां च प्लक्षं पुनः सर्ववनस्पतीनाम् ॥ ७५ ॥ पिता
 महः पूर्वमथाभ्यर्षिं च देतान् पुनः सर्वदिशाधिनाथान् ॥ पूर्वैशदिक्पालमथाभ्यर्षिं च तन्नाम्ना सुवर्माणमरातिकेतुं ॥ ७६ ॥ ततोधिपं दक्षिणतश्चकार सर्वेश्वरं शंख
 पदाभिधानम् ॥ सकेतुमंतं दिग्धीशमीशं चकार पश्चाद्भुवनाडगर्भः ॥ ७७ ॥ हिरण्यरोमाणमुदग्दिशि प्रजापतिं मेघसुतं चकार ॥ अद्यापि कुर्वति
 दिशामधीशाः सदा वहंतस्तु भुवोभिरक्षाम् ॥ ७८ ॥ चतुर्भिरेतैः पृथुनामधेयो नृपोभिषिक्तः प्रथमः पृथिव्याम् ॥ गते तरे चाक्षुषनामधेये वैवस्वतं च क्रु
 रिमं पृथिव्यां ॥ ७९ ॥ गते तरे चाक्षुषनामधेये वैवस्वताख्ये च पुनः प्रवृत्ते ॥ प्रजापतिः सोऽस्य चराचरस्य बभूव सूर्यान्वयजः सचिह्नः ॥ ८० ॥ ॥
 पुलस्त्यउवाच ॥ मन्वंतराणि सर्वाणि मनूनां चरितानियत् ॥ प्रमाणं चैव कल्पस्य तत्सृष्टिचसमासतः ॥ ८१ ॥ एकचित्तः प्रसन्नात्मा शृणुकौ
 रवनंदन ॥ यामानामपुरा देवा आसन् स्वायंभुवांतरे ॥ ८२ ॥ सप्तैव ऋषयः पूर्वैरेमरीच्यादयः स्मृताः ॥ आग्नीध्रश्चाग्निबाहुश्च विभुः सवन एव च ॥ ८३ ॥
 ज्योतिष्मान् द्युतिमान् भव्यो मेधा मेधातिथिर्वसुः ॥ स्वायंभुवस्यास्य मनोर्दशैते वंशवर्द्धनाः ॥ ८४ ॥ प्रतिसर्गममीकृत्वा जगमुस्ते परं पदम् ॥
 एवं स्वायंभुवं प्रोक्तं स्वारोचिषमतः परम् ॥ ८५ ॥ स्वारोचिषस्य तनयाश्च त्वारो देववर्चसः ॥ नभोनभस्य प्रभृतिर्भावनः कीर्तिवर्द्धनः ॥ ८६ ॥ दत्तोऽग्निश्च यवन
 स्तंभः प्राणः कश्यप एव च ॥ अर्वाबृहस्पतिश्चैव सप्तसप्तर्षयो भवन् ॥ ८७ ॥ तदा देवाश्चतुषिताः स्मृताः स्वारोचिषे तरे ॥ हवींद्रः सुकृतो मूर्तिरापो ज्योतिरथः स्मृ
 तः ॥ ८८ ॥ वसिष्ठस्य सुताः सप्त ये प्रजापतयस्तदा ॥ द्वितीयमेतत्कथितं मन्वंतरमतः परं ॥ ८९ ॥ अन्यच्चैव प्रवक्ष्यामि तथामन्वंतरं शुभं ॥ मनुर्नामौत्तमिस्तत्र
 दशपुत्रानर्जीजनत् ॥ ९० ॥ इषऊर्जस्तनूजश्च शुचिः शुक्रस्तथैव च ॥ मधुश्च माधवश्चैव नभस्योथनभस्तथा ॥ ९१ ॥ सहः सहस्य एतेषां मुत्तमः कीर्तिवर्द्धनः

भानवस्तत्रदेवाः स्युरूजाः सप्तर्षयः स्मृताः ॥ ९२ ॥ कौकभिण्डः कुतुण्डश्चदाल्भ्यः शंखः प्रवाहितः ॥ मितिश्चसंमितिश्चैव सप्तैते योगवर्द्धनाः ॥ ९३ ॥ मन्वंत
रंचतुर्थतुतामसं नाम विश्रुतं ॥ कपिः पृथुस्तथैवाग्निरकपिः कविरेव च ॥ ९४ ॥ तथैव जन्यधामानौ मुनयः सप्तनामतः ॥ साध्या देवगणायै च कथितास्तामसेतरे ॥
॥ ९५ ॥ अकल्मषस्तपोधन्वी तपोमूलस्तपोधनः ॥ तपोराशिस्तपस्यश्च सुतपस्यः परंतपः ॥ ९६ ॥ तामसस्य सुताः सर्वे दशवंशविवर्द्धनाः ॥ पंचमस्य मनोस्त
द्वद्वैव तस्यांतरं शृणु ॥ ९७ ॥ देवबाहुः सुबाहुश्च पर्जन्यः समयो मुनिः ॥ हिरण्यरोमा सप्ताश्वः सप्तैते ऋषयः स्मृताः ॥ ९८ ॥ देवाश्च भूत रजसस्तथा प्रकृत
यः स्मृताः ॥ अवशस्तत्त्वदर्शी च वीतिमान् हव्यपः कपिः ॥ ९९ ॥ मुक्तो निरुत्सुकः सत्वो निर्मोहो थप्रकाशकः ॥ धर्मवीर्यवलोपेता दशैते रेवतात्मजाः ॥ १०० ॥
भृगुः सुधामा विरजः सहिष्णुर्नरदस्तथा ॥ विवस्वान्कृतिनामा च सप्तसप्तर्षयोपरे ॥ १०१ ॥ चाक्षुषस्यांतरे देवालेखानामपरिश्रुताः ॥ विभवो थपृथक् च
नुकीर्तितास्त्रिदिवौकसः ॥ १०२ ॥ चाक्षुषस्यांतरे प्राप्रे देवानां पंचमोजनः ॥ रुरुप्रभृतयस्तद्वच्चाक्षुषस्य सुता दश ॥ १०३ ॥ प्रोक्ताः स्वायं भु
वेवंशे ये मया पूर्वमेव ते ॥ अन्तरं चाक्षुषं चैव मया ते परिकीर्तितं ॥ १०४ ॥ सप्तमंच प्रवक्ष्यामि यद्वैवस्वतमुच्यते ॥ अत्रिश्चैव वसिष्ठश्च कश्यपो गौतम
स्तथा ॥ १०५ ॥ भारद्वाजस्तथा योगी विश्वामित्रः प्रतापवान् ॥ जमदग्निश्च सप्तैते सांप्रतं ते महर्षयः ॥ १०६ ॥ कृत्वा धर्मव्यवस्थानं प्रयान्ति प
रमंपदं ॥ सावर्ण्यस्य प्रवक्ष्यामि मनोर्भावितथांतरं ॥ १०७ ॥ अश्वत्थामा शरद्वान्श्च कौशिको गालवस्तथा ॥ शतानंदः काश्यपश्च रामश्च ऋषय
स्मृताः ॥ १०८ ॥ धृतिर्वरीयान्यवसुः सुवर्णो धृतिरेव च ॥ वरिष्णुर्वीर्यः सुमतिर्वसुश्शुक्रश्च वीर्यवान् ॥ १०९ ॥ भविष्यस्यार्कसावर्णेर्मनोः पुत्राः प्रकीर्तिताः ॥
रौच्यादयस्तथान्येपि मनवः संप्रकीर्तिताः ॥ ११० ॥ रुचेः प्रजापतेः पुत्रो रौच्यो नाम भविष्यति ॥ मनुर्भूतिस्तु तद्वद्भ्रौत्यो नाम भविष्यति ॥ १११ ॥ ततस्तु
मेरुसावर्णिर्ब्रह्मसूनुर्मनुः स्मृतः ॥ ऋभुश्च ऋतुधामा च विष्वक्सेनो मनुस्तथा ॥ ११२ ॥ अतीतानागताश्चैव मनवः परिकीर्तिताः ॥ वर्षाणां युगसाहस्रमेभिव्या
तं नराधिप ॥ ११३ ॥ स्वेस्वेन्तरे सर्वमिदं समुत्पाद्य चराचरं ॥ कल्पक्षये निवृत्ते तु मुच्यन्ते ब्रह्मणा सह ॥ ११४ ॥ अमी युगसहस्रान्ते विनश्यन्ति पुनः पुनः ॥
ब्रह्माद्या विष्णुसायुज्यंत तोयास्यंति वै नृप ॥ ११५ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणे प्रथमे सृष्टिखंडे मन्वंतरवर्णनं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ भीष्म उवाच ॥ बहुभि
र्द्धरणीभुक्ता भूपालैः श्रूयते पुरा ॥ पार्थिवाः पृथिवीयोगात् पृथिवीकस्य योगतः ॥ १ ॥ किमर्थं च कृता संज्ञा भूमेस्सा पारिभाषिकी ॥ गौरितीयं च संज्ञावाभुवः कस्मा
द्ववीहि मे ॥ २ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ पुरा कृतयुगस्यासीदंगो नाम प्रजापतिः ॥ मृत्योस्तु दुहिता तेन परिणीतातिदुर्मुखी ॥ ३ ॥ सुनीथानामतस्यास्तु वेनोना
मसुतः पुरा ॥ अधर्मानिरतः कामी बलवान्वसुधाधिपः ॥ ४ ॥ लोकस्याधर्मकृच्चापि परभार्यापहारकः ॥ अथ तस्य प्रसिद्धर्थं जगदर्थं महर्षिभिः ॥ ५ ॥ अनुनीतो

पिनददावशुद्धात्माऽभयंततः ॥ शापेनमारयित्वैनमराजकभयार्दिताः ॥ ६ ॥ ममंशुर्ब्राह्मणास्तस्यबलाद्देहमकल्मषाः ॥ तत्कायान्मथ्यमानात्तुजनिताम्लेच्छ
 जातयः ॥ ७ ॥ शरीरेमातुरंशेनकृष्णांजनसमप्रभाः ॥ पितुरंशस्यसंगेनधार्मिकोधर्मकारकः ॥ ८ ॥ उत्पन्नोदक्षिणाद्धस्तात्सधनुःसशरोगदी ॥ दि
 व्यतेजोमयःपुत्रस्सरत्नकवचांगदः ॥ ९ ॥ पृथुरेवाभवन्नाम्नासचविष्णुरजायत ॥ सविप्रैरभिषिक्तःसंस्तपःकृत्वासुदुष्करं ॥ १० ॥ विष्णोर्वरेणसर्वस्यप्रभु
 त्वमगमत्प्रभुः ॥ निःस्वाध्यायवषट्कारंनिर्द्धर्मवीक्ष्यभूतलं ॥ ११ ॥ वेद्धुमेवोद्यतःकोपाच्छरेणामितविक्रमः ॥ ततो गोरूपमास्थायभूःपलायितुमुद्यता ॥ १२ ॥
 पृष्ठेत्वन्वगमत्तस्याःपृथुःसेषुशरासनः ॥ ततःस्थित्वैकदेशेतुर्किंकरोमीतिचाब्रवीत् ॥ १३ ॥ पृथुरप्यवदद्वाक्यमीप्सितंदेहिसुव्रते ॥ सर्वस्यजगतःशीघ्रंस्थावरस्य
 चरस्यच ॥ १४ ॥ तथेतिचःब्रवीद्धूमिर्दुदोहसनराधिपः ॥ स्वकेपाणौपृथुर्वत्संकृत्वास्वायंभुवंमनुं ॥ १५ ॥ तदन्नमभवद्गुग्धंप्रजार्जीवंतियेनतु ॥ ततस्तुक्क
 पिभिर्दुग्धावत्सःसोमस्तदाभवत् ॥ १६ ॥ दोग्धावाचस्पतिरभूत्पात्रंवेदस्तपोरसः ॥ देवैश्चवसुधादुग्धामरुद्दोग्धातदाभवत् ॥ १७ ॥ इंद्रोवत्सःसमभव
 त्क्षीरमूर्जस्वलंबलं ॥ देवानांकांचनंपात्रंपितृणाराजतंतथा ॥ १८ ॥ अंतकश्चाभवद्दोग्धायमोवत्सःस्वधारसः ॥ बिलंचपात्रंनागानांतक्षकोवत्सकोभवत् ॥
 १९ ॥ विषंक्षीरंततोदोग्धाधृतराष्ट्रोभवत्पुनः ॥ असुरैरपिदुग्धेयंआयसेशत्रुपीडनम् ॥ २० ॥ पात्रेमायामभूद्धत्सःप्राल्हादिस्तुविरोचनः ॥ दोग्धात्रिमूर्द्धा
 तत्रासीन्मायायेनप्रवर्तिता ॥ २१ ॥ यक्षैश्चवसुधादुग्धापुरांतर्द्धानमीप्सुभिः ॥ कृत्वाविश्वावसुंवत्संमणिमंतंमहीपते ॥ २२ ॥ प्रेतरक्षोगणैर्दुग्धावसारुधिर
 सुल्वणं ॥ रौप्यनाभोभवद्दोग्धासुमालीवत्सएवच ॥ २३ ॥ गंधर्वैश्चपुनर्दुग्धावसुधासाप्सरोगणैः ॥ वत्संचित्ररथंकृत्वागंधान्पद्मदलेतथा ॥ २४ ॥
 दोग्धावसुरुचिर्नामाथर्ववेदस्यपारगः ॥ गिरिभिर्वसुधादुग्धारत्नानिविविधानिच ॥ २५ ॥ औषधानिचदिव्यानिदोग्धामेरुर्महीधरः ॥ वत्सो
 भूद्धिमवांस्तत्रपात्रंशैलमयंपुनः ॥ २६ ॥ वृक्षैश्चवसुधादुग्धाक्षीरंछिन्नप्ररोहणं ॥ पालाशपात्रेदोग्धातुसालःपुष्पवनाकुलः ॥ २७ ॥ पुक्षो
 भवत्ततोवत्सःसर्ववृक्षवनाधिपः ॥ एवमन्यैश्चवसुधातथादुग्धायथेच्छतः ॥ २८ ॥ आयुर्द्धनानिसौरव्यंचपृथौराज्यंप्रशासति ॥ नदारिद्र्यंतथारो
 गीनाधनोनचपापकृत् ॥ २९ ॥ नोपसर्गानचाघातःपृथौराज्यंप्रशासति ॥ नित्यंप्रमुदितालोकादुःखशोकविवर्जिताः ॥ ३० ॥ धनुः
 कोत्वाचशैलेंद्रानुत्सार्यसमहाबलः ॥ भूमंडलंसमंचक्रेलोकानांहितकाम्यया ॥ ३१ ॥ नपुरग्रामदुर्गाणिनचायुधधरानराः ॥ म्रियंतेयत्रदुःखंचना
 र्थशास्त्रस्यचादरः ॥ ३२ ॥ धर्मैकतानाःपुरुषाःपृथौराज्यंप्रशासति ॥ कथितानिचपात्राणियत्क्षीरंचयथातव ॥ ३३ ॥ येषांयेनरुचिस्तत्रतेभ्योदत्तांवि
 जानता ॥ यज्ञश्रीदेषुसर्वेषुमयातुभ्यंनिवेदितं ॥ ३४ ॥ दुहितृत्वंगतायस्मात्पृथोःपृथ्वीमहामते ॥ तस्यानुसारयोगाच्चपृथिवीविश्रुताबुधैः ॥ ३५ ॥

भीष्मउवाच ॥ आदित्यवंशमखिलंवदब्रह्मन्यथाक्रमं ॥ सोमवंशंचतत्त्वज्ञयथावद्वक्तुमर्हसि ॥ ३६ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ विवस्वानकश्यापात्पूर्वमादित्याम
भवत्पुरा ॥ तस्यपत्नीत्रयंतद्रत्संज्ञाराज्ञीप्रभातथा ॥ ३७ ॥ रैवतस्यसुताराज्ञीरेवतंसुषुवेसुतं ॥ प्रभाप्रभातंसुषुवेत्वाष्टंसंज्ञातथामनुं ॥ ३८ ॥ यमश्च
यमुनाचैवयमलौचबभूवतुः ॥ ततस्तेजोमयरूपमसहंतीविवस्वतः ॥ ३९ ॥ नारीमुत्पादयामासस्वशरीरादनिदितां ॥ त्वाष्ट्रीस्वरूपरूपेणनाम्नाछायेति
भामिनी ॥ ४० ॥ किंकरोमीतिपुरतःसंस्थितांतामभाषत ॥ छायेत्वंभजभर्तारंमदीयंतंवरानने ॥ ४१ ॥ अपत्यानिमदीयानिमातृस्नेहेनपालय ॥ तथे
त्युत्तवाचसादेवमगात्कामायसुव्रता ॥ ४२ ॥ कामयामासदेवोपिसंज्ञेयमितिचादरात् ॥ जनयामाससावर्णिमनुंमनुस्वरूपिणम् ॥ ४३ ॥ सवर्णत्वाच्चसावर्णे
र्मनोवैवस्वतस्यतु ॥ ततःसुतांचतपतींत्वाष्ट्रींचैवक्रमेणतु ॥ ४४ ॥ छायायांजनयामाससंज्ञेयमितिभास्करः ॥ छायास्वपुत्रेत्वधिकंस्नेहंचक्रमनौतदा ॥
॥ ४५ ॥ नचक्षमेमनुःपूर्वस्तद्यमःक्रोधमूर्छितः ॥ संतर्जयामासतदापादमुत्क्षिप्यदक्षिणं ॥ ४६ ॥ शशापचयमंछायाभवतुक्रिमिसंयुतः ॥ पादोयमेकोभ
वितापूयशोणितविल्वः ॥ ४७ ॥ निवेदयामासपितुर्यमःशापेनधर्षितः ॥ निःकारणमहंशतोमात्रादेवसकोपया ॥ ४८ ॥ बालभावान्मयाकिंचिदुद्यतश्च
रणःसकृत् ॥ मनुनावार्यमाणापिममशापमदाद्रिभो ॥ ४९ ॥ प्रायोनमातासास्माकमसमास्नेहतोयतः ॥ देवोप्याहयमंभूयःकिंकरोमिमहामते ॥ ५० ॥
सौख्यात्कस्यनदुःखंस्यादथवाकर्मसंततिः ॥ अनिवार्याभवस्यापिकाकथान्येषुजंतुषु ॥ ५१ ॥ कृकवाकुस्तवपदेसक्रिमिभक्षयिष्यति ॥ खंजंचरुचिरं
चैवपादमेतद्भविष्यति ॥ ५२ ॥ एवमुक्तःसमाश्वस्तस्तपस्तीव्रंचकारह ॥ वैराग्यात्पुष्करेतीर्थेफलफेनानिलाशनः ॥ ५३ ॥ पितामहंसमाराध्य
यावद्वर्षायुतंपुनः ॥ तपःप्रभावाद्देवेशःसंतुष्टःपद्मसंभवः ॥ ५४ ॥ वव्रेसलोकपालत्वंपितृलोकंतथाक्षयं ॥ धर्माधर्मात्मकस्यास्यजगतस्तुप
रीक्षणम् ॥ ५५ ॥ एवंसलोकपालत्वमगमत्पद्मसंभवात् ॥ पितृणामाधिपत्यंचधर्माधर्मस्यचानघ ॥ ५६ ॥ विवस्वानथतज्ज्ञात्वासंज्ञायाः
कर्मचेष्टितं ॥ त्वष्टुःसमीपमगमदाचक्षेसरोषवान् ॥ ५७ ॥ तमुवाचततस्त्वष्टासांत्वपूर्वमिदंवचः ॥ तवासहंतीभगवंस्तेजस्तीव्रंतमोनुद
॥ ५८ ॥ वडवारूपमास्थायमत्सकाशमिहागता ॥ निवीरतामयासाचत्वद्भयेनदिवस्पते ॥ ५९ ॥ यस्मादविज्ञातमनामत्सकाशमिहागता ॥
तस्मान्मदीयंभवनंप्रवेष्टुंनतवार्हति ॥ ६० ॥ एवमुक्ताजगामाशुमरुदेशमनिदिता ॥ वडवारूपमास्थायभूतलेसंप्रतिष्ठिता ॥ ६१ ॥ तस्मा
त्प्रसादंकुरुमेयद्यनुग्रहभागहम् ॥ अपनेष्यामितेतेजःकृत्वायंत्रेदिवाकरम् ॥ ६२ ॥ रूपंतवकरिष्यामिलोकानंदकरंप्रभो ॥ तथेत्युक्तःसरविणाभ्रमेकृत्वा
दिवाकरं ॥ ६३ ॥ पृथक्चकारतेजश्चक्रंविष्णोःप्रकल्पयत् ॥ त्रिशूलंचापिरुद्रस्यवज्रमिंद्रस्यचापरं ॥ ६४ ॥ दैत्यदानवसंहर्तृसहस्रकिरणात्मकं ॥ रू

पंचाप्रतिमंचक्रेत्वष्टापद्भ्यामृतेमहत् ॥ ६५ ॥ नशशाकचतद्द्रष्टुं पादरूपं रवेः पुनः ॥ अद्यापि चततः पादौ न कश्चित्कारयेत्काचित् ॥ ६६ ॥ यः करोति स पा
 पिष्ठोगतिमाप्नोति निदितां ॥ कुष्ठरोगमवाप्नोति लोके स्मिन्दुः खसंज्ञितं ॥ ६७ ॥ तस्मान्न धर्मकामार्थी चित्रेष्वायतनेषु च ॥ न कश्चित्कारयेत्पादौ देवदेवस्य
 धीमतः ॥ ६८ ॥ ततः स भगवान् गत्वा भूलोकं ममराधिपः ॥ कामयामास कामार्तो मुख एव दिवाकरः ॥ ६९ ॥ अश्वरूपेण महता तेजसा च समन्वितः ॥
 संज्ञाचमनसाक्षो भगमद्भयविह्वला ॥ ७० ॥ नासापुटाभ्यामुत्सृष्टं परोयमिति शंकया ॥ तस्याथरेतसो जातावश्विनाविति नः श्रुतम् ॥ ७१ ॥ दस्रौ श्रुति
 त्वात्संजातौ नासत्यौ नासिकाग्रतः ॥ ज्ञात्वा चिराच्च तं देवं संतोषमगमत्परं ॥ ७२ ॥ विमानेनागमत्स्वर्गे पत्न्या सह मुदान्वितः ॥ सावर्ण्योपिमनुर्मेरावद्या
 पितपतेतपः ॥ ७३ ॥ शनिस्तपोबलाच्चापि ग्रहाणां समतांगतः ॥ यमुनातपती चैव पुनर्नद्यौ बभूवतुः ॥ ७४ ॥ विष्टिर्घोरात्मिका तद्दत्कालत्वेन व्यव
 स्थिता ॥ मनोर्वै स्वतस्यापि दशपुत्रा महाबलाः ॥ ७५ ॥ इलस्तु प्रथमस्तेषां पुत्रेष्टया समकल्पितः ॥ इक्ष्वाकुः कुशनाभश्च अरिष्टो धृष्ट एव च ॥ ७६ ॥
 नरिष्यंतः करुषश्च शर्यातिश्च महाबलः ॥ पृषधश्चाथनाभागः सर्वे ते दिव्यमानुषाः ॥ ७७ ॥ अभिषिच्य मनुः पूर्वमिलं पुत्रं स धार्मिकम् ॥ जगाम तपसेभूयः
 पुष्करं स तपोवनं ॥ ७८ ॥ अथाजगाम सिध्यर्थं तस्य ब्रह्मावरप्रदः ॥ वरं वरय भद्रं ते मानवे यथेप्सितं ॥ ७९ ॥ उवाच स तदा देवंपद्माक्षं पद्मजं विभुं ॥
 वशमेधर्मसंयुक्ताः पृथिव्यां सर्वपार्थिवाः ॥ ८० ॥ भवेयुराश्वराः स्वामिन् प्रसादात्तव कंजज ॥ तथेत्युक्तवा तु देवेश स्तत्रैवांतरधीयत ॥ ८१ ॥ ततो यो ध्यां
 समागत्य समतिष्ठद्यथापुरा ॥ अथैकदारथारूढ इलोनिज सुतो मनोः ॥ ८२ ॥ निर्जंगामार्थसिध्यर्थमिनप्रायामहीमिमां ॥ भ्रमन् द्रीपानि सर्वाणि क्षमाभृतः
 संप्रसाधयन् ॥ ८३ ॥ जगामोपवनं शंभोरथाकृष्टः प्रतापवान् ॥ कल्पद्रुमलताकीर्णनाम्ना शरवणं महत् ॥ ८४ ॥ रमते यत्र देवेशः सोमः सोमार्द्धशेखरः ॥
 उमया समयस्तत्र पुरा शरवणेकृतः ॥ ८५ ॥ पुं नाम संज्ञं यत्किंचिदागमिष्यति नोवनं ॥ स्त्रीत्वमेष्यति तत्सर्वं दशयोजनमंडले ॥ ८६ ॥ अज्ञात समयो
 राजा इलः शरवणंगतः ॥ स्त्रीत्वं जगाम सहसा बडवाश्वोऽभवत्क्षणात् ॥ ८७ ॥ पुरुषत्वेकृतं सर्वस्त्रीकाये विस्मृतं ततः ॥ इलेति सा भवन्नारीपीनोन्नतघन
 स्तनी ॥ ८८ ॥ उन्नतश्रोणिजघनापद्मपत्रायतेक्षणा ॥ पूर्णेन्दुवदना तन्वी विलासिन्यसितेक्षणा ॥ ८९ ॥ पीनोन्नताय तभुजानीलकुंचितमूर्द्धजा ॥
 तनुलोमा सुवदना मृदुगद्गदभाषिणी ॥ ९० ॥ श्यामागोरेण वर्णेन तनुताम्रनखांकुरा ॥ कार्मुकभूयुगोपेता हंसावरणगामिनी ॥ ९१ ॥ भ्रमणावने
 तस्मिन् चितयामास भामिनी ॥ कोमेपितावाभ्रातावाकोमेत्राता भवेदिह ॥ ९२ ॥ कस्य भर्तु रंहं दत्ता कियद्वर्षास्मिभूतले ॥ चितयंती च ददृशे
 सोमपुत्रेण साङ्गना ॥ ९३ ॥ इलारूपसमाक्षितमनसावरवर्णिनी ॥ बुधस्तदा स ये यत्नमकरोत्कामपीडितः ॥ ९४ ॥ विशिष्टाकारवान्मुंडीसक

मंडलपुस्तकः ॥ वेणुदंडकृतावेशः पवित्रकखनित्रकः ॥ ९५ ॥ द्विजरूपः शिखीब्रह्मनिगदन्कर्णकुंडली ॥ वटुभि श्रार्थेभिर्युक्तः समित्पुष्पकु
शोदकैः ॥ ९६ ॥ कालेन्विष्यांततस्तस्मिन्नाजुहावसतामिलाम् ॥ बहिर्वनस्यांतरितः किलपादपमंडपे ॥ ९७ ॥ ससंभ्रममकस्माच्चसोपालंभमिवाभ
वत् ॥ त्यक्तवाग्निहोत्रशुश्रूषांक्रगतामंदिरान्मम ॥ ९८ ॥ इयंविहारवेलातेतिक्रामतिसांप्रतम् ॥ एहोहिपृथुसुश्रोणिसंभ्रांताकेनहेतुना ॥ ९९ ॥ इयंसा
यंतनीविलाविहारस्येहवर्तते ॥ कृत्वोपलेपनंपुष्पैरलंकुरुगृहंमम ॥ १०० ॥ ॥ साब्रवीद्विस्मृताहंचसर्वमेवतपोधन ॥ आत्मानंत्वांचभर्तारिंकुलंचवद
मेनव ॥ १०१ ॥ बुधः प्रोवाचतांतन्वीमिलात्वंवरवर्णिनि ॥ अहंचकामुकोनामबहुविद्योबुधः स्मृतः ॥ १०२ ॥ तेजस्विनः कुलेजातः पितामेब्राह्मणा
धिपः ॥ इतिसातस्यवचनात्प्रविष्टाबुधमंदिरम् ॥ १०३ ॥ रत्नस्तंभसमाकीर्णदिव्यमायाविनिर्मितम् ॥ इलाकृतार्थमात्मानंमेनेतद्भवनेस्थिता ॥ १०४ ॥
अहोवृत्तमहोरूपमहोधनमहोकुलम् ॥ ममचास्यचभर्तुर्वाअहोलावण्यमुत्तमम् ॥ १०५ ॥ रेमेचसातेन सममतिकालमिलावने ॥ सर्वभोगमयेगेहेयथेंद्रभवने
तथा ॥ १०६ ॥ अथान्विष्यंतोराजानंभ्रातरस्तस्यमानवाः ॥ इक्ष्वाकुप्रमुखाजग्मुस्तदाशरवणांतिकम् ॥ १०७ ॥ ततस्तेददृशुः सर्वैवडबामग्रतःस्थिताम् ॥ रत्नप
र्यंतकिरणदीप्पमानामनुत्तमाम् ॥ १०८ ॥ संप्राप्यप्रत्यभिज्ञानात्सर्वैर्विस्मयमागताः ॥ अयंचंद्रप्रभोनामवाजीतस्यमहात्मनः ॥ १०९ ॥ अगमद्र
डबारूपमुत्तमंकेनहेतुना ॥ ततस्तुमैत्रावरुणिपप्रभुः स्वपुरोहितम् ॥ ११० ॥ किमेतदित्यभूच्चित्रंवदयोगविदांवर ॥ वसिष्ठोप्पब्रवीत्सर्वदृष्टातं
ध्यानचक्षुषा ॥ १११ ॥ समयः शंभुदयिताकृतः शरवणेपुरा ॥ यः पुमान्प्रविशेच्चात्रसनारीत्वमवाप्स्यति ॥ ११२ ॥ अयमश्वोपिनारीत्वमगाद्रा
ज्ञासहैवतु ॥ इलः पुरुषतामेतियथासौधनदोषमः ॥ ११३ ॥ तथैवयत्नः कर्तव्यआराध्यचपिनाकिनम् ॥ ततस्तेमानवाजग्मुर्नदेवोमहेश्वरः ॥ ११४ ॥
तुष्टुर्विविधैः स्तोत्रैः पार्वतीपरमेश्वरौ ॥ तावूचतुरलंचैषसमयः किनुसांप्रतं ॥ ११५ ॥ इक्ष्वाकोरश्वमेधेनयत्फलंस्यात्तदावयोः ॥ दत्वाकिंपुरुषोवीरः सभ
विष्यत्यसंशयम् ॥ ११६ ॥ तथेत्युक्त्वातुतेसर्वैर्जग्मुर्वैवस्वतात्मजाः ॥ इक्ष्वाश्वमेधेनततइलाकिंपुरुषोभवत् ॥ ११७ ॥ मासमेकंपुमान्वीरः स्त्रीत्वं
मासमभूत्पुनः ॥ बुधस्यभवनेतिष्ठन्निलोर्गर्भधरोभवत् ॥ ११८ ॥ अजीजनत्पुत्रमेकमनेकगुणसंयुतम् ॥ बुधउत्पाद्यतंपूरुसस्वर्गमगमत्पुनः ॥ ११९ ॥ इलस्यना
म्नातद्रर्षमिलावृतमभूत्तदा ॥ सोमार्कवंशजोराजाइलोभूद्रंशवर्द्धनः ॥ १२० ॥ एवंपुरूरवाः पूरोरभवद्रंशवर्द्धनः ॥ इक्ष्वाकुरर्कवंशस्यतथैवोक्तोनरेश्वरः ॥ १२१ ॥
इलः किंपुरुषत्वेचसुद्युम्नइतिचोच्यते ॥ पुनः पुत्रत्रयमभूत्सूद्युम्नस्यापराजितम् ॥ १२२ ॥ उत्कलोथगयस्तद्वद्धरिताश्वश्ववीर्यवान् ॥ उत्कलस्योत्कलाना
मगयस्यतुगयापुरी ॥ १२३ ॥ हरिताश्वस्यदिग्याम्यासंज्ञाताकुरुभिः सह ॥ प्रतिष्ठानेभिषिच्यथसपूरुवरसंसुतम् ॥ १२४ ॥ जगामेलावृतंभोक्तुंदिव्यं वर्षफला

शनः ॥ इक्ष्वाकुज्यैष्ठदायादोमध्यदेशमवाप्तवान् ॥ १२५ ॥ नरिष्यंतस्यपुत्रोभूच्छुकोनाममहाबलः ॥ नाभागादंबरीषस्तुधृष्टस्यतुसुतत्रयम् ॥ १२६ ॥
 धृष्टकेतुःस्वधर्माथोरणधृष्टश्चवीर्यवान् ॥ आनर्तौनामशर्यातिःसुकन्याचैवदारिका ॥ १२७ ॥ आनर्तस्याभवत्पुत्रोरोचमानःप्रतापवान् ॥ आनर्तौनामदेशो
 भून्नगरीचकुशस्थली ॥ १२८ ॥ रोचमानस्यरेवोभूद्रेवाद्वैवतएवच ॥ ककुब्नीचापरंनामज्येष्ठःपुत्रशतस्यच ॥ १२९ ॥ रेवतीतस्यसाकन्याभार्यारामस्यविश्रुता ॥
 करूपाच्चैवकरूपावहवःप्रथिताभुवि ॥ १३० ॥ पृषध्रोगोवधाच्छूद्रोगुरुशापादजायत ॥ इक्ष्वाकुपुत्रानाम्नाथविकुक्षिनिमिदंडकाः ॥ १३१ ॥ श्रेष्ठाःपुत्रशतस्या
 सन्पंचाशच्चाथतत्सुताः ॥ मेरोरुत्तरतस्तेतुजाताःपार्थिवसत्तमाः ॥ १३२ ॥ चत्वारिंशत्तथाष्टान्येष्टतमध्येचयेभवन् ॥ मेरोर्दक्षिणतश्चैवराजानस्तेप्रकीर्तिताः
 ॥ १३३ ॥ ज्येष्ठात्ककुत्स्थनामाभूत्सुतस्तस्यसुयोधनः ॥ तस्यपुत्रःपृथुर्नामविश्वस्तस्यपृथोःसुतः ॥ १३४ ॥ आर्द्रस्तस्यचपुत्रोभूद्युवनाश्चस्ततोभवत् ॥
 युवनाश्चस्यपुत्रोभूच्छावस्तोनामवीर्यवान् ॥ १३५ ॥ निर्मितायेनशावस्तीह्मंगदेशेनराधिप ॥ शावस्तादृहदश्चोभूत्कुवलाश्चस्ततोभवत् ॥ १३६ ॥ धुंधुमारत्व
 मगमद्धुंहत्वाऽसुरंपुरा ॥ तस्यपुत्रास्त्रयोजातादृढाश्चोष्टणिरेवच ॥ १३७ ॥ कपिलाश्चविख्यातोर्धौधुमारिःप्रतापवान् ॥ दृढाश्चस्यप्रमोदस्तुह्यश्चस्तस्य
 चात्मजः ॥ १३८ ॥ हर्यश्चस्यनिकुंभोभूत्संहताश्चस्ततोभवत् ॥ अकृताश्चोरणाश्चसंहताश्चसुताबुभौ ॥ १३९ ॥ युवनाश्चोरणाश्चस्यमांधाताचततोभवत् ॥
 मांधातुःपुरुकुत्सोभूद्धर्मसेतुश्चपार्थिवः ॥ १४० ॥ मुचुकुन्दश्चविख्यातश्शक्रमित्रःप्रतापवान् ॥ पुरुकुत्सस्यपुत्रोभूद्दुस्सहोर्मदापतिः ॥ १४१ ॥ संभूति
 स्तस्यपुत्रोभूत्रिधन्वाचततोभवत् ॥ त्रिधन्वनःसुतोजातस्त्रय्यारुणइतिस्मृतः ॥ १४२ ॥ तस्यसत्यव्रतोनामतस्मात्सत्यरथःस्मृतःतस्यपुत्रोहरिश्चन्द्रोहरिश्च
 द्राच्चरोहितः ॥ १४३ ॥ रोहिताच्चवृकोजातोवृकाद्वाहुरजायत ॥ सगरस्तस्यपुत्रोभूद्वाजापरमधार्मिकः ॥ १४४ ॥ द्वेभार्येसगरस्यापिप्रभाभानुमतीतथा ॥ ता
 भ्यामाराधितःपूर्वमौर्वाग्निःपुत्रकाम्यया ॥ १४५ ॥ और्वस्तुष्टस्तयोःप्रादाद्यथेष्टंवरमुत्तमम् ॥ एकाषष्टिसहस्राणिसुतमेकंतथापरा ॥ १४६ ॥ अगृह्णादंशकर्ता
 रंप्रभाऽगृह्णाद्वहन्सुतान् ॥ एकंभानुमतीपुत्रमगृह्णादसमंजसं ॥ १४७ ॥ ततःषष्टिसहस्राणिसुषुवेयादवीप्रभा ॥ खनंतःपृथिवीदग्धाविष्णुनायेश्वगार्गणे ॥ १४८ ॥ अस
 मंजस्तुतनयोह्यंशुमान्नामविश्रुतः ॥ तस्यपुत्रोदिलीपस्तुदिलीपात्तुभगीरथः ॥ १४९ ॥ येनभागीरथीगङ्गातपःकृत्वावतारिता ॥ भगीरथस्यतनयोनाभा
 गइतिविश्रुतः ॥ १५० ॥ नाभागस्यांबरीषोभूत्सिधुद्वीपस्ततोभवत् ॥ तस्यायुतायुःपुत्रोभूद्वतुपर्णस्ततोभवत् ॥ १५१ ॥ तस्यकल्माषपादस्तुसर्वकर्माततः
 स्मृतः ॥ तस्यानरण्यःपुत्रोभून्निघ्नस्तस्यसुतोभवत् ॥ १५२ ॥ निघ्नपुत्राबुभौजातावनमित्ररघूत्तमौ ॥ अनमित्रोवनमगादरिनाशकृतेनृप ॥ १५३ ॥ रघोरभूदिली
 पस्तुदिलीपाच्चाप्यजस्तथा ॥ दीर्घवाहुरजाजातःप्रजापालस्ततोभवत् ॥ १५४ ॥ ततोदशरथोजातस्तस्यपुत्रचतुष्टयं ॥ नारायणात्मकाः सर्वैरामस्तस्याग्र

जोभवत् ॥ १५५ ॥ रावणांतकरस्तद्वद्रूणांवंशवर्द्धनः ॥ वाल्मीकिर्यस्यचरितंचक्रेभार्गवसत्तमः ॥ १५६ ॥ तस्यपुत्रःकुशोनामइक्ष्वाकुकुलवर्द्धनः ॥ अतिथिस्तु
कुशाज्जातोनिषधस्तस्यचात्मजः ॥ १५७ ॥ नलस्तुनिषधाज्जातो नभास्तस्मादजायत ॥ नभसःपुंडरीकोभूतक्षेमधन्वाततःपरम् ॥ १५८ ॥ तस्यपुत्रोभवद्वीरोदे
वानीकःप्रतापवान् ॥ अहीनगुस्तस्यसुतःसहस्राश्वस्ततःपरः ॥ १५९ ॥ ततश्चंद्रावलोकस्तुतारापीडस्ततोभवत् ॥ तस्यात्मजश्चन्द्रगिरिश्चंद्रस्तस्यसुतो
भवत् ॥ १६० ॥ श्रुतायुरभवत्तस्माद्भारतेयोनिपातितः ॥ नलौद्रावेवविख्यातौवंशेयस्यविशेषतः १६१ ॥ वीरसेनसुतस्तद्वद्वैषधश्चनराधिपः ॥ एतेविवस्वतोवंशे
राजानोभूरिदक्षिणाः ॥ १६२ ॥ इक्ष्वाकुवंशप्रभवाःप्राधान्येनप्रकीर्तिताः ॥ १६३ ॥ इतिश्रीपाद्मपुराणेप्रथमेसृष्टिखंडेआदित्यवंशकथनंनामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ भी
ष्मउवाच ॥ भगवन्श्रोतुमिच्छामिपितृणांवंशमुत्तमम् ॥ रवेश्चश्राद्धदेवस्यसोमस्यचविशेषतः ॥ १ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ हंततेकथयिष्पामिपितृणांवंशमुत्तमम् ॥
स्वर्गेपितृगणाःसप्तत्रयस्तेषाममूर्तयः ॥ २ ॥ मूर्तिमंतोथचत्वारःसर्वेषाममितौजसां ॥ अमूर्तयःपितृगणवैराजस्यप्रजापतेः ॥ ३ ॥ यजन्तियान्देवगणवैराजाइति
विश्रुताः ॥ येवैतेयोगविभ्रष्टाःप्रापुर्लोकान्सनातनान् ॥ ४ ॥ पुनर्ब्रह्मदिनतितुजायंतेब्रह्मवादिनः ॥ संप्राप्यतांस्मृतिभूयोयोगंसांख्यमनुत्तमम् ॥ ५ ॥ सिद्धिप्रयांतियो
गेनपुनरावृत्तिदुर्लभाम् ॥ योगिनामेवदेयानितस्माच्छाद्धानिदातृभिः ॥ ६ ॥ एतेषांमानसीकन्यापत्नीहिमवतोमता ॥ मैनाकस्तस्यदायादःक्रौंचस्तस्यसुतोभ
वत् ॥ ७ ॥ क्रौंचद्वीपःस्मृतोयेनचतुर्थोधृतसंयुतः ॥ मेनातुसुषुवेतिस्रःकन्यायोगवतीस्ततः ॥ ८ ॥ उमैकपर्णापर्णाचतवित्रतपरायणाः ॥ रुद्रस्यैकाभृगोश्चै
काजैर्गणिव्यस्यचापरा ॥ ९ ॥ दत्ताहिमवताबालाःसर्वलोकतपोधिकाः ॥ पितृणांलोकसंगीतंकथयामिशृणुष्वतत् ॥ १० ॥ लोकाःसोमपथानामयत्र
मारीचनंदनाः ॥ वंत्तैतेयेनपितरोयान्देवाभावयन्त्यलम् ॥ ११ ॥ अग्निष्वात्ताइतिख्यातायज्वानोयत्रसंस्थिताः ॥ अच्छोदानामतेषांतुकन्याभूद्रवर्णिनी
॥ १२ ॥ अच्छोदंचसरस्तत्रपितृभिर्निर्मितंपुरा ॥ अच्छोदाथतपश्चक्रेदिव्यंवर्षसहस्रकम् ॥ १३ ॥ आजग्मुःपितरस्तुष्टादास्यन्तःकिलतेवरम् ॥ दिव्यरूपध
राःसर्वेदिव्यमाल्यानुलेपनाः ॥ १४ ॥ सर्वेप्रधानावलिनःकुसुमायुधसन्निभाः ॥ तन्मध्येमावसुंनामपितरंवीक्ष्यसांगना ॥ १५ ॥ वब्रेवसार्थिनीसंगंकुसुमायुधपी
डिता ॥ योगाद्द्रष्टातुसातेनव्यभिचारेणभामिनी ॥ १६ ॥ धरात्रस्पृशतेपूर्वप्रयाताथभुवस्तले ॥ तथैवामावसुर्योयमिच्छांचक्रेनतांप्रति ॥ १७ ॥ धैर्येणतस्य
सालोकेअमावास्याएतिविश्रुता ॥ पितृणांवल्लभायस्मादत्तस्याक्षयकारिका ॥ १८ ॥ अच्छोदाधोमुखीदीनालजितातपसःक्षयात् ॥ सापितृन्प्रार्थया
मासपुनरात्मसमृद्धये ॥ १९ ॥ विलज्जमानापितृभिरिदमुक्तातपस्विनी ॥ भविष्यमथचालोक्यदेवकार्यंचतेतदा ॥ २० ॥ इदमूचुर्महाभगाःप्रसादशुभयगिरा ॥
दिविदिव्यशरीरेणयत्किंचित्क्रियतेबुधैः ॥ २१ ॥ तेनैवतत्कर्मफलंभुज्यतेवरवर्णिनि ॥ सद्यःफलंतिकर्माणिदेवत्वेप्रेत्यमानुषे ॥ २२ ॥ तस्मात्त्वंसुकृतंकृत्वा

प्राप्स्यसेप्रेत्ययत्फलम् ॥ अष्टाविंशेभवित्रीत्वंद्रापरेमत्स्ययोनिजा ॥ २३ ॥ व्यतिक्रमात्पितृणांतुकष्टकुलमवाप्स्यसि ॥ तस्माद्राज्ञोवसोः
 कन्यात्वमवश्यंभविष्यसि ॥ २४ ॥ कन्यात्वेदेवल्लोकांस्तान्पुनःप्राप्स्यसिदुर्लभान् ॥ पराशरस्यवीर्येणपुत्रमेकमवाप्स्यसि ॥ २५ ॥ द्वीपेतुवदरीप्राये
 वादरायणमप्युत ॥ सवेदमेकंबहुधाविभजिष्यतितेसुतः ॥ २६ ॥ पौरवस्यात्मजौद्रौतुसमुद्रांशस्यशंतनोः ॥ विचित्रवीर्यस्तनयस्तथाचित्रांगदोनृपः ॥ २७ ॥
 इमावुत्पाद्यतनयौक्षेत्रजौतस्यधीमतः ॥ प्रौष्ठपद्यष्टकाभूयःपितृलोकेभविष्यसि ॥ २८ ॥ नाम्नासत्यवतीलोकेपितृलोकेतथाष्टका ॥ आयुरारोग्यदा
 नित्यंसर्वकामफलप्रदा ॥ २९ ॥ भविष्यसिपरेलोकेनदीत्वंचगमिष्यसि ॥ पुण्यतोयासरिच्छ्रेष्ठालोकेष्वच्छोदनामिका ॥ ३० ॥ इत्युक्तासागणै
 स्तैस्तुतत्रैवांतरधीयत ॥ साप्यापचारित्रफलंमयायदुदितंपुरा ॥ ३१ ॥ विभ्राजोनामयेचान्येदिविसंतिसुवर्चसः ॥ लोकावर्हिषदोयत्रपितरःसं
 तिसुव्रताः ॥ ३२ ॥ यत्रवर्हिषियुक्तानिविमानानिसहस्रशः ॥ संकल्पपादपायत्रतिष्ठंतिफलदायिनः ॥ ३३ ॥ यदभ्युदयशालासुमोदंतेश्राद्धदायिनः ॥
 येदानवासुरगणागंधर्वाप्सरसांगणाः ॥ ३४ ॥ यक्षरक्षोगणारुतेचयजंतिदिविदेवताः ॥ पुलस्त्यपुत्राःशतशस्तपोयोगबलान्विताः ॥ ३५ ॥ महात्मानोमहाभागा
 भक्तानामभयकराः ॥ एतेषांपीवरीकन्यामानसीदिविविश्रुता ॥ ३६ ॥ योगिनीयोगमाताचतपश्चक्रेसुदारुणं ॥ प्रसन्नोभगवांस्तस्यावरंवब्रेतुसा
 ततः ॥ ३७ ॥ योगवंतंसुहृपंचभर्तारंविजितेंद्रियम् ॥ देहिदेवप्रसन्नस्त्वंयदितेवदतांवर ॥ ३८ ॥ उवाचदेवोभविताव्यासपुत्रोयदाशुकः ॥ भवित्रीतस्य
 भार्यात्वंयोगाचार्यस्यसुव्रता ॥ ३९ ॥ भविष्यतिचतेकन्याकृत्तीनामाथयोगिनी ॥ पांचालपतयेदेयासात्वतायतुसातदा ॥ ४० ॥ जननीब्रह्मदत्तस्ययोगसिद्धांतगा
 स्मृता ॥ कृष्णगौरश्चशंभुश्चभविष्यंतिचतेसुताः ॥ ४१ ॥ सर्वकामसमृद्धेषुभिमानेष्वपिपावनाः ॥ किंपुनः श्राद्धदाविप्राभक्तिमंतः क्रियान्विताः ॥ ४२ ॥
 गौर्नामकन्यायेषांतुमानसीदिविराजते ॥ सुकन्यादयितापत्नीसाध्यानांकीर्तिवर्द्धिनी ॥ ४३ ॥ मरीचिगर्भनामानोलोकेमार्तंडमंडले ॥ पितरोयत्रतिष्ठंतिह
 विष्मंतोंगिरःसुताः ॥ ४४ ॥ तीर्थश्राद्धप्रदायांतियत्रक्षत्रियसत्तमाः ॥ राज्ञांतुपितरस्तेवैस्वर्गभोगफलप्रदाः ॥ ४५ ॥ एतेषांमानसीकन्यायशोदानामविश्रुता ॥
 पत्नीयांशुमतःश्रेष्ठास्तुषापंचजनस्यच ॥ ४६ ॥ जनन्यथादिलीपस्यभगीरथपितामही ॥ लोकाःकामदुवानामकामभोगफलप्रदाः ॥ ४७ ॥ सुस्वधानाम
 पितरोयत्रतिष्ठन्तितेसुताः ॥ आज्यपानामलोकेषुकर्दमस्यप्रजापतेः ॥ ४८ ॥ पुलहाग्रजदायादावैश्यास्तान्भावयंतिह ॥ यत्रश्राद्धकृतः सर्वे
 पश्यंतियुगपद्गताः ॥ ४९ ॥ मातृभ्रातृपितृस्वमृःसखिसंवंधिवांधवान् ॥ अपिजन्मायुतैर्दृष्टाननुभूतान्सहस्रशः ॥ ५० ॥ एतेषांमानसीकन्याविरजानामविश्रु
 ता ॥ सापत्नीनहुषस्यासीद्ययातेर्जननीतथा ॥ ५१ ॥ एषाष्टकाभवत्पश्चाद्ब्रह्मलोकगतासती ॥ त्रयएतेगणाःप्रोक्ताश्चतुर्थतुवदाम्यहम् ॥ ५२ ॥ लोकाःसु

मनसोनामब्रह्मलोकोपरिस्थिताः ॥ सोमपानामपितरोयत्रतिष्ठंतिशाश्वतं ॥ ५३ ॥ धर्ममूर्तिधराःसर्वेपरतोब्रह्मणःस्मृताः ॥ उत्पन्नाःप्रलयांतितुब्रह्मत्वं
प्राप्ययोगिनः ॥ ५४ ॥ कृत्वासृष्ट्यादिकंसर्वेमानसेसांप्रतंस्थिताः ॥ नर्मदानामतेषांतुकन्यातोयवहासरित् ॥ ५५ ॥ भूतानिपुनतीयातुपश्चिमोदधिगामि
नी ॥ तेभ्यःसर्वत्रमनुजाःप्रजासर्गेचनिर्मितम् ॥ ५६ ॥ ज्ञात्वाश्राद्धानिकुर्वंतिधर्मभावेनसर्वदा ॥ सर्वदातेभ्यएवास्यप्रसादाद्योगसंततिः ॥ ५७ ॥ पितृ
णामादिसर्गेतुश्राद्धमेवंविनिर्मितम् ॥ सर्वेषांराजतंपात्रमथवाराजतान्वितम् ॥ ५८ ॥ दत्तंस्वधांपुरोधायपितृन्प्रीणातिसर्वदा ॥ आग्नीध्रसोमपाभ्यांतुकार्य
माय्यायनंबुधैः ॥ ५९ ॥ अग्न्यभावेतुविप्रस्यपाणौवाथजलेपिवा ॥ अजाकर्णेश्वकर्णेवागोष्ठेवाथशिवांतिके ॥ ६० ॥ पितृणाममलंस्थानंदक्षिणादिकप्रश
स्यते ॥ प्राचीनावीतमुदकंतिलसंत्यागमेवच ॥ ६१ ॥ खड्गिनामामिषंचैवमग्नंश्यामाकशालयः ॥ यवनीवारमुद्गेशुशुक्रपुष्पफलानिच ॥ ६२ ॥ वल्ल
भानिप्रशस्तानिपितृणामिहसर्वदा ॥ दर्भाषष्पष्टिकान्नंगोक्षीरंमधुसर्पिषी ॥ ६३ ॥ शस्त्राणिचप्रवक्ष्यामिश्राद्धेवर्ज्यानियानिच ॥ मसूरशणनिष्पावाराज
माषाःकुलुत्थकाः ॥ ६४ ॥ पद्मविल्वार्कदुत्तूरपारिभद्राटरूषकाः ॥ नदेयाःपितृकार्येषुपयश्चाजाविकंतथा ॥ ६५ ॥ कोद्रवोदारवरटकपितृमधुकातसी ॥
एतान्यपिनदेयानिपितृभ्यः श्रियमिच्छता ॥ ६६ ॥ पितृन्प्रीणातियोभक्त्यातेपुनः प्रीणयंतितं ॥ यच्छंतिपितरः पुष्टिस्वांगारोग्यंप्रजाफलम् ॥ ६७ ॥
देवकार्यादपिपुनःपितृकार्यंविशिष्यते ॥ देवताभ्यःपितृणांतुपूर्वमाप्यायनंस्मृतम् ॥ ६८ ॥ शीघ्रप्रसादास्त्वक्रोधानिस्मंगाःस्थिरसौहृदाः ॥ शांता
त्मानःशौचपराःसततंप्रियवादिनः ॥ ६९ ॥ भक्तानुरक्ताःसुखदाःपितरःपर्वदेवताः॥हविष्मतामाधिपत्येश्राद्धदेवःस्मृतोरविः॥७०॥एतद्धिसर्वमाख्यातंपितृवं
शानुर्कार्तनम् ॥ पुण्यंपवित्रमारोग्यंकीर्तनीयंनृभिःसदा ॥ ७१ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ श्रुत्वैतदखिलंभूयःपराभक्तिरुपस्थिता ॥ श्राद्धकालंविधिंचैव
श्राद्धमेवतथैवच ॥ ७२ ॥ श्राद्धेषुभोजनीयायेश्राद्धवर्ज्याद्विजातयः ॥ कस्मिन्वासरभागेतुपितृभ्यः श्राद्धमारभेत् ॥ ७३ ॥ अन्नंदत्तंकथंयातिश्राद्धेवै
ब्रह्मवित्तम् ॥ विधिनाकेनकर्त्तव्यंकथंप्रीणातितान्पितृन् ॥ ७४ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ कुर्यादहरहःश्राद्धमन्नाद्येनोदकेनच ॥ पयोमूलफलैर्वापिपितृभ्यःप्रीति
मावहन् ॥ ७५ ॥ नित्यंनैमित्तिकंकाम्यंत्रिविधंश्राद्धमुच्यते ॥ नित्यंतावत्प्रवक्ष्यामिअर्घ्यावाहनवर्जितम् ॥ ७६ ॥ अदैवतंविजानीयात्पार्वणंपर्वसुस्मृतम् ॥
पार्वणंत्रिविधंप्रोक्तंशृणुयन्मान्महीपते ॥ ७७ ॥ पार्वणेयनियोज्यास्तुतान्शृणुष्वनराधिप ॥ पंचाग्निःस्नातकश्चैवत्रिसौपर्णःषडंगवित् ॥ ७८ ॥ श्रोत्रियः
श्रोत्रियसुतोविधिवाक्यविशारदः ॥ सर्वज्ञोवेदवान्मंत्रिज्ञानवंशकुलान्वितः ॥ ७९ ॥ त्रिणाचिकेतस्त्रिमधुःश्रुतेष्वन्येषुसंस्थितः ॥ पुराणवेत्ताब्रह्मज्ञःस्वाध्या
यीजपतत्परः ॥ ८० ॥ ब्रह्मभक्तः पितृपरःसूर्यभक्तोथवैष्णवः ॥ ब्राह्मणोयोगनिष्ठात्माविजितात्मासुशीलवान् ॥ ८१ ॥ एतेतोष्याःप्रयत्नेनवर्जनी

यानिमान्शृणु ॥ पतितस्तत्सुतःक्रीबःपिशुनोव्यंगरोगितः ॥ ८२ ॥ सर्वेतेश्राद्धकालेतुत्याज्यावैधर्मदर्शिभिः ॥ पूर्वेद्युरपरेद्युर्वाविनीतांश्चनिमंत्रये
 त् ॥ ८३ ॥ निमंत्रितांश्चपितरउपतिष्ठंतितान्द्विजान् ॥ वायुभूतानिगच्छंतितथासीनानुपासते ॥ ८४ ॥ दक्षिणंजानुचालभ्यवामंपात्यनिमंत्रयेत् ॥
 अक्रोधनैःशौचपरैःसुस्नातैर्ब्रह्मवादिभिः ॥ ८५ ॥ भवितव्यंभवद्भिस्तुमयाचश्राद्धकर्मणि ॥ पितृयज्ञंविनिर्वर्त्यतर्पणारव्यंतुयोग्रिमान् ॥ ८६ ॥ पिंडान्वा
 हार्यकंकुर्याच्छ्राद्धमिदुक्षयेतथा ॥ गोमयेनानुलिप्तेतुदक्षिणाप्लवनस्थले ॥ ८७ ॥ श्राद्धंसमारभेद्भक्त्यागोष्ठेवाजलसन्निधौ ॥ अग्निमान्निर्वपेत्पित्र्यं चरुं
 वासक्तुमुष्टिभिः ॥ ८८ ॥ पितृभ्योनिर्वपामीतिसर्वदक्षिणतोऽन्यसेत् ॥ अभिचार्यततःकुर्यान्निर्वापत्रयमग्रतः ॥ ८९ ॥ तेवितस्त्यायताःकार्याश्चतु
 रङ्गलुविस्तृताः ॥ दर्वीत्रयंचकुर्वीतखादिरंजतान्वितम् ॥ ९० ॥ रत्निमात्रंपरिशुद्धंहस्ताकाराग्रमुत्तमम् ॥ उदपात्राणिकांस्यस्यमेक्षणंचसमित्कुशम्
 ॥ ९१ ॥ तिलपात्राणिसद्वासोऽगंधधूपानुलेपनम् ॥ आहरेदपसव्यंचसर्वदक्षिणतःशनैः ॥ ९२ ॥ एवमासाद्यतत्सर्वंभवनस्योत्तरेतरे ॥ गोमयेनानुलिप्ता
 यांगोमूत्रेणचमंडलम् ॥ ९३ ॥ साक्षताभिःसपुष्पाभिरद्भिःसव्यापसव्यवत् ॥ विप्राणांक्षालयेत्पादावभिवंद्यपुनःपुनः ॥ ९४ ॥ आसनेषूपविष्टेषुदर्भवत्सु
 विधानतः ॥ उपस्पृष्टोदकान्विप्रानुपवेश्यानुमंत्रयेत् ॥ ९५ ॥ द्वौदैवेपितृकृत्येत्रीनेकैकंचोभयत्रवा ॥ भोजयेदीश्वरोपीहनकुर्याद्विस्तरंबुधः ॥ ९६ ॥
 दैवपूर्वनिवेद्याथविप्रानर्घादिनाबुधैः ॥ अग्नौकुर्यादनुज्ञातोविप्रैर्विप्रोयथाविधि ॥ ९७ ॥ स्वगृह्योक्तेनविधिनाकालेकृत्वासमंततः ॥ अग्नीषोममयाभ्यां
 तुकुर्यादाप्यायनंबुधः ॥ ९८ ॥ दक्षिणाग्नौप्रणीतेनसएवाग्निर्द्विजोत्तमः ॥ यज्ञोपवीतान्निर्वर्त्यततःपर्युक्षणादिकम् ॥ ९९ ॥ प्राचीनावीतिनाकार्यमेतत्स
 विजानता ॥ लब्ध्वातस्माद्विशेषेणपिंडान्कुर्वीतचोदकं ॥ १०० ॥ दद्यादुदकपात्रैस्तुसलिलंसव्यपाणिना ॥ दद्यात्सर्वप्रयत्नेनदमयुक्तोविमत्सरः ॥ १०१ ॥
 विधायरेखांयत्नेननिर्वपेदवनेजनं ॥ दक्षिणाभिमुखःकुर्यात्ततोदर्भांनिधायवै ॥ १०२ ॥ निधायपिंडमेकैकंसर्वदर्भापरिक्रमात् ॥ निर्वपेदथदर्भै
 षुनामगोत्रानुकीर्तनैः ॥ १०३ ॥ तेषुदर्भेषुतंहस्तंविमृज्याल्लेपभागिनां ॥ तथैवचजपंकुर्यात्पुनःप्रत्यवनेजनम् ॥ १०४ ॥ जलयुक्तंनमस्कृत्यगंधधूपार्चना
 दिभिः ॥ एवमावाह्यतत्सर्ववेदमंत्रैर्यथोदितैः ॥ १०५ ॥ एकाग्रैरेकएवाद्भिर्निर्वपेद्वर्षिकांतथा ॥ ततःकृत्वानरोदद्यात्पितृभ्यस्तुकुशान्बुधः ॥ १०६ ॥
 ततःपिंडादिकंकुर्यादावाहनविसर्जनम् ॥ ततोगृहीत्वापिंडेभ्योमात्राःसर्वाःक्रमेणतु ॥ १०७ ॥ तानेवविप्रान्प्रथममाशयित्वाचमानवः ॥ वर्ण
 यन्भोजयेदन्नमिष्टंपूतंचसर्वदा ॥ १०८ ॥ ॥ वर्जयेत्क्रोधपरतांस्मरन्नारायणांहरिम् ॥ तृप्तान्ज्ञात्वापुनः कुर्याद्विकिरंसार्ववर्णिकं ॥ १०९ ॥ विधृत्य
 सोदकंत्वग्रंसतिलंप्रक्षिपेद्भुवि ॥ आचांतेषुपुनर्दद्याजलंपुष्पाक्षतोदकम् ॥ ११० ॥ स्वधावाचनकंसर्वपिंडोपरिसमांचरेत् ॥ देवाद्यंतंप्रकुर्वीतश्राद्धनाशोन्य

थाभवेत् ॥१११॥ विसृज्यविप्रान्प्रणतस्तेषांकृत्वाप्रदक्षिणम् ॥ दक्षिणांदिशमाकांक्षन्पितृनुद्दिश्यमानवः ॥११२॥ दातारोनोभिवर्द्धतांवेदाःसततिरेवच ॥
 श्रद्धाचनोमाव्यगमद्बहुदेयंचनोस्त्विति ॥११३॥ अन्नंचनोबहुभवेदतिथींश्चलभेमहि ॥ याचितारश्चनःसंतुमाचयाचिष्मकंचन ॥११४॥ एतदग्निमतःप्रोक्त
 मन्वाहार्यतुपार्वणं ॥ यथेदुसंक्षयेतद्वदन्यत्रापिनिगद्यते ॥११५॥ पिंडांस्तुगोजविप्रेभ्योदद्यादग्नौजलेपिवा ॥ वप्रांतेवाथविकिरेदापोभिरथवापयेत् ॥११६॥
 पत्नींतुमध्यमंपिंडंप्राशयेद्विनयान्विताम् ॥ आधत्तपितरोगर्भपुत्रसंतानवर्द्धनं ॥ ११७ ॥ तावन्निर्वापणंतिष्ठेद्यावद्विप्राविसर्जिताः ॥ वैश्वदेवंततःकुर्यान्निवृत्तः
 पितृकर्मणः ॥११८॥ इष्टैःसहततःशांतोभुंजीतपितृसेवितम् ॥ पुनर्भोजनमध्वानंयानमायासमैथुनम् ॥११९॥ श्राद्धकृच्छ्राद्धभुग्योवासर्वमेतद्विवर्जयेत् ॥
 स्वाध्यायंकलहंचैवदिवास्वप्नंचसर्वदा ॥ १२० ॥ अनेनविधिनाश्राद्धंत्रिवर्गस्येहनिर्वपेत् ॥ कन्याकुंभवृषस्येकैकृष्णपक्षेषुसर्वदा ॥१२१॥ यत्रयत्रप्रदात
 व्यंसपिंडीकरणात्मकम् ॥ तत्रानेनविधानेनदेयमग्निमतासदा ॥ १२२ ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिब्रह्मणायदुदीरितम् ॥ श्राद्धंसाधारणंनामभुक्तिमुक्तिफ
 लप्रदम् ॥१२३॥ अयनेविषुवेचैवअमावस्याकंसंक्रमे ॥ अमावस्याष्टकाकृष्णपक्षपंचदशीषुच ॥१२४॥ आर्द्रामधारोहिणीषुद्रव्यब्राह्मणसंगमे ॥ गजच्छाया
 व्यतीपातेविष्टिवैधृतिवासरे ॥१२५॥ वैशाखस्यतृतीयायानवमीकार्तिकस्यच ॥ पंचदशीतुमाघस्यनभस्येचत्रयोदशी ॥१२६॥ युगादयःस्मृताह्येताःपितृप
 क्षोपकारिकाः ॥ तथामन्वंतरादौचदेयंश्राद्धंविजानता ॥१२७॥ अश्वयुज्ज्वमीचैवद्रादशकार्तिकेतथा ॥ तृतीयाचैत्रमासस्यतथाभाद्रपदस्यच ॥१२८॥
 फाल्गुनस्यत्वमावास्यापौषस्यैकादशीतथा ॥ आषाढस्यापिदशमीमाघमासस्यसप्तमी ॥ १२९ ॥ श्रावणेचाष्टमीकृष्णातथाषाढीचपूर्णिमा ॥ का
 र्तिकीफाल्गुनीचैवाज्येष्ठेपंचदशीसिता ॥१३०॥ मन्वंतरादयस्त्वेतादत्तस्याक्षयकारिकाः ॥ पानीयमप्यत्रतिलैर्विमिश्रं दद्यात्पितृभ्यःप्रयतोमनुष्यः ॥१३१॥
 श्राद्धंकृतंतेनसमारुहस्रंरहस्यमेतत्पितरोवदंति ॥ वैशाख्यामुपवासेषुतथोत्सवमहालये ॥ १३२ ॥ तीर्थायतनगोष्ठेषुद्वीपोद्यानगृहेषुच ॥ विवि
 क्तेषूपलिप्तेषुश्राद्धंदेयंविजानता ॥१३३॥ विप्रान्पूर्वपरेचाह्निविनीतात्मानिमंत्रयेत् ॥ शीलवृत्तगुणोपेतान्वयोरूपसमन्वितान् ॥१३४॥ द्वौदैवेपितृकृत्येत्रीने
 कैकमुभयत्रवा ॥ भोजयेत्सुसमृद्धोपिनप्रकुवीतविस्तरम् ॥ १३५ ॥ विश्वेदेवान्यवैःपुष्पैरभ्यर्च्यासनपूर्वकं ॥ पूरयेत्पात्रयुग्मतुस्थाप्यंदर्भपवित्र
 के ॥१३६॥ शन्नोदेवीत्यपःकुर्याद्यवोसीतियवानपि ॥ गंधपुष्पैस्तुसंपूज्यविश्वान्देवान्प्रतिन्यसेत् ॥१३७॥ विश्वेदेवासइत्याभ्यामावाह्यविकिरेद्यवान् ॥ य
 वोसिधान्यराजस्त्वंवारुणोमधुमिश्रितः ॥१३८॥ निर्णुदःसर्वपापानांपवित्रऋषिसंस्तुतः ॥ गंधपुष्पैरलंकृत्ययादिव्येत्यर्घमुत्सृजेत् ॥३९॥ अभ्यर्च्यगंधाद्युत्सृ
 ज्यपितृयज्ञंसमारभेत् ॥ दर्भासनादिकृत्वादौत्रीणिपात्राणिचार्चयेत् ॥ १४० ॥ सपवित्राणिकृत्वादौशन्नोदेवीत्यपः क्षिपेत् ॥ तिलोसीतितिलान्कु

र्याङ्गन्धपुष्पादिकंपुनः ॥ १४१ ॥ पात्रंवनस्पतिमयंतथापर्णमयंपुनः ॥ राजतंवाप्रकुर्वीततथासागरसंभवम् ॥ १४२ ॥ सौवर्णराजतंताम्रंपितृणांपात्रमु-
 च्यते ॥ रजतस्यकथावापिदर्शनंदानमेवच ॥ १४३ ॥ राजतैर्भाजनैरेषांपितृणांरजतान्वितैः ॥ वार्यपिश्रद्धयादत्तमक्षयायोपकल्पते ॥ १४४ ॥ अद्यापिपि-
 तृपात्रेषुपितृणांरजतान्वितम् ॥ शिवनेत्रोद्भवयस्मादुत्तमंपितृवल्लभम् ॥ १४५ ॥ एवंपात्राणिसंकल्प्ययथालाभंविमत्सरः ॥ यादिव्येतिपितुर्नामगोत्रेदर्भा-
 न्करेन्यसेत् ॥ १४६ ॥ पितृनावाहयिष्यामितथेत्युक्तः सतैःपुनः ॥ उशंतस्त्वातथायन्तुऋग्यामावाहयेत्पितृन् ॥ १४७ ॥ यादिव्येत्यर्घ्यमुत्सृज्यदद्याद्ग-
 धादिकंततः ॥ वस्त्रोत्तरंदर्भपूर्वदत्त्वासंश्रयमादितः ॥ १४८ ॥ पितृपात्रेनिधायाथन्युब्जमुत्तरतो न्यसेत् ॥ पितृभ्यःस्थानमसीतिनिधायपरिवेषयेत् ॥ १४९ ॥
 तत्रापिपूर्वतः कुर्यादग्निकार्यंविमत्सरः ॥ उभाभ्यामपिहस्ताभ्यामाहृत्यपरिवेषयेत् ॥ १५० ॥ उशन्तस्त्वेतितंदर्भपाणिभक्तंविशेषतः ॥
 गुणान्वितैश्चशाकाद्यैर्नानाभक्ष्यैस्तथैवच ॥ १५१ ॥ अन्नंचसदधिक्षीरंगोघृतंशर्करान्वितं ॥ मासंप्रीणातिवैसर्वान्पितृनित्याहपद्मजः ॥ १५२ ॥ द्रौमा-
 सौमत्स्यमांसेनत्रीन्मासान्हारिणेनतु ॥ औरभ्रेणाथचतुरःशाकुनेनाथपंचवै ॥ १५३ ॥ वाराहस्यतुमांसेनषण्मासंतृप्तिरुत्तमा ॥ सप्तलोहस्यमांसेनतथाष्टावाज-
 केनतु ॥ १५४ ॥ पृषतस्यतुमांसेनतृप्तिर्मासान्नवैवतु ॥ दशमासांश्चतृप्यंतेवराहमहिषामिषैः ॥ १५५ ॥ शशकूर्मयोस्तुमांसेनमासानेकादशैवतु ॥ संवत्सरंतु-
 गव्येनपयसापायसेनवा ॥ १५६ ॥ सौकरेणतुतृप्यंतेमासान्पंचदशैवतु ॥ वार्ध्नीणसस्यमांसेनतृप्तिर्द्वादशवार्षिकी ॥ १५७ ॥ कालशकेनचानंत्यंखड्गमांसेन-
 चैवहि ॥ यत्किंचिन्मधुनामिश्रंगोक्षीरंदधिपायसम् ॥ १५८ ॥ दत्तमक्षयमित्याहुःपितरःपूर्वदेवताः ॥ स्वाध्यायंश्रावयेत्पित्र्यंपुराणान्यखिलानिच ॥ १५९ ॥
 ब्रह्मविष्ण्वर्करुद्राणांस्तवानिविविधानिच ॥ इंद्रेशसोमसूक्तानिपावमानीश्चशक्तितः ॥ १६० ॥ बृहद्रथंतंरतत्रज्येष्ठसामाथरोरवं ॥ तथैवशांतिकाध्या-
 यंमधुब्राह्मणमेवच ॥ १६१ ॥ मण्डलब्राह्मणंतद्वत्प्रीतिकारिचयत्पुनः ॥ विप्राणामात्मनश्चापितत्सर्वसमुदीरयेत् ॥ १६२ ॥ भारताध्ययनंकार्यं-
 पितृणांपरमप्रियं ॥ भुक्तवत्सुचविप्रेषुभोज्यतोयादिकंनृप ॥ १६३ ॥ सार्ववर्णिकमन्नाद्यमानयेत्सावधारणं ॥ समुत्सृजेद्भुक्तवतामग्रतोविकिरान्भुवि ॥ १६४ ॥
 अग्निदग्धाश्चयेजीवायेप्यदग्धाःकुलेमम ॥ भूमौदत्तेनतृप्यंतुतृप्तायांतुपरांगतिं ॥ १६५ ॥ येषांनमातानपितानबंधुर्नचापिमित्रंनतथान्नमस्ति ॥ तत्तृप्तये-
 त्रंभुविदत्तमेतत्पयातुयोगाययतोयतस्ते ॥ १६६ ॥ असंस्कृतप्रमीतानांत्यागिनांकुलभागिनां ॥ उच्छिष्टभागधेयानांदर्भेषुविकिरासनं ॥ १६७ ॥ तृप्ता-
 नृज्ञात्वोदकंदद्यात्सकृद्विकिरणेतथा ॥ विप्रलिप्तमहीपृष्ठेगोशकृन्मूत्रवारिणा ॥ १६८ ॥ निधायदर्भान्विधिवद्दक्षिणाग्रान्प्रयत्नतः ॥ सर्ववर्णविधानेन-
 पिंडांश्चपितृयज्ञवत् ॥ १६९ ॥ अवनेजनपूर्वतुनामगोत्रंतुमानवः ॥ उक्त्वापुष्पादिकंदत्त्वाकृत्वाप्रत्यवनेजनं ॥ १७० ॥ ज्ञात्वापसव्यंसव्येनपाणिनात्रिःप्रदक्षि-

णं ॥ पितृवन्मातृकं कार्यं विधिवद्भपाणिना ॥ १७१ ॥ दीपप्रज्वालनं तद्वत्कुर्यात्पुष्पार्चनं बुधः ॥ तथा चांतेषु चाचम्य दद्याच्चापः सकृत् सकृत् ॥ १७२ ॥
 तथा पुष्पाक्षतान् पश्चादक्षय्योदकमेव च ॥ सतिलं नाम गोत्रेण दद्याच्छतयाचदक्षिणाम् ॥ १७३ ॥ गोभूहिरण्यवासांसि भव्यानि शयनानि च ॥ दद्याद्यदिष्टं वि
 प्राणमात्मनः पितुरेव च ॥ १७४ ॥ वित्तशाक्येन रहितः पितृभ्यः प्रीतिमावहेत् ॥ ततः स्वधावाचनं कं विश्वेदेवेषु चोदकं ॥ १७५ ॥ दत्वा शीः प्रतिगृहीयाद्विजेभ्यो
 पियथा बुधः ॥ अघोराः पितरः संतु संतिवत्युक्तः पुनर्द्विजैः ॥ १७६ ॥ गोत्रं तथा वर्द्धतां तु तथेत्युक्तश्च तैः पुनः ॥ स्वस्तिवाचनं कं कुर्यात्पिंडानुद्धृत्य
 भक्तितः ॥ १७७ ॥ उच्छेषणं तु तत्तिष्ठेद्यावद्विप्रविसर्जनम् ॥ ततो गृहबलिकुर्यादिति धर्मो व्यवस्थितः ॥ १७८ ॥ उच्छेषणं भूमिगतमजिह्वस्याशठस्य च ॥
 दासवर्गस्य तत्पिंडं भागधेयं प्रचक्षते ॥ १७९ ॥ पितृभिर्निर्मितं पूर्वमेतदाप्यायनं सदा ॥ अव्रतानामपुत्राणां स्त्रीणामपिनराधिप ॥ १८० ॥ ततः
 स्थानाग्रतः स्थित्वा प्रतिगृह्यां बुपात्रिकां ॥ वाजे वाजेति च जपन्कुशाग्रेण विसर्जयेत् ॥ १८१ ॥ बहिः प्रदक्षिणं कुर्यात्पदान्यष्टावनुव्रजेत् ॥ बंधु
 वर्गेण सहितः पुत्रभार्यासमन्वितः ॥ १८२ ॥ निवृत्य प्रणिपत्याथ प्रयुज्याग्निं समंत्रवित् ॥ वैश्वदेवं प्रकुर्वीत नैत्यिकं बलिमेव च ॥ १८३ ॥ तत
 स्तु वैश्वदेवांते सभृत्य सुतबांधवः ॥ भुंजीतातिथि संयुक्तः सर्वपितृनिषेवितं ॥ १८४ ॥ एतच्चानुपनीतोपि कुर्यात्सर्वेषु पर्वसु ॥ श्राद्धं साधारणं नाम
 सर्वकामफलप्रदम् ॥ भार्याविरहितोऽप्येतत्प्रवासस्थोऽपि भक्तिमान् ॥ १८५ ॥ श्रूद्रोऽप्यमंत्रं कं कुर्यादनेन विधिनानृप ॥ तृतीयमाभ्युदयिकं वृ
 द्धि श्राद्धं विधीयते ॥ १८६ ॥ उत्सवानंदसंस्कारे यज्ञोद्वाहादिमंगले ॥ मातरः प्रथमं पूज्याः पितरस्तदनंतरं ॥ १८७ ॥ ततो मातामहाराजं निश्चिदेवास्तथैव च
 प्रदक्षिणोपचारेण दध्यक्षतफलोदकैः ॥ १८८ ॥ प्राङ्मुखो निर्वपेत्पिण्डान्पूर्वांश्चैव पुरातनान् ॥ संपन्नमित्यभ्युदये दद्यादर्धद्वयोर्द्वयोः ॥ १८९ ॥ युग्माद्विजा
 तयः पूज्या वस्त्रा कल्पां वरादिभिः ॥ तिलकार्यं यवैः कार्यं तच्च सर्वानुपूर्वकं ॥ १९० ॥ मंगल्यानि च सर्वाणि वाचयेद्विजपुंगवान् ॥ एवं शूद्रोऽपि
 सामान्यं वृद्धि श्राद्धं च सर्वदा ॥ १९१ ॥ नमस्कारेण मंत्रेण कुर्यादानानि वै बुधः ॥ दानं प्रधानं शूद्रस्य इत्याह भगवान्प्रभुः ॥ दानेन सर्वकामाप्तिस्तस्य संजा
 यते यतः ॥ १९२ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणे प्रथमे सृष्टिखंडे साधारणाभ्युदयकीर्तनं नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ एकोदिष्टं ततोऽक्षेयदुक्तं ब्रह्मणा
 पुरा ॥ मृते पुत्रैर्यथा कार्यमाशौचं च पितुर्यादि ॥ १ ॥ दशाहं शावमाशौचं ब्राह्मणस्य विधीयते ॥ क्षत्रियेषु दशद्वेचपक्षं वैश्येषु चैव हि ॥ २ ॥ शूद्रेषु मांसमा
 शौचं सपिण्डेषु विधीयते ॥ नैशमाच्छुडमाशौचं त्रिरात्रं परतः स्मृतम् ॥ ३ ॥ जननेऽप्येवमेव स्यात्सर्ववर्णेषु सर्वदा ॥ अस्थिसंचयनार्द्धमङ्गलरूपशौविधी
 यते ॥ ४ ॥ प्रेताय पिण्डदानं तु द्वादशाहं समाचरेत् ॥ पाथेयं तस्य तत्प्रोक्तं यतः प्रीतिकरं महत् ॥ ५ ॥ यस्मात्प्रेतपुरं प्रेतो द्वादशाहेन नीयते ॥ गृहे पुत्र

कलत्रं च द्वादशाहं प्रपश्यति ॥ ६ ॥ तस्मान्निधेयमाकाशे दशरात्रं पयस्तथा ॥ सर्वदा होपशांत्यर्थं मध्वश्रमविनाशनम् ॥ ७ ॥ ततस्त्वेकादशाहेपि द्विजानेका
 दशैव तु ॥ गोत्रादिसूतकांते च भोजयेन्मनुजो द्विजान् ॥ ८ ॥ द्वितीये ह्यपि पुनस्तद्वदेकोद्दिष्टं समाचरेत् ॥ नावाहनाग्नौ करणं देवहीनं विधानतः ॥ ९ ॥
 एकं पवित्रमेकोर्ध्व एकः पिण्डो विधीयते ॥ उपतिष्ठतामिति वदेद्देयं पश्चात्तिलोदकं ॥ १० ॥ स्वास्ति ब्रूयाद्विप्रकरे विसर्गे चाभिरम्यताम् ॥ शेषं पूर्ववदत्रापि कार्यवेद
 विदो विदुः ॥ ११ ॥ अनेन विधिना सर्वमनुमासं समाचरेत् ॥ सूतकांते द्वितीये ह्यपि शय्यां दद्याद्विलक्षणम् ॥ १२ ॥ कांचनं पुरुषं तद्वत्फलवस्त्रसमन्वितम् ॥
 प्रपूज्य द्विजदांपत्यं नानाभरणभूषितम् ॥ १३ ॥ उपवेश्य तु शय्यायामधुपर्कं ततो ददेत् ॥ रजतस्य तु पात्रेण दधिदुग्धसमन्वितम् ॥ १४ ॥ अस्थिलालाटि
 कं गृह्य सूक्ष्मं कृत्वा विमिश्रयेत् ॥ पाययेद्विजदांपत्यं पितृभक्त्या समन्वितः ॥ १५ ॥ एष एव विधिर्दृष्टः पार्वतीयैर्द्विजोत्तमैः ॥ तेन दुष्टा तु सा शय्या न ग्राह्या द्विज
 सत्तमैः ॥ १६ ॥ गृहीतायां तु तस्यां हि पुनः संस्कारमर्हति ॥ वेदे चैव पुराणे च शय्या सर्वत्र गर्हिता ॥ १७ ॥ ग्रहीतारस्तु जायन्ते सर्वे नरकगामिनः ॥ ग्रथितां
 वसुजालेन शय्यां दांपत्यं सेविताम् ॥ १८ ॥ ये स्पृशन्ति न जानन्तः सर्वे नरकगामिनः ॥ नवश्राद्धेन भोक्तव्यं भुक्त्वा चांद्रायणं चरेत् ॥ १९ ॥ पितृभक्त्या तु पुत्राणां
 कार्यं मेव सदा भवेत् ॥ वृषोत्सर्गं च कुर्वीत देया च कपिला शुभा ॥ २० ॥ उदकुंभश्च दातव्यो भक्ष्यभोज्यफलान्वितः ॥ यावदब्दं नरश्रेष्ठसतिलोदकपूर्व
 कम् ॥ २१ ॥ ततः संवत्सरे पूर्णं सपिण्डीकरणं भवेत् ॥ सपिण्डीकरणादूर्ध्वं प्रेतः पार्वणभुग्यतः ॥ २२ ॥ वृद्धिपूर्वेषु कार्येषु गृहस्थस्य भवेत्ततः ॥ सपिण्डीकरणं श्राद्धं
 देवपूर्वं नियोजयेत् ॥ २३ ॥ पितृनावहयेत्तत्र पृथक् प्रेतं विनिर्दिशेत् ॥ गंधोदकतिलैर्युक्तं कुर्यात्पात्रचतुष्टयम् ॥ २४ ॥ अर्घ्यार्थं पितृपात्रेषु प्रेतपात्रं
 प्रसेचयेत् ॥ तद्वत्संकल्प्य चतुरः पिण्डान् पितृपरस्तदा ॥ २५ ॥ ये समाना इति द्वाभ्यामन्नं तु विभजे त्रिधा ॥ अनेन विधिना चार्घ्यपूर्वमेव प्रदापयेत् ॥ २६ ॥
 ततः पितृत्वमापन्नस्स चतुर्थस्तदा त्वनु ॥ अग्निष्वात्तादिमध्ये तु प्राप्नोत्यमृतमुत्तमम् ॥ २७ ॥ सपिण्डीकरणादूर्ध्वं पृथक् तस्मै न दीयते ॥ पितृष्वेव च दातव्यं
 तत्पिण्डं येषु संस्थितम् ॥ २८ ॥ ततः प्रभृतिसंक्रान्ता वपराणादिपर्वसु ॥ त्रिपिण्डमाचरेच्छ्राद्धमेकोद्दिष्टं मृते हनि ॥ २९ ॥ एकोद्दिष्टं परित्यज्य मृताहेयः
 समाचरेत् ॥ सदैवं पितृहासस्यात्तथा भ्रातृविनाशकः ॥ ३० ॥ मृताहे पार्वणं कुर्वन्नधो यातिसमानवः ॥ संपृक्ते स्वर्गं तीभावे प्रेतमोक्षो यतो भवेत् ॥ ३१ ॥
 आमश्राद्धं तदा कुर्याद्विधिज्ञः श्राद्धदस्ततः ॥ तेनाग्नौ करणं कुर्यात्पिण्डांस्तेनैव निर्वपेत् ॥ ३२ ॥ त्रिभिः सपिण्डीकरणं मासैक्ये त्रितये तथा ॥ यदा प्राप्स्य
 तिकाले न तदा मुच्येत बंधनात् ॥ ३३ ॥ मुक्तोऽपिलेपभागित्वं प्राप्नोति कुशमार्जनात् ॥ लेपभाजश्चतुर्थाद्यास्त्रयः स्युः पिण्डभागिनः ॥ ३४ ॥ पिण्डदः सप्त
 मस्तेषां सपिण्डाः सप्तपुरुषाः ॥ ३५ ॥ भीष्म उवाच ॥ कथं हव्यानि देयानि कव्यानि च जनैरिह ॥ ३६ ॥ गृह्णांति पितृलोके वा प्रायः के कौर्निगद्यते ॥ यदि मर्त्ये

द्विजोभुंक्ते हूयते यदि वानले ॥ ३६ ॥ शुभाशुभात्मकाः प्रेतास्तदन्नं भुंजते कथम् ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ वसुस्वरूपाः पितरो रुद्राश्चैव पितामहाः ॥ ३७ ॥
 प्रपितामहास्तथादित्या इत्येषा वैदिकी श्रुतिः ॥ नाम गोत्रं पितृणां तु प्रापकं हव्यकव्ययोः ॥ ३८ ॥ श्राद्धस्य मन्त्रतस्तत्त्वमुपलभ्येत भक्तितः ॥ अग्नि
 ष्वात्तादयस्तेषामाधिपत्ये व्यवस्थिताः ॥ ३९ ॥ नाम गोत्रास्तदादेशा भवंत्युद्भवतामपि ॥ प्राणिनः प्रीणयत्येतदर्हणं समुपागतं ॥ ४० ॥ दि
 व्यो यदि पितामाता गुरुः कर्मानुयोगतः ॥ तस्यान्नममृतं भूत्वादिव्यत्वेऽप्यनुगच्छति ॥ ४१ ॥ दैत्यत्वे भोगरूपेण पशुत्वे पितृणां भवेत् ॥ श्राद्धान्नं वायुरूपेण
 नागत्वेऽप्युपतिष्ठति ॥ ४२ ॥ पानं भवति यक्षत्वे राक्षसत्वे तथा मिषं ॥ दानवत्वे तथा पानं प्रेतत्वे रुधिरादकम् ॥ ४३ ॥ मनुष्यत्वे न्न पानादिना नाभो
 गवतां भवेत् ॥ रतिशक्तिस्त्रियः कान्तेऽन्येषां भोजनशक्तिता ॥ ४४ ॥ दानशक्तिः सविभवारूपमारोग्यमेव च ॥ श्राद्धं पुष्पमिदं प्रोक्तं फलं ब्रह्म समा
 गमः ॥ ४५ ॥ आयुः पुत्रान्धनं विद्यां स्वर्गमोक्षं सुखानि च ॥ प्रयच्छन्ति तथाराज्यं प्रीताः पितृगणानृप ॥ ४६ ॥ श्रूयते च पुरामोक्षं प्राप्ताः कौशिकसूनवः ॥
 पंचभिर्जन्मसंबन्धैः प्राप्ता ब्रह्म परंपदम् ॥ ४७ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ कथं कौशिक दयादाः प्राप्ता योगमनुत्तमम् ॥ पंचभिर्जन्मसंबन्धैः कथं कर्म
 क्षयो भवेत् ॥ ४८ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ कौशिको नाम धर्मात्मा कुरुक्षेत्रे महानृषिः ॥ नामतः कर्म तस्तस्य पुत्राणां तन्निबोध मे ॥ ४९ ॥ स्वसृपः
 क्रोधनो हिंस्रः पिशुनः कविरेव च ॥ वाग्दुष्टः पितृवर्ती च गर्गशिष्यास्तदाभवन् ॥ ५० ॥ पितर्युपरते तेषामभूदुर्भिक्षमुल्वणं ॥ अनावृष्टिश्च महती
 सर्वलोकभयं करी ॥ ५१ ॥ गर्गादेशाद्देवैर्गर्गा रक्षांति च तपोधनाः ॥ खादामः कपिलामेतां वयं क्षुत्पीडिता भृशं ॥ ५२ ॥ इति चिंतयतां पापं लघुः प्राह तदानु
 जः ॥ यद्यवश्यमियं वध्या श्राद्धरूपेण योज्यतां ॥ ५३ ॥ श्राद्धेनियोज्यमानायां पापं नश्यति नो ध्रुवं ॥ एवं कुर्वित्यनुज्ञातः पितृवर्ती तदानुजैः ॥ ५४ ॥
 चक्रे समाहितः श्राद्धमुपयुज्याथ तां पुनः ॥ द्वौ दैवे भ्रातरौ कृत्वा पित्र्ये त्रींश्चापरान् क्रमात् ॥ ५५ ॥ तथैकमतिथिं कृत्वा श्राद्धदः स्वयमेव तु ॥ चकार मं
 त्रवच्छ्राद्धं स्मरन् पितृपरायणः ॥ ५६ ॥ तदा गत्वा विशंकास्ते गुरवे च न्यवेदयन् ॥ व्याघ्रेण निहता धेनुर्वत्सो यं प्रतिगृह्यतां ॥ ५७ ॥ एवं सा भक्षिता धेनुः
 सप्तभिस्तैस्तपोधनैः ॥ वैदिकं बलमाश्रित्य क्रूरैर्कर्मणि निर्भयाः ॥ ५८ ॥ ततः काले प्रणष्टास्ते व्याधादशपुरे भवन् ॥ जातिस्मरत्वं प्राप्तास्ते पितृभावे
 न भाविताः ॥ ५९ ॥ तत्र विज्ञाय वैराग्यं प्राणानुत्सृज्य धर्मतः ॥ लोकैरवीक्ष्यमाणास्ते तीर्थांते न शनेन तु ॥ ६० ॥ संजाता मृगरूपास्ते सप्तकालं जरे गिरौ ॥
 प्राप्तविज्ञानयोगास्ते तत्त्यजुस्तां निजांतनुम् ॥ ६१ ॥ मम प्रपतनेनाथजातैर्वैराग्यमानसाः ॥ मानसे च क्रवाकास्ते संजाताः सप्तयोगिनः ॥ ६२ ॥ नामतः कर्मतः
 सर्वे सुमनाः कुसुमो वसुः ॥ चित्तदर्शी सुदर्शी च ज्ञाता ज्ञानस्य पारगः ॥ ६३ ॥ ज्येष्ठानुरक्ताः श्रेष्ठास्ते सप्तैते योगपावनाः ॥ योगभ्रष्टास्त्रयस्तेषां बभूवुश्चल

चेतसः ॥६४॥ दृष्ट्वाविभ्राजमानंतमणुहंस्त्रीभिरन्वितम् ॥ क्रीडंतंविविधैर्भोगैर्महाबलपराक्रमम् ॥६५॥ पञ्चालान्वयसंभूतंप्रभूतबलवाहनम् ॥ राज्यकामो
 भवत्त्वेकस्तेषांमध्येजलौकसाम् ॥६६॥ पितृवर्तीचयोविप्रःश्राद्धकृत्पितृवत्सलः ॥ अपरौमंत्रिणौदृष्ट्वाप्रभूतबलवाहनौ ॥६७॥ मंत्रित्वेचक्रतुश्चेच्छा
 मस्मिन्मर्त्यौद्विजोत्तमौ ॥ विभ्राजपुत्रस्त्वेकोभूद्ब्रह्मदत्तइतिस्मृतः ॥६८॥ मंत्रिपुत्रौतथाचैवपुंडरीकसुबालकौ ॥ ब्रह्मदत्तोभिषिक्तस्तुकांपिल्येनगरो
 त्तमे ॥६९॥ पंचालराजोविक्रांतःश्राद्धकृत्पितृवत्सलः ॥ योगवित्सर्वजंतूनांचित्तवेत्ताभवत्तदा ॥७०॥ तस्यराज्ञोभवद्भार्यासुदेवस्यात्मजातदा ॥
 सन्नतिर्नामविख्याताकपिलायाभवत्पुरा ॥७१॥ पितृकार्येनियुक्तत्वादभवद्ब्रह्मवादिनी ॥ तयाचकारसहितःसराज्यंराजनंदनः ॥७२॥ कदाचिद्गतउद्यानं
 तयासहसपार्थिवः ॥ ददर्शकीटमिथुनमनंगकलहान्वितम् ॥७३॥ पिपीलिकामधोवक्रांपुरतःकीटकामुकः ॥ पंचबाणाभितप्तांगःसगद्गदमुवाचह ॥७४॥
 नत्वयासदृशीलोकेकामिनीविद्यतेक्वचित् ॥ मध्येक्षीणातिजघनाबृहद्वक्रातिगामिनी ॥७५॥ सुवर्णवर्णसदृशीसद्रक्ताचारुहासिनी ॥ आलक्ष्यतेचवदनं
 गुडशर्करवत्सलं ॥७६॥ भोक्ष्यसेमयिभुक्तेत्वंस्नासिस्नातेतथामयि ॥ प्रोषितेमयिदीनात्वंकुद्धेचभयचंचला ॥७७॥ किमर्थंवदकल्याणिस
 दाधोवदनास्थिता ॥ सातमाहज्वलत्कोपाकिमालपसिरेशठ ॥७८॥ त्वयामोदकचूर्णंतुमांविहायापिभक्षितम् ॥ प्रादास्त्वंतदतिक्रम्यमामन्यस्यैसम
 न्मथः ॥७९॥ पिपीलकउवाच ॥ त्वत्सादृश्यान्मयादत्तमन्यस्यैवरवर्णिनि ॥ तदेकमपराधंमेक्षंतुमर्हसिभामिनि ॥८०॥ नैवंपुनःकरिष्यामित्यजकोपं
 चसुस्तनि ॥ स्पृशामिपादौसत्येनप्रणतस्यप्रसीदमे ॥८१॥ रुष्टायांत्वयिसुश्रोणिमृत्युर्मेपुरतोभवेत् ॥ तुष्टायांत्वयिवामोरुपूर्णाःसर्वमनोरथाः ॥८२॥
 पूर्णचंद्रोपमंवक्रंस्वादेमृतरसोपमम् ॥ निर्भरंपिवसुश्रोणिकामासक्तस्यमेसदा ॥८३॥ एतन्मत्वाशुभेकार्यासर्वदातुकृपामयि ॥ इतिसावचनंश्रुत्वाप्र
 सन्नाचाभवत्ततः ॥८४॥ आत्मानमर्पयामासमोहनायपिपीलिका ॥ ब्रह्मदत्तोपितत्सर्वज्ञात्वासस्मयमाहसत् ॥८५॥ सर्वसत्त्वरुतज्ञानीप्रभावात्पूर्वकर्म
 णः ॥॥ भीष्मउवाच ॥ कथंसर्वरुतज्ञोभूद्ब्रह्मदत्तोनराधिपः ॥८६॥ तच्चापिचाभवत्कुत्रचक्रवाकचतुष्टयं ॥ तन्मेकथयसर्वज्ञकुलेकस्यचसुव्रतम् ॥८७॥ पुल
 स्त्यउवाच ॥ तस्मिन्नेवपुरेजाताश्चक्रवाकाअथोनृप ॥८८॥ वृद्धद्विजस्यदायादाविप्राजातिस्मराबुधाः ॥ धृतिमांस्तत्त्वदर्शींचविद्यावर्णस्तपोधिकः ॥८९॥ ना
 मतःकर्मतश्चैवसुदरिद्रस्यतेसुताः ॥ तपसेबुद्धिरभवत्तेषांवैद्विजजन्मनां ॥९०॥ यास्यामःपरमांसिद्धिमूचुस्तोद्विजसत्तमाः ॥ तत्तेषांवचनश्रुत्वासुदरिद्रोमहा
 तपाः ॥९१॥ उवाचदीनयावाचाकिमेतदितिपुत्रकाः ॥ अधर्मेषवःपुत्रापितातानित्युवाचह ॥९२॥ वृद्धंपितरमुत्सृज्यदरिद्रंवनवासिनम् ॥ क्रतुधर्मोत्रभविता
 मांत्यत्काःगतिमेवच ॥९३॥ ऊचुस्तेकलिपतावृत्तिस्तवतातवचश्शृणु ॥ व्रतमेतत्पुराराज्ञःसतेदास्यतिपुष्कलं ॥९४॥ धनंग्रामसहस्राणिप्रभातेपठ

प० पु०
॥ २२ ॥

तस्तव ॥ कुरुक्षेत्रेतुयेविप्राव्याधादशपुरेतुये ॥ ९५ ॥ कालंजरेमृगाभूताश्चक्रवाकास्तुमानसे ॥ इत्युक्त्वापितरंजग्मुस्तेवनंतपसेपुनः ॥ ९६ ॥ वृद्धोपिसद्वि
जोराजन्जगामस्वार्थसिद्धये ॥ अणुहोनामवैभ्राजः पञ्चालाधिपतिः पुरा ॥ ९७ ॥ पुत्रार्थी देवदेवेशं पद्मयोनिं पितामहम् ॥ आराधयामास विभुं तीव्रव्रतपराय
णः ९८ ॥ ततः कालेन महता तुष्टस्तस्य पितामहः ॥ वरं वरय भद्रं ते हृदये भीप्सितं नृप ॥ ९९ ॥ अणुह उवाच ॥ पुत्रं मे देहि देवेश महाबलपराक्रमम् ॥ पारगं
सर्वविद्यानां धार्मिकं योगिनां वरम् ॥ १०० ॥ सर्वसत्त्वरुतज्ञं मे देहियोगिनमात्मजम् ॥ एवमस्त्विति विश्वात्मा तमाह परमेश्वरः ॥ १०१ ॥ पश्यतां सर्वभू
तानां तत्रैवांतरधीयत ॥ ततः स तस्य पुत्रो भूद्वह्नदत्तः प्रतापवान् ॥ १०२ ॥ सर्वसत्त्वानुकंपी च सर्वसत्त्वबलाधिकः ॥ सर्वसत्त्वरुतज्ञश्च सर्वसत्त्वेश्वरेश्वरः
॥ १०३ ॥ अथ सत्त्वेन योगात्मा सपिपीलिकमागतः ॥ यत्र तत्कीटमिथुनं रमाणमवस्थितम् ॥ १०४ ॥ ततः सा सन्नतिर्दृष्ट्वा प्रहसंतं सुविस्मितं ॥ किमप्याशंकमाना
सा तमपृच्छन्नरेश्वरम् ॥ १०५ ॥ सन्नतिरुवाच ॥ अकस्मादतिहासोयं किमर्थमभवत् नृप ॥ हास्यहेतुं न जानामि यदकाले कृतं त्वया ॥ १०६ ॥ अवदद्वाजपुत्रे
सौ तं पिपीलिकभाषितम् ॥ रागवद्विरसोत्पन्नमेतद्वास्यं वरानने ॥ १०७ ॥ न चान्यत्कारणं किंचिद्वास्यहेतुः शुचिस्मिते ॥ न सामान्यततं देवी प्राहालीकमि
दंतव ॥ १०८ ॥ अहमेवेह हसितान जीविष्ये त्वया धुना ॥ कथं पिपीलिकालापं मत्स्यो वै तिसुरादृते ॥ १०९ ॥ तस्मात्त्वया हमेवाद्य हसिता किमतः परम् ॥ ततो
निरुत्तरो राजा जिज्ञासुस्तद्वचो हरेः ॥ ११० ॥ आस्थाय नियमं तस्थौ सप्तरात्रमकलमषः ॥ स्वप्नान्ते प्राहतं ब्रह्मा प्रभाते पर्यटनपुरम् ॥ १११ ॥ वृद्धद्विजो
त्तमाद्वाक्यं सर्वज्ञास्य तिते प्रिया ॥ इत्युक्त्वा तं दर्धे ब्रह्मा प्रभाते च नृपः पुरात् ॥ ११२ ॥ निर्गच्छन्मन्त्रिसहितः स भार्यो वृद्धमग्रतः ॥ गदंतं विप्रमायां तं वृद्धं च स
ददर्श ह ॥ ११३ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ ये विप्रमुख्याः कुरुजांगलेषु दाशास्तथा दाशपुरे मृगाश्च ॥ कालंजरे सप्तचक्रवाका ये मानसे ते त्रवसंति सिद्धाः
॥ ११४ ॥ इत्याकर्ण्य वचस्तस्य सपपात शुचान्वितः ॥ जातिस्मरत्त्वमगमत्तौ च मंत्रिवरात्मजौ ॥ ११५ ॥ कामशास्त्रप्रणेता तु बाभ्रव्यः स तु वालकः ॥ पंचाल इति
लोकेषु विश्रुतः सर्वशास्त्रवित् ॥ ११६ ॥ पुंडरीकोपि धर्मात्मा वेदशास्त्रप्रवर्तकः ॥ भूत्वा जातिस्मरैः शोकात्पतिता वग्रतस्तथा ॥ ११७ ॥ हावयं कर्मविभ्रष्टाः
कामतः कर्मबंधनात् ॥ एवं विलप्य बहुशस्त्रयस्ते योगापारगाः ॥ ११८ ॥ विस्मयाच्छ्राद्धमाहाम्यमभिनंद्य पुनः पुनः ॥ स तु तस्मै धनं दत्त्वा प्रभूतग्रामसं
युतम् ॥ ११९ ॥ विसृज्य ब्राह्मणं तं च वृद्धं धनमदान्वितम् ॥ आत्मीयं नृपतिः पुत्रं नृपलक्षणसंयुतम् ॥ १२० ॥ विष्वक्सेनाभिधानं च राजाराज्येभ्यषे
चयत् ॥ मानसे सलिले सर्वे ततस्ते योगिनां वराः ॥ १२१ ॥ ब्रह्मदत्तादयस्तस्मिन्पितृभक्ता विमत्सराः ॥ सन्नतिश्चाभवद्धृष्टामयैव तव दर्शितम्
॥ १२२ ॥ राजन्योगफलं सर्वयदेतदभिलक्ष्यते ॥ तथेति प्राहराजापि पुरस्तादभिनंदयन् ॥ १२३ ॥ त्वत्प्रसादादिदं सर्वमयैव प्राप्यते फ

प्र० सू० ख०
अ० १०

॥ २२ ॥

लम् ॥ १२४ ॥ ततस्तेयोगमास्थायसर्वएववनौकसः ॥ ब्रह्मरंध्रेणपरमंपदमापुस्तपोवलात् ॥ १२५ ॥ एवमायुर्धनंविद्यांस्वर्गमोक्षसुखानिच ॥
प्रयच्छंति सुतराज्यं नृणां तुष्टाः पितामहाः ॥ १२६ ॥ इदंच पितृमाहात्म्यं ब्रह्मदत्तस्यैव नृप ॥ द्विजेभ्यः श्रावयेद्विद्वान् शृणोति पठतेपिवा ॥ कल्पकोटिशतं
साग्रं ब्रह्मलोके महीयते ॥ १२७ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणे प्रथमे सृष्टिखंडे पितृमाहात्म्यकथनं नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ भीष्म उवाच ॥ कस्मिन्वासरभागे तु श्रा-
द्धीश्राद्धं समाचरेत् ॥ तीर्थेषु केषु वै श्राद्धं कृतं बहुफलं द्विज ॥ १ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ तीर्थं तु पुष्करं नाम यत्तु श्रेष्ठतमं स्मृतम् ॥ सर्वेषां द्विजमुख्यानां मनोरथमिव
स्थितम् ॥ २ ॥ तत्र दत्तं हुतं जसमनन्तं भवति ध्रुवम् ॥ पितृणां वल्लभं नित्यं मृषीणां परमं मतम् ॥ ३ ॥ नंदाथ ललिता तद्वत्तीर्थं मायापुरी शुभा ॥ तथामित्रप-
दं राजंस्ततः केदारमुत्तमम् ॥ ४ ॥ गंगासागरमित्याहुः सर्वतीर्थमयं शुभम् ॥ तीर्थं ब्रह्मसरस्तद्वच्छतद्रुसलिलं शुभम् ॥ ५ ॥ तीर्थं तु नैमिषं नाम सर्वतीर्थ-
फलप्रदम् ॥ गंगोद्रेदस्तु गोमत्यां यत्रोद्धूतः सनातनः ॥ ६ ॥ तथा यज्ञवराहस्तु देवदेवश्च शूलधृक् ॥ यत्र तत्कांचनं दानमष्टादशभुजो हरः ॥ ७ ॥ नेमिस्तु
धर्मचक्रस्य शीर्णाय त्राभवत्पुरा ॥ तदेतन्नैमिशारण्यं सर्वतीर्थनिषेवितम् ॥ ८ ॥ देवदेवस्य तत्रापि वराहस्य च दर्शनम् ॥ यः प्रयातिसंपूतात्माना रायण-
पुरं व्रजेत् ॥ ९ ॥ कोकामुखं परं तीर्थं मिन्द्रमार्गोपिलक्ष्यते ॥ अथापि पितृतीर्थं तु ब्रह्मणो व्यक्तजन्मनः ॥ १० ॥ पुष्करारण्यं संस्थो सौ यत्र देवः पितामहः ॥ वि-
रिचिदर्शनं श्रेष्ठमपवर्गफलप्रदम् ॥ ११ ॥ कृतं नाम महापुण्यं सर्वपापनिषूदनम् ॥ यत्राद्यो नारसिंहस्तु स्वयमेव जनार्दनः ॥ १२ ॥ तीर्थं मिश्रुमती नाम पितृ-
णां च शुभावहा ॥ तुष्यन्ति पितरो नित्यं गंगायमुनसंगमे ॥ १३ ॥ कुरुक्षेत्रं महापुण्यं यत्र मार्गोपिलक्ष्यते ॥ अद्यापि पितृतीर्थं तु सर्वकामफलप्रदम् ॥ १४ ॥
नीलकण्ठमिति ख्यातं पितृतीर्थं नराधिप ॥ तथा भद्रसरः पुण्यं सरोमानसमेव च ॥ १५ ॥ मंदाकिनी तथाऽच्छोदा विपाशा च सरस्वती ॥ सर्वमित्रपदं तद्वद्वैद्यना-
थं महाफलम् ॥ १६ ॥ क्षिप्रानदी तथा पुण्या तथा कालजं शुभम् ॥ तीर्थोद्रेदं हरोद्रेदं गर्भभेदं महालयम् ॥ १७ ॥ भद्रेश्वरं विष्णुपदं नर्मदाद्वारमेव च ॥ गया-
पिंडप्रदानेन समान्याहुर्महर्षयः ॥ १८ ॥ एतानि पितृतीर्थानि सर्वपापहराणि च ॥ स्मरणादपि लोकानां किमु श्राद्धप्रदायिनाम् ॥ १९ ॥ ॐकारं
पितृतीर्थं तु कावेरीकपिलोदकम् ॥ संभेदश्चण्डवेगायां तथैवामरकंटकम् ॥ २० ॥ कुरुक्षेत्राच्च द्विगुणं तस्मिन् स्नानादिकं भवेत् ॥ शुक्लतीर्थं तु वि-
ख्यातं तीर्थं सोमेश्वरं परम् ॥ २१ ॥ सर्वव्याधिहरं पुण्यं फलं कोटिगुणाधिकम् ॥ श्राद्धे दाने तथा होमे स्वाध्याये चापि सन्निधौ ॥ २२ ॥ कायावारो-
हणं नाम देवदेवस्य शूलिनः ॥ अवतारं रोचमानं ब्राह्मणावसथेशुभे ॥ २३ ॥ जातं तत्सु महापुण्यं तथा चर्मण्वती नदी ॥ शूलतापी पयोष्णी च पयो-
ष्णी संगमस्तथा ॥ २४ ॥ महौषधीचारणा च नागतीर्थं प्रवर्तिनी ॥ महावेणानदी पुण्या महाशालस्तथैव च ॥ २५ ॥ गोमती वरुणा तद्वत्तीर्थं हौ

ताशनं परम् ॥ भैरवं भृगुतुंगचगौरीतीर्थमनुत्तमम् ॥ २६ ॥ तीर्थवैनायकं नाम वस्त्रेश्वरमनुत्तमम् ॥ तथा पापहरं नाम पुण्यावेत्रवतीनदी ॥ २७ ॥ महारुद्रं महालिङ्गं दशार्णचमहानदी ॥ शतरुद्राशताह्वचतथापितृपदं पुरम् ॥ २८ ॥ अंगारवाहिकातद्वन्नदौ द्रौशोणवर्धरौ ॥ कालिकाचनदी पुण्यापितराचनदी शुभा ॥ २९ ॥ एतानि पितृतीर्थानि शस्यन्ते स्नानदानयोः ॥ श्राद्धमेतेषु यदत्तं तदनंतं फलं स्मृतम् ॥ ३० ॥ शतावटानदी ज्वालाशर द्वीचनदी तथा ॥ द्वारकाकृष्णतीर्थं च तथा ह्युदकसरस्वती ॥ ३१ ॥ नदीमालवती नाम तथा च गिरिकर्णिका ॥ धूतपापं तथा तीर्थं समुद्रे दक्षिणे तथा ॥ ३२ ॥ गोकर्णो गजकर्णश्च तथा च क्रनदी शुभा ॥ श्रीशैलं शाकतीर्थं च नारसिंहमतः परम् ॥ ३३ ॥ महेंद्रं च तथा पुण्यापुण्याचापिमहानदी ॥ एतेष्वपि सदा श्राद्धमनंतं फलदं स्मृतम् ॥ ३४ ॥ दर्शनादपि पुण्यानि सद्यः पापहराणि वै ॥ तुंगभद्रानदी पुण्या तथा च क्ररथीति च ॥ ३५ ॥ भीमेश्वरं कृष्णवेणाकावेरीचांज नानदी ॥ नदीगोदावरी पुण्या त्रिसंध्यापूर्णमुत्तमम् ॥ ३६ ॥ तीर्थत्रयं वकं नाम सर्वतीर्थं नमस्कृतम् ॥ यत्रास्ते भगवान्भीमः स्वयमेव त्रिलोचनः ॥ ३७ ॥ श्राद्धमेतेषु सर्वेषु दत्तं कोटिगुणं भवेत् ॥ स्मरणादपि पापानि व्रजंति शतधानृप ॥ ३८ ॥ श्रीपर्णाचनदी पुण्या व्यासतीर्थमनुत्तमम् ॥ तथामत्स्यनदी कारा शिवधारातथैव च ॥ ३९ ॥ भवतीर्थं च विख्यातं पुण्यतीर्थं च शाश्वतम् ॥ पुण्यं रामेश्वरं तद्वद्रेणापुरमलं पुरम् ॥ ४० ॥ अंगारकं च विख्यातमात्मदर्शमलंबुष म् ॥ वत्सव्रातेश्वरं तद्वत्तथागोकामुखं परम् ॥ ४१ ॥ गोवर्द्धनं हरिश्चंद्रं पुरश्चंद्रं पृथूदकम् ॥ सहस्राक्षं हिरण्याक्षं तथा च कदलीनदी ॥ ४२ ॥ नामधेयानि च तथा तथा सौमित्रिसंगतम् ॥ इंद्रनीलं महानादं तथा च प्रियमेलकम् ॥ ४३ ॥ एतान्यपि सदा श्राद्धे प्रशस्तान्यधिकानि च ॥ एतेषु सर्वदेवानां सांनिध्यं पश्यते यतः ॥ ४४ ॥ दानमेतेषु सर्वेषु भवेत्कोटिशताधिकम् ॥ बाहुदाचनदी पुण्या तथा सिद्धवटं शुभम् ॥ ४५ ॥ तीर्थपाशुपतं चैव नदीपर्यटिका तथा ॥ श्राद्ध मेतेषु सर्वेषु दत्तं कोटिशतोत्तरम् ॥ ४६ ॥ तथैव पंचतीर्थं च यत्र गोदावरी नदी ॥ युतालिंगसहस्रेण सव्येतरजलावहा ॥ ४७ ॥ जामदग्न्यस्य तत्तीर्थं मोदाय तनमुत्तमम् ॥ प्रतीकस्य भयात्सिद्धाय त्रगोदावरी नदी ॥ ४८ ॥ तीर्थतद्व्यकव्यानामप्सरोगणसंयुतम् ॥ श्राद्धाग्निदानकार्यं च तत्र कोटिशताधिकम् ॥ ४९ ॥ तथा सहस्रलिङ्गं च राववेश्वरमुत्तमम् ॥ सेंद्रकालानदी पुण्या तत्र शक्रोगतः पुरा ॥ ५० ॥ निहत्य नमुचिं मित्रं तपसा स्वर्गमाप्तवान् ॥ तत्र दत्तं नरैः श्राद्धमनंतं फलदं भवेत् ॥ ५१ ॥ पुष्करं नाम वैतीर्थं शालग्रामं तथैव च ॥ शोणपातश्च विख्यातो यत्र वैश्वानराशयः ॥ ५२ ॥ तीर्थसारस्वतं चैव स्वामितीर्थं तथैव च ॥ मलंदरानदी पुण्या कौशिकी चंद्रका तथा ॥ ५३ ॥ विदर्भाचाथ वेगाचपयोष्णी प्राङ्मुखा परा ॥ कावेरी चोत्तरांगा च तथा जालंधरोगिरिः ॥ ५४ ॥ एतेषु श्राद्धतीर्थेषु श्राद्धमानं त्यमश्रुते ॥ लोहदंडं तथा तीर्थं चित्रकूटस्तथैव च ॥ ५५ ॥ दिव्यं सर्वत्र गंगायास्तथानद्यास्तदं शुभम् ॥ कुब्जाप्रकं तथा ती

र्थमूर्वशीपुलिनंतथा ॥ ५६ ॥ संसारमोचनंतीर्थतथैवऋणमोचनम् ॥ एतेषुपितृतीर्थेषुश्राद्धमानंत्यमश्नुते ॥ ५७ ॥ अट्टहासंतथातीर्थगौतमेश्वरमेवच ॥
 तथावसिष्ठतीर्थचभारतंचततःपरम् ॥ ५८ ॥ ब्रह्मावर्तकुशावर्तहंसतीर्थतथैवच ॥ पिंडारकंचविख्यातंशंखोद्धारंतथैवच ॥ ५९ ॥ भांडेश्वरंबिल्वकंचनीलपर्व
 तमेवच ॥ तथाचबदरीतीर्थसर्वतीर्थेश्वरेश्वरम् ॥ ६० ॥ वसुधाराह्वयंतीर्थरामतीर्थतथैवच ॥ जयंतीविजयाचैवशुक्लतीर्थतथैवच ॥ ६१ ॥ एषु
 श्राद्धप्रदातारः प्रयांतिपरमंपदम् ॥ तीर्थमातृगृहं नामकरवीरपुरंतथा ॥ ६२ ॥ सप्तगोदावरीनामसर्वतीर्थेश्वरेश्वरम् ॥ तत्रश्राद्धंप्रदातव्यमनंतफलमी
 ष्मुभिः ॥ ६३ ॥ कीकटेषुगयापुण्यापुण्यंराजगृहंवनम् ॥ च्यवनस्याश्रमंपुण्यंनदीपुण्यापुनःपुना ॥ ६४ ॥ विषयाराधनंपुण्यंनदीयातुपुनःपुना ॥
 यत्रगाथाविचरतिब्रह्मणापरिकीर्तिता ॥ ६५ ॥ एष्टव्याबहवःपुत्रायद्येकोपिगयां व्रजेत् ॥ यजेतवाश्वमेधेननीलंवावृषमुत्सृजेत् ॥ ६६ ॥
 एषागाथाविचरतितीर्थेष्वायतनेषुच ॥ सर्वैमनुष्याराजेंद्रकीर्तयंतःसमागताः ॥ ६७ ॥ किमस्माकंकुलेकश्चिद्गयांयास्यतियः सुतः ॥ प्रीणयि
 ष्यतितान्गत्वासप्तपूर्वास्तथापरान् ॥ ६८ ॥ मातामहानामप्येवंश्रुतिरेषाचिरंतनी ॥ गंगायामस्थितिचयंगत्वाक्षेप्स्यतियःसुतः ॥ ६९ ॥ तिलैःसप्ताष्ट
 भिर्वापिदास्यतेचजलांजलिम् ॥ अरण्यत्रितयेवापिपिंडदानंकरिष्यति ॥ ७० ॥ प्रथमंपुष्करारण्येनैमिषेतदनंतरं ॥ धर्मारण्यंपुनःप्राप्यश्राद्धंभक्त्या
 प्रदास्यति ॥ ७१ ॥ गयायांधर्मपृष्ठेवासरसिब्रह्मणस्तथा ॥ गयाशीर्षवटेचैवपितृणांदत्तमक्षयम् ॥ ७२ ॥ ब्रजन्कृत्वानिवापयस्त्वध्वानंपरिसर्पति ॥ नर
 कस्थान्पितृन्सोपिस्वर्गंनयतिसत्वरं ॥ ७३ ॥ कुलेतस्यनराजेंद्रप्रेतोभवतिकश्चन ॥ प्रेतत्वंमोक्षभावंचपिंडदानाच्चगच्छति ॥ ७४ ॥ एकोमुनि
 स्ताम्रकराग्रहस्तोह्यग्रेषुमूलेसलिलंददाति ॥ आम्राश्चसिक्ताःपितरश्चतृप्ताएकाक्रियाद्यर्थकरीप्रसिद्धा ॥ ७५ ॥ गयायांपिंडदानस्यनान्यदानंविशि
 ष्यते ॥ एकेर्नपिंडदानेनतृप्तास्तेमोक्षगामिनः ॥ ७६ ॥ धान्यप्रदानंप्रवरंवदंतिवसुप्रदानंचतथामुनीन्द्राः ॥ गयासुतीर्थेषुनरैःप्रदत्तंतद्धर्महेतुंप्रवरंवदं
 ति ॥ ७७ ॥ सर्वात्मनासुरुचिनामहाचलमहानदी ॥ येतुपश्यंतितांगत्वामानसेदक्षिणोत्तरे ॥ ७८ ॥ प्रणम्यद्विजमुख्येभ्यःप्राप्तंतैर्जन्मनःफलं ॥ यद्य
 दिच्छतिवैमर्त्यस्तत्तदाप्रोत्यसंशयम् ॥ ७९ ॥ एषतूद्देशतःप्रोक्तस्तीर्थानांसग्रहोमया ॥ वागीशोपिनशक्रोतिविस्तरात्किमुमानुषः ॥ ८० ॥ सत्यंतीर्थं दयाती
 र्थंतीर्थमिन्द्रियनिग्रहः ॥ वर्णाश्रमाणांगेहेपितीर्थंशमउदाहृतम् ॥ ८१ ॥ येषुतीर्थेषुयच्छ्राद्धंतत्कोटिगुणमिष्यते ॥ गयायांयत्तुवैश्राद्धंतच्छ्राद्धम
 पवर्गदम् ॥ ८२ ॥ यस्मात्तस्मात्प्रयत्नेनतीर्थेश्राद्धंविधीयते ॥ प्रातःकालोमुहूर्तास्त्रीन्संगवस्तावदेवतु ॥ ८३ ॥ मध्याह्नास्त्रिमुहूर्तःस्यादपराह्ण
 स्ततःपरम् ॥ सायाह्नास्त्रिमुहूर्तःस्याच्छ्राद्धंतत्रनकारयेत् ॥ ८४ ॥ राक्षसीनामसावेलागर्हितासर्वकर्मसु ॥ अहोमुहूर्ताव्याख्यातादशपचचसर्वदा ॥ ८५ ॥

तत्राष्टमोऽमुहूर्तोऽयः सकालः कुतपः स्मृतः ॥ मध्याह्नात्सर्वदायस्मान्मंदीभवतिभास्करः ॥ ८६ ॥ तस्मादनंतफलदस्तत्रारंभोविशिष्यते ॥
 खड्गपात्रचकुतपस्तथानैपालकंबलम् ॥ ८७ ॥ रुक्मंदर्भास्तिलागावोदौहित्रश्चाष्टमः स्मृतः ॥ पापंकुत्सितमित्याहुस्तस्यतत्तापकारिणः ॥ ८८ ॥
 अष्टावेतैयतस्तस्मात्कुतपाइतिविश्रुताः ॥ ऊर्ध्वमुहूर्तात्कुतपान्महूर्तचचतुष्टयम् ॥ ८९ ॥ मुहूर्तपंचकंचैवस्वधावाचनमिष्यते ॥ विष्णुदेहसमुद्भू-
 ताः कुशाः कृष्णतिलास्तथा ॥ ९० ॥ श्राद्धस्यलक्षणंकालमितिप्राहुर्मनीषिणः ॥ तिलोदकांजलिदैयोजलांतेतीर्थवासिभिः ॥ ९१ ॥ सदर्भहस्ते
 नैकेनगृहेश्राद्धंगमिष्यति ॥ पुण्यंपवित्रमायुष्यंसर्वपापविनाशनम् ॥ ९२ ॥ ब्रह्मणाचैवकथितंतीर्थश्राद्धानुकीर्तनम् ॥ शृणोतियः पठेद्वापिश्रीमान्संजायते
 नरः ॥ ९३ ॥ श्राद्धकालेचवक्तव्यंतथातीर्थनिवासिभिः ॥ सर्वपापोपशांत्यर्थमलक्ष्मीनाशनंमृतं ॥ ९४ ॥ इदंपवित्रंयशसोनिधानमिदंमहापातकनाशनंच ॥
 ब्रह्मार्करुद्रैरभिपूजितंचश्राद्धस्यमाहात्म्यमुशंतितज्ज्ञाः ॥ ९५ ॥ इतिश्रीपाद्मपुराणेप्रथमेसृष्टिखंडेश्राद्धप्रकरणं नामएकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ भीष्मउवाच ॥
 सोमवंशः कथंजातः कथयात्रविशारद ॥ तद्वंशेकेतुराजानोवभूवुः कीर्तिवर्द्धनाः ॥ १ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ आदिष्टोब्रह्मणापूर्वमत्रिःसर्गविधौपुरा ॥ अनंतरं नामत-
 पः सृष्ट्यर्थतप्तवान्विभुः ॥ २ ॥ यदानंदकरंब्रह्मभगवन्क्लेशनाशनं ॥ ब्रह्मरुद्रेन्द्रसूर्याणामभ्यंतरमतीन्द्रियं ॥ ३ ॥ शान्तिकृत्वात्ममनसातदत्रिःसंयमेस्थितः ॥ माहा-
 त्म्यंतपसोवापिपरमानंदकारकं ॥ ४ ॥ यस्माद्वंशपतिः सार्द्धं समयेतदधिष्ठितः ॥ तद्वंशचष्टसोमेनतस्मात्सोमोभवद्विभुः ॥ ५ ॥ अथसुस्त्रावनेत्राभ्यां
 जलंतत्रात्रिसंभवम् ॥ द्योतयद्विश्वमखिलंज्योत्स्नयासचराचरम् ॥ ६ ॥ तद्दिशोजगृहुस्तत्रस्त्रीरूपेणासहच्छयाः ॥ गर्भोभूत्वोदरेतासांस्थितः सोप्य-
 त्रिसंभवः ॥ ७ ॥ आशाश्चसुमुचुर्गर्भमशक्ताधारणेततः ॥ समादायाथतंगर्भमेकीकृत्यचतुर्मुखः ॥ ८ ॥ युवानमकरोद्ब्रह्मासर्वायुधधरंनरम् ॥ स्यं-
 दनेथसहस्तेनवेदशक्तिमयेप्रभुः ॥ ९ ॥ आरोप्यलोकमनयदात्मीयंसपितामहः ॥ ततोब्रह्मर्षिभिः प्रोक्तं ह्यस्मत्स्वामीभवत्वयम् ॥ १० ॥ ऋषिभिर्देवगं-
 धर्वैरप्सरोग्भिस्तथैवच ॥ स्तूयमानस्यतस्याभूदधिकंमहदंतरम् ॥ ११ ॥ तेजोवितानादभवद्भुविदिव्यौषधीगणः ॥ तद्दीप्तिरधिकातस्माद्वात्रौभव-
 तिसर्वदा ॥ १२ ॥ तेनौषधीशः सोमोभूद्विजेष्वपिहिगण्यते ॥ वेदधामारसश्चायंयदिदमंडलंशुभम् ॥ १३ ॥ क्षीयतेवर्द्धतेचैवशुक्लेकृष्णेचसर्वदा ॥ विंशतिंचतथा
 सप्तदक्षः प्राचेतसोददौ ॥ १४ ॥ रूपलावण्यसंयुक्तास्तस्मैकन्याः सुवर्चसः ॥ ततः शक्तिसहस्राणांसहस्राणिदशैवतु ॥ १५ ॥ तपश्चाकारशीतांशुर्विष्णुध्यानै-
 कतत्परः ॥ ततस्तुष्टश्चभगवांस्तस्मैनारायणोहरिः ॥ १६ ॥ वरंवृणीष्वचोवाचपरमात्माजानर्दनः ॥ ततोवब्रेवरंसोमः शक्रलोकेयजाम्यहम् ॥ १७ ॥
 प्रत्यक्षमेवभोक्तारोभवंतुमममंदिरे ॥ राजसूयेसुरगणाब्रह्माद्यायेचतुर्विधाः ॥ १८ ॥ रक्षपालः सुरोस्माकमास्तांशूलधरोहरः ॥ तथेत्युक्तः समाजह्वेराजसू-

यंतुविष्णुना ॥ १९ ॥ होतात्रिभृगुरध्वर्युरुद्राताचचतुर्मुखः ॥ ब्रह्मत्वमगमत्तस्यउपद्रष्टाहरिःस्वयम् ॥ २० ॥ सदस्याःसर्वदेवास्तुराजसूयविधिःस्मृतः ॥
 वसवोध्वर्यवस्तद्वद्विश्वेदेवास्तथैवच ॥ २१ ॥ त्रैलोक्यंदक्षिणातेनक्रात्विग्भ्यःप्रतिपादिता ॥ सोमःप्राप्याथदुष्प्राप्यमैश्वर्यं सृष्टिसत्कृतं ॥ २२ ॥ सप्तलो
 कैकनाथत्वंप्राप्तस्त्वतपसातदा ॥ कदाचिदुद्यानगतामपश्यदनेकपुष्पाभरणोपशोभाम् ॥ २३ ॥ बृहन्नितंबस्तनभारखेदांपुष्पावभंगेप्यतिदुर्बलांगीं ॥
 भार्याचतांदिवगुरोरनंगवाणभिरामायतचारुनेत्रां ॥ २४ ॥ तारांसताराधिपतिःस्मरार्तःकेशेषुजग्राहविविक्तभूमौ ॥ सापिस्मरार्तासहतेनरेमेतद्रूपकांत्या
 हृतमानसैव ॥ २५ ॥ चिरंविहृत्याथजगामतारांविधुर्गृहीत्वास्वगृहंततोपि ॥ नतृप्तिरासीत्स्वगृहेपितस्यतारानुरक्तस्यसुखागमेषु ॥ २६ ॥ बृहस्पतिस्त
 द्विरहाग्निदग्धस्तद्ध्याननिष्ठैकमनावभूव ॥ शशाकशापनचदातुमस्मैनमंत्रशस्त्राग्निविषैरनेकैः ॥ २७ ॥ तस्यापकर्तुर्विविधैरुपायैर्नैवाभिचारैरपि
 वागधीशः ॥ सयाचयामासततस्तुदेवंसोमंस्वभार्यार्थमनंगतप्तः ॥ २८ ॥ सयाच्यमानोपिददौनभार्याबृहस्पतेःकामवशेनमोहितः ॥ महेश्वरेणाथच
 तुर्मुखेनसाध्यैर्मरुद्भिःसहलोकपालैः ॥ २९ ॥ ददौयदातानंकथंचिर्दिदुस्तदाशिवःक्रोधपरोबभूव ॥ योवामदेवःप्रथितःपृथिव्यामनेकरुद्रार्चितपादप
 द्मः ॥ ३० ॥ ततःसशिष्योगिरिशः पिनाकीबृहस्पतेःस्नेहवशानुबद्धः ॥ धनुर्गृहीत्वाजगवंपुरारिर्जगामभूतेश्वरसिद्धजुष्टः ॥ ३१ ॥ युद्धायसोमे
 नविशेषदीप्तस्तृतीयनेत्रानलभीमवक्रः ॥ सहैवजग्मुश्चरणेश्वराणांविंशाधिकाषष्टिरथोग्रमूर्तिः ॥ ३२ ॥ यक्षेश्वराणांसगणैरनेकैर्युतोन्वगात्स्यंदनसं
 स्थितानां ॥ वेतालयक्षोरगकिन्नराणांपद्मेनचैकेनतथार्बुदानाम् ॥ ३३ ॥ लक्षैस्त्रिभिर्द्वादशभीरथानांसोमोप्यगात्तत्रविवृद्धमन्युः ॥ शनैश्चरांगारक
 वृद्धतेजानक्षत्रदैत्यासुरसैन्ययुक्तः ॥ ३४ ॥ जग्मुर्भयंसप्ततथैवल्लोकाधरावनद्रीपसमुद्रगर्भाः ॥ ससोममेवाभ्यगमत्पिनाकीगृहीतदीप्तास्त्रविशालव
 ह्निः ॥ ३५ ॥ अथाभवद्भीषणभीमसोमसैन्यद्वयस्याथमहाहवोसौ ॥ अशेषसत्त्वक्षयकृत्प्रवृद्धस्तीक्ष्णप्रधानोज्ज्वलनैकरूपः ॥ ३६ ॥ शस्त्रैरथा
 न्योन्यमशेषसैन्यंद्वयोर्जगामक्षयमुग्रतीक्ष्णैः ॥ पतंतिशस्त्राणितथोज्ज्वलानिस्वभूमिपातालमलंदहन्ति ॥ ३७ ॥ रुद्रः क्रोधाद्ब्रह्मशिरोमुमोचसोमोपि
 सोमास्त्रममोचवीर्यं ॥ तयोर्निपातेनसमुद्रभूम्योरथांतरिक्षस्यचभीतिरासीत् ॥ ३८ ॥ तदासुयुद्धंजगतांक्षयायप्रवृद्धमालोक्यपितामहोपि ॥ ततः
 प्रविश्याथकथंचिदेवनिवारयामाससुरैः सहैव ॥ ३९ ॥ अकारणंकिंक्षयकृज्जनानांसोमत्वयापीदमकार्यकार्यं ॥ यस्मात्परस्त्रीहरणायसोमत्वयाकृतंयु
 द्धमतीवभीमम् ॥ ४० ॥ पापग्रहस्त्वंभविताजनेषुपापोस्यलंबह्निमुखाशिनात्वं ॥ भार्यामिमामर्पयवाक्पतेस्त्वंप्रमाणयन्नेवमदीयवाचम् ॥ ४१ ॥
 तथेतिचोवाचहिमांशुमालीयुद्धादपाक्रामदतःप्रज्ञांतः ॥ बृहस्पतिस्तामथगृह्यतारांहृष्टोजगामस्वगृहंचरुद्रः ॥ ४२ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ ततः संवत्स

रस्यांतेद्वादशादित्यसन्निभः ॥ दिव्यपीताम्बरधरोदिव्याभरणभूषितः ॥ ४३ ॥ तारोदरविनिष्क्रान्तः कुमारस्सूर्यसन्निभः ॥ सर्वार्थशास्त्रविद्विद्वानहस्तिशास्त्र
प्रवर्तकः ॥ ४४ ॥ नामयद्राजपुत्रोयंविश्रुतोराजवैद्यकः ॥ राज्ञः सोमस्यपुत्रत्वाद्वाजपुत्रोबुधः स्मृतः ॥ ४५ ॥ जनानांतुसतेजांसिसर्वाण्येवाक्षिपद्वली ॥ ब्रह्मा
द्यास्तत्रचाजगमुर्देवादेवर्षिभिः सह ॥ ४६ ॥ बृहस्पतिगृहेसर्वेजातकर्मोत्सवेतदा ॥ पप्रच्छुस्तेसुरास्तारांकेनजातः कुमारकः ॥ ४७ ॥ ततःसालज्जिताते
षान्किंचिदवदत्तदा ॥ पुनःपुनस्तदापृष्टालज्जयंतीवरांगना ॥ ४८ ॥ सोमस्येतिचिरादाहततोगृह्णाद्विधुःसुतं ॥ बुधइत्यकरोन्नामप्रादाद्राज्यं
चभूतले ॥ ४९ ॥ अभिषेकंततःकृत्वाप्रदानमकरोद्विभुः ॥ ग्रहमध्यंप्रदायाथब्रह्माब्रह्मर्षिभिर्युतः ॥ ५० ॥ पश्यतांसर्वभूतानांतत्रैवांतरधीयत ॥
इलोदरेचधर्मिष्ठंबुधःपुत्रमजीजनत् ॥ ५१ ॥ अश्वमेधशतंसाग्रमकरोद्यस्स्वतेजसा ॥ पुरुरवाइतिख्यातःसर्वलोकनमस्कृतः ॥ ५२ ॥
हिमवच्छिखरेरम्येसमाराध्यपितामहं ॥ लोकैश्वर्यमगाद्राजन्सप्तद्वीपपतिस्तदा ॥ ५३ ॥ केशिप्रभृतयोदैत्यास्तद्रृत्यत्वंसमागताः ॥ उर्वशीय
स्यपत्नीत्वमगमद्रूपमोहिता ॥ ५४ ॥ सप्तद्वीपावसुमतीसशैलवनकानना ॥ धर्मेणपालितातेनसर्वलोकहितैषिणा ॥ ५५ ॥ चामरग्रहणाकीर्तिः
स्वयंचैवांगवाहिका ॥ ब्रह्मप्रसादादेवेंद्रोददावर्द्धासनंतदा ॥ ५६ ॥ धर्मार्थकामान्धर्मेणसमवेतोभ्यपालयत् ॥ धर्मार्थकामास्तंद्रष्टुमाजगमुःकौतुका
न्विताः ॥ ५७ ॥ जिज्ञासवस्तच्चरितंकथंपश्यतिनःसमम् ॥ भक्त्याचक्रेततस्तेषामर्घ्यपाद्यादिकंततः ॥ ५८ ॥ आसनत्रयमानीयदिव्यंकनकभूष
णम् ॥ निवेद्याथाकरोत्पूजामीषद्वर्मेधिकांपुनः ॥ ५९ ॥ जग्मतुस्तौचकामार्थावतिकोपंनृपंप्रति ॥ अर्थःशापमदात्तस्मैलोभात्त्वन्नाशमेष्यासि ॥
॥ ६० ॥ कामोप्याहतवोन्मादोभवितागंधमादने ॥ कुमारवनमाश्रित्यवियोगाच्चोर्वशीभवात् ॥ ६१ ॥ धर्मोप्याहचिरायुस्त्वंधार्मिकश्चभविष्यासि
संततिस्तवराजेंद्रयावदाचंद्रतारकम् ॥ ६२ ॥ शतशोवृद्धिमायातिननाशंभुवियास्यति ॥ षष्ठिवर्षाणिचोन्मादुर्वशीकामसंभवः ॥ ६३ ॥ अचिरादेवभार्या
पिवशमेष्यतिचाप्सराः ॥ इत्युक्त्वांतर्दधुःसर्वैराजाराज्यंतदान्वभूत् ॥ ६४ ॥ अहन्यहनिदेवेंद्रंद्रष्टुंयातिपुरुरवाः ॥ कदाचिदारुह्यरथंदक्षिणांवरचारिणा ॥ ६५ ॥
सार्धंशक्रेणसोऽपश्यन्नीयमानामथांबरे ॥ केशिनादानवेंद्रेणचित्रलेखामथोर्वशीम् ॥ ६६ ॥ तंविनिर्जित्यसमरेविविधायुधपातनैः ॥ पुराशक्रोपिसमरेयेनवज्री
विनिर्जितः ॥ ६७ ॥ मित्रत्वमगमत्तेनप्रादादिद्रायचोर्वशीं ॥ ततःप्रभृतिमित्रत्वमगमत्पाकशासनः ॥ ६८ ॥ सर्वलोकेतिशयितंपुरुरवसमेवतम् ॥
प्राहवज्रीतुसंतुष्टोनीयतामियमेवच ॥ ६९ ॥ सापुरुरवसःप्रीत्यैचागायच्चरितंमहत् ॥ लक्ष्मीस्वयंवरंनामभरतेनप्रवर्तितम् ॥ ७० ॥ मेनकांचोर्वशीं
रंभानृत्यध्वमितिचादिशत् ॥ ननर्तसलयंतत्रलक्ष्मीरूपेणचोर्वशी ॥ ७१ ॥ सापुरुरवसंहृष्टानृत्यंतीकामपीडिता ॥ विस्मृताभिनयंसर्वयत्पुरातनचो

दितम् ॥ ७२ ॥ शशापभरतः क्रोधाद्वियोगात्तस्य भूतले ॥ पंचपंचाशदब्दानिलताभूता भविष्यसि ॥ ७३ ॥ ततस्तमूर्वशीगत्वा भर्तारमकरोच्चिरं ॥
 शापानुभवनांते च ऊर्वशीबुधसूनुना ॥ ७४ ॥ अजीजनत्सुतानष्टौ नाम तस्तान्निबोधमे ॥ आयुर्दृढायुर्वश्यायुर्बलायुर्धृतिमान्वसुः ॥ ७५ ॥ दिव्यजायुः शता
 युश्च सर्वे दिव्यबलौजसः ॥ आयुषो नहुषः पुत्रो वृद्धशर्मन्तथैव च ॥ ७६ ॥ रजिर्दण्डो विशाखश्च वीराः पंचमहारथाः ॥ रजेः पुत्रशतं जज्ञे राजेया इति विश्रुतं
 ॥ ७७ ॥ रजिराराधयामास नारायणमकल्मषं ॥ तपसा तोषितो विष्णुर्वरं प्रादान्महीपतेः ॥ ७८ ॥ देवासुरमनुष्याणामभूत्सविजयीतदा ॥ अथ देवासुरं
 युद्धमभूद्वर्षशतत्रयम् ॥ ७९ ॥ प्रह्लादश्चक्रयोर्भीमं न कश्चिद्विजयीतयोः ॥ ततो देवासुरैः पृष्टः पृथग्देवश्चतुर्मुखः ॥ ८० ॥ अनयोर्विजयीकः स्याद्रजिर्यत्रेति सो ब्रवीत्
 जयाय प्रार्थितो राजा सहायस्त्वं भवस्वनः ॥ ८१ ॥ दैत्यैः प्राहयदि स्वामी वो भवामिततस्त्वलम् ॥ नासुरैः प्रतिपन्नं तत्प्रतिपन्नं सुरैस्तदा ॥ ८२ ॥
 स्वामी भवत्वमस्माकं बलनाशय विद्विषः ॥ ततो विनाशिताः सर्वे ये वध्यावज्रपाणिनः ॥ ८३ ॥ पुत्रत्वमगमत्तुष्टस्तस्येंद्रः कर्मणा ततः ॥ दत्त्वेन्द्राय
 पुराराज्यं जगाम तपसे रजिः ॥ ८४ ॥ रजिपुत्रैस्तदा छिन्नं बलादिन्द्रस्य वै यदा ॥ यज्ञभागश्च राज्यं च तपो बलगुणान्वितैः ॥ ८५ ॥ राज्यभ्रष्टस्त
 तः शक्रो रजिपुत्रनिपीडितः ॥ प्राह वाचस्पतिर्दीनः पीडितोऽस्मि रजेः सुतैः ॥ ८६ ॥ न यज्ञभागो राज्यं मे पीडितस्य बृहस्पते ॥ राज्यलाभाय मे यत्नं विधत्स्व
 धिषणाधिप ॥ ८७ ॥ ततो बृहस्पतिः शक्रमकरोद्बलदर्पितम् ॥ ग्रहशान्तिविधानेन पौष्टिकेन च कर्मणा ॥ ८८ ॥ गत्वाथ मोहयामास रजिपुत्रान्बृहस्पतिः ॥
 जिनधर्मसमास्थाय वेदबाह्यं सधर्मवित् ॥ ८९ ॥ वेदत्रयीपरिभ्रष्टांश्चकार धिषणाधिपः ॥ वेदबाह्यान्परिज्ञाय हेतुवादसमन्वितान् ॥ ९० ॥ जघान शक्रो वज्रे
 ण सर्वान्धर्मबहिष्कृतान् ॥ नहुषस्य प्रवक्ष्यामि पुत्रान्सप्तैव धार्मिकान् ॥ ९१ ॥ यतिर्ययाति शश्यातिरुत्तरः पर एव च ॥ अयतिर्वियतिश्चैव सप्तैते वंशवर्द्धनाः ॥ ९२ ॥
 यतिः कुमारभावेऽपि योगिवैखानसो भवत् ॥ ययातिरकरोद्राज्यं धर्मैकशरणः सदा ॥ ९३ ॥ शर्मिष्ठा तस्य भार्या भूदुहिता वृषपर्वणः ॥ भार्गवस्यात्मजा चै
 व देवयानी च सुव्रता ॥ ९४ ॥ ययातेः पंचदायादास्तान्प्रवक्ष्यामि नामतः ॥ देवयानी यदुं पुत्रं तुर्वसुं चाप्यजीजनत् ॥ ९५ ॥ तथा दुह्यमणं पूरुं शर्मिष्ठा ज
 नयत्सुतान् ॥ यदुः पूरुश्च भरतस्ते वै वंशविवर्द्धनाः ॥ ९६ ॥ पूरोर्विशं प्रवक्ष्यामि यत्र जातो सिपार्थिव ॥ यदोस्तु यादवा जाता यत्र तौ बलकेशवौ ॥ ९७ ॥ भा
 रावतारणार्थाय पांडवानां हिताय च ॥ यदोः पुत्रावभूवुश्च पंच देवसुतोपमाः ॥ ९८ ॥ सहस्रजित् तथा ज्येष्ठः क्रोष्टानीलोऽजिकोरघुः ॥ सहस्रजितो दायादः शत
 जिन्नामपार्थिवः ॥ ९९ ॥ शतजितश्च दायादास्त्रयः परमधार्मिकाः ॥ हैहयश्च हयश्चैव तथा तालहयश्च यः ॥ १०० ॥ हैहयस्य तु दायादो धर्मनेत्रः प्रति श्रुतः ॥
 धर्मनेत्रस्य कुंतिस्तु संहतस्तस्य चात्मजः ॥ १०१ ॥ संहतस्य तु दायादो महिष्मान्नामपार्थिवः ॥ आसीन्महिष्मतः पुत्रो भद्रसेनः प्रतापवान् ॥ १०२ ॥ वाराणस्याम

भूद्राजाकथितः पूर्वमेव हि ॥ भद्रसेनस्य पुत्रस्तु दुर्दमो नाम धार्मिकः ॥ १०३ ॥ दुर्दमस्य सुतो भीमो धनको नाम वीर्यवान् ॥ धनकस्य सुता ह्यासन् चत्वारो लोकवि-
 श्रुताः ॥ १०४ ॥ कृताग्निः कृतवीर्यश्च कृतधर्मा तथैव च ॥ कृतौजाश्च चतुर्थो भूत्कृतवीर्याश्च सोर्जुनः ॥ १०५ ॥ जातो बाहुसहस्रेण सप्तद्वीपेश्वरो नृपः ॥ वर्षायुतं
 तपस्तेपेदुश्चरं पृथिवीपतिः ॥ १०६ ॥ दत्तमाराधयामास कार्तवीर्यो त्रिसंभवम् ॥ तस्मै दत्तो वरान् प्रादाच्चतुरः पुरुषोत्तमः ॥ १०७ ॥ पूर्वबाहुसहस्रं तु सवत्रे
 राजसत्तमः ॥ अधर्मं ध्यायमानस्य भीतिश्चापि निवारणम् ॥ १०८ ॥ युद्धेन पृथिवीं जित्वा धर्मेणावाप्य वै बलम् ॥ संग्रामे वर्तमानस्य वधश्चैवाधिकाद्भवेत् ॥ १०९ ॥
 एतेनेयं वसुमती सप्तद्वीपा सप्ततना ॥ सप्तोदधिपरिक्षिप्ता क्षात्रेण विधिना जिता ॥ ११० ॥ जज्ञे बाहुसहस्रं च इच्छतस्तस्य धीमतः ॥ सर्वे यज्ञा महाबाहोस्तस्या सन्भू-
 रिदक्षिणाः ॥ १११ ॥ सर्वेकांचनयूपास्ते सर्वेकांचनवेदिकाः ॥ सर्वे देवैश्च संप्राप्ता विमानस्थैरलंकृतैः ॥ ११२ ॥ गंधर्वैरप्सरोग्भिश्च नित्यमेवापि सेविताः ॥ यस्य यज्ञे ज-
 गौ गाथा गंधर्वो नारदस्तथा ॥ ११३ ॥ कार्तवीर्यस्य राजर्षेर्महिमानं निरीक्ष्य सः ॥ ननूनं कार्तवीर्यस्य गतिं यास्यंति पार्थिवाः ॥ ११४ ॥ यज्ञैर्दानैस्तपोभिश्च विक्रमेण
 श्रुतेन च ॥ सप्तद्वीपाननुचरन् वेगेन पवनोपमः ॥ ११५ ॥ पंचाशीति सहस्राणि वर्षाणां च नराधिपः ॥ सप्तद्वीपपृथिव्याश्च क्रवर्त विभूवह ॥ ११६ ॥ स एव पशुपालो भूतक्षे-
 त्रपालः स एव हि ॥ स एव वृष्ट्या पर्जन्यो योगेत्वा दर्जुनो भवत् ॥ ११७ ॥ यो सौ बाहुसहस्रेण ज्याघातकठिनत्वचा ॥ भाति रश्मि सहस्रेण शरदेनेव भास्करः ॥ ११८ ॥
 एष नाम मनुष्येषु माहिष्मत्यां महाद्युतिः ॥ एष वेगं समुद्रस्य प्रावृट्काले भजेत वै ॥ ११९ ॥ क्रीडते स्वसुखाये विप्रतिस्नोतो महीपतिः ॥ ललनाः क्रीडता तेन प्रतिबद्धो
 मिमालिनी ॥ १२० ॥ ऊर्मिभ्रुकुटिमालासां शंकितभ्येति नर्मदा ॥ एष एव मनोर्वंशे त्वगहेन्महार्णवम् ॥ १२१ ॥ करेणोद्धृत्य वेगं तु कामिनी प्रीणनेन तु ॥
 तस्य बाहुसहस्रेण क्षोभ्यमाणे महोदधौ ॥ १२२ ॥ भवंति लीनानि श्रेष्ठाः पातालस्थामहासुराः ॥ तदूरुक्षो भचकिता अमृतोत्पादशंकितः ॥ १२३ ॥ न ता-
 निश्चलमूर्ध्नानो भवंति च महोरगाः ॥ एष धन्वी च चिक्षेप रावणं प्रतिसायकान् ॥ १२४ ॥ एष धन्वी धनुर्गृह्यत्सिक्तं पंचभिः शरैः ॥ लंकेशं मोहयित्वा तु
 सबलं रावणं बलात् ॥ १२५ ॥ निर्जित्य बद्धात्वा नीयमाहिष्मत्याम्बबंधतम् ॥ ततो गतो हंत स्याग्ने अर्जुनं संप्रसादयन् ॥ १२६ ॥ मुमोच राजन् पौत्रं मे सख्यं
 कृत्वा च पार्थिवः ॥ तस्य बाहुसहस्रस्य बभूव ज्यातलस्वनः ॥ १२७ ॥ युगांताग्नेः प्रवृत्तस्य यथा ज्यातलनिःस्वनः ॥ अहो बलं विधेर्वीर्यं भार्गवः स यदाच्छिनत् ॥ १२८ ॥
 मृधे सहस्रं बाहुनां हेमतालवनं यथा ॥ यं वसिष्ठस्तु संक्रुद्धो ह्यर्जुनं शप्तवान् विभुः ॥ १२९ ॥ यस्माद्वनं प्रदग्धं ते विश्रुतं मम हैहय ॥ तस्मात्ते दुष्कृतं कर्म कृतमन्यो-
 ह निष्यति ॥ १३० ॥ छित्वा बाहुसहस्रं ते प्रमथ्य तरसा बली ॥ तपस्वी ब्राह्मणस्त्वां वैवधिष्यति स भार्गवः ॥ १३१ ॥ तस्य रामो थहंता सीन्मुनिशापेन धीमतः ॥
 तस्य पुत्रशतं त्वासीत् पंचतत्र महारथाः ॥ १३२ ॥ कृतस्त्रावलिनः शूरा धर्मात्मानो महाबल ॥ शूरसेनश्च शूरश्च धृष्टो वै कृष्ण एव च ॥ १३३ ॥ जयद्वजः स वै

कर्ता अवन्तिश्चरसापतिः ॥ जयध्वजस्य पुत्रस्तुतालजंघोमहाबलः ॥ १३४ ॥ तस्य पुत्राश्शतान्येवतालजंघा इति स्मृताः ॥ तेषां पंचकुलान्यासन्हैहयानां
महात्मनाम् ॥ १३५ ॥ वीतिहोत्राश्च संजाता भोजाश्चावन्तयस्तथा ॥ तुंडकेराश्च विक्रांतास्तालजंघाः प्रकीर्तिताः ॥ १३६ ॥ वीतिहोत्रसुतश्चापि अनंतो नाम वीर्य
वान् ॥ दुर्जयस्तस्य पुत्रस्तु बभूवामित्रकर्षणः ॥ १३७ ॥ सद्भावेन महाराजः प्रजाधर्मेण पालयन् ॥ कार्तवीर्यार्जुनो नाम राजा बाहुसहस्रधृत् ॥ १३८ ॥
येन सागरपर्यं ताधनुषानिर्जिता मही ॥ यस्तस्य कीर्तयेन्नाम कल्यमुत्थाय मानवः ॥ १३९ ॥ न तस्य वित्तनाशः स्यान्नष्टं चलभते पुनः ॥ कार्तवीर्यस्य योज
न्मकथयेदिह धीमतः ॥ यथायथा यथा दाता स्वर्गलोके महीयते ॥ १४० ॥ इति श्रीपाद्मपुराणे प्रथमे सृष्टिखण्डे दुवशं कीर्तनं नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥
पुलस्त्य उवाच ॥ क्रोष्टोः शृणु त्वं राजेंद्र वंशमुत्तमपूरुषम् ॥ यस्यान्ववाये संभूतो विष्णुर्वृष्णि कुलोद्भवः ॥ १ ॥ क्रोष्टो रेवा भवत्पुत्रो वृजिनीवान्महायशः ॥ तस्य पुत्रो भ
वत्स्वातिः कुशंकुस्तत्सुतो भवत् ॥ २ ॥ कुशं कोर भवत्पुत्रो नाम्नाचित्ररथोस्य तु ॥ शशविंदुरिति ख्यातश्चक्रवर्ती बभूव ह ॥ ३ ॥ अत्रानुवंशश्चोकोयंगीतस्त
स्य पुरा भवत् ॥ शशविंदोस्तु पुत्राणां शतानामभवच्छतम् ॥ ४ ॥ धीमतां चारुरूपानां भूरिद्रविणतेजसाम् ॥ तेषां शतप्रधानानां पृथुसाह्वामहाबलाः ॥ ५ ॥ पृथुश्रवाः
पृथुयशः पृथुतेजाः पृथुद्ववः ॥ पृथुकीर्तिः पृथुमतो राजानः शशविंदवः ॥ ६ ॥ शंसंति च पुराणज्ञाः पृथुश्रवसमुत्तमम् ॥ ततश्चास्याभवन् पुत्राः
उशनाश्च तापनः ॥ ७ ॥ पुत्रश्चोशनस्तस्य शिनेयुर्नाम सत्तमः ॥ आसीत् शिनेयोः पुत्रो यः सरुक्मकवचोमतः ॥ ८ ॥ निहत्य रुक्मकवचो युद्धे युद्धविशारदः ॥
धन्विनो विविधैर्वाणैरवाप्य पृथिवीमिमाम् ॥ ९ ॥ अश्वमेधे ददाद्राजा ब्राह्मणेभ्यश्च दक्षिणां ॥ जज्ञेत रुक्मकवचात्परावृत्परवीरहा ॥ १० ॥ तत्पुत्राजज्ञिरे पंचमहावी
र्यपराक्रमाः ॥ रुक्मेषुः पृथुरुक्मश्च ज्यामघः परिघो हरिः ॥ ११ ॥ परिघं च हरिं चैव विदेहे स्थापयत्पिता ॥ रुक्मेषुरभवद्राजा पृथुरुक्मस्तथाश्रयः ॥ १२ ॥
ताभ्यां प्रव्राजितो राज्याज्यामघो वसदाश्रमे ॥ प्रशांतश्चाश्रमस्थस्तु ब्राह्मणेन विबोधितः ॥ १३ ॥ जगाम धनुरादाय देशमन्यं ध्वजीरथी ॥ नर्मदा तट ए
काकी केवलं वृत्तिकर्षितः ॥ १४ ॥ ऋक्षवंतं गिरिं गत्वा मुक्तमन्यैरुपाविशत् ॥ ज्यामघस्याभवद्भार्या शैब्या परिणतासती ॥ १५ ॥ अपुत्रोऽप्यभवद्भार्यामन्याम
चित्तयन् ॥ तस्यासीद्विजयो युद्धे तत्र कन्यामवाप्य सः ॥ १६ ॥ भार्यामुवाच संत्रासात्स्नुषेयं तं शुचिस्मिते ॥ एवमुक्त्वा ब्रवीदेनं कस्य केयं स्नुषेति वै ॥ १७ ॥
राजो वाच ॥ यस्तेजनिष्यते पुत्रस्तस्य भार्या भविष्यति ॥ तस्याः सातपसोऽग्रेण कन्यायाः संप्रसूयत ॥ १८ ॥ पुत्रं विदर्भसुभगं शैब्या परिणतासती ॥
राजपुत्र्यां तु विद्रांसौष्ठवायां क्रथकौशिकौ ॥ १९ ॥ लोमपादं तृतीयं तु पुत्रं परमधार्मिकम् ॥ पश्चाद्विदर्भौ जनयच्छूरं रणविशारदम् ॥ २० ॥ लोमपादात्मजो बभ्रुर्धृ
तिस्तस्य तु चात्मजः ॥ कौशिकस्यात्मजश्चोदिस्तस्माच्चैव नृपाः स्मृताः ॥ २१ ॥ ऋथो विदर्भपुत्रो यः कुंतिस्तस्यात्मजो भवत् ॥ कुंतेर्धृष्टस्ततो जज्ञे

धृष्टात्सृष्टः प्रतापवान् ॥ २२ ॥ सृष्टस्यपुत्रोधर्मात्मानिवृत्तिः परवीरहा ॥ निवृत्तिपुत्रोदाशार्होनाम्नासतुविदूरथः ॥ २३ ॥ दाशार्हपुत्रोभीम
स्तुभीमाजीमूतउच्यते ॥ जीमूतपुत्रोविकृतिस्तस्यभीमरथःसुतः ॥ २४ ॥ अथभीमरथस्यापिपुत्रोनवरथःकिल ॥ तस्यचासीदशरथः शकु
निस्तस्यचात्मजः ॥ २५ ॥ तस्मात्करंभस्तस्माच्चदेवरातोबभूवह ॥ देवक्षत्रोभवद्राजादेवरातान्महायशाः ॥ २६ ॥ देवगर्भसमोजज्ञेदेवक्षत्रस्य
नंदनः ॥ मधुर्नाममहातेजामधोःकुरुवशःस्मृतः ॥ २७ ॥ आसीत्कुरुवशात्पुत्रः पुरुहोत्रःप्रतापवान् ॥ अंशुर्जज्ञेथवैदर्भ्याद्रवंत्यांपुरुहोत्रतः ॥ २८ ॥
वेत्रकीत्वभवद्भार्याअंशोस्तस्यांव्यजायत ॥ सात्वतःसत्वसंपन्नः सात्वतान् कीर्तिवर्द्धनः ॥ २९ ॥ इमांसिसृष्टिविज्ञायज्यामघस्यमहात्मनः ॥
प्रजावानेतिसायुज्यंराज्ञःसोमस्यधीमतः ॥ ३० ॥ सात्वतान्सत्वसंपन्नाकौसल्यासुषुवेसुतान् ॥ तेषांसर्गाश्चत्वारोविस्तरेणैवतान्शृणु ॥ ३१ ॥
भजमानस्यसृज्य्यांभाजनामासुतोभवत् ॥ सृजयस्यसुतायांतुभाजकास्तुततोभवन् ॥ ३२ ॥ तस्यभाजस्यभायैद्वेसुषुवातेसुतान्वहून् ॥ ने
मिचकृकणंचैववृष्णिपरपुरंजयं ॥ ३३ ॥ तेभाजकाःस्मृतायस्माद्भजमानाद्विजज्ञिरे ॥ देवावृधः पृथुर्नाममधूनांमित्रवर्द्धनः ॥ ३४ ॥ अपुत्र
स्त्वभवद्राजाचचारपरमंतपः ॥ पुत्रः सर्वगुणोपेतोममभूयादितिस्पृहन् ॥ ३५ ॥ संयोज्यकृष्णमेवाथपर्णाशयाजलंस्पृशन् ॥ सातोयस्पर्श
नात्तस्यसांनिध्यंनिम्नगाह्यगात् ॥ ३६ ॥ कल्याणंचरतस्तस्यशुशोचनिम्नगाततः ॥ चितयाथपरीतात्माजगामाथविनिश्चयम् ॥ ३७ ॥ भूत्वा
गच्छाम्यहंनारीयस्यामेवंविधः सुतः ॥ जायेततस्मादद्याहंभवाम्यस्यसुतप्रदा ॥ ३८ ॥ अथभूत्वाकुमारीसावित्रीपरमंवपुः ॥ ज्ञापयामासराजानं
तामियेषनृपस्ततः ॥ ३९ ॥ अथसानवमेमासिसुषुवेसरितांवरा ॥ पुत्रंसर्वगुणोपेतंवभुंदेवावृधात्परम् ॥ ४० ॥ अत्रवंशेपुराणज्ञाब्रुवंतीतिपरि
श्रुतम् ॥ गुणान्देवावृधस्याथकीर्तयंतोमहात्मनः ॥ ४१ ॥ बभ्रुःश्रेष्ठोमनुष्याणांदेवैर्देवावृधःसमः ॥ षष्टिःशतंचपुत्राणाम् सहस्राणिचसप्ततिः ॥ ४२ ॥
एतेमृतत्वंसंप्राप्तावभ्रोर्देवावृधादपि ॥ यज्ञदानतपोधीमान्ब्रह्मण्यस्सुदृढव्रतः ॥ ४३ ॥ रूपवांश्चमहातेजाभोजोतोमृतकावतीम् ॥ शरकान्तस्यदु
हितासुषुवेचतुरःसुतान् ॥ ४४ ॥ कुरुरंभजमानंचश्यामंकंवलबर्हिषम् ॥ कुरुरस्यात्मजोवृष्टिर्वृष्टेस्तुतनयोधृतिः ॥ ४५ ॥ कपोतरोमातस्यापितित्ति
रिस्तस्यचात्मजः ॥ तस्यासीद्वहुपुत्रस्तुविद्वान्पुत्रोनरिःकिल ॥ ४६ ॥ ख्यायतेतस्यनामान्यच्चंदनोदकदुंदुभिः ॥ अस्यासीदभिजित्पुत्रस्ततोजातः
पुनर्वसुः ॥ ४७ ॥ अपुत्रोह्यभिजित्पूर्वमृषिभिःप्रेरितोमुदा ॥ अश्वमेधंतुपुत्रार्थमाजुहावनरोत्तमः ॥ ४८ ॥ तस्यमध्येविचरतःसभामध्यात्समुत्थितः ॥
अन्धस्तुविद्वान्धर्मज्ञोयज्ञदातापुनर्वसुः ॥ ४९ ॥ तस्यासीत्पुत्रमिथुनंवसोश्चारिजितःकिल ॥ आहुकश्चाहुकीचैवख्यातामतिमतांवर ॥ ५० ॥ इमांश्चोदाहर

त्यत्र श्लोकांश्चातिरसात्मकान् ॥ सोपासंगानुकर्षाणांतनुत्राणांवरूथिनाम् ॥ ५१ ॥ रथानांमेघघोषाणांसहस्राणिदशैवतु ॥ नासत्यवादिनोभोजानायज्ञा
 नासहस्रदाः ॥ ५२ ॥ नाशुचिर्नाप्यविद्रांसोनभोजादधिकोभवत् ॥ आहुकांतमनुप्राप्तइत्येषोन्वयउच्यते ॥ ५३ ॥ आहुकश्चाप्यवन्तीषुस्वसारंचाहुकीं
 ददौ ॥ आहुकस्यैवदुहितापुत्रौद्वौसमसूयत ॥ ५४ ॥ देवकंचोग्रसेनंचदेवगर्भसमाबुभौ ॥ देवकस्यसुताश्चैवजज्ञिरेत्रिदशोपमाः ॥ ५५ ॥ देवानुपदे
 वश्चसुदेवोदेवरक्षितः ॥ तेषांस्वसारःसत्तैववसुदेवायताददौ ॥ ५६ ॥ देवकीश्रुतदेवाचयशोदाचश्रुतिश्रवा ॥ श्रीदेवाचोपदेवाचसुरूपाचेतिसप्तमी ॥ ५७ ॥
 नवोग्रसेनस्यसुताःकंसस्तेषांचपूर्वजः ॥ न्यग्रोधस्तुसुनामाचकंकःशंकुःसुभृश्चयः ॥ ५८ ॥ अन्यस्तुराष्ट्रपालश्चबद्धमुष्टिःसमुष्टिकः ॥ तेषांस्वसारःपंचास
 न्कसाकंसवतीतथा ॥ ५९ ॥ सुरभीराष्ट्रपालीचकंकाचेतिवरांगनाः ॥ उग्रसेनःसहापत्योव्याख्यातःकुकुरोद्भवः ॥ ६० ॥ भजमानस्यपुत्रोभूद्रथि
 मुख्योविदूरथः ॥ राजाधिदेवःशूरश्चविदूरथसुतोभवत् ॥ ६१ ॥ राजाधिदेवस्यसुतौजज्ञातेवीरसंतौ ॥ क्षत्रव्रतेतिनिरतौशोणाश्वःश्वेतवाहनः ॥ ६२ ॥
 शोणाश्वस्यसुताःपंचशूरारणविशारदाः ॥ शमीचराजशर्माचनिमूर्तःशत्रुजिच्छुचिः ॥ ६३ ॥ शमीपुत्रःप्रतिक्षत्रःप्रतिक्षत्रस्यचात्मजः ॥ प्रतिक्षत्रसुतोभो
 जोहृदीकस्तस्यचात्मजः ॥ हृदीकस्याभवन्पुत्रादशभीमपराक्रमाः ॥ ६४ ॥ कृतवर्माग्रजस्तेषांशतधन्वाचसत्तमः ॥ देवार्हश्चसुभानुश्चभीषणश्च
 महाबलः ॥ ६५ ॥ अजातश्च विजातश्चकरकश्चकरंधमः ॥ देवार्हस्यसुतोविद्वान्जज्ञेकंबलबार्हिषः ॥ ६६ ॥ असमौजास्ततस्तस्यसमौजाश्चसुताबुभौ ॥
 अजातपुत्रस्यसुतौप्रजायेतेसमौजसौ ॥ ६७ ॥ समौजःपुत्राविव्यातास्त्रयःपरमधार्मिकाः ॥ सुदंशश्चसुवंशश्चकृष्णइत्यनुनामतः ॥ ६८ ॥
 अंधकानामिमवंशयःकीर्तयति नित्यशः ॥ आत्मनोविपुलंवंशंप्रजामाप्नोत्ययंततः ॥ ६९ ॥ गांधारीचैवमाद्रीचक्रोष्टोभार्यैवभूवतुः ॥ गां
 धारीजनयामासमुनित्रंमित्रवत्सलम् ॥ ७० ॥ माद्रीयुधाजितंपुत्रंततोवैदेवमीदुषं ॥ अनमित्रंशिनिंचैवपंचात्रकृतलक्षणाः ॥ ७१ ॥ अनमित्रसुतोनि
 ग्रोनिघ्नस्यापिचद्वौसुतौ ॥ प्रसेनश्चमहावीर्यःशक्तिसेनश्चताबुभौ ॥ ७२ ॥ स्यमंतकंप्रसेनस्यमणिरत्नमनुत्तमं ॥ पृथिव्यांमणिरत्नानां
 राजेतिसमुदाहृतम् ॥ ७३ ॥ हृदिकृत्वासुबहुशोमणितंसव्यराजत ॥ मणिरत्नययाचेथराजार्थंशौरिरुत्तमम् ॥ ७४ ॥ गोविंदश्चनतंलेभेशक्तोपि
 नजहारसः ॥ कदाचिन्मृगयायातःप्रसेनस्तेनभूषितः ॥ ७५ ॥ विलेशब्दंसशुश्रावकृतंसत्त्वेनकेनचित् ॥ ततःप्रविश्यसविलंप्रसेनोदृक्षमासदत् ॥ ७६ ॥
 ऋक्षःप्रसेनंचतथाऋक्षंचापिप्रसेनजित् ॥ आसाद्ययुयुधातेतौपरस्परजयेच्छया ॥ ७७ ॥ हत्वाऋक्षःप्रसेनंचततस्तंमणिमाददात् ॥ प्रसेनंतुहंतंशु
 त्वागोविंदःपरिशंकितः ॥ ७८ ॥ सत्राजित्रातुतद्वात्रायादवैश्चतथापरैः ॥ गोविंदेनहतोनूनंप्रसेनोमणिकारणात् ॥ ७९ ॥ प्रसेनस्तुगतोरण्यंम

णिरत्नेनभूषितः ॥ तं दृष्ट्वा निजघानाथनत्यजन्तंस्यमंतकम् ॥ ८० ॥ जघानैवाप्रदानेन शत्रुभूतंचकेशवः ॥ इति प्रवादस्सर्वत्रख्यातस्सत्राजिताकृ
 तः ॥ ८१ ॥ अथ दीर्घेण कालेन मृगयां निर्गतः पुनः ॥ यदृच्छया च गोविंदो विलाभ्याश्मथागमत् ॥ ८२ ॥ ततश्शब्दं यथापूर्वसचक्रे ऋक्षराड्
 बली ॥ शब्दं श्रुत्वा तु गोविंदः खड्गपाणिः प्रविश्य च ॥ ८३ ॥ अपश्य जांबवंतं च ऋक्षराजं महाबलं ॥ ततस्तूर्णं हृषीकेशस्तमृक्षमतिरंहसा ॥ ८४ ॥ जां
 बवंतं सजग्राह क्रोधसंरक्तलोचनः ॥ दृष्ट्वा चैनं तथा विष्णुं कर्मभिर्वैष्णवीतनुं ॥ ८५ ॥ तुष्टाव ऋक्षराजोऽपि विष्णुसूक्तेन सत्वरं ॥ ततस्तु भगवांस्तुष्टो
 वरेण समरोचयत् ॥ ८६ ॥ जाम्बवानुवाच ॥ इष्टं चक्रप्रहारेण त्वत्तोमे मरणं शुभम् ॥ कन्याचेयं मम सुता भर्तारं त्वामवाप्नुयात् ॥ ८७ ॥ योयं मणिः प्रसे
 नात्तु हत्वा चैवाप्तवानहम् ॥ सत्वया गृह्यतां नाथ मणिरेषोऽत्र वर्तते ॥ ८८ ॥ इत्युक्तो जांबवंतं वै हत्वा चक्रेण केशवः ॥ कृतकार्यो महाबाहुः कन्यां चैवा
 ददौ तदा ॥ ८९ ॥ ततः सत्राजिते चैतन्मणिरत्नं स वै ददौ ॥ यल्लब्धमृक्षराजा च सर्वयादव सन्निधौ ॥ ९० ॥ तेन मिथ्या प्रवादेन संतप्तो यं जनार्दनः ॥ ततस्ते
 यादवाः सर्वे वासुदेवमथाब्रुवन् ॥ ९१ ॥ अस्माकं मनसि ह्यासीत् प्रसेनस्तु त्वया हतः ॥ एकैकस्यास्तु सुंदर्यो दश सत्राजितः सुताः ॥ ९२ ॥ सत्योत्पन्नास्सुता
 स्तस्य शतमेकं च विश्रुताः ॥ विख्याताश्च महावीर्या भंगकारश्च पूर्वजः ॥ ९३ ॥ सत्याव्रतवती स्वप्राभंगकारस्य पूर्वजा ॥ सुषुबुस्ताः कुमारं च शिनी
 वालः प्रतापवान् ॥ ९४ ॥ अभंगो युयुधानश्च शिनिस्तस्यात्मजो भवत् ॥ तस्माद्युगंधरः पुत्राश्शतं तस्य प्रकीर्तिताः ॥ ९५ ॥ अनमित्रा ह्ययो यो वै विख्या
 तो वृष्णिवंशजः ॥ अनमित्रात् शिनिर्जज्ञे कनिष्ठो वृष्णिनंदनः ॥ ९६ ॥ अनमित्राच्च संजज्ञे वृष्णिवीरो युधाजितः ॥ अन्यौ च तनयौ वीरावृषभश्चित्रएव च ॥
 ९७ ॥ ऋषभः काशिराजस्य सुतां भार्यामनिदितां ॥ जयंतश्च जयंतीं च शुभां भार्यामविंदत ॥ ९८ ॥ जयंतस्य जयंत्यां वै पुत्रः समभवत्ततः ॥ सदायज्वा
 तिधीरश्च श्रुतवानतिथिप्रियः ॥ ९९ ॥ अक्रूरः सुषुवे तस्मात्सुदक्षो भूरिदक्षिणः ॥ रत्नकन्या च शैब्या च अक्रूरस्तामवाप्तवान् ॥ १०० ॥ पुत्रानुत्पादयामा
 स एकादश महाबलान् ॥ उपलंभं स दालं भमुत्कलं चार्य्यं शैशवं ॥ १०१ ॥ सुधीरं च सदायक्षं शत्रुघ्नं च वारिमेजयं ॥ धर्मदृष्टिं च धर्मचसृष्टिं मौलितथैव च ॥
 १०२ ॥ सर्वे च प्रतिहर्तारो रत्नानां जज्ञिरे च ते ॥ अक्रूराच्चूरसेनायां सुतौ द्वौ कुलनंदनौ ॥ १०३ ॥ देवानुपदेवश्च जज्ञाते देवसंमतौ ॥ अश्विन्यां च त्रिचतुः
 पुत्राः पृथुर्विपृथुरेव च ॥ १०४ ॥ अश्वग्रीवोश्च बाहुश्च सुपाश्वर्कगवेषणौ ॥ रिष्टनेमिः सुवर्चा च सुधर्मा मृदुरेव च ॥ १०५ ॥ अभूमिर्बहुभूमिश्च श्रविष्ठाश्च वणे
 स्त्रियौ ॥ इमां मिथ्या भिशप्तियो वेदकृष्णस्य बुद्धिमान् ॥ १०६ ॥ न समिथ्या भिशापेन अभिगम्यश्चेकनचित् ॥ ऐक्ष्वाकी सुषुवे पुत्रं शूरमद्भुतमीदृषम्
 ॥ १०७ ॥ मीदृषा जज्ञिरे शूराभोजायां पुरुषादश ॥ वसुदेवो महाबाहुः पूर्वमानकदुंदुभिः ॥ १०८ ॥ देवभागस्तथा जज्ञे तथा देवश्रवाः पुनः ॥

अनावृष्टिकुनिश्चैव नंदिश्चैव सकृद्यशः ॥ १०९ ॥ श्यामः शमीकः सप्ताख्यः पंचचास्यवरांगनाः ॥ श्रुतकीर्तिः पृथाचैव श्रुतदेवी श्रुतश्रवाः ॥ ११० ॥ राजा
 धिदेवी च तथा पंचैतावीरमातरः ॥ वृद्धस्य श्रुतदेवी तु कारुण्यं सुषुवे नृपम् ॥ १११ ॥ कैकेयाच्छ्रुतकीर्तौ स्तुजज्ञे संतर्दनो नृपः ॥ श्रुतश्रवसि चैव स्य सुनीथः
 समपद्यत ॥ ११२ ॥ राजा धिदेव्याः संभूतो धर्माद्भयविवर्जितः ॥ शूरः सख्येन बद्धो सौकुंतिभोजे पृथांददौ ॥ ११३ ॥ एवं कुंती समाख्याच वसुदेवस्वसा पृथा ॥
 कुंतिभोजो ददात्तां तु पांडोर्भार्यामनिदिताम् ॥ ११४ ॥ पाण्डुरथैः सूतदेवी सा देवपुत्रान्महारथान् ॥ धर्माद्युधिष्ठिरो जज्ञे वाताज्ज्ञे वृकोदरः ॥ ११५ ॥ इंद्राद्धनं जय
 श्वैव शक्रतुल्यपराक्रमः ॥ योऽसौ त्रिपुरुषाज्जतस्त्रिभिरंशैर्ममहारथः ॥ ११६ ॥ देवकार्यकरश्चैव सर्वदानवसूदनः ॥ अवध्याश्चापिशक्रस्य दानवा येन घा
 तिताः ॥ ११७ ॥ स्थापितस्स तु शक्रेण लब्धवर्चास्त्रिविष्टपे ॥ माद्रवत्यां तु जनिता वश्विनाविति नः श्रुतम् ॥ ११८ ॥ नकुलः सहदेवश्च रूपसत्त्वगुणान्वितौ ॥
 रोहिणीपौरवीनामभार्याचानकदुंदुभेः ॥ ११९ ॥ लभे चेष्टं सुतं रामं सारणं चरणप्रियम् ॥ दुर्धरं दमनं चैव पिंडारकमहाहनुं ॥ १२० ॥ अथ माया त्वमावास्या
 देवकीया भविष्यति ॥ तस्यां जज्ञे महाबाहुः पूर्वतु स प्रजापतिः ॥ १२१ ॥ अनुजाता भवत्कृष्णा सुभद्रा भद्रभाषिणी ॥ विजयो रोचमानस्तु वर्धमानश्च देव
 लः ॥ १२२ ॥ एते सर्वे महात्मान उपदेव्यां प्रजज्ञिरे ॥ अगावहं महात्मानं बृहदेवी व्यजायत ॥ १२३ ॥ बृहदेव्यां स्वयं जज्ञे मन्दको नामनामतः ॥ सप्तमं दे
 वकीपुत्रं रेमं तं स पुषे सुतम् ॥ १२४ ॥ गवेषणं महाभागं संग्रामेष्वपराजितम् ॥ श्रुतदेव्या विहारे तु वने विचरता पुरा ॥ १२५ ॥ वैश्यायां समधाच्छौरिः
 पुत्रं कौशिकमग्रजम् ॥ श्रुतंधरातुराज्ञीतु सौरगंधपरिग्रहः ॥ १२६ ॥ पुत्रं च कपिलं चैव वसुदेवात्मजो बली ॥ जनानां च विषादो भूत्प्रथमः स धनुर्द्धरः ॥ १२७ ॥
 सौभद्रश्चाभवश्चैव महासत्त्वो बभूवतुः ॥ देवभाग सुतश्चापि प्रस्तावः स बुधः स्मृतः ॥ २८ ॥ पण्डितं प्रथमं बाहुदेवश्च वसुत्तमम् ॥ इक्ष्वाकु कुलतो यस्य मन
 स्विन्याय शस्विनी ॥ १२९ ॥ निवृत्तशत्रुः शत्रुघ्नः श्रद्धातस्मादजायत ॥ गंडूषायामपत्यानि कृष्णस्तुष्टः शतं ददौ ॥ १३० ॥ सचंद्रं तु महाभागं वीर्यवंतं महाब
 लम् ॥ रंतिपालश्च रंतिश्च नंदनस्य सुताबुभौ ॥ १३१ ॥ शमीकपुत्राश्च त्वारो विक्रान्ताः सुमहाबलाः ॥ विरजश्च धनुश्चैव व्योमस्तस्य ससृजयः ॥ ३२ ॥
 अनपत्यो भवद्भ्योमः सृजयस्य धनं जयः ॥ योजायमानो भोजत्वं राजर्षित्वमवाप्तवान् ॥ १३३ ॥ कृष्णस्य जन्माभ्युदयं यः कीर्तयति नित्यशः ॥
 शृणोति वानरो नित्यं सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ १३४ ॥ अथ देवो महादेवः पूर्वकृष्णः प्रजापतिः ॥ विहारार्थं स देवो सौमानुषेष्वप्यजायत ॥ १३५ ॥ देवक्यां वसु
 देवेन तपसा पुष्करेक्षणः ॥ चतुर्बाहुस्तु संजातो दिव्यरूपो जनाश्रयः ॥ १३६ ॥ श्रीवत्सलक्षणं देवं दृष्ट्वा देवैः सलक्षणम् ॥ उवाच वसुदेवस्तं रूपं संहरवै
 प्रभो ॥ ३७ ॥ भीतो हं देवकं सस्यत तस्त्वेतद्भवीमिति ॥ मम पुत्रा हतास्तेन श्रेष्ठाः षड्भीमविक्रमाः ॥ १३८ ॥ वसुदेववचः श्रुत्वा रूपं संहरदच्युतः ॥

अनुज्ञाप्यतु तं शौरिर्नंदगोपगृहेनयत् ॥ १३९ ॥ दत्वा तं नंदगोपाय रक्ष्यतामिति चाब्रवीत् ॥ अतस्तु सर्वकल्याणं यादवानां भविष्यति ॥ १४० ॥ अयं तु गर्भो देव
 क्यायावत्कंसं हनिष्यति ॥ तावत्पृथिव्यां भविता क्षेमो भारावहः परम् ॥ १४१ ॥ ये वै दुष्टास्तुराजानस्तांस्तु सर्वान्हनिष्यति ॥ कौरवाणां रणे भूते सर्वक्षत्र
 समागमे ॥ १४२ ॥ सारथ्यमर्जुनस्यायं स्वयं देवः करिष्यति ॥ निःक्षत्रियां धरां कृत्वा भोक्ष्यते शेषतां गताम् ॥ १४३ ॥ सर्वयदुकुलं चैव देवलोकं नयिष्यति ॥
 ॥ भीष्म उवाच ॥ कएषव सुदेवस्तु देवकीकायशस्विनी ॥ १४४ ॥ नंदगोपश्च कश्चैव यशोदाकामहाव्रता ॥ याविष्णुं पोषितवतीयां समातेत्यभाषत ॥ १४५ ॥
 यागर्भं जनयामास याचैनं समवर्द्धयत् ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ पुरुषः कश्यपश्चासावदिति स्तत्प्रिया स्मृता ॥ १४६ ॥ कश्यपो ब्रह्मणोऽस्तु पृथिव्या अदि
 तिस्तथा ॥ नंदो द्रोणस्समाख्यातो यशोदाथ धराभवत् ॥ १४७ ॥ अथ कामान्महाबाहुर्देवक्याः समपूरयत् ॥ येतया कांक्षिताः पूर्वमजात्तस्मान्म
 हात्मनः ॥ १४८ ॥ अचिरं समहा देवः प्रविष्टो मानुषीतनुं ॥ मोहयन् सर्वभूतानि योगाद्योगी समाययौ ॥ १४९ ॥ नष्टे धर्मे तथा यज्ञे विष्णुर्वृष्णि कुले
 विभुः ॥ कर्तुं धर्मव्यवस्थानमसुराणां प्रणाशनम् ॥ १५० ॥ रुक्मिणी सत्यभामा च सत्यानां प्रजिती तथा ॥ सुमित्रा च तथा शैब्या गांधारी लक्ष्मणा तथा ॥ १५१ ॥
 सुभीमा च तथा माद्री कौसल्या विजया तथा ॥ एवमादीनि देवीनां सहस्राणि च षोडश ॥ १५२ ॥ रुक्मिणी जनयामास पुत्रान् शृणु विशारदान् ॥ चारु देष्णं रणे
 शूरं प्रद्युम्नश्च महाबलम् ॥ १५३ ॥ सुचारुं चारुभद्रश्च सदृशं हस्वमेव च ॥ सप्तमश्चारुगुप्तश्च चारुभद्रश्च चारुकं ॥ १५४ ॥ चारुहासं कनिष्ठश्च कन्याश्चा
 रुमती तथा ॥ जज्ञिरे सत्यभामाया भानुभीमरथः क्षणः ॥ १५५ ॥ रोहितो दीप्तिमांश्चैव ताम्रबंधो जलंधरः ॥ चतस्रो जज्ञिरे तेषां स्वसारश्च यवीयसीः ॥ १५६ ॥
 जांबवत्याः सुतो जज्ञे सां वश्चैवातिशोभनः ॥ सौरशास्त्रस्य कर्ता वै प्रतिमामं दिरस्य च ॥ १५७ ॥ मूलस्थाने निवेशश्च कृतस्तेन महात्मना ॥ तुष्टेन देवदेवेन कुष्ठरोगो
 विनाशितः ॥ १५८ ॥ सुमित्रं चारुमित्रं च मित्रं विंदाव्यजायत ॥ मित्रबाहुः सुनीथश्च नाग्रजित्यां बभूवतुः ॥ १५९ ॥ एवमादीनि पुत्राणां सहस्राणि निशामय ॥
 अशीतिश्च सहस्राणां वा सुदेव सुतास्तथा ॥ १६० ॥ प्रद्युम्नस्य च दायादो वै दभ्यां बुद्धिस्तमः ॥ अनिरुद्धो रणे योद्धा जज्ञे स्यमृगकेतनः ॥ १६१ ॥ काम्या सुपां र्व
 तनया सां बालेभेतरस्विनम् ॥ सत्त्वप्रकृतयो देवाः पराः पंच प्रकीर्तिताः ॥ १६२ ॥ तिस्रः कोठयः प्रवीराणां यादवानां महात्मनां ॥ षष्टिः शतसहस्राणि वीर्यवंतो म
 हाबलाः ॥ १६३ ॥ देवांशाः सर्व एवेह उत्पन्नास्ते महौजसः ॥ दैवासुरेह ता ये वा असुरास्तु महाबलाः ॥ १६४ ॥ इहोत्पन्ना मनुष्येषु बाधंते सर्वमानवान् ॥ तेषां सुद्धर
 णार्थाय उत्पन्ना यादवे कुले ॥ १६५ ॥ कुलानां शतमेकं च यादवानाम् महात्मनाम् ॥ विष्णुस्तेषां प्रणेता च प्रभुत्वे च व्यवस्थितः ॥ १६६ ॥ निदेशस्थायिनस्तस्य
 ऋद्धयंते सर्वयादवाः ॥ भीष्म उवाच ॥ सप्तर्षयः कुबेरश्च यक्षो मणिधरस्तथा ॥ १६७ ॥ सात्यकिर्नारदश्चैव शिवो धन्वंतरिस्तथा ॥ आदिदेवस्तथा विष्णुरे

भिस्तुसहदैवैः ॥ १६८ ॥ किमर्थसहसंभूताः सुरसम्भूतयः क्षितौ ॥ भविष्याः कतिवाचास्य प्रादुर्भावामहात्मनः ॥ १६९ ॥ सर्वक्षेत्रेषु सर्वेषु किमर्थ
 मिह जायते ॥ यदर्थमिह संभूतो विष्णुर्वृष्ण्यंधकेकुले ॥ १७० ॥ पुनः पुनर्मनुष्येषु तन्मे त्वं ब्रूहि पृच्छतः ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ शृणु भूपप्रवक्ष्यामि रहस्याति
 रहस्यकम् ॥ यथा दिव्यतनुर्विष्णुर्मानुषेष्विह जायते ॥ १७१ ॥ युगांते तु परावृत्ते काले प्राशिथिले प्रभुः ॥ देवासुरमनुष्येषु जायते हरिरीश्वरः ॥ १७२ ॥
 हिरण्यकशिपुर्दैत्यैस्त्रैलोक्यस्य प्रशासिता ॥ बलिना धिष्ठिते चैव पुनर्लोकत्रये क्रमात् ॥ १७३ ॥ सख्यमासीत्परमकंदेवानामसुरैः सह ॥ युगाख्यादशसं
 पूर्णा आसीदव्याकुलं जगत् ॥ १७४ ॥ निदेशस्थायिनश्चापितयोर्देवासुरास्वयं ॥ बद्धो बलिर्विमदौयं सुसंवृत्तः सुदारुणः ॥ १७५ ॥ देवानाम
 सुराणां च घोरः क्षयकरो महान् ॥ कर्तुं धर्मव्यवस्थां च जायते मानुषेष्विह ॥ १७६ ॥ भृगोः शापनिमित्तं तु देवासुरकृते तदा ॥ भीष्म उवाच ॥ कथं देवासुरकृ
 ते हरिर्देहमवाप्तवान् ॥ १७७ ॥ देवासुरं यथा वृत्तं तन्मे कथय सुव्रत ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ तेषां जयनिमित्तं वै संग्रामास्युः सुदारुणाः ॥ १७८ ॥ अवतारादशद्वौ च शुद्धा
 मन्वन्तरे स्मृताः ॥ नामधेयं समासेन शृणु तेषां विवक्षितम् ॥ १७९ ॥ प्रथमो नारसिंहस्तु द्वितीयश्चापि वामनः ॥ तृतीयस्तु वराहश्च चतुर्थो मृत
 मंथनः ॥ १८० ॥ संग्रामः पंचमश्चैव सुघोरस्तारकामयः ॥ षष्ठो ह्याडीवकारस्य सप्तमस्त्रैपुरस्तथा ॥ १८१ ॥ अष्टमश्चांधकवधो नवमो वृत्रघातनः ॥
 ध्वजश्च दशमस्तेषां हालाहलस्ततः परं ॥ १८२ ॥ प्रथितो द्वादशस्तेषां घोरः कोलाहलस्तथा ॥ हिरण्यकशिपुर्दैत्यो नारसिंहेन सूदितः ॥ १८३ ॥ वामनेन बलि
 र्बद्धस्त्रैलोक्याक्रमणे पुरा ॥ हिरण्याक्षो हतो द्वांद्वे प्रतिवादे तु दैवतैः ॥ १८४ ॥ दंष्ट्रया तु वराहेन समुद्रस्थो द्विधाकृतः ॥ प्रह्लादो निर्जितो युद्धे इंद्रेणा
 मृतमंथने ॥ १८५ ॥ विरोचनस्तु प्राह्लादिर्नित्यमिंद्रवधोद्यतः ॥ इंद्रेणैव च विक्रम्य निहतस्तारकामये ॥ १८६ ॥ अशक्नुवत्सु देवेषु त्रिपुरं सोढुमासुरम् ॥
 मोहयित्वाऽमृते पीते गोरूपेणासुरारिणा ॥ १८७ ॥ नासन् जीवयितुं शक्या भूयो भूयो मृतासुराः ॥ निहता दानवाः सर्वे त्रैलोक्ये त्र्यंबकेण तु ॥ १८८ ॥ असुराश्च पि
 शाचाश्च दानवाश्चांधके वधे ॥ हता देवमनुष्यैस्ते पितृभिश्चैव सर्वशः ॥ १८९ ॥ संपृक्तो दानवैर्वृत्रो घेरे कोलाहलेहतः ॥ तदा विष्णुसहायेन महेंद्रेण निपा
 तितः ॥ १९० ॥ हतस्ततो महेंद्रेण मायाछन्नस्तु योगवित् ॥ वज्रेण क्षणमाविश्य विप्रचित्तिः सहानुगः ॥ १९१ ॥ दैत्याश्च दानवाश्चैव संयुताः कृत्स्नशस्तुते ॥ एते देवा
 ऽसुरा वृत्ताः संग्रामाद्वादशैव तु ॥ १९२ ॥ देवासुरक्षयकराः प्रजानां च हिताय वै ॥ हिरण्यकशिपूरा जावर्षाणामर्बुदं बभौ ॥ १९३ ॥ द्विसप्ततिं तथान्यानि नियुतान्य
 धिकानि तु ॥ अशीतिं च सहस्राणि त्रैलोक्यैश्चर्यवान्भूत् ॥ १९४ ॥ यर्यायेण तुराजा भूद्वलिर्वर्षावर्बुदं पुनः ॥ षष्ठिं चैव सहस्राणि नियुतानि च विंशतिं ॥ १९५ ॥
 बलिराज्याधिकारे तु यावत्कालश्च कीर्तितः ॥ तावत्कालं तु प्रह्लादो निर्वृतो ह्यसुरैः सह ॥ १९६ ॥ जयार्थमेते विज्ञेया असुराणां महौजसः ॥ त्रैलोक्यमिदमव्यग्रं

महेंद्रेणानुपाल्यते ॥ १९७ ॥ असम्पन्नमिदं सर्वयावद्वर्षायुतंपुनः ॥ पर्यायेणैव सम्प्राप्ते त्रैलोक्यं पाकशासने ॥ १९८ ॥ ततो सुरान्परित्यज्य यज्ञो देवान गच्छत ॥
यज्ञो देवान्थगतो दितिजाः काव्यमब्रुवन् दैत्या ऊचुः ॥ १९९ ॥ हतं मघव ताराज्यं त्यक्त्वा यज्ञः सुरान्गतः ॥ स्थातुं न शुक्रनुमो ह्यत्र प्रविशामोरसा तलम् ॥ २०० ॥ ए
वमुक्तो ब्रवीदतन्विषण्णान्सांस्त्वयन्गिरा ॥ मा भैष्वधारयिष्यामि ते जसास्वेन वोऽसुराः ॥ २०१ ॥ मंत्राश्चौषधयश्चैव धरायां यत्तु वर्तते ॥ मयि तिष्ठति तत्सर्वं
पादमात्रं सुरेषु वै ॥ २०२ ॥ तत्सर्वं च प्रदास्यामि युष्मदर्थे धृतं मया ॥ ततो देवास्तु तान् दृष्ट्वा धृतान्काव्येन धीमता ॥ २०३ ॥ अमंत्रयंत देवा वै संविभ्रास्तज्जिघृक्षया ॥
काव्यो ह्येष इदं सर्वं व्यावर्तयति नो बलात् ॥ २०४ ॥ साधु गच्छामहे तूर्णया वन्न च्यावयेत वै ॥ प्रसह्य जित्वा शिष्टांस्तु पातालं प्रापयामहे ॥ २०५ ॥ ततो देवा
स्तु संरब्धा दानवानुपसृत्य ह ॥ ततस्ते वध्यमानास्तैः काव्यमेवाभिदुदुबुः ॥ २०६ ॥ ततः काव्यस्तु तान् दृष्ट्वा तूर्णदेवैरभिदुतान् ॥ रक्षाकार्येण संहृत्य देवे
भ्यस्तान् सुरादीन् ॥ २०७ ॥ काव्यं दृष्ट्वा स्थितं देवानिर्विशंकास्तु ते जहुः ॥ ततः काव्यो नुचिंत्याथ ब्रह्मणो वचनं हितम् ॥ २०८ ॥ तानुवाच ततः काव्यः
पूर्ववृत्तमनुस्मरन् ॥ त्रैलोक्यं वो हतं सर्वं वामनेन त्रिभिः क्रमैः ॥ २०९ ॥ बलिर्बद्धो हतोजं भो निहतश्च विरोचनः ॥ महासुरा द्वादशसु संग्रामेषु सुरैर्हताः ॥
॥ २१० ॥ तैस्तैरुपायैर्भूयिष्ठानि हतास्तु प्रधानतः ॥ केचिच्छिष्टाश्च यूयं वै युद्धं नास्तीति मे मतम् ॥ २११ ॥ नीतयो वो विधातव्या उपासे कालपर्ययात् ॥
यास्याम्यहं महादेवं मंत्रार्थं विजयावहम् ॥ २१२ ॥ अप्रतीपांस्ततो देवान्मंत्रान्प्राप्य महेश्वरात् ॥ योत्स्यामहे पुनर्देवैस्ततः प्राप्स्यथ वै जयम् ॥ २१३ ॥
ततस्ते कृतसंवादा देवान्बुधस्तदा सुराः ॥ न्यस्तशस्त्रा वयं सर्वे निःस्सन्नाहारथैर्विना ॥ २१४ ॥ वयंतपश्चरिष्यामः संवृता वल्कलैस्तथा ॥ देवास्तेषां
वचश्चुत्वा सत्याभिव्याहृतं ततः ॥ २१५ ॥ ततो न्यवर्तयन् सर्वे विज्वरामुदिताश्च ते ॥ न्यस्तशस्त्रेषु दैत्येषु विनिवृत्तास्तदा सुराः ॥ २१६ ॥ ततस्तान् ब्रवीत्काव्य उ
पाध्वंतपसि स्थिताः ॥ निरुत्सिक्तास्तपोयुक्ताः कालं कायार्थं साधकम् ॥ २१७ ॥ पितुराश्रमसंस्था वै मां प्रतीक्ष्य दानवाः ॥ तानुद्दिश्यामुरान्काव्यो महादेवं
प्रपद्यत ॥ २१८ ॥ शुक्र उवाच ॥ मंत्रानिच्छाम्यहं देवयेन सन्ति बृहस्पतौ ॥ पराभवाय देवानामसुराणां जयाय च ॥ २१९ ॥ एवमुक्तो ब्रवीद्दे
वो ब्रतं त्वंचर भार्गव ॥ पूर्णवर्षं सहस्रं तु कणधूममधः शिराः ॥ २२० ॥ यदि पास्यसि भद्रं ते ततो मंत्रानवाप्स्यसि ॥ तथेति समनुज्ञाप्य शुक्रस्तु भृगु
नंदनः ॥ २२१ ॥ पादौ संस्पृश्य देवस्य बाढमित्यब्रवीद्ब्रह्मचः ॥ व्रतंचराम्यहं देवत्वयादिष्टोद्य वै प्रभो ॥ २२२ ॥ आदिष्टो देवदेवेन कृतवान् भार्ग
वो मुनिः ॥ तदा तस्मिन्गते शुक्रे असुराणां हिताय वै ॥ २२३ ॥ मंत्रार्थे तनुते काव्यो ब्रह्मचर्यमहेश्वरात् ॥ तद्बुद्धानीति पूर्ववै राजन्यास्तु तदा सुखं ॥ २२४ ॥ अ
स्मिच्छिद्रे तदामर्षा देवास्तान्भिदुदुबुः ॥ दंशिताः सायुधाः सर्वे बृहस्पतिपुरःसराः ॥ २२५ ॥ दृष्ट्वा सुरगणा देवान्प्रगृहीता युधान्पुनः ॥ उत्पेतुस्सहसा स

वैसं त्रस्तास्तान्वचोब्रुवत् ॥ २२६ ॥ दैत्या ऊचुः ॥ न्यस्तशस्त्रावयं देवा आचार्यैर्व्रतमास्थिते ॥ दत्त्वा भवंतस्त्वभयं संप्राप्तानो जिघांसया ॥ २२७ ॥ अनमर्षावयं सर्वे
 त्यक्तशस्त्राश्च संस्थिताः ॥ चीरकृष्णाजिनधरानिष्क्रियानिष्परिग्रहाः ॥ २२८ ॥ रणे विजेतुं देवांश्च न शक्यामः कथंचन ॥ अयुद्धेन प्रपत्स्यामः शरणं काव्यमात-
 रम् ॥ २२९ ॥ ज्ञापयामः कृच्छ्रमिदं यावन्नाभ्येति नो गुरुः ॥ निवृत्ते च तथा शुक्रेयोत्स्यामो दंशिता युधाः ॥ २३० ॥ एवमुक्त्वा च ते न्योन्यं शरणं काव्यमातरम् ॥
 प्रापद्यंत ततो भीतास्तेभ्योऽदादभयंतु सा ॥ २३१ ॥ नभेतव्यं नभेतव्यं भयं त्यजत दानवाः ॥ मत्सन्निधौ वर्त्ततां वोनभीर्भवितुर्महाति ॥ २३२ ॥ तथाभि-
 रक्षितांस्तांश्च दृष्ट्वा देवास्तदाऽसुरान् ॥ अभिजग्मुः प्रसह्यैतान विचार्य बलाबलम् ॥ २३३ ॥ ततस्तान् च ध्यमानांस्तु देवैर्दृष्ट्वा सुरांस्तदा ॥ देवीकुद्धा ब्रवीद्दे-
 वा त्रिद्रयामो हयाम्यहम् ॥ २३४ ॥ संभृत्य सर्वसंभारा त्रिद्रांसाव्यसृजत ददा ॥ तस्तं भदेवी च बलाद्योगयुक्ता तपोधना ॥ २३५ ॥ ततस्तंस्तं भितं दृष्ट्वा इंद्रं देवाश्च मू-
 ढवत् ॥ प्राद्रवंत ततो भीता इंद्रं दृष्ट्वा वशीकृतम् ॥ २३६ ॥ गतेषु सुरसंघेषु विष्णुरिंद्रमभाषत ॥ विष्णुरुवाच ॥ मां त्वं प्रविश भद्रं ते राक्षस्येत्वां सुरोत्तम ॥ २३७ ॥
 एवमुक्तस्ततो विष्णुं प्रविवेश पुरंदरः ॥ विष्णुं संरक्षितं दृष्ट्वा देवीकुद्धावचो ब्रवीत् ॥ २३८ ॥ एषत्वां विष्णुना सार्धं दहामि मघवन् बलात् ॥ मिषतां सर्वभू-
 तानां दृश्यतां मे तपोबलम् ॥ २३९ ॥ तथाभिभूतौ तौ देवा विद्रविष्णू बभूवतुः ॥ कथं मुच्येय सहितो विष्णुरिंद्रमभाषत ॥ २४० ॥ इंद्रो ब्रवीजहि ह्येनां
 यावन्नौ न दहेत् प्रभो ॥ विशेषेणाभिभूतोऽस्मि जहीमां जहिमाचिरम् ॥ २४१ ॥ ततः समीक्ष्य विष्णुस्तांस्त्रीविधेः कृच्छ्रमास्थितः ॥ अभिध्याय ततः शक्रमापन्नं सत्वरं
 प्रभुः ॥ २४२ ॥ ततः सत्वरया युक्तः शीघ्रकारी भयान्वितः ॥ ज्ञात्वा विष्णुस्ततस्तस्याः क्रूरं देव्याश्च कीर्षितम् ॥ २४३ ॥ क्रुद्धश्च क्रमादाय शिरश्चिच्छेद वैभयात् ॥
 तं दृष्ट्वा स्त्रीवधं योरंचुक्रोधभृगुरीश्वरः ॥ २४४ ॥ ततो हि शप्तो भृगुणा विष्णुर्भार्याविधेः कृते ॥ भृगुरुवाच ॥ यत्त्वया जानता धर्ममवध्यास्त्रीनिषूदिता ॥ २४५ ॥
 तस्मात्त्वं सप्तकृत्वो हि मानुषेषूपयास्यसि ॥ ततस्तेनाभिशापेन नष्टे धर्मैः पुनः पुनः ॥ २४६ ॥ लोकस्य च हितार्थाय जायते मानुषेष्विह ॥ अथ व्याहृत्य
 विष्णुं सतदादाय शिरःस्वयम् ॥ २४७ ॥ समानीय ततः कार्यपाणौ गृह्येदमब्रवीत् ॥ भृगुरुवाच ॥ एषा त्वं विष्णुना देवि हता संजीवियाम्यहं ॥ २४८ ॥ यदिकृत्स्नो म-
 या धर्मो जायते चरितोऽपि वा ॥ तेन सत्येन जीवस्व यदि सत्यं ब्रवीम्यहम् ॥ २४९ ॥ ततस्तां प्रोक्ष्य शीताद्भिर्जीव जीवेति सो ब्रवीत् ॥ ततो भिव्याहते त-
 स्मिन् देवी संजीविता तदा ॥ २५० ॥ ततस्तां सर्वभूतानि दृष्ट्वा सुतोत्थिता मिव ॥ साधुसाध्विति दृष्ट्वैव चस्तां सर्वतो ब्रुवन् ॥ २५१ ॥ एवं प्रत्याहृता
 तेन देवी सा भृगुणा तदा ॥ मिषतां दैवतानां हितदद्भुतमिवाभवत् ॥ २५२ ॥ असंभ्रांतेन भृगुणा पत्नी संजीविता पुनः ॥ दृष्ट्वा चेंद्रोनालभत शर्म काव्यभ-
 यात् पुनः ॥ २५३ ॥ प्रजागरे ततश्चेंद्रो जयंती मिदमब्रवीत् ॥ संधिकामोभ्यधा द्वाक्यं स्वां कन्यां पाकशासनः ॥ २५४ ॥ इन्द्र उवाच ॥ एष काव्यो ह्यनिद्राय व्रतं चरति

प० पु०
॥ ३१ ॥

दारुणम् ॥ तेनाहंव्याकुलः पुत्रिकृतो मतिमता दृढम् ॥ २५५ ॥ तैस्तैर्मनोनुकूलैश्च उपचारैरतंद्रिता ॥ आराधय तथा पुत्रियथा तुष्येत स द्विजः ॥ २५६ ॥
गच्छत्वं तस्य दत्तासि प्रयत्नं कुरु मत्कृते ॥ एवमुक्ता जयंती सा वचः संगृह्य वै पितुः ॥ २५७ ॥ अगच्छद्यत्र घोरं स तपो ह्यारभ्यतिष्ठति ॥ तं दृष्ट्वा च पितुं तं
सा कणधूममधो मुखम् ॥ २५८ ॥ यक्षेण पात्यमानं च कुंडधारेण पावनम् ॥ दृष्ट्वा तं यतमानं तु देवी काव्यमवस्थितम् ॥ २५९ ॥ शत्रूपघाते श्राम्यं
न्तं दुर्बलस्थितिमास्थितम् ॥ पित्राय थोक्तं वाक्यं सा काव्ये कृतवती तदा ॥ २६० ॥ गीर्भिश्चैवानुकूलाभिः स्तुवंती वल्गुभाषिणी ॥ गात्रसंवाहनैः काले सेवमाना
त्वचः मुखैः ॥ २६१ ॥ व्रतचर्यानुकूलाभिरुपास्य बहुलाः समाः ॥ पूर्णधूमव्रते तस्मिन् घोरे वर्षसहस्रके ॥ २६२ ॥ वरेण छंदयामास शिवः प्रीतो भवत्तदा ॥
॥ महेश्वर उवाच ॥ एतद्व्रतं त्वयैकेन चीर्णं नान्येन केनचित् ॥ २६३ ॥ तस्माद्व्रतपसा बुद्ध्या श्रुतेन च बलेन च ॥ तेजसा च सुरान्सर्वास्त्वमेकोभि भविष्यसि
॥ २६४ ॥ यच्च किंचिन्मयि ब्रह्मन् विद्यते भृगुनंदन ॥ प्रतिदास्यामि तत्सर्वं त्वया वाच्यं न कस्यचित् ॥ २६५ ॥ किं भाषितेन बहुना अवध्यस्त्वं भविष्यसि ॥
तान्दत्त्वा तु वरांस्तस्मै भार्गवाय पुनः पुनः ॥ २६६ ॥ प्रजेशत्वं धने शत्वमवध्यत्वं च वै ददौ ॥ एतान् लब्ध्वा वरान्काव्यः संप्रहृष्टतनूरुहः ॥ २६७ ॥ एवमाभाष्य देवेश
मीश्वरं नीललोहितम् ॥ प्रज्ञान्वितस्ततस्तस्मै प्राञ्जलिः प्रणतो भवत् ॥ २६८ ॥ ततः सौ तर्हि ते देवे जयंतीमिदमब्रवीत् ॥ कस्यत्वं सुभगे कावा दुःखिते मयि दुः
खिता ॥ २६९ ॥ महता तपसा युक्ता किमर्थं मां जिगीषसि ॥ अनया संस्थिता भक्त्या प्रश्रयेण दमेन च ॥ २७० ॥ स्नेहेन चैव सुश्रोणि प्रीतोऽस्मि वरवर्णिनि ॥
किमिच्छसि वरारोहे कस्ते कामः समुद्यतः ॥ २७१ ॥ तं ते संपादयाम्यद्यद्यपि स्यात्सुदुष्करम् ॥ एवमुक्ता ब्रवीदेनं तपसा ज्ञातुमर्हसि ॥ २७२ ॥ चिकी
र्षितं हि मे ब्रह्मं स्त्वं वैवदयथा तथम् ॥ एवमुक्तो ब्रवीदेनां दृष्ट्वा दिव्येन चक्षुषा ॥ २७३ ॥ मया सहत्वं सुश्रोणि शतवर्षाणि भामिनि ॥ सर्वभूतैरदृश्यांतः संप्र
योगमिहेच्छसि ॥ २७४ ॥ देवि इंदीवर इयामेव राह्वामलोचने ॥ एवं वृणोषि कामांस्त्वं ददेवै वल्गुभाषिते ॥ २७५ ॥ एवं भवतु गच्छावगृहं मे मत्तकाशिनि ॥
ततः स गृहमागम्य जयंत्या सह चोशना ॥ २७६ ॥ तया सहा वसहे व्याशतवर्षाणि भार्गवः ॥ अदृश्यः सर्वभूतानां मायया संशितव्रतः ॥ २७७ ॥ कृतार्थमागतं
ज्ञात्वा शुक्रं सर्वेदितेऽस्सुताः ॥ अभिजग्मुर्गृहं तस्य मुदितास्ते दिदृक्षुः ॥ २७८ ॥ गताय दानपश्यंति मायया संवृतं गुरुम् ॥ लक्षणं तस्य चाबुद्धाना
द्या गच्छति नो गुरुः ॥ २७९ ॥ एव ते स्वानि धिष्ण्यानि गताः सर्वे यथा गताः ॥ ततो देवगणास्सर्वे गत्वांगिरसमब्रुवन् ॥ २८० ॥ दानवा लये तु
भगवान् गत्वा तत्र च तां चमूम् ॥ मोहयित्वा त्मवशां क्षिप्रमेव तथा कुरु ॥ २८१ ॥ धिषणस्तान्सुरानाह एवमेव ब्रजाम्यहम् ॥ तेन गत्वा दानवेंद्रः
प्रह्लादो वैवशीकृतः ॥ २८२ ॥ शुक्रो भूत्वा स्थितस्तत्र पौरोहित्यं चकार सः ॥ स्थितो वर्षशतं साग्रमुशना तावदागतः ॥ २८३ ॥ दनुपुत्रैस्ततो दृष्टः स भायां तु बृह

प्र० सू० सं०
अ० १३

॥ ३१ ॥

स्पतिः ॥ उशनाएकएवात्रद्वितीयः किमिहागतः ॥२८४॥ सुमहत्कौतुकं चात्र भविता विग्रहो दृढम् ॥ किंदिष्यतिलोकोयं द्वारियोयं व्यवस्थितः ॥२८५॥
 सभायामास्थितो योयंगुरुः किंनो वदिष्यति ॥ एवं प्रजल्पतां तेषां दनूनां कविरागतः ॥२८६॥ स्वरूपधारिणं तत्र दृष्ट्वा सीनं बृहस्पतिम् ॥ उवाच वचनं क्रुद्धः कि
 मर्थं त्वमिहागतः ॥२८७॥ शिष्यान्मोहयसे मे त्वं युक्तं सुरगुरोस्तव ॥ मूढास्ते त्वानं जानंति त्वन्माया मोहिता ध्रुवम् ॥२८८॥ तन्न युक्तं तव ब्रह्मन्परशिष्य
 प्रधर्षणम् ॥ व्रजत्वं देवलोकं स्वं तिष्ठ धर्ममवाप्स्यसि ॥२८९॥ शिष्यो हि मे कचः पूर्वहतो दानवपुंगवैः ॥ विद्यार्थी तनयो ब्रह्मंस्तवा योग्या गतिस्त्वह ॥२९०॥
 श्रुत्वा तु तस्य तद्वाक्यं स्मितं कृत्वा वदद्गुरुः ॥ संति चोराः पृथिव्यां ये परद्रव्यापहारिणः ॥२९१॥ एवं विधानदृष्ट्वा स्वरूपदेहापहारिणः ॥ वृत्रघातेन चेंद्रस्य ब्रह्मह
 हत्यापुरा भवत् ॥२९२॥ लोकायतिकशास्त्रेण भवता सातिरस्कृता ॥ जानामित्वा मांगिरसं देवाचार्यं बृहस्पतिम् ॥२९३॥ मद्रूपधारिणं प्राप्तं सर्वे पश्यत दानवाः ॥
 एष वो मोहनायालं प्राप्तो विष्णुविचेष्टितैः ॥२९४॥ तदेनं शृण्वल्लैर्बद्धा क्षिपेत्तलवर्णार्णवे ॥ पुनरेवाब्रवीच्छुक्रः पुरोधायं दिवौकसाम् ॥२९५॥ मोहितानूनमेते
 न क्षयं यास्यथ दानवाः ॥ भो अहं दानवेंद्रे ह वंचितोऽस्मि दुरात्मना ॥२९६॥ किमर्थं भवता त्यक्तः कृतश्चान्यः पुरोहितः ॥ देवाचार्यो गिरः पुत्र एष एव बृहस्पतिः ॥२९७॥
 वंचितोऽसि न संदेहो हितार्थं तु दिवौकसाम् ॥ त्यजस्वैनं महाभाग शत्रुपक्षजयावहम् ॥२९८॥ अनुशिष्यभयाद्यातः पूर्वमेव महं प्रभो ॥ जलमध्ये स्थितः पीतो महादे
 वेन शंभुना ॥२९९॥ उदरस्थस्य मे जातं साग्रं वर्षशतं किल ॥ उदराच्छुक्ररूपेण शिश्रेनाहं विसर्जितः ॥३००॥ वरदः प्राह मां देवः शुक्रेष्टं वरं वृणु ॥ मया
 वृतो वरं राजन् देवदेवः पिनाकधृत् ॥३०१॥ मनसा चिंतिता ह्यर्थमानसेयं स्थिता वराः ॥ भवंतु मयि ते सर्वे प्रसादात्तव शंकर ॥३०२॥ एवमस्त्विति देवेन
 प्रेषितोऽस्मितवांतिकम् ॥ तावदत्राभवच्चायं पुरोधास्ते बृहस्पतिः ॥३०३॥ दृष्टः सत्यं दानवेंद्रमयोक्तं त्वं निशामय ॥ बृहस्पतिस्तदा वाक्यं प्रह्लादं प्रत्यभाषत
 ॥३०४॥ नाहमेतं प्रजानामि देवं वा दानवं नरम् ॥ मद्रूपधारिणं राजन् वंचनार्थं तवागतम् ॥३०५॥ ततस्ते दानवाः सर्वे साधुसाध्विति वादिनः ॥ पुरोधाः पौर्विको नोस्तु यो
 वाको वा भवत्विति ॥३०६॥ नानेन कार्यमस्माकं यातु ह्येष यथागतः ॥ सक्रोधमशपत्काव्यो दानवेंद्रान्समागतान् ॥३०७॥ त्यक्तो यथाहं युष्माभिस्तथा सर्वांश्चि
 रादिव ॥ गतश्रीकान् गतप्राणान् पश्येयं दुःखजीविकान् ॥३०८॥ सुघोरामापदं प्राप्तान् चिरादेव सर्वशः ॥ एवमुक्त्वा गतः काव्यो यदृच्छातस्तपोवनम् ॥३०९॥ त
 स्मिन्गते ततः शुक्रे स्थितस्तत्र बृहस्पतिः ॥ पालयन् दानवांस्तत्र किंचित्कालमतिष्ठत ॥३१०॥ ततो बहुतिथे काले अतिक्रांते नरेश्वर ॥ संभूय दानवाः सर्वे पर्यपृच्छंस्त
 दागुरुम् ॥३११॥ संसारेस्मिन्नसारे तु किंचिज्ज्ञानं प्रयच्छनः ॥ येन मोक्षं व्रजामश्च प्रसादात्तव सुव्रत ॥३१२॥ ततः सुरगुरुः प्राह काव्यरूपी तदागुरुः ॥ ममाप्येषामतिः
 पूर्वया युष्माभिरुदाहृता ॥३१३॥ क्षणं कुर्वतु सहिताः शुचीभूय समाहिताः ॥ ज्ञानं वक्ष्यामि वो दैत्या अहं वै मोक्षदायियत् ॥३१४॥ एषा श्रुतिर्वैदिकी या ऋग्यजुः सामसं

ज्ञिता॥वैश्वानरप्रसादात्तुदुःखदाप्राणिनामिह॥३१५॥यज्ञश्राद्धंकृतंक्षुद्रैरहिकस्वार्थतत्परैः॥येत्वमीवैष्णवाधर्मायेचरुद्रकृतास्तथा॥३१६॥कुधर्मादारसाहितै
हिंसाप्रायाःकृताहितैः॥अर्द्धनारीश्वरोरुद्रःकथंमोक्षंगमिष्यति॥३१७॥वृतोभूतगणैर्भूरिभूषितश्चास्थिभिस्तथा ॥ नस्वर्गोनैवमोक्षोत्रलोकाःक्लिश्यंतिवैतथा
॥३१८॥हिंसायामास्थितोविष्णुःकथंमोक्षंगमिष्यति॥रजोगुणात्मकोब्रह्मास्वांसृष्टिमुपजविति॥३१९॥देवर्षयोथयेचान्येवैदिकंपक्षमाश्रिताः ॥हिंसाप्रायाः
सदाक्रूरामांसादाः पापकारिणः ॥ ३२० ॥ सुरास्तुमद्यपानेनमांसादाब्राह्मणास्त्वमी ॥ धर्मेणानेनकःस्वर्गंकथंमोक्षंगमिष्यति ॥३२१॥यच्चयज्ञादिकंकर्म
स्मार्तश्राद्धादिकंतथा ॥ तत्रनैवापवर्गोस्ति यत्रैषाश्रूयते श्रुतिः ॥ ३२२ ॥ यज्ञंकृत्वापशुंहत्वाकृत्वारुधिरकर्मदम् ॥ यद्येवंगम्यतेस्वर्गोनैवकःकेनगम्यते
॥३२३॥यदिभुक्तमिहान्येनतृप्तिरन्यस्यजायते ॥ दद्यात्प्रवसतः श्राद्धंनसंभोजनमाहरेत् ॥३२४॥आकाशगामिनोविप्राःपतितामांसभक्षणात्॥तेषांन
विद्यतेस्वर्गोमोक्षोनैवेहदानवाः ॥३२५॥जातस्यजीवितंजंतोरिष्टंसर्वस्यजायते॥आत्ममांसोपमंमांसंकथंखादेतपंडितः ॥३२६॥योनिजास्तुकथंयोनिसेवं
तेजंतवस्त्वमी॥मैथुनेनकथंस्वर्गयास्यंतेदानवेश्वर ॥ मृद्भस्मनायत्रशुद्धिस्तत्रशुद्धिस्तुकाभवेत् ॥३२७॥विपरीततमंलोकंपश्यदानवयादृशम् ॥ विण्मूत्र
स्यकृतोत्सर्गोऽशिश्रापानेतुशोधनम्॥३२८॥नसंभारोस्तिवदनेमृदातोयेनवापुनः॥भुक्तेवाभोजनेराजन्कथंनापानशिश्रयोः॥३२९॥क्रियतेशोधनंतद्विपरी
तास्थितिस्त्वयम् ॥ यत्रप्रक्षालनंप्रोक्तंतत्रतेनैवकुर्वते॥३३०॥तारांबृहस्पतेर्भार्याहृत्वासोमःपुरागतः ॥ तस्यांजातोबुधःपुत्रोगुरुर्जग्राहतांपुनः ॥३३१॥
गौतमस्यमुनेःपत्नीमहल्यांनामनामतः ॥ अगृह्णातांस्वयंशक्रःपश्यधर्मोयथाविधः ॥ ३३२ ॥ एतदन्यच्चजगतिदृश्यतेपापदायकम् ॥ एवंविधोयत्रध
र्मःपरमार्थोमतस्तुकः॥३३३॥वदस्वत्वंदानवेद्रवदभूयोवदामिते॥गुरोस्तुगदितंश्रुत्वापरमार्थान्वितंवचः॥३३४॥जातकौतूहलास्तत्रविविक्तास्तुभवार्षवा
त् ॥ दानवाऊचुः॥दीक्ष्यस्वगुरोसर्वान्प्रपन्नान्भक्तितःस्थितान् ॥ ३३५ ॥ येनवैनपुनर्मोहंत्रजामस्तवशासनात् ॥ सुविरक्ताःस्मसंसारेशोकमोहप्रदायि
नि ॥३३६॥उद्धरस्वगुरोसर्वान्केशाकर्षणकूपतः ॥ कस्यदेवस्यशरणंगच्छामोब्राह्मणोत्तम ॥ ३३७॥दैवतंचप्रपन्नानांप्रकाशयमहामते ॥ स्मरणेनो
पवासेनध्यानधारणयातथा ॥३३८॥पूजोपहारेचकृतेअपवर्गस्तुलभ्यते ॥ विरक्तास्स्मकुटुंबेतुभूयोनात्रयतामहे॥३३९॥एवंचैवगुरुश्छत्रस्तैरुक्तोदनुपुंग
वैः ॥ चिंतयामासतत्कार्यंकथमेतत्कराम्यहम् ॥३४०॥कथमेतेमयापापाःकर्तव्यानरकौकसः ॥ विडंबनाच्छ्रुतेर्वाह्यास्त्रैलोक्येहास्यकारिणः ॥३४१॥
इत्युक्त्वाधिषणोराजंश्चितयामासकेशवम् ॥ तस्यतच्चितितंज्ञात्वामायामोहंजनार्दनः ॥ ३४२ ॥ समुत्पाद्यददौतस्यप्राहचेदंबृहस्पतिम् ॥ मायामोहो
यमखिलांस्तान्दैत्यान्मोहयिष्यति ॥३४३॥भवतासहितःसर्वान्वेदमार्गवहिष्कृतान्॥एवमादिश्यभगवानंतर्द्धानंजगामह॥३४४॥तपस्यभिरतान्सोथमाया

मोहोगतोऽसुरान् ॥ तेषांसमीपमागत्यबृहस्पतिरुवाचह ॥ ४५ ॥ अनुग्रहार्थयुष्माकंभक्त्याप्रीतस्त्वहागतः ॥ योगीदिगम्बरोमुण्डोवर्हिपत्र
धरोह्ययम् ॥ ४६ ॥ इत्युक्तेगुरुणापश्चान्मायामोहोब्रवीद्वचः ॥ भोभोदैत्याधिपतयःप्रब्रूततपसिस्थिताः ॥ ४७ ॥ ऐहिकार्थतुपारक्यंतपसः
फलमिच्छथ ॥ दानवाऊचुः ॥ पारक्यधर्मलाभायतपश्चर्याहिनोमता ॥ ४८ ॥ अस्माभिरियमारब्धाकिंवातत्रविवाक्षितम् ॥ दिगंबरउवाच ॥ कुरु
ध्वंममवाक्यानियदिमुक्तिमभीप्सथ ॥ ४९ ॥ आर्हतंसर्वमेतच्चमुक्तिद्वारमसंवृतम् ॥ धर्माद्विमुक्तेरहोयनैतस्मादपरःपरः ॥ ५० ॥ अत्रैवावस्थिताःस्वर्गमुक्तिचा
पिगमिष्यथ ॥ एवंप्रकारैर्बहुभिर्मुक्तिदर्शनवर्जितैः ॥ ५१ ॥ मायामोहेनतेदैत्याःवेदमार्गबहिष्कृताः ॥ धर्मायैतदधर्मायसदेतदसदित्यापि ॥ ५२ ॥
विमुक्तयेत्विदंनैतद्विमुक्तिसंप्रयच्छति ॥ परमार्थोयमत्यर्थपरमार्थो नचाप्ययम् ॥ ५३ ॥ कार्यमेतदकार्यंहेनैतदेतत्स्फुटंत्विदम् ॥ दिग्वाससामयंधर्मो
मोयंबहुवाससाम् ॥ ५४ ॥ इत्यनेकार्थवादांस्तुमायामोहेनतेयतः ॥ उक्तास्ततोऽखिलादैत्याःस्वधर्मास्त्याजितानृप ॥ ५५ ॥ अर्हध्वंमामकंधर्ममायामो
हेनतेयतः ॥ उक्तास्तमाश्रिताधर्ममार्हतास्तेनतेभवन् ॥ ५६ ॥ त्रयीमार्गसमुत्सृज्यमायामोहेनतेसुराः ॥ कारितास्तन्मयाह्यासंस्तथान्येतत्प्रबोधिताः
॥ ५७ ॥ तैरप्यन्येपरेतैश्चतैरन्योन्यैस्तथापरे ॥ नमोऽर्हतेचेतिसर्वसंगमेस्थिरवादिनः ॥ ५८ ॥ अल्पैरहोभिःसंत्यक्तातैर्दैत्यैःप्रायशस्त्रयी ॥ पुनश्चरक्तांबरधृन्मा
यामोहोजितेक्षणः ॥ ५९ ॥ सोन्यानप्यसुरान्गत्वाऊचेन्यन्मधुराक्षरम् ॥ स्वर्गार्थयदिवोवाञ्छानिर्वाणार्थायवापुनः ॥ ६० ॥ तदलंपशुघातादिदुष्टधर्मै
र्निबोधत ॥ विज्ञानमयमेतद्वैत्वशेषमधिगच्छत ॥ ६१ ॥ बुध्यध्वमेवचःसम्यग्बुधैरेवमिहोदितम् ॥ जगदेतदनाधारंभ्रांतिज्ञानानुतत्परम् ॥ ६२ ॥ रागादिदु
ष्टमत्यर्थभ्राम्यतेभवसंकटे ॥ नानाप्रकारंवचनंसतेषांमुक्तियोजितम् ॥ ६३ ॥ तथातथावदद्धर्मतत्यजुस्तेयथायथा ॥ केचिद्विनिंदांवेदानांदेवानामपरे
नृप ॥ ६४ ॥ यज्ञकर्मकलापस्यतथाचान्येद्विजन्मनाम् ॥ नैतद्युक्तिसहंवाक्यं हिंसाधर्मायजायते ॥ ६५ ॥ हवींष्यनलदग्धानिफलान्यर्हतिकोविदाः ॥ नि
हतस्यपशोर्यज्ञेस्वर्गप्राप्तिर्यदीष्यते ॥ ६६ ॥ स्वपितायजमानेनकिंवातत्रनहन्यते ॥ नृस्येजायतेपुंसोभुक्तमन्येनचेद्यदि ॥ ६७ ॥ दद्याच्छ्राद्धंप्रवसतो नव
हेयुःप्रवासिनः ॥ यज्ञैरनेकैर्देवत्वमवाप्येद्रेणभुज्यते ॥ ६८ ॥ शम्यादियदिचेत्काष्ठंतद्वरंपत्रभुक्पशुः ॥ जनाश्रद्धेयमित्येतदवगम्यतुतद्वचः ॥ ६९ ॥ उपेक्ष्यश्रे
यसेवाक्यंरोचतांयन्मयेरितम् ॥ नद्याप्तवादानभसोनिपतंतिमहासुराः ॥ ७० ॥ युक्तिमद्वचनंग्राह्यमयान्यैश्चभवद्विधैः ॥ दानवाऊचुः ॥ तत्त्ववादेवयं
सर्वेप्रपन्नास्तवभक्तिः ७१ ॥ कुरुष्वानुग्रहंचाद्यप्रसन्नोसियदिप्रभो ॥ संभारानाहरामोद्यदीक्षायोग्यांश्चसर्वशः ॥ ७२ ॥ प्रसादात्तवयेनाशुमोक्षोहस्तगतो
भवेत् ॥ ततस्तानब्रवीत्सर्वान्मायामोहोसुरांस्तदा ॥ ७३ ॥ प्रपन्नःशासनं ह्येषमदीयोगुरुरग्र्यंधीः ॥ दीक्षांदास्यतियुष्माकंनिदेशान्ममसत्तमः ॥ ७४ ॥ एतान्दीक्ष

यभोब्रह्मन्वचनान्ममपुत्रकान् ॥ गतेमोहेदानवास्तेभार्गवंवाक्यमब्रुवन् ॥ ७५ ॥ देहिदीक्षांमहाभागसर्वसंसारमोचनीम् ॥ तथेत्याहोशनादैत्यान्गच्छा
मोनर्मदामनु ॥ ७६ ॥ भोभोस्त्यजतवासांसिदीक्षांकारयितास्मिवः ॥ एवंतेदानवाभीष्मभृगुरूपेणधीमता ॥ ७७ ॥ आंगिरसेनतेतत्रकृतादिग्वाससोसुराः ॥ बर्हि
पिच्छध्वजंतेषांगुजिकाचारुमालिकां ॥ ७८ ॥ दत्वाचकारतेषांतुशिरसोलुंचनंततः ॥ केशस्योत्पाटनंचैवपरमंधर्मसाधनम् ॥ ७९ ॥ धनानामीश्वरोदेवोधनदःके
शलुंचनात् ॥ सिद्धिपरमिकांप्राप्ताःसदावेषस्यधारणात् ॥ ८० ॥ नित्यत्वंलभ्यतेह्येवंपुराप्राहार्हतःस्वयम् ॥ वालोत्पाटेनदेवत्वंमानुषैर्लभ्यतेत्वह ॥ ८१ ॥
किंनकुर्वीततत्तस्मान्महापुण्यप्रदंयतः ॥ मनोरथोहिदेवानांलोकेवैमानुषेकदा ॥ ८२ ॥ अस्मिन्स्याद्भारतेवर्षेजन्मनःश्रावकेकुले ॥ तपसायुञ्ज्महे
स्मान्वैकेशोत्पाटनपूर्वकम् ॥ ८३ ॥ तीर्थकराश्चतुर्विंशत्तथातैस्तुपुरस्कृताः ॥ छायाकृतंफणींद्रेणध्यानमार्गप्रदर्शकम् ॥ ८४ ॥ स्तुवन्तंमंत्रवादेनस्वर्गो
हस्तगतोर्हतं ॥ मोक्षोवाभवितानूनंविचारःकोत्रकथ्यते ॥ ८५ ॥ कदास्यामर्षयोभूत्वासूर्याग्निसमतेजसः ॥ जप्त्वाविरागिणश्चैवमनुपंचांगकंत
था ॥ ८६ ॥ तथातपस्यतामृत्युंगतानांकालपर्ययात् ॥ पाषाणेनशिरोभग्नंभवतेपुण्यकर्मणाम् ॥ ८७ ॥ अरण्येनिर्जनेवासःकदावैभविताहिनः ॥ कर्ण
जप्यंश्रावकाश्चकरिष्यंतिसमाहिताः ॥ ८८ ॥ भोभोऋषेणगंतव्यंमोक्षमार्गीयतोभवान् ॥ लब्धानियानिस्थानानिभूयोवृत्तिकराणिच ॥ ८९ ॥ त्याज्यानितेनचै
तानिसत्यमेववचोहिनः ॥ अस्मदीयेनतपसानियमैर्विविधैस्तथा ॥ ९० ॥ ब्रजध्वंचोत्तमंस्थानंमोक्षमार्गचयंबुधाः ॥ विंदन्तिभक्तिभावेनतपोयुक्तास्त
पस्विनः ॥ ९१ ॥ अक्षेणुनिग्रहोयत्रदयाभूतेषुसर्वदा ॥ तत्तपोधर्ममित्युक्तंसर्वाचान्याविडंबना ॥ ९२ ॥ ज्ञात्वैतद्भवतासाध्यंगंतव्यंपरमंपदम् ॥ यांवैती
र्थंकरायातायांगतियोगिनोगताः ॥ ९३ ॥ एवंवैदेवताःपूर्वविद्याधरमहोरगाः ॥ मनोरथाभिलाषांस्तेचितयंतोदिवानिशम् ॥ ९४ ॥ यद्येषणवैयुष्माकंसंसारविर
तौकृता ॥ परित्यजध्वंदाराणिस्वर्गमार्गार्गलानिच ॥ ९५ ॥ यस्यांयोनौपितायातस्तांयोनिसेवसेकथम् ॥ आत्ममांसोपमंमांसंकथंखादंतिजंतवः ॥ ९६ ॥
ततस्तेदानवाभीष्माऊचुःसर्वेगुरुवचः ॥ दीक्षस्वनोमहाभागभ्रूणकानग्रतःस्थितान् ॥ ९७ ॥ तथाकृत्वासतानाहसमयेनपुरोहितः ॥ प्रणामोनान्यदे
वेषुकर्तव्योवःकदाचन ॥ ९८ ॥ एकस्थानेयदाभक्तंभोक्तव्यंकरसंपुटे ॥ तत्रस्थानेस्थितंतोयंकेशकीटविवर्जितम् ॥ ९९ ॥ तुल्यंप्रियाप्रियंकार्यनान्यह
ष्टिहतंकंचित् ॥ भोक्तव्यमेतेनविभोआचारेणतथाकुरु ॥ १०० ॥ भवध्वंसहितायूयंतेतथामोक्षभागिनः ॥ एवमुक्त्वासनियमान्कृत्वातान्दनुपुंगवान् ॥ १ ॥
जगामधिषणोराजन्देवलोकांदिवौकसाम् ॥ आचक्षेसतत्सर्वदानवानांचकारितम् ॥ २ ॥ ततस्तेत्वसुराजग्मुर्नर्मदामभितोवसन् ॥ दृष्ट्वातान्दानवांस्तत्र
प्रहादेनविनाकृतान् ॥ ३ ॥ देवराजस्ततोहृष्टोऽनमुचिंप्राहवैवचः ॥ हिरण्याक्षंयज्ञहनंधर्मघ्नंवेदनिंदकम् ॥ ४ ॥ राक्षसंकूरकर्माणंप्रघसंविघसंतथा ॥

मुचिचैवतथावाणविरोचनमथापिवा ॥५॥ महिषाक्षंवाष्कलंचप्रचंडंचडकंतथा ॥ रोचमानंतथात्युग्रंमुषेणंदानवोत्तमम् ॥६॥ एतान्हृद्वातथाचान्यान्दान
 वेद्धानथाब्रवीत् ॥ ॥ इन्द्रउवाच ॥ दानवेन्द्राःपुराजाताःकृतंराज्यंत्रिविष्टपे ॥ ७ ॥ इदानींकथमेवेदंव्रतंवेदविलोपकम् ॥ भवद्भिःकर्तुमारब्धंनग्नमुं
 डिकमंडलु ॥ ८ ॥ मयूरध्वजधारित्वंकथंचैवेहतिष्ठथ ॥ ॥ दानवाऊचुः ॥ त्यक्तःसर्वासुरभावःऋषिधर्मैवयंस्थिताः ॥ ९ ॥ धर्मवृद्धिकरंकर्मचरामःसर्व
 जंतुषु ॥ त्रैलोक्यराज्यमखिलंभुंक्ष्वशक्रव्रजस्वच ॥ ४१० ॥ तथेतिचोक्त्वामधवापुनर्यातस्त्रिविष्टपम् ॥ एवंचेमोहिताःसर्वेभीष्मदेवपुरोधसा ॥ ११॥
 नर्मदासरितंप्राप्यस्थितादानवसत्तमाः॥ज्ञात्वाशुक्रेणतेसर्वेवृत्तांतमनुबोधिताः॥१२॥ तदात्रैलोक्यहरणेचक्रुःक्रूरांपुनर्मतिम् ॥४१३॥ इति श्रीपद्मपुराणे
 प्रथमेसृष्टिखंडेअवतारचरितंनामत्रयोदशोऽध्यायः ॥१३॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ कथंत्रिपुरुषाज्जातोह्यर्जुनःपरवीरहा ॥ कथंकर्णस्तुकानीनःसूतजःपरिकीर्त्य
 ते ॥ १ ॥ वैरंतयोःकथंभूतंसर्गादेवतद्वद ॥ बृहत्कौतूहलंमह्यंतद्भवान्वक्तुमर्हति ॥ २ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ छिन्नेवक्त्रेपुराब्रह्माक्रोधेनमहतावृतः ॥ लला
 टेस्वेदमुत्पन्नंगृहीत्वाताडयद्भुवि ॥ ३ ॥ स्वेदतःकुंडलीजज्ञेसधनुष्कोमहेषुधिः ॥ सहस्रकवचीवीरःकिंकरोमीत्युवाचह ॥ ४ ॥ तमुवाचविरिंचस्तुदर्श
 यन्रुद्रमोजसा ॥ हन्यतामेषदुर्बुद्धिर्जायतेनयथापुनः ॥ ५ ॥ ब्रह्मणोवचनंश्रुत्वाधनुरुद्यम्यपृष्ठतः ॥ संप्रतस्थेमहेशस्यबाणहस्तोतिरौद्रदृक् ॥ ६ ॥
 दृष्ट्वापुरुषमत्युग्रंभीतस्तस्यत्रिलोचनः॥अपक्रांतस्ततोवेगाद्विष्णोराश्रममभ्यगात् ॥७॥ त्राहित्राहीतिमांविष्णोनरादस्माच्चशत्रुहन् ॥ ब्रह्मणानिर्मितःपा
 पोम्लेच्छरूपोभयंकरः॥८॥यथाहन्यान्नमांकुद्रस्तथाकुरुजगत्पते॥हुंकारध्वनिनाविष्णुर्मोहयित्वातुतंनरम्॥९॥अदृश्यःसर्वभूतानांयोगात्माविश्वदृक्प्रभुः
 तत्रप्राप्तंविरूपाक्षंसांत्वयामासकेशवः ॥ १० ॥ ततस्सप्रणतोभूमौदृष्टोदेवेनविष्णुना ॥ विष्णुरुवाच ॥ पौत्रोहिमेभवान्रुद्रकंतेकामंकरोम्यहम् ॥ ११ ॥
 दृष्ट्वानारायणंदेवंभिक्षांदेहीत्युवाचह ॥ कपालंदर्शयित्वाग्रेप्रज्वलंस्तेजसोत्कटम् ॥ १२ ॥ कपालपाणिंसंप्रेक्ष्यरुद्रंविष्णुरचिन्तयत् ॥ कोन्योयोग्योभवे
 द्भिक्षुर्भिक्षादानस्यसांप्रतम् ॥ १३ ॥ योग्योयमितिसंकल्प्यदक्षिणंभुजमर्पयत् ॥ तद्विभेदातितीक्ष्णेनशूलेनशशिशेखरः ॥ १४ ॥ प्रावर्ततततोधाराशो
 णितस्यविभोर्भुजात् ॥ जांबूनदरसाकारावह्निज्वालेवनिर्मिता ॥ १५ ॥ निपपातकपालांतश्शम्भुनासाप्रभिक्षिता ॥ ऋज्वीवेगवतीतीव्रास्पृशंतीत्वां
 वरंजवात् ॥ १६ ॥ पंचाशद्योजनादैर्घ्याद्विस्तारादशयोजना ॥ दिव्यवर्षसहस्रंसासमुवाहहरेर्भुजात् ॥ १७ ॥ इयंतंकालमीशोसौभिक्षांजग्राहभिक्षुकः ॥
 दत्तानारायणेनाथकपालेपात्रउत्तमे ॥८॥ ततोनारायणःप्राहशंभुंपरमिदंवचः ॥ संपूर्णवानवापात्रंततोवैपरमीश्वरः ॥१९॥ सतोयांबुदनिर्वोषंश्रुत्वावाक्यं
 हरेर्हरः ॥ शशिसूर्याग्निनयनःशशिशेखरशोभितः ॥ २० ॥ कपालेदृष्टिमावेक्ष्यत्रिभिर्नैत्रैर्जनार्दनम् ॥ अंगुल्याघटयन्प्राहकपालंपरिपूरितम् ॥ २१ ॥

श्रुत्वाशिवस्यतांवाणींविष्णुधारांसमाहरत् ॥ पश्यतोथहरेरीशःस्वांगुल्यारुधिरंतदा ॥ २२ ॥ दिव्यवर्षसहस्रंचट्टाष्टिपातैर्ममथसः ॥ मथ्यमानेततोरक्ते
कलिलंबुदुदंक्रमात् ॥ २३ ॥ बभूवचततःपश्चात्किरीटीसशरासनः ॥ बद्धतूणीरयुगलोवृषस्कंधोद्धुलित्रवान् ॥ २४ ॥ पुरुषोवाहिसंकाशःकपालेसंप्रहृश्यते ॥
तंहृष्टाभगवान्विष्णुःप्राहरुद्रमिदंवचः ॥ २५ ॥ कपालेभवकोवाऽयंप्रादुर्भूतोभवन्नरः ॥ वचःश्रुत्वाहरेरीशस्तमुवाचविभोशृणु ॥ २६ ॥ नरोनामैषपुरुषः
परमास्त्रविदांवरः ॥ भवतोक्तोनरइतिनरस्तस्माद्भविष्यति ॥ २७ ॥ नरनारायणौचोभौयुगेख्यातौभविष्यतः ॥ संग्रामेदेवकार्षेणुलोकानांपरिपालने ॥ २८ ॥
एषनारायणसरवोनरस्तस्माद्भविष्यति ॥ अथासुरवधेसाह्यंतवकर्तामहाद्युतिः ॥ २९ ॥ मुनिज्ञानपरीक्षायांजेतालुकेभविष्यति ॥ तेजोधिकमिदंदिव्यंब्रह्मणः
पंचमंशिरः ॥ ३० ॥ तेजसोब्रह्मणोदीताद्भुजस्यतवशोणितात् ॥ ममदृष्टिनिपाताच्चत्रीणितेजांसियानितु ॥ ३१ ॥ तत्संयोगसमुत्पन्नःशत्रुंयुद्धेविजेष्य
ति ॥ अवध्यायेभविष्यतिदुर्जयाअपिचापरे ॥ ३२ ॥ शक्रस्यचामराणांचतेषामेषभयंकरः ॥ एवमुक्त्वास्थितःशंभुर्विस्मितश्चहरिस्तदा ॥ ३३ ॥ कपाल
स्थःसतत्रैवतुष्टावहरकेशवौ ॥ शिरस्यंजलिमाधायतदावीरउदारधीः ॥ ३४ ॥ किंकरोमीतितौप्राहइत्युक्त्वाप्रणतःस्थितः ॥ तमुवाचहरःश्रीमान्ब्रह्मणास्वेनते
जसा ॥ ३५ ॥ सृष्टोनरोधनुष्पाणिस्त्वमेनंतुनिषूदय ॥ इत्थमुक्त्वांजलिधरंस्तुवंतंशंकरोनरम् ॥ ३६ ॥ तथैवांजलिसंबद्धंगृहीत्वाचकरद्वयम् ॥ उद्धृत्याथकपाला
तंपुनर्वचनमब्रवीत् ॥ ३७ ॥ सएषपुरुषोरौद्रोयोमयावेदितस्तव ॥ विष्णुहुंकाररचितमोहनिद्रांप्रवेशितः ॥ ३८ ॥ विबोधयैनंत्वरितमित्युक्त्वान्तर्दधेहरः ॥
नारायणस्यप्रत्यक्षंनरेणानेनवैतदा ॥ ३९ ॥ वामपादहतःसोपिसमुत्तस्थौमहाबलः ॥ ततोयुद्धंसमभवत्स्वेदरक्तजयोर्महत ॥ ४० ॥ विस्फारितधनुःशब्दंनादिता
शेषभूतलम् ॥ कवचंस्वेदजस्यैकरक्तजेनत्वपाकृतम् ॥ ४१ ॥ एवंसमेतयोर्युद्धेदिव्यंवर्षद्वयंतयोः ॥ युध्यतोःसमतीतंचस्वेदरक्तजयोनृप ॥ ४२ ॥ रक्तजंद्भिभुजंह
ृष्टास्वेदजंचैवसंगतौ ॥ विचिन्त्यवासुदेवोगाद्ब्रह्मणःसदनंपरम् ॥ ४३ ॥ ससंभ्रममुवाचेदंब्रह्माणंमधुसूदनः ॥ रक्तजेनाद्यभोब्रह्मन्स्वेदजोयंनिपातितः
॥ ४४ ॥ श्रुत्वैतदाकुलोब्रह्मावभाषेमधुसूदनम् ॥ हरेद्यजन्मनिनरोमदीयोजीवतादयम् ॥ ४५ ॥ तथातुष्टोब्रवीत्तंचविष्णुरेवंभविष्यति ॥ गत्वातयोरणमपि
निवार्याहचतावुभौ ॥ ४६ ॥ अन्यजन्मनिभविताकलिद्रापरयोर्मिथः ॥ संधौमहारणेजातेतत्राहंयोजयामिवां ॥ ४७ ॥ विष्णुनातुसमाहूयग्रहेश्वरसुरे
श्वरौ ॥ उक्ताविमौनरौभद्रौपालनीयौममाज्ञया ॥ ४८ ॥ सहस्रांशोस्वेदजोयंस्वकीयोंशोधरातले ॥ द्वापारांतेवतार्योयंदेवानांकार्यसिद्धये ॥ ४९ ॥ यद्
नांतुकुलेभावीशूरोनाममहाबलः ॥ तस्यकन्यापृथानामरूपेणाप्रतिमाभुवि ॥ ५० ॥ उत्पत्स्यतिमहाभागादेवानांकार्यसिद्धये ॥ दुर्वासास्तुवरंतस्यैमंत्र
ग्रामंप्रदास्यति ॥ ५१ ॥ मंत्रेणानेनयंदेवंभक्त्याआवाहयिष्यति ॥ देवितस्यप्रसादात्तुतवपुत्रोभविष्यति ॥ ५२ ॥ साचत्वासुदयेदृष्ट्वासा

भिलाषारजस्वला ॥ चिंताभिपन्नातिष्ठंतीभजितव्याविभावसो ॥ ५३ ॥ तस्यागर्भैत्वयंभावीकानीनःकुंतिनंदनः ॥ भविष्यति
 सुतोदेवदेवकार्यार्थसिद्धये ॥ ५४ ॥ तथेतिचोक्त्वाप्रोवाचतेजोराशिर्दिवाकरः ॥ पुत्रमुत्पादयिष्णामिकानीनंवलगावितम् ॥ ५५ ॥ यस्यकर्णे
 तिवैनामलोकःसर्वोवदिष्यति ॥ मत्प्रसादादस्यविष्णोविप्राणांभावितात्मनः ॥ ५६ ॥ अदेयंनास्तिवैलोकेवस्तुकिंचिच्चकेशव ॥ एवंप्र
 भावंचैवैनंजनयेवचनात्तव ॥ ५७ ॥ एवमुक्त्वासहस्रांशुर्देवंदानवघातिनम् ॥ नारायणंमहात्मानंतत्रैवांतर्देधरविः ॥ ५८ ॥ अदर्शनंगतेदेवेभास्करे
 वारितस्करे ॥ वृद्धश्रवसमप्येवमुवाचप्रीतमानसः ॥ ५९ ॥ सहस्रनेत्ररक्तोत्थोनरोयंमदनुग्रहात् ॥ स्वांशभूतोद्वापरांतियोक्तव्योभूतलेत्वया ॥
 ॥ ६० ॥ यदापांडुर्महाभागःपृथांभार्यामवाप्स्यति ॥ मार्द्रिचापिमहाभागतदारण्यंगमिष्यति ॥ ६१ ॥ तस्याप्यरण्यसंस्थस्यमृगःशापंप्रदास्यति ॥
 तेनचोत्पन्नवैराग्यःशतशृंगमिष्यति ॥ ६२ ॥ पुत्रानभीप्सन्क्षेत्रोत्थान्भार्यासंप्रवदिष्यति ॥ अनीप्संतीतदाकुंतीभर्तारंसावदिष्यति ॥ ६३ ॥
 नाहंमर्त्यस्यवैराजन्पुत्रानिच्छेकथंचन ॥ दैवतेभ्यःप्रसादाच्चपुत्रानिच्छेनराधिप ॥ ६४ ॥ प्रार्थयंत्यैत्वयाशक्रकुंत्यैदयोनरस्ततः ॥ वचसाचमदीयेन
 एवंकुरुशचीपते ॥ ६५ ॥ अथाब्रवीत्तदाविष्णुर्देवेशोदुःखितोवचः ॥ अस्मिन्मन्वंतरेतीतिचतुर्विंशतिकेयुगे ॥ ६६ ॥ अवतीर्यरघुकुलेगृहेदश
 रथस्यच ॥ रावणस्यवधार्थायशांत्यर्थंचदिवौकसाम् ॥ ६७ ॥ रामरूपेणभवतासीतार्थमटतावने ॥ मत्पुत्रोहिंसितोदेवसूर्यपुत्रहितार्थिना ॥ ६८ ॥
 वालिनामप्लवंगेंद्रःसुग्रीवार्यैत्वयायतः ॥ दुःखेनानेनतप्तोहंगृह्णामिनसुतंनरम् ॥ ६९ ॥ अगृह्णमानंदेवेंद्रंकारणांतरवादिनम् ॥ हरिःप्रोचेऽशुनासीरंभुवोभाराव
 तारणे ॥ ७० ॥ अवतारंकरिष्यामिमर्त्यलोकेत्वहंप्रभो ॥ सूर्यपुत्रस्यनाशार्थंजयार्थमात्मजस्यते ॥ ७१ ॥ सारथ्यंचकरिष्यामिनाशंकुरु
 कुलस्यच ॥ ततोहृष्टोभवच्छक्रोविष्णुवाक्येनतेनह ॥ ७२ ॥ प्रतिगृह्णनरंहृष्टःसत्यंचास्तुवचस्तव ॥ एवमुक्त्वावरंदेवःप्रेषयित्वाच्युतःस्वयम् ॥ ७३ ॥
 गत्वातुपुंडरीकाक्षोब्रह्माणंप्राहवैपुनः ॥ त्वयासृष्टमिदंसर्वत्रैलोक्यंसचराचरम् ॥ ७४ ॥ आवांकार्यस्यकरणेसहायौचतवप्रभो ॥ स्वयंकृत्वापुनर्नाशंकर्तुदेव
 नबुध्यसे ॥ ७५ ॥ कृतंजुगुप्सितंकर्मशंभुमेतंजिघांसता ॥ त्वयाचदेवदेवस्यसृष्टःकोपेनवैपुमान् ॥ ७६ ॥ शुद्धचर्थमस्यपापस्यप्रायश्चित्तंपरंकुरु ॥
 गृह्णन्वह्नित्रयंदेवअग्निहोत्रमुपाहर ॥ ७७ ॥ पुण्यतीर्थैतथादेशेवनेवापिपितामह ॥ स्वपत्न्यासहितोयज्ञंकुरुष्वास्मत्परिग्रहात् ॥ ७८ ॥ सर्वदेवास्त
 थादित्यारुद्राश्चापिजगत्पते ॥ आदेशंतेकरिष्यंतियतोस्माकंभवान्प्रभुः ॥ ७९ ॥ एकोहिगार्हपत्योग्निर्दक्षिणाग्निर्द्वितीयकः ॥ आहवनीयस्तृतीयस्तुत्रिकुंडेषुप्र
 प्रकल्पय ॥ ८० ॥ वर्तुलेत्वर्चयात्मानम्मामथोधनुराकृतौ ॥ चतुःकोणेहरंदेवंऋग्यजुःसामनामभिः ॥ ८१ ॥ अग्नीनुत्पाद्यतपसापराभृद्धिमवाप्यच ॥

दिव्यवर्षसहस्रंतुहुत्वाग्निशमायेष्यसि ॥८२॥ अग्निहोत्रात्परं नान्यत्पवित्रमिह पठ्यते ॥ सुकृतेनाग्निहोत्रेण प्रशुद्धयंति भुवि द्विजाः ॥ ८३ ॥ पंथानो देवलो
 कस्य ब्राह्मणैर्दशितास्त्वमी ॥ एकोऽग्निः सर्वदाधार्यो गृहस्थेन द्विजन्मना ॥ ८४ ॥ विनाग्निना द्विजेनेह गार्हस्थ्यं न तु लभ्यते ॥ भीष्म उवाच ॥ यो सौ कपालादुत्पन्नो
 नरो नाम धनुर्द्धरः ॥ ८५ ॥ किमेष माधवा ज्ञात उता होस्वेन कर्मणा ॥ उतरुद्रेण जनितो ह्यथवा बुद्धिपूर्वकम् ॥ ८६ ॥ ब्रह्मन् हिरण्यगर्भो
 यमंडजातश्चतुर्मुखः ॥ अद्भुतं पञ्चमंतस्य वक्रं तत्कथमुत्थितम् ॥ ८७ ॥ सत्वे रजो न दृश्ये तन सत्त्वं रजसि क्वचित् ॥ सत्त्वस्थो भगवान् ब्रह्मा कथमुद्रेकमादधा
 त् ॥ ८८ ॥ मूढात्मनानरो येन हंतुं हि प्रहितो हरं ॥ ८९ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ महेश्वर हरी चैतौ द्विवे सत्पथि स्थितौ ॥ ९० ॥ तयोरविदितं नास्ति सिद्धा सिद्धं महा
 त्मनोः ॥ ब्रह्मणः पंचमं वक्रमूर्द्धमासीन् महात्मनः ॥ ९० ॥ ततो ब्रह्मा भवन्मूढोरजसा चोपबृंहितः ॥ ततो यं तेजसा सृष्टिममन्यत मया कृता ॥ ९१ ॥ मत्तो न्यो
 नास्ति वै देवो येन सृष्टिः प्रवर्तिता ॥ सह देवाः स गंधर्वाः पशुपक्षिमृगाकुलाः ॥ ९२ ॥ एवं मूढः स पंचास्यो विरिंचिर भवत्पुनः ॥ प्राग्वक्रं मुखमेतस्य ऋग्वे
 दस्य प्रवर्तकम् ॥ ९३ ॥ द्वितीयं वदनं तस्य यजुर्वेद प्रवर्तकम् ॥ तृतीयं सामवेदस्य अथर्वार्थं चतुर्थकम् ॥ ९४ ॥ सांगोपांगेति हासांश्च सरहस्यान्संग्रहान् ॥
 वेदानधीते वक्रेण पंचमेनोर्द्धं चक्षुषा ॥ ९५ ॥ तस्यासुरसुराः सर्वे वक्रस्याद्भुतवर्चसः ॥ तेजसान प्रकाशं ते दीपाः सूर्यो दयेयथा ॥ ९६ ॥ स्वपुरेष्वपि सो द्वे गाह्य
 वर्तत विचेतसः ॥ न कंचिद्गणयेच्चान्यं तेजसा क्षिपते परान् ॥ ९७ ॥ नाभिगंतुं न च द्रष्टुं पुरस्तात् नोपसर्पितुम् ॥ शेकुस्त्रस्ताः सुरास्सर्वे पद्मयोनिं महाप्रभुम् ॥ ९८ ॥
 अभिभूता मिवात्मानं मन्यमाना हत त्विषः ॥ सर्वे ते मंत्रयामासुर्देवता हितमात्मनः ॥ ९९ ॥ गच्छामः शरणं शंभुं निस्तेजसोस्य तेजसा ॥ १०० ॥ देवा ऊचुः ॥
 नमस्ते सर्वसत्त्वेश महेश्वर नमो नमः ॥ १०० ॥ जगद्योने परं ब्रह्मभूतानां त्वंसनातनः ॥ प्रतिष्ठा सर्वजगतां त्वं हेतुर्विष्णुना सह ॥ १०१ ॥ एवं संस्तूय
 मानो सौ देवर्षिपितृदानवैः ॥ अंतर्हित उवाचे दं देवाः प्रार्थयते प्सितम् ॥ १०२ ॥ देवा ऊचुः ॥ प्रत्यक्षदर्शनं दत्वा देहि देवयथे प्सितम् ॥ कृत्वा कारुण्य
 मस्माकं वरश्चापि प्रदीयताम् ॥ १०३ ॥ यदस्माकं महद्दीर्घं तेजोजः पराक्रमः ॥ तत्सर्वं ब्रह्मणाग्रस्तं पंचमास्यस्य तेजसा ॥ १०४ ॥ विनेशुः सर्वतेजांसित्वत्प्रसा
 दात्पुनः प्रभो ॥ जायते तु यथा पूर्वतथा कुरु महेश्वर ॥ १०५ ॥ ततः प्रतन्न वदनो देवैश्चापि नमस्कृतः ॥ जगाम यत्र ब्रह्मा सौरजो हंकारमूढधीः ॥ १०६ ॥
 स्तुवंतो देवदेवेशं परिवार्य समाविशन् ॥ ब्रह्मा तमागतं रुद्रं न जज्ञे रजसा वृतः ॥ १०७ ॥ सूर्यकोटि स हस्त्राणां तेजसारं जयन् जगत् ॥ तदा दृश्यत विश्वात्मा
 विश्वसृग्विश्वाभावनः ॥ १०८ ॥ स पितामहमासीनं सकलं देवमंडलम् ॥ अभिगम्य ततोरुद्रो ब्रह्माणं परमेष्विनम् ॥ १०९ ॥ अहोति तेजसा वक्रमधिकं देवराजते ॥
 एवमुक्त्वा दृष्ट्वा संतुमु मोच शशिशेखरः ॥ ११० ॥ वामांगुष्ठनखाग्रेण ब्रह्मणः पंचमं शिरः ॥ चकर्त कदलीगर्भं नरः करुहैरिव ॥ १११ ॥ विच्छिन्नं तु शिरः पश्चाद्भवह

स्तेस्थितंतदा ॥ ग्रहमंडलमध्यस्थोद्वितीयइवचंद्रमाः ॥ ११२ ॥ करोत्क्षिप्तकपालेनननर्तचमहेश्वरः ॥ शिखरस्थेनसूर्येणकैलासइवपर्वतः ॥ ११३ ॥ छिन्नेव
 क्रेततोदेवाहृष्टास्तंवृषभध्वजम् ॥ तुष्टुवुर्विविधैस्तोत्रैर्देवदेवंपर्दिनम् ॥ ११४ ॥ देवाञ्जुः ॥ नमःकपालिनेनित्यंमहाकालस्यकालिने ॥ ऐश्वर्यज्ञानयु
 क्तायसर्वभागप्रदायिने ॥ ११५ ॥ नमोहर्षविलासायसर्वदेवमयायच ॥ कलौसंहारकर्तात्वंमहाकालःस्मृतोह्यसि ॥ ११६ ॥ भक्तानामार्तिनाशस्त्वंदुः
 खांतस्तेनचोच्यसे ॥ शंकरोष्याशुभक्तानांतेनत्वंशंकरःस्मृतः ॥ ११७ ॥ छिन्नं ब्रह्मशिरोयस्मात्त्वंकपालंविभर्षिच ॥ तेनदेवकपालत्वंस्तुतोह्यद्यप्रसीदनः ॥
 ॥ ११८ ॥ एवंस्तुतःप्रसन्नात्मदेवान्प्रस्थाप्यशंकरः ॥ स्वानिधिष्ण्यानिभगवांस्तत्रैवासीन्मुदान्वितः ॥ ११९ ॥ विज्ञायब्रह्मणोभावंततोवीरस्यजन्मच ॥
 शिरोनीरस्यवाक्यात्तुलोकानांकोपशांतये ॥ १२० ॥ शिरस्यंजलिमाधायतुष्टावाथप्रणम्यतम् ॥ तेजोनिधिपरंब्रह्मज्ञातुमित्थंप्रजापतिम् ॥ १२१ ॥ निरुक्तसूक्तर
 हस्यैर्ऋग्यजुःसामभाषितैः ॥ ॥ रुद्रउवाच ॥ ॥ अप्रमेयतमस्तेस्तुपरमस्यपरात्मने ॥ १२२ ॥ अद्भुतानांप्रसूतिस्त्वंतेजसांनिधिरक्षयः ॥ विजयाद्विश्वभा
 वस्त्वंसृष्टिकर्तामहाद्युते ॥ १२३ ॥ ऊर्ध्ववक्रनमस्तेस्तुसत्वात्मकधरात्मक ॥ जलशायिन्जलोत्पन्नजलालयनमोस्तुते ॥ १२४ ॥ जलजोत्फुल्लपत्राक्षजयदेवपि
 तामह ॥ त्वयाह्युत्पादितःपूर्वसृष्ट्यर्थमहमीश्वर ॥ १२५ ॥ यज्ञाहुतिसदाहारयज्ञांगेशनमोस्तुते ॥ स्वर्णगर्भपद्मगर्भदेवगर्भप्रजापते ॥ १२६ ॥ त्वंयज्ञ
 स्त्वंवषट्कारःस्वधात्वंपद्मसंभव ॥ वचनेनतुदेवानांशिरश्छिन्नमयाप्रभो ॥ १२७ ॥ ब्रह्महत्याभिभूतोस्मिमांत्वंपाहिजगत्पते ॥ इत्युक्तोदेवदेवेनब्रह्मावच
 नमब्रवीत् ॥ १२८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ सखानारायणोदेवःसत्वांपूतंकरिष्यति ॥ कीर्तनीयस्त्वयाधन्यःसमेपूज्यःस्वयंविभुः ॥ १२९ ॥ अनुध्यातोऽसिवै
 नूनंतेनदेवेनविष्णुना ॥ येनतेभक्तिरुत्पन्नास्तोतुंमामतिरुत्थिता ॥ १३० ॥ शिरश्छेदात्कपालीत्वंसोमसिद्धांतकारकः ॥ कोटीःशतंचविप्राणामुद्धर्ता
 सिमहाद्युते ॥ १३१ ॥ ब्रह्महत्याव्रतंकुर्यान्नान्यत्किंचनविद्यते ॥ अभाष्याःपापिनःक्रूराब्रह्मघ्नाःपापकारिणः ॥ १३२ ॥ वैतानिकाविकर्मस्थानतेभाष्याःकथंचन
 तैस्तुदृष्टैस्तथाकार्यभास्करस्यावलोकनम् ॥ १३३ ॥ अंगरूपशैकृतेरुद्रसचैलोजलमाविशेत् ॥ एवंशुद्धिमवाप्नोतिपूर्वदृष्टांमनीषिभिः ॥ १३४ ॥ सभवा
 न्ब्रह्महन्तासिशुद्ध्यर्थंव्रतमाचर ॥ चीर्णेव्रतेपुनर्भूयःप्राप्स्यसित्वंवरान्वहून् ॥ १३५ ॥ एवमुक्त्वागतोब्रह्मारुद्रस्तन्नाभिजज्ञिवान् ॥ अर्चितयत्तदाविष्णुंध्या
 नगत्याततःस्वयं ॥ १३६ ॥ लक्ष्मीसहायंवरदंदेवदेवंसनातनम् ॥ अष्टांगप्रणिपातेनदेवदेवस्त्रिलोचनः ॥ १३७ ॥ तुष्टावप्रणतोभूत्वाशंखचक्रगदाध
 रम् ॥ ॥ रुद्रउवाच ॥ परंपराणाममृतंपुराणंपरात्परंविष्णुमनंतवीर्यं ॥ १३८ ॥ स्मरामि नित्यं पुरुषं वरेण्यं नारायणं निष्प्रतिमं पुराणम् ॥ परात्परं पूर्वजमु
 प्रवेगंगं भीरुगं भीरधियां प्रधानम् ॥ १३९ ॥ नतोस्मि देवं हरिमीशितारंतपरापरंधामपरंचधाम ॥ परापरंतत्परमंचधाम परापरे शं पुरुषं विशालम् ॥ १४० ॥

नारायणंस्तौमिविशुद्धभावंपरापरं सूक्ष्ममिदं ससर्ज ॥ सदास्थितत्वात्पुरुषप्रधानमृशांतं प्रधानं शरणं ममास्तु ॥ १४१ ॥ नारायणं वीतमलं
पुराणं परात्परं विष्णुमपारपारम् ॥ पुरातनं नीतिमतां प्रधानं धृतिक्षमाशांतिपरं क्षितीशम् ॥ १४२ ॥ शुभं सदास्तौमिमहानुभावं सहस्रमू
र्ध्नामनेकपादम् ॥ अनंतबाहुं शशिसूर्यनेत्रं क्षराक्षरं क्षीरसमुद्रनिद्रम् ॥ १४३ ॥ नारायणंस्तौमिपरंपरेशं परात्परं यद्विदशैरगम्यम् ॥ त्रिसर्गसंस्थं
त्रिहुताशनेत्रं त्रितत्त्वलक्ष्यं त्रिलयं त्रिनेत्रम् ॥ १४४ ॥ नमामिनारायणमप्रमेयं कृते सितं द्वापरतश्चरत्तम् ॥ कलौ च कृष्णं तमथोनमामिससर्जयोवक्रतएव
विप्रान् ॥ १४५ ॥ भुजांतरात्क्षत्रमथोरुयुग्माद्विशः पदाग्राच्च तथैव शूद्रान् ॥ नमामितं विश्वतनुं पुराणं परात्परं पारगमप्रमेयम् ॥ १४६ ॥ सूक्ष्ममूर्तिमहामूर्तिं
विद्यामूर्तिममूर्तकम् ॥ कवचं सर्वदेवानां नमस्येवारिजेक्षणम् ॥ १४७ ॥ सहस्रशीर्षं देवेशं सहस्राक्षं महाभुजम् ॥ जगत्संव्याप्य तिष्ठंतं नमस्ये परमेश्वरम् ॥ १४८ ॥
शरण्यं शरणं देवं विष्णुं जिष्णुं सनातनम् ॥ नीलमेघप्रतीकाशनमस्येशार्द्धपाणिनम् ॥ १४९ ॥ शुद्धं सर्वगतं नित्यं व्योमरूपं सनातनम् ॥ भावाभावविनिर्मु
क्तं नमस्ये सर्वगं हरिम् ॥ १५० ॥ नचात्र किंचित्पश्यामिव्यतिरिक्तं तवाच्युत ॥ त्वन्मयं च प्रपश्यामि सर्वमेतच्चराचरम् ॥ १५१ ॥ एवं तु वदतस्तस्य रुद्रस्य
परमोष्ठिनः ॥ इतीरिते स्तेनसनातनस्वयं परात्परस्तस्य बभूव दर्शने ॥ १५२ ॥ रथांगपाणिर्गरुडासनो गिरिविदीपयन् भास्करवत्समुत्थितः ॥ वरं वृणीष्वेति सना
तनो ब्रवीद्भरस्तवाहं वरदः समागतः ॥ १५३ ॥ इतीरिते रुद्रवरो जगाद ममातिशुद्धिर्भविता सुरेश ॥ नचास्य पापस्य हरं हि चान्यत्संदृश्यते ग्र्यं च ऋते भवं तम् ॥ १५४ ॥
ब्रह्महत्याभिभूतस्य तनुर्मैकृष्णतांगता ॥ शवगंधश्च मे गात्रे लोहस्याभरणानि मे ॥ १५५ ॥ कथं मे न भवे देव मे तद्रूपं जनार्दनम् ॥ किं करोमि महादेव येन मे पूर्वि
कातनूः ॥ १५६ ॥ त्वत्प्रसादेन भविता तन्मे कथय चाच्युत ॥ विष्णुरुवाच ॥ ब्रह्मवध्या पराचो ग्रासर्वं कष्टप्रदा परा ॥ १५७ ॥ मनसापि न कुर्वीत पापस्यास्य तु भा
वनाम् ॥ भवता देव वाक्येन निष्ठा चैषानि बोधिता ॥ १५८ ॥ इदानीं त्वं महाबाहो ब्रह्मणोक्तं समाचर ॥ भस्मसर्वाणि गात्राणि त्रिकालं वर्षयेस्तनौ ॥ १५९ ॥ शिखायां क
र्णयोश्चैव करे चास्थीनि धारय ॥ एवं च कुर्वतो रुद्रकष्टं नैव भविष्यति ॥ १६० ॥ संदिश्येवं स भगवंस्ततो तद्भानमीश्वरः ॥ लक्ष्मीसहायोगतवान् रुद्रस्तं ना
भिजज्ञिवान् ॥ १६१ ॥ कपालपाणिर्देवेशः पर्यटन् वसुधामिमाम् ॥ हिमवतं समैनाकं मेरुणा च सहैव तु ॥ १६२ ॥ कैलासं सकलं विध्यं नीलं चैव महागिरिम् ॥
कांचीं काशीं ताम्रलिप्तां मगधामाविलां तथा ॥ १६३ ॥ वत्सगुल्मं च गोकर्णं तथा चैवोत्तरान्कुरुन् ॥ भद्राश्वं केतुमालं च वर्षहैरण्यकं तथा ॥ १६४ ॥ कामरूपं
प्रभासं च महेंद्रं चैव पर्वतम् ॥ ब्रह्महत्याभिभूतो सौभ्रमं स्त्राणं न विदति ॥ १६५ ॥ त्रपान्वितः कपालं तु पश्यन् हस्तगतं सदा ॥ करौ विधुन्वन् बहुशो
विक्षिप्तश्च मुहुर्मुहुः ॥ १६६ ॥ यदास्य धुन्वतो हस्तौ कपालं पतते न तु ॥ तदास्य बुद्धिरुत्पन्ना व्रतं चैतत्करोम्यहम् ॥ १६७ ॥ मदीयेनैव मा

गैणद्विजायास्यंतिसर्वतः ॥ ध्यात्वैवंसुचिरंदेवोवसुधांविचचारह ॥ ६८ ॥ पुष्करंतुसमासाद्यप्रविष्टोरण्यमुत्तमम् ॥ नानाद्रुमलताकीर्णं
 नानामृगरवाकुलम् ॥ ६९ ॥ द्रुमपुष्पभरामोदवासितंयत्सुवायुना ॥ बुद्धिपूर्वमिवन्यस्तैःपुष्पैर्भूषितभूतलम् ॥ १७० ॥ नानागंधरसैरन्यैः
 पक्कापक्कैःफलैस्तथा ॥ विवेशतरुबृंदेनपुष्पामोदाभिनंदितः ॥ ७१ ॥ अत्राराधयतोभक्त्याब्रह्मादास्यतिमेवरम् ॥ ब्रह्मप्रसादात्संप्राप्तं पौष्करं
 ज्ञानमीप्सितम् ॥ ७२ ॥ पापघ्नंदुष्टशमनंपुष्टिश्रीबलवर्द्धनम् ॥ एवंवैध्यायतस्तस्यरुद्रस्यामिततेजसः ॥ ७३ ॥ आजगामततोब्रह्माभक्तिप्रीतो
 थकंजजः ॥ उवाचप्रणतंरुद्रमुत्थाप्यचपुनर्गुरुः ॥ ७४ ॥ दिव्यव्रतोपचारेणसोहमाराधितस्त्वया ॥ भवताश्रद्धयात्यर्थंममदर्शनकांक्षया ॥ ७५ ॥ व्रत
 स्थामांहिपश्यंतिमनुष्यादेवतास्तथा ॥ तदिच्छयाप्रयच्छामिवरंयत्प्रवरंवरम् ॥ ७६ ॥ सर्वकामप्रसिद्धयर्थंव्रतंयस्मान्निषेवितम् ॥ मनोवाक्कायभावैश्च
 संतुष्टेनांतरात्मना ॥ ७७ ॥ कंददामिचवैकामंवदभोस्तेयथेप्सितम् ॥ रुद्रउवाच ॥ एषएवाद्यभगवन्सुपर्याप्तोमहावरः ॥ ७८ ॥ यद्वृष्टोसिजगद्वंद्वजगत्कर्तर्नमो
 स्तुते ॥ महतायज्ञसाध्येनबहुकालार्जितेनच ॥ ७९ ॥ प्राणव्ययकरेणत्वंतपसादेवदृश्यते ॥ इमंकपालंदेवेशनकरात्पतितंविभो ॥ १८० ॥ त्रपाकराऋषी
 णांचचर्यैषाकुत्सिताविभो ॥ त्वत्प्रसादाद्भूतंचेदंकृतंकापालिकंतुयत् ॥ ८१ ॥ सिद्धमेतत्प्रपन्नस्यमहाव्रतामिहोच्यताम् ॥ पुण्यप्रदेशेयस्मिस्तुक्षिपामीदं
 वदस्वमे ॥ ८२ ॥ पूतोभवामियेनाहंमुनीनांभावितात्मनाम् ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ अविमुक्तंभगवतः स्थानमस्तिपुरातनम् ॥ ८३ ॥ कपालमोचनंतीर्थंतव
 तत्रभविष्यति ॥ अहंचत्वंस्थितस्तत्रविष्णुश्चापिभविष्यति ॥ ८४ ॥ दर्शनेभवतस्तत्रमहापातकिनोपिये ॥ तोपिभोगान्समश्रंतिविशुद्धाभवनेमम ॥ ८५ ॥
 वरणापिअसीचापिद्वेनद्यौसुरवल्लभे ॥ अंतरालेतयोःक्षेत्रेवध्यानविशतिक्रचित् ॥ ८६ ॥ तीर्थानांप्रवरंतीर्थक्षेत्राणांप्रवरंतव ॥ आदेहपतनाद्येतुक्षेत्रं
 सेवंतिमानवाः ॥ ८७ ॥ तेमृताहंसयानेनदिवंयांत्यकुतोभयाः ॥ पंचक्रोशप्रमाणेनक्षेत्रंदत्तंमयातव ॥ ८८ ॥ क्षेत्रमध्याद्यदागंगामिष्यतिसरित्प
 तिम ॥ तदासामहतीपुण्यापुरीरुद्रभविष्यति ॥ ८९ ॥ पुण्याचोदङ्मुखीगंगाप्राचीचापिसरस्वती ॥ उदङ्मुखीयोजनेद्वेगच्छतेजाह्नवीनदी ॥ १९० ॥
 तत्रवैविबुधाःसर्वेमयासहसवासवाः ॥ आगतावासमेष्यंतिकपालंतत्रमोचय ॥ ९१ ॥ तस्मिंस्तीर्थेतुयेगत्वापिडदानेनवैपितृन् ॥ श्राद्धैस्तुप्रीण
 यिष्यंतितेषांलोकोऽक्षयोदिवि ॥ ९२ ॥ वाराणस्यामहातीर्थेनरःस्नातोविमुच्यते ॥ सप्तजन्मकृतात्पापाद्गमनादेवमुच्यते ॥ ९३ ॥ तत्तीर्थंसर्वतीर्थानामुत्तमं
 परिकीर्तितम् ॥ त्यजंतितत्रयेप्राणान्प्राणिनःप्रणतास्तव ॥ ९४ ॥ रुद्रत्वंतेसमासाद्यमोदंतेभवतासह ॥ तत्रापिहितुयदत्तंदानंरुद्रयतात्मना ॥ ९५ ॥
 स्यान्महच्चफलंतस्यभविताभावितात्मनः ॥ स्वांगस्फुटितसंस्कारंतत्रकुर्वतियेनराः ॥ ९६ ॥ तेरुद्रलोकमासाद्यमोदंतेसुखिनःसदा ॥

तत्र पूजाजपो होमः कृतो भवति देहिनां ॥ ९७ ॥ अनन्तफलदः स्वर्गो रुद्रभक्तियुतात्मनः ॥ तत्र दीपप्रदाने तु ज्ञानचक्षुर्भवेन्नरः ॥ ९८ ॥ अव्यंगतरुणं
सौम्यं रूपवन्तं तु गोसुतम् ॥ योङ्कयित्वा मोचयति स याति परमं पदम् ॥ ९९ ॥ पितृभिः सहितो मोक्षं गच्छते नात्र संशयः ॥ अथ किं बहुनोक्ते
नयत्तत्र क्रियते नरैः ॥ २०० ॥ कर्मधर्मसमुद्दिश्य तदनन्तफलं भवेत् ॥ स्वर्गोपवर्गयोर्हेतुस्तद्धितीर्थं ममतं भुवि ॥ १ ॥ स्नानाज्जपात्तथा होमादनन्तफल
साधनम् ॥ गत्वा वाराणसी तीर्थं भक्त्या रुद्रपरायणाः ॥ २ ॥ ये तत्र पंचतां प्राप्ता भक्तास्ते नात्र संशयः ॥ वसवः पितरो ज्ञेयारुद्राश्चैव पितामहाः ॥ ३ ॥
प्रपितामहास्तथा दित्या इत्येषा वै दकी श्रुतिः ॥ त्रिविधः पिंडदानाय विधिरुक्तो मया नव ॥ ४ ॥ मानुषैः पिंडादानं तु कार्यं मन्त्रागैस्सदा ॥ पिं
डदानं च तत्रैव स्वपुत्रैः कार्यमादरात् ॥ ५ ॥ सुपुत्रास्ते पितॄणां तु भवंति सुखदायकाः ॥ प्रोक्तं तीर्थं मया तु भ्यंदर्शनादपि मुक्तिदम् ॥ ६ ॥ स्नात्वा तु सलिले त
त्र मुच्यते जन्मबंधनात् ॥ विमुक्तो ब्रह्महत्यायास्तत्र रुद्रयथा सुखम् ॥ ७ ॥ अविमुक्ते मया दत्तो तिष्ठत्वं भार्यया सह ॥ ८ ॥ रुद्र उवाच ॥ पृथिव्यां
यानि तीर्थानि तेष्वहं विष्णुना सह ॥ ८ ॥ तिष्ठामि भवतोक्तेन वर एष वृत्तो मया ॥ अहं देवो महादेव आराध्यो भवता सदा ॥ ९ ॥ वरं दास्यामि ते चाहं संतुष्टेनां त
रात्मना ॥ विष्णोश्चाहं प्रदास्यामि वरांश्च मनसीप्सितान् ॥ २१० ॥ सुराणां चैव सर्वेषां मुनीनां भवितात्मनाम् ॥ अहं दाता अहं याच्यो नान्यो
भाव्यः कथंचन ॥ ११ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं करिष्ये हं रुद्रयत्नं योक्तं वचः शुभम् ॥ नारायणश्च ते वाक्यं कर्ता सर्वे न संशयः ॥ १२ ॥ विसृज्यैवं तदारुद्रं ब्रह्माचां तरधी
यत ॥ वाराणस्यां महादेवो गत्वा तीर्थं न्यवेशयत् ॥ १३ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणे प्रथमे सृष्टिखंडे रुद्रस्य ब्रह्मवध्यानां श्रुतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ भीष्म उवाच ॥
किं कृतं ब्रह्मणा ब्रह्मन्प्रेष्य वाराणसीपुरीम् ॥ जनार्दनेन किं कर्म शंकरेण च यन्मुने ॥ १ ॥ कथं यज्ञः कृतस्तेन कस्मिंस्तीर्थे वदस्व मे ॥ के स दस्याः ऋत्विजश्च
सर्वास्तान् प्रब्रवीहि मे ॥ २ ॥ के देवास्तर्पितास्तेन एतन्मे कौतुकं महत् ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ श्रीनिधानं पुरं मेरोः शिखरे रत्नचित्रितम् ॥ ३ ॥ अनेकाश्चर्यनि
लयं बहुपादपसंकुलम् ॥ विचित्रधातुभिश्चित्रं स्वच्छरुफटिकनिर्मलम् ॥ ४ ॥ लतावितानशोभाढ्यं शिखिशब्दविनादितम् ॥ मृगेन्द्ररववित्रस्तगज
यूथसमाकुलम् ॥ ५ ॥ निर्झरांबुप्रपातोत्थशीकरासारशीतलम् ॥ वाताहततरुव्रातप्रसन्नापानचित्रितम् ॥ ६ ॥ मृगनाभिवरामोदवासिताशेषकाननम् ॥
लतागृहरतिश्रान्तसुप्तविद्याधराध्वगम् ॥ ७ ॥ प्रगीतकिन्नरव्रातमधुरध्वनिनादितम् ॥ तस्मिन्ननेकविन्यासशोभिताशेषभूमिकम् ॥ ८ ॥ वैराजं नाम भवनं
ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ॥ तत्र दिव्यांगनोद्गीतमधुरध्वनिनादिता ॥ ९ ॥ पारिजाततरुत्पन्नमंजरीदाममालिनी ॥ रत्नरश्मिसमूहोत्थबहुवर्णविचित्रिता ॥ १० ॥
विन्यस्तस्तंभकोटिस्तु निर्मलादर्शशोभिता ॥ अप्सरोनृत्यविन्यासविलासोल्लासलासिता ॥ ११ ॥ बह्वातोद्यसमुत्पन्नसमूहस्वननादिता ॥ लयतालयुता

नेकगीतवादित्रशोभिता ॥ १२ ॥ सभाकांतिमतीनामदेवानां शर्मदायिका ॥ ऋषिसंघसमायुक्तामुनिबृन्दनिषेविता ॥ १३ ॥ द्विजातिसामशब्देननादितानंददा
 यिनी ॥ तस्यांनिविष्टोदेवेशस्संध्यासत्कः पितामहः ॥ १४ ॥ ध्यायतिस्मपरं देवयेनेदं निर्मितं जगत् ॥ ध्यायतो बुद्धिरुत्पन्ना कथं यज्ञं करोम्यहम् ॥ १५ ॥
 कस्मिन्स्थाने मया यज्ञः कार्यः कुत्र धरातले ॥ काशीप्रयागस्तुंगाचनैमिषं शृङ्खलं तथा ॥ १६ ॥ कांचीभद्रादेविकाचकुरुक्षेत्रं सरस्वती ॥ प्रभासादीनि तीर्थानि
 पृथिव्यामिह मध्यतः ॥ १७ ॥ क्षेत्राणि पुण्यतीर्थानि संतियानीह सर्वशः ॥ मदादेशाच्च रुद्रेण कृतान्यन्यानि भूतले ॥ १८ ॥ यथाहं सर्वदेवेषु आदिदेवो व्यव
 स्थितः ॥ तथा चैकं परं तीर्थमादिभूतं करोम्यहम् ॥ १९ ॥ अहं यत्र समुत्पन्नः पद्मं तद्विष्णुनाभिजम् ॥ पुष्करं प्रोच्यते तीर्थं मृषिभिर्वेदपाठकैः ॥ २० ॥ एवं
 चिंतयतस्तस्य ब्रह्मणस्तु प्रजापतेः ॥ मतिरेषा समुत्पन्ना ब्रजाम्येष धरातले ॥ २१ ॥ प्राक्स्थानं स समासाद्य प्रविष्टस्तद्वनोत्तमम् ॥ नानाद्रुमलताकीर्णं नाना
 पुष्पोपशोभितम् ॥ २२ ॥ नानापक्षिरवाकीर्णं नानामृगगणकुलम् ॥ द्रुमपुष्पभरामोदैर्वासयद्यत्सुरासुरान् ॥ २३ ॥ बुद्धिपूर्वमिव न्यस्तैः पुष्पै
 र्भूषितभूतलम् ॥ नानागंधरसैः पक्वाः पक्वैश्च षड्रूद्रवैः ॥ २४ ॥ फलैः सुवर्णरूपाढ्यैर्ग्राणदृष्टिमनोहरैः ॥ जीर्णपत्रतृणं यत्र शुष्ककाष्ठफलानि च ॥ २५ ॥
 बहिःक्षिपति जातानि मारुतोनुग्रहादिव ॥ नानापुष्पसमूहानां गंधमादाय मारुतः ॥ २६ ॥ शीतलो वातिखंभूमिं दिशो यत्राभिवासयन् ॥ हरितस्निग्धानि
 शिखरैरकीटकवनोत्कटैः ॥ २७ ॥ वृक्षैरनेकसंज्ञैर्यद्भूषितं शिखरान्वितैः ॥ अरोगैर्दर्शनीयैश्च सुवृत्तैः कैश्चिदुज्ज्वलैः ॥ २८ ॥ कुटुंबमिव विप्राणामृ
 त्विग्भिर्भातिसर्वतः ॥ शोभन्ते धातुसंकाशैरंकुरैः प्रावृताः द्रुमाः ॥ २९ ॥ कुलीनैरिव निश्छिद्रैः स्वगुणैः प्रावृता नराः ॥ पवनाविद्धशिखरैस्पर्शंती वपरस्परम्
 ॥ ३० ॥ आजिघ्रंती वचान्योन्यं पुष्पशाखावतंसकाः ॥ नागवृक्षाः क्वचित्पुष्पैर्द्रुमवानरिकेसरैः ॥ ३१ ॥ नयनैरिव शोभन्ते चंचलैः कृष्णतारकैः ॥ पुष्पसं
 पन्नशिखराः कर्णिकारद्रुमाः क्वचित् ॥ ३२ ॥ युग्मयुग्माद्विधाचेह शोभन्त इव दंपती ॥ सुपुष्पप्रभवाटोपैस्सिद्धुवारद्रुपंक्तयः ॥ ३३ ॥ मूर्तिमत्य इवाभांति पूजि
 ता वनदेवताः ॥ क्वचित्क्वचित्कुंदलताः सपुष्पाभरणोज्ज्वलाः ॥ ३४ ॥ दिक्षु वृक्षेषु शोभन्ते बालचंद्रा इवोच्छ्रिताः ॥ सर्जार्जुनाः क्वचिद्भ्रान्तिवनोद्देशेषु पुष्पिताः
 ॥ ३५ ॥ धौतकौशेयवासोभिः प्रावृताः पुरुषा इव ॥ अतिमुक्तकवल्लीभिः पुष्पिताभिस्तथा द्रुमाः ॥ ३६ ॥ उपगूढाविराजन्ते स्वनारीभिरिव प्रियाः
 अपरस्परसंसक्तैः सालाशोकाश्च पल्लवैः ॥ ३७ ॥ हस्तैर्हस्तान्स्पर्शंती वसुहृदश्चिरसंगताः ॥ फलपुष्पभरानम्राः पनसाः सरलार्जुनाः ॥ ३८ ॥
 अन्योन्यमर्चयन्ती वपुष्पैश्चैव फलैस्तथा ॥ मारुतावेगसंश्लिष्टैः पादपास्सालबाहुभिः ॥ ३९ ॥ अभ्याशमागतं लोकं प्रति भावैरिवोत्थिताः ॥ पुष्पाणामवरो
 धेन सुशोभार्थं निवेशिताः ॥ ४० ॥ वसंतमहमासाद्य पुरुषान्स्पर्द्धयन्ति हि ॥ पुष्पशोभाभरनतैः शिखरैर्वायुकंपितैः ॥ ४१ ॥ नृत्यन्ती वनराः प्रीताः स्रगलंकृ

तशेखराः ॥ शृंगाग्रपवनक्षिप्ताः पुष्पाबलियुताद्रुमाः ॥ ४२ ॥ सवल्लीकाः प्रनृत्यंति मानवा इव सप्रियाः ॥ स्वपुष्पनतवल्लीभिः पादपाः कचिदावृताः ॥ ४३ ॥
भांतितारागणैः श्वित्रैश्चरदीवनभस्तलम् ॥ द्रुमाणामथवाग्रेषु पुष्पितामालतीलताः ॥ ४४ ॥ शेखरा इव शोभन्ते रचिता बुद्धिपूर्वकम् ॥ हरिताः कांचनच्छा
याः फलिताः पुष्पिताद्रुमाः ॥ ४५ ॥ सौहृदं दशयन्ती विनराः साधुसमागमे ॥ पुष्पकिंजल्ककपिलागताः सर्वदिशा सुच ॥ ४६ ॥ कदंबपुष्पस्य जयं घोषयन्ती व
षट्पदाः ॥ क्वचित् पुष्पासवक्षीबाः संपतन्ति ततस्ततः ॥ ४७ ॥ पुंस्कोकिलगणा वृक्षगहनेष्विव सप्रियाः ॥ शिरीषपुष्पसंकाशाः शुक्रामिथु
नशः क्वचित् ॥ ४८ ॥ कीर्तयन्ति गिरश्चित्राः पूजिता ब्राह्मणायथा ॥ सहचारि सुसंयुक्ता मयूराश्चित्रवर्हिणः ॥ ४९ ॥ वनान्तेष्वपि नृत्यन्ति शोभन्त इव नर्तकाः ॥
कूजन्तः पक्षि संघातानाना रूतविराविणः ॥ ५० ॥ कुर्वन्ति रमणीयं वै रमणीयतरं वनम् ॥ नाना मृगगणा कीर्णानित्यं प्रमुदितां डजम् ॥ ५१ ॥ तद्वनं नन्दनसमं
मनोदृष्टि विवर्द्धनम् ॥ पद्मयोनिस्तु भगवांस्तथारूपं वनोत्तमम् ॥ ५२ ॥ ददर्शादर्शवद्दृष्ट्या सौम्यया पापयन्निव ॥ तावृक्षपङ्क्तयः सर्वा दृष्ट्वा देवं तथागतम् ॥ ५३ ॥
निवेद्य ब्रह्मणे भक्त्या मुमुक्षुः पुष्पसंपदः ॥ पुष्पप्रतिग्रहं कृत्वा पादपानां पितामहः ॥ ५४ ॥ वरं वृणीध्वं भद्रं वः पादपानित्युवाच सः ॥ एवमुक्ता भगवता
तरवो निरवग्रहाः ॥ ५५ ॥ ऊचुः प्राञ्जलयः सर्वे नमस्कृत्वा विरिञ्चनम् ॥ वरं ददासि चेद्देव प्रपन्नजनवत्सल ॥ ५६ ॥ इहैव भगवन्नित्यं वने संनिहितो भव ॥ एष नः
परमः कामः पितामहनमोस्तुते ॥ ५७ ॥ त्वंचेद्वससि देवेश वने स्मिन्निश्च भावन ॥ सर्वात्मना प्रपन्नानां वाञ्छतामुत्तमं वरम् ॥ ५८ ॥ वरकोटिभिरन्याभिरलं नो
दीयतां वरम् ॥ सन्निधानेन तीर्थेभ्य इदं स्यात्प्रवरं महत् ॥ ५९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ उत्तमं सर्वक्षेत्राणां पुण्यमेतद्भविष्यति ॥ नित्यं पुष्पफलोपेतानित्यं सुस्थिरयौ
वनाः ॥ ६० ॥ कामगाः कामरूपाश्च कामरूपफलप्रदाः ॥ कामसंदर्शनाः पुंसां तपःसिद्धयुज्ज्वलानृणाम् ॥ ६१ ॥ श्रिया परमया युक्ता मत्प्रसादाद्भविष्यथ ॥ एवं स
वरदो ब्रह्मा अनुजग्राह पादपान् ॥ ६२ ॥ स्थित्वा वर्षसहस्रं तु पुष्करं प्राक्षिपद्भुवि ॥ क्षितिर्निपतिता तेन व्यकंपतरसा तलम् ॥ ६३ ॥ विवशास्तत्यजुर्वेलांसा
गराः क्षुभितोर्मयः ॥ शक्राशनिहतानीव व्याघ्रव्यालावृतानि च ॥ ६४ ॥ शिखराण्यप्यशीर्यतपर्वतानां सहस्रशः ॥ देवसिद्धविमानानि गंधर्वनगराणि च ॥
॥ ६५ ॥ प्रचेलुर्बभ्रमुः पेतुर्विविशुश्च धरातलम् ॥ कपोतमेघाः स्वात्पेतुः पुटसंघातदर्शिनः ॥ ६६ ॥ ज्योतिर्गणांश्छादयन्तो बभूवुस्तीव्रभास्कराः ॥ महता त
स्य शब्देन मूकांधवधिरीकृतम् ॥ ६७ ॥ बभूवव्याकुलं सर्वत्रैलोक्यं संचराचरम् ॥ सुरासुराणां सर्वेषां शरीराणि मनांसि च ॥ ६८ ॥ अवसेदुश्च किमिति किमि
त्येतन्नज्जिरे ॥ धैर्यमालंब्य सर्वेथ ब्रह्माणं चाप्यलोकयन् ॥ ६९ ॥ न च ते तमपश्यन्त कुत्र ब्रह्मागतो ह्यभूत् ॥ किमर्थं कं पिता भूमिर्निमित्तोत्पातदर्शनम् ॥ ७० ॥
तावद्विष्णुर्गतस्तत्र यत्र देवाव्यवस्थिताः ॥ प्रीणपत्य इदं वाक्यमुक्तं वन्तो दिवौकसः ॥ ७१ ॥ किमेतद्भगवन्ब्रूहि निमित्तोत्पातदर्शनम् ॥ त्रैलोक्यं कं पितयेन सं

युक्तकालधर्मणा ॥ ७२ ॥ जातकल्पावसानंतुभिन्नमर्यादसागरम् ॥ चत्वारोदिग्गजाः किंतुवभूवुरचलाश्चलाः ॥ ७३ ॥ समावृताधराकस्मात्सप्तसागरवारि
 णा ॥ उत्पत्तिर्नास्तिशब्दस्यभगवन्निःप्रयोजना ॥ ७४ ॥ यादृशोवास्मृतः शब्दो न भूतो न भविष्यति ॥ त्रैलोक्यमाकुलं येन चक्रे रौद्रेण चोद्यता ॥ ७५ ॥ शुभो
 शुभोवाशब्दोरेयं त्रैलोक्यस्य दिवौकसाम् ॥ भगवन् यदि जानासि किमेतत्कथयस्वनः ॥ ७६ ॥ एवमुक्तो ब्रवीद्विष्णुः परमेणानुभावितः ॥ मा भैष्वमरुतः
 सर्वेश्वणुध्वंचात्रकारणम् ॥ ७७ ॥ निश्चयेनानुविज्ञाय वक्ष्याम्येष यथाविधम् ॥ पद्महस्तो हि भगवान् ब्रह्मालोकपितामहः ॥ ७८ ॥ भूपदेशेषु पुण्य
 राशौ यज्ञं कर्तुं व्यवस्थितः ॥ अवरोहे पर्वतानां वने चातीव शोभने ॥ ७९ ॥ कमलं तस्य हस्तात्तु पतितं धरणीतले ॥ तस्य शब्दो महानेष येन यूयं प्रकंपिताः
 ॥ ८० ॥ तत्रासौ तरुबृंदेन पुष्पामोदाभिर्नंदितः ॥ अनुगृह्याथ भगवान् वनं तत्समृगांडजम् ॥ ८१ ॥ जगतो नुग्रहार्थाय वासंतत्रान्वरोचयत् ॥ पुष्करं ना
 मतर्त्तीर्थक्षेत्रं वृषभमेव च ॥ ८२ ॥ जनितं तद्भगवता लोकानां हितकारिणा ॥ ब्रह्माणं तत्र वै गत्वा तोषयध्वं मया सह ॥ ८३ ॥ आराध्यमानो भगवान् प्रदास्य
 तिवरान्वरान् ॥ इत्युक्त्वा भगवान् विष्णुः सह तैर्देवदानवैः ॥ ८४ ॥ जगाम तद्वनोद्देशं यत्रास्ते स तु कंजजः ॥ प्रहृष्टास्तुष्टमनसः को किलालापलापि
 ताः ॥ ८५ ॥ पुष्पोच्चयोज्ज्वलं शस्तं विविशुर्ब्रह्मणो वनम् ॥ संप्राप्तं सर्वदेवैस्तु वनं नंदनसंमितम् ॥ ८६ ॥ पद्मिनीमृगपुष्पाढ्यं सुहृदं शुशुभे तदा ॥ प्रविश्या
 थ वनं देवाः सर्वपुष्पोपशोभितम् ॥ ८७ ॥ इह देवोस्तीति देवा बभ्रुमुश्च दिदृक्षुः ॥ मृगयंतस्ततस्ते तु सर्वदेवाः सवासवाः ॥ ८८ ॥ अद्भुतस्य वनस्यांतं न ते ददृशु
 राशुगाः ॥ विचिन्वद्भिस्तदा देवं देवैर्वायुर्विलोकितः ॥ ८९ ॥ सतानुवाच ब्रह्माणं न द्रक्ष्यथ तपोविना ॥ तदा सिन्नाविचिन्वंतस्तस्मिन् पर्वतरोधसि ॥ ९० ॥
 दक्षिणे चोत्तरे चैव अंतराले पुनः पुनः ॥ वायूक्तं हृदये कृत्वा वायुस्तान् ब्रवीत्पुनः ॥ ९१ ॥ त्रिविधो दर्शनोपायो विरिंचेरस्य सर्वदा ॥ श्रद्धाज्ञानेन तपसा योगेन च
 निगद्यते ॥ ९२ ॥ सकलं निष्कलं चैव देवं पश्यंतियोगिनः ॥ तपस्विनस्तु सकलं ज्ञानिनो निष्कलं परम् ॥ ९३ ॥ समुत्पन्ने तु विज्ञाने मंदश्रद्धो न पश्यति ॥
 भक्त्या परमया क्षिप्रं ब्रह्म पश्यंतियोगिनः ॥ ९४ ॥ द्रष्टव्यो निर्विकारो सौ प्रधानपुरुषेश्वरः ॥ कर्मणामनसा वाचानित्ययुक्ताः पितामहम् ॥ ९५ ॥ तपश्चरत भ
 द्रं वो ब्रह्माराधनतत्पराः ॥ ब्राह्मीं दीक्षां प्रपन्नानां भक्तानां च द्विजन्मनाम् ॥ ९६ ॥ सर्वकालं स जानाति दातव्यं दर्शनं मया ॥ वायोस्तु वचनं श्रुत्वा हितमेतदवे
 त्यच ॥ ९७ ॥ ब्रह्मेच्छा विष्टमतयो वाक्पतिं च ततो ब्रुवन् ॥ प्रज्ञानविबुधास्माकं ब्राह्मीं दीक्षां विधत्स्वनः ॥ ९८ ॥ सदिदीक्षयिषुः क्षिप्रममरान् ब्रह्मदीक्षया ॥
 वेदोक्तेन विधानेन दीक्षयामास तान् गुरुः ॥ ९९ ॥ विनीतवेषाः प्रणता अंतो वासित्वमाययुः ॥ ब्रह्मप्रसादं संप्राप्ताः पौष्करं ज्ञानमीरितम् ॥ १०० ॥ यज्ञं च का
 रविधिनाधिषणो ध्वर्युसत्तमः ॥ पद्मं कृत्वा मृणालाढ्यं पद्मदीक्षाप्रयोगतः ॥ १०१ ॥ अनुजग्राह देवास्तान् सुरेच्छा प्रेरितो मुनिः ॥ तेभ्यो ददौ विवेकिभ्यः स वेदोक्ताव

धानवित् ॥ १०२ ॥ दीक्षावैविस्मयंत्यक्त्वाबृहस्पतिरुदारधीः ॥ एकमग्निचसंस्कृत्यमहात्मात्रिदिवौकसाम् ॥ ३ ॥ प्रादादांगिरसस्तुष्टोजाप्यवे
 दोदितंतुयत् ॥ त्रिसुपर्णात्रिमधुचपावमानीचपावनीम् ॥ ४ ॥ सहिजाप्यादिकंसर्वमशिक्षयदुदारधीः ॥ आपोहिष्टेतियत्स्नानं ब्राह्मंतत्परिपठ्यते
 ॥ ५ ॥ पापघ्नं दुष्टशमनं पुष्टिश्रीबलवर्द्धनम् ॥ सिद्धिदं कीर्तिदं चैव कलिकल्मषनाशनम् ॥ ६ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन ब्राह्मं स्नानं समाचरेत् ॥ कुर्वतो मौनि
 नोदांता दीक्षिताः क्षपितेन्द्रियाः ॥ ७ ॥ सर्वैकमंडलुयुतामुक्तकक्षक्षमालिनः ॥ दंडिनश्चीरवस्त्राश्च जटाभिरतिशोभिताः ॥ ८ ॥ स्नानाचारासनर
 ताः प्रयत्नध्यानधारिणः ॥ मनोब्रह्मणिसंयोज्यनियताहारकांक्षिणः ॥ ९ ॥ अतिष्ठन् दर्शनालापसंगध्यानविवर्जिताः ॥ एवं व्रतधराः सर्वैत्रिका
 लं स्नानकारिणः ॥ ११० ॥ भक्त्या परमया युक्ता विधिना परमेण च ॥ कालेन महता ध्यानाद्देवज्ञानमनोगताः ॥ १११ ॥ ब्रह्मध्यानाग्निनिर्दग्धाय दाशुद्धैकमा
 नसाः ॥ अविर्बभूव भगवान्सर्वेषां दृष्टिगोचरः ॥ ११२ ॥ तेजसाप्यायितास्तस्य बभूवुर्भ्रातृचेतसः ॥ ततो वलंब्यते धैर्यमिष्टं देव्यथाविधि ॥ ११३ ॥
 षंडंगवेदयोगेन हृष्टचित्तास्तुतत्पराः ॥ शिरोगतैरंजलिभिः शिरोभिश्चर्महीनताः ॥ ११४ ॥ तुष्टुवुः सृष्टिकर्तारं स्थितिकर्तारमीश्वरम् ॥ देवाञ्जुः ॥
 ब्रह्मणे ब्रह्मदेहाय ब्रह्मण्यायाजिताय च ॥ ११५ ॥ नमस्कुर्मः सुनियताः क्रतुवेदप्रदायिने ॥ लोकानुकंपिने देवसृष्टिरूपाय वै नमः ॥ ११६ ॥ भक्तानुकंपिनेत्यर्थवेद
 जाप्यस्तुताय च ॥ बहुरूपस्वरूपाय रूपाणां शतधारिणे ॥ ११७ ॥ सावित्रीपतये देवगायत्रीपतये नमः ॥ पद्मासनाय पद्माय पद्मवक्त्राय ते नमः ॥ ११८ ॥
 वरदाय वरार्हाय कूर्मार्थाय च मृगाय च ॥ जटामकुटयुक्ताय स्त्रुवस्त्रुचनिधारिणे ॥ ११९ ॥ मृगांकमृगधर्माय धर्मनेत्राय ते नमः ॥ विश्वनाम्नेथ विश्वाय विश्वेशाय
 नमोनमः ॥ १२० ॥ धर्मनेत्रत्राणमस्मादधिकं कर्तुमर्हसि ॥ वाङ्मनःकायभावैस्त्वां प्रपन्नास्मः पितामह ॥ २१ ॥ एवंस्तुतस्तदा देवैर्ब्रह्मा ब्रह्मविदां व
 रः ॥ प्रदास्यामि स्मृतोवाढममोघं दर्शनं हिवः ॥ २२ ॥ ब्रुवंतु वांछितं पुत्राः प्रदास्यामि वरान्वरान् ॥ एवमुक्ता भगवता देवावचनमब्रुवन् ॥ २३ ॥
 एष एवाद्य भगवन् सुपर्याप्तो महान्वरः ॥ जनितो नः सुशब्दोयं कमलं क्षिपता त्वया ॥ २४ ॥ किमर्थं कं पिताभूमिलौकाश्चाकुलिताः कृताः ॥ नैतन्निरर्थकं
 देव उच्यतामत्र कारणम् ॥ २५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ युष्मद्विद्वत्तार्थमेतद्वै पद्मं विनिहितं मया ॥ देवतानां च रक्षार्थं श्रूयतामत्र कारणम् ॥ २६ ॥ असुरो वज्रनाभोयं
 बालजीवापहारकः ॥ अवस्थितस्त्ववष्टभ्यरसातलतलाश्रयम् ॥ २७ ॥ युष्मदागमनं ज्ञात्वा तपस्थान्निहितायुधान् ॥ हंतुकामो दुराचारः सेंद्रानपि
 दिवौकसः ॥ २८ ॥ घातः कमलपातेन मया तस्य विनिर्मितः ॥ सराज्यैश्चर्यदर्पिष्टस्तेनासौ निहतो मया ॥ २९ ॥ लोकेस्मिन्समये भक्ता ब्राह्मणावेदपारगाः ॥
 मैवते दुर्गतिं यांतुलभं तां सुगतिं पुनः ॥ १३० ॥ देवानां दानवानां च मनुष्योरगरक्षसाम् ॥ भूतग्रामस्य सर्वस्य समोस्मिन्निदिवौकसः ॥ ३१ ॥ युष्मद्विद्वत्तार्थपा

पोसौमयामंत्रेणघातितः ॥ प्राप्तःपुण्यकृतान् लोकान्कमलस्यास्यदर्शनात् ॥ ३२ ॥ यन्मयापद्ममुक्तंतुतेनेदंपुष्करंभुवि ॥ ख्यातंभविष्यतेतीर्थं
 पावनंपुण्यदंमहत् ॥ ३३ ॥ पृथिव्यांसर्वजंतूनांपुण्यदंपरिपठ्यते ॥ कृतोह्यनुग्रहोदेवाभक्तानांभक्तिमिच्छताम् ॥ ३४ ॥ वनेस्मिन्नित्यवासेनवृ
 क्षैरभ्यार्थितेनच ॥ महाकालोवनेत्रागादागतस्यममानघाः ॥ ३५ ॥ तपस्यतांचभवतांमहज्ज्ञानंप्रदर्शितम् ॥ कुरुध्वंहृदयेदेवाःस्वार्थंचैवपरार्थं
 कम् ॥ ३६ ॥ भवद्भिर्दर्शनीयंतुनानारूपधरैर्भुवि ॥ द्विषन्वैज्ञानिनंविप्रंपापेनैवार्दितोनरः ॥ ३७ ॥ नविमुच्येतपापेनजन्मकोटिशतैरपि ॥
 वेदांगपारंगंविप्रंनहन्त्यात्रचदूषयेत् ॥ ३८ ॥ एकस्मिन्निहतेयस्मात्कोटिर्भवतिघातिता ॥ एकंवेदांतंगंविप्रंभोजयेच्छ्रद्धयान्वितः ॥ ३९ ॥
 तस्यभुक्ताभवेत्कोटिर्विप्राणांनात्रसंशयः ॥ यःपात्रपूरणीभिक्षायतीनांतुप्रयच्छति ॥ १४० ॥ विमुक्तःसर्वपापेभ्योनासौदुर्गतिमाप्नुयात् ॥ यथा
 हंसर्वदेवानांज्येष्ठःश्रेष्ठःपितामहः ॥ ४१ ॥ तथाज्ञानीसदापूज्योनिर्ममोनिःपरिग्रहः ॥ संसारबंधमोक्षार्थंब्रह्मगुप्तमिदंव्रतम् ॥ ४२ ॥ मयाप्रणी
 तंविप्राणामपुनर्भवकारणम् ॥ अग्निहोत्रमुपादाययस्त्यजेदजितेंद्रियः ॥ ४३ ॥ रौरवंसप्रयात्याशुप्रणीतोयमर्किकरैः ॥ लोकयात्रावितंड
 श्चक्षुर्द्रंकर्मकरोतियः ॥ ४४ ॥ सरागचित्तःशृंगारीनारीजनधनप्रियः ॥ एकभोजीसुमिष्टाशीकृषिवाणिज्यसेवकः ॥ ४५ ॥ अवेदोवेदनिंनदीचपरभा
 र्यांचसेवते ॥ इत्यादिदोषदुष्टोयस्तस्यसंभाषणादपि ॥ ४६ ॥ नरोनरकगामीस्याद्यश्चसद्रतदूषकः ॥ असंतुष्टंभिन्नचित्तंदुर्मतिपापकारिणम् ॥
 ॥ ४७ ॥ नस्पृशेदंगसंगेनस्पृष्ट्वास्नानेनशुद्ध्यति ॥ एवमुक्त्वासभगवान्ब्रह्मातैरमरैःसह॥४८॥क्षेत्रंनिवेशयामासयथावत्कथयामिते ॥ उत्तरेचंद्रनद्यास्तु
 प्राचीयावत्सरस्वती ॥ ४९ ॥ पूर्वतुनंदनात्कृत्स्नंयावत्कल्पंसपुष्करम् ॥ वेदीह्येषाकृतायज्ञेब्रह्मणालोककारिणा ॥ १५० ॥ ज्येष्ठंतुप्रथमंज्ञेयंतीर्थं
 त्रैलोक्यपावनम् ॥ ख्यातंतद्ब्रह्मदैवत्यंमध्यमंवैष्णवंतथा ॥ ५१ ॥ कनिष्ठंरुद्रदैवत्यंब्रह्मापूर्वमकारयत् ॥ आद्यमेतत्परंक्षेत्रंगुह्यंवेदेषुपठ्यते ॥
 ॥ ५२ ॥ अरण्यंपुष्करारख्यंतुब्रह्मासन्निहितःप्रभुः ॥ अनुग्रहोभूमिभागेकृतोवैब्रह्मणास्वयम् ॥ ५३ ॥ अनुग्रहार्थंविप्राणांसर्वेषांभूमिचारिणाम् ॥ सुवर्णं
 वज्रपर्यंतावेदिकांकामहीकृता ॥ ५४ ॥ विचित्रकुट्टिमार्तैःकारितासर्वशोभना ॥ रमतेतत्रभगवान्ब्रह्मालोकपितामहः ॥ ५५ ॥ ॥ विष्णुरु
 द्रोतथादेवौवसवोप्पश्चिनावपि ॥ मरुतश्चमहेंद्रेणरमंतेचदिवौकसः ॥ ५६ ॥ एतत्तेतथ्यमाख्यातंलोकानुग्रहकारणम् ॥ संहितानुक्रमेणात्रमंत्रैश्चविधि
 पूर्वकम् ॥ ५७ ॥ वेदान्पठंतियेविप्रागुरुशुश्रूषणेरताः ॥ वसंतिब्रह्मसामीप्येसर्वेतेनानुभाविताः ॥ ५८ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ भगवन्केनविधिनाअर
 प्येपुष्करेनरैः ॥ ब्रह्मलोकमभीप्सद्भिर्वस्तव्यंक्षेत्रवासिभिः ॥ ५९ ॥ किमनुष्यैरुतस्त्रीभिरुतवर्णाश्रमान्वितैः ॥ वसद्भिःकिमनुष्टेयमेतत्सर्वब्रवी

हिमे ॥ ॥ १६० ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ ॥ नरैःस्त्रीभिश्चवस्तव्यं वर्णाश्रमनिवासिभिः ॥ स्वधर्माचारनिरतैर्दभमोहविवर्जितैः ॥ ६१ ॥ कर्म
 णामनसावाचाब्रह्मभक्तैर्जितेन्द्रियैः ॥ अनसूयुभिरक्षुद्रैःसर्वभूतहिते रतैः ॥ ६२ ॥ भीष्मउवाच ॥ किंकुर्वाणोनरःकर्मब्रह्मभक्तस्त्वहोच्यते ॥
 कीदृशाब्रह्मभक्ताश्चस्मृतानृणांवदस्वमे ॥ ६३ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ त्रिविधाभक्तिरुद्दिष्टामनोवाक्कायसंभवा ॥ लौकिकीवैदिकींचापिभवेदा
 ध्यात्मिकीतथा ॥ ६४ ॥ ध्यानधारणयाबुद्ध्यावेदार्थस्मरणेहियत् ॥ ब्रह्मप्रीतिकरीचैषामानसीभक्तिरुच्यते ॥ ६५ ॥ मंत्रवेदनमस्कारै
 रग्निश्राद्धादिचित्तनैः ॥ जाप्यैश्चावश्यकैश्चैववाचिकीभक्तिरिष्यते ॥ ६६ ॥ व्रतोपवासनियतैश्चित्तैर्द्रियनिरोधिभिः ॥ कृच्छ्रैःसांतपनैश्चान्यै
 स्तथाचांद्रायणादिभिः ॥ ६७ ॥ ब्रह्मकृच्छ्रोपवासैश्चतथाचान्यैःशुभव्रतैः ॥ कायिकीभक्तिराख्यातात्रिविधातुद्विजन्मनाम् ॥ ६८ ॥
 गोघृतक्षीरदधिभिः रत्नदीपकुशोदकैः ॥ गंधैर्माल्यैश्चविविधैर्धातुभिश्चोपपादितैः ॥ ६९ ॥ घृतगुग्गुलुधूपैश्चकृष्णागरुसुगंधिभिः ॥ भूषणैर्हमरत्नाढ्यै
 श्चित्राभिः स्रग्भिरेवच ॥ १७० ॥ नृत्यवादित्रगीतैश्चसर्वरत्नोपहारकैः ॥ भक्ष्यभोज्यान्नपानैश्चयापूजाक्रियतेनरैः ॥ १७१ ॥ पितामहंसमुद्दिश्यभक्ति
 स्सालौकिकीमता ॥ वेदमंत्रहविर्योगैर्भक्तिर्यवैदिकीमता ॥ १७२ ॥ दर्शवापौर्णमास्यांवाकर्तव्यमग्निहोत्रकम् ॥ प्रशस्तंदक्षिणादानंपुरोडाशंचरुक्रि
 या ॥ १७३ ॥ इष्टिर्धृतिःसोमपानांयज्ञीयंकर्मसर्वशः ॥ ऋग्यजुःसामजाप्यानि संहिताध्ययनानिच ॥ १७४ ॥ क्रियंतेविधिमुद्दिश्यसाभक्तिर्वैदिकीष्यते ॥ अ
 ग्निभूम्यनिलाकाशांबुनिशाकरभास्करम् ॥ १७५ ॥ समुद्दिश्यकृतंकर्मतत्सर्वब्रह्मदैवतम् ॥ आध्यात्मिकीतुद्विविधाब्रह्मभक्तिः स्थितानृप ॥ १७६ ॥ सं
 ख्याख्यायोगजाचान्याविभागंतत्रमेशृणु ॥ चतुर्विंशतितत्त्वानिप्रधानादीनिसंख्यया ॥ १७७ ॥ अचेतनानिभोग्यानिपुरुषःपंचविंशकः ॥ चेतनःपुरुषो
 भोक्तानकर्तातस्यकर्मणः ॥ १७८ ॥ आत्मानित्योव्ययश्चैवअधिष्ठाताप्रयोजकः ॥ अव्यक्तः पुरुषोनित्यः कारणंचपितामहः ॥ १७९ ॥ तत्त्वसर्गोभावस
 र्गोभूतसर्गश्चतत्त्वतः ॥ संख्ययापरिसंख्यायप्रधानंचगुणात्मकम् ॥ १८० ॥ साधर्म्यमानमैश्वर्यप्रधानंचविधर्मिच ॥ कारणत्वंचब्रह्मत्वंकाम्यत्वमिदमु
 च्यते ॥ १८१ ॥ प्रयोज्यत्वंप्रधानस्यवैधर्म्यमिदमुच्यते ॥ सर्वत्रकर्तृस्यद्ब्रह्मपुरुषस्याप्यकर्तृता ॥ १८२ ॥ चेतनत्वंप्रधानेचसाधर्म्यमिदमुच्यते ॥ त
 त्वांतरंचतत्त्वानांकर्मकारणमेवच ॥ १८३ ॥ प्रयोजनंचनैयोज्यमैश्वर्यतत्त्वसंख्यया ॥ संख्यास्तीत्युच्यतेप्राज्ञैर्विनिश्चित्यार्थंचित्तकैः ॥ १८४ ॥ इतितत्त्वस्य
 संभारंतत्त्वसंख्याचतत्त्वतः ॥ ब्रह्मतत्त्वाधिकंचापिश्रुत्वातत्त्वंविदुर्बुधाः ॥ १८५ ॥ सांख्यकृद्भक्तिरेषाचसद्भिराध्यात्मिकीकृता ॥ योगजामपिभक्तानां
 शृणुभक्तिपितामहे ॥ १८६ ॥ प्राणायामपरोनित्यंध्यानवान्नियतैर्द्रियः ॥ भैक्ष्यभक्षीव्रतीवापिसर्वप्रत्याहृतैर्द्रियः ॥ १८७ ॥ धारणंहृदयेकुर्याद्ध्यायमा

नः प्रजेश्वरम् ॥ हृत्पद्मकर्णिकासीनरक्तवक्त्रं सुलोचनम् ॥ ८८ ॥ परितोद्योतितमुखं ब्रह्मसूत्रकटीतटम् ॥ चतुर्वक्त्रं चतुर्बाहुं वरदाभयहस्तकम् ॥ ८९ ॥
योगजामानसीसिद्धिर्ब्रह्मभक्तिः परास्मृता ॥ य एवं भक्तिमान् देवे ब्रह्मभक्तः स उच्यते ॥ १९० ॥ वृत्तिचशृणुराजेंद्रयास्मृताक्षेत्रवासिनाम् ॥ स्वयं देवेन विप्राणां
विष्णवादीनां समागमे ॥ ९१ ॥ कथिता विस्तरात्पूर्वसर्वेषां तत्र सान्निधौ ॥ निर्ममानिरहंकारानिःसंगानिष्परिग्रहाः ॥ ९२ ॥ बंधुवर्गे च निस्त्रेहास्समलो
ष्टाश्मकांचनाः ॥ भूतानां कर्मभिर्नित्यैर्विविधैरभयप्रदाः ॥ ९३ ॥ प्राणायामपरानित्यं परध्यानपरायणाः ॥ याजिनः शुचयो नित्यं यतिधर्मपरायणाः ॥
॥ ९४ ॥ सांख्ययोगविधिज्ञाश्च धर्मज्ञाश्चिन्नसंशयाः ॥ यजंते विधिनानेन ये विप्राः क्षेत्रवासिनः ॥ ९५ ॥ अरण्ये पौष्करे तेषां मृतानां सत्फलं शृणु ॥ ब्रजंति
ते सुदुष्प्रापं ब्रह्म सायुज्यमक्षयम् ॥ ९६ ॥ यत्प्राप्य न पुनर्जन्म लभन्ते मृत्युदायकम् ॥ पुनरावर्तनं हित्वा ब्राह्मीविद्यां समास्थिताः ॥ ९७ ॥ पुनरावृत्तिरन्येषां प्रपंचा
श्रमवासिनाम् ॥ गार्हस्थ्यविधिमाश्रित्य षट्कर्मनिरतः सदा ॥ ९८ ॥ जुहोति विधिना सम्यङ्मंत्रैर्यज्ञे निमात्रितः ॥ अधिकं फलमाप्नोति सर्वदुःखविवर्जितः ॥ ९९ ॥
सर्वलोकेषु चाप्यस्य गतिर्न प्रतिहन्यते ॥ दिव्येनैश्वर्ययोगेन स्वारूढः स परिग्रहः ॥ २०० ॥ बालसूर्यप्रकाशेन विमानेन सुवर्चसा ॥ वृतः स्त्रीणां सहस्रै
स्तुस्वंच्छदगमनालयः ॥ १ ॥ विचरत्यनिवार्येण सर्वलोकान्यदृच्छया ॥ स्पृहणीयतमः पुंसां सर्वधर्मोत्तमो धनी ॥ २ ॥ स्वर्गं च्युतः प्रजायेत
कुले महति रूपवान् ॥ धर्मज्ञो धर्मभक्तश्च सर्वविद्यार्थपारगः ॥ ३ ॥ तथैव ब्रह्मचर्येण गुरुश्रूषणेन च ॥ वेदाध्ययनं संयुक्तो भैक्ष्यवृत्तिर्जितेन्द्रियः ॥ ४ ॥
नित्यं सत्यव्रते युक्तः स्वधर्मेऽप्यप्रमादवान् ॥ सर्वकामसमृद्धेन सर्वकामावलंबिना ॥ ५ ॥ सूर्येणैव द्वितीयेन विमानेनानिवारितः ॥ गुह्यकानामब्रह्माख्यगणाः
परमसंमताः ॥ ६ ॥ अप्रमेयबलैश्चर्यादेव दानवपूजिताः ॥ तेषां समतां याति तुल्यैश्वर्यसमन्वितः ॥ ७ ॥ देवदानवमर्त्येषु भवत्यनियतायुधः ॥ वर्ष
कोटिसहस्राणि वर्षकोटिशतानि च ॥ ८ ॥ एवमैश्वर्यसंयुक्तो विष्णुलोकमहीयते ॥ उषित्वा सौविभूत्यै वयं द्वा प्रच्यवते पुनः ॥ ९ ॥ विष्णुलोकात्स्वकृत्ये
न स्वर्गस्थानेषु जायते ॥ २१० ॥ पुष्करारण्यमासाद्य ब्रह्मचर्याश्रमे स्थितः ॥ अभ्यासेन तु वेदानां वसतिप्रियतोपि वा ॥ ११ ॥ मृतोऽसौ याति दिव्येन विमानेन
स्वतेजसा ॥ पूर्णचंद्रप्रकाशेन शशिवत्प्रियदर्शनः ॥ १२ ॥ रुद्रलोकं समासाद्य गुह्यकैः सह मोदते ॥ ऐश्वर्यमहदाप्नोति सर्वस्य जगतः प्रभुः ॥ १३ ॥
भुक्तायुगसहस्राणिरुद्रलोके महीयते ॥ प्रच्युतस्तु पुनस्तस्माद्रुद्रलोकात्क्रमेण तु ॥ १४ ॥ नित्यं प्रमुदितस्तत्र भुक्त्वा सुखमनामयम् ॥ द्विजानां स दने दिव्ये
कुले महति जायते ॥ १५ ॥ मानुषेषु स धर्मात्मा सूरूपो वाक्पतिर्भवेत् ॥ स्पृहणीयवपुः स्त्रीणाम् महाभोगपतिर्बली ॥ १६ ॥ वानप्रस्थसमाचारी ग्राम्यौषधि
विवर्जितः ॥ सर्वलोकेषु चाप्यस्य गतिर्न प्रतिहन्यते ॥ १७ ॥ शीर्णपर्णफलाहारः पुष्पमूलांबुभोजनः ॥ कपोतेनाश्मकुट्टेन दंतोलूखलिकेन च ॥ १८ ॥

वृत्त्युपायेन जीवेत चीरवल्कलवाससा ॥ जटीत्रिषवणस्त्रायीत्यक्तदोषस्तु दंडवान् ॥ १९ ॥ कृच्छ्रव्रतपरोयस्तु श्वपचोयदिवापरः ॥ जलशायी पंचतपाव
र्षास्वभ्रावगाहकः ॥ २० ॥ कीटकंटकपाषाणभूम्यां तु शयनं तथा ॥ स्थानवीरासनरतः संविभागी दृढव्रतः ॥ २१ ॥ अरण्यौषधिभोक्ता च सर्वभूताभयप्रदः ॥
नित्यंधर्मार्जनरतोजितक्रोधोजितेंद्रियः ॥ २२ ॥ ब्रह्मभक्तः क्षेत्रवासी पुष्करे वसते मुनिः ॥ सर्वसंगपरित्यागी स्वारामो विगतस्पृहः ॥ २३ ॥ यश्चात्र वसते भीष्म
शृणुत स्यात्पियागतिः ॥ तरुणार्कप्रकाशेन वेदिकास्तं भशोभिना ॥ २४ ॥ ब्रह्मभक्तो विमानेन यातिकामप्रचारिणाम् ॥ विराजमानो न भसिद्वितीय इव चंद्र
माः ॥ २५ ॥ गीतवादित्र नृत्यज्ञैर्गंधर्वाप्सरसांगणैः ॥ अप्सरोभिः समायुक्तो वर्षकोटिज्ञतान्यसौ ॥ २६ ॥ यस्य कस्यापि देवस्य लोकं यात्य निवारि
तः ॥ ब्रह्मणो नुग्रहेणैव तत्र तत्र विराजते ॥ २७ ॥ ब्रह्मलोकाच्च्युतश्चापि विष्णुलोकं सगच्छति ॥ विष्णुलोकात्परिभ्रष्टोरुद्रलोकं सगच्छति ॥ २८ ॥ तस्मादपि
च्युतः स्थानाद्वीपेषु सहि जायते ॥ स्वर्गेषु च तथान्येषु भोगान्भुक्त्वा यथेप्सितान् ॥ २९ ॥ भुक्त्वैश्वर्यं ततस्तेषु पुनर्मर्त्येषु जायते ॥ राजा वाराजपुत्रो वा जायते धनवा
न्सुखी ॥ ३० ॥ सुरूपः सुभगः कांतः कीर्तिमान्भक्तिभावितः ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्रा वा क्षेत्रवासिनः ॥ ३१ ॥ स्वधर्मनिरताराजन्सुवृत्ता
श्चिरजीविनः ॥ सर्वात्मना ब्रह्मभक्ता भूतानुग्रहकारिणः ॥ ३२ ॥ पुष्करे तु महाक्षेत्रे येव संति सुमुखवः ॥ मृतास्ते ब्रह्मभवनं विमानैर्यातिशोभनैः ॥ ३३ ॥
अप्सरोगणसंगुष्टैः कामगैः कामरूपिभिः ॥ अथ वा सर्वदीप्ताग्रौस्वशरीरं जुहोति यः ॥ ३४ ॥ ब्रह्मध्यायी महासत्त्वस्स ब्रह्मभवनं व्रजेत् ॥ ब्रह्मलोकोक्ष
यस्तस्य शाश्वतो विभवैः सह ॥ ३५ ॥ सर्वलोकोत्तमो रम्यो भवतीष्टार्थसाधकः ॥ पुष्करे तु महापुण्ये प्राणान्ये सलिलेत्यजन् ॥ ३६ ॥ तेषामप्यक्ष
यो भीष्मब्रह्मलोको महात्मनाम् ॥ साक्षात्पश्यंति ते देवं सर्वदुःखविनाशनम् ॥ ३७ ॥ सर्वा मरयुतं देवं रुद्रविष्णुगणैर्युतम् ॥ अनाशके मृताश्शूद्राः पु
ष्करे तु वने नराः ॥ ३८ ॥ हंसयुक्तैस्ततो यांति विमानैर्कसप्रभैः ॥ नानारत्नसुवर्णाढ्यैर्दृढैर्गंधाधिवासितैः ॥ ३९ ॥ अनौपम्यगुणैरन्यैरप्सरोगीतनादितैः ॥
पताकाध्वजविन्यस्तैर्नानाघण्टानिनादितैः ॥ ४० ॥ ब्रह्माश्चर्यसमोपेतैः क्रीडाविज्ञानशालिभिः ॥ सुप्रभैर्गुणसंपन्नैर्मयूरवरवाहिभिः ॥ ४१ ॥ ब्रह्मलोके न
राधीरारमंते नाशके मृताः ॥ तत्रोषित्वाचिरं कालं भुक्त्वा भोगान्यथेप्सितान् ॥ ४२ ॥ धनी विप्रकुले भोगी जायते मर्त्यमागतः ॥ कारीर्षी माधयेद्यस्तु पुष्करे
तु वने नरः ॥ ४३ ॥ सर्वलोकान्परित्यज्य ब्रह्मलोकं सगच्छति ॥ ब्रह्मलोके वसेत्तावद्यावत्कल्पक्षयो भवेत् ॥ ४४ ॥ नैव पश्यति मर्त्यं हि क्लिश्यमानं स्वकर्म
भिः ॥ गतिस्तस्याप्रतिहतातिर्यगूर्ध्वमधस्तथा ॥ ४५ ॥ स पूज्यः सर्वलोकेषु यो विस्तारयन्वशी ॥ सदाचारविधिप्रज्ञः सर्वेन्द्रियमनोहरः ॥ ४६ ॥
नृत्यवादित्रगीतज्ञः सुभगः प्रियदर्शनः ॥ नित्यमम्लानकुसुमो दिव्याभरणभूषितः ॥ ४७ ॥ नीलोत्पलदलश्यामो नीलकुंचितमूर्द्धजः ॥ अजघन्याः

सुमध्याश्चसर्वसौभाग्यपूरिताः ॥ ४८ ॥ सर्वैश्वर्यगुणोपेतायौवनेनातिगर्विताः ॥ स्त्रियःसेवन्तितत्रस्थाःशयनेरमयन्तिच ॥ ४९ ॥ वीणावेणुनिना
 दैश्चसुप्तःसंप्रतिबुध्यते ॥ महोत्सवमुखंभुंक्तेदुःप्राप्यमकृतात्मभिः ॥ २५० ॥ प्रसादादेवदवस्यब्रह्मणःशुभकारिणः ॥ भीष्मउवाच ॥ आचाराःपर
 माधर्माःक्षेत्रधर्मपरायणाः ॥ ५१ ॥ स्वधर्माचारनिरताजितक्रोधाजितेंद्रियाः ॥ ब्रह्मलोकं व्रजन्तीतिनैतच्चित्रमंतमम ॥ ५२ ॥ असंशयंचगच्छंतिलोका
 नन्यानपिद्विजाः ॥ विनापद्मोपवासेनतथैवनियमेनच ॥ ५३ ॥ स्त्रियोम्लेच्छाश्चशूद्राश्चपक्षिणःपशवोमृगाः ॥ सूकाजडान्धवधिरास्तपोनियम
 वर्जिताः ॥ ५४ ॥ तेषांवदगतिविप्रपुष्करेयेत्ववास्थिताः ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ स्त्रियोम्लेच्छाश्चशूद्राश्चपशवःपक्षिणोमृगाः ॥ ५५ ॥ पुष्करेतुमृताभीष्मब्र
 ह्मलोकं व्रजन्तिते ॥ शरीरैर्दिव्यरूपैस्तुविमानैरविसप्रभैः ॥ ५६ ॥ दिव्यव्यूहसमायुक्तैःसुवर्णवरकेतनैः ॥ सुवर्णवज्रसोपानमणिस्तंभविभूषि
 तैः ॥ ५७ ॥ सर्वकामोपभोगाढ्यैःकामगैःकामरूपिभिः ॥ नानारसाढ्यंगच्छन्तिस्त्रीसहस्रसमाकुलाः ॥ ५८ ॥ ब्रह्मलोकंमहात्मानोलोकानन्यान्यथेप्सि
 तान् ॥ ब्रह्मलोकाच्च्युताश्चापिक्रमाद्रीपेषुयांतिते ॥ ५९ ॥ कुलेमहतिविस्तीर्णेधनीभवतिसद्विजः ॥ तिर्यग्योनिगतायेतुसर्पकीटपिपी
 लिकाः ॥ ॥ २६० ॥ स्थलजाजलजाश्चैवस्वेदांडोद्भिज्जरायुजाः ॥ सकामावाप्यकामावापुष्करेतुवनेमृताः ॥ ६१ ॥ सूर्यप्रभविमानस्थाब्रह्मलोकंप्रयांतिते ॥
 कलौयुगेमहाचोरेप्रजाःपापसमोरिताः ॥ ६२ ॥ नान्येनास्मिन्नुपायेनधर्मःस्वर्गश्चलभ्यते ॥ वसतिपुष्करेयेतुब्रह्मार्चनरतानराः ॥ ६३ ॥ कलौयुगेकृतार्था
 स्तेक्लिश्यन्त्यन्येनिरर्थकाः ॥ रात्रौकरोतियत्पापंनरःपंचभिरिंद्रियैः ॥ ६४ ॥ कर्मणामनसावाचाकामक्रोधवशानुगाः ॥ प्रातःसजलमासाद्यपुष्करेतु
 पितामहम् ॥ ६५ ॥ अभिगम्यशुचिर्भूत्वातस्मात्पापात्प्रमुच्यते ॥ उदयेर्कस्यचारभ्ययावदर्शनमूर्ध्वगम् ॥ ६६ ॥ मानसारव्येप्रसंचित्यब्रह्मयोगेहरेदधम् ॥
 दृष्ट्वाविरिंचिमध्याह्नेनरःपापात्प्रमुच्यते ॥ ६७ ॥ मध्याह्नास्तमयान्तंयदिंद्रियैःपापमाचरेत् ॥ पितामहस्यसंध्यायांदर्शनादेवमुच्यते ६८ ॥ शब्दादीन्वि
 पयान्सर्वान्भुंजानोपिसकामतः ॥ यःपुष्करेब्रह्मभक्तोनिवसेत्तपसिस्थितः ॥ ६९ ॥ पुष्करारण्यमध्यस्थोमिष्टान्नास्वादभोजनः ॥ त्रिकालमपिभुंजा
 नोवायुभक्षसमोमतः ॥ २७० ॥ वसन्तिपुष्करेयेतुनराःसुकृतकर्मिणः ॥ तेलभंतेमहाभोगान्क्षेत्रस्यास्यप्रभावतः ॥ ७१ ॥ यथामहोदधेस्तुल्योनचान्यो
 स्तिजलाशयः ॥ तथावैपुष्करस्यापिसमंतीर्थनविद्यते ॥ ७२ ॥ पुष्करारण्यसदृशंतीर्थनास्त्यधिकंगुणैः ॥ अथतेन्यान्यप्रवक्ष्यामिक्षेत्रेयेस्मिन्व्यवास्थि
 ताः ॥ ७३ ॥ विष्णुनासहिताःसर्वेइंद्राद्याश्चदिवौकसः ॥ गजवक्त्रःकुमारश्चरेवंतःसदिवाकरः ॥ ७४ ॥ शिवदूतीतथादेवीकन्याक्षेमंकरीसदा ॥ अलंतपाभि
 नियमैःसुक्रियार्चनकारिणाम् ॥ ७५ ॥ व्रतोपवासकर्माणि कृत्वान्यत्रमहांत्यपि ॥ ज्येष्ठेतुपुष्करारण्येयस्तिष्ठतिनिरुद्यमः ॥ ७६ ॥ लभतेसर्वकामित्वंयोत्रैवास्ते

द्विजः सदा ॥ पितामहसमंयातिस्थानं परममव्ययम् ॥ ७७ ॥ कृते द्वादशभिर्वर्षैस्त्रेतायां हायनेन तु ॥ मासेन द्वापरे भीष्म अहोरात्रेण तत्कलौ ॥ ७८ ॥ फलं
 संप्राप्य तेलोके क्षेत्रे स्मिंस्तोर्थवासिभिः ॥ इत्येवं देवदेवेन पुरोक्तं ब्रह्मणामम ॥ ७९ ॥ नातः परतरं किंचित्क्षेत्रमस्तीह भूतले ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनारण्यमेत
 त्समाश्रयेत् ॥ ८० ॥ गृहस्थो ब्रह्मचारी च वानप्रस्थोऽथ भिक्षुकः ॥ यथोक्तकारिणः सर्वे गच्छन्ति परमांगतिम् ॥ ८१ ॥ एकस्मिन्नाश्रमे धर्मयोनौ तिष्ठेद्यथाविधि ॥
 ॥ अकामद्वेषसंयुक्तः स परत्र महीयते ॥ ८२ ॥ चतुष्पथाहिनिःश्रेणी ब्रह्मणे ह प्रतिष्ठिता ॥ एतामाश्रित्य निश्रेणी ब्रह्मलोके महीयते ॥ ८३ ॥ आयुषोऽपि
 चतुर्भागं ब्रह्मचायनसूयकः ॥ गुरौ वा गुरुपुत्रे वा वसेद्धर्मार्थकोविदः ॥ ८४ ॥ कर्मातिरेकेण गुरोरध्येत व्यंबुभूषता ॥ दक्षिणानां प्रदापी स्यादाहूतो गुरुमा
 श्रयेत् ॥ ८५ ॥ जघन्यशायी पूर्वस्यादुत्थायी गुरुवे श्रमानि ॥ यच्चाशिष्येण कर्तव्यं कार्यमासेवनादिकम् ॥ ८६ ॥ कृतमित्येव तत्सर्वं कृत्वा तिष्ठेत्तु पार्श्वतः ॥ किंकरः
 सर्वकारी च सर्वकर्मसु कोविदः ॥ ८७ ॥ शुचिर्दक्षो गुणोपेतो ब्रूयादिष्टमथोत्तरम् ॥ चक्षुषा गुरुमव्यग्रो निरीक्षेत जितेंद्रियः ८८ ॥ नाभुक्तवति चाश्रीयादपीतवति नोपि
 वेत् ॥ न तिष्ठति तथासीति न सुप्ते नैव समाविशेत् ॥ ८९ ॥ उत्तानाभ्यां च पाणिभ्यां पादावस्य मृदुस्पृशेत् ॥ दक्षिणं दक्षिणे नैव सव्यं सव्येन पीडयेत् ॥ ९० ॥ अभिवाद्य गु
 रं ब्रूयादभिधांस्वांबुवन्निति ॥ इदं करिष्ये भगवन्निदं चापि मया कृतम् ॥ ९१ ॥ इति सर्वं चावेज्ञाप्य निवेद्य गुरुवे धनम् ॥ कुर्यात्कृतं च तत्सर्वमारुयेयं गुरुवे पुनः ॥
 ॥ ९२ ॥ यांस्तु गंधाज्रसान्वापि ब्रह्मचारी न सेवते ॥ सेवेत तान्समावृत्य इति धर्मेषु निश्चयः ॥ ९३ ॥ यकेचिद्विस्तरेणोक्तानि यमा ब्रह्मचारिणः ॥ तान्सर्वाननुगृह्णीयाद्भ
 क्तिशिष्यश्च वेगुरोः ॥ ९४ ॥ स एव गुरुवे प्रीतिमुपकृत्य यथाबलम् ॥ अग्राम्येष्वश्रमेष्वेव शिष्यो वर्तेत कर्मणा ॥ ९५ ॥ वेदवेदौ तथा वेदान्वेदार्थाश्च तथा द्विजः ॥
 भिक्षाभुगप्यधःशायी समधोत्य गुरोर्मुखात् ॥ ९६ ॥ वेदव्रतोपयोगी च चतुर्थीशेन योगतः ॥ गुरुवे दक्षिणां दत्त्वा समावर्तेद्यथाविधि ॥ ९७ ॥ धर्मान्वितैर्युतो
 दारैरग्नीनावाह्यपूजयेत् ॥ द्वितीयमायुषोभागं गृहमेधी समाचरेत् ॥ ९८ ॥ गृहस्थवृत्तयः पूर्वचतस्रो मुनिभिः कृताः ॥ कुसूलधान्याप्रथमा कुंभीधान्याद्वितीयका
 ॥ ९९ ॥ अश्वस्तनी तृतीयोक्ता कापोत्यथ चतुर्थिका ॥ तासां परापराश्रेष्ठा धर्मतो लोके जित्तमा ॥ ३०० ॥ षट्कर्मवर्तकस्त्वेकस्त्रिभिरन्यः प्रसर्पते ॥
 द्वाभ्यांचैव चतुर्थस्तु द्विजः स ब्रह्मणि स्थितः ॥ १ ॥ गृहमेधि व्रतादन्यन्महतीर्थं न च क्षते ॥ नात्मार्ये पाचयेदन्नं न वृथा घातयेत्पशुम् ॥ २ ॥ प्रा
 णीवाय दिवा प्राणी संस्काराद्यज्ञमर्हति ॥ न दिवा प्रस्वपे जातु न पूर्वापररात्रयोः ॥ ३ ॥ न भुंजीतां तराकाले नानृतं तु वेदिह ॥ न चाप्यश्रन्वसेद्विप्रो गृहे क
 श्चिदपूजितः ॥ ४ ॥ तथा स्यातिथयः पूज्या हव्यकव्यवहाः स्मृताः ॥ वेदविद्याव्रतस्नाताश्रोत्रियावेदपारगाः ॥ ५ ॥ स्वकर्मजीविनो दांताः क्रियावंतस्तपस्विनः ॥
 तेषां हव्यं च कव्यं चाप्यर्हणार्थं विधीयते ॥ ६ ॥ न श्वरैस्संप्रयातस्य स्वधर्मापगतस्य च ॥ अपविद्धाग्निहोत्रस्य गुरोर्वालीककारिणः ॥ ७ ॥ असत्याभिनि

वेशस्यनाधिकारोस्तिकर्मणोः ॥ संविभागोत्रभूतानांसर्वेषामेवशिष्यते ॥ ३०८ ॥ तथैवापचमानेभ्यःप्रदेयंगृहमेधिना ॥ विघसाशीभवेन्नित्यंनित्यंचामृत
 भोजनः ॥ १॥ अमृतंयज्ञशेषस्याद्रोजनंहविषासमम् ॥ संभुक्तशेषयोश्चातितमाहुर्विघसाशिनम् ॥ ३१० ॥ स्वदारनिरतोदांतोदक्षोत्यर्थजितेंद्रियः ॥ ऋत्विक्पु
 रोहिताचार्यमातुलातिथिसंहतैः ॥ ११ ॥ वृद्धबालातुरैर्वैद्यैर्ज्ञातिसंबंधिबांधवैः ॥ मात्रापित्राचजामात्राभ्रात्रापुत्रेणाभार्यया ॥ १२ ॥ दुहित्रादासवर्गेणवि
 वादनसमाचरेत् ॥ एतान्विमुच्यसंवादान्सर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ १३ ॥ एतैर्जितैस्तुजयतिसर्वलोकान्नसंशयः ॥ आचार्योब्रह्मलोकेशः प्राजापत्यप्रभुः
 पिता ॥ १४ ॥ अतिथिःसर्वलोकेशःऋत्विग्वेदाश्रयःप्रभुः ॥ जामाताप्सरसांलोकेज्ञातयोवैश्वदेविकाः ॥ १५ ॥ संबंधिबांधवादिक्षुपृथिव्यां
 मातृमातुलौ ॥ वृद्धबालातुराश्चैवआकाशेप्रभविष्णवः ॥ १६ ॥ पुरोधाऋषिलोकेशःसंश्रितास्साध्यलोकपाः ॥ अश्विलोकपतिर्वैद्योभ्रातातुवसुलोकपः
 ॥ १७ ॥ चंद्रलोकेश्वरीभार्यादुहिताप्सरसांगृहे ॥ भ्राताज्येष्ठःसमः पित्राभार्यापुत्रस्वकातनुः ॥ १८ ॥ कायस्थादासवर्गाश्चदुहि
 ताकृपणंपरम् ॥ तस्मादेतैरधिक्षितःसहेन्नित्यमसंज्वरः ॥ १९ ॥ गृहधर्मरतोविद्वान्धर्मनिष्ठोजितक्लमः ॥ नारभेद्बहुकार्याणिधर्म
 वान्किंचिदारभेत् ॥ ३२० ॥ गृहस्थवृत्तयस्तिस्त्रस्तासांनिश्रेयसंपरं ॥ परस्परंतथैवाहुश्चातुराश्रम्यमेवच ॥ २१ ॥ येषोक्तानियमास्तेषांसर्वकार्येषु
 भूषुणा ॥ कुंभधान्यैरुच्छिशिलैःकापोतीवृत्तिमाश्रितैः ॥ २२ ॥ यस्मिंश्चैतेवसंत्यर्थास्तद्राष्ट्रमभिवर्धते ॥ पूर्वापरान्दशपरान्पुनातिचपितामहान् ॥ २३ ॥
 गृहस्थवृत्तिमप्येतांवर्तयेद्योगतव्यथः ॥ सचक्रधरलोकानांसमानाम्प्राप्नुयाद्भक्तिम् ॥ २४ ॥ जितेंद्रियाणामथवागतिरेषाविधीयते ॥ स्वर्गलोकोगृहस्थानांप्रति
 ष्ठानियतात्मनां ॥ २५ ॥ ब्रह्मणाभिहताश्रेणीह्येषायस्याःप्रमुच्यते ॥ द्वितीयांक्रमशःप्राप्यस्वर्गलोकेमहीयते ॥ २६ ॥ तृतीयामपिवक्ष्यामिवानप्रस्था
 श्रमंशृणु ॥ गृहस्थस्तुयदापश्येद्वलीपलितमात्मनः ॥ २७ ॥ अपत्यस्यैवचापत्यंवनमेवतदाश्रयेत् ॥ गृहस्थव्रतखिन्नानांवानप्रस्थाश्रमौकसां ॥ २८ ॥
 श्रूयतांभीष्मभद्रंतेसर्वलोकाश्रयात्मनां ॥ दीक्षापूर्वनिवृत्तानांपुण्यदेशनिवासिनां ॥ २९ ॥ प्रज्ञाबलयुजांपुसांसत्यशौचक्षमावतां ॥ तृतीयमायुषोभागं
 वानप्रस्थाश्रमेवसन् ॥ ३० ॥ तानेवाग्नीन्परिचरेद्यजमानोदिवौकसः ॥ नियतोऽनियताहारोविष्णुभक्तिप्रसक्तिमान् ॥ ३१ ॥ तदाग्निहोत्रमात्राणियज्ञां
 गानिचसर्वशः ॥ अकृष्टवैव्रीहियवंनीवारंविघसानिच ॥ ३२ ॥ ग्रीष्मेहविष्यंप्रायच्छेत्समाधेष्वपिपंचसु ॥ वानप्रस्थाश्रमेप्येताश्चतस्रोवृत्तयःस्मृताः ॥ ३३ ॥
 सद्यःप्रभक्षकाःकेचित्केचिन्मासिकसंचयान् ॥ वार्षिकान् संचयान् केचित्केचिद्वादशवार्षिकान् ॥ ३४ ॥ कुर्वन्त्यतिथिपूजार्थयज्ञतन्त्रार्थमेवच ॥ अभ्रावका
 शावर्षासुहेमंतेजलसंश्रयाः ॥ ३५ ॥ ग्रीष्मेपंचाग्नितपसःशरद्यमृतभोजनाः ॥ भूमौविपरिवर्तंतेतिष्ठंतिप्रपदैरपि ॥ ३६ ॥ स्थानासनेचवर्तन्तेवसनेष्वपिसंस्थि

ते ॥ दंतोलूखलिनःकेचिदश्मकुट्टास्तथापरे ॥ ३७ ॥ शुक्लपक्षेपिबन्त्येकेयवागूंकथितांकचित् ॥ कृष्णपक्षेपिबन्त्येकेभुंजतेचयथागमम् ॥ ३८ ॥ मूलैरे
 केफलैरेकेजलैरेकेदृढव्रताः ॥ वर्तयंतियथान्यायैवैखानसधृतव्रताः ॥ ३९ ॥ एताश्चान्याश्चविविधादीक्षास्तेषामनस्विनां ॥ चतुर्थश्चोपनिषदोधर्मः
 साधारणोमतः ॥ ३४० ॥ वानप्रस्थोगृहस्थश्चसततोऽन्यःप्रवर्तते ॥ तस्मिन्नेवयुगेतातविप्रैःसर्वार्थदर्शिभिः ॥ ४१ ॥ अगस्त्यश्चसप्तर्षयोमधुच्छंदोगवे
 षणः ॥ सांकृतिःसदिवोभांडिर्यवप्रोथोह्यथर्वणः ॥ ४२ ॥ अहोवीर्यस्तथाकाम्यःस्थाणुर्मैधातिथिर्बुधः ॥ मनोवाकःशिनीवाकःशून्यपालोकृतव्रणः॥४३॥
 एतेकर्मसुविद्वांसस्ततःस्वर्गमुपागमन् ॥ एतेप्रत्यक्षधर्माणस्तथायायावरागणाः ॥४४॥ ऋषीणामुग्रतपसांधर्मनैपुण्यदर्शिनाम् ॥ सुरेश्वरंसमाराध्यब्राह्मणा
 वनमाश्रिताः ॥४५॥ अपास्योपरतामायांब्राह्मणावनमाश्रिताः ॥ अनक्षत्रास्तथाऽधृष्यादृश्यन्तेप्रोषितागणाः॥४६॥ जरयातुपरिद्यूनाव्याधिनापरिपीडिताः
 चतुर्थत्वाश्रमंशेषवानप्रस्थाश्रमाद्ययुः॥४७॥ सद्यस्कारीसुनिर्वाप्यसर्ववेदसदक्षिणाम् ॥ आत्मयाजीसौम्यमतिरात्मक्रीडात्मसंश्रयः॥४८॥ आत्मन्यग्निसमा
 धायत्यक्कासर्वपरिग्रहम् ॥ सद्यस्कश्चयजेद्यज्ञानिष्टिचैवेहसर्वदा॥४९॥ सदैवयाजिनांयज्ञानात्मनीज्याप्रवर्तते ॥ त्रीनेवाग्नीस्त्यजेत्सम्यगात्मन्येवात्मनाक्षणात्
 ॥५०॥ प्राप्नुयाद्येनवायच्चतत्प्राश्नीयादकुत्सयन् ॥ केशलोमनखाद्यस्येद्वानप्रस्थाश्रमेरतः॥५१॥ आश्रमादाश्रमंसद्यःपूतो गच्छतिकर्मभिः ॥ अभयंसर्वभूते
 भ्योयोदत्वाप्रव्रजेद्विजः॥५२॥ लोकास्तेजोमयास्तस्यप्रेत्यचानंत्यमश्नुते ॥ सुशीलवृत्तोव्यपनीतकल्मषोनचेहनामुत्रचरन्तुमीहते ॥ ५३ ॥ अरोषमोहो
 गतसंधिविग्रहः सचेदुदासीनवदात्मचितया ॥ यमेषुचैवान्यगतेषुनव्यथःस्वशास्त्रशून्योद्वेदिनात्मविभ्रमः ॥५४॥ भवेद्यथेष्टागतिरात्मयाजिनीनिस्संशये
 धर्मपरेजितेन्द्रिये ॥ अतःपरंश्रेष्ठमतीवसद्गुणैरधिष्ठितंत्रीनतिवर्त्यचाश्रमान् ॥ ५५ ॥ चतुर्थमुक्तं परमाश्रमंशृणुप्रकीर्त्यमानं परमंपरायणम् ॥ प्राप्यसं
 स्कारमेताभ्यामाश्रमाभ्यांततःपरम् ॥ ५६ ॥ यत्कार्यं परमात्मार्यतत्त्वमेकमनाःशृणु ॥ काषायंधारयित्वातुश्रेणीस्थानेषुचत्रिषु ॥ ५७ ॥ योव्रजे
 चपरंस्थानंपारिव्राज्यमनुत्तमम् ॥ तद्भावनेनसंन्यस्यवर्तनंश्रूयतांतथा ॥ ५८ ॥ एकएवचरेद्धर्मसिद्ध्यर्थमसहायवान् ॥ एकश्चरतियः पश्यन्नजहातिनही
 यते ॥ ५९ ॥ अनग्निरनिकेतस्तुग्रामंभिक्षार्थमाश्रयेत् ॥ अश्वस्तनविधानःस्यान्मुनिर्भावसमन्वितः ॥ ६० ॥ लघ्वाशीनियताहारःसकृदन्ननिषे
 वयेत् ॥ कपालंवृक्षमूलानिकुचेलमसहायता ॥ ६१ ॥ उपेक्षासर्वभूतानामेतावद्भिक्षुलक्षणम् ॥ यस्मिन्वाचःप्रविशंतिकूपेप्राप्तामृताइव ॥ ६२ ॥
 नवक्त्वारंपुनर्यातिसकैवल्यश्रमेवसेत् ॥ नैवपश्येन्नशृणुयादवाच्यंजातुकस्यचित् ॥ ६३ ॥ ब्राह्मणानांविशेषेणैतद्भूयात्कथंचन ॥ यद्ब्राह्मणस्यानु
 कूलंतदेवसततंवदेत् ॥ ६४ ॥ तूष्णीमासीतनिंदायांकुर्वन्भैषज्यमात्मनः ॥ येनपूर्णमिवाकाशंभवत्येकेनसर्वदा ॥ ६५ ॥ शून्ययेनसमाकीर्णं

देवाब्राह्मणंविदुः ॥ ६६ ॥ येनकेनचिदाछिन्नोयेनकेनचिदाशितः ॥ यत्रक्वचनशायीचतंदेवाब्राह्मणंविदुः ॥ ६७ ॥ अहेरिवजनाद्गीतःसुहृदोनरकादिव ॥
 कृपणादिवनारीभ्यस्तंदेवाब्राह्मणंविदुः ॥ ६८ ॥ नहृष्येतविषीदेतमानितोमानितस्तथा ॥ सर्वभूतेष्वभयदस्तंदेवाब्राह्मणंविदुः ॥ ६९ ॥ नाभिनं
 देतमरणंनाभिनंदेतजीवितम् ॥ कालमेवनिरीक्षेतनिर्देशंकृषकोयथा ॥ ३७० ॥ अनभ्याहतचितश्चदांतश्चाहतधीस्तथा ॥ विमुक्तःसर्वपापेभ्योनरोगछेत्त
 तोदिवम् ॥ ७१ ॥ अभयंसर्वभूतेभ्योभूतानामभयंयतः ॥ तस्यदेहविमुक्तस्यभयंनास्ति कुतश्चन ॥ ७२ ॥ यथानागपदेन्यानिपदानिपदगा
 मिनाम् ॥ सर्वाण्येवावलीयंतेतथाज्ञानानिचेतसि ॥ ७३ ॥ एवंसर्वमहिंसायांधर्मोर्थश्चमहीयते ॥ मृतःसनित्यंभवतियोहिंसांप्रतिपद्य
 ते ॥ ७४ ॥ अहिंसकस्ततःसम्यग्धृतिमान्नियतेंद्रियः ॥ शरण्यस्सर्वभूतानांगतिमाप्नोत्यनुत्तमाम् ॥ ७५ ॥ एवंप्रज्ञानतृप्तस्यनिर्भयस्यमनी
 षिणः ॥ नमृत्युरधिकोभावःसोमृतत्वंचगच्छति ॥ ७६ ॥ विमुक्तःसर्वसंगेभ्योमुनिराकाशवत्स्थितः ॥ विष्णुप्रियकरःशांतस्तंदेवाब्रा
 ह्मणंविदुः ॥ ७७ ॥ जीवितंयस्यधर्मार्थधर्मोर्त्यर्थमेवच ॥ अहोरात्रादिपुण्यार्थतंदेवाब्राह्मणंविदुः ॥ ७८ ॥ निवारितसमारंभंनिर्न
 मस्कारमस्तुतिम् ॥ अक्षीणक्षीणकर्माणंतंदेवाब्राह्मणंविदुः ॥ ७९ ॥ सर्वाणिभूतानिसुखंरमंतेसर्वाणिदुःखानिभृशंभवंति ॥ तेषांभवोत्पा
 दनजातखेदःकुर्यात्तुकर्माणिचश्रद्धानः ॥ ३८० ॥ दानंहिभूताभयदक्षिणायाः सर्वाणिदानान्यधितिष्ठतीह ॥ तीक्ष्णेतनुंयःप्रथमंजुहोतिसोनंत
 माप्नोत्यभयंप्रजाभ्यः ॥ ८१ ॥ उत्तानमास्येनहविर्जुहोतिअनंतमाप्नोत्यभितःप्रतिष्ठाम् ॥ तस्यांगसंगादभिनिष्कृतंचवैश्वानरंसर्वमिदंप्रपेदे ॥ ८२ ॥
 प्रादेशमात्रंहृदभिस्तुतंयत्तस्मिन्प्राणेनात्मयाजीजुहोति ॥ तस्याग्निहोत्रेद्रुतमात्मसंस्थंसर्वेषुलोकेषुसदैवतेषु ॥ ८३ ॥ देवंविधातुंत्रिवृतंसुवर्णये
 वैविदुस्तंपरमार्थभूतम् ॥ तेसर्वभूतेषुमहीयमानादेवाःसमर्थाअमृतंव्रजंति ॥ ८४ ॥ वेदांश्चवेद्यंचविधिंचकृत्स्नमथोनिरुक्तंपरमार्थतांच ॥ सर्वशरीरात्म
 नियःप्रवेदतस्याभिसर्वेप्रचरंतिनित्यम् ॥ ८५ ॥ भूमावसक्तंदिविचाप्रमेयंहिरण्यमयंतंचसमंडलांते ॥ प्रदक्षिणंदक्षिणमंतरिक्षयोवेदनाप्यात्मनिदीप्त
 रश्मिः ॥ ८६ ॥ आवर्तमानंचविवर्तमानंषण्णेमियद्वादशारंत्रिपर्व ॥ यस्येदमास्यंपरिपातिविश्वंतत्कालचक्रंनिहितंगुहायाम् ॥ ८७ ॥ यतःप्रसादंज
 गतःशरीरंसर्वाश्चलोकानधिगच्छतीह ॥ तस्मिन्हिसंतर्पयतीहदेवान्सर्वैविमुक्तोभवतीहनित्यम् ॥ ८८ ॥ तेजोमयोनित्यमतःपुराणोलोकेभवत्यर्थभ
 यादुपैति ॥ भूतानियस्मान्नभयंव्रजंतिभूतेभ्योयोनेद्विजतेकदाचित् ॥ ८९ ॥ अगर्हणीयोनचगर्हतेन्यान्सर्वैविप्रःप्रवरंस्वात्मनीक्षेत् ॥ विनीतमोहोप्य
 पनीतकल्मषोनचेहनामुत्रचयोर्थमृच्छति ॥ ३९० ॥ अरोषमोहःसमलोष्टकांचनःप्रहीणशोकोगतसंधिविग्रहः ॥ अपेतनिंदास्तुतिरप्रियाप्रियश्चरुदा

सीनवदेवभिक्षुः ॥ ३९१ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणे प्रथमे सृष्टिखण्डे क्षेत्रवासमाहात्म्यं नाम पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ भीष्म उवाच ॥ यदेतत्कथितं ब्रह्मं स्तीर्थमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ कमलस्याभिपातेन तीर्थजातं धरातले ॥ १ ॥ तत्र स्थेन भगवता विष्णुना शंकरेण च ॥ यत्कृतं मुनिशार्दूलतत्सर्वं परिकीर्तय ॥ २ ॥ कथं यज्ञो हि देवेन विभुना तत्र कारितः ॥ के स दस्या ऋत्विजश्च ब्राह्मणाः के स मागताः ॥ ३ ॥ के भागास्तस्य यज्ञस्य किं द्रव्यं का च दक्षिणा ॥ का वेदी किं प्रमाणं च कृतं तत्र विरंचिना ॥ ४ ॥ यो याज्यः सर्वदेवानां वेदैः सर्वत्र पठ्यते ॥ कंच काममभिध्याय न्वेधाय ज्ञं च कारह ॥ ५ ॥ यथा सौ देवदेवेशो ह्यजरश्चामरश्च ह ॥ तथा चैवाक्षयः स्वर्गस्तस्य देवस्य दृश्यते ॥ ६ ॥ अन्येषां चैव देवानां दत्तः स्वर्गो महात्मना ॥ अग्निहोत्रार्थमुत्पन्ना वेदा ओषधयस्तथा ॥ ७ ॥ ये चान्ये पशवो भूमौ सर्वे ते यज्ञकारणात् ॥ सृष्टा भगवतानेन इत्येषा वैदिकी श्रुतिः ॥ ८ ॥ तदत्र कौतुकं मह्यं श्रुत्वेदं तव भाषितम् ॥ यं काममधिकृत्यैकं यत्फलं यांच भावनां ॥ ९ ॥ कृतश्चानेन वै यज्ञः सर्वशंसितुमर्हसि ॥ शतरूपा च यानारी सा वित्री सा त्विहोच्यते ॥ १० ॥ भार्या सा ब्रह्मणः प्रोक्ता ऋषीणां जननी च सा ॥ पुलस्त्याद्यान्मुनीन्सप्तदक्षाद्यंस्तु प्रजापतीन् ॥ ११ ॥ स्वायंभुवार्दींश्च मनून्सा वित्री समजीजनत् ॥ धर्मपत्नीं तु तां ब्रह्मा पुत्रिणीं ब्रह्मणः प्रियः ॥ १२ ॥ पतिव्रतां महाभागां सुव्रतां चारुहासिनीं ॥ कथं सतीं परित्यज्य भार्यामन्यामविंदत ॥ १३ ॥ किं नाम्नी किं समाचरा कस्य सा तनया विभोः ॥ कसा दृष्टा हि देवेन केन चास्य प्रदर्शिता ॥ १४ ॥ किं रूपा सा तु देवेशी दृष्टा चित्तविमोहिनी ॥ यां तु दृष्ट्वा स देवेशः कामस्य वशमेयिवान् ॥ १५ ॥ वर्ण तो रूपतश्चैव सा वित्र्यास्त्वधिकामुने ॥ यामो हितवती देवं सर्वलोकेश्वरं विभुम् ॥ १६ ॥ यथा गृहीतवान् देवो नारीं तां लोकसुंदरीं ॥ यथा प्रवृत्तो यज्ञो सौ तथा सर्वं प्रकीर्तय ॥ १७ ॥ तां दृष्ट्वा ब्रह्मणः पार्श्वे सा वित्री किंच कारह ॥ सा वित्र्यां तु तदा ब्रह्मा कां तु वृत्तिमवर्तत ॥ १८ ॥ सन्निधौ कानि वाक्यानि सा वित्री ब्रह्मणा तदा ॥ उक्ताप्युक्तवती भूयः सर्वशंसितुमर्हसि ॥ १९ ॥ किं कृतं तत्र युष्माभिः कोपो वा थक्षमापि वा ॥ यत्कृतं तत्र यदृष्टं यत्तवोक्तं मया त्विह ॥ २० ॥ विस्तरेण ह सर्वाणि कर्माणि परमेष्विनः ॥ श्रोतुमिच्छाम्यशेषेण विधेर्यज्ञविधिपरं ॥ २१ ॥ कर्मणा मानुषैर्व्यचचारं भो होत्रमेव च ॥ होतुर्भक्षो यथाऽर्चापि प्रथमा कस्य कारिता ॥ २२ ॥ कथंच भगवान्विष्णुः साहाय्यं केन कीदृशं ॥ अमरैर्वा कृतं यच्च तद्भवान्वक्तुमर्हति ॥ २३ ॥ देवलोकं परित्यज्य कथं मर्त्यमुपागतः ॥ गार्हपत्यं च विधिना अन्वाहार्यं च दक्षिणम् ॥ २४ ॥ अग्निमाहवनीयं च वेदीं चैव तथा सुवम् ॥ प्रोक्षणीयं मुचंचैव आवभृथ्यंतथैव च ॥ २५ ॥ अग्नीं स्त्रींश्च यथा चक्रे हव्यभागवहान्हिवै ॥ हव्यादांश्च सुरांश्च क्रेकव्यादांश्च पितृनापि ॥ २६ ॥ भागार्थं यज्ञविधिना ये यज्ञायज्ञकर्मणि ॥ यूपान्समित्कुशंसोमं पवित्रं परिधीनपि ॥ २७ ॥ यज्ञियानि च द्रव्याणि यथा ब्रह्मा चकारह ॥ विवभ्राजपुरायश्च पारमेष्वेन कर्मणा ॥ २८ ॥ क्षणानि मेषाः काष्ठाश्च कलास्त्रैकाल्यमेव च ॥ मुहूर्तांस्तथ यो मासादिनं संवत्सरस्तथा ॥ २९ ॥ ऋतवः कालयोगाश्च प्रमाणं त्रिविधं पुरा ॥ आयुः क्षेत्राण्यपचयं लक्षणं रू

पसौष्ठवम् ॥ ३० ॥ त्रयोवर्णास्त्रयोलोकास्त्रैविद्यं पावकास्त्रयः ॥ त्रैकाल्यं त्रीणिकर्माणि त्रयोवर्णास्त्रयो गुणाः ॥ ३१ ॥ सृष्टालोकाः पराः स्रष्ट्राये चान्येनल्पचे
 तसा ॥ यागतिर्धर्मयुक्तानां यागतिः पापकर्मणां ॥ ३२ ॥ चातुर्वर्ण्यस्य प्रभवश्चातुर्वर्ण्यस्य रक्षिता ॥ चतुर्विद्यस्य यो वेत्ता चतुराश्रमसंश्रयः ॥ ३३ ॥ यः
 परं श्रूयते ज्योतिर्यः परं श्रूयते तपः ॥ यः परं परतः प्राह परं यः परमात्मवान् ॥ ३४ ॥ सेतुर्यो लोकसेतूनां मेध्यो यो मेध्यकर्मणाम् ॥ वेद्यो यो वेदविदुषां यः प्रभुः प्रभ
 वात्मनाम् ॥ ३५ ॥ असुभूतश्च भूतानामग्निभूतोऽग्निवर्चसाम् ॥ मनुष्याणां मनोभूतस्तपोभूतस्तपस्विनाम् ॥ ३६ ॥ विनयोनयवृत्तीनां तेजस्तेजस्विनामपि ॥
 इत्येतत्सर्वमखिलान्सृजन् लोकपितामहः ॥ ३७ ॥ यज्ञाद्गतिं कामन्वैच्छत् कथं यज्ञे मतिः कृता ॥ एष मे संशयो ब्रह्मन्नेष मे संशयः परः ॥ ३८ ॥ आश्चर्यः पर
 मो ब्रह्मा देवैर्दैत्यैश्च पठ्यते ॥ कर्मणाश्चर्यं भूतोऽपि तत्त्वतः स इहोच्यते ॥ ३९ ॥ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ प्रश्रभारो महानेष त्वयोक्तो ब्रह्मणश्चर्यः ॥ यथाशक्तितु
 वक्ष्यामि श्रूयतां तत्परं यशः ॥ ४० ॥ सहस्रास्यं सहस्राक्षं सहस्रचरणं च यम् ॥ सहस्रश्रवणं चैव सहस्रकरमव्ययम् ॥ ४१ ॥ सहस्रजिह्वं सहस्रं सहस्रपरमं प्रभुं ॥
 सहस्रदं सहस्रादिसहस्रभुजमव्ययम् ॥ ४२ ॥ हवनसवनं चैव हव्यं होतारमेव च ॥ पात्राणि च पवित्राणि वेदीं दीक्षां च रं सुवम् ॥ ४३ ॥ सुक् सोममवभृच्चैव प्रोक्ष
 णीं दीक्षिणाधनम् ॥ अद्धर्यु सामगं विप्रं सदस्यान्सदनं सदः ॥ ४४ ॥ यूपं समित्कुशं दर्वी च मसो लूखलानि च ॥ प्राग्वंशं यज्ञभूमिं च होतारं बन्धनं च यत् ॥ ४५ ॥
 ह्रस्वान्यतिप्रमाणानि प्रमाणस्थावराणि च ॥ प्रायश्चित्तानि वाजाश्च स्थंडिलानि कुशास्तथा ॥ ४६ ॥ मंत्रं यज्ञं च हवनं वह्निभागं भवं च यं ॥ अग्नेभुजं होमभुजं शुभा
 चिषमुदायुधं ॥ ४७ ॥ आहुर्वेदविदो विप्रा यो यज्ञः शाश्वतः प्रभुः ॥ यां पृच्छसि महाराज पुण्यां दिव्यामिमां कथां ॥ ४८ ॥ यदर्थं भगवान्ब्रह्माभूमौ
 यज्ञमथाकरोत् ॥ हितार्थं सुरमर्त्यानां लोकानां प्रभवाय च ॥ ४९ ॥ ब्रह्माथ कपिलश्चैव परमेष्ठी तथैव च ॥ देवाः सप्तर्षयश्चैव त्र्यम्बकश्च महायशः ॥
 ॥ ५० ॥ सनत्कुमारश्च महानुभावो मनुर्महात्मा भगवान्प्रजापतिः ॥ पुराणदेवो यतथा प्रचक्रे प्रदीप्तवैश्वानर तुल्यतेजाः ॥ ५१ ॥ पुराकमलजात
 स्य स्वपतस्तस्य कोटरे ॥ पुष्करे यत्र संभूता देवाः ऋषिणास्तथा ॥ ५२ ॥ एष पौष्करकोनाम प्रादुर्भावो महात्मनः ॥ पुराणं कथ्यते यत्र वेदस्मृति
 सुसंहितं ॥ ५३ ॥ वराहस्तु श्रुतिमुखः प्रादुर्भूतो विरिञ्चिनः ॥ सहायार्थं सुरश्रेष्ठो वाराहरूपमास्थितः ॥ ५४ ॥ विस्तीर्णं पुष्करे कृत्वा तीर्थं कोकासुखं हितम् ॥ वे
 दपादो यूपदंष्ट्रः क्रतुहस्तश्चितीमुखः ॥ ५५ ॥ अग्निजिह्वो दर्भरोमा ब्रह्मशीर्षो महातपाः ॥ अहोरात्रे क्षणो दिव्यो वेदाङ्गः श्रुतिभूषणः ॥ ५६ ॥ आज्यनासः
 सुवतुण्डः सामघोषस्वनो महान् ॥ सत्यधर्ममयः श्रीमान्कर्मविक्रमसत्कृतः ॥ ५७ ॥ प्रायश्चित्तनखो धीरः पशुजानुर्मखाकृतिः ॥ उद्गात्रां त्रयो होमलिङ्गो फल
 बीजमहौषधिः ॥ ५८ ॥ वाय्वंतरात्मा मंत्रास्थिरापस्फिक् सोमशोणितः ॥ वेदस्कन्धो हविर्गन्धो हव्यकव्यातिवेगवान् ॥ ५९ ॥ प्राग्वंशका योद्युतिमान्नाना

दीक्षाभिरर्चितः ॥ दक्षिणाहृदयोयोगीमहासत्रमयोमहान् ॥ ६० ॥ उपाकमैष्टिरुचिरः प्रवर्ग्यावर्तभूषणः ॥ छायापत्नीसहायैवैमणिशृंगमिवोच्छ्रितः ॥
 ॥ ६१ ॥ सर्वलोकहितात्मायोदंष्ट्र्याभ्युज्जहारगाम् ॥ ततः स्वस्थानमानीय पृथिवीं पृथिवीधरः ॥ ६२ ॥ ततो जगाम निर्वाणं पृथिवीधारणाद्धरिः ॥ एवमा
 दिवराहेण धृत्वा ब्रह्महितार्थिना ॥ ६३ ॥ उद्धृता पुष्करे पृथ्वीसागरां वुगतापुरा ॥ वृतः शमदमाभ्यां यो दिव्ये कोका मुखे स्थितः ॥ ६४ ॥ आदित्यैर्वसुभिः साध्ये
 र्मरुद्भिर्देवतैः सह ॥ रुद्रैर्विश्वसहायैश्च यक्षराक्षसकिन्नरैः ॥ ६५ ॥ दिग्भिर्विदिग्भिः पृथिवीनदीभिः सह सागरैः ॥ चराचरगुरुः श्रीमान् ब्रह्मा ब्रह्मविंदावरः ॥ ६६ ॥
 उवाच वचनं कोका मुखं तीर्थं त्वया विभो ॥ पालनीयं सदा गोप्यं रक्षाकार्या मखे त्विह ॥ ६७ ॥ एवं करिष्ये भगवंस्तदा ब्रह्माणमुक्तवान् ॥ उवाच ॥
 तं पुनर्ब्रह्मा विष्णुं देवं पुरःस्थितम् ॥ ६८ ॥ त्वं हि मे परमो देवस्त्वं हि मे परमो गुरुः ॥ त्वं हि मे परमं धाम शक्रदीनां सुरोत्तम ॥ ६९ ॥ उत्फुल्लामलपद्माक्षशत्रुपक्ष
 यावह ॥ यथा यज्ञेन मे ध्वंसोदानवैश्च विधीयते ॥ ७० ॥ तथा त्वया विधातव्यं प्रणतस्य नमोस्तुते ॥ विष्णुरुवाच ॥ भयं त्यजस्व देवेश क्षयं नेष्या
 मिदानवान् ॥ ७१ ॥ ये चान्ये विघ्नकर्तारो यातुधानास्तथासुराः ॥ घातयिष्याम्यहं सर्वान् स्वस्ति तिष्ठ पितामह ॥ ७२ ॥ एवमुक्त्वा स्थितस्तत्र साहाय्येन
 कृतक्षणः ॥ प्रववुश्च शिवावाताः प्रसन्नाश्च दिशो दश ॥ ७३ ॥ सुप्रभाणि च ज्योतींषि चंद्रं च क्रुः प्रदाक्षिणम् ॥ न विग्रहं ग्रहाश्च क्रुः प्रसेदुश्चापि
 सिंधवः ॥ ७४ ॥ नीरजस्काभूमिरासीत् सकला ह्लाददास्त्वपः ॥ जग्मुः स्वमार्गं सरितो नापि चुक्षुर्भुरर्णवाः ॥ ७५ ॥ आसन् शुभानीन्द्रियाणि नराणामंतरात्म
 नाम् ॥ महर्षयो वातशोका वेदानुच्चैरवाचयन् ॥ ७६ ॥ यज्ञे तस्मिन् हविः पाके शिवा आसंश्च पावकाः ॥ प्रवृत्तधर्मसदृत्ता लोका मुदितमानसाः ॥ ७७ ॥
 विष्णोः सत्यप्रतिज्ञस्य श्रुत्वा रिनिधनागिरः ॥ ततो देवाः समायाता दानवाराक्षसैस्सह ॥ ७८ ॥ भूतप्रेतपिशाचाश्च सर्वे तत्रागताः क्रमात् ॥ गंधर्वाप्सर
 रसश्चैव नागा विद्याधरा गणाः ॥ ७९ ॥ वानस्पत्याश्चौषधयो यज्ञे हेद्यज्ञे नेहाति ॥ ब्रह्मादेशान्मारुतेन आनीताः सर्वतो दिशः ॥ ८० ॥ यज्ञपर्वतमासाद्य दक्षिणाम
 भितो दिशम् ॥ सुरा उत्तरतः सर्वे मर्यादापर्वते स्थिताः ॥ ८१ ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैव मुनयो वेदपारगाः ॥ पश्चिमां दिशमास्थाय स्थितास्तत्र महा
 क्रतौ ॥ ८२ ॥ सर्वे देव निकायाश्च दानवाश्चासुरा गणाः ॥ अमर्षं पृष्ठतः कृत्वा सुप्रीतास्ते परस्परम् ॥ ८३ ॥ ऋषीन्पर्यचरन्सर्वे शुश्रूषन् ब्राह्मणांस्तथा ॥ ऋषयो
 ब्रह्मर्षयश्च द्विजादेवर्षयस्तथा ॥ ८४ ॥ राजर्षयो मुख्यतमास्स समायाताः समंततः ॥ कतमश्च सुरोप्यत्र क्रतौ याज्यो भविष्यति ॥ ८५ ॥ पशवः पक्षिणश्चैव तत्रायाता
 दिदृक्षवः ॥ ब्राह्मणा भोक्तुकामाश्च सर्वे वर्णानुपूर्वशः ॥ ८६ ॥ स्वयंच वरुणो रत्नं दक्षश्चान्नं स्वयंददौ ॥ आगत्य वरुणो लोकात्पक्वं चान्नं स्वतोपचत् ॥ ८७ ॥
 वायुर्भक्षविकारांश्च रसपाचीदिवाकरः ॥ अन्नपाचनकृत्सोमो मतिदाता बृहस्पतिः ॥ ८८ ॥ धनदानं धनाध्यक्षो वस्त्राणिविविधानि च ॥ सरस्वती

नदाध्यक्षोगंगादेवीसनर्मदा ॥ ८९ ॥ याश्चान्याःसरितःपुण्याःकूपाश्चैवजलाशयाः ॥ पल्वलानितटाकानिकुंडानिविविधानिच ॥ ९० ॥ प्रस्रवा
णिचमुख्यानिदेवखातान्यनेकशः ॥ जलाशयानिसर्वाणिसमुद्राःसप्तसंख्यकाः ॥ ९१ ॥ लवणेशुसुरासर्पिर्दधिदुग्धजलैःसमम् ॥ सप्तलोकाः
सपातालाःसप्तद्वीपाःसपत्तनाः ॥ ९२ ॥ वृक्षावल्लयःसतृणानिशाकानिचफलानिच ॥ पृथिवीवायुराकाशमापोज्योतिश्चपचमम् ॥ ९३ ॥ सवि
प्रहाणिभूतानिधर्मशास्त्राणियानिच ॥ वेदभाष्याणिसूत्राणिब्रह्मणानिर्मितंचयत् ॥ ९४ ॥ अमूर्तमूर्तमत्यन्तमूर्तदृश्यंतथाखिलम् ॥ एवंकृतेतथा
स्मिस्तुयज्ञेपैतामहेतदा ॥ ९५ ॥ देवानांसंनिधौतत्रऋषिभिश्चसमागमे ॥ ब्रह्मणोदक्षिणेपार्श्वेस्थितोविष्णुःसनातनः ॥ ९६ ॥ वामपार्श्वेस्थितोरुद्रःपि
नाकीवरदःप्रभुः ॥ ऋत्विजांचापिवरणंकृतंतत्रमहात्मना ॥ ९७ ॥ भृगुर्होतावृतस्तत्रपुलस्त्योर्ध्वर्युःसत्तमः ॥ तत्रोद्गातामरीचिस्तुब्रह्मावैनारदः
कृतः ॥ ९८ ॥ सनत्कुमारादयोयेसदस्यास्तत्रतेभवन् ॥ प्रजापतयोदक्षाद्यावर्णाब्राह्मणपूर्वकाः ॥ ९९ ॥ ब्राह्मणश्चसमीपेतुकृताऋत्विग्विकल्पना ॥
वस्त्रैराभरणैर्युक्ताःकृतावैश्रवणेनते ॥ १०० ॥ अंगुलीयैःसकटकैर्मकुटैर्भूषिताद्विजाः ॥ चत्वारोद्गौदशान्येचतषोडशर्त्विजः ॥ १ ॥ ब्रह्मणाःपूजिताःसर्वेप्रणिपा
तपुरःसरम् ॥ अनुग्राह्योभवद्विस्तुसर्वैरस्मिन्कृताविह ॥ २ ॥ पत्नीममैषासावित्रीयूयंमेशरणंद्विजाः ॥ विश्वकर्माणमाहूयब्रह्मणःशीर्षमुडनं ॥ ३ ॥
यज्ञेतुविहितंतस्यकारितंद्विजसत्तमैः ॥ आतसेयानिवस्त्राणिदंपत्यर्थेतथाद्विजैः ॥ ४ ॥ ब्रह्मचोषेणतेविप्रानादयानास्त्रिविष्टपम् ॥ पालयंतोजगच्चेदंक्ष
त्रियाःसायुधाःस्थिताः ॥ ५ ॥ भक्ष्यप्रकारान्विविधान्वैश्यास्तत्रप्रचक्रिरे ॥ रसबाहुल्ययुक्तंचभक्ष्यंभोज्यंकृतंततः ॥ ६ ॥ अश्रुतंप्रागदृष्टंच
दृष्टातुष्टःप्रजापतिः ॥ प्राग्वाटेतिददौनामवैश्यानांसृष्टिकृद्विभुः ॥ ७ ॥ द्विजानांपादशुशूषाशूद्रैःकार्यासदात्विह ॥ पादप्रक्षालनंभोज्यमुच्छिष्ट
स्यप्रमार्जनं ॥ ८ ॥ तेषिचक्रुस्तदातत्रतेभ्योभूयःपितामहः ॥ शुश्रूषार्थमयायूयंतुरीयेतुपदेकृताः ॥ ९ ॥ द्विजानांक्षत्रबन्धूनांबन्धूनांचभवद्विधैः ॥
त्रिभ्यश्शुश्रूषणाकार्येत्युक्त्वाब्रह्मातथाऽकरोत् ॥ १० ॥ द्वाराध्यक्षंतथाशक्रंवर्णंरसदायकम् ॥ वित्तप्रदंवैश्रवणंपवनंगंधदायिनम् ॥ ११ ॥ उद्योतकारिणंसू
र्यप्रभुत्वेमाधवःस्थितः ॥ सोमःसोमप्रदस्तेषांवामपक्षपथाश्रितः ॥ १२ ॥ सुसत्कृताचपत्नीसासावित्रीचवरांगना ॥ अध्वर्युणासमाहूताएहिदेवित्वरा
न्विता ॥ १३ ॥ उत्थिताश्चाग्रयःसर्वेदीक्षाकालउपागतः ॥ व्यग्रासाकार्यकरणेस्त्रीस्वभावेननागता ॥ १४ ॥ इहवैनकृतंकिंचिद्द्वारेवैमंडनंमया ॥ भित्त्यांवै
चित्रकर्माणिस्वस्तिकंप्रांगणेनतु ॥ १५ ॥ प्रक्षालनंचभांडानांकृतंकिमपित्विह ॥ लक्ष्मीरद्यापिनायातापत्नीनारायणस्यया ॥ १६ ॥ अग्नेः
पत्नीतथास्वाहाधूम्रोर्णातुयमस्यतु ॥ वारुणीवैतथागौरिवायोवैसुप्रभातथा ॥ १७ ॥ ऋद्विर्वैश्रवणीभार्याशम्भोगौरीजगत्प्रिया ॥ मेधाश्रद्धावि

भूतिश्च अनसूयाधृतिः क्षमा ॥ १९ ॥ गंगासरस्वतीचैव नाद्यायाताश्च कन्यकाः ॥ इंद्राणीचंद्रपत्नीतुरोहिणीशशिनः प्रिया ॥ १२० ॥ अरुंधतीवसिष्ठस्य स
पत्नीणां च यास्त्रियः ॥ अनसूयात्रिपत्नी च तथा न्याः प्रमदा इह ॥ २१ ॥ बध्वोदुहितरश्चैव सख्यो भगिनिकास्तथा ॥ नाद्यागतास्तुताः सर्वा अहंतावत्स्थि
ताचिरं ॥ २२ ॥ नाहमेकाकिनीयास्येयावन्नायांतितास्त्रियः ॥ ब्रूहि गत्वा विरंचितुतिष्ठतावन्मुहूर्तकम् ॥ २३ ॥ सर्वाभिः सहिता चाहमागच्छामि
त्वरान्विता ॥ सर्वैः परिवृतः शोभां देवैः सह महामते ॥ २४ ॥ भवान्प्राप्नोति परमां तथा हंतुं न संशयः ॥ वदमानां तथा ध्वर्युस्त्यक्त्वा ब्रह्माणमागतः ॥ २५ ॥
सावित्रीव्याकुला देवप्रसक्ता गृहकर्मणि ॥ सख्यो नाभ्यागतायावत्तावन्नागमनं मम ॥ २६ ॥ एवमुक्तोऽस्मि वै देवकालश्चाप्यतिवर्त्तते ॥ यत्तेद्यरुचितं ता
वत्तत्कुरुष्वपितामह ॥ २७ ॥ एवमुक्तस्तदा ब्रह्मा किंचित्कोपसमन्वितः ॥ पत्नीं चान्यां मदर्थे वै शीघ्रं शक्र इहानय ॥ २८ ॥ यथा प्रवर्तते यज्ञः काल
हीनो न जायते ॥ तथा शीघ्रं विधत्स्व त्वं नारीं कांचिदुपानय ॥ २९ ॥ यावद्यज्ञसमाप्तिर्मेव णेत्वां मा कृथा मनः ॥ भूयो पितां प्रमोक्ष्यामि समाप्तौ तु क्रतोरि
ह ॥ १३० ॥ एवमुक्तस्तदा शक्रो गत्वा सर्वधरातलं ॥ स्त्रियो दृष्ट्वाश्च यास्तेन सर्वाः परपरिग्रहाः ॥ ३१ ॥ आभीरकन्यारूपा दद्यासु नासाचारुलोचना ॥ न
देवी न च गंधर्वी नासुरी न च पन्नगी ॥ ३२ ॥ न चास्ति तादृशी कन्या यादृशी सावरांगना ॥ ददर्शतां सुचार्वर्गीं श्रियं देवीमिवापराम् ॥ ३३ ॥ संक्षिपन्तीं म
नो वृत्तिविभवं रूपसंपदा ॥ यद्यत्तु वस्तु सौंदर्याद्विशिष्टं लभ्यते क्वचित् ॥ ३४ ॥ तत्तच्छरीरं संलग्नं तन्वंग्या ददृशे वरम् ॥ तां दृष्ट्वा चिंतयामास यद्येषा कन्यका भ
वेत् ॥ ३५ ॥ तन्मत्तः कृतपुण्यो न्योन देवो भुवि विद्यते ॥ योषिद्वत्नमिदं सेयं सद्भाग्यायां पितामहः ॥ ३६ ॥ सरागो यदिव आस्यात्तु सफलस्त्वेष मे श्रमः ॥
नीलाभ्रकनकां भोजविद्रुमाभां ददर्शतां ॥ ३७ ॥ त्विषं संविभ्रती मंगैः केशगण्डे क्षणाधरैः ॥ मन्मथा शोकवृक्षस्य प्रोद्भिन्नां कालिकामिव ॥ ३८ ॥ प्रदग्धह
च्छये नैव नेत्रवह्निशिखोत्करैः ॥ धात्रा कथं हि सा मृष्टा प्रतिरूपमपश्यता ॥ ३९ ॥ कल्पिता चेत्स्वयं बुध्या नैपुण्यस्य गतिः परा ॥ उत्तुंगाग्राविमौ मृष्टौ यन्मे संपश्य
तः सुखं ॥ १४० ॥ पयोधरौ नातिचित्रं कस्य संजायते हृदि ॥ रागोपहतदेहो यमधरो यद्यपि स्फुटम् ॥ ४१ ॥ तथापि सेवमानस्य निर्वाणं संप्रयच्छति ॥
वहद्भिरपि कौटिल्यमलकैः सुखमर्प्यते ॥ ४२ ॥ दोषोऽपि गुणवद्भाति भूरिसौंदर्यमाश्रितः ॥ नेत्रयोर्भूषितावंता वाकर्णाभ्यां शमागतौ ॥ ४३ ॥ कारणाद्भाव
चैतन्यं प्रवदंति हितद्विदः ॥ कर्णयोर्भूषणे नेत्रे नेत्रयोः श्रवणाविमौ ॥ ४४ ॥ कुंडलां जनयोरत्र नावकाशोऽस्ति कश्चन ॥ न तद्युक्तं कटाक्षाणां यद्विधाकरणं
हृदि ॥ ४५ ॥ तव संबंधिनो येऽत्र कथं ते दुःखभागिनः ॥ सर्वसुंदरतामेति विकारः प्राकृतैर्गुणैः ॥ ४६ ॥ वृद्धे क्षणशतानां तु दृष्टमेषामयाधनम् ॥ धात्रा कौशल्य
समिधं रूपौत्पत्तौ सुदर्शिता ॥ ४७ ॥ करोत्येषामनो नृणां सस्नेहं कृतिविभ्रमैः ॥ एवं विमृशतस्तस्य तद्रूपापहृतत्विषः ॥ ४८ ॥ निरंतरोद्भूते

॥ ७४९ ॥ देवानामथयक्षाणांगंधर्वोरगरक्षसाम् ॥ नानादृष्टामयानार्योनेदृशीरूपसंप
 दा ॥ १५० ॥ त्रैलोक्यांतर्गतंयद्यद्वस्तुतत्तत्प्रधानतः ॥ समादायविधात्रास्याःकृत्तारूपस्यसंस्थितिः ॥ १५१ ॥ इंद्र उवाच ॥ कासिकस्यकुतश्चत्वमाग
 तासुभ्रुकथ्यताम् ॥ एकाकिनीकिमर्थंचवीथीमध्येषुतिष्ठसि ॥ १५२ ॥ यान्येतान्यंगसंस्थानिभूषणानिविभर्षिच ॥ नैतानितवभूषायैत्वमेतेषां हिभूषण
 म् ॥ १५३ ॥ नदेवीनचगंधर्वीनासुरीनचपन्नगी ॥ किन्नरीदृष्टपूर्वावायादृशीत्वंसुलोचने ॥ १५४ ॥ उक्तामयापिबहुशःकस्मादत्सेहिनोत्तरम् ॥
 त्रपान्वितातुसाकन्याशक्रंप्रोवाचवेपती ॥ १५५ ॥ गोपकन्यात्वहंवीरविक्रीणामीहगोरसम् ॥ नवनीतमिदंशुद्धंदधिचेदंविमंडकम् ॥ १५६ ॥
 दध्नाचैवात्रतक्रेणरसेनापिपरंतप ॥ अर्थीयेनासितद्ब्रहिप्रगृहीष्वयथेप्सितम् ॥ १५७ ॥ एवमुक्तस्तदाशक्रोगृहीत्वातांकरेदृढम् ॥ अनयत्तांविशालाक्षीयत्र
 ब्रह्माव्यवस्थितः ॥ १५८ ॥ नीयमानातुसातेनक्रोशंतीपितृमातरौ ॥ हातातमातर्हाभ्रातर्नयत्येषनरोबलात् ॥ १५९ ॥ यदिवास्तिमयाकार्यपितरं
 मेप्रयाचय ॥ सदास्यतिहिमांनूनंभवतःसत्यमुच्यते ॥ १६० ॥ काहिनाभिलषेत्कन्याभर्तारंभक्तिवत्सलम् ॥ नादेयमपितेकिंचित्पितुर्मैधर्मवत्स
 ल ॥ १६१ ॥ प्रसादयेतंशिरसामांसतुष्टःप्रदास्यति ॥ पितुश्चित्तमविज्ञाययद्यात्मानंददामिते ॥ १६२ ॥ धर्मोहिविपुलो नश्येत्तेनत्वांनप्रसादये ॥ भविष्या
 मिवशेतुभ्यंयदितातःप्रदास्यति ॥ १६३ ॥ इत्थमाभाष्यमाणस्तुतदाशक्रोनयच्चताम् ॥ ब्रह्मणःपुरतःस्थाप्यप्राहास्यार्थेमयाबले ॥ १६४ ॥ आनीतासिविशा
 लाक्षिमाशुचोवरवर्णिनि ॥ गोपकन्यामसौदृष्ट्वागौरवर्णामहाद्युतिम् ॥ १६५ ॥ कमलामेवतांमिनेपुंडरीकनिभेक्षणाम् ॥ तप्तकांचनसद्भित्सदृशापीनवक्ष
 सम् ॥ १६६ ॥ मत्तेभहस्तवृत्तोरुरक्तोत्तुंगनखत्विषं ॥ तंदृष्ट्वाऽमन्यतात्मानंसापिमन्मनथचरम् ॥ १६७ ॥ तत्प्राप्तिहेतुकधियागतचित्तेवल
 क्ष्यते ॥ प्रभुत्वमात्मनोदानेगोपकन्याप्यमन्यत ॥ १६८ ॥ यद्येषमांसुरूपत्वादिच्छत्यादातुमाग्रहात् ॥ नास्तिसीमंतिनीकाचिन्मतो धन्यतराभुवि ॥ १६९ ॥
 अनेनाहंसमानीतायच्चक्षुर्गोचरंगता ॥ अस्यत्यागेभवेन्मृत्युरत्यागेजीवितंसुखम् ॥ १७० ॥ भवेयमपमानाच्चधिग्रूपादुःखदायिनी ॥ दृश्यतेचक्षुषानेनयापियो
 षित्प्रसादतः ॥ १७१ ॥ सापिधन्यानसंदेहःकिंपुनर्यापरिष्वजेत् ॥ जगद्रूपमशेषंहिपृथक्संचारमाश्रितम् ॥ १७२ ॥ लावण्यंतदिहैकस्थंदर्शितंविश्वयो
 निना ॥ अस्योपमास्मरःसाध्वीमन्मथस्यत्विषोपमा ॥ १७३ ॥ तिरस्कृतस्तुशोकोयंपितामातानकारणम् ॥ यदिमानैषआदत्तेस्वलपमयिनभाष
 ते ॥ १७४ ॥ अस्यानुस्मरणान्मृत्युःप्रभविष्यतिशोकजः ॥ अनागसिचपत्न्यांतुक्षिप्रंयातेयमीदृशी ॥ १७५ ॥ कुचयोर्मणिशोभायैशुद्धाम्बुजस
 मद्युतिः ॥ मुखमस्यप्रपश्यंत्यामनोमेध्यानमागतम् ॥ १७६ ॥ अस्यांगस्पर्शसंयोगात्त्रचेत्त्वंबहुमन्येस ॥ स्पृशन्नटसितर्हिनत्वंशरीरंवितथःपरम् ॥ १७७ ॥ अ

थवास्यनदोषोस्ति यदृच्छाचारको ह्यसि ॥ मुषितः स्मरनूनं त्वंसंरक्षस्वांप्रियारतिम् ॥ ७८ ॥ त्वत्तोपि दृश्यते येन रूपेणायं स्मराधिकः ॥ ममानेन मनोरत्नसर्वस्वं च हृतं दृढम् ॥ ७९ ॥ शोभाया दृश्यते वक्रे सा कुतः शशलक्ष्मणि ॥ नोपमा सकलं कस्य निष्कलं केन शस्यते ॥ १८० ॥ समानभावतां याति पंकजनास्यनेत्रयोः ॥ कोपमा जलशंखेन प्राप्ता श्रवणशङ्खयोः ॥ ८१ ॥ विद्रुमोप्यधरस्यास्य लभते नोपमां ध्रुवम् ॥ आत्मस्थममृतं ह्येष संस्रवं श्रेष्ठे ध्रुवम् ॥ ८२ ॥ यदि किंचिच्छुभं कर्म जन्मांतरशतैः कृतम् ॥ तत्प्रसादात् पुनर्भर्ता भवत्वेषममेप्सितः ॥ ८३ ॥ एवं चितापराधीनायावत्सा गोपकन्यका ॥ तावद्ब्रह्मा हरिं प्राहयज्ञार्थं सत्वरं वचः ॥ ८४ ॥ देवी चैषामहाभागा गायत्री नामतः प्रभो ॥ एवमुक्ते तदा विष्णुर्ब्रह्माणं प्रोक्तवानिदम् ॥ ८५ ॥ तदेनामुद्रहस्वाद्यमयादत्तां जगत्प्रभो ॥ गान्धर्वेण विवाहेन विकल्पं माकृथाश्चिरम् ॥ ८६ ॥ अमुं गृहाण देवाद्यस्याः पाणिमनाकुलम् ॥ गान्धर्वेण विवाहेन उपयेमेपितामहः ॥ ८७ ॥ तामवाप्य तदा ब्रह्मा जगादाद्धर्युसत्तमम् ॥ कृतापत्नीमया ह्येषा स दने मे निवेशय ॥ ८८ ॥ मृगशृंगधरा बालाक्षौ मवस्त्रावगुंठिता ॥ पत्नीशालांतदानीताः ह्रस्विभिर्वेदपारगैः ॥ ८९ ॥ औदुम्बरेण दंडेन प्रावृतो मृगचर्मणा ॥ महाध्वरेतदा ब्रह्मा धाम्नास्वेनैव शोभते ॥ १९० ॥ प्रारब्धं च ततो होत्रं ब्राह्मणैर्वेदपारगैः ॥ भृगुणा सहितैः कर्मवेदोक्तैः कृतं तदा ॥ तथा युगसहस्रं तु स यज्ञः पुष्करे भवत् ॥ १९१ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणे प्रथमे सृष्टिखंडे गायत्रीसंग्रहो नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ भीष्म उवाच ॥ तस्मिन् यज्ञे किमाश्चर्यं तदा सीद्विजसत्तम ॥ कथं रुद्रः स्थितस्तत्र विष्णुश्चापि सुरोत्तमः ॥ १ ॥ गायत्र्या किंकृतं तत्र पत्नीत्वे स्थितया तया ॥ आभीरैः किंसुवृत्तज्ञैर्ज्ञात्वा तैश्च कृतं मुने ॥ २ ॥ एतद्वृत्तं समाचक्ष्व यथा वृत्तं यथा कृतम् ॥ आभीरैर्ब्रह्मणा चापि ममेतत्कौतुकं महत् ॥ ३ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ तस्मिन् यज्ञे यदाश्चर्यं वृत्तमासीन्नराधिप ॥ कथयिष्यामि तत्सर्वं शृणुष्वैकमना नृप ॥ ४ ॥ रुद्रस्तु महदाश्चर्यं कृतवान्वै स दोगतः ॥ निद्यरूपधरो देवस्तत्रायाद्विजसन्निधौ ॥ ५ ॥ विष्णुनानकृतं किंचित्प्राधान्ये स यतः स्थितः ॥ नाशंतु गोपकन्यायाज्ञात्वा गोपकुमारकाः ॥ ६ ॥ गोप्यश्च तास्तथा सर्वा आगता ब्रह्मणोऽतिकम् ॥ दृष्ट्वा तामेखलावद्धां यज्ञसमिव्यस्थिताम् ॥ ७ ॥ हापुत्रीति तदामातापिताहापुत्रिकेति च ॥ स्वसेति बांधवाः सर्वे सख्यः सख्येन हासखि ॥ ८ ॥ केन त्वमिह चानीता अलक्तां का तु सुंदरी ॥ शार्टी निवृत्तां कृत्वा तु केन युक्ता च कंवली ॥ ९ ॥ केन चेयं जटापुत्रिरक्तमूत्रावकल्पिता ॥ एवं विधानि वाक्यानि श्रुत्वोवाच स्वयं हरिः ॥ १० ॥ इह चास्माभिरानीता पन्त्यर्थं विनियोजिता ॥ ब्रह्मणालंबिता बाला प्रलापं माकृथास्त्वह ॥ ११ ॥ पुण्या चैषा सुभाग्या च सर्वेषां कुलनं दिनी ॥ पुण्या चेन्न भवत्येषा कथमागच्छते सदा ॥ १२ ॥ एवं ज्ञात्वा महाभाग न त्वं शोचितुमर्हसि ॥ कन्यैषा ते महाभागा प्राप्ता देवं विरिचनम् ॥ १३ ॥ योगिनो योगयुक्ता ये ब्राह्मणा वे

दपारगाः ॥ नलभंतेप्रार्थयन्तस्तांगतिदुहितागता ॥ १४ ॥ धर्मवंतंसदाचारंभवंतंधर्मवत्सलम् ॥ मयाज्ञात्वाततःकन्यादत्ताचैषाविरंचये ॥ १५ ॥
 अनयातारितोगच्छदिव्यान्लोकान्महोदयान् ॥ युष्माकंचकुलेचापिदेवकार्यार्थसिद्धये ॥ १६ ॥ अवतारंकरिष्येहंसाक्रीडातुभविष्यति ॥ यदानंदप्रभृत
 योह्यवतारंधरातले ॥ १७ ॥ करिष्यंतितदाचाहंवसिष्येतेषुमध्यतः ॥ युष्माकंकन्यकाःसर्वासिष्यन्तिमयासह ॥ १८ ॥ तत्रदोषोनभवितानद्वेषोनच
 मत्सरः ॥ करिष्यंतितदागोपाभयंचनमनुष्यकाः ॥ १९ ॥ नचास्याभवितादोषःकर्मणानेनकर्हिंचित् ॥ श्रुत्वावाक्यंतदाविष्णोःप्रणिपत्यययुस्त
 दा ॥ २० ॥ एवमेषवरोदेवयोदत्तोभविताहिमे ॥ अवतारःकुलेस्माकंकर्तव्योधर्मसाधनः ॥ २१ ॥ भवतोदर्शनादेवभवामःस्वर्गवासिनः ॥ शुभदाक
 न्यकाचैषातारिणीमेकुलैःसह ॥ २२ ॥ एवंभवतुदेवेशवरदानंविभोतव ॥ अनुनीतास्तदागोपाःस्वयंदेवेनविष्णुना ॥ २३ ॥ ब्रह्मणाप्ये
 वमेवंतुवामहस्तेनभाषितम् ॥ त्रपान्वितादर्शनेतुबंधूनांवरवर्णिनी ॥ २४ ॥ कैरहंतुसमाख्यातायेनेमंदेशमागताः ॥ दृष्ट्वातुतांस्ततःप्राह
 गायत्रीगोपकन्यका ॥ २५ ॥ वामहस्तेनतान् सर्वान्प्रणिपातपुरःसरम् ॥ अत्रचाहंस्थितामातर्ब्रह्माणंसमुपागता ॥ २६ ॥ भर्ताल
 ब्धोमयादेवःसर्वस्याद्योजगत्पतिः ॥ नाहंशोच्याभवत्यातुनपित्रानचबांधवैः ॥ २७ ॥ सखीगणश्चमेयातुभगिन्योदारकैःसह ॥ सर्वेषांकुशलं
 वाच्यंस्थितास्मिसहदैवतैः ॥ २८ ॥ गतेषुतेषुसर्वेषुगायत्रीसासुमध्यमा ॥ ब्रह्मणासहितारेजेयज्ञवाटंगतासती ॥ २९ ॥ याचितोब्राह्मणैर्ब्रह्मावरात्रोदेहिचे
 प्सितान् ॥ यथेप्सितंवरंतेषांतदाब्रह्माप्ययच्छत ॥ ३० ॥ तयादेव्याचगायत्र्यादत्तंतच्चानुमोदितम् ॥ सातुयज्ञेस्थितासाध्वीदेवतानांसमीपगा ॥ ३१ ॥
 दिव्यंवर्षशतंसप्रंसयज्ञोववृधेतदा ॥ यज्ञवाटकपदींतुभिक्षार्थसमुपागतः ॥ ३२ ॥ बृहत्कपालंसंगृह्यपंचमुण्डैरलंकृतः ॥ ऋत्विग्भिश्चसदस्यैश्चदूरा
 त्तिष्ठन्जुगुप्सितः ॥ ३३ ॥ कथंत्वमिहसंप्राप्तोनिंदितोवेदवादिभिः ॥ एवंप्रोत्सार्यमाणोपिनिन्द्यमानःसतैर्द्विजैः ॥ ३४ ॥ उवाचतान्द्विजान्सर्वान्स्मितंकृत्वाम
 हेश्वरः ॥ अत्रपैतामहेयज्ञेसर्वेषांतोषदायिनि ॥ ३५ ॥ कश्चिदुत्सार्यतेनैवऋतेमांद्विजसत्तमाः ॥ उक्तःस तैःकपदींतुभुक्त्वाचान्नंततोव्रज ॥ ३६ ॥ कपर्दिनाचते
 उक्ताभुक्त्वायास्यामिभोद्विजाः ॥ एवमुक्त्वानिषण्णःसकपालंन्यस्यचाग्रतः ॥ ३७ ॥ तेषानिरीक्ष्यतत्कर्मचक्रेकौटिल्यमीश्वरः ॥ मुक्त्वाकपालंभूमौतुतान्द्वि
 जानवलोकयन् ॥ ३८ ॥ उवाचपुष्करंयामिस्नानार्थंद्विजसत्तमाः ॥ तूर्णंगच्छेतिरुक्तःसगतःपरमेश्वरः ॥ ३९ ॥ वियत्स्थितःकौतुकेनमोहयित्वादेवौकसः ॥
 स्नानार्थंपुष्करंयातेकपर्दिनिद्विजातयः ॥ ४० ॥ कथंहोमोत्रक्रियतेकपालेसदसिस्थिते ॥ कपालांतान्यशौचानिपुराप्राहप्रजापतिः ॥ ४१ ॥ विप्रोभ्य
 धात्सदस्येकःकपालमुत्क्षिपाम्यहं ॥ उद्धृतंतुसदस्येनप्रक्षिप्तंपाणिनास्वयम् ॥ ४२ ॥ तावदन्यत्स्थितंतत्रपुनरेवसमुद्धृतम् ॥ एवंद्वितीयंतृतीयंविंशति

त्रिंशदप्यहो ॥ ४३ ॥ पंचाशच्चशतंचैवसहस्रमयुतंतथा ॥ एवंनांतःकपालानांप्राप्यतेद्विजसत्तमैः ॥ ४४ ॥ नत्वाकपर्दिनंदेवंशरणंसमुपागताः ॥
 पुष्करारण्यमासाद्यजप्यैश्वर्यैर्दिकैर्भृशम् ॥ ४५ ॥ तुष्टुबुःसहिताःसर्वेतावत्तुष्टोहरःस्वयम् ॥ ततःसदर्शनंप्रादाद्विजानांभक्तिःशिवः ॥ ४६ ॥ उवाच
 तांस्ततोदेवोभक्तिनम्रान्द्विजोत्तमान् ॥ पुरोडाशस्यनिष्पत्तिःकपालंनविनाभवेत् ॥ ४७ ॥ ॥ कुरुध्वंवचनंविप्राःभागःस्विष्टकृतोमम ॥ एवंकृतेकृ
 तंसर्वमदीयंशासनंभवेत् ॥ ४८ ॥ तथेत्यूचुर्द्विजाश्शंभुंकुर्मोवैतवशासनम् ॥ कपालपाणिराहेशोभगवंतंपितामहम् ॥ ४९ ॥ वरंवरयभोब्रह्मन्हृदयत्ते
 प्रियंस्थितम् ॥ सर्वतवप्रदास्यामिअदेयंनास्तिमेप्रभो ॥ ५० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ नतेवरंग्रीष्णामिदीक्षितोहंसदःस्थितः ॥ सर्वकामप्रदश्चाहंयोमांप्रार्थ
 यतेत्विह ॥ ५१ ॥ एवंवदंतंवरदंक्रतौतस्मिन्पितामहम् ॥ तथेतिचोक्त्वारुद्रःस वरमस्मादयाचत ॥ ५२ ॥ ततोमन्वंतरेतीतिपुनरेवप्रभुःस्वयम् ॥ ब्र
 ह्मोत्तरंकृतंस्थानंस्वयंदेवेनशंभुना ॥ ५३ ॥ चतुर्ष्वपिहिवेदेषुपरिनिष्ठांगतोहियः ॥ तस्मिन्कालेतदादेवोनगरस्यावलोकने ॥ ५४ ॥ संभाषणेद्वि
 जानांतुकौतुकेनसदोगतः ॥ तेनैवोन्मत्तवेषेणहुतशेषेमहेश्वरः ॥ ५५ ॥ प्रविष्टोब्रह्मणःसद्मदृष्टोदेवैर्द्विजोत्तमैः ॥ प्रहसंतिचकेप्येनकेचिन्निर्भ
 त्सयंतिच ॥ ५६ ॥ अपरेपांसुभिःसिञ्चन्त्युन्मत्तंतंतथाद्विजाः ॥ लोष्टैश्चलगुडैश्चान्येक्षुष्मिणोबलगर्विताः ॥ ५७ ॥ प्रहरन्तिस्मोपहासंकुर्वाणाहस्तंसीवदम् ॥
 ततोन्येवटवस्तत्रजटास्वागृह्यचांतिकम् ॥ ५८ ॥ पृच्छंतिव्रतचर्यातांकेनैषातेनिर्दिशिता ॥ अत्रवामास्त्रियःसंतितासामर्थ्यत्वमागतः ॥ ५९ ॥ केनैषादर्शि
 ताचर्यागुरुणापापदर्शिना ॥ येनचोन्मत्तवद्वाक्यंवदन्मध्येप्रधावसि ॥ ६० ॥ शिश्रंमेब्रह्मणोरूपंभगंचापिजनार्दनः ॥ उप्यमानमिदंबीजंलोकःक्लिश्नाति
 चान्यथा ॥ ६१ ॥ मयायंजनितःपुत्रोजनितोनेनचाप्यहम् ॥ महादेवकृतेसृष्टिःसृष्टाभार्याहिमालये ॥ ६२ ॥ उमादत्तातुरुद्रस्यकस्यसातनयावद ॥
 मूढायूयंनजानीथवदतांभगवांस्तुवः ॥ ६३ ॥ ब्रह्मणानकृताचर्यादर्शितानैवविष्णुना ॥ गिरिशेनापिदेवेनब्रह्मवध्याकृतेनतु ॥ ६४ ॥ कथंस्वि
 द्गर्हसेदेवंवध्योस्माकंत्वमद्यवै ॥ एवंप्रैर्ह्यन्यमानस्तुब्राह्मणैस्तत्रशंकरः ॥ ६५ ॥ स्मितंकृत्वाब्रवीत्सर्वान्ब्राह्मणाञ्चपसत्तम ॥ किमांनवित्थ
 भोविप्राउन्मत्तंनष्टचेतनम् ॥ ६६ ॥ यूयंकारुणिकाःसर्वेभिर्त्रभावेव्यवस्थिताः ॥ वदमानमिदंछद्मब्रह्मरूपधरंहरम् ॥ ६७ ॥ माययातस्य
 देवस्यमोहितास्तेद्विजोत्तमाः ॥ कपर्दिनंनिजघ्नस्तेपाणिपादैश्चमुष्टिभिः ॥ ६८ ॥ दंडैश्चापिचकीलैश्चउन्मत्तवेषधारिणम् ॥ पीडयमानस्ततस्तै
 स्तुद्विजैःकोपमथागमत् ॥ ६९ ॥ ततोदेवेनतेशप्तायूयंवेदविवर्जिताः ॥ ऊर्ध्वजटाःऋतुभ्रष्टाःपरदारोपसेविनः ॥ ७० ॥ वेश्यायांतुरताद्यूतेपि
 तृमातृविवर्जिताः ॥ नपुत्रःपैतृकंवित्तंविद्यांवापिगमिष्यति ॥ ७१ ॥ सर्वेचमोहिताः संतुसर्वेद्वियविवर्जिताः ॥ रौद्रीभिक्षांसमश्रंतुपरपिंडोपजीविनः ॥ ७२ ॥

आत्मानं वर्तयन्तश्च निर्ममाधर्मवर्जिताः ॥ कृपापितातुयैर्विप्रैरुन्मत्तेमयिसांप्रतम् ॥ ७३ ॥ तेषां धनं च पुत्राश्च दासीदासमजाविकम् ॥ कुलोत्पन्ना
 श्वैनार्योमयितुष्टे भवन्विह ॥ ७४ ॥ एवं शापं वरं चैदत्वांतर्द्धानमीश्वरः ॥ गतो द्विजागते देवे मत्वा तं शंकरं प्रभुम् ॥ ७५ ॥ अन्विष्यन्तोऽपि यत्नेन
 न चापश्यन्त ते यदा ॥ तदानियमसंपन्नाः पुष्करारण्यमागताः ॥ ७६ ॥ स्नात्वा ज्येष्ठसरोविप्राजे पुस्तेशतरुद्रियम् ॥ जाप्यावसाने देवस्तान् शरीरगिरा ब्र
 वीत् ॥ ७७ ॥ अनृतं न मया प्रोक्तं स्वैरेष्वपि कुतः पुनः ॥ आगतो निग्रहेक्षेमं भूयोपिकरवाण्यहम् ॥ ७८ ॥ शांतादांताद्विजायेतु भक्तिमंतो मयि स्थिराः ॥
 न तेषां छिद्यते वेदो न धनं नापि संततिः ॥ ७९ ॥ अग्निहोत्ररता ये च भक्तिमंतो जनार्दने ॥ पूजयन्ति च ब्रह्माणं ते जोराशिं दिवाकरम् ॥ ८० ॥ नाशुभं विद्यते तेषां येषां
 साम्ये स्थिता मतिः ॥ एतावदुक्त्वा वचनं तूष्णीं भूतस्तु सो भवत् ॥ ८१ ॥ लब्ध्वा वरं संप्रसादं देवदेवान्महेश्वरात् ॥ आजग्मुः सहितास्सर्वे यत्र देवः पि
 तामहः ॥ ८२ ॥ विरिञ्चिं सहिता जाप्यैस्तोषयन्तो ग्रतः स्थिताः ॥ तुष्टस्तान् ब्रवीद्ब्रह्मा मत्तोऽपि त्रियतां वरः ॥ ८३ ॥ ब्रह्मणस्तेन वाक्येन हृष्टाः सर्वे द्विजोत्तमाः ॥
 को वरो याच्यतां विप्राः परितुष्टे पितामहे ॥ ८४ ॥ अग्निहोत्राणि वेदाश्च शास्त्राणि विविधानि च ॥ सांता निकाश्च ये लोका वरदानाद्भवंतु नः ॥ ८५ ॥ एवं प्रज
 ल्पतां तत्र विप्राणां कोपमाविशत् ॥ केयूरं केतुप्रवरा वयं श्रेष्ठास्तथापरे ॥ ८६ ॥ नेति नेति तथा विप्राद्विजांस्तांस्तत्र संस्थितान् ॥ ब्रह्मोवाचाभिसं
 प्रेक्ष्य ब्राह्मणान् क्रोधपूरितान् ॥ ८७ ॥ यस्माद्ययं त्रिभिर्भागैः सभायां बाह्यतः स्थिताः ॥ तस्मादा मूलिको गुल्मो ह्येको भवतु वो द्विजाः ॥ ८८ ॥ उदासीनाः स्थिता
 ये तु उदासीना भवंतु ते ॥ सायुधा बद्धनिस्त्रिंशोऽङ्गुलकामाव्यवस्थिताः ॥ ८९ ॥ कौशिकीति गणो नाम तृतीयो भवतु द्विजाः ॥ त्रिधा बद्धमिदं स्थानं सर्वं
 युष्मद्भविष्यति ॥ ९० ॥ बाह्यतोलोकशब्देन प्रोच्यमानाः प्रजास्त्वह ॥ अविज्ञेयमिदं स्थानं विष्णुः पालयिता ध्रुवम् ॥ ९१ ॥ मया दत्तं चिरस्थायि अभंगं च भवि
 ष्यति ॥ एवमुक्त्वा तदा ब्रह्मा समाप्तिं तामवैक्षत् ॥ ९२ ॥ ब्राह्मणाः सहितास्ते तु क्रोधामर्षसमन्विताः ॥ अतिथिं भोजयानाश्च वेदाभ्यासरतास्तु ते ॥ ९३ ॥ एतच्च परमं
 क्षेत्रं पुष्करं ब्रह्मसंज्ञितम् ॥ तत्र स्थाये द्विजाः शांता वसन्ति क्षेत्रवासिनः ॥ ९४ ॥ न तेषां दुर्लभं किंचिद्ब्रह्मलोके भविष्यति ॥ कोकामुखे कुरुक्षेत्रे नैमिषेऽरुणसंग
 मे ॥ ९५ ॥ वाराणस्यां प्रभासे च तथा बदरिकाश्रमे ॥ गंगाद्वारे प्रयागे च गंगासागरसंगमे ॥ ९६ ॥ रुद्रकोट्यां विरूपाक्षे मित्रस्यापि तथा वने ॥ तीर्थेष्वेतेषु सर्वेषु सिद्धि
 र्याद्वादशाब्दिका ॥ ९७ ॥ प्राप्य ते मानवैर्लोकैषमासाद्राजसत्तम ॥ पुष्करे तु न संदेहो ब्रह्मचर्यमनायादि ॥ ९८ ॥ तीर्थानां परमं तीर्थं क्षेत्राणामपि चोत्तमम् ॥
 सदा तु पूजितं पूज्यैर्भक्तियुक्तैः पितामहे ॥ ९९ ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि सावित्र्या ब्रह्मणा सह ॥ वादो यथानुभूतस्तु परिहासकृतो महान् ॥ १०० ॥ सावित्री ग मने सर्वा
 आगता देवयोषितः ॥ भृगोः ख्यात्यां समुत्पन्ना विष्णुपत्नी यशस्विनी ॥ १०१ ॥ आमन्त्रिता सदा लक्ष्मीस्तत्रायाता त्वरान्विता ॥ मदिरा च महाभा

गायोगनिद्राविभूतिदा ॥ २ ॥ श्रीःकमलालयाभूतिःकीर्तिःश्रद्धामनस्विनी ॥ पुष्टितुष्टिप्रदायातुदेव्याएताःसमागताः ॥ ३ ॥ सतीयादक्षतनयाउमेतिपार्व
 तीशुभा ॥ त्रैलोक्यसुंदरीदेवीस्त्रीणांसौभाग्यदायिनी ॥ ४ ॥ जयाचविजयाचैवमधुच्छंदामरावती ॥ सुप्रियाजनकांताचसावित्र्यामंदिरेशु
 भे ॥ ५ ॥ गौर्यासहसमायातास्सुवेषाभरणान्विताः ॥ पुलोमदुहिताचैवशक्राणीचसहाप्सराः ॥ ६ ॥ स्वाहाचापिस्वधायाताधूमोर्णाचवरानना ॥
 यक्षीतुराक्षसीचैवगौरीचैवमहाधना ॥ ७ ॥ मनोजवावायुपत्नीऋद्धिश्चधनदप्रिया ॥ देवकन्यास्तथायातादानव्योदनुवल्लभाः ॥ ८ ॥ सप्तर्षीणांमहाप
 त्न्यऋषीणांचवरांगनाः ॥ एवंभगिन्योदुहिताविद्याधरीगणास्तथा ॥ ९ ॥ राक्षस्यःपितृकन्याश्चतथान्यालोकमातरः ॥ वधूभिःसस्रुषाभिश्चसावित्रीगंतुमि
 च्छति ॥ ११० ॥ अदित्याद्यास्तथासर्वादक्षकन्यास्समागताः ॥ ताभिःपरिवृतासाध्वीब्रह्मणीकमलालया ॥ ११ ॥ काचिन्मोदकमादायकाचिच्छूर्पवरानना ॥
 फलपूरितमादायप्रयाताब्रह्मणोतिकम् ॥ १२ ॥ आढकीःसहनिष्पावागृहीत्वान्यास्तथापरा ॥ दाडिमानिविचित्राणिमातुर्लिंगानिशोभना ॥ १३ ॥ करीरा
 णितथाचान्यागृहीत्वाकमलानिच ॥ कौसुंभकंजीरकंचखर्जूरमंपरातथा ॥ १४ ॥ उत्तमान्यपरादायनालिकेराणिसर्वशः ॥ द्राक्षयापूरितंकाचित्पात्रंशृंगाटकं
 तथा ॥ १५ ॥ कर्पूराणिविचित्राणिजंबूकानिशुभानिच ॥ अक्षोटामलकान्गृह्यजंबीराणितथापरा ॥ १६ ॥ बिल्वानिपरिपक्वानिचिपिटानिवरानना ॥ कार्पा
 सतूलिकाश्चान्यावस्त्रं कौसुंभकंतथा ॥ १७ ॥ एवमाद्यानिचान्यानि कृत्वाशूर्पवराननाः ॥ सावित्र्यासहिताःसर्वाःसंप्राप्ताःसहसाशुभाः ॥ १८ ॥ सावित्रीमाग
 तां दृष्ट्वाभीतस्तत्रपुरंदरः ॥ अधोमुखःस्थितोब्रह्माकिमेषामां वदिष्यति ॥ १९ ॥ त्रपान्वितौविष्णुरुद्रौसर्वेचान्येद्विजातयः ॥ सभासदस्तथाभीतास्तथा
 चान्येदिवौकसः ॥ १२० ॥ पुत्राःपौत्राभागिनेयामातुलाभ्रातरस्तथा ॥ ऋभवोनामयेदेवादेवानामपिदेवताः ॥ २१ ॥ वैलक्ष्येवस्थिताःसर्वेसावित्रीकिंवदिष्यति ॥
 ब्रह्मपार्श्वेस्थितातत्रकिंतुवैगोपकन्यका ॥ २२ ॥ मौनीभूतातुशृण्वानासर्वेषांवदतांगिरः ॥ अध्वर्युणासमाहूतानागतावरवर्णिनी ॥ २३ ॥ शक्रेणान्याहृताभी
 रादत्तासाविष्णुनास्वयम् ॥ अनुमोदिताचरुद्रेणपित्राऽदत्तास्वयंतथा ॥ २४ ॥ कथंसाभवितायज्ञेसमार्तिवाब्रजेत्कथम् ॥ एवंचितयतांतेषांप्रविष्टाकमलालया
 ॥ २५ ॥ वृतोब्रह्मासदस्यैस्तुऋत्विग्भिर्देवतैस्तथा ॥ हूयंतेचाग्नयस्तत्रब्राह्मणैर्वेदपारगैः ॥ २६ ॥ पत्नीशालास्थातागोपीसैणशृंगासमेखला ॥ क्षौम
 वस्त्रपरीधानाध्यायंतीपरमंपदम् ॥ २७ ॥ पतिव्रतापतिप्राणाप्राधान्येचनिवेशिता ॥ रूपान्विताविशालाक्षीतेजसाभास्करोपमा ॥ २८ ॥ द्योतयंतीसद
 स्तत्रसूर्यस्येवयथाप्रभा ॥ ज्वलमानंतथावह्निश्चयंतेऋत्विजस्तथा ॥ २९ ॥ पशूनामिहगृह्णानाभागंस्वस्वचरोर्मुदा ॥ यज्ञभागार्थिनोदेवाविलंबाद्ब्रुवतेतदा
 ॥ १३० ॥ कालहीनंनकर्तव्यंकृतंनफलदंततः ॥ वेदेष्वेवमधीकारोदृष्टःसर्वैर्मनीषिभिः ॥ ३१ ॥ प्रावर्ग्यैक्रियमाणेतुब्राह्मणैर्वेदपारगैः ॥ क्षीर

द्वयेनसंयुक्तश्रुतेनाध्वर्युणातथा ॥ ३२ ॥ उपहूतेनागतेनचाहूतेषुद्विजन्मसु ॥ क्रियमाणेतथाभक्ष्येदृष्ट्वादेवीरुषान्विता ॥ ३३ ॥ उवाचदेवीब्रह्माणंसदो
 मध्येतुमौनिनम् ॥ किमेतद्युज्यतेदेवकर्तुमेतद्विचेष्टितम् ॥ ३४ ॥ मांपरित्यज्ययत्कामात्कृतवानासिकिल्विषम् ॥ नतुल्यापादरजसाममैषायाशिरःकृ
 ता ॥ ३५ ॥ यद्वदंतिजनास्सर्वेसंगताःसदसिस्थिताः ॥ आज्ञामीश्वरभूतानांतांकुरुष्वयदीच्छसि ॥ ३६ ॥ भवतारूपलोभेनकृतंलोकविगर्हितम् ॥ पुत्रेषुन
 कृतालज्जापौत्रेषुचनतेप्रभो ॥ ३७ ॥ कामकारकृतंमन्यएतत्कर्मविगर्हितम् ॥ पितामहोसिदेवानामृषीणांप्रपितामहः ॥ ३८ ॥ कथंनतेत्रपाजाताआत्मनः
 पश्यतस्तनुम् ॥ लोकमध्येकृतंहास्यमहंचापकृताप्रभो ॥ ३९ ॥ यद्येषतेस्थिरोभावस्तिष्ठदेवनमोस्तुते ॥ अहंकथंसखीनांतुदर्शयिष्यामिवैमुखम् ॥ १४० ॥
 भर्त्रामेविधृतापत्नीकथमेतदहंवदे ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ ऋत्विग्भिस्त्वरितश्चाहंदीक्षाकालादनंतरम् ॥ १४१ ॥ पत्नीविनानहोमोत्रशंभ्रंपत्नीमिहान
 य ॥ शक्रेणैषासमानीतादत्तेयंममविष्णुना ॥ ४२ ॥ गृहीताचमयासुभ्रुक्षमस्वैतंमयाकृतम् ॥ नचापराधंभूयोन्यंकरिष्येतवसुव्रते ॥ ४३ ॥ पादयोःपति
 तस्तेहंक्षमस्वेहनमोस्तुते ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ एवमुक्तातदाक्रुद्धाब्रह्माणंशप्तमुद्यता ॥ ४४ ॥ यदिमेस्तितपस्तप्तंगुरवोयदितोषिताः ॥ सर्वब्रह्मसमूहे
 पुस्थानेषुविविधेषुच ॥ ४५ ॥ नैवतेब्राह्मणाःपूजांकरिष्यंतिकदाचन ॥ ऋतेतुकार्तिकीमेकांपूजांसांवत्सरीतव ॥ ४६ ॥ करिष्यंतिद्विजाःसर्वैर्मर्त्याना
 न्यत्रभूतले ॥ एतद्ब्रह्माणमुक्त्वाहशतऋतुमुपस्थितम् ॥ ४७ ॥ भोभोःशक्रत्वयानीताआभीरीब्रह्मणोंतिकम् ॥ यस्मात्तेक्षुद्रकंकर्मतस्मात्वंलपस्यसेफ
 लम् ॥ ४८ ॥ यदासंग्राममध्येत्वंस्थाताशक्रभविष्यसि ॥ तदात्वंशत्रुभिर्बद्धोनीतःपरमिकांदशाम् ॥ ४९ ॥ अकिंचनोनष्टसत्वःशत्रूणांनगरेस्थितः ॥
 पराभवंमहत्प्राप्यनचिरादेवमोक्ष्यसे ॥ १५० ॥ शक्रंशप्त्वातदादेवीविष्णुंवाक्यमथाब्रवीत् ॥ भृगुवाक्येनतेजन्मयदामर्त्यैभविष्यति ॥ १५१ ॥
 भार्यावियोगजंदुःखंतदात्वंतत्रभोक्ष्यसे ॥ हृतातेशत्रुणापत्नीपरेपारेमहोदधेः ॥ ५२ ॥ नचत्वंज्ञास्यसेनीतांशोकोपहतचेतनः ॥ भ्रात्रासहपरंकष्टामापदं
 प्राप्यदुःखितः ॥ ५३ ॥ यदायदुकुलेजातःकृष्णसंज्ञोभविष्यसि ॥ पशूनांदासतांप्राप्यचिरकालंभ्रमिष्यसि ॥ ५४ ॥ तदाहरुद्रंकुपितायदादारुवनेस्थि
 तः ॥ तदातंऋषयःक्रुद्धाःशापंदास्यंतिवैहर ॥ ५५ ॥ भोभोःकापालिकक्षुद्रघ्नीरस्माकंजिहीर्षसि ॥ तदेतद्वर्षितंतेद्यभूमौलिंगंपतिष्यति ॥ ५६ ॥
 विहीनःपौरुषेणत्वंमुनिशापाच्चपीडितः ॥ गंगाद्वारेस्थितापत्नीसात्वामाश्वासयिष्यति ॥ ५७ ॥ अग्नेत्वंसर्वभक्षोसिपूर्वपुत्रेणमेकृतः ॥ भृगुणाधर्म
 नित्येनकथंदग्धंदहाम्यहम् ॥ ५८ ॥ जातवेदस्सरुद्रस्त्वारेतसाप्लावयिष्यति ॥ अमेध्येषुचतेजिह्वाअधिकंप्रज्वाल्यति ॥ ५९ ॥ ब्राह्मणानृत्विजः
 सर्वान्सावित्रीवैशशापह ॥ पतिग्रहार्थाग्निहोत्रोवृथाटव्याश्रयास्तथा ॥ १६० ॥ सदातीर्थानिक्षेत्राणिलोभादेवभजिष्यथ ॥ परान्नेषुसदातृप्ताअतृ

सास्त्वगृहेषुच ॥ ६१ ॥ अयाज्ययाजनंकृत्वाकुत्सितस्यप्रतिग्रहम् ॥ वृथाधनार्जनंकृत्वाव्ययंचैवतथावृथा ॥ ६२ ॥ प्रेतानांतेनप्रेतत्वंभविष्यतिनसं
 शयः ॥ एवंशक्रंतथाविष्णुरुद्रंवैपावकंतथा ॥ ६३ ॥ ब्रह्माणंब्राह्मणांश्चैवसर्वास्तानाशपद्रुषा ॥ शापंदत्वातथातेषांनिष्क्रांतासदसस्तथा ॥ ६४ ॥
 ज्येष्ठंपुष्करभासाद्यतदासाचव्यवस्थिता ॥ लक्ष्मींप्राहसतीतांचशक्रभार्यावराननाम् ॥ ६५ ॥ युवतीस्तास्तथोवाचनात्रस्थास्यामिसंसदि ॥
 तत्रचाहंगमिष्यामियत्रश्रोष्येनचध्वनिम् ॥ ६६ ॥ ततस्ताःप्रमदाःसर्वाः प्रयाताःस्वनिकेतनम् ॥ सावित्रीकुपितातासामपिशापायचोद्यता ॥ ६७ ॥
 यस्मान्मांतुपरित्यज्यगतास्तादेवयोषितः ॥ तासामपितथाशापंप्रदास्येकुपिताभृशम् ॥ ६८ ॥ नैकत्रवासोलक्ष्म्यास्तुभविष्यतिकदाचन ॥
 क्षुद्रासाचलचित्ताचमूर्खेषुचवसिष्यति ॥ ६९ ॥ म्लेच्छेषुपार्वतीयेषुकुत्सितेकुत्सितेतथा ॥ मूर्खेषुचावलिमेषुअभिज्ञतेदुरात्मनि ॥ १७० ॥
 एवंविधेनरेस्यात्तेवसतिःशापकारिता ॥ शापंदत्वाततस्तस्याइंद्राणीमशपत्ततदा ॥ ७१ ॥ ब्रह्महत्यागृहीतेंद्रेपत्यौतेदुःखभागिनि ॥ नहुषापहृते
 राज्येदृष्ट्वात्वांयाचयिष्यति ॥ ७२ ॥ अहर्निद्रःकथंचैषानोपस्थास्यतिबालिशा ॥ सर्वान्देवान्हनिष्यामिनलप्स्येहंशचीयदि ॥ ७३ ॥ नष्टात्वं
 चतदात्रस्तावाक्पतेर्दुःखितागृहे ॥ वसिष्यसेदुराचारेममशापेनगर्विते ॥ ७४ ॥ देवभार्यासुसर्वासुतदाशापमयच्छत ॥ नचापत्यकृतांप्री
 तिमेताःसर्वालभिष्यथ ॥ ७५ ॥ दह्यमानादिवारात्रौवंध्याशब्देनद्रुषिताः ॥ गौर्य्यप्येवंतदाशप्तासावित्र्यावरवर्णिनी ॥ ७६ ॥ रुदमानांतुसादृष्टाविष्णुना
 चप्रसादिता ॥ मारोदीस्त्वंविशालाक्षिएह्यागच्छसदाशुभे ॥ ७७ ॥ प्रविश्यचसभांदेहिमेखलांक्षौमवाससी ॥ गृहाणदीक्षांब्रह्माणिपादौचप्रणमामि
 ते ॥ ७८ ॥ एवमुक्ताऽब्रवीदेनंनकरोमिवचस्तव ॥ तत्रचाहंगमिष्यामियत्रश्रोष्येनचध्वनिम् ॥ ७९ ॥ एतावदुक्तासारुह्यतस्मात्स्थानाद्विरौस्थिता ॥
 विष्णुस्तदग्रतःस्थित्वाबध्वाचकरसंपुटं ॥ १८० ॥ तुष्टावप्रणतोभूत्वाभक्त्यापरमयास्थितः ॥ विष्णुरुवाच ॥ सर्वगासर्वभूतेषुद्रष्टव्यासर्वतोद्भुता ॥ ८१ ॥
 सदसच्चैवयत्किंचिद्दृश्यंतन्नविनात्वया ॥ तथापियेषुस्थानेषुद्रष्टव्यासिद्धिमीप्सुभिः ॥ ८२ ॥ स्मर्तव्याभूमिकामैर्वातत्प्रवक्ष्यामितेग्रतः ॥ सावित्रीपुष्करे
 नामतीर्थानांप्रवरेशुभे ॥ ८३ ॥ वाराणस्यांविशालाक्षीनैमिषेलिंगधारिणी ॥ प्रयागेललितादेवीकासुकागंधमादने ॥ ८४ ॥ मानसेकुमुदानामविश्वकायातथां
 बरे ॥ गोमंतेगोमतीनाममंदरेकामचारिणी ॥ ८५ ॥ मदोत्कटाचैत्ररथेजयंतीहस्तिनापुरे ॥ कान्यकुब्जेतथागौरीरंभामलयपर्वते ॥ ८६ ॥
 एकाम्रकेकीर्तिमतीविश्वाविश्वेश्वरीतथा ॥ कर्णिकेपुरुहस्तेतिकेदारेमार्गदायिका ॥ ८७ ॥ नंदाहिमवतःपृष्ठेगोकर्णेभद्रकालिका ॥ स्थाण्वीश्वरेभवानी
 तुविल्वकेविल्वपत्रिका ॥ ८८ ॥ श्रीशैलेमाधवीदेवीभद्राभद्रेश्वरीतथा ॥ जयावराहशैलेतुकमलाकमलालये ॥ ८९ ॥ रुद्रकोट्यांतुरुद्राणीकालीकालंजरतेथा ॥

महालिङ्गेतुकपिलाककोटेमंगलेश्वरी ॥ १९० ॥ शालिग्राममहादेवीशिवलिङ्गेजलप्रिया ॥ मायापुर्यौकुमारीतुसंतानेललितातथा ॥ १९१ ॥ उत्पलाक्षीसहस्राक्षेहि
रण्याक्षेमहोत्पला ॥ गयायामंगलानामविमलापुरुषोत्तमे ॥ १९२ ॥ विपाशायाममोक्षाक्षीपाटलापुण्यवर्द्धने ॥ नारायणीसुपार्श्वेतुत्रिकूटेभद्र
सुंदरी ॥ १९३ ॥ विपुलेविपुलानामकल्याणीमलयाचले ॥ कोटवीकोटितीर्थेतुसुगंधामाधवीवने ॥ १९४ ॥ कुब्जाग्रकेत्रिसंध्यातुगंगाद्वारेहारिप्रिया ॥
शिवकुंडेशिवानंदानंदिनीदेविकातटे ॥ १९५ ॥ रुक्मिणीद्वारवत्यांतुराधावृंदावनेतथा ॥ देवकीमथुरायांतुपातालेपरमेश्वरी ॥ १९६ ॥ चित्रकूटेतथासीताविं
ध्येविंध्यनिवासिनी ॥ सद्म्याद्रावेकवीरातुहरिश्चंद्रेतुचंद्रिका ॥ १९७ ॥ रमणारामतीर्थेतुयमुनायामृगावती ॥ करवीरेमहालक्ष्मीरुमादेवीविनाय
के ॥ १९८ ॥ अरोगवैद्यनाथेतुमहाकालेमहेश्वरी ॥ अभयापुष्पतीर्थेतुअमृताविंध्यकंदरे ॥ १९९ ॥ मांडव्येमांडवीदेवीस्वाहामाहेश्वरेपुरे ॥ वेगले
तुप्रचंडाथचंडिकामरकंटके ॥ २०० ॥ सोमेश्वरेवरारोहाप्रभासेपुष्करावती ॥ देवमातासरस्वत्यांपारापारेतटेस्थिता ॥ १ ॥ महालयेमहापद्मापयोष्ण्यांपिंग
लेश्वरी ॥ सिंहिकाकृतशौचेतुकार्तिकेयेतुशंकरी ॥ २ ॥ उत्पलावर्तकेलोलासुभद्रासिंधुसंगमे ॥ उमासिद्धवनेलक्ष्मीरनंगाभरताश्रमे ॥ ३ ॥
जालंधरेविश्वमुखीताराकिष्किधपर्वते ॥ देवदारुवनेपुष्टिर्मेधाकाश्मरिमंडले ॥ ४ ॥ भीमादेवीहिमाद्रौचतुष्टिर्वस्त्रेश्वरेतथा ॥ कपालमोच
नेश्रद्धामाताकायावरोहणे ॥ ५ ॥ शंखोद्धारेध्वनिर्नामधृतिःपिंडारकेतथा ॥ कालातुचंद्रभागायामच्छोदेसिद्धिदायिनी ॥ ६ ॥ वेणायाममृतादेवीवदर्या
मूर्वशीतथा ॥ औषधीचोत्तरकुरौकुशद्रीपेकुशोदका ॥ ७ ॥ मन्मथाहेमकूटेतुकुमुदेसत्यवादिनी ॥ अश्वत्थेवंदनीयातुनिधिवैश्रवणालये ॥ ८ ॥
गायत्रीवेदवदनेपार्वतीशिवसन्निधौ ॥ देवलोकेतथेद्राणीब्रह्मास्येतुसरस्वती ॥ ९ ॥ सूर्याविषेप्रभानाममातृणांविष्णवीतथा ॥ अरुंधतीसतीनांतुरामासु
चतिलोत्तमा ॥ २१० ॥ चित्रेब्रह्मकलानामशक्तिःसर्वशरीरिणां ॥ एतद्रत्नयामयाप्रोक्तं नामाष्टशतमुत्तमं ॥ १११ ॥ अष्टोत्तरचतुर्थीनांशतमेतदुदाहृतं ॥ योज
पेच्छुणुयाद्वापिसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ११२ ॥ येषुतीर्थेषुयःकृत्वास्नानं पश्येन्नरोत्तमः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तःकल्पं ब्रह्मपुरेवसेत् ॥ ११३ ॥ नामाष्टकशतंयस्तुश्रावयेद्ब्रह्म
सन्निधौ ॥ पौर्णमास्याममायांवाबहुपुत्रोभवेन्नरः ॥ ११४ ॥ गोदानेश्राद्धदानेवाअहन्यहनिवापुनः ॥ देवार्चनविधौशृण्वन्परंब्रह्माधिगच्छति ॥ ११५ ॥ एवंस्तुवं
तंसावित्रीविष्णुं प्रोवाचसुव्रता ॥ सम्यक्स्तुतात्वयापुत्रत्वमजय्योभविष्यसि ॥ ११६ ॥ अवतारेसदारस्त्वंपितृमातृषुवल्लभः ॥ इहचागत्ययोमांतुस्तवेनाने
नसंस्तुयात् ॥ ११७ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तःपरंस्थानंगमिष्यति ॥ गच्छयज्ञं विरिञ्चस्यसमाप्तिनयपुत्रक ॥ ११८ ॥ कुरुक्षेत्रेप्रयागेचभविष्येचान्नदायिनी ॥ समीपगा
स्थिताभर्तुःकरिष्येतवभाषितम् ॥ ११९ ॥ एवमुक्तोगतोविष्णुर्ब्रह्मणःसदउत्तम ॥ गतायामथसावित्र्यांगायत्रीवाक्यमब्रवीत् ॥ २२० ॥ शृण्वंतुवाक्यमृषयो

मदीयंभर्तृसन्निधौ॥यदिद्वचम्यहंतुष्टावरदानायचोद्यता॥२२॥ब्रह्माणंपूजियिष्यंतिनराभक्तिसमन्विताः॥तेषांवस्त्रंधनंधान्यंदाराःसौख्यंधनानिच॥२२॥
 अविच्छिन्नंतथासौख्यंगृहेवैपुत्रपौत्रकम् ॥ भुक्त्वासौसुचिरंकालमंतेमोक्षंगमिष्यति ॥ २३ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ ब्रह्माणंचप्रतिष्ठाप्यसर्वयत्नैर्विधानतः ॥
 यत्पुण्यफलमाप्नोतितदेकाग्रमनाःशृणु ॥ २४ ॥ सर्वयज्ञतपोदानतीर्थवेदेषुयत्फलम् ॥ तत्फलंकोटिगुणितंलभेतैतत्प्रतिष्ठया ॥ २५ ॥
 पौर्णमास्युपवासंतुकृत्वाभक्त्यानराधिप ॥ अनेनविधिनायस्तुविर्गिचिपूजयेन्नरः ॥ २६ ॥ प्रतिपदिमहाबाहोसयातिब्रह्मणःपदम् ॥ विर्गिचि
 वासुदेवंतुक्लृप्तिग्भिश्चविशेषतः ॥ २७ ॥ कार्तिकेमासिदेवस्यरथयात्राप्रकीर्तिता ॥ यांकृत्वामानवाभक्त्यासंयांतिब्रह्मलोकताम् ॥ २८ ॥
 कार्तिकेमासिराजेंद्रपौर्णमास्यांचतुर्मुखम् ॥ मार्गेणब्रह्मणासार्द्धसावित्र्याचपरंतप ॥ २९ ॥ भ्रामयेन्नगरंसर्वनानावाद्यसमन्वितः ॥ स्रपयेद्भ्रम
 यित्वातुसलोकंनगरंनृप ॥२३०॥ ब्राह्मणान्भोजयित्वाग्रेशांडिलेयंप्रपूज्यच॥आरोपयेद्देवंपुण्यवादित्रनिःस्वनैः॥३१॥रथाग्रेशांडिलीपुत्रंपूजयित्वाविधा
 नतः॥ब्राह्मणान्वाचयित्वातुकृत्वापुण्याहमङ्गलम् ॥३२॥ देवमारोपयित्वाचरथेकुर्यात्प्रजागरं ॥ नानाविधैःप्रेक्षणिकैर्ब्रह्मघौषैश्चपुष्कलैः॥३३॥कृत्वाप्रजाग
 रंदेवंप्रभातेब्राह्मणानृप ॥ भोजयित्वायथाशक्तिभक्ष्यभोज्यैरनेकशः ॥ ३४ ॥ पूजयित्वाजनंधीरमंत्रेणविधिवन्नृप ॥ आज्येनतुमहाबाहोपयसा
 पायसेनच ॥ ३५ ॥ ब्राह्मणान्वाचयित्वातुस्वस्त्यातुविधिवन्नृप ॥ कृत्वापुण्याहशब्दंचतद्रथंभ्रामयेत्पुरे ॥३६॥ विप्रैश्चतुर्वेदविद्भिर्भ्रामयेद्ब्रह्मणोरथम् ॥
 बहुचाथर्वणैर्वीरिच्छंदोगाध्वर्युभिस्तथा ॥ ३७ ॥ भ्रामयेद्देवदेवस्यसुरश्रेष्ठस्यतंरथं ॥ प्रदक्षिणंपुरंसर्वमार्गेणसुसमेनतु ॥ ३८ ॥ नवोढ्यो
 रथोवीरशूद्रेणहितमिच्छता ॥ नचारोहेद्रथंप्राज्ञोमुक्तेकंभोजकंनृपः ॥ ३९ ॥ ब्रह्मणोदक्षिणेपार्श्वेगायत्रीस्थापयेन्नृप ॥ भोजकंवामपार्श्वेतुपुरतः
 पङ्कजन्येसेत् ॥ २४० ॥ एवंतूर्यनिनादैस्तुशंखशब्दैश्चपुष्कलैः ॥ भ्रामयित्वा रथंवीरपुरंसर्वप्रदक्षिणम् ॥ ४१ ॥ स्वस्थानेस्थापयेद्देवंदत्वानी
 राजनंबुधः ॥ यएवंकुरुतेयात्रांयोवाभक्त्यापिपश्यति ॥ ४२ ॥ रथंवाकर्षयेद्यस्तुसगच्छेद्ब्रह्मणःपदं ॥ कार्तिकेमास्यमावास्यांयश्चदीपप्रदी
 पनं ॥ ४३ ॥ शालायांब्रह्मणःकुर्यात्सगच्छेत्परमंपदम् ॥ गंधपुष्पैर्नवैर्वस्त्रैरात्मानंपूजयेत्तुयः ॥ ४४ ॥ तस्यांप्रतिपदायांतुसगच्छेद्ब्रह्मणःपदम् ॥
 महापुण्यातिथिरियंबलिराज्यप्रवर्तिनी ॥ ४५ ॥ ब्रह्मणःसुप्रियानित्यंबालेयीपरिकीर्तिता ॥ ब्रह्माणंपूजयेद्योऽस्यामात्मानंचविशेषतः ॥ ४६ ॥
 सयातिपरमंस्थानंविष्णोरमिततेजसः ॥ चैत्रमासिमहाबाहोपुण्याप्रतिपदांवरा ॥ ४७ ॥ तस्यांयःश्वपचंस्पृष्ट्वास्नानंकुर्यान्नरोत्तमः ॥ नतस्य
 दुरितार्कचिन्नाधयोव्याधयोनृप ॥ ४८ ॥ भवंतिकुरुशार्दूलतस्मात्स्नानंसमाचरेत् ॥ दिव्यंनिराजनंतद्धिसर्वरोगविनाशनं ॥ ४९ ॥ गोमहिष्या

दियंत्किंचित्तत्सर्वकषयेनृप ॥ तेनवस्त्रादिभिःसर्वैस्तोरणबाह्यतो न्यसेत् ॥२५०॥ ब्राह्मणानां तथा भोज्यं कुर्यात्कुरुकुलोद्ग्रह ॥ तिस्रो ह्येताः पुरा प्रोक्तास्तिथयः कुरुनंदन ॥५१॥ कार्तिकाश्वयुजे मासि चैत्रे मासितथानृप ॥ स्नानं दानं शतगुणं कार्तिकेयातिथिर्नृप ॥ ५२ ॥ बलिराज्ञस्तु शुभदा पशूनां हितकारिणी ॥ गायत्र्युवाच ॥ यदुक्तं तु तथा वाक्यं सावित्र्या कमलोद्भवं ॥ ५३ ॥ न तु ते ब्राह्मणाः पूजां करिष्यन्ति कदाचन ॥ मदीयं तु वचः श्रुत्वा ये करिष्यन्ति चार्चनं ॥ ५४ ॥ इह भुक्त्वा तु भोगांस्ते परत्र मोक्षभागिनः ॥ एतां ज्ञात्वा परां दृष्टिं वरं तुष्टः प्रयच्छति ॥ ५५ ॥ शक्राहं ते वरं दास्ये सं ग्रामे शत्रुनिग्रहे ॥ तदा ब्रह्मामोचयिता गत्वा शत्रुनिकेतनम् ॥ ५६ ॥ स्वपुरं लप्स्यसे नष्टं शत्रुनाशात् परां मुदं ॥ अकंठकं महद्वाज्यं त्रैलोक्ये ते भविष्यति ॥ ५७ ॥ मर्त्यलोके यदा विष्णो अवतारं करिष्यसि ॥ भ्रात्रा सह परंदुःखं स्वभार्याहरणादिजं ॥ ५८ ॥ हत्वा शत्रुं पुनर्भार्या लप्स्यसे सुरसन्निधौ ॥ गृहीत्वा तां पुनराज्यं कृत्वा स्वर्गं गमिष्यसि ॥ ५९ ॥ एकादशसहस्राणि वर्षाणां च पुनर्दिवं ॥ ख्यातिस्ते विपुला लोके अनुरागं जनैस्सह ॥ २६० ॥ सांतानिकानामतेषां लोकास्थायंति भाविताः ॥ त्वया ते तारिता देव राम रूपेण मानवाः ॥ ६१ ॥ गायत्री तु तदारुद्रं वरदा प्रत्यभाषत् ॥ पतिते पि च ते लिंगे पूजां कुर्वीतिये नराः ॥ ६२ ॥ ते पूताः पुण्यकर्माणः स्वर्गलोकस्य भागिनः ॥ न तां गतिं चाग्निहोत्रेन क्रतौ हुतपावके ॥ ६३ ॥ यां गतिं मनुजायां तितवलिं गस्य पूजनात् ॥ गंगातीरे स दालिं गं बिल्वपत्रेण ये तव ॥ ६४ ॥ पूजयिष्यन्ति सुप्रातारुद्रलोकस्य भागिनः ॥ प्राप्यापि शर्वभक्तत्वमग्ने त्वं भवपावनः ॥ ६५ ॥ त्वयि प्रीते सुराः सर्वे प्रीता वै नात्र संशयः ॥ त्वन्मुखेन हविर्देवैः प्रीताः प्रीते त्वयि ध्रुवम् ॥ ६६ ॥ भुंजते नात्र संदेहो वेदोक्तं वचनं यथा ॥ गायत्री ब्राह्मणां स्तांश्च सर्वांश्चैवाब्रवीदिदं ॥ ६७ ॥ युष्माकं प्रीणनं कृत्वा सर्वतीर्थेषु मानवाः ॥ पदं सर्वैर्गमिष्यन्ति वै राजारख्यं न संशयः ॥ ६८ ॥ अत्र प्रकारान्विविधान्दत्त्वा दानान्यनेकशः ॥ श्राद्धेषु प्रीणनं कृत्वा देवदेवा भवन्ति ते ॥ ६९ ॥ ये च वै ब्राह्मणश्रेष्ठास्तेषां मास्ये दिवौकसः ॥ भुंजते च हविः क्षिप्रं कव्यं चैव पितामहाः ॥ २७० ॥ यूयं हि धारणे शक्तास्त्रैलोक्यस्य न संशयः ॥ प्राणायामेन चैकेन सर्वे पूता भविष्यथ ॥ ७१ ॥ विशेषात् पुष्करे स्नात्वा मां जप्त्वा वेदमातरं ॥ प्रतिग्रहकृतान् दोषान्न प्राप्स्यथ द्विजोत्तमाः ॥ ७२ ॥ पुष्करे चान्नदानेन प्रीताः स्युः सर्वदेवताः ॥ एकस्मिन् भोजिते विप्रेकोट्याः फलमवाप्स्यते ॥ ७३ ॥ ब्रह्महत्यादिपापानि दुष्कृतानि कृतानि च ॥ करिष्यांति न रास्सर्वे दत्त्वा युष्मत्करे धनम् ॥ ७४ ॥ मदीयेन तु जाप्येन पूजनीयस्त्रिभिः कृतैः ॥ ब्रह्महत्यासमं पापं तत्क्षणादेव नश्यति ॥ ७५ ॥ दशभिर्जन्मभिर्जातं शतेन च पुराकृतं ॥ त्रियुगेन सहस्रेण गायत्री हंतिकिलिषं ॥ ७६ ॥ एवं ज्ञात्वा सदा पूता जाप्ये तु मम वैकृते ॥ भविष्यध्वं न संदेहो नात्र कार्या विचारणा ॥ ७७ ॥ प्रणवेन त्रिमात्रेण सार्द्धं जप्त्वा विशेषतः ॥ पूताः सर्वे न संदेहो जप्त्वा मां शिरसा सह ॥ ७८ ॥ अष्टाक्षरा स्थिता चाहं जगद्भ्यामंमया त्विदं ॥

माताहंसर्ववेदानांपदैः सर्वैरलंकृता ॥ ७९ ॥ जप्त्वा मां भक्तिः सिद्धिरस्यति द्विजसत्तमाः ॥ प्राधान्यं मम जाप्येन सर्वेषां बोधविष्यति ॥ २८० ॥ गायत्री सारमात्रो
पिवरं विप्रः सुसंयतः ॥ नायं त्रितश्चतुर्वेदी सर्वांशी सर्वविक्रयी ॥ ८१ ॥ यस्माद्विप्रेषु सा विद्या शापो दत्तः सदस्यथ ॥ अत्र दत्तं हुतं चापि सर्वमक्षयकारकम् ॥ ८२ ॥
दत्तो वरो मया तेन युष्माकं द्विजसत्तमाः ॥ अग्निहोत्रपराविप्रास्त्रिकालं होमदायिनः ॥ ८३ ॥ स्वर्गं ते तु गमिष्यंति सैकविंशतिभिः कुलैः ॥ एवं शक्रस्य विष्णो
श्च रुद्रस्य पावकस्य च ॥ ८४ ॥ ब्रह्मणो ब्राह्मणानां च गायत्री वरमुत्तमम् ॥ तस्मिन् वै पुष्करे दत्त्वा ब्रह्मणः पार्श्वगा भवत् ॥ ८५ ॥ चारणैस्तु तदा ख्यातं
लक्ष्म्या वै शापकारणम् ॥ युवतीनां च सर्वासां शापान् ज्ञात्वा पृथक् पृथक् ॥ ८६ ॥ लक्ष्म्याश्चैव वरं प्रादाद् गायत्री ब्रह्मणः प्रिया ॥ अकुत्सितान् सदा सर्वा
न कुर्वन्ती धनशोभना ॥ ८७ ॥ शोभिष्यसे न संदेहः सर्वेभ्यः प्रीतिदायिनी ॥ ये त्वया वीक्षिताः पुत्रिसर्वे ते पुण्यभोजनाः ॥ ८८ ॥ परित्यक्तास्त्व
या ये तु सर्वे ते दुःखभागिनः ॥ तेषां जातिः कुलं शीलं धर्मश्चैव वरानने ॥ ८९ ॥ सभायां ते च शोभंते दृश्यंते चैव पार्थिवैः ॥ अर्थित्वं चैव तेषां तु करिष्यं
ति द्विजोत्तमाः ॥ २९० ॥ सौजन्यं तेषु कुर्वंति त्वं नो भ्राता पिता गुरुः ॥ बांधवोऽपि न संदेहो न जीवेयं त्वया विना ॥ ९१ ॥ त्वयि दृष्टे प्रसन्ना मे दृष्टिर्भ
वति शोभना ॥ मनः प्रसीदते त्वर्थं सत्यं सत्यं वदामि ते ॥ ९२ ॥ एवं विधानि वाक्यानि त्वदृष्ट्या ये निरीक्षिताः ॥ सज्जनास्ते तु श्रोष्यंति जनानां प्री
तिदायकाः ॥ ९३ ॥ इन्द्रत्वं न दुषः प्राप्य दृष्ट्वा त्वां याचयिष्यति ॥ त्वदृष्ट्या तु हतः पापो ह्यगस्त्यवचनाद्भ्रुवम् ॥ ९४ ॥ सर्पत्वं समनुप्राप्य प्रार्थ
यिष्यति तंतुसः ॥ दपैर्णाहं विनष्टोऽस्मि शरणं मे मुने भव ॥ ९५ ॥ वाक्येन तेन तस्या सौ नृपस्य भगवानृषिः ॥ कृत्वा मनसि कारुण्यमिदं वाक्यं वदिष्य
ति ॥ ९६ ॥ उत्पत्स्यते कुले राजा त्वदीये कुलनंदनः ॥ सर्प रूपधरं दृष्ट्वा स तेषां हि भेत्स्यति ॥ ९७ ॥ तदा त्वं सर्पतां त्यक्त्वा पुनः स्वर्गं गमिष्यसि ॥
अश्वमेधकृतेन त्वं भर्त्रा सह पुनर्दिवम् ॥ ९८ ॥ प्राप्स्यसे वरदानेन मदीयेन सुलोचने ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ देवपत्न्यस्तदा सर्वास्तुष्ट्या परिभाषिताः ॥
॥ ९९ ॥ अपत्यैरपि हीनानां नैव दुःखं भविष्यति ॥ गौरी चैव तु गायत्र्या तदा सापि विबोधिता ॥ ३०० ॥ बृंहिता परितोषेण वरान्दत्त्वा मनस्विनी ॥ समा
प्तिं तस्य यज्ञस्य कांक्षंती ब्रह्मणः प्रिया ॥ १ ॥ वरदांतां तथा दृष्ट्वा गायत्री वेदमातरम् ॥ प्रणिपत्य तदारुद्रः स्तुतिमेतां चकार ह ॥ २ ॥ रुद्र उवाच ॥
नमोस्तु ते वेदमातराक्षरविशोधिते ॥ गायत्री दुर्गतरणीवाणी सप्तविधा तथा ॥ ३ ॥ सर्वाणि स्तुतिशास्त्राणि गाथाश्च निखिलास्तथा ॥ अक्षरा
णि च सर्वाणि लक्षणानि तथैव च ॥ ४ ॥ भाष्यादि सर्वशास्त्राणि ये चान्ये नियमास्तथा ॥ अक्षराणि च सर्वाणित्वं तु देवि नमोस्तु ते ॥ ५ ॥ श्वेता त्वं श्वेतरूपा
सि शशांकेन समानना ॥ बिभ्रती विपुलौबा हूकदली गर्भकोमलौ ॥ ६ ॥ एणश्चुंगं करे गृह्य पंकजं च सुनिर्मलम् ॥ वसाना वसने क्षौमे रक्तेनोत्तरवाससा ॥ ७ ॥

शशिरश्मिप्रकाशेनहारेणोरसिराजिता ॥ दिव्यकुण्डलपूर्णाभ्यांकर्णाभ्यांसुविभूषिता ॥ ८ ॥ चंद्रसापत्न्यभूतेनमुखेनत्वंविराजसे ॥ मकुटेनाति
 शुद्धेनकेशबंधेनशोभिता ॥ ९ ॥ भुजगाभोगसदृशौभुजौतेभूषणान्दिवः ॥ स्तनौतेरुचिरौदेविवर्तुलौसमचूचुकौ ॥ १० ॥ जघनेनातिशुभ्रेणत्रिवलभिं
 गदर्पिता ॥ सुमध्यवर्त्तिनीनाभिर्गभीराशुभदर्शिनी ॥ ११ ॥ विस्तीर्णजघनादेवीसुश्रोणीचवरानने ॥ सुजातवृत्तोरुयुगासुजातुचरणातथा ॥ १२ ॥
 त्रैलोक्यधारिणीसात्वंभुविसत्योपयाचना ॥ भविष्यसिमहाभागेवरदावरवर्णिनी ॥ १३ ॥ पुष्करेचकृतायात्राहृष्टात्वांसंभविष्यति ॥ ज्येष्ठेमासेपौ
 र्णमास्यामग्र्यांपूजांचलप्स्यसे ॥ १४ ॥ येचवात्त्वत्प्रभावज्ञाःपूजयिष्यंतिमानवाः ॥ नतेषांदुर्लभंकिंचित्पुत्रतोदनतोपिवा ॥ १५ ॥ कांतारे
 पुनिमग्नानामटव्यांवामहार्णवे ॥ दस्युभिर्वानिरुद्धानांत्वंगतिःपरमानृणाम् ॥ १६ ॥ त्वंसिद्धिःश्रीधृतिःकीर्तिर्ह्रीर्विद्यासन्नतिर्मतिः ॥ संध्यारात्रिः
 प्रभानिद्राकालरात्रिस्त्वमेवच ॥ १७ ॥ अंबाचकमलामातुर्ब्रह्मणीब्रह्मचारिणी ॥ जननीसर्वदेवानांगायत्रीपरमांगना ॥ १८ ॥ जयाचविजयाचैवपुष्टिस्त्वंचक्ष
 मादया ॥ सावित्र्यवरजाचासिसदाचेष्टापितामहे ॥ १९ ॥ बहुरूपाविश्वरूपासुनेत्राब्रह्मचारिणी ॥ सुरूपात्वंविशालाक्षीभक्तानांपरिरक्षिणी ॥ ३२० ॥
 नगरेषुचपुण्येषुआश्रमेषुवरानने ॥ वासस्तवमहादेविवनेषूपवनेषुच ॥ २१ ॥ ब्रह्मस्थानेषुसर्वेषुब्रह्मणोवामतःस्थिता ॥ दक्षिणेनतुसावित्रीमध्येब्रह्मा
 पितामहः ॥ २२ ॥ अंतर्वेदीचयज्ञानामृत्विजांचापिदक्षिणा ॥ सिद्धिस्त्वंहिनृपाणांचवेलासागरजामता ॥ २३ ॥ ब्रह्मचारिणियादीक्षाशोभाचपरमा
 मता ॥ ज्योतिषांचप्रभादेवीलक्ष्मीनारायणेस्थिता ॥ २४ ॥ क्षमासिद्धिर्मुनीनांचनक्षत्राणांचरोहिणी ॥ राजद्वारेषुतीर्थेषुनदीनांसंगमेषुच ॥ २५ ॥
 पूर्णिमापूर्णचंद्रेचबुद्धिर्नीत्यांक्षमाधृतिः ॥ उमादेवीचनारीणांश्रूयसेवरवर्णिनी ॥ २६ ॥ इंद्रस्यचारुदृष्टिस्त्वंसहस्रनयनोपगा ॥ ऋषीणांधर्मबुद्धिस्त्वंदेवानां
 चपरायणा ॥ २७ ॥ कर्षकाणांचसीतात्वंभूतानांधरणीतथा ॥ स्त्रीणामवैधव्यकरीधनधान्यप्रदासदा ॥ २८ ॥ व्याधिर्मृत्युंभयंचैवपूजिताशमयिष्य
 सि ॥ तथातुकार्तिकेमासिपौर्णमास्यांसुपूजिता ॥ २९ ॥ सर्वकामप्रदादेवीभविष्यसिशुभप्रदे ॥ यश्चेदंपठतेस्तोत्रंशृणुयाद्राप्यभीक्ष्णशः ॥ ३३० ॥
 सर्वार्थसिद्धिलभतेनरोनास्त्यत्रसंशयः ॥ गायत्र्युवाच ॥ भविष्यत्येवमेवंतुयत्वयापुत्रभाषितम् ॥ ३१ ॥ विष्णुनासहितःसर्वस्थानेष्वेवभविष्यसि ॥
 इति श्रीपाद्मपुराणेप्रथमेसृष्टिखंडेसावित्रीविवादगायत्रीवरप्रदानं नामसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्यद्भुतमिदं ब्रह्मन् श्रुतवानस्मितत्वतः ॥
 अभिषेकंतुगायत्र्याः सदस्यत्रतथाकृतम् ॥ १ ॥ विरोधंचैवसावित्र्याशापदानंतथाकृतम् ॥ विष्णुनाचयथादेवीसर्वस्थानेषुकीर्तिता ॥ २ ॥ गायत्रीचा
 पिरुद्रेणस्तुताचवरवर्णिनी ॥ तंश्रुत्वाप्रतिमात्मानंविस्तरेणपितामहम् ॥ ३ ॥ प्रहृष्टानिचरोमाणिप्रशान्तंचमनोमम ॥ श्रुत्वामेपरमाप्रीतिःकौतूहलमथै

वहि ॥ ४ ॥ नारायणस्तुभगवान्कृत्वातां परमांचवै ॥ ब्रह्मपत्न्याःस्तुतिं भक्त्या न्यस्यतां पर्वतोपरि ॥ ५ ॥ उवाच वचनं विष्णुस्तुष्टिपुष्टिप्रदा
 यकम् ॥ श्रीमति ह्रीमती चैव याच देवी श्वरी तथा ॥ ६ ॥ ॥ एतदेव श्रुतं ब्रह्मं स्तववक्त्राद्भिनिःसृतम् ॥ उत्तरं तत्र यद्भूतं यच्च तस्मिन् स्थले कृतम् ॥
 ॥ ७ ॥ आनुपूर्व्या च तत्सर्वं भगवान्वक्तुमर्हति ॥ श्रुतेन मे देहशुद्धिर्भविष्यति न संशयः ॥ ८ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ यजतः पुष्करेतस्य देवस्य परमोष्ठिनः ॥
 शृणुराजन्निदं चित्रं पूर्वमेव यथा कृतम् ॥ ९ ॥ आदौ कृतयुगे तस्मिन् यजमाने पितामहे ॥ मरीचिरंगिराश्चैव पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥ १० ॥
 दक्षः प्रजापतिश्चैव नमस्कारं प्रचक्रिरे ॥ विद्योतमानाः पुरुषाः सर्वाभरणभूषिताः ॥ ११ ॥ उपनृत्यंति देवेशं विष्णुमप्सरसांगणाः ॥ ततो गंध
 र्वतूर्यैस्तु प्रतिनंद्य विहायसि ॥ १२ ॥ बहुभिः सह गंधर्वैः प्रगायति चतुर्वरुः ॥ महाश्रुतिश्चित्रसेन ऊर्णायुरनघस्तथा ॥ १३ ॥ गोमायुस्सूर्यवर्चाश्च सो
 मवर्चाश्च कौरव ॥ युगपच्चतृणायुश्च नंदिश्चित्ररथस्तथा ॥ १४ ॥ त्रयोदशः शालिशिराः पर्जन्यश्च चतुर्दशः ॥ कलिः पंचदशश्चात्र तारकश्चात्र षोडशः ॥ १५ ॥
 हाहाहूहूश्च गंधर्वो हंसश्चैव महाद्युतिः ॥ इत्येते देवगंधर्वा उपगायंति ते विभुं ॥ १६ ॥ तथैवाप्सरसो दिव्या उपनृत्यंति तं विभुं ॥ धातार्यमाचसवितावरुणो
 शोभगस्तथा ॥ १७ ॥ इंद्रो विवस्वान्पूषा च त्वष्टा पर्जन्य एव च ॥ इत्येते द्वादशादित्या ज्वलंतो दीप्ति तेजसः ॥ १८ ॥ चक्रुरस्मिन् सुरेशाश्च नमस्कारं पिताम
 हे ॥ मृगव्याधश्च शर्वश्च निऋतिश्च महायशाः ॥ १९ ॥ अजैकपादहिर्बुध्नयः पिनाकी चापराजितः ॥ भवो विश्वेश्वरश्चैव कपर्दी च विशांपते ॥ २० ॥ स्थाणु
 र्भगश्च भगवान् रुद्रास्तत्रावतस्थिरे ॥ अश्विनौ वसवश्चाष्टौ मरुतश्च महाबलाः ॥ २१ ॥ विश्वे देवाश्च साध्याश्च तस्मै प्रांजलयः स्थिताः ॥ शेषाद्यास्तु महाना
 गा वासुकिप्रमुखा हयः ॥ २२ ॥ काश्यपः कंबलश्चापितक्षकश्च महाबलः ॥ एते नागामहात्मानस्तस्मै प्रांजलयः स्थिताः ॥ २३ ॥ ताक्ष्यश्चारिष्टने
 मिश्च गरुडश्च महाबलः ॥ वारुणिश्चैवारुणिश्चैव न ते याव्यवस्थिताः ॥ २४ ॥ नारायणश्च भगवान् स्वयमागत्य लोकवान् ॥ प्राह लोकगुरुं
 श्रीमान्सहस्रैर्महर्षिभिः ॥ २५ ॥ त्वया ततमिदं सर्वं त्वया सृष्टं जगत्पते ॥ तस्माल्लोके श्वरश्चासि पद्मयोनेन मोस्तुते ॥ २६ ॥ यदत्र ते मया कार्यं कर्तव्यं च त
 दादिश ॥ एवं प्रोवाच भगवान्सार्धं देवर्षिभिः प्रभुः ॥ २७ ॥ नमस्कृत्य सुरेशाय ब्रह्मणेऽव्यक्तजन्मने ॥ स च तत्र स्थितो ब्रह्मा तेजसाभासयन्दिशः ॥ २८ ॥
 श्रीवत्सलोमसं च्छन्नो हेमसूत्रेण राजता ॥ सुरर्षिप्रतिमः श्रीमान्स्वयं भूर्भूतभावनः ॥ २९ ॥ शुचिरो मामहावक्षाः सर्वतेजोमयः प्रभुः ॥ योगतिः पुण्यशीलाना
 मगतिः पापकर्मणां ॥ ३० ॥ योगसिद्धामहात्मानो यं विदुर्लोकमुत्तमं ॥ यस्याष्टगुणमैश्वर्यं यमाहुर्देवसत्तमम् ॥ ३१ ॥ यं प्राप्य शाश्वतं विप्रानियता मोक्ष
 कांक्षिणः ॥ जन्मनो मरणाच्चैव मुच्यंते योगभाविताः ॥ ३२ ॥ यदेतत्तप इत्याहुः सर्वाश्च मनोवांसिनः ॥ सर्वं सेवं यताहारादुश्चरं व्रतमास्थिताः ॥ ३३ ॥ यो न

तइतिनागेषुप्रोच्यतेसर्वयोगिभिः ॥ सहस्रमूर्द्धारक्ताक्षःशेषादिभिरनुत्तमैः ॥ ३४ ॥ योयज्ञइतिविप्रेर्द्वैरिज्यतेस्वर्गलिप्सुभिः ॥ नानास्थानगतिःश्रीमा
नेकःकविरनुत्तमः ॥ ३५ ॥ यंदेवंवेत्तिवेत्तारंयज्ञभागप्रदायिनं ॥ वृषाग्निसूर्यचंद्राक्षंदेवमाकाशविग्रहं ॥ ३६ ॥ तंप्रपद्यामहेदेवंभगवन्शरणा
र्थिनः ॥ शरण्यंशरणंदेवंसर्वदेवभवोद्भवं ॥ ३७ ॥ ऋषीणांचैवस्रष्टारंलोकानांचसुरेश्वरं ॥ प्रियार्थंचैवदेवानांसर्वस्यजगतःस्थितौ ॥ ३८ ॥ क
व्यंपितृणामुचितंसुराणांहव्यमुत्तमं ॥ येनप्रवर्तितंसर्वतंनतास्मस्सुरोत्तमं ॥ ३९ ॥ त्रेताग्निनातुयजतादेवेनपरमेष्ठिना ॥ यथासृष्टिःकृतापूर्वयज्ञसृ
ष्टिस्तथापुनः ॥ ४० ॥ तथाब्रह्माप्यनंतेनलोकानांस्थितिकारिणा ॥ अन्वास्यमानोभगवान्वृद्धोप्यथचबुद्धिमान् ॥ ४१ ॥ यज्ञवाटमर्चित्यात्मागतस्त
त्रपितामहः ॥ धनाढ्यैर्ऋविजैः पूर्णसदस्यैःपरिपालितम् ॥ ४२ ॥ गृहीतचापेनतदाविष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ दैत्यदानवराजानोराक्षसानांगणाःस्थि
ताः ॥ ४३ ॥ आत्मानमात्मनाचैवचित्तयामासवैद्रुतं ॥ चित्तयित्वायथातत्त्वंयज्ञंयज्ञःसनातनः ॥ ४४ ॥ वरणंतत्रभगवान्कारयामासऋत्विजाम् ॥
भृग्वाद्याऋत्विजश्चापियज्ञकर्मविचक्षणाः ॥ ४५ ॥ चक्रुर्वैचमुख्यैश्चप्रोक्तंपुण्यंयदक्षरं ॥ शुश्रुवुस्तेमुनिश्रेष्ठाविततेतत्रकर्मणि ॥ ४६ ॥ यज्ञविद्यावेद
विद्यापदक्रमविदांतथा ॥ घोषेणपरमर्षीणांसावभूवनिनादिना ॥ ४७ ॥ यज्ञसंस्तरविद्भिश्चशिक्षाविद्भिस्तथाद्विजैः ॥ शब्दनिर्वचनार्थज्ञैः सर्वविद्याविशार
दैः ॥ ४८ ॥ मीमांसाहेतुवाक्यज्ञैः कृतानानाविधामखे ॥ तत्रतत्रचराजेंद्रनियतान्संशितव्रतान् ॥ ४९ ॥ जपहोमपरान्मुख्यान्ददृशुस्तत्रवैद्विजान् ॥
यज्ञभूमौस्थितस्तस्यांब्रह्मालोकपितामहः ॥ ५० ॥ सुरासुरगुरुःश्रीमान्सेव्यमानःसुरासुरैः ॥ उपासतेचतत्रैनंप्रजानांपतयः प्रभुं ॥ ५१ ॥ दक्षोवसिष्ठः
पुलहोमरीचिश्चद्विजोत्तमः ॥ अंगिराभृगुरत्रिश्चगौतमोनारदस्तथा ॥ ५२ ॥ विद्यामानमंतरिक्षंवायुस्तेजोजलंमही ॥ शब्दः स्पर्शश्चरूपंचरसोगंधस्तथैव
च ॥ ५३ ॥ विकृतश्चविकारश्चयच्चान्यत्कारणंमहत् ॥ ऋग्यजुःसामाथर्वाख्यावेदाश्चत्वारएवच ॥ ५४ ॥ शब्दः शिक्षानिरुक्तंचकल्पश्छंदःसमन्वि
ताः ॥ आयुर्वेदधनुर्वेदौमीमांसागणितंतथा ॥ ५५ ॥ हस्त्यश्चज्ञानसहिताइतिहाससमन्विताः ॥ एतैरंगैरुपांगैश्चवेदाःसर्वेविभूषिताः ॥ ५६ ॥ उपासतेमहा
त्मानंसहोकारंपितामहं ॥ तपश्चक्रतवश्चैवसंकल्पःप्राणएवच ॥ ५७ ॥ एतेचान्येचबहवःपितामहमुपस्थिताः ॥ अर्थोधर्मश्चकामश्चद्वेषोहर्षश्चसर्व
दा ॥ ५८ ॥ शुक्रोबृहस्पतिश्चैवसंवर्तोबुधएवच ॥ शनैश्चरश्चराहुश्चग्रहाःसर्वेतथैवच ॥ ५९ ॥ मरुतोविश्वकर्मांचपितरश्चापिभारत ॥ दिवाकरऽश्चसोमश्च
ब्रह्माणंपर्युपासते ॥ ६० ॥ गायत्रीदुर्गतरणीवाणिसप्तविधातथा ॥ अक्षराणिचसर्गाणिनक्षत्राणितथैवच ॥ ६१ ॥ भाष्याणिसर्वशास्त्राणिदेहवंतिविशांप
ते ॥ क्षणालवामुहूर्ताश्चदिनंरात्रिस्तथैवच ॥ ६२ ॥ अर्द्धमासाश्चमासाश्चक्रतवःसर्वएवच ॥ उपासतेमहात्मानंब्रह्माणंदैवतैः सह ॥ ६३ ॥

अन्याश्चदेव्यः प्रवराह्वीः कीर्तिर्द्युतिरेव च ॥ प्रभाधृतिः क्षमाभूतिर्नीतिर्विद्यामतिस्तथा ॥ ६४ ॥ श्रुतिः स्मृतिस्तथाक्षांतिः शांतिः पुष्टिस्ताथाक्रिया ॥ सर्वा
 श्वाप्सरसो दिव्या नृत्यगीतविशारदाः ॥ ६५ ॥ उपतिष्ठन्ति ब्रह्माणं सर्वास्तदेवमातरः ॥ विप्रचित्तिः शिविः शंकु रयः शंकुस्तथैव च ॥ ६६ ॥ वेगवान्के
 तुमानुग्रः सोमो व्यग्रो महासुरः ॥ परिचः पुष्करश्चैव सांबोश्च पतिरेव च ॥ ६७ ॥ प्रह्लादो थवलिः कुंभः संह्लादो गगनप्रियः ॥ अनुह्लादो हरिहरौ वराहश्च कुशो
 रजः ॥ ६८ ॥ योनिभक्षो वृषपर्वालिंगभक्षो थवैकुरुः ॥ निःप्रभः सप्रभः श्रीमांस्तथैव च निरुदरः ॥ ६९ ॥ एकचक्रो महाचक्रो द्विचक्रः कुलसंभवः ॥ शरभः
 शलभश्चैव क्रपथः क्रापथः क्रथः ॥ ७० ॥ बृहद्वांतिर्महाजिह्वः शंकुकर्णो महाध्वनिः ॥ दीर्घजिह्वो कनयनो मृडकायो मृडप्रियः ॥ ७१ ॥ वायुर्गारिष्ठो नमुचिः
 रश्मिबरो विज्वरो विभुः ॥ विष्वक्सेनश्चंद्रहर्ता क्रोधवर्द्धन एव च ॥ ७२ ॥ कालकः कलकांतश्च कुंडदः समरप्रियः ॥ गरिष्ठश्च वरिष्ठश्च प्रलंबो नरकः पृथुः ॥ ७३ ॥
 इंद्रतापनवातापी केतुमान्बलदर्पितः ॥ असिलो मासुलो माचवाष्कलिः प्रमदो मदः ॥ ७४ ॥ सृगालवदनश्चैव केशी च शरदस्तथा ॥ एकाक्षश्चैव राहुश्च वृत्रः क्रो
 धविमोक्षणः ॥ ७५ ॥ एते चान्ये च बहवो दानवा वलवर्द्धनाः ॥ ब्रह्माणं पर्युपासन्तवाक्यं चेदमथोचिरे ॥ ७६ ॥ त्वया सृष्टाः स्मभगवन्सैलोक्यं भवता हिनः ॥
 दत्तं सुरवरश्रेष्ठे देवेभ्यश्चाधिकाः कृताः ॥ ७७ ॥ भगवन्निहं किं कुर्मो यज्ञे तव पितामह ॥ यद्धितं तद् ददास्माकं समर्थाः कार्यनिर्णये ॥ ७८ ॥ किमेभिस्ते वरा कैश्च
 अदितेर्गर्भसंभवैः ॥ दैवतैर्निहतैः सर्वैः पराभूतैश्च सर्वदा ॥ ७९ ॥ पितामहोसि सर्वेषामस्माकं दैवतैः सह ॥ तव यज्ञसमाप्तौ च पुनरस्मासु दैवतैः ॥ ८० ॥
 श्रियं प्रतिविरोधश्च भविष्यति न संशयः ॥ इदानीं प्रेक्षणं कुर्मः सहिताः सर्वदानवैः ॥ ८१ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ सगर्वं तु वचस्तेषां श्रुत्वा देवो जनार्दनः ॥ शक्रेण
 सहितः शंभुमिदमाहमहायज्ञाः ॥ ८२ ॥ विघ्नं प्रकर्तुं वै रुद्र आयातादनुपुंगवाः ॥ ब्रह्मणामंत्रिताश्चेह विघ्नार्थं प्रयतन्ति ते ॥ ८३ ॥ अस्माभिस्तु क्षमाकार्या
 यावद्यज्ञः समाप्यते ॥ समाप्ते तु क्रतावस्मिन् युद्धं कार्यं दिवौ कसां ॥ ८४ ॥ यथानिर्दानवा भूमिस्तथा कार्यं त्वया विभो ॥ जयार्थं चेह शक्रस्य भवता च म
 या सह ॥ ८५ ॥ द्विजानां परिवेष्टारो मरुतः परिकल्पिताः ॥ दानवानां धनं यच्च गृहीत्वा तद्यजामहे ॥ ८६ ॥ अत्रा गतेषु विप्रेषु दुःखितेषु जनेष्विह ॥ व्ययंतस्य क
 रिष्यामो दासभावे निवेशिताः ॥ ८७ ॥ वदंतमेवं तं विष्णुं ब्रह्मावचनमब्रवीत् ॥ एते दनुसुताः क्रुद्धायुष्माकमोपेनोप्सताः ॥ ८८ ॥ भवता च क्षमाकार्यारुद्रे
 ण सह दैवतैः ॥ कृत्ये युगावसाने तु समाप्तिं चक्रतौ गते ॥ ८९ ॥ मया च प्रेषिता यूयमेते दनुपुंगवाः ॥ संधिर्वा विग्रहो वापि सर्वैः कार्यस्तदैव हि ॥ ९० ॥
 ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ पुनस्तान् दानवान् ब्रह्मावाक्यमाह स्वयं प्रभुः ॥ दानवैर्न विरोधो त्रयज्ञे मम कथंचन ॥ ९१ ॥ मैत्रभावस्थिता यूयमस्मत्कार्ये च नित्यशः ॥ दानवा
 ऊचुः ॥ सर्वमेतत् करिष्यामः शासनं ते पितामह ॥ ९२ ॥ अस्माकमनुजा देवाभयं तेषां न विद्यते ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तदा तेषां परितुष्टः पितामहः ॥ ९३ ॥

मुहूर्तं तिष्ठतां तेषामृषिकोटिरुपागता ॥ श्रुत्वा पैतामहं यज्ञं तेषां पूजां तु केशवः ॥ ९४ ॥ आसना निददौ तेषां तदा देवः पिनाकधृत् ॥ वसिष्ठो र्वेद
 दौ तेषां ब्रह्मणा परिचोदितः ॥ ९५ ॥ गामर्धं च ततो दत्त्वा पृष्ठाकुशलमव्ययम् ॥ निवेशं पुष्करे दत्त्वा स्थीयतामिति चाब्रवीत् ॥ ९६ ॥ ततस्तत्र ऋषयः सर्वे जटाजि
 नधरास्तथा ॥ शोभयंतः सरःश्रेष्ठं गङ्गामिव दिवौकसः ॥ ९७ ॥ मुंडाः काषायिणाश्चैके दीर्घश्मश्रुधराः परे ॥ विरलैर्दशनैः केचिच्चिपिटाक्षास्तथा परे ॥ ९८ ॥
 बृहत्तनूदराः केपिकेकराक्षास्तथा परे ॥ दीर्घकर्णाविकर्णाश्च कर्णैश्च त्रुटितास्तथा ॥ ९९ ॥ दीर्घफालाविफालाश्च स्नायुचर्मावगुंठिताः ॥ निर्गतं चोदरं तेषां
 मुनीनां भावितात्मनां ॥ १०० ॥ दृष्ट्वा तु पुष्करं तीर्थं दीप्पमानं समंततः ॥ तीर्थलोभात् न रव्यात्र तस्य तीरे व्यवास्थिताः ॥ १०१ ॥ वालखिल्याम
 हात्मानो ह्यश्मकुट्टास्तथा परे ॥ दंतोलूखलिनश्चान्ये संप्रक्षालास्तथा परे ॥ २ ॥ वायुभक्षजलाहाराः पर्णाहारास्तथा परे ॥ नानानियमयुक्ताश्च त
 थास्थंडिलशायिनः ॥ ३ ॥ सरस्यस्मिन्मुखं दृष्ट्वा सुरूपास्याः क्षणादभुः ॥ किमेतदिति चिंत्याथ निरीक्ष्य च परस्परम् ॥ ४ ॥ अस्मिंस्तीर्थे
 दर्शनेन मुखस्येह सुरूपता ॥ मुखदर्शनमित्येव नाम कृत्वा तु तापसाः ॥ ५ ॥ स्नातानियमयुक्ताश्च सुरूपास्ते तदा भवन् ॥ देवपुत्रोपमा जाता अ
 नौपम्यगुणान्विताः ॥ ६ ॥ शोभमानानरश्रेष्ठस्थिताः सर्वे वनौकसः ॥ यज्ञोपवीतमात्रेण व्यभजंस्तीर्थमंजसा ॥ ७ ॥ जुह्वतश्चाग्निहोत्राणि चक्रुश्च
 विविधाः क्रियाः ॥ चिंतयंतो हिराजेंद्रतपसा दग्धकिल्बिषाः ॥ ८ ॥ नयास्यामो परं तीर्थं ज्येष्ठभावे त्विदं सरः ॥ ज्येष्ठपुष्करमित्येव नाम च कुर्द्वि
 जातयः ॥ ९ ॥ तत्र कुब्जान् बहून् दृष्ट्वा स्थितांस्तीर्थं समीपतः ॥ बभूवुर्विस्मितास्तत्र जना ये च समागताः ॥ ११० ॥ दत्त्वा दानं द्विजातिभ्यो भांडानि वि
 विधानि च ॥ श्रुत्वा सरस्वतीं प्राचीं स्नातुकामा द्विजागताः ॥ ११ ॥ सरस्वती तीर्थं वरानाना द्विजगणैर्युता ॥ बदरं गुदकाश्मर्यप्लुक्षाश्च त्थ
 विभक्तिकैः ॥ १२ ॥ पौलोमैश्च पलाशैश्च करीरैः पीलुभिस्तथा ॥ सरस्वती तीर्थं रुहैर्धन्वनैः स्यंदनैस्तथा ॥ १३ ॥ कपित्थैः करवीरैश्च बिल्वैराम्लातकै
 स्तथा ॥ अतिमुक्तकण्ठैश्च पारिजातैश्च शोभिता ॥ १४ ॥ कदंबवनभूयिष्ठा सर्वसत्त्वमनोरमा ॥ वाय्वंबुफलपूर्णा देर्दंतोलूखलिकैरपि ॥ १५ ॥ तथा
 श्मकुट्टमुख्यैश्च वरिष्ठैर्मुनिभिर्वृता ॥ स्वाध्यायघोषसंघुष्टा मृगयूथशताकुला ॥ १६ ॥ अहिंसैर्धर्मपरमैस्तथा चातीव शोभिता ॥ सुप्रभाकांचना
 ख्याचप्राचीनं दाविशालका ॥ १७ ॥ स्रोतोभिः पंचभिस्तत्र वर्तते पुष्करे नदी ॥ पितामहस्य सदसि वर्तमाने महीतले ॥ १८ ॥ वितते यज्ञवाटे
 तु स्वागतेषु द्विजादिषु ॥ पुण्याहघोषैर्विततैर्देवानां नियमैस्तथा ॥ १९ ॥ देवेषु चैव व्यग्रेषु तस्मिन् यज्ञविधौ तथा ॥ तत्र चैव महाराज दीक्षिते च
 पितामहे ॥ १२० ॥ यजतस्तस्य सत्रेण सर्वकामसमृद्धिना ॥ मनसा चिंतिता ह्यर्थार्धमार्थकुशलास्तथा ॥ २१ ॥ उपतिष्ठंति राजेंद्रा द्विजातींस्त

तत्रह ॥ जगुश्चदेवगंधर्वाननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ १२२ ॥ वादित्राणिचदिव्यानिवादयामासुरंजसा ॥ तस्ययज्ञस्यसंपत्यातुतुष्टुदेवताअपि ॥ २३ ॥
 विस्मयंपरमजग्मुःकिमुमानुषयोनयः ॥ वर्तमानेतथायज्ञेपुष्करस्थेपितामहे ॥ २४ ॥ अब्रुवन्नृषयोभीष्मतदातुष्टास्सरस्वतीम् ॥ सुप्रभां
 नामराजेंद्रनाम्नाचैवसरस्वतीम् ॥ २५ ॥ तेदृष्ट्वामुनयः सर्वेवेगयुक्तांसरस्वतीम् ॥ पितामहंभासयंतींक्रतुंतेबहुमेनिरे ॥ २६ ॥ एवमेषासरिच्छ्रेष्ठापुष्करे
 षुसरस्वती ॥ पितामहार्थसम्भूतातुष्ट्यर्थचमनीषिणाम् ॥ २७ ॥ पुण्यस्यपुण्यताकारिपंचस्रोतास्सरस्वती ॥ सुप्रभानामराजेंद्रनाम्नाचै
 वसरस्वती ॥ २८ ॥ यत्रतेमुनयश्शान्तानानास्वाध्यायवादिनः ॥ तेसमागत्यऋषयस्सस्मरुर्वैसरस्वतीम् ॥ २९ ॥ साभिध्यातामहाभागाऋषिमिःसत्रया
 जिभिः ॥ समास्थितादिशंपूर्वाभक्तिप्रीतामहानदी ॥ १३० ॥ प्राचीपूर्वावहानाम्नामुनिवंद्यासरस्वती ॥ इदमन्यन्महाराजशृण्वान्श्रवणं
 भुवि ॥ १३१ ॥ क्षतोमंकणकोविप्रःकुशाग्रेणेतिनःश्रुतम् ॥ क्षतात्किलकरेतस्यराजन्शाकरसोस्रवत् ॥ ३२ ॥ सर्वैशाकरसंहृद्वाहर्षाविष्टःप्रनृत्तवान् ॥
 ततस्तस्मिन्प्रनृत्तेतुस्थावरंजंगमंचयत् ॥ ३३ ॥ प्रानृत्यतजगत्सर्वतेजसातस्यमोहितम् ॥ शक्रादिभिस्सुरैराजन्मृषिभिश्चतपोधनैः ॥ ३४ ॥
 विज्ञप्तस्तत्रवैब्रह्मानायंनृत्येत्तथाकुरु ॥ आदिष्टोब्रह्मणारुद्रऋषेरथैनराधिप ॥ ३५ ॥ नायंनृत्येद्यथाभीमतथात्वंवक्तुमर्हसि ॥ गत्वारुद्रो
 मुनिदृष्ट्वाहर्षाविष्टमतीवहि ॥ ३६ ॥ भोभोविप्रर्षभत्वंहिनृत्यसेकेनहेतुना ॥ नृत्यमानेनभवताजगत्सर्वचनृत्यति ॥ ३७ ॥ तेनायंवारितःप्राहनृत्यन्वैमु
 निसत्तमः ॥ मुनिरुवाच ॥ किंपश्यसिमेदेवकराच्छाकरसोस्रवत् ॥ ३८ ॥ तंतुदृष्ट्वाप्रनृत्तोहंहर्षेणमहतावृतः ॥ तंप्रहस्याब्रवीद्देवोमुनिरागेण
 मोहितम् ॥ ३९ ॥ अहंनविस्मयंविप्रगच्छामीहप्रपश्यमां ॥ एवमुक्तोमुनिश्चेष्टोमहादेवेनकौरव ॥ १४० ॥ ध्यायमानस्तदाकोयंप्रतिषिद्धोस्मियेनहि ॥
 अंगुल्यग्रेणराजेंद्रस्वांगुष्ठस्ताडितस्तथा ॥ ४१ ॥ ततोभस्मक्षताद्राजन्निर्गतंहिमपांडुरं ॥ तदृष्ट्वाब्रीडितश्चासौप्राहतत्पादयोःपतन् ॥ ४२ ॥ नान्यदेवादहंमन्ये
 रुद्रात्परतरंमहत् ॥ चराचरस्यजगतोगतिस्त्वमसिशूलधृत् ॥ ४३ ॥ त्वयासृष्टमिदंसर्ववदंतीहमनीषिणः ॥ त्वामेवसर्वविशतिपुनरेवयुगक्षये ॥ ४४ ॥
 देवैरपिनशक्यस्त्वंपरिज्ञातुमयाकुतः ॥ त्वयिसर्वेचदृश्यंतेसुराब्रह्मादयोपिये ॥ ४५ ॥ सर्वस्त्वमसिदेवानांकर्ताकारयिताचयः ॥ त्वत्प्रसादात्सुराः
 सर्वेभवंतीहाकुतोभयाः ॥ ४६ ॥ एवंस्तुत्वामहादेवमृषिश्चप्रणतोब्रवीत् ॥ भगवंस्त्वत्प्रसादेनतपोनक्षीयतेत्वह ॥ ४७ ॥ ततोदेवःप्रीतमनास्तमृ
 षिपुनरब्रवीत् ॥ तपस्तेवर्द्धतांविप्रमत्प्रसादात्सहस्रधा ॥ ४८ ॥ प्राचीमेवेहवत्स्यामित्वयासार्द्धमहंसदा ॥ सरस्वतीमहापुण्याक्षेत्रेचास्मिन्विशे
 षतः ॥ ४९ ॥ नतस्यदुर्लभंकिंचिदिहलोकेपरत्रच ॥ सरस्वत्युत्तरेतीरेयस्त्यजेदात्मनस्तनुम् ॥ १५० ॥ प्राचीतटेजाप्यपरोनचेहप्रियतेपुनः ॥ आ

त्पुतोवाजिमेधस्यफलमाप्स्यतिपुष्कलं ॥ ५१ ॥ नियमैश्चोपवासैश्चकर्शयन्देहमात्मनः ॥ जलाहारोवायुभक्षःपर्णाहारश्चतापसः ॥ ५२ ॥ तथास्थंडि
 लशायीचयेचान्येनियमाःपृथक् ॥ करोतियोद्विजश्रेष्ठोऽनियमांस्तान्ब्रतानिच ॥ ५३ ॥ सयातिशुद्धदेहश्चब्रह्मणःपरमंपदं ॥ तस्मिंस्तीर्थैतुयैर्दत्तंतिलमा
 त्रंतुकांचनं ॥ ५४ ॥ मेरुदानसमंतत्स्यात्पुराप्राहप्रजापतिः ॥ तस्मिंस्तीर्थैतुयेश्राद्धंकरिष्यंतिहिमानवाः ॥ ५५ ॥ एकविंशकुलोपेताःस्वर्गयास्यंतितेनराः ॥
 पितॄणांचशुभंतीर्थपिंडेनैकेनतर्पिताः ॥ ५६ ॥ ब्रह्मलोकंगमिष्यंतिस्वपुत्रेणेहतारिताः ॥ भूयश्चान्नंचेच्छंतिमोक्षमार्गं व्रजंतिते ॥ ५७ ॥ प्राचीनत्वंसरस्वत्या
 यथाभूतंशृणुष्वतत् ॥ सरस्वतीपुराप्रोक्तादेवैःसर्वैःसवासवैः ॥ ५८ ॥ तटंत्वयाप्रयातव्यंप्रतीच्यालवणोदधेः ॥ बडबाग्निमिमं नीत्वासमुद्रेनिक्षिपस्वह ॥ ५९ ॥ ए
 वंकृतेसुराःसर्वेभवंतिभयवर्जिताः ॥ अन्यथाबाडबाग्निस्तुदहतेस्वेनतेजसा ॥ ६० ॥ तस्माद्रक्षस्वविबुधानेतेस्मादचिराद्भयात् ॥ मातेवभवसुश्रोणिसुराणामभ
 यप्रदा ॥ ६१ ॥ एवमुक्तातुसादेवीविष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ आहनाहंस्वतंत्रास्मिपितामेव्रियतांस्वराद् ॥ ६२ ॥ तदाज्ञाकारिणीनित्यंकुमारीहृदतत्रता ॥ पित्रादे
 शाद्रिनानाहंपदमेकमपिक्वचित् ॥ ६३ ॥ गच्छामितस्मात्कोप्यन्यउपायश्चित्यतामहो ॥ तदाशयंविदित्वाहुस्तेसमेत्यपितामहं ॥ ६४ ॥ नान्येनशक्यतेनेतुंबड
 बाग्निःपितामह ॥ अदृष्टदोषाम्मुक्तैकांकुमारीतनयांतव ॥ ६५ ॥ सरस्वतींसमानीयकृत्वांकेवरवर्णिनी ॥ शिरस्याग्रायसस्नेहमुवाचाथसरस्वतीम् ॥ ६६ ॥ मांच
 दोवसुराःप्राहुःसत्वंब्रूहियशस्विनीम् ॥ नीत्वाविनिक्षिपेदेनंबाडबलुवणांबुनि ॥ ६७ ॥ पितुर्वाक्यंहितच्छ्रुत्वावियुक्ताकुररीयथा ॥ पित्रातदैवसाकन्यारुरुदेदीन
 मानसा ॥ ६८ ॥ शोभतेतन्मुखंतस्याःशोकबाष्पाविलेक्षणं ॥ सितंविकसितंतद्रत्नं तंतोयकणोक्षितम् ॥ ६९ ॥ तत्तथाविधमालोक्यपितामह
 पुरस्सराः ॥ विबुधाःशोकभावस्यसर्वेवशमुपागताः ॥ ७० ॥ संस्तभ्यहृदयंतस्याःशोकसंतापितंतदा ॥ पितामहस्तामुवाचमारोदीर्नास्ति तेभय
 म् ॥ ७१ ॥ मानलाभश्चभवितातवदेवानुभावतः ॥ नीत्वाक्षारोदमध्येतुक्षिपस्वज्वलनंसुते ॥ ७२ ॥ एवमुक्तातुसाबालाबाष्पाकुलितलोचना ॥
 प्रणम्यपद्मजन्मानंगच्छाम्युक्तवतीतुसा ॥ ७३ ॥ माभैरुक्तापुनस्तैस्तुपित्राचापितथैवसा ॥ त्यक्त्वाभयंहृष्टमनाःप्रयातुंसमवस्थिता ॥ ७४ ॥ तस्याः
 प्रयाणसमयेशंखदुंदुभिनिस्वनैः ॥ मंगलानांचनिर्घोषैर्जगदापूरितंशुभैः ॥ ७५ ॥ सितांबरधराधन्यासितचंदनमंडिता ॥ शरदंबुजसच्छायतारहार
 विभूषिता ॥ ७६ ॥ संपूर्णचंद्रवदनापद्मपत्रायतेक्षणा ॥ शुभांकीर्तिसुरेशस्यपूरयंतीदिशोदश ॥ ७७ ॥ स्वतेजसातद्धृदयान्निःसृताभासयज्जगत् ॥
 अनुव्रजन्तीतांगंगातयोक्तावर्णिनी ॥ ७८ ॥ द्रक्ष्यामित्वांपुनरहंप्रयासिकुत्रमेसाखि ॥ एवमुक्तातुसागंगाप्रोवाचमधुरांगिरम् ॥ ७९ ॥ यदैवाया
 स्यसिप्राचींदिशंमांपश्यसेशुभे ॥ विबुधैस्त्वंपरिवृतादर्शनंतवसंश्रये ॥ ८० ॥ उदङ्मुखीतदाभूत्वात्यजशोकंशुचिस्मिते ॥ अहंचोदङ्मुखीपुण्यात्वं

तु प्राची सरस्वति ॥ ८१ ॥ तत्र क्रतुशतं पुण्यं स्नानदानेन सुव्रते ॥ श्राद्धदानेन तथानित्यं पितृणां दत्तमक्षयम् ॥ ८२ ॥ ये करिष्यन्ति मनुजा विमुक्तास्त
ऋणैस्त्रिभिः ॥ मोक्षमार्गं गमिष्यन्ति विचारो नात्र विद्यते ॥ ८३ ॥ तामुवाच ततो गंगा पुनर्दर्शनमस्तु ते ॥ गच्छस्व मालयं भद्रे स्मर्तव्या हं त्वयानवे ॥ ८४ ॥
यमुनापितथैव सा गायत्री च मनोरमा ॥ सा विज्ञासहिताः सर्वाः सखींस्तप्रेषयंस्तथा ॥ ८५ ॥ ततो विसृज्य तान् देवान् ब्रह्मादीन् भूत्वा सरस्वती ॥ उत्तंकस्याश्रमपद
उद्धृता सामनस्विनी ॥ ८६ ॥ अधस्तात्प्लक्षवृक्षस्य अवरोप्य च ताननुम् ॥ अवतीर्णामहाभागा देवानां पश्यतां तदा ॥ ८७ ॥ विष्णुरूपस्त रुः सोऽत्र स
र्वदेवैस्तु वंदितः ॥ संसेव्यश्च द्विजैर्नित्यं फलहेतोर्महोदयः ॥ ८८ ॥ अनेकशाखाविततश्चतुर्मुख इवापरः ॥ तत्कोटरकुटीकोटिप्रविष्टानां द्विजन्मनाम् ॥ ८९ ॥
श्रूयन्ते विविधा वाचः सुराणां रक्तचेतसाम् ॥ वनस्पतिरपुष्पोऽपि पुष्पितश्चोपलक्ष्यते ॥ ९० ॥ जातीचंपकवत्पुष्पैः शाखालग्नैः शुक्रैः शुभैः ॥ केतकीभिः सुर
भिर्भिरशोभत सरिद्धरा ॥ ९१ ॥ कोकिलाभिस्समालेखेन कैः पुष्पिते वसा ॥ हरेणैव यथा गंगा प्लक्षेणैव हि सा तथा ॥ ९२ ॥ तत्रांभस्था तदा देवं
प्रोवाचाथ जनार्दनम् ॥ समर्पयस्व तं वह्नि देवा देशं करोम्यहम् ॥ ९३ ॥ एवमुक्तेन सा तेन प्रत्युक्ता विष्णुना तदा ॥ न ते दाहभयं त्याज्यस्त्वया यं व
ह्नि राट्स्वयम् ॥ ९४ ॥ पश्चिमं सागरं नेतुं बाढवज्ज्वलनं शुभे ॥ एवं क्रमेण गच्छंत्या तदापं प्राप्स्यते शुभे ॥ ९५ ॥ ततस्तं शातकुंभस्थं कृत्वा सौव
डवानलं ॥ समर्पय त गोविंदः सरस्वत्या महोदरे ॥ ९६ ॥ सा तं गृहीत्वा सुश्रोणी प्रतीच्य भिमुखीयौ ॥ अंतर्द्धानेन संप्राप्ता पुष्करं सामहानदी ॥ ९७ ॥
मर्यादापर्वते तस्मिन् संभूता विमला सरित् ॥ पुष्करारण्यं विपुलं सुरसिद्धनिषेवितम् ॥ ९८ ॥ पितामहेन यत्रासीद्यज्ञसत्रं निषेवितम् ॥ सिद्ध्यर्थं मुनि
मुख्यानामागता सौमहानदी ॥ ९९ ॥ येषु तत्र कृतो होमः कुंडेष्वसीद्विरिचिना ॥ तानि सर्वाणि संप्लाव्य तोयेनाप्युद्धृता हि सा ॥ २०० ॥ तत्र क्षेत्रे महा
पुण्या पुष्करे सा तथोत्थिता ॥ तेन तत्पूरणं प्रोक्तं वायुना जगदायुषा ॥ १ ॥ सा पितृक्षेत्रमासाद्य पुण्यं पुण्या महानदी ॥ सरस्वती स्थिता देवी मर्त्यानां
पापनाशिनी ॥ २ ॥ तत्र ये शुभकर्माणः पुष्करस्थां सरस्वतीम् ॥ पश्यन्ति तेन पश्यन्ति सुचोरांतामधोगतिं ॥ ३ ॥ यः पुनस्तत्र भावेन नरः स्नानं स
माचरेत् ॥ स ब्रह्मलोकमासाद्य ब्रह्मणा सह मोदते ॥ ४ ॥ यस्तु दद्यात्तत्र दधि ब्राह्मणाय मनोरमम् ॥ सोऽप्याग्नि लोकमासाद्य भुंक्ते भोगान्सुशोभनान् ॥ ५ ॥
वरं प्रावरणं योऽपि भक्त्या दद्याद्विजातये ॥ सोऽपि सद्रत्नदानस्य फलं दशगुणं लभेत् ॥ ६ ॥ ज्येष्ठकुंडे नरः स्नात्वा यः संतर्पयते पितृन् ॥ स तानुद्धरते
सर्वान्नरकादपिशुद्धधीः ॥ ७ ॥ क्षेत्रे पैतामहे पूते पुण्यां प्राप्य सरस्वतीम् ॥ नरः किंप्रार्थयेदन्यतीर्थं ब्रह्मसुतो ब्रवीत् ॥ ८ ॥ तस्मात्सर्वेषु तीर्थेषु
स्नातः प्राप्नोति यत्फलम् ॥ तत्सर्वं प्राप्नुयान् मर्त्यो ज्येष्ठकुंडे सकृत्पुनः ॥ ९ ॥ किमत्र बहु नोक्तेन क्षेत्रं तीर्थं गतिश्शुभा ॥ येनैतत्त्रितयं प्राप्तं प्राप्ता तेन गतिः

परा ॥ २१० ॥ कालेक्षेत्रे तथा तीर्थे स्नात्वा हुत्वा पितृत्रयः ॥ प्रयच्छते द्विजायार्थं सो न तं सुखमश्नुते ॥ ११ ॥ कार्तिके मासि शुक्ले च वैशाखे शशिभूषणे ॥
 चंद्रसूर्योपरागे च काले च कुरुजांगले ॥ १२ ॥ क्षेत्रेष्वेतेषु तीर्थानि यान्युक्तानि मुनीश्वरैः ॥ तेषां पुण्यतमं तीर्थमिदमाह पितामहः ॥ १३ ॥ कुंडे तु मध्यमे
 स्नात्वा कार्तिक्यां यः पुमान् द्विजे ॥ प्रयच्छते चापि द्रव्यं सोऽश्वमेधमवाप्नुयात् ॥ १४ ॥ एवं कनिष्ठकेऽप्यत्र कुंडे स्नात्वा समाधिना ॥ यः प्रयच्छति विप्राय सुरूपा
 मपि शालिकाम् ॥ १५ ॥ स प्रयाति नरः क्षिप्रमग्निलोकं मनोरमम् ॥ त्रिःसप्तकुलसंयुक्तो भुंक्ते तत्र महाफलम् ॥ १६ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन गमनाय मतिः
 स्थिरा ॥ पुरुषेण तु कर्तव्या पुष्करावाप्तये शुभा ॥ १७ ॥ पुष्करारण्यमासाद्य प्राचीयत्र सरस्वती ॥ मतिः स्मृतिः शुभा प्रज्ञा मेधा बुद्धिर्दया परा ॥ १८ ॥
 सरस्वत्यास्तु पर्याया षष्ठे ते संप्रकीर्तिताः ॥ ततः प्रभृतियत्रासौ प्राचीभूता सरस्वती ॥ २१९ ॥ तत्र स्थंतज्जलं येऽपि पश्यंतितटसंस्थिताः ॥ तेऽप्यश्वमेधस्य
 फलं लभंते नात्र संशयः ॥ २२० ॥ यो वतीर्य पुनस्तत्र कश्चित् स्नानं समाचरेत् ॥ नरः समाधियुक्तो वै ब्रह्मणो नुचरो भवेत् ॥ २१ ॥ शाकादिनापि हि पितृभ्यः
 स्तत्रार्चयेत् नरः ॥ सोऽप्येति विपुलान् भोगान् स्तेषामेवानुभावतः ॥ २२ ॥ येषु न विधिना तत्र श्राद्धं कुर्वति मानवाः ॥ ते न यंति पितृन् स्वर्गं नरकादपि दुःख
 दात् ॥ २३ ॥ तृप्यंति पितरस्तस्य यस्तत्र कुशमिश्रितम् ॥ स्नात्वा प्रयच्छते तोयं पूतं तेषां तिलान्वितम् ॥ २४ ॥ सर्वेषामेव तीर्थानां मिदमेवाधिकं स्मृ
 तम् ॥ आदितीर्थमिदं तस्मात्तीर्थानां भुवि विश्रुतम् ॥ २५ ॥ धर्मापवर्गयोः क्रीडानिधिभूतमवस्थितम् ॥ सरस्वत्या पुनश्चैव समेतं गुणवत्तरम् ॥ २६ ॥
 धर्मार्थकाममोक्षाणां च तुर्णामपि दायकम् ॥ येऽप्यत्र मलनाशाय पुमांसो विविशुर्जलम् ॥ २७ ॥ गोप्रदानसमं तेषां सुखेनैव फलं भवेत् ॥ सुवर्णदाने
 न सममेव माहुर्मनीषिणः ॥ २८ ॥ तर्पणात्पिण्डदानाच्च नरकेष्वपि संस्थिताः ॥ स्वर्गं प्रयान्ति पितरस्तत्र पुत्रेण तारिताः ॥ २२९ ॥ पुष्करेऽपि सरस्वत्यां येऽपि बन्ति
 जलं जनाः ॥ तेलभन्तेऽक्षयान् लोकान् ब्रह्मविश्वेशं वंदितान् ॥ २३० ॥ स्वर्गनिश्रेणिका भूता पुष्करे च सरस्वती ॥ सा पुण्यवद्भिस्संप्राप्तुं पुंभिश्श
 क्यामहानदी ॥ ३१ ॥ मुनिभिर्धर्मतत्त्वज्ञैस्तत्र तत्र निषेविता ॥ तस्मात्सर्वत्र सा देवी पवित्रा सर्वतः स्थिता ॥ ३२ ॥ पुष्करे तु विशेषेण पूता पूततमा हि सा ॥
 नदी सरस्वती पुण्या सुलभा जगति स्थिता ॥ ३३ ॥ दुर्लभा सा कुरुक्षेत्रे प्रभासे पुष्करे तथा ॥ तत्तीर्थं सर्वतीर्थानां प्रवरं विहितं भुवि ॥ ३४ ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां च
 तुर्णामपि साधकम् ॥ प्राचीं सरस्वतीं प्राप्य योन्यतीर्थं हि मार्गते ॥ ३५ ॥ सकरस्थं समुत्सृज्य ह्यमृतं विषमिच्छति ॥ ज्येष्ठे ज्येष्ठा प्रयागस्य मध्यमे मध्यमा
 स्मृता ॥ ३६ ॥ प्रदक्षिणं ततो गच्छेत्कनीयां संविचक्षणः ॥ त्रिष्वप्येतेषु स्नायीत कुर्याच्चापि प्रदक्षिणम् ॥ ३७ ॥ प्रयच्छति पितृभ्यो यस्तोयं तेषां
 तिलान्वितम् ॥ तेऽपि तुष्टाः पुनस्तस्य प्रयच्छंत्यमितं फलम् ॥ ३८ ॥ यः स्नात्वा प्रयतो नित्यं ततः पश्येत्पितामहम् ॥ अनुलोमविलोमाभ्यां तथा व्यस्तस

मस्तयोः ॥ ३९ ॥ स्नातव्यं पुष्करे नित्यं ब्रह्मलोकमभीप्सिता ॥ त्रीणि शृंगाणि शुभ्राणि त्रीणि प्रस्रवणानि च ॥ २४० ॥ पुष्कराणि प्रसिद्धानि न विद्वस्त
त्रकारणं ॥ कनीयां संमध्यमं च तृतीयं ज्येष्ठं पुष्करं ॥ ४१ ॥ शृंगशृङ्गाभिधानानि शुभप्रस्रवणानि च ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां संकल्पैरफलं नरः ॥ ४२ ॥
यस्तत्र संत्यजेद्देहं मोक्षं प्राप्नोत्यसंशयम् ॥ प्रयतः संयतस्तस्यां स्नात्वा दद्याद्विजेशुभाम् ॥ ४३ ॥ गामेकां मंत्रपूतां च लोकानां प्राप्तिमोक्षदान् ॥ किमत्र
बहुनोक्तेन रात्रावपि हियोर्थिने ॥ ४४ ॥ अर्थं प्रयच्छते स्नात्वा सो नन्तं सुखमश्नुते ॥ तत्र दानं प्रशंसंति तिलानां मुनिस्तमाः ॥ ४५ ॥ कृष्णपक्षे च तुर्दश्यां स्नानं च विहि
तं सदा ॥ पिण्याकेन गुडेनापि पिण्डं योत्र प्रयच्छति ॥ ४६ ॥ पितृणां प्रयतो भूत्वा पितृलोकं स यच्छति ॥ पुष्करारण्यमासाद्य पुनस्तस्मात्सरस्वती ॥ ४७ ॥
अंतर्द्धानं गतागंतुं प्रवृत्ता गपश्चिमा मुखी ॥ नातिदूरे ततस्तस्य पुष्करस्य सुशोभना ॥ ४८ ॥ खर्जूरवनमासाद्य फलपुष्पोपशोभितं ॥ तत्रोषित्वा पुनर्दे
वीवने मुनिमनोरमे ॥ ४९ ॥ सर्वतु कुसुमाकीर्णैः सिद्धचारणसेविते ॥ नंदानामसरिच्छेष्टा त्रिषु लोकेषु विश्रुता ॥ २५० ॥ मीननक्रझषोपेता विमलो
दकपूरिता ॥ सूत उवाच ॥ अथ देवव्रतः प्राह किमन्यासासरिद्धरा ॥ ५१ ॥ एतन्मे कौतुकं ब्रह्म ब्रंदाशब्दासरस्वती ॥ यथाभूता येन कृता कारणेन सरिद्धरा ॥ ५२ ॥
एवमुक्ते पुलस्त्यः स भीष्मायै तत्पुरातनं ॥ आख्यातुमुपचक्राम नंदानामयतस्मृतं ॥ ५३ ॥ क्षत्रव्रतधरो नित्यमासीद्वाजाप्रभंजनः ॥ प्रवृत्तो
सौमृगान्दंतुं वने तस्मिन् महाबलः ॥ ५४ ॥ सददर्शतस्तस्मिन् मृगीं गुल्मांतरे स्थितां ॥ मार्गेण सुतीक्ष्णेन तां विव्याध पुरोगतां ॥ ५५ ॥ सा विलो
क्य दिशः सर्वास्तं दृष्ट्वा शरपाणिनं ॥ आह किं ते कृतं मूढत्वयै तत्कर्म दुष्करं ॥ ५६ ॥ स्तनं तावत्प्रयच्छामि सुतस्याधोमुखी स्थिता ॥ मांसलोभेन विद्धाहं
तरसा ह्यकुतोभया ॥ ५७ ॥ पिवंतं गुप्तवत्सं च गूढमैथुनमागतं ॥ एवं विधं मृगं राजन्न हन्यात्प्राङ्मयाश्रुतं ॥ ५८ ॥ स्तनं तु तनयस्यास्य प्रयच्छंती त्वया ह
ता ॥ बाणेनाशनिकल्पेन निदोषावनमागता ॥ ५९ ॥ तस्मात्त्वमपि दुर्बुद्धेः क्रव्यादत्वमवाप्स्यसि ॥ वने स्मिन्कंठकाकीर्णैर्व्याघ्ररूपं त्वमाप्नुहि ॥ २६० ॥
शापप्रदानं श्रुत्वैवं सराजा पुरतः स्थितः ॥ प्रोवाच प्रांजलिभूत्वा तां मृगीं व्यथितेन्द्रियः ॥ ६१ ॥ स्तनं तु तनयस्येह प्रयच्छंती न मे मता ॥ अज्ञानेन हता भद्रे
प्रसीद सुसमाधिना ॥ ६२ ॥ व्याघ्ररूपमहंत्यक्त्वा प्राप्स्यामि मानुषं कदा ॥ एवं विधस्य शापस्य विमोक्षं शंस मे मृगि ॥ ६३ ॥ एवमुक्ते मृगी तस्य प्रोवाच
वचनं शुभम् ॥ राजन्न ब्रूदशतांते तु शापस्यागतया गवा ॥ ६४ ॥ नंदया सह संवादमासाद्यां तो भविष्यति ॥ मृग्योक्ते वचने राजा व्याघ्र एवाभवत्तदा ॥ ६५ ॥
नखदंष्ट्रायुधोपेतो व्याघ्ररूपोतिभीषणः ॥ तत्रासौ भक्षयन्नास्ते मृगान् हत्वा चतुष्पदः ॥ ६६ ॥ द्विपदानपितत्रस्थान्कालेन क्रमयोजितान् ॥ एवं तत्र वने तस्य सं
वत्सरशतं गतम् ॥ ६७ ॥ आत्मानं निंदमानस्य मृगमांसानि खादतः ॥ कदाहं मानुषं भावं गमिष्यामीदृशं पुनः ॥ ६८ ॥ कुत्सितं न करिष्यामि वियोनिकरणं महत् ॥

कुर्वतामांसलोभेनमृगयांपरिधावता ॥ ६९ ॥ आपदासहितंप्राप्तंमानुषाणांभयावहम् ॥ दर्शनंदुःखदंमह्यंमृगाणांमानुषैःसह ॥ १७० ॥ पापेनपापतांनीतो
 ह्यपापेऽपिसतांकुले ॥ उत्पन्नोविकृतिनीतःपश्यकालस्यपर्ययम् ॥ २७१ ॥ तस्मान्मेसुकृतंनास्तिहिसाप्येकाविगर्हिता ॥ तयातुप्राप्यतेदुःखंनचमोक्षो
 भंविष्यति ॥ ७२ ॥ कथंमेभवितामोक्षःकथंसत्यामृगीभवेत् ॥ गतेवर्षशतेतस्यवसतस्तद्वनेतदा ॥ ७३ ॥ आयातंगोकुलंकालेयवसोदककारणा
 त् ॥ गोवाटवाटीसंस्थानंतत्तत्रसमवस्थितम् ॥ ७४ ॥ वनोपकण्ठेमंथानरवेणापूरितंचयत् ॥ क्षीवैर्गोपैःसमाकीर्णपादपैरपितद्वनम् ॥ ७५ ॥ निशिवंशर
 वोपेतंगोपीनांचशुभप्रदम् ॥ एवंतुवसतस्तस्यखर्जूरवनसंसदि ॥ ७६ ॥ हृष्टातुष्टाचपुष्टाचनंदावैनामनामतः ॥ गोमंडलस्यसामुख्याहंसवर्णाघट
 स्रवा ॥ ७७ ॥ दीर्घघोणाविभक्तांगीबंधुरांगीतनुत्वचा ॥ नीलकंठाशुभग्रीवाघंतालीमधुरस्वना ॥ ७८ ॥ साचयूथस्यसर्वस्यपुरश्चरतिनिर्भया ॥ घास
 स्थानंचरेच्छन्नंगत्वैकाचयथासुखम् ॥ ७९ ॥ यथेष्टकामासुरभीष्टन्नंचरतिवैतृणम् ॥ रोहितोनामतत्रान्यःपर्वतःसरितस्तटे ॥ २८० ॥ अनेककंदरदरी
 गुहासत्त्वनिषेवितः ॥ तस्यपूर्वोत्तरेभागेघोरेतृणसमाकुले ॥ २८१ ॥ संकटेष्विषमेदुर्गेभैरवेलोमहर्षणे ॥ मृगसिंहसमाकीर्णैर्बहुश्चापदसेविते ॥ ८२ ॥ वल्ली
 वृक्षादिगहनेशिवाशतनिनादिते ॥ दुर्गेस्मिन्वसतेरौद्रःकामरूपीभयंकरः ॥ ८३ ॥ द्वीपीशोणितदिग्धांसोघोरदंष्ट्रानखायुधः ॥ नंदोनामसध
 र्मात्मासचगोपीहितेरतः ॥ ८४ ॥ अच्छिन्नग्नैस्तृणैर्दीर्घैर्गोधनंपरिरक्षति ॥ तस्ययूथपरिभ्रष्टासानंदातृणलिप्सया ॥ ८५ ॥ चरंतीव्याघ्रपुरतःसाधेनुःप्रत्यु
 पस्थिता ॥ अभ्यद्रवच्चतांद्वीपीतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ॥ ८६ ॥ त्वमद्यविहितोभक्षःस्वयंप्राप्तासिधेनुके ॥ द्वीपिनश्चवचःश्रुत्वानिहुरंगोमहर्षणं ॥ ८७ ॥
 शुक्लरूपान्वितंबालंभद्रमिंदुसमप्रभम् ॥ वत्संस्मरतिसाधेनुःस्नेहाक्तागद्वदाक्षरम् ॥ ८८ ॥ दह्यंतीपुत्रशोकेननंदासापुत्रवत्सला ॥ रुदंतीकरुणंचैवनिरा
 शापुत्रदर्शने ॥ ८९ ॥ द्वीपीदृष्ट्वातुतांधेनुंकंदमानांसुदुःखिताम् ॥ उवाचवचनंघोरंधेनुकेकिंप्ररुद्यते ॥ २९० ॥ दैवात्सुखोपपन्नासिभक्षस्त्वमेयदृच्छ
 या ॥ रुदंत्यावाहसंत्यावातवात्तंजीवितंभवेत् ॥ २९१ ॥ विहितंभुज्यतेलोकेस्वयंप्राप्तासिधेनुके ॥ मृत्युस्तेविहितोद्यैववृथाकिमनुशोचसि ॥ २९२ ॥
 पप्रच्छतांपुनर्द्वीपीकिमर्थरुदितंत्वया ॥ कौतुकंचात्रमेजातंमहन्मेकथयस्ववै ॥ २९३ ॥ व्याघ्रस्यवचनंश्रुत्वानंदावाक्यमथाब्रवीत् ॥ क्षंतुमर्ह
 सिमेनाथकामरूपिन्नमोस्तुते ॥ २९४ ॥ त्वांसमासाद्यलोकस्यपरित्राणंनविद्यते ॥ जीवितार्थंनशोचामिप्राप्तव्यंमरणंमया ॥ २९५ ॥ जातस्य
 हिध्रुवोमृत्युर्ध्रुवंजन्ममृतस्यच ॥ तस्मादपरिहार्येनशोचामिमृगाधिप ॥ २९६ ॥ देवैरपियथासर्वैर्मर्त्तव्यमवशैर्ध्रुवम् ॥ तस्मात्तुनाहमेवै
 काव्याघ्रशोचामिजीवितम् ॥ २९७ ॥ किंतुस्नेहेनैसाधोदुःखेनरुदितंमया ॥ अस्तिमेहृदिसंतापस्तंचत्वंश्रोतुमर्हसि ॥ २९८ ॥ प्रथमेवयसिप्राप्तेप्रसूताहं

मृगाधिप ॥ इष्टः प्रथमजातश्च सुतस्तु मम बालकः ॥ ९९ ॥ क्षीरपायी च मे वत्सस्तृणं नाद्यापि जिघ्रति ॥ स च गोपकुले बद्धः क्षुधातो मां मवेक्षते ॥ ३०० ॥
तमहंचानुशोचामि कथं जीविष्यते सुतः ॥ तस्येच्छामि स्तनं दातुं पुत्रस्नेहवशंगता ॥ १ ॥ पाययित्वा स्तनं वत्समवल्लिह्य च मूर्द्धनि ॥ सखीनामपि
यित्वा तु संदिश्य च हिताहितम् ॥ २ ॥ पुनः प्रत्यागमिष्यामि यथेष्टं भक्षयिष्यसि ॥ स नंदाया वचः श्रुत्वा मृगेंद्रः पुनरब्रवीत् ॥ ३ ॥ किं ते पुत्रेण कर्त
व्यं मरणं किं न बुध्यसे ॥ त्रस्यन्ति सर्वभूतानि प्रियं ते मां निरीक्ष्य च ॥ ४ ॥ त्वं पुनः कृपया विष्टा पुत्रपुत्रेति भाषसे ॥ न पुत्रानतपोदानं न मातानपिता
गुरुः ॥ ५ ॥ शक्नुवन्ति परित्रातुं नरं कालप्रपीडितम् ॥ कथं त्वंगो कुलंगत्वा गोपीजनसमाकुलम् ॥ ६ ॥ वृषभैर्नादितं दिव्यं बालवत्सविभूषितम् ॥
भूषणं देवलोकस्य स्वर्गतुल्यं न संशयः ॥ ७ ॥ नित्यं प्रमुदितं दिव्यं सर्वदेवप्रपूजितम् ॥ यत्पवित्रं पवित्राणां मंगलानां च मंगलम् ॥ ८ ॥ यत्तीर्थं सर्वतीर्थ
नांधन्यानांधन्यमुत्तमम् ॥ समस्तगुणसंपन्नमीश्वराय तनं महत् ॥ ९ ॥ यत्ख्यातं सर्वतीर्थानां भूमिस्वर्गमनुत्तमम् ॥ गोपीमंथनशब्देन बाल
वत्सरवेण च ॥ ३१० ॥ गवां हुंकारशब्देन अलक्ष्मीः प्रतिहन्यते ॥ यत्र वत्साश्च हुंकारं करुणं मातृकां क्षया ॥ ११ ॥ यद्गोपैः पालितं शूरैर्बाहुयुद्धकृतश्रमैः ॥
प्रगीतनृत्यसंलापनं दितास्फोटनादितम् ॥ १२ ॥ इतस्ततस्स्थितैर्वत्सैर्नर्द्यमानं समंततः ॥ सरोवद्राजते गोष्ठं चलद्भिरिव पंकजैः ॥ १३ ॥ तं श्रीनिकेतनं सौम्यं
दृष्टुं पुष्टजनाकुलम् ॥ गोलोकप्रतिमं दृष्ट्वा कथं प्रत्यागमिष्यसि ॥ १४ ॥ पंचभूतानि मे भद्रे पिबंतुरुधिरंतव ॥ न निर्विण्णानि भूतानि वाङ्मात्रेण करोम्यहम् ॥ १५ ॥
नंदोवाच ॥ एवं प्रथमवत्सायामृगेंद्रशृणु मे वचः ॥ दृष्ट्वा सखीसुतं बालंगोपांश्च प्रतिपालकान् ॥ १६ ॥ गोपीजनमुपासं ज्यजननीं च विशेषतः ॥ शपथैरागमिष्या
मिमन्यसे यदि मुंचमां ॥ १७ ॥ यत्पापं ब्रह्मवध्यायामातृपितृवधेषु च ॥ तेन पापेन लिप्येहं यद्यहं नागमे पुनः ॥ १८ ॥ यत्पापं लुब्धकानां तु म्लेच्छानां गरदा
यिनाम् ॥ तेन पापेन लिप्येहं यद्यहं नागमे पुनः ॥ १९ ॥ गोषु विघ्नांश्च ये कुर्युः स्वपंतीं ताडयन्ति च ॥ तेन पापेन लिप्येहं यद्यहं नागमे पुनः ॥ ३२० ॥
सकृद्वत्सा तु यः कन्यां द्वितीये दातुमिच्छति ॥ तस्य पापेन लिप्येहं यद्यहं नागमे पुनः ॥ २१ ॥ यस्त्वनर्हान्वलीव दान्विषमे वा हयेत्पुमान् ॥ कथा
यां कथ्यमानायां विघ्नं कारयते तु यः ॥ २२ ॥ तेन पापेन लिप्येहं यद्यहं नागमे पुनः ॥ गृहे यस्यागतं मित्रं निराशं प्रतिगच्छति ॥ २३ ॥ तस्य पापेन लिप्येहं यद्यहं
नागमे पुनः ॥ इत्येतैः पातकैर्वैरैरागमिष्याम्यहं पुनः ॥ २४ ॥ बुध्वासं प्रत्ययं द्वीपी पुनर्वचनमब्रवीत् ॥ व्याघ्र उवाच ॥ संजातः प्रत्ययोस्माकं शपथै
र्धेनुकेतव ॥ २५ ॥ कदाचिन्मन्यसे गत्वामूर्खोऽयं वंचितो मया ॥ अत्रापि केचिद्द्रक्ष्यन्ति शपथेनास्ति पातकम् ॥ २६ ॥ कामिनीषु विवाहेषु गवां
मुक्तौ तथैव च ॥ प्राणत्यागे समुत्पन्ने श्रद्धातव्यं न च त्वया ॥ २७ ॥ लोके स्मिन्नास्ति काः केचिन्मूर्खाः पंडितमानिनः ॥ भ्रामयिष्यन्ति ते चित्तं

चक्रारूढमिवक्षणात् ॥ २८ ॥ कुतर्कहेतुवृत्तांतैरज्ञानावृतचेतसः ॥ मोहयन्तिनराःक्षुद्राआगमानविशारदाः ॥ २९ ॥ अतथ्यान्यपितथ्यानिदर्शयं
 त्यतिपेशलाः ॥ समोनिम्रोन्नतानीवाचित्रकर्मविदो जनाः ॥ ३३० ॥ प्रायःकृतार्थोलोकोयमन्यतेनोपकारिणम् ॥ वत्सःक्षीरक्षयं दृष्ट्वापरित्यजतिमा
 तरम् ॥ ३१ ॥ नतंपश्यामिलोकेस्मिन्कृतेप्रतिकरोतियः ॥ सर्वस्यहिकृतार्थस्यमतिरन्याप्रवर्तते ॥ ३२ ॥ ऋषिदेवासुरनरैःशपथाःकार्यं
 सिद्धये ॥ कृताःपरस्परंपूर्वतान्नमन्यामहेवयम् ॥ ३३ ॥ सत्येनापिशपेद्यस्तुदेवाग्निगुरुसन्निधौ ॥ तस्यैवैवस्वतोराजाधर्मस्यार्द्धानिकृतति ॥ ३४ ॥
 मातेबुद्धिर्भवेदेवंशपथैरेषवांचितः ॥ त्वयैवदर्शितंसर्वयथेष्टंकुरुसांप्रतं ॥ ३५ ॥ नंदोवाच ॥ ॥ एवमेवमहासाधोकस्त्वावंचयितुंक्षमः ॥
 आत्मैववांचितस्तेनयःपरंवांचयिष्यति ॥ ३६ ॥ द्वीप्युवाच ॥ ॥ धेनुकेपश्यगच्छत्वंपुत्रकंपुत्रवत्सले ॥ पाययित्वास्तनंवत्समवल्लिह्यचमूर्द्ध
 नि ॥ ३७ ॥ मातरंभ्रातरं दृष्ट्वासखीस्वजनबांधवान् ॥ सत्यमेवाग्रतःकृत्वाशीघ्रमागमनंकुरु ॥ ३८ ॥ एवंसाशपथंकृत्वाधेनुवैसत्यवादि
 नी ॥ अनुज्ञातामृगेंद्रेणप्रयातापुत्रवत्सला ॥ ३९ ॥ अश्रुपूर्णमुखीदीनावेपमानासुदुःखिता ॥ हंभारवंप्रमुंचंतीपतिताशोकसागरे ॥ ३४० ॥ करीव
 चरणग्राहंगृहीतःसलिलाशये ॥ अशक्तास्वपरित्राणेविलपंतीमुहुर्मुहुः ॥ ४१ ॥ सातत्रगोकुलंप्राप्ताहरिन्नद्यास्तटेस्थितम् ॥ श्रुत्वावत्संतुक्रोशंतंपर्य
 धावतसंमुखी ॥ ४२ ॥ उपसृप्यचतंबालंवाष्पपर्याकुलेक्षणम् ॥ संप्राप्यमातरं वत्सःशंकितःपरिपृच्छति ॥ ४३ ॥ नतेपश्याम्यहंस्वास्थ्यं धैर्यंनै
 वाद्यलक्षये ॥ उद्विग्नाचापितेदृष्टिर्भातिचातीवलक्ष्यसे ॥ ४४ ॥ नन्दोवाच ॥ पिबपुत्रस्तनंमेद्यकारणंयदिपृच्छसि ॥ अशक्ताहंतवारुण्यातुंकुरुतृप्तिंय
 थेप्सिताम् ॥ ४५ ॥ अपश्चिमंतुतेपुत्रदुर्लभमातृदर्शनम् ॥ एकाहमद्यमेपीत्वाप्रभातेकस्यपास्यासि ॥ ४६ ॥ त्वांत्यक्त्वापुत्रगंतव्यंशपथैरागताह्य
 हम् ॥ क्षुत्क्षामस्यचव्याघ्रस्यदातव्यमात्मजीवितम् ॥ ४७ ॥ नंदायाश्चवचःश्रुत्वावत्सोवचनमब्रवीत् ॥ वत्सउवाच ॥ अहंतत्रगामिष्यामियत्रत्वंगंतु
 मिच्छसि ॥ ४८ ॥ श्लाघ्यंममापिमरणंत्वयासहनसंशयः ॥ एककिनापिमर्तव्यंमयातैर्नत्वयाविना ॥ ४९ ॥ यदिमांसंहितंमातर्वनेव्याघ्रोहनिष्यति ॥ याग
 तिर्मातृभक्तानांध्रुवंसामेभविष्यति ॥ ३५० ॥ तस्मादवश्यंयास्यामित्वयासहनसंशयः ॥ अथवातिष्ठमातस्त्वंशपथाःसंतुतेमम ॥ ५१ ॥ जनन्याचवियुक्तस्य
 जीवितेकिंप्रयोजनम् ॥ अनाथस्यवनेनित्यंकोमेनाथोभविष्यति ॥ ५२ ॥ नास्तिमातृसमोबंधुर्बालानांक्षीरजीविनाम् ॥ नास्तिमातृसमोनाथोनास्ति
 मातृसमागतिः ॥ ५३ ॥ नास्तिमातृसमःस्नेहोनास्तिमातृसमंमुखम् ॥ नास्तिमातृसमोदेवइहलोकेपरत्रच ॥ ५४ ॥ एवंवैपरमोधर्मःप्रजापतिविनिर्मितः ॥
 येतिष्ठंतिसदापुत्रास्तेयांतिपरमांगतिम् ॥ ५५ ॥ नंदोवाच ॥ ममैवविहितोमृत्युर्नत्वंपुत्रागमिष्यसि ॥ नचायमन्यजीवानांमृत्युःस्यादन्यमृत्युना ॥ ५६ ॥

अपश्चिममिमं पुत्रमातृसंदेशमुत्तमम् ॥ अत्रातिष्ठस्वमद्राक्यात्ततः शुश्रूषणं पुनः ॥ ५७ ॥ जलेस्थलेचविचरन्प्रमादं तातमाकुरु ॥ प्रमादात्सर्वभूतानि वि-
नश्यन्ति न संशयः ॥ ५८ ॥ नचलोभेत चर्तव्यं विषमस्थं तृणं क्वचित् ॥ लोभाद्विनाशः सर्वेषामिह लोके परत्र च ॥ ५९ ॥ समुद्रमटवीं पुत्रविशंतिलोभमोहि-
ताः ॥ लोभादकार्यमत्युग्रं विद्वानपि समाचरेत् ॥ ६० ॥ लोभात्प्रमादाद्विस्मंभात्रिभिर्नाशो भवेन्नृणाम् ॥ तस्माच्छोभंनकुर्वीत न प्रमादं न विश्वसेत् ॥ ६१ ॥
आत्मा हि स ततं पुत्ररक्षितव्यः प्रयत्नतः ॥ सर्वेभ्यः श्वापदेभ्यश्च म्लेच्छचोरादिसंकटात् ॥ ६२ ॥ तिरश्चां पापयोनीनामेकत्र वसतामपि ॥ विपरीतानि चित्तानि वि-
ज्ञायते न पुत्रक ॥ ६३ ॥ नखिनां च नदीनां च शृंगिणां शस्त्रधारिणाम् ॥ न विश्वासस्त्वया कार्यः स्त्रीणां प्रेष्यजनस्य च ॥ ६४ ॥ न विश्वसेद विश्वस्ते विश्वस्ते
नाति विश्वसेत् ॥ विश्वासाद्भयमुत्पन्नं मूलान्यपि निवृत्तं ॥ ६५ ॥ न विश्वसेत्स्वदेहेऽपि बलिष्ठे भीतचेतसि ॥ वक्ष्यंति गूढमत्यर्थं सुप्तं मत्तं प्रमादतः ॥
॥ ६६ ॥ गंधः सर्वत्र स तमाग्रातव्यः प्रयत्नतः ॥ गावः पश्यंति गंधेन राजानश्चारचक्षुषा ॥ ६७ ॥ नैकस्तिष्ठेद्वने चोरे धर्ममेकं च चिंतयेत् ॥ न चो-
द्वेगस्त्वया कार्यः सर्वस्य मरणं ध्रुवं ॥ ६८ ॥ यथा हि पथिकः कश्चिच्छायामाश्रित्य तिष्ठति ॥ विश्रम्य च पुनर्याति तद्रद्रुतसमागमः ॥ ६९ ॥ पुत्रनित्यं जगत्स-
र्वतत्रैकः शोचसे कथं ॥ तावत्त्वं शोकमुत्सृज्य मद्राक्यमनुपालय ॥ ७० ॥ शिरस्याग्रायतं पुत्रमवलिह्य च मूर्द्धनि ॥ शोकेन महता विष्टा बाष्पव्याकुललोच-
ना ॥ ७१ ॥ विनिःश्वसंती नागीव दीर्घमुष्णं मुहुर्मुहुः ॥ पुत्रहीनं जगच्छून्यं प्रपश्यंती वसा भवत् ॥ ७२ ॥ महापंकनिमग्ने वतिष्ठंती चावसीदती ॥ विलप्य नं-
दिनी पुत्रमुवाचे दं पुनर्वचः ॥ ७३ ॥ नास्ति पुत्रसमः स्नेहो नास्ति पुत्रसमं सुखं ॥ नास्ति पुत्रसमाप्रीतिर्नास्ति पुत्रसमागतिः ॥ ७४ ॥ अपुत्रस्य जगच्छू-
न्यमपुत्रस्य गृहेऽसुखं ॥ पुत्रेण लभते लोकमपुत्रो न रक्तं व्रजेत् ॥ ७५ ॥ लोको वदति वाक्यानि चंदनं किल शीतलं ॥ पुत्रगात्रपरिष्वंगश्चंदनादतिशीत-
लः ॥ ७६ ॥ इति पुत्रगुणानुक्त्वानि रक्ष्य च पुनः पुनः ॥ स्वमातरं सखीर्गोपीस्त्वरमाणा च पृच्छति ॥ ७७ ॥ यूथस्याग्रे चरंती मामाससा-
दमृगाधिपः ॥ मुक्ताहं तेन शपथैः पुनर्यास्यामि तत्र वै ॥ ७८ ॥ सुतं च मातरं चैव सखीर्द्रष्टुं च गोकुलं ॥ आगता सत्यवाक्येन पुनर्यास्यामि-
तत्र वै ॥ ७९ ॥ मातः क्षमस्व तत्सर्वदौःशील्यादिकृतं मम ॥ बालस्तवायं दौहित्रः किमत्रान्यद्वीम्यहं ॥ ८० ॥ विपुले चंपके मातर्भद्रे सुरभिमानिनि ॥ व-
सुधारे प्रियानंदे महानंदे घटस्रवे ॥ ८१ ॥ अज्ञाना ज्ञानतो वापि यदुक्तं किंचिदप्रियं ॥ तत्क्षमध्वं महाभागाय चान्यच्च कृतं मया ॥ ८२ ॥ सर्वाः सर्वगुणोपेताः
सर्वालोकस्य मातरः ॥ सर्वाः सर्वप्रदानित्यं रक्षध्वं मम बालकं ॥ ८३ ॥ अनाथं विकलं दीनं रक्षध्वं मम पुत्रकं ॥ मातृशोकाभिसंतप्तं भगिन्यः पालयिष्यथ ॥ ८४ ॥ यस्मा-
दनाथमवलं पुत्रवत्पालयिष्यथ ॥ क्षमध्वं च महाभागाय स्यामि सत्यं श्रयात् ॥ ८५ ॥ नर्चिता महती कार्या सखीभिश्च कथंचन ॥ प्रथमस्यास्य जातस्य

स्थितं मरणमग्रतः ॥ ८६ ॥ श्रुत्वा तु नंदावचनं माता सा ख्यश्च दुःखिताः ॥ विषादं परमं जग्मुरिदमूचुश्च विस्मिताः ॥ ८७ ॥ अहोत्रमहदाश्चर्यं यद्व्याघ्रवचनं
 त्व ॥ प्रकर्तुमुद्यतं भीमं नंदात्वं सत्यवादिनी ॥ ८८ ॥ शपथैः सत्यवाक्येन वंचयित्वा महाभयं ॥ नाशनीयं प्रयत्नेन न गंतव्यं कथंचन ॥ ८९ ॥ नंदेन
 चैव गंतव्यमधर्मः क्रियते त्वया ॥ यद्बालं स्वसुतं त्यक्त्वा सत्यलोभेन गम्यते ॥ ९० ॥ अत्र गाथापुरा प्रोक्ता ऋषिभिर्ब्रह्मवादिभिः ॥ प्राणत्यागे समु
 त्पन्ने शपथैर्नास्ति पातकं ॥ ९१ ॥ उक्त्वानृतं भवेद्यत्र प्राणिनां प्राणरक्षणं ॥ अनृतं तत्र सत्यं स्यात्सत्यमप्यनृतं भवेत् ॥ ९२ ॥ कामिनीषु विवाहेषु गवांसु क्तौ तथैव
 च ॥ ब्राह्मणानां विपत्तौ च शपथैर्नास्ति पातकं ॥ ९३ ॥ ॥ नंदोवाच ॥ ॥ परेषां प्राणरक्षार्थं वदाम्येवानृतं वचः ॥ नात्मा र्थमुत्सहेव कुंजीवितार्थे कथंच
 न ॥ ९४ ॥ एकः संश्लिष्यते गर्भे मरणे भरणे तथा ॥ भुंक्ते चैकः सुखं दुःखमतः सत्यं वदाम्यहम् ॥ ९५ ॥ सत्ये प्रतिष्ठिता लोका धर्मः सत्ये प्रतिष्ठितः ॥ उदाधि
 रसत्यवाक्येन मर्यादां न विलंघते ॥ ९६ ॥ विष्णवे पृथिवीं दत्त्वा बलिः पातालमाश्रितः ॥ छद्मनापि बलिर्वद्धः सत्यवाक्यं न चात्यजत् ॥ ९७ ॥ प्रवर्ध
 मानः शैलेन्द्रः शतशृंगः समुत्थितः ॥ सत्येन संस्थितो विंध्यः प्रबन्धं नातिवर्तते ॥ ९८ ॥ स्वर्गापवर्गनरकाः सत्यवाचि प्रतिष्ठिताः ॥ यस्तु लोपयते वाचमशेषं ते
 न लोपितं ॥ ९९ ॥ योन्यथा संतमात्मानमन्यथा प्रतिपद्यते ॥ किं तेन न कृतं पापं चोरेणात्मा पहारिणा ॥ १०० ॥ यास्यामि नरकं घोरं विलोप्यात्मानमा
 त्मना ॥ तस्यैव स्वतो राजा धर्मस्यार्थं निवृत्तति ॥ १ ॥ अगाधे सलिले शुद्धे सत्यतीर्थे क्षमाह्वये ॥ स्नात्वा पापविनिर्मुक्तः प्रयाति परमां गतिं ॥ २ ॥ अश्वमेधसह
 सं च सत्यं च तुलया धृतं ॥ अश्वमेधसहस्राद्वि सत्यमेव विशिष्यते ॥ ३ ॥ सत्यं साधुफलं श्रुतं च परमं क्लेशादिभिर्वर्जितं ॥ साधूनां निकटं सतां कुलधनं सर्वाश्रमा
 णां फलं ॥ यस्मात्तं समवाप्य गच्छति दिवं सत्यं ज्यते सौक्यं ॥ लोकैरत्र समागमे प्रतिदिनं सत्यं वदध्वं ध्रुवं ॥ ४ ॥ सख्यञ्च ॥ नंदे सात्वं नमस्का
 र्या सर्वैरापसुरासुरैः ॥ यात्वं परमसत्त्वेन प्राणांस्त्यजसि दुस्त्यजान् ॥ ५ ॥ ब्रुमः किं तत्र कल्याणियात्वं धर्मधुरंधरा ॥ त्यागेनानेन नाप्राप्यत्रैलौक्ये
 वस्तु किंचन ॥ ६ ॥ अवियोगं च पश्यामस्त्यागादस्मात्सुतेन हि ॥ नार्याः कल्याणचित्तायानापदः संतिकुत्रचित् ॥ ७ ॥ दृष्ट्वा गोपीजनं सर्वपरिक्र
 म्य च गोकुलं ॥ नंदासं प्रस्थिता देवान् वृक्षांश्चापृच्छयसापुनः ॥ ८ ॥ क्षितिं वरुणमग्निं च वायुं चापि निशाकरं ॥ दशदिग्देवता वृक्षान्नक्षत्राणि ग्रहैः सह ॥
 ॥ ९ ॥ सर्वान्विज्ञापयामास प्रणिपत्य मुहुर्मुहुः ॥ ये संश्रितावने सिद्धाः सर्वाश्च वनदेवताः ॥ १० ॥ वने चरंतं च तृणं ते रक्षंतु सुतं मम ॥ चंपकाशोक
 पुत्राणां सरलार्जुनकिंशुकाः ॥ ११ ॥ शृण्वंतु पादपाः सर्वे संदेशं मम विक्लवं ॥ वत्समेकाकिनं दीनं चरंतं विषमे वने ॥ १२ ॥ रक्षध्वं वत्सकं बालं स्नेहात्पु
 त्रमिवौरसं ॥ मात्रापित्रा विहीनं च अनाथं दीनमानसं ॥ १३ ॥ विचरंतमिमां भूमिं क्रंदमानं सुदुःखितं ॥ तस्येह क्रंदमानस्य मत्पुत्रस्य महावने ॥ १४ ॥

महाशोकाभिभूतस्यक्षुत्पिपासातुरस्यच ॥ शून्यस्यैकाकिनःसर्वजगच्छून्यंप्रपश्यतः ॥ १५ ॥ चरमाणस्यकर्तव्यंसानुक्रोशैस्तुरक्षणं ॥ संदिश्यनं
दाप्रीत्यैवंपुत्रस्नेहवशंगता ॥ १६ ॥ शोकाग्निनाचसन्दीप्ताविच्छिन्नापुत्रदर्शने ॥ विद्युक्ताचक्रवाकीवलतेवपतितातरोः ॥ १७ ॥ अंधेवदृष्टिरहिताप्रस्व
लंतीपदेपदे ॥ अगच्छत्सापुनस्तत्रयत्रासौपिशिताशनः ॥ १८ ॥ आस्तेविस्फूर्जितमुखस्तीक्ष्णदंष्ट्रोभयावहः ॥ तावत्तस्याःसुतोवत्सऊर्ध्वपुच्छोति
वेगवान् ॥ १९ ॥ आगत्यमातुरग्रेसौमृगेंद्रस्याग्रतोभवत् ॥ आगतंतुसुतं दृष्ट्वाभृत्युंतमग्रतःस्थितं ॥ ४२० ॥ व्याघ्रं दृष्ट्वातुसाधेनुरिदं वचनमब्रवीत् ॥
भोभोमृगेंद्रागताहंसत्यधर्मव्रतेस्थिता ॥ २१ ॥ कुरुतृप्तिं यथाकाममस्मन्मांसेनसांप्रतम् ॥ संतर्पयस्वभूतानिपिबत्वंशोणितंमम ॥ २२ ॥ मृतायांतुमयित्वं
भोभक्षयेमंतुवालकम् ॥ द्वीप्युवाच ॥ स्वागतंतवकल्याणिधेनुकेसत्यवादिनी ॥ २३ ॥ नहिसत्यवतां किंचिदशुभंभवतिक्वचित् ॥ त्वयोक्तं धे
नुकेपूर्वसत्यंप्रत्यागमेपुनः ॥ २४ ॥ तेनमेकौतुकंप्राप्तंप्राप्तागच्छेत्कथंपुनः ॥ तवसत्यपरीक्षार्थंप्रेषितासिमयापुनः ॥ २५ ॥ अन्यथामांस
मासाद्यजीवंतीयास्यसेकथम् ॥ यच्चनःकौतुकंजातंसत्यमन्वेषणंमम ॥ २६ ॥ तस्मादनेनसत्येनमुक्तासिचमयाधुना ॥ भगिनीभवतीमह्यंभागिनेयः
सुतस्तव ॥ २७ ॥ दत्तोपदेशस्यशुभेममपापिष्ठकर्मणः ॥ सत्येप्रतिष्ठितालोकाधर्मःसत्येप्रतिष्ठितः ॥ २८ ॥ सत्येनगौःक्षीरधारांप्रमुंचतिहविः
प्रियाम् ॥ सर्वैधन्यतमोगोपोयस्त्वत्क्षीरेणजीवति ॥ २९ ॥ भूमिप्रदेशाधन्यास्तेसतृणावीरुधःशुभे ॥ तेधन्याश्चकृतार्थाश्चतैरेवसुकृतंकृतम् ॥ ४३० ॥
तैराप्तंजन्मनःसारंयेपिबंतिपयस्तव ॥ मृगेंद्रःप्रत्ययंगत्वाविस्मयंपरमंगतः ॥ ३१ ॥ प्रत्यादेशोयमस्माकंसत्यंदेवैःप्रदर्शितः ॥ सत्यमिष्टंगवां
दृष्ट्वानमेवाञ्छास्तिजीवितुम् ॥ ३२ ॥ तत्करिष्याम्यहंकर्मयेनमुच्येयकिल्बिषात् ॥ मयाजीवसहस्राणिभक्षितानिश्तानिच ॥ ३३ ॥ गतिकामि
हगच्छामिदृष्ट्वागोःसत्यमीदृशम् ॥ अहंपापोदुराचारोऽनृशंसोजीवघातकः ॥ ३४ ॥ कांस्तुलोकान्गमिष्यामिकृत्वाकर्मसुदारुणम् ॥ गमिष्येपुण्यतीर्था
निकरिष्येपापशोधनम् ॥ ३५ ॥ पतिष्येगिरिमारुह्यप्रवेक्ष्येवाहुताशनम् ॥ धेनोद्ययन्मयाकार्यंतपःपापाद्रिशुद्ध्ये ॥ ३६ ॥ तदादिशस्वसंक्षेपान्नकालोवि
स्तरस्यतु ॥ धेनुरुवाच ॥ तपःकृतेप्रशंसंतित्रेतायांज्ञानमेवच ॥ ३७ ॥ द्वापरेयज्ञमित्याहुर्दानमेकंकलयुगे ॥ सर्वेषामेवदानानामामिदमेवैकमुत्तमम् ॥ ३८ ॥
अभयंसर्वभूतानांनास्तिदानमतःपरम् ॥ चराचराणांभूतानामभयंयःप्रयच्छति ॥ ३९ ॥ सचसर्वभयान्मुक्तःपरंब्रह्माधिगच्छति ॥ नास्त्यहिंसासमं
दानंनास्त्यहिंसासमंतपः ॥ ४४० ॥ यथाहस्तिपदेष्वन्यत्पदंसर्वंप्रलीयते ॥ सर्वैधर्मास्तथाव्याघ्रप्रलीयंतेह्यहिंसया ॥ ४४१ ॥ योगवृक्षस्यछायाया
तापत्रयविनाशिनी ॥ धर्मज्ञानेचपुष्पाणिस्वर्गमोक्षौफलानिच ॥ ४२ ॥ दुःखत्रयाभितप्तस्यछायायोगतरोःस्मृता ॥ नबाध्यतेपुनर्दुःखैःप्राप्यनिर्वा

णमुत्तमम् ॥ ४३ ॥ इत्येतत्परमं श्रेयः कीर्तितं ते समासतः ॥ ज्ञातं चैव त्वया सर्वं केवलं मां तु पृच्छसि ॥ ४४ ॥ द्वीपुवाच ॥ अहं मृग्यापुराशप्तो व्याघ्ररूपे
 ण संस्थितः ॥ ततः प्राणिवधात् सर्वमशेषं मम विस्मृतम् ॥ ४५ ॥ त्वत्संपर्कोपदेशाभ्यां संजातं स्मरणं पुनः ॥ त्वंचाप्यनेन सत्येन गमिष्यसि परांगतिं ॥ ४६ ॥
 तदहं त्वां पुनः पृच्छे प्रश्नमेकं हृदि स्थितम् ॥ साग्रं वर्षशतं जातं चित्तयानस्य मे शुभे ॥ ४७ ॥ भवत्या भाग्ययोगेन कदाचित् स्वर्गशोभने ॥ कृतं धर्मस्य संस्था
 नं सतां मार्गैः प्रतिष्ठितम् ॥ ४८ ॥ किं तेभिधानं कल्याणि ब्रूहि मेऽज्ञस्य सुव्रते ॥ नंदोवाच ॥ मम नंदेति संज्ञा तु कृतानंदेन स्वामिना ॥ ४९ ॥ सांप्रतं भक्षयामीति ह्यति
 ष्टः केन हेतुना ॥ नंदेति श्रुत्वा तन्नाम मुक्तशपः प्रभंजनः ॥ ४५० ॥ पुनर्नृपत्वमापन्नो बलरूपसमन्वितः ॥ एतस्मिन्नंतरे धर्मस्तां ज्ञात्वा सत्यवा
 दिनीम् ॥ ५१ ॥ द्रष्टुं समागतस्तत्र प्राब्रवीच्च पयस्विनीम् ॥ तव सत्यव्रताद्दृष्टो धर्मो ह मिह चागतः ॥ ५२ ॥ नंदे वृणीष्व भद्रं ते वरं वरतमं हियत् ॥
 एवमुक्ता हि सा देवी नंदा तं प्रार्थयद्भरम् ॥ ५३ ॥ तवानुभावात्स सुता गच्छामि पदमुत्तमम् ॥ भवेदिदं शुभं तीर्थं मुनीनां धर्मदायकम् ॥ ५४ ॥ मन्नाम्ना च सरिदियं
 नंदानाम सरस्वती ॥ वरप्रदानाद्देवेश तदेतत्प्रार्थितं मया ॥ ५५ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ सा तत्क्षणाद्गता देवी स्थानं सत्यवतां शुभम् ॥ प्रभंजनोपितद्राज्यं संप्राप्तः
 प्रागुपार्जितम् ॥ ५६ ॥ नंदा येन गता स्वर्गं नंदां प्राप्य सरस्वतीम् ॥ तेनाख्यया बुधैस्तस्याः प्रोक्तानं दासरस्वती ॥ ५७ ॥ सरस्वती पुनस्तस्माद्गता त्वज्जूर
 संज्ञितात् ॥ दक्षिणेन पुनर्याता प्लावयंती धरातलम् ॥ ५८ ॥ आगच्छन्नपियस्तस्यानाम गृह्णाति मानवः ॥ जीवन्मुखं स आप्नोति मृतो भवति खेचरः ॥ ५९ ॥
 तत्र ये शुभकर्माणस्त्यजंति स्वांतनुं नराः ॥ ते विद्याधरराजानो भवंति सुखिनो जनाः ॥ ६० ॥ नराणां स्वर्गनिःश्रेणी स्नानात्पानात्सरस्वती ॥ तत्र स्नानं
 प्रकुर्वन्ति येष्टम्यां सुसमाहिताः ॥ ६१ ॥ ते मृताः स्वर्गमासाद्य मोदंते सुमनोरमाः ॥ सरस्वती सदा स्त्रीणां तत्र सौभाग्यदायिका ॥ ६२ ॥ उपोषिता तृती
 या यामपि सौभाग्यभाजना ॥ तत्र तद्दर्शनेन अपि मुच्यते पापसंचयात् ॥ ६३ ॥ स्पृशंति ये नराः केचित्ते पि ज्ञेया मुनीश्वराः ॥ रजतस्य प्रदाने
 न रूपवान् जायते नरः ॥ ६४ ॥ पुण्या पुण्यजलोपेतान दीयं ब्रह्मणः सुता ॥ नंदानामेति विपुला प्रवृत्ता दक्षिणा मुखी ॥ ६५ ॥ गत्वा ततो नातिदूरं पुनर्याता
 पराङ्मुखी ॥ ततः प्रभृतिसा देवी प्रसभं प्रकटास्थिता ॥ ६६ ॥ तस्यास्तटे पुण्येषु तीर्थान्यायतनानि च ॥ संसेवितानि मुनिभिः सिद्धैश्चापि समंततः ॥ ६७ ॥
 तेषु सर्वेषु भवति धर्महेतुः सरस्वती ॥ स्नानात्पानात्प्रदानाद्वा हिरण्यस्य महानदी ॥ ६८ ॥ हाटकक्षितिगौरीणां नंदा तीर्थं महोदयं ॥ दानं दत्तं नरैः स्नातैर्जनयत्य
 क्षयं फलं ॥ ६९ ॥ धान्यप्रदानं प्रवदंति शस्तं वसुप्रदानं च तथा मुनिर्द्रिः ॥ यैस्तेषु तीर्थेषु नरैः प्रदत्तं तद्धर्महेतुः प्रवरं प्रदिष्टम् ॥ ७० ॥ प्रायोपवेशं प्रयतः प्रयत्नाद्य
 स्तत्र कुर्यात्प्रमदापुमान्वा ॥ तीर्थेषु सायुज्यमवाप्य सोऽयं भुङ्क्ते फलं ब्रह्म गृहेत्यथेष्टं ॥ ७१ ॥ तस्योपकंठे तु मृतास्तु ये वै कर्मक्षयात्स्थावरजंगमाश्च ॥

तैश्चापिसर्वैः सहसा प्रसह्य लभ्येत यज्ञस्य फलं दुरापम् ॥ ४७२ ॥ ततस्तु साधर्मफलप्रदा भवेज्जन्मादिदुःखार्दितचेतसां नृणाम् ॥ सर्वात्मना पुण्यफला सरस्वतीसे व्याप्रयत्नात् पुरुषैर्महानदी ॥ ४७३ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणे प्रथमे सृष्टिखण्डे नन्दाप्राची महात्म्ये अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ भीष्म उवाच ॥ पुष्करस्य च नन्दायाः श्रुतं महात्म्यमुत्तमं ॥ ऋषिकोटिर्यदायाता पुष्करे मुखदर्शनात् ॥ १ ॥ सर्वैः सुरूपतालब्धा सर्वमेतन्मया श्रुतं ॥ यज्ञोपवीतैर्भक्तानियानितानि वदस्व मे ॥ २ ॥ कथं तीर्थविभागस्तु कृतस्तैस्सुमहात्मभिः ॥ आश्रमेयानि तीर्थानि कृतान्यपि महर्षिभिः ॥ ३ ॥ पदव्यासः कृतः पूर्वविष्णुना यज्ञपर्वते ॥ नागैस्तत्र पंचतीर्थकृतं तैस्तु महाविषैः ॥ ४ ॥ पिंडप्रदानवापी च केन पूर्वविनिर्मिता ॥ उदङ्मुखी भूमिगता कथं गंगा सरस्वती ॥ ५ ॥ ब्राह्मणैर्वेदविद्भिः कथं यात्रा त्रिपुष्करे ॥ कर्तव्या यत्फलं तस्या जायते तद्वदस्व मे ॥ ६ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ प्रश्रुत्वा महानेष भवता परिकल्पितः ॥ तदेकाग्रमना भूत्वा शृणु तीर्थमहाफलं ॥ ७ ॥ यस्य हस्तौ च पादौ च मनश्चैव सुसंयतं ॥ विद्यातपश्च कीर्तिश्च स तीर्थफलमश्नुते ॥ ८ ॥ प्रतिग्रहादुपावृत्तः संतुष्टो येन केनचित् ॥ अहंकारनिवृत्तश्च स तीर्थफलमश्नुते ॥ ९ ॥ अक्रोधनश्च राजेंद्र सत्यशीलो दृढव्रतः ॥ आत्मोपमश्च भूतेषु स तीर्थफलमश्नुते ॥ १० ॥ ऋषीणां परमं गुह्यमिदं भरतसत्तम ॥ पूर्वयत्र महाराज सत्रे पैतामहे तथा ॥ ११ ॥ यतीनामुग्रतपसां येषां कोटिः समागता ॥ मुखदर्शनमाश्रित्य स्थितास्ते ज्येष्ठपुष्करे ॥ १२ ॥ सुरूपतां परालब्ध्वा प्रीतास्ते मुनिसत्तमाः ॥ हर्षेण महता विष्टा ब्रह्मदर्शनकांक्षिणः ॥ १३ ॥ यज्ञोपवीतैस्ते भूमिमाप्य सर्वे चतुर्दिशं ॥ कृत्वा तीर्थविभागं च स्थिता भक्तिपरायणाः ॥ १४ ॥ आसन्नश्च ततस्तेषां तदा तुष्टः पितामहः ॥ कोटिं कृत्वा तदा तेषां मानं दृष्ट्वा मनीषिणां ॥ १५ ॥ अद्य प्रभृति युष्माकं धर्मवृद्धिर्भविष्यति ॥ इहागत्य नरो यो वैयदंगं प्रथमं जले १६ प्लावविष्यति रूपार्थरूपिता तीर्थकारिता ॥ भविष्यति न संदेहो योजनाय तमंडले ॥ १७ ॥ अर्धयोजनविस्तारं दीर्घं सार्धं हि योजनम् ॥ एतत्प्रमाणं तीर्थस्य ऋषिकोटिप्रवर्तितम् ॥ १८ ॥ गमना देवराजेंद्र पुष्करस्य त्वरिंदम ॥ राजसूयाश्च मेधाभ्यां फलमाप्नोति मानवः ॥ १९ ॥ सरस्वती महापुण्या प्रविष्टा ज्येष्ठपुष्करे ॥ तत्र ब्रह्मादयो देवा ऋषयः सिद्धचारणाः ॥ २० ॥ अभिगच्छंति राजेंद्र चैत्रशुक्लचतुर्दशीं ॥ तत्राभिषेकं कुर्वीत पितृदेवार्चने रतः ॥ २१ ॥ गोमेधं च तदाप्नोति कुलं चैव समुद्धरेत् ॥ एवं तीर्थविभागस्तु कृतस्तैस्तु महर्षिभिः ॥ २२ ॥ पितृन् देवांश्च सन्तर्प्य विष्णुलोके महीयते ॥ तत्र स्नात्वा भवेन्मर्त्यो विमलश्चन्द्रमायथा ॥ २३ ॥ ब्रह्मलोकमवाप्नोति गतिं च परमां व्रजेत् ॥ नृलोके देवदेवस्य तीर्थत्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ २४ ॥ पुष्करं नाम विख्यातं महापातकनाशनम् ॥ दशकोटि सहस्राणि तीर्थानां वै महीपते ॥ २५ ॥ सान्निध्यं पुष्करे येषां त्रिसन्ध्यं कुलनन्दन ॥ आदित्यावसवोरुद्रास्साध्याश्च समरुद्राणाः ॥ २६ ॥ गन्धर्वाप्सरसश्चैव नित्यं सन्निहिता विभोः ॥ यत्र देवास्तपस्तप्त्वा दैत्या ब्रह्मर्षयस्तथा ॥ २७ ॥ दिव्ययोगा महाराज पुण्येन महतान्विताः ॥ मनसाप्यभिकामस्य पुष्कराणि मनस्विनः ॥ २८ ॥

पूयन्ते सर्वपापानि नाकपृष्ठे समोदते ॥ तस्मिंस्तीर्थे महाराजनित्यमेव पितामहः ॥ २९ ॥ उवासपरमप्रीतो देवदानवसम्मतः ॥ पुष्करेषु महाराजदेवास्सर्षि
 पुरोगमाः ॥ ३० ॥ सिद्धिचसमनुप्राप्ताः पुण्येन महतान्विताः ॥ तत्राभिषेकं यः कुर्यात्पितृदेवार्चने रतः ॥ ३१ ॥ अश्वमेधादशगुणं प्रवदंति मनीषिणः ॥ अ
 प्येकं भोजयेद्विप्रं पुष्करारण्यमाश्रितः ॥ ३२ ॥ अत्रेन तेन संप्रीता कोटिर्भवति पूजिता ॥ तेनासौ कर्मणा भीष्मप्रेत्य चेह चमोदते ॥ ३३ ॥ शकैर्मूलैः फ
 लैर्वापियेन वा वर्तयेत्स्वयम् ॥ तद्वैदद्याद्ब्राह्मणाय श्रद्धावाननसूयकः ॥ ३४ ॥ तेनैव प्राप्नुयात्प्राज्ञो हयमेधफलं नरः ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रो वाराजस
 त्तमः ॥ ३५ ॥ पैतामहं सरः पुण्यं पुष्करं नामनामतः ॥ वैखानसानां सिद्धानां मुनीनां पुण्यदंहियत् ॥ ३६ ॥ सरस्वती पुण्यतमा यस्माद्वातामहार्णवम् ॥
 आदिदेवो महायोगी यत्रास्ते मधुसूदनः ॥ ३७ ॥ ख्यात आदिवरा हेति नाम्ना त्रिदश पूजितः ॥ हीनवर्णाश्च ये वर्णास्तीर्थे पैतामहे गताः ॥ ३८ ॥ न वियोनिं ब्रजंत्ये
 ते स्नात्वा तीर्थे महात्मनः ॥ कार्त्तिक्यां च विशेषेण यो भिगच्छेत्तु पुष्करं ॥ ३९ ॥ फलं तत्राक्षयं तस्य भवतीत्यनुशुश्रुम् ॥ सायं प्रातः स्मरेद्यस्तु पुष्कराणि
 कृतांजलिः ॥ ४० ॥ उपस्पृष्टं भवेत्तेन सर्वतीर्थे तु कौरव ॥ जन्मप्रभृतियत्पापं स्त्रियो वा पुरुषस्य वा ॥ ४१ ॥ पुष्करे स्नानमात्रेण सर्वमेतत्प्रणश्याति ॥ यथा
 सुराणां प्रवरः सर्वेषां तु पितामहः ॥ ४२ ॥ तथैव पुष्करं तीर्थं तीर्थानामादिरुच्यते ॥ तद्दृष्ट्वा दशवर्षाणि पुष्करे नियतः शुचिः ॥ ४३ ॥ ऋतून् सर्वानवाप्नोति
 ब्रह्मलोकं स गच्छति ॥ यस्तु वर्षशतं पूर्णमग्निहोत्रमुपासते ॥ ४४ ॥ कार्त्तिकीं वा वसेदेकां पुष्करे सममेव तु ॥ पुष्करे दुष्करो होमः पुष्करे दुष्करं तपः ॥
 ॥ ४५ ॥ पुष्करे दुष्करं दानं वा सश्चैव सुदुष्करः ॥ ब्राह्मणो वेदविद्वांस्तु गत्वा वैज्येष्ठपुष्करं ॥ ४६ ॥ स्नानाद्भवेन्मोक्षभागी श्राद्धेन पितृतारकः ॥ नाममात्रो
 पियो विप्रो गत्वा संध्यामुपासते ॥ ४७ ॥ वर्षाणि द्वादशैव ह तेन संध्यामुपासिता ॥ भवेत्तु नात्र संदेहः पुरा प्रोक्तं स्वयं भुवा ॥ ४८ ॥ सावित्री कथितो दोषः कु
 ले तस्य न जायते ॥ यापत्नी ददते भर्तुः संध्योपास्तिकरिष्यतः ॥ ४९ ॥ करकेण तु त्रात्रेण तोयं मुक्त्वा दिवं ब्रजेत् ॥ ब्रह्मलोकं मुनोऽप्यतिष्ठति ब्रह्मणो दिनं ॥
 ॥ ५० ॥ एकाकिना गतेनापि संध्यां वंद्या यथाक्रमं ॥ पौष्करेणाथ तोयेन भृंगारे निहितेन तु ॥ ५१ ॥ तेनापि द्वादशाब्दानि संध्योपास्तान संशयः ॥ भवेत्समी
 पगापत्नी कुर्वतः पितृतर्पणं ॥ ५२ ॥ दक्षिणां दिशमास्थाय गायत्र्याराजसत्तम ॥ पितृणां परमा तृप्तिः क्रियते द्वादशाब्दिकी ॥ ५३ ॥ युगसहस्रं पिण्डेन श्राद्धेना
 नन्त्यमश्नुते ॥ एतदर्थं हि विद्वांसः कुर्वते दारसंग्रहं ॥ ५४ ॥ तीर्थे गत्वा प्रदास्यामः पिण्डान् चैव श्राद्धपूर्वकं ॥ तेषां पुत्रा धनं धान्यमविच्छिन्ना च संततिः ॥ ५५ ॥
 भवेद्वै नात्र संदेह एतदाह पितामहः ॥ तर्पयित्वा पितृन् देवानग्निष्टोमफलं लभेत् ॥ ५६ ॥ आश्रमानपिते वच्मि शृणुष्वैकमना नृप ॥ अगस्त्येन कृतं श्रात्रं आश्र
 मो देवसंमितः ॥ ५७ ॥ सप्तर्षीणां पुराचात्राश्रमो देवसम्मतः ॥ ब्रह्मर्षीणां तथाचात्रमनूनां परमस्तथा ॥ ५८ ॥ नागानां च पुरीरम्या यज्ञपर्वतरोधासि ॥

अगस्त्यस्यमहाराजप्रभावममितात्मनः ॥ ६९ ॥ कथयामिसमासेनशृणुत्वंसुसमाहितः ॥ पूर्वकृतयुगेभीष्मदानवायुद्धदुर्मदाः ॥ ६० ॥ कालेयाइतिवि
ख्यातागणाःपरमदारुणाः ॥ तेतुवृत्रंसमाश्रित्यदेवान्हंतुंसमुद्यताः ॥ ६१ ॥ ततोदेवाःसमुद्रिग्नाब्रह्माणमुपतस्थिरे ॥ कृतांजलींस्तुतान्सर्वान्परमेष्ठीत्युवा
चह ॥ ६२ ॥ विदितंमेसुराःसर्वैयद्वःकार्यैचिकीर्षितं ॥ तमुपायंप्रवक्ष्यामियथावृत्रंवधिष्यथ ॥ ६३ ॥ दधीचिरिति विख्यातोमहानृषिरुदारधीः ॥
तंगत्वासहितास्सर्वेवरंचप्रतियाचत ॥ ६४ ॥ सवोदास्यतिधर्मात्मासुप्रीतेनांतरात्मना ॥ सवाच्यःसहितैःसर्वैर्भवद्भिर्जयकांक्षिभिः ॥ ६५ ॥ स्वान्यस्थी
निप्रयच्छस्वत्रैलोक्यहितकांक्षया ॥ सशरीरंसमुत्सृज्यस्वान्यस्थीनिप्रदास्यति ॥ ६६ ॥ तस्यास्थिभिर्महाघोरंवज्रंसंक्रियतांढठं ॥ महच्छत्रुहनंदि
व्यंतदस्त्रमशानिःस्मृतं ॥ ६७ ॥ तेनवज्रेणवैवृत्रंवधिष्यतिशतक्रतुः ॥ एतद्वःसर्वमाख्यातंतस्मात्सर्वविधीयतां ॥ ६८ ॥ एवमुक्तास्ततोदेवाअनुज्ञाप्य
पितामहं ॥ शतक्रतुंपुरस्कृत्यदधीचेराश्रमंययुः ॥ ६९ ॥ सरस्वत्याःपरेपारेनानाद्रुमलतावृतं ॥ षट्पदोद्गीतनिनदैरुद्घुष्टंसामगैरिव ॥ ७० ॥
पुंस्कोकिलरवोन्मिश्रंजीवजीवकनादितम् ॥ महिषैश्वराहैश्वसृमरैश्चमरैरपि ॥ ७१ ॥ तत्रतत्रानुचरितैःशार्दूलभयवर्जितैः ॥ करेणुभिर्वारणैश्चप्रभिन्नकरटा
मुखैः ॥ ७२ ॥ स्वरोद्गारैश्चक्रीडद्भिःसमंतादनुनादितं ॥ सिंहव्याघ्रैर्महानादनदद्भिरनुनादितं ॥ ७३ ॥ मयूरैश्चापिसंलीनैर्गुहाकंदरवासिभिः ॥ तेषुते
षुचकुंजेषुनादितंसुमनोरमं ॥ ७४ ॥ त्रिविष्टपसमप्रख्यंदधीच्याश्रममागमन् ॥ तत्रापश्यन् दधीचिंतंदिवाकरसमप्रभम् ॥ ७५ ॥ जाज्वल्यमा
नंवपुषायथालक्ष्म्याचतुर्भुजम् ॥ तस्यपादौसुराराजन्नभिवंद्यप्रणम्यच ॥ अयाचंतवरंसर्वैयथोक्तंपरमेष्ठिना ॥ ७६ ॥ ततोदधीचिःपरमप्रतीतःसु
रोत्तमांस्तानिदमित्युवाच ॥ करोमियद्वोहितमद्यदेवाःस्वंपापिदेहंत्वहमुत्सृजामि ॥ ७७ ॥ तानेवमुक्त्वाद्विपदांवरिष्ठःप्राणांस्ततोसौसहसोत्ससर्ज ॥ सुरास्त
दस्थीनिसवासवास्तेयथोपयोगंजगृहुःस्मृतस्य ॥ ७८ ॥ प्रहृष्टरूपाश्चजयायदेवास्त्वष्टारमासाद्यतमर्थमूचुः ॥ त्वष्टातुतेषांवचनंनिशम्यप्रहृष्टरूपःप्रयतः
प्रयत्नात् ॥ ७९ ॥ चकारवज्रंभृशमुग्रवीर्यकृत्वाचशस्त्रंतमुवाचहृष्टः ॥ अनेनशस्त्रप्रवरेणदेवभस्मीकुरुष्वद्यसुरारिमुग्रं ॥ ८० ॥ ततोहतारिःसगणः
सुखंत्वंप्रशाधिकृत्स्त्रिदिवंदिविष्टः ॥ त्वष्टातथोक्तस्तुपुरंदरश्चवज्रंप्रहृष्टःप्रयतोह्यगृह्णात् ॥ ८१ ॥ ततःसवज्रेणयुतोदैवतैरभिपूजितः ॥ आससाद
ततोवृत्रंस्थितमावृत्यरोदसी ॥ ८२ ॥ कालकेयैर्महाकायैस्समंतादभिरक्षितं ॥ समुद्यतप्रहरणैःसशृंगैरिवपर्वतैः ॥ ८३ ॥ ततोयुद्धंसमभवद्दे
वानांसहदानवैः ॥ मुहूर्तंभरतश्रेष्ठलोकत्रासकरंमहत् ॥ ८४ ॥ उद्यतैःप्रतिसृष्टानांखड्गानांवीरवाहुभिः ॥ आसीत्सुतुमलःशब्दः
शरीरैरभिपाटितैः ॥ ८५ ॥ शिरोभिःप्रपतद्भिश्चाप्यंतरिक्षान्महीतलं ॥ तालैरिवमहीपालवृतंतैरेवदृश्यते ॥ ८६ ॥ तेहेमकवचाभूत्वाकालेयाःपरि

वायुधाः ॥ त्रिदशानभ्यवर्तन्तदावदग्धाइवद्रुमाः ॥ ८७ ॥ तेषांवेगवतांवेगंसाहितानांप्रधावताम् ॥ नशेकुःसहिताःसोढुंभग्रास्तेप्राद्रवन्भयात् ॥ ८८ ॥ तान्दृष्ट्वाद्रवतोभीतान्सहस्राक्षःपुरंदरः ॥ वृत्रंचवर्द्धमानंतुकश्मलंमहदाविशत् ॥ ८९ ॥ तंशक्रंकश्मलाविष्टंदृष्ट्वाविष्णुःसनातनः ॥ स्वतेजोव्य
दधाच्छक्रेवलमस्यविवर्धयन् ॥ ९० ॥ विष्णुनाप्यायितंशक्रंदृष्ट्वादेवगणास्तदा ॥ सर्वेतेजस्समादध्युस्तथाब्रह्मर्षयोमलाः ॥ ९१ ॥ ससमाप्यायितःशक्रोवि
ष्णुनादैवतैःसह॥ऋषिभिश्चमहाभागैर्बलवान्समपद्यत ॥ ९२ ॥ ज्ञात्वाबलस्थंत्रिदशाधिपंतंननादवृत्रस्सुमहानिनादम् ॥ तस्यप्रणादेनधरादिशश्चखंद्यौर्नगा
श्चेतिचचालसर्वे ॥ ९३ ॥ ततोमहेंद्रःपरमाभितप्तःश्रुत्वारवंघोरतरंमहांतम् ॥ भयेनमग्रस्त्वरितंमुमोचवज्रंमहान्तंखलुतस्यशीर्षे ॥ ९४ ॥ सशक्रवज्रामिहतः
पपातमहास्वनःकांचनमाल्यधारी ॥ यथामहाशैलवरःपुरस्तात्समंदरोविष्णुकरात्प्रमुक्तः ॥ ९५ ॥ तस्मिन्हतेदैत्यवरेभयार्तःशक्रःप्रदुद्रावसरःप्रवेष्टुं ॥
वज्रंचमेनेस्वकरात्प्रमुक्तंवृत्रंभयाच्चैवहतंनपश्यति ॥ ९६ ॥ सर्वेचदेवासुदिताःप्रहृष्टाःसहर्षयश्चैनमथोस्तुवंति ॥ शेषांश्चदैत्यांस्त्वरितंसमेत्यजघ्नुः
सुरावृत्रवधाभितप्तान् ॥ ९७ ॥ तेवध्यमानास्त्रिदशैस्तदानींमहासुरावायुसमानवेगाः ॥ समुद्रमेवाविविशुर्भयार्ताःप्रविश्यचैवोदधिमप्रमेयम् ॥ ९८ ॥ झ
षाकुलंरत्नसमाकुलंचतदास्ममंत्रंसहिताःप्रचक्रुः ॥ तत्रस्मकेचिन्मतिनिश्चयज्ञास्तांस्तानुपायान्परिचितयंतः ॥ ९९ ॥ भयार्दितादेवनिकायतप्तास्त्रैलो
क्यनाशायमर्तिप्रचक्रुः ॥ तेषांतुतत्रक्षयकालयोगाद्दोरामतिश्चितयतांबभूव ॥ १०० ॥ येसंतिविद्यातपसोपपन्नास्तेषांविनाशःप्रथमंचकार्यः ॥ लोकाश्च
सर्वेतपसाध्रियंतेतस्मात्त्वरध्वंतपसःक्षयाय ॥ १ ॥ येसंतिकेचिद्विवसुंधरायांतपस्विनोधर्मविदश्चतज्ज्ञाः ॥ तेषांवधश्चक्रियतांहिक्षिप्रंतेषुप्रणष्टेषुजग
द्दिनष्टम् ॥ २ ॥ एवंहिसर्वैगतबुद्धिभावाजगद्दिनाशेपरमप्रहृष्टाः ॥ दुर्गसमाश्रित्यमहोर्मिमंतरत्नाकरंवारुणमालयंस्म ॥ ३ ॥ समुद्रंतेसमासाद्यवारुणं
त्वंभसानिधिं ॥ कालेयास्समपद्यंतत्रैलोक्यस्यविनाशने ॥ ४ ॥ तेरात्रौसमभिकुद्धावभक्षुस्तांस्तदामुनीन् ॥ आश्रमेषुचयेसंतिपुण्येष्वायतनेषुच ॥
५ ॥ वसिष्ठस्याश्रमेविप्राभक्षितास्तैर्दुरात्मभिः ॥ अशीतिःशतमष्टौचवनेचान्येतपस्विनः ॥ ६ ॥ ज्यवनस्याश्रमंगत्वापुण्यंद्विजनिषेवितम् ॥
फलमूलाशनानांहिमुनीनांभक्षितंशतं ॥ ७ ॥ एवंरात्रौस्मकुर्वंतोविविशुश्चार्णवंदिवा ॥ भरद्वाजाश्रमंगत्वानियताब्रह्मचारिणः ॥ ८ ॥ वाताहारांबुभ
क्षाश्चर्विशतिश्चनिषूदिताः ॥ एवंक्रमेणभक्षार्थमुनीनांदानवास्तदा ॥ ९ ॥ निशायांपर्यधावंतशक्ताभुजबलाश्रयात् ॥ कालेनमहतातेवैजघ्नमुर्मुनिगणा
न्बहून् ॥ ११० ॥ नचैतानवबुध्यंतमनुजामनुजाधिप ॥ निस्वाध्यायवषट्कारंनष्टयज्ञोत्सवक्रियम् ॥ ११ ॥ जगदासीन्निरुत्साहंकालेयभयपीडितं ॥
एवंप्रक्षीयमाणास्तेमानवामनुजेश्वर ॥ १२ ॥ आत्मत्राणपराभीताःप्राद्रवंस्तुदिशोदश ॥ केचिद्ब्रह्मांप्रविविशुर्विकीर्णाश्चापरोद्विजाः ॥ १३ ॥ अप

रेचभयोद्विग्नाभयात्प्राणान्समत्यजन् ॥ केचित्तत्रमहेष्वासाःशूराःपरमदीपिताः ॥ १४ ॥ मार्गमाणाःपरंयत्नंदानवानांप्रचक्रिरे ॥ नचैताननुजग्मुस्ते
समुद्रंसमुपाश्रितान् ॥ १५ ॥ शमंनजग्मुःपरममाजग्मुःक्षयमेवच ॥ जगत्प्रशमनेजातेनष्टयज्ञोत्सवक्रिये ॥ १६ ॥ आजग्मुःपरमोद्विग्नास्त्रिदशामनुजे
श्वर ॥ समेत्यसमहेन्द्रास्तुभयान्मंत्रंप्रचक्रिरे ॥ १७ ॥ नारायणंपुरस्कृत्यवैकुण्ठमपराजितम् ॥ ततोदेवास्समेतास्तेतदोचुर्मधुसूदनम् ॥ १८ ॥ त्वनः
स्रष्टाचगोप्ताचभर्ताचजगतःप्रभो ॥ त्वयासृष्टंजगत्सर्वयज्ञेगंयज्ञनेङ्गति ॥ १९ ॥ त्वयाभूमिःपुरानष्टासमुद्रात्पुष्करेक्षण ॥ वाराहरूपमास्थायजगदर्थे
समुद्धृता ॥ १२० ॥ आदिदैत्योमहावीर्योहिरण्यकशिपुःपुरा ॥ नारसिंहवपुःकृत्वासूदितःपुरुषोत्तम ॥ २१ ॥ अवध्यःसर्वभूतानांबलिश्चापिमहासुरः ॥
वामनंवपुरास्थायत्रैलोक्याद्भंशितस्त्वया ॥ २२ ॥ असुरःसुमहेष्वासोजंभइत्यभिविश्रुतः ॥ यज्ञक्षोभकरःक्रूरस्त्वमरैर्विनिपातितः ॥ २३ ॥ एवमादी
निकर्माणियेषांसंख्यानविद्यते ॥ अस्माकंभयभीतानांत्वंगतिर्मधुसूदन ॥ २४ ॥ तस्मात्त्वांदेवदेवेशलोकार्थंज्ञापयामहे ॥ रक्षलोकांश्चदेवांश्चशक्रं
चमहतोभयात् ॥ २५ ॥ भवत्प्रसादाद्वर्ततेप्रजास्सर्वाश्चतुर्विधाः॥स्वस्थाभवन्तिमनुजाहव्यकव्यैर्दिवौकसः ॥ २६ ॥ लोकाद्येवंप्रवर्ततेअन्योन्यंचसमाश्रिताः ॥
त्वत्प्रभावान्निरुद्विग्नास्त्वयैवपरिरक्षिताः ॥ २७ ॥ इदंचसमनुप्राप्तंलोकानांभयमुत्तम ॥ जानीमोनचकेनैतेवध्यन्तेब्राह्मणानिशि ॥ २८ ॥ ब्राह्मणेषुचक्षीणेषुपृ
थिवीक्षयमेष्यति ॥ त्वत्प्रसादान्महाबाहोलोकास्सर्वेजगत्पते ॥ २९ ॥ विनाशंनाधिगच्छेयुस्त्वयावैपरिरक्षिताः ॥ विष्णुरुवाच ॥ विदितंमेसुरास्सर्व
प्रजायाःक्षयकारणम् ॥ १३० ॥ भवतांचापिवक्ष्यामिशृणुध्वंविगतज्वराः ॥ कालकेयाइतिख्यातागणाःपरमदारुणाः ॥ ३१ ॥ तेवृत्रनिहतंदृष्ट्वाहस्त्राक्षेणधी
मता ॥ जीवितंपरिरक्षन्तःप्रविष्टावरुणालयम् ॥ ३२ ॥ तेप्रविश्योदधिचोरनानाग्राहसमाकुलम् ॥ उत्सादनार्थंलोकस्यरात्रौघ्नन्तिमुनीनिह ॥ ३३ ॥
नतुशक्याःक्षयंनेतुंसमुद्रांतर्हिताहिते ॥ समुद्रस्यक्षयेबुद्धिर्भवद्भिःपरिचित्यताम् ॥ ३४ ॥ एतच्छ्रुत्वावचोदेवाविष्णुनासमुदाहृतम् ॥ परमेष्ठिनमासाद्यअ
गस्त्यस्याश्रमंययुः ॥ ३५ ॥ तत्रापश्यन्महात्मानंवारुणंदीप्ततेजसम् ॥ उपास्यमानमृषिभिर्देवैरिवपितामहम् ॥ ३६ ॥ तेभिगम्यमहात्मानंमैत्रावरुणि
मुत्तमम् ॥ अप्रमत्तंतपोराशिकर्मभिःस्वैरनुष्ठितैः ॥ ३७ ॥ देवाऊचुः ॥ नहुषेणाभितप्तानांलोकानांत्वंगतिःपुरा ॥ भ्रंशितश्चसुरैश्चर्याल्लोकार्थंलोककं
टकः ॥ ३८ ॥ क्रोधात्प्रवृद्धःसमहान्भास्करस्यनगोत्तमः ॥ वचस्तवानतिक्रामन्विन्ध्यःशैलोनवर्धते ॥ ३९ ॥ तमसाच्छादितेलोकेमृत्युनाभ्यर्दिताः
प्रजाः ॥ त्वामेवनाथमागम्यनिवृत्तिंपरमांगताः ॥ १४० ॥ अस्माकंभयभीतानांनित्यमेवभवान्गतिः ॥ ततस्त्वद्यप्रयाचामस्त्वांवरंवरदोह्यसि ॥ ४१ ॥
॥ भीष्मउवाच ॥ किमर्थंसहसार्विध्यःप्रवृद्धःक्रोधमूर्च्छितः ॥ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंविस्तरेणमहामुने ॥ ४२ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ अद्रिराजंमहाशैलंमेरुक

नकपर्वतम् ॥ उदयेस्तमयेभानुःप्रदक्षिणमवर्तत ॥ ४३ ॥ तं दृष्ट्वा तु तदा विन्ध्यः शैलः सूर्यमथाब्रवीत् ॥ यथा हि मे रुर्भवतानित्यशः परिगम्य
ते ॥ ४४ ॥ प्रदक्षिणं च क्रियते मामेवं कुरु भास्कर ॥ एवमुक्तस्ततः सूर्यः शैलेन्द्रं प्रत्यभाषत ॥ ४५ ॥ नाहमात्मेच्छया शैलं करोम्येनं प्रदक्षिणम् ॥
एष मार्गः प्रदिष्टो मे येनेदं निर्मितं जगत् ॥ ४६ ॥ एवमुक्तस्तदा क्रोधात् प्रवृद्धः सहसा चलः ॥ सूर्याचंद्रमसो मार्गिरोद्धुमिच्छन् परंतप ॥ ४७ ॥ ततो हि देवाः
सहितास्तु सर्वे सैद्राः समागम्य महाद्रिराजम् ॥ निवारयामासुरथोत्पतंतं न वै सतेषां वचनं चकार ॥ ४८ ॥ ततो हि जग्मुर्मुनिमाश्रमस्थं तपस्विनां धर्मवतां वरि
ष्ठम् ॥ अगस्त्यमत्यद्भुतदीप्तवीर्यं तं चार्यमूचुः सहिताः सुरास्ते ॥ ४९ ॥ देवा ऊचुः ॥ सूर्याचंद्रमसो मार्गेन क्षत्राणां गतिं तथा ॥ शैलराडावृणोत्येष विन्ध्यः
क्रोधवशानुगः ॥ १५० ॥ तं निवारयितुं शक्नोनान्यः कश्चिन्मुनीश्वर ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं विप्रः सुराणां शैलमभ्यगात् ॥ ५१ ॥ सोऽभिगम्या ब्रवीद्विन्ध्यं सादरं समु
पस्थितम् ॥ मार्गमिच्छाम्यहं दत्तं भवता पर्वतोत्तम ॥ ५२ ॥ दक्षिणामभिगंतास्मिदिशं कार्येण केनचित् ॥ यावदागमनं मे स्यात्तावत्त्वं प्रतिपालय ॥ ५३ ॥
निवृत्ते मयि शैलेन्द्र ततो वर्धस्व कामतः ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ अद्यापि दक्षिणा देशाद्धारुणिर्न निवर्तते ॥ ५४ ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं यथा विन्ध्यो न वर्धते ॥ अगस्त्यस्य प्रभावे
ण यन्मां त्वं परिपृच्छसि ॥ ५५ ॥ काले यास्तु यथाराजन् सुरैः सर्वैर्निषूदिताः ॥ अगस्त्यद्वारमासाद्य तन्मोनिगदतः शृणु ॥ ५६ ॥ त्रिदशानां वचः श्रुत्वा मैत्रावरुणिरब्रवी
त् ॥ किमर्थं समुपायातावरं मत्तः किमिच्छथ ॥ ५७ ॥ एवमुक्तास्तदा तेन देवास्तं मुनिमब्रुवन् ॥ इच्छाम एकं वरमद्भुतं वयं पिबार्णवं देवमुने महात्मन् ॥ ५८ ॥
एवं त्वयेच्छेम कृते महर्षे महार्णवं पीयमानं समग्रम् ॥ ततो विहन्यामचसानुबंधं कालेयसंज्ञं सुराविद्विषां बलम् ॥ ५९ ॥ त्रिदशानां वचः श्रुत्वा तथेति मुनिरब्रवीत् ॥
करिष्ये भवतां कामं लोकानां सुखकारकम् ॥ १६० ॥ एवमुक्त्वा ततो गच्छत्समुद्रं निधिमं भसाम् ॥ तपःसिद्धैश्च मुनिभिः सार्धदैवैश्च सुव्रत ॥ ६१ ॥ मनुष्यो
रगंधर्वा यक्षाः किंपुरुषास्तथा ॥ अनुजग्मुर्महात्मानं द्रष्टुकामास्तद्भुतम् ॥ ६२ ॥ ततोऽभ्यपश्यत्सहितः समुद्रं भीमनिःस्वनम् ॥ नृत्यंतमिव चोर्मिभिर्व
लंगंतमिव वायुना ॥ ६३ ॥ हसंतमिव फेनैर्वैः स्खलंतं कंदरेषु च ॥ नानाग्राहसमाकीर्णं नानाद्रिजगैर्युतम् ॥ ६४ ॥ अगस्त्यसहिता देवाः सगंधर्वमहोरगाः ॥
ऋषयश्च महाभागाः समासेदुर्महोदधिम् ॥ ६५ ॥ समुद्रं समासाद्य वारुणिर्भगवानृषिः ॥ उवाच सहितान् देवानृषींस्तांस्तु समागतान् ॥ ६६ ॥ पातुकामः समुद्रं च
अगस्त्यऋषिसत्तमः ॥ एष लोकहितार्थाय पिबामिव रुणालयम् ॥ ६७ ॥ भवतां यदनुष्ठेयं तच्छीघ्रं संविधीयताम् ॥ एतावदुक्त्वा वचनं मैत्रावरुणिरग्रतः ॥ ६८ ॥
समुद्रमपि बत्कुद्धस्सर्वलोकस्य पश्यतः ॥ पीयमानं समुद्रं दृष्ट्वा देवाः सवासवाः ॥ ६९ ॥ विस्मयं परमं जग्मुस्स्तुतिभिश्चाप्यपूजयन् ॥ त्वं न स्याताविधाता च
लोकानां लोकभावनः ॥ त्वत्प्रसादात्समुत्सेधमुपगच्छेत्समं जगत् ॥ १७० ॥ संपूज्यमानास्त्रिदशैर्महात्मा गंधर्वमुख्येषु न दत्सु चैव ॥ दिव्यैश्च पुष्पैरवकीर्यमाणो

महार्णवांनिःसलिलंचकार ॥ ७१ ॥ दृष्ट्वाकृतंनिःसलिलंमहार्णवंसुराःसमस्ताःपरमप्रहृष्टाः ॥ प्रगृह्यादिव्यानिवरायुधानितान्दानवान्जघ्नुरदीन
सत्त्वाः ॥ ७२ ॥ तेवध्यमानास्त्रिदशैर्महात्मभिर्महाबलैर्वैगयुतैर्नदद्भिः ॥ नसेहिरेवेगवतांमहात्मनावेगंतदाधारयितुंदिवौकसाम् ॥ ७३ ॥ तेवध्यमाना
स्त्रिदशैर्दानवाभीमनिःस्वनाः ॥ चक्रुःसुतुमुलंयुद्धंमुहूर्तमिवभारत ॥ ७४ ॥ तेपूर्वतपसादग्धासुनिभिर्भावितात्मभिः ॥ यतमानाःपरंशक्त्या
त्रिदशैर्विनिष्पृदिताः ॥ ७५ ॥ तेहेमनिष्काभरणाःकुंडलांगदधारिणः ॥ निहतावह्वशोभंतपुष्पिताइवकिंशुकाः ॥ ७६ ॥ हतशिष्टास्ततःकेचित्काले
यदनुजोत्तमाः ॥ विदार्यवसुधांदेवीपातालतलमाश्रिताः ॥ ७७ ॥ निहतान्दानवान्दृष्ट्वात्रिदशामुनिपुंगवम् ॥ तुष्टुबुर्विविधैर्वाक्यैरिदंचैवानुवन्च
चः ॥ ७८ ॥ त्वत्प्रसादान्महाभागलोकैःप्राप्तंमहत्सुखम् ॥ त्वत्तेजसाचनिहताःकालेयाभीमविक्रमाः ॥ ७९ ॥ पूरयस्वमहाविप्रसमुद्रंलोकभावनम् ॥
यत्त्वयासलिलंपीतंतदस्मिन्पुनरुत्सृज ॥ ८० ॥ एवमुक्तःप्रत्युवाचभगवान्सुनिपुंगवः ॥ जीर्णतद्धिमयातोयमुपायोऽन्यःप्रचित्यताम् ॥ ८१ ॥ पूरणार्थं
समुद्रस्यभवद्भिर्यत्नमास्थितैः ॥ एवंश्रुत्वातुवचनंमहर्षेर्भावितात्मनः ॥ ८२ ॥ विस्मिताश्चविषण्णाश्चबभूवुःसहितास्सुराः ॥ परस्परमनुज्ञाप्यप्रणम्यसु
निपुंगवम् ॥ ८३ ॥ प्रजाःसर्वामहाराजविप्राजगमुर्यथागतम् ॥ त्रिदशविष्णुनासार्द्धमनुजगमुःपितामहम् ॥ ८४ ॥ पूरणार्थंसमुद्रस्यमंत्रयंतःपरस्परम् ॥
उचुःप्रांजलयःसर्वेसागरस्यहिपूरणम् ॥ ८५ ॥ तानुवाचसमेतांस्तुब्रह्मालोकपितामहः ॥ गच्छध्वांविबुधास्सर्वेयथाकामंयथोप्सितम् ॥ ८६ ॥ महता
कालयोगेनप्रकृतियास्यतेऽर्णवः ॥ ज्ञार्तीस्तुकारणंकृत्वामहाराजोभगीरथः ॥ ८७ ॥ गंगौघेनसमुद्रंचपुनःसंपूरयिष्यति ॥ एवंप्रब्रह्मणादेवाःप्रेषिताःक्रुषि
सत्तमाः ॥ ८८ ॥ उवाचभगवांस्तुष्टुस्त्वगस्त्यमृषिसत्तमम् ॥ देवकार्यंतुभवतादानवानांविनाशनम् ॥ ८९ ॥ यतस्संतारितादेवास्तेनेतुष्टोस्मिवैमुने ॥
अभिप्रेतोवरोयस्तेयाचयस्वददामितम् ॥ ९० ॥ एवमुक्तस्तदागस्त्यःप्राणिपातपुरःसरम् ॥ इहस्थेनमयादेवदेवकार्यमिदंकृतम् ॥ ९१ ॥ सर्वाश्रमाणां
प्रवरोभवत्त्वेषममाश्रमः ॥ त्वयाचोक्तस्तुभगवन्भवितानात्रसंशयः ॥ ९२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यात्रांतुपुष्करेकृत्वाइहागत्यनरास्तुये ॥ इहकुंडेषुयेस्नानंतर्प
णंपितृदेवयोः ॥ ९३ ॥ अर्चनंचैवदेवेषुसर्वमक्षयकारकम् ॥ अर्घ्यंचोच्चावचंगृह्यशङ्कुलापूपकांस्ततः ॥ ९४ ॥ दास्यंतिद्विजमुख्येभ्यस्तेषांवासस्त्रि
विष्टपे ॥ श्राद्धेनपितरस्तृप्तायावदाभूतसंप्लवम् ॥ ९५ ॥ कंदमूलफलैर्वापितर्पयिष्यतियोमुनिम् ॥ सप्तर्षिस्थानमासाद्यमोदतेशास्वतीःसमाः ॥ ९६ ॥
यज्ञपर्वतमारूढोदृष्ट्वागंगाविनिर्गमम् ॥ उदङ्मुखीदेवनदीनिर्गतापुष्करंप्रति ॥ ९७ ॥ अत्राभिषेकंयःकुर्यात्पितृदेवार्चनेरतः ॥ अश्वमेधफलंतस्यभवत्ये
वनसंशयः ॥ ९८ ॥ यस्त्वेकंभोजयेद्विप्रंकोटिर्भवतिभोजिता ॥ अक्षयंत्वन्नपानंचअत्रदत्तंमुनीश्वर ॥ ९९ ॥ योयमिच्छतिकामंतुसर्वतस्यभविष्यति ॥ नवियोनिं

व्रजत्यत्र स्यात्मात्रो नरो भुवि ॥ २० ॥ स्थानानां परमं स्थानं तीर्थानां तीर्थमुत्तमम् ॥ मया दत्तं मुनिश्रेष्ठ भविष्यति न संशयः ॥ १ ॥ जन्मप्रभृतियत्पापं स्त्रियावापुरु
 षस्य वा ॥ अत्रैव स्यात्मात्रस्य सर्वमेतत्प्रणश्यति ॥ २ ॥ एवमुक्त्वा तु भगवान्ब्रह्मलोकं पितामहः ॥ जगामामं त्र्यसमुनिमगस्त्यं मुनि सत्तमम् ॥ ३ ॥ अगस्त्योऽपि स्थि
 तस्तत्र आश्रमे स्वे परंतप ॥ अगस्त्यस्याश्रमोत्पत्तिरेषाते परिकीर्तिता ॥ ४ ॥ सप्तर्षीणामाश्रमांश्च कीर्त्तयिष्ये कुरुद्वह ॥ अत्रिश्चैव वसिष्ठोऽथ पुलस्त्यः पुलहः
 क्रतुः ॥ ५ ॥ अंगिरागौतमश्चैव सुमतिः सुमुखस्तथा ॥ विश्वामित्रः स्थूलशिराः संवर्तश्च प्रतर्दनः ॥ ६ ॥ रैभ्यो बृहस्पतिश्चैव च्यवनः कश्यपो भृगुः ॥
 दुर्वासा जमदग्निश्च मार्कण्डेयोऽथ गालवः ॥ ७ ॥ उशनाथ भरद्वाजो यवक्रीतस्तथा मुनिः ॥ स्थूलाक्षः सकलाक्षश्च कण्वो मेधातिथिः कृतः ॥ ८ ॥ नारदः
 पर्वतश्चैव स्वर्गंधी च्यवनो द्विजः ॥ तृणाम्बुः शबलो धौम्यः शतानंदो कृतव्रणः ॥ ९ ॥ जमदग्निस्तथारामो ह्यष्टकश्चैव मादयः ॥ कृष्णद्वैपायनश्चैव पुत्रशिष्यैः
 समन्वितः ॥ २१० ॥ एते तु पुष्करं प्राप्य सप्तर्षीणामथाश्रमे ॥ वेष्टितानियमैश्चापि दयायुक्तास्तपस्विनः ॥ ११ ॥ आनृशंस्यं जयो धैर्यं तपः सत्यं क्षमार्ज
 वम् ॥ दयादानं जपश्चैव सर्वेषां तत्प्रतिष्ठितं ॥ १२ ॥ इह यत्क्रियते कर्म तत्परत्रोपभुज्यते ॥ ज्ञात्वा तदित्थं मुनयः परमार्थं परायणाः ॥ १३ ॥ न तत्र नास्तिका
 यांति न स्तेनानाजितेन्द्रियाः ॥ न नृशंसानपिशुनानकृतघ्नानमानिनः ॥ १४ ॥ सत्यतेजस्विनः शूरा दयावंतः क्षमापराः ॥ यज्वानो यज्ञशीलाश्च निरीहानिरु
 पद्रवाः ॥ १५ ॥ निर्ममानिरहंकारास्तत्र गच्छंति पुष्करे ॥ नरोगो न जरा मृत्युर्भविता त्रमहात्मनां ॥ १६ ॥ न तत्र मूढा विंशंति पुरुषा विषयात्मकाः ॥ का
 मलोभमदद्रोहक्रोधमोहैरुपद्रुताः ॥ १७ ॥ तुल्यमाना पमानाश्च निर्द्वैद्वास्संयतोन्द्रियाः ॥ ध्यानयोगपराश्चैव ते तु गच्छंति पुष्करं ॥ १८ ॥ आश्रमेषु यथो
 क्तेषु यथोक्तं वैद्विजातयः ॥ ये वर्तते यमं त्रातुं तेषां लोकामहोदयाः ॥ १९ ॥ ये न हि संति भूतानि कर्मणामनसा गिरा ॥ अनृशंसतराः संतः सर्वदा च प्रियंवदाः ॥
 ॥ २२० ॥ अग्निहोत्रस्तानित्यं नित्यं चातिथिपूजकाः ॥ नित्यं स्वाध्यायवंतश्च नित्यं स्नानपरायणाः ॥ २१ ॥ मातृवत्स्वसृवच्चैव तथा दुहितृवच्च ह ॥ परदारान् प्रप
 श्यंति सततं विगतस्पृहाः ॥ २२ ॥ ये धिक्षिप्तानकुप्यंति न हि संति च हिंसिताः ॥ समदुःखसुखाः संतो महात्मानो जितेन्द्रियाः ॥ २३ ॥ ते हि सर्वे प्रपश्यंति पुराचेरुर्म
 हीमिमां ॥ समाधिना चितयंतो ब्रह्मलोकं सनातनं ॥ २४ ॥ अथाभवदनावृष्टिः कदाचिन्महती तदा ॥ कृच्छ्रप्रायो ह्यभूत्तत्र सर्वलोकः क्षुधार्दितः ॥ २५ ॥ ततो
 निरत्रे लोके स्मिंश्चात्मानं ते परीप्सवः ॥ मृतं कुमारमादाय कृच्छ्रप्रायास्तदा पचन् ॥ २६ ॥ अथ पर्यचरत्तत्र क्लिश्यमाना नृहितानृषीन् ॥ इष्ट्वाराजा विषा
 दार्त्तः प्रोवाचे दं वचस्तदा ॥ २७ ॥ ॥ राजोवाच ॥ प्रतिग्रहो ब्राह्मणानां हृष्टावृत्तिरनिदिता ॥ तस्मात्प्रतिग्रहान्मत्तो गृह्णीष्वं मुनि सत्तमाः ॥ २८ ॥ वरान्प्रा
 मान् व्रीहियवान् रसात्रत्नानि कांचनं ॥ गाश्च धेनूश्च तत्सर्वं मामां संपचत द्विजाः ॥ २९ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ राजन् प्रतिग्रहो घोरो मध्वास्वादो विषोपमः ॥ तज्ज्ञान

तांनःकस्मात्त्वंकुरुषेसम्प्रलोभनं ॥ २३० ॥ दशसूनासमश्चक्रीदशचक्रिसमोच्चजी ॥ दशध्वजिसमावेद्यादशवेद्यासमोत्पः ॥ ३१ ॥ दशसूनासहस्रा
णियोवाहयतिशौडिकः ॥ तेनतुल्यस्ततोराजाघोरस्तस्यप्रतिग्रहः ॥ ३२ ॥ योराज्ञःप्रतिगृह्णातिब्राह्मणोलोभमोहितः ॥ तामिस्रादिषुचोरेषु
नरकेषुसपच्यते ॥ ३३ ॥ तद्गच्छकुशलंतेस्तुसहदानेनपार्थिव ॥ अन्येषांदीयतामेतदित्युक्त्वातेवनययुः ॥ ३४ ॥ अथराज्ञःसमादेशात्तत्रगत्वाथ
मांत्रिणः ॥ उदुंबराणिव्यकिरन्हेमगर्भाणिभूतले ॥ ३५ ॥ ततोह्यन्नंविचिन्वंतोऽगृह्णन्तश्चोदुंबराण्यपि ॥ गुरुणिहिविदित्वातुनग्राह्याण्यत्रिब्रवीत् ॥
॥ ३६ ॥ अत्रिरुवाच ॥ नास्महेमूढविज्ञानानास्महेमंदबुद्धयः ॥ हैमानीमानिजानीमःप्रतिबुद्धाःस्मज्ञानिनः ॥ ३७ ॥ इहैवेदंवसुप्रीत्यैप्रेत्यवैकुण्ठि
तोदयं ॥ तस्मान्नग्राह्यमेवैतत्सुखमानंत्यमिच्छता ॥ ३८ ॥ ज्ञतेनगुणितंनिष्कंसहस्रेणसमन्वितम् ॥ यश्चान्यतःप्रतीच्छेत्सपापिष्ठांलभतेगतिम् ॥ ३९ ॥
यत्पृथिव्यांत्रीहियवंहिरण्यंपशवःस्त्रियः ॥ नूननैकस्यपर्याप्तमितिमत्वाशमंत्रजेत् ॥ २४० ॥ वसिष्ठउवाच ॥ ॥ तपसांसंचयोयस्यद्रव्याणांयस्यसंचयः ॥
तपःसंचयएवेहविंशिष्टोधनसंचयात् ॥ ४१ ॥ त्यजतःसंचयान्सर्वान्यांतिनाशमुपद्रवाः ॥ नहिसंचयवान्कश्चिद्दृश्यतेनिरुपद्रवः ॥ ४२ ॥ यथायथानगृ
ह्णातिब्राह्मणोऽसत्प्रतिग्रहम् ॥ तथातस्यहिसंतोषाद्ब्राह्मतेजोविवर्द्धते ॥ ४३ ॥ अकिंचनत्वंराज्यंचतुलयासमतोलयत् ॥ अकिंचनत्वमधिकंराज्यादपि
हितात्मनः ॥ ४४ ॥ कश्यपउवाच ॥ अनर्थोब्राह्मणस्यैषयस्त्वर्थनिचयोमहान् ॥ ४५ ॥ अर्थैश्चर्यविमूढोहिश्रेयसोभ्रश्यतेद्विजः ॥ अर्थसंपद्विमोहा
यविमोहोनरकायच ॥ ४६ ॥ तस्मादर्थमनर्थारुख्यंश्रेयोर्थीदूरतस्त्यजेत् ॥ यस्यधर्मार्थमर्थेहातस्यानीहागरीयसी ॥ ४७ ॥ प्रक्षालनाद्विपंकस्यदूराद
स्पर्शनंवरं ॥ योर्थेनसाध्यतेधर्मःक्षयिष्णुःसप्रकीर्तितः ॥ ४८ ॥ यःपरार्थेपरित्यागःसोक्षयोमुक्तिलक्षणः ॥ भरद्वाजउवाच ॥ ॥ जीर्यतिजीर्यतःकेशादंता
जीर्यतिजीर्यतः ॥ ४९ ॥ धनाशाजीविताशाचजीर्यतोऽपिनजीर्यति ॥ चक्षुःश्रोत्रेचजीर्येतेतृष्णैकानिरुपद्रवा ॥ २५० ॥ सूच्यासूत्रंयथावस्त्रेसमानयतिसूच
कः ॥ तद्वत्संसारसूत्रंहितृष्णासूच्योपनीयते ॥ ५१ ॥ यथाशृंगंरुरोःकायेवर्द्धमानेचवर्द्धते ॥ अनंतपारादुष्पूरातृष्णादुःखशतावहा ॥ ५२ ॥ अधर्म
बहुलाचैवतस्मात्तांपरिवर्जयेत् ॥ गौतमउवाच ॥ ॥ संतुष्टःकोनशक्नोतिफलैश्चाप्यतिवर्तितुम् ॥ ५३ ॥ लुब्धइंद्रियलौल्येनसंकटान्यवगाहते ॥
सर्वत्रसंपदस्तस्यसंतुष्टंयस्यमानसं ॥ ५४ ॥ उपानद्ब्रूढपादस्यतस्यचर्मावृतेवभूः ॥ संतोषामृततृप्तानांयत्सुखंशांतचेतसां ॥ ५५ ॥ कुतस्तद्धनलुब्धानामित
श्चेतश्चधावताम् ॥ असंतोषःपरंदुःखंसंतोषःपरमंसुखम् ॥ ५६ ॥ सुखार्थीपुरुषस्तस्मात्संतुष्टःसंततंभवेत् ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ ॥ कामं
कामयमानस्ययदिकामःसमृद्धयति ॥ ५७ ॥ अथैनमपरःकामोभूयोविध्यतिबाणवत् ॥ नजातुकामःकामानामुपभोगेनशाम्यति ॥ ५८ ॥ हविषाकृष्णव

त्मेवभूयएवाभिवर्द्धते ॥ कामानभिलषन्मोहान्नरःसुखमेधते ॥ ६९ ॥ श्येनालयतरुच्छायां व्रजन्निवकर्पिजलः ॥ चतुर्सागरपर्यन्तां योभुंक्ते पृथिवीमि
 माम् ॥ २६० ॥ तुल्याश्मकाञ्चनोयश्चसकृताथौनपार्थिवः ॥ जमदग्निरुवाच ॥ प्रतिग्रहसमर्थोपिनादतेयःप्रतिग्रहम् ॥ २६१ ॥ येलोकादानशालिनां
 सतानाप्रोतिशाश्वतान् ॥ योर्थानिच्छेत्तृपाद्विप्रःशोचितव्योमहर्षिभिः ॥ ६२ ॥ नसपश्यतिमूढात्मानरकेयातनाभयम् ॥ प्रतिग्रहसमर्थोपिप्रसज्येत्प्रति
 ग्रहे ॥ ६३ ॥ प्रतिग्रहेणविप्राणांब्राह्मंतैजःप्रशाम्यति ॥ प्रतिग्रहसमर्थानानिवृत्तानांप्रतिग्रहात् ॥ ६४ ॥ यएवददतांलोकास्तएवाप्रतिगृह्णताम् ॥
 ॥ अरुन्धत्युवाच ॥ ॥ विसतंतुर्यथानित्यमंभस्थस्सततंविशेत् ॥ ६५ ॥ तृष्णाचैवमनाद्यंतातथादेहगतासदा ॥ यादुस्त्यजादुर्मातिभिर्यानजीर्य
 तिजीर्यतः ॥ ६६ ॥ योसौप्राणांतिकोरोगस्तांतृष्णांत्यजतःसुखं ॥ चांडालउवाच ॥ उग्रादितोभयाद्यस्माद्विभ्यतीमेमहेश्वराः ॥ ६७ ॥ बलीयसोदुर्व
 लवत्तस्माच्चैवविभेम्यहम् ॥ पशुसखउवाच ॥ यदाचरंतिविद्वांसःसदाधर्मपरायणाः ॥ ६८ ॥ तदेवविदुषाकार्यमात्मनोहितमिच्छता ॥ इत्युक्त्वाहेमगर्भा
 णित्यक्त्वातानिफलानिवै ॥ ६९ ॥ ऋषयोजग्मुरन्यत्रसर्वएवदृढव्रताः ॥ ततस्तेविचरंतोवैमध्यमंपुष्करंगताः ॥ २७० ॥ ददृशुःसहस्राप्राप्तंपरिव्राजंशुनःसखं ॥
 तेनेहसाहितास्तत्रगत्वाकिंचिद्वनंतरं ॥ २७१ ॥ सरःपरमपश्यंतवृत्तंपद्मैर्जलाशयम् ॥ निविष्टाःसरसस्तीरेचितयंतोगतिंशुभाम् ॥ ७२ ॥ शुनःसखोमुनीन्सर्वानु
 वाचक्षुधितांस्तदा ॥ सर्वेवदंतुसहिताःकीदृशीक्षुत्प्रवेदना ॥ ७३ ॥ तमूचुःसहितास्तेतुपरिव्राजंशुनःसखं ॥ ऋषयऊचुः ॥ शक्तिखड्गगदाभिश्चक्रतो
 मरसायकैः ॥ ७४ ॥ बाधितेवेदनायातुक्षुधयासापिनिर्जिता ॥ श्वासकुष्ठक्षयाष्टीलज्वरापस्मारशूलकैः ॥ ७५ ॥ व्याधिभिर्जनितासापिक्षुधायानाधिकाभ
 वेत् ॥ हिरण्यांगदकेयूरमकुटोज्ज्वलकुंडलाः ॥ ७६ ॥ क्षुधायांनविराजंतेतत्रयेसंस्थितानराः ॥ यथाभूमिगतंतोयंरविरश्मिर्विकर्षति ॥ ७७ ॥ तद्वच्छरीरं
 जानाढ्यःशोष्यंतेजठराग्निना ॥ नशृणोतिनचाप्रातिचक्षुषानैवपश्यति ॥ ७८ ॥ दह्यतेक्षीयतेमूढःशुष्यतेक्षुधयादितः ॥ नपूर्वादक्षिणांचापिपश्चिमांनोत्त
 रामपि ॥ ७९ ॥ नचाधोनैवचोर्द्धचक्षुधाविष्टोहिर्विदति ॥ सूक्तवंबधिरत्वंचजडत्वमथपंगुता ॥ २८० ॥ भैरवत्वममर्यादंक्षुधायांसंप्रवर्द्धते ॥ जनकंजन
 नीपुत्रान्भार्यादुहितरंतथा ॥ २८१ ॥ भ्रातरंस्वजनंवापित्यजतिक्षुधयादितः ॥ नपितृन्पूजयेत्सम्यक्देवंचापिगुरुंतथा ॥ २८२ ॥ ऋषीनुपगतांश्चापिक्षुधा
 विष्टोनविदति ॥ एवमत्रविहीनस्यभवंत्येतानिदेहिनां ॥ ८३ ॥ तदेवंसंप्रयच्छेतअन्नंश्रद्धासमन्वितः ॥ ब्रह्मभूतस्ततःसोथब्रह्मणासहमोदते ॥ ८४ ॥ सुसं
 स्कृतंचयोप्यन्नंदद्यादहरहर्द्विजे ॥ यःपठेदन्नदानंतुश्राद्धेचैवविशेषतः ॥ ८५ ॥ एकाग्रमानसोभूत्वाअमावस्येदुसंक्षये ॥ भूतोपघातसंपूर्णे श्राद्धेश्रावयते
 मृदा ॥ ८६ ॥ पितरस्तस्यतुष्यंतियावज्जीवंनसंशयः ॥ देवद्विजसमीपस्थोन्नस्यदाताविमुच्यते ॥ ८७ ॥ प्रबुद्धोवाप्रमत्तोवाप्रसंगादागतोपिवा ॥

भक्त्याविरहितोवापिशृण्वन्पापाद्विमुच्यते ॥८८॥ दानेनसंयुताविप्राःसुखिनोधर्मभागिनः ॥ यमोदमोवैनियमःप्रोक्तस्तत्त्वार्थदर्शिभिः ॥ ८९॥ ब्राह्मणानां
विशेषेणदमोधर्मःसनातनः ॥ दमस्तेजोवर्द्धयतिपवित्रोदमउत्तमः ॥ २९० ॥ विपाप्माचैवतेजस्वीपुरुषोदमतोभवेत् ॥ येकेचिन्नियमालोकेयेचधर्मा
इशुभान्वयाः ॥ ९१ ॥ सर्वयज्ञफलंचापिदमस्तेभ्योविशिष्यते ॥ तपोयज्ञस्तथादानंदमादेवप्रवर्तते ॥ ९२ ॥ किमरण्येत्वदांतस्यदांतस्यापि
किमाश्रमे ॥ यत्रयत्रवसेदांतस्तदरण्यमहाश्रमः ॥ ९३ ॥ शीलवृत्तसमेतस्यनिगृहीतेंद्रियस्यच ॥ आर्जवेवर्तमानस्यआश्रमैःकिंप्रयोजनम् ॥
॥ ९४ ॥ वनेपिदोषाःप्रभवंतिराणिगणंगृहेपिपंचेंद्रियनिग्रहस्तपः ॥ अकुत्सितेकर्मणियःप्रवर्ततेनिवृत्तरागस्यगृहंतपोवनम् ॥ ९५ ॥
सुकर्मधर्माजितजीवितानांसदाचसंतुष्यगृहेरतानाम् ॥ जितेंद्रियाणामतिथिप्रियाणंगृहेपिधर्मोनियमस्थितानाम् ॥ ९६ ॥ नशब्दशास्त्रेनिरतस्य
मोक्षो नवर्णसंगेनिरतस्यचैव ॥ नभोजनाच्छादनतत्परस्यनलोकवृत्तग्रहणे रतस्य ॥ ९७ ॥ एकांतशीलस्यदृढव्रतस्यसर्वेन्द्रियप्रीतिनिवर्तकस्य ॥
अध्यात्मयोगेगतमानसस्यमोक्षोऽध्रुवंनित्यमहिंसकस्य ॥ ९८ ॥ सुखंचदांतःस्वपितिसुखेनप्रतिबुध्यते ॥ समःसर्वेषुभूतेषुमनोयस्यप्रबुध्यते ॥ ९९ ॥
नरथेनसुखंयातिनहयेननदंतिना ॥ यथात्मनाविनीतेनसुखंयातिमहापथे ॥ ३०० ॥ नतुकुर्याद्धरिःस्पृष्टःसर्पोवाप्यतिरोषितः ॥ अरिर्वानित्यसंकुद्धोयथा
त्मादमवर्जितः ॥ ३०१ ॥ नयमंयममित्यादुरात्मावैयमउच्यते ॥ आत्मावैयमितोयेनसयमस्तुविशिष्यते ॥ २ ॥ यमोयमइतिप्रोक्तोवृथातूद्विजतेजनः ॥
आत्मावैयमितोयेनयमस्तस्यकरोति किं ॥ ३ ॥ क्रव्यादेभ्यश्चभूतेभ्योऽदान्तेभ्यश्चसदाभयम् ॥ तेषांविप्रतिषेधार्थंदंडःसृष्टःस्वयंभुवा ॥ ४ ॥ दंडोरक्षतिभूता
निदंडःपालयतेप्रजाः ॥ निवारयतिपापिष्ठान्दंडोदुर्जयएववा ॥ ५ ॥ श्यामोयुवालोहिताक्षःसर्वभूतभयावहः ॥ दंडःशास्तामनुष्याणांयस्मिन्धर्मःप्रति
ष्ठितः ॥ ६ ॥ अथाश्रमेषुसर्वेषुदमएवोत्तमव्रतम् ॥ तानिलिंगानिवक्ष्यामियैर्दांतइतिकीर्त्यते ॥ ७ ॥ अकार्पण्यमपारुष्यंसंतोषःसुविधानता ॥ अन
सूयागुरोःपूजादयाभूतेष्वपैशुनम् ॥ ८ ॥ षड्भिरेषदमःप्रोक्तऋषिभिःशांतबुद्धिभिः ॥ दयाधीनौधर्ममोक्षौतथास्वर्गश्चपार्थिव ॥ ९ ॥ अपमा
नेनकुप्येतसंमानेनप्रहृष्यति ॥ समदुःखसुखोधीरःसशांतइतिकीर्त्यते ॥ ३१० ॥ शेतेसुखंहिशांतस्तुसुखंहिप्रतिबुध्यते ॥ श्रेयस्तरमतस्तिष्ठेदवमन्ता
विनश्यति ॥ ११ ॥ अपमानितस्तुनध्यायेत्तस्यपापंकदाचन ॥ स्वधर्ममपिचावेक्ष्यपरधर्मेनदूषयेत् ॥ १२ ॥ आत्मानमपिजानीयात्परंदोषैस्तुनाक्षिपेत् ॥
मंत्रैर्हीनंक्रियाभिर्वाजन्मनाप्यथवापुनः ॥ १३ ॥ दमइच्छादयतेसर्वहीनमंगंपटोयथा ॥ अधीयतेनिरर्थन्तेनाभिजानंतियेदमम् ॥ १४ ॥ श्रुतस्यहिदमोमूलंद
मोधर्मःसनातनः ॥ योह्यात्मनस्तुल्यतेसुवर्णंतुलयादमम् ॥ १५ ॥ सतेनधृतिमान्ख्यातो नतुद्रव्येणमोहितः ॥ व्रतानामपिसर्वेषांदमएवपरायणम् ॥ १६ ॥

यद्यधीतेषङ्गानिवेदतत्त्वार्थविद्विजः ॥ दमेनतुविहीनश्चपूज्यत्वंनेहगच्छति ॥ १७ ॥ दमेनहीनंनपुनंतिवेदायद्यप्यधीताःसहषड्विंशैः ॥ सांख्यं
 चयोगश्चकुलंचजन्मतीर्थाभिषेकश्चनिरर्थकानि ॥ १८ ॥ अमृतस्येवतृप्येतअपमानस्ययोगवित् ॥ विषवच्चजुगुप्सेतसंमानस्यसदाद्विजः ॥ १९ ॥
 अपमानात्तपोवृद्धिःसंमानाच्चतपःक्षयः ॥ अर्चितःपूजितोविप्रोदुग्धागौरिवगच्छति ॥ ३२० ॥ पुनराप्यायतेधेनुःसतृणैःसलिलैर्यथा ॥ एवंजपैश्चहो
 मैश्चपुनराप्यायतेद्विजः ॥ २१ ॥ आक्रोशकसमोलोकेसुहृदन्योविनद्यते ॥ यस्तुदुष्कृतमादायसुकृतंस्वंप्रयच्छति ॥ २२ ॥ आक्रोशमानान्
 नाक्रोशेन्मन्युंस्वंप्रयच्छति ॥ सन्नियम्यतदात्मानममृतेनाभिषिचति ॥ २३ ॥ कपालंवृक्षमूलानिकुचेलमसहायता ॥ अनपेक्षाब्रह्मचर्यनय
 न्तिपरमांगतिम् ॥ २४ ॥ कामक्रोधौविनिर्जित्यकिमरण्येकरिष्यति ॥ अभ्यासेनतुवैशाखंकुलंशीलेनधार्यते ॥ २५ ॥ गुणैर्मन्त्राविधार्यन्ते
 क्रोधस्सत्त्वेनधार्यते ॥ यस्तुक्रोधंसमुत्पन्नंसंधारयतिचात्मनः ॥ २६ ॥ अक्रोधेनजपेद्वीरःकस्तेनसदृशोभुवि ॥ यस्तुक्रोधंसमुत्पन्नंसंतंसंयम्य
 तिष्ठति ॥ २७ ॥ तंसत्सारतमम्मन्येनास्मिन्सदितियःपुमान् ॥ एषपैतामहोगुह्योब्रह्मराशिस्सनातनः ॥ २८ ॥ धर्मस्यनियमोयोहिमयातेक
 थितोभृशम् ॥ अन्येचयज्वनांलोकाअन्येचापितपस्विनां ॥ २९ ॥ अन्येदमवतांलोकास्तेवैपरमपूजिताः ॥ एकःक्षमावतांदोषोद्वितीयोनोपपद्य
 ते ॥ ३३० ॥ यदिदंक्षमयायुक्तमशक्तम्मन्यतेजनः ॥ नचैषदोषोमंतव्यःक्षमाप्रज्ञावतांबलम् ॥ ३३१ ॥ प्रशमंयोभिजानातिइष्टापूर्तमहीयते ॥ यत्क्रो
 धयुक्तोजपतिजुहोतिचयदर्शति ॥ ३२ ॥ सर्वैक्षरतितत्तस्यभिन्नकुंभादिवोदकम् ॥ दमाध्यायमिमंपुण्यंप्रातरुत्थाययःपठेत् ॥ ३३ ॥ सधर्मनावमारुह्य
 दुर्गाण्य तितरिष्यति ॥ दमाध्यायमिमंपुण्यंसततंश्रावयेद्विजः ॥ ३४ ॥ सब्रह्मलोकमाप्नोतितस्मान्नच्यवतेपुनः॥ श्रूयतांधर्मसर्वस्वंश्रुत्वाचैतत्प्रधार्यताम् ॥
 ॥ ३५ ॥ आत्मनःप्रतिकूलानिपरेषांसमाचरेत् ॥ मातृवत्परदारांश्चपरद्रव्याणिलोष्ठवत् ॥ ३६ ॥ आत्मवत्सर्वभूतानियःपश्यतिसपश्यति ॥ पचनंवै
 श्वदेवाथैपराथैयच्चजीवितम् ॥ ३७ ॥ एतद्भवेच्चसर्वस्वंधातूनामिवकांचनम् ॥ सर्वभूतहितंराजन्नधीत्यामृतमश्नुते ॥ ३८ ॥ एवंवैधर्मसर्वस्वमुक्तातेतुशुनःसख
 म् ॥ तेनैवसहिताःसर्वेनिविष्टास्सरसस्तटे ॥ ३९ ॥ सरोपश्यन्सुविस्तीर्णंपद्मोत्पलजलावृतम् ॥ तत्रावतारंकृत्वातेविसानिचकलापशः ॥ ३४० ॥ ती
 रेनिक्षिप्यसरसश्चक्रुःपुण्यांजलक्रियाम् ॥ अथोत्तीर्यजलात्तस्मात्तेसमेत्यपरस्परम् ॥ ४१ ॥ विसान्येतान्यपश्यंतइदं वचनमब्रुवन् ॥ ऋषयश्चक्रुः ॥ केनक्षु
 धाभितप्तानामस्माकंपापकर्मणाम् ॥ ४२ ॥ नृशंसेनापनीतानिविसान्याहारकांक्षिणा ॥ तेशंकमानास्त्वन्योन्यंपर्यपृच्छन्द्विजोत्तमाः ॥ ४३ ॥ चक्रुश्च
 निश्चयंसर्वेश्वथंप्रतिपार्थिव ॥ कश्यपउवाच ॥ सर्वत्रसर्वहरतुन्यासलोपंकरोतुच ॥ ४४ ॥ कूटसाक्षित्वमभ्येतुविसस्तैन्यंकरोतियः ॥ दंभेनध

मर्चरतुराजानंचोपसेवताम् ॥ ४५ ॥ मधुमांसं समश्रातु विसस्तै न्यंकरोति यः ॥ अनृतं भाषतु सदा विषयांश्चोपसेवतु ॥ ४६ ॥ ददातु कन्यां शु-
 ल्केन विसस्तै न्यंकरोति यः ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ अनृतो मैथुनं यातु दिवा स्वप्नं निषेवतु ॥ ४७ ॥ अन्योन्यातिथितामेतु विसस्तै न्यंकरोति यः ॥
 एककूपे वसे द्रामे ब्राह्मणो वृषलीपतिः ॥ ४८ ॥ तस्य सालोक्यतां यातु विसस्तै न्यंकरोति यः ॥ भरद्वाज उवाच ॥ नृशंसस्सोऽस्तु सर्वेषु समृद्ध्या चाप्य-
 हंकृतः ॥ ४९ ॥ मत्सरीपिशुनश्चैव विसस्तै न्यंकरोति यः ॥ प्रत्याक्रोशत्ववाक्कुष्ठस्ताडयत्वन्यताडितः ॥ ५० ॥ विक्रीणातुरसांश्चैव
 विसस्तै न्यंकरोति यः ॥ गौतम उवाच ॥ अतिथित्वागतं प्राप्य पाकभेदं करोतु सः ॥ ५१ ॥ शूद्रान्नं च सदा श्रातु विसस्तै न्यंकरोति यः ॥ दत्त्वादानं
 कर्तयितुं परभार्यासु तुष्यतु ॥ ५२ ॥ एकाकीमिष्टमश्रातु विसस्तै न्यंकरोति यः ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ नित्यकामपरः सोऽस्तु दिवसे चैव मैथुनी ॥ ५३ ॥
 नित्यं तु पातकी चैव विसस्तै न्यंकरोति यः ॥ परापवादं वदतु परदारांश्च सेवतु ॥ ५४ ॥ परनिंदारतश्चास्तु विसस्तै न्यंकरोति यः ॥ मातरं पितरं चै-
 व सोऽवमन्यतु दुर्मतिः ॥ ५५ ॥ समातर्यन्यबुद्धिः स्याद्विसस्तै न्यंकरोति यः ॥ परपाकं सदा श्रातु परनारीं च सेवतु ॥ ५६ ॥ वेदविक्रयकृच्चैव विसस्तै
 न्यंकरोति यः ॥ जमदग्निरुवाच ॥ परस्य यातु प्रेष्यत्वं स तु जन्मनि जन्मनि ॥ ५७ ॥ सर्वधर्मक्रियाहीनो विसस्तै न्यंकरोति यः ॥ शुनः सख उवाच ॥ न्याये
 न वेदानध्येतु गृहस्थोऽस्तु प्रियातिथिः ॥ ५८ ॥ सत्यं वदतु वाजसं विसस्तै न्यंकरोति यः ॥ अग्निं जुहोतु विधिवद्यज्ञं यजतु नित्यशः ॥ ५९ ॥ ब्रह्मणस्सदनं या-
 तु विसस्तै न्यंकरोति यः ॥ ऋषय ऊचुः ॥ इष्टमेव द्विजातीनां यदिदं शपथं कृतं ॥ ६० ॥ त्वया कृतं विसस्तै न्यंसर्वेषां नः शुनः सख ॥ शुनः सख उवाच ॥ मया ह्यं-
 तर्हि तान्यासन्नविसानीमानिवो द्विजाः ॥ ६१ ॥ धर्मं च श्रोतु कामेन जानीध्वं मां च वासवम् ॥ अलोभादक्षया लोकाजिता वो मुनिसत्तमाः ॥ ६२ ॥ विमानमधि-
 तिष्ठध्वं गच्छामस्मि दशालयम् ॥ ततो महर्षयस्ते तु विज्ञायाथ पुरंदरम् ॥ ६३ ॥ ऊचुः पुरंदरं चेदं वाक्यं वाक्यविशारदाः ॥ इहागत्य नरो यस्तु मध्यमं पुष्करं
 विशेत् ॥ ६४ ॥ त्रिरात्रोपोषितो भूत्वा लभेदावश्यं फलम् ॥ द्वादशवार्षिकी दीक्षा स्मृता यातु वनौकसां ॥ ६५ ॥ तस्याः फलं समग्रं चलभेदिह न संशयः ॥ नासौ
 दुर्गतिमाप्नोति स्वर्गणैः सह मोदते ॥ ६६ ॥ विरिञ्चिस्थानं समासाद्य तिष्ठ द्वै ब्रह्मणो दिनम् ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ इंद्रेण सह संप्रीतास्तदा जग्मुस्त्रिविष्टपम् ॥ ६७ ॥
 एवं विलोभ्यमानास्ते लोभैर्बहुविधैरिह ॥ नैव लोभं तथा च कुस्तेन जग्मुस्त्रिविष्टपम् ॥ ६८ ॥ इदं यः शृणुयान्नित्यमृषीणां चरितं शुभम् ॥ विमुक्तः सर्वपापेभ्यः
 स्वर्गलोके महियते ॥ ६९ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणे प्रथमे सृष्टिखंडे सप्तर्षिसंवादो नामैकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्याश्चर्यवती
 रम्या कथेयं पापनाशिनी ॥ विस्तरेण च मे ब्रूहि याथातथ्येन पृच्छतः ॥ १ ॥ माहात्म्यं मध्यमस्यापि ऋषिभिः परिकीर्तितम् ॥ फलं चान्नस्य कथितं माहात्म्यं च दमस्य

तु ॥ २ ॥ विष्णुनाचपदन्यासःकृतोयत्रमहासुने॥कनीयसस्तथोत्पत्तिर्यथाभूतावदस्वमे ॥ ३ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ पुरारथंतरेकलपेराजासीत्पुष्पवाहनः॥ना
 म्नालोकेषुविख्यातस्तेजसासूर्यसन्निभः ॥ ४ ॥ तपसातस्यतुष्टेनचतुर्वक्त्रेणभारत ॥ कमलंकांचनंदत्तंयथाकामगमनृप ॥ ५ ॥ सप्तद्वीपानिलोकंचय
 थेष्टंविचरत्सदा ॥ कल्पादौतुसमंद्रीपंतस्यपुष्करवासिना ॥ ६ ॥ लोकेनपूजितंतस्मात्पुष्करद्वीपमुच्यते ॥ तदेवब्रह्मणादत्तंयानमस्यततो
 बुजम् ॥ ७ ॥ पुष्पवाहनइत्याहुस्तस्मात्तदेवदानवाः ॥ नौपम्यमस्तीहजगत्त्रयेपिब्रह्मांबुजस्थस्यचतस्यराज्ञः ॥ ८ ॥ तपोनुभावादथत
 स्यराज्ञीनारीसहस्रैरभिवंद्यमाना ॥ नाम्नाचलावण्यवतविभूवयापार्वतीवेष्टतमाभवस्य ॥ ९ ॥ तस्यात्मजानामयुतंबभूवधर्मात्मनामश्रयधनुर्ध
 राणाम् ॥ तदात्मजांस्तानभिवीक्ष्यराजामुहुर्मुहुर्विस्मयमाससाद ॥ १० ॥ सोभ्यागतंपूज्यमुनिप्रवरिंप्रचेतसंवाक्यमिदंबभाषे ॥ कस्मा
 द्विभूतिरचलामरमर्त्यपूजाजाताकथंकमलजासदृशीसुराज्ञी ॥ ११ ॥ भार्यामयापतपसापरितोषितेनदत्तंममांबुजगृहंचमुनींद्रधात्रा ॥ य
 स्मिन्प्रविष्टमपिकोटिशतंनृपाणांसामात्यकुंजररथौघजनावृतानां ॥ १२ ॥ नालक्ष्यतेक्वगतमम्बरगामिभिश्चतारागणेंदुरविरिमाभिरप्यगम्यम् ॥
 तस्मात्किमन्यजननीजठरोद्भवेनधर्मादिकंकृतमशेषजनातिगंयत् ॥ १३ ॥ सर्वैर्मयाथतनयैरथवानयापिसद्भार्ययातदखिलंकथयप्रचेतः ॥
 सोप्यभ्यधादथभवांतरितंतिरीक्ष्यपृथ्वीपतेशृणुतदद्भुतेहेतुवृत्तम् ॥ १४ ॥ जन्माभवत्तवतुलुब्धकुलेपिघोरंजातस्त्वमप्यनुदिनंकिलपापकारी
 वपुरप्यभूत्तवपुनःपुरुषांगसंधिदुर्गधिसत्त्वकुनखाभरणंसमंतात् ॥ १५ ॥ नचतेसुहृन्नसुतबंधुजनोनतादृक्नैवस्वसानजननीचतदाभिज्ञस्ता ॥ अ
 तिसंमतापरमभीष्टतमाभिमुखीजातामहीशतवयोषिदियंसुरूपा ॥ १६ ॥ अभूदनावृष्टिरतीवरौद्राकदाचनाहारनिमित्तमस्यां ॥ क्षुत्पीडितेनभवता
 तुयदानकिंचिदासादितंवन्यफलादिभक्ष्यं ॥ १७ ॥ अथाभिदृष्टंमहदंबुजाढ्यंसरोवरंपंकपरीतरोधः ॥ पद्मान्यथादायततोबहूनिगतःपुरंवैदिशनामधेयं
 ॥ १८ ॥ तन्मूल्यलाभायपुरंसमस्तंभ्रांतंत्वयाशेषमहस्तदासीत् ॥ क्रेतानकश्चित्कमलेषुजातःक्लान्तःपरंक्षुत्परिपीडितश्च ॥ १९ ॥ उपविष्टस्त्व
 मेकस्मिन्सभार्योभवनांगणे ॥ ततोरात्रौभवांस्तत्रअश्रौषीन्मंगलध्वनिं ॥ २० ॥ सभार्यस्तत्रगतवान्यत्रासौमंगलध्वनिः ॥ तत्रमंडलमध्यस्थाविष्णो
 रर्चाविलोकिता ॥ २१ ॥ वेद्यानंगवतीनामविभ्रतीद्वादशीव्रतं ॥ समाप्यमाघमासस्यद्वादश्यांलवणाचलं ॥ २२ ॥ न्यवेदयत्तुगुरवेशय्यांचोपस्करा
 न्विताम् ॥ अलंकृत्यहृषीकेशंसौवर्णसममादरात् ॥ २३ ॥ सातुदृष्टाततस्ताभ्यामिदंचपरिचितं ॥ किमेभिःकमलैःकार्यवरंविष्णुरलंकृतः ॥ २४ ॥
 इतिभक्तिस्तदाजातादंपत्योस्तुनरेश्वर॥तत्प्रसंगात्समभ्यर्च्यकेशवलवणाचलं ॥ २५ ॥ शय्याचपुष्पप्रकरैःपूजिताभूच्चसर्वशः ॥ अथानंगवतीतुष्टातयो

प० पु०
॥ ६८ ॥

धोन्यशतत्रयम् ॥ २६ ॥ दीयतामादिदेशाथकलधौतपलत्रयं ॥ नगृहीतंततस्ताभ्यामहासत्वावलंबनात् ॥ २७ ॥ अनंगवत्याचपुनस्तयोरन्नं
चतुर्विधं ॥ आनीयव्याहृतंचान्नंभुज्यतामितिभूपते ॥ २८ ॥ ताभ्यांचतदपित्यक्तंभोक्ष्यावःश्वोवरानने ॥ प्रसंगादुपवासोनौतवाद्यास्तुशुभावहः ॥ २९ ॥
जन्मप्रभृतिपापिष्ठावावादेविदृढव्रते ॥ त्वत्प्रसंगाद्भवद्देहधर्मलेशोस्तुनाविह ॥ ३० ॥ इतिजागरणंताभ्यांतत्प्रसंगादनुष्ठितं ॥ प्रभातेचतया
दत्ताशय्यासलवणाचला ॥ ३१ ॥ ग्रामश्चगुरवेभक्त्याविप्रेभ्योद्वादशैवतु ॥ वस्त्रालंकारसंयुक्तागावश्चकनकान्विताः ॥ ३२ ॥ भोजनंचसुहृन्मि
त्रदीनांधकृपणैःसह ॥ तच्चलुब्धकदांपत्यंपूजयित्वाविसर्जितम् ॥ ३३ ॥ सभवान्लुब्धकोजातःसपत्नीकोनृपेश्वरः ॥ पुष्करप्रकरात्तस्मात्केशवस्य
तुपूजनात् ॥ ३४ ॥ विनष्टाशेषपापस्यतवपुष्करमंदिरं ॥ तस्यसत्यस्यमाहात्म्यादलोभतपसानृप ॥ ३५ ॥ प्रादात्कामगमंयानंलोकनाथश्चतुर्मुखः ॥ संतुष्टस्त
वराजेंद्रपुष्करंत्वंसमाश्रय ॥ ३६ ॥ कल्पंसत्वंसमासाद्यविभूतिद्वादशीव्रतं ॥ कुरुराजेंद्रनिर्वाणमवश्यंसमवाप्स्यासि ॥ ३७ ॥ एतदुक्त्वातुसमुनिस्तत्रै
वांतरधीयत ॥ राजायथोक्तंचपुनरकरोत्पुष्पवाहनः ॥ ३८ ॥ इदमाचरतोरजन्नखंडव्रतताभवेत् ॥ यथाकथंचित्कालेनद्वादशद्वादशीर्नृप
॥ ३९ ॥ कर्तव्याशक्तितोदेवविप्रेभ्योदक्षिणानृप ॥ ज्येष्ठेगावःप्रदातव्यामध्यमेभूमिरुत्तमा ॥ ४० ॥ कनिष्ठेकांचनंदेयमित्येषादक्षिणा
स्मृता ॥ प्रथमंब्रह्मदैवत्यंद्वितीयंवैष्णवंतथा ॥ ४१ ॥ तृतीयंरुद्रदैवत्यंत्रयोदेवास्त्रिषुस्थिताः ॥ इतिकलुषविदारणंजनानांपठतिचयस्तु
शृणोतिचापिभक्त्या ॥ ४२ ॥ मतिमपिचसयातिदेवलोकेवसतिचरोमसमानिवत्सराणि ॥ अथातःसंप्रवक्ष्यामिव्रतानामुत्तमंव्रतं ॥ ४३ ॥ कथितंतेनरुद्रे
णमहापातकनाशनम् ॥ नक्तमब्दंचरित्वातुगवासार्धकुटुंबिने ॥ ४४ ॥ हैमंचक्रंन्निशूलंचदद्याद्विप्रायवाससी ॥ एवंयःकुरतेपुण्यंशिवलोकेसमोद
ते ॥ ४५ ॥ एतदेवव्रतंनाममहापातकनाशनम् ॥ यस्वेकभक्तेनक्षिपेद्धेनुंवृषसमन्विताम् ॥ ४६ ॥ धेनुंतिलमयींदद्यात्सपदंयातिशांकरम् ॥
एतद्रुद्रव्रतंनामभयशोकविनाशनम् ॥ ४७ ॥ यश्चनीलोत्पलंहैमंशर्करापात्रसंयुतम् ॥ एकांतरितनक्ताशीसमांतेवृषसंयुतम् ॥ ४८ ॥ वैष्णवंसपदंया
तिनीलव्रतमिदंस्मृतम् ॥ आषाढादिचतुर्मासमभ्यंगंवर्जयेन्नरः ॥ ४९ ॥ भोजनोपस्करंदद्यात्सयातिभवनंहरेः ॥ जनप्रीतिकरंनृणांप्रीतिव्रतमिहो
च्यते ॥ ५० ॥ वर्जयित्वाधौयस्तुदधिक्षीरघृतैक्षवम् ॥ दद्याद्रस्त्राणिसूक्ष्माणिरसपात्रेणसंयुतम् ॥ ५१ ॥ संपूज्यविप्रमिथुनंगौरीमेप्रीयतामिति ॥
एतद्गौरीव्रतंनामभवानीलोकदायकम् ॥ ५२ ॥ पुण्यादौयस्त्रयोदश्यांकृत्वानक्तमथोपुनः ॥ अशोकंकांचनंदद्यादिक्षुयुक्तंदशांगुलम् ॥ ५३ ॥ विप्रायवस्त्रसंयुक्तं
प्रद्युम्नःप्रीयतामिति ॥ कल्पंविष्णुपुरेस्थित्वाविशोकस्स्यात्पुनर्नृप ॥ ५४ ॥ एतत्कामव्रतंनामसदाशोकविनाशनम् ॥ आषाढादिव्रतेयस्तुवर्जयेद्यःफला

प्र०सू०खं०
अ०२०

॥ ६८ ॥

शनम् ॥ ५५ ॥ चातुर्मास्येनिवृत्तेतुघटं सर्पिर्गुडान्वितम् ॥ कार्तिक्यांतत्पुनर्हैमं ब्राह्मणायनिवेदयेत् ॥ ५६ ॥ सरुद्रलोकमाप्नोतिशिवव्रतमिदं स्मृतम् ॥
 वर्जयेद्यस्तुपुष्पाणिहेमंतेशिशिरावृते ॥ ५७ ॥ पुष्पत्रयंचफालगुन्यांकृत्वाशक्त्याचकांचनम् ॥ दद्याद्द्विकालवेलायांप्रीयेतांशिवकेशवौ ॥ ५८ ॥ दत्त्वा
 परंपदंयातिसौम्यव्रतमिदं स्मृतम् ॥ फाल्गुनादितृतीयायांलवणंयस्तुवर्जयेत् ॥ ५९ ॥ समांतिशयनंदद्याद्दृंहंचोपस्कुरान्वितम् ॥ संपूज्यविप्रमिथुनंभवा
 नीप्रीयतामिति ॥ ६० ॥ गौरीलोकेवसेत्कल्पंसौभाग्यव्रतमुच्यते ॥ संध्यामौनंनरःकृत्वासमांतेघृतकुंभकम् ॥ ६१ ॥ वस्त्रायुग्मतिलान्घंटान्ब्राह्मणायनिवेद
 येत् ॥ लोकंसारस्वतंयातिपुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ ६२ ॥ एतत्सारस्वतंनामरूपविद्याप्रदायकम् ॥ लक्ष्मीमभ्यर्च्यपंचम्यामुपवासीभवेन्नरः ॥ ६३ ॥
 समांतेहेमकमलंदद्याद्धेनुसमन्वितम् ॥ सवैविष्णुपदंयातिलक्ष्मीःस्याज्जन्मजन्मनि ॥ ६४ ॥ एतल्लक्ष्मीव्रतंनामदुःखशोकविनाशनम् ॥ कृत्वोपलेप
 नंशंभोरग्रतःकेशवस्यच ॥ ६५ ॥ यावदब्दंपुनर्देयाधेनुर्जलघटस्तथा ॥ जन्मायुतंसराजास्यात्ततःशिवपुरं व्रजेत् ॥ ६६ ॥ एतदायुर्व्रतंनाम
 सर्वकामप्रदायकम् ॥ अश्वत्थंभास्करंगंगांप्रणम्यैकाग्रमानसः ॥ ६७ ॥ एकभक्तंनरः कुर्यादब्दमेकंविमत्सरः ॥ व्रतांतेविप्रमिथुनंपूज्यधेनुत्रया
 न्वितम् ॥ ६८ ॥ वृक्षंहिरण्यमंदद्यात्सोश्वमेधफलंलभेत् ॥ एतत्कीर्तिव्रतंनामभूतिकीर्तिफलप्रदम् ॥ ६९ ॥ घृतेनस्नपनंकृत्वाशंभोर्वाकेशवस्यवा ॥ अ
 क्षताभिःसपुष्पाभिःकृत्वागोमयमंडलम् ॥ ७० ॥ समांतेहेमकमलंतिलधेनुसमन्वितम् ॥ शूलमष्टांगुलंदद्याच्छिवलोकेमहीयते ॥ ७१ ॥ सामगायनकं
 चैवसामव्रतमिहोच्यते ॥ नवम्यामेकभक्तंतुकृत्वाकन्याश्चशक्तिः ॥ ७२ ॥ भोजयित्वासमंदद्याद्धेमकंचुकवाससी ॥ हैमसिंहंचविप्रायदद्याच्छिवपदं
 जेत् ॥ ७३ ॥ जन्मार्बुदंसुरूपःस्याच्छत्रुभिश्चापराजितः ॥ एतद्वीरव्रतंनामनराणांचसुखप्रदम् ॥ ७४ ॥ चैत्रादिचतुरोमासाञ्जलंदद्यादयान्वितः ॥ व्रतांते
 मणिकंदद्यादन्नं वस्त्रसमन्वितम् ॥ ७५ ॥ तिलपात्रंहिरण्यंचब्रह्मलोकेमहीयते ॥ कल्पांतेभूतिजननमानंदव्रतमुच्यते ॥ ७६ ॥ पंचामृतेनस्नपनंकृत्वासंव
 त्सरंविभोः ॥ वत्सरांतेपुनर्दद्याद्धेनुंपंचामृतान्वितां ॥ ७७ ॥ विप्रायदद्याच्छंखंचसपदंयातिशांकरम् ॥ राजाभवतिकल्पांतेधृतिव्रतमिदं स्मृतम् ॥ ७८ ॥
 वर्जयित्वापुमान्मांसंव्रतांतोगोप्रदोभवेत् ॥ तद्वद्धेममृगंदद्यात्सोश्वमेधफलंलभेत् ॥ ७९ ॥ अहिंसाव्रतमित्युक्तंकल्पांतेभूपतिर्भवेत् ॥ कल्यमुत्थायवैस्नानं
 कृत्वादांपत्यमर्चयेत् ॥ ८० ॥ भोजयित्वायथाशक्तिमाल्यवस्त्रविभूषणैः ॥ सूर्यलोकेवसेत्कल्पंसूर्यव्रतमिदं स्मृतम् ॥ ८१ ॥ आषाढादिचतुर्मासंप्रातःस्ना
 यीभवेन्नरः ॥ विप्रायभोजनंदत्वाकार्तिक्यांगोप्रदोभवेत् ॥ ८२ ॥ सवैष्णवपदंयातिविष्णुव्रतमिदं स्मृतम् ॥ अयनादयनंयावद्वर्जयेत्पुष्पसर्पिषी ॥ ८३ ॥
 तदंतेपुष्पमन्त्रानिघृतधेन्वासहैवतु ॥ दत्त्वाशिवपदंयातिविप्रायघृतपायसम् ॥ ८४ ॥ एतच्छीलव्रतंनामशीलारोग्यफलप्रदम् ॥ यावत्समंभवेद्यस्तुपंचद

श्यांपयोव्रतः ॥ ८५ ॥ समांतिश्राद्धकृद्दद्याद्वाश्वपंचपयस्विनीः ॥ वासांसिचपिशंगानिजलकुंभयुतानिच ॥ ८६ ॥ सयातिवैष्णवलोकंपितृणांतारये
च्छतम् ॥ ८७ ॥ कल्पांतेराजराजेंद्रपितृव्रतमिदंस्मृतम् ॥ संध्यादीपप्रदोयस्तुघृतैस्तैलंविजर्जयेत् ॥ ८८ ॥ समांतेदीपकंदद्याच्चक्रंशूलंचकांचनम् ॥
वस्त्रयुग्मंचविप्रायसतेजस्वीभवेन्नरः ॥ ८९ ॥ रुद्रलोकमवाप्नोतिदीप्तिव्रतमिदंस्मृतम् ॥ कार्तिकादितृतीयायां प्राश्य गोमूत्रयावकम् ॥ ९० ॥ नक्तं
चरेदब्दमेकमब्दान्ते गोप्रदोभवेत् ॥ गौरीलोके वसेत्कल्पंततोराराजा भवेदिह ॥ ९१ ॥ एतद्गुह्यव्रतं नाम सदा कल्याणकारकम् ॥ वर्जयेच्चतुरो
मासान्यस्तु गन्धानुलेपनम् ॥ ९२ ॥ शुक्तिगन्धाक्षतान्दद्याद्विप्राय सितवाससी ॥ वारुणं पदमाप्नोति दृढव्रतमिदं स्मृतम् ॥ ९३ ॥ वैशाखे पुष्पल
वणंवर्जयेदथगोप्रदः ॥ भूत्वा विष्णुपदेकल्पंस्थित्वाराजा भवेदिह ॥ ९४ ॥ एतच्छान्तिव्रतं नाम कीर्तिकामफलप्रदम् ॥ ब्रह्माण्डं काञ्चनं
कृत्वा तिलराशिसमन्वितम् ॥ ९५ ॥ घृतेनान्यप्रदो भूत्वा वह्निं संतर्प्य स द्विजम् ॥ संपूज्य विप्रदां पत्यंभाल्य वस्त्राविभूषणैः ॥ ९६ ॥ शक्तितस्त्रिप
लादूर्ध्वं विश्वात्माप्रीयतामिति ॥ पुण्येऽह्नि दद्यादपरे ब्रह्मयात्य पुनर्भवम् ॥ ९७ ॥ एतद्ब्रह्मव्रतं नाम निर्वानफलदं नृणाम् ॥ यश्चोभयमुखो दद्यात्प्रभृत
सकलान्विताम् ॥ ९८ ॥ दिनंपयोव्रतं तिष्ठेत्सयातिपरमंपदम् ॥ एतद्वैसुव्रतं नाम पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ ९९ ॥ त्र्यहंपयोव्रतः स्थित्वा काञ्चनं कल्पपा
दपम् ॥ पलादूर्ध्वं यथाशक्ति तण्डुलप्रस्थसंयुतम् ॥ १०० ॥ दत्त्वा ब्रह्मपदं याति भीमव्रतमिदं स्मृतम् ॥ मासोपवासी यो दद्याद्धेनुं विप्राय शोभना
म् ॥ १०१ ॥ सवैष्णवपदं याति भीमव्रतमिदं स्मृतम् ॥ दद्याद्विंशत्पलादूर्ध्वं महीकृत्वा तु काञ्चनीम् ॥ १०२ ॥ दिनंपयोव्रतं तिष्ठेद्गुह्यलोके महीय
ते ॥ धनप्रदमिदं प्रोक्तं सप्तकल्पशतानुगम् ॥ ३ ॥ माघे मास्यथचैत्रे वा गुडधेनुप्रदो भवेत् ॥ गुह्यव्रतं तृतीयायां गौरीलोके महीयते ॥ ४ ॥ महा
व्रतमिदं नाम परमानन्दकारकम् ॥ पक्षोपवासी यो दद्याद्विप्राय कपिलाद्वयम् ॥ ५ ॥ सब्रह्मलोकमाप्नोति देवासुरसुपूजितः ॥ कल्पान्ते सर्वराजा
स्यात्प्रभाव्रतमिदं स्मृतम् ॥ १०६ ॥ वत्सरं त्वेकभक्ताशिसिद्धयजलकुंभदः ॥ शिवलोके वसेत्कल्पं प्राप्तिव्रतमिदं स्मृतम् ॥ ७ ॥ नक्ताशीत्वष्टमी
पुरुषाद्वत्सरांते तु धेनुदः ॥ पौरंदरं पुरं याति सुगतिव्रतमुच्यते ॥ ८ ॥ इंधनं यो ददेद्विषे वर्षादींश्चतुरस्त्वृतून् ॥ घृतधेनुप्रदो ते च स परब्रह्मगच्छति ॥ ९ ॥
वैश्वानरव्रतं नाम सर्वपापप्रणाशनम् ॥ एकादश्यां तु नक्ताशीयश्चक्रं विनिवेदयेत् ॥ १० ॥ कृत्वा समांति सौवर्णं विष्णोः पदमवाप्नुयात् ॥ एतत्कृष्णव्रतं नाम क
ल्पांते राज्यलाभकृत् ॥ १११ ॥ पायसाशिसमांते तु दद्याद्विप्राय गोयुग्मम् ॥ लक्ष्मीलोके वसेत्कल्पमेतद्देवीव्रतं स्मृतं ॥ ११२ ॥ सप्तम्यां नक्तभुग्दद्या
त्समाप्ते गांपयस्विनीं ॥ सूर्यलोकमवाप्नोति भानुव्रतमिदं स्मृतं ॥ १३ ॥ चतुर्थ्यां नक्तभुग्दद्याद्धेमंते गोयुगंतथा ॥ एतद्वैनायकं नाम शिवलोकफलप्र

दम् ॥ १४ ॥ महाफलानियस्त्यक्त्वाचातुर्मास्यंद्विजातये ॥ हैमानिकार्तिकेदद्याद्धोमान्तेगोयुगंतथा ॥ १५ ॥ एतत्सौरव्रतं नामसूर्यलोकफलप्रदम् ॥
 द्वादशाद्वादशीर्यस्तुसमाप्योपोषणेनृप ॥ १६ ॥ गोवस्त्रकांचनैर्विप्रान्पूजयेच्छक्तितोनरः ॥ परंपदमवाप्नोतिविष्णुव्रतमिदंस्मृतं ॥ १७ ॥ चतुर्द
 श्यांतुनक्ताशीसमान्तेगोयुगप्रदः ॥ शैवंपदमवाप्नोतित्रैयंबकमिदंस्मृतम् ॥ १८ ॥ सप्तरात्रोषितोदद्याद्घृतकुंभंद्विजातये ॥ वरव्रतमिदंप्राहुर्ब्रह्मलोकफल
 प्रदम् ॥ १९ ॥ असौकाशीसमासाद्यधेनुंदत्तेपयस्विनीम् ॥ शक्रलोकेवसेत्कल्पमिदंमंत्रव्रतंस्मृतम् ॥ २० ॥ मुखवासंपरित्यज्यसमांतेगोप्रदोभवेत् ॥ वारुणं
 लोकमाप्नोतिवारुणव्रतमुच्यते ॥ २१ ॥ चांद्रायणंचयःकुर्याद्धैमंचंद्रनिवेदयेत् ॥ चंद्रव्रतमिदंप्रोक्तंचंद्रलोकफलप्रदम् ॥ २२ ॥ ज्येष्ठेपंचतपायोंतेहेमधे
 नुप्रदोदिवम् ॥ यात्यष्टमीचतुर्दश्योरुद्रव्रतमिदंस्मृतम् ॥ २३ ॥ सकृद्विधानकंकुर्यात्तृतीयायांशिवालये ॥ समाप्तेधेनुदोयातिभवानीव्रतमुच्यते ॥ २४ ॥
 माघेनिश्यार्द्रवासाःस्यात्सप्तम्यांगोप्रदोभवेत् ॥ दिविकल्पंवसित्वेहराजास्यात्पवनव्रतम् ॥ २५ ॥ त्रिरात्रोषितोदद्यात्फाल्गुन्यांभवनंशुभम् ॥
 आदित्यलोकमाप्नोतिधामव्रतमिदंस्मृतम् ॥ २६ ॥ त्रिसंध्यंपूज्यदांपत्यमुपवासीविभूषणैः ॥ ददन्मोक्षमवाप्नोतिमोक्षव्रतमिदंस्मृतम् ॥ २७ ॥ दत्त्वासित
 द्वितीयायामिंदौलवणभाजनम् ॥ समाप्तेगोप्रदोयातिविप्रायशिवमंदिरम् ॥ २८ ॥ कांस्यंसवस्त्रंराजेन्द्रदक्षिणासहितंतथा ॥ समाप्तेगांचयोद
 द्यात्सयातिशिवमंदिरम् ॥ २९ ॥ कल्पांतेराजराजस्स्यात्सोमव्रतमिदंस्मृतम् ॥ प्रतिपत्स्वेकभक्ताशीसमाप्तेचफलप्रदः ॥ ३० ॥ वैश्वानरपदंयातिशि
 खिव्रतमिदंस्मृतम् ॥ हैमंपलद्वयादूर्ध्वैरथमश्वयुगान्वितम् ॥ ३१ ॥ दद्यात्कृतोपवासःसदिविकल्पशतंवसेत् ॥ तदंतैराजराजस्स्यादश्वव्रतमिदंस्मृतम् ॥ ३२ ॥
 तद्वद्धेमरथंदद्यात्करिभ्यांसंयुतंपुनः ॥ सत्यलोकेवसेत्कल्पंसहस्रमपिभूमिपः ॥ ३३ ॥ भवेदिहागतोभूम्यांकरिव्रतमिदंस्मृतम् ॥ दशम्यामेकभक्ता
 शीसमाप्तेदशधेनुदः ॥ ३४ ॥ दीपंचकांचनंदद्याद्ब्रह्माण्डाधिपतिर्भवेत् ॥ एतद्विश्वव्रतं नाममहापातकनाशनम् ॥ ३५ ॥ कन्यादानं
 तुकार्तिव्यापुष्करेयःकरिष्यति ॥ एकविंशद्गुणोपेतोब्रह्मलोकंगमिष्यति ॥ ३६ ॥ कन्यादानात्परंदानंनैवचास्त्यधिकंकचित् ॥ पुष्करेतुवि
 शेषेणकार्तिव्यांतुविशेषतः ॥ ३७ ॥ विप्रायविधिवदेयंतेषांलोकोक्षयोभवेत् ॥ तिलपिष्ठमयंकृत्वागजरत्नसमन्वितम् ॥ ३८ ॥ विप्राययेप्रयच्छंति
 जलमध्येस्थितानराः ॥ तेषांचैवाक्षयोलोकोभविताभूतसंप्लवम् ॥ ३९ ॥ यःपठेच्छृणुयाद्यापिव्रतषष्ठिमनुत्तमाम् ॥ मन्वंतरशतंसोपिगंधर्वाधिपतिर्भ
 वेत् ॥ ४० ॥ षष्ठिव्रतंभारतपुण्यमेतत्तद्वोदितंविश्वजनीनमद्य ॥ श्रोतुंयदीच्छातवराजराजशृणुद्विजातेःकरणीयमेतत् ॥ १४१ ॥ नैर्मल्यंभावशुद्धिश्च
 विनास्नानंनविद्यते ॥ तस्मान्मनोविशुद्धयर्थंस्नानमादौविधीयते ॥ ४२ ॥ अनुद्धतैरुद्धतैर्वाजलैःस्नानंसमाचरेत् ॥ तीर्थप्रकल्पयेद्विद्वान्मूलमंत्रेण

मंत्रवित् ॥ ४३ ॥ नमोनारायणायेतिमूलमंत्रउदाहृतः ॥ सदर्भपाणिर्विधिनाआचांतःप्रयतःशुचिः ॥ ४४ ॥ चतुर्हस्तसमायुक्तंचतुरश्रंसमंततः ॥ प्रक
 ल्प्यावाहयेद्वंगामेभिर्मंत्रैर्विचक्षणः ॥ ४५ ॥ विष्णोःपादप्रसूतासिवैष्णवीविष्णुदेवता ॥ त्राहिनस्त्वेनसस्तस्मादाजन्ममरणांतिकात् ॥ ४६ ॥ तिस्रःकोट्यो
 र्धकोटीचतीर्थानांवायुरब्रवीत् ॥ दिविभुव्यंतरिक्षेचतानितेसंतिजाह्नुवि ॥ ४७ ॥ नंदिनीत्येवतेनामदेवेषुनलिनीतिच ॥ दक्षापृथ्वीच
 सुभगाविश्वकायाशिवासिता ॥ ४८ ॥ विद्याधरीसुप्रसन्नातथालोकप्रसादिनी ॥ क्षेमाचजाह्नवीचैवशांताशांतिप्रदायिनी ॥ ४९ ॥ एतानिपुण्य
 नामानिस्नानकालेप्रकीर्तयेत् ॥ भवेत्सन्निहितातत्रगंगात्रिपथगामिनी ॥ १५० ॥ सप्तवाराभिजप्तेनकरसंपुटयोजितम् ॥ मूर्ध्निकुर्याज्जलंभूयस्त्रिचतुः
 पंचसप्तधा ॥ ५१ ॥ स्नानंकुर्यान्मृदातद्वदामंत्र्यतुविधानतः ॥ अश्वक्रांतेरथक्रांतेविष्णुक्रांतेवसुंधरे ॥ ५२ ॥ मृत्तिकेहरमेपापंयन्मयादुःष्कृतंकृत
 म् ॥ उद्धृतासिवराहेणकृष्णेनशतबाहुना ॥ ५३ ॥ नमस्तेसर्वलोकानांप्रभवारणिसुव्रते ॥ एवंस्नात्वाततःपश्चादाचम्यतुविधानतः ॥ ५४ ॥ उत्थायवाससी
 शुभ्रेशुद्धेतुपरिधायवै ॥ ततस्तुतर्पणंकुर्यान्नैलोक्याप्यायनायवै ॥ ५५ ॥ ब्रह्माणंतर्पयेत्पूर्वविष्णुरुद्रंप्रजापतीन् ॥ देवायक्षास्तथानागागंधर्वाप्सरसां
 गणाः ॥ ५६ ॥ क्रूरास्सर्पाःसुपर्णाश्चतरवोजंभकादयः ॥ विद्याधराजलधरास्तथैवाकाशगामिनः ॥ ५७ ॥ निराधाराश्चयेजीवापापधर्मरताश्च
 ये ॥ तेषामाप्यायनायैतद्दीयतेसलिलंमया ॥ ५८ ॥ कृतोपवीतोदेवेभ्योनिवीतीचभवेत्ततः ॥ मनुष्यांस्तर्पयेद्भक्त्याऋषिपुत्रानृषींस्तथा ॥ ५९ ॥
 सनकश्चसनंदश्चतृतीयश्चसनातनः ॥ कपिलश्चासुरिश्चैववोदुःपंचशिखस्तथा ॥ १६० ॥ सर्वेतेतृप्तिमायांतुमहत्तेनांबुनासदा ॥ मरीचिमंत्र्यंगिरसौपुलस्त्यं
 पुलहंक्रतुम् ॥ ६१ ॥ प्रचेतसंवसिष्ठंचभृगुंनारदमेवच ॥ देवब्रह्मऋषीन्सर्वांस्तर्पयेत्साक्षतोदकैः ॥ ६२ ॥ अपसव्यंततःकृत्वासव्यंजानुचभूतले ॥
 अग्निष्वात्तांस्तथासौम्यान्हविष्मतस्तथोष्मपान् ॥ ६३ ॥ सुकालिनोबर्हिषदस्तथाचैवाज्यपान्पुनः ॥ संतर्पयेत्पितृन्भक्त्यासतिलोदकचंदनैः ॥ ६४ ॥
 सदर्भपाणिर्विधिनापितृन्स्वांस्तर्पयेत्ततः ॥ पित्रादीन्नामगोत्रेणतथामातामहानपि ॥ ६५ ॥ संतर्प्यविधिवद्भक्त्याइमंमंत्रमुदीरयेत् ॥ योबांधवाबांधवायेयेन्यजन्म
 निबांधवाः ॥ ६६ ॥ तेतृप्तिमखिलायांतुयेप्यस्मत्तोयकांक्षिणः ॥ आचम्यविधिनासम्यगालिखेत्पद्मग्रतः ॥ ६७ ॥ साक्षताद्भिस्सपुष्पाभिःसतिलारु
 णचंदनैः ॥ अर्घ्यंदद्यात्प्रयत्नेनसूर्यनामानुकीर्तनैः ॥ ६८ ॥ नमस्तेविश्वरूपायनमस्तेविष्णुरूपिणे ॥ सर्वदेवनमस्तेस्तुप्रसीदममभास्कर ॥ ६९ ॥ दि
 वाकरनमस्तेस्तुप्रभाकरनमोस्तुते ॥ एवंसूर्यनमस्कृत्यात्रिःकृत्वाचप्रदक्षिणम् ॥ १७० ॥ द्विजंगांकांचनंचैवदृष्ट्वास्पृष्ट्वागृहं व्रजेत् ॥ स्वगेहस्थांततःपु
 ण्यांप्रतिमांचापिपूजयेत् ॥ ७१ ॥ भोजनंचततःपश्चाद्विजपूर्वचकारयेत् ॥ अनेनविधिनासर्वऋषयःसिद्धिमागताः ॥ १७२ ॥ इतिश्रीपाद्मपुराणेप्रथमेसृष्टि

खंडेस्नानविधिर्नामविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ आसीत्पुराबृहत्कल्पेधर्ममूर्तिर्जनाधिपः ॥ सुहृच्छक्रस्यनिहतायेनदैत्यास्सहस्रशः ॥ १ ॥
 सोमसूर्यादयोयस्यतेजसाविगतप्रभाः ॥ भवंतिशतशोयेनदानवाश्चपराजिताः ॥ २ ॥ यथेच्छरूपधारीचमानुषोप्यपराजितः ॥ तस्यभानुमतीभा
 र्यासतीत्रैलोक्यसुंदरी ॥ ३ ॥ लक्ष्मीसदृशरूपेणनिर्जितामरसुंदरी ॥ राज्ञस्तस्याग्रमहिषीप्राणेभ्योपिगरीयसी ॥ ४ ॥ दशनारीसहस्राणांमध्येश्रीरिवरा
 जते ॥ नृपकोटिसहस्रेणनकदाचित्समुच्यते ॥ ५ ॥ कदाचिदास्थानगतःपप्रच्छस्वपुरोहितम् ॥ विस्मयेनावृतोनत्वावसिष्ठमृषिसत्तमम् ॥ ६ ॥ भग
 वन्केनधर्मेणममलक्ष्मीरनुत्तमा ॥ कस्माच्चविपुलंतेजोमच्छरीरेसदोत्तमम् ॥ ७ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ पुरालीलावतीनामवेद्याशिवपरायणा ॥ तयादत्त
 श्वतुर्दश्यांपुष्करेलवणाचलः ॥ ८ ॥ हेमवृक्षामरैःसार्द्धयथावद्विधिपूर्वकं ॥ शूद्रःसुवर्णकारश्चकर्मकृत्सोभवत्तदा ॥ ९ ॥ भृत्योलीलावतीगेहेतेनहैमाविनि
 मिताः ॥ तरवोहेमपुष्पाश्चश्रद्धायुक्तेनपार्थिव ॥ १० ॥ अतिरूपेणसंपन्नावटितास्तेसुशोभनाः ॥ धर्मकार्यमितिज्ञात्वानगृहीतंचवेतनम् ॥ ११ ॥
 उज्ज्वालिताश्चतेपत्न्यासुवर्णमयपादपाः ॥ लीलावतीगृहेचापिपरिचर्याचपार्थिव ॥ १२ ॥ कृताताभ्यामशाठ्येनद्विजशुश्रूषणादिका ॥
 साचलीलावतीवेद्याकालेनमहतानघ ॥ १३ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्ताजगामाशिवमंदिरम् ॥ योसौसुवर्णकारश्चदरिद्रोप्यतिसत्त्ववान् ॥ १४ ॥
 नमूल्यमादाद्वेद्यातःसभवानिहसांप्रतम् ॥ सप्तद्वीपपतिर्जातःसूर्यायुतसमप्रभः ॥ १५ ॥ ययासुवर्णकारस्यतरवोहेमनिर्मिताः ॥ सम्यगुज्ज्वलिताः
 पत्न्यासेयंभानुमतीतव ॥ १६ ॥ तस्मान्नृलोकेष्वपराजितस्त्वमारोग्यसौभाग्ययुताचलक्ष्मीः ॥ तस्मात्त्वमप्यत्रविधानपूर्वधान्याचलां दीनृपतेकुरुष्व
 ॥ १७ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ तथेतिसंपूज्यसुधर्ममूर्तिर्वचोवसिष्ठस्यददौचसर्वान् ॥ धान्याचलादीन्विधिनास्मरारेलोकंगतोसौसुरपूज्यमानः ॥ १८ ॥ प
 श्येद्यदीमानुपनीयमानान्स्पृशेन्मनुष्यैरिहदीयमानान् ॥ शृणोतिभक्त्याथमतिददातिविकल्मषःसोपिदिवंप्रयाति ॥ १९ ॥ दुःस्वप्नप्रशममुपैतिपठ्य
 मानैःशैलैर्द्रैर्भवभयभेदनैर्मनुष्यैः ॥ यःकुर्यात्किमुनृपपुंगवेहसम्यक्क्षांतात्मासकलगिरींद्रसंप्रदानम् ॥ २० ॥ भीष्मउवाच ॥ किमभीष्टवियोगशोकसं
 धानलमुद्धर्तुमुषोषणं व्रतंवा ॥ विभवध्रुवकारिभूतलेस्मिन्भवभीतेरपिसूदनंचपुंसः ॥ २१ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ परिपृष्टमिदंजगत्प्रियंतेविबुधानामपिदुर्ल
 भमहत्त्वात् ॥ तवभक्तिमतस्तथापिवक्ष्येव्रतमिन्द्रासुरमानवेषुगुह्यम् ॥ २२ ॥ पुण्यमाश्वयुजेमासिविशोकद्वादशीव्रतम् ॥ दशम्यांलघुभुग्विद्वान्प्रारभेत
 यमेनतु ॥ २३ ॥ उदङ्मुखःप्राङ्मुखोवादंतधावनपूर्वकम् ॥ एकादश्यांनिराहारःसम्यगभ्यर्च्यकेशवम् ॥ २४ ॥ श्रियंचाभ्यर्च्यविधिवद्भोक्ष्येऽहंचापरेहानि ॥ एवंनि
 यमकृत्सुप्त्वाप्रातरुत्थायमानवः ॥ २५ ॥ स्नानंसर्वौषधैःकुर्यात्पंचगव्यजलेनतु ॥ शुभ्रमाल्यांबरधरःपूजयेच्छ्रीशमुत्पलैः ॥ २६ ॥ विशोकायनमःपादौजं

घेचवरदायवै ॥ श्रीशायजानुनीतिद्रदूचजलशायिने ॥ २७ ॥ कंदर्पायनमोगुह्यमाधवायनमःकटिं ॥ दामोदरायेत्युदरं पार्श्वेचविपुलायवै ॥ २८ ॥ ना
 भिचपद्मनाभायहृदयंमन्मथायवै ॥ श्रीधरायविभोर्वक्षःकरौमधुभिदेनमः ॥ २९ ॥ वैकुण्ठायनमःकंठमास्यं पद्ममुखायवै ॥ नासामशोकनिधयेवासुदेवा
 यचाक्षिणी ॥ ३० ॥ ललाटं वामनायेतिहरयेचपुनर्भुवौ ॥ अलकंमाधवायेतिकिरीटं विश्वरूपिणे ॥ ३१ ॥ नमःसर्वात्मनेतद्वच्छिरइत्यभिपूजयेत् ॥ एवं
 संपूज्यंगोविंदंधूपमाल्यानुलेपनैः ॥ ३२ ॥ ततस्तुमंडलंकृत्वास्थंडिलंकारयेन्मृदा ॥ चतुरश्रं समंताच्चरत्निमात्रमुदकप्लवम् ॥ ३३ ॥ श्लक्ष्णं हृद्यं च परितो व प्रत्र
 य समावृतम् ॥ त्रिरंगुलोच्छितावप्रास्तद्विस्तारोद्विरंगुलः ॥ ३४ ॥ स्थंडिलस्योपरिष्ठात्तुभित्तिरष्टांगुलाभवेत् ॥ नदीवालुकयासूर्यैर्लक्ष्म्याःप्रतिकूर्तिन्यसेत्
 ॥ ३५ ॥ स्थंडिलेसूर्यमध्यस्थलक्ष्मीमभ्यर्चयेद्बुधः ॥ नमो देव्यै नमः शान्त्यै नमो लक्ष्म्यै नमः श्रिये ॥ ३६ ॥ नमस्तुष्ट्यै नमः पुष्ट्यै सृष्ट्यै दृष्ट्यै नमो नमः ॥ विशोकादुः
 खनाशाय विशोकावरदास्तुते ॥ ३७ ॥ विशोकामेस्तु संपत्त्यै विशोकासर्वसिद्धये ॥ ततः शुभ्रांबरैः सूर्यवेष्टय संपूजयेत्फलैः ॥ ३८ ॥ भक्ष्यैर्नानाविधैस्तद्वत्सुवर्ण
 कमलेन च ॥ राजतीषु च पात्रीषु न्यसेद्भोदकं बुधः ॥ ३९ ॥ ततस्तु नृत्यगीतानि कारयेत्सकलानि शाम् ॥ यामत्रये व्यतीते तु तत उत्थाय मानवः ॥ ४० ॥ अभिगम्य च
 विप्राणामिधुनानि च पूजयेत् ॥ शक्तितस्त्रीणि चैकं वा वस्त्रमाल्यानुलेपनैः ॥ ४१ ॥ शयनस्थानि पूज्यानि नमोस्तु जलशायिने ॥ ततस्तु गीतवाद्येन राज्यां जागरणे
 कृते ॥ ४२ ॥ प्रभाते च ततः स्नानं कृत्वा दांपत्यमर्चयेत् ॥ भोजयेच्च यथा शक्तिवित्तशाल्येन वर्जितः ॥ ४३ ॥ भक्त्या श्रुत्वा पुराणानि तदिदं चातिवाहयेत् ॥ अने
 न विधिना सर्वमासिमासिसमाचरेत् ॥ ४४ ॥ व्रतां तेशयनं दद्याद्गुडधेनुसमन्वितं ॥ सोपधानं सविश्रामं स्वास्तरावरणं शुभं ॥ ४५ ॥ यथालक्ष्मीर्नरैश्च त्वानप
 रित्यज्यगच्छति ॥ तथासुरूपतारोग्यमशोकं चास्तु मे सदा ॥ ४६ ॥ यथा देवेन रहितानलक्ष्मीर्जायते क्वचित् ॥ तथा विशोकतामेस्तु भक्तिरभ्याचकेशवे
 ॥ ४७ ॥ मंत्रेणानेन शयनं गुडधेनुसमन्वितं ॥ सूर्यश्च लक्ष्म्या सहितो दातव्यो भूतिमिच्छता ॥ ४८ ॥ उत्पलं करवीरं वाप्यम्लानं चैव कुंकुमं ॥ केतकं सिंधुवारं
 च मल्लिकागंधपाटला ॥ ४९ ॥ कदंबं कुब्जकं जातीशस्तान्येतानि सर्वदा ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ गुडधेनुविधानं च समाचक्ष्व मुनीश्वर ॥ ५० ॥ किरूपाके
 न मंत्रेण दातव्या तदिहोच्यतां ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ गुडधेनुविधानस्य यद्रूपमिह यत्फलम् ॥ ५१ ॥ तदिदानीं प्रवक्ष्यामि सर्वपापविनाशनम् ॥ कृष्णाजिनं च तुर्ह
 स्तं प्राग्ग्रीवं विन्यसेद्बुधे ॥ ५२ ॥ गोमयेनानुलिप्तायां दर्भानास्तीर्य सर्वतः ॥ लघ्वेण काजिनं तद्वत्सं च परिकल्पयेत् ॥ ५३ ॥ प्राङ्मुखीं कल्पयेद्धेनुं मृदा
 वागांसवत्सकां ॥ उत्तमागुडधेनुः स्यात्सदा भारचतुष्टयं ॥ ५४ ॥ वत्सं भारेण कुर्वीत भाराभ्यां मध्यमा स्मृता ॥ अर्द्धभारेण वत्सस्स्यात्कनिष्ठा भारकेण तु
 ॥ ५५ ॥ चतुर्थांशेन वत्सः स्याद्ब्रह्मवित्तानुसारतः ॥ धेनुवत्सौ कृतौ चोभौ सितसूक्ष्मां बरावृतौ ॥ ५६ ॥ शुक्तिकर्णा विशुपादौ शुचिमुक्ताफलेक्षणौ ॥ सित

सूत्रसिराजालौसितकंबलकंबलौ ॥ ५७ ॥ ताम्रगंडकपृष्ठौद्रौसितचामरलोमकौ ॥ विद्रुमभ्रूयुगावेतौनवनीतस्तनान्वितौ ॥ ५८ ॥ काञ्चनाक्षियुगोपेता
विन्द्रनीलकनीनिकौ ॥ क्षौमपुच्छौकांस्यदोहौशुभ्रातिकमनीयकौ ॥ ५९ ॥ सुवर्णशृंगाभरणौराजताढ्यखुरौचतौ ॥ नानाफलसमायुक्तौघ्राणगंधकरंड
कौ ॥ १६० ॥ इत्येवंरचयित्वातुधूपदीपैस्तथार्चयेत् ॥ यालक्ष्मीस्सर्वभूतानांयाचदेवेष्ववस्थिता ॥ ६१ ॥ धेनुरूपेणसादेवीममपापंव्यपोहतु ॥ विष्णोर्वक्ष
सियालक्ष्मीःस्वाहायाचविभावसौ ॥ ६२ ॥ चंद्रार्कशक्रशक्तिर्यासाधेनुर्वरदास्तुमे ॥ स्वधात्वंपितृमुख्यानांस्वाहायज्ञभुजांयतः ॥ ६३ ॥ सर्वपापहराधेनु
स्तस्माद्भूतिप्रयच्छमे ॥ एवमामंत्रयतांधेनुंब्राह्मणायनिवेदयेत् ॥ ६४ ॥ विधानमेतद्धेनूनांसर्वासामपिपठ्यते ॥ यास्तुपापविनाशिन्यःपठ्यंतेदशधेन
वः ॥ ६५ ॥ तासांस्वरूपंवक्ष्यामिनामानिचनराधिप ॥ प्रथमागुडधेनुःस्यद्वाघृतधेनुरथापरा ॥ ६६ ॥ तिलधेनुस्तृतीयाचचतुर्थीजिलनामिका ॥ क्षीरधेनुःपंचमी
चमधुधेनुस्तथापरा ॥ ६७ ॥ सप्तमीशर्कराधेनुरष्टमीदधिकल्पिता ॥ रसधेनुश्चनवमीदशमीस्यात्स्वरूपतः ॥ ६८ ॥ कुंभास्सूरसधेनूनामितरासांस्वराशयः ॥
सुवर्णधेनुंचाप्यत्रकेचिदिच्छंतिमानवाः ॥ ६९ ॥ नवनीतेनतैलैश्चतथान्येपिमहर्षयः ॥ एतदेवविधानंस्यात्तएवोपस्करास्स्मृताः ॥ ७० ॥ मंत्रावाहनसंयुक्ताः
सदापर्वाणिपर्वणि ॥ यथाश्राद्धंप्रदातव्याभुक्तिमुक्तिफलप्रदाः ॥ ७१ ॥ गुडधेनुप्रसंगेनसर्वास्तवमयोदिताः ॥ अशेषयज्ञफलदाःसर्वपापहराःशु
भाः ॥ ७२ ॥ व्रतानामुत्तमंयस्माद्विशोकद्वादशीव्रतम् ॥ तदंगत्वेनचैवात्रगुडधेनुःप्रशस्यते ॥ ७३ ॥ अयनेविषुवेपुण्येव्यतीपातेतथापुनः ॥ गुडधेन्वा
दयोदेयाउपरागादिपर्वसु ॥ ७४ ॥ विशोकद्वादशीचैषासर्वपापहराशुभा ॥ यामुपोष्यनरोयातितद्विष्णोःपरमंपदम् ॥ ७५ ॥ इहलोकेससौभाग्यमायुरा
रोग्यमेवच ॥ वैष्णवंपुरमाप्नोतिमरणेस्मरणंहरेः ॥ ७६ ॥ नवार्बुदसहस्राणिदशचाष्टौचधर्मवित् ॥ नशोकदुःखदौर्गत्यंतस्यसंजायतेनृप ॥ ७७ ॥ नारी
वाकुरुतेयातुविशोकद्वादशीमिमां ॥ नृत्यगीतपरानित्यंसापितत्फलमाप्नुयात् ॥ ७८ ॥ यस्मादग्रेहरेर्नृत्यमनन्तंगीतवादनम् ॥ इतिपठतियइत्थंयःशृ
णोतीहसम्यक् मधुसुरनरकारेरर्चनंवाथपश्येत् ॥ ७९ ॥ मतिमपिचजनानांयोददातीन्द्रलोकेसवसतिविबुधौघैःपूज्यतेकल्पमेकम् ॥ भीष्मउवाच ॥ भग
वन्श्रोतुमिच्छामिदानमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ ८० ॥ यदक्षयंपरेलोकेदेवर्षिगणपूजितम् ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ मेरोःप्रदानंवक्ष्यामिदशधानृपसत्तम ॥ ८१ ॥ य
त्प्रदातानंतलोकान्प्राप्नोतिसुरपूजितान् ॥ पुराणेषुचवेदेषुयज्ञेष्वायतनेषुच ॥ ८२ ॥ नतत्फलमधीतेषुकृतेष्विहयदश्नुते ॥ तस्माद्दानंप्रवक्ष्यामिपर्वताना
मनुक्रमात् ॥ ८३ ॥ प्रथमोधान्यशैलःस्याद्वितीयोलवणाचलः ॥ गुडाचलस्तृतीयस्तुचतुर्थोहेमपर्वतः ॥ ८४ ॥ पंचमस्तिलशैलस्स्यात्षष्ठःकार्पासप
तः ॥ सप्तमोघृतशैलःस्याद्रत्नशैलस्तथाष्टमः ॥ ८५ ॥ राजतोनवमस्तद्वदशमःशर्कराचलः ॥ वक्ष्येविधानमेतेषांयथावदनुपूर्वशः ॥ ८६ ॥ अयनो

वेपुण्येव्यतीपातेदिनक्षये ॥ शुक्लपक्षे तृतीयायासु परागेशिक्षये ॥ ८७ ॥ विवाहोत्सवयज्ञेषु द्वादश्यामथवा पुनः ॥ शुक्लायां पंचदश्यां वा पुण्यं शैवाविधान
 तः ॥ ८८ ॥ धान्यशैलादयो देयाः कार्तिक्यां ज्येष्ठपुष्करे ॥ तीर्थेष्वायतने वापि गोष्ठे वा भवनांगणे ॥ ८९ ॥ मंडपं कारयेद्भक्त्या चतुरश्रमुदङ्मुखम् ॥ प्रागु
 दक्प्रवणं पुण्यं प्राङ्मुखं वा विधानतः ॥ ९० ॥ गोमयेनानुलिप्तायां भूमावास्तीर्य वैकुशान् ॥ तन्मध्ये पर्वतं कुर्याद्विष्कंभं पर्वतान्वितम् ॥ ९१ ॥ धान्यद्रोण
 सहस्रेण भवेद्द्विरिहोत्तमः ॥ मध्यमः पंचशतकैः कनिष्ठश्च त्रिभिः शतैः ॥ ९२ ॥ मेरुर्महाव्रीहिमयस्तु मध्ये सुवर्णवृक्षत्रयसंयुतः स्यात् ॥ मूर्धन्यवस्थान
 मथांबरेण कार्यं त्वनेकं च पुनर्द्विजाग्र्यैः ॥ ९३ ॥ चत्वारिंशृंगाणि च राजतानि नितं वभागा अपिराजताः स्युः ॥ पूर्वेण मुक्ताफलवज्रयुक्तो याम्येन गोमेदकप
 द्भरागैः ॥ ९४ ॥ पश्चाच्च गारुत्मतनीलरत्नैः सौम्येन वैदूर्यकपुष्परगैः ॥ श्रीखंडखंडैरभितः प्रवालैर्लतान्वितो मौक्तिकप्रस्तराढ्यः ॥ ९५ ॥ ब्रह्माथविष्णु
 भगवान्पुरारिर्दिवाकरोऽप्यत्र हिरण्यमयः स्यात् ॥ तथेक्षुवंशावृतकंदरस्तु घृतोदकप्रस्रवणो दिशासु ॥ ९६ ॥ शुभ्रां वराण्यंबुधरावलिः स्यात् पूर्वेण पीता
 निचदक्षिणेन ॥ वासांसि पश्चादथ कर्बुराणि रक्तानि चैवोत्तरतोऽधनानि ॥ ९७ ॥ रौप्यान्महेंद्रप्रमुखांस्तथाऽष्टौ संस्थाप्य लोकाधिपतीन्क्रमेण ॥ नानावनाली
 च समंततः स्थान्मनोरममाल्यविलेपनं च ॥ ९८ ॥ वितानकंचोपरि पंचवर्णमम्लानपुष्पाभरणं सितं च ॥ इत्थं निवेश्यामरशैलमग्र्यं मेरोस्तु
 विष्कंभगिरीन्क्रमेण ॥ ९९ ॥ तुरीयभागेन चतुर्दिशं च संस्थापयेत्पुष्पविलेपनाढ्यम् ॥ पूर्वेण मंदरमनेकफलैश्च युक्तं कामेन कांचनमयेन विराजमानम् ॥
 १०० ॥ याम्येन गंधमदनो विनिवेशनीयो गोधूमसंचयमयः कलधौतवांश्च ॥ हैमेन यज्ञपातिना घृतमानसेन वस्त्रेण राजतवनैश्च संयुतः स्यात् ॥ १ ॥
 पश्चात्तिलाचलमनेकसुगंधपुष्पसौवर्णपिप्पलहिरण्यमहंसंयुक्तम् ॥ आकारयेद्भजतपुष्पवनेन तद्ब्रह्मन्वितं दधिसितोदसरस्तथाग्रे ॥ २ ॥ संस्थाप्य तं
 विपुलशैलमथोत्तरेण शैलं सुपार्श्वमपि माषमयं सवस्त्रम् ॥ पुष्पैश्च हेमवटपादपशेखरंतमाकारयेत्कनककेतुविराजमानम् ॥ ३ ॥ माक्षीकभद्रसरसाचवने
 न तद्ब्रह्मैष्येण भासुरवितानयुतं विधाय ॥ होमश्चतुर्भिरथ वेदपुराणविद्भिर्दीतैरनिद्यचरिताकृतिभिर्द्विजैः ॥ ४ ॥ पूर्वेण हस्तमितमत्र विधाय कुंडं कार्यं
 स्तिलैर्यवघृतेन समित्कुशैश्च ॥ रात्रौ च जागरमनुद्धतगीतरूपैरावाहनं च कथयामि शिलोच्चयानाम् ॥ ५ ॥ त्वंसर्वदेवगणधामनिधे विरुद्धमस्मद्ब्रह्मैष्वम
 रपर्वतनाशयाशु ॥ क्षेमं विधत्स्व कुरु शांतिमनुत्तमां च संपूजितः परमभक्तिमतामयाहि ॥ ६ ॥ त्वमेव भगवानीशो ब्रह्मा विष्णुर्दिवाकरः ॥ मूर्ता मूर्तमयं
 बज्रमतः पाहिसनातन ॥ ७ ॥ यस्मात्त्वं लोकपालानां विश्वमूर्तेश्च मंदिरम् ॥ रुद्रादित्यवसूनां च तस्माच्छान्तिप्रयच्छ मे ॥ ८ ॥ यस्मादशून्यममरैर्ना
 रीभिश्च शिरस्तव ॥ तस्मान्मासुद्धरासुष्मादुःखसंसारसागरात् ॥ ९ ॥ एवमभ्यर्च्य तं मेरुमंदरं चाभिपूजयेत् ॥ यस्माच्चैत्ररथेन त्वं भद्राश्वेन च पर्वत ॥ ११ ॥

शोभसेमंदरक्षिप्रमतस्तुष्टिकरोभव ॥ यस्माच्चूडामणिर्जंबूद्रीपेत्वंगंधमादन ॥ ११ ॥ गंधर्वगणशोभावांस्ततःकीर्तिर्दृढास्तुमे ॥ यस्मात्त्वंकेतुमालेनै
 भ्राजेनवनेनच ॥ १२ ॥ हिरण्मयाश्मशोभावांस्तस्मात्पुष्टिर्ध्रुवास्तुमे ॥ उत्तरैःकुरुभिर्यस्मात्सावित्रेणवनेनच ॥ १३ ॥ सुपार्श्वराजसेनित्यमतःश्रीरक्ष
 यास्तुमे ॥ एवमामंत्र्यतान्सर्वान्प्रभातेविमलेषुनः ॥ १४ ॥ स्नात्वातुगुरवेदद्यान्मध्यमंपर्वतोत्तमं ॥ विष्कंभपर्वतान्दद्याद्विगभ्यःक्रमशोनृप ॥ १५ ॥
 गावोदेयाश्चतुर्विंशदथवादशपार्थिव ॥ शक्तितःसप्तचाष्टौवापंचदद्यादशक्तिमान् ॥ १६ ॥ एकापिगुरवेदेयाकपिलाथपयस्विनी ॥ पर्वतानामशेषाणा
 मेषएवविधिःस्मृतः ॥ १७ ॥ तएवपूजनेमंत्रास्तएवोपस्कराःस्मृताः ॥ ग्रहाणालोकपालानांब्रह्मादीनांचसर्वतः ॥ १८ ॥ स्वमंत्रेणैवसर्वेषुहोमःशैलेषुप
 ठ्यते ॥ उपवासीभवेन्नित्यमशक्तौनक्तमिष्यते ॥ १९ ॥ विधानंसर्वशैलानांक्रमशःशृणुपार्थिव ॥ दानेषुचैवयेमंत्राःपर्वतेषुयथाफलम् ॥ १२० ॥ अन्नंब्रह्मयतःप्रोक्त
 मंत्रंप्राणाःप्रकीर्तिताः ॥ अन्नाद्भवंतिभूतानिजगदन्नेनंवर्धते ॥ २१ ॥ अन्नमेवयतोल्क्ष्मीरन्नमेवजनार्दनः ॥ धान्यपर्वतरूपेणपाहितस्मान्नगोत्तम ॥ २२ ॥ अनेनवि
 धिनायस्तुदद्याद्धान्यमयंगिरिम् ॥ मन्वंतरशतंसाग्रंदेवलोकेमहीयते ॥ २३ ॥ अप्सरोगणगंधर्वैराकीर्णैर्विराजितः ॥ विमानेनदिवःपृष्ठमायातिनृपसत्तम ॥ २४ ॥
 कर्मक्षयेराजराज्यमाप्नोतीहनसंशयः ॥ अथातःसंप्रवक्ष्यामिलवणाचलमुत्तमम् ॥ २५ ॥ यत्प्रदानान्नरोलोकमाप्नोतिशिवसंयुतम् ॥ उत्तमःषोडशद्रोणैःकर्तव्यो
 लवणाचलः ॥ २६ ॥ मध्यमश्चतुर्धनचतुर्भिरधमस्स्मृतः ॥ वित्तहीनोयथाशक्तिद्रोणादूर्ध्वं चकारयेत् ॥ २७ ॥ चतुर्थीशेनविष्कंभपर्वतान्कारयेत्पृथक् ॥
 विधानंपूर्ववत्कुर्याद्ब्रह्मादीनांचसर्वदा ॥ २८ ॥ तद्वद्धेममयंसर्वलोकपालनिवेशनम् ॥ सरांसिवनवृक्षादितद्वच्चान्यान्निनिवेशयेत् ॥ २९ ॥ कुर्याज्जागरमत्रा
 पिदानमंत्रान्निबोधत ॥ सौभाग्यरससंयुक्तोयतोयंलवणेरसः ॥ १३० ॥ तदात्मकत्वेनचमांपाह्यापन्नंगोत्तम ॥ यस्मादन्येरसाःसर्वेनोत्कटाल
 वणंविना ॥ ३१ ॥ प्रियश्चशिवयोर्नित्यंतस्माच्छांतिप्रदोभव ॥ विष्णुदेहसमुद्भूतोयस्मदारोग्यवर्धनः ॥ ३२ ॥ तस्मात्पर्वतरूपेणपाहिसंसारसागरा
 त् ॥ अनेनविधिनायस्तुदद्याल्लवणपर्वतम् ॥ ३३ ॥ उमालोकेवसेत्कल्पंततोयातिपरांगतिम् ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिगुडपर्वतमुत्तमम् ॥ ३४ ॥ यत्प्रदाना
 न्नरःस्वर्गंप्राप्नोतिसुरपूजितः ॥ उत्तमोदशभिर्भारैर्मध्यमःपंचभिर्मतः ॥ ३५ ॥ त्रिभिर्भारैःकनिष्ठःस्यात्तदर्थेनाल्पवित्तवान् ॥ तद्वदामंत्रणंपूजां
 हैमवृक्षान्सुरार्चनं ॥ ३६ ॥ विष्कंभपर्वतांस्तद्वत्सरांसिवनदेवताः ॥ होमंजागरणंतद्वल्लोकपालाधिवासनम् ॥ ३७ ॥ धान्यपर्वतवत्कुर्यादिमंमंत्रमुदी
 रयेत् ॥ यथादेवेषुविश्वात्माप्रवरोयंजनार्दनः ॥ ३८ ॥ सामवेदस्तुवेदानांमहादेवस्तुयोगिनां ॥ प्रणवःसर्वमंत्राणानारीणांपार्वतीयथा ॥ ३९ ॥ तथारसानांप्र
 वरःसदैवेशुरसोमतः ॥ ममतस्मात्परांलक्ष्मींदिदातुगुडपर्वतः ॥ १४० ॥ यस्मात्सौभाग्यदायिन्याधामत्वंगुडपर्वत ॥ निर्मितश्चासिपार्वत्यातस्मान्मांपाहि

सर्वदा ॥ ४१ ॥ अनेनविधिनायस्तुदद्याद्भुजमयंगिरिम् ॥ संपूज्यमानोगंधर्वैर्गौरीलोकेमहीयते ॥ ४२ ॥ पुनःकल्पशतांतेचसप्तद्वीपाधिपोभवेत् ॥
 आयुरारोग्यसंपन्नःशत्रुभिश्चापराजितः ॥ ४३ ॥ अथपापहरंक्षयेसुवर्णाचलमुत्तमम् ॥ यस्यप्रदानाद्भवनं वैरिचंयांतिमानवाः ॥ ४४ ॥ उत्तमःपलसाह
 स्त्रोमध्यमःपंचभिःशतैः ॥ तदर्धेनाधमस्तद्वदल्पवित्तोपिमानवः ॥ ४५ ॥ दद्यादेकपलादूर्ध्वंयथाशक्तिविमत्सरः ॥ धान्यपर्वतवत्सर्वविदध्याद्राज
 सत्तमः ॥ ४६ ॥ विष्कंभशैलांस्तद्वच्चक्रद्विगभ्यःप्रतिपादयेत् ॥ नमस्तेसर्वबीजायब्रह्मगर्भायवैनमः ॥ ४७ ॥ यस्मादनंतफलदस्तस्मात्पाहिशिलोच्चय ॥
 यस्मादग्रेरपत्यंत्वंयस्मात्पुत्रोजगत्पतेः ॥ ४८ ॥ हेमपर्वतरूपेणतस्मात्पाहिनगोत्तम ॥ अनेनविधिनायस्तुदद्यात्कनकपर्वतम् ॥ ४९ ॥ सयातिपर
 मंब्रह्मलोकमानंदकारकम् ॥ तत्रकल्पशतंतिष्ठेत्ततोयातिपरांगतिम् ॥ ५० ॥ अथातःसंप्रवक्ष्यामिति लशैलंविधानतः ॥ यत्प्रदानान्नरोयातिविष्णुलो
 कमनुत्तमम् ॥ ५१ ॥ उत्तमोदशभिर्द्रोणैर्मध्यमःपंचभिःस्मृतः ॥ त्रिभिःकनिष्ठोराजेंद्रतिलशैलःप्रकीर्तितः ॥ ५२ ॥ पूर्ववच्चापरंसर्वविष्कंभपर्वता
 दिकम् ॥ दानमंत्रंप्रवक्ष्यामियथाचनृपपुंगव ॥ ५३ ॥ यस्मान्मधुवधेविष्णोर्देहस्वेदसमुद्भवाः ॥ तिलाःकुशाश्चमाषाश्चतस्माच्छांतिप्रदोभ
 व ॥ ५४ ॥ हव्यकव्येषुयस्माच्चतिलाएवहिरक्षणम् ॥ लक्ष्मींचकुरुशैलेंद्रतिलाचलनमोस्तुते ॥ ५५ ॥ इत्यामंत्र्यचयोदद्यात्तिलाचलमनुत्तमम् ॥
 सवैष्णवंपदंयातिपुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ ५६ ॥ कार्पासपर्वतश्चैवविंशद्भारैरिहोत्तमः ॥ दशभिर्मध्यमःप्रोक्तःकनिष्ठःपंचभिर्मतः ॥ ५७ ॥ भारेणाल्प
 धनोदद्याद्वित्तशाठ्यविवर्जितः ॥ धान्यपर्वतवत्सर्वमासाद्यंराजसत्तम ॥ ५८ ॥ प्रभातायांचशर्वर्यादद्यादिदमुदीरयेत् ॥ त्वमेवावरणंयस्माच्छोका
 नामिहसर्वदा ॥ ५९ ॥ कार्पासाद्रेनमस्तस्मादधौघ्वंसनोभव ॥ इतिकार्पासशैलेंद्रयोदद्याच्छर्वसंनिधौ ॥ ६० ॥ रुद्रलोकेवसेत्कल्पंततो
 राजाभवेदिह ॥ अथातःसंप्रवक्ष्यामिघृताचलमनुत्तमम् ॥ ६१ ॥ तेजोमयंघृतंपुण्यंमहापातकनाशनम् ॥ विंशत्याघृतकुंभानामुत्तमःस्याद्घृता
 चलः ॥ ६२ ॥ दशभिर्मध्यमःप्रोक्तःपंचभिस्त्वधमःस्मृतः ॥ अल्पवित्तोपिकुर्वीतद्वाभ्यामिहविधानतः ॥ ६३ ॥ विष्कंभपर्वतांस्तद्वच्चतुर्भागे
 नकल्पयेत् ॥ शालितंडुलपात्राणिकुंभोपरिनिवेशयेत् ॥ ६४ ॥ कारयेत्संहतानुच्चान्यथाशोभंविधानतः ॥ वेष्टयेच्छुक्लवासोभिरिक्षुदंडफलादि
 कैः ॥ ६५ ॥ धान्यपर्वतवत्सर्वविधानमिहपठ्यते ॥ अधिवासनपूर्वहितद्वद्धोमसुरार्चनम् ॥ ६६ ॥ प्रभातायांचशर्वर्यागुरवेविनिवेदयेत् ॥ विष्कंभपर्व
 तांस्तद्वच्चद्विगभ्यःशांतमानसः ॥ ६७ ॥ संयोगाद्घृतमुत्पन्नंयस्मादमृततेजसि ॥ तस्माद्घृताचिर्विश्वात्माप्रीयतामत्रशंकरः ॥ ६८ ॥ यस्मात्तेजोमयंब्रह्म
 घृतैचैवव्यवस्थितम् ॥ घृतपर्वतरूपेणतस्मान्नःपाहिभूधर ॥ ६९ ॥ अनेनविधिनादद्याद्घृताचलमनुत्तमम् ॥ महापातकयुक्तोपिलोकमायातिशांभव

म् ॥ १७० ॥ हंससारसयुक्तेन किंकिणीजालमालिना ॥ विमानेताप्सरोभिश्चसिद्धविद्याधरैर्वृतः ॥ ७१ ॥ विचरेत्पितृभिः सार्धयावदाभूतसंप्लवम् ॥ अथातः
 संप्रवक्ष्यामिरत्नाचलमनुत्तमम् ॥ ७२ ॥ मुक्ताफलसहस्रेण पर्वतस्स्यादनुत्तमः ॥ मध्यमः पंचशतिकस्त्रिंशतेनाधमः स्मृतः ॥ ७३ ॥ चतुर्थीशेन विष्कंभपर्व
 ताः स्युः समन्ततः ॥ पूर्वेण वज्रगोमेदैर्दक्षिणेनेन्द्रनीलकैः ॥ ७४ ॥ पुष्यरागैर्युतः कार्यो विद्वद्भिर्गंधमादनः ॥ वैडूर्यविद्रुमैः पश्चात्संमिश्रोविपुलाचलः ॥ ७५ ॥
 पद्मरागैः ससौवर्णैरुत्तरेणापि विन्यसेत् ॥ धान्यपर्वतवत्सर्वमत्रापि परिकल्पयेत् ॥ ७६ ॥ तद्गदावाहनंकृत्वा वृक्षान्देवांश्च कांचनान् ॥ पूजयेत्पुष्पगन्धाद्यैः
 प्रभाते स्याद्विसर्जनम् ॥ ७७ ॥ पूर्ववद्भुरुक्लृप्तिगन्धमंत्रमुदीरयेत् ॥ यथादेवगणाः सर्वे सर्वरत्नेष्ववस्थिताः ॥ ७८ ॥ त्वंचरत्नमयो नित्यमतः पाहि महा
 चल ॥ यस्माद्रत्नप्रदानेन तुष्टिमेति जनार्दनः ॥ ७९ ॥ पूजामंत्रप्रसादेन तस्मान्नः पाहि पर्वत ॥ अनेन विधिनायस्तु दद्याद्रत्नमयंगिरिम् ॥ ८० ॥ सयाति वै
 ष्णवं लोकममरेश्वरपूजितः ॥ यावत्कल्पशतं साग्रं वसेत्तत्र नराधिप ॥ ८१ ॥ रूपारोग्यगुणोपेतः सप्तद्वीपाधिपो भवेत् ॥ ब्रह्महत्यादिकं किंचिद
 त्रासुत्राथ वाकृतम् ॥ ८२ ॥ तत्सर्वनाशमायातिगिरिर्वज्राहतो यथा ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामिरौप्याचलमनुत्तमम् ॥ ८३ ॥ यत्प्रदानान्नरोयाति
 सोमलोकं नरोत्तम ॥ दशभिः पलसाहस्रैरुत्तमोरजताचलः ॥ ८४ ॥ पंचभिर्मध्यमः प्रोक्तस्तदर्धेनाधमः स्मृतः ॥ अशक्तो विंशते रूर्ध्वं कारयेच्छ
 क्तितः सदा ॥ ८५ ॥ विष्कंभपर्वतांस्तद्वत्तुरीयांशेन कल्पयेत् ॥ पूर्ववद्वाजतान्कुर्यान्मंदरादीन्विधानतः ॥ ८६ ॥ कलधौतमयांस्तद्वल्लोकेशान्कारये
 द्बुधः ॥ ब्रह्मविष्ण्वर्कवान्कार्यो नितंबोत्र हिरण्यमयः ॥ ८७ ॥ राजतं स्यात्तदन्येषां पर्वतानां च कांचनम् ॥ शेषं च पूर्ववत्कुर्याद्धोमजागरणादिकम् ॥ ८८ ॥ दद्यात्त
 द्रत्प्रभाते तु गुरवे रौप्यपर्वतम् ॥ विष्कंभशैलानृत्विगन्धः पूज्यवस्त्रविभूषणैः ॥ ८९ ॥ इमं मंत्रं पठन् दद्याद्भर्माणि विमत्सरः ॥ पितृणां वल्लभं यस्मादिन्द्रो
 वांशं करस्य च ॥ ९० ॥ रजतं पाहितस्मान्नः शोकसंसारसागरात् ॥ इत्थं निवेश्य यो दद्याद्रजताचलमुत्तमम् ॥ ९१ ॥ गवामयुतसाहस्रफलमाप्नोति मान
 वः ॥ सोमलोके स गंधर्वैः किन्नराप्सरसांगणैः ॥ ९२ ॥ पूज्यमानो वसेद्विद्वान्यावदाभूतसंप्लवम् ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि शर्कराचलमुत्तमम् ॥ ९३ ॥ यस्य प्रदा
 नाद्विष्ण्वर्करुद्रास्तुष्यंति सर्वदा ॥ अष्टभिः शर्कराभारैरुत्तमः स्यान्महाचलः ॥ ९४ ॥ चतुर्भिर्मध्यमः प्रोक्तो भाराभ्यामधमः स्मृतः ॥ भारेण चार्द्धभारेण कुर्याद्यः
 स्वल्पवित्तवान् ॥ ९५ ॥ विष्कंभपर्वतान्कुर्यात्तुरीयांशेन मानवः ॥ धान्यपर्वतवत्सर्वहैमांबरसुसंयुतम् ॥ ९६ ॥ मेरोरुपरितः स्थाप्यं हैमंतत्र तरुत्रयम् ॥ मंदारः
 पारिजातश्च तृतीयः कल्पपादपः ॥ ९७ ॥ एतद्वृक्षत्रयं मूर्ध्नि सर्वेष्वपि निवेशयेत् ॥ हरिचंदनसंतानौ पूर्वपश्चिमभागयोः ॥ ९८ ॥ निवेश्यौ सर्वशैलेषु विशेषाच्छ
 र्कराचले ॥ मंदरे कामदेवस्तु प्रत्यग्वक्त्रः सदा भवेत् ॥ ९९ ॥ गंधमादनश्चैतुधनदः स्यादुदङ्मुखः ॥ प्राङ्मुखो वेदमूर्तिस्तु हंसः स्याद्विपुलाचले ॥ १०० ॥

हैमीभवेत्सुपाश्वतुसुरभीदक्षिणामुखी ॥ धान्यपर्वतवत्सर्वमावाहनमखादिकम् ॥ १ ॥ कृत्वाथगुरवेदद्यान्मध्यमंपर्वतोत्तमम् ॥ ऋत्विग्भ्यश्चतुरःशैलानि
मान्मंत्रानुदीरयेत् ॥ २ ॥ सौभाग्यामृतसारोयंपरमःशर्कराचलः ॥ तस्मादानंदकारीत्वंभवशैलेंद्रसर्वदा ॥ ३ ॥ अमृतंपिबतायेतुपतिताभुविशीक
राः ॥ देवानांतत्समुत्थस्त्वंपाहिनःशर्कराचल ॥ ४ ॥ मनोभवधनुर्मध्यादुद्धूताशर्करापुनः ॥ तन्मयोसिमहाशैलपाहिसंसारसागरात् ॥ ५ ॥ योदद्या
च्छर्कराशैलमनेनविधिनानरः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तःप्रयातिब्रह्ममंदिरम् ॥ ६ ॥ चंद्रसूर्यप्रतीकाशमधिरुह्यानुजीविभिः ॥ सहैवयानमुत्तिष्ठेत्ततोविष्णुप्र
भोदिवि ॥ ७ ॥ ततःकल्पशतांतेतुसप्तद्वीपाधिपोभवेत् ॥ आयुरारोग्यसंपन्नोयावज्जन्मायुतत्रयम् ॥ ८ ॥ भोजनंशक्तितःकुर्यात्सर्वशैलेष्वमत्सरः ॥
स्वयंचाक्षारलवणमश्रियात्तदनुज्ञया ॥ ९ ॥ पर्वतोपस्करान्सर्वान्प्रापयेद्ब्राह्मणालयम् ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातंशैलदानमनुत्तमम् ॥ २१० ॥ यदन्यद्रोचतेतुभ्यं
तन्मांपृच्छस्वपार्थिव ॥ भीष्मउवाच ॥ भगवन्भवसंसारसागरोत्तारकारकम् ॥ ११ ॥ किंचिद्व्रतंसमाचक्ष्वस्वर्गारोग्यफलप्रदम् ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ सौरधर्म
प्रवक्ष्यामिनाम्नाकल्याणसप्तमीम् ॥ १२ ॥ विशोकसप्तमीतद्व्रततीयाफलसप्तमीम् ॥ शर्करासप्तमीकुर्यात्तथाकमलसप्तमीम् ॥ १३ ॥ मंदारसप्तमीषष्ठीसप्तमी
शुभसप्तमी ॥ सर्वाःपुण्यफलाःप्रोक्ताःसर्वादेवर्षिपूजिताः ॥ १४ ॥ विधानमासांवक्ष्यामियथावदनुपूर्वशः ॥ यदातुशुक्लसप्तम्यामादित्यस्यदिनंभवेत् ॥ १५ ॥
सातुकल्याणिनीनामविजयाचनिगद्यते ॥ प्रातर्गव्येनपयसास्नानंनद्यांसमाचरेत् ॥ १६ ॥ शुक्लांबरधरःपद्मक्षतैःपरिकल्पयेत् ॥ प्राङ्मुखोष्टदलमध्ये
तद्रुक्तांचकर्णिकाम् ॥ १७ ॥ पुष्पाक्षताद्भिर्देवेशंविन्यसेत्सर्वतःक्रमात् ॥ पूर्वेणतपनायेतिमार्तंडायेतिवैततः ॥ १८ ॥ याम्येदिवाकरायेतिविधात्रइतिनैऋते
पश्चिमेवरुणायेतिभास्करायेतिचानिले ॥ १९ ॥ सौम्येविकर्तनायेतिदेवायेत्यष्टमेदले ॥ आदावंतेचमध्येचनमोस्तुपरमात्मने ॥ २२० ॥ मंत्रैतैस्सम
भ्यर्च्यनमस्कारांतदापितैः ॥ शुक्लैर्वस्त्रैःफलैर्भक्ष्यैर्धूपमाल्यानुलेपनैः ॥ २१ ॥ स्थंडिलेपूजयेद्भक्त्यागुडेनलवणेनवै ॥ ततोव्याहृतिमंत्रेणविसृज्यद्विज
पुंगवान् ॥ २२ ॥ शक्तितस्तर्पयेद्भक्त्यागुडक्षीरघृतादिभिः ॥ तिलपात्रंहिरण्यचब्राह्मणायनिवेदयेत् ॥ २३ ॥ एवंनियमकृत्सुप्त्वाप्रातरुत्थायमा
नवः ॥ कृतस्नानजपोविप्रैःसहैवघृतपायसम् ॥ २४ ॥ भुक्त्वाचवेदविदुषिवैडालव्रतवर्जिते ॥ घृतपात्रंसकनकंसोदकुंभंनिवेदयेत् ॥ २५ ॥ प्रीयतामत्रभ
गवान्परमात्मादिवाकरः ॥ अनेनविधिनासर्वमासिमासिसमाचरेत् ॥ २६ ॥ ततस्त्रयोदशेमासिगाश्चदद्यात्रयोदश ॥ वस्त्रालंकारसंयुक्ताःस्वर्णशृंगाःपय
स्विनीः ॥ २७ ॥ एकामपिप्रदद्याच्चवित्तहीनोविमत्सरः ॥ नवित्तशाक्यंकुर्वीतयतोमोहात्पतत्यधः ॥ २८ ॥ अनेनविधिनायस्तुकुर्यात्कल्याणसप्तमीं ॥
सर्वपापविनिर्मुक्तःसूर्यलोकेमहीयते ॥ २९ ॥ आयुरारोग्यमैश्वर्यमनंतमिहजायते ॥ सर्वपापहराचेयंसर्वदैवतपूजिता ॥ २३० ॥ सर्वदुष्टोपशमनीस

दाकल्याणसप्तमी ॥ इमामनंतफलदायस्तुकल्याणसप्तमी ॥ ३१ ॥ शृणोतियः पठेद्वापिसचपापैः प्रमुच्यते ॥ विशोकसप्तमीति द्वद्रक्ष्यामि नृपसत्तम ॥ ३२ ॥
 यामुपोष्य नरः शोकं न कदाचिदिहाश्नुते ॥ माघे कृष्णतिथौ स्नातः पंचम्यां शुक्लपक्षतः ॥ ३३ ॥ कृताहारः कृसरयादंतधावनपूर्वकम् ॥ उपवासव्रतं कृत्वा ब्रह्म
 चारी निशि स्वपेत् ॥ ३४ ॥ ततः प्रभात उत्थाय कृतस्नानजपः शुचिः ॥ कृत्वा तु कांचनं पद्ममर्कायेति प्रपूजयेत् ॥ ३५ ॥ करवीरेण रक्तेन रक्तवस्त्रयुगे
 न च ॥ यथा विशोकं भुवनं त्वयैवादित्य सर्वदा ॥ ३६ ॥ तथा विशोकतामे स्यात्त्वद्भक्तिः प्रतिजन्म च ॥ एवं संपूज्य षष्ठ्यां तु भक्त्या संपूजयेद्विजान् ॥ ३७ ॥
 स्वयं संप्राश्य गोमूत्रमुत्थाय कृतनैत्यकः ॥ संपूज्य विप्रान्यत्नेन गुडपात्रसमन्वितम् ॥ ३८ ॥ सद्रस्त्रयुग्मं पद्मं च ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ अतैललवणं भुक्त्वा स
 तम्यां मौनं संयुतः ॥ ३९ ॥ ततः पुराणश्रवणं कर्तव्यं भूतिमिच्छता ॥ अनेन विधिना सर्वमुभयोरपि पक्षयोः ॥ २४० ॥ कुर्याद्वावत्पुनर्माघशुक्लपक्षस्य स
 तमी ॥ व्रतांतिकलशंदद्यात्सुवर्णकमलान्वितम् ॥ ४१ ॥ शय्यां सोपस्करांदद्यात्कपिलांचपयस्विनीं ॥ अनेन विधिना यस्तु वित्तशठयेन वर्जितः ॥ ४२ ॥
 विशोकसप्तमीं कुर्यात्सयातिपरमांगतिम् ॥ यावज्जन्म सहस्राणां साग्रं कोटिशतं भवेत् ॥ ४३ ॥ तावन्न शोकमाप्नोति रोगदौर्गत्यवर्जितः ॥ यं यं कामयते कामं तंतं
 प्राप्नोति पुष्कलम् ॥ ४४ ॥ निष्कामं कुरुते यस्तु स परं ब्रह्म गच्छति ॥ यः पठेच्छृणुयाद्वापि विशोकाख्यां तु सप्तमीम् ॥ ४५ ॥ सो पींद्रलोकमासाद्य न दुःखी जायते क
 चित् ॥ अन्यामपि प्रवक्ष्यामि नाम्ना तु फलसप्तमीम् ॥ ४६ ॥ यामुपोष्य नरः पापैर्विमुक्तः स्वर्गभागं भवेत् ॥ मार्गशीर्षे शुभे मासि पंचम्यां नियतव्रतः ॥ ४७ ॥
 षष्ठीमुपोष्य कमलं कारयित्वा तु कांचनम् ॥ शर्करासंयुतं दद्याद्ब्राह्मणाय कुटुंबिने ॥ ४८ ॥ रूपं च कांचनं कृत्वा फलस्यैकस्य धर्मवित् ॥ दद्याद्द्विकालवे
 लायां भानुमै प्रीयतामिति ॥ ४९ ॥ शक्त्या तु विप्रान् संपूज्य सप्तम्यां क्षीरभोजनम् ॥ कृत्वा कुर्यात्फलत्यागं यावत्स्यात्कृष्णसप्तमी ॥ २५० ॥ तामुपोष्या
 थ विधिवदनेनैव क्रमेण तु ॥ तद्वद्धेम फलं दत्त्वा सुवर्णकमलान्वितम् ॥ ५१ ॥ शर्करापात्रसंयुक्तं वस्त्रमालासमन्वितम् ॥ संवत्सरमनेनैव विधिनो भयसप्त
 मीम् ॥ ५२ ॥ उपोष्य दद्यात्क्रमशः सूर्यमंत्रमुदीरयेत् ॥ भानुरकौ रविर्ब्रह्मा सूर्यः शक्रो हरिः शिवः ॥ ५३ ॥ श्रीमान् विभावसुस्त्वष्टावरुणः प्रीयतामिति ॥ प्रति
 मासं च सप्तम्यामैकैकं नाम कीर्तयेत् ॥ ५४ ॥ प्रतिपक्षं फलत्यागमेतत्कुर्वन्समाचरेत् ॥ व्रतांते विप्रमिथुनं पूजयेद्ब्रह्मभूषणैः ॥ ५५ ॥ शर्कराकलशंदद्याद्दे
 मपद्मफलान्वितम् ॥ यथानविफलः कामस्त्वद्भक्तानां सदा भवेत् ॥ ५६ ॥ तथानंतफलावाप्तिरस्तु मे जन्मजन्मनि ॥ इमामनंतफलदायः कुर्यात्फलसप्त
 मीम् ॥ ५७ ॥ भूतभव्यांश्च पुरुषांस्तारयेदेकविंशतिम् ॥ यः शृणोति पठेद्वापि सोऽपि कल्याणभाग्यवेत् ॥ ५८ ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा सूर्यलोके महीयते ॥ सुरापाना
 दिकं किञ्चिदत्रामुत्र च वा कृतम् ॥ ५९ ॥ तत्सर्वं नाशमायातियः कुर्यात्फलसप्तमीम् ॥ शर्करासप्तमीं वक्ष्ये तद्वत्कल्मषनाशिनीम् ॥ २६० ॥ आयुरारोग्यमैश्व

र्यययानंतं प्रजायते ॥ माधवस्यसितेपक्षेसप्तम्यांनियतव्रतः ॥ ६१ ॥ प्रातःस्नात्वातिलैःशुभ्रैःशुद्धमाल्यानुलेपनः ॥ स्थंडिलेपद्ममालिख्यकुंकुमेनसर्कणि
 कम् ॥ ६२ ॥ तस्मिन्नमःसवित्रेतिगंधपुष्पंनिवेदयेत् ॥ स्थापयेदुदकुंभंचशर्करापात्रसंयुतम् ॥ ६३ ॥ शुक्लवस्त्रैरलंकृत्यशुक्लमाल्यानुलेपनैः ॥ स्वर्ण
 पुष्पसमायुक्तंमंत्रेणानेनपूजयेत् ॥ ६४ ॥ विश्ववेदमयोयस्मात्त्वंवेदेषुचपठ्यसे ॥ त्वमेवामृतसर्वस्वमतःशान्तिप्रयच्छमे ॥ ६५ ॥ पंचगव्यंततः पीत्वास्वपेत्त
 त्पार्श्वतःक्षितौ ॥ सौरसूक्तंजपन्नास्तेपुराणश्रवणेनच ॥ ६६ ॥ अहोरात्रेगतेपश्चादष्टम्यांकृतनैत्यकः ॥ तत्सर्ववेदविदुषेब्राह्मणायनिवेदयेत् ॥ ६७ ॥ भोज
 येच्छक्तितोविप्रान्शर्कराघृतपायसैः ॥ भुंजीतातैललवणंस्वयमप्यथवाग्यतः ॥ ६८ ॥ अनेनविधिनासर्वमासिमासिसमाचरेत् ॥ संवत्सरांतिशयनं
 शर्कराकलशान्वितम् ॥ ६९ ॥ सर्वोपस्करसंयुक्तंतथैकांगांपयस्विनीम् ॥ गृहंचशक्तिमान्दद्यात्समस्तोपस्करान्वितम् ॥ ७० ॥ सहस्रेणाथनिष्काणां
 कृत्वादद्याच्छतेनवा ॥ दशभिर्वात्रिभिर्वापिनिष्केणेकेनवापुनः ॥ ७१ ॥ पद्मंस्वशक्तितोदद्यात्पूर्ववन्मंत्रपाठनम् ॥ वित्तशाठ्यंनकुर्वीतकुर्वन्दो
 षान्समश्नुते ॥ ७२ ॥ अमृतंपिबतोवक्रात्सूर्यस्यामृतविंदवः ॥ संसृतेतुर्द्धरण्यांशालिमुद्ग्रेक्षवस्तुते ॥ ७३ ॥ शर्करायारसस्तस्मादिक्षुसा
 रोमृतात्मवान् ॥ इष्टारवेरतःपुण्याशर्कराहव्यकव्ययोः ॥ ७४ ॥ शर्करासप्तमीचेयंवाजिमेधफलप्रदा ॥ सर्वदुष्टोपशमनीपुत्रपौत्रविवर्धिनी ॥ ७५ ॥
 यःकुर्यात्परयाभक्त्यासपरंब्रह्मगच्छति ॥ कल्पमेकंवसेत्स्वर्गेततोयातिपरंपदम् ॥ ७६ ॥ इदमनचशृणोतियःस्मरेद्वापरिपठतीहसुरेश्वरस्यलो
 के ॥ मतिमपिचददातिसोपिदेवैरमरपुरेपरिपूज्यतेमुनीन्द्रैः ॥ ७७ ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामितद्रत्नकमलसप्तमीम् ॥ यस्यास्संकीर्तनादेवतुष्यतीह
 दिवाकरः ॥ ७८ ॥ वसंतामलसप्तम्यांसुस्नातोगौरसर्षपैः ॥ तिलपात्रेचसौवर्णनिधायकमलंशुभम् ॥ ७९ ॥ वस्त्रयुग्मावृतंकृत्वागंधपुष्पैरथार्चये
 त् ॥ नमस्तेपद्महस्तायनमस्तेविश्वधरिणे ॥ ८० ॥ दिवाकरनमस्तेस्तुप्रभाकरनमोस्तुते ॥ ततोद्विकालवेलायामुदकुंभसमन्वितम् ॥ ८१ ॥ विप्राय
 दद्यात्संपूज्यवस्त्रमाल्यविभूषणैः ॥ शक्तितःकपिलांदद्यादलंकृत्यविधानतः ॥ ८२ ॥ अहोरात्रेगतेपश्चादष्टम्यांभोजयेद्विजान् ॥ यथाशक्तिचभुंजी
 तविमांसंतैलवर्जितं ॥ ८३ ॥ अनेनविधिनाशुक्लसप्तम्यांमासिमासिच ॥ सर्वसमाचरेद्भक्त्यावित्तशाठ्यविवर्जितः ॥ ८४ ॥ व्रतांतिशयनंदद्यात्सुवर्णकमलान्वितम्
 ॥ ८५ ॥ गाश्चप्रदद्याच्छक्त्यातुसुवर्णस्यपयस्विनीः ॥ भाजनासनदीपादीन्दद्यादिष्टानुपस्कारान् ॥ ८६ ॥ अनेनविधिनायस्तुकुर्यात्कमलसप्तमीम् ॥
 लक्ष्मीमनंतामभ्येतिसूर्यलोकेचमोदते ॥ ८७ ॥ कल्पेकल्पेततोलोकान्सप्तगत्वापृथक्पृथक् ॥ अप्सरोभिःपरिवृतस्ततोयातिपरांगतिं ॥ ८८ ॥ पश्ये
 दिमांयःशृणुयान्सुहृतेपठेच्चभक्त्याथमर्तिंददाति ॥ सोप्यत्रलक्ष्मीममलामवाप्यगंधर्वविद्याधरलोकमेति ॥ ८९ ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिसर्वपापप्रणाशिनीम्

सर्वकामप्रदांपुण्यानाममंदारसप्तमी ॥ २९० ॥ माघस्यामलपक्षेतुपंचम्यांलघुभुङ्गनरः ॥ दंतकाष्ठंततःकृत्वाषष्ठीमुपवसेद्बुधः ॥ ९१ ॥ विप्रान्संपूज
 यित्वातुमंदारंप्रार्थयेन्निशि ॥ ततःप्रभातउत्थायकृत्वास्नानंपुनर्द्विजान् ॥ ९२ ॥ भोजयेच्छक्तिःकुर्यान्मंदारकुसुमाष्टकं ॥ सौवर्णपुरुषंतद्वत्पद्महस्तंसु
 शोभनं ॥ ९३ ॥ पद्मंकृष्णतिलैःकृत्वाताम्रपात्रेष्टपत्रकं ॥ हेममंदारकुसुमैर्भास्करायेतिपूर्वतः ॥ ९४ ॥ नमस्कारेणतद्वच्चसूर्यायेत्यमलेदले ॥ दक्षिणेतद्व
 दर्कायतथार्यग्नेचनैर्ऋते ॥ ९५ ॥ पश्चिमेवेदधाम्नेचवायव्येचंडभानवे ॥ पूष्णेचोत्तरतःपूज्यआनंदायेतितत्परम् ॥ ९६ ॥ कर्णिकायांचपुरुषःस्थाप्यःसर्वात्म
 नेपिच ॥ शुक्लवस्त्रैःसमावेष्ट्यभक्ष्यैर्माल्यफलादिभिः ॥ ९७ ॥ एवमभ्यर्च्यतत्सर्वदद्याद्वेदविदेपुनः ॥ भुंजीतातैललवणंवाग्यतःप्राङ्मुखोऽगृही ॥ ९८ ॥ अनेन
 विधिनासर्वसप्तम्यामासिमासिच ॥ कुर्यात्संवत्सरंयावद्वित्तशाव्यविवर्जितः ॥ ९९ ॥ एतदेवव्रतांतितुनिधायकलशोपरि ॥ गोभिर्विभवतःसार्द्धंदातव्यंभूति
 मिच्छता ॥ ३०० ॥ नमोमंदारनाथायमंदारभवनायच ॥ त्वंरवेतारयस्वास्मानस्मात्संसारसागरात् ॥ १ ॥ अनेनविधिनायस्तुकुर्यान्मंदारसप्तमीम् ॥ विपाप्मा
 ससुखीमर्त्यःकल्पंचदिविमोदते ॥ २ ॥ इमामघौघपटलभीषणध्वांतदीपिकां ॥ गच्छन्संगृह्यसंसारशर्वर्यानस्खलेन्नरः ॥ ३ ॥ मंदारसप्तमीमेतामी
 प्सितार्थफलप्रदां ॥ यःपठेच्छृणुयाद्वापिसोपिपापैः प्रमुच्यते ॥ ४ ॥ अथान्यामपिवक्ष्यामिशोभनांशुभसप्तमीं ॥ यामुपोष्यनरोरोगशोकौघात्तुप्रमुच्य
 ते ॥ ५ ॥ पुण्यमाश्वयुजेमासिकृतस्नानजपःशुचिः ॥ वाचयित्वाततोविप्रानारभेच्छुभसप्तमीं ॥ ६ ॥ कपिलांपूजयेद्भक्त्यागंधमाल्यानुलेपनैः ॥ नमामिसू
 र्यसंभूतामशेषभुवनालयां ॥ ७ ॥ त्वामहंशुभकल्याणिस्वशरीरविशुद्ध्ये ॥ अथकृत्वातिलप्रस्थंताम्रपात्रेणसंयुतम् ॥ ८ ॥ कांचनंवृषभंतद्वद्वस्त्रमा
 ल्यगुडान्वितं ॥ सोपधानंचविश्रामभाजनासनसंयुतम् ॥ ९ ॥ फलैर्नानाविधैर्भक्ष्यैःघृतपायससंयुतैः ॥ दद्याद्विकालवेलायामर्यमाप्री
 यतामिति ॥ ३१० ॥ पंचगव्यंचसंप्राश्यस्वपेद्भूमावसंस्तरे ॥ ततःप्रभातेसंजातेभक्त्यासंतर्पयेद्विजान् ॥ ११ ॥ अनेनविधिनादद्यान्मासिमासिस
 दानरः ॥ वाससीवृषभंहेमंतद्वद्वाकांचनोद्भवाम् ॥ १२ ॥ संवत्सरांतिशयनमिक्षुदंडगुडान्वितम् ॥ ताम्रपात्रेतिलप्रस्थंसौवर्णवृषभंतथा ॥ १३ ॥ दद्याद्वे
 दविदेसर्वविश्वात्माप्रीयतामिति ॥ अनेनविधिनाविद्वान्कुर्याद्यःशुभसप्तमीम् ॥ १४ ॥ तस्यश्रीर्विमलाकीर्तिर्भवेजन्मनिजन्मानि ॥ अप्सरोगणगंधर्वैःपू
 ज्यमानःसुरालये ॥ १५ ॥ वसेद्गणाधिपोभूत्वायावदाभूतसंप्लुम् ॥ कल्पादाववतीर्णश्चसप्तद्वीपाधिपोभवेत् ॥ १६ ॥ भ्रूणहत्यासहस्रस्यब्रह्महत्याशत
 स्यच ॥ नाशालालमियंपुण्यापठ्यतेऽशुभसप्तमी ॥ १७ ॥ इमांपठेद्यःशृणुयान्मुहूर्तपश्येत्प्रसंगादपिदीयमानम् ॥ सोप्यत्रसर्वाघविमुक्तदेहःप्राप्नोतिविद्याध
 रनायकत्वम् ॥ १८ ॥ यावत्समास्सप्तनरःकरोतियःसप्तमीसप्तविधानयुक्ताम् ॥ सप्तलोकाधिपतिःक्रमेणभूत्वापदंयातिपरंमुरारेः ॥ ३१९ ॥ इतिश्रीपाद्मपु

राणेप्रथमेसृष्टिखण्डेपुष्करमाहात्म्येएकविंशोऽध्यायः ॥२१॥ भीष्मउवाच ॥ भूलोकोथभुवर्लोकःस्वलोकोथमहर्जनः ॥ तपःसत्यंचसप्तैतेदेवलोकाःप्रकीर्त्ति-
ताः ॥ १ ॥ पर्यायेणतुसर्वेषामाधिपत्यंकथंभवेत् ॥ इहलोकेशुभंरूपमायुरारोग्यमेवच ॥२॥ लक्ष्मीश्चविपुलाब्रह्मन्कथंस्यात्सुरपूजित ॥ पुलस्त्यउवा-
च ॥ पुराहुताशनःसार्द्धमारुतेनमहतिले ॥ ३ ॥ आदिष्टःपुरुहूतेनविनाशायसुरद्विषाम् ॥ निर्दग्धेषुततस्तेनदानवेषुसहस्रशः ॥ ४ ॥ तारकःकमलाक्ष-
श्चकालदंष्ट्रःपरावसुः ॥ विरोचनस्तुसंज्ञादःप्रयातास्तेतदावसन् ॥ ५ ॥ अंतःसमुद्रमाविश्यसन्निवेशमकुर्वत् ॥ अशक्ताइतितेप्यग्निमारुताभ्यामुपेक्षि-
ताः ॥ ६ ॥ ततःप्रभृतिवैदेवान्मानुषान्संभुजंगमान् ॥ संपीडयचमुनीन्सर्वान्प्रविशंतिपुनर्जलम् ॥ ७ ॥ एवंयुगसहस्राणितेवीराःसप्तपंचच ॥ जलदुर्गवला-
द्राजन्पीडयंतिजगत्रयम् ॥८॥ततःपुनरथोवह्निमारुतावमराधिपः ॥ आदिदेशाचिरादंबुनिधिरेषविशोष्यताम् ॥९॥यस्मादस्मद्विषांचैषशरणंवर्णालयः ॥
तस्माद्भवद्भ्यामद्यैवशोषमेषप्रणीयताम् ॥ १० ॥ तावूचतुस्ततःशक्रंमयशम्बरसूदनम् ॥ अधर्मएषदेवेंद्रसागरस्यविनाशनम् ॥ ११ ॥ यस्माज्जीवनि-
कायस्यमहतःसंक्षयोभवेत् ॥ तस्मादुपायमन्यंतुसमाश्रयपुरंदर ॥ १२ ॥ यस्ययोजनमात्रेपिजीवकोटिशतानिच ॥ निवसंतिसुरश्रेष्ठसकथंनाशमर्ह-
ति ॥ १३ ॥ एवमुक्तःसुरेंद्रस्तुक्रोधसंरक्तलोचनः ॥ उवाचेदंवचोरोषादमरावग्निमारुतौ ॥ १४ ॥ नधर्माधर्मसंयोगंप्राप्नुवंत्यमराःकचित् ॥ भवंतौतुविशेषे-
णमहात्मानौचतिष्ठतः ॥ १५ ॥ ममाज्ञानकृतायस्मान्मारुतेनसमंत्वया ॥ मुनिव्रतपरोभूत्वापरिगृह्यकलेबरम् ॥ १६ ॥ धर्मार्थशास्त्ररहितांयोनिंप्रतिवि-
भावसो ॥ तस्मादेकेनवपुषामुनिरूपेणमानुषे ॥ १७ ॥ मारुतेनसमंलोकेतवजन्मभविष्यति ॥ यदातुमानुषत्वेपित्वयागंडूषशोषितः ॥ १८ ॥
भविष्यत्युदधिर्वहेतदादेवत्वमाप्स्यसि ॥ इतींद्रशापात्पतितौतत्क्षणात्तौमहीतले ॥ १९ ॥ अवाप्तवंतौदेहेचकुंभाजन्मततोभवत् ॥ मित्रावरुणयो-
र्वीर्याद्वसिष्ठश्चात्मजोभवत् ॥ २० ॥ ततोगस्त्यउग्रतपावभूवमुनिसत्तमः ॥ अस्माद्धातुःसवैभ्रातावसिष्ठस्यानुजोमुनिः ॥ २१ ॥ भीष्मउवाच ॥
कथंचमित्रावरुणौपितरावस्यतौस्मृतौ ॥ जन्मकुंभादगस्त्यस्ययथाभूत्तद्वदाधुना ॥ २२ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ पुरापुराणपुरुषःकदाचिद्रंधमादने ॥ भूत्वा
धर्मसुतोविष्णुश्चचारविपुलंतपः ॥ २३ ॥ तपसाचास्यभीतेनविघ्नार्थंप्रेषिताबुभौ ॥ शक्रेणमाधवानंग्वाप्सरोगणसंयुतौ ॥ २४ ॥ यदाचगीतवाद्येनभाव-
हावादिनाहरिः ॥ नकाममाधवाभ्यांचमोहंनेतुमशक्यत ॥ २५ ॥ तदाकाममधुस्त्रीणांविषादमभजद्गणः ॥ संक्षोभायततस्तेषामूरुदेशान्नराग्रजः ॥ २६ ॥
नारीमुत्पादयामासत्रैलोक्यस्यापिमोहिनीम् ॥ संमोहितास्तयादेवास्तौतुचैवसुराबुभौ ॥ २७ ॥ अप्सराणांसमक्षंहिदेवानामब्रवीद्धरिः ॥ उर्वशीतिचनाम्ने-
यंलोकेख्यातिंगमिष्यति ॥ २८ ॥ ततःकामयमानेनमित्रेणाहूयतोर्वशी ॥ प्रोक्तामारमयस्वेतिवाढमित्यब्रवीच्चसा ॥ २९ ॥ गच्छंतीतुततःसूर्यलो-

कामेदावरक्षणा ॥ वरुणेनवृतापश्चाद्वचनं तमाभाषत ॥ ३० ॥ मित्रेणाहंवृतापूर्वममसूर्यः पतिः प्रभो ॥ उवाच वरुणश्चित्तं मयि संन्यस्य गम्यताम् ॥
 ॥ ३१ ॥ गतायां वाढमित्युक्त्वामित्रः शापमदादथ ॥ अद्यैव मानुषलोके गच्छ सोमसुतात्मजम् ॥ ३२ ॥ भजस्वेति यतो मिथ्या धर्म एष त्वया कृतः ॥
 जलकुंभे ततो वीर्यमित्रेण वरुणेन च ॥ ३३ ॥ प्रक्षिप्तमथ संजातौ द्वौ वैवमुनिसत्तमौ ॥ निमिर्नाम नृपः स्त्रीभिः पुरा द्यूतमदीव्यत ॥ ३४ ॥ तदंतरेभ्याज
 गामवसिष्ठो ब्रह्मसंभवः ॥ तस्य पूजामकुर्वाणं शापसमुनिर्नृपम् ॥ ३५ ॥ विदेहस्त्वं भवस्वेति शप्तस्तेनाप्यसौ मुनिः ॥ अन्योन्यशापादुभयो
 विंशरीरेतु तेजसी ॥ ३६ ॥ जग्मतुः शापनाशाय ब्रह्माणं जगतः पतिम् ॥ अथ ब्रह्मसमादेशाल्लोचनेष्ववसन्निमिः ॥ ३७ ॥ निमेषाः स्युश्च लोकानां
 तद्विश्रामाय पार्थिव ॥ वसिष्ठोऽप्यभवत्तस्मिञ्जलकुंभे च पूर्ववत् ॥ ३८ ॥ ततो जातश्चतुर्बाहुः साक्षसूत्रकमंडलुः ॥ अगस्त्य इति शांतात्मा बभूव ऋ
 षिसत्तमः ॥ ३९ ॥ मलयस्यैकदेशे तु वैखानसविधानतः ॥ सभार्यः संवृतो विप्रैस्तपश्चक्रे सुदुष्करम् ॥ ४० ॥ ततः कालेन महता तारकादिनिपीडितम् ॥
 जगद्दीक्ष्य सकोपेन पीतवान्वरुणालयम् ॥ ४१ ॥ ततोऽस्य वरदास्सर्वे वभूवुः शंकरादयः ॥ ब्रह्मा विष्णुश्च भगवान् वरदानाय जग्मतुः ॥ ४२ ॥ वरंवृणीश्वभद्रं
 तेयश्चाभीष्टोत्रवैमुने ॥ अगस्त्य उवाच ॥ यावद्ब्रह्मसहस्राणां पंचविंशतिकोटयः ॥ ४३ ॥ वैमानिको भविष्यामि दक्षिणां वरवर्त्मनि ॥ मद्विमानो दयात्कुर्या
 द्यः कश्चित् पूजनं मम ॥ ४४ ॥ सप्तलोकाधिपतिः पर्यायेण भविष्यति ॥ यस्त्वाश्रमं पुष्करे तु मन्नाम्ना परिकीर्तयेत् ॥ ४५ ॥ स चैव पुण्यतां यातु वर एष वृ
 तो मया ॥ श्राद्धं येऽत्र करिष्यन्ति पिण्डपूर्वतु भक्तिः ॥ ४६ ॥ तेषां पितृगणास्सर्वे मया सह दिवि स्थिताः ॥ एतत्कालं वसिष्यन्ति एष एव वरो मम ॥ ४७ ॥ एवमस्त्व
 तितेऽप्युक्त्वा जग्मुर्देवा यथागतम् ॥ तस्मादर्वः प्रदातव्यो ह्यगस्त्याय सदा बुधैः ॥ ४८ ॥ भीष्म उवाच ॥ कथमर्घ्यप्रदानं च कर्तव्यं तस्य वैमुनेः ॥ विधानं यदगस्त्य
 स्य पूजने तद्द्रव्यमे ॥ ४९ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ प्रत्यूषसमये विद्वान्कुर्यादस्योदये निशि ॥ स्नानं शुक्लतिलैस्तद्वच्छुक्लमाल्यां वरोगृही ॥ ५० ॥ स्था
 पयेद्व्रणं कुंभं माल्यवस्त्रविभूषितम् ॥ पंचरत्नसमायुक्तं घृतपात्रेण संयुतम् ॥ ५१ ॥ अंगुष्ठमात्रं पुरुषं तथैव सुवर्णमध्यायत बाहुदंडम् ॥ चतुर्भुजं कुंभमुखे निधा
 य धान्यानि सप्ताचलसंयुतानि ॥ ५२ ॥ सकांस्य पात्राक्षतशुक्लयुक्तं मंत्रेण दद्याद्विजपुंगवाय ॥ उत्क्षिप्य कुंभोपरि दीर्घबाहुमन्यचेतायमदिह सुखस्थम् ॥ ५३ ॥
 श्वेतांच दद्याद्यदि शक्तिरस्ति रौप्यैः खुरैर्हैममुखी सवत्सां ॥ धेनुं नरः क्षीरवतीं प्रणम्य स्रग्वस्त्रघंटाभराणां द्विजाय ॥ ५४ ॥ आसप्तरात्रादुदये नृपास्य दातव्यमेत
 त्सकलं नरेण ॥ यावत्समास्सप्तदशाथ वा स्युरथोर्द्ध्वमप्यत्र वदंतिकेचित् ॥ ५५ ॥ काशपुष्पप्रतीकाशअग्निमारुतसंभव ॥ मित्रावरुणयोः पुत्रकुंभयोर्नेन मो
 स्तुते ॥ ५६ ॥ प्रत्यब्दं च फलत्यागमेवं कुर्वन्नसीदति ॥ होमं कृत्वा ततः पश्चाद्वर्तयेन्मानवः फलम् ॥ ५७ ॥ अनेन विधिनायस्तु पुमानर्घ्यं निवेदयेत् ॥ इमं लोक

मवाप्नोति रूपारोग्यफलप्रदम् ॥ ५८ ॥ द्वितीयेन भुवलोके स्वलोके च ततः परम् ॥ सप्तैवलोकानाप्नोति सप्तार्धान्यः प्रयच्छति ॥ ५९ ॥ इति पठति शृणोति
यो हि सम्यक् चरितमगस्त्य समर्चनं च पश्येत् ॥ मतिमपि च ददाति सोऽपि विष्णोर्भवनगतः परिपूज्यते मरौघैः ॥ ६० ॥ भीष्म उवाच ॥ सौभाग्यारोग्यफलदम्
मित्रक्षयकारकम् ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदं यच्च तन्मे ब्रूहि महामते ॥ ६१ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ यदुमायापुरा देव उवाचां धकसूदनः ॥ कथासु संप्रवृत्ता सुधर्म्या सुललि
ता सुच ॥ ६२ ॥ तदिदानीं प्रवक्ष्यामि भुक्तिमुक्तिफलप्रदम् ॥ गौर्युवाच ॥ दत्तः शापो हि सावित्र्या मङ्गलक्ष्म्यै सुरेश्वर ॥ ६३ ॥ यथा लक्ष्मी प्रधानत्वमहं यामि
तथा वद ॥ शंकर उवाच ॥ शुणुष्वावहितदेवितथैवान्यत्स्वयंकृतम् ॥ ६४ ॥ नराणामथ नारीणामाराधनमनुत्तमम् ॥ नभस्येवाथ वैशाखे पुण्ये मार्गशिर
स्यथ ॥ ६५ ॥ शुक्लपक्षे तृतीयायां स्नातः स गौरसर्वपैः ॥ गोरोचनं स गोमूत्रं गोदुग्धं च घृतं तथा ॥ ६६ ॥ दधिचंदनसंमिश्रं ललाटे तिलकं न्यसेत् ॥ सौभाग्यारो
ग्यकृद्यस्मात्सदा चललिता प्रियम् ॥ ६७ ॥ प्रतिपक्षं तृतीयायां पुमान्वापि सुवासिनी ॥ धारयेद्रक्तवस्त्राणि कुसुमानि सितानि च ॥ ६८ ॥ विधवा शुक्लव
स्त्रं वै त्वेकमेव हि धारयेत् ॥ कुमारी शुक्लसूक्ष्मे च परिदध्यात्तु वाससी ॥ ६९ ॥ देवीं च पंचगव्येन ततः क्षीरेण केवलं ॥ स्नापयेन्मधुना तद्रूपं पङ्कजं धोदकेन तु ॥ ७० ॥
पूजयेच्छुक्लपुष्पैस्तु फलैर्नानाविधैरपि ॥ धान्यलाजादिलवणगुडक्षीरघृतान्वितैः ॥ ७१ ॥ शुक्लाक्षततिलैरर्चाकार्या देविसदा त्वया ॥ पादयोरर्चनं कुर्या
त्प्रतिपक्षं वरानने ॥ ७२ ॥ वरदायै नमः पादौ तथा गुल्फौ श्रियै नमः ॥ अशोक्यायै नमो जंघे पार्वत्यै जानुनी तथा ॥ ७३ ॥ ऊरूमांगल्यकारिण्यै वामदेव्यै तथा कटिम् ॥
पद्मोदरायै जठरं नमः कंठे श्रियै नमः ॥ ७४ ॥ करौ सौभाग्यदायिन्यै बाहू च सुमुखश्रियै ॥ मुखं दर्पविनाशिन्यै स्मरदायै स्मितं पुनः ॥ ७५ ॥ गौर्यै नमस्तथा नासा
मुत्पलायै चलोचने ॥ तुष्ट्यै ललाटमलकं कात्यायन्यै नमः शिरः ॥ ७६ ॥ नमोगौर्यै नमः पुष्ट्यै नमः कांत्यै नमः श्रियै ॥ रंभायै ललितायै च वामदेव्यै नमो
नमः ॥ ७७ ॥ एवं संपूज्य विधिवदग्रतः पद्ममालिखेत् ॥ पत्रैः षोडशभिर्युक्तं क्रमेणैव सकर्णिकम् ॥ ७८ ॥ पूर्वैर्ण विन्यसेद्गौरीमपर्णां च ततः परम् ॥ भवानीं दक्षिणे
तद्बहुद्राणीं च ततः परम् ॥ ७९ ॥ विन्यसेत्पश्चिमे भागे सौम्यां मदनवासिनीम् ॥ वायव्ये पाटला मुग्रा मुत्तरेण तथा उमाम् ॥ ८० ॥ साध्यां पथ्यां तथा सौम्यां मंगलां
कुमदां सतीम् ॥ भद्रां च मध्ये संस्थाप्य ललितां कर्णिकोपरि ॥ ८१ ॥ कुसुमैरक्षताद्भिर्वानमस्कारेण विन्यसेत् ॥ गीतमंगलघोषं च कारयित्वा सुवासि
नीम् ॥ ८२ ॥ पूजयेद्रक्तवासोभीरक्तमाल्यानुलेपनैः ॥ सिंदूरं स्नानचूर्णं च तासां शिरसि पातयेत् ॥ ८३ ॥ सिंदूरं कुंकुमं स्नानमतीविष्टं यतस्ततः ॥ तथोपदे
ष्टारमपि पूजयेद्यत्नतो गुरुम् ॥ ८४ ॥ न पूज्यते गुरुर्यत्र सर्वास्तत्राफलाः क्रियाः ॥ जप्यैश्च पूजयेद्गौरीमुत्पलैरसितैः सदा ॥ ८५ ॥ बंधुजीवैः प्रिये पूज्याका
र्तिके मासियत्नतः ॥ जातीपुष्पैर्मार्गशिरेषोषैर्पीतैः कुरंतकैः ॥ ८६ ॥ कुंदैः कुमुदपुष्पैश्च देवीमाघेऽपि पूजयेत् ॥ सिंदुवारेण जात्यावाफाल्गुनेऽप्यर्चयेत्

रः ॥ ८७ ॥ चैत्रे तु मल्लिकाशोकैर्वैशाखे गंधपाटलैः ॥ ज्येष्ठे कमलमंदारैराषाढे च जलांबुजैः ॥ ८८ ॥ मंदारैरथ मालत्याश्रावणे पूजयेत्सदा ॥ गोमूत्रं गोम
 यं क्षीरं दधिसर्पिः कुशोदकम् ॥ ८९ ॥ विल्वपत्रार्ककुसुमांबुजगोशृंगवारिच ॥ पंचगव्यंच विल्वंच प्राशयेत्क्रमशः सदा ॥ ९० ॥ एतद्भाद्रपदादौ तु
 प्राशनं समुदाहृतम् ॥ प्रतिपक्षं मिथुनं तृतीयायां वरानने ॥ ९१ ॥ भोजयित्वा च ये द्रव्यावस्त्रमाल्यानुलेपनैः ॥ पुंसः पीतांबरैर्दद्यात्स्त्रियाः कौशेयवास
 सी ॥ ९२ ॥ निष्पावजीरलवणमिश्रुदंडगुडान्वितम् ॥ स्त्रियैर्दद्यात्फलं पुंसः सुवर्णोत्पलसंयुतम् ॥ ९३ ॥ यथानदे विदेवस्त्वांसं परित्यज्य गच्छति ॥ तथा
 मामुद्धरा शेषदुःखसंसारसागरात् ॥ ९४ ॥ कुमुदाविमलानंदाभवानीव सुधाशिवा ॥ ललिता कमला गौरी सती रम्भाथ पार्वती ॥ ९५ ॥ नभस्यादिषु मासे
 शुप्रीयतामित्युदीरयेत् ॥ व्रतांतिशयनं दद्यात्सुवर्णकमलान्वितम् ॥ ९६ ॥ मिथुनानि चतुर्विंशद्भाद्रादशाथ समर्चयेत् ॥ अष्टावष्टाथवाभूयश्चतुर्मासेथवा चर्चये
 त् ॥ ९७ ॥ पूर्वदत्त्वाथ गुरवे पश्चादन्यान् समर्चयेत् ॥ उक्तानन्ततृतीयैषा सदानंतफलप्रदा ॥ ९८ ॥ सर्वपापहरा देवी सौभाग्यारोग्यवर्धिनी ॥ नचैनां वित्तशा
 क्येन कदाचिदपिलंघयेत् ॥ ९९ ॥ नरो वायुदिवानारीसोपवासव्रतं चरेत् ॥ गर्भिणीसूतिकान्तंकुमारीवाथरोगिणी ॥ १०० ॥ यदाऽऽशुद्धा तदान्येन कारये
 त्प्रयतास्वयम् ॥ इमामनंतफलदां यस्तृतीयां समाचरेत् ॥ १ ॥ कल्पकोटिशतं साग्रं शिवलोके महियते ॥ वित्तहीनोऽपि कुर्वीत यावद्द्वर्षमुपोषणम् ॥ २ ॥
 पुष्पमंत्रविधानेन सोपितत्फलमाप्नुयात् ॥ नारीवाकुरुते यातु आत्मनः शुभमिच्छती ॥ ३ ॥ जन्मपौरुषमाप्नोति गौर्यनुग्रहकारितम् ॥ इति पठति शृणोति
 वायु इत्थंगिरितनया व्रतमिंद्रलोकसंस्थः ॥ ४ ॥ मतिमपि च ददातियोऽपि देवैरमरवधूजनकिन्नरैः स पूज्यः ॥ अन्यामपि प्रवक्ष्यामि तृतीयां पापनाशि
 नीम् ॥ ५ ॥ रसकल्याणिनी मेतां पुरा कल्पभवाविदुः ॥ माघे मासितुसंप्राप्य तृतीयां शुक्लपक्षतः ॥ ६ ॥ प्रातर्गंधेन पयसा तिलैः स्नानं समाचरेत् ॥ स्नाप
 येन्मधुना देवीं तथैवैश्वरसेनतु ॥ ७ ॥ गंधोदकेन च पुनः पूजनं कुंकुमेन तु ॥ दक्षिणांगानि संपूज्य ततो वामानि पूजयेत् ॥ ८ ॥ ललितायै पदं देव्यै वामगुल्फौ ततो
 र्चयेत् ॥ जंघे जानु तथा शान्तिं तथैवोरुं श्रियै नमः ॥ ९ ॥ मदालसायै च कटिममलायै तथोदरम् ॥ स्तनौ मदनवासिन्यै कुमुदायै च कंधराम् ॥ १० ॥ भुजं भुजाग्रं माधव्यै
 कमलायै सुखस्मिते ॥ भ्रूललाटं च रुद्राण्यै शंकरायै तथा लंकं ॥ ११ ॥ मदनयै ललाटं तु मोहनयै पुनर्भुवौ ॥ नेत्रे चंद्रार्धधारिण्यै तुष्टयै च वदनं पुनः ॥ १२ ॥
 उत्कंठिन्यै नमः कंठममृतायै नमस्तनुम् ॥ रंभायै च महाबाहू विशोकायै नमः करौ ॥ १३ ॥ हृदयं मन्मथाह्वयै पाटलायै तथोदरं ॥ कटिसुरतवासिन्यै तथोरूपं
 कजश्रियै ॥ १४ ॥ जानुजंघेनमोगौर्यै गुल्फौ शान्तिं तथार्चयेत् ॥ धराधरायै पादौ तु विश्वकायै नमः शिरः ॥ १५ ॥ नमो भवान्यै कामिन्यै वासुदेव्यै जगच्छ्रियै ॥
 आनंददायै नंदायै सुभद्रायै नमो नमः ॥ १६ ॥ एवं संपूज्य विधिवद्विजदां पत्युमर्चयेत् ॥ भोजयित्वा तथान्नेन मधुरेण विमत्सरः ॥ १७ ॥ समोदकं वारिकुं भंशु

क्वांवरयुगद्वयं ॥ दत्त्वासुवर्णकमलगंधमाल्यैरथार्चयेत् ॥ १८ ॥ प्रीयतामत्रकुमुदागृहीयाल्लवणव्रतम् ॥ अनेनविधिनादेवीमासिमासिसदार्चयेत् ॥
 ॥ १९ ॥ लवणवर्जयेन्माघेफाल्गुनेचगुडंपुनः ॥ नवनीतंतथाचैत्रेवर्जयेन्मधुचमाधवे ॥ १२० ॥ पानीयंज्येष्ठमासेतुतथाषाढेचजीरकं ॥ श्रावणेवर्जयेत्क्षीरं
 धिभाद्रपदेतथा ॥ २१ ॥ घृतमाश्वयुजेतद्द्रुजैर्वर्जयेच्चमाक्षिकं ॥ धान्याकंमार्गशीर्षेतुपौषेवर्जयेच्चशर्करा ॥ २२ ॥ व्रतांतिकरकंपूर्णमेतेषामासिमासिच ॥
 दद्याद्विकालवेलायांभक्ष्यपात्रेणसंयुतं ॥ २३ ॥ लड्डुकास्सेवकाश्चैवसंयावमथपूरिका ॥ नारिकाघृतपूर्णाश्चपिष्टपूर्णाचनंदिकी ॥ २४ ॥ क्षीरशाकंचदध्यन्नं
 पिंडशाकंतथैवच ॥ माघादौक्रमशोदद्यात्देतानिकरकोपरि ॥ २५ ॥ कुमुदामाधवीरभासुभद्राचाशिवाजया ॥ ललिताकमलानंगामंगलारतिलालसा ॥ २६ ॥
 क्रमान्माघादिमासेषुप्रीयतामितिर्कीर्तयेत् ॥ सर्वत्रपंचगव्यंचप्राशनंसमुदाहृतं ॥ २७ ॥ उपवासीभवेन्नित्यमशक्तौनक्तमिष्यते ॥ कुर्यादेवमिदंनारीरसक
 ल्याणिनीव्रतं ॥ २८ ॥ पुनर्माघेचसंप्राप्तेशर्कराकलशोपरि ॥ कृत्वातुकांचनीगौरीपंचरत्नसमन्वितां ॥ २९ ॥ स्वकीयांगुष्ठमात्रंचसाक्षसूत्रकमंडलुं ॥ चतुर्भु
 जामिंदुयुतांसितनेत्रपटावृतां ॥ १३० ॥ तद्ब्रह्मोमिथुनंचैवसुवर्णस्यसितांबरं ॥ सवस्त्रंभाजनंदद्याद्भवानीप्रीयतामिति ॥ ३१ ॥ अनेनविधिनायस्तुरसकल्याणि
 नीव्रतं ॥ कुर्याच्चसर्वपापेभ्यस्तत्क्षणादेवमुच्यते ॥ ३२ ॥ भवानांचसहस्रंतुनदुःखीजायतेक्वचित् ॥ अग्निष्टोमसहस्रेणयत्फलंतदवाप्नुयात् ॥ ३३ ॥ नारीवाकुरुते
 यातुकुमारीवावरानने ॥ विधवाचवराकीवासापितत्फलभागिनी ॥ ३४ ॥ सौभाग्यारोग्यसंपन्नागौरीलोकेमहीयते ॥ इतिपठतियद्विधंयःशृणोतिप्रसंगात्
 सकलकलुषमुक्तःपार्वतीलोकमेति ॥ ३५ ॥ मतिमपिचविधत्तेयोनराणांप्रियार्थैर्विबुधपतिजनानांलोकगःस्यादमोघः ॥ तथैवान्यांप्रवक्ष्यामितीयांपाप
 नाशिनीम् ॥ ३६ ॥ नाम्नाचलोकविरुद्धातामग्र्यानंदकरीमिमां ॥ यदाशुक्लतृतीयायामषाढर्क्षभवेत्क्वचित् ॥ ३७ ॥ ब्रह्मर्क्षवाथचमवाहस्तोमू
 लमथापिवा ॥ दर्भगंधोदकैःस्नानंतदासम्यक्समाचरेत् ॥ ३८ ॥ शुक्लमाल्यांवरधरःशुक्लगंधानुलेपनः ॥ भवानीमर्चयेद्भक्त्याशुक्लपुष्पैः
 सुगंधिभिः ॥ ३९ ॥ महादेवंचसकलमुपविष्टमहासने ॥ वासुदेव्यैनमःपादौशंकरायैनमोहरेः ॥ १४० ॥ जंवेशोकविनाशिन्यैमानदायैनमःप्रभोः ॥ रंभायै
 पूजयेद्दूरूशिवायचपिनाकिने ॥ ४१ ॥ आनंदिन्यैकटिंदेव्याःशूलिनश्शूलपाणये ॥ माधव्यैचतथानाभिमथशंभोर्भवायवै ॥ ४२ ॥ स्तनौचानंदकारिण्यैशंकर
 स्येन्दुधारिणे ॥ उत्कंठिन्यैनमःकंठनीलकंठायवैहरेः ॥ ४३ ॥ करानुत्पलधारिण्यैरुद्रायजगतःप्रभोः ॥ बाहूचपरिरंभिण्यैनृत्यप्रीतायवैहरेः ॥ ४४ ॥ दे
 व्यामुखंविलासिन्यैवृषभायपुनर्विभोः ॥ स्मितंचस्मरणीयायैविश्ववक्रायवैविभोः ॥ ४५ ॥ नेत्रेमंदारवासिन्यैविश्वधाम्नेत्रिशूलिनः ॥ भ्रुवौनृत्यप्रियायैचशं
 भोर्वैपाशशूलिने ॥ ४६ ॥ देव्याललाटमिंद्राण्यैवृषवाहायवैविभोः ॥ स्वाहायैमकुटंदेव्याविभोगंगाधरायवै ॥ ४७ ॥ विश्वकायौविश्वभुजौविश्वपाद

मुखौशिवौ ॥ प्रसन्नवरदौवंदेपार्वतीपरमेश्वरौ ॥ ४८ ॥ एवंसंपूज्यविधिवदग्रतःशिवयोःपुनः ॥ पद्मोत्पलानिरजसानानावर्णेनकारयेत् ॥ ४९ ॥ शंख
 चक्रेसकटकेस्वस्तिकंशुभकारकम् ॥ यावंतःपांसवस्तत्ररजसः पतिताभुवि ॥ १५० ॥ तावद्दर्षसहस्राणिशिवलोकेमहीयते ॥ चत्वारिघृतपात्राणिसहि
 रण्यानिशक्तितः ॥ ५१ ॥ दत्त्वाद्रिजायकरकमुदकेनसमन्वितम् ॥ प्रतिपक्षंचतुर्मासंयावदेतान्निवेदयेत् ॥ ५२ ॥ ततस्तुचतुरोमासान्पूर्ववत्करकोपरि ॥
 चत्वारिघृतपात्राणितिलपात्राण्यनंतरं ॥ ५३ ॥ गंधोदकंपुष्पवारिचंदनंकुङ्कुमोदकं ॥ अपक्वदधिदुग्धंचगोशृंगोदकमेवच ॥ ५४ ॥ अब्दोदकं तथावा
 रिक्वष्टचूर्णान्वितंपुनः ॥ उशीरसलिलंचैवयवचूर्णोदकंपुनः ॥ ५५ ॥ तिलोदकंचसंप्राश्यस्वपेन्मार्गशिरादिषु ॥ मासेषुपक्षद्वितयंप्राशनंसमुदाहृत
 म् ॥ ५६ ॥ सर्वत्रशुक्लपुष्पाणिप्रशस्तानिसदार्चने ॥ दानकालेचसर्वत्रमंत्रमेतमुदीरयेत् ॥ ५७ ॥ गौरीमेप्रीयतानित्यमघनाशायमंगला ॥ सौभाग्या
 यास्तुललिताभवानीसर्वसिद्धये ॥ ५८ ॥ संवत्सरांतिलवणंगुडकुंकुमसंयुतम् ॥ चंदनेनयुतंकुंभंसहस्वर्णबुजेनच ॥ ५९ ॥ उमायाःप्रीतयेहैमंतद्विदि
 क्षुफलैर्युतम् ॥ सास्तरावरणांशय्यांसविश्रामानिवेदयेत् ॥ १६० ॥ सपत्नीकायविप्रायगौरीमेप्रीयतामिति ॥ आत्मानंदकर्त्तृनामप्राप्नुयात्संपदंनरः ॥ ६१ ॥
 आयुरानंदसंपन्नोनक्वचिच्छोकमाप्नुयात् ॥ नारीवाकुरुतेयातुकुमारीविधवातथा ॥ ६२ ॥ सापितत्फलमाप्नोतिदेव्यनुग्रहलालिता ॥ प्रतिपक्षमुपोष्यैवं
 मंत्रार्चनविधानतः ॥ ६३ ॥ रुद्राणालोकमाप्नोतिपुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ इमांयःशृणुयान्नित्यंश्रावयेद्रापिभक्तिः ॥ ६४ ॥ शक्रलोकंसगत्वातुपूज्यते
 कल्पसंस्थितः ॥ शंकरउवाच ॥ एवंविधाभवतिचेन्नारीव्रतपरायणा ॥ ६५ ॥ सावित्रीतुवराकीसातस्याःशापस्तुकीदृशः ॥ नकाचिद्गणनाचा
 स्तियतस्त्रैलोक्यसुंदरी ॥ ६६ ॥ सापूर्वस्यापिवन्द्याचलक्ष्मीर्विष्णुप्रतिग्रहात् ॥ मयापूर्वतवार्थायदक्षयज्ञस्तुनाशितः ॥ ६७ ॥ लक्ष्म्यर्थंविष्णुनाचापि
 वारिधिर्मथितःपुरा ॥ आज्ञाकरौभवत्योश्चमाकुरुष्वभयंकचित् ॥ ६८ ॥ सावित्र्यामाननाकार्याकुपितायाःप्रसादनम् ॥ मयाचविष्णुनाचैवब्रह्मणा
 मानमीप्सुना ॥ ६९ ॥ गमिष्येब्रह्मसदनंत्वंचतिष्ठवरानने ॥ एवमुक्त्वागतोरुद्रोगौरीतत्रव्यवस्थिता ॥ १७० ॥ कृतंयुगंसमग्रंचयज्ञेतस्मिन्दुताशनः ॥
 वहंस्तुहव्यंदेवानांप्रीणयानोजगत्रयम् ॥ ७१ ॥ भोजनंद्विजमुख्येषुभोगान्विद्याधरेगणे ॥ कामावाप्तिमनुष्येषुसर्वमेवददौप्रभुः ॥ ७२ ॥ रुद्रेणोक्तस्तदावि
 ष्णुर्धर्मास्तेत्वंप्रकीर्तय ॥ गौरीधर्मान्सरस्वत्याव्रतंयत्परिकीर्तितम् ॥ ७३ ॥ इत्येवमुक्तेरुद्रेणविष्णुःप्रोवाचसादरम् ॥ नाहंधर्मख्यापयिष्येस्वकीयंशंकर
 राधुना ॥ ७४ ॥ भवानाख्यातुमाहात्म्यंमदीयंसुरसत्तम ॥ त्वयावैकथितंपूर्वकृतेवैपापसंक्षयः ॥ ७५ ॥ भविष्यतिनसंदेहोभवान्पूतोभविष्यति ॥
 भीष्मउवाच ॥ मधुरागीर्भवेत्केनव्रतेनमुनिसत्तम ॥ ७६ ॥ तथैवजनसौभाग्यमतिर्विद्यासुकौशलम् ॥ अभेदश्चापिदांपत्येसंगोबंधुजनेनच ॥ ७७ ॥

आयुश्चविपुलंपुंसांतन्मेकथयसत्तम ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ सम्यपृक्ष्ट्वयाराजन्शृणुसारस्वतंत्रतम् ॥ ७८ ॥ यस्यसंकीर्तनादेवदेवीतुष्येत्सारस्वती ॥
यावद्भक्तःस्तवंकुर्यादेतद्रतमनुत्तमम् ॥ ७९ ॥ प्राग्वासरादौसंपूज्यदिव्यंस्तवंसमारभेत् ॥ अथवारविवारेणग्रहताराबलेनच ॥ १८० ॥ पायसंभो
जयेद्विप्रान्कुर्याद्ब्राह्मणवाचनम् ॥ शुक्लवस्त्राणिदत्त्वाचसहिरण्यानिशक्तितः ॥ १८१ ॥ गायत्रीपूजयेद्भक्त्याशुक्लमाल्यानुलेपनैः ॥ यथानदेवि
भगवान्ब्रह्मालोकपितामहः ॥ ८२ ॥ त्वांपरित्यज्यतिष्ठेच्चतथाभववरप्रदा ॥ वेदशास्त्राणिधर्माणिनृत्यगीतादिकंचयत् ॥ ८३ ॥ नविहीनंत्वयादेवितथामेसंतु
सिद्धयः ॥ लक्ष्मिर्मेधाधरापुष्टिर्गौरीतुष्टिर्जयामतिः ॥ ८४ ॥ एताभिःपाहिचाष्टाभिर्मूर्तिभिर्मौसरस्वति ॥ एवंसंपूज्यगायत्रीवीणाकमलधारिणीम् ॥ ८५ ॥
शुक्लपुष्पाक्षतैर्भक्त्यासकमंडलुपुस्तकाम् ॥ मौनव्रतेनभुंजीतसायंप्रातश्चधर्मवित् ॥ ८६ ॥ पंचम्यांप्रतिपक्षंचगांचविप्रायशोभनाम् ॥ तथैवतंडुलप्रस्थं
घृतपात्रेणसंयुतम् ॥ ८७ ॥ क्षीरंदद्याद्विरण्यंचगायत्रीप्रीयतामिति ॥ संध्यायांचतथामौनमेतत्कुर्वन्समाचरेत् ॥ ८८ ॥ नराज्यांभोजनंकुर्याद्वाव
न्मासास्त्रयोदश ॥ समाप्तेतुव्रतेदद्याद्भोजनंशुक्लतंडुलैः ॥ ८९ ॥ दिव्यांवितानंचंटांचसितनेत्रपटान्विताम् ॥ चंदनंवस्त्रयुग्मंचदध्यन्नंसुरसंपुनः ॥ १९० ॥
अथोपदेष्टारमपिभक्त्यासंपूजयेद्गुरुम् ॥ वित्तशाठ्येनरहितोवस्त्रमाल्यानुलेपनैः ॥ ९१ ॥ अनेनविधिनायस्तुकुर्यात्सारस्वतंत्रतम् ॥ सौ
भाग्यमतियुक्तस्तुसूक्ष्मकंठश्चजायते ॥ ९२ ॥ सरस्वत्याः प्रसादेनब्रह्मलोकेमहीयते ॥ नारीवाकुरुतेयातुसापितत्फलभागिनी ॥ ९३ ॥ ब्रह्मलोकेवसे
द्राजन्यावत्कल्पायुतत्रयम् ॥ सारस्वतंत्रतंयस्तुशृणुयादपिवापठेत् ॥ ९४ ॥ विद्याधरपुरेसोऽपिवसेदब्दायुतत्रयम् ॥ इति श्रीपाद्मपुराणेप्रथमे
सृष्टिखंडेब्रताध्यायोनामद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ भीष्मउवाच ॥ वैष्णवायेतुवैधर्मायानरुद्रः प्रोक्तवानिह ॥ तान्मेकथयविप्रेन्द्रकीदृशास्तेफलंतु
किम् ॥ १ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ पुरारथंतरेकल्पेपरिपृष्टोमहात्मना ॥ मंदरस्थोमहादेवःपिनाकीब्रह्मणास्वयम् ॥ २ ॥ कथमारोग्यमैश्व
र्यमनंतममरेश्वर ॥ अल्पेनतपसादेवभवेन्मोक्षःसदानृणां ॥ ३ ॥ किंतज्ज्ञानंमहादेवत्वत्प्रसादादधोक्षज ॥ अल्पकेनापितपसामहाफलमिहोच्यते ॥ ४ ॥
इतिपृष्टस्सविश्वात्माब्रह्मणालोकभावनः ॥ उमापतिरुवाचेदंमनसःप्रीतिकारकम् ॥ ५ ॥ ईश्वरउवाच ॥ अस्माद्रथंतरात्कल्पाद्भूयोविंशतिमोयदा ॥
वाराहोभविताकल्पस्तदामन्वंतरेशुभे ॥ ६ ॥ वैवस्वताख्येसंप्राप्तेसप्तमेसप्तलोकधृक् ॥ द्वापाराख्यंयुगंतस्मिंसप्तविंशतिमंयदा ॥ ७ ॥ तस्यांतेतुमहातेजा
वासुदेवोजनार्दनः ॥ भारवतरणार्थायत्रिधाविष्णुर्भविष्यति ॥ ८ ॥ द्वैपायनऋषिस्तत्ररौहिणेयोथकेशवः ॥ कंसारिःकेशिमथनःकेशवःकेशनाशनः ॥
॥ ९ ॥ पुरींद्वारवतीनामसांप्रतंयाकुशस्थली ॥ दिव्यानुभावसंयुक्तामधिवासायशार्ङ्गिणः ॥ १० ॥ त्वष्टातदाज्ञयाब्रह्मन्करिष्यतिजगत्पतेः ॥ तस्यांक

दाचिदासीनःसभायांसोऽमितद्युतिः ॥ ११ ॥ भार्याभिर्वृष्णिविद्वद्भिर्भूरिभिर्भूरिदक्षिणैः ॥ कुरुभिर्देवगंधर्वैरन्वितःकैटभार्दनः ॥ १२ ॥ प्रवृत्तासुपुराणासु
 धर्मसंबन्धिनीषुच ॥ कथासुभीमसेनेनपरिपृष्टःप्रतापवान् ॥ १३ ॥ त्वयापृष्टस्यधर्मस्यवक्ष्यत्यस्यचभेददृक् ॥ भवितासतदाब्रह्मन्कर्ताचैववृकोदरः ॥
 ॥ १४ ॥ प्रवर्तकोस्यधर्मस्यपांडुसूनुर्महाबलः ॥ यस्यतीक्ष्णोवृकोनामजठरेहव्यवाहनः ॥ १५ ॥ संभाष्यतेसधर्मात्मातेनचासौवृकोदरः ॥ अतीवस्वाद
 शीलश्चनागायुतबलोमहान् ॥ १६ ॥ धार्मिकस्याप्यशक्तस्यतीव्राग्नित्वादुपोषणे ॥ इदं व्रतमशेषाणां व्रतानामधिकं यतः ॥ १७ ॥ कथयिष्यति विश्वा
 त्मावासुदेवोजगद्गुरुः ॥ अशेषयज्ञफलदमशेषाघविनाशनम् ॥ १८ ॥ अशेषदुष्टशमनमशेषसुरपूजितम् ॥ पवित्राणां पवित्रं यन्मगलानां च मंगलम् ॥
 भविष्यं च भविष्याणां पुराणानां पुरातनम् ॥ १९ ॥ वासुदेव उवाच ॥ यद्यष्टमी चतुर्दश्योर्द्वादशीषु च भारत ॥ अन्येष्वपि दिनैर्क्षैषु न शक्तस्त्वमु पोषितुम् ॥
 ॥ २० ॥ ततस्त्वग्र्यामिमांभीमतिथिं पापप्रणाशिनीम् ॥ उपोष्य विधिनानेन गच्छ विष्णोः परं पदं ॥ २१ ॥ माघमासस्य दशमी यदा शुक्ला भवेत्तदा ॥ घृतेनाभ्यं
 जनं कृत्वा तिलैः स्नानं समाचरेत् ॥ २२ ॥ तथैव विष्णुमभ्यर्च्यैन्नमोनारायणाय च ॥ कृष्णाय पादौ संपूज्या शिरः कृष्णात्मनोति च ॥ २३ ॥ वैकुंठा
 येति वैकंठमुरः श्रीवत्सधारिणे ॥ शंखिने गदिने चैव चक्रिणे वरदाय वै ॥ २४ ॥ सर्वं नारायणन्त्वेवं संपूज्या वाहनक्रमात् ॥ दामोदरायेत्युदरं कटिं पंचजनाय
 वै ॥ २५ ॥ ऊरुसौभाग्यनाथाय जानुनीभूतधारिणे ॥ नमो नीलाय वै जघ्ने पादौ विश्वभुजे पुनः ॥ २६ ॥ नमो देव्यै नमः शांत्यै नमो लक्ष्म्यै नमः श्रियै ॥
 नमस्तुष्ट्यै नमः पुष्ट्यै धृत्यै व्युष्ट्यै नमो नमः ॥ २७ ॥ नमो विहंगनाथाय दायुवे गायपक्षिणे ॥ विषप्रमथनायेति गरुडं चाभिपूजयेत् ॥ २८ ॥
 एवं संपूज्य गोविंदमुमापतिविनायकौ ॥ गंधैर्माल्यैस्तथा धूपैर्भक्ष्यैर्नानाविधैरपि ॥ २९ ॥ गव्येन पयसा सिक्तां कृत्वा सरामथ पायसम् ॥ सर्पिषा सह भुक्त्वा तु गत्वा
 स्थानांतरं पुनः ॥ ३० ॥ नैयग्रोधं दंतकाष्ठमथ वाखादिरं बुधः ॥ गृहीत्वा धावयेदंतानां चांतः प्रागुदखड्गमुखः ॥ ३१ ॥ ब्रूयात्सायंतर्नीकृत्वा संध्यामस्तमिते
 रवौ ॥ नमो नारायणायेतित्वामहं शरणं गतः ॥ ३२ ॥ एकादश्यां निराहारः समभ्यर्च्य च केशवम् ॥ तारात्रिसकलां स्थित्वा शेषपर्यं कशायिनम् ॥ ३३ ॥
 सर्पिषा विश्वदहनं हुत्वा ब्राह्मणपुंगवैः ॥ सहैव पुण्डरीकाक्षं द्वादश्यां क्षीरभोजनम् ॥ ३४ ॥ करिष्यामि यथात्मानं निर्विघ्नेनास्तु तच्च मे ॥ एवमुक्त्वा स्वपे
 द्भूमाविति हासकथां पुनः ॥ ३५ ॥ श्रुत्वा प्रभाते संजातेन दीगत्वा विशांपते ॥ स्नानं कृत्वा मुदा तद्वत्पाषण्डानभिवर्जयेत् ॥ ३६ ॥ उपास्य
 सन्ध्यां विधिवत्कृत्वा च पितृतर्पणम् ॥ प्रणम्य च हृषीकेशं शेषपर्यं कशायिनम् ॥ ३७ ॥ गृहस्य पुरतो भक्त्या मण्डपं कारयेद्बुधः ॥ चतुर्हस्तां शुभांकु
 र्याद्वेदीमरिनिषूदन ॥ ३८ ॥ चतुर्हस्तप्रमाणं तु विन्यसेत्तत्र तोरणम् ॥ मध्ये च कलशं तत्र माषमात्रेण संयुतम् ॥ ३९ ॥ छिद्रेण जलसंपूर्णमधः कृष्णाजिनोऽस्थितः

तस्यधारांचशिरसाधारयेत्सकलानिशाम् ॥ ४० ॥ धाराभिर्भूरिभिर्भूरिफलंवेदविदोविदुः ॥ यस्मात्तस्मात्कुरुश्रेष्ठकारयेत्प्रयतोद्विजः ॥ ४१ ॥ दक्षिणेचा
 र्धचंद्रंतुपश्चिमेवर्तुलंतथा ॥ अश्वत्थपत्राकारंचउत्तरेणतुकारयेत् ॥ ४२ ॥ मध्येतुपद्माकारंचकारयेद्वैष्णवोद्विजः ॥ पूर्वतोवेदिकांस्थोनस्थोनयाम्येच
 कल्पयेत् ॥ ४३ ॥ पानीयधारांशिरसिधारयेद्विष्णुतत्परः ॥ द्वितीयावेदीदेवस्यतत्रपद्मंसकर्णिकम् ॥ ४४ ॥ तस्यमध्येस्थितंदेवंकुर्याद्वैपुरुषोत्तमम् ॥
 हस्तमात्रंचतत्कुंडंकृत्वातत्रत्रिमेखलम् ॥ ४५ ॥ योनिवक्रंततस्तस्मिन्ब्राह्मणैर्येवसर्पिषी ॥ तिलांश्चविष्णुदेवत्यैर्मंत्रैरेवानलेहुनेत् ॥ ४६ ॥ कृत्वातुवैष्ण
 वंसम्यग्यागंतत्रप्रकल्पयेत् ॥ आज्यधारामध्यमेतुकुण्डेदद्यात्तुयत्नतः ॥ ४७ ॥ क्षीरधारांदेवदेवेवारिधारात्मनोपरि ॥ निष्पावार्धप्रमाणवैधारामाज्यस्यपात
 येत् ॥ ४८ ॥ स्वेच्छयाक्षीरजलयोरविच्छिन्नांचशर्वरीं ॥ जलकुंभान्महावीर्यस्थापयित्वात्रयोदश ॥ ४९ ॥ भक्ष्यैर्नानाविधैर्युक्तान्सितवस्त्रैरलंकृतान् ॥
 प्रतानौदुंबरैःपात्रैःपंचरत्नसमन्वितैः ॥ ५० ॥ चतुर्भिर्बद्धैर्होमःकार्यस्तत्रउदङ्मुखैः ॥ रुद्रजाप्यश्चतुर्भिश्चयजुर्वेदपरायणैः ॥ ५१ ॥ वैष्णवानिचसामा
 निचतुर्भिःसामवेदिभिः ॥ एवंद्वादशवैविप्रान्वस्त्रमाल्यानुलेपनैः ॥ ५२ ॥ पूजयेदंगुलीयैश्चकटकैर्होमसूत्रकैः ॥ वासोभिःशयनीयैश्चवित्तशाठ्यविवर्जि
 तः ॥ ५३ ॥ एवंक्षपातिवाह्यावैगीतमङ्गलनिःस्वनैः ॥ उपाध्यायस्यचपुनर्द्विगुणंसर्वमेवतु ॥ ५४ ॥ ततःप्रभातेविमलेसमुत्थायत्रयोदश ॥ गावोदेयाःकुरु
 श्रेष्ठसौवर्णशृंगसंवृताः ॥ ५५ ॥ पयस्विन्यःशीलवत्यःकांस्यदोहसमन्विताः ॥ रौप्यसुराःसवत्साश्चचंदनेनाभिभूषिताः ॥ ५६ ॥ तास्तुतेषांततो
 दत्वाभक्ष्यभोज्येनतर्पितान् ॥ कृत्वावैब्राह्मणान्सर्वान्छत्रैर्नानाविधैस्तथा ॥ ५७ ॥ भुक्त्वाचाक्षारलवणमात्मानाचविसर्जयेत् ॥ अनुगम्य
 पदान्यष्टौपुत्रभार्यासमन्वितः ॥ ५८ ॥ प्रीयतामत्रदेवेशःकेशवःक्लेशनाशनः ॥ एवंगुर्वाज्ञयाकुंभान्गाश्चैवशयनानिच ॥ ५९ ॥ वासांसिचैव
 सर्वेषांगृहाणिप्रापयेद्बुधः ॥ अभावेबहुशय्यानामेकामपिसुसंस्कृताम् ॥ ६० ॥ शय्यांदद्याद्ब्रह्मीभीमसर्वोपस्करसंयुताम् ॥ इतिहासपुराणानि
 वाचयित्वातुवाहयेत् ॥ ६१ ॥ तद्दिनंकुरुशार्दूलयइच्छेद्विपुलांश्रियम् ॥ तस्मात्त्वंसत्त्वमालंब्यभीमसेनविमत्सरः ॥ ६२ ॥ कुरुव्रत
 मिदंसम्यक्स्नेहाद्ब्रह्ममयोदितम् ॥ त्वयाकृतमिदंवीरत्वन्नाम्नाचभविष्यति ॥ ६३ ॥ साभीमद्वादशीह्येषासर्वपापहराशुभा ॥ यातुकल्याणिर्नानामपुरा
 कल्पेषुपठ्यते ॥ ६४ ॥ त्वंचादिकर्ताभवसौकरेस्मिन्कल्पेमहावीरवरप्रधान ॥ यस्याःस्मृतेःकीर्तनतोप्यशेषपापंप्रणष्टंत्रिदशाधिपस्य ॥ ६५ ॥ दृष्ट्वाच
 तामप्सरसामभीष्टांवेद्याकृतामन्यभवांतरेषु ॥ जाताथसावैश्यकुलोद्भवापिपुलोमकन्यापुरुहूतपत्नी ॥ ६६ ॥ तत्रापितस्याःपरिचारिकेयंममप्रियासंप्र
 तिसत्यभामा ॥ कृतंपुरामंगलमेतदेवद्विजात्मजावेदवतीबभूव ॥ ६७ ॥ अस्यांचकल्याणतिथौविवस्वान्सहस्रधारेणसहस्ररश्मिः ॥ स्नातःपुरामंडलमे

त्यतद्रत्तेजोमयंखेटपतिर्बभूव ॥ ६८ ॥ इदमेवकृतंमहेंद्रमुख्यैर्बहुभिर्देवसुरारिकोटिभिश्च ॥ फलमस्येहनशक्यतेहिवक्तुंयदिजिह्वायुतकोटयोमुखेस्युः ॥ ६९ ॥
 कलिकलुषविदारिणीमनंतामपिकथयिष्यतियादवेन्द्रसूनुः ॥ अथनरकगतान्पितृनथैषाह्यलमुद्धर्तुमिहैवयःकरोति ॥ ७० ॥ इदमनघशृणोतिवक्तिभ
 त्तयापरिपठतीहपरोपकारहेतोः ॥ इहपंकजनाभभक्तिमान्भवेदथशक्रस्यसंपूज्यतामुपैति ॥ ७१ ॥ कल्याणिनीनामपुराविसर्गेयाद्वादशीमाघसितेभिपू
 ज्या ॥ सापांडुपुत्रेणकृताभविष्यत्यनंतपुण्यानघभीमपूर्वा ॥ ७२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ वर्णाश्रमाणांप्रभवःपुराणेषुमयाश्रुतः ॥ सदाचारश्चभगवान्धर्मशास्त्रांग
 विस्तरैः ॥ ७३ ॥ पण्यस्त्रिणांसमाचारंश्रोतुमिच्छामितत्त्वतः ॥ ईश्वरउवाच ॥ तस्मिन्नेवपुरेब्रह्मन्सहस्राणितुषोडश ॥ ७४ ॥ वासुदेवस्यनारीणांभविष्यंत्यंबुजो
 द्रव ॥ ताभिर्वसंतसमयेकोकिलालिकुलाकुले ॥ ७५ ॥ पुष्पितोपवनेफुल्लकल्हारसरसस्तटे ॥ निर्भरंसहपत्नीमिःप्रशस्ताभिरलंकृतः ॥ ७६ ॥ रमयिष्य
 तिविश्वात्माकृष्णोयदुकुलोद्ग्रहः ॥ कुरंगनयनःश्रीमान्मालतीकृतशेखरः ॥ ७७ ॥ गच्छन्समीपमार्गेणसांबोजांबवतीसुतः ॥ साक्षात्कंदर्परूपेणस
 र्वाभरणभूषितः ॥ ७८ ॥ अनंगशरतप्ताभिःसाभिलाषमवेक्षितः ॥ प्रबुद्धोमन्मथस्तासांभविष्यतियदात्मनि ॥ ७९ ॥ तदवेक्ष्यजगन्नाथस्सर्वज्ञोऽध्यानचक्षुषा ॥
 स्वयंप्रभुर्वक्ष्यतितावोहरिष्यंतिदस्यवः ॥ ८० ॥ अपरोक्षंयतस्त्वेवंस्निग्धमेतद्विचिंतितम् ॥ ततःप्रसादितोदेवइदंवक्ष्यतिशार्ङ्गभृत् ॥ ८१ ॥ ताभिः
 शापाभितप्ताभिर्भगवान्भूतभावनः ॥ उत्तराश्रितदाशानामुद्धर्ताब्राह्मणप्रियः ॥ ८२ ॥ उपदेक्ष्यत्यनंतात्माभाविकल्याणकारकम् ॥ भवतीनामृषिर्दा
 ल्भ्योयद्व्रतंकथयिष्यति ॥ ८३ ॥ इत्युक्त्वाताःपरित्यज्यगतोन्तर्धानमीश्वरः ॥ ततःकालेनमहताभारावतरणेकृते ॥ ८४ ॥ निवृत्तेमौसलेतद्वत्केशवेदिवमाग
 ते ॥ शून्येयदुकुलेसर्वेचोरैरपिजितेर्जुने ॥ ८५ ॥ हतासुकृष्णपत्नीषुदाशभोग्यासुचाबुदे ॥ तिष्ठंतीषुचदौर्गत्यसंतप्तासुचतुर्मुख ॥ ८६ ॥ आगमिष्यतियोगात्मा
 दाल्भ्योनाममहातपाः ॥ तास्तमर्घ्येणसंपूज्यप्रणिपत्यपुनःपुनः ॥ ८७ ॥ लालप्यमानाबहुशोवाष्पपर्याकुलेक्षणाः ॥ स्मरंत्योविविधान्भोगान्
 दिव्यमाल्यानुलेपनान् ॥ ८८ ॥ भर्तारंजगतामीशमनंतमपराजितम् ॥ दिव्यानुभावांचपुरीनानारत्नमृहाणिच ॥ ८९ ॥ द्वारकावासिनःसर्वान्देवरू
 पान्कुमारकान् ॥ प्रश्नमेतंकरिष्यंतिमुनेरभिमुखंस्थिताः ॥ ९० ॥ दस्युमिर्भगवन्सर्वाःपरिभुक्तावयंबलात् ॥ स्वधर्मश्च्यावितोस्माकमस्मिन्नः
 शरणंभवान् ॥ ९१ ॥ आदिष्टोसिपुराब्रह्मन्केशवेनचधीमता ॥ कस्मादीशेनसंयोगंप्राप्यवेश्यात्वमागताः ॥ ९२ ॥ वेश्यानामपियोधर्मस्तंनोब्रूहितपो
 धन ॥ कथयिष्येवदत्तासांयदाल्भ्यश्चैकितायनः ॥ ९३ ॥ दाल्भ्यउवाच ॥ जलक्रीडाविहारेषुपुरासरसिमानसे ॥ भवतीनांसगर्वाणांनारदोभ्याश
 मागतः ॥ ९४ ॥ हुताशनसुताःसर्वाभवत्योप्सरसःपुरा ॥ अप्रणम्यावलेपेनपरिपृष्टःसयोगवित् ॥ ९५ ॥ कथंनारायणोस्माकंभर्तास्यादित्युपादि

श ॥ तस्माद्वरप्रदानं च शापश्चायमभूत्पुरा ॥ ९६ ॥ शय्याद्वयप्रदानेन मधुमाधवमासयोः ॥ सुवर्णोपस्करोत्संगं द्वादश्यां शुक्लपक्षतः ॥ ९७ ॥ भर्तानारा
यणो नूनं भविष्यत्यन्यजन्मनि ॥ यदकृत्वा प्रणामं मे रूपसौभाग्यमत्सरात् ॥ ९८ ॥ परिपृष्टोऽस्मि तेनाशुवियोगो बोभविष्यति ॥ चौरैरपहृताः सर्वविश्यात्वं
समवाप्स्यथ ॥ ९९ ॥ एवं नारदशापेन केशवस्य च शापतः ॥ वेश्यात्वमागताः सर्वा भवत्यः काममोहिताः ॥ १०० ॥ इदानीमपि यद्वक्ष्ये तच्छृणु च
वरांगनाः ॥ पुरादैवासुरेयुद्धे हतेषु शतशः सुरैः ॥ १ ॥ दानवासुरदैत्येषु राक्षसेषु ततस्ततः ॥ तेषां दारसहस्राणि शतशोऽथ सहस्रशः ॥ २ ॥ प
रिणीतानि यानि स्युर्वलाद्भुक्तानि यानि वै ॥ तानि सर्वाणि देवेशः प्रोवाच वदतां वरः ॥ ३ ॥ वेश्याधर्मेण वर्तन्ध्वमधुना नृपमंदिरे ॥ भक्तिमत्यो वरारो
हास्तथा देवकुलेषु च ॥ ४ ॥ राजतः स्वामिनश्चापि जीविकां च प्रलप्स्यथ ॥ भविष्यति च सौभाग्यं सर्वासामपि शक्तितः ॥ ५ ॥ यः कश्चिच्छुल्कमा
दाय गृहमेष्यति वः सदा ॥ निश्छद्मनैवोपचर्यः प्रीतिभावैरदांभिकैः ॥ ६ ॥ देवतानां पितॄणां च पुण्ये हि स मुपस्थिते ॥ गोभूहिरण्यधान्यानि प्रदेया
नि च शक्तितः ॥ ७ ॥ यद्वतंचोपदेक्ष्यामि तत्कुरु च सर्वशः ॥ संसारोत्तारणायालमेतद्वेदविदो विदुः ॥ ८ ॥ यदा सूर्यदिने हस्तः पुष्यो वाथ पुनर्वसुः ॥ भवेत्स
वौषधिस्रानं सम्यक् नारी समाचरेत् ॥ ९ ॥ तदा पंचशरात्मा तु हरिस्सन्निधिमेष्यति ॥ अर्चयेत्पुंडरीकाक्षमनंगस्यानुकीर्तनैः ॥ १० ॥ कामायपादौ संपूज्य जं
घे वै मोहकारिणे ॥ मेढ्रं कंदर्पनिधये कटिप्रीतिमते नमः ॥ ११ ॥ नाभिं सौख्यसमुद्राय वामनाय तथोदरम् ॥ हृदयं हृदयेशाय स्तनं वाह्यादकारिणे ॥ १२ ॥
उत्कंठायेति वै कंठमास्यमानंदकारिणे ॥ वामांसं पुष्पचापाय पुष्पबाणाय दक्षिणम् ॥ १३ ॥ मानसायेति वै मांलि विलोलायेति मूर्द्धजम् ॥ सर्वात्मने
शिरस्तद्वदेव देवस्य पूजयेत् ॥ १४ ॥ नमः शिवाय शान्ताय पाशांकुशधराय च ॥ गदिने पीतवस्त्राय शंखचक्रधराय च ॥ १५ ॥ नमो नारायणायेतिकामदे
वात्मने नमः ॥ नमः शान्त्यै नमः प्रीत्यै नमो रत्यै नमः श्रियै ॥ १६ ॥ नमः पुष्ट्यै नमस्तुष्ट्यै नमः सर्वार्थसंपदे ॥ एवं संपूज्य गोविंदमनंगात्मकमीश्वरम् ॥ १७ ॥
गंधमाल्यैस्तथा धूपैर्नैवेद्येन च भामिनी ॥ तत आहूय धर्मज्ञं ब्राह्मणं वेदपारगम् ॥ १८ ॥ अव्यंगमथ संपूज्य गंधपुष्पार्चनादिभिः ॥ शालेयतंडुलप्रस्थं
घृतपात्रेण संयुतम् ॥ १९ ॥ तस्मै विप्राय वैदव्यान्माधवः प्रीयतामिति ॥ यथेष्टाहारसंभुक्तमेतद्विजमनुत्तमम् ॥ १२० ॥ रत्यर्थं कामदेवो यमिति चित्ते च धा
रयेत् ॥ यद्यदिच्छति विप्रेन्द्रस्तत्तत्कुर्याद्विलासिनी ॥ २१ ॥ सर्वभावेन चात्मानमर्पयेत्स्मृतभाषिणी ॥ एवमादित्यवारेण सर्वमेतत्समाचरेत् ॥ २२ ॥ तं
डुलप्रस्थदानं च यावन्मासास्त्रयोदश ॥ ततस्त्रयोदशे मासि संप्राप्ते चास्य भामिनी ॥ २३ ॥ विप्रस्योपस्करोत्युक्तां शय्यां दद्याद्विचक्षणा ॥ सोपधानां स वि
न्यासां स्वास्तरावरणां शुभाम् ॥ २४ ॥ दीपिकोपानहच्छत्रपादुकासनसंयुताम् ॥ सपत्नीकमलंकृत्य हेमसूत्रांगुलीयकैः ॥ २५ ॥ सूक्ष्मवस्त्रैः सकटैर्धूप

माल्यानुलेपनैः ॥ कामदेवंसपत्नीकंगुडकुंभोपरिस्थितम् ॥ २६ ॥ ताम्रपात्रासनगतंहेमनेत्रपटावृतम् ॥ सुकांस्यभाजनोपेतमिक्षुदंडसमन्वितम् ॥ २७ ॥
 दद्यादनेनमंत्रेणतथैकांगांपयस्विनीम् ॥ यथांतरंनपश्यामिकामकेशवयोःसदा ॥ २८ ॥ तथैवसर्वकामाप्तिरस्तुविप्रसदामम् ॥ तथाचकांचनंदेवंप्रतिगृह्यद्वि
 जोत्तमः ॥ २९ ॥ कोदात्कामोदादिति वैदिकंमंत्रमुदरियेत् ॥ ततःप्रदक्षिणीकृत्यविसृज्यद्विजपुंगवम् ॥ १३० ॥ शय्यासनादिकंसर्वब्राह्मणस्यगृहंनयेत् ॥ ततः
 प्रभृतियोन्योपिरत्यर्थगेहमागतः ॥ ३१ ॥ सम्मान्यसूर्यवारेणसंपूज्योभवेत्सदा ॥ एवंत्रयोदश्यावन्मासमेकंद्विजोत्तमम् ॥ ३२ ॥ तर्पयित्वायथाकामंप्रेषये
 चैवमंदिरम् ॥ तदनुज्ञयारूपवंतंयावदस्यागमोभवेत् ॥ ३३ ॥ आत्मनोपियदाविघ्नंभस्मूतकराजकम् ॥ दैवंवामानुषंवास्यादुपरागेणवाततः ॥ ३४ ॥ सावारा
 नष्टपंचाशद्यथाशक्तिसमर्पयेत् ॥ एतद्विकथितंसम्यग्भवतीनांविशेषतः ॥ ३५ ॥ स्वधर्मोयंयतोभाव्योवेद्यानामिहसर्वदा ॥ शय्ययात्यज्यतेदेवनकदाचिद्य
 थाभवान् ॥ ३६ ॥ शय्याममाप्यशून्येयंतथास्तुमधुसूदन ॥ गीतवादित्रनिर्घोषंदेवदेवस्यकारयेत् ॥ ३७ ॥ एतद्वः कथितंसर्ववेद्याधर्ममशेषतः ॥ पुरुहूते
 नयत्प्रोक्तंदानवीषुपुरामया ॥ ३८ ॥ तदिदंसांप्रतंसर्वंभवतीष्वपियुज्यते ॥ सर्वपापप्रशमनमनंतफलदायकम् ॥ ३९ ॥ कल्याणिनीनांकथितंतदेतदुश्चरंव्रतम् ॥
 करोतियाशेषमुदग्रमेतत्कल्याणिनीमाधवलोकसंस्था ॥ १४० ॥ सापूजितादेवगणैरशेषैरानंदकृत्स्थानमुपैतिविष्णोः ॥ तपोधनःसोप्यभिधायचैतदनंगदानव्र
 तमंगनानाम् ॥ ४१ ॥ स्वस्थानमेष्यंतिसमस्तमित्थंव्रतंकरिष्यंतिचदेवयोने ॥ १४२ ॥ इतिश्रीपाद्मपुराणेप्रथमेसृष्टिखंडेवेद्याव्रतकथनंनामत्रयोविंशोऽध्यायः ॥
 ॥ २३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ भगवन्पुरुषस्येहस्त्रियाश्चवरदायकम् ॥ शोकव्याधिभयंदुःखंनभवेद्येनतद्भद ॥ १ ॥ शंकरउवाच ॥ श्रावणस्यद्वितीयायांकृष्णायांमधुसूदनः ॥
 क्षीरार्णवेसपत्नीकःसदावसतिकेशवः ॥ २ ॥ तस्यांसंपूज्यगोविंदंसर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ गोभूहिरण्यदानादिसप्तकल्पशतानुगम् ॥ ३ ॥ आवाहनादिकांपूजांपूर्व
 वत्परिकल्पयेत् ॥ अशून्यशयनानामद्वितीयासौप्रकीर्तिता ॥ ४ ॥ तस्यांसंपूजयेद्विष्णुमेभिर्मंत्रैर्विधानतः ॥ श्रीवत्सधारिन्श्रीकांतश्रीपतेश्रीधराव्यय
 ॥ ५ ॥ गार्हस्थ्यमाप्रणाशंमेयातुधर्मार्थकामदं ॥ अग्रयोमाप्रणश्यंतुदेवताःपुरुषोत्तम ॥ ६ ॥ पितरोमाप्रणश्यंतुममदांपत्यभेदतः ॥ लक्ष्म्यावियुज्यते
 देवोनकदाचिद्यथाहरिः ॥ ७ ॥ तथाकलत्रसंबंधोदेवमामेवियुज्यतां ॥ लक्ष्म्यानशून्यंवरदयथातेशयनंसदा ॥ ८ ॥ शय्याममाप्यशून्यास्तुतथैवमधुसू
 दन ॥ गीतवादित्रनिर्घोषान्देवदेवस्यकारयेत् ॥ ९ ॥ घंटाभवेदशक्तस्यसर्ववाद्यमयीयतः ॥ एवंसंपूज्यगोविंदमश्नीयात्तैलवर्जितम् ॥ १० ॥ नक्तमक्षा
 रलवणंयावत्तुस्याच्चतुष्टयं ॥ ततःप्रभातेसंजातेलक्ष्मीपतिसमन्विताम् ॥ ११ ॥ दीपान्नभाजनैर्युक्तांशय्यांदद्याद्विलक्ष्णाम् ॥ पादुकोपानहच्छत्रचामरास
 नसंयुताम् ॥ १२ ॥ अभीष्टोपस्करैर्युक्तांशुक्लपुष्पांवरावृताम् ॥ अव्यंगायचविप्रायवैष्णवायकुटुंबिने ॥ १३ ॥ दातव्यावेदविदुषेनवंध्यापतयेकचित् ॥

तत्रोपवेश्यदांपत्यमलंकृत्यविधानतः ॥ १४ ॥ पत्न्यास्तुभाजनंदद्याद्भक्ष्यभोज्यसमन्वितम् ॥ ब्राह्मणस्यापिसौवर्णीमुपस्करसमन्विताम् ॥ १५ ॥ प्रति
मादेवदेवस्यसोदकुंभांनिवेदयेत् ॥ एवंयस्तुपुमान्कुर्यादशून्यशयनंहरेः ॥ १६ ॥ वित्तशाठ्येनरहितोनारायणपरायणः ॥ नतस्यपत्न्याविरहःकदाचिदपिजा
यते ॥ १७ ॥ नारीवाविधवाब्रह्मन्यावच्चंद्रार्कतारकं ॥ नविरूपौनशोकार्तौदंपतीभवतःकचिद् ॥ १८ ॥ नपुत्रपशुरत्नानिक्षयंयांतिपितामह ॥ सप्त
कल्पसहस्राणिसप्तकल्पशतानिच ॥ १९ ॥ कुर्वन्नशून्यशयनंविष्णुलोकेमहीयते ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कथमारोग्यमैश्वर्यमतिर्धर्मस्थितिस्सदा ॥ २० ॥
अव्यंगाथपरेभक्तिर्विष्णौचापिभवेत्कथम् ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ साधुब्रह्मंस्त्वयापृष्टमिदानींकथयामिते ॥ २१ ॥ विरोचनस्यसंवादंभार्गवस्यच
धीमतः ॥ प्रह्लादस्यसुतंदृष्ट्वाद्विरष्टपरिवत्सरम् ॥ २२ ॥ तस्यरूपमिदंब्रह्मन्सोहसद्गुनंदनः ॥ साधुसाधुमहाबाहोविरोचनशिवंतव ॥ २३ ॥
तत्तथाहसितंतस्यपप्रच्छसुरसूदनः ॥ ब्रह्मन्किमर्थमेतत्तेहास्यंवैमामकंकृतम् ॥ २४ ॥ साधुसाध्वितिमामेवमुक्तवांस्त्वंवदस्वमे ॥ तमे
वंवादिनंयुक्तमुवाचवदतांवरः ॥ २५ ॥ विस्मयाद्रतमाहात्म्याद्भास्यमेतत्कृतंमया ॥ पुरादक्षविनाशायकुपितस्यत्रिशूलिनः ॥ २६ ॥
अपतद्भीमवक्रस्यस्वेदविंदुर्ललाटजः ॥ भित्वाससप्तपातालानदहत्सप्तसागरान् ॥ २७ ॥ अनेकवक्त्रनयनोज्ज्वलज्ज्वलनभीषणः ॥
वीरभद्रइतिख्यातःकरपादायुतैर्युतः ॥ २८ ॥ कृत्वासयज्ञमथनंपुनर्भूतस्यसंप्लवः ॥ त्रिजगद्दहनाद्भूयःशिवेनविनिवारितः ॥ २९ ॥
कृतंत्वयावीरभद्रदक्षयज्ञविनाशनं ॥ इदानीमलमेतेनलोकदाहेनकर्मणा ॥ ३० ॥ शान्तिप्रदानात्सर्वेषांग्रहाणांप्रथमोभव ॥ प्रहृष्टाभिजनाःपू
जांकरिष्यंतिकृतात्मनः ॥ ३१ ॥ अंगारकइतिख्यातिंगमिष्यसिधरात्मज ॥ देवलोकेद्वितीयंचतवरूपंभविष्यति ॥ ३२ ॥ येचत्वांपूजयिष्यंतिचतुर्थ्यातु
दिनेनराः ॥ रूपमारोग्यमैश्वर्यतेष्वनंतंभविष्यति ॥ ३३ ॥ एवमुक्तस्ततःशान्तिमगमत्कामरूपधृत् ॥ सजातस्तत्क्षणाद्राजन्ग्रहत्वमगमत्पुनः ॥ ३४ ॥
सकदाचिद्भवांस्तस्यपूजार्थादिकमुत्तमं ॥ दृष्टवान्क्रियमाणंचशूद्रेणत्वंव्यवस्थितः ॥ ३५ ॥ तेनत्वंरूपवान्जातोसुरःशत्रुकुलाशनिः ॥ विविधाचरुचि
र्जातायस्मात्तवविदूरगा ॥ ३६ ॥ विरोचनइतिप्राहुस्तस्मात्त्वांदेवदानवाः ॥ शूद्रेणक्रियमाणस्यव्रतस्यतवदर्शनात् ॥ ३७ ॥ ईदृशीरूपसंपत्तिरिति वि
स्मितवानहम् ॥ साधुसाध्वितितेनोक्तमहोमहात्म्यमुत्तमं ॥ ३८ ॥ पश्यतोपिभवेद्रूपमैश्वर्यकिमुकुर्वतः ॥ यस्माच्चभक्त्याधरणीसुतस्यविनिर्द्यमानेनगवा
दिदानम् ॥ ३९ ॥ आलोकितंतेनसुरारिगर्भेसंभूतिरेषातदैत्यजाता ॥ अथतद्वचनंश्रुत्वाभार्गवस्यमहात्मनः ॥ ४० ॥ प्रह्लादनंदनोवीरःपुनःपप्रच्छ
भार्गवम् ॥ विरोचनउवाच ॥ भगवंस्तद्व्रतंसम्यक्श्रोतुमिच्छामितत्त्वतः ॥ ४१ ॥ दीयमानंतुयद्दानंमयादृष्टंभवांतरे ॥ माहात्म्यंचविधितस्ययथावद्

कुमर्हसि ॥ ४२ ॥ इतितद्वचनं श्रुत्वा विप्रः प्रोवाच सादरं ॥ चतुर्थ्यंगारकदिने यदा भवति दानव ॥ ४३ ॥ मृदास्नानं तदा कुर्यात् पद्मरागविभूषितः ॥ अ
 ग्निर्मूर्द्धादिवोमं त्रंजपेत् स्नात उदङ्मुखः ॥ ४४ ॥ शूद्रस्तूष्णीं स्मरन् भौममास्तां भोगविवर्जितः ॥ अथास्तमित आदित्ये गोमयेनानुलेपयेत् ॥ ४५ ॥ प्रां
 गं पुष्पमालाभिरक्षताद्भिः समंततः ॥ तदभ्यर्च्य लिखेत् पद्मं कुंकुमेनाष्टपत्रकम् ॥ ४६ ॥ कुंकुमस्याप्यभावेन रक्तचंदनमिष्यते ॥ चत्वारः करकाः
 कार्याः भक्ष्यभोज्यसमन्विताः ॥ ४७ ॥ तंडुलैरक्तशालेयैः पद्मरागैश्च संयुताः ॥ चतुःकोणेषु तान्कृत्वा फलानि विविधानि च ॥ ४८ ॥ गंधमाल्या
 दिकं सर्वं तथैव विनिवेशयेत् ॥ सुवर्णशृंगां कपिलमथार्च्य रौप्यैः खुरैः कांस्यदोहांसवस्त्राम् ॥ ४९ ॥ धुरंधरं रक्तखुरं च सौम्यं धान्यानि सप्तांबरं संयु
 तानि ॥ अंगुष्ठमात्रं पुरुषं तथैव सौवर्णमप्यायत बाहुदंडम् ॥ ५० ॥ चतुर्भुजं हेममयं च ताम्रपात्रे गुडस्योपरि सर्पियुक्तम् ॥ सामस्वरज्ञाय जितेंद्रिया
 यवाग्रूपशीलान्वयसंयुताय ॥ ५१ ॥ दातव्यमेतत्सकलं द्विजाय कुटुम्बिने नैव तु दंभयुक्ते ॥ भूमिपुत्रमहाभागस्वेदोद्भवपिनाकिनः ॥ ५२ ॥
 रूपार्थीत्वां प्रपन्नो हंगुहाणार्घ्येन मोस्तुते ॥ मंत्रेणानेन दत्त्वा र्घ्यं रक्तचंदनवारिणा ॥ ५३ ॥ ततोर्चयेद्भिः प्रवरं रक्तमाल्यांबरैः ॥ दद्यात्तैर्नैव मंत्रे
 ण भौमंगो मिथुनान्वितम् ॥ ५४ ॥ शय्यां च शक्तिमान् दद्यात्सर्वोपस्करसंयुताम् ॥ यद्यदिष्टं तमं लोके यच्चास्य दयितं गृहे ॥ ५५ ॥ तत्तद्भु
 णवते देयं दत्तस्याक्षयमिच्छता ॥ ततः प्रदक्षिणं कृत्वा विसृज्य द्विजसत्तमम् ॥ ५६ ॥ नक्तं क्षीराशनं कुर्यादेवं चांगारकाष्टकम् ॥ चतुरो वाथ
 वातस्य यत्पुण्यं तद्वदामि ते ॥ ५७ ॥ रूपसौभाग्यसंपन्नः पुमान् जन्मनि जन्मनि ॥ विष्णौ वाथ शिवे भक्तः सप्तद्वीपाधिपो भवेत् ॥ ५८ ॥ सप्तकल्प
 सहस्राणिरुद्रलोके महीयते ॥ तस्मात्त्वमपि दैत्येन्द्रव्रतमेतत्समाचर ॥ ५९ ॥ इत्येवमुक्तो भुगुनंदनेन चकार सर्वव्रतमेव दैत्यः ॥ त्वंचापिराजन्कुरु सर्वमेतद्यतो
 क्षयं वेद विदो वदन्ति ॥ ६० ॥ शृणोति यश्चैनमनन्यचेतास्तस्यापि सर्वं भगवान् विधत्ते ॥ ६१ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणे प्रथमे सृष्टिखंडे अंगारकचतुर्थीव्रतं नाम चतुर्विंशो
 ऽध्यायः ॥ २४ ॥ भीष्म उवाच ॥ उपवासेष्वशक्तस्य तदेव फलमिच्छतः ॥ अनभ्यासेन रोगाद्वा किमिष्टं व्रतमुच्यताम् ॥ १ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ उपवासेष्वश
 क्तानां नक्तं भोजनमिष्यते ॥ यस्मिन् व्रते तदप्यत्र श्रूयतां वै व्रतं महत् ॥ २ ॥ आदित्यशयनं नाम यथावच्छंकरार्चनम् ॥ येषु नक्षत्रयोगेषु पुराणज्ञाः प्रचक्षते ॥ ३ ॥
 यदा हस्तेन सप्तम्यामादित्यस्य दिनं भवेत् ॥ सूर्यस्य चापि संक्रांतिस्तिथिस्सा सार्वकामिकी ॥ ४ ॥ उमामहेश्वरस्यार्चामर्चयेत्सूर्यनामभिः ॥ सूर्यार्चां शि
 वलिङ्गं च उभयं पूजयेद्यतः ॥ ५ ॥ उमापतेरवेश्चापि न भेदः कचिदिष्यते ॥ यस्मात्तस्मान्नृपश्चेष्टगृहे भानुं समर्चयेत् ॥ ६ ॥ हस्तेन सूर्याय नमोस्तु पादावर्काय
 चित्रासुचगुल्फदेशं ॥ स्वातीषु जंघे पुरुषोत्तमाय धात्रे विशाखासु च जानुदेशम् ॥ ७ ॥ तथानुराधासु नमो भिष्यमूरुद्वयं चैव सहस्रभानोः ॥ ज्येष्ठास्वनंगाय न

मोस्तुगुह्यमिन्द्रायभीमायकर्टिचमूले ॥ ८ ॥ पूर्वोत्तराषाढयुगेचनाभित्वष्ट्रेनमःसप्ततुरंगमाय ॥ तीक्ष्णांशवेश्रवणेचाथकुक्षिपृष्ठंधनिष्ठासुविकर्तना
 य ॥ ९ ॥ वक्षस्थलं ध्वांतविनाशनायजलाधिपक्षेप्रतिपूजनीयम् ॥ पूर्वोत्तराभाद्रपदद्वयेचबाहूत्तमश्चंडकरायपूज्यौ ॥ १० ॥ साम्नामधीशायकरद्वयं
 चसंपूजनीयंनृपरेवतीषु ॥ नखानिपूज्यानि तथाश्विनीषुनमोस्तुसप्ताश्वधुरंधराय ॥ ११ ॥ कठोरधाम्नेभरणीषुकंठंदिवाकरायेत्यभिपूजनीयम् ॥
 ग्रीवाग्निपक्षेधरसंपुटेतुसंपूजयेद्भारतरोहिणीषु ॥ १२ ॥ मृगेर्चनीयारसनापुरारेरौद्रेतुदंताहरयेनमस्ते ॥ नमःसवित्रेइतिशंकरस्यनासाभिपूज्याच
 पुनर्वसौच ॥ १३ ॥ ललाटमंभोरुहवल्गुभायपुष्येलकान्वेदशरीरधारिणे ॥ सार्पेचमौलिविबुधप्रियायमवासुकर्णावितिपूजनीयौ ॥ १४ ॥ पूर्वा
 सुगोब्राह्मणनंदानायनेत्राणिसंपूज्यतमानिशंभोः ॥ अथोत्तराफाल्गुनिभेषुवौचविश्वेश्वरायेतिचपूजनीये ॥ १५ ॥ नमोस्तुपाशांकुशपद्मशूलकपा
 लसर्पेन्दुधनुर्धराय ॥ गयासुरानङ्गपुरांधकादिविनाशमूलायनमःशिवाय ॥ १६ ॥ इत्यादिकांगानिचपूजयित्वाविश्वेश्वरायेतिशिरोभिपूज्यम् ॥
 अत्रापिभोक्तव्यमतैलमन्त्रममांसमक्षारमभुक्तशेषम् ॥ १७ ॥ इत्येवंनृपनक्तानिकृत्वादद्यात्पुनर्वसौ ॥ शालेयतंडुलप्रस्थमौदुंबरमथोघृतम् ॥ १८ ॥
 संस्थाप्यपात्रेविप्रायसहिरण्यंनिवेदयेत् ॥ सप्तमेवस्त्रयुग्मंतुपारणेत्वधिकंभवेत् ॥ १९ ॥ चतुर्दशेतुसंप्राप्तेपारणेभारतादिके ॥ ब्राह्मणंभोजये
 द्रत्तयागुडक्षीरघृतादिभिः ॥ २० ॥ कृत्वाचकांचनपद्ममष्टपत्रंसकर्णिकम् ॥ शुद्धमष्टांगुलंतच्चपद्मरागदलान्वितम् ॥ २१ ॥ शय्यांसु
 लक्षणांकृत्वाविरुद्धग्रंथिवर्जिताम् ॥ सोपधानवितानांचस्वास्तरावरणाश्रयाम् ॥ २२ ॥ पादुकोपानहच्छत्रचामरासनदर्पणैः ॥ भूषणैरपिसंयुक्तांफलवस्त्रा
 नुलेपनैः ॥ २३ ॥ तस्यांविधायतत्पद्ममलंकृत्यगुणान्विताम् ॥ कपिलांवल्लभसंयुक्तामतिशीलांपयस्विनीम् ॥ २४ ॥ रौप्यसुराहंमशृंगसिवत्सांकांस्यदो
 हनाम् ॥ दद्यान्मंत्रेणतांधेनुंपूर्वाह्णनातिलंघयेत् ॥ २५ ॥ यथैवादित्यशयनमशून्यंतवसर्वदा ॥ कांत्याधृत्याश्रियापुष्ट्यातथामेसंतुवृद्धयः ॥ २६ ॥ यथा
 नदेवाःश्रेयांसंत्वदन्यमनघंविदुः ॥ तथामामुद्धराशेषदुःखसंसारसागरात् ॥ २७ ॥ ततःप्रदक्षिणीकृत्यप्रणम्यचविसर्जयेत् ॥ शय्यांगवादित्सर्वद्विज
 स्यभवनंनयेत् ॥ २८ ॥ नैतद्विशीलायनदांभिकायप्रकाशनीयंव्रतमिदुमौलेः ॥ गोविप्रदेवर्षिविकर्मयोगिनांयश्चापिनिंदामधिकांविधत्ते ॥ २९ ॥
 भक्तायदांतायचगुह्यमेतदाख्येयमानंदकरंशिवञ्च ॥ इदंमहापातकिनांनराणांअवक्षयंवेदविदोवदंति ॥ ३० ॥ नबन्धुपुत्रैर्नधनैर्वियुक्तःपत्नीभिरानंदकरः
 सुराणां ॥ नाभ्येतैरोगंनचदुःखमोहंयाचापिनारीकुरुतेथभक्त्या ॥ ३१ ॥ इदंवसिष्ठेनपुरार्जुनेनकृतंकुबेरेणपुरंदरेण ॥ यत्कीर्तनादप्यखिलानिनाश
 मायांतिपापानिनसंशयोत्र ॥ ३२ ॥ इतिपठतिशृणोतिवायइत्थंरविशयनंपुरुहूतवल्लभःस्यात् ॥ अपिनरकगतान्पितृनशेषानपिदिवमानयती

हयःकरोति ॥ ३३ ॥ अश्वत्थंचवटंचैवोदुंबरंवृक्षमेवच ॥ नंदीशंजंबुवृक्षंचविल्वंप्राहुर्महर्षयः ॥ ३४ ॥ मार्गशीर्षादिमासाभ्यांद्वाभ्यांद्वाभ्यामथक्रमात् ॥
 एकैकंदंतधवनंवृक्षेष्वेतेषुकारयेत् ॥ ३५ ॥ दद्यात्समाप्तेदध्यन्नंवितानध्वजचामरम् ॥ द्विजानामुदकुंभांश्चपंचरत्नसमन्वितान् ॥ ३६ ॥ नवित्तशाव्यं
 कुर्वीतकुर्वन्दोषानवाप्नुयात् ॥ ३७ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणेप्रथमेसृष्टिखंडेआदित्यशयनव्रतं नामपंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ भीष्मउवाच ॥ दीर्घायुरारोग्यकु
 लातिवृद्धिभिर्युक्तःपुमान् रूपकुलान्वितःस्यात् ॥ मुहुर्मुहुर्जन्मनियेनसम्यक्व्रतंसमाचक्ष्वचशीतरश्मेः ॥ १ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ त्वयापृष्टमिदंसम्यगक्ष
 यस्वर्गकारकम् ॥ रहस्यंतुप्रवक्ष्यामियत्पुराणविदोविदुः ॥ २ ॥ रोहिणीचंद्रशयनं नामव्रतमिहोच्यते ॥ तस्मिन्नारायणस्यार्चामर्चपोर्दिंदुनामाभिः ॥ ३ ॥
 यदासोमदिनेशुक्लाभवेत्पंचदशीक्वचित् ॥ अथवाब्रह्मनक्षत्रंपौर्णमास्यांप्रजायते ॥ ४ ॥ तदास्नानंनरःकुर्यात्पंचगव्येनसर्षपैः ॥ आप्यायस्वेतिचजपेद्विद्वा
 नष्टशतंपुनः ॥ ५ ॥ शूद्रोपिपरयाभक्त्यापाषंडालापवर्जितः ॥ सोमायवरदायाथविष्णवेचनमोनमः ॥ ६ ॥ कृतजप्यःस्वभवनमागत्यमधुसूदनम् ॥
 पूजयेत्फलपुष्पैश्चसोमनामानिकीर्तयन् ॥ ७ ॥ सोमायशांतायनमोस्तुपादावनंतधात्रेतिचजानुजंघे ॥ ऊरुद्वयंचापिजलोदरायसंपूजयेन्मेढ्रमनं
 गधात्रे ॥ ८ ॥ नमोनमःकामसुखप्रदायकटिःशशांकस्यसदार्चनीयः ॥ तथोदरंचाप्यमृतोदरायनाभिःशशांकायनमोभिपूज्या ॥ ९ ॥ नमोस्तुचंद्रा
 यमुखंचनित्यंदंताद्विजानामधिपायपूज्याः ॥ हास्यंनमश्चंद्रमसेऽभिपूज्यमोष्ठौतुकौमोदवनप्रियाय ॥ १० ॥ नासाचनाथायवरौषधीनामा
 नंदबीजायपुनर्भ्रुवौच ॥ नेत्रद्वयंपद्मनिभंतथेंदोरिंदीवरव्यासकरायशौरेः ॥ ११ ॥ नमःसमस्ताध्वरपूजितायकर्णद्वयंदैत्यनिषूदनाय ॥ ललाटमिंदोरुद
 धिप्रियायकेशाःसुषुम्नाधिपतेःप्रपूज्याः ॥ १२ ॥ शिरःशशांकायनमोमुरारेर्विश्वेश्वरायाथनमःकिरीटं ॥ पद्मप्रियेरोहिणीनामलक्ष्मिसौभाग्यसौख्यामृ
 तसागराय ॥ १३ ॥ दैवीचसंपूज्यसुगंधिपुष्पैर्नैवेद्यधूपादिभिरिंदुपत्नीम् ॥ सुप्वातुभूमौपुनरुत्थितोयःस्नात्वाचविप्रायहविष्यभुक्तः ॥ १४ ॥ देयःप्रभा
 तेसहिरण्यवारिकुंभोनमःपापविनाशनाय ॥ संप्राश्यगोमूत्रममांसमन्नमक्षारमष्टावथर्विशर्तिच ॥ १५ ॥ ग्रासांश्चत्रीन्सर्पियुतानुपोष्यभुक्तेतिहासंशृणुया
 न्मुहूर्तं ॥ कदंबनीलोत्पलकेतकानिजातिःसरोजंशतपत्रिकाच ॥ १६ ॥ अम्लानपुष्पाण्यथसिंदुवारंपुष्पंपुनर्भारतमल्लिकायाः ॥ शुक्लंचपुष्पंकरवीर
 पुष्पंश्रीचंपकंचंद्रमसेप्रदेयम् ॥ १७ ॥ श्रावणादिषुमासेषुक्रमादेतानिसर्वदा ॥ यस्मिन्मासेव्रतादिःस्यात्तत्पुष्पैरर्चयेद्धरिम् ॥ १८ ॥ एवंसंवत्सरं
 यावदुपोष्यविधिवन्नरः ॥ व्रतांतिशयनंदद्याच्छयनोपस्कुरान्वितम् ॥ १९ ॥ रोहिणीचंद्रमिथुनंकारयित्वातुकांचनम् ॥ चंद्रःषडंगुलःकार्योरोहि
 णीचतुरंगुला ॥ २० ॥ मुक्ताफलाष्टकयुतांसितनेत्रसमन्विताम् ॥ क्षीरकुंभोपरिपुनःकांस्यपात्राक्षतान्विताम् ॥ २१ ॥ दद्यान्मंत्रेणपूर्वाह्नेशालीक्षुफलसंयुता

म् ॥ श्वेतामथसुवर्णास्यांरौप्यसुरसमन्विताम् ॥ २२ ॥ सवस्त्रभाजनाधिपुं तथाशंखचभाजनम् ॥ भूषणैर्द्विजदाम्पत्यमलंकृत्यगुणान्वितं ॥ २३ ॥ चंद्रोयंविप्रहृ
पेणसभार्यइतिकल्पयेत् ॥ यथातेरोहिणीकृष्णशयनंनत्यजेदपि ॥ २४ ॥ सोमरूपस्यैतद्ब्रह्ममेभेदोविभूतिभिः ॥ यथात्वमेवसर्वेषांपरमानंदमुक्ति
दः ॥ २५ ॥ भुक्तिर्भुक्तिस्तथाभक्तिस्त्वयिचंद्रदृढास्तुमे ॥ इतिसंसारभीतस्यमुक्तिकामस्यचानय ॥ २६ ॥ रूपारोग्यायुषामेतद्विधायकमनुत्तमम् ॥ इ
दमेवपितृणांचसर्वदावल्लभंनृप ॥ २७ ॥ त्रैलोक्याधिपतिर्भूत्वासप्तकल्पशतत्रयम् ॥ चंद्रलोकमवाप्नोतिपुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ २८ ॥ नारीवारोहिणीचंद्र
शयनंयासमाचरेत् ॥ सापितत्फलमाप्नोतिपुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ २९ ॥ इतिपठतिशृणोतिवायइत्थंमधुमथनार्चनमिंदुकीर्तनेन ॥ मतिमपिचददातिसोपिशौरे
र्भवनगतःपरिपूज्यतेमरौचैः ॥ ३० ॥ इति श्रीपाद्मपुराणेप्रथमेष्टिखंडेरोहिणीचंद्रशयनव्रतंनामषड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ भीष्मउवाच ॥ तटाकारामकूपेषु
वापीषुनलिनीषुच ॥ विधिवदस्वमेब्रह्मन्देवतायतनेषुच ॥ १ ॥ केतत्रऋत्विजोविप्रवेदीवाकीदृशीभवेत् ॥ दक्षिणाबलयःकालःस्थानमाचार्यएवच ॥ २ ॥
द्रव्याणिकानिशस्तानिसर्वमाचाक्ष्वसुव्रत ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ शृणुराजन्महाबाहोतटाकादिषुयोविधिः ॥ ३ ॥ पुराणेष्वितिहासोयंपठ्यतेराजसत्तम ॥ प्रा
प्यपक्षंशुभंशुक्लंसंप्राप्तेचोत्तरायणे ॥ ४ ॥ पुण्येहिविप्रैःकथितेकृत्वाब्राह्मणवाचनम् ॥ अशुभैर्वर्जितेदेशेतटाकस्यसमीपतः ॥ ५ ॥ चतुर्हस्तांसमावेदींचतुर
श्रांचतुर्मुखीम् ॥ तथाषोडशहस्तःस्यान्मंडपश्चचतुर्मुखः ॥ ६ ॥ वेद्यास्तुपरितोगर्तारत्निमात्रास्त्रिमेखलाः ॥ नवसप्ताथवार्पंचऋजुवक्रानृपात्मज ॥ ७ ॥
वितस्तिमात्रायोनिःस्यात्षट्सप्तांगुलिविस्तृता ॥ गर्ताश्चहस्तमात्रास्युःस्त्रिपर्वोच्छ्रितमेखलाः ॥ ८ ॥ सर्वतस्तुसवर्णास्युःपताकाध्वजसंयुताः ॥ अश्व
त्थोदुंबरप्लक्षवटशाखाकृतानितु ॥ ९ ॥ मंडपस्यप्रतिदिशंद्वाराण्येतानिकारयेत् ॥ शुभास्तत्राष्टहोतारोद्धारपालास्तथाष्टवै ॥ १० ॥ अष्टौतुजापकाः
कार्याब्राह्मणावेदपारगाः ॥ सर्वलक्षणसंपूर्णान्मंत्रज्ञान्विजितेन्द्रियान् ॥ ११ ॥ कुलशीलसमायुक्तान्स्थापयेद्वैद्विजोत्तमान् ॥ प्रतिगतेषुकलशायज्ञो
पकरणानिच ॥ १२ ॥ व्यजनेचासनंशुभ्रंताम्रपात्रंसुविस्तरम् ॥ ततस्त्वनेकवर्णास्युर्बलयःप्रतिदैवतम् ॥ १३ ॥ आचार्यःप्रक्षिपेद्भूमावनुमंत्र्यविचक्षणः ॥
अरत्निमात्रोयूपःस्यात्क्षीरवृक्षविनिर्मितः ॥ १४ ॥ यजमानप्रमाणोवासंस्थाप्योभूतिमिच्छता ॥ हेमालंकारिणःकार्याःपंचविंशतिऋत्विजः ॥ १५ ॥ कुंडलानि
चहेमानिकेयूरकटकानिच ॥ तथांगुलिपवित्राणिवासांसिविविधानिच ॥ १६ ॥ दद्यात्समानिसर्वेषामाचार्यैर्द्विगुणंस्मृतम् ॥ दद्याच्छपनसंयुक्तमात्मन
श्चापियत्प्रियम् ॥ १७ ॥ सौवर्णैर्कूर्ममकरैराजतौमत्स्यडुण्डुभौ ॥ ताम्रौकुंभीरमंडूकावायसःशिशुमारकः ॥ १८ ॥ एवमासाद्यतत्सर्वमादावेवविशांप
ते ॥ शुक्लमाल्याम्बरधरःशुक्लगधानुलेपनः ॥ १९ ॥ सर्वौषध्युदकैःसर्वैःस्नापितोवेदपारगैः ॥ यजमानःसपत्नीकःपुत्रपौत्रसमन्वितः ॥ २० ॥ पश्चिमद्वार

मासाद्यप्रविशेद्यागमंडपम् ॥ ततोमंगलशब्देनभेरीणांनिःस्वनेनच ॥ २१ ॥ रजसामंडलंकुर्यात्पंचवर्णेनतत्त्ववित् ॥ षोडशारंततश्चक्रंपद्मगर्भचतुर्मु
 खम् ॥ २२ ॥ चतुरश्रंतुपरितोवृत्तमध्येसुशोभनम् ॥ वेद्याश्चोपरितःकृत्वाग्रहान्लोकपतीस्ततः ॥ २३ ॥ संन्यसेन्मंत्रतःसर्वान्प्रतिदिक्षुविचक्षणः ॥
 कलशंस्थापयेन्मध्येवारुणमंत्रमाश्रितम् ॥ २४ ॥ ब्रह्माणचशिवंविष्णुंतत्रैवस्थापयेद्बुधः ॥ विनायकंचविन्यस्यक्रमलामंबिकांतथा ॥ २५ ॥ शान्त्यर्थे
 सर्वलोकानांभूतग्रामंन्यसेत्ततः ॥ पुष्पभक्ष्यफलैर्युक्तमेवंकृत्वाधिवासनम् ॥ २६ ॥ कुंभांश्चरत्नगर्भास्तान्वासोभिःपरिवेष्टयेत् ॥ पुष्पगंधैरलंकृत्यद्वार
 पालान्समंततः ॥ २७ ॥ यजद्धमितितान्ब्रूयादाचार्यमभिपूजयेत् ॥ बहुचौपूर्वतःस्थाप्यौदक्षिणेनयजुर्विदौ ॥ २८ ॥ सामगौपश्चिमेस्थाप्यावुत्तरेणअ
 थर्वणौ ॥ उदङ्मुखोदक्षिणतोयजमानउपाविशेत् ॥ २९ ॥ यजध्वमितितान्ब्रूयाद्याजकान्पुनरेवतान् ॥ उत्कृष्टमंत्रजाप्येनतिष्ठध्वमितिजापकान् ॥ ३० ॥
 एवमादिश्यतान्सर्वान्संधुक्ष्याग्निसमंत्रवित् ॥ जुहुयादाहुतीर्मंत्रैराज्यंचसमिधस्तथा ॥ ३१ ॥ ऋत्विग्भिश्चैवहोतव्यंवारुणैरेवसर्वतः ॥ ग्रहेभ्योविधिवद्भुत्वातथे
 द्रायेश्वरायच ॥ ३२ ॥ मरुद्भ्योलोकपालेभ्योविधिवद्विश्वकर्मणे ॥ शान्तिसूक्तंचरौद्रंचपावमानंचमंगलम् ॥ ३३ ॥ जपेच्चपौरुषंसूक्तंपूर्वतोबहुचःपृथक् ॥
 शाक्रंरौद्रंचसौम्यंचकौशमांडजातवेदसम् ॥ ३४ ॥ सौरंसूक्तंजपेयुस्तेदक्षिणेनयजुर्विदः ॥ वैराजंपौरुषंसूक्तंसौपर्णरुद्रसंहितम् ॥ ३५ ॥ शैशवंपंचनिधनं
 गायत्रंज्येष्ठसामच ॥ वामदेव्यंबृहत्सामरौरवंचरथंतरम् ॥ ३६ ॥ गवां व्रतं विकीर्णं च रक्षोघ्नं च यमंतथा ॥ गायेयुः सामगाराजन्पश्चिमद्वारमाश्रिताः ॥ ३७ ॥
 आथर्वणाश्चोत्तरतः शान्तिकंपौष्टिकंतथा ॥ जपेयुर्मनसा देवमाश्रिता वारुणं प्रभुम् ॥ ३८ ॥ पूर्वैद्युरभितो रात्रावेवं कृत्वा धिवासनम् ॥ गजाश्च रथवल्मीक
 संगमाद्वज्रगोकुलात् ॥ ३९ ॥ मृदमादाय कुंभेषु प्रक्षिपेदोषधीस्तथा ॥ रोचनांच ससिद्धार्थां गंधान् गुग्गुलुमेव च ॥ ४० ॥ स्नापनंतस्य कर्तव्यं पंचग
 व्यसमन्वितं ॥ पूर्वकर्तुर्महामंत्रैरेवं कृत्वा विधानतः ॥ ४१ ॥ अतिवाह्यक्षपामेवं विधियुक्तेन कर्मणा ॥ ततः प्रभाते विमले संजाते तु शतंगवां ॥ ४२ ॥
 ब्राह्मणेभ्यः प्रदातव्यमष्टषष्ट्यथवा पुनः ॥ पंचाशद्वाथ षट्त्रिंशत्पंचविंशतिवा पुनः ॥ ४३ ॥ ततश्चावसरप्राप्ते शुद्धे लग्ने सुशोभने ॥ वेदशब्दैः संगंधैर्वैवा
 द्यैश्च विविधैः पुनः ॥ ४४ ॥ कनकालंकृतां कृत्वा जले गामवतारयेत् ॥ सामगायचसादेया ब्राह्मणाय विशांपते ॥ ४५ ॥ पात्रीमादाय सौवर्णीं पंच
 रत्नसमन्विताम् ॥ ततो निक्षिप्य मकरान्मत्स्यादींश्चैव सर्वशः ॥ ४६ ॥ धृतांचतुर्भिर्विप्रैश्च वेदवेदांगपारगैः ॥ महानदीजलोपेतां दध्यक्षतविभू
 षिताम् ॥ ४७ ॥ उत्तराभिमुखान्युब्जां जलमध्ये तु कारयेत् ॥ आथर्वणेन सुस्नातां पुनर्मायांतथैव च ॥ ४८ ॥ आपो हि ष्ठेति मंत्रेण क्षिप्त्वा गत्य च मंड
 डपं ॥ पूजयित्वा सदस्यान् वै बलिं दद्यात्समंततः ॥ ४९ ॥ पुनर्दिनानि होतव्यं च त्वारिराजसत्तम ॥ चतुर्थी कर्मकर्तव्यं देयं तत्रापि शक्तितः ॥ ५० ॥

कृत्वा तु यज्ञपात्राण्यज्ञोपकरणानि च ॥ ऋत्विग्भ्यस्तु समंदद्यान्मंडपं विभजेत्पुनः ॥ ५१ ॥ हेमपार्त्रीचशय्यांचविप्रायचानिवेदयेत् ॥ ततः सहस्रं
विप्राणामथवाऽष्टशतंतथा ॥ ५२ ॥ भोजनीयं यथाशक्ति पंचाशद्वाथविंशतिः ॥ एवमेषपुराणेषु तटाकविधिरुच्यते ॥ ५३ ॥ कूपवापीषु स
र्वासु तथा पुष्करिणीषु च ॥ एष एव विधिर्दृष्टः प्रतिष्ठासु तथैव च ॥ ५४ ॥ मंत्रतस्तु विशेषः स्यात्प्रासादोद्यानभूमिषु ॥ अयं त्वशक्तावर्थेन विधिर्दृष्टः
स्वयं भुवा ॥ ५५ ॥ स्वल्पेष्वेकाग्रिवत्कार्यो वित्तशाक्यविवर्जितैः ॥ प्रावृट्काले स्थितं तोयमग्निष्टोमसमं स्मृतम् ॥ ५६ ॥ शरत्कालस्थितं यत्स्यात्तदुक्तफ
लदायकम् ॥ वाजपेयातिरात्राभ्यां हेमंतोऽशिशिरे स्थितम् ॥ ५७ ॥ अश्वमेधसमं प्राहुर्वसंतसमये स्थितम् ॥ ग्रीष्मेऽपि यत्स्थितं तोयं राजसूयाद्वि
शिष्यते ॥ ५८ ॥ एतान्महाराजविशेषधर्मान्करोति चोर्व्यामति शुद्धबुद्धिः ॥ स याति ब्रह्मालयमेव शुद्धः कल्पाननेकान्दिविमोदते च ॥ ५९ ॥ अनेकलो
कान्विचरन्स्वरादीन्भुक्त्वा परार्धद्वयमङ्गनाभिः ॥ सहैव विष्णोः परमं पदं यत्प्राप्नोति तद्योगबलेन भूयः ॥ ६० ॥ इति श्रीपाद्मपुराणे प्रथमे सूष्टिखंडे तटाक
प्रतिष्ठाविधिर्नाम सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ पादपानां विधिं ब्रह्मन्यथा वद्विस्तराद्ब्रह्म ॥ विधिना येन कर्तव्यं पादपारोपणं बुधैः ॥ १ ॥ ये च लो
काः स्मृता येषां तानि दानीं वदस्व मे ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ पादपानां विधिं वक्ष्ये तथैवोद्यानभूमिषु ॥ २ ॥ तटाकविधिवत्सर्वसमाप्य जगतीश्वर ॥ ऋत्विङ्मं
डपसंभारमाचार्यं चापि तद्विधं ॥ ३ ॥ पूजयेद्ब्राह्मणांस्तद्वद्वेदमवस्त्रानुलेपनैः ॥ सर्वौषध्युदकैः सिक्तान् दध्यक्षतविभूषितान् ॥ ४ ॥ वृक्षान्माल्यैरलंकृ
त्य वा सोभिरभिवेष्टयेत् ॥ सूच्यासौवर्ण्यकार्यं सर्वेषां कर्णवेधनं ॥ ५ ॥ अंजनं चापि दातव्यं तद्वद्वेदमशलाकया ॥ फलानि सप्तचाष्टौ वा कालधौतानि कार
येत् ॥ ६ ॥ प्रत्येकं सर्ववृक्षाणां वेद्यां तान्यधिवासयेत् ॥ धूपोत्रगुग्गुलुः श्रेष्ठस्तान्मृपात्रेष्वधिष्ठितान् ॥ ७ ॥ सप्तधान्यस्थितान् कृत्वा वस्त्रगंधानुलेपनैः ॥
कुंभान्सर्वेषु वृक्षेषु स्थापयित्वा वनीश्वर ॥ ८ ॥ पूजयित्वा दिनां ते च कृत्वा बलिनिवेदनम् ॥ यथावल्लोकपालानामिन्द्रादीनां विधानतः ॥ ९ ॥ वनस्प
तेरधिवास एव कार्या द्विजातिभिः ॥ ततः शुक्लांबरधरान्सौवर्णकृतमेखलान् ॥ १० ॥ सकांस्यदोहांसौवर्णशृंगाभ्यामतिशालिनीं ॥ पयस्विनीं वृक्षमध्यादुत्सृजेद्वा
मुदङ्मुखीम् ॥ ११ ॥ ततोभिषेकमंत्रेण वाद्यमंगलगीतकैः ॥ ऋग्यजुःसाममंत्रैश्च वारुणैरभितस्तदा ॥ १२ ॥ तैरेव कुंभैः स्नपनं कुर्याद्ब्राह्मणपुं
गवाः ॥ स्नातः शुक्लांबरधरो यजमानोऽभिपूजयेत् ॥ १३ ॥ गोभिर्विभवतः सर्वानृत्विजः स समाहितान् ॥ हेमसूत्रैः सकटकैरंगुलीयैः पवित्रकैः ॥ १४ ॥
वासोभिः शयनीयैश्च तथोपस्करपादुकैः ॥ क्षीराभिषेचनं कुर्याद्वा विनचतुष्टयम् ॥ १५ ॥ होमश्च सर्पिषा कार्या यवैः कृष्णतिलैरपि ॥ पलाशसमिधः
शस्ताश्च तुर्थेऽह्नितथोत्सवः ॥ १६ ॥ दक्षिणा च पुनस्तद्वदेया तत्रापि शक्तिः ॥ यद्यदिष्टमं किंचित्तत्तद्वद्यादमत्सरी ॥ १७ ॥ आचार्ये द्विगुणं

दत्त्वाप्रणिपत्यक्षमापयेत् ॥ अनेनविधिनायस्तुकुर्याद्वृक्षोत्सवंबुधः ॥ १८ ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिपदंचानन्तमश्नुते ॥ यश्चैवमपिराजेन्द्रवृक्षंसंस्था
 पयेद्बुधः ॥ १९ ॥ सोपिस्वर्गैवसेद्राजन्यावर्दिद्रायुतत्रयम् ॥ भूतान्भव्यांश्चमनुजांस्तारयेद्रोमसंमितान् ॥ २० ॥ परमांसिद्धिमाप्नोतिपुनरावृत्ति
 दुर्लभाम् ॥ यइदंशृणुयान्नित्यंश्रावयेद्वापिमानवः ॥ २१ ॥ सोपिसंपूज्यतेदेवैर्ब्रह्मलोकेमहीयते ॥ अपुत्रस्यचपुत्रित्वंपादपाएवकुर्वते ॥ २२ ॥
 तीर्थेषुपिंडदानादीन्रोपकाणांदंतिते ॥ यत्नेनापिचराजेन्द्रअश्वत्थारोपणंकुरु ॥ २३ ॥ सतेपुत्रसहस्रस्यकृत्यमेकःकरिष्यति ॥ धनीचाश्वत्थवृक्षेण
 अशोकःशोकनाशनः ॥ २४ ॥ प्लक्षोयज्ञप्रदःप्रोक्तःक्षीरीचायुःप्रदःस्मृतः ॥ जंबुकीकन्यकादात्रीभार्यादादाडिमतिथा ॥ २५ ॥ अश्वत्थोरोग
 नाशायपलाशोब्रह्मदस्तथा ॥ प्रेतत्वंजायतेपुंसोरोपयेद्योविभीतकम् ॥ २६ ॥ अंकोलेकुलवृद्धिस्तुखादिरेणाप्यरोगिता ॥ निबप्ररोहकाणांतुनित्यंतु
 ष्येद्दिवाकरः ॥ २७ ॥ श्रीवृक्षेशंकरोदेवःपाटलायांतुपार्वती ॥ शिंशपायामप्सरसःकुंदेगंधर्वसत्तमाः ॥ २८ ॥ तितिडीकेदासवर्गावंजुलेदस्यव
 स्तथा ॥ पुण्यप्रदःश्रीप्रदश्चचंदनःपनसस्तथा ॥ २९ ॥ सौभाग्यदश्चंपकश्चकरारिःपारदारिकः ॥ अपत्यनाशकस्तालोवकुलःकुलवर्द्धनः ॥ ३० ॥
 बहुभार्यानारिकेलाद्राक्षासर्वांगसुंदरी ॥ रतिप्रदातथाकोलीकेतकीशत्रुनाशिनी ॥ ३१ ॥ एवमादिनगाश्चान्येयेनोक्तास्तेपिदायकाः ॥ प्रतिष्ठांतेगमिष्यंतियै
 स्तुवृक्षाःप्ररोपिताः ॥ ३२ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणेप्रथमेसृष्टिखण्डेवृक्षारोपणविधिर्नामअष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ तथैवान्यत्प्रवक्ष्या
 मिसर्वकामफलप्रदम् ॥ सौभाग्यशयनंनामयत्पुराणविदोविदुः ॥ १ ॥ पुरादग्धेषुलोकेषुभूर्भुवःस्वर्महादिषु ॥ सौभाग्यंसर्वभूतानामेकस्थमभवत्त
 दा ॥ २ ॥ वैकुण्ठसर्वमासाद्यविष्णोर्वक्षस्थलेस्थितम् ॥ ततःकालेनकियतापुनःसर्गविधौनृपः ॥ ३ ॥ अहंकारावृतेलोकेप्रधानपुरुषान्विते ॥ स्पृष्ट्वायांचप्र
 वृद्धायांकमलासनकृष्णयोः ॥ ४ ॥ पिंगाकारासमुद्भूतावह्निज्वालातिभीषणा ॥ तयाभितप्तस्यहरेर्वक्षसस्तद्विनिःसृतम् ॥ ५ ॥ यद्रक्षःस्थलमाश्रित्यविष्णोः
 सौभाग्यमास्थितम् ॥ रसरूपंनतद्यावदाप्नोतिवसुधातले ॥ ६ ॥ उत्क्षिप्तमंतरिक्षात्तुब्रह्मपुत्रेणधीमता ॥ दक्षेणपीतमात्रंतद्रूपलावण्यकारकम् ॥ ७ ॥ ब
 लंतेजोमहज्जातंदक्षस्यपरमेष्ठिनः ॥ शेषंयदपतद्भूमावष्टधातद्व्यजायत ॥ ८ ॥ ततस्त्वोषधयोजाताःसप्तसौभाग्यदायिकाः ॥ इक्षवस्तरुराजश्चनिष्पावाश्शालि
 धान्यकम् ॥ ९ ॥ विकारवच्चगोक्षीरंकुसुंभंकुसुमंतथा ॥ लवणंचाष्टमंतद्रत्सौभाग्याष्टकमुच्यते ॥ १० ॥ पीतंयद्रह्मपुत्रेणयोगज्ञानविदापुरा ॥ दुहिता
 साभवत्तस्माद्यासतीत्यभिधीयते ॥ ११ ॥ लोकानतीत्यलालित्याल्ललितान्तेनचोच्यते ॥ त्रैलोक्यसुंदरींदेवीमुपयेमेपिनाकधृत ॥ १२ ॥ त्रिविधसौभाग्य
 मयीभुक्तिमुक्तिफलप्रदाम् ॥ तामाराध्यपुमान्भक्त्यानारीवाकिंनर्विंदति ॥ १३ ॥ भीष्मउवाच ॥ कथमाराधनंतस्याललितायामुनेवद ॥ यद्विधानंच

जगतःशांतयेतद्ब्रह्मस्वमे ॥ १४ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ वसंतमासमासाद्यतृतीयायांजनप्रियः ॥ शुक्लपक्षस्यपूर्वाह्नेतिलैःस्नानं समाचरेत् ॥ १५ ॥ तस्मिन्नहनि
 सादेवी किल विश्वात्मना सती ॥ पाणिग्रहणिकैर्मन्त्रैरुद्धावरवर्णिनी ॥ १६ ॥ तया सहैव विश्वेशं तृतीयायामथार्चयेत् ॥ फलैर्नानाविधैर्दीपैर्धूपैर्नैवेद्यसंयुतैः ॥ १७ ॥
 प्रतिमां पंचगव्येन तथा गंधोदकेन च ॥ स्नापयित्वा च ये द्वौ ग्रीमिन्दुशेखरसंयुताम् ॥ १८ ॥ नमस्तु पाटलायै तु पादौ देव्याः शिवस्य च ॥ शिवायेति च संकीर्त्य जयायै
 गुल्फयोर्द्वयोः ॥ १९ ॥ त्र्यंबकायेति रुद्रस्य भवान्यै जंघयोर्युगम् ॥ शिरो रुद्रे श्वरायेति विजयायै च जानुनी ॥ २० ॥ संकीर्त्य हरिकेशाय तथोरुवरदेनमः ॥ ईशायेति
 कटिरत्यै शंकरायेति शंकरम् ॥ २१ ॥ कुक्षिद्वयं च कोटयै शूलिनं शूलपाणये ॥ मंगलायै नमस्तुभ्यमुदरं चाभिभूजयेत् ॥ २२ ॥ सर्वात्मने नमोरुद्रमीशान्यै च
 कुचद्वयम् ॥ शिवं वेदात्मने तद्ब्रह्मद्राण्यै कंठमर्चयेत् ॥ २३ ॥ त्रिपुरघ्नाय विश्वेशमनंतायै करद्वयम् ॥ त्रिलोचनायेति हरं बाहू कालानलप्रिये ॥ २४ ॥ सौभाग्यभ
 वनायेति भूषणानि सदा चर्चयेत् ॥ स्वाहा स्वधायै च मुखमीश्वरायेति शूलिनम् ॥ २५ ॥ अशोकवनवासिन्यै पूज्या बोधौ च भूतिदौ ॥ स्थाणवे च हरं तद्ब्रह्मास्यं चंद्रमुख
 प्रिये ॥ २६ ॥ नमो र्धनारीशहरमसितांगीति नासिकाम् ॥ नम उग्राय लोके शंललितेति पुनर्भ्रुवौ ॥ २७ ॥ शर्वाय पुरहर्तारं वासुदेव्यै तथालकम् ॥ नमः श्रीकंठ
 नाथाय शिवकेशांस्तथार्चयेत् ॥ २८ ॥ भीमो ग्रभीमरूपिण्यै शिरः सर्वात्मने नमः ॥ हरमभ्यर्च्य विधिवत्सौभाग्याष्टकमग्रतः ॥ २९ ॥ स्थापयेत्स्निग्धनिष्पा
 वान्कुसुंभक्षिरजीरकम् ॥ तरुराजेशुलवणंकुस्तुंबुरुमथाष्टमम् ॥ ३० ॥ दद्यात्सौभाग्यकृद्यस्मात्सौभाग्याष्टकमित्युत ॥ एवं निवेद्य तत्सर्वमग्रतः शि
 वयोः पुनः ॥ ३१ ॥ चैत्रेशृंगाटकान्प्राश्य स्वपेद्भूमावरिंदम् ॥ पुनः प्रभाते च तथा कृतस्नानजपः शुचिः ॥ ३२ ॥ संपूज्य द्विजदां पत्यं माल्यवस्त्रविभूषणैः ॥
 सौभाग्याष्टकसंयुक्तं सौवर्णं प्रतिमाद्वयम् ॥ ३३ ॥ प्रीयतां मे त्रललिता ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ एवं संवत्सरं यावत्तृतीयायां सदानृप ॥ ३४ ॥ प्राशने दानमंत्रे च विशे
 षोयं निबोधमे ॥ गोशृंगांबुमधौ प्रोक्तं वैशाखे गोमयं पुनः ॥ ३५ ॥ ज्येष्ठे मंदारकुसुमं बिल्वपत्रं शुचौ स्मृतम् ॥ श्रावणे दधिसंप्राश्यं नभस्येतु कुशोदकम् ॥ ३६ ॥
 क्षीरं चाश्वयुजे मासिकार्तिके पृषदाज्यकम् ॥ मार्गशीर्षे तु गोमूत्रं पौषे संप्राशयेद्दधृतम् ॥ ३७ ॥ माघे कृष्णतिलांस्तद्ब्रह्मपंचगव्यं च फाल्गुने ॥ ललिताविजया
 भद्राभवानीकुमुदाशिवा ॥ ३८ ॥ वासुदेवी तथा गौरी मंगला कमला सती ॥ उमा च दानकाले तु प्रीयतामिति कीर्तयेत् ॥ ३९ ॥ तस्मिन्स्तु द्वादशे मासि द्वाद
 श्यां कृष्णमर्चयेत् ॥ तथा लक्ष्मीं च तत्रैव भर्त्रा सार्धमथार्चयेत् ॥ ४० ॥ पौर्णमास्यां तस्तद्ब्रह्मपत्नीकः पितामहः ॥ उपासनीयो विदुषा परत्राभीतिमि
 च्छता ॥ ४१ ॥ सौभाग्याष्टकं तद्ब्रह्मदातव्यं भूतिमिच्छता ॥ मल्लिकाशोककमलंकदंबोत्पलचंपकम् ॥ ४२ ॥ कुब्जकं करवीरं च बाणमल्लानपंकजम् ॥
 सिंदुवारं च सर्वेषु मासेषु कुसुमं स्मृतम् ॥ ४३ ॥ जपाकुसुंभकुसुमं मालतीशतपत्रिका ॥ यथालाभं प्रशस्तानि करवीरं च सर्वदा ॥ ४४ ॥ एवं संवत्सरं यावदु

पोष्यविधिवन्नरः ॥ स्त्रीचनक्तंकुमारीचशिवमभ्यर्च्यभक्तिः ॥ ४६ ॥ व्रतांतिशयनंदद्यात्सर्वोपस्करसंयुतम् ॥ उमामहेश्वरौहैमौवृषभंचगवा
 सह ॥ ४६ ॥ स्थापयित्वाचशयनं ब्राह्मणायनिवेदयेत् ॥ द्वादश्यांवत्सरंत्वेकं महालक्ष्म्याचकेशवम् ॥ ४७ ॥ ब्रह्माणंसहसावित्र्यापूजयित्वानरस्तिव
 ह ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिमनसासमभीप्सितान् ॥ ४८ ॥ अन्यान्यपियथाशक्तिमिथुनान्यंवरादिभिः ॥ धान्यालङ्कारगोदानैरन्यैश्चधनसञ्चयैः ॥ ४९ ॥ वित्तशा
 ठ्येनरहितः पूजयेद्भूतविस्मयः ॥ एवं करोति यः सम्यक्सौभाग्यशयनव्रतम् ॥ ५० ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति पदं वानित्यमश्नुते ॥ फलस्यैकस्य च त्यागमे
 तत्कुर्वन्समाचरेत् ॥ ५१ ॥ यशःकीर्तिमवाप्नोतिप्रतिमासंनराधिप ॥ सौभाग्यारोग्यरूपैश्चवस्त्रालंकारभूषणैः ॥ ५२ ॥ नवियुक्तो भवेद्वाजन्सौभाग्यशयन
 प्रदः ॥ यस्तुद्वादशवर्षाणिसौभाग्यशयनव्रतम् ॥ ५३ ॥ करोति सप्तचाष्टौवा ब्रह्मलोके महीयते ॥ पूज्यमानो वसेत्सम्यक्क्यावत्कल्पायुतं नरः ॥ ५४ ॥
 विष्णोर्लोकमथासाद्य शिवलोकगतस्तथा ॥ नारीवाकुरुते या तु कुमारीवानरेश्वर ॥ ५५ ॥ सापितत्फलमाप्नोति देव्यनुग्रहलालिता ॥ शृणुयादपियश्चै
 वप्रदद्यादथवामतिम् ॥ ५६ ॥ सोपिविद्याधरो भूत्वा स्वर्गलोके चिरं वसेत् ॥ इदमिह मदनेन पूर्वसृष्टं शतधनुषाचकृतं नरेण तद्वत् ॥ ५७ ॥ कृतमथ पवने
 न नंदिनाचकिमुजननाथमहाद्भुतं न वा स्यात् ॥ ५८ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणे प्रथमे सृष्टिखंडे व्रताध्यायो नाम एकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ भीष्म उवाच ॥
 यज्ञपर्वतमासाद्य विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ पदानि चेह दत्तानि किमर्थं पदपद्धतिः ॥ १ ॥ कृतावै देवदेवेन तन्मेव ददमहामते ॥ कतमो दानवस्तेन विष्णुना द
 मितोऽत्र वै ॥ २ ॥ कृत्वा वै पदविन्यासं तन्मेशं समहामुने ॥ स्वर्लोके वसतिर्विष्णोर्वैकुण्ठे स्य महात्मनः ॥ ३ ॥ सकथं मानुषलोके पदन्यासं चकार ह ॥ देवलो
 केऽप्यवै देवदेवाः सैद्रपुरोगमाः ॥ ४ ॥ तपसामहता ब्रह्मन् भक्ता ये स ततं प्रभुम् ॥ श्रीवराहस्य वसतिर्महर्लोकप्रकीर्तिता ॥ ५ ॥ नृसिंहस्य तथा प्रोक्ता जनलो
 के महात्मनः ॥ त्रिविक्रमस्य वसतिस्तपोलोके प्रकीर्तिता ॥ ६ ॥ लोकानेतान्परित्यज्य कथं भूमौ पदद्वयम् ॥ क्षेत्रेऽपैतामहं चास्मिन्पुष्करे यज्ञपर्वते ॥ ७ ॥
 पदानि कृतवान्ब्रह्मन्विस्तरान्ममकीर्तय ॥ श्रुतेन सर्वपापस्य नाशो वै भविता ध्रुवम् ॥ ८ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ सम्यक्पृच्छसि भोस्त्वं यत्संश्रुणु
 त्वंसमाहितः ॥ यथा पूर्वपदन्यासः कृतो देवेन विष्णुना ॥ ९ ॥ यज्ञपर्वतमासाद्य शिलापर्वतरोधसि ॥ पुरा कृतयुगे भीष्मदेवकार्यार्थसिद्धये ॥ १० ॥
 विष्णुना चकृतं पूर्वं पृथिव्यर्थे परंतप ॥ त्रिदिवंसर्वमानीतं दानवैर्बलवत्तरैः ॥ ११ ॥ त्रैलोक्यं वशमानीय जित्वा देवान्सवासवान् ॥ दानवा यज्ञभो
 क्तारस्तत्रासन्बलवत्तराः ॥ १२ ॥ कृतावाष्कलिना सर्वे दानवैर्बलीयसा ॥ एवं भूते तदा लोके त्रैलोक्ये सचराचरे ॥ १३ ॥ परमार्ति ययौ शक्रो नि
 राशो जीविते कृतः ॥ सवाष्कलिर्दानवैर्द्रोऽवध्यो यमसंयुगे ॥ १४ ॥ ब्रह्मणो वरदानेन सर्वेषां तु दिवौकसाम् ॥ तदहं ब्रह्मणो लोके वृतः सर्वैर्दिवौ

कसैः ॥ १५ ॥ ब्रजामिशरणं देवंगतिरन्यानविद्यते ॥ एवंविचित्य देवेन्द्रो वृतः सर्वैर्दिवौकसैः ॥ १६ ॥ जगाम त्वरितो भीष्मयत्र देवः पितामहः ॥ ब्रह्मणः
सपदं प्राप्य वृतस्तैश्च दिवौकसैः ॥ १७ ॥ अब्रवीत् जगतः कार्यं प्राप्तामापदमुत्तमाम् ॥ किं न जानासि वै देवयतो नो भयमागतम् ॥ १८ ॥ दैत्यैर्यदा हृतं सर्वं वरदा
नाच्च ते प्रभो ॥ कथितं वै मया सर्वं बाष्कलेश्च दुरात्मनः ॥ १९ ॥ क्रियतां चाविलम्बेन पिता त्वं नः पितामहः ॥ तत्त्वं चिंतय देवेश शांत्यर्थं जगतस्त्वह ॥ २० ॥
तेषां च पश्यतां किंचिच्छ्रौतस्मार्तादिकाः क्रियाः ॥ न प्रावर्तन्त हानिस्तु तैरस्माकं दिने दिने ॥ २१ ॥ यथा हि प्राकृतः कश्चित्स्वार्थमुद्दिश्य भाषते ॥ विज्ञा
प्यसे तथास्माभिर्निरस्तोपकृतैः सदा ॥ २२ ॥ यद्येनोपकृतं यस्य सहस्रगुणितं पुनः ॥ योनस्तस्योपकाराय तत्करोति वृथामतिः ॥ २३ ॥ तस्योपकारदग्ध
स्य निह्नपस्यासतः पुनः ॥ नरकेष्वपि संवासस्तस्य दुष्कृतकारिणः ॥ २४ ॥ नैतावतैव साधुत्वं कृतेया तु प्रतिक्रिया ॥ स्वार्थैकनिष्ठबुद्धीनामेतन्नापि प्रवर्त
ते ॥ २५ ॥ यद्यस्य नाभवत्स्थानं जगतो ह्यत्र दुःखदं ॥ शतधा हृदयं दीर्घं तन्न तृप्तिमुपागतम् ॥ २६ ॥ तत्र वायत्र गतास्मि निमग्नानुद्धरस्वनः ॥ उ
पायकथनेनास्य येन तेजः प्रवर्तते ॥ २७ ॥ यथा ख्यातं मया दृष्टं जगत् तत्स्थमवेक्ष्यताम् ॥ निःस्वाध्यायवषट्कारं निवृत्तोत्सवमंगलम् ॥ २८ ॥ त्यक्ताध्ययन
संयोगं मुक्तवार्तापरिग्रहम् ॥ दण्डनीत्यापरित्यक्तं श्वासमात्रावशेषितम् ॥ २९ ॥ जगदार्तिमपि प्राप्तं पुनः कष्टतरां दशां ॥ एतावता हि कालेन व
यं ग्लानिमुपागताः ॥ ३० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ जानामि बाष्कलितं तु वरदानाच्च गर्वितम् ॥ अजेयं भवतां मन्ये विष्णुसाध्यो भविष्यति ॥ ३१ ॥ निरुध्य संस्थितो
ब्रह्मा भावं तत्त्वमयं तदा ॥ समाधिस्थस्य तस्यैव ध्यानमात्राच्चतुर्भुजः ॥ ३२ ॥ स्तोकेनैव हि कालेन चिंत्यमानः स्वयं भुवा ॥ आजगाम मुहूर्तेन सर्वेषामेव पश्य
ताम् ॥ ३३ ॥ विष्णुरुवाच ॥ भो भो ब्रह्मन्निवर्त्तस्व ध्यानादस्मान्निवारितः ॥ यदर्थमिष्यते ध्यानं सो हं त्वासमुपागतः ॥ ३४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ महाप्रसाद ए
षोत्रस्वामिनो हि प्रदर्शनम् ॥ कस्यान्यस्य भवेच्चैषा चिन्ता या जगतः प्रभोः ॥ ३५ ॥ ममैव तावदुत्पत्तिर्जगदर्थे विनिर्मिता ॥ जगदेतत्त्वदर्थीयं तत्त्वतो नास्ति वि
स्मयः ॥ ३६ ॥ भवता पालनं कार्यं संहरेद्गुण एव तु ॥ एवं भूते जगत्स्य स्मिन् शक्रस्यास्य महात्मनः ॥ ३७ ॥ हतं राज्यं बाष्कलिना त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ भृत्य
स्य क्रियतां साह्यं मंत्रदानेन केशव ॥ ३८ ॥ वासुदेव उवाच ॥ भवतो वरदानेन अवध्यः स्स तु सांप्रतम् ॥ बुद्धिसाध्यः स वै कार्यो बंधनादिह दानवः ॥ ३९ ॥
वामनो हं भविष्यामि दानवानां विनाशकः ॥ मया सह ब्रजत्वेऽपि बाष्कलेस्तु निवेशनम् ॥ ४० ॥ तत्र गत्वा वरं त्वेषमदर्थं याचतामिमम् ॥ वामनस्यास्य विप्रस्य भूमेरा
जन्पदत्रयम् ॥ ४१ ॥ प्रयच्छस्व महाभाग याचैषा तु मया कृता ॥ शक्रेणोक्तो दानवैर्द्रोदद्यात्स्वमपि जीवितम् ॥ ४२ ॥ गृह्यप्रतिग्रहं तस्य दानवस्य पितामह ॥
तं बध्वा च ततो यत्नात्कृत्वा पातालवासिनम् ॥ ४३ ॥ सौकरं रूपमास्थाय वधार्थं च दुरात्मनः ॥ भविष्यामि न संदेहो ब्रजशक्रत्वरान्वितः ॥ ४४ ॥ विरराम तमुक्त्वै

वमंतर्द्धानंगतश्चै ॥ अथकालांतरेविष्णावदितेर्गर्भतांगते ॥ ४५ ॥ निमित्तान्यतिघोराणिप्रादुर्भूतान्यनेकशः ॥ समस्तजगदाधारेविष्णौगर्भत्वमागते ॥ ४६ ॥
 शोभनंहितदाजातंनिमित्तंचैवमूर्जितम् ॥ मालतीकुसुमानांतुसुगंधःसुरभिर्ववौ ॥ ४७ ॥ अथविहितविधानंकालमासाद्यदेवस्त्रिदशगणहितार्थं सर्वभू-
 तानुकंपी ॥ विमलविरलकेशश्चंद्रशंखोदयश्रीरदितितनयभावंदेवदेवश्चकार ॥ ४८ ॥ अवतरतिचविष्णौसिद्धदेवासुराणामनिमिषनयनानांविप्रसेदुर्मुखा-
 नि ॥ अतिविरतरजोभिर्वायुभिःसंवहद्भिर्दिनमपिचतदासीजन्मविष्णोःसुगर्भै ॥ ४९ ॥ अदितिरजनगर्भासापिदेवीप्रयांतीनतजघनभरात्तामंदसंचाररम्या ॥
 अलसवदनखेदंपांडुभावंवहंतीगुरुतरमवगाढंगर्भमेवोद्ब्रहंती ॥ ५० ॥ ततःप्रविष्टेखलुगर्भवासंनारायणेभूतभविष्ययोगात् ॥ विनापदंप्राप्तमनोरथानिभूता-
 निसर्वाणितदावभूवुः ॥ ५१ ॥ समीरणोवातिचमंदमंदंपतत्सुवर्षेषुनगोद्भवेषु ॥ विविक्तमार्गेषुदिगंतरेषुजनेषुवैसत्यमुपागतेषु ॥ ५२ ॥ विमुच्यमानेगगने-
 रजोभिःशनैश्शनैर्नश्यतिचांधकारे ॥ उदरांतर्गतेविष्णौद्रोहबुद्धिस्तदाभवत् ॥ ५३ ॥ तानिशामयराजेंद्रदेवमातुर्यथाक्रमम् ॥ किमनुक्रमणेनैवलंबयामि-
 त्रिविष्टपम् ॥ ५४ ॥ बाष्कलिंदानवेंद्रंतंकुर्यापातालवासिनम् ॥ शक्रस्यतुमयादत्तंधनंलावण्यमेवच ॥ ५५ ॥ दानवानांविनाशायएकैवप्रभवाम्यहम् ॥
 क्षिपामिशरजालानिचक्रयानान्यनेकशः ॥ ५६ ॥ गदाव्रातांश्चविविधान्दानवानांविनाशने ॥ विबुधान्देवलोकस्थानधोभूमेस्तुदानवान् ॥ ५७ ॥
 करोमिकालयोगेनतत्तुकार्यव्रतेनमे ॥ निरसृतासहसावाणीवक्रमेवाभिसंस्थिता ॥ ५८ ॥ येनेदंचिन्त्यतेपूर्वयन्नदृष्टंनचश्रुतम् ॥ बंधवैदनुमुख्यस्यकृतं-
 कोपेनपश्यमे ॥ ५९ ॥ कश्यपायपुरादत्तंधनंलावण्यमेवच ॥ किमयंविगतोत्साहोवायवोथसमाकुलाः ॥ ६० ॥ भ्रमतीवहिमेदृष्टिर्मेतद्रूपंप्रचिंतितम् ॥
 आविष्टाकिमहंवच्चिकेनाप्यसदृशंवचः ॥ ६१ ॥ विकल्पवशमापन्नाभीक्ष्णं हृदिममर्शसा ॥ दधारदिव्यंवर्षाणांसहस्रंदिव्यमीश्वरम् ॥ ६२ ॥ ततः-
 समभवत्तस्यांवामनोभूतवामनः ॥ जातेनयेनचक्षूंषिदानवानांहृतानिवै ॥ ६३ ॥ जातमात्रेततस्तस्मिन्देवदेवेजनार्दने ॥ नद्यःस्वच्छांबुवाहिन्योववौगं-
 धवहोनिलः ॥ ६४ ॥ कश्यपोपिसुखंलेभेतेनपुत्रेणभास्वता ॥ सर्वेषांमानसोत्साहस्त्रैलोक्यांतरवासिनाम् ॥ ६५ ॥ संजातमात्रेतुततोजनाधिपजनार्दने ॥
 स्वर्गलोकेदुंदुभयोविनेदुस्तैश्चताडिता ॥ ६६ ॥ अतिप्रहर्षात्तुजगत्रयस्यमोहश्चदुःखानिचनाशमीयुः ॥ जगोचगन्धर्वगणोतिमात्रंभावस्वरैर्भर्तृविमिश्रि-
 ताश्च ॥ ६७ ॥ सुराङ्गनाश्चापिचभावयुक्तानृत्यंतितत्राप्सरसांसमूहाः ॥ तथैवविद्याधरसिद्धसंघाविमानयानैर्मुदिताभ्रमंति ॥ ६८ ॥ वदंतिसत्यानृतका-
 र्यनिर्णयंतथाभिरंगंप्रतिदर्शयंति ॥ गायंतिगेयंविनिवृत्तरागामुहुर्मुहुर्दुःखसुखप्रभूताः ॥ ६९ ॥ नृत्यंतिवैस्वर्गगताश्चतेतुधर्मार्जितःस्वर्गमितोव्रजं-
 ति ॥ इतिविगतविषादेनिर्मलेजीवलोकेतिमिरनिकरमुक्तानिर्वृतिप्राप्तुकामाः ॥ ७० ॥ तत्रोचुःकेचिदुर्व्याजयजयभगवन्संप्रहृष्टाश्चकेचित्त्वेवंप्रोक्तप्रणा

दैरविरलमनसश्चानुवादैस्तथान्येः ॥ ध्यायन्तेन्येनिगूढंजननभयजरामृत्युविच्छेदहेतेरित्येवंकृत्स्नमासीजगदिदमखिलंसर्वतःसंपृहष्टम् ॥ ७१ ॥
 परमासाद्ययंविष्णुब्रह्माहजगतःकृते ॥ जातोयंभवतामर्थेवामनोयदपीश्वरः ॥ ७२ ॥ एषब्रह्माचविष्णुश्चएषएवमहेश्वरः ॥ एषवेदाश्चयज्ञाश्चस्वर्गश्चैषनसंश
 यः ॥ ७३ ॥ विष्णुव्याप्तमिदंसर्वजगत्स्थावरजंगमम् ॥ एकःसतुपृथक्त्वेनस्वयंभूरिति विश्रुतः ॥ ७४ ॥ यथार्थवर्णकेस्थानेविचित्रःस्फाटिकोमणिः ॥
 ततो गुणवशात्तस्यस्वयंभोरनुवर्त्तनम् ॥ ७५ ॥ यथाहिगार्हपत्योग्निरन्यसंज्ञांपुनर्वर्जेत् ॥ लभेतसंज्ञांभगवान्ब्राह्मादिषुतथाह्यसौ ॥ ७६ ॥ सर्वथावाम
 नोदेवोदेवकार्यकरिष्यति ॥ एवंचितयतांतेषांभावितानांदिवोकसाम् ॥ ७७ ॥ जगामशक्रसहितोबाष्कलेश्चनिवेशनम् ॥ दूरादेवचतांहृद्वापुरींतस्यस
 मावृताम् ॥ ७८ ॥ पांडुरैःखगमागम्यैःसर्वरत्नोपशोभितैः ॥ शोभितांभवनैर्मुख्यैस्सुविभक्तमहापथैः ॥ ७९ ॥ नित्यप्रभिन्नैर्मातंगैरंजनाचलसन्निभैः ॥ देवना
 गकुलोत्पन्नैःशतसंख्यैर्विराजिताम् ॥ ८० ॥ निर्मासगात्रैस्तुरगैरल्पकर्णैर्मनोजवैः ॥ दीर्घग्रीवाक्षिकूटैश्चमनोज्ञैरुपशोभिताम् ॥ ८१ ॥ पद्मगर्भसु
 वर्णाभाःपूर्णचंद्रनिभाननाः ॥ संछापोल्लापकुशलास्तत्रवेद्याःसहस्रशः ॥ ८२ ॥ नतत्पुण्यंनसाविद्यानतच्छिल्पंनसाकला ॥ वाष्कलेर्नपुरेस्याथनिवा
 संप्रतिगच्छति ॥ ८३ ॥ उद्यानशतसंवाधंसमाजोत्सवमालिनि ॥ अन्वितेदनुमुख्यैश्चसर्वैरंतकवर्जितैः ॥ ८४ ॥ वीणावेणुमृदंगानांशब्दैःसर्वत्रनादिते ॥ सदाप्र
 हृष्टादनुजाबहुरत्नोपशोभिताः ॥ ८५ ॥ क्रीडमानाःप्रदृश्यन्तेमेराविवयथामराः ॥ ब्रह्मघोषोमहांस्तत्रदनुवृद्धैरुदीरितः ॥ ८६ ॥ साज्यधूमेनचाग्नीनांवायु
 नानष्टकिल्बिषे ॥ सुगंधधूपविक्षेपसुरभीकृतमारुते ॥ ८७ ॥ सुगंधिदनुजाकीर्णैर्पुरे तस्मिन्स्तुवाष्कलिः ॥ त्रैलोक्यंतुवशेकृत्वासुखेनास्तेसदानवः ॥ ८८ ॥
 तत्रस्थःपालयन्नास्तेत्रैलोक्यंसचराचरं ॥ धर्मज्ञश्चकृतज्ञश्चसत्यवादीजितेंद्रियः ॥ ८९ ॥ सुदर्शःपूर्वदेवानांनयानयविचक्षणः ॥ ब्रह्मण्यश्चशरण्य
 श्चदीनानामनुकंपकः ॥ ९० ॥ वेदमंत्रप्रभूत्साहसर्वशक्तिसमन्वितः ॥ षाड्गुण्यविषयोत्साहःस्मितपूर्वाभिभाषितः ॥ ९१ ॥ वेदवेदांगतत्वज्ञोयज्ञया
 जीतपोरतः ॥ नचदुःशीलनिरतःससर्वत्राविहिंसकः ॥ ९२ ॥ मान्यमानयिताशुद्धः सुमुखःपूज्यपूजकः ॥ सर्वार्थविदनाधृष्यःसुभगःप्रियदर्शनः ॥ ९३ ॥
 बहुधान्योबहुधनोबहुयानश्चदानवः ॥ त्रिवर्गसाधकोनित्यंत्रैलोक्येवरपूरुषः ॥ ९४ ॥ स्वपुरीनिलयोनित्यंदेवदानवदर्पहा ॥ सचैवंपालयामासत्रैलो
 क्येसकलाःप्रजाः ॥ ९५ ॥ नाधमःकश्चिदप्यास्तेतस्मिन्नराजनिदानवे ॥ दीनोवाव्याधितोवापिअल्यायुर्वार्थदुःखितः ॥ ९६ ॥ मूर्खोवामंदरूपोवादुर्भगोवा
 निराकृतः ॥ एवंयुतंतंविमलैर्गुणैर्वैदृष्ट्वाचमत्वाचनिविष्टबुद्धिं ॥ ९७ ॥ प्रसादयन्दैत्यवरंमहात्मापुरंदरस्तंतुदनुप्रधानं ॥ तेजोयुक्तंदानवंतंतंपंतमिवभा
 स्करं ॥ ९८ ॥ त्रैलोक्यधारणेशक्तंविस्मितःसोऽभवत्तदा ॥ इंद्रंपुरागतंदृष्ट्वादानवेंद्रायपार्थिव ॥ ९९ ॥ इदमूचुस्तदागत्वादानवायुद्धदुर्मदाः ॥ आश्चर्यमिति

वैकृत्वाइंद्रोभ्येतिपुरीतव ॥१००॥ एकाकीद्विजमुख्येनवामनेनसहप्रभो ॥ अस्माभिर्यदनुष्ठेयंसांप्रतंनोवदस्वराट् ॥ १ ॥ दानवानब्रवीत्सर्वान्पुरेतिष्ठतसं
 कुलं ॥ प्रवेश्यतां देवराजः पूज्यः स तु ममाद्यवै ॥ २ ॥ एतस्मिन्नेव काले तु वामनः स च वासवः ॥ आगतौ दनुनाथेन प्रेम्णा चैवावलोकितौ ॥ ३ ॥ कृता
 र्थमन्यतात्मानं प्रणिपातपुरःसरम् ॥ उवाच वचनं राजा दानवानां धुरंधरः ॥ ४ ॥ अद्य वै त्रिषु लोकेषु नास्ति धन्यतरो मया ॥ यो हं श्रिया वृतः शक्रं पश्यामि
 गृहमागतम् ॥ ५ ॥ अर्थित्व काम्ययायस्तु मामयं याचयिष्यति ॥ गृहागतस्य तस्याहं दास्ये प्राणानपि ध्रुवम् ॥ ६ ॥ दारान् पुत्रान् स्तथागारं त्रैलोक्ये का कथा
 मम ॥ आगत्य संमुखं तस्य अंकमानीय सादरम् ॥ ७ ॥ परिष्वज्याभिनन्द्यैनं गृहं प्रावेशयत्स्वकम् ॥ तस्य स्वागतमर्घ्याद्यैः कृत्वा पूजां प्रयत्नतः ॥ ८ ॥ अद्य
 मे सफलं जन्म पूर्णं सर्वमनोरथाः ॥ यस्त्वां पश्यामि शक्राद्यस्वयमेव गृहागतम् ॥ ९ ॥ ख्याप्यो हं दनुमुख्यानां देवराज त्वया कृतः ॥ आगच्छतामम गृहं पु
 ण्यतातु पराहिमे ॥ ११० ॥ अग्निष्टोमादिभिर्यज्ञैस्सम्यगिष्टैस्तु यत्फलम् ॥ तत्फलं समवाप्येत त्वयि दृष्टे पुरंदर ॥ ११ ॥ यत्फलं भूमिदानेन गवां दानेन
 ऋत्विजे ॥ ममाद्य तत्फलं भूतमथ वाराजसूयकम् ॥ १२ ॥ नाल्येन तपसालभ्यं दर्शनं तव वासव ॥ एवं गेहे मया यत्ते प्रियं कार्यं तदुच्यताम् ॥ १३ ॥ विक
 ल्पो न्योन भवता हृदिकार्यः कथंचन ॥ कृतंच तद्विजानीयाद्यदिस्यात्सु दुष्करं ॥ १४ ॥ पुण्यो हं पुण्यतां प्राप्तो दर्शनात्तव शत्रुहन् ॥ यत्ते देववरैर्वद्यौ वंदितौ
 चरणौ मया ॥ १५ ॥ किमागमनकृत्यं ते वद सर्वमयि प्रभो ॥ अत्याश्चर्यमिदं मन्येत वागमनकारणं ॥ १६ ॥ इन्द्र उवाच ॥ जाने हं दनुमुख्यानां प्रधानं त्वां तु वाष्कले ॥
 नात्याश्चर्यमिदं भाति त्वयि दृष्टेऽसुरोत्तम ॥ १७ ॥ विमुखानार्थिनो यांति भवतो गृहमागताः ॥ अर्थिनां कल्पवृक्षो सिदाता चान्योन विद्यते ॥ १८ ॥ प्रभायां सूर्य
 तुल्यो सिगां भीर्यं सागरोपमः ॥ सहिष्णुत्वे धरा चैव श्रियानारायणोपमः ॥ १९ ॥ ब्राह्मणः कश्यपकुले जातो यं वामनः शुभे ॥ प्रार्थितो ह मनैर्नैव भूमेर्देहि पदत्र
 यं ॥ १२० ॥ ममाग्निशरणार्थाय यत्र कुर्यामखं त्वहं ॥ तदस्य कारणं कृत्वा अर्थितैषाममप्रभो ॥ २१ ॥ लोकत्रयं मे पृहत्तं त्वया विक्रम्य बाष्कले ॥ निर्वृत्तिको निर्ध
 नोस्मि यदित्सेन तदास्ति मे ॥ २२ ॥ भवंतं याचयिष्यामि परार्थेनापि चात्मना ॥ अर्थित्वेन ममाप्यस्य यद्योग्यं तत्समाचर ॥ २३ ॥ जातोसि काश्यपे च त्वं वं
 शेवंशविवर्द्धनः ॥ दित्यास्त्वं गर्भसंभूतः पिता त्रैलोक्यपूजितः ॥ २४ ॥ एवं भूतमहं ज्ञात्वा तेन त्वां याचयाम्यहम् ॥ अस्याग्निशरणार्थाय दीयतां भूपदत्रयम्
 ॥ २५ ॥ अतीव ह्रस्वगात्रस्य वामनस्यास्य दानव ॥ भूमिभागे च पारक्ये दातुं न त्वहमुत्सहे ॥ २६ ॥ एतदेव मया दत्तं यद्भवानर्थितोसि मे ॥ गुरवो यदि मन्यते मं
 त्रिणो वापदत्रयम् ॥ २७ ॥ अर्थित्वेन मदीयेन स्वकुले बांधवेपि च ॥ गृहायाते मयि तथा यद्योग्यं तत्समाचर ॥ २८ ॥ यदितेरुचितं वरिदानवैर्द्रमहाद्युते ॥ तदस्मै
 दीयतां शीघ्रं वामनाय महात्मने ॥ २९ ॥ बाष्कलिरुवाच ॥ देवैर्द्रस्वागतं तेस्तु स्वस्ति प्राप्नुहि माचिरम् ॥ त्वंसमीक्षस्व धात्मानं सर्वेषां च परायणम् ॥ १३० ॥

त्वयिभारं समावेश्य सुखमास्तेपितामहः ॥ ध्यानधारणया युक्तश्चित्तयानः परंपदम् ॥ ३१ ॥ संग्रामैर्बहुभिः खिन्नो जगच्चिंतामपास्य तु ॥ क्षीराब्धिद्वीपमाश्रित्य
 सुखं स्वपितिकेशवः ॥ ३२ ॥ अन्ये च दानवाः सर्वे बलिनः सायुधास्त्वया ॥ असहायेनैव शक्रसर्वोपिविनिपातिताः ॥ ३३ ॥ आदित्याद्वादशैव हरुद्रास्त्वेका
 दशापि वा ॥ अश्विनौ वसवश्चैव धर्मश्चैव सनातनः ॥ ३४ ॥ त्वद्बाहुबलमाश्रित्य त्रिदिवे मखभागिनः ॥ त्वया क्रतुशतैरिष्टं समाप्तवरदक्षिणैः ॥ ३५ ॥ त्व
 या च घातितो वृत्रो न मुचिः पाकशासन ॥ त्वदाज्ञाकारिणा पूर्वविष्णुना प्रभविष्णुना ॥ ३६ ॥ हिरण्यकशिपोर्भ्राता हिरण्याक्षोऽपि घातितः ॥ हिरण्यकशिपुयौ
 त्रजङ्घे चारोप्यघातितः ॥ ३७ ॥ वज्रपाणिनमायांतमैरावणशिरोगतम् ॥ संग्रामभूमौ दृष्ट्वा त्वां सर्वे नश्यंति दानवाः ॥ ३८ ॥ ये त्वया विजिताः पूर्वदानवा ब
 लवत्तराः ॥ सहस्रांशेन तत्तुल्यो न भवामि कथंचन ॥ ३९ ॥ एवं विधोऽसि देवेंद्रममकागणना भवेत् ॥ मांसमुद्धर्तुं कामेन त्वयैवागमनं कृतम् ॥ १४० ॥
 करिष्यामि न संदेहो दास्ये प्राणानपि ध्रुवम् ॥ किमर्थं देवराजोक्ता भूमिरेषा त्वया हि मे ॥ ४१ ॥ इमे दाराः सुता गावो यच्चान्यद्विद्यते वसु ॥ त्रैलोक्यराज्यमखिलं
 विप्रस्यास्य प्रदीयताम् ॥ ४२ ॥ अपकीर्तिर्भवेन्मह्यं पूर्वे पांचनसंशयः ॥ गृहायातस्य शक्रस्य दत्तं वाष्कलिनानतु ॥ ४३ ॥ अन्योऽपि यो र्थी मे प्राप्तः समे प्रि
 तरः सदा ॥ भवानत्र विशेषेण विचारं माकृथाः क्वचित् ॥ ४४ ॥ बृहत्त्रपामे देवेंद्रयद्भूमेस्तु पदत्रयम् ॥ ब्राह्मणस्य विशेषेण प्रार्थितं तु त्वया विभो ॥ ४५ ॥
 दास्ये ग्रामवरानस्य भवतस्तु त्रिविष्टपम् ॥ अश्वान्गजान्भूमिधनं स्त्रियश्चोद्भिन्नचूचुकाः ॥ ४६ ॥ यासां दर्शनमात्रेण वृद्धोऽपि तरुणायते ॥ तास्त्रियो व
 सुधांचैतां वामनस्य प्रतिग्रहम् ॥ ४७ ॥ प्रतिदास्यामि देवेन्द्र प्रसादः क्रियतां हि मे ॥ एतावदुक्ते वचने तदा वाष्कलिनानृप ॥ ४८ ॥ पुरोधास्तू शना प्राह दानवै
 द्रं तदा वचः ॥ भवान् राजा दानवेंद्र ऐश्वर्यैष विधेः स्थितः ॥ ४९ ॥ युक्तायुक्तं न जानासि देयं कस्य मया क्वचित् ॥ मंत्रिभिः सुसमालोच्य युक्तायुक्तं परीक्ष्य च ॥ १५० ॥
 प्राप्तं त्रैलोक्यराज्यत्वं जित्वा देवान् सवासवान् ॥ वाक्यस्यास्यावसाने व भवान् प्राप्स्यति बंधनं ॥ ५१ ॥ य एष वामनो राजन् विष्णुरेव सनातनः ॥ नास्य वै भ
 वता देयं पितातो घातितः स्वयं ॥ ५२ ॥ अयं ते पितृहा प्रातो मातृहा बंधुघातकः ॥ वंशोच्छेदकरस्तुभ्यं भूतश्चैव भविष्यति ॥ ५३ ॥ न चैष धर्मजानाति श
 क्रादीनां हिते रतः ॥ मायाविना दानवा ये मायया येन निर्जिताः ॥ ५४ ॥ मायया ब्राह्मणं रूपं वामनं च प्रदर्शितम् ॥ अत्र किं बहुनोक्तेन नास्य देयं तु किंचन ॥ ५५ ॥
 मक्षिकापादमात्रं तु भूमिरस्य प्रतिग्रहः ॥ विनाशमेष्यसि क्षिप्रं सत्यं सत्यं मया श्रुतम् ॥ ५६ ॥ गुरुणाप्येव मुक्तस्तु भूयो वाक्यमथा ब्रवीत् ॥ धर्मार्थिना मया
 सर्वं प्रतिज्ञातं गुरो त्विदम् ॥ ५७ ॥ प्रतिज्ञापालनं कार्यं सतां धर्मः सनातनः ॥ यद्येष भगवान् विष्णुर्नास्ति धन्यतरो मया ॥ ५८ ॥ गृह्यप्रतिग्रहं मतो यदि दे
 वान्बुभूषति ॥ भूयोऽपि धन्यतां नीतो देवेनानेन वै गुरो ॥ ५९ ॥ यं योगिनो ध्यानयुक्ता ध्यायमाना हि दर्शनम् ॥ न लभते तथा विप्रास्सोऽयं हृष्टो मया यवै ॥ १६० ॥

दानानियेप्रयच्छंतिसकुशोदकपाणिना ॥ प्रीयतांभगवान्विष्णुःपरमात्मासनातनः ॥ ६१ ॥ एवमुक्तेतुवचनेअपवर्गस्यभागिनः ॥ यदत्रकार्यकरणेविक
ल्पोमेवभूवह ॥ ६२ ॥ उपदिष्टोस्मिभवताबालत्वेचावधारितम् ॥ शत्रावपिगृहायातेमास्त्वदेयंतुकिंचन ॥ ६३ ॥ एतदेवविचिंत्याहंप्राणानपिस्वकान्
गुरो ॥ वामनस्यप्रदास्यामिशक्रस्यापित्रिविष्टपम् ॥ ६४ ॥ अपीडाकारियद्दानंतद्दानमिहदीयते ॥ पीडाकारिचयद्दानंतद्दानंसमलंस्मृतम् ॥ ६५ ॥
एतच्छ्रुत्वागुरुस्तत्रपयाधोमुखःस्थितः ॥ बाष्कलिरुवाच ॥ अर्थिताभवतोदेवदेयासर्वाधरामया ॥ ६६ ॥ त्रपाकरंभवेन्मह्यंदस्यभूपदत्रयम् ॥ इंद्रउवाच ॥
सत्यमेतद्दानवेन्द्रयदुक्तंभवताहिमे ॥ ६७ ॥ भूमेःपदत्रयार्थित्वंद्विजेनानेनमेकृतम् ॥ एतावतात्वयंचार्थीमयाप्यस्यकृतेभवान् ॥ ६८ ॥ दनुपुत्रोयाचि
तोसिवरमेतत्प्रदीयताम् ॥ बाष्कलिरुवाच ॥ पदत्रयंवामनायदेवराजप्रतीच्छमे ॥ ६९ ॥ तत्रत्वंसुचिरंकालंसुखीसुरपतेवस ॥ एवमुक्त्वावाष्कलिनावामना
यपदत्रयम् ॥ १७० ॥ तोयपूर्वतदादत्तंप्रीयतांमेहरिःस्वयम् ॥ दत्तेतुदानवेन्द्रेणत्यक्त्वारूपंचवामनम् ॥ ७१ ॥ हरिराचक्रमेलोकान्देवानांहितकाम्यया ॥
यज्ञपर्वतमासाद्यगत्वाचैवउदङ्मुखः ॥ ७२ ॥ देवस्यवामचरणेनिविष्टोदानवालयः ॥ तत्रक्रमंसप्रथमंददौसूर्यैजगत्पतिः ॥ ७३ ॥ द्वितीयंचध्रुवेदेवस्तृती
येनचपार्थिव ॥ ब्रह्मांडस्ताडितस्तेनदेवेनाद्भुतकर्मणा ॥ ७४ ॥ अंगुष्ठाग्रेणभिन्नेडेजलंभूरिविनिःसृतम् ॥ प्लावयित्वाब्रह्मलोकान्सर्वान्लोकाननुक्र
मात् ॥ ७५ ॥ ध्रुवस्थानंमूर्यलोकंप्लावयंतंयज्ञपर्वतम् ॥ प्रविष्टापुष्करंधाराधौत्वाविष्णुपदानिसा ॥ ७६ ॥ पदानियानिजातानिवैष्णवानिधरातले ॥ तत्रा
श्रमेतुयोगत्वास्नानंवाप्यांसमाचरेत् ॥ ७७ ॥ अश्वमेधफलंतस्यदर्शनादेवजायते ॥ एकविंशगणोपेतोवैकुण्ठेवासमाप्नुयात् ॥ ७८ ॥ भुक्त्वातुविपुलान्भो
गान्कल्पानांतुशतत्रयम् ॥ तदंतेजायतेराजासार्वभौमःक्षिताविह ॥ ७९ ॥ तोयधारातुसाभीष्मअंगुष्ठाग्राद्विनिःसृता ॥ नदीसावैष्णवीप्रोक्ताविष्णुपादसमु
द्भवा ॥ १८० ॥ अनेनकारणेनाभूद्गंगाविष्णुपदीनृप ॥ ययासर्वमिदंव्याप्तंत्रैलोक्यंसचराचरम् ॥ ८१ ॥ अंगुष्ठाग्रक्षतादंडाद्यत्प्रविष्टंजलंशुभम् ॥ प्राप्तंदे
वनदीत्वंतुयातुविष्णुपदीनदी ॥ ८२ ॥ देवनद्यातयाव्याप्तंब्रह्मांडंसचराचरम् ॥ विभूतिभिर्महाभागसर्वानुग्रहकाम्यया ॥ ८३ ॥ सबाष्कलिर्वामनेनउक्तः
पूरयमेक्रमान् ॥ अधोमुखस्तदाजातउत्तरंनास्यविदति ॥ ८४ ॥ मौनीभूतंतुतंहृद्वापुरोधावाक्यमब्रवीत् ॥ स्वाभाविकीदानशक्तिर्नतुस्रष्टुंयक्षमाः ॥ ८५ ॥
यावतीयंधरादेवसादत्तानेनतेप्रभो ॥ उक्तोबाष्कलिनाविष्णुर्यावन्मात्रावसुंधरा ॥ ८६ ॥ यासृष्टाभवतापूर्वसामयानचगोपिता ॥ अल्पाभूमिर्भवान्दीर्घो
नतुसृष्टेरहंक्षमः ॥ ८७ ॥ इच्छाशक्तिःप्रभवतिप्रभोस्तेदेवसर्वदा ॥ निरुत्तरस्तदाविष्णुर्मत्वातंसत्यवादिनम् ॥ ८८ ॥ ब्रूहिदानवमुख्यत्वंकंतेकामं
करोम्यहम् ॥ ममहस्तगतंतोयंत्वयादत्तंतुदानव ॥ ८९ ॥ तेनत्वंवरयोग्योसिवराणांभाजनंशुभं ॥ दास्येहंभवतःकाममर्थीयेनवृणुष्वह ॥ १९० ॥ विज्ञप्तो

हितदातेन देवदेवो जनार्दनः ॥ भक्तिवृणो मिदेवेश त्वद्धस्ता न्मरणं हि मे ॥ ९१ ॥ ब्रजामि श्वेतद्वीपं ते दुर्लभं तु तपस्विनाम् ॥ अहैव मुक्ते विष्णुस्तंतिष्ठस्वैव युगांत
रम् ॥ ९२ ॥ वाराहरूपीयदाहं प्रवेक्ष्यामि धरातलम् ॥ तदा हनिष्ये हं त्वां तु मदग्रे च यदैष्यसि ॥ ९३ ॥ उक्तो यदानवस्तेन अपासर्प्य तदग्रतः ॥ वामनेन समाक्रां
ताः सर्वे लोकास्तदानृपा ॥ ९४ ॥ असुरैस्तेस्तदा त्यक्तं देवानां सत्यभाषणम् ॥ देवो हत्वा तु त्रैलोक्यं जगामादर्शनं विभुः ॥ ९५ ॥ पातालनिलयश्चापि सुखमास्ते
सवाष्कलिः ॥ शक्रोऽपि पालयामास विपश्चिद्भुवनत्रयम् ॥ ९६ ॥ अयं त्रैविक्रमो नाम प्रादुर्भावो जगद्गुरोः ॥ गंगासंभवसंयुक्तस्सर्वकल्मषनाशनः ॥ ९७ ॥
विष्णोः पदानामेषा उत्पत्तिः कथितानृप ॥ यांश्चुत्वा तु नरो लोके सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ९८ ॥ दुःस्वप्नं दुर्विचिंत्यं च दुःष्करं दुःष्कृतानि च ॥ क्षिप्रं हि ना
शमायांति दृष्टे विष्णुपदत्रये ॥ ९९ ॥ युगानुक्रमशो दृष्ट्वा पापिनो जंतवस्तथा ॥ सूक्ष्मतादर्शिता भीष्मविष्णुना पददर्शने ॥ २०० ॥ यस्त्वारो
हतितस्मिंस्तु मौनवान्मानवो भुवि ॥ कृत्वा त्रिपुष्करीयात्रामश्वमेधफलं व्रजेत् ॥ २०१ ॥ मुच्यते सर्वपापैश्च मृतो विष्णुपुरं व्रजेत् ॥ २ ॥ इति श्री
पाद्मपुराणे प्रथमे सृष्टिखंडे विष्णुपदोत्पत्तिर्नाम त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ भीष्म उवाच ॥ भगवन्महदाश्चर्यं वाष्कलेर्वधनं हियत् ॥ कृतं त्रिविक्रमं रूपं यदा
संयमितो बलिः ॥ १ ॥ एतन्मया श्रुतं पूर्वकथ्यमानं द्विजोत्तमैः ॥ पाताले वसते द्यापि वैरोचनसुतो बलिः ॥ २ ॥ नागतीर्थं यथाभूतं पिशाचानां तु संभवम् ॥
शिवदूती कथंचात्र केनेयं मंगलीकृता ॥ ३ ॥ अंतरिक्षेऽपुष्करं तु केन नीतं महासुने ॥ एतदा चक्ष्वमे सर्वयथा वाष्कलिबंधनम् ॥ ४ ॥ भूमिप्रक्रमणं पूर्वकृतं दे
वेन विष्णुना ॥ द्वितीये कारणं किंच येन देवश्चकार ह ॥ ५ ॥ तत्त्वतस्त्वं हितत्सर्वयथाभूतं तथा वद ॥ पापक्षयकरं ह्येतच्छ्रोतव्यं भूतिमिच्छता ॥ ६ ॥
पुलस्त्य उवाच ॥ प्रश्नभारस्त्वयाराजन् कौतुकादेव कीर्तितः ॥ कथयामि हितत्सर्वयथाभूतं नृपोत्तम ॥ ७ ॥ विष्णोः पदानुषंगेण बंधनं वाष्कलेरिह ॥
श्रुतं तद्भवता सर्वमया ते परिकीर्तितं ॥ ८ ॥ भूयोऽपि विष्णुना भीष्मप्राप्ते वैवस्वते तरे ॥ त्रैलोक्यं बलिनाक्रांतं विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ ९ ॥ गत्वा त्वेका
किनायज्ञे तथा संयमितो बलिः ॥ भूयोऽपि देवदेवेन भूमेः प्रक्रमणं कृतम् ॥ १० ॥ प्रादुर्भावो वामनस्य तथाभूतो नराधिप ॥ पुनस्त्रिविक्रमो भूत्वा वामनो
भूदवामनः ॥ ११ ॥ उत्पत्तिरेषा ते सर्वा कथिता कुरुनंदन ॥ नागानां तु यथातीर्थं तच्छृणुष्व महाव्रत ॥ १२ ॥ अनंतो वासुकिश्चैव तक्षकश्च महा
बलः ॥ कर्कोटकश्च नागैर्द्रुपद्भ्यश्चान्यः सरीसृपः ॥ १३ ॥ महापद्मस्तथा शंखः कुलिकश्चापराजितः ॥ एते कश्यपदायादा एतैरापूरितं जगत् ॥ १४ ॥
एतेषां तु प्रसूत्या तु इदमापूरितं जगत् ॥ कुटिला भीमकर्माणस्तीक्ष्णास्याश्चाविषो लवणाः ॥ १५ ॥ दध्नामंदांश्च मनुजान् कुर्युर्भस्मक्षणात्तुते ॥ तद्दर्शनाद्भवे
न्नाशो मनुष्याणां नराधिप ॥ १६ ॥ अहन्यहनि जायेत क्षयः परमदारुणः ॥ आत्मनस्तु क्षयं दृष्ट्वा प्रजास्सर्वास्समंततः ॥ १७ ॥ जग्मुः शरण्यं शरणं ब्रह्माणं

परमेश्वरं ॥ इममेवार्थमुद्दिश्य प्रजाः सर्वामहीपते ॥ १८ ॥ ऊचुः कमलजं दृष्ट्वा पुराणं ब्रह्मसंज्ञकम् ॥ प्रजा ऊचुः ॥ देवदेवेश लोकानां प्रसूते परमेश्वर ॥ १९ ॥
 त्राहिनस्तीक्ष्णदंष्ट्राणां भुजगानां महात्मनाम् ॥ दिनेदिने भयं देवपश्यामः कृपणाभृशम् ॥ २० ॥ मनुष्यपशुपक्ष्यादितत्सर्वं भस्मसाद्भवेत् ॥
 त्वया सृष्टिः कृता देवक्षीयते तु भुजंगमैः ॥ २१ ॥ एतज्ज्ञात्वा यदुचितं तत्कुरुष्वपितामह ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अहं रक्षां विधास्यापि भवतीनां न सं-
 शयः ॥ २२ ॥ ब्रजध्वंस्वनिकेतानि नीरुजोगतसाध्वसाः ॥ एवमुक्ते प्रजाः सर्वा ब्रह्मणा व्यक्तमूर्तिना ॥ २३ ॥ आजग्मुः परमप्रीताः स्तुत्वा चैव स्वयं भुवम् ॥
 प्रयाता सुप्रजास्वेवं तानाहूय भुजंगमान् ॥ २४ ॥ शशाप परमक्रुद्धो वासुकिः प्रमुखांस्तदा ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अहन्यहनिभूतानि भक्ष्यंते वै दुरात्मभिः ॥ २५ ॥
 नश्यंति तूरगैर्दंष्ट्रामनुष्याः पशवस्तथा ॥ यस्मान्मत्प्रभवान्नित्यं क्षयं नयथ मानुषान् ॥ २६ ॥ अतो न्यस्मिन् भवे भूयान्मम कोपात्सुदारुणात् ॥ भवतां
 हि क्षयो घोरो भावि वैवस्वतं तरे ॥ २७ ॥ तथान्यः सोमवंशीयो राजा वै जनमेजयः ॥ धक्ष्यते सर्पसत्रेण प्रदीप्ते हव्यवाहने ॥ २८ ॥ मातृष्वसुश्च तनयांस्त-
 क्ष्यौ वो भक्षयिष्यति ॥ एवं वो भवितानां शः सर्वेषां दुष्टचेतसाम् ॥ २९ ॥ शप्त्वा कुलसहस्रं तु यावदेकं कुलं स्थितम् ॥ एवमुक्ते तु वेपंतो ब्रह्मणा भुजगो तमाः ॥ ३० ॥
 निपत्य पादयोस्तस्य इदमूचुर्वचस्तदा ॥ भगवन्कुटिलाजातिरस्माकं भूतभावन ॥ ३१ ॥ विषोल्बणत्वं क्रूरत्वं दंशकत्वमेव च ॥ संपादितं त्वया देव इदानीं शप-
 से कथं ॥ ३२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यदि नाम मया सृष्टा भवंतः कुटिलाशयाः ॥ ततः किं बहुनानित्यं भक्षयध्वंगतव्यथाः ॥ ३३ ॥ नागा ऊचुः ॥ मर्यादां कुरु देव-
 शस्थानं चैव पृथक् पृथक् ॥ मनुष्याणां तथास्माकं समयं देवकारय ॥ ३४ ॥ शापो यो भवता दत्तो मनुष्यां जनमेजयः ॥ नाशं नः सर्पसत्रेण उल्बणं च क-
 रिष्यति ॥ ३५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ जरत्कारुरिति ख्यातो भविता ब्रह्मवित्तमः ॥ जरत्कन्या तस्य देया तस्यामुत्पत्स्यते सुतः ॥ ३६ ॥ रक्षांकता स वो विप्रो भवतां
 कुलपावनः ॥ तथा करोमि नागानां समयं मनुजैः सह ॥ ३७ ॥ तदेकमनसः सर्वैश्शृणुध्वं मम शासनम् ॥ सुतलं वितलं चैव तृतीयं च तलातलम् ॥ ३८ ॥ दत्तं
 च त्रिप्रकारं वो गृहं तत्र गमिष्यथ ॥ तत्र भोगान् बहुविधान् भुजगानाममशासनात् ॥ ३९ ॥ तिष्ठध्वं सप्तमं यावत्कालं तं तु पुनः पुनः ॥ ततो वैवस्वतस्यादौ का-
 श्यपेयो भविष्यति ॥ ४० ॥ दायादः सर्वदेवानां सुपर्णस्सर्पभक्षकः ॥ तदा प्रसूतिः सर्पाणां दग्धा वै चित्रभानुना ॥ ४१ ॥ भवतां चैव सर्वेषां भ-
 विष्यति न संशयः ॥ ये ये क्रूरा भोगिनो दुर्विनीतास्तेषां मतो भवितानान्यथैतत् ॥ ४२ ॥ कालव्याप्तं भक्षयध्वं च सत्त्वं तथापकारे च कृते मनुष्यम् ॥ मंत्रौषधैर्गा-
 रुडैश्चैव तत्रैवैर्जुष्टमानवा ये भवन्ति ॥ ४३ ॥ तेभ्यो भीतैर्वर्तितव्यं न चान्यच्चित्ते कार्यं चान्यथा वो विनाशः ॥ इतीरिते ब्रह्मणा वै भुजंगाजग्मुः स्थानं सुतलाख्यं
 हि सर्वे ॥ ४४ ॥ तस्थुर्भोगान् भुजमानाश्च सर्वैरसातले लीलया संस्थितास्ते ॥ एवं शापं तु ते लब्ध्वा प्रसादं च चतुर्मुखात् ॥ ४५ ॥ तस्थुः पातालनिलये मुदितेनांत-

रात्मना ॥ ततःकालांतरेभूतेपुनरेवंव्यचिंतयन् ॥ ४६ ॥ भविताभरतोरजापांडवेयोमहायशाः ॥ अस्माकंतुक्षयकरोदैवयोगेनकेनचित् ॥ ४७ ॥ कथं
त्रिभुवनेनाथःसर्वेषांचपितामहः ॥ सृष्टिकर्ताजगद्व्यंशःशापमस्मासुदत्तवान् ॥ ४८ ॥ देवविंशचिंतयन्त्यक्त्वागतिरन्यानविद्यते ॥ वैराजेभवनश्रेष्ठेतत्रदेवःसति
ष्टति ॥ ४९ ॥ सदेवःपुष्करस्थोवैयज्ञंयजतिसांप्रतम् ॥ गत्वाप्रसादयामस्तंवरंतुष्टःप्रदास्यति॥५०॥ एवंविचिंत्यतेसर्वेनागागत्वाचपुष्करम्॥यज्ञपर्वतमा
साद्यशैलभित्तिमुपाश्रिताः ॥ ५१ ॥ दृष्ट्वानागांस्तथाश्रान्तान्वारिधाराश्चशीतलाः ॥ उदङ्मुखावैनिष्क्रांतास्सर्वेषांतुसुखप्रदाः ॥ ५२ ॥ नागतीर्थततोजातंपृ
थिव्यांभरतर्षभ ॥ नागकुंडंचवैकेचित्सरितंचापरेऽब्रुवन् ॥ ५३ ॥ पुण्यंतत्सर्वतीर्थानांसर्पाणांविषनाशनम् ॥ मज्जन्तितत्रयेमर्त्याअधिश्रावणपंचमि ॥ ५४ ॥
नतेषांतुकुलेसर्पाःपीडांकुर्वतिकर्हिचित् ॥ श्राद्धंपितृणांयेतत्रकरिष्यन्तिनराभुवि ॥ ५५ ॥ ब्रह्मातेषांपरंस्थानंदस्यतेनात्रसंशयः ॥ नागानांतुभयं
ज्ञात्वाब्रह्मालोकपितामहः ॥ ५६ ॥ पूर्वोक्तंतुपुनर्वाक्यंनागानश्रावयत्तदा ॥ पंचमीसातिथिर्धन्यासर्वपापहराशुभा ॥ ५७ ॥ यतोस्यामेवसु
तिथौनागानांकार्यमुद्धृतम् ॥ एतस्यांसर्वतोयस्तुकदम्बलंपरिवर्जयेत् ॥ ५८ ॥ क्षीरेणस्नापयेन्नागांस्तस्यतेयांतिमित्रताम् ॥ भीष्मउवाच ॥ शिवदू
तीयथाजातायेनचैवनिवेशिता ॥ ५९ ॥ तन्मेसर्वयथातत्त्वंभवान्शंसितुर्महति ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ शिवानीलगिरिंप्राप्तातपसेधृतमानसा ॥ ६० ॥
रौद्रीजटोद्भवाशक्तिस्तस्याःशृणुनृपव्रतम् ॥ तपःकृत्वाचिरंकालंग्रसिष्याम्याखिलंजगत् ॥ ६१ ॥ एवमुद्दिश्यपंचाग्निसाधयामासभामिनी ॥ तस्याः
कालांतरेदेव्यास्तपंत्यास्तपउत्तमम् ॥ ६२ ॥ रुरुर्नाममहातेजाब्रह्मदत्तवरोसुरः॥समुद्रमध्येरत्नाख्यंपुरमस्तिमहाधनम् ॥ ६३ ॥ तत्रातिष्ठत्सदैत्येन्द्रस्सर्वदे
वभयंकरः ॥ अनेकशतसाहस्रकोटिकोटिशतोत्तमैः ॥ ६४ ॥ असुरैरर्चितःश्रीमान्द्वितीयोनमुचिर्यथा ॥ कालेनमहतासोथलोकपालपुरंय
यौ ॥ ६५ ॥ जिगीषुःसैन्यसंवीतोदेवैर्वैरमरोचयत् ॥ उत्तिष्ठतस्तस्यमहासुरस्यसमुद्रतोयंववृधेतिवेगात् ॥ ६६ ॥ अनेकनागग्रहमीनजुष्टमाप्लावयत्प
र्वतसानुदेशान् ॥ अंतःस्थितानेकसुरारिसंघंविचित्रवर्मायुवचित्रशोभम् ॥ ६७ ॥ भीमंबलंचलितंचारुयोधंविनिर्ययौसिंधुजलाद्रिशालम् ॥ तत्र
द्विपादैत्यभठाभ्युपेताःसयानघंटाश्चसमृद्धियुक्ताः ॥ ६८ ॥ विनिर्ययुःस्वाकृतिभिर्ज्ञाणांसमत्वमुच्चैःखलुदर्शयंतः ॥ अश्वास्तथाकांचनसूत्रनद्धारो
हीतमत्स्याइवतेजलांते ॥ ६९ ॥ व्यवस्थितास्तैःसममेवतूर्णंविनिर्ययुर्लक्षशःकोटिशश्च ॥ तथारविस्यंदनतुल्यवेगाःसचक्रदंडाक्षतवेणुयुक्ताः ॥ ७० ॥
रथाश्चयंत्रोपरिपीडितांगाश्चलत्पताकाःस्वनितंविचक्रुः ॥ तथैवयोधाःस्थगितास्तरीभिस्तर्षवस्तेप्रवरास्त्रपाणयः ॥ ७१ ॥ रणेरणेलब्धजयाःप्रहारि
णोविरेजुरुच्चैरसुरानुगाभृशं ॥ देवेषुवैरणेतेषुविदुतेषुविशेषतः ॥ ७२ ॥ असुरास्सर्वदेवानामन्वधावंस्ततस्ततः ॥ ततोदेवगणाःसर्वेद्रवंतोभयविह्वलाः ॥ ७३ ॥

नीलंगिरिवरंजगुर्यत्रदेवीस्वयंस्थिता॥रौद्रीतपोन्विताधन्याशांभवीशक्तिरुत्तमा॥७४॥ संहारकारिणीदेवीकालरात्रीतियांविदुः॥सातुदृष्ट्वातदादेवान्भयत्र
स्तान्विचेतसः॥७५॥ पप्रच्छविस्मयादेवीप्रोत्फुल्लंबुजलोचना॥पृष्ठतोवोनपश्यामिभयंकिंचिदुपागतम्॥७६॥ कथंतुविदुतादेवाःसर्वेशक्रपुरः
सराः॥देवाऊचुः॥अयमायातिदैत्येद्रोरुर्भीमपराक्रमः॥७७॥ चतुरंगेणसैन्येनमहतापरिवारितः॥तस्माद्दीनावयंदेवीभवती
शरणंगताः॥७८॥ देवानामितिवैश्रुत्वावाक्यमुच्चैर्जहाससा॥तस्यांहसंत्यांनिश्चेरुर्वरांग्योवदनात्ततः॥७९॥ पाशांकुशधराःसर्वाःपीतोन्नतपयो
धराः॥सर्वाश्शूलधराभीमाःसर्वादंष्ट्राङ्कुशाननाः॥८०॥ आवद्धमकुटाःसर्वाःसंदष्टदशनच्छदाः॥फूत्काररावैरशिवैस्त्रासयंत्यश्वराचरम्॥८१॥
काश्चिच्छुक्लाम्बरधराःकाश्चिच्चित्राम्बरस्तथा॥सुनीलवसनाःकाश्चिद्रक्तपानातिलालसाः॥८२॥ नानारूपैर्मुखैस्तास्तुनानावेषवपुर्धराः॥ताभि
रेवंवृतादेवीदेवानामभयंकरी॥८३॥ माभैष्टदेवाभद्रं वोयावद्भदतिदानवः॥चतुरंगबलोपेतोरुरुस्तावत्समागतः॥८४॥ तंनीलपर्वतवरंदेवानांमार्गमा
र्गिणः॥देवानामग्रतःसैन्यं दृष्ट्वादेवीसमाकुलम्॥८५॥ तिष्ठतिष्ठेतिजल्पंतोदैत्यास्तेसमुपागताः॥ततःप्रवृत्तेयुद्धंतासांतेषांमहाभयम्॥८६॥
नाराचैर्भिन्नदेहानांदैत्यानांभुविसर्पतां॥रोषादंडप्रभग्नानांसर्पाणामिवसर्पताम्॥८७॥ शक्तिनिर्भिन्नहृदयागदासंचूर्णितोरसः॥कुठारैर्भिन्नशिरसोमुस
लैर्भिन्नमस्तकाः॥८८॥ विद्धोदरास्त्रिशूलग्रैश्छिन्नग्रीवावरासिभिः॥क्षताश्वरथमातंगपादाताःपेतुराहवे॥८९॥ रणभूमिसमासाद्यदैत्याःसर्वेरुहंविना॥
ततोबलंहतंदृष्ट्वारुरुर्मायांतदाददे॥९०॥ तयासंमोहितादेव्योदेवाश्चापिरणाजिरे॥तामस्यामाययादेव्यासर्वमन्धंतमोभवत्॥९१॥ ततोदेवीमहाश
क्यातंदैत्यंसमताडयत्॥तयातुताडितस्याजौदैत्यस्यप्रगतंतमः॥९२॥ मायायामथनष्टायांतामस्यांदानवोरुरुः॥पातालमाविशचूर्णतत्रापिपरमे
श्वरी॥९३॥ देवीभिःसहिताकुद्धापुरतोभिमुखीस्थिता॥रुरोस्तुदानवेंद्रस्यभीतस्याग्रेगतस्यच॥९४॥ नखाग्रेणशिरश्छित्वाचर्मचादायवेगिता
॥निष्पपाताथपातालात्पुष्करंचपुनर्गिरिम्॥९५॥ कन्यासैन्येनमहताबहुरूपेणभास्वता॥देवैस्तुविस्मितैर्दृष्ट्वाचर्ममुंडधरारुरोः॥९६॥ स्वकी
येतपसःस्थानेनिविष्टापरमेश्वरी॥ततोदेव्योमहाभागाःपरिवार्यव्यवस्थिताः॥९७॥ याचयामासुरव्यग्रास्तांतुदेवींबुभुक्षिताः॥बुभुक्षितावयं
देविदेहिनांभोजनंवरम्॥९८॥ एवमुक्ताततोदेवीदध्यौतासांतुभोजनम्॥नाध्यगच्छत्तदातासांभोजनंचिन्तितम्महत्॥९९॥ तदादध्यौमहादे
वंरुद्रंपशुपतिंविभुम्॥सोपिध्यानात्समुत्तस्थौपरमात्मात्रिलोचनः॥१००॥ उवाचरुद्रस्तांदेवींकिंतेकार्यंविवाक्षितम्॥ब्रूहिदेविमहामायेयत्तेमन
सिवर्तते॥१॥ शिवदूत्युवाच॥छागमध्येतुवैदेवछागरूपेणवर्तसे॥एतास्त्वांभक्षयिष्यान्तिभक्ष्यमीप्सितमादरात्॥२॥ भक्षार्थमासांदेवै

शकिंचिदातुमिहार्हसि ॥ शूलीकुर्वेतिमामेताभक्षार्थिन्योमहाबलाः ॥ ३ ॥ अन्यथामामपिबलाद्रक्षयेयुर्बुभुक्षिताः ॥ एवंमांतुसमालक्ष्यभक्ष्यं
 कल्पयसत्वरम् ॥ ४ ॥ रुद्रउवाच ॥ शिवदूतिब्रवीम्येकंप्रवृत्तंयद्युगांतरे ॥ गंगाद्वारेदक्षयज्ञोगैर्विध्वंसितोमम ॥ ५ ॥ तत्रयज्ञोमृगोभूत्वाप्रदुद्रा
 वसुवेगवान् ॥ मयाबाणेननिर्विद्धोरुधिरेणप्रसेचितः ॥ ६ ॥ अजगंधस्तदाभूतोनामदैवस्तुमेकृतम् ॥ अजगंधस्त्वमेवेतिदास्येचान्यत्तुभोज
 नम् ॥ ७ ॥ एतासांशृणुमेदेविभक्ष्यमेकंमयोचितम् ॥ कथ्यमानंवरोहेकालरात्रिमहाप्रभे ॥ ८ ॥ यास्त्रीसगर्भादेवेशिअन्यस्त्रीपरिधानकम् ॥
 परिधत्तेस्पृशेद्रापिपुरुषस्यविशेषतः ॥ ९ ॥ सभागोस्तुवरारोहेकासांचित्पृथिवीतले ॥ अप्येकवर्षवालंतुगृहत्वातत्रवैबलात् ॥ ११० ॥ भुक्त्वाति
 ष्ठंतुसुप्रीताअपिवर्षशतान्वहून् ॥ अन्याःसूतिगृहेच्छिद्रंगृह्णीयुस्तुह्यपूजिताः ॥ १११ ॥ निवसिष्यंतिदेवेशितथावैजातहारिकाः ॥ गृहेक्षेत्रतटाके
 चवाप्युद्यानेषुचैवहि ॥ १२ ॥ अत्येषुचरुदंत्योयास्त्रियस्तिष्ठंतिनित्यशः ॥ तासांशरीरगाश्चान्याःकाश्चित्पुतिमवाप्नुयुः ॥ १३ ॥ शिवदूत्युवाच ॥
 कुत्सितंभवतादत्तंप्रजानांपरिपीडनम् ॥ नचत्वंबुध्यसेदातुंशंकरस्यविशेषतः ॥ १४ ॥ त्रपाकरंयद्भवतिप्रजानांपरिपीडकम् ॥ नतुतद्युज्यतेदातुंतासांभ
 क्ष्यंतुशंकर ॥ १५ ॥ रुद्रउवाच ॥ अवंत्यांतुयदास्कंदोमयापूर्वतुभद्रितः ॥ चूडाकर्मणिवृत्तेतुकुमारस्यतदाशुभे ॥ १६ ॥ आगत्यमातरोभक्ष्यमपू
 र्वतुप्रचकिरे ॥ देवलोकादेवगणामातृणांभोक्तुमागताः ॥ १७ ॥ तासांगृहेयदापूर्वब्रह्माद्यास्सुरसत्तमाः ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैवयक्षास्सर्वेचगुह्यकाः ॥ १८ ॥
 मेर्वादयःशिखरिणोगंगाद्याःसरितस्तथा ॥ सर्वेनागागजास्सिद्धाःपक्षिणोऽसुरसूदनाः ॥ १९ ॥ डाकिन्यःसहवेतालैर्वृताःसर्वैर्ग्रहैस्तदा ॥ किमुक्तेनामुना
 देवियत्सृष्टं ब्रह्मणात्विह ॥ १२० ॥ तत्सर्वंभोजनंदत्तंस्वेच्छान्नंचनभोगतं ॥ शिवदूत्युवाच ॥ आसांकृतंदेहिभोज्यंदुर्लभंयात्रिविष्टपे ॥ २१ ॥ स्नेहाक्तंसगु
 ङंहृद्यंसुपक्वंपरिकल्पितम् ॥ क्वचिन्नान्येनयद्भुक्तमपूर्वंपरमेश्वर ॥ २२ ॥ एवमुक्तस्तदासोपिदेवदेवोमहेश्वरः ॥ भक्ष्यार्थंतास्तदाप्राहपार्वत्याश्चैवसन्निधौ ॥
 ॥ २३ ॥ मयावैसाधितंचान्नंप्रकारैर्बहुभिःकृतं ॥ तत्सर्वंचव्ययंयातंचान्यदिहदृश्यते ॥ २४ ॥ भवतीष्वागतास्वद्यकिंमयादेयमुच्यताम् ॥ अपूर्वभ
 वतीनायन्मयादेयंविशेषतः ॥ २५ ॥ आस्वादितंचान्येनभक्ष्यार्थंचददाम्यहम् ॥ अधोभागेचमेनाभेर्वर्तुलौफलसन्निभौ ॥ २६ ॥ भक्ष्यध्वंहिसहितालं
 बौमेवृषणाविमौ ॥ अनेनचापिभोज्येनपरातृप्तिर्भविष्यति ॥ २७ ॥ महाप्रसादंतालव्धादेव्यस्सर्वास्तदाशिवम् ॥ प्राणिपत्यस्थिताश्शर्वद्वंद्वचनमब्रवीत्
 ॥ २८ ॥ करिष्यंतिशुभाचारान्विनाहास्येनयेनराः ॥ तेषांधनंपशुःपुत्रादाराश्चैवगृहादिकम् ॥ २९ ॥ भविष्यतिमयादत्तंयच्चान्यन्मनासिस्थितम् ॥ हा
 स्येनदीर्घदशनादरिद्राश्चभवंतिते ॥ १३० ॥ तस्मान्ननिंदाहास्यंचकर्तव्यंहिविजानता ॥ भवत्योमातरःख्याताह्यस्मिन्लोकेभविष्यथ ॥ ३१ ॥

उपहारेनरायेतुकरिष्यन्तिचकौमुदीम् ॥ चणकान्पूरिकाश्चैववृषणैःसहपूपकान् ॥ ३२ ॥ बंधुभिःस्वजनैश्चैवतेषांवंशोनछिद्यते ॥ अपुत्रोलभतेपुत्रंधना
 र्थीलभतेधनम् ॥ ३३ ॥ रूपवान्सुभगोभोगीसर्वशास्त्रविशारदः ॥ हंसयुक्तेनयानेनब्रह्मलोकेमहीयते ॥ ३४ ॥ शिवदूतिमयाप्येवंतासांदत्तंचभक्षणम्
 त्रपाकरंकिंभवत्याउक्तोहंतान्निशामय ॥ ३५ ॥ जयस्वदेविचामुंडेजयभूतापहारिणि ॥ जयसर्वगतेदेविकालरात्रिनमोस्तुते ॥ ३६ ॥ विश्वमूर्ति
 युतेशुद्धेविरूपाक्षित्रिलोचने ॥ भीमरूपेशिवेविद्येमहामायेमहोदरे ॥ ३७ ॥ मनोजयेमनोदुर्गेभीमाक्षिशुभितक्षये ॥ महामारिविचित्रांगिगी
 तनृत्यप्रियेशुभे ॥ ३८ ॥ विकरालिमहाकालिकालिकेपापहारिणि ॥ पाशहस्तेदंडहस्तेभीमहस्तेभयानके ॥ ३९ ॥ चामुंडेज्वलमानास्येती
 क्ष्णदंष्ट्रेमहाबले ॥ शिवयानप्रियेदेविप्रेतासनगतेशिवे ॥ १४० ॥ भीमाक्षिभीषणेदेविसर्वभूतभयंकरि ॥ करालिविकरालेचमहाकालिकरालिनि ॥
 ॥ ४१ ॥ कालिकरालविक्रांतेकालरात्रिनमोस्तुते ॥ सर्वशस्त्रभूतेदेविनमोदेविनमस्कृते ॥ ४२ ॥ एवंस्तुताशिवदूतीरुद्रेणपरमेष्ठिना ॥ तुतोषपरमादे
 वीवाक्यंचैवमुवाचह ॥ ४३ ॥ वरंवृणीष्वदेवेशयत्तेमनसिवर्तते ॥ ॥ रुद्रउवाच ॥ स्तोत्रेणानेनयेदेविस्तोष्यन्तित्वांवराणने ॥ ४४ ॥ तेषांत्वंवरदादे
 विभवसर्वगतासती ॥ इमंपर्वतमारुह्ययःपूजयतिभक्तितः ॥ ४५ ॥ सपुत्रपौत्रपशुमान्समृद्धिमुपगच्छतु ॥ यश्चैवंशृणुयाद्भक्त्यास्तवंदेविसमुद्भवं ॥ ४६ ॥
 सर्वपापविनिर्मुक्तःपरंनिर्वाणमृच्छतु ॥ भ्रष्टराज्योयदाराजानवम्यांनियतःशुचिः ॥ ४७ ॥ अष्टम्यांचचतुर्दश्यांसोपवासोनरोत्तम ॥ संवत्सेरणलभतांरा
 ज्यंनिष्कंटकंपुनः ॥ ४८ ॥ एषाज्ञानान्विताशक्तिःशिवदूतीतिचोच्यते ॥ यएवंशृणुयान्नित्यंभक्त्यापरमयानृप ॥ ४९ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तःपरंनिर्वाण
 मामुयात् ॥ यश्चैनंपठतेभक्त्यास्नात्वावैपुष्करेजले ॥ १५० ॥ सर्वमेतत्फलंप्राप्यब्रह्मलोकेमहीयते ॥ यत्रैतल्लिखितंगेहेसदातिष्ठतिपार्थिव ॥ ५१ ॥ नतत्रा
 ग्निभयंघोरंसर्वचोरादिसंभवं ॥ यश्चेदंपूजयेद्भक्त्यापुस्तकेपिस्थितंबुधाः ॥ ५२ ॥ तेनचेष्टंभवेत्सर्वत्रैलोक्यंसचराचरं ॥ जायंतेबहवःपुत्राःधनंधान्यं
 वरास्त्रियः ॥ ५३ ॥ रत्नान्यश्वागजाभृत्यास्तेषामाशुभवंतिच ॥ यत्रेदंलिख्यतेगेहेतत्राप्येवंध्रुवंभवेत् ॥ १५४ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणेप्रथमेसृष्टिखंडेशिवदूतीचरितं
 नामएकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ भीष्मउवाच ॥ केनकर्मविपाकेनप्रेतत्वंजायतेपुनः ॥ केनवात्रप्रमुच्येततन्मेब्रूहिमहामते ॥ १ ॥ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ अ
 हंतैकथयिष्यामिसर्वमेतदशेषतः ॥ यच्छ्रुत्वानपुनर्मोहंयास्यतेनृपसत्तम ॥ २ ॥ येनजायेतप्रेतत्वंयेनचास्मात्प्रमुच्यते ॥ प्राप्नोतिनरकंघोरंदुस्तरंत्रिदशैरापि
 ॥ ३ ॥ सतांसंभाषणेचैवपुण्यतीर्थानुकीर्तने ॥ मानवास्तुप्रमुच्यंतआपन्नाःप्रेतयोनिषु ॥ ४ ॥ श्रूयतेहिपुराभीष्मब्राह्मणःसंशितव्रतः ॥ पृथुस्सर्वत्रवि
 ख्यातःसंतोषेचसदास्थितः ॥ ५ ॥ स्वाध्याययुक्तोगेहेषुनित्ययोगश्चयोगवित् ॥ जपयज्ञविधानेनयुक्तंकालंक्षिपेच्चसः ॥ ६ ॥ युक्तःक्षमादयाभ्यांचक्षां

त्यायुक्तश्चतत्त्ववित् ॥ अहिंसाहितचित्तश्चमार्दवेचतथास्थितः ॥ ७ ॥ ब्रह्मचर्यसमायुक्तस्तपोयोगसमन्वितः ॥ युक्तः सपितृकार्येषु युक्तो वैदिककर्मसु ॥
॥ ८ ॥ परलोकभये युक्तो युक्तस्सत्यवचः प्रति ॥ युक्तो मधुरवाक्येषु युक्तश्चातिथिपूजने ॥ ९ ॥ इष्टापूर्तसमायुक्तो युक्तो द्रविवर्जने ॥ स्वकर्मविधिसंयुक्तो युक्तः
स्वाध्यायकर्मसु ॥ १० ॥ एवं कर्माणि कुर्वतस्संसारविजिगीषया ॥ बहून्यब्दान्यतीतानि ब्राह्मणस्य गृहे सतः ॥ ११ ॥ तस्य बुद्धिरियंजातातीर्थाभिगम
नं प्रति ॥ पुण्यैस्तीर्थजलैरेतत्किञ्च कुर्यात्कलेवरम् ॥ १२ ॥ प्रयतः पुष्करे स्नात्वा भास्करस्योदयं प्रति ॥ कृतजप्यनमस्कारोप्यद्धानं प्रत्यपद्य
त ॥ १३ ॥ अग्रतः पंचपुरुषानपश्यत्सोतिभीषणान् ॥ वने कंटकवृक्षाभ्ये निर्जने पक्षिवर्जिते ॥ १४ ॥ तान् दृष्ट्वा विकृताकारान्सुघोरान्पापदर्श
नान् ॥ ईषत्सं त्रस्तहृदयो व्यतिष्ठन्निश्चलाकृतिः ॥ १५ ॥ अवलंब्य ततो धैर्यं भयमुत्सृज्य दूरतः ॥ पप्रच्छ मधुराभाषी केयूर्यं विकृताः कुतः ॥ १६ ॥
किं वाचैव कृतं कर्म येन प्राप्ताश्च वै कृतम् ॥ कथमेवं विधाः सर्वे प्रस्थिताः कुत्र चाध्वनि ॥ १७ ॥ प्रेता ऊचुः ॥ क्षुत्पिपासान्वितानि नित्यं महादुःखसमावृताः ॥
हृतप्रज्ञावयं सर्वे नष्टसंज्ञाविचेतसः ॥ १८ ॥ न जानीमो दिशं चापि प्रदिशं चापि कांचन ॥ नांतरिक्षं महीं चापि न जानीमो दिवं तथा ॥ १९ ॥ यदेत
दुःखमाख्यातमेतदेव सुखं भवेत् ॥ प्रभातमिदमाभाति भास्करोदयदर्शनात् ॥ २० ॥ अहं पर्युषितो नाम सूचीमुखस्तथा परः ॥ शीघ्रगोरोहकश्चै
व पंचमो लेखकस्तथा ॥ २१ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ प्रेतानां कर्मजातानां नाम्नां वै संभवः कुतः ॥ किं तत्कारणमुद्दिश्य यतो यूयं सनामकाः ॥ २२ ॥ प्रेता ऊचुः ॥
अहं स्वादुसदाभुंजेदद्यां पर्युषितं द्विजे ॥ एतत्कारणमासाद्य नाम पर्युषितो मम ॥ २३ ॥ सूचिता बहवो नैनविप्राश्चान्नाद्यकांक्षिणः ॥ एतत्कारणमुद्दिश्य
सूचीमुखाभिधोमतः ॥ २४ ॥ शीघ्रं गतोस्मि विप्रेण याचितः क्षुधितेन च ॥ एतत्कारणमुद्दिश्य शीघ्रगोद्विजसत्तम ॥ २५ ॥ गृहोपरिसदा स्वादुभुंक्ते द्विजभये
न हि ॥ उद्विग्नमानसस्तत्र तेनासौ रोहकः स्मृतः ॥ २६ ॥ मौने चापि स्थितो नित्यं याचितो विलिखन्महीम् ॥ अस्माकमपि पापिष्ठो लेखको नाम नामतः ॥ २७ ॥
कृच्छ्रेण लेखको याति रोहकस्तु अवाकशिराः ॥ शीघ्रगः पंगुतां प्राप्तः सूचीसूचीमुखो भवत् ॥ २८ ॥ पर्युषितो लम्बग्रीवो लंबोदर उदाहृतः ॥ बृहद्वृषणलंबोष्ठः पापाद
स्मादजायत ॥ २९ ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातमात्मवृत्तं सहेतुकम् ॥ पृच्छस्व यदि ते श्रद्धापृष्टाश्च कथयामहे ॥ ३० ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ ये जीवा भुवितिष्ठन्ति
सर्वे प्याहारमूलकाः ॥ युष्माकमपि चाहारं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ ३१ ॥ प्रेता ऊचुः ॥ शृणुष्वाहारमस्माकं सर्वसत्त्वविगर्हितम् ॥ यच्छ्रुत्वानिदसे विप्रभूयोभूय
श्च नित्यशः ॥ ३२ ॥ श्लेष्ममूत्रपुरीषेण योषिदङ्गमलेन च ॥ गृहाणित्यक्तशौचानि प्रेताभुंजन्ति तत्र वै ॥ ३३ ॥ स्त्रीमिदं धानिकीर्णानि प्रकीर्णोच्छिष्टकानि च ॥
मलेनापि जुगुप्स्यानि प्रेताभुंजन्ति तत्र वै ॥ ३४ ॥ चित्तलज्जाविहीनानि होमहीनानि यानि च ॥ व्रतैश्चैव विहीनानि प्रेताभुंजन्ति तत्र वै ॥ ३५ ॥ गुरवो

नैवपूज्यंतेस्त्रीजितानिगृहाणिच ॥ क्रोधलोभगृहीतानिप्रेताभुंजंतितत्रवै ॥ ३६ ॥ त्रपामेजायतेतातकथ्यमानेस्वभोजने ॥ अस्मात्परतरं
 चान्यन्नवक्तुमपिशक्यते ॥ ३७ ॥ निवृत्तिप्रेतभावस्यपृच्छामस्त्वांढव्रत ॥ यथानभवतिप्रेतस्तन्मेवदत्तपोधन ॥ ३८ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥
 एकरात्रद्विरात्रादिकृच्छ्रांद्वायणादिभिः ॥ व्रतैरन्यैःकृतैर्नित्यंनप्रेतोजायतेनरः ॥ ३९ ॥ त्रीनग्नीन्पञ्चैकंवायोहन्यहनिसेवते ॥ सर्वभूतदयापन्नो
 नप्रेतोजायतेनरः ॥ ४० ॥ तुल्योमानेऽपमानेचतुल्यःकांचनलोष्टयोः ॥ तुल्यःशत्रौचमित्रेचनप्रेतोजायतेनरः ॥ ४१ ॥ देवतातिथिपूजासुगुरुपूजा
 सुनित्यशः ॥ रतोवैपितृपूजासुनप्रेतोजायतेनरः ॥ ४२ ॥ शुक्लांगारकसंयुक्ताचतुर्थीजायतेयदा ॥ श्रद्धयाश्राद्धकृत्तस्यांनप्रेतोजायतेनरः ॥ ४३ ॥ जि
 तक्रोधविमर्शोयस्तृष्णासंगविवर्जितः ॥ क्षमावानदानशीलश्चनप्रेतोजायतेनरः ॥ ४४ ॥ गोब्राह्मणांश्चतीर्थानिपर्वतांश्चनदीस्तथा ॥ देवांश्चैवतुयोवन्द्या
 न्नप्रेतोजायतेनरः ॥ ४५ ॥ प्रेताऽऽहुः ॥ श्रुताश्चविविधाधर्माःपृच्छामोदुःखितासुने ॥ येनवैजायतेप्रेतस्तन्नोवदमहामते ॥ ४६ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ शूद्रा
 न्नैतुभुक्तेनब्राह्मणेनविशेषतः ॥ म्रियतेह्युदरस्थेनसर्वप्रेतोभवेन्नरः ॥ ४७ ॥ मातरंपितरंभ्रातृन्भगिर्नीसुतमेवच ॥ अदृष्टदोषांस्त्यजतिसप्रेतोजायते
 नरः ॥ ४८ ॥ अयाज्ययाजनाच्चैवयाज्यस्यचविवर्जनात् ॥ रतोवैशूद्रसेवासुसप्रेतोजायतेनरः ॥ ४९ ॥ न्यासापहर्तामित्रधुकशूद्रपाकरतःसदा ॥ विस्त्रं
 भघातीकूटस्थःसप्रेतोजायतेनरः ॥ ५० ॥ ब्रह्महागोघ्नकःस्तेनःसुरापोगुरुतल्पगः ॥ भूमिकन्यापहर्ताचसप्रेतोजायतेनरः ॥ ५१ ॥ सामान्यांदक्षिणांल
 ङ्घ्वाएकएवनिगूहति ॥ नास्तिकीभावनिरतःसर्वप्रेतोभिजायते ॥ ५२ ॥ एवंब्रुवाणेविप्रेन्द्रआकाशेदुंदुभिस्वनः ॥ पुष्पवृष्टिःपपातोर्व्यदेवैर्मुक्तासह
 स्रशः ॥ ५३ ॥ प्रेतानांतुविमानानिआगतानिसमंततः ॥ अस्यविप्रस्यसंभाषात्पुण्यसंकीर्तनेनच ॥ ५४ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनसतांसंभाषणंकुरु ॥ यदि
 तेश्रेयसाकार्यंगंगासुतअतंद्रितः॥५५॥ तिलकंसर्वधर्मस्यपञ्चप्रेतकथामिमाम् ॥ पठेच्छ्रद्धांशोऽस्यकुलेनप्रेतोजायतेनरः ॥५६॥ शृणोतिवाप्यभीक्ष्णंवाश्रद्ध
 यापरयान्वितः ॥ भक्त्यासमन्वितोवापिनप्रेतोजायतेनरः ॥ ५७ ॥ भीष्मउवाच ॥ अंतरिक्षेकिमर्थंतुपुष्करंपरिकीर्त्यते ॥ मुनिभिर्धर्मशीलैश्चलभ्यतेत
 त्कथंत्विह ॥ ५८ ॥ येनतल्लभ्यतेलब्धंलब्धंचैवफलप्रदम् ॥ तन्मेसर्वसमाचक्ष्वकौतुकादेवपृच्छतः ॥ ५९ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ ऋषिकोटिस्समायाताद
 क्षिणापथवासिनी ॥ स्नानार्थंपुष्करेराजन्पुष्करंचवियद्गतम् ॥ ६० ॥ मत्वातेमुनयःसर्वेप्राणयामपरायणाः ॥ ध्यायमानाःपरंब्रह्मस्थिताद्वादशवत्स
 रान् ॥६१॥ ब्रह्मामहर्षयस्तत्रदेवास्सेन्द्रास्समागताः ॥ ऋषयोतर्हिताःप्रोचुर्नियमांस्तेसुदुष्करान् ॥६२॥ आकारणंपुष्करस्यमंत्रेणक्रियतांद्विजाः ॥ आ
 पोहिष्टेतितिसृभिर्ऋग्भिःसांनिध्यमेप्यति ॥ ६३ ॥ अघमर्षणजप्येनभवेद्वैफलदायकम् ॥ विप्रैर्वाक्यावसानेतुसर्वैस्तैस्तुतथाकृतम् ॥ ६४ ॥ कृतेनपु

पुण्याप्राप्तायेनिदेशाच्चतद्विजाः ॥ गहिंताधर्मशास्त्रेषुतेविप्रादक्षिणोत्तराः ॥ ६५ ॥ येचान्येपार्वतीयाश्चश्राद्धेनार्हितिकेतनम् ॥ एतस्मात्कारणाद्वाजनवि
यत्येवंसमास्थितम् ॥ ६६ ॥ कार्तिक्यापुष्करंस्नानात्पूततामभियच्छति ॥ ब्रह्मणासहितंराजन्सर्वेषांपुण्यदायकम् ॥ ६७ ॥ तत्रागतास्तुयेवर्णाःसर्वेतेपुण्य
भाजनाः ॥ द्विजैस्तुल्यानसंदेहोविनामंत्रेणतेनृप ॥ ६८ ॥ आग्नेयंतुयदाऋक्षंकार्तिक्यांभवतिक्वचित् ॥ महतीसातिथिर्ज्ञेयास्नानेदानेतथोत्तमा ॥ ६९ ॥ यदाया
म्यंतुभवतिऋक्षंतस्यांतिथौक्वचित् ॥ तिथिःसापिमहापुण्यायतिभिःपरिकीर्तिता ॥ ७० ॥ प्राजापत्यंयदाऋक्षंतिथौतस्यानराधिप ॥ सामहाकार्तिकीप्रो
क्तादेवानामपिदुर्लभा ॥ ७१ ॥ यदाचार्कैगुरौसोमेवारेष्वेतेषुवैत्रिषु ॥ त्रीण्येतानिचऋक्षाणिस्वयंप्रोक्तानिब्रह्मणा ॥ ७२ ॥ अत्राश्वमेधिकंपुण्यंस्नातस्य
भवतिध्रुवम् ॥ दानमक्षयतांयातिपितृणांतर्पणंतथा ॥ ७३ ॥ विशाखासुयदाभानुःकृत्तिकासुचचंद्रमाः ॥ सयोगःपुष्करोनामपुष्करेष्वतिदुर्लभः ॥ ७४ ॥
अंतरिक्षावतीर्णेतुतथिपैतामहेशुभे ॥ स्नानंयेत्रकरिष्यंतितेषालोकामहोदयाः ॥ ७५ ॥ नरुपृहांतेन्यपुण्यस्यकृतस्याप्यकृतस्यच ॥ करिष्यंतिमहा
राजसत्यमेतदुदाहृतम् ॥ ७६ ॥ तीर्थानांप्रवरंतीर्थपृथिव्यामिहपठ्यते ॥ नारुमात्परंपुण्यतीर्थलोकेषुनृपपठ्यते ॥ ७७ ॥ कार्तिक्यांतुविशेषेणपुण्यापा
पहराशुभा ॥ उदुंबरवनात्तस्मादागाताचसरस्वती ॥ ७८ ॥ तथातत्पूरितंतीर्थपुष्करंमुनिसेवितम् ॥ दक्षिणेशिखरंभातिपर्वतस्याविदूरतः ॥ ७९ ॥
नीलांजनचयप्रख्यंवर्णतोनीलशाद्वलम् ॥ तथातच्छिखरंतस्यखस्थितंपुष्करंयथा ॥ ८० ॥ प्रावृट्कालेवियत्पूर्णधनवृंदमिवोच्छ्रितम् ॥ कदंबपुष्पगं
धाढ्यंकुटजार्जुनभूषितम् ॥ ८१ ॥ रथमार्गमिवारोदुंरवेस्तच्छिखरंस्थितम् ॥ वृत्तैस्सपुलकैस्स्निग्धैःस्त्रीणामिवपयोधरैः ॥ ८२ ॥ श्रीफलैःशिखरंभा
तिसमन्तात्सुमनोहरैः ॥ गुंजद्भिःषट्पदकुलैःसमंतादुपशोभितम् ॥ ८३ ॥ कोकिलारावरुचिरंशिखिकेकारवाकुलम् ॥ शृंगेमनोहरेतस्मिन्नुद्गतासुमनो
रमा ॥ ८४ ॥ पुण्यापुण्यजलोपेतानदीयंब्रह्मणस्सुता ॥ वंशस्तंवात्सुविपुलाप्रवृत्ताचोत्तरामुखी ॥ ८५ ॥ गत्वाततोनातिदूरात्पुनर्यातिपराङ्मुखी ॥ ततः
प्रभृतिसादेवीप्रसन्नाप्रकटास्थिता ॥ ८६ ॥ अन्तर्धानंपरित्यज्यप्राणिनामनुकम्पया ॥ कनकासुप्रभाचैव नन्दाप्राचीसरस्वती ॥ ८७ ॥ पंचस्रोताः
पुष्करेषुब्रह्मणापरिभाषिता ॥ तस्यास्तीरेसुरम्याणितिर्थान्यायतनानिच ॥ ८८ ॥ संसेवितानिमुनिभिःसिद्धैश्चापिसमंततः ॥ तेषुसर्वेषुभविताधर्महे
तुःसरस्वती ॥ ८९ ॥ हाटकक्षितिगौरीणांतत्तीर्थेषुमहोदयम् ॥ दानंदत्तंनरैःस्नातैर्जनयत्यक्षयफलम् ॥ ९० ॥ धान्यप्रदानंप्रवरंवदंतितिलप्रदानंचत
थामुनीन्द्राः ॥ यैस्तेषुतीर्थेषुनरैःप्रदत्तंतद्धर्महेतुप्रवरंप्रदिष्टम् ॥ ९१ ॥ प्रायोपवेशंप्रयतःप्रयत्नाद्यस्तेषुकुर्यात्प्रमदापुमान्वा ॥ तीर्थेपिसंयोज्यमनोपिचेत्थं
भुंक्तेफलंब्रह्मगृहेयथेष्टम् ॥ ९२ ॥ तस्योपकंठेप्रियतेहियैस्तुकर्मक्षयात्स्थावरजंगमैश्च ॥ तेचापिसर्वैसकलंप्रसह्यलभंतियज्ञस्यफलंदुरापम् ॥ ९३ ॥ ततस्तु

साधर्मफलारणीचजन्मादिदुःखार्दितचेतसांतु ॥ सर्वात्मनाचारुफलासरस्वतीसेव्याप्रयत्नात्पुरुषैर्महानदी ॥ ९४ ॥ तत्रयेसलिलंपूतंपिबंतिसततंनराः ॥
 नतेमनुष्यादेवास्तेजगत्यामिहसंस्थिताः ॥ ९५ ॥ यज्ञैर्दानैस्तपोभिश्चयत्फलंप्राप्यतेद्विजैः ॥ तदत्रस्नानमात्रेणशूद्रैरपिस्वभावजैः ॥ ९६ ॥ दर्शनात्पु
 ष्करस्यापिमहापातकिनोपिये ॥ तेपितत्पापनिर्मुक्ताःस्वर्गयांतितनुक्षये ॥ ९७ ॥ तत्रोपवासीयज्ञस्यपुंडरीकस्ययत्फलम् ॥ तत्प्राप्नो
 तिनरःक्षिप्रमल्पायासेनपुष्करे ॥ ९८ ॥ माघमासेतिलान्यस्तुप्रयच्छतिचसद्विजे ॥ यथाशक्तिचभक्त्याचसविष्णुभवनेवसेत् ॥ ९९ ॥ तत्रोपवासं
 स्नानंचपंचगव्याशनंतथा ॥ यःकरोतिनरःसोपिदेहांतेस्वर्गमाप्नुयात् ॥ १०० ॥ वसंतितत्समीपस्थायेपितस्करजातयः ॥ तेपितस्यानुभा
 वेनस्वर्यातिचनसंशयः ॥ १ ॥ येषुनःशूद्रवृत्तिस्थास्त्रिरात्रोपोषितानराः ॥ प्रयच्छंतिद्विजेष्वर्थब्रह्मशक्तिसमन्विताः ॥ २ ॥ तेमृतायानमारूढाः प
 द्मासनचतुर्भुजाः ॥ ब्रह्मणासहसायुज्यंप्राप्नुवंत्यपुनर्भवम् ॥ ३ ॥ गंगोद्वेदंयत्रगंगासंप्राप्तासरितांवरा ॥ सरस्वतींद्रष्टुकामासांत्वार्थेप्रोद्भूतांऽव
 रात् ॥ ४ ॥ तत्रगत्वापयःपूतंसुरसिद्धनिषेवितम् ॥ सारस्वतंचविमलंविद्याधरगणार्चितम् ॥ ५ ॥ पीतमेकांजलिमितंयेनाप्तंतेनतत्परं ॥ अवलोक्यदिशंपूर्वामा
 हगंगेसखित्वया ॥ ६ ॥ एकाकिनीवियुक्तास्मिक्कयास्येहमबांधवा ॥ तांविज्ञायततोगंगारुदंतींशोककर्शिताम् ॥ ७ ॥ पूर्वदेशात्समायाताद्रष्टुंतांदीनमा
 नसाम् ॥ दृष्ट्वाचतांमहाभागांपरिष्यज्यतुपीडिताम् ॥ ८ ॥ नेत्रेप्रमृज्यचैतस्याःप्राहगंगावचस्तदा ॥ मारोदीस्त्वंमहाभागेदुःष्करंतेकृतंसखि ॥ ९ ॥ देवका
 र्ययदन्यनकर्तुंशक्येतनैवहि ॥ एतस्मात्तेमहाभागेद्रष्टुंदेवाःसमागताः ॥ ११० ॥ एषांचक्रियतांपूजावाङ्मनःकायकर्मणा ॥ सरस्वतीसुरेन्द्राणांकृत्वापूजा
 विधिक्रमम् ॥ ११ ॥ क्रमेणब्रह्मजापश्चात्संगतातुसखीजनम् ॥ ज्येष्ठमध्यमयोर्मध्येसंगमोलोकविश्रुतः ॥ १२ ॥ पश्चान्मुखीब्रह्मसुताजाह्नवीतुउदङ्मुखी
 ततस्तेविबुधाःसर्वेपुष्करंयेसमागताः ॥ १३ ॥ विदित्वादुष्करंकर्मतस्यास्तुतिमकारयन् ॥ त्वंबुद्धिस्त्वंमतिर्लक्ष्मीस्त्वंविद्यात्वंगतिःपरा ॥ १४ ॥ त्वंश्रद्धा
 त्वंपरानिष्ठाबुद्धिर्मैधारतिःक्षमा ॥ त्वंसिद्धिस्त्वंस्वधास्वाहात्वंपवित्रमतंमहत् ॥ १५ ॥ संध्यारात्रिःप्रभाभूतिर्मैधाश्रद्धासरस्वती ॥ यज्ञविद्यामहावि
 द्यागुह्यविद्याचशोभना ॥ १६ ॥ आन्वीक्षिकीतुयावार्तादंडनीतिश्चकथ्यते ॥ नमोस्तुतेपुण्यजलेनमःसागरगामिनि ॥ १७ ॥ नमस्तेपापनिर्मोकेनमोदेवि
 जगत्प्रिये ॥ एवंस्तुताहिसादेवीदिव्यास्वार्थपरायणैः ॥ १८ ॥ एवंसाप्राङ्मुखीतत्रस्थितादेवीसरस्वती ॥ सर्वतीर्थमयीदेवीसर्वामरसमन्विता ॥ १९ ॥
 प्राचीसेतिबुधैर्ज्ञेयाब्रह्मणोवचनंतथा ॥ तत्रशुद्धावटंनामतीर्थपैतामहंस्मृतम् ॥ १२० ॥ दर्शनेनापिवैतस्यमहापातकिनोपिये ॥ भोगिभोगान्समश्रंतिविशु
 द्धाब्रह्मणोतिके ॥ २१ ॥ प्रायोपवेशंयेतत्रप्रकुर्वन्तिनरोत्तमाः ॥ तेमृताब्रह्मयानेनदिवंयांत्यकुतोभयाः ॥ २२ ॥ तत्राल्पमपियैर्दानंदत्तंब्रह्मविदा

त्मनाम् ॥ जन्मांतरशतंतेषां तैर्दत्तभावितात्मनाम् ॥ २३ ॥ खण्डस्फुटितसंस्कारंतत्र कुर्वन्ति ये नराः ॥ ते ब्रह्मलोकमासाद्य मोदन्ते सुखिनस्सदा ॥ २४ ॥
योऽत्र पूजाजपो होमः कृतो भवति देहिनाम् ॥ अनन्तं तत्फलं सर्वं ब्रह्मभक्तिरतात्मनाम् ॥ २५ ॥ तत्र दीपप्रदानेन ज्ञानचक्षुरतीन्द्रियः ॥ प्राप्नोति धूपदा
नेन स्थानं ब्रह्मनिषेवितम् ॥ २६ ॥ अथ किं बहुनोक्तेन संगमे यत्प्रदीयते ॥ तदनंतफलं प्रोक्तं जीवतो वा मृतस्य च ॥ २७ ॥ स्नानाज्जपात्तथा हो
मादनंतफलसाधकम् ॥ रामेणागत्य वै तत्र पिण्डं दशरथस्य च ॥ २८ ॥ दत्तं श्राद्धं तत्र तेन मार्कण्डेयेन दर्शिते ॥ तत्र वापीचतुःकोणात् तत्र पिण्डप्रदा
नराः ॥ २९ ॥ हंसयुक्तेन यानेन सर्वे यांति त्रिविष्टपम् ॥ तस्यां वाप्यां तु वै ब्रह्मा पितृमेधं च कारह ॥ १३० ॥ यज्ञं यज्ञविदां श्रेष्ठः समाप्तवरदक्षिणम् ॥
वसवः पितरो ज्ञेयारुद्राश्चैव पितामहाः ॥ ३१ ॥ आदित्याश्च ततस्तेषां विहिताः प्रपितामहाः ॥ त्रिविधा अपि आहूय पुनरुक्ता विरिंचिना ॥ ३२ ॥
भवद्भिः पिण्डदानाद्यं ग्राह्यमत्र स्थितैस्सदा ॥ यत्कृतं पितृकार्यं च तदनंतफलं भवेत् ॥ ३३ ॥ वृत्त्यर्थं पितरस्तेषां तुष्टाश्चैव पितामहाः ॥ लभन्ते त
र्पणात् तृप्तिं पिण्डदानात् त्रिविष्टपम् ॥ ३४ ॥ तस्मात् सर्वपरित्यज्य प्राचीने पिण्डो भवेत् ॥ दत्त्वा पुत्रः प्रयत्नेन पितृन् सर्वांश्च तर्पयेत् ॥ ३५ ॥ प्राचीने
श्वरदेवस्य पुरोभूतं प्रतिष्ठितम् ॥ आदितीर्थं तदित्युक्तं दर्शनादपि मुक्तिदम् ॥ ३६ ॥ स्पृष्ट्वा तु सलिलं तत्र मुच्यते जन्मबधनात् ॥ अवगाहनाद्ब्रह्मणो सौ भवत्य
नुचरः सदा ॥ ३७ ॥ आदितीर्थे नरः स्नात्वा यः प्रदद्यात्समाधिना ॥ अन्नमल्पमपि प्रायः प्रायश्चस्त्वर्गमाप्नुयात् ॥ ३८ ॥ यस्तत्र ब्रह्मभक्तानां नरः स्नात्वा द
देह्यनम् ॥ कृसेरणापि हेम्राचसस्वर्गे मोदते सुखी ॥ ३९ ॥ प्राचीसरस्वती तत्र नरैः किं मृग्यते परम् ॥ तस्यां स्नानात्फलं तृप्त्यै तपो यज्ञादिलक्षणम् ॥ १४० ॥
येऽपि वंति नराः पुण्यां प्राचीं देवीं सरस्वतीम् ॥ न ते नराः सुराज्ञेयार्कण्डेयर्षिरब्रवीत् ॥ ४१ ॥ सरस्वती नदीं प्राप्य न स्नानेनियमः क्वचित् ॥ भुक्तेवान च वा भुक्ते दि
वा वायुदिवानि शि ॥ ४२ ॥ तत्तीर्थं सर्वतीर्थानां प्राचीनं प्रवरं स्मृतम् ॥ पापघ्नं पुण्यजननं प्राणिनां परिकीर्तितम् ॥ ४३ ॥ येषु नर्भावितात्मानस्तत्र स्नात्वा ज
नार्दनम् ॥ पूजयन्ति यथाशक्तिते प्रयांति त्रिविष्टपम् ॥ ४४ ॥ देवानां प्रवरो विष्णुस्तेन यत्र सरस्वती ॥ सेविता तत्परं तीर्थं क्षितौ ब्रह्मसुतो ब्रवीत् ॥ ४५ ॥
ततस्तस्मान्महातीर्थं मन्यमाना महोदयम् ॥ मंदाकिनीमुदीक्षंती स्थिता तत्र सरस्वती ॥ ४६ ॥ तत्तीर्थं सर्वतीर्थानां परं स्वायं भुवो ब्रवीत् ॥ मंदाकिन्या समं
यत्र प्राप्य पुण्यसमागमम् ॥ ४७ ॥ तत्र स्थाने स्थिता देवैः स्तुता देवी सरस्वती ॥ मत्वा चैकाकिनीं तां तु दीनास्यां दीनमानसां ॥ ४८ ॥ सखी तदा सृज
द्ब्रह्मरूपिणीं विमलेक्षणाम् ॥ हरिणीं हरिरप्याशु जज्ञे कमललोचनाम् ॥ ४९ ॥ वज्रिणीमपि देवेशो वज्रपाणिर्विसृष्टवान् ॥ सुकुरंगरुचिं देवो नीलकंठो वृषध्वजः ॥
॥ १५० ॥ सखीं संजनयामास सरस्वत्या स्त्रिलोचनः ॥ विलोक्यमाना साराजन्सखीभिः सुरसुंदरी ॥ ५१ ॥ प्रहृष्टा या तु मारुन्धा देवा देशान्महानदी ॥ ततः स

स्त्रीभिः सार्द्धं सा प्राचीना गंतुमुद्यता ॥ ५२ ॥ सरस्वतीसमस्तानां तासां श्रेष्ठतमा स्मृता ॥ प्राची सरस्वती तोयं ये पिबन्ति मृगाभुवि ॥ ५३ ॥ ते पिस्वर्गं गमिष्यन्ति यज्ञै
 र्द्विजवरा यथा ॥ चिंतामणिरिवात्रैषा प्राची ज्ञेया सरस्वती ॥ ५४ ॥ तथा कामफलस्येयं हेतुभूता मदानदी ॥ दक्षिणां दिशमा लोक्य पुनः पश्चान्मुखी गता ॥ ५५ ॥
 उक्ता तया तथा गंगादिशं प्राचीं ब्रजस्वह ॥ विस्मर्तव्यानचाहं ते ब्रजदेवियथागतम् ॥ १५६ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणे प्रथमे सृष्टिखंडे तीर्थावतारो नाम
 द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ भीष्म उवाच ॥ मार्कंडेयेन वै रामः कथमत्र प्रबोधितः ॥ कथं समागमो भूतः कस्मिन्काले कदा मुने ॥ १ ॥ मार्कंडेयः क
 स्य सुतः कथं जातो महातपाः ॥ नाम्नोस्य निगमं ब्रुहियथाभूतं महा मुने ॥ २ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ अथ ते संप्रवक्ष्यामि मार्कंडेयोद्भव पुनः ॥ पुरा कल्पे मुनिः
 पूर्वमृकंडुर्नाम विश्रुतः ॥ ३ ॥ भृगोः पुत्रो महाभागः स भार्यस्तप्तवांस्तपः ॥ तस्य पुत्रस्तदा जातो वसतस्तु वनांतरे ॥ ४ ॥ स पंचवार्षिको भूतो
 बाल एव गुणाधिकः ॥ ज्ञानिना स तदा दृष्टो भ्रमन् बालस्तदांगणे ॥ ५ ॥ स्थित्वा स सुचिरं कालं भाव्यर्थं प्रत्यबुध्यत ॥ तस्य पित्रा स वै पृष्टः कियदायुः
 सुतस्य मे ॥ ६ ॥ संख्याया च क्ष्ववर्षाणित स्यात्पान्यधिकानि वा ॥ मृकंडु नैव मुक्तस्तु स ज्ञानी वाक्यमब्रवीत् ॥ ७ ॥ षण्मासमायुः
 पुत्रस्य धात्रा सृष्टं मुनीश्वर ॥ नैव शोकस्त्वया कार्यः सत्यमेतदुदाहृतम् ॥ ८ ॥ स तच्छ्रुत्वा वचो भीष्म ज्ञानिनाय दुदाहृतम् ॥
 अथोपनयनं च क्रेवालकस्य पिता तदा ॥ ९ ॥ आहूचैनं पिता पुत्रमृषांस्त्वमभिवादय ॥ एवमुक्तः स वै पित्रा प्रहृष्टश्चाभिवादने ॥ १० ॥ नवर्णां वर्णतां वि
 त्सर्ववर्णाभिवादनः ॥ पंचमासास्त्वति क्रांता दिवसाः पंचविंशतिः ॥ ११ ॥ मार्गेणाय समायाता ऋषयस्तत्र सप्त वै ॥ बालेन तेन ते दृष्टाः सर्वे चाप्यभिवादि
 ताः ॥ १२ ॥ आयुष्मान्भवतैरुक्तः स बालो दंडमेखली ॥ उक्त्वैवं ते पुनर्बालमपश्यन् क्षीणजीवितम् ॥ १३ ॥ दिनानि पंचतस्यायुर्ज्ञात्वा भीताश्च ते नृप ॥
 तंगृहीत्वा बालकं च गतास्ते ब्रह्मणोऽतिकम् ॥ १४ ॥ प्रतिमुच्य च तं राजन् प्रणिपेतुः पितामहम् ॥ अयमावेदितस्तैस्तु तेन ब्रह्माभिवादितः ॥ १५ ॥ चिरायुर्ब्र
 ह्मणा बालः प्रोक्तः स ऋषिसन्निधौ ॥ ततस्ते मुनयः प्रीताः श्रुत्वा वाक्यं पितामहात् ॥ १६ ॥ पितामह ऋषीन् दृष्ट्वा प्रोवाच विस्मयान्वितः ॥ कार्येण येन चाया
 तः कोयं बालो निवेद्यताम् ॥ १७ ॥ ततस्तत्र ऋषयो राजन् सर्वतस्मै न्यवेदयन् ॥ पुत्रो मृकंडोऽक्षीणायुः सायुषं कुरु बालकम् ॥ १८ ॥ अल्पायुषस्त्वस्य मुनिर्बध्वे
 मां चापि मेखलाम् ॥ यज्ञोपवीतं दंडं च दत्वा चैनमबोधयत् ॥ १९ ॥ यंकंचित्पश्यसे बाल भ्रमंतं भूतले जनम् ॥ तस्याभिवादः कर्तव्य एव माह पिता वचः ॥ २० ॥
 अभिवादनशीलो यं क्षितौ दृष्टः परिभ्रमन् ॥ तीर्थयात्राप्रसंगेन देवयोगात्पितामह ॥ २१ ॥ चिरायुर्भव पुत्रेति प्रोक्तो सौ तत्र बालकः ॥ कथं वचो भवेत्सत्यमस्मा
 कं भवता सह ॥ २२ ॥ एवमुक्तस्तदा तैस्तु ब्रह्मालोकपितामहः ॥ ऋतवाक्यादियं भूमिः संस्थिता सर्वतोभया ॥ २३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ मत्समश्चायुषा बालो मा

कैडेयोभविष्यति ॥ कल्पस्यादौ तथा चांते मतो मे सुनिसत्तमः ॥ २४ ॥ एवं ते सुनयो बालं ब्रह्मलोके पितामहात् ॥ संसाध्य प्रेषयामासुर्भूयोप्येनं धरातल
म् ॥ २५ ॥ तार्थयात्रांगताविप्रामार्कैडेयो निजं गृहम् ॥ जगाम तेषु यातेषु पितरं स्वमथाब्रवीत् ॥ २६ ॥ ब्रह्मलोकमहं नीतो मुनिभिर्ब्रह्मवादिभिः ॥ दीर्घा
युश्च कृतश्चास्मि वरान् दत्वा विसर्जितः ॥ २७ ॥ एतदन्यच्च मे दत्तं गतं चिंताकरं तव ॥ कल्पस्यादौ तथा चांते भविष्ये समन्तरे ॥ २८ ॥ लोककर्तुर्ब्रह्मणो हं प्रसादात्त
स्य वै पितः ॥ पुष्करं वै गमिष्यामि तपस्तप्तुं समुद्यतः ॥ २९ ॥ तत्राहं देवदेवेश मुपासिष्ये पितामहम् ॥ सर्वकामावाप्तिकरं सर्वारातिनिवर्हणम् ॥ ३० ॥
सर्वसौख्यप्रदं देवमिन्द्रादीनां परायणम् ॥ ब्रह्माणं तोषयिष्यामि सर्वलोकपितामहम् ॥ ३१ ॥ मार्कैडेयवचः श्रुत्वामृकंदुर्मुनिसत्तमः ॥ जगाम परमं हर्ष
क्षणमेकं समुच्छ्वसन् ॥ ३२ ॥ धैर्यं सुमनसा स्थाय इदं वचनमब्रवीत् ॥ अद्य मे सफलं जन्म जीवितं च सुजीवितम् ॥ ३३ ॥ सर्वस्य जगतां स्रष्टा येन दृष्टः पितामहः ॥
त्वया दायादवानस्मि पुत्रेण वंशधारिणा ॥ ३४ ॥ त्वंगच्छ पश्य देवेशं पुष्करस्थं पितामहम् ॥ दृष्टे तस्मिन् जगन्नाथेन जरामृत्युरेव च ॥ ३५ ॥ नृणां भवति सौख्या
नितथैश्वर्यं तपोऽक्षयम् ॥ त्रीणि शृङ्गाणि शुभ्राणि त्रीणि प्रस्रवणानि च ॥ ३६ ॥ पुष्कराणि तथा त्रीणि न विद्वस्तत्र कारणम् ॥ कनीयां संमध्यमं च तृतीयं ज्ये
ष्ठपुष्करम् ॥ ३७ ॥ शृंगशब्दाभिधानानि शुभप्रस्रवणानि च ॥ ब्रह्मा विष्णुस्तथा रुद्रो नित्यं सन्निहितास्त्रयः ॥ ३८ ॥ पुष्करेषु महाराजानां तः पुण्यतमं भु
वि ॥ विरजं विमलं तोयं त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ॥ ३९ ॥ ब्रह्मलोकस्य पन्थानं धन्याः पश्यन्ति पुष्करं ॥ यस्तु वर्षशतं साग्रमग्निहोत्रमुपासीता ॥ ४० ॥ कार्तिकी
वावसेदेकां पुष्करे सममेव च ॥ कर्तुं मयानशक्तितं कर्मणानैव साधितम् ॥ ४१ ॥ तदयत्नात्त्वया तात मृत्युस्सर्वहरो जितः ॥ तत्र दृष्टस्स देवेशो ब्रह्मलोक
पितामहः ॥ ४२ ॥ नान्यो मर्त्यस्त्वया तुल्यो भविता जगतीतले ॥ अहं वै तोषितो येन पञ्चवार्षिकजन्मना ॥ ४३ ॥ वरेण त्वमदीयेन उपमां चिरजीविना
म् ॥ गमिष्यसि न सन्देहस्तथा शीर्षं च नमम ॥ ४४ ॥ एवं वदन्ति ते सर्वे ब्रजलोकान्यथेप्सितान् ॥ एवं लब्धप्रसादेन मृकण्डुतनयेन च ॥ ४५ ॥ आश्रमः
स्थापितस्तेन मार्कण्डेयाश्रम इत्युत ॥ तत्र स्नात्वा शुचिर्भूत्वा वाजपेयफलं लभेत् ॥ ४६ ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा चिरायुर्जायते नरः ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ तथा
न्यं ते प्रवक्ष्यामि इति हासं पुरातनम् ॥ ४७ ॥ यथारामेण वै तीर्थं पुष्करं तु विनिर्मितम् ॥ चित्रकूटात्पुरारामो मथिल्यालक्ष्मणेन च ॥ ४८ ॥ अत्रेराश्रममासाद्य
पप्रच्छ मुनिसत्तमम् ॥ राम उवाच ॥ कानि पुण्यानि तीर्थानि किं वाक्षेत्रं महामुने ॥ ४९ ॥ यत्र गत्वानरो योगिन् वियोगं सह बंधुभिः ॥ नैव प्राप्नोति भगवन्
तन्ममाचक्ष्व सुव्रत ॥ ५० ॥ अनेन वनवासेन राज्ञस्तु मरणेन च ॥ भरतस्य वियोगेन परितप्ये ह्यहं त्रिभिः ॥ ५१ ॥ तद्वाक्यं राघवेणोक्तं श्रुत्वा विप्रर्षभस्त
दा ॥ ध्यात्वा च सुचिरं कालमिदं वचनमब्रवीत् ॥ ५२ ॥ अत्रिरुवाच ॥ साधुपृष्टं त्वया वीररघूणां वंशवर्धन ॥ मम पित्रा कृतं तीर्थं पुष्करं नाम विश्रु

तम् ॥ ५३ ॥ पर्वतौ द्वौ च विख्यातौ मर्यादायज्ञपर्वतौ ॥ कुण्डत्रयंतयोर्मध्ये ज्येष्ठमध्यकनिष्ठकम् ॥ ५४ ॥ तेषु गत्वा दशरथां पिण्डदानेन तर्पय ॥
तीर्थानां प्रवर्तंतीर्थक्षेत्राणामपि चोत्तमम् ॥ ५५ ॥ अवियोगाच्च सुरसावापीरघुकुलोद्ग्रह ॥ तथा सौभाग्यकूपो न्यःसुजलोरघुनंदन ॥ ५६ ॥ तेषु पिण्डप्र
दानेन पितरो मोक्षमाप्नुयुः ॥ आभूतसंप्लवंकालमेतदाहपितामहः ॥ ५७ ॥ तत्र राघवगच्छस्व भूयोऽप्यागमनं क्रियाः ॥ तथेति चोक्त्वा रामोऽपि गमनाय
मनोदधे ॥ ५८ ॥ ऋक्षवंतमभिक्रम्य नगरं वैदिशंतथा ॥ चर्मण्वतीं समुत्तीर्य प्राप्ते सौयज्ञपर्वतम् ॥ ५९ ॥ तमतिक्रम्य वेगेन मध्यमे पुष्करे स्थितः ॥ पितृ
न्संतर्पयामास अद्भिर्देवांश्च सर्वशः ॥ ६० ॥ स्नानावसाने रामेण मार्कण्डेऽमुनिपुंगवः ॥ आगच्छन् शिष्यसंयुक्तो दृष्टस्तत्रैव धीमता ॥ ६१ ॥ गत्वा वै संमुखं तस्य प्र
णिपत्य च सादरम् ॥ पृष्ठोऽवियोगदः कूपः कतमस्यां दिशि प्रभो ॥ ६२ ॥ सुतो दशरथस्याहं रामो नाम जनैः स्मृतः ॥ सौभाग्यवापीं तां द्रष्टुमहं प्राप्नोमि त्रिशा
सनात् ॥ ६३ ॥ तत्स्थानं तौ च वै कूपौ भगवान्प्रब्रवीतु मे ॥ एवमुक्तश्च रामेण मार्कण्डेऽप्रत्युवाच ह ॥ ६४ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ साधुराघव भद्रं ते सुकृतं भवता कृ
तम् ॥ तीर्थयात्राप्रसंगेन यत्प्राप्तोऽसीहसांप्रतम् ॥ ६५ ॥ एह्यागच्छस्व पश्यस्व वापीं तामवियोगदाम् ॥ अवियोगश्च सर्वैश्च कूप एवात्र जायते ॥ ६६ ॥ आमुष्मि
के चैहिके च जीवतोऽपि मृतस्य वा ॥ एतद्वाक्यं मुनीन्द्रस्य श्रुत्वा लक्ष्मणपूर्वजः ॥ ६७ ॥ स स्मारं रामो राजानं तदा दशरथं नृप ॥ भरतं सहशत्रुघ्नं भ्रातृनन्यां
श्च नागरान् ॥ ६८ ॥ एवं चितयतस्तस्य संध्याकालो व्यजायत ॥ उपास्य पाश्चिमां संध्यां मुनिभिः सह राघवः ॥ ६९ ॥ सुष्वापतां निशांतत्र भ्रातृभार्यासमन्वि
तः ॥ विभार्य वसाने तु स्वप्रांते रघुनंदनः ॥ ७० ॥ पित्रामात्रा तथा चान्यैरयोध्यायां स्थितः किल ॥ विवाहमंगले वृत्ते बहुभिर्बाधवैः सह ॥ ७१ ॥ समासीनः
सभार्यो सावृषिभिः परिवारितः ॥ लक्ष्मणेनाप्येवमेव दृष्टोऽसीत या तथा ॥ ७२ ॥ प्रभाते तु मुनीनां तत्सर्वमेव प्रकीर्तितम् ॥ ऋषिभिश्च तथेत्युक्तः सत्य
मेतद्ब्रूतम् ॥ ७३ ॥ मृतस्य दर्शने श्राद्धं कार्यमावश्यकं स्मृतम् ॥ वृद्धिकामास्तु पितरस्तथा चैवान्नकांक्षिणः ॥ ७४ ॥ ददंति दर्शनं स्वप्ने भक्तियुक्तस्य राघव ॥
अवियोगस्तु ते भ्रात्रा पित्रा च भरतेन च ॥ ७५ ॥ चतुर्दशानां वर्षाणां भविताराघव ध्रुवम् ॥ कुरु श्राद्धं तथा वीरराज्ञो दशरथस्य च ॥ ७६ ॥ अमी च ऋषयः सर्वे तव भक्ताः
कृतक्षणाः ॥ अहं च जमदग्निश्च भारद्वाजश्च लोमशः ॥ ७७ ॥ देवरातः शमीकश्च षडेते वै द्विजोत्तमाः ॥ श्राद्धे च ते महाबाहो संभारांस्त्वमुपाहर ॥ ७८ ॥ मुख्यं चेंगुदि
पिण्याकं बदरामलकैः सह ॥ श्रीफलानि च पक्वानि मूलं चोच्चावचं बहु ॥ ७९ ॥ मार्गेण चाथमांसेन धान्येन विविधेन च ॥ तृप्तिप्रयच्छ विप्राणां श्राद्ध
दानेन सुव्रत ॥ ८० ॥ पुष्करारण्यमासाद्य नियतो नियताशनः ॥ पितृस्तर्पयते यस्तु सोऽश्वमेधमवाप्नुयात् ॥ ८१ ॥ स्नानार्थं तु वयं राम गच्छामो ज्येष्ठपुष्करम् ॥
इत्युक्ता ते गताः सर्वे मुनयो राघवं नृप ॥ ८२ ॥ लक्ष्मणं चाब्रवीद्रामो मेध्यमाहरमेमृगम् ॥ शुद्धेक्षणं च शशकं कृष्णशकं तथा मधु ॥ ८३ ॥ जंबीराणि च मु

ख्यानिमूलानिविविधानिच ॥ पक्वानिचकपित्थानिफलान्यन्यानियानिच ॥ ८४ ॥ तान्याहरस्ववैश्राद्धेक्षिप्रमेवास्तुलक्ष्मण ॥ तथातत्कृतवान्सर्वरामादेशा
 चराधवः ॥ ८५ ॥ बदरेडुदिशाकानिमूलानिविविधानिच ॥ तत्राहृत्यचरामेणकूटकारःकृतोमहान् ॥ ८६ ॥ परिपक्वंचजानक्यासिद्धंरामेनिवेदितम् ॥ स्नात्वा
 रामोयोगवाप्यामुनींस्ताननुपालयन् ॥ ८७ ॥ मध्याह्नाच्चलितेसूर्येकालेकुतपकेतथा ॥ आयाताऋषयःसर्वेयेरामेणानुमंत्रिताः ॥ ८८ ॥
 तानागतान्मुनीन्हृद्वावैदेहीजनकात्मजा ॥ रामांतिकंपरित्यज्यव्रीडिताऽन्यत्रसंस्थिता ॥ ८९ ॥ विस्मयोत्फुल्लनयनांचितयानाचवेपती ॥
 ब्राह्मणानेहजानंतिश्राद्धकालेह्युपस्थिताः ॥ ९० ॥ रामेणभोजिताविप्राःस्मृत्युक्तेनयथाविधि ॥ वैदिक्यश्चकृतास्सर्वाःसत्क्रियायास्समीरिताः ॥ ९१ ॥
 पुराणोक्तोविधिश्चैवैश्वदेविकपूर्वकः ॥ भुक्तवत्सुचविप्रेषुदत्त्वापिंडान्यथाक्रमम् ॥ ९२ ॥ प्रेषितेषुयथाशक्तिदत्त्वातेषुचदक्षिणाम् ॥ गतेषु
 विप्रमुख्येषुप्रियांरामोब्रवीदिदम् ॥ ९३ ॥ किमर्थमुभ्रुनष्टासिमुनीन्हृद्वात्विहागतान् ॥ तत्सर्वंत्वमिदंतत्त्वंकारणंवदमाचिरम् ॥ ९४ ॥ भवितव्यं
 कारणेनतच्चगोप्यंनमेकुरु ॥ शापितासिममप्राणैर्लक्ष्मणस्यशुचिस्मिते ॥ ९५ ॥ एवमुक्तातदाभर्त्रात्रपयावाङ्मुखीस्थिता ॥ विमुंचंतीसाऽश्रुपातंराघवं
 वाक्यब्रमवीत् ॥ ९६ ॥ शृणुत्वंनाथयदृष्टमाश्चर्यमिहयादृशम् ॥ रामत्वयांचित्यमानोराजेन्द्रस्त्वहचागतः ॥ ९७ ॥ सर्वाभरणसंयुक्तौद्रौचान्यौचतथावि
 धौ ॥ द्विजानांदेहसंयुक्तास्त्रयस्तेरघुनंदन ॥ ९८ ॥ पितरस्तुमयादृष्टाब्राह्मणांगेषुराधव ॥ दृष्ट्वात्रपान्विताचाहमपक्रांतातवांतिकात् ॥ ९९ ॥ त्वयावैभो
 जिताविप्राःकृतंश्राद्धंयथाविधि ॥ वल्कलाजिनसंवीताकथंराज्ञःपुरःसरा ॥ १०० ॥ भवामिरिपुवीरघ्नसत्यमेतदुदाहृतम् ॥ कौशेयानिचवस्त्राणिकैकेय्या
 पहतानिच ॥ १०१ ॥ ततःप्रभृतिचैवाहंचीरिणीतुवनाश्रयम् ॥ ज्ञात्वाहंनवदेकिंचिन्मातेदुःखंभवत्विति ॥ २ ॥ नाहंस्मरामिवैमातुर्नपितुश्चपरंतप ॥
 कदाभविष्यतीहांतोवनवासस्यराधव ॥ ३ ॥ एतदेवानिशंरामंचितयंत्याःपुनःपुनः ॥ ब्रजंतिदिवसानाथतवपद्भ्यांशपाम्यहम् ॥ ४ ॥ स्वहस्तेनकथंराज्ञो
 दास्येवैभोजनंत्विदम् ॥ दासानामपियोदासोनोपभूंजीतयत्कचिद् ॥ ५ ॥ एतादृशीकथंत्वस्मैसंप्रदातुंसमुत्सहे ॥ याहंराज्ञापुरादृष्टासर्वालङ्कारभूषि
 ता ॥ ६ ॥ बालव्यजनहस्ताचवीजयंतीनराधिपम् ॥ सास्वेदमलदिग्धांगीकथंपश्यामिभूमिपम् ॥ ७ ॥ व्यक्तंत्रिविष्टपंप्राप्तस्त्वयापुत्रेणतारितः ॥ दृष्ट्वा मां
 दुःखितांवालांवनेक्लिष्टामनागसम् ॥ ८ ॥ शोकःस्यात्पार्थिवस्यास्यतेननष्टास्मिराधव ॥ भवान्प्राणसमोरामनतेगोप्यंममात्विह ॥ ९ ॥ सत्येनतेनचैवा
 थस्पृशामिचरणौतव ॥ तच्छ्रुत्वाराधवःप्रीतःप्रियांतांप्रियवादिनीम् ॥ ११० ॥ अंकमानीयसुदृढंपरिष्वज्यचसादरम् ॥ भुक्तौभोज्यंतदावीरौपश्चाद्भुक्ताच
 जानकी ॥ ११ ॥ एवंस्थितौतदासाचतांरात्रितत्रराधवौ ॥ उदितेचसहस्रांशौगमनायमनोदधुः ॥ १२ ॥ प्रत्यङ्मुखंगतःक्रोशंज्येष्ठंयावच्चपुष्करम् ॥ पूर्व

भागेपुष्करस्ययावत्तिष्ठतिराघवः ॥ १३ ॥ शुश्रावचततोवाचंदेवदूतेनभाषितम् ॥ भोभोराघवभद्रंतेतीर्थमेतत्सुदुर्लभम् ॥ १४ ॥ अस्मिन्स्थानेस्थितोवीर
 आत्मनःपुण्यतांकुरु ॥ देवकार्यत्वयाकार्यंहंतव्यादेवशत्रवः ॥ १५ ॥ ततोहृष्टमनावीरोह्यब्रवील्लक्ष्मणंवचः ॥ सौमित्रेऽनुगृहीतोहंदेवदेवेनब्रह्मणा ॥ १६ ॥
 अत्राश्रमपदंकृत्वामासमेकंचलक्षण ॥ व्रतंचरितुमिच्छामिकायशोधनमुत्तमम् ॥ १७ ॥ तथेतिलक्ष्मणेनोक्तेव्रतंपरिसमाप्यतु ॥ पिंडदानादिभिर्दानैःश्राद्धै
 श्चैवपितामहान् ॥ १८ ॥ पुष्करेतुतदारामोऽतर्पयद्विधिवत्तदा ॥ कनकासुप्रभाचैवनंदाप्राचीसरस्वती ॥ १९ ॥ पंचस्रोताःपुष्करेषुपितृणांतुष्टिदा
 यिनी ॥ दैनंदिनींपितृणांतुपूजांतांपितृपूर्विकाम् ॥ २० ॥ रचयित्वातदारामोलक्ष्मणंवाक्यमब्रवीत् ॥ एहिलक्ष्मणशीघ्रंत्वंपुष्कराजलमानय ॥
 ॥ २१ ॥ पादप्रक्षालनंकृत्वाशयनंकुरुसंस्तरे ॥ विभावरीनिवृत्तायांयास्यामोदक्षिणांदिशम् ॥ २२ ॥ लक्ष्मणस्त्वब्रवीद्वाक्यंसीतयानीयतांपयः ॥ ना
 हंरामसर्वकालेदासभावंकरोमिते ॥ २३ ॥ इयंपुष्टाचसुभृशंपीवरीचममाप्युत ॥ किंत्वंकरिष्यस्यनयाभार्ययावदसांप्रतम् ॥ २४ ॥ किंवामृतस्यवै
 पृष्टइयंयास्यतितेप्रिया ॥ रक्षसेत्वंसदाकालंसुपुष्टांचैवसर्वदा ॥ २५ ॥ हृष्टाचैषाक्लेशयतिसततंमांरघूत्तम ॥ त्वंचक्लेशयसेरामपरत्रजायतेक्षतिः ॥
 ॥ २६ ॥ त्वत्कृतेचसदाचाहंपिपासांक्षुधयासह ॥ संसहामिनसंदेहः परत्रचनिशामय ॥ २७ ॥ मृतानांपृष्टतःकश्चिद्गतो नैवचदृश्यते ॥ भार्यापुत्रो
 धनंचापि एवमाहुर्मनीषिणः ॥ २८ ॥ मृतश्चतेपितारामत्यक्त्वा राज्यमकंटकम् ॥ विनिक्षिप्यवनेत्वांचकैकेय्याःप्रियकाम्यया ॥ २९ ॥ इहस्थि
 तासांकैकेयीधनंसर्वेचबांधवाः ॥ महाराजोदशरथएकएवगतोगतिम् ॥ ३० ॥ मन्येहंनत्वयासार्धंसीतायास्यतिवैध्रुवम् ॥ करिष्यसेकिमनया
 वदराघवसांप्रतम् ॥ ३१ ॥ श्रुत्वाचाश्रुतपूर्वहिवाक्यंलक्ष्मणभाषितम् ॥ विमनाराघवस्तस्थौसीताचापिवरानना ॥ ३२ ॥ यदुक्तंलक्ष्मणेनाथसी
 तासर्वचकारह ॥ स्नात्वाभुक्त्वाततोवीरौपुष्करेपुष्करेक्षणौ ॥ ३३ ॥ नीत्वाविभावरतीत्रगमनायमनोदधुः ॥ एह्युत्तिष्ठचसौमित्रेवजामोदक्षिणांदिश
 म् ॥ ३४ ॥ सौमित्रिरब्रवीद्रामनाहंयास्येकथंचन ॥ व्रजत्वमनयासार्धंभार्ययाकमलेक्षण ॥ ३५ ॥ नान्यद्वनंगमिष्यामिनैवायोध्यांचराघव ॥ अ
 स्मिन्वनेवसिष्यामिवर्षाणीहचतुर्दश ॥ ३६ ॥ मयाविनात्वयोध्यायांयदित्वंनगमिष्यसि ॥ अनेनवर्त्मनाभूपआगतंव्यंत्वयाविभो ॥ ३७ ॥ यदिजीवा
 मितत्कालंपुनर्यास्येपितुःपुरम् ॥ तपस्संभावयिष्यामिमयात्वंकिंकरिष्यसि ॥ ३८ ॥ व्रजसौम्याशिवःपंथामाचतेपरिपंथिनः ॥ पश्यामित्वांपुनः
 प्राप्तंसभार्यकमलेक्षणम् ॥ ३९ ॥ पितृपैतामहंराज्यमयोध्यायांनराधिप ॥ शत्रुघ्नभरतौचोभौत्वदाज्ञाकरणेस्थितौ ॥ ४० ॥ अहंतेप्रतिकूलस्तु
 वनवासेविशेषतः ॥ अनारतंदिवाचाहंरात्रौचैवपरंतप ॥ ४१ ॥ कर्मकर्तुंनशक्नोमिव्रजसौम्ययथासुखम् ॥ एवंब्रुवाणंसौमित्रिमुवाचरघुनंदनः ॥ ४२ ॥

प० पु०
॥ ९८ ॥

कथंपूर्वमयोध्यायानिर्गतोसिमयासह ॥ वनेवत्स्याम्यहंरामनववर्षाणिपंचच ॥ ४३ ॥ नतुत्वयाविरहितः स्वर्गोपिनिवसेकचित् ॥ याग
तिस्तेनरव्याघ्रममसापिभविष्यति ॥ ४४ ॥ प्रसादःक्रियतांमह्यंनयमामपिराघव ॥ इदानीमर्धमार्गेत्वंकथंस्थास्यसिशत्रुहन् ॥ ४५ ॥ लक्ष्मण
स्त्वब्रवीद्रामंनाहंगंतावनेपुनः ॥ लक्ष्मणंसंस्थितंज्ञात्वारामोवचनमब्रवीत् ॥ ४६ ॥ मामनुव्रजसौमित्रएकोयास्यामिकाननम् ॥ द्वितीयामेत्वियंसा
तारामेणोक्तस्तुलक्ष्मणः ॥ ४७ ॥ गृहीत्वाऽथसमुत्तस्थौरामवाक्यंसलक्ष्मणः ॥ मर्यादापर्वतंप्राप्तौक्षेत्रसीमांपरंतपौ ॥ ४८ ॥ अजगंधंचदेवेशंदेवदेवंपि
नाकिनम् ॥ अष्टांगप्रणिपातेननत्वारामस्त्रिलोचनम् ॥ ४९ ॥ तुष्टावप्रयतः स्थित्वाशंकरंपार्वतीप्रियम् ॥ कृतांजलिपुटोभूत्वारोमांचितशरीरकः ॥
॥ १५० ॥ सात्त्विकंभावमापन्नोविनिर्धूतरजस्तमाः ॥ लोकानांकारणंदेवंबुबुधेविबुधाधिपम् ॥ ५१ ॥ रामउवाच ॥ कृत्स्नस्थयोस्यजगतःसचराचरस्य
कर्ताकृतस्यचपुनःसुखदुःखदश्च ॥ संहारहेतुरपियः पुनरंतकालेतंशंकरंशरणदंशरणं व्रजामि ॥ ५२ ॥ योयंसकृद्विमलचारुविलोलतोयांगंगामहोर्मिवि
षमांगगनात्पतंतीम् ॥ मूर्धादधेस्त्रजमिवप्रविलोलपुष्पांतंशंकरंशरणदंशरणं व्रजामि ॥ ५३ ॥ कैलासशैलशिखरंपारिकम्प्यमानंकैलासशृंगसदृशेनदशाननेन ॥
यत्पादपद्मविधृतंस्थिरतांदधारतंशंकरंशरणदंशरणं व्रजामि ॥ ५४ ॥ येनासकृदनुसुताः समरेनिरस्ताविद्याधरोगगणाश्चवरैःसमग्रैः ॥ संयोजिता
मुनिवराःफलमूलभक्षारुतंशंकरंशरणदंशरणं व्रजामि ॥ ५५ ॥ दक्षाध्वरेचनयनेचतथाभगस्यपूष्णस्तथादशनपंक्तिमपातयच्च ॥ तस्तंभयःकुलिशयु
क्तमथेंद्रहस्तंतंशंकरंशरणदंशरणं व्रजामि ॥ ५६ ॥ एनःकृतोपिविषयेष्वपिसक्तचित्ताज्ञानान्वयश्रुतगुणैरपिनैवयुक्ताः ॥ यंसंश्रिताःसुखभुजःपुरुषाभवं
तितंशंकरंशरणदंशरणं व्रजामि ॥ ५७ ॥ अत्रिप्रसूतिरविकोटिसमाऽतेजाःसंत्रासनंविबुधदानवसत्तमानाम् ॥ यःकालकूटमपिवत्प्रसभंसुदीप्तंतंशंकरंशरण
दंशरणं व्रजामि ॥ ५८ ॥ ब्रह्मैन्द्ररुद्रमरुतांचसषण्मुखानांदद्याद्वरंसुबहुशोभगवान्महेशः ॥ नर्दिचमृत्युवदनात्पुनरुज्जहारतंशंकरंशरणदंशरणं व्रजामि ॥ ५९ ॥
आराधितःसुतपसाहिमवन्निकुंजधूमव्रतेनमनसापिपरैरगम्ये ॥ संजीवनीमकथयद्भृगवेमहात्मातंशंकरंशरणदंशरणं व्रजामि ॥ १६० ॥ नानाविधैर्गजविडालस
मानवकैर्दक्षाध्वरप्रमथनैर्वलिभिर्गणैर्द्वैः ॥ योभ्यर्चितोमरगणैश्चसलोकपालैस्तंशंकरंशरणदंशरणं व्रजामि ॥ ६१ ॥ शंखेंद्रुकुंदधवलंवृषभंप्रवीरमारुह्ययःक्षितिध
रेंद्रसुतानुयातः ॥ यात्यंवरंप्रलयमेघविभूषितंचतंशंकरंशरणदंशरणं व्रजामि ॥ ६२ ॥ शांतंमुनियमनियोगपरायणैस्तैर्भीमैर्महोग्रपुरुषैःप्रतिनीयमानम् ॥
भक्त्यानतंस्तुतिपरंप्रसभंरक्षतंशंकरंशरणदंशरणं व्रजामि ॥ ६३ ॥ यःसव्यपाणिकमलाग्रनखेनदेवस्तत्पंचमंप्रसभमेवपुरस्सुराणाम् ॥ ब्राह्मंशिरस्तरुण
पद्मानिभंचकर्तंतंशंकरंशरणदंशरणं व्रजामि ॥ ६४ ॥ यस्यप्रणम्यचरणौवरदस्यभक्त्यास्तुत्वाचवाग्भिरमलाभिरतंद्रितात्मा ॥ दीप्तस्तमांसिनुदतेस्व

प्र०सू०खं०
अ०३३

॥ ९८ ॥

करैर्विवस्वांस्तंशंकरंशरणदंशरणंजामि ॥ ६५ ॥ येत्वांसुरोत्तमगुरुंपुरुषाविमूढाजानंतिनास्यजगतःसचराचरस्य ॥ ऐश्वर्यमाननिगमानुशयेनपश्चात्ते
 यातनामनुभवंत्यविशुद्धचित्ताः ॥ ६६ ॥ तस्यैवंस्तुवतोवोचच्छूलपाणिर्वृषध्वजः ॥ उवाचवचनंहृष्टोराघवंतुष्टमानसः ॥ ६७ ॥ रुद्रउवाच ॥ रामह
 ष्टोस्मिभद्रंतेजातस्त्वंनिर्मलेकुले ॥ त्वंचापिजगतांवद्योदेवोमानुषरूपधृत् ॥ ६८ ॥ त्वयानाथेनवैदेवाःसुखिनःशाश्वतीःसमा ॥ सेविष्यंतेचिरंकालंगतेव
 र्षेचतुर्दशे ॥ ६९ ॥ अयोध्यामागतंत्वयिद्रक्ष्यतिभुविमानवाः ॥ सुखंतेऽत्रभजिष्यंतिस्वर्गैवासन्तथाक्षयम् ॥ ७० ॥ देवकार्यमहत्कृत्वाआगच्छेथाः
 पुनःपुरीम् ॥ राघवस्तुतथादेवंत्वाशीघ्रंविनिर्गतः ॥ ७१ ॥ इंद्रमार्गानदींप्राप्यजटाजूटंनियम्यच ॥ अब्रवील्लक्ष्मणंरामइदमर्पयमेधनुः ॥ ७२ ॥
 रामवाक्यंतुतच्छ्रुत्वासीतावैलक्ष्मणोब्रवीत् ॥ किमर्थंदेविरामेणत्यक्तोहंकारणंविना ॥ ७३ ॥ अपराधंनजानामिकुपितोयन्महाभुजः ॥ रामेणाहंप
 रित्यक्तःप्राणांस्त्यक्ष्याम्यसंशयम् ॥ ७४ ॥ नैवमेजीवितेनार्थोधिगिध्मांकुलपांसनम् ॥ आर्यस्ययेनवैमन्युर्जनितःपापकारिणा ॥ ७५ ॥ कांस्तुलो
 कान्गमिष्यामिअपध्यातोमहात्मना ॥ उभौहस्तौमुखेकृत्वासाश्रुकंठोब्रवीदिदम् ॥ ७६ ॥ नापराध्यामिरामस्यकर्मणामनसागिरा ॥ स्पृष्टौतेचरणौदेवि
 ममनान्यागतिर्भवेत् ॥ ७७ ॥ ततःसीताब्रवीद्रामंत्यक्तःकिमनुजस्त्वया ॥ वैषम्यंत्यज्यतांबालेलक्ष्मणेनलक्ष्मिवर्धने ॥ ७८ ॥ राघवस्त्वब्रवीत्सी
 तांनाहंत्यक्ष्यामिलक्ष्मणम् ॥ नकदाचिदपिस्वप्नेलक्ष्मणस्यमतंप्रिये ॥ ७९ ॥ श्रुतपूर्वंचसुश्रोणिक्षेत्रस्यास्यविचेष्टितम् ॥ अत्रक्षेत्रेजनास्सत्यंसर्वेहिस्वा
 र्थतत्पराः ॥ १८० ॥ परस्परंनपश्यंतिस्वात्मनश्चहितंवचः ॥ नशृण्वंतिपितुःपुत्राःपुत्राणांपितरस्तथा ॥ ८१ ॥ नशिष्याहिगुरोर्वाक्यंशिष्यस्यापितथागुरुः ॥
 अर्थानुबन्धिनीप्रीतिर्नकश्चित्कस्यचित्प्रियः ॥ ८२ ॥ इत्येवंकथयन्नेवप्राप्तोरेवांमहानदीम् ॥ चक्रेभिषेकंकाकुत्स्थःसानुजःसहसीतया ॥ ८३ ॥ तर्पयि
 त्वाचसलिलैःस्वान्पितृन्दैवतान्यपि ॥ उदीक्ष्यचमुहुःसूर्यदेवताश्चसमाहितः ॥ ८४ ॥ कृताभिषेकस्तुरराजरामःसीताद्वितीयःसहलक्ष्मणेन ॥ कृताभिषे
 कःसहशैलपुत्र्यागुहेनसार्धंभगवानिवेशः ॥ १८५ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणेप्रथमेसृष्टिखंडेमार्कण्डेयाश्रमदर्शनंनामत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ भीष्मउवाच ॥
 कस्मिन्कालेभगवताब्रह्मणालोककारिणा ॥ यज्ञियैर्यष्टुमारब्धंतद्भवान्वक्तुमर्हति ॥ १ ॥ किंनामानऋत्विजस्तेब्राह्मणयेप्रकल्पिताः ॥ काचवैदक्षिणातेषां
 दत्तातेनमहात्मना ॥ २ ॥ यथाभूतंयथावृत्तंतथात्वंमेप्रकीर्तय ॥ सुमहत्कौतुकंजातयंज्ञपैतामहंप्रति ॥ ३ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ पूर्वमेवमयाख्यातंयदा
 स्वायंभुवोमनुः ॥ स्मृत्वाप्रजापतीन्सर्वानुक्तःसृष्टिकुरुष्ववै ॥ ४ ॥ स्वयंतुपुष्करंगत्वायज्ञस्याहृत्यविस्तरम् ॥ ससंभारान्समानाय्यवह्न्यगारेस्थितोभव
 त् ॥ ५ ॥ गायंतिनित्यंगंधर्वानृत्यंत्यप्सरसांगणाः ॥ ब्रह्मोद्गाताहोताध्वर्युश्चत्वारोज्ञवाहकाः ॥ ६ ॥ एकैकस्यत्रयश्चान्येपरिवाराःस्वयंकृताः ॥ ब्रह्माचब्र

ह्यणाच्छंसीपोताचाग्नीध्रएवच ॥ ७ ॥ आन्वीक्षिकीसर्वविद्याब्राह्मीह्येषाचतुष्टयी ॥ उद्गाताचप्रत्युद्गाताप्रतिहर्तासुब्रह्मण्यः ॥ ८ ॥ चतुष्टयीद्वितीयैषातू
 द्गातुश्चप्रकीर्तिता ॥ होताचमैत्रावरुणस्तथाऽच्छावाकएवच ॥ ९ ॥ ग्रावस्तुच्चतुर्थोऽत्रतृतीयाचचतुष्टयी ॥ अध्वर्युश्चप्रतिष्ठातानेष्टोत्रेतातथैवच ॥ १० ॥
 चतुष्टयीचतुर्थ्येषाप्रोक्ताशंतनुनदंन ॥ एतेवैषोडशप्रोक्ताऋत्विजोवेदचित्तकैः ॥ ११ ॥ शतानित्रीणिषष्टिश्चयज्ञाःसृष्टाःस्वयंभुवा ॥ एतांश्चैतेषु
 सर्वेषुप्रवदंतिसदाद्विजान् ॥ १२ ॥ सदस्यंकेचिदिच्छंतित्रिसामाध्वर्युमेवच ॥ ब्रह्माणंनारदंचक्रेब्राह्मणाच्छंसिगौतमम् ॥ १३ ॥ देवगर्भचपोता
 रमाग्नीध्रंचैवदेवलम् ॥ उद्गातांगिरसःप्रत्युद्गाताचपुलहस्तथा ॥ १४ ॥ नारायणःप्रतिहर्तासुब्रह्मण्योत्रिरुच्यते ॥ तस्मिन्यज्ञेभृगुर्होतावसिष्ठोमैत्रए
 वच ॥ १५ ॥ अच्छावाकःऋतुःप्रोक्तोग्रावस्तुच्च्यवनस्तथा ॥ पुलस्त्योद्धर्युरेवासीत्प्रतिष्ठाताचवैशिभिः ॥ १६ ॥ बृहस्पतिस्तत्रनेष्टाउन्नेताशांश
 पायनः ॥ धर्मःसदस्यस्तत्रासीत्पुत्रपौत्रसहायवान् ॥ १७ ॥ भरद्वाजःशमीकश्चपुरुकुत्सोयुगंधरः ॥ एनकस्तीर्णकश्चैवकेशःकुतपपवच ॥ १८ ॥
 गर्गोवेदशिराश्चैवत्रिसामाद्धर्यवःकृताः ॥ कण्वादयस्तथाचान्येमार्कडोगंडिरेवच ॥ १९ ॥ पुत्रपौत्रसमेताश्चसशिष्याःसहबांधवाः ॥ कर्माणितत्र
 कुर्वाणादिवानिशमतंद्रिताः ॥ २० ॥ मन्वंतरेव्यतीतेतुयज्ञस्यावभृथोभवत् ॥ दक्षिणाब्रह्मणेदत्ताप्राचीहोतुस्तुदक्षिणा ॥ २१ ॥ अद्धर्यवेप्रती
 चीतुउद्गातुश्चोत्तरातथा ॥ त्रैलोक्यंसकलंब्रह्माददौतेषांतुदक्षिणाम् ॥ २२ ॥ धेनूनांचशतंप्राज्ञैर्दातव्यंयज्ञसिद्धये ॥ अष्टौतुयज्ञवाहानांचत्वारिंशाधि
 कास्तथा ॥ २३ ॥ द्वितीयस्थानिनांचैवचतुर्विंशत्प्रकीर्तिताः ॥ षोडशैवतृतीयानांदेयावैधेनवःशुभाः ॥ २४ ॥ द्वादशैवतथाचान्याआग्नीध्रा
 दिषुदापयेत् ॥ अनयासंख्ययाचैवग्रामान्दासीरजाविकं ॥ २५ ॥ सहस्रभोज्यं दातव्यंस्नात्वाचावभृथेऋतौ ॥ यजमानेनसर्वस्वंदेयंस्वायंभुवो
 ब्रवीत् ॥ २६ ॥ अद्धर्यूणांसदस्यानांस्वेच्छयादानमिष्यते ॥ विष्णुंचाहूयवैब्रह्मावाक्यमाहमुदान्वितः ॥ २७ ॥ अभिप्रसाद्यसावित्रीत्वमि
 हानयसुव्रत ॥ त्वयिदृष्टेनसाकोपंकरिष्यतिशुभानना ॥ २८ ॥ स्निग्धैःसानुनयैर्वाक्यैर्हेतुयुक्तैर्विशेषतः ॥ त्वंसदामधुराभाषीजिह्वातेस्त्रवतेमृतम्
 ॥ २९ ॥ यःकरोतिनतेवाक्यंत्रैलोक्येनसदृश्यते ॥ गंधर्वैःसहितोगत्वाप्रियांममसमानय ॥ ३० ॥ त्वयाप्रसादितासाद्धीतुष्टासात्वेष्यतिध्रुवम् ॥
 विलंबोनत्वयाकार्योव्रजमाधवमाचिरम् ॥ ३१ ॥ लक्ष्मीस्तेपुरतोयातुसावित्र्याः सदनंशुभा ॥ तस्यास्त्वंपदवीं गच्छसांत्वयस्वप्रियांमम ॥ ३२ ॥
 नचतेविप्रियंदेविविविक्तंकर्तुमीहते ॥ मुखंप्रेक्ष्यसदाकालंवर्ततेतवसुंदरि ॥ ३३ ॥ एवंविधानिवाक्यानिमधुराणिबहूनिच ॥ देवीश्रावयितव्यासायथातु
 ष्टाऽचिराद्भवेत् ॥ ३४ ॥ एवमुक्तस्तदाविष्णुर्ब्रह्मणालोककारिणा ॥ जगामत्वरितोभूत्वासावित्रीयत्रतिष्ठति ॥ ३५ ॥ दूरादेवागच्छमानंपत्न्यासहचके

शिवम् ॥ उत्तस्थौ सत्वराम्भूत्वा विष्णुना चाभिवन्दिता ॥ ३६ ॥ नमस्ते देवदेवेशि ब्रह्मपत्नि नमोस्तुते ॥ त्वानमस्कृत्य सर्वो हि जनः पापात् प्रमुच्यते ॥ ३७ ॥
 पतिव्रता महाभागा ब्रह्मणस्त्वं हृदि स्थिता ॥ अहर्निशं चितयंस्त्वां प्रसादं ते भिकां क्षति ॥ ३८ ॥ सखीं चैनां प्रियां पृच्छ लक्ष्मीं भृगुसुतां सतीम् ॥ यदि
 च श्रद्धधाना स वाक्यादस्मात्सुलोचने ॥ ३९ ॥ एवमुक्त्वा ततः शौरिः सा विज्ञा श्रवणद्वयम् ॥ उभाभ्यां चैव हस्ताभ्यां क्षमदेवि नमोस्तुते ॥ ४० ॥ जगद्व्येजग
 न्मातरिति स्पृष्ट्वाऽभ्यवन्दत ॥ संकोच्य पादौ सा देवी स्वकरेण करौ हरेः ॥ ४१ ॥ गृहीत्वोवाच तं विष्णुं सर्वं क्षान्तं मया च्युत ॥ इयं लक्ष्मीः सदा वत्स
 हृदये ते निवत्स्यति ॥ ४२ ॥ विना त्वयान चान्यत्र रतियास्यति कर्हि चित् ॥ भृगोः पत्न्यां समुत्पन्ना पत्न्येषा तव सुव्रता ॥ ४३ ॥ देवदानवयत्नेन संभू
 ता चोदधौ पुनः ॥ भगवान्यत्र तत्रैषा अवतारं च कुर्वती ॥ ४४ ॥ देवत्वे देवदेहवै मानुषत्वे च मानुषी ॥ त्वत्सहायानसंदेहो दांपत्यव्रतिनी चिरम् ॥ ४५ ॥
 यन्मया चात्र कर्तव्यं प्रभो तन्मां वदस्व वै ॥ विष्णुरुवाच ॥ यज्ञावसानं संजातं प्रेषितो हंतवां तिकं ॥ ४६ ॥ सा वित्री मानयक्षि प्रमया स्नानं समाचरेत् ॥ आ
 गच्छ त्वरिता देविया हितत्र मुदान्विता ॥ ४७ ॥ पश्य स्वस्य पतिं गत्वा देवैः सर्वैस्समन्वितम् ॥ लक्ष्मीरुवाच ॥ आर्य उतिष्ठ शीघ्रं त्वं याहियत्र पितामहः ॥ ४८ ॥
 विना त्वयानयास्यामि स्पृष्ट्वा पादौ मया तव ॥ उत्थाप्य साग्रहीद्धस्तं दक्षिणादक्षिणे करे ॥ ४९ ॥ चिरायमाणां सा वित्री ज्ञात्वा देवः पितामहः ॥ समीपस्थं महादेवमि
 दमाह तदा वचः ॥ ५० ॥ गच्छ त्वमनया सार्द्धं पार्वत्याऽसुरदूषण ॥ गौरी त्वदग्रतो यातु पश्चात्त्वं गच्छ शंकर ॥ ५१ ॥ प्रतिबोध्यानययथा शीघ्रमायाति तत्कुरु ॥ एवमु
 क्तौ तदा तौ तु पर्वती परमेश्वरौ ॥ ५२ ॥ गत्वा दिष्टौ दंपतीतां प्रोचतु ब्रह्मणः प्रियाम् ॥ बृहत्कृत्यं त्वया तत्र करणीयं पतिव्रते ॥ ५३ ॥ पृच्छस्वे मां वरारोहां गौरीं पर्वतनं
 दिनीम् ॥ लक्ष्मीं चैतां विशालाक्षीं मिद्राणीं वा शुभानने ॥ ५४ ॥ यासां वा श्रद्धासित्वं पृच्छ देवि नमोस्तुते ॥ आशीर्वादस्तया दत्तो देवदेवस्य शूलिनः ॥ ५५ ॥
 शरीरार्थे च ते गौरि सदा स्थस्यति शंकर ॥ अनया शोभसे देवत्वया त्रैलोक्यसुंदर ॥ ५६ ॥ सुखभागि जगत्सर्वं त्वयानाथेन शत्रुहन् ॥ एवं ब्रुवन्ती सा वि
 त्री गृहीता ब्रह्मणः प्रिया ॥ ५७ ॥ गौर्या च वामहस्ते तु लक्ष्म्या वै दक्षिणे करे ॥ अभिवंद्य तु तां देवीं शं करो वाक्यमब्रवीत् ॥ ५८ ॥ एह्यागच्छ महाभागे यत्र ति
 ष्ठति ते पतिः ॥ तत्र गच्छ वरारोहे स्त्रीणां भर्ता परागतिः ॥ ५९ ॥ बृहदाग्रहणे देवि प्रणयाद्गंतुमर्हसि ॥ लक्ष्मीश्चैषा पार्वती च स्थिता देवितवाग्रतः ॥ ६० ॥ एत
 योर्वचसा देवि आवयोश्च शुभानने ॥ मानभंगो न ते कर्तुं यज्यते ब्रह्मणः प्रिये ॥ ६१ ॥ अस्मदभ्यर्थिता देवितत्र याहि मुदान्विता ॥ गौर्युवाच ॥ अहं च ते प्रिया देवि
 सर्वदा वदसि स्वयम् ॥ ६२ ॥ लक्ष्मीश्च ते करेलग्न्या दक्षिणे च मया धृता ॥ एह्यागच्छ महाभागे यत्र तिष्ठति ते पतिः ॥ ६३ ॥ नीता सा तु तदा ताभ्यां देवी सामध्यतः
 कृता ॥ पुरस्सरौ विष्णुरुद्रौ शक्राद्याश्च तथा सुराः ॥ ६४ ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैव त्रैलोक्यं सचराचम् ॥ तत्रायाता च सा देवी सा वित्री ब्रह्मणः प्रिया ॥ ६५ ॥ सा वि

त्रीं सुमुखीं दृष्ट्वा सर्वलोकपितामहः ॥ गायत्र्या सहितो ब्रह्मा इदं वचनमब्रवीत् ॥ ६६ ॥ एषा देवी कर्म करी अहं ते वशगस्थितः ॥ समादिश्वरारोहेयत्ते कार्यं मया त्वि
ह ॥ ६७ ॥ एवमुक्ता च सा देवी स्वयं देवेन ब्रह्मणा ॥ त्रयया धोमुखी देवी न च किंचिदवोचत ॥ ६८ ॥ पादयोः पतिता देवी गायत्री ब्रह्मचोदिता ॥ कृतवत्यपरा
धं ते क्षम देवि नमोस्तुते ॥ ६९ ॥ आलिंग्य सा दरं कंठे सा परिष्वज्य पीडिता ॥ गायत्रीं सा त्वयामासमान्यश्चैष पतिर्मम ॥ ७० ॥ कर्तव्यं वचनं तस्य स्त्रीणां प्राणेश्वरः प
तिः ॥ उक्तं भगवता पूर्वसृष्टिकाले विरिंचिना ॥ ७१ ॥ न च स्त्रीणां पृथग्यज्ञो न व्रतं नाप्युपोषणम् ॥ भर्ता यद्ब्रूते वाक्यं तत्तु कुर्यादकुत्सया ॥ ७२ ॥ भर्तुर्नि
दां या कुरुते स्वसृतिं दांतैव च ॥ परिवादं प्रलापं वानरकं सा तु गच्छति ॥ ७३ ॥ पत्यौ जीवतियानारी उपवासव्रतं चरेत् ॥ आयुष्यं हरते भर्तुर्मृतानरकमिच्छ
ति ॥ ७४ ॥ एवं ज्ञात्वा त्वया भर्तुर्न कार्यं विप्रियं सति ॥ न चास्य दक्षिणं त्वंगं त्वया सेव्यं कथंचन ॥ ७५ ॥ सर्वकार्ये त्वहं चास्य दक्षिणं पक्षमाश्रिता ॥ सव्यं त्वमा
येस्सा ध्विपार्श्वे नारदपुष्करौ ॥ ७६ ॥ ब्रह्मस्थानानि चान्यानि स्थितान्यायतनानि च ॥ लभेवैशोभमाने हयावतसृष्टिः प्रजायते ॥ ७७ ॥ भवत्या च मया चैव
स्थातव्यं च न संशयः ॥ पुष्करे ब्रह्मणः पार्श्वे वामं च त्वं समाश्रय ॥ ७८ ॥ अनेन चोपदेशेन सुखं तिष्ठ मयान्विता ॥ ॥ गायत्र्युवाच ॥ ॥ एवमेतत्करिष्यामि
तव निर्देशकारिका ॥ ७९ ॥ तवैवाज्ञामया कार्या त्वमे प्राणसमासखी ॥ अहं ते त्वनुजा देवि स दामां पातुमर्हसि ॥ ८० ॥ देवदेवस्तदा ब्रह्मा
पुष्करे विष्णुना सह ॥ स्नानावसाने देवानां सर्वेषां प्रददौ वरान् ॥ ८१ ॥ देवानां च पर्तिशक्रं ज्योतिषां च दिवाकरं ॥ नक्षत्राणां तथा सोमं रसानां वरुणं त
था ॥ ८२ ॥ प्रजापतीनां दक्षं च नदीनां चैव सागरं ॥ कुबेरं च धनाध्यक्षं तथा च क्रेचरक्षसां ॥ ८३ ॥ भूतानां चैव सर्वेषां गणानां च पिनाकिनम् ॥ मानवानां मनुं चैव
पक्षिणां गरुडं तथा ॥ ८४ ॥ ऋषीणां च वसिष्ठं च ग्रहाणां च प्रभाकरं ॥ एवमादीनि वैदत्वा देवदेवः पितामहः ॥ ८५ ॥ विष्णुं च शंकरं चैव ब्रह्मा प्रोवाच सा
दरम् ॥ पृथिव्याः सर्वतीर्थेषु भवं तौ पूज्यस्ततमौ ॥ ८६ ॥ भवद्भ्यां न विना तीर्थं पुण्यतामेति कर्हि चित् ॥ लिंगं वा प्रतिमा वापि दृश्यते यत्र कुत्रचित् ॥ ८७ ॥
तत्तीर्थं पुण्यतां याति सर्वमेव फलप्रदं ॥ मानवा ह्युपहारैश्च ये करिष्यन्ति पूजनं ॥ ८८ ॥ युष्माकं मां पुरस्कृत्य तेषां रोगभयं कुतः ॥ येषुराष्ट्रेषु युष्माकमुत्सवाः
पूजनादिकाः ॥ ८९ ॥ प्रवत्स्यैती क्रियाः सर्वा यत्फलं तेषु तच्छृणु ॥ नाधयो व्याधयश्चैव नोपसर्गान् क्षुद्रयं ॥ ९० ॥ विप्रयोगेन चापीष्टैरनिष्टैर्नापि संगतिः ॥
नाक्षिरोगः शिरातिर्वापि त्तशूलभगंदराः ॥ ९१ ॥ नाभिचारं भयं तत्रापस्मारो न विषूचिका ॥ वृद्धिर्निकामतस्तस्मिन् सम्यग्बुद्धिरनुत्तमा ॥ ९२ ॥ आरोग्यं सर्वतश्चैव
दीर्घायुश्च प्रजाधनं ॥ नाकाले भविता मृत्युर्गावोनाल्पपयो मुचः ॥ ९३ ॥ नाकालफलिता वृक्षानोत्पातभयमण्वपि ॥ एतच्छ्रुत्वा ततो विष्णुर्ब्रह्माणं
स्तोतुमुद्यतः ॥ ९४ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ नमोस्त्वनंताय विशुद्धचेतसे स्वरूपरूपाय सहस्रबाहवे ॥ सहस्ररश्मिप्रभवाय वेधसे विशालदेहाय विशुद्धकर्म

ने ॥ ९५ ॥ समस्तविश्वार्तिहरायशंभवेसमस्तसूर्यान्लतिग्मतेजसे ॥ नमोस्तुविद्याविततायचक्रिणेसमस्तधस्थानकृतेसदानमः ॥ ९६ ॥ अनादिदे
 वाच्युतशेखरप्रभोभाव्युद्भवद्भूतपतेमहेश्वर ॥ महत्पतेसर्वपतेजगत्पतेभुवस्वपतेभुवनपतेसदानमः ॥ ९७ ॥ यज्ञेशनारायणजिष्णुशंकरक्षितीशविश्वे
 श्वरविश्वलोचन ॥ शशांकसूर्याच्युतवीरविश्वप्रवृत्तमूर्तेमृतमूर्तअव्यय ॥ ९८ ॥ ज्वलद्भुताशार्चिनिरुद्धमंडलप्रदेशनारायणविश्वतोमुख ॥ सम
 स्तदेवार्तिहरामृताव्ययप्रपाहिमांशरणगतंतथाविभो ॥ ९९ ॥ वक्राण्यनेकानिविभोतवाहंपश्यामियज्ञस्यगतिपुराणम् ॥ ब्रह्माणमीशंजगतांप्रसू
 तिनमोस्तुतुभ्यंप्रपितामहाय ॥ १०० ॥ संसारचक्रक्रमणैरनेकैःक्वचिद्भवान्देववराधिदेवः ॥ तत्सर्वविज्ञानविशुद्धसत्त्वैरुपास्यसेकिंप्रणमाम्यहंत्वा
 म् ॥ १ ॥ एवंभवंतंप्रकृतेःपुरस्ताद्योवेत्यसौसर्वविदांवरिष्ठः ॥ गुणान्वितेषुप्रसभंविद्योविशालमूर्तिस्त्वहसूक्ष्मरूपः ॥ २ ॥ वाक्पा
 णिपादैर्विगतेन्द्रियोपिकथंभवान्वैसुगतिस्सुकर्मा ॥ संसारबंधेनिहितेन्द्रियोपिपुनःकथंदेववरोसिवेद्यः ॥ ३ ॥ मूर्त्तादमूर्त्तनतुल्यतेपरंपरंवपुर्देव
 विशुद्धभावैः ॥ संसारविच्छित्तिरैर्यजद्भिरतोवसीयेतचतुर्मुखत्वम् ॥ ४ ॥ परंनजानंतियतोवपुस्तेदेवादयोप्यद्भुतरूपधारिन् ॥ विभोवतारैग्रतरं
 पुराणमाराधयेद्यत्कमलासनस्थम् ॥ ५ ॥ नतेतत्त्वंविश्वसृजोपियोनिमेकांततोवेत्तिविशुद्धभावः ॥ परंत्वहंवेद्विकथंपुराणंभवंतमाद्यंतपसाविशुद्ध
 म् ॥ ६ ॥ पद्मासनोवैजनकःप्रसिद्धएवंप्रसिद्धिर्ह्यसकृत्पुराणात् ॥ संचिंत्यतेनाथविभुंभवंतंजानातिनैवंतपसाविहीनः ॥ ७ ॥ अस्मा
 दृशैश्चप्रवरैर्विबोध्यंत्वांदेवमूर्त्ताःस्वमतिविभज्य ॥ प्रबोद्धमिच्छन्तिनतेषुबुद्धिरुदारकीर्तिष्वपिवेदहीनाः ॥ ८ ॥ जन्मांतरैर्वेदविवेकबुद्धिभिर्भवेद्यथा
 वायदिवाप्रकाशः ॥ तल्लाभलुब्धस्यनमानुषत्वंनदेवगंधर्वपतिःशिवःस्यात् ॥ ९ ॥ नविष्णुरूपोभगवान्सुसूक्ष्मःस्थूलोसिदेवःकृतकृत्यतायाः ॥
 स्थूलोपिसूक्ष्मःसुलभोसिदेवत्वद्वाह्यकृत्यानरकेपतंति ॥ ११० ॥ विमुच्यतेवाभवतिस्थितेस्मिन्दसेन्दुवह्न्यर्कमरुन्महीभिः ॥ तत्त्वैःस्वरूपैःसमरूप
 धारिभिरात्मस्वरूपेविततस्वभावः ॥ ११ ॥ इतिस्तुतिमेभगवन्ह्यानंतजुषस्वभक्तस्यविशेषतश्च ॥ समाधियुक्तस्यविशुद्धचेतसस्त्वद्भावभावै
 कमनोनुगस्य ॥ १२ ॥ सदाहृदिस्थोभगवन्नमस्तेनमामिनित्यंभगवन्पुराण ॥ इतिप्रकाशंतवमेतदीशस्तवंमयासर्वगतिप्रबुद्ध ॥ १३ ॥ संसार
 चक्रेभ्रमणादियुक्ताभीतिपुनर्नःप्रतिपालयस्व ॥ १४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ सर्वज्ञस्त्वंनसंदेहोप्रज्ञाराशिश्चकेशव ॥ देवानांप्रथमःपूज्यःसर्वदात्वंभविष्यसि ॥
 ॥ ११५ ॥ नारायणादनंतरंरुद्रोभक्त्याविर्णिचनम् ॥ तुष्टावप्रणतोभूत्वाब्रह्माणंकमलोद्भवम् ॥ ११६ ॥ नमःकमलपत्राक्षनमस्तेपद्मजन्मने ॥ नमः
 सुरासुरगुरोकारिणेपरमात्मने ॥ ११७ ॥ नमस्तेसर्वदेवेशनमोवैमोहनाशन ॥ विष्णोर्नाभिस्थितवतेकमलासनजन्मने ॥ ११८ ॥ नमोविदुमरक्तां

गपाणिपल्लवशोभिने ॥ शरणंत्वांप्रपन्नोस्मिन्नाहिमांभवसंसृतेः ॥ १९ ॥ पूर्वनीलांबुदाकारंकुड्मलंतोपितामह ॥ दृष्ट्वारक्तमुखंभूयःपत्रकेसरसंयुतम् ॥ १२० ॥
पद्मंचानेकपत्रान्तमसंख्यातंनिरंजनम् ॥ तत्रस्थितेनत्वयैषासृष्टिश्चैवप्रवर्तिता ॥ २१ ॥ त्वांसुक्त्वानान्यतःस्त्राणंजगद्रंजनमोस्तुते ॥ सावित्रीशापदग्धो
हलिंगंमेपतितंक्षितौ ॥ २२ ॥ इदानींकुरुमेशांतित्राहिमांसहभार्यया ॥ ब्रह्मावैपातुमेपादौजंवेवैकमलासनः ॥ २३ ॥ विरिंचोमेकटिपातुसृ
ष्टिकृद्ब्रह्ममेवच ॥ नाभिपद्मनिभःपातुजठरंचतुराननः ॥ २४ ॥ उरस्तुविश्वसृक्पातुहृदयंपातुपद्मजः ॥ सावित्रीपतिर्मेकंठंरूपीकेशोमुखंमम ॥
॥ १२५ ॥ पद्मवर्णश्चनयनेपरमात्माशिरोमम ॥ एवंन्यस्यगुरोर्नामशंकरोनामशंकरः ॥ २६ ॥ नमस्तेभगवन्ब्रह्मन्नित्युक्त्वाविररामह ॥ तत
स्तुष्टोहरंब्रह्मावाक्यमेतदुवाचह ॥ २७ ॥ कंतेकामंकरोम्यद्यपृच्छमांयद्यदिच्छसि ॥ रुद्रउवाच ॥ यदिप्रसन्नोमेनाथवरदोयदिवामम ॥ २८ ॥
तदेकमेवदविभोयस्मिन्स्थानेभवान्स्थितः ॥ केषुकेषुचस्थानेषुत्वांपश्यंतिसदाद्विजाः ॥ २९ ॥ नाम्नाचकेनतेस्थानंशोभतेधरणीतले ॥ त
न्मेवदस्वसर्वेशतवभक्तिरतस्यच ॥ १३० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ पुष्करेहंसुरश्रेष्ठोगयायांचचतुर्मुखः ॥ कान्यकुब्जेदेवगर्भोभृगुकक्षेपितामहः ॥ १३१ ॥ कावे
र्य्यासृष्टिकर्ताचनंदिपुर्ण्याबृहस्पतिः ॥ प्रभासेपद्मजन्माचवानर्याचसुरप्रियः ॥ ३२ ॥ द्वारवत्यांतुऋग्वेदीवैदिशेभुवनाधिपः ॥ पौंड्रकेपुंडरीकाक्षःपि
गाक्षोहस्तिनापुरे ॥ ३३ ॥ जयंत्यांविजयश्चास्मिजयंतःपुष्करावते ॥ उग्रेषुपद्महस्तोहंतमोनद्यांतमोनुदः ॥ ३४ ॥ अहिच्छन्नेजयानंदीकांचीपुर्या
जनप्रियः ॥ ब्रह्माहंपाटलीपुत्रऋषिकुंडेमुनिस्तथा ॥ ३५ ॥ महितारेमुकुंदश्चश्रीकंठःश्रीनिवासिते ॥ कामरूपेशुभाकारोवाराणस्यांशिवप्रियः ॥ ३६ ॥
मल्लिकाक्षेतथाविष्णुर्महेंद्रेभार्गवस्तथा ॥ गोनदैस्थविराकारउज्जयिन्यांपितामहः ॥ ३७ ॥ कौशांब्यांतुमहाबोधिरयोध्यायांचराववः ॥ सुनींद्र
श्चित्रकूटेतुवाराहोर्विध्यपर्वते ॥ ३८ ॥ गंगाद्वारेपरमेष्ठीहिमवत्यपिशंकरः ॥ देविकायांस्तुचाहस्तःसुवहस्तश्चतुर्वटे ॥ ३९ ॥ वृंदावनेपद्मपाणिः
कुशहस्तश्चनैमिषे ॥ गोप्लक्षेचैवगोपीन्द्रःसचंद्रोयमुनातटे ॥ १४० ॥ भागीरथ्यांपद्मतनुर्जलानंदोजलंधरे ॥ कौंकणेचैवमद्राक्षःकांपिल्येकन
कप्रियः ॥ १४१ ॥ वेंकटेचान्नदाताचशंभुश्चैवऋतुस्थले ॥ लंकायांचपुलस्त्योहंकाश्मरिहंसवाहनः ॥ ४२ ॥ वसिष्ठश्चार्बुदैचेवनारदश्चोत्प
लावते ॥ मेलकेश्रुतिदाताहंप्रपातेयादसांपतिः ॥ ४३ ॥ सामवेदस्तथायज्ञेयधुरेमधुरप्रियः ॥ अंकोटेयज्ञभोक्ताचब्रह्मवादेसुरप्रियः ॥ ४४ ॥
नारायणश्चगोमंतेमायापुर्याद्विजप्रियः ॥ ऋषिवेदेदुराधर्षोदेवायांसुरमर्दनः ॥ ४५ ॥ विजयायांमहारूपःस्वरूपोराष्ट्रवर्द्धने ॥ पृथूदरस्तुमालव्यांशा
कंभर्यारसप्रियः ॥ ४६ ॥ पिंडारकेतुगोपालःशंखोद्धारेंगवर्द्धनः ॥ कादंबकेप्रजाध्यक्षोदेवाध्यक्षःसमस्थले ॥ ४७ ॥ गंगाधरोभद्रपीठेजलशाप्यहमर्बु

दे ॥ त्र्यंबकेत्रिपुराधीशःश्रीपर्वतेत्रिलोचनः ॥ ४८ ॥ महादेवःपद्मपुरेकापालेवैधसस्तथा ॥ शृंगिवेरपुरेशौरिनैमिषेचक्रपाणिकः ॥ ४९ ॥ दंडपुर्यावि
 रूपाक्षोगौतमोद्धूतपापके ॥ हंसनाथोमाल्यवतिद्विजेन्द्रोवलिकेतथा ॥ १५० ॥ इंद्रपुर्यादेवनाथोद्धूतपायांपुरंदरः ॥ हंसवाहस्तुलंबायांचंडायांगरुड
 प्रियः ॥ ५१ ॥ महोदयेमहायज्ञःसुयज्ञोयज्ञकेतने ॥ सिद्धिस्मरेपद्मवर्णःविभायांपद्मबोधनः ॥ ५२ ॥ देवदारुवनेलिंगमहापत्तौविनायकः ॥
 त्र्यंबकोमातृकास्थानेअलकायांकुलाधिपः ॥ ५३ ॥ त्रिकूटेचैवगोनर्दःपातालेवासुकिस्तथा ॥ पद्माध्यक्षश्चकेदारेकूष्माण्डेसुरतप्रियः ॥ ५४ ॥
 कुंडवाप्यांशुभांगस्तुसारण्यांतक्षकस्तथा ॥ अक्षोटेपापहाचैवअंबिकायांसुदर्शनः ॥ ५५ ॥ वरदायांमहावीरःकांतारेदुर्गनाशनः ॥ अनंतश्चैवपर्णाटेप्र
 काशायांदिवाकरः ॥ ५६ ॥ विराजायांपद्मनाभःस्वरुद्रश्चवृकस्थले ॥ मार्कंडोवटकेचैववाहिन्यांमृगकेतनः ॥ ५७ ॥ पद्मावत्यांपद्मगृहोगगनेपद्मकेत
 नः ॥ अष्टोत्तरंस्थानशतंमयातेपरिकीर्तितम् ॥ ५८ ॥ यत्रवैममसांनिध्यंत्रिसंध्यांत्रिपुरांतक ॥ एतेषामपियस्त्वेकंपश्यतेभक्तिमात्ररः ॥ ५९ ॥ स्थानं
 सुविरजंलब्ध्वामोदतेशाश्वतीःसमाः ॥ मानसंवाचिकंचैवकायिकंचदुष्कृतम् ॥ १६० ॥ तत्सर्वनाशमायातिनात्रकार्याविचारणा ॥ यस्त्वेतानिचसर्वा
 णिगत्वामापश्यतेनरः ॥ ६१ ॥ भवतेमोक्षभागीचयत्राहंतत्रवैस्थितः ॥ पुष्पोपहारैर्धूपैश्चब्राह्मणानांचतर्पणैः ॥ ६२ ॥ ध्यानेनचस्थिरेणाशुप्राप्यतेप
 रमेश्वरः ॥ तस्यपुण्यफलंचाग्र्यमंतेमोक्षफलंतथा ॥ ६३ ॥ सब्रह्मलोकमासाद्यतत्कालंतत्रतिष्ठति ॥ पुनःसृष्टौभवेद्देवोवैराजानांमहातपाः ॥ ६४ ॥ ब्रह्म
 हत्यादिपापानिइहलोकेकृतान्यपि ॥ अकामतःकामतोवातानिनश्यंतितत्क्षणात् ॥ ६५ ॥ इहलोकेदरिद्रोयोभ्रष्टराज्योथवापुनः ॥ स्थानेष्वेतेषुवैगत्वा
 मांपश्यतिसमाधिना ॥ ६६ ॥ कृत्वापूजोपहारंचस्नानंचपितृतर्पणम् ॥ कृत्वापिंडप्रदानंचसोचिराहुःखवर्जितः ॥ ६७ ॥ एकछत्रोभवेद्वाजासत्यमेतन्न
 संशयः ॥ इहराज्यानि सौभाग्यंधनंधान्यंवरस्त्रियः ॥ ६८ ॥ भवंतिविविधास्तस्ययैर्यात्रापुष्करेकृता ॥ इदंयात्राविधानंयःकुरुतेकारयेतवा ॥ ६९ ॥
 शृणोतिवासपापैस्तुसर्वैरेवप्रमुच्यते ॥ अगम्यागमनंयेनकृतंजानातिमानवः ॥ १७० ॥ ब्रह्मक्रियायालोपेनबहुवर्षकृतेनच ॥ यात्राचेमांसकृत्कृत्वावेदसं
 स्कारमाप्नुयात् ॥ ७१ ॥ किमत्रबहुनोक्तेनइदमस्तीहशंकर ॥ अप्राप्यंप्राप्यतेतेनपापंचापिविनश्यति ॥ ७२ ॥ सर्वयज्ञफलैस्तुल्यंसर्वतीर्थफलप्रदम्
 सर्वेषांचैववेदानांसमाप्तिस्तेनवैकृता ॥ ७३ ॥ यःकृत्वापुष्करेसंध्यांसावित्रीसमुपासिता ॥ स्वपत्नीहस्तदत्तेनपौष्करेणजलेनतु ॥ ७४ ॥ भृंगारेणवरैणै
 वमृन्मयेनापिशंकर ॥ आनीयतज्जलंपुण्यंसंध्योपास्तिर्दिनक्षये ॥ ७५ ॥ समाधिनासमाधेयासप्राणायामपूर्विका ॥ तस्यांकृतायांयत्पुण्यंतच्छृणुह्वहरा
 द्यमे ॥ ७६ ॥ तेनद्वादशवर्षाणिभवेत्संध्यासुवंदिता ॥ अश्वमेधफलंस्नानेदानेदशगुणंतथा ॥ ७७ ॥ उपवासेप्यनंतंचस्वयंप्रोक्तंमयानघ ॥ सावित्र्याः

पुरतोयस्तुदंपत्योभोजनंददेत् ॥ ७८ ॥ तेनाहंभोजितस्तत्रभवामीहनसंशयः ॥ द्वितीयंभोजयेद्यस्तुभोजितस्तेनकेशवः ॥ ७९ ॥ लक्ष्मीसहायोवरदोव
रांस्तस्यप्रयच्छति ॥ उमासहायस्तातीयेभोजितोसिनसंशयः ॥ १८० ॥ अथवायाकुमारीणांभक्त्यादद्याच्चभोजनम् ॥ तस्याःकुलेभवेद्विधान
कदाविच्चदुर्भगा ॥ ८१ ॥ नकन्याजननीक्वापिनभर्तुर्यानवल्लभा ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनसावित्र्यग्रेतुभोजनम् ॥ ८२ ॥ पारत्रमौहिकंवापिकामयद्भिन्नैःसदा ॥
दातव्यंसर्वदाभीष्मकटुतैलविवर्जितम् ॥ ८३ ॥ नचाम्लंनचवैक्षारंस्त्रीणांभोज्यंकदाचन ॥ भक्ष्यंपंचप्रकारंचरसैःसवैस्सुसंस्कृतम् ॥ ८४ ॥ घृतपूर्यःसुप
काश्वबहुक्षीरसमन्विताः ॥ शिखरिणीतथापेयादधिक्षीरसमन्विता ॥ ८५ ॥ आह्लादकारिणीपुंसांस्त्रीणांचातीववल्लभा ॥ धनधान्यांजनोपेतंनारीणांचश
ताकुलम् ॥ ८६ ॥ पूषकंशष्कुलंतस्यांजायतेनात्रंसंशयः ॥ नज्वरोनचसंतापोनदुःखंनवियोगिता ॥ ८७ ॥ असौतारयतेस्वानांकुलानामेकविंशतिं ॥
बंधुभिश्चसुतैश्चैवदासीदासैरनंतकैः ॥ ८८ ॥ पूरितंचकुलंतस्याःपूरिकांयाप्रदास्यति ॥ एधतेचचिरंकलंपुत्रपौत्रसमन्वितम् ॥ ८९ ॥ कुलंचसकलंतस्य
शष्कुलंयःप्रयच्छति ॥ पुत्रिण्योवैदुहितरोबंधुभिः सहितंकुलम् ॥ १९० ॥ शिखरिणीप्रदात्रीणांयुवतीनांसंशयः ॥ मोदतेतुकुलंतस्याःसर्वसिद्धिप्रपूरितम् ॥
॥ ९१ ॥ मोदकानांप्रदानेनएवमाहप्रजापतिः ॥ एतदेवतुगौरीणांभोजनंहरशस्यते ॥ ९२ ॥ सुभगापुत्रिणीसाध्वीधनऋद्धिसमन्विता ॥ सहस्रभोजिनीशं
भोजन्मजन्मभविष्यति ॥ ९३ ॥ पूषानिचैवपुण्यानिकृतानिमधुराणिच ॥ द्राक्षारसप्रधानंचगुडखंडसमन्वितम् ॥ ९४ ॥ शारदेनतुधान्येनकृत्वाखं
डंविमिश्रितत् ॥ स्त्रीणांचैवतुपेयानिभक्ष्याणिचद्विजन्मनाम् ॥ ९५ ॥ इहचाविकवासांसिवर्षायोग्यानि सर्वशः ॥ यानियानिचपेयानितानियोग्यानिदाप
येत् ॥ ९६ ॥ प्रतिपूज्यविधानेनवसुदानैःसकंचुकैः ॥ कुंकुमेनानुलितांग्यःस्रग्दामभिरलंकृताः ॥ ९७ ॥ दत्त्वातूपानहावर्च्योर्नारिकेलंकरेतथा ॥ अ
क्ष्णोश्चैवांजनंदत्वासिंदूरंचैवमस्तके ॥ ९८ ॥ गुडंफलानिहृद्यानिवांछितानिमृदूनिच ॥ हस्तेदत्त्वासपात्राणिप्रणिपत्यविसर्जयेत् ॥ ९९ ॥ स्वयंभुंजीतवैप
श्चात्सबंधुर्बालकैःसह ॥ अथवानैवसंपत्तिस्तीर्थेदानंचभाजनम् ॥ २०० ॥ गृहेगतःप्रदास्यामिहृष्टोदेवप्रसिदिमे ॥ एवमेवपितृणांचआगत्यस्वीयमं
दिरे ॥ २०१ ॥ पिंडप्रदानपूर्वतुश्राद्धंकुर्याद्विधानतः ॥ पितरस्तस्यवैतृप्ताभवंतिब्रह्माणोदिनम् ॥ २०२ ॥ तीर्थादष्टगुणंपुण्यंस्वगृहेददतां
शिव ॥ नचपश्यंतिवैनीचाःश्राद्धंद्विजातिभिःकृतं ॥ २०३ ॥ एकांतेतुगृहेगुप्तेपितृणांश्राद्धमिष्यते ॥ नीचदृष्ट्याहतंतच्चपितृन्नैवोपतिष्ठति ॥ २०४ ॥
तस्मात्सर्वप्रयत्नेनश्राद्धंगुप्तंचकारयेत् ॥ पितृणांतृप्तिदंप्रोक्तंस्वयमेवस्वयंभुवा ॥ २०५ ॥ गौरीभक्त्याधिकायातुशस्ताज्ञातक्रियातुसा ॥ राजसीमनसाज्ञाताज
नानांकीर्तिदायिनी ॥ २०६ ॥ गुप्तंदानंसदादेयमात्मनोहितमिच्छता ॥ पक्वान्नंहृश्यतामेतिदीयमानंजनैर्भुवि ॥ २०७ ॥ दृश्यमानंतुतत्तुष्ट्यैदृश्यतेनेहक

हिंचित् ॥ एकस्मिन् भोजिते विप्रेकोटिर्भवति भोजिता ॥ २०८ ॥ भवनेनात्र संदेहः सत्यं पौराणिकं वचः ॥ तीर्थे तु ब्राह्मणं नैव परीक्षेत कथंचन ॥ २०९ ॥ अन्नार्थि
 नमनु प्राप्तं भोज्यं तं मनुरववीत् ॥ सक्तुभिः पिण्डदानं च संयावैः पायसेन वा ॥ २१० ॥ कर्तव्यमृषिभिर्दृष्टं पिण्या केनैगुदेन वा ॥ तिलपिण्या कर्कैर्दयं भक्ति
 मद्भिर्नैः सदा ॥ २११ ॥ श्राद्धं तत्र तु कर्तव्यमर्घ्यावाहनवर्जितम् ॥ स्वधांतु गृध्राः काकावा नैव दृष्ट्या हरन्ति ते ॥ १२ ॥ श्राद्धं तत्तैर्त्थिकं प्रोक्तं पितृणां तृप्तिदं
 परम् ॥ कर्तव्यं तत्प्रयत्नेन भक्तिरेवात्र कारणम् ॥ १३ ॥ भक्त्या तु ष्यन्ति पितरस्तुष्टाः कामान्दिशन्ति ते ॥ पुत्रं पौत्रं धनं धान्यं कामान्यान्मनसेच्छति ॥ १४ ॥
 भक्त्या चाराधितो दद्याच्चृणां प्रीतः पिता महः ॥ अकालेऽप्यथ काले वा तीर्थे श्राद्धं सदानैः ॥ १५ ॥ प्राप्तैरेव सदा स्नानं कर्तव्यं पितृ तर्पणम् ॥ पिण्डदानं च कर्तव्यं
 पितृणां चातिवल्लभम् ॥ १६ ॥ पितरो हि निरीक्षन्ते गोत्रजं समुपागतम् ॥ आशया परया युक्ताः कांक्षन्तस्सलिलंचते ॥ १७ ॥ विलम्बो नैव कर्तव्यो नैव विघ्नं
 समाचरेत् ॥ अच्छिन्ना सन्ततिस्तेषां सदा कालं भविष्यति ॥ १८ ॥ पितरः पुत्रदातारं वृद्धिं श्राद्धाभिकांक्षिणः ॥ तेन ते सन्ततिच्छेदं न कुर्वन्ति हि कर्हि
 चित् ॥ १९ ॥ अतः श्राद्धं पुरा प्रोक्तं स्वयमेव स्वयं भुवा ॥ गुणोत्तरं तु यत्कार्यं द्विजैः पितृपरायणैः ॥ २२० ॥ तीर्थे क्षेत्रे गृहे वापि संक्रांतौ ग्रहणेऽपि वा ॥ विषु
 वेऽयने चापि जन्मक्षे च प्रपीडिते ॥ २१ ॥ एतान् वै श्राद्धकालांस्तु पुरा स्वायं भुवो ब्रवीत् ॥ कृते श्राद्धे न वै पुंसां पीडा भवति देहजा ॥ २२ ॥ तदा पुत्रकृतं वापि सर्वं त्य
 जति दुष्कृतम् ॥ यथान भविता पीडा ग्रहचोरनृपादिकात् ॥ २३ ॥ दुष्कृतं नश्यते सर्वं परत्र च गतिं शुभाम् ॥ लभते नात्र संदेहः प्रजापतिवचो यथा ॥ २४ ॥
 कृते युगे पुष्कराणि त्रेतायां नैमिषं स्मृतम् ॥ द्वापरे च कुरुक्षेत्रं कलौ गंगां समाश्रयेत् ॥ २५ ॥ दुष्करः पुष्करे वा सोऽदुष्करं पुष्करे तपः ॥ यदन्यत्र कृतं पापं ती
 र्थे तद्यातिलाघवम् ॥ २६ ॥ न तीर्थं कृतमन्यत्र क्वचित् पापं व्यपोहति ॥ सायं प्रातः स्मरेद्यस्तु पुष्कराणि कृताञ्जलिः ॥ २७ ॥ उपस्पृष्टं भवेत्तेन सर्वं तीर्थेषु
 भारत ॥ सायं प्रातरुपस्पृश्य पुष्करे नियतेन्द्रियः ॥ २८ ॥ ऋतून् सर्वानवाप्नोति ब्रह्मलोकं च गच्छति ॥ द्वादशाब्दं द्वादशाहं मासं मासार्धमेव च ॥ २९ ॥ यो
 वसेत्पुष्करे नित्यं स गच्छेत्परमां गतिम् ॥ सर्वेषामेव लोकानां ब्रह्मलोकोपरिस्थितः ॥ ३० ॥ यइच्छेत्पुष्करं गन्तुं सोऽनुसेवेत्तपुष्करम् ॥ यथालोमविलो
 माभ्यां तथा व्यस्तसमस्तयोः ॥ ३१ ॥ स्नातस्तु पुष्करे सम्यक्कोट्याश्च फलमश्नुते ॥ विधिवत्क्रियमाणेषु सर्वतीर्थेषु यत्फलम् ॥ ३२ ॥ पुष्करालोक
 नादेवनरः प्राप्नोति तत्फलम् ॥ दशकोटि सहस्राणि तीर्थानां वैमहीतले ॥ ३३ ॥ सान्निध्यं पुष्करे तेषां त्रिसंध्यं कुरुन्दन ॥ यावत्तिष्ठन्ति गिरयो यावत्तिष्ठन्ति साग
 राः ॥ ३४ ॥ तावत्पुष्करमृत्यूनां ब्रह्मलोको न संशयः ॥ जन्मान्तरसहस्रैश्च आजन्म मरणान्तिकम् ॥ ३५ ॥ निर्देहे दुष्कृतं सर्वं सकृत्स्नात्वा तु पुष्करे ॥ पुष्करं
 दुष्करं क्षेत्रं सर्वपापप्रणाशनम् ॥ ३६ ॥ इदानीं शृणु मे राजन् पञ्चपातकनाशनम् ॥ यजनं देवदेवस्य ब्रह्मपुत्रवसुप्रदम् ॥ ३७ ॥ इह जन्मनि दारिद्र्य

व्याधिकुष्ठादिपीडितः ॥ अलक्ष्मीवानपुत्रस्तुयोभवेत्पुरुषोभुवि ॥ ३८ ॥ तस्यसद्योभवेच्छक्ष्मीरायुःपूर्णसुतास्सुखम् ॥ कृत्वातुमण्डलगतंलोकपालसमन्वि-
तम् ॥ ३९ ॥ ब्रह्माणंतुपरंदेवयःपश्यतिविधानतः ॥ पूजितंनवनाभेनमन्त्रमूर्तिमयोनिजम् ॥ ४० ॥ कार्तिकेमासिशुक्लायांपौर्णमास्यांविशेषतः ॥ सर्वा-
मुवायजेदेवंपूर्णिमासुविधानतः ॥ ४१ ॥ संक्रान्तौचमहाबाहोचन्द्रसूर्यग्रहेपिवा ॥ यःपश्यतिविमुदेवंपूजितंगुरुणानृप ॥ ४२ ॥ तस्यसद्योभवेत्तुष्टिःपापध्वंसश्च
जायते ॥ समान्योदेवतानांचभवतीहनराधिप ॥ ४३ ॥ ब्राह्मणक्षत्रियविशांभक्तानांतुपरीक्षणम् ॥ संवत्सरंगुरुःकुर्याज्जातिशौचक्रियादिभिः ॥ ४४ ॥
उपपन्नमितिज्ञात्वाहृदयेनावधारयेत् ॥ तेपिभक्तियुताध्यात्वात्वाचार्यपरमेश्वरम् ॥ ४५ ॥ संवत्सरंगुरौभक्तिकुर्युर्विष्णौयथातथा ॥ प्रसादयेयुश्चततः
पूर्णेसंवत्सरेगुरुम् ॥ ४६ ॥ भगवंस्त्वत्प्रसादेनसंसारार्णवतारणम् ॥ परब्रह्मोपासनेनविर्च्याराधनेनच ॥ ४७ ॥ सहस्रशीर्षजप्येनमण्डल
ब्राह्मणेनच ॥ ध्यानेनस्यात्तथास्माकमुपदेशःप्रदीयताम् ॥ ४८ ॥ इच्छामोवैदिकीलक्ष्मींविशेषेणप्रसद्यताम् ॥ अभ्यर्थितोगुरुस्त्वेवंमेधावी-
तैस्तदाततः ॥ ४९ ॥ यथाविधिसमभ्यर्चेद्ब्रह्माणंविष्णुमग्रतः ॥ तेवद्धनेत्राःस्वाप्यास्तुकार्तिकस्यचतुर्दशीम् ॥ २५० ॥ ब्राह्मेमुहूर्तैचोत्था-
यवद्धपद्मासनास्तुते ॥ ध्यात्वागुरुंसहस्रारेश्वेतवस्त्रोपवीतकम् ॥ ५१ ॥ श्वेतमाल्यांबरधरंश्वेतगंधानुलेपनम् ॥ निर्गम्यचवह्निर्नद्यांकुर्युर्नित्यमत-
न्द्रिताः ॥ ५२ ॥ क्षीरवृक्षोत्थमाचार्योदापयेदन्तधावनम् ॥ तेचतंभक्षयेयुर्हिनदीं गत्वासमुद्रगाम् ॥ ५३ ॥ इतरद्वातटाकंवागृहेवापिविधानतः ॥ तद्भ-
क्षयेयुर्मंत्रेणमंत्रितंपरमोष्ठिनः ॥ ५४ ॥ आपोहिष्ठेतिमंत्रेणसप्तकृत्वोभिमंत्रितं ॥ देवस्यत्वेतिवैजस्वायुंजानेतिकरेन्यसेत् ॥ ५५ ॥ इरावत्येतिप्रक्षाल्यब्रह्मोदने-
तिवैमुखे ॥ भक्षयित्वाक्षिपेद्दूरंपतितंचनिरीक्षयेत् ॥ ५६ ॥ सम्मुखंप्राङ्मुखंवापिविदिशंचापिवागतम् ॥ संमुखेदेवतालब्धिर्मंत्रसिद्धिश्चजायते ॥ ५७ ॥
पराङ्मुखेदंतकाष्ठेसर्वदेवाःपराङ्मुखाः ॥ उत्तरेणगतेतस्मिन्सिद्धिर्भवतिवानवा ॥ ५८ ॥ दक्षिणेनभवेन्मृत्युर्गुरोस्तस्यनसंशयः ॥ प्रेक्ष्याशुभंस्वपेद्भू-
मौदेवदेवस्यसन्निधौ ॥ ५९ ॥ स्वप्नान्दृष्ट्वागुरोरग्रेश्रावयेयुर्विचक्षणाः ॥ ततःशुभाशुभंतत्रलक्षयेत्परमोगुरुः ॥ २६० ॥ पौर्णमास्यामथस्नात्वाततोदेवा-
लयं व्रजेत् ॥ गुरुश्चमण्डलंभूमौकल्पितायांतुवर्तयेत् ॥ ६१ ॥ लक्षणैर्विविधैर्भूमिलक्षयित्वाविधानतः ॥ षोडशारंलिखेत्पद्मंनवधारमथापिवा ॥ ६२ ॥
अष्टपत्रमथोवापिलिखित्वादृश्येद्बुधः ॥ नेत्रबंधंतुकुर्वीतसितवस्त्रेणयत्नतः ॥ ६३ ॥ वर्णानुक्रमतःशिष्यान्पुष्पहस्तान्प्रवेशयेत् ॥ नवनाभंयदाकुर्या-
न्मण्डलंवर्णकैर्बुधः ॥ ६४ ॥ इंद्राणीपूर्वकंदेवभिर्द्रुमैर्द्र्यांतुपूजयेत् ॥ लोकपालैःसमंतद्रुमैःसंपूजयेन्नृपः ॥ ६५ ॥ दिशिवह्नेर्यमंयाम्यांनैर्ऋत्यांचैवानिर्ऋतिम् ॥
वरुणंवारुणाश्यांवायुंवायव्यगोचरे ॥ ६६ ॥ धनदंचोत्तरेन्यस्यरुद्रमीशानगोचरे ॥ कमण्डलुंपूर्वतोहिंसुचंवैदक्षिणेतथा ॥ ६७ ॥ हंसंवैपश्चिमायांतुउत्तरा

यांसुवन्तथा ॥ आग्नेय्यांचब्रसींदद्यान्नैर्ऋत्यां पादुके तथा ॥ ६८ ॥ वायव्यां योगपट्टं च ऐशान्यां च गलंतिकाम् ॥ विष्णुस्तु पूर्वतः पूज्यो दक्षिणे चापिशंकर ॥ ६९ ॥ पश्चिमे तु विदेव ऋषयश्चोत्तरे तथा ॥ मध्ये स्वयं पद्मजन्मा सावित्री दक्षिणे तथा ॥ ७० ॥ उत्तरे चैव गायत्री देवी पद्मदलेक्षणा ॥ ऋग्वेदं पूर्वतो न्यस्य यजुर्वेदं च दक्षिणे ॥ ७१ ॥ पश्चिमे सामवेदं च अथर्वचोत्तरे तथा ॥ इति हासपुराणानि च्छंदो ज्यौतिषमेव च ॥ ७२ ॥ धर्मशास्त्राणि चान्यानि इंद्रादिदिक्षु विन्यसेत् ॥ पूर्वपत्रे बलं पूज्यप्रद्युम्नं दक्षिणे दले ॥ ७३ ॥ पश्चिमे चानिरुद्धं च वासुदेवमथोत्तरे ॥ पूर्वतो वामदेवं च सद्योजातं तु दक्षिणे ॥ ७४ ॥ ईशानं पश्चिमे स्थाप्य तत्पुरुषं चोत्तरे तथा ॥ अघोरस्सर्वतः पूज्य एषा पूजा तु मंडले ॥ ७५ ॥ पूर्वतो भास्करं पूज्य दक्षिणे न दिवाकरं ॥ प्रभाकरं पश्चिमे तु ग्रहराजमथोत्तरे ॥ ७६ ॥ एवं पूज्यविधानेन ब्रह्माणं परमेश्वरम् ॥ दिङ्मंडले तु विन्यस्य अष्टौ कुंभान् विधानतः ॥ ७७ ॥ ब्राह्मं तु कलशं मध्ये नवमं तत्र कल्पयेत् ॥ स्नापयेन्मुक्तिकामं तु ब्रह्मणो वैघटे न तु ॥ ७८ ॥ श्रीकामं वैष्णवे नेह कलशे न तु पार्थिव ॥ राज्यार्थिनं स्नापयेच्च ऐंद्रेण कलशे न तु ॥ ७९ ॥ द्रव्यप्रतापकामं तु आग्नेयघटवारिणा ॥ मृत्युंजयविधानाय याम्येन स्नापयेन्नरम् ॥ ८० ॥ दुष्टप्रध्वंसनाया लं नैर्ऋतेन विधीयते ॥ स्नापयेद्धारुणेनाशुपापनाशाय मानवं ॥ ८१ ॥ शरीरारोग्यकामं तु वायव्येनाभिषेचयेत् ॥ द्रव्यसंपत्तिकामस्य कौबेरेण विधीयते ॥ ८२ ॥ रौद्रेण ज्ञानकामस्य लोकपालघटास्त्वमे ॥ एकैकेन नरः स्नात्वा सर्वदोषविवर्जितः ॥ ८३ ॥ जायते ब्रह्मसदृशो राजा सद्योऽथवानरः ॥ अथवा दिक्षु सर्वासु यथा संख्येन लोकपान् ॥ ८४ ॥ पूजयेत्तु स्वनाम्ना तु कुंभैरेव विधानतः ॥ एवं संपूज्य देवांस्तु लोकपालान् प्रसन्नधीः ॥ ८५ ॥ पश्चात्परीक्षितान् शिष्यान् बद्धनेत्रान् प्रवेशयेत् ॥ दग्ध्वाग्नेय्याधारणया वायुना विधुनेत्ततः ॥ ८६ ॥ सोमेनाप्यायितान् कृत्वा श्रावयेत्समयांस्ततः ॥ ननिंद्याद्ब्राह्मणान् देवान् विष्णुं ब्रह्माणमेव च ॥ ८७ ॥ इंद्रमादित्यमग्निं च लोकपालान् ग्रहांस्तथा ॥ गुरुं च ब्राह्मणं वापि मुनींश्च पूर्वदीक्षितम् ॥ ८८ ॥ एवं तु समयान् श्राव्य पश्चाद्धोमं तु कारयेत् ॥ ॐ नमो भगवते ब्रह्मणे सर्वरूपिणे हुं फट् स्वाहा ॥ ८९ ॥ षोडशाक्षरमंत्रेण होमयेज्ज्वलितेन ले ॥ गर्भाधानादिकाः सर्वा आहुतीस्संप्रदापयेत् ॥ ९० ॥ तिसृभिस्तु व्याहृतिभिर्देवदेवस्य सन्निधौ ॥ होमांते दीक्षितः पश्चाद्दापयेद्गुरुदक्षिणाम् ॥ ९१ ॥ हस्त्यश्वयानशकटहेमधान्यादिकं नृप ॥ दापयेद्गुरवे प्राज्ञो मध्यमे मध्यमं तथा ॥ ९२ ॥ दापयेदपरे युग्मं सहिरण्यं तु तद्गुरोः ॥ एवं कृते तु यत्पुण्यं महत्संजायते तथा ॥ ९३ ॥ तन्न शक्यं निगदितुमपि वर्षशतैरपि ॥ दीक्षितोऽथ पुरा भूत्वा पाद्वैशृण्याद्यदि ॥ ९४ ॥ तेन वेदाः पुराणानि सर्वमंत्रास्संग्रहाः ॥ जप्तास्स्युः पुष्करे तीर्थे प्रयागे सिंधुसागरे ॥ ९५ ॥ देवहृदे कुरुक्षेत्रे वाराणस्यां विशेषतः ॥ ग्रहणे विषुवे चैव यत्फलं जपतां भवेत् ॥ ९६ ॥ फलं शतगुणं तच्च पुष्करस्थं पितामहम् ॥ दृष्ट्वा प्राप्नोति विविधान् कामान् कामयते यदि ॥ ९७ ॥ पूजां वैधानिकीं

कृत्वादीक्षितोयःशृणोति च ॥ देवा अपितपःकृत्वाध्यायंति च वदन्ति च ॥ ९८ ॥ कदा मे भारते वर्षे जन्म स्यादिति पार्थिव ॥ दीक्षिताश्च भविष्यामः पात्रं
श्रोष्यामहे कदा ॥ ९९ ॥ पात्रं तु षोडशात्मानं न्यस्य देहे कदा वयम् ॥ यास्यामस्तु परं स्थानं यद्भवान् पुनर्भवेत् ॥ ३०० ॥ एवं जल्पन्ति विबुधा मनसा चिन्तयं
ति च ॥ ब्रह्म यज्ञं च कार्त्तिक्यां कदा द्रक्ष्यामहे नृप ॥ १ ॥ एवं ते विधिरुद्दिष्टो मया यंकुरु सत्तम ॥ देवगंधर्वयक्षाणां सर्वदा दुर्लभो ह्यसौ ॥ २ ॥ एवं यो वेत्ति तत्त्वेन
यश्च पश्यति मंडलम् ॥ यश्चेमं शृणुयाच्चैव सर्वमुक्ता इति श्रुतिः ॥ ३ ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि रहस्यमिदमुत्तमम् ॥ येन लक्ष्मीर्धृतिस्तुष्टिः पुष्टिश्चापि भवेत्
णाम् ॥ ४ ॥ सर्वे ग्रहास्सदा सौम्या जायन्ते येन पार्थिव ॥ आदित्यवारं हस्तेन पूर्वमादाय भक्तिः ॥ ५ ॥ भक्तैकेन क्षिपेत्तावद्यावत्सप्तचक्रं खया ॥ ततस्तु
सप्तमे पूर्णे कुर्याद्ब्राह्मणभोजनम् ॥ ६ ॥ आदित्यं चैव सौवर्णं कृत्वा यत्नेन मानवः ॥ रक्तवस्त्रयुगच्छत्रं च त्रिकां पादुके तथा ॥ ७ ॥ उपानहौ च दातव्यं स्थापयेत्ता
म्रभाजने ॥ घृतेन स्नपनं कृत्वा संपूर्णं गद्विजातये ॥ ८ ॥ दापयेत्कृत्य विदुषे ब्राह्मणाय विशेषतः ॥ एवं कृतौ फलं तस्य भवेदारोग्यमुत्तमम् ॥ ९ ॥ द्रव्यसं
पत्समग्राप्तिरिति पौराणिकी क्रिया ॥ अवि संवादिनी चेयं शांतिपुष्टिप्रदानृणाम् ॥ ३१० ॥ तद्वच्चित्रासु संगृह्य सोमवारं विचक्षणः ॥ रात्रिभक्षः क्षिपेदष्टौ सोम
वारान्प्रयत्नतः ॥ ११ ॥ प्रत्येकं ब्राह्मणभोज्या यथा शक्तिविचक्षणाः ॥ नवमे तु ततः पूर्णे कुर्याद्ब्राह्मणभोजनम् ॥ १२ ॥ वस्त्रयुगं च दातव्यं ततः सोमं प्रदापयेत् ॥
कांस्यभाजनसंस्थं तु क्षीरसंपूरितं ततः ॥ १३ ॥ तद्वच्छत्रं पादुके च तथा उपानत्समन्वितम् ॥ संपूर्णं गायदातव्यं ब्राह्मणाय विशेषतः ॥ १४ ॥ स्वात्यामंगारकं पूज्य
क्षपयेन्नक्तभोजनैः ॥ अष्टावेवं च यावच्च कुर्याद्ब्राह्मणभोजनम् ॥ १५ ॥ अंगारकं च सौवर्णं स्थापितं ताम्रभाजने ॥ दापयेद्ब्राह्मणायथ संपूर्णं गायचै
व हि ॥ १६ ॥ नक्षत्रानुक्रमेणैव क्षिपेन्नक्तानि सप्त वै ॥ अष्टमे तु क्रमात्खेटान् सौवर्णान् दापयेद्बुधः ॥ १७ ॥ अग्निकार्यं च कुर्वीत यथा दृष्टं विधानतः ॥ एवं कृते भवे
द्यद्वैतत्रिवोधनराधिप ॥ १८ ॥ असौम्याश्च ग्रहास्सर्वे सौम्यरूपा भवन्ति च ॥ सर्वे रोगा विनश्यन्ति तुष्टिमायान्ति देवताः ॥ १९ ॥ न विरुन्धन्ति तं नागाः पितरस्त
र्पितास्तथा ॥ दुस्स्वप्ननाशो भवति शृण्वतां पठतां तथा ॥ ३२० ॥ यदि भौमो रविसुतो भास्करो राहुणा सह ॥ केतुश्च मूर्ध्नि तिष्ठति रौद्राः पीडाकरा ग्रहाः ॥ २१ ॥
अनेन कृतमात्रेण सौभाग्या भवन्ति हि ॥ य एवं कुरुते राजन् सदा भक्तिसमन्वितः ॥ २२ ॥ तस्य सानुग्रहाः सर्वे शांतिं चच्छन्ति नान्यथा ॥ इनैश्च रं राहुकेतू लो
हपात्रेषु विन्यसेत् ॥ २३ ॥ लोहेन कारयेच्चैनान् ब्राह्मणेभ्यश्च दापयेत् ॥ कृष्णं वस्त्रयुगं देयमेतेषां प्रीणनाय वै ॥ २४ ॥ सौवर्णांश्च दातव्याः शांतिं श्रीविजयेप्सु
भिः ॥ व्रतांते सर्वे एते हि ग्रहास्सौवर्णकानृप ॥ २५ ॥ दातव्याः शांतिमिच्छद्भिर्ब्रतांते द्विजभोजनम् ॥ यथा शक्तिदक्षिणा च ग्रहाणां प्रीतये तथा ॥ २६ ॥ अल्पायासे
नरा जेद्रसर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ शंकराज्ञानमन्विच्छेदारोग्यं भास्करात्तथा ॥ २७ ॥ हुताशनाद्धनमिच्छेद्भक्तिमिच्छेज्जनार्दनात् ॥ ब्राह्मयं पितामहाच्चै

वसर्वजन्तुप्रशांतिदम् ॥२८॥ भीष्मउवाच ॥ यस्त्वयाकथितोयज्ञोयज्वनांतुफलमहत् ॥ तथायुषस्स्वल्पतयाअन्यैःप्राप्तुंनशक्यते ॥२९॥ स्वल्यायासे
 नयत्पुण्यसंवत्सरमुपोषजम् ॥ भवेत्तन्मेमुनिश्रेष्ठकथयस्वमहाफलम् ॥३०॥ पुलस्त्यउवाच ॥ इदमर्थमहाराजश्वेतोराजामहायशाः ॥ वसिष्ठं पृष्ठवान्प्रश्नं
 क्षुधयापीडितोभृशम् ॥३१॥ आसीदिलावृतेवर्षेश्वेतोराजामहाबलः ॥ समर्हीसकलांजिग्येसप्तद्रुपांसपत्तनाम् ॥३२॥ ब्रह्मपुत्रोवसिष्ठश्चआसीत्तस्यपुरोहितः ॥
 सकदाचिन्नृपश्रेष्ठोजित्वापरमधार्मिकः ॥३३॥ पुरोहितमुवाचेदंवसिष्ठंजपतांवरम् ॥ श्वेतउवाच ॥ भगवन्नश्वमेधानांसहस्रंकर्तुमुत्सहे ॥३४॥ सुवर्णरूप्यर
 त्नानांदानंकर्तुंद्विजातिषु ॥ पृथिव्यामन्नदानंतुदातुन्नेच्छामिवैगुरो ॥३५॥ नान्नेनकिंचिद्वत्तेनदत्तेहोमिद्विजेप्रभो ॥ नकिंचिद्वस्त्वितिज्ञात्वानदत्तं
 त्कदाचन ॥३६॥ रक्तवस्त्रमलंकारंग्रामांश्चनगराणिच ॥ अददाद्ब्राह्मणेभ्योऽसौश्वेतोराजामहायशाः ॥३७॥ नान्नंजलंतेनराज्ञादत्तमासीत्कदाचन ॥ ततो
 श्वमेधैर्वहुभिर्यज्वासौनृपसत्तम ॥३८॥ स्वर्गगतःपुण्यजितंतपस्तत्स्वार्बुदत्रयम् ॥ ब्राह्मसिलोकतांप्राप्तःसर्वालंकारभूषितः ॥३९॥ नृत्यंत्यप्ससस्तत्रगायंते
 सिद्धयोषितः ॥ तुंबुरुर्नारदस्तत्रद्रावप्यनुगतौसदा ॥४०॥ अगायेतांमहाप्राज्ञौमुनयश्चतपोन्विताः ॥ वेदोक्तमंत्रैःस्तुन्वंतिअनेकक्रतुयाजिनम् ॥४१॥
 एवंविभवयुक्तस्यराज्ञस्तस्यमहात्मनः ॥ क्षुधयापीड्यतेदेहंतृष्णयाचविशेषतः ॥४२॥ सतयापीड्यमानस्तुक्षुधयाराजसत्तमः ॥ विमानेनाप्यसौ
 स्वर्गंत्यक्त्वागादृक्षपर्वतम् ॥४३॥ यत्रात्ममूर्तिस्तत्रागात्पुरादग्धामहावने ॥ तत्रास्थीनिस्वयंगृह्णालिहन्नास्तेसपार्थिवः ॥४४॥ पुनर्विमानमारु
 ह्यययौनाकंनराधिपः ॥ अथकालेनमहतासराजासांशितव्रतः ॥४५॥ स्वान्यस्थीनिलिहन्द्दष्टोवसिष्ठेनपुरोधसा ॥ उक्तश्चकिन्नुराजेंद्रस्वास्थिभक्षो
 नराधिप ॥४६॥ एवमुक्तस्ततोराजावसिष्ठेनमहर्षिणा ॥ उवाचवचनंचेदंश्वेतोराजाथतमुनिम् ॥४७॥ भगवंस्तृक्षुधार्तोहमन्नदानंपुराम
 या ॥ नदत्तमुनिशार्दूलतेनमांशुत्प्रवाधते ॥४८॥ एवमुक्तस्तदाराजावसिष्ठोमुनिपुंगवः ॥ उवाचतंनृपंभूयोवाक्यमेतन्महामुनिः ॥४९॥ किं
 तेकरोमिराजेंद्रक्षुधितस्यविशेषतः ॥ वस्तुकस्यापिकिंचिद्विनादत्तमुपतिष्ठति ॥५०॥ रत्नहेमप्रदानेनभोगवान्जायतेनरः ॥ अन्नदानप्रदाने
 नसर्वकामैःप्रदीपितः ॥५१॥ तन्नदत्तंत्वयाराजन्स्तोकंमत्त्वानराधिपः ॥ श्वेतउवाच ॥ अदत्तस्यचसंभूतिर्यथाभवतिमेगुरो ॥५२॥ वसि
 ष्ठत्वत्प्रसादेनतन्ममाचक्ष्वपृच्छतः ॥ वसिष्ठउवाच ॥ अस्त्येकंकारणंयेनजायतेनात्रसंशयः ॥५३॥ तच्छृणुष्वनरव्याघ्रकथ्यमानंम
 यातव ॥ आसीद्राजापुराकल्पेविनीताश्वेतिकीर्तितः ॥५४॥ सचाश्वमेधमारेभेयज्ञंकर्तुंवरंनृपः ॥ यजनांतेद्विजेंद्रेभ्योदत्तंगोश्वादिवाचितम्
 ॥५५॥ नान्नंदत्तंतेनकिंचित्स्वल्पंमत्वायथात्वया ॥ ततःकालेनमहतामृतोसौजाह्नवीतटे ॥५६॥ मायापुर्याविनीताश्वःसार्वभौमोऽभव

नृपः ॥ स्वर्गचगतवान्सोपियथाराजाभवान्प्रभो ॥ ५७ ॥ असावपिक्षुधाविष्टएवमेवागतोभवत् ॥ मर्त्यलोकेनदीतीरेगंगायांनीलपर्वते ॥ ५८ ॥
 विमानेनार्कवर्णेनभास्वतादेववचनम् ॥ ददर्शतत्स्वकंदेहंतथास्वंचपुरोहितम् ॥ ५९ ॥ होतारंब्राह्मणं नामयजंतं जाह्नवीतटे ॥ तं दृष्ट्वासावपि पुनः प
 र्यपृच्छद्विजोत्तमम् ॥ ६० ॥ क्षुधायाः कारणं राजन्सहोतातमुवाचह ॥ तिलधेनुंचवैराजन्घृतधेनुंचसत्तम ॥ ६१ ॥ जलधेनुंचधेनुंचरसधेनुंचपार्थिव ॥
 देहिशीघ्रयेनभवांस्तृष्टक्षुधावर्जितोदिवि ॥ ६२ ॥ रमेतयावदादित्यस्तपतेदिविचंद्रमाः ॥ एवमुक्तस्ततो राजातंपुनः पृष्टवानिदम् ॥ ६३ ॥ तिलधेनुस्थि
 तिं ब्रूहि तथा कृत्वा ददाम्यहम् ॥ पुरोहित उवाच ॥ विधानं तिलधेनोस्तु तच्छृणुष्व नराधिप ॥ ६४ ॥ धेनुस्स्यात् षोडशाढ्यचतुर्भिर्वत्सको भवेत् ॥ इक्षुदंड
 मयाः पादादन्ताः पुष्पमयाः शुभाः ॥ ६५ ॥ नासागंधमयी तस्या जिह्वा गुडमयी तथा ॥ पुच्छे स्रक् कल्पनीया स्याद्द्व्यंटाभरणभूषिता ॥ ६६ ॥ ईदृशीं कल्प
 यित्वा तु स्वर्णशृंगी तु कल्पयेत् ॥ रौप्यसुरांकां स्थदोहां पूर्वधेनुविधानतः ॥ ६७ ॥ कृत्वा तां ब्राह्मणायां शुदापयेन्मंत्रतो नृप ॥ स्थितां कृष्णाजिने धेनुं
 वा सोभिर्गोपितां शुभाम् ॥ ६८ ॥ सूत्रेणासूत्रितां कृत्वा पंचरत्नसमन्विताम् ॥ सर्वौषधिसमायुक्तां मंत्रपूतां तु दापयेत् ॥ ६९ ॥ अन्नं मे जायतां सद्यः
 पानं सर्वरसास्तथा ॥ कामान् संपादयास्माकं तिलधेनो द्विजेर्पिता ॥ ७० ॥ गृह्णामि देवित्वां भक्त्या कुटुम्बार्थे विशेषतः ॥ देहिकामान्वितान् सर्वांस्तिल
 धेनो नमोस्तुते ॥ ७१ ॥ एवं विधानतो दत्ता तिलधेनुर्नृपोत्तम ॥ सर्वकामसमावाप्तिं कुरुते नात्र संशयः ॥ ७२ ॥ जलधेनुस्तथैवेह कुंभैरेव प्रकल्पिता ॥ दत्ता
 तु विधिना कामान् सद्यः सर्वान् प्रयच्छति ॥ ७३ ॥ धेनुशतं तथा दत्तं पूर्णिमानियमेन हि ॥ सावित्री इव वै स्वर्गैः सर्वकामप्रदा भवेत् ॥ ७४ ॥ घृतधेनुस्तथा दत्ता
 विधानेन विचक्षणैः ॥ सर्वकामसमावाप्तिं कुरुते कांतिदा भवेत् ॥ ७५ ॥ रसधेनुस्तथा दत्ता कार्तिके मासि पार्थिव ॥ सर्वां कामान् प्रयच्छेत्तु नित्यं सागतिदां भ
 वेत् ॥ ७६ ॥ एतत्ते सर्वमारुह्या तं समासाद्बहुविस्तरम् ॥ अपारं फलमुद्दिष्टं ब्रह्मणा सर्वकर्मणा ॥ ७७ ॥ तृष्ण्याक्षुधयायद्वा पीडितो राजसत्तम ॥ तद्दानं कार्ति
 के देयं पूर्वदेहिनराधिप ॥ ७८ ॥ ब्रह्मांडं सर्वसंपन्नं भूत रत्नौषधीयुतम् ॥ देवदानवयक्षैश्च युक्तमेतत्सदा विभो ॥ ७९ ॥ एतत्तु सकलं कृत्वा सर्वतोरजतान्वितम् ॥
 सुरत्नसूर्यचंद्राढ्यं कार्तिके द्वादशी दिने ॥ ८० ॥ अथवा पंचदश्यां तु कार्तिकस्यैव नान्यतः ॥ पुरोहिताय गुरवे दापयेद्भक्तिमान्नरः ॥ ८१ ॥ ब्रह्मांडोदरवर्ती
 नियानिभूतानि पार्थिव ॥ तानि दत्तानि वै तेन समासात्कथितं तव ॥ ८२ ॥ यद्यज्ञैर्यजतो राजन्समाप्तवरदक्षिणैः ॥ सर्वफलं तत्खंडस्य ब्रह्मांडस्य विशेषतः
 ॥ ८३ ॥ यः पुनः सकलं चेदं ब्रह्मांडं प्रदिशेन्नरः ॥ तेन जप्तं हुतं दत्तं पठितं कीर्तितं भवेत् ॥ ८४ ॥ राजोवाच ॥ विधिं ब्रह्मांडदानस्य कृत्वा तत्सोक्षमा भवेत् ॥
 कालं देशं विप्रतीर्थं सर्वत्वं वद मे न च ॥ ८५ ॥ कृतेन येन सर्वस्य फलभागी भवाम्यहम् ॥ कुत्सितस्यास्य भावस्य सोक्षस्यादचिराच्च मे ॥ ८६ ॥ वसिष्ठ उवाच

एवंश्रुत्वाततोराजन्पुरोधास्तस्यसद्विजः ॥ ब्रह्मांडंकारयामाससौवर्णसर्वधातुभिः ॥ ८७ ॥ युतंनिष्कसहस्रेणपद्मंतत्रह्यकल्पयत् ॥ तत्रब्रह्मातस्यमध्येप
 द्मरागैरलंकृतः ॥ ८८ ॥ सावित्र्याचैवगायत्र्याऋषिभिर्मुनिभिःसह ॥ नारदाद्याःसुताःसर्वइन्द्राद्याश्चदिवौकसः ॥ ८९ ॥ सौवर्णविग्रहाःसर्वेब्रह्मणस्तुपुरःसराः ॥
 वराहरूपीभगवान्लक्ष्म्यासहसनातनः ॥ ९० ॥ नीलंमरकतंचैवभूषायांतस्यकारयेत् ॥ गोमैदैस्तस्यवैशोभांकारयेत्तच्चबुद्धिमान् ॥ ९१ ॥ मांत्तिकैश्चा
 पिसोमस्यशोभांवज्रैर्दिवाकरे ॥ ग्रहाणांचैवसर्वेषांसुवर्णानिचदापयेत् ॥ ९२ ॥ स्वर्णात्सप्तगुणंरौप्यंरौप्यात्ताम्रंतथाविधम् ॥ ततःसप्तगुणंकार्यं
 कांस्यंसप्तगुणंतथा ॥ ९३ ॥ कांस्यात्सप्तगुणंकार्यंत्रपुचैवनराधिप ॥ त्रपुसप्तगुणंसीसंसीसाल्लोहंचकारयेत् ॥ ९४ ॥ सप्तद्वीपास्समुद्राश्चसप्तवै
 कुलपर्वताः ॥ अनयासंख्ययाकृत्वानिपुणैःशिल्पिभिस्ततः ॥ ९५ ॥ पादपादीनिभूतानिराजतान्येवकारयेत् ॥ आरण्यानिचसत्त्वानिसौवर्णा
 निचकारयेत् ॥ ९६ ॥ वृक्षान्वनरूपतीन्गुल्मतृणपर्णानिवीरुधः ॥ सर्वप्रकल्प्यविधिवर्तीर्थेदेयंविचक्षणैः ॥ ९७ ॥ कुरुक्षेत्रेगयायांचप्रयागेऽमरकं
 टके ॥ द्वावत्यां प्रभासेचगंगाद्वारेचपुष्करे ॥ ९८ ॥ तीर्थेष्वेतेषुवैदेयंग्रहणेशशिसूर्ययोः ॥ दिनच्छिद्रेषुसर्वेषुअयनेदक्षिणोत्तरे ॥ ९९ ॥ व्यतीपाते
 बहुगुणंविषुवेचविशेषतः ॥ दातव्यमेतद्वाजेंद्रविचारंनैवकारयेत् ॥ १०० ॥ शालाग्रिहोत्रिणंकृत्वासुरूपंचगुणान्वितम् ॥ सपत्नीकंचसंपूज्यभूष
 यित्वाचभूषणैः ॥ १ ॥ पुरोहितंमुख्यतमंकृत्वान्येचतथाद्विजाः ॥ चतुर्विंशद्गुणोपेताःसपत्नीकानिमंत्रिताः ॥ २ ॥ अंगुलीयानिचतथाकर्णवेष्टंच
 दापयेत् ॥ एवंविधांस्तुतान्पूज्यतेषामग्रेसुसंस्थितः ॥ ३ ॥ अष्टांगप्रणिपातेनप्रणम्यचपुनःपुनः ॥ पुरोहितायपुरतःकृत्वावैकरसंपुटम् ॥ ४ ॥
 यूयंवैब्राह्मणाःप्रीतामैत्रत्वेनानुगृह्यत ॥ सौमुख्येनद्विजश्रेष्ठाभूयःपूततरस्त्वह ॥ ५ ॥ भवतांप्रीतियोगेनस्वयंप्रीतःपितामहः ॥ ब्रह्मांडेनतुदत्तेनतोषयातु
 जनार्दनः ॥ ६ ॥ पिनाकपाणिर्भगवान्शक्रश्चत्रिदशेश्वरः ॥ एतेतोषंसमायांतुअनुध्यानाद्विजोत्तमाः ॥ ७ ॥ एवंस्तुत्वाततोराजाब्राह्मणान्वेदपारगान् ॥
 ब्रह्माण्डंतुगुरोःप्रादात्सविधानंपुनःक्षणात् ॥ ८ ॥ सर्वकामैस्ततस्तृप्तोययौस्वर्गंनराधिपः ॥ तैनैवगुरुणातच्चविभक्तंब्राह्मणैःसह ॥ ९ ॥ दत्तंतेनापिचान्येभ्योब्रह्मां
 ङंचनराधिप ॥ ब्रह्मांडेभूमिदानेचग्राहीचैकोनवैभवेत् ॥ १० ॥ गृह्णन्दोषमवाप्नोतिब्रह्महत्यांसंशयः ॥ सर्वेषांचैवप्रत्यक्षंदातव्यंपरिकीर्त्यवै ॥ ११ ॥ दी
 यमानंचपश्यंतितेपिपूताभवंतिहि ॥ दर्शनादेवतेमुक्ताभवंत्येवनशयः ॥ १२ ॥ याभीमद्वादशीप्रोक्तास्वर्णतोयंमृगाजिनं ॥ एतानिकृत्वापश्यन्तुदृष्टैरेतैः
 क्रियाफलं ॥ १३ ॥ अयत्नादेवलभ्येतकर्तुंश्रैवसलोकता ॥ सदागावःप्रणम्याश्चमंत्रेणानेनपार्थिवं ॥ १४ ॥ नमोगोभ्यःश्रीमतीभ्यःसौरभेयीभ्यएवच ॥
 नमोब्रह्मसुताभ्यश्चपवित्राभ्योनमोनमः ॥ १५ ॥ मंत्रस्यचास्यस्मरणाद्गोदानफलमाप्नुयात् ॥ तस्मात्त्वमपिराजेंद्रपुष्करेतीर्थउत्तमे ॥ १६ ॥ कार्तिक्यांतु

विशेषेणगोदानफलमाप्स्यसि ॥ यत्किंचिद्विद्यतेपापंस्त्रियोवापुरुषस्यवा ॥ १७ ॥ पुष्करेस्नानमात्रेणतदशेषंप्रणश्यति ॥ पृथिव्यांयानितीर्थानिआसमुद्रा
त्तुभारत ॥ १८ ॥ पुष्करेतान्युपायांतिकार्तिकयांतुविशेषतः ॥ इतिश्रीपाद्मपुराणेप्रथमसृष्टिखंडेब्रह्मांडदानं नामचतुस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ भीष्मउवाच ॥
उक्तंभगवतासर्वपुराणाश्रयसंयुतं ॥ तथाश्वेतेनब्रह्मांडंगुरवेप्रतिपादितं ॥ १ ॥ श्रुत्वैतत्कौतुकंजातंयथातेनास्थिलेहनं ॥ कृतंशुधापनोदार्थेअन्नदानाद्विना
द्विज ॥ २ ॥ तदहंश्रोतुमिच्छामिपृथिव्यायेचपार्थिवाः ॥ अन्नदानादिवंप्राप्ताःकृतवश्चात्रमूलकाः ॥ ३ ॥ कथंतस्यमतिर्नष्टाश्वेतस्यचमहात्मनः ॥ नदत्तंतेनान्नदान
मृषिभिर्वानदर्शितम् ॥ ४ ॥ अहोमाहात्म्यमन्नस्यइहदत्तस्ययत्फलम् ॥ परत्रभुज्यतेपुंभिः स्वर्गश्चाक्षयतां व्रजेत् ॥ ५ ॥ अन्नदानंपरंविप्राः कीर्तयन्ति
सदोत्थिताः ॥ अन्नदानात्सुरेन्द्रेणत्रैलोक्यमिहभुज्यते ॥ ६ ॥ शतक्रतुरितिप्रोक्तःसर्वैरेवद्विजोत्तमैः ॥ तेनावस्थांतत्सदृशींप्राप्तवांसिदशेश्वरः ॥ ७ ॥
दानादेवगतः स्वर्गत्वत्तः सर्वश्रुतंमया ॥ अपरंचपुरावृत्तंनिवृत्तंयदिकर्हिचित् ॥ ८ ॥ भूयोपिश्रोतुमिच्छामितन्मेवदमहामते ॥ पुलस्त्यउवाच ॥
एतदाख्यानकंपूर्वमगस्त्येनमहात्मना ॥ ९ ॥ रामायकथितंराजंस्तवक्ष्यामित्तेसांप्रतम् ॥ भीष्मउवाच ॥ कस्मिन्वंशेसमुत्पन्नो रामोसौनृपसत्तमः ॥ १० ॥
यस्यागस्त्येनकथितश्चेतिहासःपुरातनः ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ रघुवंशेसमुत्पन्नो रामोनाममहाबलः ॥ ११ ॥ देवकार्यैकृतंतेनलंकायांरावणोहतः ॥ पृथि
वीराज्यसंस्थस्यऋषयोभ्यागतागृहे ॥ १२ ॥ प्राप्तास्तेतुमहात्मानोराघवस्यनिवेशनम् ॥ प्रतीहारस्ततो राममगस्त्यवचनाद्द्रुतम् ॥ १३ ॥ आवे
दयामासऋषीन्प्राप्तांस्तांश्चत्वरान्वितः ॥ दृष्ट्वारामंद्वारपालः पूर्णचंद्रमिवोदितम् ॥ १४ ॥ कौसल्यासुतभद्रंतेसुप्रभाताद्यशर्वरी ॥ द्रष्टुमभ्युदयंतेद्य
सम्प्राप्तोरघुनंदन ॥ १५ ॥ अगस्त्योमुनिभिः सार्धंद्वारितिष्ठतितेनृप ॥ श्रुत्वाप्राप्तान्मुनीन् रामस्तान्भास्करसमद्युतीन् ॥ १६ ॥ प्राहवाक्यंतदाद्वास्थं
प्रवेशयत्वरान्वितः ॥ किमर्थं तुत्वयाद्वारिनिरुद्धा मुनिसत्तमाः ॥ १७ ॥ रामवाक्यान्मुनींस्तांस्तुप्रावेशयद्यथासुखम् ॥ दृष्ट्वातुतान्मुनीन्प्राप्तान्प्रत्युवाच
कृतांजलिः ॥ १८ ॥ रामोभिवाद्यप्रणतआसनेषुन्यवेशयत् ॥ तेतुकांचनचित्रेषुस्वास्तीर्णेषुसुखेषुच ॥ १९ ॥ कुशोत्तरेषुचासीनाः समंतान्मुनिपुं
गवाः ॥ पाद्यमाचमनीयंचददौचाव्यैपुरोहितः ॥ २० ॥ रामेणकुशलंपृष्टाऋषयःसर्वएवते ॥ महर्षयोवेदविदइदं वचनमब्रुवन् ॥ २१ ॥ कुशलंतेमहाबाहो
सर्वत्ररघुनंदन ॥ त्वांतुदिष्ट्याकुशलिनंपश्यामोहतविद्विषम् ॥ २२ ॥ हतासीतातिपापेनरावणेनदुरात्मना ॥ पत्नीतेरघुशार्दूलतस्याएवौजसाहतः ॥
॥ २३ ॥ असहायेनचैकेनत्वयारामरणेहतः ॥ यादृशंतेकृतंकर्मतस्यकर्तानविद्यते ॥ २४ ॥ इहसंभाषितुंप्राप्तादृष्ट्वापूताःस्मसांप्रतम् ॥ दर्शनात्त
वराजेंद्रसर्वैजातास्तपस्विनः ॥ २५ ॥ रावणस्यवधात्तेद्यकृतमश्रुप्रमार्जनम् ॥ दत्त्वापुण्यामिमांवीरजगत्यभयदक्षिणाम् ॥ २६ ॥ दिष्ट्यावर्धसिका

कुत्स्थजयेनामितविक्रम ॥ दृष्टस्संभावितश्चासियास्यामश्चाश्रमान्स्वकान् ॥ २७ ॥ अरण्यंतेप्रविष्टस्यमयाचेंद्रशरासनम् ॥ अपिंतंचाक्षयौतूणौ
 कवचंचपरंतप ॥ २८ ॥ भूयोप्यागमनंकार्यमाश्रमेभरघूद्वह ॥ एवमुक्त्वातुतेसर्वेमुनयोतर्हिताभवन् ॥ २९ ॥ गतेषुमुनिमुख्येषुरामोधर्मभृतांवरः ॥ चि
 तयामासतत्कार्यंकिंस्यान्मेमुनिनोदितम् ॥ ३० ॥ भूयोप्यागमनंकार्यमाश्रमेरघुनंदन ॥ अवश्यमेवगंतव्यंमयागस्त्यस्यसन्निधौ ॥ ३१ ॥ श्रोतव्यंदेव
 गुह्यंतुकार्यमन्यच्चयद्वदेत् ॥ एवंचितयतस्तस्यरामस्यामिततेजसः ॥ ३२ ॥ करिष्येनियतंधर्मधर्मोहिपरमागतिः ॥ सतुवर्षसहस्राणिदशराज्यमकारय
 त् ॥ ३३ ॥ ददतो जुह्वतश्चैवजग्मुस्तान्येकवर्षवत् ॥ प्रजाःपालयतस्तस्यराघवस्यमहात्मनः ॥ ३४ ॥ एतस्मिन्नेवदिवसेवृद्धोजानपदोद्विजः ॥
 मृतंपुत्रमुपादारामद्वारमुपागतः ॥ ३५ ॥ उवाचविविधंवाक्यंस्नेहाक्षरसमन्वितम् ॥ दुष्कृतंकिंतुमेपुत्रपूर्वदेहांतरेकृतम् ॥ ३६ ॥ त्वामेकपुत्रंय
 दहंपश्यामिनिधनंगतम् ॥ अप्राप्तयौवनंवालंपंचवर्षगतायुषम् ॥ ३७ ॥ अकालेकालमापन्नंदुःखायममपुत्रक ॥ अकृत्वापितृकार्याणिगतोवैवस्वत
 क्षयम् ॥ ३८ ॥ रामस्यदुष्कृतंव्यक्तंयेनतेमृत्युरागतः ॥ बालवध्याब्रह्मवध्यास्त्रीवध्याचैवराघवम् ॥ ३९ ॥ प्रवेक्ष्यतिनसन्देहःसभार्येतुमृ
 तेमयि ॥ शुश्रावराघवःसर्वदुःखशोकसमन्वितम् ॥ ४० ॥ निवार्यतंद्विजंरामोवसिष्ठंवाक्यमब्रवीत् ॥ किमयाद्यचकर्तव्यंकार्यमेवंविधेस्थिते ॥
 ॥ ४१ ॥ प्राणानहंजुहोम्यग्नौपर्वताद्रापतेह्यहम् ॥ कथंशुद्धिमहंयामिश्रुत्वाब्राह्मणभाषितम् ॥ ४२ ॥ वसिष्ठस्याग्रतःस्थित्वाराज्ञोदीनस्यनार
 दः ॥ प्रत्युवाचश्रुतंवाक्यमृषीणांसन्निधौतदा ॥ ४३ ॥ शृणुरामयथाकालंप्राप्तोवैवालसंक्षयः ॥ पुराकृतयुगेरामसर्वत्रब्राह्मणोत्तरम् ॥ ४४ ॥
 अब्राह्मणो नैवैकश्चित्तपस्तपतिराघव ॥ अमृत्यवस्तदासर्वेजायंतेचिरजीविनः ॥ ४५ ॥ त्रेतायुगेपुनःप्राप्तेब्रह्मक्षत्रमनुत्तमम् ॥ अधर्मोद्वापरेतेषांवै
 श्यान्शूद्रांस्तथाविशत् ॥ ४६ ॥ एवंनिरंतरंजुष्टमुद्धूतमनृतंपुनः ॥ अधर्मस्यत्रयःपादाएकोधर्मस्यचागतः ॥ ४७ ॥ ततःपूर्वभृशंत्रस्तावर्णाब्राह्मण
 पूर्वकाः ॥ भूयःपादस्तुधर्मस्यद्वितीयःसमपद्यत ॥ ४८ ॥ तस्मिन्द्वापरसंज्ञेतुतपोवैश्यंसमाविशत् ॥ युगत्रयस्यवैधर्म्यधर्मस्यप्रतिष्ठति ॥ ४९ ॥
 कलि संज्ञेततःप्राप्तेवर्तमानेयुगेतिमे ॥ अधर्मश्चानृतंचैवववृधातेनरर्षभ ॥ ५० ॥ भविताशूद्रयोन्यांतुतपश्चर्याकलौयुगे ॥ सतेविषयप
 र्यतेराजञ्चुग्रतरंतपः ॥ ५१ ॥ शूद्रस्तपतिदुर्बुद्धिस्तेनबालवधःकृतः ॥ यस्याधर्ममकार्यंवाविषयेपार्थिवस्यहि ॥ ५२ ॥ पुरेवाराजशार्दूलकुरुतेदुर्म
 तिर्नरः ॥ क्षिप्रंसनरकंयातियावदाभूतसंप्लवम् ॥ ५३ ॥ चतुर्थतस्यपापस्यभागमश्नातिपार्थिवः ॥ सत्त्वंपुरुषशार्दूलगच्छस्वविषयंस्वकम् ॥ ५४ ॥
 दुष्कृतंयत्रपश्येथास्तत्रयत्नंसमाचर ॥ एवंतेधर्मवृद्धिश्चबलस्यवर्धनंतथा ॥ ५५ ॥ भविष्यतिनरश्रेष्ठबालस्यास्यचजीवनम् ॥ नारदेनैवमुक्तस्तुसा

श्वयोर्युनंदनः ॥ ५६ ॥ प्रहर्षमतुल्लेभेलक्ष्मणंचेदमब्रवीत् ॥ गच्छसौम्यद्विजश्रेष्ठसमाश्वासयलक्ष्मण ॥ ५७ ॥ बालस्यचशरीरं त्वतैलद्रोण्यानिधा-
पय ॥ गंधैश्चपरमोदारैस्तैलैश्चैवसुगंधिभिः ॥ ५८ ॥ यथानशीर्यते बालस्तथासौम्यविधीयताम् ॥ यथाशरीरंगुप्तं स्याद्बालस्याक्लिष्टकर्मणः ॥ ५९ ॥ विप-
त्तिः परिभेदोवानभवेत्तत्तथाकुरु ॥ तथासंदिश्यसौमित्रं लक्ष्मणं शुभलक्षणम् ॥ ६० ॥ मनसापुष्पकंदध्यावागच्छेति महायशाः ॥ इंगितं तत्तु विज्ञाय-
कामगं हेमभूषितम् ॥ ६१ ॥ आजगाम सुहृतां तु समीपं राघवस्य हि ॥ सो ब्रवीत् प्राञ्जलिर्वाक्यमहमस्मिन् राधिप ॥ ६२ ॥ अग्रे तव महाबाहो किं करः समुपस्थि-
तः ॥ भाषितं सुचिरं श्रुत्वा पुष्पकस्य न राधिप ॥ ६३ ॥ अभिवाद्य महर्षींस्तान् विमानं सोऽप्यरोहत ॥ धनुर्गृहीत्वा तूणौ च खड्गं चापि महाप्रभम् ॥ ६४ ॥ नि-
क्षिप्य नगरे वीरौ सौमित्रिभरताबुभौ ॥ प्रायात् प्रतीचीं त्वरितो विचिन्वन् सुसमाहितः ॥ ६५ ॥ उत्तरामगमत्पश्चादिशं हि मवदाश्रिताम् ॥ पूर्वामपि
दिशं गत्वा तथा पश्यन्न राधिपः ॥ ६६ ॥ सर्वांश्च दृष्ट्वा समाचारा मादर्शमिव निर्मलाम् ॥ ततो दिशं समाक्रामद्दक्षिणं रघुनंदनः ॥ ६७ ॥ शैलस्य उत्तरे
पार्श्वे ददर्श सुमहत्सरः ॥ तस्मिन् सरसितप्यंतं तापसं सुमहत्तपः ॥ ६८ ॥ ददर्श राघवो भीमं लंबमानमधोमुखं ॥ तमुपागम्य काकुत्स्थस्तप्यमानं तु ता-
पसम् ॥ ६९ ॥ उवाच राघवो वाक्यं धन्यस्त्वममरप्रभ ॥ कस्यां योनौ तपो वृद्धिर्वर्तते दृढनिश्चय ॥ ७० ॥ अहं दाशरथीरामः पृच्छामि त्वां कुतूह-
लात् ॥ कोऽर्थो व्यवसितस्तुभ्यं स्वर्गलोकोऽथ वेतरः ॥ ७१ ॥ किमर्थं तप्यसे वा त्वं श्रोतुमिच्छामि तापस ॥ ब्राह्मणो वासिभद्रं ते क्षत्रियो वाथ दुर्जयः ॥ ७२ ॥
वैश्यस्तृतीयवर्णो वा शूद्रो वा सत्यमुच्यताम् ॥ तपः सत्यात्मकं नित्यं स्वर्गलोकपरिग्रहे ॥ ७३ ॥ सात्त्विकं राजसं चैव तच्च सत्यात्मकं तपः ॥ जगदुप-
कारहेतुर्ह्येसृष्टं तद्वै विरिचिना ॥ ७४ ॥ रौद्रं क्षत्रियतेजो जंतु राजसमुच्यते ॥ परस्योत्सादनार्थाय तच्चासुरमुदाहृतम् ॥ ७५ ॥ अंगानि निहनु ते
यो वा असृग्दिग्धानि भागशः ॥ पंचाग्निं साधयेद्वापि सिद्धिं वा मृत्युमेव वा ॥ ७६ ॥ आसुरो ह्येष ते भावो न च मे त्वं द्विजोमतः ॥ सत्यं ते वदतः सिद्धिरनृते
नास्ति जीवितम् ॥ ७७ ॥ तस्य तद्भाषितं श्रुत्वा रामस्याक्लिष्टकर्मणः ॥ अवाक्यशिरास्तथाभूतो वाक्यमेतदुवाच ह ॥ ७८ ॥ स्वागतं ते नृपश्रेष्ठ चिरा-
द्दृष्टोसि राघव ॥ पुत्रभूतोऽस्मि ते चाहं पितृभूतोऽस्मि ते न च ॥ ७९ ॥ अथ वानैतदेवं हि सर्वेषां नृपतिः पिता ॥ सत्त्वमर्च्योऽसि भो राजन् वयं ते विषये तपः ॥ ८० ॥
चरामस्तत्र भागोऽस्ति पूर्वसृष्टः स्वयं भुवा ॥ न धन्याः स्मो वयं राम धन्यस्त्वमसि पार्थिव ॥ ८१ ॥ यस्य ते विषये ह्येवं सिद्धिं मिच्छंति तापसाः ॥ तपसा त्वं मदीये
न सिद्धिमाप्नुहि राघव ॥ ८२ ॥ यदेतद्भवता प्रोक्तं योनौ कस्यां तु ते तपः ॥ शूद्रयोनिप्रसूतोऽहं तप उग्रं समास्थितः ॥ ८३ ॥ देवत्वं प्रार्थये राम स्वशरीरेण सुव्रत ॥
न मिथ्या हं वदेभूपदेव लोकजिगीषया ॥ ८४ ॥ शूद्रं मां विद्धि काकुत्स्थ शंबूकं नाम नामतः ॥ भाषतस्तस्य काकुत्स्थः खड्गं तुरुचिरप्रभं ॥ ८५ ॥ निष्कृष्य को-

शाद्रिमलंशिरश्चिच्छेदराघवः ॥ तस्मिन्शूद्रेहतेदेवाः सेन्द्राश्चाग्निपुरोगमाः ॥ ८६ ॥ साधुसाध्वितिकाकुत्स्थं प्रशशंसुर्मुहुर्मुहुः ॥ पुष्पवृष्टिश्च महती देवानां
 सुसुगंधिनी ॥ ८७ ॥ आकाशाद्रिप्रमुक्तुराघवं सर्वतोकिरत् ॥ सुप्रीताश्चाब्रुवन् देवारां वाक्यविदां वरम् ॥ ८८ ॥ सुरकार्यमिदं सौम्यकृतं ते रघुर्नंदन ॥
 गृहाण च वरं रामयमिच्छसि महाव्रत ॥ ८९ ॥ त्वत्कृतेन हि शूद्रोऽयं स शरीरोभ्यगादिवं ॥ देवानां भाषितं श्रुत्वा राघवः सुसमाहितः ॥ ९० ॥ उवाच प्राञ्जलिर्वाक्यं
 सहस्राक्षं पुरंदरम् ॥ यदि देवाः प्रसन्ना मे वरा ह्येयं दिवाप्यहम् ॥ ९१ ॥ कर्मणाय दिमे प्रीता द्विजपुत्रः स जीवतु ॥ वरमेतद्धि भवतां कांक्षितं परमं हि मे ॥ ९२ ॥ ममाप
 राधाद्बालोऽसौ ब्राह्मणस्यैकपुत्रकः ॥ अप्राप्तकालः कालेन नीतो वैवस्वतक्षयम् ॥ ९३ ॥ तं जीवयत भद्रं वोनानृती स्याम हं गुरोः ॥ द्विजस्य संश्रुतो ह्यर्थो जीवयि
 ष्यामि ते सुतम् ॥ ९४ ॥ मदीयेनायुषा बालं पादेनार्द्धेन वासुराः ॥ जीवेदयं वरो मम ह्यं वरकोट्यधिको वृतः ॥ ९५ ॥ राघवस्य तु तद्वाक्यं श्रुत्वा विबुधसत्तमाः ॥
 प्रत्यूचुस्ते महात्मानं प्रीताः प्रीतिसमन्विताः ॥ ९६ ॥ निर्वृतो भवकाकुत्स्थ ब्राह्मणस्यैकपुत्रकः ॥ जीवितं प्राप्तवान्भूयः समेतश्चापि बंधुभिः ॥ ९७ ॥ यस्मि
 न्मुहूर्ते काकुत्स्थशूद्रोऽयं विनिपातितः ॥ तस्मिन्मुहूर्ते सहसा जीवेन समयुज्यत ॥ ९८ ॥ स्वस्ति प्राप्नुहि भद्रं ते साधयामः परंतपः ॥ अगस्त्यस्याश्रमपदे द्र
 ष्टारः स्ममहा मुनिम् ॥ ९९ ॥ स तथेति प्रतिज्ञाय देवानां रघुर्नंदनः ॥ आरुरोह विमानं तं पुष्पकं हेमभूषितम् ॥ १०० ॥ इति श्रीपाद्मपुराणे प्रथमे सृष्टिखंडे शूद्रतापसव
 धोनाम पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ ततो देवाः प्रयातास्ते विमानैर्बृहद्भिस्तदा ॥ रामोऽप्यनुजगामाशु कुंभयोनेस्तपोवनम् ॥ १ ॥ उत्कं भगव
 ता तेन भूयोऽप्यागमनं क्रियाः ॥ पूर्वमेव सभायां च यो मां द्रष्टुं समागतः ॥ २ ॥ तदहं देवतादेशात्तत्कार्याथैमहा मुनि ॥ पश्यामि तं मुनिं गत्वा देवदानवपूजितम् ॥ ३ ॥
 उपदेशं च मे तुष्टः स्वयं दास्यति सत्तमः ॥ दुःखी येन पुनर्मर्त्येन भवामि कदाचन ॥ ४ ॥ पिता दशरथो मम ह्यं कौसल्या जननी तथा ॥ सूर्यवंशेऽसमुत्पन्नस्तथाप्येवं सु
 दुःखितः ॥ ५ ॥ राज्यकाले वनेवासो भार्यया चानुजेन च ॥ हरणं चापि भार्यायारावणेन कृतं मम ॥ ६ ॥ असहायेन तु मया तीर्त्वा सागरमुत्तमम् ॥ रुद्धां तु तां
 पुरीं सर्वाकृत्वा तस्य कुलक्षयम् ॥ ७ ॥ दृष्ट्वा सीतामयात्यक्ता देवानां तु पुरस्तदा ॥ शुद्धां तां मां तथोचुस्ते मया सीता तथा गृहम् ॥ ८ ॥ समानां तां प्रीतिमता लोक
 वाक्याद्विसर्जिता ॥ वने वसतिसा देवीपुरे चाहं वसामिवै ॥ ९ ॥ जातो हमुत्तमेवंश उत्तमो हंधनुष्मताम् ॥ उत्तमं दुःखमापन्नो हृदयं नैव भिद्यते ॥ १० ॥ वज्रसा
 रस्यसारेण धात्राहं निर्मितोऽब्रुवम् ॥ इदानीं ब्राह्मणादेशाद्भ्रमाभिधरणीतले ॥ ११ ॥ तपस्थितस्तु शूद्रोऽसौ मया पापो निपातितः ॥ देववाक्यात्तु मे भूयः प्राणो मे
 हृदिसंस्थितः ॥ १२ ॥ पश्यामि तं मुनिं वंद्यं जगतोऽस्य हिते रतम् ॥ दृष्टेन मे तथा दुःखं नाशमेष्यति सत्वरम् ॥ १३ ॥ उदयेन सहस्रांशोर्हि मयद्रद्विलीयते ॥
 तद्वन्मे दुःखं संप्राप्तिः सर्वथानाशमेष्यति ॥ १४ ॥ दृष्ट्वा च देवान् संप्राप्तानगस्त्यो भगवानृषिः ॥ अर्घ्यमादाय सुप्रीतः सर्वास्तानभ्यपूजयत् ॥ १५ ॥ ते तु गृह्यततः

पूजासंभाष्यचमहासुनि ॥ जग्मुस्तेनतदाहृष्टानाकपृष्ठंसहानुगाः ॥ १६ ॥ गतेषुतेषुकाकुत्स्थःपुष्पकादवरुह्यच ॥ अभिवादयितुंप्राप्तःसोगस्त्यमृषि
 सुत्तमम् ॥ १७ ॥ राजोवाच ॥ सुतोदशरथस्याहंभवंतमभिवादितुम् ॥ आगतोवैमुनिश्रेष्ठसौम्येनेक्षस्वचक्षुषा ॥ १८ ॥ निर्वृतपापस्त्वांहृष्टाभवामीहनसं
 शयः ॥ एतावदुक्त्वासमुनिमभिवाद्यपुनःपुनः ॥ १९ ॥ कुशलंभृत्यवर्गस्यमृगाणांतनयस्यच ॥ भगवद्दर्शनाकांक्षीशूद्रंहत्वात्विहागतः ॥ २० ॥
 अगस्त्यउवाच ॥ स्वागतंतरेषुश्रेष्ठजगद्व्यसनातन ॥ दर्शनात्तवकाकुत्स्थपूतोहंमुनिभिःसह ॥ २१ ॥ त्वत्कृतेरघुशार्दूलगृहाणार्चमहाद्यु
 ते ॥ स्वागतंनरशार्दूलदिष्ट्याप्राप्तोसिशत्रुहन् ॥ २२ ॥ त्वंहिनित्यंबहुमतोगुणैर्बहुभिरुत्तमैः ॥ अतस्त्वंपूजनीयोवैममनित्यंहदिस्थितः ॥ २३ ॥ सुरा
 हिकथयंतित्वांशूद्रघातिनमागतं ॥ ब्राह्मणस्यचधर्मेणत्वयावैजीवितःसुतः ॥ २४ ॥ उष्यतांचेहभगवःसकाशेममराघव ॥ प्रभातेपुष्पकेणासिगंतायो
 ध्यामहामते ॥ २५ ॥ इदंचाभरणंसौम्यसुकृतंविश्वकर्मणा ॥ दिव्यंदिव्येनवपुषादीप्यमानंस्वतेजसा ॥ २६ ॥ प्रतिगृहीष्वराजेन्द्रमत्प्रियंकुरराघव ॥
 लब्धस्यहिपुनर्दानेसुमहत्फलमुच्यते ॥ २७ ॥ त्वंहिशक्तःपरित्रातुंसेंद्रानपिसुरोत्तमान् ॥ तस्मात्प्रदास्येविधिवत्प्रतीच्छस्वनरर्षभ ॥ २८ ॥ अथोवाच
 महाबाहुरिक्ष्वाकूणामहारथः ॥ कृतांजलिर्मुनिश्रेष्ठस्वंचधर्ममनुस्मरन् ॥ २९ ॥ प्रतिग्रहोवैभगवंस्तवमेत्रविगर्हितः ॥ क्षत्रियेणकथंविप्रप्रतिग्राह्यंविजा
 नता ॥ ३० ॥ ब्राह्मणेनतुयदत्तंतन्मेत्वंवक्तुमर्हसि ॥ सपुत्रोगृहवानस्मिसमर्थोस्मिमहासुने ॥ ३१ ॥ आपदाचनचाक्रांतःकथंग्राह्यःप्रतिग्रहः ॥ भार्यामे
 सुचिरंनष्टानचान्याममविद्यते ॥ ३२ ॥ केवलंदोषभागीचभवामीहनसंशयः ॥ कष्टांचैवदशांप्राप्यक्षत्रियोपिप्रतिग्रही ॥ ३३ ॥ कुर्वन्नदोषमाप्नोतिमनु
 रेवात्रकारणम् ॥ वृद्धौचमातापितरौसाध्वीभार्याशिशुःसुतः ॥ ३४ ॥ अप्यकार्यशतंकृत्वाभर्तव्यामनुरब्रवीत् ॥ नाहंप्रतीच्छेविप्रर्षेत्वयादत्तंप्रतिग्रहं ॥ ३५ ॥
 नचमेभवताकोपःकार्योवैसुरपूजित ॥ ३६ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ नचप्रतिग्रहेदोषोगृहीतेपार्थिवैर्नृप ॥ भवान्वैतारणेशक्तस्त्रेलोक्यस्यापिराघव ॥ ३७ ॥
 तारयब्राह्मणंरामविशेषेणतपस्विनं ॥ तस्मात्प्रदास्येविधिवत्प्रतीच्छस्वनराधिप ॥ ३८ ॥ रामउवाच ॥ क्षत्रियेणकथंविप्रप्रतिग्राह्यंविजानता ॥ ब्राह्मणे
 नतुयादत्तंतन्मेत्वंवक्तुमर्हसि ॥ ३९ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ आसीत्कृतयुगेरामब्रह्मभूतेपुरातने ॥ अपार्थिवाःप्रजाःसर्वाःसुराणांचशतक्रतुः ॥ ४० ॥ ताःप्रजा
 देवदेवेशंराजार्थंसमुपागमन् ॥ सुराणांविद्यतेराजादेवदेवःशतक्रतुः ॥ ४१ ॥ श्रेयसेस्मासुलोकेशपार्थिवंकुरुसांप्रतं ॥ यस्मिन्पूजांप्रयुंजानाःपुरुषाभुंजते
 महीम् ॥ ४२ ॥ ततोब्रह्मासुरश्रेष्ठोलोकपालान्सवासवान् ॥ समाहूयाब्रवीत्सर्वास्तेजोभागोऽत्रयुज्यताम् ॥ ४३ ॥ ततोदुर्लोकपालाश्चतुर्भागंस्वतेजसा ॥
 अक्षयश्चततोब्रह्मायतोजातोक्षयोनृपः ॥ ४४ ॥ तंब्रह्मालोकपालानामंशंपुंसामयोजयत् ॥ ततोऽनृपस्तदातासांप्रजानांक्षेमपंडितः ॥ ४५ ॥ तत्रैद्रेणतुभा

गेनसर्वानाज्ञापयेन्नृपः ॥ वारुणेनचभागेनसर्वान्पुष्पातिदेहिनः ॥ ४६ ॥ कौबेरेणतथांशेनत्वर्थान्दिशतिपार्थिवः ॥ यश्चयाम्योनृपेभागस्तेनशास्ति
 चवैप्रजाः ॥ ४७ ॥ तत्रचैद्रेणभागेननरेन्द्रोसिरघूत्तम ॥ प्रतिगृह्णीष्वभरणंतारणार्थेममप्रभोः ॥ ४८ ॥ ततोरायःप्रजग्राहमुनेर्हस्तान्महात्मनः ॥ दिव्य
 माभरणंचित्रंप्रदीप्तिमिवभास्करं ॥ ४९ ॥ प्रतिगृह्यततोगस्त्याद्राधवःपरवीरहा ॥ निरीक्ष्यसुचिरंकालंविचार्यचपुनःपुनः ॥ ५० ॥ मौक्तिकानिविचित्राणि
 धात्रीफलसमानिच ॥ जांबूनदनिबद्धानिवज्रविद्रुमनीलकैः ॥ ५१ ॥ पद्मरागैःसगोमेधैवैदूर्यैः पुष्परागकैः ॥ सुनिबद्धंसुविभक्तंसुकृतंविश्वकर्म
 णा ॥ ५२ ॥ दृष्ट्वाप्रीतिसमायुक्तोभूयश्चेदंव्यचिंतयत् ॥ नेदृशानिचरत्नानिमयादृष्टानिकानिचित् ॥ ५३ ॥ उपशोभानिबद्धानिपृथ्वीमूल्यस
 मानिच ॥ विभीषणस्यलंकायांनदृष्टानिमयापुरा ॥ ५४ ॥ इतिसंचिंत्यमनसाराधवस्तमृषिपुनः ॥ आगमंतस्यदिव्यस्यप्रष्टुंसमुपचक्रमे ॥ ५५ ॥
 अत्यद्भुतमिदंब्रह्मन्नप्राप्यंचमहीक्षिताम् ॥ कथंभगवताप्राप्तंकुतोवाकेननिर्मितम् ॥ ५६ ॥ कुतूहलवशाच्चैवपृच्छामित्वांमहामते ॥ करतलेस्थिते
 रत्नेकरमध्यंप्रकाशते ॥ ५७ ॥ अधमंतद्विजानीयात्सर्वशास्त्रेषुगर्हितम् ॥ दिशःप्रकाशयेद्यत्तन्मध्यमंसुनिसत्तम ॥ ५८ ॥ ऊर्ध्वगंत्रिशिखंयत्स्या
 दुत्तमंतदुदाहृतम् ॥ एतान्युत्तमजातीनिऋषिभिःकीर्तितानितु ॥ ५९ ॥ आश्चर्याणांबहूनांहिदिव्यानांभगवान्निधिः ॥ एवंवदतिकाकुत्स्थेमुनिर्वाक्य
 मथाब्रवीत् ॥ ६० ॥ अगस्त्यउवाच ॥ शृणुरामपुरावृत्तंपुरात्रेतायुगेमहत् ॥ द्वापारेसमनुप्राप्तेवनेयदृष्टवानहम् ॥ ६१ ॥ आश्चर्यसुमहाबाहोनिबोधरघुनं
 दन ॥ पुरात्रेतायुगेह्यासीदरण्यंबहुविस्तरम् ॥ ६२ ॥ समंताद्योजनशतंमृगव्याघ्रविवर्जितम् ॥ तस्मिन्निष्पुरुषेऽरण्येचिकीर्षुस्तपउत्तमम् ॥ ६३ ॥ अहमा
 क्रमितुंसौम्यतंदरण्यमुपागतः ॥ तस्यारण्यस्यमध्यंतुयुक्तंमूलफलैःसदा ॥ ६४ ॥ शकैर्बहुविधाकारैर्नानारूपैःसुकाननैः ॥ तस्यारण्यस्यमध्येतुपंचयो
 जनमायतम् ॥ ६५ ॥ हंसकारंडवाकीर्णचक्रवाकोपशोभितम् ॥ तत्राश्चर्यमयादृष्टंसरःपरमशोभितम् ॥ ६६ ॥ विसारिकच्छपाकीर्णबकपंक्तिगणैर्युतम् ॥
 समीपेतस्यसरसस्तपस्तप्तुंगतःपुरा ॥ ६७ ॥ देशंपुण्यमुपेत्यैवंसर्वहिंसाविवर्जितम् ॥ तत्राहमवसंरात्रिनैदार्घीपुरुषर्षभ ॥ ६८ ॥ प्रभातेपुनरुत्थायस
 रस्तदुपचक्रमे ॥ अथापश्यंशवमहमस्पृष्टजरसंकचिन् ॥ ६९ ॥ तिष्ठंतंपरयालक्ष्म्यासरसोनातिदूरतः ॥ तदर्थंचिंतयानोहंसुहूर्तामिवराधव ॥ ७० ॥
 अस्यतीरेनवैप्राणीकोवाप्येषसुरर्षभः ॥ मुनिर्वापार्थिवोवापिकमुनिःपार्थिवोपिवा ॥ ७१ ॥ अथवापार्थिवसुतस्तस्यैवंसंभवःकृतः ॥ अतीतेहनिरात्रौवा
 प्रातर्वापिमृतोयदि ॥ ७२ ॥ अवश्यंतुमयाज्ञेयासरसोस्यविनिष्क्रिया ॥ यावदेवंस्थितश्चाहंचिंतयानोरघूत्तम ॥ ७३ ॥ अथापश्यंसुहूर्तात्तुदिव्यमद्भुतदर्शनम् ॥
 विमानंपरमोदारंहंसयुक्तंमनोजवम् ॥ ७४ ॥ पुरस्तत्रसहस्रंतुविमानेप्सरसांनृप ॥ गंधर्वाश्चैवतत्संख्यारमयंतिवरंनरम् ॥ ७५ ॥ गायंतिदिव्यगेयानि

वादयंतितथापरे ॥ अथापश्यंनरंतस्माद्रिमानादवरोहितम् ॥ ७६ ॥ श्वमांसंभक्षयन्तंचस्नात्वारघुकुलोद्ग्रह ॥ ततोभुक्तायथाकामंसमांसंबहुपीवरम् ॥ ७७ ॥
 अवतीर्यसरःशीघ्रमारुरोहदिवंपुनः ॥ तमहंदेवसंकाशंश्रियापरमयान्वितम् ॥ ७८ ॥ भोभोस्वर्गिन्महाभागपृच्छामित्वांकथंत्विदम् ॥ जुगुप्सितस्त
 वाहारोगतिश्चेयंतवोत्तमा ॥ ७९ ॥ यदिगुह्यंनचैतत्तेकथयत्वद्यमेभवान् ॥ कामतःश्रोतुमिच्छामिकिमेतत्परमंवचः ॥ ८० ॥ कोभवान्वदसंदेहमाहार
 श्वविगर्हितः ॥ त्वयेदंभुज्यतेसौम्यकिमर्थकचवर्तसे ॥ ८१ ॥ कस्यायमैश्वरोभावःश्वत्वेनविनिर्मितः ॥ आहारंचकथंनिदंश्रोतुमिच्छामितत्त्वतः ॥ ८२ ॥
 श्रुत्वाचभाषितंतत्रममरामसतांवर ॥ प्रांजलिःप्रत्युवाचेदंसस्वर्गीरघुनंदन ॥ ८३ ॥ शृणुष्वद्यथावृत्तंममेदंसुखदुःखजम् ॥ कामोहिदु
 रितक्रम्यःशृणुयत्पृच्छसेद्विज ॥ ८४ ॥ पुरावैदर्भकोराजापितामेहिमहायशाः ॥ वासुदेवइतिख्यातस्त्रिषुलोकेषुधार्मिकः ॥ ८५ ॥ तस्यपुत्रद्वयंब्रह्मन्द्वा
 भ्यांस्त्रीभ्यामजायत ॥ अहंश्चेतइतिख्यातोयवीयान्सुरथोभवत् ॥ ८६ ॥ पितर्युपरतेतस्मिन्पौरामामभ्यषेचयन् ॥ तत्राहंकारयन्राज्यंधर्मेचासंसमाहि
 तः ॥ ८७ ॥ एवंवर्षसहस्राणिबहूनिमुपाव्रजन् ॥ ममराज्यंकारयतःपरिपालयतःप्रजाः ॥ ८८ ॥ सोहंनिमित्तेकस्मिंश्चिद्वैराग्येणद्विजोत्तम ॥
 मरणंहृदयेकृत्वातपोवनमुपागमम् ॥ ८९ ॥ सोहंवनमिदंरम्यंभृशंपक्षिविवर्जितम् ॥ प्रविष्टस्तपआस्थातुमस्यैवसरसोतिके ॥ ९० ॥ राज्येभिषिच्यसुरथं
 भ्रातरंतंनराधिपम् ॥ इदंसरःसमासाद्यतपस्तप्तंसुदारुणम् ॥ ९१ ॥ दशवर्षसहस्राणितपस्तत्त्वामहावने ॥ शुभंतुभवनंप्राप्तोब्रह्मलोकमनामयम् ॥ ९२ ॥
 स्वर्गस्थमपिमां ब्रह्मन्क्षुत्पिपासेद्विजोत्तम ॥ अबाधेतांभृशंचाहमभवंव्यथितेंद्रियः ॥ ९३ ॥ ततस्त्रिभुवनश्रेष्ठमवोचंवैपितामहम् ॥ भगवन्स्वर्ग
 लोकोयंक्षुत्पिपासाविवर्जितः ॥ ९४ ॥ कस्येयंकर्मणःपक्तिःक्षुत्पिपासेयतोहिमे ॥ आहारःकश्चमेदेवब्रूहित्वंश्रीपितामह ॥ ९५ ॥ ततःपितामहःसम्यक्चिरंध्या
 त्वामहामुने ॥ मासुवाचततोवाक्यंनस्तिभोज्यंस्वदेहजम् ॥ ९६ ॥ ऋतेतेस्वानिमांसानिभक्षयत्वंतुहिनित्यशः ॥ स्वशरीरंत्वयापुष्टंकुर्वतातपउत्तमम् ॥ ९७ ॥
 नादत्तंजायतेतातश्चेतपश्यमहीतले ॥ आग्रहाद्रिक्षमाणायभिक्षापिप्राणिनेपुरा ॥ ९८ ॥ नहिदत्तागृहेभ्रांत्यामोहादतिथयेतदा ॥ तेनस्वर्ग
 गतस्यापिक्षुत्पिपासेतवाधुना ॥ ९९ ॥ सत्वंप्रपुष्टमाहारैःस्वशरीरमनुत्तमम् ॥ भक्षयस्वचराजेंद्रसातेतृप्तिर्भविष्यति ॥ १०० ॥ एवमुक्तस्ततोदेवं
 ब्रह्माणमहमुक्तवान् ॥ भक्षितेचस्वकेदेहेपुनरन्यन्नमेविभो ॥ १ ॥ क्षुधानिवारणंनैवदेहस्यास्यविनौदनं ॥ खादामिह्याक्षयंदेवप्रियंमेनहिजायते ॥ २ ॥
 ततोब्रवीत्पुनर्ब्रह्मातवदेहोऽक्षयःकृतः ॥ दिनेदिनेतेपुष्टात्माश्वःश्चेतभविष्यति ॥ ३ ॥ यावद्दर्शतंपूर्णस्वमांसंखादभोनृप ॥ यदागच्छतिचाग
 स्त्यःश्चेतारण्यंमहातपाः ॥ ४ ॥ भगवानतिदुर्धर्षस्तदाकृच्छ्राद्रिमोक्ष्यसे ॥ सहितारयितुंशक्तःसैद्रानपिसुरासुरान् ॥ ५ ॥ आहारंकुत्सितंचेमंराजर्षेकिंपुन

स्तव ॥ सुरकार्यमहत्तेनसुकृतंतुमहात्मना ॥६॥ उर्ध्वनिर्जलंकृत्वादानवाश्चनिपातिताः ॥ विंध्यश्चादित्यविद्वेषाद्वर्धमानोनिवारितः ॥७॥ लंबमानाम
 होचैषागुरुत्वेनाधिवासिता ॥ दक्षिणादिग्दिव्यातात्रैलाक्यंविषमस्थितम् ॥ ८ ॥ मयागत्वासुरैःसार्द्धंप्रेषितोदक्षिणादिशम् ॥ समांकुरुमहाभागगुरु
 त्वेनजगत्समम् ॥ ९ ॥ एवंचतेनमुनिनास्थित्वासर्वाधरासमा ॥ कृताराजेंद्रमुनिनाएवमद्यापिदृश्यते ॥ ११० ॥ सोहंभगवतःश्रुत्वादेवदेवस्यभाषितम् ॥
 भुंजेचकुत्सिताहारंस्वशरीरमनुत्तमम् ॥ ११ ॥ पूर्णवर्षशतंचाद्यभोजनकुत्सितचमे ॥ क्षयंनाभ्येतितद्विप्रतृप्तिश्चापिममोत्तमा ॥ १२ ॥ तंमुनिंकृच्छ्रसन्तप्तश्चित
 यामिदिवानिशम् ॥ कदावैदर्शनंमह्यंसमुनिर्दास्यतेवने ॥ १३ ॥ एवंमेचितयानस्यगतंवर्षशतन्त्वह ॥ सोगस्त्योहिगतिर्ब्रह्मन्मुनिर्मेभविताध्रुवं ॥ १४ ॥
 नगतिर्भवितामह्यंकुंभयोनिमृतेद्विजम् ॥ श्रुत्वेत्थंभाषितंरामदृष्ट्वाहारंचकुत्सितम् ॥ १५ ॥ कृपयापरयायुक्तस्तनृपंस्वर्गगामिनम् ॥ करोम्यहं
 सुधाभोज्यंनाशयामिचकुत्सितम् ॥ १६ ॥ चिन्तयन्नित्यवोचंतमगस्त्यःकिंकरिष्यति ॥ अहमेतत्कुत्सितंतेनाशयामिमहामते ॥ १७ ॥ ईप्सितंप्रार्थ
 यस्वास्मान्मनःप्रीतिकरंपरम् ॥ सस्वर्गीमांततःप्राहकथंब्रह्मवचोन्यथा ॥ १८ ॥ कर्तुमुनेमयाशक्यंनचान्यस्तारयिष्यति ॥ ऋतेवैकुंभयोर्नितंमैत्रावरु
 णसंभवम् ॥ १९ ॥ अपृष्टोपिमयाब्रह्मन्नेवमूचेपितामहः ॥ एवंब्रुवाणंतंश्वेतमुक्तवानहमस्मिन्सः ॥ १२० ॥ आगतस्तवभाग्येनदृष्टोहंनात्रसंशयः ॥
 ततःस्वर्गीसमांज्ञात्वादंडवत्पतितोभुवि ॥ २१ ॥ तमुत्थाप्यततोरामाब्रवांकिंतैकरोम्यहम् ॥ राजोवाच ॥ आहारात्कुत्सिताद्वहंस्तारयस्वाद्यदुष्कृ
 तात् ॥ २२ ॥ येनलोकोऽक्षयःस्वर्गोभवितात्वत्कृतेनमे ॥ ततःप्रतिग्रहोदत्तो जगद्वन्द्वनृपेणहि ॥ २३ ॥ भवान्मामनुगृह्णातुप्रतीच्छस्वप्रतिग्रहम् ॥ इद
 माभरणंसौम्यताराणार्थंद्विजोत्तम ॥ २४ ॥ ब्रह्मर्षेप्रतिगृह्णीष्वप्रसादंकर्तुमर्हसि ॥ इहगाश्चसुवर्णचधनंवस्त्रसमन्वितम् ॥ २५ ॥ भक्ष्यंभोज्यंचविप्रर्षेददाम्या
 भरणंत्वहम् ॥ सर्वकामप्रदंतुभ्यंसर्वान्भोगांश्चतेद्विज ॥ २६ ॥ तारणेतुभवान्मह्यंप्रसादंकर्तुमर्हति ॥ तस्याहंस्वर्गिणोवाक्यंश्रुत्वादुःखसमन्वितम् ॥ २७ ॥
 कृतामतिस्तारणायनलोभाद्रघुनंदन ॥ गृहीतेभूषणेरामममहस्तगतेतदा ॥ २८ ॥ मानुषःपौर्विकोदेहस्तदानष्टोस्यभूपते ॥ प्रणष्टेतुशरीरेचराजर्षिःपरया
 मुदा ॥ २९ ॥ मयोक्तोसौविमानेनजगामत्रिदिवंपुनः ॥ तेनमेशक्रतुल्येनदत्तमाभरणंशुभं ॥ १३० ॥ तस्मिन्निमित्तेकाकुत्स्थदत्तमद्भुतकर्मणा ॥ श्वेतोवै
 दर्भकोराजातदाभूद्रतकल्मषः ॥ १३१ ॥ इतिश्रीपाद्मपुराणेप्रथमेसृष्टिखंडेरामागस्त्यसंवादोनामषट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ तदद्भुततमं
 वाक्यंश्रुत्वाचरघुनंदनः ॥ गौरवाद्दिस्मयाच्चापिभूयःप्रष्टुंप्रचक्रमे ॥ १ ॥ रामउवाच ॥ भगवंस्तद्वनंधोरंयत्रासौतप्तवांस्तपः ॥ श्वेतोवैदर्भकोराजातदद्भु
 तमभूत्कथं ॥ २ ॥ विषमंतद्वनंराजाशून्यंमृगविवर्जितं ॥ प्रविष्टस्तपआस्थातुंकथंवदमहामुने ॥ ३ ॥ समंताद्योजनशतंनिर्मानुष्यमभूत्कथं ॥ भव

न्कथंप्रविष्टस्तद्येनकार्येणतद्वद ॥ ४ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ पुराकृतयुगेराजामनुर्दंडधरःप्रभुः ॥ तस्यपुत्रोथनाम्नासीदिक्ष्वाकुरमितद्युतिः ॥ ५ ॥ तंपुत्रं
 पूर्वजंराज्येनिक्षिप्यभुविसंमतम् ॥ पृथिव्यांराजवंशानांभवराजेत्युवाचह ॥ ६ ॥ तथोतिचप्रतिज्ञातंपितुःपुत्रेणराघव ॥ ततःपरमसंहृष्टःपुनस्तंप्रत्यभा
 षत ॥ ७ ॥ प्रीतोस्मिपरमोदारकर्मणातेनसंशयः ॥ दंडेनचप्रजारक्षनचदंडमकारणम् ॥ ८ ॥ अपराधिषुयोदंडःपात्यतेमानवैरिह ॥ सदंडोविधिव
 न्मुक्तःस्वर्गनयतिपार्थिवम् ॥ ९ ॥ तस्मादण्डेमहाबाहोयत्नवान्भवपुत्रक ॥ धर्मस्तेपरमोलोकेकृतएवंभविष्यति ॥ १० ॥ इतितंबहुसंदिश्यमनुःपुत्रं
 समाधिना ॥ जगामत्रिदिवंहृष्टोब्रह्मलोकमनुत्तमम् ॥ ११ ॥ जनयिष्येकथंपुत्रानितिचिंतापरोभवत् ॥ कर्मभिर्बहुभिस्तैस्तैस्ससुतैस्संयुतोभवत् ॥ १२ ॥
 तोषयामासपुत्रैस्सपितृन्देवसुतोपमैः ॥ सर्वेषामुत्तमस्तेषांकनीयान्रघुनंदन ॥ १३ ॥ शूरश्चकृतविद्यश्चगुरुश्चजनपूजया ॥ ॥ नामतस्याथदंडेति
 पिताचक्रेसबुद्धिमान् ॥ १४ ॥ भविष्यदण्डपतनंशरीरेतस्यवीक्ष्यच ॥ संपश्यमानस्तंदोषंघोरंपुत्रस्यराघव ॥ १५ ॥ सर्विध्यनीलयोर्मध्येराज्यम
 स्यददौप्रभुः ॥ सदंडस्तत्रराजाभूद्रम्येपर्वतमूर्धनि ॥ १६ ॥ पुरं चाप्रतिमंतेननिवेशायतथाकृतम् ॥ नामतस्यपुरस्याथमधुमत्तमितिस्वयम् ॥ १७ ॥ तथादेशेन
 संपन्नःशूरोवासमथाकरोत् ॥ एवंराजासतद्राज्यंचकारसंपुरोहितः ॥ १८ ॥ प्रहृष्टसुप्रजाकीर्णदेवराजोयथादिवि ॥ ततःसदंडःकाकुत्स्थबहुवर्षगणा
 युतम् ॥ १९ ॥ अकारयत्तुधर्मात्पाराज्यंनिहतकंटकं ॥ अथकालेतुकरिंमश्चिद्राजाभार्गवमाश्रमम् ॥ २० ॥ रमणीयमुपाक्रामच्चैत्रमासेमनोरमे ॥ तत्रभार्गवकन्यां
 तुरूपेणाप्रतिमांभुवि ॥ २१ ॥ विचरंतीविनोद्देशेदंडोपश्यदनुत्तमाम् ॥ उत्तुंगपीवरींश्यामांचंद्राभवदनांशुभाम् ॥ २२ ॥ सुनासांचारुसर्वांगीपीनोन्नतपयोधराम् ॥
 मध्येक्षामांचविस्तीर्णादृष्ट्वातांकुरुतेमुदम् ॥ २३ ॥ एकवस्त्रांवनेचैकांप्रथमेयौवनेस्थिताम् ॥ सतांदृष्ट्वात्वधर्मेणअनंगशरपीडितः ॥ २४ ॥
 अभिगम्यसुविश्रांतांकन्यांवचनमब्रवीत् ॥ कुतस्त्वमासिसुश्रोणिकस्यचासिसुशोभने ॥ २५ ॥ पीडितोहमनंगेनपृच्छामित्वांसुशोभने ॥ त्वयामेप
 हृतंचित्तंदर्शनादेवसुंदरि ॥ २६ ॥ इदंतेवदनंरम्यंमुनीनांचित्तहारकम् ॥ यद्यहंनलभेभोक्तुंमृतंमामवधारय ॥ २७ ॥ त्वयाहताममप्राणामांजी
 वयसुलोचने ॥ दासोस्मि तेवरारोहेभक्तंमांभजशोभने ॥ २८ ॥ तस्यैवंतुब्रुवाणस्यमदोन्मत्तस्यकामिनः ॥ भार्गवीप्रत्युवाचेदंवचःसविनयंनृपम् ॥
 ॥ २९ ॥ भार्गवस्यसुतांविद्धिशुक्रस्याक्लिष्टकर्मणः ॥ अरजानामराजेंद्रज्येष्ठामाश्रमवासिनः ॥ ३० ॥ शुक्रःपितामेराजेंद्रत्वंचशिष्योमहात्मनः ॥
 धर्मतोभगिनीचाहंभवामिनृपनंदन ॥ ३१ ॥ एवंविधंवचोवक्तुंनत्वमर्हसिपार्थिव ॥ अन्येभ्योपिसुदुष्टेभ्योरक्ष्याचाहंसदात्वया ॥ ३२ ॥ क्रोधनोमे
 पितारौद्रोभस्मत्त्वंत्वांसमानयेत् ॥ अथवाराजधर्मेणासंबंधंकुरुषेवलत् ॥ ३३ ॥ पितरंयाचयस्वत्वंधर्मदृष्टेनकर्मणा ॥ वरयस्वनृपश्रेष्ठपितरं

मेमहाद्युतिम् ॥ ३४ ॥ अन्यथाविपुलंदुःखंतवघोरंभवेद्भ्रुवम् ॥ क्रुद्धोहिमेपितासर्वत्रैलोक्यमभिनिर्दहेत् ॥ ३५ ॥ ततोऽशुभंमहाघोरंश्रुत्वादंडः
 सुदारुणम् ॥ प्रत्युवाचमदोन्मत्तःशिरसाभिनतःपुनः ॥ ३६ ॥ प्रसादंकुरुसुश्रोणिकामोन्मत्तस्यकामिनि ॥ त्वयारुद्धाममप्राणाविशीर्यतिशुभान
 ने ॥ ३७ ॥ त्वांप्राप्यैवरंमेऽत्रास्तुवधोवापिमहत्तरः ॥ भक्तंभजस्वमांभीरुत्वयिभक्तिर्हिमेपरा ॥ ३८ ॥ एवमुक्त्वातुतांकन्यांबलात्संगृह्यबाहु
 ना ॥ अन्येनराज्ञाहस्तेनविवस्त्रासातथाकृता ॥ ३९ ॥ अंगमंगेसमाश्लेष्यमुखेचैवमुखंकृतम् ॥ विस्फुरंतीयथाकामंमैथुनायोपचक्रमे ॥ ४० ॥ त
 मनर्थमहाघोरंदंडःकृत्वासुदारुणम् ॥ नगरंस्वजगामाशुमदोन्मत्तइवद्विपः ॥ ४१ ॥ भार्गवीरुदतीदीनाआश्रमस्याविदूरतः ॥ प्रत्यपालयदुद्विग्नापित
 रंदेवसम्मितम् ॥ ४२ ॥ समुहूर्तादुपस्पृश्यदेवर्षिरमितद्युतिः ॥ स्वमाश्रमंशिष्यवृत्तंक्षुधार्तःसन्यवर्तत ॥ ४३ ॥ सोपश्यदरजांदीनारंजसासमभिपुता
 म् ॥ चंद्रस्यघनसंयुक्तांज्योत्स्नामिवपराजिताम् ॥ ४४ ॥ तस्यरोषःसमभवत्क्षुधार्तस्यमहात्मनः ॥ निर्दहन्निवलोकांस्त्रीस्तान्शिष्यान्समुवाच
 ह ॥ ४५ ॥ पश्यच्चंविपरीतस्यदंडस्यादीर्घदर्शिनः ॥ विपत्तिघोरसंकाशांदीप्तामग्निशिखामिव ॥ ४६ ॥ यन्नाशंदुर्गतिंप्राप्तस्सानुगश्चनसंशयः ॥
 यस्तुदीप्तहुताशस्यअर्चिःसंस्पृष्टवानिह ॥ ४७ ॥ यस्मात्सकृतवान्पापमीदृशंघोरसंमितम् ॥ तस्मात्प्राप्स्यतिदुर्मेधाःपांसुवर्षमनुत्तमम् ॥ ४८ ॥ कुरा
 जादेशसंयुक्तःसभृत्यबलवाहनः ॥ पापकर्मसमाचारोवधंप्राप्स्यतिदुर्मतिः ॥ ४९ ॥ समंताद्योजनशतंविषयंचास्यदुर्मतेः ॥ धुनोतुपांसुवर्षेणमहता
 पाकशासनः ॥ ५० ॥ सर्वसत्त्वानियानीहजंगमस्थावराणिवै ॥ सर्वेषांपांसुवर्षेणक्षयःक्षिप्रंभविष्यति ॥ ५१ ॥ दंडस्यविषयोयावत्तावत्सवनमाश्रम
 म् ॥ पांसुवर्षमिवाकस्मात्सप्तरात्रंभविष्यति ॥ ५२ ॥ इत्युक्त्वाक्रोधसंतप्तस्तमाश्रमनिवासिनम् ॥ जनंजनपदस्यांतेस्थीयतामित्युवाचह ॥ ५३ ॥
 उक्तमात्रेउशनसाआश्रमावसथोजनः ॥ क्षिप्रंतुविषयात्तस्मात्स्थानंचक्रेचबाह्यतः ॥ ५४ ॥ तंतथोक्तामुनिजनमरजामिदमब्रवीत् ॥ आश्रमेत्वंसु
 दुर्मेधेवसचेहसमाहिता ॥ ५५ ॥ इदंयोजनपर्यंतमाश्रमंरुचिरप्रभम् ॥ अरजेविरजास्तिष्ठकालमत्रसमाश्रितम् ॥ ५६ ॥ श्रुत्वानियोगंविप्रर्षैररजाभार्गवीत
 दा ॥ तथेतिपितरंप्राहभार्गवंभृशदुःखिता ॥ ५७ ॥ इत्युक्त्वाभार्गवोवासंतस्मादन्यमुपाक्रमत् ॥ सप्ताहेभस्मसाद्भूतंयथोक्तंब्रह्मवादिना ॥ ५८ ॥
 तस्मादंडस्यविषयोर्विध्यशैलस्यमानुष ॥ शप्तोद्युशनसारामतदाभूद्धर्षणेकृते ॥ ५९ ॥ ततःप्रभृतिकाकुत्स्थदंडकारण्यमुच्यते ॥ एतत्तेसर्वमारव्या
 तंयन्मांपृच्छसिराघव ॥ ६० ॥ संध्यामुपासितुंवरिसमयोह्यतिवर्तते ॥ एतेमहर्षयोरामपूर्णकुंभाःसमंततः ॥ ६१ ॥ कृतोदकानरव्यात्र
 पूजयंतिदिवाकरम् ॥ सर्वैर्ऋषिभिरभ्यस्तैःस्तोत्रैर्ब्रह्मादिभिःकृतैः ॥ ६२ ॥ रविरस्तंगतोरामगत्वोदकमुपस्पृश ॥ ऋषेर्वच

नमादायरामःसंध्यामुपासितुम् ॥ ६३ ॥ उपचक्रामतत्पुण्यंससरोरघुनंदनः ॥ अथतस्मिन्वनोद्देशेरम्येपादपशोभिते ॥ ६४ ॥ नदीपुण्येगिरिवरेकोकिला
 शतमंडिते ॥ नानापक्षिरवोद्यानेनानामृगसमाकुले ॥ ६५ ॥ सिंहव्याघ्रसमाकीर्णैर्नानाद्विजसमावृते ॥ गृध्रोलूकौप्रवसितौबहून्वर्षगणानपि ॥ ६६ ॥ अ
 थोलूकस्यभवनंगृध्रःपापविनिश्चयः ॥ ममेदमितिकृत्वासौकलहंतेनचाकरोत् ॥ ६७ ॥ राजासर्वस्यलोकस्यरामोराजीवलोचनः ॥ तंप्रपद्यावहैशीघ्रं
 कस्यैतद्भवनंभवेत् ॥ ६८ ॥ गृध्रोलूकौप्रपद्येतांजातकोपावमर्षिणौ ॥ रामंप्रपद्यतौशीघ्रंकलिव्याकुलचेतसौ ॥ ६९ ॥ तौपरस्परविद्वेषौस्पृशतश्चरणौ
 तथा ॥ अथदृष्ट्वा राघवेद्रंगृध्रोवचनमब्रवीत् ॥ ७० ॥ सुराणामसुराणांचत्वंप्रधानोमतोमम ॥ बृहस्पतेश्चशुक्राच्चत्वंविशिष्टोमहामतिः ॥ ७१ ॥ परावरज्ञोभूतानां
 मर्त्यैश्चक्रइवापरः ॥ दुर्निरोक्षोयथासूर्योहिमवानिवगौरवे ॥ ७२ ॥ सागरश्चासिगांभीर्यैलोकपालोयमोह्यसि ॥ क्षांत्याधरण्यातुल्योसिशीघ्रत्वेह्यनिलोप
 मः ॥ ७३ ॥ गुरुस्त्वंसर्वसंपन्नोविष्णुरूपोसिराघव ॥ अमर्षीदुर्जयोजेतासर्वास्त्रविधिपारगः ॥ ७४ ॥ शृणुत्वंममदेवेशविज्ञाप्यंनरपुंगव ॥ ममालयंपूर्वकृ
 तंबाहुवीर्येणवैप्रभो ॥ ७५ ॥ उलूकोहरतेराजस्त्वंतस्मापेविशेषतः ॥ ईदृशोयंदुराचारस्त्वदाज्ञालंघकोनृप ॥ ७६ ॥ प्राणांतिकेनदंडेनरामशासितुमर्ह
 सि ॥ एवमुक्तेतुगृध्रेणउलूकोवाक्यमब्रवीत् ॥ ७७ ॥ शृणुदेवममज्ञाप्यमेकचित्तोनराधिप ॥ सोमाच्छक्राच्चसूर्याच्चधनदाच्चयमात्तथा ॥ ७८ ॥ जायते
 वैनृपोरामार्किंचिद्भवतिमानुषः ॥ त्वंतुसर्वमयोदेवोनारायणपरायणः ॥ ७९ ॥ प्रोच्यतेसोमताराजन्सम्यक्कार्यैर्विचारिते ॥ सम्यग्रक्षसितापेभ्यस्तमोघो
 हियतोभवान् ॥ ८० ॥ दोषेदंडात्प्रजानांत्वंयतःपापभयापहः ॥ दाताप्रहर्तागोप्ताचतेनेद्रइवनोभवान् ॥ ८१ ॥ अधृष्यःसर्वभूतेषुतेजसाचानलोमतः ॥
 अभीक्ष्णंतपसेपापांस्तेनत्वंरामभास्करः ॥ ८२ ॥ साक्षाद्वितेशतुल्यस्त्वमथवाधनदाधिकः ॥ चित्तायत्तातुपत्नीश्रीर्नित्यंतेराजसतम ॥ ८३ ॥ धनदस्यतुकोशे
 नधनदस्तेनवैभवान् ॥ समःसर्वेषुभूतेषुस्थावरेषुचरेषुच ॥ ८४ ॥ शत्रौमित्रेचतेदृष्टिःसमंताद्यातिराघव ॥ धर्मेणशासनंनित्यंव्यवहारविधिक्रमैः ॥ ८५ ॥
 यस्यरुष्यसिवैराममृत्युस्तस्याभिधीयते ॥ गीयसेतेनवैराजन्यमइत्यभिविश्रुतः ॥ ८६ ॥ यश्चासौमानुषोभावोभवतो नृपसतम ॥ आनृशंस्यपरोराजा
 सर्वेषुकूपयान्वितः ॥ ८७ ॥ दुर्बलस्यत्वनाथस्यराजाभवातिवैवलम् ॥ अचक्षुषोभवेच्चक्षुरमतेषुमतिर्भवेत् ॥ ८८ ॥ अस्माकमपिनाथस्त्वंश्रूयतांममधा
 र्मिक ॥ भवतातत्रमंतव्यंयथैतेकिलपक्षिणः ॥ ८९ ॥ योस्मन्नाथःसपक्षीद्रोभवतोविनियोज्यकः ॥ अस्वाम्यंदेवनास्माकंसन्निधौभवतःप्रभो ॥ ९० ॥ भव
 तैवकृतंपूर्वभूतग्रामंचतुर्विधम् ॥ ममालयप्रविष्टस्तुगृध्रोमांबाधतेनृप ॥ ९१ ॥ भवान्देवमनुष्येषुशास्तावैनरपुंगव ॥ एतच्छ्रुत्वातुवैरामःसचिवाना
 ह्वयत्स्वयम् ॥ ९२ ॥ विष्टिर्जयंतोविजयःसिद्धार्थोराष्ट्रवर्धनः ॥ अशोकोधर्मपालश्चसुमंत्रश्चमहाबलः ॥ ९३ ॥ एतेरामस्यसचिवाराज्ञोदश

रथस्यच ॥ नीतियुक्तामहात्मानः सर्वशास्त्रविशारदाः ॥ ९४ ॥ सुशांताश्चकुलीनाश्चनयेमंत्रेचकोविदाः ॥ तानाहूयसधर्मात्मापुष्पकादवरुह्यच ॥ ९५ ॥
 गृध्रोलूकौविवदंतौपृच्छतिस्मरघूत्तमः ॥ कतिवर्षाणिभोगृध्रतवेदंनिलयंकृतं ॥ ९६ ॥ एतन्मेकौतुकंब्रूहिदिजानासितत्त्वतः ॥ एतच्छ्रुत्वावचोगृध्रो
 वभाषेराघवंस्थितं ॥ ९७ ॥ इयंसुमतीराममानुषैर्वहुबाहुभिः ॥ उच्छ्रितैराचितासर्वातदाप्रभृतिमदृहं ॥ ९८ ॥ उलूकस्त्वब्रवीद्रामंपादपैरुशोभिता ॥ यदैवपृ
 थिवीराजंस्तदाप्रभृतिमेगृहं ॥ ९९ ॥ एतच्छ्रुत्वातुरामोवैसभासदुवाचह ॥ नसासभायत्रनसंतिवृद्धावृद्धानतेयेनवदंतिधर्म ॥ १०० ॥ नासौधर्मोयत्रनचास्ति
 सत्यंनतत्सत्यंयच्छलमभ्युपैति ॥ येतुसभ्याःसभागत्वातूष्णींध्यायंतआसते ॥ १०१ ॥ यथाप्राप्तंनब्रुवतेसर्वेतेनृतवादिनः ॥ नवक्तिचश्रुतंयश्च
 कामात्क्रोधात्तथाभयात् ॥ २ ॥ सहस्रंवारुणाःपाशाःप्रतिमुंचंतितंनरं ॥ तेषांसंवत्सरेपूर्णोपाशएकःप्रमुच्यते ॥ ३ ॥ तस्मात्सत्यंतुवक्तव्यंजानतासत्यमंजसा ॥
 एतच्छ्रुत्वातुसचिवाराममेवाब्रुवंस्तदा ॥ ४ ॥ उलूकःशोभतेराजन्नतुगृध्रोमहामते ॥ त्वंप्रमाणंमहाराजराजाहिपरमागतिः ॥ ५ ॥ राजमूलाःप्रजाःसर्वाराजाधर्मः
 सनातनः ॥ शास्ताराजानृणांयेषानतेगच्छंतिदुर्गतिम् ॥ ६ ॥ वैवस्वतेनमुक्ताश्चभवन्तिपुरुषोत्तमाः ॥ सचिवानांवचःश्रुत्वारामोवचनमब्रवीत् ॥ ७ ॥ श्रूयताम
 भिधास्यामिपुराणंयदुदाहृतं ॥ द्यौःसचंद्रार्कनक्षत्रासपर्वतमहीद्रुमम् ॥ ८ ॥ सलिलार्णवसंमग्नंत्रैलोक्यंसचराचरं ॥ एकमेवतदाह्यासीत्सर्वमेकमिवांबरं ॥ ९ ॥
 पुनर्भूःसहलक्ष्म्याचविष्णोर्जठरमाविशत् ॥ तानिगृह्यमहातेजाःप्रविश्यसलिलार्णवं ॥ १० ॥ सुष्वापहिकृतात्मासत्रहुवर्षशतान्यपि ॥ विष्णोसुप्तेततोब्रह्मा
 विवेशजठरंततः ॥ ११ ॥ बहुस्रोतंचतंज्ञात्वामहायोगीसमाविशत् ॥ नाभ्यांविष्णोःसमुद्भूतंपद्मंहेमविभूषितं ॥ १२ ॥ सतुनिर्गम्यवैब्रह्मायोगीभूत्वामहाप्रभुः ॥
 सिसृक्षुःपृथिवींवायुंपर्वतांश्चमहीरुहान् ॥ १३ ॥ तदंतराःप्रजाःसर्वामानुषांश्चसरीसृपान् ॥ जरायुजाण्डजान्सर्वान्ससर्जसमहातपाः ॥ १४ ॥ तस्यगात्रस
 मुत्पन्नःकैटभोमधुनासह ॥ दानवौतौमहावीर्यौधौरौलब्धवरौतदा ॥ १५ ॥ दृष्ट्वाप्रजापतितत्रक्रोधाविष्टावुभौनृप ॥ वेगेनमहताभोक्तुंस्वयंभुवमधावतां ॥ १६ ॥
 दृष्ट्वासत्वानिसर्वाणिनिस्सरन्तिपृथक्पृथक् ॥ ब्रह्मणासंस्तुतोविष्णुर्हत्वातौमधुकैटभौ ॥ १७ ॥ पृथिवींवर्धयामासस्थित्यर्थमेदसातयोः ॥ मेदोगंधातुध
 रणिमेदिनित्यभिधांगता ॥ १८ ॥ तस्माद्ब्रह्मस्त्वसत्योवैपापकर्मापरालयम् ॥ स्वीयंकरोतिपापात्मादण्डनीयोनसंशयः ॥ १९ ॥ ततोशरीरिणीवाणीअं
 तरिक्षात्प्रभाषते ॥ मावधीरामगृध्रंत्वंपूर्वदग्धंतपोबलात् ॥ २० ॥ पुरागौतमदग्धोयंप्रजानाथोजनेश्वर ॥ ब्रह्मदत्तस्तुनामैषशूरःसत्यव्रतःशुचिः ॥ २१ ॥ गृहमाग
 त्यविप्रर्वेर्भोजनंप्रत्ययाचत ॥ साग्रंवर्षशतंचैवभुक्तवानृपसत्तम ॥ २२ ॥ ब्रह्मदत्तस्यवैतस्यपाद्यमर्घ्यंस्वयंततः ॥ आत्मनैवाकरोत्सम्यग्भोजना
 र्थमहाद्युते ॥ २३ ॥ समाविश्यगृहंतस्यआहारेतुमहात्मनः ॥ नारोपूर्णस्तर्नीदृष्ट्वाहस्तेनाथपरामृशत् ॥ २४ ॥ अथक्रुद्धेनमुनिनाशापोदत्तः सुदारुणः ॥

गृध्रत्वंगच्छवैमूढराजामुनिमथाब्रवीत् ॥ २५ ॥ कृपांकुरुमहाभागशापोद्धारोभविष्यति ॥ दयालुस्तद्वचःश्रुत्वापुनराहनराधिप ॥ २६ ॥ उत्पत्स्यतेरघुकुले
 रामोनाममहायशाः ॥ इक्ष्वाकूणामहाभागोराजाराजीवलोचनः ॥ २७ ॥ तेनदृष्टोविपापस्त्वंभवितानरपुंगव ॥ दृष्टोरामेणतच्छ्रुत्वावभूवपृथिवीपतिः ॥
 ॥ २८ ॥ गृध्रत्वंत्यज्यवैशीघ्रंदिव्यगंधानुलेपनः ॥ पुरुषोदिव्यरूपोसौवभाषेतनराधिपं ॥ २९ ॥ साधुराघवधर्मज्ञत्वप्रसादादहंविभो ॥ विमुक्तोनरक
 द्योरादपापस्तुत्वयाकृतः ॥ १३० ॥ विसर्जितंमयागार्ध्यनररूपीमहीपतिः ॥ उलूकंप्राहधर्मज्ञस्वगृहंविशकौशिक ॥ ३१ ॥ अहंसंध्यामुपासित्वागमिष्येयत्रा
 वैमुनिः ॥ अथोदकमुपस्पृश्यसंध्यामन्वास्यपश्चिमां ॥ ३२ ॥ आश्रमंप्राविशद्रामःकुंभयोनेर्महात्मनः ॥ तस्यागस्त्योबहुगुणंफलमूलंचसादरं ॥ ३३ ॥
 रसवन्तिचशाकानिभोजनार्थमुपाहरत् ॥ सभुक्तवान्नरव्याघ्रस्तदन्नममृतोपमम् ॥ ३४ ॥ प्रीतश्चपरितुष्टश्चतारं त्रिसमुपावसत् ॥ प्रभातेकाल्यमुत्थाय
 कृत्वाह्निकमरिंदम ॥ ३५ ॥ ऋषिसमभिचक्रामगमनायरघूत्तमः ॥ अभिवाद्याब्रवीद्रामोमहर्षिकुंभसंभवम् ॥ ३६ ॥ आपृच्छेसाधयेब्रह्मन्ननुज्ञातुंत्वमहं
 सि ॥ धन्योस्म्यनुगृहीतोस्मिदर्शनेनमहामुने ॥ ३७ ॥ दिष्ट्याचाहंभविष्यामिपावनात्माहमात्मनः ॥ एवंब्रुवतिकाकुत्स्थेवाक्यमद्भुतदर्शनं ॥ ३८ ॥ उवा
 चपरमप्रीतोबाष्पनेत्रस्तपोधनः ॥ अत्यद्भुतमिदंवाक्यंतवरामशुभाक्षरं ॥ ३९ ॥ पावनंसर्वभूतानांत्वयोक्तंरघुनंदन ॥ मुहूर्तमपिरामत्वांमैत्रेणेक्षंतियेनराः
 ॥ १४० ॥ पावितास्सर्वसूक्तैस्तेकथ्यंतेत्रिदिवौकसः ॥ येचत्वांघोरचक्षुर्भिरीक्षंतेप्राणिनोभुवि ॥ ४१ ॥ तेहताब्रह्मदंडेनसद्योनरकगामिनः ॥ ईदृशस्त्वं
 रघुश्रेष्ठपावनःसर्वदेहिनां ॥ ४२ ॥ कथयंतश्चलोकास्त्वांसिद्धिमेष्यंतिराघव ॥ गच्छस्वानातुरोऽविघ्नंपंथानमकुतोभयः ॥ ४३ ॥ प्रशाधिराज्यंधर्मेणगति
 स्तुजगतांभवान् ॥ एवमुक्तस्तुमुनिनाप्राञ्जलिप्रग्रहो नृपः ॥ ४४ ॥ अभिवादयितुंचक्रेसोगस्त्यमृषिसत्तमम् ॥ अभिवाद्यमुनिश्रेष्ठंस्तांश्चसर्वांस्तपोधिका
 न् ॥ ४५ ॥ अथारोहत्तदाव्यग्रःपुष्पकंहेमभूषितम् ॥ तंप्रयांतंमुनिगणाआशीर्वादैस्समंततः ॥ ४६ ॥ अपूपुजन्नरेंद्रंतंसहस्राक्षमिवामराः ॥ ततोर्ध
 दिवसेप्राप्तेरामःसर्वार्थकोविदः ॥ ४७ ॥ अयोध्यांप्राप्यकाकुत्स्थःपद्भ्यांकक्षामवातरत् ॥ ततोविसृज्यरुचिरंपुष्पकंकामवाहितं ॥ ४८ ॥ कक्षांतराद्रिनि
 ष्क्रम्यद्रास्थानराजाब्रवीदिदं ॥ लक्ष्मणंभरतंचैवगच्छध्वंलघुविक्रमाः ॥ ४९ ॥ ममागमनमाख्यायसमानयतमाचिरम् ॥ श्रुत्वाथभाषितंद्वास्थारामस्या
 क्लिष्टकर्मणः ॥ १५० ॥ गत्वाकुमारावाहूयराघवायन्यवदेयन् ॥ द्वास्थैःकुमारावानीतौराघवस्यनिदेशतः ॥ ५१ ॥ दृष्ट्वातुराघवःप्राप्तौप्रियौभरतलक्ष्मणौ ॥
 समालिङ्ग्यतुरामस्तौवाक्यंचेदमुवाचह ॥ ५२ ॥ कृतंमयायथातथ्यंद्विजकार्यमनुत्तमं ॥ धर्महेतुमतोभूयःकर्तुमिच्छामिराघवौ ॥ ५३ ॥ भवद्भ्यामात्मभूताभ्यां
 राजसूयंक्रतूत्तमं ॥ सहितोयष्टुमिच्छामियत्रधर्मश्चशाश्वतः ॥ ५४ ॥ पुष्करस्थेनवैपूर्वब्रह्मणालोककारिणा ॥ शतत्रयेणयज्ञानामिष्टंषष्ट्याधि

केनच ॥ ५५ ॥ इष्वाहिराजसूयेनसोमोधर्मेणधर्मवित् ॥ प्राप्तःसर्वेषुलोकेषुकीर्तिस्थानमनुत्तमम् ॥ ५६ ॥ इष्वाहिराजसूयेनमित्रःशत्रुनिवर्हणः ॥ सुहृ-
 तैर्नसुशुद्धेनवरुणत्वमुपागतः ॥ ५७ ॥ तस्माद्भवंतौसंचित्यकार्यैस्मिन्वदतंहितत् ॥ भरतउवाच ॥ त्वंधर्मःपरमःसाधोत्वयिसर्वावसुंधरा ॥ ५८ ॥ प्रति-
 ष्ठितामहाबाहोयशश्चामितविक्रम ॥ महीपालाश्चसर्वेत्वांप्रजापतिमिवामराः ॥ ५९ ॥ निरीक्षंतेमहात्मानोलोकनाथतथावयं ॥ प्रजाश्चपितृवद्राजन्प-
 श्यंतित्वांमहामते ॥ १६० ॥ पृथिव्यांगतिभूतोसिप्राणिनामिहराघव ॥ सत्त्वमेवंविधंयज्ञंनार्हतांसिपरंतप ॥ १६१ ॥ पृथिव्यांसर्वभूतानांविनाशो-
 दृश्यतेयतः ॥ श्रूयतेराजशार्दूलसोमस्यमनुजेश्वर ॥ ६२ ॥ ज्योतिषांसुमहद्युद्धंसंग्रामेतारकामये ॥ ताराबृहस्पतेर्भार्याहृतासोमेनकामतः ॥ ६३ ॥
 तत्रयुद्धंमहद्वृत्तंदेवदानवनाशनम् ॥ वरुणस्यक्रतौघोरेसंग्रामेमत्स्यकच्छपाः ॥ ६४ ॥ निवृत्तेराजशार्दूलसर्वेनष्टाजलेचराः ॥ हरिश्च-
 द्रस्ययज्ञांतेराजसूयस्यराघव ॥ ६५ ॥ आढीबकंमहद्युद्धंसर्वलोकविनाशनम् ॥ पृथिव्यांयानिसत्त्वानितिर्यग्योनिगतानिवै ॥ ६६ ॥ दिव्यानां
 पार्थिवानांचराजसूयेक्षयः श्रुतः ॥ सत्त्वंपुरुषशार्दूलबुद्ध्यासंचित्यपार्थिव ॥ ६७ ॥ प्राणिनांचहितंसौम्यंपूर्णधर्मसमाचर ॥ भरतस्यवचः
 श्रुत्वाराघवः प्राहसादरम् ॥ ६८ ॥ प्रीतोस्मितवधर्मज्ञवाक्येनानेनशत्रुहन् ॥ निवर्तिताराजसूयान्मतिर्मैधर्मवत्सल ॥ ६९ ॥ पूर्णधर्मकरिष्यामि
 कान्यकुब्जेचवामनम् ॥ स्थापयिष्याम्यहंवीरसामेख्यातिर्दिवंगता ॥ १७० ॥ भविष्यतिनसंदेहोयथागंगाभगीरथात् ॥ १७१ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणेप्रथमेसृष्टि-
 खंडेयज्ञनिवारणं नाम सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ भीष्मउवाच ॥ कथंरामेणविप्रर्षेकान्यकुब्जेतुवामनः ॥ स्थापितः क्वचलब्धोसौविस्तरान्मम
 कीर्तय ॥ १ ॥ तथाहिमधुराचैषायावाणीरामकीर्तने ॥ कीर्तिताभगवन्मह्यंहृताकर्णसुखावह ॥ २ ॥ अनुरागेणतंलोकाः स्नेहात्पश्यंतिराघवम् ॥
 धर्मज्ञश्चकृतज्ञश्चबुद्ध्याचपरिनिष्ठितः ॥ ३ ॥ प्रशास्तिपृथिवींसर्वाधर्मेणसुसमाहितः ॥ तस्मिन्शासतिवैराज्यंसर्वकामफलाद्रुमाः ॥ ४ ॥ रसवंतः प्रभूता
 श्वासांसिविविधानिच ॥ अकृष्टपच्यापृथिवीनिःसपत्न्यामहात्मनः ॥ ५ ॥ देवकार्यकृतंतेनरावणोलोककंटकः ॥ सपुत्रोमात्यसहितोलीलयैवनिपाति-
 तः ॥ ६ ॥ तस्यबुद्धिस्समुत्पन्नापूर्णधर्मैर्द्विजोत्तम ॥ तस्याहंचरितंसर्वश्रोतुमिच्छामिवैमुने ॥ ७ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ कस्यचित्त्वथकालस्यरामो
 धर्मपथेस्थितः ॥ यच्चकारमहाबाहोशृणुष्वैकमनानृप ॥ ८ ॥ सस्मारराक्षसेंद्रंतंकथंराजाविभीषणः ॥ लंकायांसंस्थितोराज्यंकरिष्यतिचराक्षसः ॥ ९ ॥
 गीर्वाणेषुप्रातिकूल्यंविनाशस्यतुलक्षणम् ॥ मयातस्यतुतद्वत्तराज्यंचंद्रार्ककालिकम् ॥ १० ॥ तस्याविनाशतः कीर्तिः स्थिरामेशाश्चतीभवेत् ॥
 रावणेनतपस्तप्तंविनाशायात्मनस्त्वह ॥ ११ ॥ विध्वस्तः सचपापिष्ठोदेवकार्येमयाधुना ॥ तदिदानींमयान्वेष्यः स्वयंगत्वाविभीषणः ॥ १२ ॥

संदेष्टव्यंहितंतस्ययेनतिष्ठेत्सशाश्वतम् ॥ एवंचितयतस्तस्यरामस्यामिततेजसः ॥ १३ ॥ आजगामाथभरतोरामं दृष्ट्वाब्रवीदिदम् ॥ किंत्वंचितयसेदेव
नरहस्यंवदस्वमे ॥ १४ ॥ देवकार्येधरायांवास्वकार्येवानरोत्तम ॥ एवंब्रुवंतंभरतं ध्यायमानमवस्थितम् ॥ १५ ॥ अब्रवीद्राघवोवाक्यंरहस्यंतुनवैतव ॥
भवान्बहिश्चरः प्राणोलक्ष्मणश्चमहायशाः ॥ १६ ॥ अवेद्यंभवतोनास्तिममसत्यंविधारय ॥ एषामेमहतीर्चिताकथंदेवैर्विभीषणः ॥ १७ ॥ वर्ततेयद्वि
तार्थवैदशग्रीवोनिपातितः ॥ गमिष्येतदहंलंकांयत्रचासौविभीषणः ॥ १८ ॥ तंचदृष्ट्वापुरींतांतुकार्यमुक्त्वाचराक्षसम् ॥ आलोक्यसर्ववसुधांसुग्रीवंवानरे
श्वरम् ॥ १९ ॥ महाराजंचशत्रुघ्नंभातृपुत्रांश्चसर्वशः ॥ एवंवदतिकाकुत्स्थेभरतः पुरतःस्थितः ॥ २० ॥ उवाचराघवंवाक्यंगमिष्येभवतासह ॥ एवं
कुरुमहाबाहोसौमित्रिरिहतिष्ठतु ॥ २१ ॥ इत्युक्त्वाभरतंरामसौमित्रिचाहवैपुरे ॥ रक्षाकार्यात्वयावीरयावदागमनंहिनौ ॥ २२ ॥ एवंलक्ष्मणमादिश्यध्या
त्वावैपुष्पकंनृप ॥ अरुरोहसवैयानंकौसल्यानंदवर्धनः ॥ २३ ॥ पुष्पकंतुततः प्राप्तंगांधारविषयोयतः ॥ भरतस्यसुतौदृष्ट्वाजगन्नीतिंनिरीक्ष्यच ॥ २४ ॥
पूर्वादिशंतोगत्वालक्ष्मणस्यसुतौयतः ॥ पुरेषुतेषुषट्पञ्चमुषित्वारघुनंदनौ ॥ २५ ॥ गतौतेनविमानेनदक्षिणामभितोदिशम् ॥ गंगायासुनसंभेदंप्रयागमृ
षिसेवितम् ॥ २६ ॥ अभिवाद्यभरद्वाजमत्रेराश्रममीयतुः ॥ संभाष्यचमुनींस्तत्रजनस्थानमुपागतौ ॥ २७ ॥ रामउवाच ॥ अत्रपूर्वहतासीतारावणेनदुरा
त्मना ॥ हत्वाजटायुषंगृध्रंयोसौपितृसखोहिनौ ॥ २८ ॥ अत्रास्माकंमहद्युद्धंकबंधेनकुबुद्धिना ॥ हतेनतेनदग्धेनसीतास्तेरावणालये ॥ २९ ॥ ऋष्यसू
कोगिरिवरेसुग्रीवोनामवानरः ॥ सतेकरिष्यतेसाह्यंपंपांज्रसहानुजः ॥ ३० ॥ पंपासरःसमासाद्यशबरींगच्छतापसीम् ॥ इत्युक्तोदुःखितोवीरनिराशो
जीवितेस्थितः ॥ ३१ ॥ इयंसानलिनीवीर्यस्यांवैलक्ष्मणोवदत् ॥ माकृथाःपुरुषव्याघ्रशोकंशत्रुविनाशन ॥ ३२ ॥ आज्ञाकारिणिभृत्येचमयिप्राप्स्यसिमै
थिलीम् ॥ अत्रमेवार्षिकामासागतावर्षशतोपमाः ॥ ३३ ॥ अत्रैवनिहतोवालीसुग्रीवार्थेपरंतप ॥ एषासादृश्यतेनूनंकिष्किंधावालिपालिता ॥ ३४ ॥
यस्यांवैसहिधर्मात्मासुग्रीवोवानरेश्वरः ॥ वानरैःसहितोवीरतावदास्तेसमाःशतम् ॥ ३५ ॥ वानरैस्सहसुग्रीवोयावदास्तेसभांगतः॥तावत्तत्रागतौवीरौपुर्या
भरतराघवौ ॥ ३६ ॥ दृष्ट्वासभ्रातरौप्राप्तौप्रणिपत्याब्रवीदिदम्॥क्रयुवांप्रस्थितौवीरौकार्यंकिंतुकरिष्यथः ॥ ३७ ॥ विनिवेश्यासनेतौचददावध्यैस्वयंतदा ॥
एवंसभास्थितेतत्रधर्मिष्ठेरघुनंदने ॥ ३८ ॥ अंगदोथहनूमांश्चनलोनीलश्चपाटलः ॥ गजोगवाक्षोगवयः पनसश्चमहायशाः ॥ ३९ ॥ पुरोधसोमंत्रिणश्चदेवज्ञो
दाधिवक्रकः ॥ नीलशतबलिमैन्दोद्विविदोगंधमादनः ॥ ४० ॥ वरिबाहुस्सुबाहुश्चवीरसेनोविनायकः ॥ सूर्याभः कुमुदश्चैवसुषेणोहरियूथपः ॥ ४१ ॥ ऋष
भोविनतश्चैवगवाख्योभीमविक्रमः ॥ ऋक्षराजश्चधूम्रश्चसहसैन्यैरुपागताः ॥ ४२ ॥ अंतःपुराणिसर्वाणिरुमातारातथैवच ॥ अवरोधोगदस्यापितथा

न्याःपरिचारिकाः ॥ ४३ ॥ प्रहर्षमतुलंप्राप्यसाधुसाध्वितिचाब्रुवन् ॥ वानराश्चमहात्मानःसुग्रीवसहितास्तदा ॥ ४४ ॥ वानर्यश्चमहाभागास्ताराद्यास्त
त्रराघवम् ॥ अभिप्रेक्ष्याश्रुकंठ्यश्चप्रणिपत्येदमब्रुवन् ॥ ४५ ॥ कसादेवीत्वयादेवयाविनिर्जित्यरावणम् ॥ शुद्धिकृत्वाहितेवह्नौपितुरग्रउमापपतेः ॥ ४६ ॥
त्वयानीतांपुरीरामनतांपश्यामितेग्रतः ॥ नविनात्वंतयादेवशोभसेरघुनंदन ॥ ४७ ॥ त्वयाविनापिसाध्वीसाऋनुतिष्ठतिजानकी ॥ अन्यांभार्यांनतेवेद्भिभा
र्याहीनोनशोभसे ॥ ४८ ॥ क्रौंचयुग्मंमिथोयद्वच्चक्रवाकयुगंयथा ॥ एवंवदंतींतांतारांताराधिपसमाननाम् ॥ ४९ ॥ प्राहप्रवचसांश्रेष्ठोरामोराजीवलो
चनः ॥ चारुदंष्ट्रेविशालाक्षिकालोहिदुरतिक्रमः ॥ ५० ॥ सर्वकालकृतंविद्विजगदेतच्चराचरम् ॥ विसृज्यताःस्त्रियःसर्वाःसुग्रीवोभिमुखःस्थितः ॥
५१ ॥ सुग्रीवउवाच ॥ भवंतौयेनकार्येणइहायातैनरेश्वरौ ॥ तच्चापिकथ्यतांशीघ्रंकृत्यकालोहिवर्तते ॥ ५२ ॥ ब्रुवाणमेवंसुग्रीवंभरतोरामचोदितः ॥
आचक्षेचगमनंलंकायांराघवस्यतु ॥ तौचाब्रवीच्चसुग्रीवोभवद्भ्यांसहितःपुरीम् ॥ ५३ ॥ गमिष्येराक्षसंदेवद्रष्टुंतत्रविभीषणम् ॥ सुग्रीवेणैवमु
क्तेतुगच्छस्वेत्याहराघवः ॥ ५४ ॥ सुग्रीवोराघवौतौचपुष्पकेतुस्थितास्त्रयः ॥ तावत्प्राप्तंविमानंतुसमुद्रस्योत्तरंतटम् ॥ ५५ ॥ अब्रवीद्भरतंरामोह्यत्रमेराक्षसे
श्वरः ॥ चतुर्भिःसचिवैःसार्धंजीवितार्थैर्विभीषणः ॥ ५६ ॥ प्राप्तस्तोलक्ष्मणेनलंकाराज्येभिषेचितः ॥ अत्रचाहंसमुद्रस्यपरेपारेस्थितरुय
हम् ॥ ५७ ॥ दर्शनंदास्यतेमेऽसौज्ञातिकार्यंभविष्यति ॥ तावन्नदर्शनंमह्यंदत्तमेतेनशत्रुहन् ॥ ५८ ॥ ततःकोपःसमुद्भूतश्चतुर्थेहनिराघव ॥
धनुरायम्यवेगेनदिव्यमस्त्रंकरेधृतम् ॥ ५९ ॥ दृष्ट्वामांशरणान्वेषीभीतोलक्ष्मणमाश्रितः ॥ सुग्रीवेणानुनीतोऽस्मिन्क्षम्यतांराघवत्वया ॥ ६० ॥ ततोमयो
क्षितशरोमरुदेशेह्यपाकृतः ॥ ततस्समुद्रराजेनभृशंविनयशालिना ॥ ६१ ॥ उक्तोहंसेतुबंधेनलंकांत्वंब्रजराघव ॥ लंघयित्वानरव्याघ्र
वारिपूर्णमहोदधिम् ॥ ६२ ॥ एषसेतुर्मयावद्धःसमुदेवरुणालये ॥ त्रिभिर्दिनैःसमाप्तिवैनीतोवानरसत्तमैः ॥ ६३ ॥ प्रथमोदिवसेवद्धो
योजनानिचतुर्दश ॥ द्वितीयेहनिषट्त्रिंशत्तृतीयेर्धशतंतथा ॥ ६४ ॥ इयंसादृश्यतेलंकास्वर्णप्राकारतोरणा ॥ अवरोधोमहानत्रकृतोवानरसत्तमैः
॥ ६५ ॥ अत्रयुद्धंमहद्वृत्तंचैत्राशुक्लचतुर्दशि ॥ अष्टचत्वारिंशदिनंयत्रासौरावणोहतः ॥ ६६ ॥ अत्रप्रहस्तोनीलेनहतोराक्षसपुंगवः ॥ हनूमताचधू
प्राक्षोह्यत्रैवविनिपातितः ॥ ६७ ॥ महोदरातिकायौचसुग्रीवेणमहात्मना ॥ अत्रैवमेकुंभकर्णोलक्ष्मणेनेद्राजित्थथा ॥ ६८ ॥ मयाचात्रदशग्रीवोहतो
राक्षसपुंगवः ॥ अत्रसंभाषितुंप्राप्तोब्रह्मालोकपितामहः ॥ ६९ ॥ पार्वत्यासहितोदेवःशूलपाणिर्वृषध्वजः ॥ महेंद्राद्याःसुरगणाःसगंधर्वास्सकिंनराः
॥ ७० ॥ पितामेचसमायातोमहाराजस्त्रिविष्टपात् ॥ वृतश्चाप्सरसांसंधैर्विद्याधरगणैस्तथा ॥ ७१ ॥ तेषांसमक्षंसर्वेषांजानकीशुद्धिमिच्छता ॥ उक्ता

सीताहव्यवाहं प्रविष्टा शुद्धिमागता ॥ ७२ ॥ लंकाधिपैः सुरैर्दृष्टा गृहीता पितृशासनात् ॥ अथाप्युक्तोत्तराज्ञाहमयोध्यांगच्छपुत्रकम् ॥ ७३ ॥ न मे स्वर्गो बहुमतस्त्व
याहीनस्य राघव ॥ तारितो हं त्वया पुत्रप्राप्तोऽस्मीन्द्रसलोकताम् ॥ ७४ ॥ लक्ष्मणं चाब्रवीद्राजा पुत्रपुण्यं त्वयार्जितम् ॥ भ्रात्रा सममथो दिव्यां लोकान् प्राप्स्य
सि चोत्तमान् ॥ ७५ ॥ आहूय जानकीं राजा वाक्यं चेदमुवाच ह ॥ न च मन्युस्त्वया कार्यो भर्तारं प्रति सुव्रते ॥ ७६ ॥ ख्यतिर्भवष्यत्येवाग्र्या भर्तुस्ते शुभलोचने ॥ एवं वद
ति रामे तु पुष्पके च व्यवस्थिते ॥ ७७ ॥ तत्र ये राक्षसवरास्तोगत्वा शुविभीषणं ॥ प्राप्तो रामः समुग्रीवश्चारा इत्थं तदाऽवदन् ॥ ७८ ॥ विभीषणस्तु तच्छ्रुत्वारामाग
मनमंतिके ॥ चारांस्तान् पूजयामास सर्वकामधनादिभिः ॥ ७९ ॥ अलंकृत्य पुरीं तां तु निष्क्रान्तः सचिवैः सह ॥ दृष्ट्वारामं विमानस्थं मेराविवदिवाकरं ॥ ८० ॥ अष्टां
गप्रणिपातेन नत्वा राघवमब्रवीत् ॥ अद्य मे सफलं जन्म प्राप्ताः सर्वे मनोरथाः ॥ ८१ ॥ यदृष्टौ देवचरणौ जगद्गद्यावनिंदितौ ॥ कृतः श्लाघ्योऽस्म्यहं देवशक्रादीनां
दिवौकसां ॥ ८२ ॥ आत्मानमधिकं मन्ये त्रिदशेशात् पुरंदरात् ॥ रावणस्य गृहे दीप्ते सर्वरत्नोपशोभिते ॥ ८३ ॥ उपविष्टे तु काकुत्स्थे अर्घ्यं दत्वा विभीषणः ॥
उवाच प्रांजलिर्भूत्वा सुग्रीवं भरतं तथा ॥ ८४ ॥ इहागतस्य रामस्य यदास्येन तदस्ति मे ॥ इयं चलंकारामेण रिपुं त्रैलोक्यकं टंकम् ॥ ८५ ॥ हत्वा तु पापकर्माणं दत्ता
पूर्वपुरीमम ॥ इयं पुरी इमे दारा अमी पुत्रास्तथा ह्यहं ॥ ८६ ॥ सर्वमेतन्मया दत्तं सर्वमक्षयमस्तु ते ॥ ततः प्रकृतयः सर्वालंकावासि जनाश्च ये ॥ ८७ ॥
आजग्मूराघवं द्रष्टुं कौतूहलसमन्विताः ॥ उक्तो विभीषणस्तैस्तुरामं दर्शय नः प्रभो ॥ ८८ ॥ विभीषणेन कथिताराघवाय महात्मने ॥ तेषामुपायनं सर्व
भरतोरामचोदितः ॥ ८९ ॥ जग्राह वानरेन्द्रश्च धनरत्नौघसंचयं ॥ एवं तत्र त्र्यहं रामो ह्यवसद्राक्षसालये ॥ ९० ॥ चतुर्थे हनि संप्राप्ते रामे चापि सभा
स्थिते ॥ केकसी पुत्रमाहेदं रामं द्रक्ष्यामि पुत्रक ॥ ९१ ॥ दृष्टे तस्मिन् महत्पुण्यं प्राप्य ते मुनिसत्तमैः ॥ विष्णुरेष महाभागश्चतुर्भूतिस्सनातनः ॥ ९२ ॥
सीतालक्ष्मीर्महाभागन बुद्धासाग्रजेन ते ॥ पित्रा ते पूर्वमाख्यातं देवानां दिविसंगमे ॥ ९३ ॥ कुले रघूणां वै विष्णुः पुत्रोदशरथस्य तु ॥ भविष्यति वि
नाशाय दशग्रीवस्य रक्षसः ॥ ९४ ॥ विभीषण उवाच ॥ एवं कुरुष्व वै मातर्गृहाण नवमं वरम् ॥ पात्रं चंदनसंयुक्तं दधिक्षौद्राक्षतैः सह ॥ ९५ ॥ दूर्वयार्घ्यं सह कुरु राज
पुत्रस्य दर्शनम् ॥ सरमामग्रतः कृत्वा याश्चान्या देवकन्यकाः ॥ ९६ ॥ व्रजस्व राघवाभ्यां शंतस्मादग्रे व्रजाम्यहम् ॥ एवमुक्त्वा गतं रक्षोयत्र रामो व्यवस्थितः ॥ ९७ ॥
उत्सार्य दानवान् सर्वान् रामं द्रष्टुं समागतान् ॥ सभां तां विमलां कृत्वा रामं स्वाभिमुखे स्थितम् ॥ ९८ ॥ विभीषण उवाच ॥ विज्ञाप्यं शृणु मे देव वदतश्च
विशांपते ॥ दशग्रीवं कुंभकर्णया च मां चाप्यजीजनत् ॥ ९९ ॥ इयं सा देवमातानः पादौ ते द्रष्टुमिच्छति ॥ तस्यास्तु त्वं कृपां कृत्वा दर्शनं दातुमर्ह
सि ॥ १०० ॥ राम उवाच ॥ अहं तस्याः समीपं तु मातृदर्शनं कांक्षया ॥ गमिष्ये राक्षसेन्द्रत्वं शीघ्रं याहि ममाग्रतः ॥ १०१ ॥ प्रतिज्ञायतु तं वाक्यमुत्तस्थौ च वरास

नात् ॥ मूर्ध्निचांजलिमाधायप्रणाममकरोद्विभुः ॥ २ ॥ अभिवादेहंभवतीमाताभवसिधर्मतः ॥ महतातपसाचापिपुण्येनविविधेनच ॥ ३ ॥ इमौते
 चरणौदेविमानवोयदिपश्यति ॥ पूर्णस्स्यात्तदहंप्रीतोदृष्ट्वेमौपुत्रवत्सले ॥ ४ ॥ कौसल्यामेयथामाताभवतीचतथामम ॥ केकसीचाब्रवीद्रामंचिरंजी
 वसुखीभव ॥ ५ ॥ भर्त्रामेकथितंवीरविष्णुर्मानुषरूपधृत् ॥ अवतीर्णैरघुकुलेहितार्थैत्रिदिवौकसाम् ॥ ६ ॥ दशग्रीवविनाशायभूतिंदातुंविभीषणे ॥
 वालिनोनिधनंचैवसेतुबंधंचसागरे ॥ ७ ॥ पुत्रोदशरथस्यैवसर्वसचकरिष्यति ॥ इदानींत्वंमयाज्ञातःस्मृत्वातद्भर्तृभाषितम् ॥ ८ ॥ सीतालक्ष्मभिर्वा
 न्विष्णुदैवावैवानरास्तथा ॥ गृहंपुत्रगमिष्यामिस्थिरकीर्तिमवाप्नुहि ॥ ९ ॥ सरमोवाच ॥ इहैववत्सरंपूर्णमशोकवनिकास्थिता ॥ सेविताजानकीदेवीसुखंति
 ष्ठतितेप्रिया ॥ ११० ॥ नित्यंस्मरामिवैपादौसीतायास्तुपरंतप ॥ कदाद्रक्ष्यामितांदिवींचितयानात्वहर्निशम् ॥ ११ ॥ किमर्थंदेवदेवेननानीताजानकी
 त्विह ॥ एकाकीनैवशोभेथायोपिताचतयाविना ॥ १२ ॥ समीपेशोभतेसीतात्वंचतस्याःपरंतप ॥ एवंब्रुवन्त्यांभरतःकेयमित्यब्रवीद्विजः ॥ १३ ॥ तत
 श्रेंगितविद्रामोभरतंप्राहसत्वरम् ॥ विभीषणस्यभार्यावैसरमानामनामतः ॥ १४ ॥ प्रियासखीमहाभागासीतायास्सुदृढमता ॥ सर्वकालकृ
 तंपश्यनजानेकिंकरिष्यति ॥ १५ ॥ गच्छत्वंसुभगेभर्तृगेहंपालयशोभने ॥ मांत्यक्त्वाहिगतादेवीभाग्यहीनंगतिर्यथा ॥ १६ ॥ तयाविरहितः
 सुभ्रुरतिविंदेनकहिंचित् ॥ शून्याएवदिशःसर्वाःपश्यामीहपुनर्भ्रमन् ॥ १७ ॥ विसृज्यतांचसरमांसीतायास्तुप्रियांसखीम् ॥ गतायामथ
 केकस्यांरामःप्राहविभीषणम् ॥ १८ ॥ दैवतेभ्यःप्रियंकार्यनापराध्यास्त्वयासुराः ॥ आज्ञयाराजराजस्यवर्तितव्यंत्वयानघ ॥ १९ ॥
 लंकायामानुषोयोवैसमागच्छेत्कथंचन ॥ राक्षसैर्नचहंतव्योद्रष्टव्योसौयथात्वहम् ॥ १२० ॥ विभीषणउवाच ॥ आज्ञयाहंनरव्याघ्रकरिष्ये
 सर्वमेवतु ॥ विभीषणेहिवदतिवायूराममुवाचह ॥ २१ ॥ इहास्तिवैष्णवीमूर्तिःपूर्वबद्धोबालिर्यया ॥ तांनयस्वमहाभागकान्यकुब्जेप्रतिष्ठय ॥ २२ ॥ वि
 दित्वातदभिप्रायंवायुनासमुदाहृतम् ॥ विभीषणस्त्वलंकृत्यरत्नैःसर्वैश्चवामनम् ॥ २३ ॥ आनीयचार्पयद्रामेवाक्यंचेदमुवाचह ॥ यदावैनिर्जितःशक्रो
 मेघनादेनराघव ॥ २४ ॥ तदावैवामनस्त्वेषआनीतो जलजेक्षण ॥ नयस्वतमिमंदेवदेवदेवंप्रतिष्ठय ॥ २५ ॥ तथेतिराघवःकृत्वापुष्पकंचसमारुहत् ॥ ध
 नंरत्नमसंख्येयंवामनंचसुरोत्तमम् ॥ २६ ॥ गृह्यसुग्रीवभरतावारूढौवामनादनु ॥ ब्रजन्नेवांवरेरामस्तिष्ठेत्याहविभीषणम् ॥ २७ ॥ राघवस्यवचःश्रुत्वा
 भूयोप्याहसराघवम् ॥ करिष्येसर्वमेतद्विद्यदाज्ञप्तंविभोत्वया ॥ २८ ॥ सेतुनानेनराजेंद्रपृथिव्यांसर्वमानवाः ॥ आगत्यप्रतिबाधेरन्नाज्ञाभंगोभवेत्तव ॥ २९ ॥
 कोत्रमेनियमोदेवकिंचुकार्यमयाविभो ॥ श्रुत्वैतद्राघवोवाक्यंराक्षसोत्तमभाषितम् ॥ १३० ॥ कार्मुकंगृह्यहस्तेनरामःसेतुंद्विधाच्छिनत् ॥ त्रिविभज्यचवेगेन

मध्येवैदशयोजनम् ॥ ३१ ॥ छित्वातुयोजनचैकमेकंखंडत्रयंकृतम् ॥ वेलावनंसमासाद्यरामःपूजारमापतेः ॥ ३२ ॥ कृत्वारामेश्वरंनाम्नादेवदेवंजनार्दनं ॥
अभिषिच्याथसंगृह्यवामनंरघुनंदनः ॥ ३३ ॥ दक्षिणादुदधेश्चैवनिर्जगामत्वरान्वितः ॥ अंतरिक्षादभूद्राणिमेघगंभीरनिःस्वना ॥ ३४ ॥ रुद्रउवाच ॥ भो
भोरामास्तुभद्रंतेस्थितोहमिहसांप्रतम् ॥ यावज्जगदिदंरामयावदेषाधरास्थिता ॥ ३५ ॥ तावदेवचतेसेतुतीर्थस्थास्थतिराधव ॥ श्रुत्वैवदेवदेवस्यगिरंता
ममृतोपमाम् ॥ ३६ ॥ रामउवाच ॥ नमस्तेदेवदेवेशभक्तानामभयंकर ॥ गौरीकांतनमस्तुभ्यंदक्षयज्ञविनाशन ॥ ३७ ॥ नमोभवायशर्वायरुद्रायवरदाय
च ॥ पशूनांपतयेनित्यंचोग्रायचकपर्दिने ॥ ३८ ॥ महादेवायभीमायत्र्यंबकायदिशांपते ॥ ईशानायभगन्नायनमोस्त्वंधकघातिने ॥ ३९ ॥ नीलग्रीवाय
घोरायवेधसेवेधसास्तुत ॥ कुमारशत्रुनिघ्रायकुमारजननायच ॥ ४० ॥ विलोहितायधूम्रायशिवायऋथनायच ॥ नमोनीलशिखंडायशूलिनेदैत्यनाशि
ने ॥ ४१ ॥ उग्रायचत्रिनेत्रायहिरण्यवसुरेतसे ॥ अर्निद्यायांबिकाभर्त्रेसर्वदेवस्तुतायच ॥ ४२ ॥ अभिगम्यायकाम्यायसद्योजातायवैनमः ॥ वृषध्वजाय
मुंडायजटिनेब्रह्मचारिणे ॥ ४३ ॥ तप्यमानायतप्यायब्रह्मण्यायजयायच ॥ विश्वात्मनेविश्वसृजेविश्वमावृत्यतिष्ठते ॥ ४४ ॥ नमोनमोस्तुदिव्यायप्रपन्नार्तिहरा
यच ॥ भक्तानुकंपिनेदेवविश्वतेजोमनोगते ॥ ४५ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ एवंसंस्तूयमानस्तुदेवदेवोहरोनृप ॥ उवाचराघवंवाक्यंभक्तिनम्रपुरास्थितम् ॥ ४६ ॥
रुद्रउवाच ॥ भोभोराघवभद्रंतेब्रूहियत्तेमनोगतम् ॥ भवान्नारायणोनूनंगूढोमानुषयोनिषु ॥ ४७ ॥ अवतीर्णोदेवकार्यंकृतंतच्चानघत्वया ॥ इदानींस्वव्रज
स्थानंकृतकार्योसिशत्रुहन् ॥ ४८ ॥ त्वयाकृतंपरंतीर्थसेत्वारख्यंरघुनंदन ॥ आगत्यमानवाराजन्पश्येयुरिहसागरे ॥ ४९ ॥ महापातकयुक्तायेतेषांपा
पंविलीयते ॥ ब्रह्मवध्यादिपापानियानिकष्टानिकानिचित् ॥ १५० ॥ दर्शनादेवनश्यंतिनात्रकार्याविचारणा ॥ गच्छत्वंवामनंस्थाप्यगंगातीरेरघुत्तम ॥ ५१ ॥
पृथिव्यांसर्वशःकृत्वाभागानष्टौपरंतप ॥ श्वेतद्वीपंस्वकंस्थानंव्रजदेवनमोस्तुते ॥ ५२ ॥ प्रणिपत्यततोरामस्तीर्थप्राप्तश्चपुष्करम् ॥ विमानंतुनयात्यूर्ध्ववेष्टितं
तत्तुराधवः ॥ ५३ ॥ किमिदंवेष्टितंयानंनिरालंबेम्बरेस्थितम् ॥ भवितव्यंकारणेनपश्येत्याहस्मवानरम् ॥ ५४ ॥ सुग्रीवोरामवचनादवतीर्थधरातले ॥ सचप
श्यतिब्रह्माणंसुरसिद्धसमन्वितम् ॥ ५५ ॥ ब्रह्मर्षिसङ्घसहितंचतुर्वेदसमन्वितम् ॥ दृष्ट्वागत्याब्रवीद्रामंसर्वलोकपितामहः ॥ ५६ ॥ सहितोलोकपालैश्चवस्वादि
त्यमरुद्गणैः ॥ तंदेवंपुष्पकंनैवलंधयेद्विपितामहम् ॥ ५७ ॥ अवतीर्यततोरामःपुष्पकाद्धेमभूषितात् ॥ नत्वाविरिंचनंदेवंगायत्र्यासहसंस्थितम् ॥ ५८ ॥
अष्टांगप्रणिपातेनपंचांगालिंगितावनिः ॥ तुष्टावप्रणतोभूत्वादेवदेवंविरिंचनम् ॥ ५९ ॥ रामउवाच ॥ नमामिलोककतारंप्रजापतिसुरार्चितम् ॥ देवनाथंलो
कनाथंप्रजानाथंजगत्पतिम् ॥ ६० ॥ नमस्तेदेवदेशसुरासुरनमस्कृत ॥ भूतभव्यभवन्नाथहरिपिंगललोचन ॥ ६१ ॥ बालस्त्वंवृद्धरूपीचमृगचर्मासनांबरः ॥

तारणश्चासिदेवस्त्वैत्रैलोक्यप्रभुरीश्वरः ॥ ६२ ॥ हिरण्यगर्भपद्मगर्भवेदगर्भस्मृतिप्रदः ॥ महासिद्धो महापद्मी महादंडी च मेखली ॥ ६३ ॥ कालश्च कालरूपी
 च नीलग्रीवो विदांबरः ॥ वेदकर्ता भूको नित्यः पशूनां पतिरव्ययः ॥ ६४ ॥ दर्भपाणिर्हंसकेतुः कर्ता हर्ता हरो हरिः ॥ जटीमुंडी शिखी दंडी लङ्गुडी च महाय
 शाः ॥ ६५ ॥ भूतेश्वरः सुराध्यक्षः सर्वात्मा सर्वभावनः ॥ सर्वगः सर्वहारी च स्रष्टा च गुरुरव्ययः ॥ ६६ ॥ कमंडलुधरो देवः शुक्लसुवादिधरस्तथा ॥ हवनी
 योर्चनीयश्च ओंकारो ज्येष्ठसामगः ॥ ६७ ॥ मृत्युश्चैवामृतश्चैव पारियात्रश्च सुव्रतः ॥ ब्रह्मचारी व्रतधरो गुहावासी सुपङ्कजः ॥ ६८ ॥ अमरो दर्शनीयश्च
 बालसूर्यनिभस्तथा ॥ दक्षिणे वामतश्चापि पत्नीभ्यामुपसेवितः ॥ ६९ ॥ भिक्षुश्च भिक्षुरूपश्च त्रिजटी लब्धनिश्चयः ॥ चित्तवृत्तिकरः कामो मधुर्मधुकरस्त
 था ॥ १७० ॥ वानप्रस्थो वनगत आश्रमी पूजितस्तथा ॥ जगद्धाता च कर्ता च पुरुषः शाश्वतो ध्रुवः ॥ ७१ ॥ धर्माध्यक्षो विरूपाक्षस्त्रिधर्मो भूतभावनः ॥ त्रिवे
 दो बहुरूपश्च सूर्यायुतसमप्रभः ॥ ७२ ॥ मोहको वंधकश्चैव दानवानां विशेषतः ॥ देवदेवश्च पद्माङ्गस्त्रिनेत्रो बज्रजटस्तथा ॥ ७३ ॥ हरिश्च श्रुधनुर्धारी
 भीमो धर्मपराक्रमः ॥ एवंस्तु तस्तुरामेण ब्रह्मा ब्रह्मविदांबरः ॥ ७४ ॥ उवाच प्रणतं रामं करेण ह्यापितामहः ॥ विष्णुस्त्वं मानुषे देहे वतीर्णो वसुधातले ॥ ७५ ॥ कृतं
 तद्भवता सर्वदेवकार्यं महाविभो ॥ संस्थाप्य वामनं देवं जाह्नव्या दक्षिणे तटे ॥ ७६ ॥ अयोध्यां स्वपुरीं गत्वा सुरलोकं व्रजस्व च ॥ विसृष्टो ब्रह्मणारामः प्रणिपत्य
 पितामहं ॥ ७७ ॥ आरूढः पुष्पकं यानं संप्राप्तो मधुरां पुरीम् ॥ समीक्ष्य पुत्रसहितं शत्रुघ्नं शत्रुघातिनं ॥ ७८ ॥ तु तोषराघवः श्रीमान् भरतः सहरीश्वरः ॥ शत्रुघ्नो भ्रातरौ
 प्रातौ शक्रो पेन्द्रा विवागतौ ॥ ७९ ॥ प्रणिपत्य ततो मूर्ध्ना पंचांगालिङ्गितावनिः ॥ उत्थाप्य चांकारोप्य रामो भ्रातरं मंजसा ॥ १८० ॥ भरतश्च ततः पश्चात्सुग्री
 वस्तदनंतरं ॥ उपविष्टोऽथ रामाय सोऽर्घ्यमादाय सत्वरं ॥ ८१ ॥ राज्यं निवेदयामास चाष्टांगं राघवे तदा ॥ श्रुत्वा प्राप्तं ततो रामं सर्वो वै माथुरोजनः ॥ ८२ ॥ वर्णा ब्राह्म
 णभूयिष्ठा द्रष्टुमेनं समागताः ॥ संभाष्य प्रकृतीः सर्वानैगमान् ब्राह्मणैः सह ॥ ८३ ॥ दिनानि पंचोषित्वाऽत्र रामो गंतुं मनोदधे ॥ शत्रुघ्नश्च ततो रामे वाजिनो थगजां
 स्तथा ॥ ८४ ॥ कृताकृतं च कनकं तत्रोपायनमाहरत् ॥ रामस्त्वाहततः प्रीतः सर्वमेतन्मया तव ॥ ८५ ॥ दत्तं पुत्रैर्तेभिषिञ्च राजानौ माथुरेजने ॥ एवमुक्त्वा
 ततो रामः प्राप्तो मध्यं दिने रवौ ॥ ८६ ॥ महोदयं समासाद्य गंगार्तरिसवामनं ॥ प्रतिष्ठाप्य द्विजानाहभाविनः पार्थिवांस्तथा ॥ ८७ ॥ मया कृतो यंधर्मस्य सेतुर्भूति
 विवर्धनः ॥ प्राप्ते काले पालनीयोनचलोप्यः कथंचन ॥ ८८ ॥ प्रसारितकरेणैवं प्रार्थनैषामया कृता ॥ नृपाः कृते मयार्थित्वे यत्क्षेमं क्रियतामि
 ह ॥ ८९ ॥ नित्यं दैनां दिनी पूजाकार्या सर्वैरतंद्रितैः ॥ ग्रामान्दत्त्वा धनं तच्च लंकाया आहृतं च यत् ॥ १९० ॥ प्रेषयित्वा च किष्किं धांसुग्रीवं वानरेश्वरं ॥
 अयोध्यामागतो रामः पुष्पकं तमथा ब्रवीत् ॥ १९१ ॥ नागंतव्यं त्वया भूयस्तिष्ठ यत्र धनेश्वरः ॥ कृतकृत्यस्ततो रामः कर्तव्यं नाप्यमन्यत ॥ १९२ ॥ पुलस्त्य

उवाच ॥ ॥ एवन्तेभीष्मरामस्यकथायोगेनपार्थिव ॥ उत्पत्तिर्वामनस्योक्ताकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि ॥ १९३ ॥ कथयामितुतत्सर्वयत्रकौतूहलंनृप ॥ सर्वते
कीर्त्तयिष्यामियेनार्थीनृपनंदन ॥ १९४ ॥ इतिश्रीपाद्मपुराणेप्रथमेसृष्टिखंडेवामनप्रतिष्ठानामाष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ भीष्मउवाच ॥ कथितंवामनस्यैव
माहात्म्यंविस्तरेणवै ॥ पुनस्तस्यैवमाहात्म्यमन्यद्विष्णोरतोवद ॥ १ ॥ पद्मंकथमभूद्देवनाभौयेनाभवज्जगत् ॥ कथंचवैष्णवीमृष्टिःपद्ममध्येभवत्पुरा ॥ २ ॥ कथंपा
द्मेमहाकल्पेभवत्पद्ममयंजगत् ॥ जलार्णवगतस्येहनाभौजातंजलानुगं ॥ ३ ॥ प्रभावंपद्मनाभस्यस्वपतःसागरांभसि ॥ पुष्करेतुकथंजातादेवाऋषिगणाः
पुरा ॥ ४ ॥ एतदाख्याहिनिखिलंयोगंयोगविदांपते ॥ कथंनिर्मितवांस्तत्रचैतंलोकंसनातनम् ॥ ५ ॥ कथमेकार्णवेशून्येनष्टेस्थावरजंगमे ॥ भूगोलकेप्रदग्धे
तुप्रणष्टोरगराक्षसे ॥ ६ ॥ नष्टानलानिलाकाशेनष्टधर्मेमहीतले ॥ केवलेगह्वरीभूतेमहाभूतविपर्यये ॥ ७ ॥ किंनुविश्वपतिःसाक्षान्महातेजामहाद्युतिः ॥
आस्तेयथाध्याननिष्ठोविधिमास्थाययोगवित् ॥ ८ ॥ शृण्वतःपरयाभक्त्याब्रह्मत्रेतदशेषतः ॥ वक्तुमर्हसिधर्मज्ञयशोनारायणात्मकम् ॥ ९ ॥
श्रद्धिनःसूपविष्टस्यभंगवन्वक्तुमर्हसि ॥ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ ॥ नारायणस्ययशसःश्रवणेयातवस्पृहा ॥ १० ॥ सद्गंशान्वपूतस्य
न्याय्यंकुरुकुलोद्ग्रह ॥ शृणुष्वदिपुराणेषुदेवेभ्यश्चयथाश्रुति ॥ ११ ॥ ब्राह्मणानांचवदतांश्रुत्वावैसुमहात्मनाम् ॥ यथाचतपसादृष्ट्वाबृह
स्पतिसमद्युतिः ॥ १२ ॥ पराशरमुतःश्रीमान्गुरुर्द्वैपायनोऽब्रवीत् ॥ तत्तेऽहंकथयिष्यामियथाभक्तियथाश्रुति ॥ १३ ॥ यद्विज्ञातंम
यासम्यगृषिमागैणसत्तम ॥ कःसमुत्सहतेज्ञातुंपरंनारायणात्मकम् ॥ १४ ॥ विश्वावितारंब्रह्मायंनवेदयतितत्त्वतः ॥ तत्कर्मविश्वदेवानंतद्रहस्यंम
हर्षिषु ॥ १५ ॥ सइज्यस्सर्वयज्ञानांसतत्त्वंतत्त्वदर्शिनाम् ॥ अध्यात्ममध्यात्मविदानंरकंचविकर्मिणाम् ॥ १६ ॥ अधिदैवंचतदैवमधिदैवतसं
ज्ञितम् ॥ अधिभूतंचतद्रूतंपरंचपरमार्थिनाम् ॥ १७ ॥ सयज्ञोवेदनिर्दिष्टस्तत्तपःकवयोविदुः ॥ यःकर्त्ताकारकोबुद्धिर्यतःक्षेत्रज्ञएवच ॥ १८ ॥
प्रणवःपुरुषःशास्ताएकश्चेतिविभाव्यते ॥ प्राणःपंचविधश्चैवध्रुवमक्षरमेवच ॥ १९ ॥ कालःपाकश्चयज्ञश्चयष्टाचाधीतमेवच ॥ उच्यतेविविधैर्भावैः
सएवायंतुतत्परम् ॥ २० ॥ सएवभगवान्सर्वकरोतिनकरोतिच ॥ सोऽस्मिन्कारयतेसर्वस्थानिनांचकृतिःकृता ॥ २१ ॥ यजामहेतमेवाद्यंसएवो
त्थाननिर्वृतः ॥ योवक्तायच्चवक्तव्यंयश्चाहंतद्ब्रवीमि ते ॥ २२ ॥ श्रूयतेयच्चवैश्राव्यंयच्चान्यत्परिजलिपतम् ॥ याकथायाश्चश्रुतयोयोधर्माधर्मतत्परः ॥ २३ ॥
विश्वंविश्वपतिर्यश्चसतुनारायणःस्मृतः ॥ यत्सत्यंयदनृतमादिमध्यभूतंयच्चांत्यंनिरवधिकंचयद्भविष्यम् ॥ २४ ॥ यत्किंचिच्चरमचरंयदस्तिचान्यत्सर्वं
तत्पुरुषवरःप्रधानभूतः ॥ चत्वार्य्याहुःसहस्राणिवर्षाणांतत्कृतंयुगम् ॥ २५ ॥ तस्यतावच्छतीसंध्याद्विगुणाकुरुनंदन ॥ यत्रधर्मश्चतुष्पादस्त्वधर्मःपादवि

ग्रहः ॥ २६ ॥ स्वधर्मनिरताः शांता जायंते यत्र मानवाः ॥ विप्रास्थिता धर्मपरा राजवृत्तिस्थिता नृपाः ॥ २७ ॥ कृष्यामभिरता वैश्याः शूद्राः शुश्रूष
 वस्तथा ॥ तदा सत्यं च सत्त्वं च धर्मश्चैव विवर्धते ॥ २८ ॥ सद्गिराचरितो धर्मो येन लोकः प्रवर्तते ॥ एतत्कृतयुगे वृत्तं सर्वेषामेव पार्थिव ॥ २९ ॥ प्राणि
 नां धर्मसंज्ञानां नराणां नीचजन्मनाम् ॥ त्रीणि वर्षसहस्राणि त्रेतायुगमिहोच्यते ॥ ३० ॥ तस्य तावच्छतीसंध्याद्विगुणा परिकीर्तिता ॥ द्वाभ्यामधर्मः पादा
 भ्यां त्रिभिर्धर्मो व्यवस्थितः ॥ ३१ ॥ यत्र सत्यं च सत्त्वं च क्रियाधर्मो विधीयते ॥ त्रेतायां विकृतिर्यातिवर्णालोभेन संयुताः ॥ ३२ ॥ चातुर्वर्ण्यस्य वैकृत्यं क्षां
 तिदौर्बल्यमेव च ॥ एषा त्रेतायुगगतिर्विचित्रा देवनिर्मिता ॥ ३३ ॥ द्वापरं द्विसहस्रं तु वर्षाणां कुरुनन्दन ॥ तस्य तावच्छतीसंध्याद्विगुणं युगमु
 च्यते ॥ ३४ ॥ तत्राप्यतीवार्थपराः प्राणिनो रजसाहताः ॥ शठनैष्कृतिकाः क्षुद्रा जायन्ते कुरुनन्दन ॥ ३५ ॥ द्वाभ्यां धर्मः स्थितः पद्मचामधर्मस्त्रि
 भिरुत्थितः ॥ विपर्ययशतैर्धर्मः क्षयमेति कलौ युगे ॥ ३६ ॥ ब्रह्मण्यभावश्च्यवते तथा स्तिव्यं विवर्ज्यते ॥ व्रतोपवासास्त्यज्यंते कलौ वैयुगपर्य
 ये ॥ ३७ ॥ तदा वर्षसहस्रं तु वर्षाणां द्विशते तथा ॥ यत्र धर्मश्च तुष्पादो धर्मः पादपरिग्रहः ॥ ३८ ॥ कामिनस्तापसाः क्षुद्रा जायंते यत्र मानवाः ॥ न चा
 वसायिकः कश्चिन्नसाधुर्न च सत्यवाक् ॥ ३९ ॥ नास्तिका ब्राह्मणा भक्ता ज्ञायंते तत्र मानवाः ॥ अहंकारगृहीताश्च प्रक्षीणस्नेहबंधनाः ॥ ४० ॥
 विप्राः शूद्रसमाचारास्संतिसर्वे कलौ युगे ॥ आश्रमाणां विपर्यासः कलौ संप्रति वर्तते ॥ ४१ ॥ वर्णानां चैव संदेहो युगांते कुरुनन्दन ॥ एषा द्वादशसाहस्री
 युगाख्या पूर्वनिर्मिता ॥ ४२ ॥ सहस्रयुगपर्यंतं तदहर्ब्राह्ममुच्यते ॥ ततो ह निगते तस्मिन् सर्वेषामेव जीविनाम् ॥ ४३ ॥ शरीरनिवृत्तिं दृष्ट्वा कालः सं
 हारबुद्धिमान् ॥ देवतानां च सर्वेषां ब्राह्मणानां महीपते ॥ ४४ ॥ दैत्यानां दानवानां च यक्षराक्षसपक्षिणाम् ॥ गंधर्वाणामप्सरसां भुजंगानां च पार्थिव ॥ ४५ ॥
 पर्वतानां नदीनां च पशूनां चैव सत्तम ॥ तिर्यग्योनिगतानां च क्रिमीणां दंशिनां तथा ॥ ४६ ॥ सर्वभूतपतिः पंचभूत्वा भूतानि भूतकृत् ॥ जगत्संहरणार्था
 यकुरुते वैशसं महत् ॥ ४७ ॥ भूत्वा सूर्यश्च क्षुषी आददानो भूत्वा वायुः प्राणिनां प्राणिजातम् ॥ भूत्वा वह्निर्निर्दहन् सर्वलोकान् भूत्वामेधो भूय उग्रोऽभ्यवर्ष
 त् ॥ ४८ ॥ भूत्वानारायणो योगी सर्वमूर्तिविभावसुः ॥ गभस्तिभिः प्रदीप्ताभिः संशोषयति सागरान् ॥ ४९ ॥ ततः पीत्वार्णवान् सर्वान्नदीकूपांश्च सर्वतः ॥
 पर्वतानां च सलिलं सर्वमादाय योगवित् ॥ ५० ॥ भूत्वा चैव सहस्रार्चिर्महीं भित्त्वारसातले ॥ रमते जलमादाय पिबन् रसमनुत्तमं ॥ ५१ ॥ मूर्ता मूर्ते तदन्यच्च
 यदस्ति प्राणिषु ध्रुवं ॥ तत्सर्वमरविं दाक्ष आदते पुरुषोत्तमः ॥ ५२ ॥ वायुश्च बलवान् भूत्वा विधुन्वानो खिलं जगत् ॥ प्राणापानं समासाद्य वायुना क्रमते हरिः
 ॥ ५३ ॥ ततो देवगणानां च सर्वेषां चैव देहिनाम् ॥ पंचेंद्रियगुणास्सर्वे भूतान्येव च यानि च ॥ ५४ ॥ त्रेयं ब्राह्मणं शरीरं च पृथिवी सांश्रिता गुणाः ॥ लोकयात्रा भगवता सुहू

तैनविनाशिता ॥ ५५ ॥ जिह्वारसश्चस्नेहश्चसंश्रिताःसलिलेगुणाः ॥ रूपंचक्षुर्विभागश्चनेत्रज्योतिःश्रितागुणाः ॥ ५६ ॥ स्पर्शःप्राणश्चचेष्टाचपवनंसंश्रिता
 गुणाः॥शब्दःश्रोत्रेचश्रवणंगगनंसंश्रितागुणाः॥५७॥मनोबुद्धिश्चचित्तंचक्षेत्रज्ञंचेतिसंश्रिताः ॥ परेणपरमेष्ठीचहृषीकेशमुपाश्रिताः ॥५८॥ ततोभगवतस्त
 स्यरश्मिभिःपरिवारिताः॥वायुनापरिनुन्नाश्चभूमिशाखामुपाश्रिताः ॥ ५९ ॥ तेषांसंहरणोद्धूतःपावकःशतधाज्वलन् ॥ प्रदहन्नखिलंविश्वंवृत्तःसंवर्तकोनलः
 ॥६०॥ सपर्वतद्रुमान्गुल्मान्लतावल्लीस्तृणानिच ॥ विमानानिचदिव्यानिपुराणिविविधानिच ॥६१॥ यानिचाश्रयणीयानिसर्वाण्यप्यदहद्भृशम् ॥ भस्मी
 कृत्यतुतान्सर्वाल्लोकान्ल्लोकगुरोर्गुरुः ॥ ६२ ॥ सभूर्तिधारयामासयुगांतिलोकसंभवाम् ॥ सहस्रवृष्टिः शतधाभूत्वाकृष्णोमहाघनः ॥ ६३ ॥ दिव्यतोयेनह
 विषातर्पयामासमेदिनीं॥ततःक्षीरनिकाशेनस्वादुनापरमांभसा॥६४॥शिशिरेणचपुण्येनमहीनिर्वाणमागमत्॥ तेनतोयेनसंपृक्तापयस्साधर्म्यतोधरा॥६५॥
 एकार्णावजलीभूतासर्वसत्त्वविवर्जिता ॥ महासत्त्वान्यपिविभुंप्रविष्टान्यमितौजसं ॥ ६६ ॥ नष्टार्कपवनाकाशेसूक्ष्मेजगतिसंवृते ॥ संशोषमात्मनाकृत्वासमु
 द्राणांचदेहिनः ॥ ६७ ॥ दग्ध्वासंकोच्यचतथास्वपित्येकः सनातनः ॥ पौराणंरूपमास्थायस्वपित्यमितविक्रमः ॥ ६८ ॥ एकार्णवजलेयायीयोगियोगे
 मुपासितः ॥ अनेकानिसहस्राणियुगान्येकार्णवांभसि ॥ ६९ ॥ नचैवकश्चिदव्यक्तंव्यक्तोवेदितुमर्हति ॥ कश्चैषपुरुषोनामर्कियोगः
 कश्चयोगवान् ॥ ७० ॥ नपृष्ठेनैवमभितो नैवपार्श्वेनचाग्रतः ॥ कश्चिद्विज्ञायतेतस्यदृश्यतेदेवसत्तमः ॥ ७१ ॥ नभःक्षितिपवनमपःप्रकाशनंप्रजाप
 तिंभुवनधरंसुरेश्वरम् ॥ पितामहंश्रुतिनिलयंमुनिंप्रभुंसमापयच्छयनमरोचयत्प्रभुः ॥ ७२ ॥ एवमेकार्णवीभूतेतेतेलोकेमहाद्युतिः ॥ प्रच्छाद्यसलिलेनो
 र्वीहंसो नारायणायते ॥ ७३ ॥ महतोरजसोमध्येमहार्णवसमस्यवै ॥ वारिजाक्षोमहाबाहुरक्षयंब्रह्मयद्विदुः ॥ ७४ ॥ आत्मरूपसरूपेणतमसासं
 वृतःप्रभुः ॥ मनःसात्त्विकमादाययत्रतत्सत्त्वमाहितं ॥ ७५ ॥ यथातथ्यंपरंज्ञानंभूतायब्रह्मणेततः ॥ रहस्यंचतथोद्दिष्टंयथोपनिषदांस्मृतम् ॥ ७६ ॥
 पुरुषोयज्ञइत्येतत्परमंपरिकीर्तितम् ॥ यश्चान्यःपुरुषारूयःस्यात्सएवपुरुषोत्तमः ॥ ७७ ॥ येचयज्ञकराविप्रायऋत्विजइतिस्मृताः ॥ अस्मादेवपुराभूता
 वक्त्रेभ्यःश्रूयतेतथा ॥ ७८ ॥ ब्रह्माणंप्रथमंवक्त्रादुद्गातारंचसामगं ॥ होतारंचतथाद्वयुर्बाहुभ्यामसृजत्प्रभुः ॥ ७९ ॥ ब्रह्माणंब्राह्मणाच्छंसिस्तोतारौचै
 वसर्वशः ॥ मेढ्राच्चमैत्रावरुणंप्रतिष्ठातारमेवच ॥ ८० ॥ उदारात्प्रतिहर्तारंपोतारंचैवपार्थिव ॥ पाणिभ्यामथचाग्नीध्रमुन्नेतारंचयाजुषम् ॥ ८१ ॥
 अच्छावाकमथोरुभ्यांसुब्रह्मण्यंचसामगम् ॥ एवमेवंसभगवान्पोडशैतान्जगत्पतिः ॥ ८२॥ स्वयंभूःसर्वयज्ञानामृत्विजोसृजदुत्तमान् ॥ तदाचैषमहायो
 गीपुरुषोयज्ञसंज्ञितः ॥ ८३ ॥ वेदाश्चैवतथासर्वेसहांगोपनिषत्क्रियाः ॥ स्वपित्येकार्णवेचैवयदाश्चर्यमभूत्पुरा ॥ ८४ ॥ श्रूयतांतुतदाविप्रोमार्कडेयःकु

तूहलात् ॥ गीर्णोभगवतातेनकुक्षावासीन्महामुनिः ॥ ८५ ॥ बहुवर्षसहस्रायुस्तस्यैववरतेजसः ॥ अटंस्तीर्थप्रसंगेनपृथिवीतीर्थगोचरः ॥ ८६ ॥
 आश्रमाणिचपुण्यानिदेवतायतनानिच ॥ देशाद्राष्ट्राणिचित्राणिपुराणिविविधानिच ॥ ८७ ॥ जपहोमपराःशांतास्तपोभिरमलाःस्मृताः ॥ मार्कण्डे
 यस्ततस्तस्यज्ञैर्वैक्राद्रिनिर्गतः ॥ ८८ ॥ निष्क्रामन्तंनचात्मानंजानीतेदेवमायया ॥ निष्क्रम्यतस्यउदरादेकार्णवमथोजगत् ॥ ८९ ॥ सर्वतस्तम
 साच्छन्नमार्कण्डेयोन्वैक्षत ॥ तस्योत्पन्नंभयंतीव्रंयत्ययंचात्मजीवितम् ॥ ९० ॥ देवदर्शनसंहृष्टोविस्मयंपरमंगतः ॥ सोचिंतयदमोघात्माभार्कण्डेयो
 थशंकितः ॥ ९१ ॥ किंनुस्याच्चित्तसंमोहःकिंनुस्वप्नोनुभूयते ॥ व्यक्तमन्यतरोभावएतयोर्भवितामम ॥ ९२ ॥ नहिस्वप्नोह्ययंसत्ययुक्तंयत्स
 त्यमर्हति ॥ नष्टचंद्रार्कपवनोनष्टपर्वतभूतलः ॥ ९३ ॥ कतमःस्यादयंलोकइतिशोकमुपागतः ॥ ददर्शचापिपुरुषंस्वपंतंपर्वतोपमम् ॥ ९४ ॥
 सलिलेऽर्धमथोमग्रंजमूतमिवसागरे ॥ तपंतमिवतेजोभिरामुक्तशशिभास्करम् ॥ ९५ ॥ गांभीर्यात्सागरमिवभासमानम्मवौजसा ॥ देवंद्रष्टुमिहायातःकोभ
 वानिति विस्मयात् ॥ ९६ ॥ तथैवचमुनिःकुक्षिपुनरेवप्रवेशितः ॥ सप्रविष्टःपुनःकुक्षिमार्कण्डेयःसविस्मयम् ॥ ९७ ॥ तथैवचपुनर्भूयोविजानन्स्व
 प्रदर्शनम् ॥ सतथैवयथापूर्वंपृथिवीमटतेवनम् ॥ ९८ ॥ पुण्यतीर्थजलोपेतंविविधान्याश्रमाणिच ॥ क्रतुभिर्यजमानांश्चसमाप्तगुरुदक्षिणैः ॥ ९९ ॥
 अपश्यदेवकुक्षिस्थान्यज्ञस्थान्शतशोद्विजान् ॥ सद्रुत्तमाश्रिताःसर्वेवर्णाब्राह्मणपूर्वकाः ॥ १०० ॥ चत्वारआश्रमाःसम्यग्यथापूर्वविलोकिता ॥ ए
 वंवर्षशतंसाग्रंमार्कण्डेयेनधीमताः ॥ १ ॥ चरतापृथिवीसर्वातत्कुक्षौहिसमीक्ष्यते ॥ ततःकदाचिदथैवपुनःकुक्षेर्विनिर्गतः ॥ २ ॥ सुप्तंन्यग्रोधशा
 खायांवालमेकंनिरीक्ष्यच ॥ तथैवैकार्णवजलेनीहारेणावृतांतरे ॥ ३ ॥ अव्यक्तक्रीडितेलोकेसर्वभूतविवर्जिते ॥ समुनिर्विस्मयाविष्टःकौतूहलसमन्वि
 तः ॥ ४ ॥ बालमादित्यसंकाशनंशक्रोत्यभिवीक्षितुम् ॥ सोप्यचिंतयदेकांतेस्थित्वासलिलसन्निधौ ॥ ५ ॥ पूर्वदृष्टमिदंमेनेशंकितोदेवमायया
 अगाधेसलिलेशेतेमार्कण्डेयःसविस्मयः ॥ ६ ॥ पूर्ववत्तमथोद्रष्टुमव्रजन्नस्तलोचनः ॥ सतस्मैभगवानाहस्वागतोवालभोइति ॥ ७ ॥ बभाषेमघतुल्येनस्व
 रेणपुरुषोत्तमः ॥ मार्कण्डेयनभेतव्यमागच्छस्वममांतिकम् ॥ ८ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ कोनाम्नाकीर्तयतिमांकुर्वन्परिभवंमम ॥ दिव्यवर्षसहस्रारुयं
 धर्षयंश्चैवमेवयः ॥ ९ ॥ नह्येषचसदाचारोदेवेष्वपिममोचितः ॥ मां ब्रह्मापिहिसस्त्रेहोदीर्घायुरितिभाषते ॥ ११० ॥ कस्तपोघोरमासाद्यममाद्यत्य
 क्तजीवितः ॥ मार्कण्डेयेतिमामुक्त्वामृत्युमीक्षितुमर्हसि ॥ ११ ॥ एवंप्रक्षुभितःक्रोधान्मार्कण्डेयोमहामुनिः ॥ तदैर्नभगवान्भूयोबभाषेमधुसूदनः ॥ १२ ॥
 ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अहंतेजनकोवत्सहृषीकेशःपितागुरुः ॥ आयुःप्रदातापौराणःकिंमांत्वंनोपसर्पसि ॥ १३ ॥ मांपुत्रकामःप्रथमंत्वत्पितांगिरसो

मुनिः ॥ पूर्वमाराधयामासतपस्तीव्रसमाश्रितः ॥ ११४ ॥ तद्वद्वाधोरेतपसंविदशोत्तमतेजसम् ॥ दत्तवांस्त्वामहंपुत्रं महर्षिममितौजसम् ॥ १५ ॥
 कस्समुत्सहतेचान्योयोगिभूतात्मगात्मकम् ॥ द्रष्टुमेकार्णवगतं क्रीडितं योगमायया ॥ १६ ॥ ततः प्रहृष्टहृदयो विस्मयोत्फुल्ललोचनः ॥ मूर्ध्नि व द्वांजलिपु
 टो मार्कण्डेयो महातपाः ॥ १७ ॥ नामगोत्रेतुसंप्रोच्य दीर्घायुर्लोकपूजितः ॥ तस्मै भगवते भक्त्या नमस्कारमथाकरोत् ॥ १८ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥
 इच्छामि तत्त्वतो ज्ञातुमिमांसायां तवानघ ॥ यदेकार्णवमध्यस्थः शेषे त्वं बालरूपवान् ॥ १९ ॥ किं संज्ञश्चैव भगवान् लोके विज्ञायसे प्रभो ॥ तर्कयेहं महा
 त्मानं को ह्यन्यः स्थातुमर्हसि ॥ १२० ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अहं नारायणो ब्रह्मन् सर्वभूतविनाशनः ॥ अहं सहस्रशीर्षास्त्यः सहस्रपदसंयुतः ॥ १२१ ॥ आ
 दित्यवर्णः पुरुषो मुखे ब्रह्ममयो ह्यहम् ॥ अहमग्निर्हव्यवहः सप्तसप्तिभिरन्वितः ॥ २२ ॥ अहमिन्द्रपदः शक्रऋतूनां परिवत्सरः ॥ अहं योगिषु सांख्याख्यो युगांता
 वर्त एव च ॥ २३ ॥ अहं सर्वाणि सत्त्वानि दैवतान्यखिलानि च ॥ भुजगानामहं शेषस्ताक्षर्योऽहं सर्वपक्षिणाम् ॥ २४ ॥ कृतांतः सर्वभूतानां विज्ञेयः कालसंज्ञितः ॥
 अहं धर्मस्तपश्चाहं सर्वाश्रमनिवासिनाम् ॥ २५ ॥ अहं दयापरो धर्मः क्षीरोदोहं महार्णवः ॥ यत्सत्यं तत्परं त्वेक अहमेव प्रजापतिः ॥ २६ ॥ अहं सांख्य
 महं योगो ह्यहं तत्परमं पदम् ॥ अहमिज्याक्रियाचाहमहं विद्याधिपः स्मृतः ॥ २७ ॥ अहं ज्योतिरहं वायुरहं भूमिरहं जलम् ॥ आकाशोऽहं समुद्राश्च नक्षत्रा
 णि दिशो दश ॥ २८ ॥ अहं वर्षमहं सोमः पर्जन्योऽहमहं रविः ॥ अहं पुराणं परमं तथैवाहं परायणम् ॥ २९ ॥ भविष्ये चापि सर्वत्र भविष्यत्सर्वसंग्रहः ॥ यत्किं
 चित्पश्यसे विप्रयच्छुणोषि च किंचन ॥ १३० ॥ यच्चानुभवसे लोके तत्सर्वमामनुस्मर ॥ विश्वं सृष्टं मया पूर्वं सृजेद्यापि च पश्य माम् ॥ १३१ ॥ युगे युगे
 च रक्षां मि मार्कण्डेया खलं जगत् ॥ तदेतत्कथितं सर्वमार्कण्डेया वधारय ॥ ३२ ॥ शुश्रूषुरपि धर्मेषु कुक्षौ चर सुखं मम ॥ मम ब्रह्माशरिरस्थो देवाश्च ऋषिभिः
 सह ॥ ३३ ॥ व्यक्तमव्यक्तयोगं मामवगच्छ मुरद्विषम् ॥ अहमेकाक्षरो मंत्ररूपश्चरश्च पितामहः ॥ ३४ ॥ परस्त्रिवर्गोऽङ्कारः परमात्मप्रदर्शनः ॥ एवमा
 दिपुराणं च वदते मां महामते ॥ ३५ ॥ वक्त्रं यातो भगवतो मार्कण्डेयो महामुनिः ॥ ततो भगवतः कुक्षिं प्रविष्टो मुनिसत्तमः ॥ ३६ ॥ तस्यासम्मुखमेकान्तेशु
 श्रूषुर्हसमव्ययम् ॥ यदक्षयं विविधमुपाश्रितं तु तन्महार्णवे व्यपगतचंद्रभास्करे ॥ ३७ ॥ शनैश्चरन् प्रभुरथ हंससंज्ञितः सृजन् जगद्विहरति कालपर्यये ॥ अथ चैवं
 शुचिर्भूत्वा वरयामास वैतपः ॥ ३८ ॥ छादयित्वात्मनो देहं पयसां बुजसंभवः ॥ ततो महात्मा तिवलो मर्त्यलोकविसर्जने ॥ ३९ ॥ महतां चैव भूतानां विश्वो विश्व
 मर्चितयत् ॥ तस्य चित्तयमानस्य नियते संस्थिते र्णवे ॥ १४० ॥ निराकाशेतो यमये सूक्ष्मे जगति संक्षये ॥ ईशः संक्षोभयामास सोर्णवंसलिलंगतः ॥ १४१ ॥
 अथांतरादपांसूक्ष्ममथच्छिद्रमभूत्पुरा ॥ शब्दं प्रतिततो भूतो मारुतश्छिद्रसंभवः ॥ ४२ ॥ संलब्ध्वांतरसंक्षोभं व्यवर्धत समीरणः ॥ नभस्वताव

लवतावेगाद्विशोभितोर्णवः ॥ ४३ ॥ तस्यार्णवस्यक्षुब्धस्यतस्मिन्नभसिमथ्यतः ॥ कृष्णवर्त्मासमभवत्प्रभुर्वैश्वानरोमहान् ॥ ४४ ॥ ततःसंशोषयामास
पावकःसलिलंबहु ॥ समस्तजलधिश्छिद्रमभवद्विसृतंनभः ॥ ४५ ॥ आत्मतेजोभवाःपुण्याआपोमृतरसोपमाः ॥ आकाशंछिद्रसंभूतंवायुराकाशसं
भवः ॥ ४६ ॥ अथसंघर्षसम्भूतंपावकंचास्यसंभवम् ॥ दृष्ट्वापितामहोदेवोमहाभूतविभावनः ॥ ४७ ॥ दृष्ट्वाभूतानिभगवान्लोकसृष्ट्यर्थमुत्तमम् ॥ ब्रह्मणो
जन्मसहितंबहुरूपोह्यर्चितयत् ॥ ४८ ॥ चतुर्युगानांसंख्यातंसहस्रंयुगपर्यये ॥ यत्पृथिव्याद्विजेन्द्राणांतपसाभावितात्मनाम् ॥ ४९ ॥ बहुजन्मविशुद्धा
त्माब्रह्मणोहरिरुच्यते ॥ ज्ञानंदृष्ट्वातुविश्वात्मायोगिनांयातियोग्यताम् ॥ ५० ॥ तंयोगवंतंविज्ञायसंपूर्णैश्वर्यमुत्तमम् ॥ पदेब्रह्मणिविश्वस्यन्ययोजयत
योगवित् ॥ ५१ ॥ ततस्तस्मिन्महातोयेमहेशोहरिरच्युतः ॥ जलक्रीडांचविधिवत्सचक्रेसर्वलोककृत् ॥ ५२ ॥ पद्मनाभ्युद्भवंचैकंसमुत्पादितवां
स्ततः ॥ सहस्रवर्णविरजंभास्कराभंहरिण्मयम् ॥ ५३ ॥ हुताशनज्वलितशिखोज्ज्वलप्रभंसमुत्थितंशरदमलार्कतेजसम् ॥ विराजते
कमलमुदारवर्चसंमहात्मनस्तनुरुहचारुशैवलम् ॥ ५४ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणेप्रथमेसृष्टिखंडेपद्मप्रादुर्भावोनामैकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥
पुलस्त्यउवाच ॥ अथयोगवतांश्रेष्ठमसृजद्भूरिवर्चसम् ॥ स्रष्टारंसर्वलोकानांब्रह्माणंसर्वतोमुखम् ॥ १ ॥ तस्मिन्हिरण्मयेपद्मेबहुयोजनविस्तृते ॥
सर्वतेजोगुणमयेपार्थिवैर्लक्षणैर्वृते ॥ २ ॥ तच्चपद्मपुराभूतंपृथिवीरूपमुत्तमम् ॥ नारायणसमुद्भूतंप्रवदंतिमहर्षयः ॥ ३ ॥ यत्पद्मंसारसादेवीपृथिवीपरि
कथ्यते ॥ येपद्मेसरामुख्यास्तान्दिव्यान्पर्वतान्विदुः ॥ ४ ॥ हिमवंतंचनीलंचमेरुंनिषधमेवच ॥ कैलासंशृंगवंतंचतथाद्रिगंधमादनम् ॥ ५ ॥ पुण्यंत्रि
शिखरंचैवकांतंमंदरमेवच ॥ उदारंपिंजरंचैवविंध्यमस्तंचपर्वतम् ॥ ६ ॥ एतएवगणानांचसिद्धानांचमहात्मनाम् ॥ आश्रयाः पुण्यशीलानांसर्वकामफ
लप्रदाः ॥ ७ ॥ एतेषामंतरेद्रीपोजंबूद्रीपइतिस्मृतः ॥ जंबुद्रीपस्यसंस्थानंयाज्ञीयायत्रचक्रियाः ॥ ८ ॥ तेभ्योयद्भवतेतोयंदिव्यामृतरसोपमम् ॥ दिव्य
तीर्थशताधाराः सरस्यःसर्वतःस्मृताः ॥ ९ ॥ यान्येतानीहपद्मस्यकेसराणिसमंततः ॥ असंख्येयाःपृथिव्यांतेविविधाश्चैवपर्वताः ॥ १० ॥ यानिपर्णा
निपद्मस्यभूरिपूर्वाणिपार्थिव ॥ तेदुर्गमाःशैलचिताम्लेच्छदेशाःप्रकीर्तिताः ॥ ११ ॥ यान्यधोभागपत्राणितानिवासास्तुभागशः ॥ दैत्यानामसुराणांच
पन्नगानांचपार्थिव ॥ १२ ॥ तेषांमध्यंतरंयत्तुतद्रसातलसंज्ञितम् ॥ महापातककर्माणोमज्जंतेयत्रमानवाः ॥ १३ ॥ चतुर्दिशासुसंख्याताश्चत्वारःसलि
लाकराः ॥ एवनारायणस्यार्थेमहीपुष्करसंभवा ॥ १४ ॥ प्रादुर्भावोप्ययंतस्मान्नाम्नापुष्करसंज्ञितः ॥ एतस्मात्कारणाद्यज्ञेपुराणैःपरमर्षिभिः ॥ १५ ॥
यज्ञियैर्वेददृष्टांतैर्यज्ञैर्यूपचितिःकृता ॥ एवंभगवतातेनविश्वव्याप्यधराचिता ॥ १६ ॥ पर्वतानांनदीनांचरचनाचैवनिर्मिता ॥ विश्वस्ययश्चाप्रति

मप्रभावःप्रभाकराभोवरुणोमितद्युतिः ॥१७॥ शनैःस्वयंभूर्व्यसृजत्सुषुप्तंजगन्मयःपद्मनिधिंमहार्णवे ॥ विघ्नस्तपसिसंभूतोमधुर्नाममहासुरः॥१८॥तेनैवच
सहोद्भूतोह्यसुरोनामकैटभः ॥ तौरजस्तमसोर्भूतौसंभूतौतामसौगणौ ॥ १९ ॥ एकार्णवंजगत्सर्वक्षोभयेतामहाबलौ ॥ दिव्यरक्तांबरधरौश्वेतदीप्तोग्रदं
ष्ट्रिणौ ॥ २० ॥ किरीटमकुटोदग्रौकेयूरवल्योज्ज्वलौ ॥ महाविवृतताम्राक्षौपीनोरस्कौमहाभुजौ ॥ २१ ॥ महागिरेःसंहननौजंगमाविवर्पवतौ ॥ नवमे
घप्रतीकाशावादित्यप्रतिमानौ ॥ २२ ॥ विपुलाभोगकेयूरकराभ्यामतिभीषणौ ॥ पादसंचारविन्यासैर्विक्षिपंताविवर्णवम् ॥ २३ ॥ कंपयंतौहरि
मिवशयानंमधुसूदनम् ॥ तौतत्रविचरंतौतुपुष्करेविश्वतोमुखौ ॥ २४ ॥ योगिनांश्रेष्ठमत्यंतंदासिंदहशतुस्तदा ॥ नारायणसमाज्ञातंसृजंतमखिलाः
प्रजाः ॥ २५ ॥ दैवतानिचविश्वानिमानसांश्चसुतानृषान् ॥ ततस्तावूचतुस्तत्रब्रह्माणमसुरोत्तमौ ॥ २६ ॥ दुष्टौयुयुत्सुसंकुद्धौकोधव्याकुलितेक्षणौ ॥
कस्त्वंपुष्करमध्यस्थःसितोष्णीषश्चतुर्भुजः ॥ २७ ॥ आवामगणयन्मोहादास्सेत्वंविगतस्पृहः ॥ एह्यागच्छावयोर्युद्धंदेहित्वंकमलोद्भव ॥ २८ ॥
आवाभ्यांपरमेशाभ्यामशक्तःस्थातुमर्णवे ॥ तत्रकश्चभवेत्तुभ्यंयेनचात्रनियोजितः ॥ २९ ॥ कःस्रष्टाकश्चतेगोप्ताकेननाम्नाभिधीयते ॥ ब्रह्मोवाच ॥
ईश्वरःप्रोच्यतेलोकेविष्णुश्चानंतशक्तिधृत् ॥ ३० ॥ तत्सकाशात्तुजातंमांस्रष्टारमवगच्छतम् ॥ मधुकैटभाञ्चतुः ॥ नावयोःपरमंलोकेकिंचिद
स्तिमहामुने ॥ ३१ ॥ आवाभ्यांच्छाद्यतेविश्वंतमसाजसाचवै ॥ रजस्तमोमयावावामृषीणामतिलंघिनौ ॥ ३२ ॥ धर्मशीलंच्छादयन्तौनाशकौसर्वदेहि
नाम् ॥ आवाभ्यांयुज्यतेलोकोदुस्तराभ्यांयुगेयुगे ॥ ३३ ॥ आवामर्थश्चकामश्चयज्ञस्सर्वपरिग्रहः ॥ सुखंयत्रमदोयत्रयत्रश्रीःकीर्तिरेवच ॥ ३४ ॥ येषां
यत्कांक्षितंकिंचित्तत्तदावांविचितय ॥ ब्रह्मोवाच ॥ आवाभ्यांसंहतौदृष्ट्वायुवांपूर्वपराजितौ ॥ ३५ ॥ तंसमाधायगुणिनंसत्वंचास्मिसमाश्रितः ॥ यः
परोयोगयुक्तात्मायोक्षरःसत्त्वमेवच॥३६॥रजस्तमसश्चैवयःस्रष्टाविश्वसंभवः ॥ ततोभूतानिजायंतेसात्त्विकानीतराणिच॥३७॥सएवयुवयोर्नाशंवासुदेवः
करिष्यति ॥ स्वपन्नेवततोदेवोबहुयोजनविस्तृतौ ॥ ३८ ॥ बाहूनारायणोब्रह्मकृतवानात्ममायया ॥ कृष्यमाणौततस्तस्यबाहुभ्यांबाहुशालिनौ॥३९॥
चेरतुस्तौविगलितौशकुनाविवपीवरौ ॥ ततस्तावाहतुर्गत्वावासुदेवंसनातनम् ॥ ४० ॥ पद्मनाभंहृषीकेशंप्रणिपत्यनताबुभौ ॥ जानीवस्त्वांविश्वयो
नित्वामेकंपुरुषोत्तमम् ॥ ४१ ॥ आवयोश्चैवहेतुंत्वांजानन्तौबुद्धिकारणम् ॥ अमोघदर्शनंसत्यंयतस्त्वांविद्वशाश्वतम् ॥ ४२ ॥ ततस्त्वामभितोदेव
कांक्षावःप्रसमीक्षितुम् ॥ अमोघदर्शनोसित्वंनमस्तेसमितिजय ॥ ४३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ किमर्थमामनुब्रूथयुवामसुरसत्तमौ ॥ गतायुष्कौयुवां
भूयस्त्वहोजीवितुमिच्छथः ॥ ४४ ॥ मधुकैटभाञ्चतुः ॥ यस्मिन्नकश्चिन्मृतवान्देवतस्मिन्वधंप्रभो ॥ इच्छावःपुत्रतांचैवभवतःसुमहातपः ॥ ४५ ॥

श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ युवयोर्बाढमेतत्स्याद्भविष्येकलिसंभवे ॥ भविष्यथोनसंदेहःसत्यमेतद्वीमिवाम् ॥ ४६ ॥ वरंप्रदायाथमहासुराभ्यांसना
 तनोविश्वधरःसुरोत्तमः ॥ रजस्तमोजौतुतदांजनोपमौममर्दतावूरुतलेऽमरप्रभुः ॥ ४७ ॥ स्थित्वातस्मिस्तुकमलेब्रह्माब्रह्मविदांवरः ॥ ऊर्ध्वबाहुर्महाते
 जास्तपोधोरसमाश्रितः ॥ ४८ ॥ प्रज्वलन्निवतेजोभिर्भाभिः स्वाभिस्तमोनुदः ॥ बभाषेसतुधर्मात्मासहस्रांशुरिवांशुभिः ॥ ४९ ॥ अथान्य
 द्रूपमास्थायप्रभुर्नारायणोव्ययः ॥ आजगाममहातेजायोगाचार्योमहायशाः ॥ ५० ॥ सांख्याचार्यश्चमतिमान्कपिलोब्रह्मणांवरः ॥ उभाव
 पिमहात्मानौपूजितौतत्रतत्परौ ॥ ५१ ॥ तौप्राप्तावूचतुस्तत्रब्रह्माणममितौजसम् ॥ परावरविशेषज्ञौपूजितौचमहर्षिभिः ॥ ५२ ॥ ब्रह्मसंपरिवेद्यंते
 विशालजगदास्थितौ ॥ ग्रामणीस्सर्वभूतानांब्रह्मात्रैलोक्यपूजितः ॥ ५३ ॥ तयोस्तद्वचनंश्रुत्वाविवोध्यगतयोःपरम् ॥ त्रीनिमान्कृतवान्लो
 कान्यथेयंब्रह्मणःश्रुतिः ॥ ५४ ॥ पुत्रंस्वसंभवंचैकंसमुत्पादितवान्भुवम् ॥ तदाग्रेचागतस्तस्यब्रह्ममानससंभवः ॥ ५५ ॥ उत्पन्नमात्रोब्रह्माणमुक्तवान्मान
 सःसुतः ॥ किंकुर्मस्तवसाहाय्यंब्रवीतुभगवानिति ॥ ५६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यदेषकपिलोनामब्रह्मनारायणस्तथा ॥ वदतोभवतस्त्वंतुतत्कु
 रुष्वमहामते ॥ ५७ ॥ ब्रह्मणासतथोक्तस्तौप्राहभूपसमुत्थितः ॥ शुश्रुषुरस्मियुवयोःकिंकरोमिकृतांजलिः ॥ ५८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ यत्सत्यमक्षरं
 ब्रह्मअष्टादशविधंचतत् ॥ यत्सत्यममृतंतत्तुपरंपदनुस्मर ॥ ५९ ॥ एतद्वचोनिशम्यैवंसययौदिशमुत्तरां॥गत्वाचतत्रसब्रह्मअगमज्ज्ञानचक्षुषा॥६०॥ ततो
 ब्रह्माभुवर्नामद्वितीयमसृजत्प्रभुः ॥ संकल्पयित्वा मनसातमेवचमहामनाः ॥ ६१ ॥ ततःसोप्यब्रवीद्वाक्यंकिंकरोमिपितामह ॥ पितामहसमा
 ज्ञातोब्रह्माणंसमुपस्थितः ॥ ६२ ॥ ब्राह्मणस्यामृतरसोनुभूतस्तेनवैततः ॥ प्राप्तःसपरमस्थानंसतयोःपार्श्वमागतः ॥ ६३ ॥ तस्मिन्नपिगतेसोथतृतीयमसृ
 जत्प्रभुः ॥ मोक्षप्रवृत्तिकुशलंसुवर्नामयुतंप्रभुः ॥ ६४ ॥ सोपितंधर्ममास्थायतयोरेवागमद्वति ॥ एवंपुत्रास्त्रयोप्येतेगताःशंभोर्महात्मनः ॥ ६५ ॥
 तान्गृहीत्वासुतांस्तस्यतौगतावूर्जितांगति ॥ नारायणश्चभगवान्कपिलश्चयतीश्वरः ॥ ६६ ॥ यंकालंतेगताब्रह्मब्रह्मातंकालमेवच ॥ तपोधोर
 तरंभूयःसंश्रितःपरमंपदं ॥ ६७ ॥ नचशक्तस्ततोब्रह्माप्रभुरेकस्तपश्चरन् ॥ शरीरार्धात्ततोभार्यामुत्पादयतितच्छुभाम् ॥ ६८ ॥ आत्मनःसदृशान्पुत्रान्
 सृजद्वैपितामहः ॥ विश्वेप्रजानांपतयोयेभ्योलोकाविनिःसृताः ॥ ६९ ॥ विश्वेशंप्रथमंतावन्महात्मातपसात्मजम् ॥ सर्वत्रसंहतंपुण्यंनाम्नाधर्म
 ससृष्टवान् ॥ ७० ॥ दक्षंमरीचिमर्त्रिचपुलस्त्यंपुलहंकृतुम् ॥ वसिष्ठंगौतमंचैवभृगुमंगिरसंसुनि ॥ ७१ ॥ अत्यद्भुतास्स्वकृत्येनज्ञेयास्तेतुमहर्षयः ॥
 त्रयोदशगुणारंभायेवंशास्तुमहर्षिणां ॥ ७२ ॥ अदितिर्दितिर्दनुःकालाअनायुःसिंहिकाखसा ॥ प्राचीक्रोधाचसुरसाविनताकद्वरेवच ॥ ७३ ॥ दक्षस्यापत्यमे

तद्वैकन्याद्वादशपार्थिव ॥ नक्षत्राणिचचंद्रस्यविंशतिस्सप्तचोर्जिताः ॥ ७४ ॥ मरीचेःकश्यपःपुत्रस्तपसानिर्मितःकिल ॥ तस्मैद्वादशकन्याश्चदक्षस्ताश्चान्वमन्यत ॥ ७५ ॥ नक्षत्राणिचसोमायतथैवंदत्तवानृषिः ॥ रोहिण्यादीनिसर्वाणिपुण्यानिकुरुनंदन ॥ ७६ ॥ लक्ष्मीस्सरस्वतीसंध्याविश्वेशाचमहायशाः ॥ देवीसरस्वतीचैवब्रह्मणानिर्मिताःपुरा ॥ ७७ ॥ एताःपञ्चवरिष्ठावैसुरश्रेष्ठायपार्थिव ॥ दत्ताधर्मायभद्रंतेब्रह्मणादृष्टकर्मणा ॥ ७८ ॥ यारूपार्धवतीपत्नीब्रह्मणःकामरूपिणी ॥ सुरभिःसहसाभूत्वाब्रह्मणंसमुपस्थिता ॥ ७९ ॥ ततस्तामगमद्रह्मामैथुनेलोकपूजितः ॥ लोकसर्जनहेतुज्ञोगवामर्थायसत्तम ॥ ८० ॥ जज्ञेचैकादशसुतान्विपुलान्धर्मसंज्ञितान् ॥ रक्तसंध्याभ्रसंकाशान्महतस्तिग्मतेजसः ॥ ८१ ॥ तेरुदंतोद्रवंतश्चगतवंतःपितामहम् ॥ रोदनाद्द्रवणाच्चैवरुद्राएवेतितेस्मृताः ॥ ८२ ॥ निर्हतिश्चैवसंध्यश्चतृतीयश्चाय्ययोनिजः ॥ मृगव्याधःकपर्दीचमहाविश्वेश्वरश्चयः ॥ ८३ ॥ अहिर्बुध्न्यश्चभगवान्कपालीचैवर्षिगलः ॥ सेनानीश्चमहातेजारुद्राश्चैकादशस्मृताः ॥ ८४ ॥ तस्यामेवसुरभ्यांचगावोजाताःसुराश्चये ॥ अजश्चैवतुहंसश्चतथैवनृपसत्तम ॥ ८५ ॥ ओषध्यःप्रवरायाश्चसुरभ्यास्तास्समुत्थिताः ॥ धर्माल्लक्ष्मीस्तथाकामंसाध्यान्साध्याव्यजायत ॥ ८६ ॥ भवंचप्रभवंचैवकृशाश्वंसुवहंतथा ॥ अरुणंवरुणंचैवविश्वामित्रचलध्रुवौ ॥ ८७ ॥ हविष्मंतंतनूजंचविधानाभिमतावपि ॥ वत्सरंचैवभूतिंचसर्वासुरनिषूदनम् ॥ ८८ ॥ सुपर्वाणंबृहत्कांतिसाध्यालोकनमस्कृतम् ॥ वासवानुगतादेवीजनयामासवैसुरान् ॥ ८९ ॥ धरंवैप्रथमंदेवंद्वितीयंध्रुवमव्ययम् ॥ विश्वावसुंतृतीयंचचतुर्थसोममीश्वरं ॥ ९० ॥ ततोनुरूपमायंचयमंतस्मादनंतरम् ॥ सप्तमंचतथावायुमष्टमंनिर्हतिंतथा ॥ ९१ ॥ धर्मस्यापत्यमेतद्वैसुरभ्यांतदजायत ॥ विश्वेदेवाश्चविश्वायांधर्माज्जाताइतिस्मृताः ॥ ९२ ॥ दक्षश्चैवमहाबाहुःपुष्करस्तमएवच ॥ चाक्षुषश्चततोत्रिश्चतथाभद्रमहोरगौ ॥ ९३ ॥ विश्वांतकवसुर्वालोनिकुंभश्चमहायशाः ॥ रुरुदश्चातिसिद्धौजाभास्करप्रमितद्युतिः ॥ ९४ ॥ विश्वान्देवान्देवमाताविश्वेषांजनयत्सुतान् ॥ मरुत्वतीमरुत्वतोदेवानजनयत्सुतान् ॥ ९५ ॥ अग्निश्चक्षूरविज्योतिःसावित्रीमित्रमेवच ॥ अमरंशरवृष्टिंचसुकर्षंचमहत्तरम् ॥ ९६ ॥ विराजंचैवराजंचविश्वायुंसुमर्तितथा ॥ अश्वगंचित्ररिंमचतथाचनिषधंनृपं ॥ ९७ ॥ भूयएवंचात्मविधिंचारित्रंपादमात्रगं ॥ बृहंतंवैबृहद्रूपंतथाचैवसनाभिगं ॥ ९८ ॥ मरुत्वतीप्रजाजज्ञेज्येष्ठांतंमरुतांगणं ॥ अदितिःकश्यपाज्जज्ञेआदित्यान्द्वादशैवहि ॥ ९९ ॥ इंद्रोविष्णुर्भगस्त्वष्टावरुणोशोर्यमारविः ॥ पूषामित्रश्चवरदोधातापर्जन्यएवहि ॥ १०० ॥ इत्येतेद्वादशादित्यावरिष्ठास्त्रिदिवौकसां ॥ आदित्यस्यसरस्वत्यांजज्ञातेद्रौसुतौवरौ ॥ १ ॥ तपःश्रेष्ठौगुणश्रेष्ठौत्रिदिवस्यातिसंमतौ ॥ दनुस्तुदानवान्जज्ञेदितिदैत्यान्व्यजायत ॥ २ ॥ कालातुकालकेयांस्तानसुरान्राक्षसांस्तथा ॥

अनायुषायास्तनयाव्याधयश्चमहाबलाः ॥ १०३ ॥ सिंहिकाग्रहमाताचगंधर्वजननमुनिः ॥ प्राचीत्वप्सरसांमातापुण्यानांभारतेतरा ॥ ४ ॥ क्रोधासाः
 सर्वभूतानिपिशाचासाचपार्थिव ॥ जज्ञेयक्षगणांश्चैवराक्षसांश्चविशंपते ॥ ५ ॥ चतुष्पदानिसत्वानि एतागाश्चैवसौरभी ॥ पुराणपुरुषश्चै
 वमायांविष्णुर्हरिःप्रभुः ॥ ६ ॥ कथितस्तेनुपूर्वेणसंस्तुतश्चमहर्षिभिः ॥ यश्चेदमग्र्यंशृणुयात्पुराणंसदानरःपर्वसुचेत्पठेत् ॥ ७ ॥ अवाप्यलो
 कंसहिवीतरागःपरत्रचस्वर्गफलानिभुंक्ते ॥ चक्षुषामनसावाचाकर्मणाचचतुर्विधम् ॥ ८ ॥ प्रसादयतियःकृष्णंतस्यकृष्णःप्रसीदति ॥ राज्यंचलभते
 राजानिर्धनश्चोत्तमंधनम् ॥ ९ ॥ क्षीणायुर्लभतेचायुःपुत्रकामोथसंततिम् ॥ यज्ञार्थिनस्तथाकामांस्तपांसिविविधानिच ॥ ११० ॥ ययंकामयतेकामंतंतंलोकेश्वरा
 लभेत् ॥ सर्वविहाययइमंपठेद्वैपौष्करहरेः ॥ १११ ॥ प्रादुर्भावंनरश्चेष्टनतस्यह्यशुभंभवेत् ॥ एषपौष्करकोनामप्रादुर्भावोमहात्मनः ॥ ११२ ॥ कीर्तितस्तुमहारा
 जव्यासश्रुतिनिदर्शनात् ॥ विष्णुत्वंशृणुमेविष्णोर्हरित्वंचकृतेयुगे ॥ १३ ॥ वैकुण्ठत्वंचदेवेषुकृष्णत्वंमानुषेषुच ॥ ईश्वरस्यहितस्यैषाकर्मणांगहनागतिः ॥ १४ ॥
 सांप्रतंभूतभव्यचंशृणुराजन्यथातथं ॥ अव्यक्तोव्यक्तलिङ्गस्थोयएषभगवान्प्रभुः ॥ १५ ॥ नारायणोह्यनंतात्माप्रभवाप्ययएवच ॥ एषनारायणोभूत्वाह
 रिरासीत्सनातनः ॥ १६ ॥ ब्रह्मावायुश्चसोमश्चधर्मःशक्रोबृहस्पतिः ॥ अदितेरपिपुत्रत्वमेत्यजःकुरुनंदन ॥ १७ ॥ एषविष्णुरितिख्यातइंद्रस्यावरजोविभुः ॥ प्रसाद
 नंतस्यविभोरदित्याःपुत्रकारणम् ॥ १८ ॥ वधार्थंसुरशत्रूणांदैत्यदानवरक्षसाम् ॥ ससर्जाथसुरान्कल्पेब्रह्माणंचप्रजापतीन् ॥ १९ ॥ असृजन्मानसांस्तत्रब्रह्मवंशान
 नुत्तमान् ॥ तेभ्योभवन्महात्मभ्यःपरंब्रह्मसनातनम् ॥ १२० ॥ एतदाश्चर्यभूतस्यविष्णोःकर्मानुकीर्तितं ॥ कीर्तनीयस्यलोकेषुकीर्त्यमानंनिबोधमे ॥ २१ ॥
 वृत्तेवृत्रवधेभीष्मवर्तमानेकृतेयुगे ॥ आसीत्रैलोक्यविख्यातःसंग्रामस्तारकामयः ॥ २२ ॥ यत्रतेदानवाघोराःसर्वेसंग्रामदुर्जयाः ॥ प्रतिदेवासुरान्सर्वा
 न्सयक्षोरगराक्षक्षसान् ॥ २३ ॥ तेवध्यमानाविमुखाश्छिन्नप्रहरणारणे ॥ त्रातारंमनसाजग्मुर्देवंनारायणंप्रभुम् ॥ २४ ॥ एतस्मिन्नंतरेमेवानिर्वाणांगारवर्चसः ॥ सार्क
 चंद्रग्रहगणच्छादयंतोनभस्तलम् ॥ २५ ॥ चंडविद्युद्गणोपेताघोरनिर्ह्रादकारिणः ॥ अन्योन्यवेगाभिहताःप्रवबुःसप्तमारुताः ॥ २६ ॥ दीप्ततोयाःसनिर्घातैःसहव
 प्रानलानिलैः ॥ रवैस्सुघोरैरुत्पातैर्दह्यमानमिवाम्बरम् ॥ २७ ॥ पेतुरुल्कासहस्राणिनिपेतुःखचराण्यपि ॥ दैवानिचविमानानिप्रपतंत्युत्पतंतिच ॥ २८ ॥ चतु
 र्युगांतसमयेलोकानांयद्भयंभवेत् ॥ अरूपवतिरूपाणितस्मिन्नुत्पातलक्षणे ॥ २९ ॥ तस्मादुष्प्रथितंसर्वेनप्राज्ञायतकिंचन ॥ तिमिरौघपरिक्षिप्तानरेजुश्चदिशो
 दश ॥ १३० ॥ विवेशरूपिणीकालीकालमेघावगुंठिता ॥ द्यौर्नभात्यभिभूताकर्धारेणतमसावृता ॥ ३१ ॥ तांघनौघांसतिमिरांदोभ्यामाच्छिद्यसप्रभुः ॥ वपुःस्वंदर्श
 यामासदिव्यंकृष्णवपुर्हरिः ॥ ३२ ॥ बलाहकांजननिभंबलाहकतनूरुहम् ॥ तेजसावपुषाचैवकृष्णंकृष्णमिवाचलम् ॥ ३३ ॥ दीप्तिपीतांबरधरंतप्तकांचनभूष

णम् ॥ धूमांधकारवपुष्युगांताग्निमिवोत्थितम् ॥ ३४ ॥ वृत्तद्विगुणपीनांसकिरीटाच्छन्नमूर्धजम् ॥ वभौचामीकरप्रख्यैरायुधैरुपशोभितम् ॥ ३५ ॥ चं
 द्रार्ककिरणोद्योतंगिरिकूटमिवोच्छ्रितम् ॥ नंदकानंदितकरंकौस्तुभोद्भासितोरसम् ॥ ३६ ॥ शक्तिचित्रफलोदग्रंशंखचक्रगदाधरम् ॥ विष्णुशैलंक्षमाशी
 लंश्रवित्संशार्ङ्गपाणिनम् ॥ ३७ ॥ त्रिदशोदारफलदंस्वर्गस्त्रीचारुवल्लभम् ॥ सर्वलोकमनःकांतं सर्वसत्त्वमनोहरम् ॥ ३८ ॥ मायाविशालविटपंतो
 यदौघसमप्रभम् ॥ विद्याहंकारमानाढ्यमहाभूतप्ररोहणम् ॥ ३९ ॥ विशेषपत्रैर्निचितग्रहनक्षत्रपुष्पितम् ॥ दैत्यलोकमहास्कंधंमर्त्यलोकप्रकाशितम् ॥ १४० ॥
 सागराकारनिर्द्वादंरसातलतलाश्रयम् ॥ नागेंद्रपाशैर्विततं पक्षिजंतुसमन्वितम् ॥ ४१ ॥ शीलानाहार्यगंधाढ्यं सर्वलोकमहाद्रुमम् ॥ अव्यक्तानंदसलिलं
 व्यक्ताहंकारफेनिलम् ॥ ४२ ॥ महाभूतकरौघौघग्रहनक्षत्रबुद्बुदम् ॥ विमानवाहनैर्व्याप्तं तोयदाढम्बराकुलम् ॥ ४३ ॥ जंतुमत्स्यगणाकीर्णशै
 लंशंखकुलैर्युतम् ॥ त्रैगुण्यविषयावर्तं सर्वलोकतिमिगिलम् ॥ ४४ ॥ वीरवृक्षलतागुल्मंभुजगोत्सृष्टशैवलम् ॥ द्वादशार्कमहाद्वीपंरुद्रैकादशपत्तनम् ॥ ४५ ॥
 वस्वष्टपर्वतोपेतं त्रैलोक्यांभोमहोदधिम् ॥ संध्यासंध्योर्मिसलिलमापूर्णानिलशोभितम् ॥ ४६ ॥ दैत्ययक्षगणग्रामंरक्षोगणझषाकुलम् ॥ पितामह
 महावर्यस्वर्गस्त्रीरत्नसंकुलम् ॥ ४७ ॥ श्रीकीर्तिकांतिलक्ष्मीभिर्नदीभिश्चसमाकुलम् ॥ कालयोगमहावर्षप्रलयोत्पत्तिवेगितम् ॥ ४८ ॥ सत्सं
 योगमहापारंनारायणमहार्णवम् ॥ देवातिदेवंवरदंभक्तानांभक्तवत्सलम् ॥ ४९ ॥ अनुग्रहकरंदेवंप्रशांतिकरणंशुभम् ॥ हर्यंश्वरथसंयुक्तसुपर्णध्वजशो
 भिते ॥ १५० ॥ चंद्रार्कचक्ररचितउदाराक्षवृतांतरे ॥ अनंतरश्मिसंयुक्तेदुर्दशैर्मेरुकूबरे ॥ ५१ ॥ तारकाचित्रकुसुमेग्रहनक्षत्रबंधुरे ॥ भयेष्वभयदेव्यो
 म्रिदेवदैत्यापराजिते ॥ ५२ ॥ हर्यंश्वरथसंयुक्तमुक्ताशोभासमन्वितम् ॥ ददृशुस्तेस्थितंदेवंदिव्यलोकमयेरथे ॥ ५३ ॥ तेकृतांजलयःसर्वेदेवाइंद्रपुरोग
 माः ॥ जयशब्दंपुरस्कृत्यशरण्यंशरणगताः ॥ ५४ ॥ एतेषांचगिरःश्रुत्वासंविष्णुर्देवदैवतः ॥ मनश्चक्रेविनाशायदानवानांमहामृधे ॥ ५५ ॥ आकाशे
 तुस्थितोविष्णुरुत्तमंवपुराश्रितः ॥ उवाचदेवताःसर्वाःसप्रतिज्ञमिदं वचः ॥ ५६ ॥ शांतिं व्रजत भद्रं वो मा भैष्टमरुतांगणाः ॥ जितामेदानवाःसर्वे त्रैलोक्यं प
 रिगृह्यताम् ॥ ५७ ॥ ततोस्यसत्यसंधस्यविष्णोर्वाक्येनतोषिताः ॥ देवाःप्रीतिं परांजग्मुःप्राश्यामृतमिवोत्तमम् ॥ ५८ ॥ ततस्तमश्चसंहृत्यविने
 शुश्चबलाहकाः ॥ प्रववुश्चशिवावाताःप्रसन्नाश्चदिशोदश ॥ ५९ ॥ शुद्धप्रायाणिज्योतींषिसोमंचक्रुःप्रदक्षिणम् ॥ नविग्रहं ग्रहाश्चक्रुःप्रसन्नाश्चापि
 सिंधवः ॥ १६० ॥ विरजाअभवन्मार्गालोकाःस्वर्गादयस्त्रयः ॥ यथार्थमूहुस्सरितश्चक्षुभेनतथार्णवः ॥ ६१ ॥ आसन्नछुभानीन्द्रिया
 णिनराणामंतरात्मसु ॥ महर्षयोवीतशोकावेदानुच्चैरधयित ॥ ६२ ॥ यज्ञेषुचहविःपाकंशिवमापचपावकः ॥ प्रवृत्तधर्मसंवृत्तालोकासुदितमा

नसाः ॥ ६३ ॥ विष्णोः सत्यप्रतिज्ञस्य श्रुत्वारिनिधनागिरः ॥ ततोभयं विष्णुमुखाच्छ्रुत्वा दैतेयदानवाः ॥ ६४ ॥ उद्योगं विपुलं चक्रुर्द्युद्धाय विजयाय च ॥
मयस्तु कांचनमयं त्रिनलं तरमव्ययम् ॥ ६५ ॥ चतुश्चक्रं सुविपुलं सुकल्पितमहायुधम् ॥ किंकिणीजालनिर्वोषं द्वीपिचर्मपरिष्कृतम् ॥ ६६ ॥ रुचिरं
श्मिजालैश्च हैमजालैश्च शोभितम् ॥ ईहामृगगणाकीर्णपक्षि संचविराजितम् ॥ ६७ ॥ दिव्यास्त्रशस्त्ररुचिरं पयोधरनिनादितम् ॥ स्वक्षरं थवरोदारं सूपस्थंग
गनोपमम् ॥ ६८ ॥ गदापरिचसंपूर्णमूर्तिमंतमिवाणवम् ॥ हेमकेयूरवलयं चंद्रमंडलकूबरम् ॥ ६९ ॥ सपताकध्वजोपेतं सादित्यमिव मंदरम् ॥ गजेंद्राभो
गवपुष्पं कचित्केसरवर्चसम् ॥ ७० ॥ युक्तमृक्षसहस्रेण सुधारांबुदनादितम् ॥ दीप्तमाकाशगंदिव्यं रथं पररथारुजम् ॥ ७१ ॥ अध्यतिष्ठद्रणाकांक्षी मेरुदीप्त
मिवांशुमान् ॥ तारस्तु क्रोशविस्तारमायामेच तथाविधम् ॥ ७२ ॥ शैलकूबरसंकाशं नीलांजनचयोपमम् ॥ काललोहस्य रत्नानां समूहावद्धकूबरम् ॥ ७३ ॥
तिमिरोद्गारकिरणं गर्जतमिव तोयदम् ॥ लोहजालेन महता सगवाक्षेण दंशितम् ॥ ७४ ॥ आयसैः परिवैः पूर्णक्षेपणीयैश्च मुद्गरैः ॥ प्रासैः पाशैश्च विततैरसं
युक्तैश्च कण्टकैः ॥ ७५ ॥ शोभितं त्रासनीयैश्च तोमरैः सपरश्वधैः ॥ उद्यतं द्विषतां हेतोर्द्वितीयमिव मंदरम् ॥ ७६ ॥ युक्तं खरसहस्रेण सोऽध्वारो हृद्रथोत्तमम् ॥
विरोचनस्तु संक्रुद्धो गदापाणि रवस्थितः ॥ ७७ ॥ प्रमुखेतस्य सैन्यस्य दीप्तशृंग इवाचलः ॥ युक्तं हयसहस्रेण हयग्रीवस्तु दानवः ॥ ७८ ॥ व्यूहितं दानवव्यूहं प
रिचक्राम वीर्यवान् ॥ विप्रचित्तिमुतः श्वेतः श्वेतकुंडलभूषणः ॥ ७९ ॥ स्यंदनं वाहयामास परानीकस्य मर्दनः ॥ व्यायतं किष्कुसाहस्रं धनुर्विस्फारयन् महत् ॥ ८० ॥
सचाहवमुखेतस्थौ सप्ररोह इवाचलः ॥ खरस्तु विष्किरिन् क्रोधात्रे त्राभ्यां रोषजं जलम् ॥ ८१ ॥ स्फुरदंतौष्ठनयनः संग्रामं सोभ्यकांक्षतः ॥ त्वष्टा त्वष्टाद
शहयं यानमास्थाय दानवः ॥ ८२ ॥ दिव्यव्यूहप्रतिकाशायुद्धायाभिमुखः स्थितः ॥ अरिष्टो बलिपुत्रश्च वरिष्ठो दुर्धरायुधः ॥ ८३ ॥ युद्धायाभिमुखस्तस्थौ
धराधरविकंपनः ॥ किशोरस्त्वतिसंहर्षात्किशोर इव चोदितः ॥ ८४ ॥ अभवद्वैत्यमध्ये सग्रहमध्ये यथारविः ॥ लंबस्तु नवमेघाभः प्रलंबांबरभूष
णः ॥ ८५ ॥ दैत्यव्यूहगतो भातिसनीहार इवांशुमान् ॥ वसुंधराभस्तदनुदशनौष्ठेक्षणायुधः ॥ ८६ ॥ हसंस्तिष्ठति दैत्यानां मध्ये क्रूरमहाग्रहः ॥
अन्ये हयगतास्तत्र मत्ते भेदगताः परे ॥ ८७ ॥ सिंहव्याघ्रगताश्चान्ये वराहक्षेपुचापरे ॥ केचित् खरोष्ट्रयातारः केचित्तोयदवाहनाः ॥ ८८ ॥ पत्तयश्चापरे दै
त्याभीषणाविकृताननाः ॥ एकपादास्त्वपादाश्च नृतुर्युद्धकांक्षिणः ॥ ८९ ॥ आस्फोटयंतो बहवः स्वनंतश्च तथापरे ॥ दृप्तशार्दूलनिर्वोषाने
दुर्दानवपुङ्गवाः ॥ ९० ॥ ते गदापरिवैर्घोरैः शिलामुद्गरपाणयः ॥ बाहुभिः परिघाकारैस्तर्जयंति स्म देवताः ॥ ९१ ॥ प्रासैः खड्गैश्च पाशैश्च तो
मरांकुशपट्टैः ॥ चिक्रीडुस्ते शतग्रीभिः शतधारैश्च मुद्गरैः ॥ ९२ ॥ खड्गशैलैश्च शैलैश्च परिवैश्चोद्यतायुधैः ॥ युक्तं बलाहकगणैः सर्वतः संवृतं न

भः ॥९३॥ एवंतद्दानवंसैन्यं सर्वसत्त्वमदोत्कटम् ॥ देवताभिमुखंतस्थौ मेघानां किमिवोदितम् ॥९४॥ रेजे च तदैत्यसहस्रगाढं वाग्वग्निशैलांबुदतोयकल्पम् ॥ बलंबलौघाकुलमभ्युदीर्णयुयुत्सयोन्मत्तमिवावभासे ॥९५॥ श्रुतस्ते दैत्यसैन्यस्य विस्तारः कुरुनंदन ॥ सुराणामपि सैन्यस्य विस्तरं वैष्णवं शृणु ॥९६॥ इति श्रीपाद्मपुराणे प्रथमे सृष्टिखंडे दैत्यसेनावर्णनं नाम चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥४०॥ पुलस्त्य उवाच ॥ आदित्यावसवोरुद्रा अश्विनौ च महाबलौ ॥ सबलाः सानुगाश्चैव संनह्यन्त यथाक्रमम् ॥ १ ॥ पुरुहूतश्च पुरतो लोकपालः सहस्रदृक् ॥ ग्रामणीः सर्वदेवानां मारुरो हवरद्विपम् ॥ २ ॥ सव्ये चास्य रथः पार्श्वे पक्षिप्रवरकेतनः ॥ सुचारुचक्रचरणो ह्यैमच्छत्रपरिष्कृतः ॥ ३ ॥ देवगंधर्वयक्षौघैरनुयातः सहस्रशः ॥ दीप्तिमद्भिश्च स्वर्गस्थैर्वैष्णवैर्भिभिर्भृगुतः ॥४॥ वज्रविस्फारितोद्भूतैर्विद्युदिन्द्रायुधप्रभैः ॥ युक्तं बलाहकगणैः पर्वतैरिव कामगैः ॥ ५ ॥ यमारूढः स भगवान्पयैति सकलं जगत् ॥ हविर्दानेषु गायंति विप्रामखमुखे स्थिताः ॥ ६ ॥ स्वर्गसंग्रामयातेषु देवनूर्यनिनादिषु ॥ सेंद्रतमुपनृत्यंति शतशो ह्यप्सरोगणाः ॥ ७ ॥ केतुनानागराजेन राजमानो यथारविः ॥ युक्तो ह्यसहस्रेण मनोमारुतरंहसा ॥ ८ ॥ सम्यग्रथवरो भाति युक्तो मातलिना नदा ॥ कृत्स्नः परिवृतो मेरुर्भास्करस्येव तेजसा ॥ ९ ॥ यमस्तु दंडमुद्यम्य कालयुक्तं च मुद्गरं ॥ तस्थौ सुरगणानीके दैत्यानां चैव दर्शयन् ॥ १० ॥ चतुर्भिः सागरैर्युक्तो लेलिहानैश्च पन्नगैः ॥ शंखमुक्तांगदधरो विभ्रतो यमयं वपुः ॥ ११ ॥ कालपाशान्समाविध्य हयैः शशिकरोपमैः ॥ वाय्वीरितजलाकारैः कुर्वन् लीलाः सहस्रशः ॥ १२ ॥ पांडुरोद्भूतवसनः प्रवालरुचिरांगदः ॥ मणिश्यामोत्तमवपुर्हारकेणार्चितोदरः ॥ १३ ॥ वरुणः पाशधृङ्मध्ये देवानीकस्य तस्थिवान् ॥ युद्धवेला मभिलषन्भिन्नवेल इवार्णवः ॥ १४ ॥ यक्षराक्षसैः सैन्येन गुह्यकानां गणैरपि ॥ युक्तश्च शंखपद्माभ्यां निधीनामधिपः प्रभुः ॥ १५ ॥ राजराजेश्वरः श्रीमान्गदापाणिरदृश्यत ॥ विमानयोधीधनदो विमानेषु पुष्पके स्थितः ॥ १६ ॥ सराजराजः शुशुभे यक्षेशो नरवाहनः ॥ पूर्वपक्षे सहस्राक्षः पितृराजश्च दक्षिणे ॥ १७ ॥ वरुणः पश्चिमे पक्ष उत्तरे नरवाहनः ॥ चतुःपक्षाश्च चत्वारो लोकपाला महाबलाः ॥ १८ ॥ आत्मदिक्षु चरंतश्च तस्य देववलस्यते ॥ सूर्यः सप्ताश्वयुक्तेन रथेनानिलगामिना ॥ १९ ॥ श्रिया जाज्वल्यमानेन दीप्यमानैश्च राश्मिभिः ॥ उदयास्तमयौ च क्रेमेरुपर्यन्तगामिना ॥ २० ॥ त्रिदिवद्वारचक्रेण तपसालोकमव्ययम् ॥ सहस्ररश्मियुक्तेन भ्राजमानेन तेजसा ॥ २१ ॥ चचार मध्ये देवानां द्वादशात्मा दिवाकरः ॥ सोमः श्वेतहयोभातिर्यदने शीतरश्मिमान् ॥ २२ ॥ हिमतोयप्रपूर्णाभिर्भाभिराह्लादयज्जगत् ॥ तमृक्षयोगानुगतं शिशिरांशुं द्विजेश्वरम् ॥ २३ ॥ शशच्छायां किततनुं नैशस्य तमसः क्षयम् ॥ ज्योतिषामीश्वरं व्योम्निरसदं प्रभुमव्ययम् ॥ २४ ॥ ओषधीनां पवित्राणां निधानममृतस्य च ॥ जगतः परमं भागं सौम्यं सर्वमयं रसम् ॥ २५ ॥ ददृशुर्दानवाः सोमं हिमप्रहरणं स्थितम् ॥ यः प्राणः सर्वभूतानां पंचधा भिद्यते

नृषु ॥२६॥ सप्तस्कंधगतोलोकांस्त्रीन्दधारचकारच ॥ यमादुरग्निकर्तारंसर्वप्रभवमीश्वरम् ॥२७॥ सप्तस्वरगतायस्ययोनिर्गीर्भिरुदीर्यते ॥ यंवदंतिचलंभूतं
यंवदंत्यशरीरिणम् ॥२८॥ यमादुराकाशगमंशीघ्रगंशब्दयोनिजम् ॥ सवायुःसर्वभूतायुरुद्धतःस्वेनतेजसा ॥२९॥ ववौप्रव्यथयन्दैत्यान्प्रतिलोमंसतोयदः ॥
मारुतोदेवगंधर्वैर्विद्याधरगणैःसह ॥३०॥ चिक्रीडरश्मिभिश्शुभ्रैर्निर्मुक्तैरिवपन्नगैः ॥ सृजंतःसर्पपतयस्तीव्ररोषमयंविषम् ॥३१॥ शरभूताविलग्राश्चचेव्या
त्ताननादिवि ॥ पर्वताश्चाशिलाशृंगैःशतशखैश्चपादपैः ॥३२॥ उपतस्थुःसुरगणान्प्रहर्तुंदानवंबलम् ॥ यःसदेवोहृषीकेशःपद्मनाभस्त्रिविक्रमः ॥३३॥
युगांतैकृष्णवर्त्माचविश्वस्यजगतःप्रभुः ॥ सर्वयोनिःसमधुहाहव्यभुक्कृतुसंस्थितः ॥३४॥ भूम्यम्बुव्योमभूतात्माश्यामःशांतिकरोरिहा ॥ अविघ्नमम
रादीनांचक्रेचक्रगदाधरः ॥३५॥ सव्येनालम्यमहतींसर्वायुधविनाशिनीं ॥ करेणकालींविपुषाशत्रुकालप्रदांगदां ॥३६॥ शेषैर्भुजैःप्रदिप्ताभैर्भुजगारिध्वजः
प्रभुः ॥ दधारायुधजालानिशार्ङ्गादीनिमहाबलः ॥३७॥ सकश्यपस्यात्मभवंद्रिजंभुजगभोजनम् ॥ भुजगेंद्रेणवदनेनिविष्टेनविराजितम् ॥३८॥ अमृतारं
भसंयुक्तंमंदराद्रिमिवोच्छितम् ॥ देवासुरविमर्देषुबहुशोदृष्टविक्रमम् ॥३९॥ महेंद्रेणामृतस्यार्थैवज्रेणकृतलक्षणम् ॥ विचित्रपत्रवसनंधातुमंतमिवाच
लम् ॥४०॥ स्फोटक्रोधावलंबेनशीतांशुसमतेजसा ॥ भोगिभोगावसक्तेनमणिरत्नेनभास्वता ॥४१॥ पक्षाभ्यांचारुपत्राभ्यामावृतंदिविलीलया ॥ युगां
तेसेन्द्रचापाभ्यांतोयदाभ्यामिवांबरम् ॥४२॥ नीललोहितपीताभिःपताकाभिरलंकृतम् ॥ अरुणावरजंश्रीमानारुह्यसमरेप्रभुः ॥४३॥ सुवर्णवर्णपुषंसुपर्णखे
चरोत्तमम् ॥ तमन्वयुःसुरगणामुनयश्चसमाहिताः ॥४४॥ गीर्भिःपरममंत्राभिस्तुष्टुबुधश्चगदाधरम् ॥ तद्वैश्रवणसंश्लिष्टंवैवस्वतपुरःसरम् ॥४५॥
वारिराजपरिक्षिप्तंदेवराजविराजितम् ॥ पवनाबद्धनिर्घोषसंप्रदीप्तहुताशनम् ॥४६॥ विष्णोर्जिष्णोःसहिष्णोश्चभ्राजिष्णोस्तेजसावृतम् ॥ बलं
बलवदुद्रिक्तैयुद्धायसमवर्तत ॥४७॥ स्वस्त्यस्तुदेवेभ्यइतिबृहस्पतिरभाषत ॥ स्वस्त्यस्तुदैत्येभ्यइतिउशनावाक्यमाददे ॥४८॥ ताभ्यां
बलाभ्यांसंजज्ञेतुमुलोविग्रहस्तथा ॥ सुराणामसुराणांचपरस्परजयैषिणाम् ॥४९॥ दानवादैवतैःसार्द्धंनानाग्रहरणोद्यमाः ॥ समीयुर्युध्यमा
नावैपर्वताइवपर्वतैः ॥५०॥ तत्सुरासुरसंयुक्तंयुद्धमत्यद्भुतंभौ ॥ धर्माधर्मसमायुक्तंदर्पेणविनयेनच ॥५१॥ ततोहयैःप्रजवितैर्वारिणै
श्चप्रचोदितैः ॥ उत्पतद्भिश्चगगनेसासिहस्तैःसमंततः ॥५२॥ क्षिप्यमाणैश्चमुसलैःसंपतद्भिश्चसायकैः ॥ चापैर्विस्फार्यमाणैश्चपात्यमानैः
सुदारुणैः ॥५३॥ तद्युद्धमभवद्दोरंदेवदानवसंकुलम् ॥ जगतस्त्रासजननंयुगसंवर्तकोपमम् ॥५४॥ स्वहस्तमुक्तैःपरिधैर्मुद्गरैश्चैवपर्वतैः ॥ दानवा
स्समरेजघ्नुर्देवानिद्रपुरोगमान् ॥५५॥ तेवध्यमानाबलिभिर्दानवैर्जितकाशिभिः ॥ विषण्णवदनादेवाजगुरार्तिपरांमृधे ॥५६॥ तेचास्त्रशूलमथिताः

परिधौभिन्नमस्तकाः ॥ भिन्नोरस्कादिति सुतैः स्रवद्रक्तारणे बहु ॥ ५७ ॥ सूदिताः शरजालैश्चनिर्यत्नाश्च शरैः कृताः ॥ प्रविष्टा दानवीं मायां न शेकु
स्ते विचेष्टितम् ॥ ५८ ॥ उत्तंभितमिवाभाति निष्प्राणसदृशकृति ॥ बलं सुराणामसुरैर्निष्प्रयत्नायुधंकृतम् ॥ ५९ ॥ दैत्यचापच्युतान् घोरां
श्छित्वा वज्रेण तान् शरान् ॥ शक्रो दैत्यबलं घोरं विवेश बहुलोचनः ॥ ६० ॥ स दैत्यप्रमुखान् सर्वान्हत्वा दैत्यबलं महत् ॥ तामसेनास्त्रजालेन तमोभूत
मथाकरोत् ॥ ६१ ॥ तेन्योन्यं नान्वबुध्यन्त दैत्यानां वाहनानि च ॥ घोरेण तमसा विष्टाः पुरुहूतस्य तेजसा ॥ ६२ ॥ मायापाशैर्विमुक्तास्तु यत्नवन्तः
सुरोत्तमाः ॥ शिरांसि दैत्यसंघानां तमोभूतान्यपातयन् ॥ ६३ ॥ अपध्वस्ता विसंज्ञाश्च तमसानीलवर्चसा ॥ पेतुस्ते दानवास्सद्यश्छिन्नपक्षा इवा
द्रयः ॥ ६४ ॥ तत्राभिभूत दैत्येन्द्रमंधकारमिवांतरं ॥ दानवं देहसदनं तमोभूतमिवाभवत् ॥ ६५ ॥ तथा सृजन्महामायां मयस्तां तामसीं दहन ॥
युगांतो द्योतजननीं सृष्टामोर्वेण वह्निना ॥ ६६ ॥ सददाहचतां शाक्रीं मायामयविकल्पिता ॥ दैत्याश्चादित्यवपुषा सद्य उत्तस्थुराहवे ॥ ६७ ॥ मायामौर्वीं
समासाद्य दह्यमाना दिवौकसः ॥ भोजिरे चंद्रविषयं शीतां शुसलिलहृदम् ॥ ६८ ॥ ते दह्यमाना और्वेण वह्निना नष्टचेतसः ॥ शशं सुर्वज्रिणं देवाः संतप्ताः
शरणैषिणः ॥ ६९ ॥ संतप्ते मायया सैन्येहन्यमाने च दानवैः ॥ चोदितो देवराजेन वरुणो वाक्यमब्रवीत् ॥ ७० ॥ पुरा ब्रह्मर्षिजः शक्रतपस्तेपे सुदा
रुणम् ॥ उर्वः स पूर्वतेजस्वी सदृशो ब्रह्मणो गुणैः ॥ ७१ ॥ तंतपंतमिवादित्यं तपसा जगदव्ययं ॥ उपतस्थुर्मुनिगणा देवा देवर्षिभिः सह ॥ ७२ ॥ हिरण्यक
शिपुश्चैव दानवो दानवेश्वरः ॥ ऋषिर्विज्ञापयामास पुरा परमतेजसम् ॥ ७३ ॥ ऊचुर्ब्रह्मर्षयस्ते तु वचनधर्मसंहितम् ॥ ऋषिवंशेषु भगवंश्छिन्नमूल
मिदं कुलं ॥ ७४ ॥ एकस्त्वमनपत्यश्च गोत्रायान्योनविद्यते ॥ कौमारं व्रतमास्थाय क्लेशमेवानुवर्तसे ॥ ७५ ॥ बहूनि विप्रगोत्राणि मुनीनां भा
वितात्मनाम् ॥ एकदेहानिति घृतिविविक्तानि विना प्रजाः ॥ ७६ ॥ एवं भूतेषु सर्वेषु पुत्रैर्मैनास्तिकारणम् ॥ भवांश्च तापसश्रेष्ठः प्रजाप
तिसमद्युतिः ॥ ७७ ॥ तत्प्रवर्तस्व वंशाय वर्धयात्मानमात्मना ॥ समाधत्स्वोर्जितं ते जो द्वितीयां कुरु वैतनुं ॥ ७८ ॥ स एव मुक्तो मुभिमिर्मुनिर्मनसिता
डितः ॥ जगर्हतानृषिगणान्वचनचेदमब्रवीत् ॥ ७९ ॥ यथा हि विहितो धर्मो मुनीनां शाश्वतः पुरा ॥ आर्षहिकेवलं कर्म वन्यमूलफलाशिनः ॥ ८० ॥ ब्रह्मयो
नौ प्रसूतस्य ब्राह्मणस्यात्मवर्तिनः ॥ ब्रह्मचर्यं सुचरितं ब्रह्माणमपि चालयेत् ॥ ८१ ॥ जनानां वृत्तयस्ति स्त्रो ये गृहाश्रमवासिनः ॥ अस्माकं च वने वृत्तिर्वनाश्रम
निवासिनां ॥ ८२ ॥ अब्भक्षावायुभक्षाश्च दंतोलूखालिनस्तथा ॥ अश्मकुट्टादयो यत्र पंचाग्नि तपसश्च ये ॥ ८३ ॥ एते तपसिति घृंतो व्रतैरपि सुदुश्चरैः ॥ ब्रह्मचर्यं पुरस्कृ
त्य प्रार्थयन्ति परांगतिम् ॥ ८४ ॥ ब्रह्मचर्याद्ब्राह्मणस्य ब्राह्मणत्वं विधीयते ॥ एवमाहुः परलोके ब्रह्मचर्यविदो जनाः ॥ ८५ ॥ ब्रह्मचर्ये स्थितो धर्मो ब्रह्मचर्ये स्थितं तपः ॥

ये स्थिता ब्रह्मचर्ये तु ब्राह्मणादिविते स्थिताः ॥ ८६ ॥ नास्ति योगं विना सिद्धिर्नास्ति योगं विना यशः ॥ नास्ति लोके यशो मूलं ब्रह्मचर्यात्परंतपः ॥ ८७ ॥ योनिगृह्येन्द्रिय
 ग्रामं भूतग्रामं च पंचकम् ॥ ब्रह्मचर्यं समाधत्ते किमतः परमंतपः ॥ ८८ ॥ अयोगकेशधरणमसंकल्पव्रतक्रिया ॥ अब्रह्मचर्याचर्याचत्रयं स्यादंभसंज्ञितं ॥ ८९ ॥
 कदाराः कचसंयोगः कचभावविपर्ययः ॥ नन्वियं ब्रह्मणा सृष्टामनसामानसी प्रजा ॥ ९० ॥ यद्यस्ति तपसो वीर्यं युष्माकं विजितात्मनाम् ॥ सृजध्वं मानसा
 न्पुत्रान् प्राजापत्येन कर्मणा ॥ ९१ ॥ मनसानिर्मिता यो निराधातव्या तपस्विभिः ॥ नोदारयोगं बीजं च व्रतमुक्तं तपस्विनां ॥ ९२ ॥ यदिदं लुप्तधर्माख्यं युष्माभि
 रिह निर्भयैः ॥ व्याहृतं सद्भिरत्यर्थमसद्भिरिव संमतं ॥ ९३ ॥ वपुर्दीप्तांतरात्मानमेष कृत्वामनोमयं ॥ दारयोगं विना स्रक्ष्ये पुत्रमात्मतनूरुहं ॥ ९४ ॥ एवमात्मानमा
 त्मामेद्वितीयं जनयिष्यति ॥ प्राजापत्येन विधिना दिधक्षंतमिव प्रजाः ॥ ९५ ॥ वरुण उवाच ॥ उर्वस्तु तपसा विष्टो निवेश्यो रुं हुताशने ॥ मम थैकेन दर्भेण पुत्र
 स्य प्रसवारणि ॥ ९६ ॥ तस्यो रुं सहसा भित्वा वरो सौ ह्यग्निरुत्थितः ॥ जगतो दहना कांक्षी पुत्रोऽग्निरस्मि पद्यत ॥ ९७ ॥ उर्वस्यो रुं विनिर्भय और्वो नामांतको
 नलः ॥ दिधक्षुरिव लोकां स्त्रीन् जज्ञे परमकोपनः ॥ ९८ ॥ उत्पद्यमानश्चोवाच पितरं दीनयागिरा ॥ क्षुधामेबाधते तात जगद्भक्षेत्यजस्वमां ॥ ९९ ॥ त्रिदि
 वारो हि भिज्वालैर्जृम्भमाणो दिशो दश ॥ निर्दहन् सर्वभूतानि ववृधे सौ तं कोपमः ॥ १०० ॥ एतस्मिन्नंतरे ब्रह्मा मुनिमुर्वसमागतः ॥ उवाच वार्यतां पुत्रो जगतस्त्वं
 दयां कुरु ॥ १ ॥ अस्यापत्पस्यते विप्रकरिष्ये सा ह्यमुत्तमं ॥ तथ्यमेतद्गच्छः पुत्रशृणु त्वं वदतां वर ॥ २ ॥ और्व उवाच ॥ धन्योऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मि यन्मे
 त्वं भगवन् शिशोः ॥ मतिमेतां ददासीह परमात्मनि हिताय वै ॥ ३ ॥ प्रभातकाले संप्राप्ते कांक्षितव्ये समागमे ॥ भगवंस्तर्पितः पुत्रः कैर्हव्यैः प्राप्स्यते सु
 खम् ॥ ४ ॥ कुत्र चास्य निवासः स्याद्भोजनं तु किमात्मकम् ॥ विधास्यतीह भगवान् वीर्यं तुल्यं महौजसः ॥ ५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ बडबासुखे च वसतिः समुद्रे वै
 भविष्यति ॥ मम योनिर्जलं विप्रतच्चा मेयं व्रजत्वयं ॥ ६ ॥ तत्रायमास्तेनियतं पिबन्वारिमयं हविः ॥ तद्धारिविस्तरं विप्रविस्मृजाम्यालयं च तम् ॥ ७ ॥ ततो युगां
 ते भूतानामेष चाहं च पुत्रक ॥ सहितो विचरिष्यावो निष्पुराणकरा विह ॥ ८ ॥ एषोऽग्निरंतकाले तु सलिलाशमि याकृतः ॥ दहनः सर्वभूतानां स देवा
 सुररक्षसाम् ॥ ९ ॥ एवमस्त्वितितं सोऽग्निः संवृतज्वालमंडलः ॥ प्रविवेशार्णवमुखं त्वोर्वीपितरं प्रभुम् ॥ ११० ॥ प्रतियातस्ततो ब्रह्मा ते च सर्वे महर्षयः ॥
 और्वस्याग्नेः प्रभावज्ञाः स्वां स्वांगतिमुपागताः ॥ ११ ॥ हिरण्यकशिपुर्दृष्ट्वा तदा तन्महदद्भुतम् ॥ उर्वप्रणतसर्वांगो वाक्यमेतदुवाच ह ॥ १२ ॥ भगव
 न्द्रुतमिदं संवृत्तं लोकसाक्षिकम् ॥ तपसा ते मुनिश्रेष्ठ परितुष्टः पितामहः ॥ १३ ॥ अहं तु तव पुत्रस्य तव चैव महाव्रत ॥ भृत्य इत्यवगंतव्यः श्लाघ्यस्त्वमि
 ह कर्मणा ॥ १४ ॥ तन्मां पश्य समापन्नं तवैवाराधने रतम् ॥ यदि सीदेन्मुनिश्रेष्ठ तवैव स्यात्पराजयः ॥ १५ ॥ उर्व उवाच ॥ धन्योऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मि

यस्य ते हं गुरुर्मतः ॥ नास्ति ते तपसानेन भयं चैव ह सुव्रत ॥ १६ ॥ तामेव मायां गृहीष्वममपुत्रेण निर्मिताम् ॥ निरिधिनामग्निमयीं दुःस्पर्शां पावकैरपि ॥
 ॥ १७ ॥ एषा ते स्वस्य वंशस्य वंशगारिविनिग्रहे ॥ रक्षिष्यत्यात्मपक्षं च विपक्षं च प्रधक्ष्यति ॥ १८ ॥ वरुण उवाच ॥ एषा दुर्विषहामाया देवैरपि दुरासदा ॥
 और्वेण निर्मिता पूर्वपावकेनोर्वसूनुना ॥ १९ ॥ तस्मिन्स्तु व्यथिते दैत्ये निर्वीर्येषा न संशयः ॥ शापो ह्यस्याः पुरा दत्तः सृष्टा येनैव तेजसा ॥ १२० ॥
 यद्येषा प्रतिहंतव्या कर्तव्यो भगवान्मुखी ॥ दीयतां मे सखोऽशक्रतो ययोनिर्निशाकरः ॥ २१ ॥ तेनाहं सह संगम्ययादोभिश्च समावृतः ॥ मायामेतां ह निष्या
 मित्व त्प्रसादान्न संशयः ॥ २२ ॥ एवमस्त्वितिसंहृष्टः शक्रस्त्रिदशवर्धनः ॥ संदिदेशाग्रतः सोमं युद्धाय शिशिरायुधम् ॥ २३ ॥ गच्छ सोम सहायन्त्वं
 कुरु पाशधरस्य वै ॥ असुराणां विनाशाय जयार्थं त्रिदिवौकसाम् ॥ २४ ॥ त्वं मतः प्रतिवीर्यश्च ज्योतिषामपि चेश्वरः ॥ त्वन्मयान् सर्वलोकेषु रसान् वेद
 विदो विदुः ॥ २५ ॥ त्वया समो न लोके स्मिन् विद्यते शिशिरायुधः ॥ क्षयवृद्धीतवाव्यक्ते सागरे चैव चांबरे ॥ २६ ॥ प्रवर्तयस्य होरात्रात्कालं संमोह
 यन् जगत् ॥ लोकच्छायामयं लक्ष्म तवांकः शशविग्रहः ॥ २७ ॥ न विदुः सोम ते मायां ये च न क्षत्रयो न यः ॥ त्वमादित्यपथा दूर्ध्वज्योतिषां चोपरि स्थितः ॥
 ॥ २८ ॥ तमः प्रोत्सार्थं सहसा भासयस्य खिलं जगत् ॥ शीतभानुर्हिमतनुज्योतिषामधिपः शशी ॥ २९ ॥ अपितत्कालयोगात्मा इज्यो यज्ञरथो व्य
 यः ॥ ओषधीशः क्रियायो निरपां यो निरनुष्णगुः ॥ १३० ॥ शीतांशुरमृताधारश्च पलः श्वेतवाहनः ॥ त्वं कांतिः कांतवपुषां त्वं सोमः सोमपायि
 नाम् ॥ ३१ ॥ सौम्यस्त्वं सर्वभूतानां तिमिरघ्नस्त्वमृक्षराट् ॥ तद्गच्छ त्वं महासेन वरुणेन वरूथिना ॥ ३२ ॥ शमयस्वासुरीमायां ययाद ह्या
 महेरणे ॥ ॥ सोम उवाच ॥ ॥ यन्मां वदसि युद्धार्थं देवराज वरप्रद ॥ ३३ ॥ एष वर्षा मिशिशिरं दैत्यमायापकर्षणं ॥ एतान्मेशीतनिर्दग्धान् पश्यस्व हिमवेष्टि
 तान् ॥ ३४ ॥ तथा हि मकरोत्सृष्टाः सपाशा हिमवृष्टयः ॥ वेष्टयंति च तान् दैत्यान्वायुर्मधगणानिव ॥ ३५ ॥ तौ पाशश्रीतांशुधरौ वरुणं दूमहाबलौ ॥ जघ्नतु
 हिंमपातैश्च पाशपातैश्च दानवान् ॥ ३६ ॥ द्वावंबुनाथौ समरे तौ पाशहिमयो धिनौ ॥ मृधेचेरतुरंभोभिः क्षुब्धा विवमहार्णवौ ॥ ३७ ॥ ताभ्यामापूरितं सर्वतद्वा
 नवबलं महत् ॥ जगत्संवर्तकांभोदैः प्रवर्षैरिव संवृतं ॥ ३८ ॥ तावुद्यतावंबुनाथौ शशांकवरुणावुभौ ॥ शमयामासतुस्तां तु मायां दैत्येन्द्र निर्मितां ॥ ३९ ॥ शीतांशुजा
 लनिर्दग्धाः पाशैश्चास्कंदितारणे ॥ न शेकुश्चलितुं दैत्या विशिरस्का इवाद्रयः ॥ १४० ॥ शीतांशुनिहतास्ते तु दैत्यस्सर्वे निपातिताः ॥ हिमप्लावितसर्वा गानिरूष्मा
 ण इवाग्रयः ॥ ४१ ॥ तेषां तु दिवि दैत्यानां निपतंति शुभानिवै ॥ विमानानि विचित्राणि निपतंत्युत्पतंति च ॥ ४२ ॥ तान्पाशहस्तग्रथितान् छादितान् शीतर
 श्मिभिः ॥ मयोददर्शमायावीदानवान् दिवि दानवः ॥ ४३ ॥ सशैलजालां विततां खड्गपट्टसहासिनीम् ॥ पादपोत्करकूटस्थां कंदराकीर्णकाननां ॥ ४४ ॥ सिंह

व्याघ्रगणाकीर्णानदद्भिर्देवयूथपैः ॥ ईहामृगगणाकीर्णपवनाधूर्णितदद्रुमाम् ॥ ४५ ॥ निर्मितांस्वेनपुत्रेणकूजंतींदिविकामगां ॥ प्रथितांपार्वतीमायांस
 सृजेससमंततः ॥ ४६ ॥ सासिशब्दैश्शिलावर्षैःसंपतद्भिश्चपादपैः ॥ जघानदेवसंधांस्तेदानवानभ्यजीवयत् ॥ ४७ ॥ नैशाकरीवारुणचिमायेअंतर्हितेत
 दा ॥ अभवद्वोरसंचारापृथिवीपर्वतैरिव ॥ ४८ ॥ नचारुद्रोद्रुमगणैर्देवोदृश्यतकश्चन ॥ तदपध्वस्तधनुषंभग्नप्रहरणाविलम् ॥ ४९ ॥ निष्प्रयत्नंसुरानीकंवर्ज
 यित्वागदाधरं ॥ सहियुद्धगतःश्रीमानीशोनस्मव्यकंपत ॥ ५० ॥ सहिष्णुत्वाज्जगत्स्वामीनचुक्रोधगदाधरः ॥ कालज्ञःकालमेवाभःसमीक्षन्कालमाहवे ॥ ५१ ॥
 देवासुरविमर्दचद्रष्टुकामस्तदाहरिः ॥ ततोभगवतादिष्टौरणेपावकमारुतौ ॥ ५२ ॥ चोदितौविष्णुवाक्येनततोमायांव्यकर्षतां ॥ ताभ्यामुद्ध्रांतवेगाभ्यांप्रबुद्धा
 भ्यामहाहवे ॥ ५३ ॥ दग्धासापार्वतीमायाभस्मीभूताननाशह ॥ सोनिलोनलसंयुक्तस्सोनलश्चानिलाकुलः ॥ ५४ ॥ दैत्यसेनांददहतुर्युगांतेष्विवमूर्च्छितौ ॥ वायुः
 प्रजवितस्तत्रपश्चादग्निश्चमारुतात् ॥ ५५ ॥ चेरतुर्दानवानीकेक्रीडंतावनलानिलौ ॥ भस्मंभूतेषुभूतेषुप्रपतत्सूतपतत्सुच ॥ ५६ ॥ दानवानांविमानेषुनिपतत्सु
 समंततः ॥ वातस्कंधापविद्धेषुकृतकर्मणिपावके ॥ ५७ ॥ मायावधेप्रवृत्तेतुस्तूयमानेगदाधरे ॥ निष्प्रयत्नेषुदैत्येषुत्रैलोक्येमुक्तबंधने ॥ ५८ ॥ प्रहृष्टेषुचदेवे
 षुसाधुसाध्वितिजलिषु ॥ जयेदशशताक्षस्यदैत्यानांचपराजये ॥ ५९ ॥ दिक्षुसर्वासुशुद्धासुप्रवृत्तेधर्माविस्तरे ॥ अपावृत्तेचंद्रपथेस्वस्थानस्थेदिवाकरे ॥ ६० ॥
 प्रवृत्तिस्थेषुभूतेषुनृषुचारित्रवत्सुच ॥ अभिन्नबंधनेमृत्यौहूयमानेहुताशने ॥ ६१ ॥ यज्ञशोभिषुदेवेषुस्वर्गमार्गदिशत्सुच ॥ लोकपालेषुसर्वेषु
 दिक्षुसंधानवर्तिषु ॥ ६२ ॥ भावेतपसिसिद्धानामभावेपापकर्मणाम् ॥ देवपक्षेप्रमुदितेदैत्यपक्षेविषीदति ॥ ६३ ॥ त्रिपादविग्रहेधर्मेऽधर्मेपादपरिग्रहे ॥
 अपावृत्तेमहाद्वारेवर्तमानेचसत्पथे ॥ ६४ ॥ लोकेषुधर्मवृत्तेषुप्रवृत्तेष्वश्रमेषुच ॥ प्रजारक्षणयुक्तेषुराजमानेषुराजसु ॥ ६५ ॥ प्रज्ञांतेषुचलोकेषुशां
 तेतमसिदानवे ॥ अग्निमारुतयोस्तस्मिन्वृत्तेसंग्रामकर्मणि ॥ ६६ ॥ तन्मयाविमलालोकास्ताभ्यांजयकृतक्रियाः ॥ तीव्रंदैत्यभयंश्रुत्वामारुताग्नि
 कृतंमहत् ॥ ६७ ॥ कालनेमीतिविख्यातोदानवःप्रत्यदृश्यत ॥ भास्कराकारमकुटःशिंजिताभरणांगदः ॥ ६८ ॥ मंदराद्रिप्रतीकाशोमहारजतसंवृतः ॥
 शतप्रहरणोदग्रःशतबाहुःशताननः ॥ ६९ ॥ शतशीर्षःस्थितःश्रीमान्शतशृंगइवाचलः ॥ कक्षेमहतिसंवृद्धोनिदाघइवपावकः ॥ ७० ॥ धूम्रकेशोहरिश्म
 श्रुर्दतुरोविकटाननः ॥ त्रैलोक्यांतरविस्तारंधारयन्विपुलंवपुः ॥ ७१ ॥ बाहुभिस्तुलयन्व्योमक्षिपन्पद्भ्यामहीधरान् ॥ ईरयन्मुखनिःश्वासैर्वृष्टि
 कारान्बलाहकान् ॥ ७२ ॥ तिर्यगायतरक्ताक्षमंदरोदग्रवर्चसम् ॥ दिधक्षंतमिवायांतंसर्वान्देवगणान्मृधे ॥ ७३ ॥ तर्जयंतंसुरगणांश्छादयंतंदिशोदश ॥
 संवर्तकालेहृषितंदृष्टंमृत्युमिवोत्थितम् ॥ ७४ ॥ सुतलेनोच्छ्रयवताविपुलांगुलिपर्वणा ॥ लंबाभरणपूर्णेनकिंचिच्चिलितकर्मणा ॥ ७५ ॥ उच्छ्रितेनाग्रहस्तेन

दक्षिणेनवपुष्पता ॥ दानवान्देवनिहतान्ब्रुवन्तंतिष्ठतेतिच ॥ ७६ ॥ तंकालनेमिसमरेद्विषतांकालनेमिनम् ॥ वीक्षतेस्मसुराःसर्वेभयविह्वललोचनाः ॥ ७७ ॥ तंवीक्षतेस्मभूतानिग्रसंतंकालनेमिनम् ॥ त्रिविक्रमंविक्रमंतंनारायणमिवापरम् ॥ ७८ ॥ सोभ्युच्छ्रयंपुनः प्राप्नोमारुताघूर्णितांबरः ॥ प्राक्रामदसुरोयोद्धुंत्रासयन्सर्वदेवताः ॥ ७९ ॥ समेयिवान्सुरेन्द्रेणपरिष्वक्तोभ्रमत्रणे ॥ कालनेमिर्वभौदैत्यःसविष्णुरिवमंदरः ॥ ८० ॥ अथविव्यथिरेदेवाःसर्वेश क्रपुरोगमाः ॥ कालनेमिनमायांतं दृष्ट्वाकालमिवापरम् ॥ ८१ ॥ दानवाननुपिप्रीषुः कालनेमिर्महासुरः ॥ व्यवर्धतमहातेजास्तपतिजलदोय था ॥ ८२ ॥ तंत्रैलोक्यांतरगतं दृष्ट्वातेदानवेश्वराः ॥ उत्तस्थुरपरिश्रान्ताः पीत्वेवामृतमुत्तमम् ॥ ८३ ॥ तेवीतभयसंत्रासामयतारपुरोगमाः ॥ तार कामयसंग्रामेसततंजितकाशिनः ॥ ८४ ॥ रेजुरायोधनगतादानवायुद्धकाक्षिणः ॥ मंत्रमभ्यसतांतेषांव्यूहंचपरिधावताम् ॥ ८५ ॥ प्रेक्षतांचाभवत्प्रीतिर्दान वंकालनेमिनम् ॥ येतुतत्रमयस्यासन्मुख्यायुद्धपुरस्सराः ॥ ८६ ॥ तेतुसर्वेभयंत्यक्त्वाहृष्टायोद्धुमुपस्थिताः ॥ मयस्तारोवराहश्चहयग्रीवश्चदानवः ॥ ८७ ॥ विप्रचित्तिमुतःश्वेतःखरलंबावुभावापि ॥ अरिष्टोबलिपुत्रश्चकिशोराख्यस्तथैवच ॥ ८८ ॥ सुर्भानुश्चामरप्रख्यश्चक्रयोधीमहासुरः ॥ एतेस्त्रयोदिनःसर्वेसर्वतप सिमुस्थिताः ॥ ८९ ॥ दानवाःकृतिनोजग्मुःकालनेमिनमुद्धतम् ॥ तेगदाभिस्सुगुर्वीभिश्चक्रैरथपरश्वधैः ॥ ९० ॥ कालकल्पैश्चमुसलैःक्षेपणी यैश्चमुद्गरैः ॥ अश्मभिश्चास्त्रासदृशैस्तथाशूलैश्चदारुणैः ॥ ९१ ॥ पट्टसैर्भिडिपालैश्चपरिवैश्रोत्तमायसैः ॥ चातिनीभिश्चगुर्वीभिःशतग्रीभिस्त थैवच ॥ ९२ ॥ युगैर्यत्रैश्चनिर्मुक्तैर्लांगलैरुग्रताडितैः ॥ दोर्भिरायतमानैश्चपाशैश्चपरिधादिभिः ॥ ९३ ॥ भुजंगवक्रैर्ललिहानैर्विसर्पैर्द्विश्चसाय कैःवज्रैःप्रहरणीयैश्चदीप्यमानैश्चतोमरैः ॥ ९४ ॥ विकोशैरसिभिस्तीक्ष्णैःशूलैश्चशितनिर्मलैः ॥ दैत्यैःसंदीप्यमानैश्चप्रगृहीतशरासनैः ॥ ९५ ॥ ततःपुरस्कृत्यतदाकालनेमिनमाहवे ॥ सादीप्तशस्त्रप्रवरादैत्यानारुरुचेचमूः ॥ ९६ ॥ यैर्निमीलितसर्वांगावनालीवांबुदागमे ॥ देवतानामपिचमू र्मुमुदेशक्रपालिता ॥ ९७ ॥ उपेताशिशिरोष्णाभ्यांतेजोभ्यांचंद्रसूर्ययोः ॥ वायुवेगवतीसौम्यातारागणपताकिनी ॥ ९८ ॥ तोयदाबद्धवसनाग्रहनक्ष त्रहासिनी ॥ यमेन्द्रधनदैर्गुप्तावरुणेनचधीमता ॥ ९९ ॥ साप्रदीप्ताग्निपवनानारायणपरायणा ॥ सासमुद्रौघसदृशीदीप्यमानामहाचमूः ॥ २०० ॥ रराजास्त्रवतीभीमायक्षगंधर्वशालिनी ॥ तयोश्चम्बोस्तदानींतुवभूवससमागमः ॥ १ ॥ द्यावापृथिव्योस्संयोगोयथास्याद्युगपर्यये ॥ तद्युद्धमभव द्दोरंदेवदानवसंकुलं ॥ २ ॥ क्षमापराक्रमपरंसदर्पविनयस्यदं ॥ निश्चक्रमुर्वलाभ्यांतुभीमाभ्यांचसुरासुराः ॥ ३ ॥ पूर्वापराभ्यांसंरब्धाः सागराभ्यामिवांबुदाः ॥ ताभ्यांबलाभ्यांसंहृष्टाश्चेरुस्तेदेवदानवाः ॥ ४ ॥ वनाभ्यांपार्वतीयाभ्यांपुष्पिताभ्यांयथानगाः ॥ समाजघ्नुस्तथाभेरीः

शंखान्दध्मुरनेकशः ॥ २०५ ॥ ॥ ब्रह्मांडचभुवंचैवदिशश्चसमपूरयन् ॥ ज्याघाततलनिघोषोधनुषांकूजितानिच ॥ ६ ॥ दुंदुभीनांचनिर्द्वादोदै
 त्यमंतर्दधुःस्वनम् ॥ तेन्योन्यमभिसंपेतुर्यातयंतःपरस्परम् ॥ ७ ॥ बभञ्जुर्बाहुभिर्बाहुयुद्धमन्येयुयुत्सवः ॥ देवानामशनीघोराःपरिघांश्चोत्तमा
 युयुधान् ॥ ८ ॥ निस्त्रिंशान्समृजुःसंख्येगदागुर्वीश्वदानवाः ॥ गदानिपातैर्भग्रांगाबाणैश्चशकलीकृताः ॥ ९ ॥ परिपेतुर्भृशंकेचित्पुनःकेचित्तुजगिरे
 ततोरथैश्चतुरगैर्विमानैश्चगजादिभिः ॥ २१० ॥ समीयुस्तेतिसंरब्धारोषादन्योन्यमाहवे ॥ संवर्त्तमानास्समरेसंदष्टौष्टपुटाननाः ॥ ११ ॥ रथारथै
 र्नियुध्यंतेपादाताश्चपदातिभिः ॥ तेषांरथानांतुमुलःसशब्दःशब्दवाहिनाम् ॥ १२ ॥ नभोनिदद्भानयथानभस्येजलदस्वनैः ॥ वभंजिरेरथान्केचि
 त्केचित्संमृदितारथैः ॥ १३ ॥ संबाधमन्येसंप्राप्तानशेकुश्चलितुंरथाः ॥ अन्योन्यमध्येसमरेदोभ्यामुत्क्षिप्यदंशिताः ॥ १४ ॥ संह्लादमाणास्स
 बलाजघ्नुस्तत्रासिचर्मिणः ॥ अस्त्रैरन्येविनिर्भिन्नारक्तंवेमुहतायुधि ॥ १५ ॥ क्षरजलानांसदृशाजलदानांसमागताः ॥ अन्योन्यबाणवर्षेणयुद्धदुर्दि
 नमाबभौ ॥ १६ ॥ एतस्मिन्नंतरेऋद्धःकालनेमिस्सदानवः ॥ अवर्धतसमुद्रौघैःपूर्यमाणइवांबुदः ॥ १७ ॥ तस्यविद्युल्लतापीडाःप्रदीप्ताशनिव
 र्षिणः ॥ गात्रैर्नगगिरिप्रख्यैर्विनिपेतुर्बलाहकाः ॥ १८ ॥ क्रोधान्निश्वसतस्तस्यभ्रूभेदस्वेदवर्षिणः ॥ साग्निस्फूर्लिगाःप्रततामुखान्निश्चैरुरर्चिषः ॥ १९ ॥
 तिर्यगूर्ध्वचगगनेववृधुस्तस्यबाहवः ॥ पर्वतादिवनिष्क्रांताःपंचास्याइवपन्नगाः ॥ २२० ॥ सोम्रजालैर्बहुविधैर्धनुर्भिःपरिवैरपि ॥ दिव्यमाकाशमावत्रे
 पर्वतैरुच्छ्रितैरिव ॥ २१ ॥ सोनिलोद्भूतवसनस्तस्थौसंग्रामलालसः ॥ संध्यातपग्रस्तशिलःसाक्षान्मेरुरिवाचलः ॥ २२ ॥ ऊरुवेगप्रमथितैःशृंगशै
 लाग्रपादपैः ॥ अपातयद्देवगणान्वज्रेणेवमहागिरीन् ॥ २३ ॥ बाहुभिश्चसनिस्त्रिंशैश्छिन्नभिन्नशिरोरुहाः ॥ नशेकुश्चलितुंदेवाःकालनेमिहतायुधि ॥ २४ ॥
 मुष्टिभिर्निहताःकेचित्केचिच्चद्विदलीकृताः ॥ यक्षगंधर्वपतगाःसमहोरगकिन्नराः ॥ २५ ॥ तेनावित्रासिताःपेतुःसमरेकालनेमिना ॥ नशेकुर्यत्त
 वंतोपियत्नंकर्तुंविचेतसः ॥ २६ ॥ तेनशक्रःसहस्राक्षोऽस्पंदितःशरबंधनैः ॥ निष्प्रयत्नःकृतःसंख्येचलितुंनशशाकह ॥ २७ ॥ निर्जलां
 भोदसदृशोनिर्जलार्णवसप्रभः ॥ निर्व्यापारःकृतस्तेनविपाशोवरुणोमृधे ॥ २८ ॥ रणेवैश्रवणस्तेनपरीतःकालरूपिणा ॥ विलपन्लो
 कपालेशस्त्याजितोधनदःक्रियां ॥ २९ ॥ यमःसर्वहरस्तेनमृत्युप्रहरणोरणे ॥ याम्यामवस्थांसंत्यज्यभीतःस्वादिशमाविशत् ॥ २३० ॥ सलोकपा
 लानुत्सार्यहृत्वातेषांचकर्मतत् ॥ दिक्षुसर्वासुदेहंस्वंचतुर्धाविदधेतदा ॥ ३१ ॥ सनक्षत्रपथंगत्वादिव्यंस्वर्भानुदर्शितं ॥ जहारलक्ष्मींसोमस्ययच्चास्यविषयं
 महत् ॥ ३२ ॥ चालयामासदीप्तांशुंधर्मद्वारासभास्करं ॥ शासनंचास्यविषयंजहारदिनकर्मच ॥ ३३ ॥ सोमिंदेवमुखंजित्वाचकारात्ममुखाश्रयं ॥ वायुंचत

रसाजित्वाचकारात्मवशानुगं ॥ ३४ ॥ ससमुद्रात्समानीयसमस्ताःसरितोबलात् ॥ चकाराभिसुखावीर्यादेहभूताश्चसिंधवः ॥ ३५ ॥ अपःस्ववशाःकृ
त्वादिविजायाश्चभूमिजाः ॥ छादयामासजगतीसुगुप्तांधरणीधरैः ॥ ३६ ॥ सस्वयंभूरिवाभातिमहाभूतपतिर्महान् ॥ सर्वलोकमयोदैत्यःसर्वलोकभयाव
हः ॥ ३७ ॥ सलोकपालैकवपुश्चंद्रसूर्यग्रहात्मवान् ॥ पावकानिलसंभूतोरराजयुधिदानवः ॥ ३८ ॥ पारमेष्ठ्येस्थितःस्थानेलोकानांप्रभवोपमे ॥ तंतु
षुबुदैत्यगणादेवाइवपितामहं ॥ ३९ ॥ पंचतंनाभ्यवर्ततविपरीतेनकर्मणा ॥ वेदोधर्मःक्षमासत्यंश्रीश्चनारायणाश्रया ॥ ४० ॥ सतेषामनुपस्थानात्स
क्रोधोदानवेश्वरः ॥ वैष्णवंपदमन्विच्छन्सगतोदेवतायतः ॥ ४१ ॥ सददर्शसुपर्णस्थंशंखचक्रगदाधरं ॥ दानवानांविनाशायभ्रामयंतंगदांशु
भां ॥ ४२ ॥ सजलांभोदसदृशंविद्युत्सदृशवाससं ॥ आरूढंस्वर्णपत्राढ्यंखेचरंकाश्यपंखगं ॥ ४३ ॥ दुष्टदैत्यविनाशायदृष्टाख
स्थमिवस्थितं ॥ दानवोविष्णुमक्षोभ्यंभाषेक्षुब्धमानसः ॥ ४४ ॥ अयंसरिपुरस्माकंपूर्वेषांप्राणनाशनः ॥ अर्णवावासिनश्चैव
मधोश्चकैटभस्यच ॥ ४५ ॥ अयंसरिपुरस्माकमसमःकिलकथ्यते ॥ अनेकसंयुगेनेनदानवावहवोहताः ॥ ४६ ॥ अयंसनिर्घृणोलोकेस्त्रीबालनिरपत्रपः ॥
येनदानवनारीणांसीमंतोद्वरणंकृतम् ॥ ४७ ॥ अयंसविष्णुदैवानांवैकुण्ठश्चदिवौकसाम् ॥ अनंतोभोगिनामध्यस्वयंभूश्चस्वयंभुवः ॥ ४८ ॥ अयंसनाथोदे
वानामस्माभिर्विप्रकृष्यते ॥ अस्यक्रोधंसमासाद्यहिरण्यकशिपुर्हतः ॥ ४९ ॥ अस्यच्छायामुपाश्रित्यदेवामखमुखेस्थिताः ॥ आज्यमहर्षिभिर्दत्तमशु
वंतित्रिधाहुतम् ॥ ५० ॥ अयंसनिधनेहेतुःसर्वेषाममरद्विषाम् ॥ अस्यचक्रप्रविष्टानिकुलान्यस्माकमाहवे ॥ ५१ ॥ अयंसकिलयुद्धेषुसुरार्थैत्यक्तजीवितः ॥
सविभुस्तेजसायुक्तंचक्रंक्षिपतिशत्रुषु ॥ ५२ ॥ अयंसकालोदैत्यानांकालभूतेमयिस्थिते ॥ अतिक्रान्तस्यकालस्यफलंप्राप्स्यतिकेशवः ॥ ५३ ॥ दिष्ट्येदानीं
समक्षमेविष्णुरेषसमागतः ॥ निष्पिष्टोबहुनासंख्येमय्येवप्रणशिष्यति ॥ ५४ ॥ यास्याम्यपचितिंदिष्ट्यापूर्वेषामद्यसंयुगे ॥ इमन्नारायणंहत्वादानवानां
भयावहम् ॥ ५५ ॥ क्षिप्रमेवहनिष्यामिरणेमरगणानहम् ॥ जात्यंतरगतोप्येषबाधतेदानवान्मृधे ॥ ५६ ॥ एषोनंतःपुराभूत्वापन्ननाभइतिश्रुतः ॥
जघानैकार्णवेधोरेताबुभौमधुकैटभौ ॥ ५७ ॥ द्विधाभूतंवपुःकृत्वासिंहस्यार्द्धनरस्यच ॥ पितरंमेजघानैकोहिरण्यकशिपुंपुरा ॥ ५८ ॥ शुभंगर्भमधतै
नमदितिदैवताराणिः ॥ त्रीन्लोकानाजहारैकःक्रममाणस्त्रिभिःक्रमैः ॥ ५९ ॥ भूयस्त्वदानींसंप्राप्तेसंग्रामेतारकामये ॥ मयासहसमागम्यसदेवोविनशि
ष्यति ॥ ६० ॥ एवमुक्त्वाबहुविधंक्षिप्रंनारायणंरणे ॥ वाग्भिरप्रतिरूपाभिर्युद्धमेवाभ्यरोचयत् ॥ ६१ ॥ क्षिप्यमाणोऽसुरेन्द्रेणनचुकोपगदाधरः ॥ क्षमाबले
नमहतासस्मितंचेदमब्रवीत् ॥ ६२ ॥ अल्पंदर्पबलंदैत्यस्थिरमक्रोधजंबलम् ॥ हतस्त्वंदर्पजैर्दोषैर्हित्वायोभाषसेक्षमाम् ॥ ६३ ॥ अधमस्त्वंमममतोधिगे

तत्तववाग्बलम् ॥ केतत्रपुरुषाः संतियत्रगर्जातियोषितः ॥ २६४ ॥ अहंत्वांदैत्यपश्यामिपूर्वेषांमार्गगामिनम् ॥ प्रजापतिकृतंसेतुंत्यक्त्वाकःस्वस्तिमान्भवे
त् ॥ ६५ ॥ अद्यत्वांनाशयिष्यामिदेवव्यापारघातकम् ॥ स्वेषुस्वेषुचस्थानेषुस्थापयिष्यामिदेवताः ॥ ६६ ॥ एवंब्रुवतिवाक्यंतुमृधेश्रीवत्सधारिणि ॥
जहासदानवःक्रोधाद्धस्तांश्चक्रेणसायुधान् ॥ ६७ ॥ सबाहुशतमुद्यम्यसर्वायुधगणात्रणे ॥ क्रोधाद्रिगुणरक्ताक्षोविष्णोर्वक्षस्यपातयत् ॥ ६८ ॥ दान
वाश्चापिसमरेमयतारपुरोगमाः ॥ उद्यतायुधनिस्त्रिंशविष्णुमभ्यद्रवत्रणे ॥ ६९ ॥ सताड्यमानोऽतिबलैर्दैत्यैःसर्वायुधोद्यतैः ॥ नचचालततोयुद्धेकंप्यमा
मानइवाचलः ॥ ७० ॥ संयुक्तश्चसुपर्णेनकालनेमिर्महासुरः ॥ सर्वप्राणेनमहतर्गिदासुद्यम्यबाहुभिः ॥ ७१ ॥ घोरांज्वलंतीमुमुचेसंरब्धोगरुडोपरि ॥ कर्मणातेनदै
त्यस्यविष्णुर्विस्मयमागमत् ॥ ७२ ॥ तदातेनसुपर्णस्यपातितामूर्ध्निसागदा ॥ सुपर्णव्यथितंहृद्वाक्षतंचवपुरात्मनः ॥ ७३ ॥ क्रोधसंरक्तनयनावैकुण्ठश्चक्र
माददे ॥ व्यवर्द्धतचवेगेनसुपर्णेनसमंविभुः ॥ ७४ ॥ भुजाश्चास्यव्यवर्धतव्याप्तवंतोदिशोदश ॥ विदिशश्चैवखंचापिगांचैवप्रतिपूरयन् ॥ ७५ ॥ बवृधेसपुनर्लो
कान्क्रांतुकामइवौजसा ॥ तंजयायसुरेद्राणांवर्द्धमानंनभस्तले ॥ ७६ ॥ ऋषयःसहगंधर्वास्तुष्टुबुधसूदनम् ॥ सद्याकिरीटेनलिखन्शिरसाभास्वरेण
च ॥ ७७ ॥ पश्यामाक्रम्यवसुधांदिशःप्रच्छाद्यबाहुभिः ॥ सहस्रकरतुल्याभंसहस्रारमरिक्षयम् ॥ ७८ ॥ दीप्ताग्निसदृशंघोरंदर्शनेनसुदर्शनम् ॥ सुवर्णरेणुप
र्यंतवज्रनाभंभयावहं ॥ ७९ ॥ मेदोस्थिमज्जरुधिरैःसिक्तंदानवसंभवैः ॥ अद्वितीयंप्रहरणंक्षुरपर्यंतमंडलम् ॥ ८० ॥ स्रग्दाममालानिचितंकामगंकामरूपिणं ॥
स्वयंस्वयभुवासृष्टंभयदंसर्वविद्विषाम् ॥ ८१ ॥ दधाररोषेणाविष्टंनित्यमाहवदर्पितं ॥ क्षेपणाद्यस्यमुह्यंतिलोकाःसंस्थाणुजंगमाः ॥ ८२ ॥ क्रव्यादानिचभूता
नितृप्तिंयांतिमहामृधे ॥ तमप्रतिमकर्माणंसमानंसूर्यवर्चसा ॥ ८३ ॥ चक्रमुद्यम्यसमरेकोपदीप्तोगदाधरः ॥ प्रणष्टंदानवंतेजःकुर्वाणंस्वेनतेजसा ॥ ८४ ॥ चिच्छे
दवाहूंस्तेनैवसमरेकालनेमिनः ॥ तच्चवक्रशतंघोरंसाग्निचूर्णाद्विहासिवै ॥ ८५ ॥ तस्यदैत्यस्यचक्रेणप्रममाथबलाद्धरिः ॥ सच्छिन्नबाहुर्विशिरानप्राकंपतदानवः
॥ ८६ ॥ कबंधावस्थितःसंख्येविशाखइवपादपः ॥ तंवितत्यमहापक्षौवायोःकृत्वासमंजवम् ॥ ८७ ॥ उरसाताडयामासगरुडःकालनेमिनं ॥ सतस्यदेहोभिमुखो
विबाहुःखात्परिभ्रमन् ॥ ८८ ॥ निपपातदिवंत्यक्त्वाक्षोभयन्धरणीतलम् ॥ तस्मिन्निपतितेदैत्येदेवाःसर्षिगणास्तथा ॥ ८९ ॥ साधुसाध्वितिवैकुण्ठसमेताः
प्रत्यपूजयन् ॥ अपरेयेतुदैत्यावैयुद्धेदृष्टपराक्रमाः ॥ ९० ॥ तेसर्वेबाहुभिर्यासानशेकुश्चलितुरणे ॥ कांश्चित्केशेषुजग्राहकांश्चित्कंठेष्वपीडयत् ॥ ९१ ॥ चक
र्तकस्यचिद्वक्रमध्यगृह्णात्तथापरम् ॥ तेगदाचक्रनिर्दग्धागतसत्त्वागतासवः ॥ ९२ ॥ गगनाद्भृष्टसर्वांगानिपेतुर्धरणितले ॥ तेषुसर्वेषुदैत्येषुहतेषुपुरुषो
त्तमः ॥ ९३ ॥ शक्रप्रियंततःकृत्वाकृतकर्मगदाधरः ॥ तस्मिन्विमदैसंवृत्तेसंग्रामेतारकामये ॥ ९४ ॥ तंचदेशंजगामाशुब्रह्मालोकपितामहः ॥ सर्वैर्ब्रह्मर्षि

भिःसाद्धैगंधर्वाप्सरसांगणैः ॥ २९५ ॥ देवदेवंहरिंदेवःपूजयन्वाक्यमब्रवीत् ॥ कृतं देवमहत्कर्मसुराणांशल्यमुद्धृतम् ॥ ९६ ॥ निधनेनचदैत्यानांवयंचपरितो
षिताः ॥ योयंत्वयाहतोविष्णोकालनेमिर्महासुरः ॥ ९७ ॥ त्वामेतस्यऋतेह्यस्मिन्शास्ताकश्चिन्नविद्यते ॥ एषदेवान्परिभवन्लोकान्श्वसचराचरान् ॥ ९८ ॥
ऋषीणांकदनंकृत्वामामपिप्रतिगर्जति ॥ तदनेनत्वदीयेनपरितुष्टोस्मिकर्मणा ॥ ९९ ॥ यदयंकालकल्पस्तेकालनेमिर्निपातितः ॥ तदागच्छस्वभद्रंतेग
च्छामदिवमुत्तमाम् ॥ ३०० ॥ ब्रह्मर्षयस्त्वांतत्रस्थाःप्रतीक्षंतेसदोगताः ॥ कंचाहंतवदास्यामिवरंवरभृतांवर ॥ १ ॥ स्वस्थानस्थेषुदेवेषुतेषांचवरदोभवान् ॥
निर्यातमेतत्रैलोक्यंस्फीतंनिहतकंटकम् ॥ २ ॥ अस्मिन्नेवमृधेविष्णोश्चायसुमहात्मने ॥ एवमुक्तोभगवताब्रह्मणाहरिरव्ययः ॥ ३ ॥ देवान्शक्रमु
खान्सर्वानुवाचशुभयागिरा ॥ विष्णुरुवाच ॥ श्रूयतांत्रिदशास्सर्वेयावंतोत्रसमागताः ॥ ४ ॥ सुपर्णसहितैस्तत्रपुरस्कृत्यपुरंदरं ॥ अस्माभिःसमरेसर्वैःकाल
नेमिमुखाहताः ॥ ५ ॥ दानवाविक्रमोपेताःशक्रादपिमहत्तराः ॥ अस्मिन्महतिसंग्रामेद्वावेवतुविनिस्सृतौ ॥ ६ ॥ विरोचनस्तुदैतेयःस्वर्भानुश्चमहाबलः ॥
स्वादिशंभजतांशक्रोदिशंवरुणएवच ॥ ७ ॥ याम्यांयमःपालयतामुत्तरांचधनाधिपः ॥ ऋक्षैःसहसदायोगंगच्छतांचंद्रमास्तथा ॥ ८ ॥ अयमृतुमुखंसूर्यो
भजतामयनैःसह ॥ आज्यभागाःप्रवर्ततांसदस्यैरभिपूजिताः ॥ ९ ॥ हूयंतामग्नयोविप्रैर्वैदहृष्टेनकर्मणा ॥ देवाश्चबलिहोमेनखाध्यायेनमहर्षयः ॥ ३१० ॥
श्राद्धेनपितरश्चैवतुष्टियांतुयथासुखम् ॥ वायुश्चरतुमार्गस्थस्त्रिधादीप्यतुपावकः ॥ ११ ॥ त्रयोवर्णाश्चलोकान्स्त्रीस्तर्पयंत्वात्मजैर्गुणैः ॥ ऋतवःसंप्रवर्ततांदी
क्षणीयैर्द्रिजातिभिः ॥ १२ ॥ दक्षिणाश्चोपपद्यंतांयाज्ञिकैश्चपृथक्पृथक् ॥ गाश्चसूर्योरसान्सोमोवायुःप्राणांश्चप्राणिषु ॥ १३ ॥ तर्पयन्तःप्रवर्ततामेतेसोम्यैःस्वकर्म
भिः ॥ यथावदनुपूर्वेणमहेंद्रमलयोद्भवाः ॥ १४ ॥ त्रैलोक्यमातरःसर्वाःसमुद्रंयांतुसिंधवः ॥ दैत्येभ्यस्त्यज्यतांभीश्चशांतिंव्रजतदेवताः ॥ १५ ॥ स्वस्तिवो
स्तुगमिष्यामिब्रह्मलोकंसनातनं ॥ स्वर्गहेस्वर्गलोकेवासंग्रामेवाविशेषतः ॥ १६ ॥ विश्वस्तैश्चनगंतव्यंनित्यंक्षुद्राहिदानवाः ॥ छिद्रेषुप्रहरंत्येतेनतेषांसंस्थि
तिध्रुवा ॥ १७ ॥ सौम्यानांनिजभावानांभवतामार्जवेमनः ॥ एवमुक्तासुरगणान्विष्णुस्सत्यपराक्रमः ॥ १८ ॥ जगामब्रह्मणासार्द्धब्रह्मलोकंमहायशाः ॥
देवानांमहतींप्रीतिमुत्पाद्यभगवान्प्रभुः ॥ १९ ॥ एतदाश्चर्यमभवत्संग्रामेतारकामये ॥ दानवानांचविष्णोश्चयन्मांत्वंपरिपृच्छसि ॥ ३२० ॥ इति श्रीपाद्मपु
राणेप्रथमेसृष्टिखंडेपद्मोद्भवदेवासुरयुद्धेनामैकचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ भीष्मउवाच ॥ श्रुतःपद्मोद्भवोब्रह्मन्विस्तरेणत्वयेरितः ॥ समासाद्भवमाहा
त्म्यमुत्पत्तिंचगुहस्यच ॥ १ ॥ श्रोतुमिच्छामितेब्रह्मन्यथाभूतःकृतंचयत् ॥ तारकश्चकथंभूतोदानवोबलवत्तरः ॥ २ ॥ कार्तिकेयेनसब्रह्मन्कथंच्वस्तो
महासुरः ॥ कथंरुद्रेणमुनयःप्रेषितामंदरंगिरिम् ॥ ३ ॥ कथंलब्धाउमातत्ररुद्रेणपरमेष्ठिना ॥ एतदारुणहिमेसर्वयथाभूतंमहामुने ॥ ४ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥

कश्यपेनपुराप्रोक्तादितिदैत्यारणिःशुभा ॥ वज्रसारमयैश्चांगैःपुत्रोदेविभाविष्याति ॥ ५ ॥ वज्रांगोनामपुत्रस्तुभविताधर्मवत्सलः ॥ साचल
 ष्ववरादेवीसुषुवेवज्रदुश्छिदम् ॥ ६ ॥ सजातमात्रएवाभूत्सर्वशास्त्रार्थपारगः ॥ उवाचमातरंभक्त्यामातः किंकरवाण्यहम् ॥ ७ ॥ तस्योवाचततो
 हृष्टादितिदैत्याधिपस्यतु ॥ बहवोमेहताःपुत्राःसहस्राक्षेणपुत्रक ॥ ८ ॥ तेषामपचितिकर्तुगच्छशक्रवधायतु ॥ बाढमित्येवतांचोक्ताजगामत्रिदिवं
 बलात् ॥ ९ ॥ बध्वाततःसहस्राक्षंपाशेनमोघवर्चसा ॥ मातुरंतिकमागच्छद्वाधःक्षुद्रमृगंयथा ॥ १० ॥ एतस्मिन्नंतरेब्रह्माकश्यपश्चमहातपाः ॥ आग
 तौतत्रयत्रास्तांमातापुत्रावभीतकौ ॥ ११ ॥ दृष्ट्वातुताबुवाचेदंब्रह्माकश्यपएवच ॥ मुंचैनंपुत्रदेवेंद्रंकिमनेनप्रयोजनम् ॥ १२ ॥ अवमानोवधःप्रोक्तः
 पुत्रसंभावितस्यतु ॥ अस्मद्वाक्येनयोमुक्तस्त्वद्धस्तान्मृतएवसः ॥ १३ ॥ परस्यगौरवान्मुक्तःशत्रूणाशत्रुराहवे ॥ सजीवन्नेवहिमृतोदिवसेदिवसेपुनः ॥
 १४ ॥ एतच्छ्रुत्वातुवज्रांगःप्रणतोवाक्यमब्रवीत् ॥ नमेकृत्यमनेनास्तिमातुराज्ञाकृताहिमे ॥ १५ ॥ त्वंसुरासुरनाथोवैमान्यश्चप्रपितामहः ॥ क
 रिष्येत्वद्भ्योदेवएषमुक्तःशतक्रतुः ॥ १६ ॥ तपसेमेरतिदैवनिर्विघ्नंतच्चमेभवेत् ॥ त्वत्प्रसादेनभगवन्नित्युक्ताविररामह ॥ १७ ॥ तस्मिंस्तूष्णींस्थिते
 दैत्येप्रोवाचेदंपितामहः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तपस्त्वंकुरुमापन्नःसोस्मच्छासनसंस्थितः ॥ १८ ॥ अनयाचित्तुशुद्ध्याहिपर्याप्तंजन्मनःफलम् ॥ इत्यु
 क्त्वापद्मजःकन्यांससर्जायतलोचनाम् ॥ १९ ॥ तामस्मैप्रददौदेवःपन्त्यर्थेपद्मसंभवः ॥ वरांगीतिचनामास्याःकृत्वायातःपितामहः ॥ २० ॥ वज्रां
 गोपितयासार्द्धजगामतपसेवनम् ॥ ऊर्ध्वबाहुस्सदैत्येंद्रोचरद्वर्षसहस्रकम् ॥ २१ ॥ कालंकमलपत्राक्षःशुद्धबुद्धिर्महातपाः ॥ तावच्चाधोमुखःकालंता
 वत्पंचाग्निमध्यगः ॥ २२ ॥ निराहारोघोरतपास्तपोराशिरजायत ॥ ततःसौतर्जलेचक्रेवासंवर्षसहस्रकम् ॥ २३ ॥ जलांतरंप्रविष्टस्यतस्यपत्नीमहा
 व्रता ॥ तस्यैवतीरेसरसःस्थितासौमौनमाश्रिता ॥ २४ ॥ निराहारंतपोघोरंप्रविवेशमहाद्युतिः ॥ तस्यांतपसिवर्तत्यामिद्रश्चक्रेविभीषिकाम् ॥ २५ ॥
 गत्वातुमर्कटाकारस्तदाश्रमपदंमहत् ॥ ब्रसींचकर्षबलवान्गंधाद्यर्चाकरंडकम् ॥ २६ ॥ ततस्तुसिंहरूपेणभीषयामासभामिनीम् ॥ ततोभुजंगरूपे
 णाप्यदशच्चरणद्वयम् ॥ २७ ॥ तपोबलवशात्सातुनवध्यत्वंजगामह ॥ भीषिकाभिरनेकाभिःक्लेशयन्पाकशासनः ॥ २८ ॥ विररामयदानैववज्रांगमहिषी
 तदा ॥ शैलस्यदुष्टतांमत्वाशापंदातुंसमुद्यता ॥ २९ ॥ तांशापाभिमुखींदृष्ट्वाशैलःपुरुषविग्रहः ॥ उवाचतांवराहोवांरांगीभीतलोचनः ॥ ३० ॥
 शैलउवाच ॥ नाहंमहाव्रतेदुष्टःसेव्योहंसर्वदेहिनाम् ॥ विप्रियंतेकरोत्येषरुषितःपाकशासनः ॥ ३१ ॥ एतस्मिन्नंतरेजातःकालोवर्षसहस्रकः ॥ तस्मिन्नुज्जात्वातुभ
 गवान्कालेकमलसंभवः ॥ ३२ ॥ तुष्टःप्रोवाचवज्रांगंतदागत्यजलाशयम् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ददामिसर्वकामंतउत्तिष्ठदितिनंदन ॥ ३३ ॥ एवमुक्तस्तदोत्थायसदै

त्येद्रस्तपोनिधिः ॥ उवाचप्रांजलिर्वाक्यंसर्वलोकपितामहम् ॥ ३४ ॥ वज्रांगउवाच ॥ आसुरोमास्तुमेभावःसंतुलोकाममाक्षयाः ॥ तपस्यभिरतिमैस्तु
शरीरस्यास्यवर्तनम् ॥ ३५ ॥ एवमस्त्वितितंदेवोजगामस्वकमालयम् ॥ वज्रांगोपिसमातंतुतपसिस्थिरसंयमः ॥ ३६ ॥ संगंतुमिच्छन्स्वाभार्यानद
दर्शाश्रमेस्वके ॥ क्षुधाविष्टःसशैलस्यगहनंप्रविवेशह ॥ ३७ ॥ आदातुंफलमूलानिसचतस्मिन्व्यलोकयत् ॥ रुदन्तींस्वांप्रियांदीनांतरुप्रच्छादिता
ननाम् ॥ ३८ ॥ तांवलोकयततोदैत्यःप्रोवाचपरिसांतव्यन् ॥ वज्रांगउवाच ॥ केनतेपकृतंभद्रेयमलोकंयियासुना ॥ ३९ ॥ कंवाकामंप्रयच्छामिशी
घ्रंप्रब्रूहिमानिनि ॥ वरांग्युवाच ॥ त्रासितास्म्यपविद्धास्मिताडितापीडितास्मिच ॥ ४० ॥ रौद्रेणदेवराजेननष्टनाथेवभूरिशः ॥ दुःखस्यांतमपश्यं
तीप्राणांस्त्यक्तुंव्यवस्थिता ॥ ४१ ॥ पुत्रमेतारकंदेहितस्माद्दुःखमहार्णवात् ॥ एवमुक्तस्तुदैत्येद्रःकोपव्याकुललोचनः ॥ ४२ ॥ शक्तोपिदेवराजस्यप्र
तिकर्तुमहासुरः ॥ तपएवपुनश्चर्तुंव्यवस्यतमहाबलः ॥ ४३ ॥ ज्ञात्वातस्यतुसंकल्पंब्रह्माक्रूरतरंपुनः ॥ आजगामत्वरायुक्तोयत्रासौदितिनंदनः ॥ ४४ ॥
ब्रह्मोवाच ॥ किमर्थेपुत्रभूयस्त्वंकर्तुंनियममुद्यतः ॥ तदहंतेपुनर्दक्षिकांक्षितंपुत्रमोजसा ॥ ४५ ॥ वज्रांगउवाच ॥ उत्थितेनमयादृष्टासमाधानात्त्वदा
ज्ञया ॥ त्रासितेद्रेणमामाहसावरांगीसुतार्थिनी ॥ ४६ ॥ पुत्रमेतारकंदेहितुष्टोमेत्वंपितामह ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अलंतेतपसावीरमाक्लेशेदुस्तररेविश ॥ ४७ ॥
पुत्रस्तुतारकोनामभविष्यतिमहाबलः ॥ देवसोमंतिनीनांतुधम्मिल्लकविमोक्षकः ॥ ४८ ॥ इत्युक्तोदैत्यनाथस्तुप्रणम्यप्रपितामहम् ॥ गत्वातांनंदयामास
महिषींकशीतांतराम् ॥ ४९ ॥ तौदंपतीकृतार्थौतुजग्मतुःस्वाश्रमंतदा ॥ आहितंतुतदागर्भवरांगीवरवर्णिनी ॥ ५० ॥ पूर्णवर्षसहस्रंतुदधारोदरएवहि ॥
ततोवर्षसहस्रांतेवरांगीसाप्रसूयत ॥ ५१ ॥ जायमानेतुदैत्येतुतस्मिन्लोकभयंकरे ॥ चचालसर्वापृथिवीप्रोद्धूताश्चमहार्णवाः ॥ ५२ ॥ चेलुर्धराधराश्चा
पिवबुर्वाताश्चभीषणाः ॥ जेपुर्जप्यंमुनिवरानेदुर्व्यालमृगाअपि ॥ ५३ ॥ जहौकांतिश्चंद्रसूर्यानीहारच्छादितादेशः ॥ जातेमहासुरेतास्मिन्सर्वेचापिमहा
सुराः ॥ ५४ ॥ आजग्मुर्हर्षितास्तत्रतथाचासुरयोषितः ॥ जगुर्हर्षसमाविष्टाननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ ५५ ॥ ततोमहोत्सवेजातेदानवानांमहाद्युते ॥ विष
ण्णमनसोदेवाःसहेंद्राअभवंस्तदा ॥ ५६ ॥ वरांगीतुसुतंहृष्टाहर्षेणापूरितातदा ॥ बहुमेनेचदैत्येद्रोविजातंतंतदातथा ॥ ५७ ॥ जातमात्रस्तुदैत्ये
द्रस्तारकश्चोग्रविक्रमः ॥ अभिषिक्तोसुरैर्मुखैःकुजंभमहिषादिभिः ॥ ५८ ॥ सर्वासुरमहाराज्येपृथिवीतुलनक्षमे ॥ सतुप्राप्तमहाराज्यस्तारको
नृपसत्तम ॥ ५९ ॥ उवाचदानवश्रेष्ठोयुक्तियुक्तमिदंवचः ॥ तारकउवाच ॥ शृणुध्वमसुराःसर्वेवाक्यंमममहाबलाः ॥ ६० ॥ वंशक्षयकरादेवाःसर्वेषामेवदा
नवाः ॥ अस्माकंजातिधर्मेणविरूढंवैरमक्षयम् ॥ ६१ ॥ वयंतपश्चरिष्यामःसुराणांनिग्रहायतु ॥ स्वबाहुबलमाश्रित्यसर्वएवसंशयः ॥ ६२ ॥ तच्छ्रुत्वासं

मतंकृत्वापारियात्रययौगिरिं ॥ निराहारःपंचतपाःपत्रभुग्वारिभोजनः ॥ ६३ ॥ शतंशतंसमानांतुतपांस्येतान्यथाकरोत् ॥ एवंपुनर्कश्चितेदेहेतपोराशित्वमा-
 गते ॥ ६४ ॥ ब्रह्मागत्याहदैत्येद्रंवरंवरयसुव्रत ॥ सवत्रेसर्वभूतेभ्योनमेमृत्युर्भवेदिति ॥ ६५ ॥ तमुवाचततोब्रह्मादेहिनांमरणंध्रुवम् ॥ यतस्ततोपिवरयमृत्युं
 यस्मान्नशंकसे ॥ ६६ ॥ ततःसंचित्यदैत्येद्रःशिशोर्वैसप्तवासरात् ॥ वत्रेमहासुरोमृत्युंमोहितोह्यवलेपतः ॥ ६७ ॥ जगामोमित्युदाहृत्यब्रह्मादैत्योनिजं
 गृहम् ॥ अथाहमंत्रिणस्तूर्णबलमेसंप्रयुज्यताम् ॥ ६८ ॥ यदिवोमत्प्रियंकार्यंनिग्राह्याःसुरसत्तमाः ॥ निगृहीतेषुमेप्रीतिर्जायतेचातुलाऽसुराः ॥ ६९ ॥ तारक-
 स्यवचःश्रुत्वाग्रसनोनामदानवः॥सेनानीदैत्यराजस्यसज्जंचक्रेबलंचतत् ॥ ७० ॥ आहत्यभेरीगंभीरादैत्यानाहूयसत्वरः ॥ दशकोटीश्वरादत्यादैत्यानांचंडवि-
 क्रमाः ॥ ७१ ॥ तेषामग्रेसरोजंभःकुजंभेनंतरोसुरः ॥ महिषःकुंजरोमेघःकालनेमिर्निमिस्तथा ॥ ७२ ॥ मंथनोजंभकःशुभोदैत्येद्रादशनायकाः ॥ अन्येच
 शतशस्तत्रपृथिवीतुलनक्षमाः ॥ ७३ ॥ गरुडानांसहस्रेणचक्राष्टकविभूषितः ॥ सकूबरपरीवारश्चतुर्यौजनविस्तृतः ॥ ७४ ॥ स्यंदनस्तारकस्यासीत्व्या-
 ग्रसिंहखरार्वाभिः ॥ युक्तारथास्तुग्रसनजंभकौजंभकुंभिनां ॥ ७५ ॥ मेघस्यद्रीपिभिर्युक्तःकूष्माण्डैःकालनेमिनः ॥ पर्वताभश्चतुर्दंष्ट्रोनिमेषैवमहागजः ॥ ७६ ॥
 शतहस्ततुरंगस्थोमंथनोनामदैत्यराट् ॥ जंभकस्तूष्णमारूढोगिरीद्राभंमहाबलः ॥ ७७ ॥ शुंभोमेघंसमारूढोन्येप्येवंचित्रवाहनाः ॥ प्रचंडाश्चित्रवर्माणः
 कुंडलोष्णीषभूषिताः ॥ ७८ ॥ तद्वलंदैत्यसिंहस्यभीमरूपंव्यजायत ॥ प्रमत्तमत्तमातंगतुरंगरथसंकुलम् ॥ ७९ ॥ प्रतस्थेमरयुद्धायबहुपत्तिपताकिकम् ॥ एत-
 स्मिन्नंतरेवायुर्देवदूतोऽसुरालये ॥ ८० ॥ दृष्ट्वातद्दानवबलंजगामेद्रस्यशंसितुं ॥ सगत्वातुसभांदिव्यामहेन्द्रस्यमहात्मनः ॥ ८१ ॥ शशंसमध्यदेवानांत-
 त्कार्यसमुपस्थितम् ॥ तच्छ्रुत्वादेवराजस्तुनिमीलितविलोचनः ॥ ८२ ॥ बृहस्पतिमुवाचेदंवाक्यंकालेमहाभुजः ॥ इंद्रउवाच ॥ संप्राप्नोति
 विमर्दोयंदेवानांदानवैःसह ॥ ८३ ॥ कार्यंकिमत्रतद्ब्रूहिनीत्युपायोपबृंहितम् ॥ एतच्छ्रुत्वातुवचनंमहेन्द्रस्यगिरांपतिः ॥ ८४ ॥ इत्यु-
 वाचमहाभागोबृहस्पतिरुदारधीः॥बृहस्पतिरुवाच ॥ सामपूर्वाश्रुतानीतिश्चतुरंगापताकिनी ॥ ८५ ॥ जिगीषतांसुरश्रेष्ठस्थितिरेषासनातनी॥सामभेदस्त-
 थादानंदंश्चांगचतुष्टयम् ॥ ८६ ॥ नसांत्वगोचरेलुब्धानभेद्यास्त्वेकधर्मिणः ॥ नदानमत्रसंसिद्धयैप्रसह्यैवापहारिणाम् ॥ ८७ ॥ एकोभ्युपायो
 दंडोत्रभवतांयदिरोचते ॥ एवमुक्तःसहस्राक्षएवमेतदुवाचह ॥ ८८ ॥ कर्तव्यतांचसंचित्यप्रोवाचामरसंसदि ॥ इंद्रउवाच ॥ अवधानेनमे-
 वाचंशृणुध्वंनकवासिनः ॥ ८९ ॥ भवंतोयज्ञभोक्तारोदिव्यात्मानोहिसान्वयाः ॥ स्वेमाहिमिस्थितानित्यंजगतःपालनेरताः ॥ ९० ॥ क्रियतांस-
 मरोद्योगःसैन्यंसंयोज्यतांमम ॥ आह्वियंतांचशस्त्राणिपूज्यंतांशस्त्रदेवताः ॥ ९१ ॥ वाहनानिविमानानियोजयद्धंममेश्वराः ॥ यमंसेनापतिकृ-

त्वाशीघ्रमेवदिवौकसः ॥ ९२ ॥ इत्युत्कारसमनद्यंतदेवानांयेप्रधानतः ॥ वाजिनामयुतेनाजौहेमघंटापरिष्कृतम् ॥ ९३ ॥ नानाश्चर्यगुणोपेतंसंप्राप्तं
 देवदानवैः ॥ रथमातलिनायुक्तंदेवराजस्यदुर्जयम् ॥ ९४ ॥ यमोमहिषमास्थायसेनाग्रेसमवर्तत ॥ चंडकिंकरबृंदेनसर्वतःपरिवारितः ॥ ९५ ॥
 कल्पकालोद्गतज्वालापूरितोम्बरगोचरः ॥ हुताशनस्त्वजारूढःशक्तिहस्तोव्यवस्थितः ॥ ९६ ॥ पवनोऽङ्कुशहस्तश्चविस्तारितमहाजवः ॥ भुजगेंद्रसमारूढो
 जलेशोभगवान्स्वयम् ॥ ९७ ॥ नरयुक्तेरथेदेवोराक्षसेशोवियच्चरः ॥ तीक्ष्णखड्गयुतोभीमःसमरेसमवस्थितः ॥ ९८ ॥ महासिंहरथेदेवोधनाध्यक्षोगदायुधः ॥
 चंद्रादित्यावश्विनौचचतुरंगवलान्विताः ॥ ९९ ॥ सेनान्योदेवराजस्यदुर्जयाभुवनत्रये ॥ कोटयस्तास्त्रयस्त्रिंशदेवदेवनिकायिनाम् ॥ १०० ॥ हिमाचलाभे
 सितचारुचामरेसुवर्णपद्मामलसुंदरस्रजि ॥ कृताभिरामोज्ज्वलकुंकुमांकुरेकपोललीलालिकदंबसंकुले ॥ १ ॥ स्थितस्तदैरावणनामकुंजरे महामना
 श्वित्रविभूषणांबरः ॥ विशालवज्रःसुवितानभूषितःप्रकीर्णकेयूरभुजंगमंडलः ॥ २ ॥ सहस्रदृग्वंदितपादपल्लवस्त्रिविष्टपेशोभतपाकशासनः ॥
 तुरंगमातंगकुलौघसंकुलासितातपत्रद्वजशालिनीच ॥ ३ ॥ बभूवसादुर्जयपत्तिसंतताविभातिनानायुधयोधदुस्तरा ॥ ततोश्विनौचमरुतःससाध्याःस
 पुरंदराः ॥ ४ ॥ यक्षराक्षसगंधर्वादेव्यनानास्त्रपाणयः ॥ जघ्रुदैत्येश्वरंसर्वैसंभूयतुमहाबलाः ॥ ५ ॥ नचैवास्त्राण्यसजंतगात्रेवप्राचलोपमे ॥ अ
 थोरथादवपुत्यतारकोदानवाधिपः ॥ ६ ॥ जघानकोटिशोदेवान्करपार्ष्णिभिरेवच ॥ हतशेषाणिसैन्यानिदेवानांविप्रदुद्रुवुः ॥ ७ ॥ दिशोभीतानिसं
 त्यज्यरणोपकरणानिच ॥ दृष्ट्वातान्विद्रुतान्देवांस्तारकोव क्यमब्रवीत् ॥ ८ ॥ मावधिष्ठसुरान्दैत्यावज्रांगायचमंदिरे ॥ शीघ्रमानीयदर्श्यतांबद्धान्पश्यत्वयं
 सुरान् ॥ ९ ॥ लोकपालांस्ततोदैत्योबद्धाचेंद्रमुखात्रणे ॥ सरुद्रान्सुदृढैःपाशैःपशुपालःपशूनिव ॥ १० ॥ सभूयोरथमास्थायजगामस्वकमालयं ॥ सिद्धगंधर्वसं
 घुष्टंविपुलाचलमस्तकम् ॥ ११ ॥ स्तूयमानोदिति सुतैरप्सरोग्भिःसुसेवितः ॥ इति श्रीपाद्मपुराणेप्रथमेसृष्टिखंडेदेवासुरसंग्रामेतारकजयोनामद्विचत्वारिंश
 त्तमोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ प्रादुरासीत्प्रतीहारःशुभ्रचीनांशुकांबरः ॥ सजानुभ्यामर्हीगत्वापिहितास्यश्चपाणिना ॥ १ ॥ उवाचानाविलंवा
 क्यमल्पाक्षरपरिष्कृतम् ॥ दैत्येन्द्रमर्कवृंदाभंविभ्रतंभास्वरंवपुः ॥ २ ॥ कालनेमिःसुरान्वद्धाप्रादायद्वारितिष्ठति ॥ सविज्ञापयतिस्थेयंकवंदिनिचयैःप्र
 भो ॥ ३ ॥ तन्निशम्याब्रवीदैत्यःप्रतीहारस्यभाषितम् ॥ यथेष्टंस्थीयतामेभिर्गृहंमेभुवनत्रयं ॥ ४ ॥ केवलंवासवंत्वेकमुंडयित्वाविमुच्यताम् ॥ सितवस्त्र
 परिच्छन्नंशुनःपादेनचिह्नितम् ॥ ५ ॥ एवंकृतेततोदेवादूयमानेनचेतसा ॥ जग्मुर्जगद्गुरुंद्रघुंशरणंकमलोद्भवम् ॥ ६ ॥ विनिर्विण्णास्तमासाद्यशिरोभि
 र्दरणींगताः ॥ तुष्टुवुःसुष्टुवर्णाब्धैर्वचोभिःकमलासनम् ॥ ७ ॥ देवाञ्जुः ॥ नमस्त्वांकारांकुरादिप्रसूत्यैविश्वस्थानानंतभेदस्यपूर्वम् ॥ संभूतस्यानंतरंसत्वमू

लेसंहारेच्छोस्तेनमःसत्त्वमूर्ते ॥ ८ ॥ व्यक्तीनांत्वामादिभूतंमहिम्नाचास्मादस्मानभिधानाद्विचिंत्य ॥ द्यावापृथ्व्योरुर्ध्वल्लोकांस्तथाधश्चांडादस्मात्वं
 विभागंचकर्त्त ॥ ९ ॥ व्यक्तमेरुर्यजरायुस्तवाभूदेवंविन्नस्त्वत्प्रणीतोवकाशः ॥ व्यक्तंदेवाजज्ञिरेयस्यदेहादेहस्यांतश्चारिणोदेहभाजः ॥ १० ॥
 द्यौस्तेमूर्द्धालोचनेचंद्रसूर्यौव्यालाःकेशाःश्रोत्ररंध्रेदिशस्ते ॥ गात्रंयज्ञःसिंधवःसंधयोवैपादौभूमिस्तूदरंतंसेमुद्राः ॥ ११ ॥ मायाकारःकारणंत्वंप्रसिद्धो
 वेदैःज्ञांतोऽज्योतिरर्कस्त्वमुक्तः ॥ वेदार्थेनत्वांविवृण्वंतिबुद्ध्याहृतपद्मांतःसंनिविष्टपुराणम् ॥ १२ ॥ त्वांचात्मानंलब्धयोगागृणंतिसांख्यैर्याःस्ताःसप्तसू
 क्ष्माःप्रणीताः ॥ तासांहितुर्याष्टमीचापिगीतातास्वंतस्थोजीवभूतस्त्वमेव ॥ १३ ॥ दृष्ट्वामूर्तिस्थूलसूक्ष्मांचकारयेवैभावाःकारणेकेचिदुक्ताः ॥ संभूतास्ते
 त्वत्तत्त्वादिसर्गेभूयस्तास्त्वांवासनांतेभ्युपेयाः ॥ १४ ॥ त्वत्संकेतस्त्वंतरायोनिगूढःकालोमेयोध्वस्तसंख्याविकल्पः ॥ भावाभावाव्यक्तिसंहारहेतुः
 सोनंतस्त्वंतस्यकर्तानिधानम् ॥ १५ ॥ स्तूलस्सर्वोनर्थभूतस्तोन्यस्सोर्थस्सूक्ष्मोयोहितेभ्योपिगीतः ॥ स्थूलाभावाश्चावृतायैश्चतेषांतेभ्यःस्थूलस्त्वं
 पुराणेप्रणीतः ॥ १६ ॥ भूतंभूतंभूतिमद्भूतभावंभावेभावेभावितंत्वंयुनाक्षि ॥ युक्तंयुक्तंव्यक्तिभावान्निरस्यस्थानेस्थानेव्यक्तिवृत्तिकरोषि ॥ १७ ॥
 इत्थंदेवोव्यक्तिभाजांशरण्यस्त्रातागोप्ताभावितोनंतमूर्तिः ॥ विरेमुरमरास्तुत्वाब्रह्माणमितिकारणम् ॥ १८ ॥ तस्थुर्मनोभिरिष्टार्थसंप्राप्तिप्रार्थनास्ततः ॥
 एवंस्तुतोर्विरिचिस्तुप्रसादंपरमंगतः ॥ १९ ॥ अमरान्वरदोप्याहवामहस्तेननिर्दिशन् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ नारीवाभर्तृकाकस्माद्धस्तसंत्यक्तभूषणा ॥ २० ॥ न
 राजसेकुतश्शक्रम्लानवक्रसरोरुहः ॥ हुताशनवियुक्तोपिधूमेननविराजसे ॥ २१ ॥ तृणौघेनप्रतिच्छन्नोदग्धदावश्चिरोषितः ॥ यमामयशरीरेणक्लिष्टो
 नाद्यविराजसे ॥ २२ ॥ दंडेनालंबनेनेवकृष्टोयेनपदेपदे ॥ रजनीचरनाथत्वंकिंभीतिइवभाषसे ॥ २३ ॥ राक्षसेन्द्रकृतादानेत्वमरातिक्षतोयथा ॥ तनु
 स्तेवरुणोच्छुष्कापरीतस्येववह्निना ॥ २४ ॥ विमुक्तरुधिरंचाथपदंत्वंप्रविलोकय ॥ वायोभवान्विचेतस्कःखड्गाग्रैरिवनिष्कृतः ॥ २५ ॥ किंत्वंनतो
 सिधनदसंत्यज्येवकुबेरतां ॥ रुद्रास्त्रिशूलिनःसंतोऽविदध्वंबहुशूरतां ॥ २६ ॥ भवतांकेनचाक्षितातीव्रतानस्तदुच्यतां ॥ एवमुक्ताःसुरास्ते
 नब्रह्मणाब्रह्मवर्तिना ॥ २७ ॥ वाचांप्रधानभूतत्वात्तेमारुतमचोदयन् ॥ अथशक्रमुखैर्देवैःपवनःप्रतिचोदितः ॥ २८ ॥ प्राहदेवंचतुर्वक्त्रंभवान्वे
 त्तिचराचरं ॥ पुरहूतमुखाःसबलानिमिषाविजिताःप्रसभंकिलदैत्यशतैः ॥ २९ ॥ क्रतवोविहिताभवतास्थितयेजगतांचमहाद्भुतचित्रगुणाः ॥ अपियज्ञ
 कृतःश्रुतकामफलाविहिताःऋषयस्ततएवपुरः ॥ ३० ॥ अपिनाकमभूत्किलयज्ञभुजांभवतोविनियोगवशात्सततम् ॥ अपहृत्यविमानगणंसकृतोदनुजे
 नमहाकरभूमिसमः ॥ ३१ ॥ कृतवानसिसंवग्गुणातिशयंयमशेषमहीधरराजतया ॥ मखभूषितमंशुमतामवधिसुरधामगिरिगगनेपिसदा ॥ ३२ ॥ अधि

वासविहारविधानुचितोदनुजेनपिष्कृतशृंगतटः ॥ प्रविलम्बितरत्नगुहानिवहोबहुदैत्यसमाश्रयतांगमितः ॥ ३३ ॥ असुरस्यचतस्यभयेनगतंसविषादशरीरनिमित्ततया ॥ उपभोग्यतयाधिकृतंसुचिरंविमलद्युतिपूरितदिग्वदनं ॥ ३४ ॥ भवतैवविनिर्मितमादियुगेसुरहेतिसमूहवरंकुलिशं ॥ दितिजस्यशरीरमवाप्यगतंशतधामतिभेदमिवाल्पविदः ॥ ३५ ॥ बाणैश्चयुधिविद्धांगाद्वारिद्रास्थैर्निर्दिशिताः ॥ लब्धप्रवेशाःकृच्छ्रेणवयंतस्यामरद्विषः ॥ ३६ ॥ सभायाममरादेवप्रकृष्योपनिवेशिताः ॥ वेत्रहस्तैरजल्पंतस्तथोपहसिताःपरैः ॥ ३७ ॥ महार्थाःसिद्धसर्वार्थाभवंतःस्वलपभाषिणः ॥ शास्त्रयुक्तमथब्रूतमामराबहुभाषिणः ॥ ३८ ॥ सभेयंदैत्यसिंहस्यनशकस्यविशृंखला ॥ वदद्भिरितिदैत्यस्यप्रेष्यैर्विहासिताबहु ॥ ३९ ॥ ऋतवोमूर्तिमंतश्चाप्यहर्निशमुपासते ॥ कृतापराधंसत्रासनत्यजंतिकथंचन ॥ ४० ॥ तंत्रीलयनयोपेतंसिद्धगंधर्वाकिन्नरैः ॥ सरागमुपधाविष्टंगीयतेतस्यवेदमसु ॥ ४१ ॥ कृताकृतोपकरणैर्मित्रादिगुरुलाघवः ॥ शरणागतसंत्यागीत्यक्तसत्यप्रतिश्रयः ॥ ४२ ॥ इतिनिशेषमथवानिशेषकेनशक्यते ॥ तस्याविनयमाख्यातुंमृष्टातत्रपरायणम् ॥ ४३ ॥ इत्युक्त्वाव्यरमद्रायुःशनैर्दैवविचेष्टितं ॥ सुरानुवाचभगवांस्ततःस्मितमुखाम्बुजः ॥ ४४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अवध्यस्तारकोदैत्यःसर्वैरपिसुरासुरैः ॥ यस्यवध्यस्सनाद्यापिजातस्त्रिभुवनेपुमान् ॥ ४५ ॥ मयासवरदानेनछंदयित्वानिवारितः ॥ तपसःसांप्रतराजात्रैलोक्यदहनात्मकः ॥ ४६ ॥ सतुवब्रेवधंदैत्यश्शिशुतःसप्तवासरात् ॥ सतुसप्तदिनोवालःशंकराद्योभविष्यति ॥ ४७ ॥ तारकस्यनिहंतासभास्कराभोभविष्यति ॥ सांप्रतंचाप्यपत्नीकःशंकरोभगवान्प्रभुः ॥ ४८ ॥ हिमाचलस्यदुहितायाचदेवीभविष्यति ॥ तस्याःसकाशाद्यःसूनुररण्यःपावकोयथा ॥ ४९ ॥ जनयिष्यतितंप्राप्यतारकोनभविष्यति ॥ मयाऽभ्यपायःकथितोयथैषहिभविष्यति ॥ ५० ॥ शेषंचाप्यस्यविभवंविभजध्वमनंतरं ॥ स्तोककालंप्रतीक्षध्वनिर्विशंकेनचतेसा ॥ ५१ ॥ इत्युक्तास्त्रिदशास्तेनसाक्षात्कमलयोनिना ॥ जग्मुस्तेप्रणिपत्येशंयथायोगंदिवौकसः ॥ ५२ ॥ ततोयातेषुदेवेषुब्रह्मालोकपितामहः ॥ निशांसस्मारभगवांस्तांदेवींपूर्वसंभवां ॥ ५३ ॥ ततोभगवतीरात्रिरुपतस्थेपितामहं ॥ तांविक्तेसमालोक्यब्रह्मोवाचविभावरीम् ॥ ५४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ विभावरिमहत्कार्यदेवानांसमुपस्थितं ॥ तत्कर्तव्यंत्वयादेविशृणुकार्यस्यनिश्चयं ॥ ५५ ॥ तारकोनामदैत्येन्द्रः सुरशत्रुरनिर्जितः ॥ तस्याभवायभगवान्जनयिष्यतिचेत्श्वरः ॥ ५६ ॥ सुतंसभवितातस्यतारकस्यांतकःकिल ॥ शंकरस्याभवत्पत्नीसतीदक्षसुतातुया ॥ ५७ ॥ सापितुःकुपितादेवीकिंस्मिंश्चित्कारणांतरे ॥ भवित्रीहिमशैलस्यदुहितालोकभाविनी ॥ ५८ ॥ विरहेणहरस्तस्यामत्वाशून्यंजगन्नयं ॥ सतस्यहिमशैलस्यकंदरेसिद्धसेविते ॥ ५९ ॥ प्रतीक्षमाणस्तज्जन्मकिंचित्कालंनिवत्स्यति ॥ तयोःसुतस्तपसोर्भवितायोमहान्सुतः ॥ ६० ॥ भविष्यतिसदैत्यस्यतारकस्यविनाशकः ॥ जातमात्राचसादेवीस्वलप

संज्ञेवभामिनी॥६१॥ विरहोत्कंठितागाढंहरसंगमलालसा॥तयोःसुतप्ततपसोःसंयोगःस्याच्छुभावहः॥६२॥ ततस्ताभ्यांतुजनितःस्वलपोवाक्कलहोभवेत्॥
 ततस्तुसंशयोभूयस्तारकस्यचदृश्यते॥६३॥तयोःसंयुक्तयोस्तस्मात्सुरतासक्तिकारणे॥ विघ्नंत्वयाविधातव्यंयथाताभ्यांतथाशृणु॥६४॥गर्भस्थमेवतन्मा
 तुःस्वेनरूपेणसंज्ञया ॥ ततोविहस्यशर्वस्तांविषण्णोनर्मपूर्वकं ॥ ६५ ॥ भर्त्सयिष्यतितांदेवीततःसाकुपितासती ॥ प्रयास्यतितपश्चर्तुततःसात
 पसायुता ॥ ६६ ॥ जनयिष्यतितंशर्वादमितद्युतिमंडलं ॥ संभविष्यतिहंतासौसुरारीणामसंशयम् ॥ ६७ ॥ त्वयापिदानवादेविहंतव्यालोकदुर्जयाः ॥
 यावत्सुरेश्वरीदेहसंक्रांतगुणसंचया॥६८॥तत्संगमेनतावत्त्वंदैत्यान्हंतुनशक्यसे ॥ एवंकृतेतपस्तप्त्वात्वयासर्वकरिष्यति ॥६९॥ समाप्तनियमादेवियदाचो
 माभविष्याते ॥ तदास्वमेवसारूपंशैलजाप्रतिपत्स्यते ॥ ७० ॥ तदात्वयापिसहिताभवानीसाभविष्यति ॥ रूपांशेनतुसंयुक्ताउमायास्त्वंभाविष्य
 सि ॥ ७१ ॥ एकानंशेतिलोकस्त्वांवरदेपूजयिष्यति ॥ भेदैर्बहुविधाकारैःसर्वगांकामसाधिनीम् ॥ ७२ ॥ ओंकारवक्त्रागायत्रीत्वामितिब्रह्मवादि
 भिः ॥ आक्रांतैरूर्जिताकाराराजभिश्चमहाभुजैः ॥ ७३ ॥ त्वंभूरितिविशांमाताशूद्रैश्शैवेतिपूजिता ॥ क्षांतिर्मुनीनामक्षोभ्यादयानियामिनामपि ॥७४॥
 त्वंमहोपायसंदेहोनीतिर्नयविसर्पिणाम् ॥ परिचितिस्त्वमर्थानांत्वमीहाप्राणिहृच्छया ॥ ७५ ॥ त्वंमुक्तिस्सर्वभूतानांत्वंगतिःसर्वदेहिनाम् ॥ रतिस्त्वंरत
 चित्तानांप्रीतिस्त्वंहृदिदेहिनाम् ॥ ७६ ॥ त्वंकीर्तिःसत्यभूतानांत्वंशांतिर्दुष्टकर्मणाम् ॥ त्वंभ्रांतिःसर्वभूतानांत्वंगतिःऋतुयाजिनाम् ॥ ७७ ॥ जलधी
 नांमहावेलात्वंचलीलाविलासिनी ॥ प्रियकंठग्रहानंददायिनीत्वंविभावरी ॥७८॥ इत्यनेकविधैर्देवैरूपैर्लांकेत्वमर्चिता ॥ येत्वांस्तोष्यतिवरदेपूजयिष्यं
 तिचापिये ॥ ७९ ॥ तेसर्वकामानाप्स्यंतिनियतानात्रसंशयः ॥ इत्युक्तातुनिशादेवीतथेत्युक्त्वाकृताञ्जलिः ॥ ८० ॥ जगामत्वरितातूर्णगृहंहिमगिरेर्म
 हत् ॥ तत्रासीनांमहाहर्म्यैरन्नभित्तिसमाश्रयाम् ॥ ८१ ॥ ददर्शमेनामापाण्डुच्छविवक्रसरोरुहाम् ॥ किंचित्क्षामांमुखोदग्रस्तनभारावनामिताम् ॥ ८२ ॥
 महौषधिगणाबद्धमंत्रराजनिषेविताम् ॥ उदूढकनकोन्नद्धजीवरक्षामनारेमाम् ॥ ८३ ॥ मणिदीपगणज्योतिर्महालोकप्रकाशिते ॥ प्रकीर्णबहुसिद्धार्थ
 मनोज्ञपरिचारके ॥ ८४ ॥ शुद्धचीनांशुकच्छत्रभूशय्यास्तरणोज्ज्वले ॥ धूपामोदमनोरम्येसज्जसर्वोपयोगिके ॥ ८५ ॥ ततःक्रमेणदिवसेगतेदूरंविभाव
 री॥विजृम्भितमुखोदकैततोमेनामहागृहे॥८६॥प्रसुप्तप्रायपुरुषेनिद्राभूतोपचारके॥स्फुटालोकेशशभृतिभ्रान्तरात्रिविहंगमे॥८७॥ रजनीचरसंचारभूतैरावृत
 चत्वरे॥ गाढकंठग्रहालग्नेशुभगोष्टजनेततः॥८८॥किंचिदाकुलतांप्राप्तेमेनानेत्रांबुजद्वये॥आविवेशमुखेरात्रिःमुखमद्भुतसंगमा ॥ ८९ ॥ उन्मादायजगन्मातुः
 क्रमेणजठरांतरे ॥ आविवेशातुलंजन्ममन्यमानाकदातुवै ॥ ९० ॥ अरंजयद्दहंदेव्यागुहारण्येविभावरी ॥ ततोजगत्यानिर्वाणहेतुर्हिमगिरिप्रिया ॥ ९१ ॥

ब्राह्मेमुहूर्तेसुभगेप्रासूयतगुहारणि ॥ तस्यांतुजायमानायांजंतवःस्थाणुजंगमाः ॥ ९२ ॥ अभवन्सुखिनःसर्वेसर्वलोकनिवासिनः ॥ नारकाणामपितदासुखं
 स्वर्गसमंमहत् ॥ ९३ ॥ अभवत्कूरसत्वानांचेतःशांतंचदेहिनाम् ॥ ज्योतिषामपितेजस्तुसुतरांचाभवत्तदा ॥ ९४ ॥ वनाश्रिताश्चोषधयःस्वादवंतिफलानिच ॥
 गंधवंतिचमाल्यानिविमलंचनभोभवत् ॥ ९५ ॥ मारुतश्चसुखस्पर्शोदिशश्चसुमनोहराः ॥ ऋतूद्भूतफलायोगपरिपाकगुणोज्ज्वला ॥ ९६ ॥ अभवत्पृथिवी
 देवीशालिमालाकुलापिच ॥ तपांसिदीर्घचीर्णनिमुनीनांभावितात्मनाम् ॥ ९७ ॥ तस्मिन्गतानिसाफल्यंकालेनिर्मलचेतसाम् ॥ विस्मृतानिचशास्त्राणि
 प्रादुर्भावंप्रपेदिरे ॥ ९८ ॥ प्रभावस्तीर्थमुख्यानांतदापुण्यतमस्त्वभूत् ॥ अंतरिक्षेमराश्चासन्विमानेषुसहस्रशः ॥ ९९ ॥ समहेंद्रजलाधीशवायुवह्निपुरो
 गमाः ॥ पुष्पवृष्टिप्रमुमुचुस्तस्मिस्तुहिनभूधरे ॥ १०० ॥ जगुर्गंधर्वमुख्याश्चननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ मेरुप्रभृतयश्चापिमूर्तिमंतोमहाचलाः ॥ १ ॥ त
 स्मिन्महोत्सवेप्राप्तेदिव्याः प्रसृतपाणयः ॥ सागरास्सरितश्चैवसमाजग्मुश्चसर्वशः ॥ २ ॥ हिमशैलोभवल्लोकेतदासर्वेश्वराचरैः ॥ संसेव्यश्चाधिग
 म्यश्चाश्रयश्चाचलोत्तमः ॥ ३ ॥ अनुभूयोत्सवंदेवाजग्मुःस्वान्निलयास्तदा ॥ देवनागेन्द्रगंधर्वशैललीलावतीगणैः ॥ ४ ॥ हिमशैलसुतादेवीत्वहंपूर्वि
 कयाततः ॥ क्रमेणबुद्धिमानीताविद्याश्चानलसैर्बुधैः ॥ ५ ॥ क्रमेणरूपसौभाग्यप्रबोधैर्भुवनत्रये ॥ संपूर्णलक्षणाजाताहिमालयसुतातथा ॥ ६ ॥ एत
 स्मिन्नंतरेशक्रोनारदंदेवसंमतम् ॥ देवर्षिमथसस्मारकार्यसाधनतत्परः ॥ ७ ॥ सतुशक्रस्यविज्ञायकांक्षितंभगवांस्तदा ॥ आजगाममुदायुक्तोमहेंद्र
 स्यनिवेशनम् ॥ ८ ॥ तंतुदृष्ट्वासहस्राक्षःसमुत्थायमहासनात् ॥ यथार्हेणतुपाद्येनपूजयामासवासवः ॥ ९ ॥ शक्रप्रणिहितांपूजांप्रतिगृह्ययथाविधि ॥
 नारदः कुशलदेवमपृच्छत्पाकशासनम् ॥ ११० ॥ पृष्टेचकुशलेशक्रः प्रोवाचवचनंप्रभुः ॥ इन्द्रउवाच ॥ कुशलस्यांकुरस्तावत्संवृत्तोभुवनत्रये ॥ ११ ॥
 तत्फलोद्भवसंपत्तौत्वमयाविदितोमुने ॥ वेत्स्येवतत्समस्तत्वंतथापिपरिचोदितः ॥ १२ ॥ निर्वृतिपरमांयातिनिवेद्यार्थमुहज्जने ॥ तद्यथाशैलजा
 देवीयोगंयायात्पिनाकिना ॥ १३ ॥ शीघ्रंतथोद्यमःसर्वैरस्मत्पक्षैर्विधीयताम् ॥ अवगम्यार्थमखिलंततआमंत्र्यनारदः ॥ १४ ॥ शीघ्रंजगामभगवान्हिम
 शैलनिकेतनम् ॥ तत्रद्वारेसविप्रेन्द्रश्चित्रवेत्रलताकुले ॥ १५ ॥ वंदितोहिमशैलेननिर्गतेनपुरोमुनिः ॥ सहप्रविश्यभवनंभुवोभूषणतांगतम् ॥ १६ ॥
 निवेदितेस्वयंहैमहिमशैलेनविस्तृते ॥ महासनेमुनिवरोनिषसादातुलद्युतिः ॥ १७ ॥ यथार्हमर्घ्यपाद्यंचशैलस्तस्मैन्यवेदयेत् ॥ मुनिःसप्रतिजग्राहतमर्घ्यं
 विधिवत्तदा ॥ १८ ॥ गृहीतार्घ्यमुनिश्रेष्ठमपृच्छत्श्लक्ष्णयागिरा ॥ कुशलंतपसःशैलःशनैःफुल्लाननांबुजः ॥ १९ ॥ मुनिरप्याद्रिराजानमपृच्छत्कुशलंत
 दा ॥ नारदउवाच ॥ अहोधर्मोचितस्तेऽस्ति संनिवेशोमहागिरे ॥ १२० ॥ पुथुत्वंमनसातुल्यंकंदराणांतवानघ ॥ गुरुत्वंतेगुणौघानांस्थावराद

तिरिच्यते ॥१२१॥ प्रसन्नताचतोयस्यमुनिभ्यश्चाधिकातव ॥ नलक्षयामःशैलेंद्रकुत्राविनायेतास्थिता ॥ २२ ॥ नानातपोभिर्मुनिभिर्ज्वलनार्कसमप्रभैः ॥
पावनैःपावितो नित्यं त्वंकंदरसमाश्रयैः ॥२३॥ अवमत्यविमानानिस्वर्गवासविरागिणः ॥पितुर्गृहइवासीनादेवगंधर्वकिन्नराः ॥२४॥ अहोधन्योसिशैलेंद्रयस्यते
कंदरंहरः ॥ अध्यास्तेलोकनाथोहिरामध्यानपरायणः ॥ २५ ॥ इत्युक्तवतिदेवर्षीनारदेसादरंगिरा ॥ हिमशैलस्यमहिषीमेनामुनिदिदक्षया ॥ २६ ॥
अनुयातादुहित्रातुस्वल्पालिपरिचारिका ॥ लज्जाप्रणयनम्राङ्गोप्रविवेशानिकेतनम् ॥ २७ ॥ यत्रस्थितोमुनिवरःशैलेनसहितोवशी ॥ तं दृष्ट्वातेजसोराशिंमु
निंशैलप्रियातदा ॥२८॥ ववंदेगूढवदनापाणिपद्मकृताञ्जलिः ॥ तां विलोक्यमहाभागां देवर्षिरमितद्युतिः ॥ २९ ॥ आशीर्भिरमृतोद्गाररूपाभिस्तां व्यवर्द्धयत्
॥ ततो विस्मितचित्तातुहिमवद्गिरिपुत्रिका ॥१३०॥ ऐक्षिष्टनारदं देवीमुनिमद्भुतरूपिणम् ॥ एहि वत्सेति साप्युक्ताऋषिणास्निग्धयागिरा ॥ ३१ ॥ कंठे गृही
त्वापितरमङ्गैसातुसमाविशत् ॥ उवाचमातातां देवीमभि वंदय पुत्रिके ॥ ३२ ॥ भगवंतं तपोधन्यं पतिमाप्स्यासि संमतम् ॥ इत्युक्त्वा तततोमात्रावस्त्रेणपि
हितानना ॥ ३३ ॥ किंचित्कंपितमूर्द्धातुवाक्यं नोवाच किंचन ॥ ततः पुनरुवाचेदं वाक्यं मातासुतांतदा ॥ ३४ ॥ वत्से वंदय देवर्षिततोदास्यामितेशुभम् ॥
रत्नक्रीडनकं रम्यं स्थापितं यच्चिरं मया ॥३५॥ इत्युक्त्वा सा ततो वेगादुद्धृत्य चरणौ तदा ॥ ववंदेमूर्ध्नि संधाय पाणिपंकजकुङ्कुमलम् ॥ ३६ ॥ कृते तु वंदने तस्यामा
तासखिमुखेन तु ॥ चोदयामास शनैस्तस्याः सौभाग्यदर्शिताम् ॥ ३७ ॥ शरीरलक्षणानां च परिज्ञानाय कौतुकात् ॥ स्त्रीस्वभावात्स्वदुहितुश्चित्तां हृदिसमु
द्रहन् ॥ ३८ ॥ ज्ञात्वा तदिंगितं शैलोमहिष्याहृदयेन तु ॥ अनुदीर्णाकृतिर्मेने रम्यमेतदुपस्थितम् ॥३९॥ चोदितः शैलमहिषीसख्यामुनिवरस्ततः ॥ स्मि
ताननो महाभागो वाक्यं प्रोवाच नारदः ॥१४०॥ नजातो स्याः पतिर्भद्रे लक्षणैश्च विवर्जितः ॥ उत्तानहस्तासततं चरणैर्व्यभिचारिभिः ॥४१॥ सुच्छायास्याभ
विष्येयं किमन्यद्बहुभाष्यते ॥ श्रुत्वैतत्संभ्रमाविष्टो ध्वस्तधैर्यो हिमाचलः ॥ ४२ ॥ नारदं प्रत्युवाचाथ सा श्रुकंठो महागिरिः ॥ हिमवानुवाच ॥ संसार
स्यातिदोषस्य दुर्विज्ञेयमतिर्यतः ॥ ४३ ॥ सृष्ट्या चावश्यभाविन्या केनाप्यतिशयात्मना ॥ कर्त्रा प्रणीता मर्यादा स्थिता संसारिणामियम् ॥ ४४ ॥ योजाय
ते हियद्वीजा जनि तुः सौर्धसाधकः ॥ जनिता चापि जातस्य न कश्चिदिति च स्फुटम् ॥ ४५ ॥ स्वकर्मणैव जायंते विवधाभूतजातयः ॥ अंडजो ह्यंडजा जातः
पुनर्जायेत मानवः ॥ ४६ ॥ मानुषोपि सरीसृप्यां मानुषत्वेन जायते ॥ तत्रापि जातौ श्रेष्ठायां धर्मस्योत्कर्षणेन तु ॥ ४७ ॥ अपुत्रजन्मनः शेषाः प्राणिनः
समवस्थिताः ॥ मनुजास्तत्र सुतरां नयेन सह धर्मिणः ॥ ४८ ॥ क्रमेणाश्रमसंप्राप्तिर्ब्रह्मचारिव्रतादनु ॥ तस्य कर्तुर्नियोगेन संसारोयेन वर्धितः ॥ ४९ ॥
संसारस्य हि नोत्पत्तिः सर्वे स्युर्यदि निर्गृहाः ॥ कर्त्रा तु शास्त्रेषु सदा सुतलाभः प्रशंसितः ॥ १५० ॥ प्राणिनां मोहनार्थं यनरकत्राणकारणात् ॥ स्त्रियाविरहि

प० पु०
॥ १३२ ॥

तासृष्टिर्जतूनांनोपपद्यते ॥ १६१ ॥ स्त्रीजातिस्तुप्रकृत्यैवकृपणादन्यभागिनी ॥ शास्त्रालोचनसामर्थ्याद्ब्रूवितंतासुकर्तृणा ॥ १६२ ॥ तस्यांनो
परिभावज्ञाभवेदितिचवेधसा ॥ शास्त्रेषूक्तमसंदिग्धं बहुवारं महाफलं ॥ १६३ ॥ दशपुत्रसमाकन्यायापिस्याच्छीलवर्जिता ॥ वाक्यमेतत्फलत्र
ष्टपुंसांगलानिकरंफलं ॥ १६४ ॥ कन्याहिकृपणाशोच्यापितुर्दुःखविवर्द्धिनी ॥ यापिस्यात्तूर्णसर्वार्थापतिपुत्रसमन्विता ॥ १६५ ॥ किंपुनर्दुर्भ
गाहीनापतिपुत्रधनादिभिः ॥ त्वंचोक्तवान्मुतायामेशरीरेदोषसंग्रहम् ॥ १६६ ॥ अहोमुद्यामिशुष्यामिष्ठामिसीदामिनारद ॥ अयुक्तमपिवक्त
व्यमप्राप्यमपिसंप्रतम् ॥ १६७ ॥ अनुग्रहायमेच्छिन्धिदुःखंकन्याश्रयंमुने ॥ परिच्छिन्नेप्यसंदिग्धे मनःपरिभवाश्रयात् ॥ १६८ ॥ तृष्णासु
ष्णातितिनिष्णातंफललोभाश्रयात्पुनः ॥ स्त्रीणां हि परमं जन्मकुलानासुभयात्मनाम् ॥ १६९ ॥ हहामुत्रसुखायोक्तं सत्पतिप्राप्तिसंज्ञितम् ॥ दुर्ल
भत्वात्सतःस्त्रीणांविगुणोपिपतिःकिल ॥ १७० ॥ नप्राप्यतेविनापुण्यैःपतिर्नार्याःकदाचन ॥ यतोनिस्साधनो धर्मःपरिणामोत्थितारतिः ॥ १७१ ॥
धनंजीवितपर्यंतपत्यौनार्याःप्रतिष्ठितम् ॥ निर्द्वनोदुर्मुखोमूर्खःसर्वलक्षणवर्जितः ॥ १७२ ॥ दैवतं परमं नार्याःपतिरुक्तःसदैवहि ॥ त्वयादेवर्षि
णाप्रोक्तंनजातोस्याःपतिःकिल ॥ १७३ ॥ एतदौर्भाग्यमतुलमसंख्यंचदुरुद्धहम् ॥ चराचरेभूतसर्गेचितासाव्यापिनामुने ॥ १७४ ॥ सनजातइतिश्रुत्वाममे
दंव्याकुलंमनः ॥ मनुष्यदेवजातीनांशुभाशुभनिवेदकम् ॥ १७५ ॥ लक्षणंहस्तपादाभ्यांलक्षणंविहितंकिल ॥ सेयमुत्तानहस्तेतित्वयोक्तामुनिपुं
गव ॥ १७६ ॥ उत्तानहस्ततोप्रोक्तायाचतामेवनित्यका ॥ शुभोदयानांधन्यानांकदाचित्प्रयच्छताम् ॥ १७७ ॥ सुच्छाययास्याश्चरणौत्वयोक्तौव्यभिचारिणौ ॥
तत्रापिश्रेयसीह्याशामुनेनप्रतिभातिनः ॥ १७८ ॥ शरीरलक्षणाश्चान्येपृथक्फलनिवेदिनः ॥ इत्युक्त्वाविरतेशैलेमहादुःखविचारिणि ॥ १७९ ॥ स्मितपूर्वमुवाचे
दंनारदोदेवपूजितः ॥ ॥ नारदउवाच ॥ हर्षस्थानेचमहतिव्यादुःखंनिरुच्यते ॥ १८० ॥ अपरिच्छिन्नवाक्यार्थोमोहंयासिमहागिरे ॥ इमांशृणुगिरंमतो
रहस्यपरिनिष्ठिताम् ॥ १८१ ॥ समाहितोमहाशैलमयोक्तस्यविचारणाम् ॥ नजातोस्याःपतिर्देव्यायन्मयोक्तंहिमाचल ॥ १८२ ॥ सनजातोमहादेवोभूतभ
व्यभवोद्भवः ॥ शरण्यःशाश्वतःशास्ताशंकरःपरमेश्वरः ॥ १८३ ॥ ब्रह्मरुद्रेन्द्रमुनयोगर्भजन्मजरार्दिताः ॥ तस्यतेपरमेशस्यसर्वेक्रीडनकागिरे ॥ १८४ ॥
ब्रह्मांडतस्तदिच्छातःसंभूतोभुवनप्रभुः ॥ आत्मनोनविनाशोस्तिस्थावरांतोपिभूधर ॥ १८५ ॥ संसारेजायमानस्यम्रियमाणस्यदेहिनः ॥ नश्यतेदेहएवात्र
नात्मनोनाशउच्यते ॥ १८६ ॥ ब्रह्मादिस्थावरांतोयंसंसारोयःप्रकीर्तितः ॥ सजन्ममृत्युदुःखातोह्यनिशंपरिवर्तते ॥ १८७ ॥ महादेवोचलःस्थाणुर्नजातो
जनकोजरः ॥ भविष्यतिपतिःसोस्याजगन्नाथोनिरामयः ॥ १८८ ॥ यदुक्तंचमयादेवीलक्षणैर्वर्जितातव ॥ शृणुतस्यापिवाक्यस्यसम्यक्तेन

प्र०सू०खं०
अ० ४३

॥ १३२ ॥

विचारणम् ॥ ७९ ॥ लक्षणंदैविकोह्यंकःशरीरावयवाश्रयः ॥ सचायुर्धनसौभाग्यपरिणामप्रकाशकः ॥ १८० ॥ अनंतस्याप्रमेयस्यसौभाग्यस्यतुभूधर ॥
 नैवांकोलक्षणाकारःशरीरेसंविधीयते ॥ ८१ ॥ अतोस्यालक्षणंगात्रेशैलनास्तिमहामते ॥ यच्चाहमुक्तवानस्याउत्तानकरतासदा ८२ ॥ उत्तानोवरदःपाणिरेष
 देव्याःसदैवतु ॥ सुरासुरमुनिव्रातवरदात्रीभविष्यति ॥ ८३ ॥ यच्चप्रोक्तंमयापादौसुच्छायौव्यभिचारिणौ ॥ मत्तःशृणुत्वमस्यापिव्याख्योक्तिंशैलसत्त
 म ॥ ८४ ॥ चरणौपद्मसंकाशौस्वच्छावस्यानखोज्वलौ ॥ सुरासुराणांनमतांकिरीटमणिकांतिभिः ॥ ८५ ॥ विचित्रवर्णैःपश्यद्भिःसुच्छायौप्रतिबिंबि
 तौ ॥ एषाभार्याजगद्भर्तुर्वृषांकस्यमहीधर ॥ ८६ ॥ जननीसर्वलोकस्यसंभूताभूतभाविनी ॥ शिवेयंपावनायैवत्वत्क्षेत्रेपावनद्युतिः ॥ ८७ ॥ तद्यथाशीघ्र
 मेवैषायोगंयायात्पिनाकिनः ॥ तथाविधेयंविधिवत्त्वयाशैलेंद्रसत्तम ॥ ८८ ॥ अस्त्यत्रहिमहत्कार्यैर्देवानांहिमभूधर ॥ एवंश्रुत्वातुशैलेंद्रोनारदात्सर्वमे
 वहि ॥ ८९ ॥ स्वमात्मानंपुनर्जातंमेनेमेनापतिस्तदा ॥ उवाचचापिसंहृष्टोनारदंतुहिमाचलः ॥ १९० ॥ दुस्तरान्नरकाद्धोरादुद्धृतोस्मित्वयाविभो ॥
 पातालादहमुद्धृत्यसप्तलोकाधिपःकृतः ॥ ९१ ॥ हिमाचलोस्मिर्विख्यातस्त्वयामुनिवराधुना ॥ हिमाचलाच्छतगुणांप्रापितोस्मिसमुन्नतिं ॥ ९२ ॥ आनं
 दादेवचाहारिहृदयंमेमहामुने ॥ नाध्यवस्यतिकृत्यानांविभागप्रविचारणम् ॥ ९३ ॥ भवद्विधानांनियतममोघंदर्शनंमुने ॥ भवद्भिरेवहिप्रोक्तंनिवासायात्मरू
 पिणाम् ॥ ९४ ॥ मुनीनांदेवतानांचस्वयंकर्तास्मिकल्मषम् ॥ तथापिवस्तुन्येकस्मिन्नाज्ञामेसंप्रदीयताम् ॥ ९५ ॥ इत्युक्तवतिशैलेंद्रेसतदाहर्ष
 निर्भरः ॥ उवाचनारदोवाक्यंकृतंसर्वमितिप्रभो ॥ ९६ ॥ सुरकार्यैसएवार्थस्तवापिसुमहत्तरः ॥ इत्युक्त्वानारदःशीघ्रंजगामत्रिदिवंततः ॥ ९७ ॥
 सगत्वादेवभवनंमहेंद्रंसंददर्शह ॥ ततोनुरूपेसमुनिरुपविष्टोमहासने ॥ ९८ ॥ पृष्टःशक्रेणप्रोवाचगिरिजासंश्रयांकथाम् ॥ नारदउवाच ॥ यन्मह्यमु
 क्तंकर्तव्यंतन्मयाकृतमेवहि ॥ ९९ ॥ किंतुपंचशरस्येषुगोचत्वमपेक्षितम् ॥ इत्युक्तोदेवराजस्तुमुनिनाकार्यदर्शिना ॥ २०० ॥ चूतांकुरा
 स्त्रंसस्मारभगवान्पाकशासनः ॥ सस्मृतस्तुतदाक्षिप्रंसहस्राक्षेणधीमता ॥ २०१ ॥ उपतस्थेरतियुतःसविलासोऽज्ञषध्वजः ॥ प्रादुर्भूतं
 चतंहृद्वाशक्रःप्रोवाचमन्मथम् ॥ २ ॥ शक्रउवाच ॥ उपदेशेनबहुनाकित्वांप्रतिरतिप्रिय ॥ मनोभवोसितेनत्वंवेत्सिभूतमनोगतम् ॥ ३ ॥
 तद्यथानुक्रमंतुत्वंकुरुनाकसदांप्रियम् ॥ शंकरंयोजयक्षिप्रंगिरिपुत्र्यामनोभव ॥ ४ ॥ संयुक्तोमधुनानेनगच्छरत्यासहायवान् ॥ इत्युक्तोमद
 नस्तेनशक्रेणस्वार्थसिद्धये ॥ ५ ॥ प्रोवाचपंचबाणोथवाक्यंभीतःशतक्रतुम् ॥ कामउवाच ॥ अनयादेवसामग्र्यामुनिदानवभीमया ॥ ६ ॥ दुःसा
 धश्शंकरोदेवःकिंनवेत्सिजगत्प्रभो ॥ तस्यदेवस्यवेत्थत्वंकारणंपदमव्ययम् ॥ ७ ॥ प्रायःप्रसादेकोपेपिसर्वहिमहतांमहत् ॥ सर्वोपभोगसा

रहिसौंदर्यस्वर्गसंभवम् ॥ ८ ॥ विशेषकांक्षतांशक्रसामान्याद्भंशनंफलात् ॥ श्रुत्वैतद्वचनंशक्रस्तमुवाचामरैर्युतः ॥ ९ ॥ शक्रउवाच ॥ वयंप्रमाणंतेतत्र
रतिकांतनसंशयः ॥ संदंशेनविनाशक्तिरयस्कारस्यनेष्यते ॥ २१० ॥ कस्यचिच्चक्रचिदृष्टंसामर्थ्यनतुसर्वतः ॥ इत्युक्तःप्रययौकामःसखायंमधुमाश्रि
तः ॥ ११॥ रतियुक्तोजगामाशुप्रस्थंतुहिनभूभृतः ॥ सतुप्राप्याकरोच्चितांकार्यस्योपायपूर्विकाम् ॥ १२ ॥ महात्मानोहिनिष्कंपामनस्तेषांसुदुर्जयम् ॥
तदादावेवसंक्षोभ्यनेत्थंतस्यजयोभवेत् ॥ १३ ॥ संसिद्धिः प्रायशश्चैवपूर्वसंशोध्यमानसम् ॥ कथमेवंविधैर्भविर्द्वेषानुगमनंविना ॥ १४ ॥ क्रोधःक्रूरत
रात्संगाद्भीषणेष्यामहासखी ॥ चापल्यान्मूर्ध्निविध्वस्तधैर्यधारमहाबला ॥ १५ ॥ तामस्यविनियोक्ष्यामिमनसोविकृतिंपुरः ॥ पिधायधैर्यद्वारा
णिसंतोषमपकृष्यच ॥ १६ ॥ अवगंतुंहिमांतत्रनकश्चिदिहपंडितः ॥ विकल्पमात्रसंस्थानंविहूपाक्षमनोभवम् ॥ १७ ॥ प्रविश्याथक्रियारंभी
गंभीरावर्तदुस्तरः ॥ भविष्यामिहरस्याहंतपःस्थस्यस्थिरात्मनः ॥ १८ ॥ इंद्रियग्राममावृत्यरम्यसाधनसंविधिः ॥ चिंतयित्वेतिमदनोभूतभर्तुस्तदा
श्रमम् ॥ १९ ॥ जगामजगतीसारंसरलद्रुमवेदिकम् ॥ शांतसत्त्वसमाकीर्णमचलंप्राणिसंकुलम् ॥ २२० ॥ नानापुष्पलताजालंसानुसंस्थगणेश्व
रम् ॥ निर्व्यग्रवृषभोद्घुष्टनीलशाद्वलसानुकम् ॥ २१ ॥ तत्रापश्यन्निनेत्रस्यरम्यंकंचिद्वितीयकम् ॥ वीरकंवीरलोकेशमीशानसदृशद्युतिम् ॥ २२ ॥ पक्वं
कुंकुमकिंजल्कपुंजपिंजटासटम् ॥ वेत्रपाणितमव्यग्रमुग्रंचाभद्रभूषणम् ॥ २३ ॥ ततोनिमीलितोन्निद्रपद्मपत्रांतलोचनम् ॥ प्रेक्षमाणमृजुस्थानं
नासावंशाग्रगोचरम् ॥ २४ ॥ अतीवरम्यसिंहेंद्रचर्मलंबोत्तरीयकम् ॥ श्रवणाहिफणोन्मुक्तनिश्वासानलपिगलं ॥ २५ ॥ प्रेक्षत्कपोलपर्यंतचुंबिलंबिजटा
चयम् ॥ कृतवासुकिपर्यंतनाभिमूलनिवेशितम् ॥ २६ ॥ ब्रह्मांजलिस्थनासाग्रनिबद्धोरगभूषणम् ॥ ददर्शशंकरंकामःक्रमप्राप्तांतिकःशनैः ॥ २७ ॥
ततोभ्रमरझंकारमालंब्यद्रुमसानुगम् ॥ प्रविष्टःकर्णरंध्रेणभवस्यमदनोमनः ॥ २८ ॥ शंकरस्तमथाकर्ण्यमधुरंमदनाश्रयम् ॥ सस्मारदक्षतनयां
दयितारंतुमानसः ॥ २९ ॥ ततःशिवस्यशनकैस्तिरोधायातिनिर्मला ॥ समाधिभावनातस्थौलक्ष्यप्रत्यक्षरूपिणी ॥ २३० ॥ ततस्त
न्मयतांयातःप्रत्यूहपहिताशयः ॥ विवेशविबुधाधीशोविकृतिमदनात्मिकाम् ॥ ३१ ॥ ईषत्क्रोधसमाविष्टोधैर्यमालंब्यधूर्जटिः ॥ नि
रस्यमदनंस्थित्वायोगमायासमावृतः ॥ ३२ ॥ सतयामाययाविष्टोज्ज्वालमदनस्ततः ॥ इच्छाशरीरोदुर्ज्ञेयोदोषावासोमहाशयः ॥ ३३ ॥ हृद
याग्निर्गतःसोथवासनाव्यसनात्मकः ॥ बहिस्थलंसमासाद्यउपतस्थेऽक्षध्वजः ॥ ३४ ॥ अनुयातोहिसाद्येनमित्रेणमधुनासह ॥ सहकारतरोर्दृष्ट्वा
मंदमारुतानिधुतं ॥ ३५ ॥ स्तवकंमदनोरम्यंहरवक्षसिसत्वरं ॥ मुमोचमोहनंनाममार्गणंमकरध्वजः ॥ ३६ ॥ सतस्यहृदयेशुद्धेनामशालीमहाशरः ॥

पपातपरुषःप्रांशुःपुष्पबाणोविमोहनः॥३७॥ततःकरणसंदोहेविद्धेतुहृदयेभवः॥बभूवभूतपोकंप्यधैर्योपिमदनोन्मुखः॥३८॥ततःप्रभुत्वाद्भावानामावेशंस्व
 मपश्यत॥वाक्यंबहुवभाषेथप्रत्यूहप्रसवात्मकं॥३९॥ततःकोपानलोद्भूतघोरहंकारभीषणे॥बभूववदनेनेत्रंतृतीयमनलाकुलं॥२४०॥रुद्रस्यरौद्रव
 पुषोजगत्संहारभैरवम्॥तदंतिकस्थेमदनेव्यस्फारयतधूर्जटिः॥४१॥तन्नेत्रविस्फुलिगेनक्रोशतांनाकवासिनाम्॥गमितोभस्मतांतूर्णकंदर्पःकामदर्प
 कः॥४२॥सतुतंभस्मसात्कृत्वाहरनेत्रोद्भवोनलः॥व्यजृंभतजगद्गुंज्ञात्वाहुंकारघस्मरं॥४३॥ततोभवोजगद्धेतोर्व्यभजतजातवेदसम्॥सह
 कारेमधौचन्द्रेसुमनःस्वपरेष्वपि॥४४॥भृंगेषुकोकिलास्येचविभागेनस्मरानलं॥सबाह्याभ्यंतरेविद्धोहरोथस्मरमार्गणैः॥४५॥भागेष्वेतेषुसंविष्टंवीक्षती
 वहुनाशनं॥विभक्तंलोकसंक्षोभकरंदुर्वारजृंभितं॥४६॥तत्प्राप्तिस्नेहसंपूर्णकामेनहृदयेकिल॥ज्वलन्नहर्निशंभीमोदुःखस्यवशगोभवत्॥४७॥वि
 लोक्यहरहंकारज्वालाभस्मीकृतंस्मरं॥विललापरतिःऋरंबंधुनामधुनासह॥४८॥ततोविलप्यबहुशोमधुनापरिसांत्विता॥जगामशरणंदेवमिदु
 मौलित्रिलोचनं॥४९॥भृंगानुयातांसंगृह्यपुष्पितांसहकारजां॥लतांपत्रद्रुमच्छन्नांजातांपरभृतांसखीं॥२५०॥निबध्यतुजटाजूटंकुटिलैरलकैरतिः॥
 उद्धत्यगात्रंशुभ्रेणहृदयेनस्मरभस्मना॥५१॥जानुभ्यामवनिगत्वाप्रोवाचेन्दुविभूषणम्॥॥रतिरुवाच॥॥नमःशिवायास्तुमनोमयायजगन्मयायाद्भुत
 वर्त्मनेनमः॥५२॥नमःशिवायास्तुसुरार्चितायतुभ्यंसदाभक्तकृपापराय॥नमोभवायास्तुभवोद्भवायनमोस्तुतेध्वस्तमनोभवाय॥५३॥नमोस्तुमायामदना
 श्रयायनमोनिर्गमलभूषिताय॥नमोस्त्वमेयायगुणायनायनमोस्तुसिद्धायपुरातनाय॥५४॥नमःशरण्यायनमोगुणायनमोस्तुतेभमिगणानुगाय॥नमो
 स्तुनानाभुवनार्द्धिकत्रेनमोस्तुभक्ताभिमतप्रदाय॥५५॥नमोथकर्मप्रसवेनमःसदाजनंतरूपायसदैवतुभ्यम्॥असह्यकोपायसदैवतुभ्यंशशांकचिह्नायनमो
 स्तुतुभ्यम्॥५६॥अक्षमिलीलापरमस्तुतायवृषेद्रयानायपुरांतकाय॥नमःप्रसिद्धायमहौषधायनमोस्तुनानाविधरूपकाय॥५७॥नमोस्तुकालायनमः
 कलायनमोस्तुतेकालकलातिगाय॥चराचराचार्यविचार्यवर्यमाचार्यमुत्प्रेक्षितभूतसर्ग॥५८॥त्वामिदुमौलिंशरणंप्रपन्नाप्रियाप्तयेहंसहसामहेशं॥प्रयच्छमे
 कामयशःसमृद्धिपतिंविनातंभगवन्नजीवे॥५९॥प्रियःप्रियायाःपुरुषेशनित्यस्ततोपरःकोभुवनेष्विहास्ति॥प्रभुःप्रभावीप्रभवःप्रियाणांप्रवीणपर्यायपरा
 परंतपः॥२६०॥त्वमेवनाथोभुवनस्यगोप्तादयालुरुन्मूलितभक्तभीतिः॥इत्थंस्तुतःशंकरइंद्रमौलिर्वृषाकपिर्मन्मथकांतयातु॥६१॥तुतोषदोषाकरखं
 डधारीउवाचचैनामधुरंनिरीक्ष्य॥शंकरउवाच॥भविष्यतिचकामोयंकालेकांतेचिरादथ॥६२॥अनंगइतिलोकेषुसविख्यातिंगमिष्यति॥इत्यु
 क्ताशिरसावद्यगिरीशंकामवल्लभा॥६३॥जगामोपवनंचान्यद्रतिस्तुहिनपर्वते॥रुरोदचापिवहुशोदीनारम्येस्थलेस्थले॥६४॥मरणव्यवसायापिनिवृत्ताचशि

वाज्ञया ॥ अथनारदवाक्येनचोदितोहिमभूधरः ॥ ६५ ॥ कृताभरणसंस्कारांकृतकौतुकमंगलां ॥ स्वर्गपुष्पकृतापीडांशुभ्रचीनांशुकांबराम् ॥ ६६ ॥
 सखीभ्यांसंयुतांशैलोगृहीत्वास्वसुतांततः ॥ जगामसुभगेयोगेतदासंपूर्णमानसः ॥ ६७ ॥ सकाननान्युपाक्रम्यवनान्युपवनानिच ॥ ददर्शरुदतींनारीम
 प्रतर्क्यामहौजसम् ॥ ६८ ॥ नरूपेणेदृशीलोकेरम्येषुवनसानुषु ॥ कौतुकेनपरामृष्टस्तांदृष्ट्वारुदतींगिरिः ॥ ६९ ॥ उपसृप्यततस्तस्यानिकटंसोप्यपृच्छत ॥
 ॥ हिमवानुवाच ॥ कासिकस्यासिकल्याणिकिमर्थचापिरोदिषि ॥ २७० ॥ नैतदल्पमहंमन्येकारणंलोकसुंदरि ॥ सातस्यवचनंश्रुत्वाउवाचमधुनासह ॥ ७१ ॥
 रुदंतीशोकवचनंश्वसंतीदैन्यवर्धनं ॥ ॥ रतिरुवाच ॥ कामस्यदयितांभार्यारतिमांविद्धिसुव्रत ॥ ७२ ॥ गिरावस्मिंश्चभगवान्गिरिशस्तपसिस्थितः ॥
 तेनप्रत्यूहरुष्टेनक्रोधाद्विस्फार्यलोचनं ॥ ७३ ॥ विमुच्याग्निशिखाज्वालांकामोभस्मावशेषितः ॥ अहंतुशरणंयातातंदेवंभयविह्वला ॥ ७४ ॥ स्तुतवत्यथसंतुष्ट
 स्ततोमांगिरिशोब्रवीत् ॥ तुष्टोहंकामदयितेकामोत्पत्तिर्भविष्यति ॥ ७५ ॥ त्वत्स्तुतिंचाप्यधीयानोनरोभक्त्यामदाश्रयः ॥ लप्स्यतेकांक्षितंकामं
 निवर्तमरणादपि ॥ ७६ ॥ प्रतीक्षमाणातद्वाक्यमाशवेशवशादहं ॥ शरीरंपरिरक्षिष्येकिंचित्कालंमहाद्युते ॥ ७७ ॥ इत्युक्तस्तुतयारत्याशैलःसंभ्रमभीषणः ॥
 पाणावादायतनयांगंतुमैच्छत्स्वकंपुरं ॥ ७८ ॥ भाविनोवश्यभावित्वाद्भवित्रीभूतभाविनी ॥ लजमानासखिमुखैरुवाचपितरंगिरिं ॥ ७९ ॥ शैलपुत्र्युवाच ॥
 दुर्भगेनशरीरेणकिंममानेनकारणं ॥ कथंचतांदशांप्राप्तशङ्करोमेपतिर्भवेत् ॥ २८० ॥ तपोभिःप्राप्यतेभीष्टंसाध्यंतुतपस्यतः ॥ दुर्भगत्वंवृथा
 लोकेविहितेसतिसाधने ॥ ८१ ॥ तपसिभ्रष्टसंदेहाततःस्वार्थंजिगीषया ॥ एवंपतःकरिष्येहंयामीत्युक्तवतींसुताम् ॥ ८२ ॥ उवाचवाचाशै
 लेंद्रोगद्गदस्वरवर्णया ॥ हिमवानुवाच ॥ उमेतिचापलंपुत्रिनक्षमंतावकंवपुः ॥ ८३ ॥ सोढुंक्लेशानुरूपस्यतपसःसौम्यदर्शने ॥ भावीन्यपिचकार्या
 णिपदार्थानिसदैवतु ॥ ८४ ॥ भाविनोर्थाभवंत्येवबहवोऽनिच्छतोपिहि ॥ तस्मान्नतपसातेस्तिबालेकिंचित्प्रयोजनम् ॥ ८५ ॥ भवनंचैवगच्छामिचित
 यिष्यामितत्रवै ॥ इत्युक्तातुयदानैवगृहमन्वेतिशैलजा ॥ ८६ ॥ ततोद्विश्चितयाविष्टःस्वसुतांप्रशशंसच ॥ ततोतरिक्षेदिव्याचवागभूद्भुवनत्रये ॥ ८७ ॥
 उमेतिचापलंपुत्रित्वयोक्तातनयायतः ॥ उमेतिनामतेनास्याभुवनेषुभविष्यति ॥ ८८ ॥ सिद्धिर्भूतिर्मतीत्वेषासाधयिष्यतिचितितम् ॥ इतिश्रु
 त्वातुवचनंसतदाकाशमंडले ॥ ८९ ॥ अनुज्ञायसुतांशैलोजगामाशुस्वमंदिरम् ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ शैलजापिययौशैलमगम्यमपिदैवतैः ॥ २९० ॥ सखी
 भ्यामनुयातातुनियतानगराजजा ॥ शृंगंहिमवतःपुण्यंनानाधातुविभूषितम् ॥ ९१ ॥ दिव्यपुष्पलताकीर्णभ्रमरोद्भुष्टपादपम् ॥ दिव्यप्रस्रवणोपेतंमनो
 रथशतोज्ज्वलम् ॥ ९२ ॥ नानापक्षिसमायुक्तंचक्रवाकोपशोभितम् ॥ जलजस्थलजैःपुण्यैःप्रफुल्लैरुपशोभितम् ॥ ९३ ॥ चित्रकंदरसंगुह्यंदिव्यगेहसम

न्वितम् ॥ विहंगसंघसंघुष्टंकल्पपादपसंकटम् ॥ ९४ ॥ तत्रापश्यन्महाशाखंशाखिनंहरितच्छदम् ॥ सर्वर्तुकुसुमोपेतंचक्रवाकोपशोभितम् ॥ ९५ ॥
 नानापुष्पशताकीर्णनानाविधफलान्वितम् ॥ त्यक्तंसूर्यस्यरुचिभिर्भिन्नसंहतपल्लवम् ॥ ९६ ॥ तत्रांबराणिसंत्यज्यभूषणानिचशैलजा ॥ संवीता
 बल्कलैर्दिव्यैर्दर्भनिर्मितमेखला ॥ ९७ ॥ त्रिःस्रातापाटलाहाराबभूवशरदांशतम् ॥ शतमेकेनजीर्णेनपर्णेनावर्तयत्तदा ॥ ९८ ॥ निराहाराशतं
 साभूत्समानांतपसोनिधिः ॥ ततउद्वेजिताःसर्वेप्राणिनस्तपसोग्रिना ॥ ९९ ॥ ततःसस्मारभगवान्मुनीन्सप्तशतक्रतुः ॥ तेसमागम्यमु
 दिताःसर्वेसमुदितास्तथा ॥ ३०० ॥ पूजितास्तेमहेन्द्रेणपप्रच्छुस्तत्प्रयोजनम् ॥ किमर्थेहिसुरश्रेष्ठसंस्मृतास्तुवयंत्वया ॥ १ ॥ शक्रःप्रोवाचशृण्वं
 तुभगवंतःप्रयोजनम् ॥ हिमाचलेतपोधोरंतप्यतेभूधरात्मजा ॥ २ ॥ तस्याभिमतयोगेनभवंतःकर्तुमर्हथ ॥ तपःसमापनंदेव्याजगदर्थेत्वरा
 न्विताः ॥ ३ ॥ तथेत्युक्त्वाततःशैलंसिद्धसंघातसेवितम् ॥ ऊचुरागम्यमुनयस्तामथोमधुराक्षरम् ॥ ४ ॥ पुत्रिकस्तेव्यवसितःकामः
 कमललोचने ॥ तानुवाचततोदेवीसादरंगौरवान्मुनीन् ॥ ५ ॥ देव्युवाच ॥ तपस्यंतोमहाभागाःप्रोह्यमौनंभवादृशां ॥ वंदनायनियुक्ताधीर्याचय
 त्यविकल्पितम् ॥ ६ ॥ सुप्रसन्नमुखायूयंगृहीत्वासनमादितः ॥ उपविष्टाःश्रमंमुक्त्वाततःप्रक्षयथमामनु ॥ ७ ॥ इत्युक्तास्तेततश्चक्रुस्तत्रासनपरिग्र
 हम् ॥ साचतान्विधिवत्पूर्वपूजयित्वाविधानतः ॥ ८ ॥ उवाचादित्यसंकाशान्मुनीन्सप्तऋषीन्शनैः ॥ त्यक्त्वाव्रतात्मकंमौनंनत्वाचविधिवन्मु
 नीन् ॥ ९ ॥ भगवंतोपिमौनांतेतस्याःसप्तर्षयोप्यथ ॥ गौरवाधारतांप्राप्तांप्रच्छुस्तांपुनस्तथा ॥ १० ॥ सापिगौरवगर्भेणमनसाचारुहासिनी ॥ मु
 नीन्सर्वास्तथालोक्यप्रोवाचप्रोह्यवाग्यमम् ॥ ११ ॥ भगवंतोविजानीथप्राणिनांमनसेप्सितम् ॥ शरीरादिभिरत्यर्थकदर्थ्यतेहिदेहिनः ॥ १२ ॥ केचित्तुनिपुणा
 स्तत्रघटंतेविविधोद्यमैः ॥ उपायैर्दुर्लभान्भावान्प्राप्नुवंतिह्यतंद्रिताः ॥ १३ ॥ अपरेतुपरिच्छिद्यनानाकारानुपक्रमान् ॥ देहांतरार्थसारंभमाश्रयं
 तिहितद्वतम् ॥ १४ ॥ ममत्वाकाशसंभूतकुसुमस्रग्विभूषितम् ॥ विंध्यशृंगंस्प्रष्टुकामोहस्तःप्रसरतेमुहुः ॥ १५ ॥ अहंकिलभवंदेवंपतिंप्राप्तुंसमुद्यता ॥
 प्रकृत्यैवदुराराध्यंतपस्यंतंचसंप्रति ॥ १६ ॥ सुरासुरैरनिर्णीतंपरमार्थक्रियाश्रयं ॥ सांप्रतंचापिनिर्दग्धोमदनोवीतरागिणा ॥ १७ ॥ कथमाराधयेदीशंमादृशीतादृ
 शंशिवम् ॥ इत्युक्तामुनयस्तेतुस्थिरतामनसस्ततः ॥ १८ ॥ ज्ञातुमस्यावचःप्रोचुःप्रक्रमात्प्रकृतार्थकम् ॥ मुनयऊचुः ॥ द्विविधन्तुसुखंतावत्पुत्रिलो
 केविभाव्यते ॥ १९ ॥ शरीरस्यास्यसंयोगश्चेतसश्चापिनिर्वृतिः ॥ प्रकृत्यातुसदिग्वासाभीमोभस्मास्थिभूषणः ॥ ३२० ॥ कपालीभिक्षुकोनग्नोविरूपाक्षोऽ
 स्थिरक्रियः ॥ प्रमत्तोन्मत्तकाकारोबीभत्सोकृतसंग्रहः ॥ २१ ॥ पत्यानतेनचास्त्यर्थोमूर्तानर्थेनकांक्षितः ॥ यदिस्वस्यशरीरस्यसुखमिच्छ

सिशाश्वतम् ॥३२२॥ तत्कथंतेमहादेवाद्भूतभाजोजुगुप्सितात् ॥ स्रवन्नरवसासास्थिकपालकृतभूषणात् ॥ २३ ॥ श्वसदुग्रभुजंगेन्द्रकृतभूषणभूषितात् ॥
 श्मशानवासिनोरौद्रप्रमथानुगतादपि ॥ २४ ॥ सुरेन्द्रमकुटव्रातनिघृष्टचरणोऽरिहा ॥ हरिरस्तिजगद्धाताश्रीकान्तोऽनन्तमूर्तिमान् ॥ २५ ॥ जप्योयज्ञभुजाम
 स्तितथेन्द्रःपाकशासनः ॥ देवतानांनिधिश्चास्तिज्वलनस्सर्वकामधुक् ॥ २६ ॥ वायुरस्तिजगद्धातायःप्राणस्सर्वदेहिनाम् ॥ तथावैश्रवणोराजा
 सर्वार्थमहिमाप्रभुः ॥ २७ ॥ एभ्यएकतमंकस्मान्नत्वंसंप्राप्तुमिच्छसि ॥ उतान्यस्मादिहप्राप्यसुखंतेमनसेहितम् ॥ २८ ॥ एवमेतत्तथापुत्रिप्र
 भावोलोकसम्पदाम् ॥ अस्मिन्देहेपरेवापिकल्याणप्राप्तयेतव ॥ २९ ॥ पितुरेवास्तितेसर्वसुरेभ्योयन्निवेदितम् ॥ वरस्यप्राप्तयेक्लेशस्सचाप्यत्रा
 फलस्तरुः ॥ ३३० ॥ प्रायेणप्रार्थितोह्यर्थस्समर्थोह्यतिदुर्लभः ॥ स्वस्थानविनियोगित्वात्पुत्रितत्रापिलभ्यते ॥ ३१ ॥ इत्युक्तवत्सुकुपितामुनिवर्येषु
 शैलजा ॥ उवाचक्रोधरक्ताक्षीविस्फुरदशनच्छदा ॥ ३२ ॥ देव्युवाच ॥ असद्ब्रह्मस्यकानीतिर्व्यसनस्यक्यंत्रणा ॥ विपरीतार्थबोद्धारःसत्पथे
 केनयोजिताः ॥ ३३ ॥ एवंमांवित्थदुष्प्रज्ञामस्थानासद्ब्रह्मप्रियाम् ॥ नमांप्रतिविचारोस्ति यदहंकारमानिनी ॥ ३४ ॥ प्रजापतिसमाःसर्वेभवंतःसर्वद
 र्शिनः ॥ ननूनंवित्थतंदेवंशाश्वतंजगतःप्रभुम् ॥ ३५ ॥ अजमीशानमव्यक्तममेयमहिमोदयम् ॥ आस्तांतत्कर्मसद्भावंसंबोधंतावदावृतम् ॥ ३६ ॥
 विदुस्तंनहरिब्रह्ममुखाअपिसुरेश्वराः ॥ यत्तस्यविभवंस्वोत्थंभुवनेषुविजृंभितम् ॥ ३७ ॥ प्रकटंसर्वभूतानांतदप्यथनवित्थकिं ॥ कस्यैतद्गगनंमूर्तिःकस्याग्निः
 कस्यमारुतः ॥ ३८ ॥ कस्यभूःकस्यवरुणःकश्चंद्रार्कविलोचनः ॥ कस्यार्चयंतिलोकेषुलिङ्गंभक्त्यासुरासुराः ॥ ३९ ॥ यच्चब्रह्मेश्वरादेवाविष्ण्वन्द्राद्याम
 हर्षयः ॥ प्रभावंप्रभवंवापितेषामपिनवित्थकिं ॥ ३४० ॥ अदितेःकश्यपाज्जातादेवानारायणादयः ॥ मरीचेःकश्यपःपुत्रोह्यदितिर्दक्षपुत्रिका ॥ ४१ ॥
 मरीचिश्चापिदक्षश्चपुत्रौतौब्रह्मणःकिल ॥ ब्रह्माहिरण्मयादंडादेवसिद्धविभूतिकः ॥ ४२ ॥ कस्यप्रादुरभूद्भ्यानात्प्राकृतःप्राकृतांशकः ॥ अथनारायणेनैव
 स्वकीयेच्छासमाश्रयात् ॥ ४३ ॥ तत्प्रेरितःप्रयात्वेषजन्मनारायणात्मकम् ॥ सापिकर्मणएवोक्ताप्रेरणविवशात्मनाम् ॥ ४४ ॥ यथोन्मादादिदुष्टस्यमतिरे
 वहिसाभवेत् ॥ इष्टानेवपदार्थान्रवैविपरीतान्रहिमन्यते ॥ ४५ ॥ लोकस्यव्यवहारेषुदृष्टेषुहसतेसदा ॥ धर्माधर्मफलप्राप्तौविष्णुमेवनिबोधत ॥ ४६ ॥
 विदध्वमित्थंमुनयोऽसकृच्चमेगिरंगिरीशश्रुतिभूमिसन्निधौ ॥ उत्कृष्टकेदारइवावनीतलेसुबीजमुष्टिसुफलायकर्षकाः ॥ ४७ ॥ तेतांश्रुत्वाहितांरम्यांप्रक्रमा
 त्प्रक्रमक्रियाम् ॥ वाचंवाचांपतिप्रख्याःप्रोचुश्चस्मितसुंदराः ॥ ४८ ॥ मुनयऊचुः ॥ जातेलोकविधानेतुसत्यंतत्कार्यमुत्तमम् ॥ प्रायःप्रालेयशैलस्यशंकात
 त्कालरूपिणः ॥ ४९ ॥ सत्यमुत्कंठिताःसर्वेयेयेकार्यार्थमुद्यताः ॥ तेषांत्वरंतेचेतांसि किंतुनाममहात्मनाम् ॥ ३५० ॥ लोकयात्रानुगंतव्याविशेषेणविवक्षि

तैः ॥ यतस्तद्धर्ममेधंतेतत्प्रामाण्यं परेधृताः ॥ ५१ ॥ इत्युक्त्वा मुनयोजगमुस्त्वरितास्तुहिनाचलम् ॥ तत्रते पूजितास्तेन हिमशैलेन सादरम् ॥ ५२ ॥ ऊचुर्मु
 निवराः प्रीताः स्वल्पकंतुत्वरान्विताः ॥ मुनय ऊचुः ॥ देवो दुहितरं साक्षात्पिनाकीतवमार्गते ॥ ५३ ॥ तच्छीघ्रं पावयात्मानमाहुत्येवानले हुतम् ॥ कार्यं
 हितच्च देवानां सुचिरं परिवर्तते ॥ ५४ ॥ जगदुद्धारणायैष विधातव्यः समुद्यमः ॥ इत्युक्तस्तु तदा शैलो हर्षावेशवशान्मुनीन् ॥ ५५ ॥ असमर्थो भवद्भक्तुमुत्तरं
 प्रार्थयन्निव ॥ ततो मेनामुनीन् वंद्य प्रोवाच स्नेहविकृता ॥ ५६ ॥ दुहितुस्तान्मुनींश्चैव वचनं स्वयमर्थवत् ॥ ॥ मेनोवाच ॥ यदर्थं दुहितुर्जन्म चेच्छं त्यपि
 महाफलं ॥ ५७ ॥ तदेवोपस्थितं सर्वप्रक्रमेणैव सांप्रतम् ॥ कुलजन्मवयोरूपविभुत्वैस्सहितोपियः ॥ ५८ ॥ वरस्तस्यापि नाहूय सुता देया ह्ययाचतः ॥
 दिग्वासाजटिलः शूलीदग्धकामोपिकामदः ॥ ५९ ॥ स तु मत्सुतयाघोरः कथं नाम उपास्यते ॥ मुनय ऊचुः ॥ ऐश्वर्यमवगच्छस्व शंकरस्य सुरासुराः ॥ ६० ॥
 आराध्यमानपादाब्जयुगलाश्च सुनिर्वृताः ॥ यस्योपयोगियद्रूपं तेन तत्प्रार्थ्यते चिरम् ॥ ६१ ॥ घोरं तपस्यते बालातेन रूपेण निर्वृता ॥ यत्साव्रतानि दिव्या
 निनयिष्यति समापनम् ॥ ६२ ॥ तदत्रावहिता तावदस्मास्वेव भविष्यति ॥ इत्युक्त्वा गिरिणा सार्द्धं ययुर्यत्रास्ति शैलजा ॥ ६३ ॥ जितार्कज्वलनज्वाला तप
 स्तेजोमयी ह्युमा ॥ प्रोक्ता सा मुनिभिः स्निग्धं मानिन्या हवचोर्थवत् ॥ ६४ ॥ नाहं क्षुद्रात्किलेच्छामि ऋतेशर्वात्पिनाकिनः ॥ स्थितं च तारतम्येन प्राणिनां
 परमर्द्धिदं ॥ ६५ ॥ धीरतैश्वर्यकार्याणि प्रमाणमतुलं महत् ॥ यस्मान्न किंचिदपरं यच्च यस्मात्प्रवर्तते ॥ ६६ ॥ यस्यैश्वर्यमनाद्यंतं तमहं शरणं गता ॥ समः
 सव्यवसायश्च दीर्घेण विपरीतकः ॥ ६७ ॥ एवं निशम्य ते वाचं देव्या मुनिवरास्तदा ॥ आनंदाश्रुपरीताक्षाः सस्वजुस्तांतपस्विनीं ॥ ६८ ॥ ऊचुश्च परम
 प्रीताः शैलजां मधुरं वचः ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ अत्यद्भुतमहोपनिषद्ज्ञानमूर्तिरिवामला ॥ ६९ ॥ प्रसादयसि नो भावं भवभावप्रतिश्रयात् ॥ ननु विद्मो
 वयंतस्य देवस्यैश्वर्यमद्भुतम् ॥ ७० ॥ त्वन्निश्चयस्य दृढतां वेत्तुं वयमिहागताः ॥ अचिरादेव तन्वांगिकामस्त्वेष भविष्यति ॥ ७१ ॥ आदित्यस्स प्र
 भोयाति रत्नेभ्यः काद्युतिः पृथक् ॥ कोथौ वर्णान्स्वकांस्त्यक्त्वा तथा त्वंगिरि शंविना ॥ ७२ ॥ यामोने काभ्युपायेन तमभ्यर्थयितुं वयम् ॥ अस्माकमपि
 चैषोर्थः सुतरां हृदि वर्तते ॥ ७३ ॥ अतस्त्वमेव सा बुद्धिर्यतो नीतिस्त्वमेव हि ॥ अतो निःसंशयं कार्यं शं करोपि विधास्यति ॥ ७४ ॥ इत्युक्त्वा पू
 जितास्सर्वे मुनयौ गिरिकन्यया ॥ प्रययुर्गिरि शं द्रष्टुं प्रस्थं हिमवतो महत् ॥ ७५ ॥ गंगां भः प्लावितात्मानः पिंगावद्धजटासटाः ॥ भृंगानुयातपाणिस्थमं
 दारकुसुमस्रजः ॥ ७६ ॥ संप्राप्य तु गिरेः प्रस्थं ददृशुः शंकराश्रमम् ॥ प्रशांताशेषसत्त्वौघं पर्यं स्तिमितकाननम् ॥ ७७ ॥ निःशब्दक्षोभसलिलप्रया
 तं सर्वतो दिशम् ॥ तत्रापश्यंस्ततो द्वारिवीरकं वेत्रपाणिनम् ॥ ७८ ॥ तमेते मुनयः वपूज्या विनीताः कार्यगौरवात् ॥ ऊचुर्मधुरभाषाभिस्ते

वाचंवाग्मिनां वराः ॥ ७९ ॥ द्रष्टुं वयमिहायाताः शंकरं गुणनायकं ॥ त्रिलोचनं विजानीहि सुरकार्यं प्रचोदिताः ॥ ३८० ॥ त्वमेवनो गतिस्तु
 त्रयथा कालानतिक्रमः ॥ स्यात्प्रार्थनैषा प्रायेण प्रतीहारमयी प्रभो ॥ ८१ ॥ इत्युक्तो मुनिभिः सोऽथ गौरवात्तानुवाच ह ॥ सवनस्यापरां संध्यां कर्तुं मंदा
 किर्नीगतः ॥ ८२ ॥ क्षणेन भाविता विप्रास्ततो द्रक्ष्यथ शूलिनम् ॥ इत्युक्ता मुनयस्तस्थुर्यत्नात्कार्यं विचक्षणाः ॥ ८३ ॥ गंभीरां बुधरं प्रावृट्पिताश्चातका यथा ॥
 तथा क्षणेन निष्पन्न समाचारक्रियाविधिम् ॥ ८४ ॥ वीरासनकृतोद्देशं मृगचर्मनियामितम् ॥ ततो विनीतो जानुभ्यामवलंब्य महींमुदा ॥ ८५ ॥ उवाच
 वीरकोदेवं प्रणयैक समाश्रयम् ॥ संप्राप्ता मुनयः सप्त द्रष्टुं त्वां दीप्ततेजसं ॥ ८६ ॥ विभो समादिश द्रष्टुं ततो ध्यानमिहार्हासि ॥ इत्युक्तो धूर्जटिस्तेन वीरके
 ण महात्मना ॥ ८७ ॥ भ्रूभंगं संज्ञयातेषां प्रवेशाज्ञां ददौ तदा ॥ मूर्द्धकं पेनतान्सप्त वीरकोपि महामुनीन् ॥ ८८ ॥ आजुहाव विदूरस्थान् दर्शनाय पिना
 किनः ॥ त्वराबद्धजटास्ते चलंबकृष्णा जिनां वराः ॥ ८९ ॥ विविशुर्वेदिकां दिव्यां गिरीशस्य विभोस्ततः ॥ बद्धपाणिपुटाक्षितनाकपुष्पोत्करास्त
 तः ॥ ३९० ॥ पिनाकिपादयुगलं वंद्य नाकनिवासिनः ॥ ततः स्निग्धेक्षिताः संतो मुनयः शूलपाणिना ॥ ९१ ॥ गिरीशं ते ततो दृष्ट्वा ते समंतुष्टबुर्मुदा ॥ मुनय ऊ
 चुः ॥ ९२ ॥ अहो कृतार्था वयमेव सांप्रतं सुरेश्वरैर्वदितपादपल्लवम् ॥ विलोकयामो गुणगौरवाद्धिभिः समादिशेः कार्यमशेषरक्षणम् ॥ ९३ ॥ ततः प्रहस्य सर्वज्ञ
 उवाच मुनिसत्तमान् ॥ भवतां यद्दृदिगतं कार्यं तत्कुरुताधुना ॥ ९४ ॥ इत्युक्ता मुनयस्तूर्णययुर्यत्र च शैलजा ॥ बभाषिरे विभागज्ञा गिरिजां
 गिरिगह्वरे ॥ रम्यं प्रियमनोहारिमारूपं तपसादह ॥ ९५ ॥ प्रीतस्ते शंकरः पाणिमेष प्रतिग्रहीष्यति ॥ वयमर्थितवंतस्ते पितरं पूर्वमागताः ॥ ९६ ॥ पित्रा
 सह गृहं गच्छ वयं यामः स्वमंदिरं ॥ इत्युक्ता तपसः सत्यं फलमस्तीति चिंत्य सा ॥ ९७ ॥ त्वरमाणा ययौ वैश्मपितुर्दिव्यं सुशोभितं ॥ सा तत्र रजनीमेनेव पार्श्वे
 समासती ॥ ९८ ॥ हरदर्शनं संजात समुत्कंठा हिमाद्रिजा ॥ ततो मुहूर्तैर्ब्राह्मे तु तस्याश्चक्रुः सुहृत्क्रियां ॥ ९९ ॥ नाना मंगलसंदोहान्यथावत्क्रमपूर्वकम् ॥
 दिव्यमंगलसंयोगान्मंदिरे बहुमंगले ॥ १०० ॥ उपासत गिरिं मूर्त्तां ऋतवः सर्वकामिकाः ॥ वायवः सुखदाश्चासन्संमार्जनविधौ गिरेः ॥ १ ॥ हर्म्येषु श्रीः स्वयं
 देवीकृतनानाप्रसाधना ॥ कांतिः सर्वेषु भावेषु ऋद्धिश्च भरणाकुला ॥ २ ॥ चिंतामणिप्रभृतयोरत्नाश्च शैलं समंततः ॥ उपतस्थुर्लताश्चापि कल्पकाद्या महाद्रु
 माः ॥ ३ ॥ ओषधयो मूर्तिमत्यश्चादिव्यौषधिसमन्विताः ॥ रसाश्च धातवश्चैव सर्वे शैलस्य किंकराः ॥ ४ ॥ किंकरास्तस्य शैलस्य व्यग्राश्चाश्रमव
 र्तिनः ॥ नद्यः समुद्रानि खिलाः स्थावरं जंगमं च यत् ॥ ५ ॥ ते सर्वे हि मशैलस्य महिमानमवर्द्धयन् ॥ अभवन् मुनयो नागायक्षा गंधर्वकिन्नराः ॥ ६ ॥
 शंकरस्यापि विबुधा गंधमादनपर्वते ॥ सज्जमंडनसंभारास्तस्थुर्निर्मलमूर्त्तयः ॥ ७ ॥ शर्वस्याथ जटाजूटे चंद्रखंडं पितामहः ॥ व

बंधप्रणयोदारविस्फारितविलोचनः ॥ ८ ॥ कपालमालाविपुलांचामुंडामूर्ध्निबध्नी ॥ उवाचगिरिशंकालीपुत्रंजनयशंकर ॥ ९ ॥ योदैत्येद्रकुलं
 हत्वामारक्तैस्तर्पयिष्यति ॥ शौरिर्वतंसिकारत्नकंठाभरणमुज्ज्वलम् ॥ ४१० ॥ भुजंगाभरणं गृह्यसज्जशंभोः पुरोभवत् ॥ शक्रोगजाजिनंतस्यवसाभ्यक्ताग्र
 पल्लवम् ॥ ४११ ॥ दध्रेसरभसंस्विद्यद्विस्तीर्णमुखपंकजम् ॥ वायवश्चवबुस्तीक्ष्णास्तीक्ष्णहिमगिरिप्रभम् ॥ १२ ॥ वृषंविभूषयामासुर्हरयानंमनोजवम् ॥
 विरेजुर्नयनान्तस्थाः शंभोः सूर्यानलेंदवः ॥ १३ ॥ स्वांद्युतिलोकनाथस्यजगतः कर्मसाक्षिणः ॥ चिताभस्मसमाधत्तकपालेरजतप्रभम् ॥ १४ ॥
 मनुजास्थिमयीमालानिवबंधचपाणिना ॥ प्रेताधिपःपुरेदूरेसभयःसमवर्तत ॥ १५ ॥ नानाकारमहारत्नभूषणंधनदाहृतम् ॥ विहायोदीप्तसर्पेद्रकट
 केनस्वपाणिना ॥ १६ ॥ कर्णोत्तंसंचकारेशोद्वमलंतक्षकंस्वयम् ॥ निष्पन्नाभरणंचैवप्रसाध्येशंप्रसाधनैः ॥ १७ ॥ तत्राप्येषानियमतोह्यभवन्त्य
 ग्रमूर्तयः ॥ मुमोचाभिनवान्सर्वरम्यशालिरसौषधीन् ॥ १८ ॥ व्यग्रातुपृथिवीदेवीसर्वभावात्मनोरमा ॥ गृहीत्वावरुणः साक्षाद्रत्नाढ्याभरणानिच ॥ १९ ॥
 पुष्पाणिचविचित्राणिनानारत्नमयानितु ॥ तस्थौसाभरणोदेवःसर्वज्ञःसर्वदेहिनाम् ॥ ४२० ॥ ज्वलनश्चापिदिव्यानिहैमान्याभरणानिच ॥ जातरूप
 पवित्राणिप्रयतः समुपस्थितः ॥ २१ ॥ वायुर्ववौचसुरभिःसुखसंस्पर्शनोविभुम् ॥ छत्रंचंद्रकरोद्दामंहासितंचशतक्रतुः ॥ २२ ॥ जग्राहमुदितःश्री
 मानवाहुभिर्वज्रभूषणः ॥ जगुर्गंधर्वमुख्याश्चननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ २३ ॥ वादयंतोतिमधुरंजगुर्गंधर्वकिन्नराः ॥ मुहूर्तादृतवस्तत्रजगुश्चननृतुश्चैव ॥ २४ ॥
 चपलाश्चगणास्तस्थुर्लोडयंतोहिमाचलम् ॥ उपविष्टः क्रमाद्धाताविश्वकृद्भगनेत्रहा ॥ २५ ॥ चकारौद्वाहिकंकृत्यंपत्न्यासहयथोदितम् ॥ दत्ताध्यौगि
 रिराजेनसुरबृंदैर्विनोदितः ॥ २६ ॥ अवसत्ताक्षपांतत्रपत्न्यासहपुरांतकः ॥ ततोर्गंधर्वगीतेननृत्येनाप्सरसामपि ॥ २७ ॥ स्तुतिभिर्देवदैत्यानांविबुद्धो
 विबुधाधिपः ॥ आमंत्र्यहिमशैलेंद्रंप्रभातेजाययासह ॥ २८ ॥ जगाममंदरगिरिंवायुवेगेनशृंगिणा ॥ ततोगतेभगवतिनीललोहितेसहोमयारतिमनु
 भूतभूधरः ॥ २९ ॥ सर्वांधवोभवतिहिकस्यनोमनोविश्रुंखलंजगतिहिकन्यकापितुः ॥ पुरोद्यानेषुरम्येषुविविक्तेषुवनेषुच ॥ ४३० ॥ सुरक्तहृदयोदे
 व्याविजहारभगाक्षिहा ॥ ततोबहुतिथेकालेपुत्रनाम्नागिरेःसुता ॥ ३१ ॥ सखीभिः सहिताक्रीडांचक्रेकृत्रिमपुत्रकैः ॥ कदाचिद्रंधतैलेनगात्रमभ्यज्यशैलजा ॥ ३२ ॥
 चूर्णैरुद्धर्तयामासमलेनापूरितांतनुम् ॥ तदुद्धर्तनकंगृह्यनरंचक्रेगजाननम् ॥ ३३ ॥ पुरुषंक्रीडतीदेवीतच्चाप्यक्षिपदंभसि ॥ जाह्नव्याशिवयासख्या
 ततःसोभूद्बृहत्तनुः ॥ ३४ ॥ कायेनातिविशालेनजगदापूरयत्तदा ॥ पुत्रेत्युवाचतंदेवीपुत्रेत्युचेचजाह्नवी ॥ ३५ ॥ गंगेयइतिदैवैस्तुपूजितोभूद्भजाननः ॥
 विनायकाधिपत्यंचददावस्यपितामहः ॥ ३६ ॥ पुनःसाक्रीडतीचक्रेतरुंचवरवर्णिनी ॥ मनोज्ञमंकुरंरूढमशोकस्यशुभानना ॥ ३७ ॥ वर्द्धयामासतं

चापिकृतसंस्कारमंगलम् ॥ बृहस्पतिमुखैर्विप्रैर्दिवस्पतिपुरोहितैः ॥ ३८ ॥ ततोदेवैः समुनिभिः प्रोक्ता देवी त्विदं वचः ॥ अधुना दर्शिते मार्गे मर्यादां कर्तुमर्हसि ॥ ३९ ॥ फलं किं भविता देविकल्पितैस्तरुपुत्रकैः ॥ इत्युक्ता हर्षपूर्णा गीप्रोवाचातिशुभांगिरं ॥ ४० ॥ एकं निरुदके ग्रामेयः कूपं कारयेद्बुधः ॥ विंदौ विंदौ च तोयस्य सवसेद्वत्सरं दिवि ॥ ४१ ॥ दशकूपसमावापी दशवापी समो ह्रदः ॥ दशह्रदसमाकन्या दशकन्या समो द्रुमः ॥ ४२ ॥ एषा वै शुभमर्यादानियता लोकाभाविनी ॥ इत्युक्तास्तु ततो विप्रा बृहस्पतिपुरोगमाः ॥ ४३ ॥ जग्मुः स्वमंदिराण्येव भवानी वंद्यमातरं ॥ गतेषु तेषु देवोपिशंकरः पर्वतात्मजां ॥ ४४ ॥ पाणिना लब्धमानेन न स्वमावासमगच्छत ॥ चित्तप्रसादजननं प्रासादाद्दालगोपुरं ॥ ४५ ॥ लंबमौक्तिकदामानं मालिकाकुलवेदिकं ॥ सुनद्धकलधौतं च क्रीडागृहमनोगतं ॥ ४६ ॥ प्रकीर्णकुसुमामोदमत्तालिकुलकूजितं ॥ किन्नरोद्गीतसंगीतगृहांतरितभित्तिकम् ॥ ४७ ॥ सुगंधिधूपसंचातं मनःप्राप्य मलक्षितं ॥ क्रीडामयूरनारीभिरभितोरभसार्पितं ॥ ४८ ॥ हंससंचातसंदिष्टस्फटिकस्तभंतोरणं ॥ अनाविलमसंभ्रांत्या बहुशः किन्नराकुलं ॥ ४९ ॥ शुक्लैर्यत्राभिदृश्यं तेषु रागविनिर्मिताः ॥ भित्तयोजातिसंभ्रांत्या प्रतिविंवितमौक्तिकाः ॥ ४५० ॥ तत्राक्षैः प्रियया देवो विहर्तुमुपचक्रमे ॥ स्वच्छेन्द्रनीलभूभागे क्रीडंतौ यत्र संस्थितौ ॥ ५१ ॥ वपुः सहायतां प्राप्तौ विनोदरसनिर्वृतौ ॥ एवं प्रक्रीडतोस्तत्र देवी शंकरयोस्तदा ॥ ५२ ॥ प्रादुर्भूतो महाशब्दः पतितां वरगोचरः ॥ तच्छ्रुत्वा कौतुका देवी किमेतदिति शंकरम् ॥ ५३ ॥ पर्यपृच्छत्सुरवरं हरं विस्मितपूर्वकं ॥ उवाच देवो नैतत्ते दृष्टपूर्वं शुचिस्मिते ॥ ५४ ॥ एते गणेशाः क्रीडन्ते शैले स्मिन्मत्प्रियाः सदा ॥ तपसा ब्रह्मचर्येण नामभिः क्षेत्रसेवनैः ॥ ५५ ॥ यैरहंतोषितः पूर्वत एते मनुजोत्तमाः ॥ मत्समीपमनुप्राप्ता मम हृद्याः शुभानने ॥ ५६ ॥ कामरूपामहोत्साहामहारूपगुणान्विताः ॥ कर्मभिर्विस्मयन्तेषां प्रयामि बलशालिनाम् ॥ ५७ ॥ सामरस्यास्य जगतः सृष्टिसंहरणक्षमाः ॥ ब्रह्मचन्द्रेन्द्रगंधर्वैस्स किन्नरमहोरगैः ॥ ५८ ॥ विवर्जितोप्यहं नित्यं नैभिर्विरहितोरमे ॥ हृद्यामेचारुसर्वाङ्गित एते क्रीडिता गिरौ ॥ ५९ ॥ इत्युक्ता तु तदा देवी त्यक्त्वा तं विस्मयाकुला ॥ गवाक्षांतरमासाद्य प्रेक्षते च कितानना ॥ ६० ॥ यावंतस्ते कृशादीर्घा ह्रस्वाः स्थूलामहोदराः ॥ व्याघ्रे भवदनाः केचित्केचिन्मेषा जरूपिणः ॥ ६१ ॥ अनेकप्राणिरूपाश्च ज्वालास्याः कृष्णपिंगलाः ॥ सौम्याभीमाः स्मितमुखाः कृष्णपिंगजटास्सदा ॥ ६२ ॥ नानाविहंगवदनानानाविधसुराननाः ॥ कौशेयचर्मवसनानग्राश्चान्ये विरूपिणः ॥ ६३ ॥ गोकर्णा गजकर्णाश्च बहुवक्त्रेक्षणोदराः ॥ बहुपादा बहुभुजा दिव्यनानास्त्रपाणयः ॥ ६४ ॥ अनेककुसुमापीडानानाव्याकुलभीषणाः ॥ कृतनानाशुधधरानानाकवचभूषणाः ॥ ६५ ॥ विचित्रवाहनारूढा दिव्यरूपा वियञ्चराः ॥ वीणावाद्यरवोद्घुष्टानानास्थानकर्तकाः ॥ ६६ ॥ गणेशांस्तांस्तथा दृष्ट्वा देवी प्रोवाच शंकरम् ॥ ॥ देव्युवाच ॥ गणेशाः कतिसंख्याताः किं नामानः किमात्मकाः ॥ ६७ ॥ एकैकशो मम

ब्रूहिनिष्ठितायेपृथक्पृथक् ॥ शंकरउवाच ॥ कोटिकोटिश्चसंख्यातानानाविख्यातपौरुषाः ॥ ६८ ॥ जगदापूरितंसर्वमेभिर्भीमैर्महाबलैः ॥ सि
 द्धक्षेत्रेषुरथ्यासुजीर्णोद्यानेषुवेश्मसु ॥ ६९ ॥ दानवानांशरीरेषुबालेषून्मत्तकेषुच ॥ एतेविशंतिमुदितानानाहारविहारिणः ॥ ७० ॥ ऊष्मपाःफेन
 पाश्चैवधूमपामधुपायिनः ॥ मेदाहारारुधिरपास्सर्वभक्षालभोजनाः ॥ ७१ ॥ देवादास्तापसाहारानानावाद्यरतिप्रियाः ॥ नहिवक्तुमनंतत्वाच्छक्यन्ते
 हिगणाःपृथक् ॥ ७२ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ नागत्वगुत्तरासंगःशुद्धांगोमुंजमेखली ॥ मनःशिलेनकल्केनचपलोरंजिताननः ॥ ७३ ॥ भृंगदष्टोत्पलानांच
 स्रग्दामामधुराकृतिः ॥ पाषाणशकलोत्तानकांस्यतालप्रवर्तकः ॥ ७४ ॥ असौगणेश्वरोदेवकिंनामाकिन्नरानुगः ॥ यएषगणगीतेषुदत्तकर्णोमुहुर्मुहुः ॥ ७५ ॥
 शर्वउवाच ॥ ॥ सएषवीरकोदेविसदामेहृदयप्रियः ॥ नानाश्चर्यगुणाधारोगणेश्वरगणार्चितः ॥ ७६ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ ईदृशस्यसुतस्यास्ति
 ममोत्कंठापुरांतक ॥ कदाहमीदृशंपुत्रंद्रक्ष्याम्यानंददायकं ॥ ७७ ॥ ॥ शर्वउवाच ॥ ॥ एषएवसुतस्तेस्तुनयनानंदकारकः ॥ त्वयामात्राकृतार्थो
 हिवीरकोपिसुमध्यमे ॥ ७८ ॥ इत्युक्ताप्रेषयामासविजयांहर्षणोत्सुकां ॥ वीरकानयनायाशुदुहिताभूभृतःसखीं ॥ ७९ ॥ सावरुह्यत्वरायुक्ताप्रासादादं
 वरस्पृशः ॥ विजयोवाच ॥ गणपंगणमध्यस्थंसूर्यकोटिप्रवर्तनम् ॥ ८० ॥ एहिवीरकचापल्यात्त्वयादेवीप्रतोषिता ॥ त्वामाह्वयतिचेत्युक्तस्त्यक्त्वा
 पाषाणखंडकम् ॥ ८१ ॥ देव्याःसपीपमागच्छद्विजयानुगतःशनैः ॥ प्रासादशिखरोत्फुल्लरक्तांबुजनिभद्युतिः ॥ ८२ ॥ तंदृष्ट्वाप्रस्थितान
 लपस्वादुक्षीरपयोधरा ॥ ॥ गिरिजोवाच ॥ ॥ पिबक्षीरमिदंवत्ससुतंपिबयथेच्छकम् ॥ ८३ ॥ उवाचदेवीसस्नेहंगिरामधुरवर्णया ॥ एहिसद्यो
 हिजातोसिमेषुत्रकोदेवदेवेनदत्तोधुनावीरक ॥ ८४ ॥ उक्तवत्यंकआधायपर्यष्वजत्तंकपोलेचुचुंवागराणनंदिनी ॥ मूर्धन्युपाग्रायसंमार्ज्यगात्राणिचा
 भूषयामासदिव्यैःस्वयंभूषणैः ॥ ८५ ॥ किंकिणीमेखलानूपुरैःसन्मणिप्रोतकेयूरहारैरमूल्यैर्गुणैः ॥ कोमलैःपल्लवैश्चित्रितश्चारुभिर्मंगलैःकंकणै
 र्दिव्यमंत्रोद्भवैः ॥ ८६ ॥ तस्यशुद्धैस्ततोभूरिभिश्चाकरोन्मिश्रसिद्धार्थकैरङ्गरक्षाविधिं ॥ एवमादायचोवाचकृत्वास्त्रजंमूर्ध्निगोरोचनापत्रभंगोज्ज्वलैः ॥ ८७ ॥
 वत्सवत्साधुनाक्रीडसार्द्धगणैरप्रमत्तोव्रजश्वभ्रवर्जशनैः ॥ व्यालमालाकुलाःशैलसानुद्रूमादंतिभिर्भग्नशाखाःपरंभंगिनः ॥ ८८ ॥ जाह्नवीमंडल
 क्षुब्धतोयाकुलंमाविशेथाबहुव्याघ्रजुष्टेवने ॥ वत्ससंख्येषुदुर्गेषुयद्वरिकापुत्रभावायतांस्वच्छचित्तोजनः ॥ ८९ ॥ प्रार्थितंभव्यमायातिभाविन्यसौ
 भाव्यतांसोपिनिर्वर्त्यसर्वैर्गुणैः ॥ एवमुक्तोनयावीरकोमातरंसस्मयन्नाहलीलावशाविष्टधीः ॥ ९० ॥ एषमात्रास्वयमेकृतःकंकणःपत्रकश्चित्रितःपाटलै
 र्विंदुभिः ॥ चारुपुष्पैरियंमालतीभिःकृतामालिकामेशिरस्याहिताकोमला ॥ ९१ ॥ तोषयामीश्वरीमित्ययंसत्वरंचितयित्वाव्रजद्वाह्यतःक्रीडनम् ॥

स्वैर्गणैः संयुतो वीरको हर्षितो दक्षिणात्पश्चिमं पश्चिमादुत्तरम् ॥ ९२ ॥ उत्तरात्पूर्वमभ्येत्य सख्यायुता प्रेक्षते तंगवाक्षांतराद्वीरकं ॥ शैलपुत्रीवहिः क्रीडितारंजगत्सहेतः पुत्रलुब्धाय तस्सोत्रकः ॥ ९३ ॥ मोहमायातियः स्वल्पवेत्ता जडो मांसविण्मूत्रसंघातदेहोद्ग्रहः ॥ द्रष्टुमभ्यंतरं नाकवासे श्वरेष्विन्दुमौलिप्रविष्टेषु कक्षांतरम् ॥ ९४ ॥ बाहनान्येवमारोहमाणास्ततो लोकपालास्त्रपूगं सुहृत्तां वधि ॥ खड्गेषो विखड्गाकरो निर्मलः कृतकः कस्य केनाहृतो ब्रूतनः ॥ ९५ ॥ नो भवेद्धस्तदंडेन किंभूमहे भीममूर्त्यङ्गणेनास्ति कृत्यङ्गिरौ ॥ पाशेषोऽस्ति तेनात्र को बध्यते मावृथालोकपालानुगास्तिष्ठत ॥ ९६ ॥ एवमेवैतदित्यब्रुवंस्ते तदा वीक्ष्य देवानुगं वीरकं रक्षकं ॥ प्राह देवी वने पर्वते निर्जराध्यग्निशालामुखे भूतले भूतपाः ॥ ९७ ॥ निर्झरां भो निपातेषु नो मज्जतात्पुष्पजाला वनद्वेषु धामस्वपि ॥ प्रोचनानाद्रिकुंजावगाहेष्वथो मारुतास्फोटसंरक्षणे कामतः ॥ ९८ ॥ कांचनोत्तुंगशृंगावरो हक्षितौ हैमरेणूत्करा संगपि गद्युतिः ॥ खेचराणां वने चापिरम्ये बभौ रूपसंपत्प्रकारो गणो वासितुम् ॥ ९९ ॥ मंदरे कंदरे चारुवापी तटे कुन्दमंदारपुष्पप्रवालांबुजे ॥ सिद्धनारीभिरापीतरूपामृतं विस्तृतैर्नैत्रमात्रैरनुन्मेषिभिः ॥ ५०० ॥ वीरकं शैलपुत्रीनिमेषांतरादस्मरत्पुत्रगृध्रविनोदार्थिनी ॥ सोपिता हृक्क्षणावाप्तपुण्योदयो यो हि जन्मांतरे स्यात्मज्जत्वंततः ॥ १ ॥ क्रीडतस्तस्य तृप्तिः कथं जायते योऽपि भावाज्जगद्वेधसाते जसा ॥ कल्पितः प्रेक्षणं दिव्यगीतक्षणं नृत्यलोलैर्गणेशैः प्रवृत्यक्षणं ॥ २ ॥ सिंहनादाकुले गंडशैले ज्वलद्रत्नजाले बृहत्सालतालक्षणम् ॥ फुल्लनानातमालालिकालेक्षणं वृक्षमूले विलोमरालेक्षणम् ॥ ३ ॥ स्वल्पपंकजले पंकजांकेक्षणं मातुरं केशुभे निष्कलं केक्षणम् ॥ परिक्रीडते बाललीला विसारी गणेशाधिपो देवतानंदकारी ॥ ४ ॥ निकुंजेषु विद्याधरोद्गीतशीलः पिनाकी वलीला विलासैः सलीलः ॥ प्रकाश्यभुवनं गोभिस्ततो दिनकरे मते ॥ ५ ॥ देशांतरं तदापश्चाद्दूरस्थो धरणीधरः ॥ मित्रत्वमस्य सुहृदं हृदये द्योतयन्निव ॥ ६ ॥ नित्यमाराधितो विप्रैः श्रीमान् विचनसः सुतः ॥ नाकरोत्सवितुर्मैरु रूपकारं पतिष्यतः ॥ ७ ॥ जनेष्वेषां व्यवस्थेति श्रूयते स्खलितो ह्यधः ॥ दिने नानुगतो भानुः स्वजनं परिपूरयन् ॥ ८ ॥ संध्याबद्धांजलिपुटामुनयोऽभिमुखारविम् ॥ यावदद्यासते शीघ्रं निवार्योष्णाभिभाविताम् ॥ ९ ॥ व्यजृम्भताथ लोके स्मिन्नक्रमाद्वैभावरंतमः ॥ कुटिलस्येव हृदये कालुष्यं दूषयन्मनः ॥ ५१० ॥ ज्वलत्फणिफणारत्नदीपो द्योतिता भित्तिके ॥ शयने शशिसंघातरत्नवस्त्रोत्तरच्छदे ॥ ११ ॥ नानारत्नद्युतिलसच्छक्रचापविडंबके ॥ रत्नैः किंकिणिजालेन लसन्मुक्ताकलापके ॥ १२ ॥ कमनीयचलल्लीला वितानाच्छादितां बरे ॥ मंदरे मन्दसंचारं गते गिरिसुतायुतः ॥ १३ ॥ तस्थौ गिरिसुता बाहुलतामिलितकंधरः ॥ शशिमौलिः सितज्योत्स्नास्फारपूरितगोचरः ॥ १४ ॥ गिरिजाप्यसितापाङ्गीनीलोत्पलदलच्छविः ॥ विभावर्याचसंपृक्ता बभूवातीव गोमयी ॥ १५ ॥ तामुवाच ततो देवः क्रीडाकेलिकलायुताम् ॥ ५१६ ॥ इति श्रीपाद्मपु

राणेप्रथमेसृष्टिखण्डेगौरीविवाहवर्णनं नाम त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ शर्व उवाच ॥ शरीरेममतन्वंगिसितेभास्यसितद्युतिः ॥ भुजंगीवासिताशुभ्रे
 संश्लिष्टाचंदनेतरौ ॥ १ ॥ चंद्रातपेनसंपृक्कारुधिराम्बरसंवृता ॥ रजनीवासितेपक्षेदृष्टिदोषंददासिमे ॥ २ ॥ इत्युक्तागिरिजातेनमुक्तकंठापिनाकिनम् ॥
 उवाचकोपरक्ताक्षीभुकुटीविकृतानना ॥ ३ ॥ देव्युवाच ॥ स्वकृतेनजनःसर्वो जाड्येनपरिभूयते ॥ अवश्यमर्थीप्राप्नोतिखंडनंशशिमंडन ॥ ४ ॥ तपो
 भिर्दीर्घचरितैर्यात्वांप्रार्थितवत्यहं ॥ तस्यामेनियतस्त्वेषह्यवमानःपदेपदे ॥ ५ ॥ नैवास्मि कुटिलाशर्वविषमानचधूर्जटे ॥ सविषस्त्वंजगत्ख्यातोव्यक्तदो
 षाकराश्रयः ॥ ६ ॥ त्वंहिमुष्णासिदशनान्नेत्रहंताभगस्यच ॥ आदित्यस्त्वांविजानातिभगवान्द्वादशात्मकः ॥ ७ ॥ मूर्ध्निशूलंजनयसिस्वैदोषैर्मा
 मधिक्षिपन् ॥ यस्त्वंमामात्थकृष्णेतिमहाकालोसिविश्रुतः ॥ ८ ॥ यास्याम्यहंपरित्यक्तुमात्मानंतपसागिरिम् ॥ जीवंत्यानमयाकृत्यंधूतैर्नपरिभूत
 या ॥ ९ ॥ कापालिकेनक्षुद्रेणश्मशानेनित्यवासिना ॥ भूत्याविलिप्तस्वांगेनमातृमध्यस्थचारिणा ॥ १० ॥ निशम्यतस्यावचनंकोपती
 क्षणाक्षरंहरः ॥ उवाचानिष्टसंभ्रांतःप्रचलेनेंदुमौलिना ॥ ११ ॥ शर्व उवाच ॥ अगात्मजासिगिरिजेनाहंनिंदापरस्तव ॥ चाटूक्तिबुध्यातुमयाकृत
 उन्मादसंश्रयः ॥ १२ ॥ विकल्पःस्वस्थचित्तेतुगिरिजेनममक्रमात् ॥ यद्येवंकुपिताभीरुतत्तवाहंनवैपुनः ॥ १३ ॥ नर्मवादीभविष्यामि
 जहिकोपंशुचिस्मिते ॥ शिरसाप्रणतेनैषरचितस्तेमयांजलिः ॥ १४ ॥ निहीनोह्यपमानेननिंदितेनैतिविक्रियाम् ॥ असतांतुसतांनस्यान्मर्मरूप
 ष्ठोनरःकिल ॥ १५ ॥ अनेकैश्चाटुभिर्देवीदेवेनप्रतिबोधिता ॥ कोपंतीव्रंनतत्याजसतीमर्मणिचट्टिता ॥ १६ ॥ अवष्टब्धमथाच्छिद्यवासःशंकरपा
 णिना ॥ विपर्यस्तालकावेगाद्गन्तुमैच्छच्चशैलजा ॥ १७ ॥ तस्याव्रजंत्याःकोपेनपुनराहपुरांतकः ॥ सत्यंसर्वैरवयवैस्तनोषिसदृशंपितुः ॥ १८ ॥
 हिमाचलस्यशृंगस्थमेवजालाकुलंमनः ॥ तथादुरवगाह्येभ्योगहनोहितवाशयः ॥ १९ ॥ काठिन्यमश्मसारेभ्योवनेभ्योबहुलांगता ॥
 कुटिलत्वंनिम्नगाभ्योदुःसेव्यत्वंहिमादपि ॥ २० ॥ संक्रांतंसर्वमेवैतत्तन्वंगिहिमभूधरात् ॥ इत्युक्तासापुनःप्राहगिरिशंशैलकन्यका ॥ २१ ॥
 कोपकंपितमूर्द्धासाप्रस्फुरदशनच्छदा ॥ उमोवाच ॥ स्यात्सर्वदोषदानेननिंदायांगुणिनोबलात् ॥ २२ ॥ तवापिदुष्टसंपर्कात्संक्रांतंसर्वमेवहि ॥
 व्यालेभ्योनेकजिह्वत्वंभस्मनोऽस्नेहवृत्तिता ॥ २३ ॥ हृत्कालुष्यंशशांकोत्थंदुर्बाधत्वंविषादपि ॥ किंचात्रबहुनोक्तेनअलंवाचांश्रमेणते ॥ २४ ॥
 श्मशानवासान्निर्भीस्त्वंनयत्वात्तवनत्रपा ॥ निर्धृणत्वंकपालित्वाहयातेविगताचिरम् ॥ २५ ॥ इत्युक्त्वामंदिरात्तस्मान्निर्जंगामहिमाद्रिजा ॥ तस्यां
 व्रजंत्यां देवेभ्योऽंगणैःकिलकिलाकृता ॥ २६ ॥ क्रमातर्गच्छसीत्युक्त्वारुदद्भिर्धावितंपुनः ॥ विष्टभ्यचरणौदेव्यावीरकोबाष्पगद्गदः ॥ २७ ॥ प्रोवा

चमातःकिञ्चेतत्कयासिकुपितातुरा ॥ अहंत्वामनुयास्यामिब्रजंतींस्नेहवर्जिताम् ॥ २८ ॥ नोचेत्पतिष्येशिखराद्विरेरस्यत्वयोज्झितः ॥ उन्नम्यवद
नंदेवीदक्षिणेनतुपाणिना ॥ २९ ॥ उवाचवीरकंमातात्वंशोकंपुत्रमाकृथाः ॥ शैलाग्रात्पतितुंनैवचगंतुंमयासह ॥ ३० ॥ युक्तंतेपुत्रगच्छामिये
नकार्येणतच्छृणु ॥ कृष्णेत्युक्ताहरेणाहंस्तंभितास्म्यवमानिता ॥ ३१ ॥ साहंतपःकरिष्यामियेनगौरीत्वमाप्नुयाम् ॥ एषस्त्रीलंपटोदेवोयातायांम
य्यनंतरम् ॥ ३२ ॥ द्वाररक्षात्वयाकार्यानित्यंरन्ध्रान्ववेक्षणम् ॥ यथानकाचित्प्रविशेद्योषितत्रहरांतिकम् ॥ ३३ ॥ दृष्ट्वापरस्त्रियंचापिवदेथाममपुत्रक ॥
शीघ्रमेवकरिष्यामियथायुक्तमनंतरम् ॥ ३४ ॥ एवमस्त्वितिदेवेशीवीरकोवाचसांप्रतम् ॥ मातुराज्ञामृताहारप्लावितांगोगतज्वरः ॥ ३५ ॥ जगामरक्षांस
द्रष्टुंप्रणिपत्यतुमातरम् ॥ देवीचापश्यदायांतीसखीमातुर्विभूषिताम् ॥ ३६ ॥ कुसुमामोहिनीनामतस्यशैलस्यदेवताम् ॥ सापिहृद्वागि
रिसुतांस्नेहविक्रवमानसा ॥ ३७ ॥ कृपुत्रिगच्छसीत्युच्चैरालिङ्ग्योवाचदेवता ॥ सातस्याःसर्वमाचख्यौशंकरात्कोपकारणम् ॥ ३८ ॥ पुनश्चोवाचगिरिजा
देवतांमातृसंमिताम् ॥ उमोवाच ॥ नित्यंशैलाधिराजस्यदेवतात्वमनिदिते ॥ ३९ ॥ सर्वतःसन्निधानंतेमनसातीववत्सला ॥ अतस्तुते
प्रवक्ष्यामियद्विधेयंत्वयांविके ॥ ४० ॥ अन्यस्त्रीसंप्रवेशस्तुत्वयारक्ष्यःप्रयत्नतः ॥ सरहस्येप्रयत्नेननिषेव्यःसततंगिरौ ॥ ४१ ॥ पिनाकिनःप्रविष्टा
यांवक्तव्यमेत्वयानघे ॥ ततोहंसंविधास्यामियत्क्षमंतदनंतरम् ॥ ४२ ॥ इत्युक्तातांतथेत्युक्त्वाजगामसागिरिंशुभा ॥ उमापिपितुरुद्यानंजगामा
द्रिसुताद्भुतम् ॥ ४३ ॥ अंतरिक्षंसमाविश्यमेघमालाविलप्रभम् ॥ भूषणानिततोन्मस्यवृक्षवल्कलधारिणी ॥ ४४ ॥ ग्रीष्मेपंचाग्निसंतप्तावर्षा
सुचजलोषिता ॥ वन्याहारानिराहाराशुष्कस्थंडिलशायिनी ॥ ४५ ॥ एवंसाधयतीतत्रतपःसाचव्यवस्थिता ॥ ज्ञात्वागतांगिरिसुतांदैत्यस्तत्रांतरेव
ली ॥ ४६ ॥ अंधकस्यसुतोदृष्टः पितुर्वधमनुस्मरन् ॥ देवान्सर्वान्विजित्याजौवकभ्रातारणोत्कटः ॥ ४७ ॥ आडिर्नामांतरप्रेक्षीसततंचंद्रमौलिनः ॥
आजगामामररिपुः पुरंत्रिपुरघातिनः ॥ ४८ ॥ सतत्रागत्यददृशेवीरकंद्वार्यवस्थितम् ॥ विचिंत्यसोपिचवरंदत्तंकमलयोनिना ॥ ४९ ॥ हतोकिलांधकेदैत्ये
गिरिशेनासुरद्विषा ॥ आडिश्चकारविपुलंतपःपरमदारुणम् ॥ ५० ॥ समागत्याब्रवीद्ब्रह्मातपसापरितोषितः ॥ किमाडेदानवश्रेष्ठतपसाप्राप्तुमिच्छसि ॥ ५१ ॥
ब्रह्माणमाहदैत्यस्तुनिर्मृत्युत्वमहंवृणे ॥ ब्रह्मोवाच ॥ जातानामिहसंसारेविनामृत्युंनयुज्यते ॥ ५२ ॥ यतस्ततोपिदैत्यैर्द्रमृत्युःप्राप्यश्शरीरिभिः ॥ इत्युक्तो
दैत्यसिंहस्तुप्रोवाचांबुजसंभवम् ॥ ५३ ॥ रूपस्यपरिवर्तोमेयदास्यात्पद्मसंभवा ॥ तदामृत्युर्ममभवेदन्यथात्वमरोस्म्यहम् ॥ ५४ ॥ इत्युक्तस्तुततोवाचतुष्टः
कमलसंभवः ॥ यदाद्वितीयोरूपस्यविवर्तस्तेभविष्यति ॥ ५५ ॥ तदातेभवितामृत्युरन्यथानभावष्यति ॥ इत्युक्तोमरतांमेनैदैत्यसूनुर्महाबलः ॥ ५६ ॥

तस्मिन्काले त्वसंस्मृत्यतद्रोधोपायमात्मनः ॥ प्रतिहर्तुर्दृष्टिपथे वीरकस्या भवंस्तदा ॥ ५७ ॥ भुजंगरूपीरंध्रेण प्रविवेश दृशः पथम् ॥ परिहृत्य गणेशस्य
 दानवोरौद्रदुर्जयः ॥ ५८ ॥ अलक्षितो गणेशेन प्रविश्याथ परांतनुम् ॥ भुजंगरूपं संत्यज्य जग्राह अथ महासुरः ॥ ५९ ॥ उमारूपं रमयितुं गिरिशं मूढचे-
 तनः ॥ कृत्वामायामयं रूपमप्रतर्क्य मनोहरम् ॥ ६० ॥ सर्वैरवयवैः पूर्णसर्वाभिज्ञानबुद्धितम् ॥ कृत्वा भगांतरे दंतं दैत्यो वज्रमयं दृढम् ॥ ६१ ॥ तीक्ष्णा-
 ग्रं बुद्धिमोहेन गिरिशं हंतुमुद्यतः ॥ कृत्वोमारूपं संस्थानं गतो दैत्यो हरांतिकम् ॥ ६२ ॥ पापोरम्या कृतिश्चित्रभूषणांबरसंयुतः ॥ तं दृष्ट्वा गिरिशस्तुष्टस्तमा-
 लिंग्य महासुरम् ॥ ६३ ॥ मन्यमानो गिरिसुतां सर्वैरवयवांतरैः ॥ अपृच्छत्साधुभावं ते गिरिपुत्रिन कृत्रिमम् ॥ ६४ ॥ यात्वं मदांशयं ज्ञात्वा प्राप्ते हवरवर्णि-
 नी ॥ त्वया विरहितं शून्यं मम स्थानं जगत्रयम् ॥ ६५ ॥ प्राप्ता प्रसन्नवदने युक्तमेवं विधत्वायि ॥ इत्युक्तो दानवेंद्रस्तुतं वभाषे स्मितंशनैः ॥ ६६ ॥ सचाबु-
 ध्यदभिज्ञानैः प्राह त्रिपुरघातिनम् ॥ ॥ दैत्य उवाच ॥ यातास्मितपसः कामाद्वरं लब्धुं हि माचलम् ॥ ६७ ॥ रतिश्च तत्र मे नाभूत्ततः प्राप्ता त्वदंतिकम् ॥
 इत्युक्तः शंकरः शंकां चित्ते प्राप्नो विचारयन् ॥ ६८ ॥ हृदयेन समाधाय देवः प्रहसिताननः ॥ कुपिता कुपितं बुद्ध्या प्रकृत्या च दृढव्रता ॥ ६९ ॥ अप्राप्तकामासं-
 प्राप्ता किमेतत्संविजानती ॥ इति चिंत्य हरस्तस्या अभिज्ञानं विचारयन् ॥ ७० ॥ नापश्यद्दामपार्श्वे तु तदंकं पद्मलक्षणम् ॥ लोम्नामावर्त रचितं ततो देवः
 पिनाकधृक् ॥ ७१ ॥ बुद्ध्या तां दानवीं मायामाकारं गृह्यंस्ततः ॥ मेद्रदंष्ट्रास्त्रमादाय दानवं तमसा दयत् ॥ ७२ ॥ नचाबुध्यत तद्वृत्तं वीरकोद्वाररक्षकः ॥
 कुसुमामोदिनं दृष्ट्वा स्त्रीरूपं दानवेश्वरम् ॥ ७३ ॥ दूतेन मारुतेनाशुबोधिता हिमशैलजा ॥ श्रुत्वा वायुमुखा देवी क्रोधरक्ता विलेक्षणा ॥ ७४ ॥ अपश्यद्भीरकं
 पुत्रं हृदये नैव दूयता ॥ ॥ देव्युवाच ॥ मातरं मां परित्यज्य यस्मात्वंस्नेहविकृबांम् ॥ ७५ ॥ विहिता वसरः स्त्रीणां शंकरस्य रहो विधौ ॥ तस्मात्ते
 मानुषेरूक्षा जडा हृदयवर्जिता ॥ ७६ ॥ गणेशाकारसदृशी शिलामाता भविष्यति ॥ निमित्त एष विख्यातो वीरकस्य सुतादरात् ॥ ७७ ॥ संभवे प्रक्रमे चैव विचि-
 त्राख्यानसंशयः ॥ एवमुत्सृष्टशपायां गिरिपुत्र्या मनंतरं ॥ ७८ ॥ निर्जगाम मुखाक्रोधः सिंहरूपी महाबलः ॥ स तु सिंहः करालास्यः सटाजटिलकं-
 धरः ॥ ७९ ॥ ऊर्ध्वं प्रोद्धूतलांगूलो दंष्ट्रोत्कटमुखावटः ॥ व्यादितास्यो लंबजिह्वः क्षामः कुक्षिबलादिषु ॥ ८० ॥ अस्यास्येव तितुं देवी व्यवस्थितवती तदा ॥
 ज्ञात्वामनोगतं तस्या भगवांश्चतुराननः ॥ ८१ ॥ आजगामाश्रमपदं संपदामाश्रयं यतः ॥ आगम्योवाच देवेशो गिरिजां स्पष्टया गिरा ॥ ८२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 किंपुनः प्राप्नुकामासि किमलभ्यं ददामिते ॥ विरम्यतामतिक्लेशात्तपसोऽस्मान्मदाज्ञया ॥ ८३ ॥ तच्छ्रुत्वा वाच गिरिजागुरोर्गौरवयंत्रितं ॥ वाक्यं
 वाचाहरोद्गीर्णवर्णनिर्गमवांछितं ॥ ८४ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ तपसा दुष्करेणाप्तः पतिर्वै शंकरो मया ॥ समांश्यामलवर्णैति बहुशः प्रोक्तवान् नरहः ॥ ८५ ॥

तस्मादहंकांचनाभवर्णातिन्नामसंयुता ॥ भर्तुर्भूतपतेरंगमेकतोनिर्विषंभवेत् ॥ ८६ ॥ तस्यास्तद्भाषितंश्रुत्वाप्रोवाचजगदीश्वरः ॥ एवंभवत्वंभूयश्चभर्तुर्दे
 हार्द्धचारिणी ॥ ८७ ॥ ततस्तत्याजतांकृष्णांफुल्लनीलोत्पलत्वचं ॥ त्वक्चसाप्यभवद्गीमाघंटाहस्तात्रिलोचना ॥ ८८ ॥ नानाभरणसंपूर्णापीतकौशेय
 धारिणी ॥ तामब्रवीत्ततोब्रह्मादेवीनीलांबुजत्विषं ॥ ८९ ॥ निशेभूधरजादेहसंपर्कात्वंमदाज्ञया ॥ संप्राप्ताकृतकृत्यत्वमेकानंशापुरोह्यसि ॥ ९० ॥ यए
 षसिंहःप्रोद्भूतोदेव्याःक्रोधाद्वरानने ॥ सतेस्तुवाहनंदेविकेतौचास्तुमहाबलः ॥ ९१ ॥ गच्छविंध्याचलंतत्रसुरकार्यैकरिष्यसि ॥ पंचालोनामयक्षोयंयक्ष
 लक्षपदानुगः ॥ ९२ ॥ दत्तस्तेकिंकरोदेविमयामायाशतैर्युतः ॥ इत्युक्त्वाकौशिकीदेवीविंध्यशैलंजगामह ॥ ९३ ॥ उमापिप्राप्तसंकल्पाजगामगिरिशां
 तिकं ॥ प्रविशंतीतुतांद्वारादपहृत्यसमाहितः ॥ ९४ ॥ रुरोधवीरकोदेवीहेमवेत्रलताधरः ॥ तामुवाचचकोपेनरूपेतुव्यभिचारिणीं ॥ ९५ ॥ प्रयोजनं
 नतेत्रास्तिगच्छयावन्नभक्ष्यसे ॥ देव्यारूपधरोदैत्योदेवंचिंतुमागतः ॥ ९६ ॥ प्रविष्टोनचदृष्टोसौसचदेवेनघातितः ॥ घातितेचाहमाज्ञतोनीलकं
 ठेनकोपिना ॥ ९७ ॥ द्वारेत्वनवधानंतेयस्मात्पश्यामिवैततः ॥ भविष्यसिनमेद्रास्थोवर्षपूगाननेकशः ॥ ९८ ॥ अतस्तेनात्रदास्यामिप्रवेशं
 गम्यतांद्रुतम् ॥ एकांमुक्त्वागिरिसुतांमातरंस्नेहवत्सलाम् ॥ ९९ ॥ प्रवेशंलभतेनान्यानारीकमललोचने ॥ इत्युक्त्वातुतदादेवीचिंतमायासचेत
 सा ॥ १०० ॥ नारीनैवसदैत्योवायुर्मैयामभाषत ॥ वृथैववीरकइशातोमयाक्रोधपरीतया ॥ १०१ ॥ अकार्यंक्रियतेमूढैःप्रायःक्रोधसमन्वितैः ॥
 क्रोधेननश्यतेकीर्तिःक्रोधोहंतिस्थिरांश्रियम् ॥ २ ॥ अपरिच्छिन्नतत्त्वार्थापुत्रंशापितवत्यहं ॥ विपरीतार्थबुद्धीनांसुलभोविपदागमः ॥ ३ ॥ संचित्यै
 वमुवाचेदंवीरकंप्रतिशैलजा ॥ सज्जलजाविकारेणवदनेनाम्बुजत्विषा ॥ ४ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ अहंवीरकतेमातानतेस्तुमनसोभ्रमः ॥ शंकरस्या
 स्मिदयितासुतातुहिनभूभृतः ॥ ५ ॥ ममगात्रच्छविभ्रांत्यामाशंकांपुत्रधारय ॥ तुष्टेनगौरतादत्ताममेयंपद्मजन्मना ॥ ६ ॥ मयाशतोस्यविदिते
 वृत्तांतैदैत्यनिर्मिते ॥ ज्ञात्वानारीप्रवेशंतुशंकरेरहसिस्थिते ॥ ७ ॥ ननिवर्तयितुंशक्यःशापःकिंतुब्रवीमिते ॥ शीघ्रमेष्यसिमानुष्यात्सर्वकाम
 समान्वितः ॥ ८ ॥ शिरसातुततोवंध्यमातरंपूर्णमानसः ॥ उवाचसाध्वींपूर्णैन्दुद्युतितुहिनशैलजां ॥ ९ ॥ वीरकउवाच ॥ नतसुरासुरमौलिलसन्म
 णिप्रवरकांतिकरालिनखाङ्गिके ॥ नगसुतेशरणागतवत्सलेनवनमोवनतार्त्तिविनाशिनि ॥ ११० ॥ तपनमंडलमंडितकंधरेपृथुसुवर्णनगद्युतिहा
 रिके ॥ विषमभंगविषंगमभीषितोगिरिसुतेभवतीमहमाश्रये ॥ ११ ॥ जगतिकाप्रणताभिमताददौज्ञादितिसिद्धिमृतेभवतीयथा ॥ जगतिकां
 प्रणमेच्छशिशोखरोभुवनभृन्मुनयोभवतीयथा ॥ १२ ॥ विमलयोगविनिर्मितदुर्जयेसुतनुतुल्यमहेश्वरमंडली ॥ विदलितांधकबांधवसंहतिःसुरवरैःप्रथमं

त्वमभिष्टुता ॥११३॥ सितसटापटलोद्धतकंधराभवमहामृगराजरयस्थिता ॥ विमलशक्तिमुखानलपिंगलायतभुजौघनिपिष्टमहासुरा ॥१४॥ निगदिताभुव
 नैरतिचंडिकाजननिशुंभनिशुंभनिषूदिनी ॥ प्रणतचितितदाभवदानवप्रशमनैकरतिस्तरसाभुवि ॥ १५ ॥ वियतिवायुपथेज्वलनाकुलेवनितलेतवदे
 विचयद्वयः ॥ तदजितेप्रतिमेप्रणमाम्यहंभुवनभाविनितेभववल्लभे ॥१६॥ जलधयोललितोद्धतवीचयोहुतवहोद्युतिदग्धचराचरः ॥ फणसहस्रभृतश्चभुजं
 गमास्त्वमभिधास्यसिमामभयंकरा ॥ १७ ॥ भगवतिस्थिरभक्तजनाश्रयेप्रतिगतोभवतीचरणाश्रयं ॥ करणजातमिहास्तुममाद्यवैतवविलासमुखा
 नुभवास्यदम् ॥१८॥ सुप्रसन्नाततोदेवीवीरकस्योतिसंस्तुता ॥ प्रविवेशशुभंभर्तुर्भुवनंभूधरात्मजा ॥१९॥ द्वास्थोपिवीरकोदेवान्हरदर्शनकांक्षिणः ॥ व्यसर्ज
 यत्स्वकानेवगृहानादरपूर्वकं ॥२०॥ नास्त्यत्रावसरोदेवादेव्याःसहवृषाकपिः ॥ निभृतःक्रीडतीत्युक्ताययुस्तेचयथागतं ॥ २१ ॥ गतेवर्षसहस्रेतुदेवास्त्वरि
 तमानसाः ॥ ज्वलनंचोदयामासुर्जातुंशंकरचेष्टितं ॥ २२ ॥ प्रविश्यपक्षिरंध्रेणशुकरूपीहुताशनः ॥ ददर्शशयनेसर्वरतौगिरिजयासह ॥ २३ ॥ ददर्शतंच
 देवेशोहुताशंशुकरूपिणं ॥ तमुवाचमहादेवःकिंचित्कोपसमन्वितः ॥ २४ ॥ शर्वउवाच ॥ निषिक्तमर्धदेव्यामैवीर्यचशुकविग्रह ॥ लज्जयाविरतिश्चास्य
 त्वमर्धपिबपावक ॥२५॥ यस्मात्तुत्त्वत्कृतेविघ्नंतस्मात्त्वय्युपपद्यते ॥ इत्युक्तःप्राञ्जलिर्वह्निरपिबद्धीर्यमाहितं ॥२६॥ तेनापुतास्ततोदेवास्तन्मुखाऋभवोयतः ॥
 विपाट्यजठरंतेषांवीर्यमाहेश्वरंततः ॥ २७ ॥ निष्क्रान्तंतमेमाभं विततेशंकराश्रमे ॥ तस्मिन्सरोमहज्जातंविमलंबहुयोजनं ॥ २८ ॥ प्रोत्फुल्लहेमकमलं
 नानाविहगनादितम् ॥ तच्छ्रुत्वातुसरोदेवीजातंहेममहांबुजम् ॥ २९ ॥ जगामकौतुकाविष्टातत्सरःकनकांबुजम् ॥ तत्रकृत्वाजलक्रीडांतदब्जकृ
 तशेखरा ॥ १३० ॥ उपविष्टाततस्तस्यतीरेदेवीसखीवृता ॥ पातुकामाचतत्तोयंस्वादुनिर्मलपंकजम् ॥ ३१ ॥ अपश्यत्कृत्तिकास्तास्सषडर्कद्युति
 सन्निभाः ॥ पद्मपत्रेतुतद्वारिगृहीत्वाप्रस्थितागृहम् ॥ ३२ ॥ हर्षात्सोवाचपास्यामिपद्मपत्रेस्थितंपयः ॥ ततःस्ताञ्जुखिलाःकृत्तिकाहिमशै
 लजाम् ॥ ३३ ॥ कृत्तिकाञ्जुः ॥ दास्यामोदयितेगर्भेसंभूतोयोभविष्यति ॥ सोस्माकमपिपुत्रःस्यादस्मन्नाताचवृत्तिमान् ॥३४॥ त्रिषुलोकेषुविख्यातः
 सर्वेष्वपिशुभानने ॥ हत्युक्तोवाचगिरिजाकथंमद्वात्रसंभवैः ॥ ३५ ॥ सर्वैरवयवैर्युक्तोभवतीभ्यःसुतोभवेत् ॥ ततस्तांकृत्तिकाञ्जुर्विधास्या
 मोस्यवैवयम् ॥ ३६ ॥ उत्तमान्युत्तमांगानियद्येवंतुभविष्यति ॥ उक्तावैशैलजाप्राहभवत्वेवमनिदिताः ॥ ३७ ॥ ततस्तुहर्षसंपूर्णाःपद्मपत्रस्थितंपयः ॥
 तस्यैददुस्तयाचापितत्पीतंक्रमशोजलम् ॥ ३८ ॥ पीतेतुसलिलेचैवतस्मिन्नेवक्षणेवरः ॥ विपाट्यदेव्याश्चततोदक्षिणंकुक्षिमुद्गतः ॥ ३९ ॥ निश्चक्रामा
 द्रुतोबालोरोगशोकविनाशनः ॥ प्रभाकरकरवातप्रकारप्रकरप्रभुः ॥ १४० ॥ गृहीतनिर्मलोदग्रशक्तिशूलांकुशोनलः ॥ दीप्तोमारयितुंदेत्यानु

त्थितः कनकच्छविः ॥ ४१ ॥ एतस्मात्कारणादेव कुमारश्चापि सो भवत् ॥ वामं विदार्य निष्क्रान्तस्ततो देव्याः पुनः शिशुः ॥ ४२ ॥ स्कंदो थवदनाद्ब्रह्मेः शुभ्रा
त्पद्मदं नोरिहा ॥ कृत्तिकासलिलादेवशाखाभिः सविशेषतः ॥ ४३ ॥ शाखाः शिवाः समाख्याताः षट्सुवक्त्रेषु विस्तृताः ॥ यतस्ततो विशाखो सौख्यातो लोके
षु षण्मुखः ॥ ४४ ॥ स्कंदो विशाखः षड्भुजः कार्तिकेयश्च विश्रुतः ॥ पक्षे चैत्रस्य बहुले पंचदश्यां महाबलौ ॥ ४५ ॥ संभूतावर्कसदृशौ विशाले
शरकानने ॥ सिते पक्षे तु पंचम्यां तथैतौ पावकानलौ ॥ ४६ ॥ बालकाभ्यां च कारैकं संध्यायामेव भूतये ॥ तस्यामेव ततः षष्ठ्यामभिषिक्तो गुहः
प्रभुः ॥ ४७ ॥ सर्वैरमरसंघातैर्ब्रह्मोपेन्द्रैर्द्रुमास्करैः ॥ गंधमाल्यैः शुभैः धूपैस्तथा क्रीडनकैरपि ॥ ४८ ॥ छत्रैश्चामरजालैश्च भूषणैश्च विलेपनैः ॥ अभिषिक्तो
विधानेन यथावत् षण्मुखः प्रभुः ॥ ४९ ॥ सुतामस्मै ददौ शक्रो देवसेनेति विश्रुताम् ॥ पन्त्यर्थं देवदेवेशो ददौ विष्णुरथा युधम् ॥ १५० ॥ यक्षाणां दशलक्षाणि
ददावस्य धनाधिपः ॥ ददौ हुताशनस्तेजो ददौ वायुश्च वाहनम् ॥ ५१ ॥ ददौ क्रीडनकं त्वष्टा कुक्कुटं कामरूपिणम् ॥ एवं सुरास्तु ते सर्वे परिवारमनन्त
कम् ॥ ५२ ॥ ददुर्मुदितचेतस्काः स्कंदाय दित्यवर्चसे ॥ जानुभ्यामवनौ स्थित्वा सुरसंघास्तमस्तुवन् ॥ ५३ ॥ स्तोत्रेणानेन वरदं षण्मुखं मुख्यशः सुराः ॥
॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ नमः कुमाराय महाप्रभाय स्कंदाय चास्कंदितदानवाय ॥ ५४ ॥ नवार्कबिम्बप्रतिमप्रभावनमोस्तु गुह्याय गुहाय तुभ्यम् ॥ न
मोस्तु ते लोकभयापहाय नमोस्तु ते लोककृपापराय ॥ ५५ ॥ नमो विशालामललोचनाय नमो विशाखाय महाव्रताय ॥ नमो नमस्तेस्तुरणोत्कटाय न
मोमयूरोज्ज्वलवाहनाय ॥ ५६ ॥ नमोस्तु केयूरधराय तुभ्यं नमो धृतोदग्रपताकिनेते ॥ नमः प्रभावप्रणताय तेस्तु नमोऽस्तु घंटाधरधैर्यशालिने ॥ ५७ ॥
कुमार उवाच ॥ ॥ कंवः कामं प्रयच्छामि भवं तो ब्रूत निर्वृताः ॥ यद्यप्यसाध्यं कृत्यं नो हृदये चिंतितं चिरम् ॥ ५८ ॥ इत्युक्तास्तु सुरास्तेन प्रोचुः प्रणत
मौलयः ॥ सर्व एव महात्मानं गुहं मुदितमानसाः ॥ ५९ ॥ दैत्येन्द्रस्तारको नाम सर्वा मरकुलांतकृत् ॥ बलवान् दुर्जयस्तीक्ष्णो दुराचारोतिको
पनः ॥ १६० ॥ तमेव जहि दुर्धर्ष दैत्यं सर्वविनाशनम् ॥ उपस्थितः कृत्यशेषो ह्यस्माकं च भयावहः ॥ ६१ ॥ हिरण्यकशिपुश्चोग्रो ह्यवध्यो देवतागणैः ॥
यज्ञघ्नः पापकर्मावैयेन ब्रह्मापितापितः ॥ ६२ ॥ एतौ हरस्वभद्रं ते तावकं च महाबलम् ॥ एवमुक्तस्तथेत्युक्त्वा सर्वा मरपदानुगः ॥ ६३ ॥ जगाम जगतां नाथ
स्तूयमानो मरेश्वरैः ॥ तारकस्य वधार्थाय जगतां कंटकस्य च ॥ ६४ ॥ ततश्च प्रेषयामास शक्रो गुहसमाश्रयः ॥ दूतं दानवसिंहस्य परुषाक्षरवां
दिनम् ॥ ६५ ॥ स तु गत्वा ब्रवीद्वैत्यमभयोभीमदर्शनम् ॥ दूत उवाच ॥ शक्रस्त्वामाह देवेशो दैत्यकेतुं दिवस्पतिः ॥ ६६ ॥ तारकासुरतच्छत्तयाघटय
स्वयथेच्छया ॥ यज्जगज्ज्वलनो दीपिं किलिषं च त्वया कृतम् ॥ ६७ ॥ तस्याहं सादकस्ते घराजास्मि भुवनत्रये ॥ श्रुत्वैतदद्भुतं वाक्यं कोपसं

रक्तलोचनः ॥ ६८ ॥ उवाचदूतं दुष्टात्मानं प्रप्रायविभूतिकः ॥ ॥ तारक उवाच ॥ दृष्टं तेषौ रूषं शक्रशतशोथमहारणे ॥ ६९ ॥ निस्त्रपत्वा त्रतेशांति
 विद्यते शक्रदुर्मते ॥ एवमुक्ते गते दूते चिंतयामास दानवः ॥ ७० ॥ नालब्धसंश्रयश्चक्रो वक्तुमेवमिहार्हति ॥ जातः स्कंदो धुना शक्राज्जायते स
 मुपाश्रयात् ॥ ७१ ॥ निमित्तौ पांस्तदा दुष्टान्सोपश्यन्नाशवेदिनः ॥ पांसुवर्षमसृक्पातंगगनादवनीतले ॥ ७२ ॥ वामनेत्रप्रकंपंचवक्रशोषमनोमय
 म् ॥ स्वकानां वक्रपद्मानां म्लानतां च व्यलोकयत् ॥ ७३ ॥ दुष्टांश्च प्राणिनो रौद्रान्सोपश्यदुष्टवादिनः ॥ तदचित्यैव दितिजोन्यस्तचित्तो भ
 वत्क्षणात् ॥ ७४ ॥ यावद्भुजघटाघंटाघनत्काररवोत्कटाम् ॥ तद्वत्तुरंगसंघातहेषोत्साहविभूषिताम् ॥ ७५ ॥ सैन्यैस्सेनान्तरोदग्रध्वजराजैर्विराजिताम् ॥
 विमानैश्चाद्भुताकारैश्चलितामलचामरैः ॥ ७६ ॥ विभूषणपिण्डांचकिन्नरोद्गीतनादिताम् ॥ नानानाकतरूत्फुल्लकुसुमापीडधारिणीम् ॥ ७७ ॥
 विशोकास्त्रपरिस्फारचर्मनीर्मलदर्शिनीं ॥ विद्युत्पुष्टद्युतिधरां नानावाद्यविनादिताम् ॥ ७८ ॥ सेनां नाकसदा दैत्यः प्रासादस्थो व्यलोकयत् ॥
 संचिंतयामास तदा किंचिद्विभ्रांतमानसः ॥ ७९ ॥ अपूर्वः को भवेद्योद्धायो मयानविनिर्जितः ॥ ततश्चिताकुलो दैत्यः शुश्राव कटुकाक्षरम् ॥ सिद्धवं
 दिभिरुद्घुष्टमिदं हृदयदारुणम् ॥ ८० ॥ जयातुलशक्तिदीधितिपंजरभुजदंडप्रचंडतररभससुरवदनकुमुदविकासनविलासनेत्रकुमारवर ॥
 ॥ ८१ ॥ जयदितिजकुलमहोदधिबडवानलमधुरमयूररथसुरमकुटकोटिकुंचितचरणनखांकुरमहासेन ॥ ८२ ॥ जयचलितललितचूडाक
 लापनवविमलकमलदंडकांतदैत्येशवंशदुःसहदावानल ॥ ८३ ॥ जयविशाखविभोजयबालसप्तवासरभुवनालिशोकशमनजयसकललोकदि
 तिसुतधुरंधरनाशकस्कंद ॥ ८४ ॥ श्रुत्वैतत्तारकः सर्वमुद्घुष्टदेववंदिभिः ॥ सस्मारब्रह्मणो वाक्यं वधं बालादुपस्थितं ॥ ८५ ॥ स्मृत्वा धर्मौ
 वविध्वंसी सदावीरपदानुगः ॥ मंदिरात्रिर्जगामाशुशोकग्रस्तेन चेतसा ॥ ८६ ॥ कालनेमिमुखा दैत्याः संत्रस्ताभ्रांतचेतसः ॥ स्वेष्वनीकेषु च त
 दात्वरविस्मितचेतसः ॥ ८७ ॥ हिरण्यकशिपुः प्राह दानवानां धुरंधरः ॥ त्रपाकरं भवेन्मह्यं बालस्यास्य पलायनम् ॥ ८८ ॥ यद्यहं हंत वेयामिसोपिवै
 कमलाश्रितः ॥ हत्वा हं बालकं चैनंदुःस्पर्शः स्यामकारणं ॥ ८९ ॥ यातधावतगृहीतयोजयध्वं वरूथिनीम् ॥ कुमारं तारको दृष्ट्वा बभाषे भीषणाकृतिः ॥ ९० ॥
 किं बालयोद्धुकामोसि क्रीडकंदुकलीलया ॥ येनातपोनिमृष्टस्ते सत्संगरविभाषक ॥ ९१ ॥ बालत्वादथ ते बुद्धिरेवं स्वल्पार्थदर्शिनी ॥ कुमारोपितमग्रस्थं
 बभाषे हर्षवत्तमं ॥ ९२ ॥ शृणु तारकशास्त्रार्थं इह नैव निरूप्यते ॥ शस्त्रैरथानदृश्यं ते समरे निर्भरं भये ॥ ९३ ॥ शिशुत्वं मावमं स्थामो शिशुः कष्टो भुजंगमः ॥
 दुष्प्रेक्षो भास्करो बालस्तथा हं दुर्जयः शिशुः ॥ ९४ ॥ अल्पाक्षरो नमंत्रः किं सस्फुरो दैत्यदृश्यते ॥ कुमारे प्रोक्तवत्येवं दैत्यश्चिक्षेप मुद्गरं ॥ ९५ ॥ कुमारस्तं

निरासोग्रंचक्रणामोघवर्चसा ॥ ततश्चिक्षेपदैत्येन्द्रोभिदिपालमयोमयं ॥ ९६ ॥ करेणतंचजग्राहकार्तिकेयोमरारिहा ॥ गदांसुमोचदैत्यायसमुत्थायखरस्व
 नाम् ॥ ९७ ॥ तयाहतस्ततोदैत्यश्चकम्पेचलराडिव ॥ मेनेचदुर्जयदैत्यस्तदाबालंसुदुःसहं ॥ ९८ ॥ चिंतयामासबुद्ध्यावैप्रातःकालोनसंशयः ॥ कंपितं
 चसमालोक्यकालनेमिपुरोगमाः ॥ १९९ ॥ सर्वदैत्यैश्चराजघ्नुःकुमारंरणदारुणं ॥ सतैःप्रहारैरस्पृष्टस्तथाक्लेशैर्महाद्युतिः ॥ २०० ॥ सवालोलिभिर्वैरैर्युध्य
 दानवैरणे ॥ रणशौण्डाश्चदैत्येन्द्राःपुनर्जघ्नुःशिलीमुखैः ॥ १ ॥ कुमारंसमरेदैत्याबलिनोदेवकंटकाः ॥ कुमारस्यव्यथानाभूदैत्यास्त्रनिहतस्यतु ॥ २ ॥ प्राणां
 तकरणंजातंदेवानांदानवाहवं ॥ देवान्निपीडितान्हृष्टाकुमारःकोपमाविशत् ॥ ३ ॥ ततोस्त्रैर्दारयामासदानावानामनीकिनीम् ॥ तैरस्त्रैर्निष्प्रतीकारैस्ता
 डितास्सुरकंटकाः ॥ ४ ॥ कालनेमिमुखाःसर्वैरणेह्यासन्पराङ्मुखाः ॥ विद्रुतेषुचदैत्येषुप्रहतेषुसमततः ॥ ५ ॥ किन्नरोद्गारगीतैश्चहास्यसन्त्यस्तचेतनः ॥ जघ्रेकु
 मारंगदयानिष्टतकनकत्विषा ॥ ६ ॥ शरैर्मयूरंचित्रैश्चचकारविमुखंरणे ॥ हृष्टापराङ्मुखोदेवोमुत्तरक्तंस्ववाहनम् ॥ ७ ॥ जग्राहशक्तिविमलंरणेकनकभूष
 णाम् ॥ बाहुनाहेमकेयूररुचिरेणषडाननः ॥ ८ ॥ ततोब्रवीन्महासेनस्तारकंदानवाधिपम् ॥ तिष्ठतिष्ठसुदुर्बुद्धेयमलोकंवलोकय ॥ ९ ॥ हतो
 ह्यसिमयाशक्त्यास्मरस्वंदैत्यचोष्टितम् ॥ इत्युक्त्वातुततः शक्तिमुमोचदितिजंप्रति ॥ १० ॥ साकुमारभुजोत्सृष्टातत्केयूररवानुगा ॥ बिभेददैत्यहृदयं
 वज्रशैलेंद्रकर्कशम् ॥ ११ ॥ गतासुःसपपातोर्व्याप्रलयेभूधरोयथा ॥ विकीर्णमकुटोष्णीषोविस्रस्ताखिलभूषणः ॥ १२ ॥ तस्मिन्विनिहतेदैत्येदा
 नवानांधुरंधरे ॥ नाभूत्कश्चित्तदादुःखीनरकेष्वपिपापकृत् ॥ १३ ॥ स्तुवंतःषण्मुखंदेवाःप्राक्रीडन्नागतस्मिताः ॥ जग्मुःस्वानेवभुवनान्निरस्यासं
 स्तथोत्सुकाः ॥ १४ ॥ ददुश्चापिवरंसर्वेदेवाश्चषण्मुखंप्रति ॥ तुष्टाःसंप्राप्तसर्वार्थास्सहसिद्धैस्तपोधनैः ॥ १५ ॥ देवाञ्जुः ॥ यःपठेत्स्कंदसंवांकाथा
 मेतांमहामतिः ॥ शृणुयाच्छ्रावयेद्वापिसभवेत्कीर्तिमान्नरः ॥ १६ ॥ ब्रह्मायुःसुभगःश्रीमान्कीर्तिमान्शुभदर्शनः ॥ भूतेभ्योनिर्भयश्चापिसर्वदुःख
 विवर्जितः ॥ १७ ॥ संध्यामुपास्ययःपूर्वास्कंदस्यचरितंपठेत् ॥ सयुक्तःकिन्नरैःसर्वैर्महाधनपतिर्भवेत् ॥ १८ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणेप्रथमेसृष्टि
 खंडेकुमारसंभवतारकवधौनामचतुश्चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ भीष्मउवाच ॥ इदानींश्रोतुमिच्छामिहिरण्यकशिपोर्वधम् ॥ नरसिंहस्यमाहात्म्यं
 तथापापविनाशनम् ॥ १ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ पुराकृतयुगेराजन्हिरण्यकशिपुःप्रभुः ॥ दैत्यानामादिपुरुषश्चकारसुमहत्तपः ॥ २ ॥ दशवर्षसहस्रा
 णिदशवर्षशतानिच ॥ जलवासीसमभवत्स्नानमौनधृतव्रतः ॥ ३ ॥ वृतःशमदमाभ्यांचब्रह्मचर्येणचैवहि ॥ ब्रह्माप्रीतोभवत्तस्यतपसानियमेनच ॥ ४ ॥
 ततः स्वयंभूर्भगवान्स्वयमागत्यतत्रहि ॥ विमानेनार्कवर्णेनहंसयुक्तेनभास्वता ॥ ५ ॥ आदित्यैर्वसुभिःसाध्यैर्मरुद्भिर्देवतैस्सह ॥ रुद्रैर्विश्वसहायैश्चयक्ष

राक्षसपन्नगैः ॥ ६ ॥ दिग्भिश्चैव विदिग्भिश्च नदीभिः सागरैस्तथा ॥ नक्षत्रैश्च मुहूर्तैश्च खचरैश्च महाग्रहैः ॥ ७ ॥ देवैर्ब्रह्मर्षिभिः सार्द्धा सिद्धैः सप्तर्षिभिस्तथा ॥ राजर्षिभिः पुण्यकृद्भिर्गन्धर्वाप्सरसांगणैः ॥ ८ ॥ चराचरगुरुः श्रीमान् वृतः सर्वैर्दिवौकसैः ॥ ब्रह्मा ब्रह्मविदां श्रेष्ठो दैत्यं वचनमब्रवीत् ॥ ९ ॥ प्रीतोऽस्मितवभक्तस्य तपसानेन सुव्रत ॥ वरं वरय भद्रं ते यथेष्टं काममाप्नुहि ॥ १० ॥ हिरण्यकशिपुरुवाच ॥ न देवासुरगन्धर्वानय क्षोरगराक्षसाः ॥ न मानुषाः पिशाचाश्च हन्युर्मा देवसत्तम ॥ ११ ॥ ऋषयो मानवाः शापैर्न शपेयुः पितामह ॥ यदि मे भगवान् प्रीतो वर एष वृत्तो मया ॥ १२ ॥ न शस्त्रेण न चास्त्रेण गिरिणा पादपेन वा ॥ न शुष्केण न चार्द्रेण न स्याच्चान्येन मे वधः ॥ १३ ॥ भवेयमहमेवार्कः सोमो वायुर्हुताशनः ॥ सलिलं चांत रिक्षं च नक्षत्राणि दिशो दश ॥ १४ ॥ अहं क्रोधश्च कामश्च वरुणो वासवो यमः ॥ धनदश्च धनाध्यक्षो यक्षः किंपुरुषाधिपः ॥ १५ ॥ ब्रह्मो वाच ॥ एष दिव्यो वरस्तात मया दत्तस्तवाद्भुतः ॥ सर्वकामप्रदो वत्स प्राप्स्यसि त्वं न संशयः ॥ १६ ॥ एवमुक्त्वा स भगवान् जगामाकाशमवेहि ॥ वैराजं ब्रह्म सदनं ब्रह्मर्षिगणसेवितम् ॥ १७ ॥ ततो देवाश्च गन्धर्वाः ऋषिभिः सह चारणाः ॥ वरप्रदानं श्रुत्वैव पितामहमुपस्थिताः ॥ १८ ॥ देवा ऊचुः ॥ वरप्रदानाद्भगवन्वधिष्यति स नो सुरः ॥ तत्प्रसादश्च भगवन्वधोऽप्यस्य विचिंत्यताम् ॥ १९ ॥ भगवान्सर्वभूतानामादिकर्ता स्वयं प्रभुः ॥ स्रष्टा च हव्यकव्यानामव्यक्तप्रकृतिः परः ॥ २० ॥ सर्वलोकहितं वाक्यं श्रुत्वा देवः प्रजापतिः ॥ आश्वासयामास तदा सुशीतैर्वचनां बुभिः ॥ २१ ॥ अवश्यं त्रिदशानेन प्राप्तव्यं तपसःफलं ॥ तपसोऽन्ते स्य भगवान्वधं विष्णुः करिष्यति ॥ २२ ॥ तच्छ्रुत्वा विबुधा वाक्यं सर्वे पंकजजान नात् ॥ स्वानि स्थानानि दिव्यानि विप्रजग्मुर्मुदान्विताः ॥ २३ ॥ लब्धमात्रे वरे सोऽथ प्रजास्सर्वा अबाधत ॥ हिरण्यकशिपुर्दैत्या वरदानेन गर्वितः ॥ २४ ॥ आश्रमेषु महाभागान्मुनीन् चैशंसितव्रतान् ॥ सत्यधर्मपरान् दान्तान् धर्षयामास दानवः ॥ २५ ॥ देवांस्त्रिभुवनस्थांश्च पराजित्य महासुरः ॥ त्रैलोक्यं वशमानी यस्वर्गे वसति दानवः ॥ २६ ॥ यदा वरमदोत्सिक्तश्चोदितः कालधर्मिणा ॥ यज्ञियान् करोद्दैत्या न यज्ञीयांश्च दैवतान् ॥ २७ ॥ तथा दैत्याश्च साध्याश्च विश्वे च वसवस्तथा ॥ रुद्रा देवगणायक्षा देवद्विजमहर्षयः ॥ २८ ॥ शरण्यं शरणं विष्णुमुपतस्थुर्महाबलम् ॥ देवदेवं यज्ञमयं वासुदेवं सनातनम् ॥ २९ ॥ देवा ऊचुः ॥ नारायणमहाभाग देवास्त्वां शरणं गताः ॥ त्रायस्व जहि दैत्यैर्द्रं हिरण्यकशिपुं प्रभो ॥ ३० ॥ त्वं हि नः परमो दाता त्वं हि नः परमो गुरुः ॥ त्वं हि नः परमो देवो ब्रह्मादीनां सुरोत्तमः ॥ ३१ ॥ विष्णुरुवाच ॥ भयं त्यजद्धममरा अभयं वोददाम्यहम् ॥ तथैव त्रिदिवं देवाः प्रतिपद्यत माचिरम् ॥ ३२ ॥ एनं हि सगणं दैत्यं वरदानेन गर्वितम् ॥ अवध्यममरेद्राणां दानवेर्द्रं निहन्म्यहम् ॥ ३३ ॥ एवमुक्त्वा तु भगवान् विश्वपो विष्णुरव्ययः ॥ हिरण्यकशिपुस्थानं जगा

महरिरीश्वरः ॥३४॥ तेजसाभास्काराकारःशशीकांत्येवचापरः ॥ नरस्यकृत्वार्धतनुंसिंहस्यार्द्धतनुंतथा ॥ ३५ ॥ नारसिंहेनवपुपापाणिसंगृह्यपाणिना ॥
ततोददर्शविस्तीर्णादिव्यांरम्यामनोरमाम् ॥ ३६ ॥ सर्वकामयुतांशुभ्रांहिरण्यकशिपोःसभाम् ॥ विस्तीर्णायोजनशतंशतमध्यर्द्धमायताम् ॥ ३७ ॥ वैहाय
सीकामगमांपंचयोजनमुच्छ्रिताम् ॥ जराशोकक्षमापेतानिष्प्रकम्प्यांशिवांसुखाम् ॥ ३८ ॥ वेष्मासनवतीरम्यांज्वलंतीमिवतेजसा ॥ अंतःसलिलसं
युक्तांविहितांविश्वकर्मणा ॥ ३९ ॥ दिव्यवर्णमयैर्वृक्षैःफलपुष्पप्रदैर्युताम् ॥ नीलपीतासितश्यामैःश्वेतैर्लोहितकैरपि ॥ ४० ॥ अवदातैस्तथागुल्मैरक्त
मंजरिधारिभिः ॥ सिताभ्रघनसंकाशांप्रवृत्तींचददर्शसः ॥ ४१ ॥ रश्मिमतीस्वभावेनदिव्यगंधमनोरमा ॥ सुसुखानचदुःखासानशीतानच
घर्मदा ॥ ४२ ॥ नक्षुत्पिपासेष्टानिवाप्राप्यतांप्राप्नुवंतिते ॥ नानारूपैरूपकृतासुचित्रैश्चसुभास्वरैः ॥ ४३ ॥ अतिचंद्रातिसूर्यातिशिखि
कान्तिस्वयंप्रभा ॥ दीप्यतेनाकपृष्ठस्थाभासयंतीविभासुरा ॥ ४४ ॥ सर्वैचकाशिरेतस्यांसुदिताश्चैवमानुषाः ॥ रसवच्चप्रभूतंचभक्ष्यभोज्यान्नमुत्तमं ॥ ४५ ॥
पुण्यगंधास्रजश्चापिनित्यकालफलाद्गुमाः ॥ उष्णेशीतानितोयानिशीतेचोष्णानिसंतिवै ॥ ४६ ॥ पुष्पिताग्रान्महाशाखान्प्रवालांकुरधारिणः ॥
लतावितानसंछन्नान्कल्पानैक्षिष्टसप्रभुः ॥ ४७ ॥ गंधवंतिचपुष्पाणिरसवंतिफलानिच ॥ तानिशीतानिचोष्णानितत्रतत्रसरांसिच ॥ ४८ ॥ अपश्य
द्रूपतीर्थानिसभायांतस्यसप्रभुः ॥ नलिनैःपुंडरीकैश्चशतपत्रैःसुगंधिभिः ॥ ४९ ॥ रक्तैःकुवलयैश्चैवकलहारैरुत्पलैस्तथा ॥ नानाश्चर्यसमोपेतैःपुष्पैरन्यै
श्चसुप्रियैः ॥ ५० ॥ कारुण्डवैश्चक्रवाकैःसारसैःकुररैरपि ॥ विमलस्फटिकाभानिपांडुरच्छदनैर्द्विजैः ॥ ५१ ॥ बहुहंसोपगीतानिसारसानारुतानिच ॥ गंधयुक्ता
लतास्तत्रपुष्पमंजरिधारिणीः ॥ ५२ ॥ दृष्टवान्भगवान्हृष्टःखदिरान्वेतसार्जुनान् ॥ चूतानिम्बानागवृक्षाःकदंबावकुलाधवाः ॥ ५३ ॥ प्रियंगवःपाटलाख्याः
शाल्मल्यस्सहरिद्रवाः ॥ शालास्तालास्तमालाश्चश्वंपकाश्चमनोरमाः ॥ ५४ ॥ तथैवान्येव्यराजंतसभायांपुष्पिताद्गुमाः ॥ एलाककुभकंकोललवली
कर्णपूरकाः ॥ ५५ ॥ मधुकाःकोविदाराश्चबहुतालसमुच्छ्रयाः ॥ अंजनाशोकपर्णासावहवश्चित्रकाद्गुमाः ॥ ५६ ॥ वरुणाश्चपलाशाश्चापनसास्सहचंदनैः ॥
नीलास्सुमनसश्चैवनीपाश्चाश्चत्थतिंदुकाः ॥ ५७ ॥ पारिजाताश्चतरवोमल्लिकाभद्रदारवः ॥ अटरूपाःपीलुकाश्चतथाचैवैलवालुकाः ॥ ५८ ॥ मंदारकाःकुरवका
पुत्रागाःकुटजास्तथा ॥ रक्ताःकुरवकाश्चैवनीलाश्चागरुभिःसह ॥ ५९ ॥ किंशुकाश्चैवभव्याश्चदाडिमाबीजपूरकाः ॥ कालेयकादुकूलाश्चहिगवस्तै
लवर्तिकाः ॥ ६० ॥ खर्जूरानालिकेराश्चहरीतकमधूककाः ॥ सप्तपर्णाश्चविल्वाश्चसयावाश्चशरावताः ॥ ६१ ॥ असनाश्चतमालाश्चनानागुल्मसमावृताः ॥
लताश्चविविधाकाराःपुष्पपत्रफलोपगाः ॥ ६२ ॥ एतेचान्येचबहवस्तत्रकाननजाद्गुमाः ॥ नानापुष्पफलोपेताव्यराजंतसमंततः ॥ ६३ ॥ चकोराः

शतपत्राश्चमत्तकोकिलशारिकाः ॥ पुष्पितान्पुष्पिताग्रांश्चसंपतंतिमहाद्रुमान् ॥ ६४ ॥ रक्तपीतारुणास्तत्रपादपाग्रगताःखगाः ॥ परस्परम
 वैक्षंतप्रहृष्टाजिवजीवकाः ॥ ६५ ॥ तस्यांसभायांदैत्येद्रोहिरण्यकशिपुस्तदा ॥ आसीनआसनेचित्रेदशनल्वेप्रेमाणतः ॥ ६६ ॥ दिवाकरनिभेदिव्ये
 दिव्यास्तरणसंस्तृते ॥ हिरण्यकशिपुर्दैत्यआस्तेज्वलितकुंडलः ॥ ६७ ॥ उपचेरुर्महादैत्याहिरण्यकशिपुंतदा ॥ दिव्यतालानिगी
 तानिजगुर्गंधर्वसत्तमाः ॥ ६८ ॥ विश्वाचीसहजन्याचप्रम्लोचेतिचपूजिता ॥ दिव्याथसौरभेयीचसमीचीपुंजिकस्थला ॥ ६९ ॥ मिश्रकेशीचरंभाच
 चित्रभाश्रुतिविभ्रमा ॥ चारुनेत्राघृताचीचमेनकाचोर्वशीतथा ॥ ७० ॥ एतास्सहस्रशश्चान्यानृत्यगीतविशारदाः ॥ उपातिष्ठंतराजानं
 हिरण्यकशिपुंप्रभुम् ॥ ७१ ॥ उपासतेदितेःपुत्राःसर्वेलब्धवरास्तथा ॥ बलिर्विरोचनस्तत्रनरकःपृथिवीसुतः ॥ ७२ ॥ प्रह्लादोविप्रचित्तिश्चगवि
 ष्ठश्चमहासुरः ॥ सुरहन्तादुःखकर्तासुमनास्सुमतिस्तथा ॥ ७३ ॥ घटोदरोमहापार्श्वःऋथनःपिठरस्तथा ॥ विश्वरूपस्वरूपश्चविश्वकायोमहाव
 लः ॥ ७४ ॥ दशग्रीवश्चवालीचमेघवासामहासुरः ॥ घटाभोविटरूपश्चज्वलनश्चेद्रतापनः ॥ ७५ ॥ दैत्यदानवसंघास्तेसर्वेज्वलितकुंडलाः ॥ स्रग्विणो
 वर्मिणःसर्वेसर्वेचचरितव्रताः ॥ ७६ ॥ सर्वेलब्धवराःशूरास्सर्वेविहितमृत्यवः ॥ एतेचान्येचबहवोहिरण्यकशिपुंप्रभुम् ॥ ७७ ॥ उपासतेमहात्मानंसर्वेदि
 व्यपरिच्छदाः ॥ विमानैर्विविधाकारैर्भ्राजमानैरिवाग्निभिः ॥ ७८ ॥ महेन्द्रवपुषःसर्वेविचित्रांगदवाहवः ॥ भूषितांगादितेःपुत्रास्तमुपासतसर्वतः ॥ ७९ ॥
 ऐश्वर्यदैत्यसिंहस्ययथातस्यमहात्मनः ॥ नश्रुतंनैवदृष्टंचकस्यापिभुवनत्रये ॥ ८० ॥ रजतकनकचित्रवेदिकायांपरिकृतरत्नविचित्रवीथिकायाम् ॥
 सददर्शमृगाधिपःसभायांसुरुचिरजालगवाक्षशोभितायाम् ॥ ८१ ॥ कनकवलयहारभूषितांगंदितितनयंसमृगाधिपोददर्श ॥ दिवसकरकरप्रभंज्वलं
 तंदितिजसहस्रशतैर्निषेव्यमाणम् ॥ ८२ ॥ ततोदृष्ट्वामहाभागंकालचक्रमिवागतम् ॥ नारसिंहवपुश्छत्रंभस्मच्छत्रमिवानलम् ॥ ८३ ॥ हिरण्यक
 शिपोःपुत्रःप्रह्लादोनामवीर्यवान् ॥ दिव्येनवपुषासिंहमपश्यदेवमागतम् ॥ ८४ ॥ तंदृष्ट्वारुक्मशैलाभामपूर्वांतनुमाश्रितम् ॥ विस्मितादानवाःस
 र्वेहिरण्यकशिपुश्चसः ॥ ८५ ॥ प्रह्लादउवाच ॥ ॥ महाराजमहाबाहोदैत्यानामादिसंभव ॥ नश्रुतंनैवमेदृष्टंनारसिंहमिदंवपुः ॥ ८६ ॥ अव्यक्तंपरमंदिव्यंकि
 मिदंरूपमागतम् ॥ दैत्यांतकरणंघोरंशंसतीवमनोमम ॥ ८७ ॥ अस्यदेवाःशरीरस्थाःसागराःसरितस्तथा ॥ हिमवान्पारियात्रश्चयेचान्येकुल
 पर्वताः ॥ ८८ ॥ चंद्रमास्सहनक्षत्रैरादित्यारश्मिभिःसह ॥ धनदोवरुणश्चैवयमःशक्रःशचीपतिः ॥ ८९ ॥ मरुतोदेवगंधर्वाऋषयश्चतपोधनाः ॥ ना
 गायक्षाःपिशाचाश्चराक्षसाभीमविक्रमाः ॥ ९० ॥ ब्रह्मादेवाःपशुपतिर्ललाटस्थाभ्रमंतिहि ॥ स्थावराणिचसर्वाणिजंगमानितथैवच ॥ ९१ ॥ भवांश्चसहितोस्माभिः

सर्वैर्देत्यगणैर्वृतः ॥ विमानशतसंकीर्णासर्वायाभवतःसभा ॥ ९२ ॥ सर्वत्रिभुवनराजन्लोकधर्मश्चाश्वतः ॥ दृश्यतेनरसिंहेस्मिस्तथेदंनिखिलंज
 मत् ॥ ९३ ॥ प्रजापतिश्चात्रमनुर्महात्माग्रहाश्चयोगाश्चमहीनभश्च ॥ उत्पातकालश्चधृतिर्मतिश्चरतिश्चसत्यंचतपोदमश्च ॥ ९४ ॥ सनत्कुमारश्चमहानुभा
 वोविश्वेचदेवाऋषयश्चसर्वे ॥ क्रोधश्चकामश्चतथैवहर्षोदर्पश्चमोहःपितरश्चसर्वे ॥ ९५ ॥ प्रह्लादस्यवचःश्रुत्वाहिरण्यकशिपुःप्रभुः ॥ उवाचदानवान्सर्वान्
 गणांश्चसगणाधिपः ॥ ९६ ॥ मृगेंद्रोगृह्यतामेषअपूर्वातनुमास्थितः ॥ यदिवासंशयःकश्चिद्ब्रह्मतांवनगोचरः ॥ ९७ ॥ तेदानवगणास्सर्वेभृगेंद्रंभीमवि
 क्रमम् ॥ परिक्षिपंतोमुदितास्त्रासयामासुरोजसा ॥ ९८ ॥ सिंहनादंविमुच्याथनरसिंहोमहाबलः ॥ बभञ्जतांसभांसर्वाव्यादितास्यइवांतकः ॥ ९९ ॥ स
 भायांभज्यमानायांहिरण्यकशिपुःस्वयम् ॥ चिक्षेपास्त्राणि सिंहस्यरोषव्याकुललोचनः ॥ १०० ॥ सर्वास्त्राणामथश्रेष्ठंदंडमस्त्रंसुदारुणम् ॥ कालचक्रं
 थाचोरंविष्णुचक्रंतथापरं ॥ १ ॥ पैतामहंमहात्युग्रंत्रैलोक्यनिर्मितंमहत् ॥ विचित्रामशानिंचैवशुष्काद्रैचाशानिद्वयम् ॥ २ ॥ रौद्रंतथोग्रशूलंचकंकालंसुस
 लंतथा ॥ अस्त्रंब्रह्मशिरश्चैवब्राह्ममस्त्रंतथैवच ॥ ३ ॥ नारायणास्त्रमैंद्रंचआग्नेयंशैशिरंतथा ॥ वायव्यंमथनंचैवकपालमथकिंकरम् ॥ ४ ॥ तथाप्रतिहतां
 शक्तिक्रौंचमस्त्रंतथैवच ॥ मोहनंशोषणंचैवसंतापनाविलापने ॥ ५ ॥ कंपनंशातनंचैवमहास्त्रंचैवरोधनम् ॥ कालमुद्गरमक्षोभ्यंतापनंचमहाबलम् ॥ ६ ॥
 संवर्तनंमोहनंचतथामायाधरंवरम् ॥ गान्धर्वमस्त्रंदयितमासिरत्नचनंदकम् ॥ ७ ॥ प्रस्वापनंप्रमथनंवारुणंचास्त्रमुत्तमम् ॥ अस्त्रंपाशुपतंचैवयस्याप्रतिहताग
 तिः ॥ ८ ॥ एतान्यस्त्राणिदिव्यानिहिरण्यकशिपुस्तदा ॥ असृजन्नरसिंहस्यदीप्तस्याग्नेरिवाहुतिम् ॥ ९ ॥ अस्त्रैःप्रज्वलितैःसिंहमावृणोदसुरोत्तमः ॥
 विवस्वान्धर्मसमयेहिमवंतमिवांशुभिः ॥ ११० ॥ सद्यमर्षानिलोद्भूतोदैत्यानांसैन्यसागरः ॥ क्षणेनाप्लावयत्सर्वमैनाकमिवसागरः ॥ १११ ॥ प्रासैःपाशैश्चखेदै
 श्चगदाभिर्मुसलैस्तथा ॥ वज्रैरशनिभिश्चैवबहुशाखैर्महाद्रुमैः ॥ १२ ॥ मुद्गरैःकूटपाशैश्चशिलोलूखलपर्वतैः ॥ शतघ्नीभिश्चदीप्ताभिर्दंडैरपिसुदारु
 णैः ॥ १३ ॥ तेदानवाःपाशगृहीतहस्तामहेंद्रतुल्याशनितुल्यवेगाः ॥ समंततोभ्युद्यतबाहुकायाःस्थिताःसशीर्षांश्चनगपोताः ॥ १४ ॥ सुवर्णमालाकुल
 भूषितांगाःसुतीक्ष्णदंष्ट्राकुलवक्तगर्ताः ॥ स्फुरत्प्रभास्तेचसशृंगदेहाश्चीनांशुकाभांतियथैवहंसाः ॥ १५ ॥ सोसृजद्दानवोमायामग्निवायुंसमीरितम् ॥
 तर्भिद्रस्तोयदैःसार्धसहस्राक्षोमहाद्युतिः ॥ १६ ॥ महतातोयवर्षेणशमयमासपावकम् ॥ तस्यांप्रतिहतायांतुमायायांयुधिदानवः ॥ १७ ॥ असृजद्वोरसं
 काशंतमस्तीव्रंसमततः ॥ तमसासंवृतेलोकेदैत्येष्वान्तायुधेषुच ॥ १८ ॥ स्वतेजसापरिवृतोदिवाकरइवोद्भूतः ॥ त्रिशिखांभ्रुकुटीमस्यददृशुर्दानवार
 णे ॥ १९ ॥ ललाटस्थांत्रिकूटस्थांगंगांत्रिपथगामिव ॥ ततःसर्वासुमायासुहतामुदितिनंदनाः ॥ १२० ॥ हिरण्यकशिपुंदैत्याविषणाश्शरणंययुः ॥

ततःप्रज्वलितःक्रोधात्प्रदहन्निवतेजसा ॥ २१ ॥ तस्मिन्नुद्धेतुदैत्यैर्द्रेतमोभूतमभूजगत् ॥ आवहःप्रवहश्चैवविवहोथसमीरणः ॥ २२ ॥ परावहस्सं
वहश्चउद्रहश्चमहाबलः ॥ तथापरिवहःश्रीमानुत्पातभयशंसिनः ॥ २३ ॥ इत्येवंक्षुभिताःसप्तमरुतोगगनेचराः ॥ येग्रहास्सर्वलोकस्यक्षयेप्रा
दुर्भवंतिहि ॥ २४ ॥ तेसर्वेगगनेहृष्टाव्यचरंश्चयथासुखम् ॥ अयोगतश्चाप्यचरद्योगंनिशिनिशाचरः ॥ २५ ॥ सग्रहःसहनक्षत्रैस्ताराप
तिररिंदम ॥ विवर्णतांचभगवान्गतोदिविदिवाकरः ॥ २६ ॥ कृष्णःकबंधश्चतदालक्ष्यतेसुमहान्दिवि ॥ असृजच्चासितांसूर्योधूमवत्तां
विभावसुः ॥ २७ ॥ गगनस्थश्चभगवानभीक्ष्णंपरिविष्यते ॥ सप्तधूमनिभाघोराःसूर्यादिविसमुत्थिताः ॥ २८ ॥ सोमस्यगगनस्थस्यग्रहा
स्तिष्ठंतिशृङ्गगाः ॥ वामेचदक्षिणेचैवस्थितौशुक्रबृहस्पती ॥ २९ ॥ शनैश्चरोलोहितांगोलोहितांगसमद्युतिः ॥ समंसमधिरोहंतसर्वेवैगगनेचराः ॥ ३० ॥
शृंगाणिशनकैर्घोरायुगांतावर्तनग्रहाः ॥ चंद्रमाश्चसनक्षत्रोग्रहैःसहतमोनुदः ॥ ३१ ॥ चराचरविनाशायरोहिणीनाभ्यनंदत ॥ गृहीतोराहुणाचन्द्रउल्का
भिरभिहन्यते ॥ ३२ ॥ उल्काःप्रज्वलिताश्चंद्रेव्यचरंतयथासुखम् ॥ देवानामधिपोदेवःसोप्यवर्षतशोणितम् ॥ ३३ ॥ अपतद्गगनादुल्काविद्युद्र
पामहास्वना ॥ अकालेचद्रुमास्सर्वेपुष्प्यंतिचफलांतिच ॥ ३४ ॥ लताश्चसफलाःसर्वायाआहुदैत्यनाशिकाः ॥ फलेफलान्यजायंतपुष्पेपुष्पंतथैव
च ॥ ३५ ॥ उन्मीलंतिनिमीलंतिहसंतिप्ररुदंतिच ॥ विक्रोशंतिचगंभीरंधूमायंतेज्वलंतिच ॥ ३६ ॥ प्रतिमास्सर्वदेवानांकथयंत्योमहद्भयम् ॥ आ
रण्यैःसहसंसृष्टाग्राम्याश्चमृगपक्षिणः ॥ ३७ ॥ चुक्रुशुर्भैरवंतत्रमृगयुद्धउपस्थिते ॥ नद्यश्चप्रतिकूलानिवहंतिकलुषोदकाः ॥ ३८ ॥ नप्राकाशं
तचदिशोरिक्तेरेणुसमाकुलाः ॥ वानस्पत्यानपूज्यंतेपूजनार्हाःकथंचन ॥ ३९ ॥ वायुवेगेनहन्यंतेभज्यंतेप्रणमंतिच ॥ तथाचसर्वभूतानांछायानप
रिवर्तते ॥ १४० ॥ अपरेणगतेसूर्येसलोकानांयुगक्षये ॥ तदाहिरण्यकशिपोदैत्यस्योपरिवेश्मनः ॥ ४१ ॥ भांडागारायुधागारेनिविष्टमभवन्म
धु ॥ असुराणांविनाशायसुराणांविजयायच ॥ ४२ ॥ दृश्यंतेविविधोत्पाताघोराघोरनिदर्शनाः ॥ एतेचान्येचबहवोघोररूपाःसमुत्थिताः ॥ ४३ ॥
दैत्यैर्द्रस्यविनाशायदृश्यंतेरेणशंसिनः ॥ मेदिन्यांकंपमानायादैत्यैर्द्रेणमहात्मनः ॥ ४४ ॥ महीधरानागगणानिपेतुरमितौजसः ॥ विषज्वालाकुलैर्वक्रैःविमुं
चंतोहुताशनम् ॥ ४५ ॥ ॥ चतुःशीर्षाःपंचशीर्षाःसप्तशीर्षाश्चपन्नगाः ॥ वासुकिस्तक्षकश्चैवकर्कोटकधनंजयौ ॥ ४६ ॥ एलामुखःकालियश्चमहाप
द्मश्चवीर्यवान् ॥ सहस्रशीर्षश्शुद्धांगोहेमतालध्वजःप्रभुः ॥ ४७ ॥ शेषोन्तोमहानागोह्यप्रकंप्यश्चकंपिताः॥ दीप्यंतैर्तर्जलस्थानिपृथिवीविवराणिवै ॥ ४८ ॥
सप्तदैत्यैर्द्रकोपेनकंपितानिसमंततः ॥ नानातेजोधराश्चापिपातालतलचारिणः ॥ ४९ ॥ पातालेसहसाक्षुब्धेदुष्प्रकंप्याःप्रकंपिताः ॥ हिरण्यकशिपुदैत्य

स्तदासंस्पृष्टवान्महीम् ॥ १५० ॥ संदष्टौष्ठपुटःक्रुद्धोवराहइवपूर्वजः ॥ गंगाभागीरथीचैवकौशिकीसरयूरपि ॥ ५१ ॥ यमुनाचाथकावेरीकृष्णवेणीचनि
मगा ॥ तुंगभद्रामहावेगानदीगोदावरीतथा ॥ ५२ ॥ चर्मण्वतीचसिंधुश्चतथानदनदीपतिः ॥ मेलकप्रभवश्चैवशोणोमणिनिभोदकः ॥ ५३ ॥ नर्मदा
चशुभस्रोतास्तथावेत्रवतीनदी ॥ गोमतीगोकुलाकीर्णातथापूर्वासरस्वती ॥ ५४ ॥ महाकालमहीचैवतमसापुष्पवाहिनी ॥ जंबूद्वी
पंरत्नवच्चसर्वरत्नोपशोभितम् ॥ ५५ ॥ सुवर्णपुटकंचैवसुवर्णाकरमंडितम् ॥ महानदश्चलौहित्यश्चैलःकांचनशोभितः ॥ ५६ ॥ पत्त
नंकोशकाराणांकशंचरजताकरम् ॥ मगधाश्चमहाग्रामाःपुण्ड्राउग्रास्तथैवच ॥ ५७ ॥ सुग्रामल्लाविदेहाश्चमालवाःकाशिकोसलाः ॥ भवनंवनतेय
स्यदैत्येद्रेणाभिकंपितम् ॥ ५८ ॥ कैलासशिखराकारंयत्कृतंविश्वकर्मणा ॥ रत्नतोयोमहाभीमोलौहित्योनामसागरः ॥ ५९ ॥ उदयश्चमहाशैलउ
च्छ्रितःशतयोजनम् ॥ सवर्णवेदिकःश्रीमान्मेघपंक्तिनिषेवितः ॥ १६० ॥ भ्राजमानोर्कसदृशैर्जातरूपमयैर्दुर्मैः ॥ सालैस्तालैस्तमालैश्चकर्णिकारै
श्चपुष्पितैः ॥ ६१ ॥ अयोमुखश्चविख्यातःसर्वतोधातुमंडितः ॥ तमालवनगंधश्चपर्वतोमलयःशुभः ॥ ६२ ॥ सुराष्ट्राश्चसवाहीकाश्चशूद्राभीरास्त
थैवच ॥ भोजाःपाण्ड्याश्चवंगश्चकलिंगास्ताम्रलिप्तकाः ॥ ६३ ॥ तथैवपौंड्राःशुभ्राश्चवामचूडास्सकेरलाः ॥ क्षोभितास्तेनदैत्येनदेवाश्चाप्सरसांग
णाः ॥ ६४ ॥ अगस्त्यभवनंचैवयदगस्त्यकृतंपुरा ॥ सिद्धचारणसंवैश्चविप्रकीर्णमनोहरम् ॥ ६५ ॥ विचित्रनानाविहंगसपुष्पितमहाद्रुमम् ॥ जा
तरूपमयैःशृंगैरप्सरोगणसेवितम् ॥ ६६ ॥ गिरिःपुष्पितकश्चैवलक्ष्मीवान्प्रियदर्शनः ॥ उत्थितःसागरंभित्वाविश्रामश्चंद्रसूर्ययोः ॥ ६७ ॥ ररा
जसमहाशृंगैर्गगनंवल्लिखन्निव ॥ चंद्रसूर्यांशुसंकाशैःसागरांबुसमावृतैः ॥ ६८ ॥ विद्युत्त्वान्पर्वतःश्रीमानायतःशतयोजनम् ॥ विद्युतांयत्रसंपाता
निपात्यंतेनगोत्तमे ॥ ६९ ॥ ऋषभःपर्वतश्चैवश्रीमानृषभसंस्थितः ॥ कुंजरःपर्वतःश्रीमानगस्त्यस्यगृहंशुभम् ॥ १७० ॥ विमलाख्याचदुर्द्ध
र्षासर्पाणामालतीपुरी ॥ तथाभोगवतीचापिदैत्येद्रेणाभिकंपिता ॥ ७१ ॥ महासेनगिरिश्चैवपारियात्रश्चपर्वतः ॥ चक्रवांश्चगिरिश्रेष्ठोवाराहश्चैवपर्वतः ॥
॥ ७२ ॥ प्रागज्योतिषपुरंचापिजातरूपमयंशुभम् ॥ यस्मिन्नुवासदुष्टात्मानरकोनामदानवः ॥ ७३ ॥ मेघश्चपर्वतश्चैवमेघगंभीरानिस्स्वनः ॥ प
ष्टिस्तत्रसहस्राणिपर्वतानांविशांपते ॥ ७४ ॥ तरुणादित्यसंकाशोमेरुश्चैवमहान्गिरिः ॥ यक्षराक्षसगंधर्वैर्नित्यंसेवितकंदरः ॥ ७५ ॥
हेमगर्भोमहासेनस्तथामेघसखोगिरिः ॥ कैलासश्चैवशैलेंद्रोदानवेंद्रेणकंपितः ॥ ७६ ॥ हेमपुष्करसंछन्नंतेनवैखानसंसरः ॥ कंपितंमानसं
चैवहंसकारंडवाकुलम् ॥ ७७ ॥ त्रिशृंगःपर्वतश्चैवकुमारीचसरिद्ररा ॥ तुषारचयसंछन्नोमंदरश्चापिपर्वतः ॥ ७८ ॥ उशीरबीजश्च

गिरिर्भद्रप्रस्थस्तथाद्रिराट् ॥ प्रजापतिगिरिश्चैव तथा पुष्करपर्वतः ॥ ७९ ॥ देवाभः पर्वतश्चैव तथा वैवाल्मीकागिरिः ॥ क्रौंचः सप्तर्षिशैलश्च धूम्रवर्ण
 श्वपर्वतः ॥ १८० ॥ एते चान्ये च गिरयो देशा जनपदास्तथा ॥ नद्यः ससागराः सर्वाः दानवेनाभिकंपिताः ॥ ८१ ॥ कपिलश्च महीपुत्रो
 व्याघ्रवांश्च प्रकंपितः ॥ खेचराश्च निशापुत्राः पातालतलवासिनः ॥ ८२ ॥ गणस्तथा परोरौद्रो मेघनामांकुशायुधः ॥ ऊर्ध्वगोभीमवेगश्च सर्व
 एतेभिकंपिताः ॥ ८३ ॥ गदीशूलीकरालश्च हिरण्यकशिपुस्तथा ॥ जीमूतघननिर्घोषोजीमूतइव वेगवान् ॥ ८४ ॥ देवारिर्दितिजो हत्तो नृसिंहं
 समुपाद्रवत् ॥ स तु तेन ततस्तीक्ष्णैर्मृगैरेणमहानखैः ॥ ८५ ॥ तदोकारसहायेन विदार्य निहतो युधि ॥ महीचकालश्च शशीनभश्च ग्रहास्सूर्याश्च दिशश्च
 सर्वाः ॥ ८६ ॥ नद्यश्च शैलाश्च महार्णवाश्च गताः प्रसादं दितिपुत्रनाशात् ॥ ततः प्रमुदिता देवा ऋषयश्च तपोधनाः ॥ ८७ ॥ तुष्टुवुर्नामभिर्दिव्यैरादिदेवं स
 नातनम् ॥ यत्त्वया विधृतं देवनारसिंहमिदं वपुः ॥ ८८ ॥ एतदेवार्चयिष्यन्ति परापरविदो जनाः ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ भवान् ब्रह्मा च रुद्रश्च महेंद्रो देवसत्त
 मः ॥ ८९ ॥ भवान्कर्त्ता विकर्त्ता च लोकानां प्रभवो व्ययः ॥ परां च सिद्धिं च परं च सत्त्वं परं रहस्यं परमं हविश्च ॥ १९० ॥ परं च धर्मं परमं यज्ञश्च त्वामाहुरग्न्यं
 परमं पुराणम् ॥ परं च सत्यं परमं तपश्च परं पवित्रं परमं च मार्गं ॥ ९१ ॥ परं च यज्ञं परमं च होत्रं त्वामाहुरग्न्यं परमं पुराणम् ॥ परं शरीरं परमं च ब्रह्म परं च योगं
 परमं च वाणीम् ॥ ९२ ॥ परं रहस्यं परमं गतिं च त्वामाहुरग्न्यं परमं पुराणम् ॥ एवमुक्त्वा तु भगवान्सर्वलोकपितामहः ॥ ९३ ॥ स्तुत्वानारायणं देवं ब्रह्मलो
 कं गतः प्रभुः ॥ ततो न दत्सु तूयैषु नृत्यं तीष्णं स्वरः सुच ॥ ९४ ॥ क्षीरोदस्योत्तरं कूलं जगाम हरिरीश्वरः ॥ नारसिंहं वपुर्देवः स्थापयित्वा सुदीप्तिमान् ॥ ९५ ॥
 पौराणं रूपमास्थाय प्रययौ गरुडध्वजः ॥ अष्टचक्रेण यानेन भूतियुक्तेन भास्वता ॥ ९६ ॥ अव्यक्तप्रकृतिर्देवः स्वस्थानं गतवान् प्रभुः ॥ १९७ ॥ इति श्रीपाद्मपुरा
 णे प्रथमे सृष्टिखण्डे नारसिंहप्रादुर्भावो नाम पंचचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ श्रीभीष्म उवाच ॥ ॥ नरसिंहस्य माहात्म्यं विस्तरेण त्वये रितं ॥ तथा भ
 वस्य माहात्म्यं भैरवस्याभिधीयताम् ॥ १ ॥ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ ॥ तस्यापि देवदेवस्य शृणु त्वं कर्मचोत्तमं ॥ आसीद्दैत्यो धको नाम भिन्नां जनचयोपमः ॥ २ ॥
 तपसामहता युक्तो ह्यवध्यस्त्रिदिवौकसाम् ॥ सकदाचिन्महादेवं पार्वत्या सहितं विभुं ॥ ३ ॥ क्रीडमानं तदा दृष्ट्वा हर्तुं देवीं प्रचक्रमे ॥ एतां देवीं हराम्यद्यवियोगे मृत्युमे
 ष्यति ॥ ४ ॥ ततः स्थिरा भवित्री मे भार्यैषा लोकसुंदरी ॥ विबौष्टं चारुवदनं चारुकांततरं मुखं ॥ ५ ॥ यद्येषान भवेद्भार्या जीविते किं प्रयोजनम् ॥ एतां
 मतिमथास्थाय मंत्रिभिः सह मंत्र्यच ॥ ६ ॥ चक्रे योगं ससैन्यस्य सेनापतिमभाषत ॥ आनयस्वरथं महां जैत्रं देवनिपातनम् ॥ ७ ॥ जयिष्ये त्रिदशान्
 सर्वान् विष्णु रुद्र पुरोगमान् ॥ हरिष्ये पर्वतसुतां तयामे पल्लवं मनः ॥ ८ ॥ मंत्रिणा तस्य चारुल्यातः कनकस्य वधस्सुरैः ॥ परभार्या नुरक्तस्य कृतादेवैः सवास

वैः ॥ ९ ॥ ततःकोपपरीतात्माहन्मिदेवान्सशंकरान्॥तंहत्वादानवंशक्रोभयादंधासुरस्यच॥१०॥ जगामशरणान्वेषीकैलासंशंकरालयं ॥ दृष्ट्वाप्रणम्यदेवे
शंचंद्रार्द्धकृतशेखरं ॥ ११ ॥ भीतोविज्ञापयामासधृतसाहस्रलोचनः ॥ अभयं देहि मे देव दानवादंधकादहं ॥ १२ ॥ विभेमितस्य पुत्रोद्यमयायुधिनिपातितः ॥
तद्यावन्नसजानातिहतं पुत्रं महासुरः ॥ १३ ॥ तावत्तत्रस्थ एवाशुहृन्त्यतां मद्भयावहः ॥ स्त्रीलौल्यादानवः कुरः परभार्यापहारकः ॥ १४ ॥ सर्वधाघातनीयस्तेभवता
सुरसत्तम ॥ शक्रस्यैवं वचः श्रुत्वा शरण्यः शंकरस्तदा ॥ १५ ॥ ददावभयमेवासौ मा भैरिति शतक्रतोः ॥ दत्ताभयोथकेलासादाजगामकुशस्थलीम् ॥ १६ ॥
वृतोभूतगणैरीशोवधार्थमंधकस्यतु ॥ कृत्वारूपं महाकायं विश्वरूपं सुभैरवं ॥ १७ ॥ सपैर्ज्वलद्भिर्धावद्भिर्भीमं भीमभुजंगवत् ॥ जटासटाभिराकाशं फणिर
त्तशिखार्चिषा ॥ १८ ॥ दहन्नतीव तेजोभिः कालाग्निरिव संक्षये ॥ मुखैर्दंष्ट्रां कुरां कैश्च द्वितीयेन्दुकलोज्ज्वलैः ॥ १९ ॥ पातालोदररूपा भैर्भैरवारावनादिभिः ॥
भुजैरनेकसाहस्रैर्वेदुशस्त्रकृतग्रहः ॥ २० ॥ बह्वाभरणभूषाढ्यैरणघोरनिनादिभिः ॥ सिंहचर्मपरीधानं व्याघ्रत्वगुत्तरीयकं ॥ २१ ॥ गजाजिनकृताटोपंपतद्ग
गरवाकुलं ॥ ईदृग्रूपं विधायेशोदनुदैत्यभयावहं ॥ २२ ॥ अवातरन्महीं भीमोदनूनां क्षयकारकः ॥ अंधासुरोपिदनुजः पुत्रं श्रुत्वाहतं युधि ॥ २३ ॥ क्रोधे
नतमसाविष्टोरणतूर्याण्यचोदयत् ॥ संहत्यावहितः प्राप्नोयत्र ते त्रिदशाः स्थिताः ॥ २४ ॥ महत्यासेनया सार्द्धैरथवारणयुक्तया ॥ ते देवादानवान्वीक्ष्य महाहव
कृतादरान् ॥ २५ ॥ व्यपयात तनुत्राणाः शंभुं शरणमन्वयुः ॥ मा भैरिति च तान् देवो देवानुक्त्वा त्रिलोचनः ॥ २६ ॥ गृहीत्वा शूलमातिष्ठदंष्ट्रावधरोरुषा ॥
अंधकेनाथरुष्टेन शतकोटिशरैर्गणाः ॥ २७ ॥ निहताश्चापि देवानां बहूनामेकताकृता ॥ सस्फुलिंगार्चिषोवह्नेर्मुचमानः पिनाकधृक् ॥ २८ ॥ शरैः समावृतं
चक्रे अंधकं रथगतं ततः ॥ दनुनाथोरथस्थोथशिथिलः शिथिलायुधः ॥ २९ ॥ निमंत्र्य दानवान्सर्वान्सयोद्धुमुपचक्रमे ॥ बहुधातद्वलं भग्नं विविधायुधयोधिभिः ॥ ३० ॥
युधिवरैर्हतं देवैः स्थाणुना सख्यमाश्रितैः ॥ दानवश्चांधकः सैन्यं भिन्नं दृष्ट्वा कृतं सुरैः ॥ ३१ ॥ आत्मानं च महेशेन निरुद्धं बाणकोटिभिः ॥ विह्वलीभूत देहोसौ
धैर्यमालंब्य केवलम् ॥ ३२ ॥ पिनाकं चैवरुद्रस्य गृह्य रुद्रमताडयत् ॥ पिनाकस्याभिघातेन रुद्रो भूमिमथागमत् ॥ ३३ ॥ भूमौ निपातिते देवे चलितं भुवन
त्रयं ॥ तत्त्यजुः सागरावेलां पर्वताः शिखराणि च ॥ ३४ ॥ नक्षत्राणिवियोगीनि जग्मुर्मुक्तान्यनेकशः ॥ पतितेभुवि देवेशे अंधको गदया पुनः ॥ ३५ ॥
जघानरुषितो नागं हत्वा तं पातयद्भुवि ॥ शिवं त्यक्त्वा नागराजः प्रपलाय्य अन्यतो गतः ॥ ३६ ॥ मुहूर्त्ताच्चेतनां लब्ध्वा उत्थितः परमेश्वरः ॥ गृहीत्वा परशुं दि
व्यं दानवं नैव पश्यति ॥ ३७ ॥ कृत्वा तु तामसीमां मायाशतविशारदः ॥ तया विमोहिते देवे कनु वै दानवो गतः ॥ ३८ ॥ शंभोर्भयमथोप्राप्य किं नु पापः
करिष्यति ॥ तमसा छादिता यावद्देवा व्याकुलतांगताः ॥ ३९ ॥ संभ्रांतमानसानीकास्तदोचुः कार्यगौरवात् ॥ एतस्मिन्नंतरे सूर्यस्ते

जोरूपोव्यवस्थितः ॥ ४० ॥ उत्तस्थौनरूपेणकुर्वन्वितिमिरादिशः ॥ नष्टतमसिहृष्टाङ्गेखद्योतेप्रकटेस्थिते ॥ ४१ ॥ देवासुदमवा
 पुस्तेस्पष्टाननविलोचनाः ॥ उद्दीप्तास्तुसुराःसर्वैर्गणाःस्कंदपुरोगमाः ॥ ४२ ॥ स्तुवंतिविविधैस्तोत्रैःनररूपंदिवाकरम् ॥ अनौपम्यंजग
 द्यापिब्रह्मविष्णुशिवात्परम् ॥ ४३ ॥ स्निग्धविद्रुमसच्छायंसिंदूरारुणसप्रभम् ॥ प्रभासंतंतदादृष्ट्वापंचांगालिंगितावनिः ॥ ४४ ॥ पुनःप्रणामप्रवर्णं
 णिधानपुरःसरम् ॥ आलोक्यस्निग्धयादृष्ट्यादेवदेवंत्रिलोचनः ॥ ४५ ॥ उवाचस्निग्धगंभीरवाचादेवंशनैर्हरः ॥ पूरयन्निवतेजोभिर्भगवान्भुवन
 त्रयम् ॥ ४६ ॥ दैत्यमायाभिपन्नानांदर्शनाकुलचेतसाम् ॥ प्राणिनामिदमेवैकमविसंवादिदैवतम् ॥ ४७ ॥ अयमेवचसंसारसागरात्सकलादपि ॥ स
 त्वानुत्तारयन्देवःकर्णधारायतेप्रभुः ॥ ४८ ॥ यजंतोजंतवोभक्त्यायंदेवंविविधाःसदा ॥ निःश्रेयसायकल्पंतेतंतोभास्करंविभुम् ॥ ४९ ॥ यस्तूदया
 द्रिशिखरेमकुटायमानलीलागभस्तिभिरलंकुसुमप्रकाशैः ॥ व्याप्यस्वदीधितिगणैःप्रदिशोदिशश्चदेदीप्पतेससविताविभवायलोके ॥ १५० ॥ ब्रह्मद्रुद्रम
 रुदच्युतवह्निपाथोनाथप्रयोगनिपुणैश्चऋषींद्रसंवैः ॥ श्रेयोर्थिभिःप्रतिदिनंदिवसांगरागैर्दिव्यांगरागपरिलिप्तसमस्तदेहैः ॥ ५१ ॥ पूज्यंवपुस्तवसदाप्रल
 येहिवेदैर्गीर्भिर्विचित्रपदमंडलमंडिताभिः ॥ येत्वांस्तुवंतिपरसद्भनिसद्महीनानित्यंप्रसारितकराभुवितेभवांति ॥ ५२ ॥ येददुकुष्ठपिटिकादिभिरर्दितांगाः
 शीर्णत्वचःकुनखिनश्च्युतकेशनाशाः ॥ देवेशतेपितवपादनताभवंतिसद्योद्विरष्टशरदाकृतयोमनुष्याः ॥ ५३ ॥ सामेतिसामगगणाहिमस्वार्थकंत्वामध्वर्य
 वस्त्वृगितिबह्वृचमुख्यपूगाः ॥ त्वामेवमार्यमितिकार्यविदोधिगंतुनागाश्चवेतिपितरोप्यथसर्वगंधम् ॥ ५४ ॥ मायेतिचोपनिषदर्कषडेवदेवामर्त्यास्तथा
 वयमिवेहउपासतेमी ॥ गंधर्वकिन्नरगणाःसहचारणैस्तुरूपंतथाचभगवन्प्रतिपद्यसेत्वम् ॥ ५५ ॥ येनार्चयंतिसततंभवतोर्च्यमर्चिस्तेर्चिष्प्रतापितादिगंबरवित्त
 हीनाः ॥ क्षुत्क्षामकंठजठराघटखर्परेणभिक्षामटंतिपरवेश्मसुतेर्थहीनाः ॥ ५६ ॥ उत्फुल्लकोकनदकोशविशालनेत्रमीषद्विलासलुलिताश्वितापिंगतारम् ॥
 कामंप्रशस्ततरसुंदरहाररम्यमुत्तुंगपीवरपयोधरभारखिन्नं ॥ ५७ ॥ रंभोपमोरुपृथुपीननितंबबिंबानद्धक्कणन्मणिरणद्रशनाकलापं ॥ बृंदंललाटतटकोटि
 पटांतलंबिहेमांचलांचितमुखंकुलपालिकानाम् ॥ ५८ ॥ कांतंगृहेषुकलगद्गदभाषितानांझंकारनूपुररवेणविरावितानाम् ॥ तेषांकृशानुकरमिन्दुसमा
 नकांतंयैरर्चितोसिभगवन्भवमोचनस्त्वं ॥ ५९ ॥ ब्रह्मात्वमेवहरिरस्यनिलोनलोसिरुद्रांतकोसिवरुणास्यमराधिपोसि ॥ सोमोसिवायुरसिभूरसिचेश्वरोसि
 यज्ञोसिवित्तपतिरस्यपराजितोसि ॥ १६० ॥ तेसप्तसप्तिसुरवाहरणेनमुक्ताभूमावथेतितरसोरुतरंतरीताः ॥ व्योमैतदंतरहितंपरितोहिगत्वागच्छंतिनश्र
 मदंहिमनागपीमे ॥ ६१ ॥ ध्यानैकयोगनिरताश्चसमाधिभावात्ध्यात्वापदंतवतुरीयमनंतमूर्तैः ॥ मुक्तामयास्तनुभृतोनभियाभियुक्तास्तद्ब्रह्मशाश्वतमर्चित्य

मनाद्यनंतं ॥६२॥ जन्मादिरोगरहितं परमं पुराणमीशं जरामरणशोकभयातिरिक्तम् ॥ स्थूलानुभावनगणागणितं विशुद्धं वेदांतवादिभिरलं परिमन्यते यत् ॥६३॥
 त्वामग्निपुंजवपुषंतपसां निवासं याता दिवं सुचिरकालमुपास्य भक्ताः ॥ भानो सुरासुरसमूहशिरोनिघृष्टपादारविंदयुगलामलचारुमूर्ते ॥६४॥ भूतेशभूतवर
 दासकृदव्ययात्मन्व्योमादृहाससवितर्भुवनैकदीप ॥ ऋक्साममंत्रयजुषामधिवासनामसृष्टिस्थितिप्रलयकारणलोकपाल ॥६५॥ दीनस्य देवकृपणस्य भवे
 भवे मे मग्नस्य चारुदविचारमनोरथानि ॥ शश्वद्यतीश्वरशशीकरकंकघोरोत्पातोजरामरणशोकरुगांतरस्य ॥६६॥ यः प्रातः सायमिदं मध्याह्ने वा पठेच्च दीप्तां
 शोः ॥ सालोक्यं याति रवेः प्राप्नोति धर्मार्थकामांश्च ॥६७॥ नित्यं तस्माच्च सूर्याच्च मनसोभिहितं च यत् ॥ नमस्ते देवदेवेश भक्तानामभयंकर ॥६८॥ सुब्रह्म
 ण्यनमस्ते तु सर्वदेवनमस्कृत ॥ तिग्मांशो वै नमस्तुभ्यं जगत्श्रुषे नमः ॥६९॥ प्रभाकरनमस्तेस्तु भानोजयजगत्पते ॥ अनेन दनुमुख्येन पीडितो हं जगत्प
 ते ॥७०॥ किं करोमि कथंचैनं घातयामि दिवाकर ॥ सूर्य उवाच ॥ जयशूलेन पापिष्ठं मायाशतविशारदम् ॥७१॥ जयं प्राप्नुहि देवेश हत्वा शूलेन चां
 धकम् ॥ गृह्यशूलं ततो दूरमाक्षिप्य हरते जसा ॥७२॥ ततोन्धकस्त्रिशूलेनाताडयत्पापकर्मकृत् ॥ तस्मिन् युद्धे तथारुद्रो ह्यन्धकेनाभिपीडितः ॥७३॥
 मुमोच बाणमुत्थुग्रं नाग्रापाशुपतं हियत् ॥ पिनाकमानम्यदोभ्यां पिनाकीशं करः स्वयम् ॥७४॥ रुद्रबाणविनिर्भेदाद्गुधिरादन्धकस्य तु ॥ अंधकाश्च स मु
 त्पन्नाश्शतशोथसहस्रशः ॥७५॥ तेषां विदार्यमाणानां रुधिरादपरे पुनः ॥ बभूवुरंधकाघोरायैर्व्याप्तमखिलं जगत् ॥७६॥ तंतुमायाविनं दृष्ट्वा देवदेवस्तदां
 धकम् ॥ पानार्थं मंधकस्यास्य ससृजे मातृकास्तदा ॥७७॥ माहेश्वरी तथा ब्राह्मी शैवी वा बाडवी तथा ॥ सौपर्णी मथवायव्यां शंखिनी तैत्तिरी तथा ॥७८॥ सौरी
 सौम्यां शिवदूतीं चासुं डामथ वारुणीं ॥ वाराही नारसिंहीं च वैष्णवीं च विभावरिं ॥७९॥ शतानंदां भगानंदां पिच्छिलां भगमालिनीं ॥ बालामतिबलां रक्तां सुरभीं
 मुखमांडिताम् ॥८०॥ मातृनंदां सुनंदां च बिडानीं शकुनीं तथा ॥ रेवतीं च महापुण्यां तथैव शिखिपट्टिकां ॥८१॥ शूलेन च ततो दैत्यं विभेदत्रिपुरांतकः ॥
 निर्गतं रुधिरं तस्मात्पुस्तमातरस्तदा ॥८२॥ नीरक्तो हितदा दैत्यश्शुष्कतां प्राप भूपते ॥ शूले प्रोतस्तदा दैत्यो दिव्यवर्षसहस्रकम् ॥८३॥ महाबलेन रुद्रेण वि
 धृतोऽपि मृतो न हि ॥ स्तुतस्तेन तदा शंभुर्भक्त्या दैत्येन सुव्रत ॥८४॥ नमोस्तु शंभो भवनाशहेतो नमोस्तु ते देववरप्रसीद ॥ त्वं भूजलाग्नी
 रनभोर्कसो मयज्वाष्टमूर्तिर्भवभावनोलम् ॥८५॥ त्वां वै बाणो बहुवाद्येन तोष्य प्राप्तश्चैश्यं स्वेपुरे तत्स्वरक्ष्यम् ॥ रक्षोधीशो बाहुभिस्तो ल्यशैलं युष्मत्क्रां
 तच्छिष्टरूपो ह्यनौषीत् ॥८६॥ प्राप्तोऽप्यैश्यं सर्वरक्षोगणानां पुत्रं चापि प्रोजितं शक्रबंधम् ॥ भवभयहरहरपरमउदारममसुखकरणनिखिलसुरसार ॥८७॥
 जितमरुदभिमतवितरणपारतपदकमलमिहारणसार ॥ तवेशपादपंकजं करोति यो नरो हृदि स देशतस्य वांछितं ददासि भक्तिभावितः ॥८८॥ मुनी

श्वराःपुराहरंभवंतमेवमादरात्प्रपूज्यलिंगरूपिणंसमापितामनोरथान् ॥ भवोद्भवैकरूपिणंप्रपंचपंचकाकृतिविचिंत्यवृक्षकोटरस्थएषजीवजीवनं ॥ ८९ ॥
 भवेद्भवाङ्घ्रिचितनाप्तसर्वकामईश्वरत्वदीयकिंकरान्वितेपदेपदेसमागतः ॥ मूढोहंनाभिजानामित्वांस्तोतुंभक्तवत्सल ॥ ९० ॥ सदीश्वरेणमनसाप्यनुकं
 प्योरणंगतः ॥ इतिस्तुतोमहेशस्तुभक्तयादैत्येनसादरं ॥ ९१ ॥ गणेशतांददौतस्मैनामभृंगीरिटीतिच ॥ एषतेमहिमाभूपहरस्यभवहारिणः ॥ ९२ ॥
 कथितोविघ्नविघ्नाख्यस्तत्पराणांसुखावहः ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ मनुष्यस्यापिदेवत्वंसुखंराज्यंधनंयशः ॥ ९३ ॥ जयंभोग्यंतथारोग्यमायुर्विद्यांश्रियं
 सुतं ॥ बंधुवर्गशिवंसर्वब्रह्ममेविप्रसत्तम ॥ ९४ ॥ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ एभिर्गुणैर्युतःश्रीमान्सदैवब्राह्मणोभुवि ॥ त्रैलोक्येतुसदामेध्योविप्रदे
 वोयुगेयुगे ॥ ९५ ॥ पूजयित्वाद्विजान्देवाःस्वर्गंभुंजंतिचाक्षयं ॥ धरामवंतिराजानोलोकावित्तंसुखंशिवं ॥ ९६ ॥ लोकेविप्रसमोनास्तिदेवानाम
 पिदैवतं ॥ सचधर्ममयःसाक्षाद्भुविमुक्तिप्रदोभृशं ॥ ९७ ॥ लोकानांसगुरुःपूज्यस्तीर्थभूतो नघोजनः ॥ सर्वदेवालयःसत्त्वोनिर्मितोब्रह्मणापुरा ॥ ९८ ॥
 इममर्थपुरापृष्ठोनारदेनपितामहः ॥ कस्मिंस्तुपूजितेब्रह्मन्प्रसादीमाधवोभवेत् ॥ ९९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यस्यविप्राःप्रसीदंतितस्यविष्णुःप्रसीदति ॥ त
 स्माद्ब्राह्मणशुश्रूषुःपरंब्रह्माधिगच्छति ॥ १०० ॥ विष्णुर्ब्राह्मणदेहेषुसदावसतिनान्यथा ॥ तस्माद्ब्राह्मणपूजायांविष्णुस्तुष्यतितत्क्षणात् ॥ १ ॥ विप्रान्यः
 पूजयेन्नित्यंदानमानार्चनादिभिः ॥ कृतंकृतुशतंतेनविध्युक्तंप्रियदाक्षिणम् ॥ २ ॥ ब्राह्मणस्यमुखंक्षेत्रमनूषरमकण्टकम् ॥ वापयेत्सर्वबीजानिसाकृ
 पिरुसार्वकालिकी ॥ ३ ॥ अभिगम्यतुयद्दत्तंयच्चदानंमनोरमं ॥ विद्यतेसागरस्यांतोदानस्यांतोनविद्यते ॥ ४ ॥ मनसापिनर्हिसंतिभूदेवमात
 तायिनं ॥ मनोनुकूलतांयांतिदेवैरपिचदुर्लभां ॥ ५ ॥ गृहेयस्यागतोविद्वान्नैराश्यंनोपगच्छति ॥ सर्वपापक्षयस्तस्यचाक्षयस्वर्गमश्नुते ॥ ६ ॥
 कालेदेशेचपात्रेचविप्रेयच्चारप्येद्रसु ॥ तद्धनंचाक्षयंविद्धिजन्मजन्मनितिष्ठति ॥ ७ ॥ नचदारिद्र्यतामेतिनातुरोनचकातरः ॥ मनोनुकूलां
 प्रमदामर्चयित्वाद्विजान्लभेत् ॥ ८ ॥ कृत्वासाहसकर्माणिदद्याद्विप्रायपर्वसु ॥ तदानंसुगुणंप्रोक्तमभयंलाभएवच ॥ ९ ॥ विप्रपादतलोद्घृ
 ष्तिक्षतीभवतियःकरः ॥ सकरःश्रीकरोनामअन्यःकर्मकरःकरः ॥ ११० ॥ विप्रपादरजःपूताःपूतास्तज्जलबिन्दुभिः ॥ विपद्भिश्चसदापापैर्मुक्तायांति
 त्रिविष्टपम् ॥ ११ ॥ विप्रपादरजःपूताःशुचयोगृहचत्वरः ॥ पुण्यक्षेत्रसमास्तेस्युःप्रशस्तायज्ञकर्मसु ॥ १२ ॥ आदौब्रह्ममुखाद्विप्रः
 समुद्भूतःपुरानघः ॥ वेदास्तत्रैवसंजाताःसृष्टिसंस्थितिहेतवः ॥ १३ ॥ तस्माद्विप्रमुखेवेदाश्चार्पिताःपुरुषेणहि ॥ पूजार्थंसर्वलोकानांसर्वयज्ञा
 र्थतोध्रुवम् ॥ १४ ॥ पितृयज्ञेविवाहेचवह्निकार्येषुशांतिषु ॥ प्रशस्तब्राह्मणानित्यंसर्वस्वस्त्ययनेषुच ॥ १५ ॥ देवाभुंजंतिहव्यानिबलिंप्रेता

दयोसुराः ॥ पितरश्चैव कव्यानि विप्रस्यैव सुखादध्रुवम् ॥ १६ ॥ देवेभ्यश्च पितृभ्यश्च यो दद्याद्यज्ञकर्मसु ॥ दानं होमं बलिं चैव विना विप्रेण निष्फलम् ॥ १७ ॥
 भुंजंति चासुरास्तत्र प्रेता दैत्याश्च राक्षसाः ॥ तस्माद्ब्राह्मणमाहूय तेषु कर्माणि कारयेत् ॥ १८ ॥ काले देशे च पात्रे च लक्षकोटिगुणं भवेत् ॥ श्रद्धया च द्विजं
 दृष्ट्वा प्रकुर्यादभिवादनम् ॥ १९ ॥ दीर्घायुस्तस्य वाक्येन चिरजीवी भवेन्नरः ॥ अनभिवादनं द्विप्रदेषादश्रद्धयापि च ॥ २० ॥ आयुः क्षीणं भवेत्पुं
 सांभूतिनाशश्च दुर्गतिः ॥ आयुर्वृद्धिर्यशो वृद्धिर्वृद्धिर्विद्याधनस्य च ॥ २१ ॥ पूजयित्वा द्विजान् श्रेष्ठो भवेन्नास्त्यत्र संशयः ॥ न विप्रपादो दक कर्दमानि न वे
 दशास्त्रप्रतिघोषितानि ॥ २२ ॥ स्वाहास्वधास्वस्ति विवर्जितानि श्मशानतुल्यानि गृहाणितानि ॥ नारद उवाच ॥ कश्च पूज्यतमो विप्रो ह्यपूज्यो वा
 थको भवेत् ॥ २३ ॥ विप्रस्य लक्षणं ब्रूहि याथातथ्यं गुरोरपि ॥ ब्रह्मोवाच ॥ पूज्यः श्रोत्रियको नित्यं सदाचारसमन्वितः ॥ २४ ॥ सद्वृत्तः कलुषैर्मुक्तस्ती
 र्थभूतो जनोनवः ॥ नारद उवाच ॥ जातः कः श्रोत्रियस्तात सत्कुले वाप्यसत्कुले ॥ २५ ॥ सदसत्कर्मकर्ता वा कः पूज्यो भुवि वा डवः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ स
 त् श्रोत्रियकुले जातो ह्यक्रियो नैव पूजितः ॥ २६ ॥ असत्क्षेत्रकुले पूज्यो व्यासवै भाण्डकौयथा ॥ क्षत्रियाणां कुले जातो विश्वामित्रोऽस्ति मत्समः ॥ २७ ॥ वेश्या
 पुत्रो वा सिष्ठश्च अन्योऽसिद्धाद्विजादयः ॥ तस्मात्सच्छ्रोत्रियादीनां शृणु पुत्रकलक्षणम् ॥ २८ ॥ धरायां तीर्थभूतानां सर्वपापहराय च ॥ जन्मना ब्राह्मणो
 ज्ञेयः संस्कारौर्द्विज उच्यते ॥ २९ ॥ विद्यया याति विप्रत्वं त्रिभिः श्रोत्रियलक्षणम् ॥ विद्यापूतो मंत्रपूतो वेदपूतस्तथैव च ॥ ३० ॥ तीर्थस्नानादि
 भिर्मैध्या विप्रः पूज्यतमः स्मृतः ॥ नारायणे सदा भक्तः शुद्धांतः करणस्तथा ॥ ३१ ॥ जितेन्द्रियो जितक्रोधस्समः सर्वजनेषु च ॥ गुरुदेवा
 तिथेर्भक्तः पित्रोः शुश्रूषणरतः ॥ ३२ ॥ परदारमनो यस्य कदाचिन्नैव मोदते ॥ पुराणकथको नित्यं धर्माख्यानस्य स तंतिः ॥ ३३ ॥
 अस्यैव दर्शनान्नित्यमश्वमेधादिजं फलम् ॥ संलापे गतिमेत्यस्य भागीरथ्या प्रवस्य च ॥ ३४ ॥ व्रतैश्च विविधैः पूतो नित्यस्नानाद्विजार्चनैः ॥
 मित्रामित्रे दयालुः स्यात्समः सर्वजनेषु च ॥ ३५ ॥ परस्वं न हरेद्यस्तु तृणमप्यटवीगतम् ॥ कामक्रोधादिनिर्मुक्त इन्द्रियैरजितः पुमान् ॥
 ॥ ३६ ॥ परदारान्न गृह्णाति मनसापि गृहागतान् ॥ नारद उवाच ॥ गायत्र्या लक्षणं किं वा प्रत्येकाक्षरजं गुणम् ॥ ३७ ॥ कुक्षिचरणगोत्राणां
 तस्या ब्रूहि सुनिश्चयम् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ छंदोगायत्री गायत्र्याः सविता देवता ध्रुवम् ॥ ३८ ॥ शुक्लवर्णा त्वग्निमुखा विश्वामित्रऋषिस्तथा ॥ ब्रह्मण
 इशरारूढा शिखा विष्णुहृदि स्थिता ॥ ३९ ॥ उपनयने नियोगः स्यात्सांख्यायनसगोत्रजा ॥ त्रैलोक्यचरणज्ञेया पृथिवी कुक्षि संस्थिता ॥ १४० ॥
 चतुर्विंशतिस्थाने च पादादौ मस्तकांतके ॥ चतुर्विंशत्यक्षरं न्यस्य ब्रह्मलोकं सर्विदति ॥ ४१ ॥ प्रत्यर्ण देवतां ज्ञात्वा विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् ॥ अपरंच

प्रवक्ष्यामि गायत्र्या लक्षणं ध्रुवं ॥ ४२ ॥ सप्तपंचतथा ब्रह्मयजुरष्टादशाक्षरम् ॥ ज्वलनादिहकारांतं जले स्थित्वा शतं जपेत् ॥ ४३ ॥ उपपातककोट्या तु त
 थातिपातकैरपि ॥ ब्रह्महत्यादिभिः पापैर्मुक्तायांतिममालयं ॥ ४४ ॥ ॐ अग्नेर्वाक् पुंसि यजुर्वेदे न जुष्टात्सोमं पिवस्वाहा ॥ विष्णुमंत्रं महामंत्रं तथामाहेश्वर
 स्य च ॥ ४५ ॥ देवीसूर्यगणेशानां तथा ऋतुभुजांसुत ॥ यस्य कस्य कुले जातोगुणवानेवैतैर्गुणैः ॥ ४६ ॥ साक्षाद्ब्रह्ममयो विप्रः पूजनीयः प्रयत्नतः ॥ दानं
 दद्याच्च विधिवत्सदा पर्वणि पर्वणि ॥ ४७ ॥ अक्षयं लभते दाता जन्मकोटिशतान् प्रति ॥ स्वाध्यायनिरतो विप्रो यः पठेत्पाठयेत्परान् ॥ ४८ ॥ धर्मचश्राव
 ये लोके सदाचारं श्रुतिस्मृति ॥ पुराणसंहितानूनंतथैव धर्मसंहितां ॥ ४९ ॥ श्रावयित्वा तु लोकेषु श्रावयित्वा द्विजातिषु ॥ उर्व्यां विष्णुसमः सोऽपि पूजनीयो नरैः
 सुरैः ॥ १५० ॥ यद्वलं चाक्षयं तस्य तीर्थभूतानघस्य च ॥ समानमर्चनं कृत्वा नरो यात्यच्युतालयं ॥ ५१ ॥ कदाचिक्त्रियते पापं विप्रः पापैर्नालिप्यते ॥
 चांडालस्य गृहे निष्ठौ भास्करज्वलनौ यथा ॥ ५२ ॥ याजनाध्यापनाद्यौ नात्तथैवा सत्प्रतिग्रहात् ॥ विप्राणां न भवेद्दोषो ज्वलनार्कसमाद्विजाः ॥ ५३ ॥
 तान् प्रतिग्रहजान् दोषान् प्राणायामव्यवस्थिताः ॥ नाशयंतीह पापानि वायुर्मैधमिवांबरे ॥ ५४ ॥ गायत्रीं योजने त्रित्यं प्राणायामसमन्वितां ॥ प्रत्यक्षरा
 मरैर्युक्तां स्वाङ्गे विन्यस्यतामपि ॥ ५५ ॥ सर्वपापाद्विनिर्मुक्तो जन्मकोटिकृतादपि ॥ ब्रह्मणः पदवीं प्राप्य स गच्छेत्प्रकृतेः परम् ॥ ५६ ॥ प्राणायामयु
 तां तस्माद्वायत्रीं जपनारद ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ प्राणायामाः कथं ब्रह्मन्प्रत्येकाक्षरदेवताः ॥ ५७ ॥ तेषां न्यासं तथांगेषु वदता तयथाक्रमम् ॥ ॥ ब्रह्मो
 वाच ॥ ॥ गुददेशे त्वपानस्याहृदि प्राणोऽस्ति देहिनः ॥ ५८ ॥ तस्माद्गुदं समाकुंच्य प्राणेन सह योजयेत् ॥ पूरकेण तदा पुत्रकृत्वा कुंभकमुत्तमं ॥ ५९ ॥
 प्राणायामत्रयं कृत्वा गायत्रीं संजपेद्विजः ॥ अनेनैव जपेद्यस्तु महापातकसंचयः ॥ १६० ॥ सकृदुच्चारितेनैव क्षयं यात्युपपातकं ॥ प्रतिवर्णं स्वरं ज्ञात्वा विन्यस्ये
 द्यः कलेवरे ॥ ६१ ॥ स जनो ब्रह्मतामेति फलं वक्तुं न शक्नुमः ॥ प्रत्यक्षरस्य यद्वैवं शृणु पुत्रवदाम्यहं ॥ ६२ ॥ यज्जप्त्वा च पुनर्मातुस्तनं न पिवति द्विजः ॥ आग्नेयं
 प्रथमं ज्ञेयं वायव्यं तु द्वितीयकम् ॥ ६३ ॥ तृतीयं सूर्यदैवत्यं चतुर्थं वैयंतं तथा ॥ पंचमं यमदैवत्यं वारुणं षष्ठमुच्यते ॥ ६४ ॥ सप्तमं बार्हस्पत्यं तु पार्जन्यं चाष्ट
 मं विदुः ॥ ऐन्द्रं च नवमं ज्ञेयं गांधर्वं दशमं तथा ॥ ६५ ॥ पौष्णमेकादशं विद्धि मैत्रं द्वादशकं स्मृतं ॥ त्वाष्ट्रं त्रयोदशं ज्ञेयं वासवं तु चतुर्दशं ॥ ६६ ॥ मारुतं पंचदश
 कं सौम्यं षोडशकं स्मृतं ॥ आंगिरसं सप्तदशं वैश्वदेवमतः परं ॥ ६७ ॥ आश्विनं चैकोनविंशं प्राजापत्यं तु विंशकं ॥ सर्वदेवमयं ज्ञेयं मेकविंशकमक्षरं ॥ ६८ ॥ रौद्रं द्वा
 विंशकं ज्ञेयं ब्राह्मज्ञेयमतः परं ॥ वैष्णवं तु चतुर्विंशमेता अक्षरदेवताः ॥ ६९ ॥ जपकाले तु संचित्य तां सुसायुज्यतां व्रजेत् ॥ ज्ञात्वा तु देवतास्तस्य वाङ्मयं विदितं
 भवेत् ॥ १७० ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो ब्रह्मणः पदवीं व्रजेत् ॥ गायत्रीं विन्यसेत्पूर्वं शरिरे चात्मनो बुधः ॥ ७१ ॥ चतुर्विंशतिस्थानेषु आपादमस्तकेषु च ॥ तत्का

रंविन्यसेद्योगीपदांगुष्ठेविचक्षणः ॥ ७२ ॥ सकारंगुल्फदेशेतुविकारंजंघयोन्यसेत् ॥ तुकारंजानुमध्येचवकारंचोरुदेशतः ॥ ७३ ॥ रेकारंगुह्यदेशेतु
 णिकारंवृषणेन्यसेत् ॥ यंकारंकटिदेशेतुभकारंनाभिमण्डले ॥ ७४ ॥ गोकारंजठरेन्यस्यदेकारंस्तनयोन्यसेत् ॥ वकारंहृदयेन्यस्यस्यकारंकरदेश
 तः ॥ ७५ ॥ धीकारंवदनेन्यस्यमकारंतालुकेन्यसेत् ॥ हिकारंनासिकाग्रेचधिकारंचक्षुषोन्यसेत् ॥ ७६ ॥ योकारंतुभ्रुवोर्मध्येयोकारंचललाटके ॥ नःकारं
 तुमुखेपूर्वप्रकारंदक्षिणेमुखे ॥ ७७ ॥ चोकारंपश्चिमेन्यस्यदकारंचोत्तरन्यसेत् ॥ यात्कारंमूर्ध्निविन्यस्यसर्वव्यापीव्यवस्थितः ॥ ७८ ॥ एतान्विन्यस्यधर्मा
 त्माब्रह्मविष्णुशिवात्मकः ॥ महायोगीमहाज्ञानीपरंनिर्वाणकंव्रजेत् ॥ ७९ ॥ संध्याकालेपुनर्न्यासंशृणुत्वंतद्यथार्थतः ॥ ॐभूरितिहृदयेन्यस्यॐ
 भुवश्शिरसिन्यसेत् ॥ १८० ॥ ॐस्वःशिखायैतत्सवितुर्वरेण्यमितिकलेबरे ॥ ॐभर्गोदेवस्यधीमहितीनेत्रयोः ॥ ८१ ॥ ओंधियोयोनःप्रचोदयादितिकरयो
 न्यसेत् ॥ ओंआपोज्योतीरसोमृतंब्रह्मभूर्भुवःस्वरो ॥ इत्युदकस्पर्शमात्रेणपापात्पूतोव्रजेद्धरिं ॥ ८२ ॥ ॐभूःॐभुवःॐस्वःॐमहःॐजनःॐतपःॐ
 सत्यम् ॥ ॐतत्सवितुर्वरेण्यंभर्गोदेवस्यधीमहिधियोयोनःप्रचोदयात् ॥ ॐआपोज्योतीरसोमृतंब्रह्मभूर्भुवःस्वरोम् ॥ इतिसव्याहृतिसप्रणवांद्वादशों
 कारांसंध्याकालेकुंभकेनवारत्रयंजप्त्वा ॥ सूर्योपस्थानेसावित्रीचतुर्विंशत्यक्षरांजप्त्वा ॥ महाविद्याधिकोभवति ॥ ब्रह्मत्वंलभते ॥ ८३ ॥ षड्कुक्षिलक्षणां
 पुत्रगायत्रींशृणुयत्नतः ॥ यांज्ञात्वातुपरंब्रह्मस्थानंगच्छतिवैद्विजः ॥ ८४ ॥ ओंतत्सवितुर्वरेण्यंभर्गोदेवस्यधीमहिधियोयोनःप्रचोदयात् ॥ ८५ ॥
 अथगायत्रीपंचशीर्षलक्षणम् ॥ ॐभूः ॥ ॐभुवः ॥ ॐस्वः ॥ आंमहः ॥ ॐजनः ॥ ॐतपः ॥ ॐसत्यम् ॥ ॐतत्सवितुर्वरेण्यंभर्गोदेवस्यधीमहिधियो
 योनःप्रचोदयात् ॥ ८६ ॥ सव्याहृतितुगायत्रींपुनर्न्यासंतुकारयेत् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तोविष्णुसायुज्यतांव्रजेत् ॥ ८७ ॥ ॐभूःपादाभ्याम् ॥
 ॐभुवःजानुभ्याम् ॥ ॐस्वःकट्याम् ॥ ॐमहःनाभौ ॥ ॐजनःहृदयेन्यसेत् ॥ ॐतपःकरयोः ॥ ॐसत्यंललाटे ॥ ॐतत्सवितुर्वरेण्यं
 भर्गोदेवस्यधीमहिधियोयोनःप्रचोदयात् ॥ इतिशखायाम् ॥ ८८ ॥ एवंविप्रोनजानातिसएवब्राह्मणाधमः ॥ नतस्यक्षीयतेपाप्माभवेद्भूरिप्रति
 ग्रहः ॥ ८९ ॥ इमांयोवेत्तिगायत्रींसर्वबीजसमन्विताम् ॥ सवेत्तिचतुरोवेदान्योगज्ञानंजपत्रयम् ॥ १९० ॥ यएनानैवजानातिसशूद्रात्परतःस्मृतः ॥
 तस्यापूतस्यविप्रस्यनदेयंपितृपार्वणम् ॥ ९१ ॥ नस्नानफलदःकश्चित्सर्वचनिष्फलंभवेत् ॥ विद्यावित्तंतथाजन्मद्विजत्वंकारणयंतः ॥ ९२ ॥ निष्फलं
 सकलंतस्यमेध्यंपुष्पंयथाऽशुचौ ॥ चतुर्वेदाश्चगायत्रीपुरावैतुलितामया ॥ ९३ ॥ चतुर्वेदात्परागुर्वीगायत्रीमोक्षदास्मृता ॥ दशभिर्जन्मजनितंशते
 नचपुराकृतम् ॥ ९४ ॥ त्रियुगंतुसहस्रेणगायत्रीहंतिकिलिषम् ॥ गायत्रीमक्षमालायांसायंप्रातश्चयोजपेत् ॥ ९५ ॥ चतुर्णामपिवेदानांफलंप्राप्नोत्यसं

शयम् ॥ त्रिसंध्यं योजयेन्नित्यं गायत्रीं हायनं द्विजः ॥ ९६ ॥ तस्य पापं क्षयं याति जन्मकोटि समुद्रवम् ॥ गायत्र्युच्चारमात्रेण पापकूटात्पुनाति च ॥ ९७ ॥
 स्वर्गोपवर्गमाप्नोति जस्वानित्यं द्विजोत्तमः ॥ वासुदेवस्य मंत्राणि जपेद्यस्तु दिने दिने ॥ ९८ ॥ प्रणमेच्च हरेः पादौ स गच्छेदपवर्गिताम् ॥ वासुदेवस्य स्तो
 त्राणि मुखे चापि कथोत्तमा ॥ ९९ ॥ पंकस्य लवमात्रं तु तस्य देहेन तिष्ठति ॥ वेदशास्त्रावगाहेन त्रिस्रोतः स्नानजं फलम् ॥ १०० ॥ धर्मपाठकृतां लोके यज्ञकोटि फ
 लं लभेत् ॥ एवं विप्रगुणान् वक्तुं न शक्नोमि द्विजोत्तम ॥ १ ॥ विश्वरूपश्च को देही समूर्तो हरिरेव च ॥ यस्य शापाद्विनाशः स्यादायुर्विद्याय शोधनम् ॥ २ ॥ वरदा
 नात्समायांति सर्वाः संपत्तयस्तथा ॥ विष्णुर्ब्रह्मण्यतामेति सदा विप्रप्रसादतः ॥ ३ ॥ नमो ब्रह्मण्य देवाय गोब्राह्मणहिताय च ॥ जगद्धिताय कृष्णाय गोविंदाय न
 मो नमः ॥ ४ ॥ मंत्रेणैव हरिं यस्तु पूजयेत्स ततं नरः ॥ प्रसादी च हरिस्तस्य विष्णुसायुज्यतां व्रजेत् ॥ ५ ॥ य इदं शृणुयात्पुण्यमाख्यानं धर्मविग्रहम् ॥
 तस्य पापं क्षयं याति जन्मजन्मकृतं च यत् ॥ ६ ॥ यः पठेत्पाठयेद्वापि उपदेष्टा जनस्य च ॥ न तस्य पुनरावृत्तिः स्वर्गमक्षयमश्नुते ॥ ७ ॥ धनं धान्यं ल
 भेदत्राज्यभोगानरोगिताम् ॥ सत्सुतं च शुभां कीर्तिं देववद्रमते दिवि ॥ २०८ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणे प्रथमे सूष्टिखंडे ब्राह्मणसंस्कारो नाम षट्चत्वारिंशत्तमो
 ऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ तव प्रसादतो ज्ञातो विप्रः पुण्यतमश्च यः ॥ यथा जानामि देवेश क्रियया ब्राह्मणाधमम् ॥ १ ॥ ब्रूहि शीघ्रं सुरश्रेष्ठ
 यदि प्रीतिं मयीच्छसि ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ स्नानैर्दशविधैर्मुक्तस्तथैव तर्पणादिभिः ॥ २ ॥ संध्यासंयमहीनश्च स एव ब्राह्मणाधमः ॥ देवपूजाव्रतैर्मुक्तो वेदवि
 द्यादिभिस्तथा ॥ ३ ॥ सत्यशौचादिभिश्चैव योगज्ञानाग्निर्तर्पणैः ॥ पंचस्नानानि विप्राणां कीर्तितानि महर्षिभिः ॥ ४ ॥ आग्नेयं वारुणं ब्राह्मं वायव्यं दिव्य
 मेव च ॥ आग्नेयं भस्मना स्नानमद्विर्वारुणमुच्यते ॥ ५ ॥ आपो हि ष्ठेति वै ब्राह्मं वायव्यं गोरजः स्मृतम् ॥ अद्भिरातपवर्षाभिर्दिव्यं स्नानमुदाहृतम् ॥ ६ ॥
 एतैस्तु मंत्रतः स्नानातीर्थानां फलमाप्नुयात् ॥ तुलसीपत्रसंलग्नं सालग्रामशिलांबुच ॥ ७ ॥ गवांशृंगोदकं चैव विप्रपादोदकं च यत् ॥ गुरुणामेव मुख्यनां पूता
 त्पूतमिति स्मृतिः ॥ ८ ॥ त्यागतीर्थदिभिर्यज्ञैर्व्रतहोमादिभिस्तथा ॥ यत्फलं लभते धीरः स्नानैरेतैस्तु तत्फलम् ॥ ९ ॥ तर्पणैश्च विनिर्मुक्तः पितृणामेव नि
 त्यशः ॥ पितृहानरकं याति संध्याहीनस्तु विप्रहा ॥ १० ॥ मंत्रव्रतविहीनश्च वेदविद्यागुणैरपि ॥ यज्ञदानादिभिर्मुक्तो ब्राह्मणश्चाधमाधमः ॥ ११ ॥
 यज्ञार्थका देवलकानाक्षत्राग्रामयाजकाः ॥ परदाररतानित्यं पंचैते ब्राह्मणाधमाः ॥ १२ ॥ मंत्रसंस्कारहीनाश्च शुचिसंयमवर्जिताः ॥ मोघा
 शिनो दुरात्मानो ब्राह्मणाश्चाधमाधमाः ॥ १३ ॥ अपि स्तेयरता मूढाः सर्वधर्मविवर्जिताः ॥ उन्मार्गगामिनो नित्यं ब्राह्मणाश्चाधमाधमाः ॥ १४ ॥
 श्राद्धादिकर्मरहिता गुरुसेवाविवर्जिताः ॥ अमंत्राभिन्नमर्यादा एते सर्वाधमाधमाः ॥ १५ ॥ असंभाष्या इमे दुष्टास्सर्वे निरयगामिनः ॥ अमेध्यास्ते

दुराचाराअपूज्याश्चसमंततः ॥ १६ ॥ खड्गोपजीविकाःप्रेष्यागोवाहनरताद्विजाः ॥ कारुवृत्युपजीवाश्चगणवार्द्धाषिकाश्चये ॥ १७ ॥
 बालापण्याभिचाराश्चअंत्यजाश्रयमाश्रिताः ॥ कृतघ्नाश्चगुरुघ्नाश्चएतेसर्वाधमाःस्मृताः ॥ १८ ॥ येचैवान्येहताचाराःपापंडाधर्म
 निंदकाः ॥ दूषकादेवभेदानामेतेब्रह्मद्विषोद्विजाः ॥ १९ ॥ तथापिब्राह्मणश्चैव न हंतव्यःकदाचन ॥ एनंहत्वाद्विजश्रेष्ठब्रह्महापु
 रुषोभवेत् ॥ २० ॥ अंत्यजातिषुम्लेच्छेषुतथाचांडालजातिषु ॥ पतितोवात्रयोनिभ्यांनहंतव्यःकथंचन ॥ २१ ॥ सर्वजातिस्त्रियंगत्वासर्वाभक्ष्यस्यभ
 क्षणात् ॥ द्विजत्वंनविनश्येत्पुण्याद्विप्रोभवेत्पुनः ॥ २२ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ईदृशंदुष्कृतंकृत्वापश्चात्पुण्यंसमाचरेत् ॥ कांगतिंयात्यसौविप्रःस
 र्वलोकपितामह ॥ २३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कृत्वासर्वाणिपापानिपश्चाद्यस्तुजितेंद्रियः ॥ मुच्यतेसर्वपापेभ्यःपुनर्ब्रह्मत्वमर्हति ॥ २४ ॥ शृणुपुत्रकथारं
 म्यांविचित्रांचपुरातनीम् ॥ कस्यचिद्ब्राह्मणस्यापियौवनाढ्यः सुतोभवत् ॥ २५ ॥ ततोयौवनसंपत्तेर्मौहाच्चपूर्वकर्मणः ॥ चांडालीमगमत्सद्यस्तस्याः
 प्रियतरोभवत् ॥ २६ ॥ तस्यामुत्पादितास्तेनपुत्रादुहितरस्तथा ॥ स्वकुटुंबंपरित्यज्यगृहेतस्याश्चिरंस्थितः ॥ २७ ॥ अन्याभक्ष्यंनचाश्नातिघृण
 याचसुरांत्यजेत् ॥ तमुवाचसदासाचभक्ष्यान्यतरांसुराम् ॥ २८ ॥ तामुवाचतदाशौचंगदितुंनार्हसिप्रिये ॥ उत्कारोजायतेतस्याःश्रवणात्सततंम
 म ॥ २९ ॥ एकदासमृगान्वेषात्श्रांतःसुप्तोऽगृहेदिवा ॥ गृहीत्वासासुरांतस्यहसित्वाचमुखेददौ ॥ ३० ॥ ततोविप्रमुखादग्निःप्रज्ज्वालसमंततः ॥ ज्वाला
 तुसकुटुवांतामदहच्चगृहंवसु ॥ ३१ ॥ हाहाकृत्वासमुत्थायविललापतदाद्विजः ॥ विलापांतेचजिज्ञासासमारब्धाचतेनहि ॥ ३२ ॥ कुतश्चाग्निःसमुद्भूतो
 गृहेदाहःकथंमम॥ततःखेतमुवाचेदंतेजस्तेब्राह्मणस्यच ॥ ३३ ॥ कथितेतद्यथावृत्तेब्राह्मणोविस्मयंगतः ॥ विमृश्यार्थमुवाचेदंपुनःखेऽस्यहितंवचः ॥ ३४ ॥
 विप्रणष्टंसुतेजस्तेतस्माद्धर्मचरोभव ॥ ततोमुनिवरान्गत्वापप्रच्छात्महितंद्विजः ॥ ३५ ॥ तमूचुर्मुनयःसर्वेदानधमंसमाचर ॥ ऋषय ऊचुः ॥ पूयंतेस
 र्वपापेभ्योब्राह्मणानियमैर्व्रतैः ॥ ३६ ॥ नियमान्शास्त्रदृष्टांश्चपूतत्वार्थमुपाचर ॥ चांद्रायणांश्चकृच्छ्रांश्चतप्तकृच्छ्रान्पुनःपुनः ॥ ३७ ॥ प्राजापत्यांश्चदि
 व्यांश्चदोषशोषायसत्वरम् ॥ गच्छतीर्थानिपूतानिगोविंदाराधनंकुरु ॥ ३८ ॥ क्षयमेष्यंतिपापानिनचिरेणसमंततः ॥ पुण्यतीर्थंप्रभावाच्चगोविंदस्य
 प्रभावतः ॥ ३९ ॥ क्षयमेष्यंतिपापानिब्रह्मत्वंप्राप्स्यतेभवान् ॥ शृणुतातयथावृत्तंकथयामःपुरातनम् ॥ ४० ॥ आहारार्थीपुरावत्सगरुडोविनतासुतः ॥
 पतंगोपिबहिःसाक्षादंडान्निस्सृत्यशावकः ॥ ४१ ॥ क्षुधार्थीमातरंप्राहभक्ष्यंमेदीयतामिति ॥ ततःपर्वतसंकाशंगरुडंचमहाबलम् ॥ ४२ ॥ दृष्ट्वा
 मातामहाभागातनयंहृष्टमानसा ॥ क्षुधांतेबाधितुंपुत्रनशक्रोमिसमंततः ॥ ४३ ॥ तवतातस्तपस्तेपेलौहित्यस्योत्तरेतटे ॥ कश्यपोनामधर्मात्मासाक्षा

लोकोपितामहः ॥ ४४ ॥ तत्रगच्छस्वपितरंपृच्छकामंयथातव ॥ अस्योपदेशतस्तातक्षुधातेशममेप्यति ॥ ४५ ॥ ततोमातुर्वचःश्रुत्वावैनतेयोमहाब
 लः ॥ अगमत्पितुरभ्याशंसमुद्धर्तान्मनोजवः ॥ ४६ ॥ दृष्ट्वातातंमुनिश्रेष्ठंज्वलंतमिवपावकम् ॥ प्रणम्यशिरसावाक्यमुवाचपितरंखगः ॥ ४७ ॥ भक्षा
 र्थीसमनुप्राप्तःसुतोहंतेमहात्मनः ॥ क्षुधयापीडितोनाथभक्ष्यंमेदीयतांप्रभो ॥ ४८ ॥ ततोध्यानंसमालभ्यज्ञात्वातंविनतासुतं ॥ पुत्रस्नेहाद्वचश्चे
 दंप्रोवाचमुनिसत्तमः ॥ ४९ ॥ अनेकशतसाहस्रानिषादाःसरितांपतेः ॥ तीरेतिष्ठंतिपापिष्ठास्तान्संभक्ष्यसुखीभव ॥ ५० ॥ तीर्थमुत्सादयंतिस्मतीर्थ
 काकादुरासदाः ॥ विनाविप्रंनिषादेषुभक्षयत्वमलक्षितं ॥ ५१ ॥ इत्युक्तःप्रययौपक्षीभक्षयामासतांस्ततः ॥ अलक्ष्यभावोविप्रोपिगिलितस्तेनपक्षि
 णा ॥ ५२ ॥ सतस्यगलकेगाढंलालगीतिद्विजस्तदा ॥ वमितुंगिलितुंचापिनंशशाकद्विजोत्तमः ॥ ५३ ॥ गत्वाथपितरंप्राहकिमेतदितिमेपितः ॥ लग्नमे
 गलकेसत्त्वंप्रतिकर्तुंनशक्नुयां ॥ ५४ ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाकश्यपस्तमुवाचह ॥ मयोक्तंतेपुरावत्सब्राह्मणोयंनबुध्यसे ॥ ५५ ॥ इत्युक्त्वाचमुनिर्धर्मान्द्वि
 जंप्राहसधार्मिकः ॥ आगच्छत्वंममासन्नंहितंतेप्रवदाम्यहं ॥ ५६ ॥ तमुवाचतदाविप्रःकश्यपमुनिपुंगवम् ॥ ममैतेमुहदो नित्यंसर्वेसंबंधिनःप्रियाः ॥ ५७ ॥
 श्वशुराःस्यालकाश्चाप्तास्सबालाश्चतथापरे ॥ एतैःसहप्रयास्यामिनिरयंचापिवाशिवम् ॥ ५८ ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाविस्मितःकश्यपोब्रवीत् ॥
 द्विजानांचकुलेजातश्चांडालैःपतितोभवान् ॥ ५९ ॥ पुरुषास्तेप्रतिष्ठतेघोरेचनिरयेध्रुवम् ॥ चिरायनिष्कृतिस्तेषानैवास्तीहकथंचन ॥ ६० ॥ सर्वा
 श्वैवदुराचारांश्चांडालान्पापकारिणः ॥ दोषांस्त्यक्तानरःपश्चात्सुखीभवतिनान्यथा ॥ ६१ ॥ अज्ञानाद्यदिवामोहात्कृत्वापापंसुदासुदारुणं ॥ ततोधर्मच
 रेद्यस्तुसगच्छेत्परमांगतिं ॥ ६२ ॥ पापकृन्नचरेद्धर्मपापेकुर्यान्मतिपुनः ॥ शिलानावंयथारूढःसागरेसंनिमज्जाति ॥ ६३ ॥ कृत्वासर्वाणिपापा
 नितथादुर्गतिसंचयं ॥ उपशांतोभवेत्पश्चात्तंदोषंशमयिष्यति ॥ ६४ ॥ तमुवाचमहाप्राज्ञंद्विजंमुनिवरोत्तमम् ॥ यदिमानंजहातीहखगःसर्वाश्चबांधवा
 न् ॥ ६५ ॥ ततःप्राणंचत्यक्ष्यामिखगेमर्मावधातिनि ॥ नोचेत्यजतुमेबंधून्प्रतिज्ञामेदृढात्मनः ॥ ६६ ॥ ततस्ताक्षर्यमुवाचेदमुनिर्ब्रह्मवधेभयात् ॥
 उद्धमैतान्सविप्रांश्चम्लेछानेतान्समंततः ॥ ६७ ॥ वनेषुपर्वतान्तेषुदिक्षुतान्पतगेश्वर ॥ उद्धवामततःशीघ्रंदोषज्ञःपितुराज्ञया ॥ ६८ ॥ ततःसर्वेऽ
 भवनव्यक्ताअकेशाःश्मश्रुवर्जिताः ॥ यवनाभोजनप्रीताःकिंचिच्छुश्रुयुताश्चये ॥ ६९ ॥ अग्रौचनग्रकाःपापादक्षिणस्यामवाचकाः ॥ घोराः
 प्राणिवधेप्रीतादुरात्मानोगवाशिनः ॥ ७० ॥ नैर्ऋतेकुवदाःपापागोब्राह्मणवधोद्यताः ॥ खर्पराःपश्चिमेपूर्वेनिवसंतिचदारुणाः ॥ ७१ ॥ वाय
 व्यांचतुरुष्काश्चश्मश्रुपूर्णगवाशिनः ॥ अश्वपृष्ठसमारूढाःप्रयुद्धेष्वनिवर्तिनः ॥ ७२ ॥ उत्तरस्यांचगिरयोम्लेच्छाःपर्वतवासिनः ॥ सर्वभक्षादुराचाराः

वधबंधरताः किल ॥ ७३ ॥ ऐशान्यां निरयास्संतिकर्तृणां वृक्षवासिनः ॥ एते म्लेच्छास्थितादिक्षुचोरास्ते शस्त्रपाणयः ॥ ७४ ॥ येषां च स्पर्श
 मात्रेण स चेलोजलमाविशेत् ॥ एतेषां च कलौ देशेऽप्यकाले धर्मवर्जिते ॥ ७५ ॥ संस्पर्शं च प्रकुर्वीति वित्तलोभात्समंततः ॥ म्लेच्छांस्तान्मोच
 यित्वा तु क्षुधया परिपीडितः ॥ ७६ ॥ पुनराह द्विजस्तात क्षुधामेवाधते तराम् ॥ अवदद्गुरुदंतत्रकश्यपः कृपयाद्भुतम् ॥ ७७ ॥ तिष्ठंतौ विपुलौ तत्र
 जिघांसू गजकच्छपौ ॥ अप्रमेयौ महासत्त्वौ सागरस्यैकदेशतः ॥ ७८ ॥ तावप्सु च द्रुतं वत्सक्षुधांते वारयिष्यतः ॥ सपितुर्वचनं श्रुत्वा तत्र गत्वाभिपद्य
 तौ ॥ ७९ ॥ नखैर्भित्वा कूर्मगजौ महासत्त्वौ महाजवः ॥ खमुत्पपाततौ धृत्वा विद्युद्रेगो महाबलः ॥ ८० ॥ आधारतानं गच्छंति नगाश्चमंदरादयः ॥ त
 तो योजनलक्षेद्रे गत्वामारुतरं हसा ॥ ८१ ॥ महत्यां जंबुशाखायां निपपात महाबलः ॥ भग्रासा सहसा शाखातां पतंतं खिगेश्वरः ॥ ८२ ॥ गोब्राह्मणवधाद्री
 तो दधारतरसावली ॥ धृत्वा तां रुचिरवेगाद्भवंतं खेमहाबलम् ॥ ८३ ॥ गत्वा विष्णुरुवाचे दं नररूपधरो हरिः ॥ कस्त्वं भ्रमसि चाकाशे किमर्थं पतगेश्वर ॥ ८४ ॥
 विधृत्य महतीं शाखामहांतौ गजकच्छपौ ॥ तमुवाच द्विजस्तस्मिन्नररूपधरं हरिम् ॥ ८५ ॥ गरुडो हं महाबाहो खगरूपः स्वकर्मणा ॥ कश्यपस्य मुने स्मृतु
 र्विनतागर्भसंभवः ॥ ८६ ॥ पश्यैतौ च महासत्त्वौ भक्षणार्थं मया धृतौ ॥ न धरा च ममाधारो न वृक्षान च पर्वताः ॥ ८७ ॥ अनेक योजनान्यूर्ध्वं दृष्ट्वा जंबूमही
 रुहम् ॥ अपतंतस्य शाखायां सहेमौ परिभक्षितुं ॥ ८८ ॥ भग्रासा सहसा शाखातां च धृत्वा भ्रमाम्यहम् ॥ कोटिकोटिसहस्राणां ब्राह्मणानां गवां वधात् ॥ ८९ ॥
 भयंतत्र विषादो मे सहसा प्राविशद्भुध ॥ किं करोमि कथं यामिको मे वेगं सहिष्यति ॥ ९० ॥ इत्युक्ते पतगश्चेष्टं प्रोवाचे दं हरिस्तदा ॥ अस्मद्ग्राहं समा रुह्य भक्षे
 मौ गजकच्छपौ ॥ ९१ ॥ गरुड उवाच ॥ ॥ ममाधारं न गच्छंति सागराश्च न गोत्तमाः ॥ अथ चैवं महासत्त्वं कथं त्वं धारयिष्यसि ॥ ९२ ॥ ऋते नारायणा
 दन्यः को मां धारयितुं क्षमः ॥ त्रैलोक्ये कः पुमांस्तिष्ठेद्यो वेगं मे सहिष्यति ॥ ९३ ॥ हरिरुवाच ॥ ॥ स्वकार्यमुद्धरेत् प्राज्ञः स्वकार्यं कुरु सांप्रतम् ॥ कृत्वा
 कार्यं खगश्चेष्ट विजानीषे च मां ध्रुवम् ॥ ९४ ॥ महासत्त्वं च तं दृष्ट्वा विमृश्य मनसा खगः ॥ एवमस्ति त्वति चोक्त्वा स पपात ह महाभुजे ॥ ९५ ॥ न च चालभुजस्त
 स्य सन्निपाते खगेशितुः ॥ तत्र स्थित्वा सतां शाखां सुमोच पर्वतालये ॥ ९६ ॥ शाखापतनमात्रेण स चराचरकानना ॥ च चालवसुधा चैव सागराः प्रचकंपि
 रे ॥ ९७ ॥ ततश्च खादितौ सत्त्वौ सहसा गजकच्छपौ ॥ तृप्तिं न प्राप्तवान्सोपि क्षुधा तस्य न शाम्यति ॥ ९८ ॥ एतज्ज्ञात्वा तु गोविंदस्तमुवाच खगेश्वरम् ॥
 भुजस्य मम मांसं तु भक्षयित्वा सुखी भव ॥ ९९ ॥ इत्युक्ते प्रचुरं मांसं भुजस्य तस्य तेन हि ॥ खादितं क्षुधया पुत्रव्रणं तस्य न विद्यते ॥ १०० ॥ तमुवाच महाप्रा
 ज्ञश्चराचरगुरु हरिम् ॥ कस्त्वं किं वा प्रियं ते द्यकरिष्यामि च सांप्रतम् ॥ १०१ ॥ नारायण उवाच ॥ विद्धि नारायणं मां हित्वत्प्रियार्थं समागतम् ॥ रूपं स्वं

दर्शयामासप्रत्ययार्थंचतस्यवै ॥ २ ॥ पीतवस्त्रंधनश्यामंचतुर्भुजमनोहरम् ॥ शंखचक्रगदापद्मधरंसर्वसुरेश्वरम् ॥ ३ ॥ तंचदृष्ट्वागरुत्मांश्चप्रणम्यशिर
 साहरिम् ॥ प्रियंकिंतेकरिष्यामिवदनःपुरुषोत्तम ॥ ४ ॥ तमब्रवीन्महातेजादेवदेवेश्वरोहरिः ॥ भवमेवाहनंशूरसखेत्वंसार्वकालिकम् ॥ ५ ॥ तमु
 वाचस्वगश्रेष्ठोऽधन्योऽहंविबुधेश्वर ॥ सफलंजन्ममेनाथत्वांचदृष्ट्वाद्यमेप्रभो ॥ ६ ॥ प्रार्थयित्वाचपितरावागमिष्यामितेन्तिकम् ॥ प्रीतोविष्णुरुवाचेदंभवत्व
 मजरामरः ॥ ७ ॥ अवध्यः सर्वभूतेभ्यःकर्मतेजश्चमत्समम् ॥ सर्वत्रतेगतिश्चास्तुनिखिलंतुसुखंध्रुवम् ॥ ८ ॥ संमिलतुद्रुतंसर्वयत्तेमनसिवर्तते ॥
 यथेष्टंप्रीतिमाहारमकष्टेनप्रलप्स्यसे ॥ ९ ॥ व्यसनान्मातरंसद्योमोचयिष्यसिनान्यथा ॥ एवमुक्त्वाहरिः सद्यस्तत्रैवांतरधीयत ॥ ११० ॥ ताक्ष्यो
 पिपितरंगत्वाकथयच्चाखिलंततः ॥ सतच्छ्रुत्वाप्रहृष्टात्मातनयंपुनरब्रवीत् ॥ ११ ॥ धन्योऽहंचस्वगश्रेष्ठधन्यातेजननीशिवा ॥ धन्यंक्षेत्रंकुलंचैव
 यस्यपुत्रस्त्वमीदृशः ॥ १२ ॥ यस्यपुत्रःकुलेजातोवैष्णवः पुरुषोत्तमः ॥ कुलकोटिसमुद्धृत्यविष्णुसायुज्यतां व्रजेत् ॥ १३ ॥ विष्णुंयः पूजयेन्नित्यं
 विष्णुं ध्यायेतगायति ॥ जपेन्मंत्रंसदाविष्णोःस्तोत्रंतस्यपठिष्यति ॥ १४ ॥ प्रसादंचभजेन्नित्यमुपवासंहरेर्दिने ॥ क्षयाच्चसर्वपापानांमुच्यतेनात्रसं
 शयः ॥ १५ ॥ यस्यतिष्ठतिगोविंदोमानसेचसदैवाहि ॥ सएवचलभेदास्यंसपुण्यैःपुरुषोत्तमः ॥ १६ ॥ जन्मकोटिसहस्रेभ्यःकृत्वासत्कर्मसंचयम् ॥
 क्षयाच्चसर्वपापानांविष्णोःकिंकरतांव्रजेत् ॥ १७ ॥ धन्योऽसौमानवोलोकेविष्णोस्सादृश्यमाव्रजेत् ॥ नित्यःसुरवरैःपूज्योलोकनाथोच्युतोव्ययः ॥
 ॥ १८ ॥ सुप्रसन्नोभवेद्यस्यसएवपुरुषोत्तमः ॥ तपोभिर्बहुभिर्धर्मैर्मखैर्नानाविधैरपि ॥ १९ ॥ विष्णुर्नलभ्यतेदेवैस्त्वयासौविप्रलभ्यते ॥ सपत्नीव्यसनाद्धो
 रान्मातरंतेप्रमोचय ॥ १२० ॥ ततोयास्यसिदेवेशंकृत्वामातुःप्रतिक्रियाम् ॥ गृहीत्वाजनकस्याज्ञालब्ध्वाविष्णोर्वरंमहत् ॥ २१ ॥ अंबापार्श्वगतोदृष्ट
 स्तांप्रणम्याग्रतःस्थितः ॥ विनतोवाच ॥ अभवद्भोजनंतेद्यपुत्रदृष्टःपितापिच ॥ २२ ॥ किमर्थंवाविलंबस्तेचिंतयाव्यथिताह्वहम् ॥ समातुर्वचनंश्रुत्वा
 गरुडःप्रहसन्निव ॥ २३ ॥ कथयामासवृत्तांतंसाश्रुत्वाविस्मिताभवत् ॥ कथंचदुःष्करंकर्मशिशुभावात्त्वयाकृतम् ॥ २४ ॥ धन्याहंमेकुलंधन्यंयस्त्वांवि
 ष्णुसखोऽभवः ॥ लब्ध्वावरंमहात्मानंदृष्ट्वामेहृष्यतेमनः ॥ २५ ॥ पौरुषेणत्वयावत्सउद्धृतंमेकुलद्वयम् ॥ सुपर्णउवाच ॥ मातःकिंतेकरिष्यामिप्रियमेव
 तदुच्यताम् ॥ २६ ॥ कार्यंकृत्वाथयास्यामिपार्श्वंनारायणस्यच ॥ एतच्छ्रुत्वातुसाप्राहगरुडंविनतासती ॥ २७ ॥ महद्दुःखंचमेचास्तिकुरुतातप्रतिक्रि
 याम् ॥ भगिनीमेसपत्नीसापणिताहंतयापुरा ॥ २८ ॥ तस्यादास्यमहंप्राप्ताकस्तारयतिमामितः ॥ कृष्णंकृत्वाविषैरश्वंतस्याःपुत्रैर्महोरगैः ॥ २९ ॥ उषः
 कालेऽवदत्साचअश्वोयंकृष्णतांव्रजेत् ॥ ततोहमवदंतत्रसदाचायंरुचासितः ॥ ३० ॥ मिथ्यातेवचनंमातःप्रतिज्ञांसाकरोत्तदा ॥ ततोहमब्रुवंकद्वंशपथं

नागमातरम् ॥ १३१ ॥ यदीमंकृष्णताभ्येतिहरेरश्वमहंतदा ॥ कृताभवामितेदासीत्यहमेतत्तदाऽवदम् ॥ ३२ ॥ ततस्तस्मिन्हरेरश्वेकृते
 कृष्णेचकृत्रिमैः ॥ तस्याःपुत्रैश्चधूर्तैश्चदासीत्वमगमंतदा ॥ ३३ ॥ यस्मिन्कालेह्यभीष्टञ्चतस्याद्रव्यंददाम्यहम् ॥ तस्मिन्कालेह्यदासीत्वंयास्यामिकुल
 नंदन ॥ ३४ ॥ गरुडउवाच ॥ पृच्छशीघ्रंचमातस्तांकरिष्यामिप्रतिक्रियाम् ॥ भक्षयिष्यामि तान्नागान्प्रतिज्ञामेयथार्थतः ॥ ३५ ॥ ततःकद्रमुवाचेदंवि
 नतादुःखितासती ॥ अभीष्टंवदकल्याणियेनमुच्येयकृच्छ्रतः ॥ ३६ ॥ अब्रवीत्सादुराचारापीयूषंदीयतामिति ॥ एतच्छ्रुत्वातुवचनमभवत्साचनिष्प्रभा
 ॥ ३७ ॥ ततःशनैरुपागम्यतनयंप्राहदुःखिता ॥ अमृतंप्रार्थयत्पापातातकिंवाकरिष्यसि ॥ ३८ ॥ श्रुत्वावाक्यंगरुत्मांश्चमहाक्रोधसमन्वितः ॥ अमृतं
 चानयिष्यामिमातर्माविमुखीभव ॥ ३९ ॥ एवमुक्त्वातुतरसासगतःपितुरंतिकम् ॥ अमृतंचानयिष्यामिमातुरर्थेधुनाऽनघ ॥ १४० ॥ सतस्यवचनंश्रुत्वा
 मुनिःप्राहखगेश्वरम् ॥ सत्यलोकस्यवैचोर्ध्वैविश्वकर्मविनिर्मिता ॥ ४१ ॥ पुरीचास्तिसभारम्यादेवानांहितहेतवे ॥ वह्निप्राकारदुर्लभ्यादुर्धर्षा
 चासुरैःसुरैः ॥ ४२ ॥ रक्षार्थंनिर्मितोदेवःसुरैस्तत्रमहाबलः ॥ यंयंपश्यतिवीरःससएवभस्मतांत्रजेत् ॥ ४३ ॥ सुपर्णउवाच ॥ नारायणाद्रोलब्धो
 मयाचमुनिसत्तम ॥ भयंनास्तीहमेतातसुरासुरगणादपि ॥ ४४ ॥ एवमुक्त्वागरुत्मान्सउद्धृत्यसागराजलम् ॥ जगामाकाशमाविश्यखगश्चो
 र्ध्वमनोजवः ॥ ४५ ॥ पक्षवातेनतस्यैवरजःसमुद्रतंबहु ॥ तस्यांतिकंनचत्यक्तमगमत्तस्यतच्चयः ॥ ४६ ॥ गत्वाचंचूजलेनापिवह्निनिर्वापयद्वली ॥
 रजोभिःपरिपूर्णाक्षोनसुरस्तंचपश्यति ॥ ४७ ॥ जघानरक्षिवर्गास्तानमृतंचाहरद्वली ॥ आनयंतंचपीयूषंखगंत्वाशतक्रतुः ॥ ४८ ॥ ऐरावतंसमारूढो
 वाक्यमेतदुवाचह ॥ खगरूपधरःकस्त्वंपीयूषंहरसेबलात् ॥ ४९ ॥ अप्रियंसर्वदेवानांकृत्वाजीवेरतिःकथम् ॥ विशिखैरग्निसंकाशैर्नयामियममंदि
 रम् ॥ १५० ॥ श्रुत्वावाक्यंहरेःकोपादुवाचसमहाबलः ॥ नयामितवपीयूषंदर्शयस्वपराक्रमम् ॥ ५१ ॥ एतच्छ्रुत्वामहाबाहुर्जघानविशिखैःशितैः ॥ य
 थामेरुगिरैःशृंगंतोयवर्षेणतोयदः ॥ ५२ ॥ नखैरशनिसंकाशैर्विभेदगरुडोगजम् ॥ मातलिंचरथंचक्रंतथादेवान्पुरस्सरान् ॥ ५३ ॥ व्यथितोसौमहाबाहुर्मात
 लिर्गजपुंगवः ॥ विमुखाःपक्षवातेनसर्वदेवगणास्तदा ॥ ५४ ॥ ततस्तुकोपितोजिष्णुर्जघानकुलिशेनतम् ॥ कुलिशस्यावपातेननचक्षुब्धोम
 हाखगः ॥ ५५ ॥ स्वंमोघंभिदुरंष्ट्रंद्वाहरिभीतोभवत्तदा ॥ संनिवृत्यततोयुद्धात्तत्रैवांतरधीयत ॥ ५६ ॥ सुतरामपिगच्छंतंवेगाद्भूतलमागतः ॥ अब्र
 वीत्ससुरश्रेष्ठःसर्वदेवगणाग्रतः ॥ ५७ ॥ शक्रउवाच ॥ यदिदास्यसिपीयूषमिदानींनागमातरि ॥ भुजगाश्चामराःसर्वेक्रियंतेहिध्रुवंतया ॥ ५८ ॥ प्रतिज्ञातेभ
 वेन्नष्टानफलंजीवितस्यते ॥ तस्मादिदंहरिष्यामिसंमतेनतवानघ ॥ ५९ ॥ गरुत्मानुवाच ॥ यस्मिन्कालेह्यदासीसामातामेदुःखितासती ॥ विदितास

र्वलोकेषुहरेऽमृतंहरिष्यासि॥१६०॥एवमुक्त्वामहावीर्यो गत्वोवाचप्रसूतदा॥आनीतममृतंमातस्तस्याएवप्रदीयताम्॥६१॥प्रोत्फुल्लहृदयासाचदृष्ट्वापुत्रंसहा
 मृतम् ॥ तामाहूयामृतंदत्वाचादासीतांतदागता ॥ ६२ ॥ तृणकाष्ठानिभूतानिपशवश्चसरीसृपाः ॥ दृष्ट्वासविस्मयास्सर्वेदेवामहर्षयस्तदा ॥ ६३ ॥ मोचयि
 त्वातुतामंवांगरुडःसुष्टुतांगतः ॥ एतस्मिन्नंतरेऽशक्रोजहारसहस्रासुधाम् ॥ ६४ ॥ निधायगरलंतत्रतयाचानुपलक्षितः ॥ प्रहृष्टहृदयाकद्रुःपुत्रानाहू
 यसंभ्रमात् ॥ ६५ ॥ तेषांमुखेददौहृष्टाक्ष्वेडंचामृतलक्षणम् ॥ तानुवाचप्रसूःपुत्रान्युष्माकंचकुलेसदा ॥ ६६ ॥ मुखेतिष्ठन्त्वमीदेवाविंद
 वश्चस्तनिर्वृताः ॥ महर्षयस्ततोदेवाःसिद्धगंधर्वमानुषाः ॥ ६७ ॥ ऊचुःस्सन्तुकुलेमातरस्माकंचप्रसादतः ॥ नागैर्विसर्जितादेवाःससिद्धासुनय
 स्तथा ॥ ६८ ॥ जग्मुःस्वमालयंहृष्टानागाःप्रमुदिताःस्थिताः ॥ एतस्मिन्नंतरेनागांश्चखादगरुडोबलात् ॥ ६९ ॥ दिक्षुपलायिताःशेषाःपर्वतेषुवने
 षुच ॥ सागरेषुचपातालेष्विलेषुतरुकोटरे ॥ १७० ॥ निभृतेषुनिकुञ्जेषुस्थिताःसर्पाश्चनिर्वृताः ॥ भुजगास्तस्यभक्ष्याश्चसदैवविधिनिर्मिताः ॥ ७१ ॥ सखाद
 यित्वानागांश्चसंभाष्यपितरावथ ॥ विबुधान्पूजयित्वातुजगामहरिमव्ययम् ॥ ७२ ॥ यःपठेच्छृणुयाद्वापिसुपर्णचरितंशुभम् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तःसुरलो
 केमहीयते ॥ १७३ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणेप्रथमेऽष्टिखंडेगरुडोत्पत्तिर्नामसप्तचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अतःपरंतुविप्रपैचांडा
 लपतितोद्विजः ॥ प्रलप्यचबहून्शोकान्जगामकश्यपमुनिम् ॥ १ ॥ गत्वोवाचमुनिश्रेष्ठवदास्माकंहितंवचः ॥ यथापापाद्रिमुच्येहमुनिश्रेष्ठतथाकुरु ॥ २ ॥
 तमुवाचमहातेजार्जुनस्यःसमंततः ॥ ॥ कश्यपउवाच ॥ संदर्शनाच्चम्लेच्छानामुपशांतोसिवैस्वयम् ॥ ३ ॥ गायत्र्याश्चजपैर्होमैर्व्रतैश्चांद्रायणा
 दिभिः ॥ स्मरनित्यंहरेःपादमुपोष्यहरिवासरम् ॥ ४ ॥ अहर्निशंहरेर्ध्यानं प्रणामंकुरुतंप्रभुम् ॥ तीर्थस्नानेनमंत्रेणपंकस्यांतंगमिष्यसि ॥ ५ ॥ ततः
 पापक्षयादेवब्राह्मणत्वंचलप्स्यसे ॥ व्रतैर्वृषाधिकैर्मौक्षंशयन्कल्मषंद्विज ॥ ६ ॥ मुनेस्तस्यवचःश्रुत्वाकृतकृत्योभवत्तदा ॥ पुण्यंसविविधंकृत्वापुन
 र्ब्रह्मत्वमाप्तवान् ॥ ७ ॥ ततस्तत्त्वातपस्तीव्रंस्वर्लोकांचिरमभ्यगात् ॥ सदृत्तस्याखिलंपापंक्षयंयातिदिनेदिने ॥ ८ ॥ असदृत्तस्यपुण्यंहिक्षयंयात्यं
 जनोपमम् ॥ अनाचाराद्धतोविप्रआचारात्सुरतांव्रजेत् ॥ ९ ॥ ततःकंठगतैःप्राणैराचारंकुरुतेद्विजः ॥ कर्मणामनसांगेनसदाचारंसदाकुरु ॥ १० ॥
 कश्यपस्योपदेशेनसविनीतोऽभवद्विजः ॥ आचारंतुपुनःकृत्वातपस्तत्त्वादिवंगतः ॥ ११ ॥ अनाचारीहतोविप्रःस्वर्गलोकेषुगर्हितः ॥ आचारंतुपुनः
 कृत्वासुरलोकेमहीयते ॥ १२ ॥ नारदउवाच ॥ प्राप्नुवंतिगतिलोकाःपूजयित्वाद्विजोत्तमान् ॥ द्विजानांपीडनंकृत्वागतिगच्छतिकांप्रभो ॥ १३ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ क्षुधासंतप्तदेहानांब्राह्मणानांमहात्मनाम् ॥ नार्चयेच्छक्तितोभक्त्यासयातिनरकंनरः ॥ १४ ॥ परुषेणक्रोशयित्वाक्रोधाद्यस्तुविसर्जयेत् ॥

सयातिनरकंघोरंमहारौरवकृच्छ्रकम् ॥ १५ ॥ सन्निवृत्तस्ततःकीटाद्यन्त्यजातिषुजायते ॥ ततोरोगीदरिद्रस्तुक्षुधयापरिपीडितः ॥ १६ ॥ नावमन्येततो
 विप्रंक्षुधयागृहमागतम् ॥ नददामीतियोब्रूयाद्देवाग्निब्राह्मणेषुसः ॥ १७ ॥ तिर्यग्योनिशतंगत्वाचांडाल्यमुपगच्छति ॥ पादमुद्यम्ययोविप्रं हंतिगां पि
 तरौगुरुम् ॥ १८ ॥ रौरवेनियतोवासस्तस्यनास्तीहनिष्कृतिः ॥ यदिपुण्याद्भवेज्जन्मसएवपशुतां व्रजेत् ॥ १९ ॥ अतिदीनोविषादीचदुःखशोकाभि
 पीडितः ॥ एवंजन्मत्रयंप्राप्यभवेत्तस्यचनिष्कृतिः ॥ २० ॥ मुष्टिचपेटकीलैश्चहन्याद्विप्रंतुयःपुमान् ॥ तापनेरौरवेघोरेकल्पांतंसोपितिष्ठति ॥ २१ ॥ अथ
 जन्मसमासाद्यकुक्कुरःक्रूरचंडकः ॥ अंत्यजातिषुजातोपिदरिद्रःकुक्षिशूलवान् ॥ २२ ॥ पादमुद्यच्छतेवायस्तस्यपादेशिलीपदः ॥ खंजोवामंदजंघो
 वाखण्डपादोभवेन्नरः ॥ २३ ॥ पक्षवातेनचांगानिप्रकंपंतेसदैवहि ॥ मातरंपितरंविप्रंस्नातकंचतपस्विनम् ॥ २४ ॥ हत्वागुरुगणंक्रोधात्कुंभीपाकेचिरं
 भवेत् ॥ उषित्वाचैवजायेतकीटजातिषुतत्परम् ॥ २५ ॥ विरुद्धं परुषंवाक्यंयोवदोद्धिद्विजातिषु ॥ अष्टौकुष्ठाःप्रजायंतेतस्यदेहेदृढंसुत ॥ २६ ॥
 विचर्चिकाथदद्रूश्चमंडलःशुक्तिसिध्मकौ ॥ कालकुष्ठस्तथाशुक्लस्तरुणश्चातिदारुणः ॥ २७ ॥ ततोभिषक्प्रयोगेचपापात्पुण्यंपलायते ॥ अपुण्याज्जलरे
 खेवतेनैवनिधनंव्रजेत् ॥ २८ ॥ एषामध्येमहाकुष्ठास्त्रयएवप्रकीर्तिताः ॥ कालकुष्ठस्तथाशुक्लस्तरुणश्चातिदारुणः ॥ २९ ॥ महापातकभावानांज्ञाना
 त्संसर्गतोपिवा ॥ अतिपातकिनामेवत्रयोदेहेभवन्तिवै ॥ ३० ॥ संसर्गात्सहसंबंधाद्रोगःसंचरतेनृणाम् ॥ दूरात्परित्यजेद्धीरःस्पृष्ट्वास्नानंसमाचरेत् ॥
 ॥ ३१ ॥ पतितंकुष्ठसंयुक्तंचांडालंचगवाशिनम् ॥ श्वानंरजस्वलांभिच्छंस्पृष्ट्वास्नानंसमाचरेत् ॥ ३२ ॥ दुरितस्यानुरूपेणदेहेकुष्ठाव्यवस्थिताः ॥ इहलो
 केपरत्रैवाप्यत्रनास्ति तु संशयः ॥ ३३ ॥ न्यायेनोपार्जितांवृत्तिं ब्रह्मस्वंहरतेतुयः ॥ अक्षयंनरकंप्राप्यपुनर्जन्मनविद्यते ॥ ३४ ॥ पिशुनोयस्तुविप्राणारंध्रा
 न्वेषणतत्परः ॥ तं दृष्ट्वाप्यथवारुपृष्ट्वासचेलोजलमाविशेत् ॥ ३५ ॥ ब्रह्मस्वंप्रणयाद्भुक्तंदहत्यासत्तमंकुलम् ॥ विक्रमेणतुभुंजानोदशपूर्वान्दशापरान् ॥ ३६ ॥
 नविषंविषमित्याहुर्ब्रह्मस्वंविषमुच्यते ॥ विषमेकाकिनंहंतिब्रह्मस्वंपुत्रपौत्रकम् ॥ ३७ ॥ मोहाच्चमातरंगत्वाब्राह्मणींचगुरोस्त्रियम् ॥ पतित्वारौरवेघोरे
 पुनरुत्पात्तिदुर्लभः ॥ ३८ ॥ पतंतिपितरस्तस्यकुंभीपाकेथतापने ॥ अवीचिकालसूत्रेचमहारौरवरौरवे ॥ ३९ ॥ कदाचिदपिवातेषांनिष्कृतिंनानुमेनि
 रे ॥ प्राणंहत्वाद्विजातीनांस्वयंयात्यपुनर्भवम् ॥ ४० ॥ पतंतिपुरुषास्तस्यरौरवेचसहस्रशः ॥ नारदउवाच ॥ सर्वेषामेवविप्राणांवधेचपातकंसमम् ॥ ४१ ॥
 विषमंवाकुतस्तिष्ठेत्तत्त्वतोवक्तुमर्हसि ॥ ब्रह्मोवाच ॥ हत्वाविप्रंध्रुवंपुत्रपातकंयदुदाहृतम् ॥ ४२ ॥ लभतेब्रह्महाचोरंवक्तव्यंचापरंशृणु ॥ लक्षकोटिसहस्राणां
 ब्राह्मणानांवधंभजेत् ॥ ४३ ॥ वेदशास्त्रयुतंहत्वाश्रोत्रियंविजितेन्द्रियम् ॥ विप्रंचवैष्णवंहत्वातस्मादशगुणोत्तरम् ॥ ४४ ॥ स्ववंशान्पातयित्वातुपुनर्जन्मन

विंदते ॥ त्रिवेदं स्नातकं हत्वा वधस्यांतं न विन्दते ॥ ४५ ॥ श्रोत्रियं च सदाचारं तीर्थमंत्रप्रपूतकम् ॥ ईदृशं ब्राह्मणं हन्तुः पापस्यांतो न विद्यते ॥ ४६ ॥
 अपकारं समुद्दिश्य द्विजः प्राणान्परित्यजेत् ॥ दृश्यते येन चान्येन ब्रह्महासं भवेन्नरः ॥ ४७ ॥ वचोभिः परुषैर्वृत्तैः पीडितस्ताडितो द्विजः ॥ यमुद्दिश्य त्यजे
 त्प्राणांस्तमाहुर्ब्रह्मघातिनम् ॥ ४८ ॥ ऋषयो मुनयो देवाः सर्वे ब्रह्मविदस्तथा ॥ देशानां पार्थिवानां च सा च वध्या भवेदिह ॥ ४९ ॥ अतो ब्रह्मवधं प्राप्य
 पितृभिः सह पच्यते ॥ प्रायोपवेशकं विप्रं बुधः संमानयेद्भुवम् ॥ ५० ॥ दोषैश्चापि विनिर्मुक्तमुद्दिश्य प्राणमुत्सृजेत् ॥ सप्रलिप्तो वधैर्घोरैर्न तु यं परिकी
 र्तयेत् ॥ ५१ ॥ आत्मघातं द्रुमारो हं कोटरैरुपजीवनं ॥ यः कुर्यादात्मनो घातं स्ववंशे ब्रह्महा भवेत् ॥ ५२ ॥ भ्रूणं च घातयेद्यस्तु शिशुं वा आतुरं गुरुम् ॥
 ब्रह्महा स्वयमेव स्यान्न तु यं परिकीर्तयेत् ॥ ५३ ॥ मारयेच्च स गोत्रं वा ब्राह्मणं ब्राह्मणाधमः ॥ तस्यैव तद्भवेत्पापं न तु यं परिकीर्तयेत् ॥ ५४ ॥ पीडयित्वा द्विजं शू
 द्रः स्वकार्यं चापि साधयेत् ॥ तत्रापापे च शूद्रस्य पातकं नान्यथा भवेत् ॥ ५५ ॥ तात्कालिकवधं हत्वा हंतारमा ततायिनं ॥ न च हंता च तत्पापैर्लिप्यते द्विज
 सत्तमं ॥ ५६ ॥ आततायिनमायां तमपि वेदांतं गंगे ॥ जिघांसंतं जिघांसे च न तेन ब्रह्महा भवेत् ॥ ५७ ॥ अग्निदोगरदश्चैव धनहारी च सुप्तघः ॥ क्षेत्रदाराप
 हारी च षडेते ह्याततायिनः ॥ ५८ ॥ खलो राजवधोद्योगी पितृणां च वधेरतः ॥ अनुयायी नृपो राज्ञश्च त्वारश्चाततायिनः ॥ ५९ ॥ तत्क्षणात्प्रमृतं विप्रं पुनर्हं
 तुं न युज्यते ॥ पुनर्हत्वा वधं चोर्ज्ञानात् प्राप्नोति निश्चितं ॥ ६० ॥ लोके विप्रसमो नास्ति पूजनीयोजगद्गुरुः ॥ हत्वा तं यद्भवेत्पापं तत्परं च न विद्यते ॥ ६१ ॥
 देववत्पूजनीयो सौ देवासुरगणैर्नरैः ॥ ब्राह्मणस्य समो नास्ति त्रिषु लोकेषु निश्चितं ॥ ६२ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ कां वृत्तिं स मुपाश्रित्य जीवितव्यं द्विजेन हि ॥
 अपानेन सुरश्रेष्ठ तत्त्वतो वक्तुमर्हसि ॥ ६३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ अयाचिता च याभिक्षा प्रशस्ता सा प्रकीर्तिता ॥ उच्छ्वृत्तिस्ततो भद्रा सुभद्रा सर्ववृत्तिषु ॥ ६४ ॥
 यामाश्रित्य मुनिश्रेष्ठा गच्छंति ब्रह्मणः पदम् ॥ दक्षिणायज्ञशेषाणां ग्राह्या यज्ञगतेन हि ॥ ६५ ॥ पाठनं याजनं कृत्वा ग्रहीतव्यं धनं द्विजैः ॥ पाठयित्वा पठित्वा च
 कृत्वा स्वस्त्ययनं शुभं ॥ ६६ ॥ ब्राह्मणानामिदं जीव्यं शिष्टावृत्तिः प्रतिग्रहः ॥ शास्त्रोपजीविनो धन्या धन्या वृक्षोपजीविनः ॥ ६७ ॥ धन्या वृक्षलता
 जीव्या वाटी सस्योपजीविनः ॥ अन्नजंतुवधे पापं तस्य दोषो पश्चांतये ॥ ६८ ॥ न वधान्यानि शस्तानि विप्रेभ्यः संप्रदायपेत् ॥ न चेत्प्राणिवधे ह्यत्र क्षीयंते चायु
 पोद्भुवं ॥ ६९ ॥ तस्माद्दद्यात्सूबहूनि पितृदेवद्विजातिषु ॥ अभावात्क्षत्रियावृत्तिर्ब्राह्मणैरुपजीव्यते ॥ ७० ॥ न्याययुद्धेषु योद्धव्यं च रेद्वीरव्रतं शुभम् ॥ सत
 याचद्विजो वृत्त्या यद्धनं लभते नृपात् ॥ ७१ ॥ पितृयज्ञादिदानेषु मेध्यं तद्धनमुच्यते ॥ समभ्यसेद्धनुर्विद्यां वेदयुक्तां सदानघः ॥ ७२ ॥ शक्तिकुंतगदाखड्ग
 परिघाणां समंततः ॥ अश्वारोहं गजारोहं मैद्रजालममानकं ॥ ७३ ॥ रथभूमिगतं युद्धं युक्तं सर्वत्र कारयेत् ॥ द्विजदेवध्रुवाणां च स्त्रीणां वृत्तं तत्पास्विनाम् ॥ ७४ ॥

साधुसाध्वीगुरूणांचनृपाणांरक्षणाद्भुवम् ॥ यत्पुण्यंलभ्यतेशूरैःकथंतद्ब्रह्मवादिभिः ॥ ७५ ॥ सर्वपापक्षयंकृत्वासोक्षयंस्वर्गमश्नुते ॥ सम्मुखेन्याययुद्धे
चपतंतिब्राह्मणारणे ॥ ७६ ॥ तेव्रजंतिपरंस्थानंनगम्यंब्रह्मवादिनां ॥ धर्मयुद्धस्ययदृत्तंशृणुपुण्यंयथार्थतः ॥ ७७ ॥ संमुखेनप्रयुध्यतेनचगच्छंतिकातरं॥नभग्नं
पृष्ठतोभ्रंतिनिःशस्त्रंप्रपलायितम्॥७८॥अयुध्यमानंभीरुंचपतितंगतकल्मषं॥असच्छूद्रंस्तुतिप्रीतमाहवेशरणागतम्॥७९॥हत्वाचनरंकंयांतिदुर्वृत्ताजयकां
क्षिणः ॥ एषाचक्षत्रियावृत्तिःसदाचारैस्तुगीयते॥८०॥यामाश्रित्यदिवंयांतिसर्वक्षत्रियकुंजराः ॥ धर्मयुद्धेशुभोमृत्युःसंमुखेक्षत्रियस्यच ॥८१॥अत्रपूतोभवे
त्सोपिसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ सतिष्ठेत्स्वर्गलोकेचप्रासादेरत्नभूषिते ॥ ८२ ॥ जांबूनदमयस्तंभेरत्नभूषितभूतले ॥ इष्टद्रव्यैःसुसंपूर्णैर्दिव्यवस्त्रोपशोभिते ॥८३॥
पुरतःकल्पवृक्षाश्चतिष्ठंतिसर्वदायिनः ॥ वापीकूपतटाकाद्यैरुद्यानैरुपशोभिते ॥ ८४ ॥ यौवनाढ्याश्चसेवंतेतंदेवपुरकन्यकाः ॥ तस्याग्रतोमुदानित्यंनृ
त्यंत्यप्सरसांगणाः ॥८५॥ गीतंगायंतिगंधर्वादेवाश्चस्तुतिपाठकाः ॥ एवंक्रमेणकल्पांतेसार्वभौमोभवेन्नृपः ॥८६॥सर्वभोगैककर्ताचनीरुङ्मन्मथविग्रहः ॥
तस्यपत्न्यःप्ररूपाढ्याःसदैवयौवनान्विताः ॥८७॥ धर्मशालाःसुताःशुभ्राःसमृद्धाःपितृसंमताः ॥ एवंक्रमेणभुजंतिसप्तजन्मसुक्षत्रियाः ॥८८॥अन्यायेनतु
योद्धारस्तिष्ठंतिनरकेचिरम् ॥ एवंचक्षत्रियावृत्तिर्ब्राह्मणैरुपजीव्यते ॥ ८९ ॥ वैश्यैःशूद्रैस्तथान्यैश्चअंत्यजैर्म्लेच्छजातिभिः ॥ येचयोधाःप्रयुध्यंतेन्याययु
द्धेनसर्वदा ॥ ९० ॥ तेपियांतिपरंस्थानंसर्वैवर्णाद्विजातयः ॥ नशूरोयोद्विजोभीरुरस्त्रशस्त्रविवर्जितः ॥ ९१ ॥ विपत्तौवैश्यवृत्तिचकारयेद्विजसत्तमः ॥
वैश्यवृत्तिवणिग्भावंकृषिचैवतथापरैः ॥ ९२ ॥ कारयेत्कृषिवाणिज्यंविप्रकर्मनचत्यजेत् ॥ वणिग्भावान्मृषात्युक्तौदुर्गतिंप्राप्नुयाद्विजः ॥ ९३ ॥ आर्द्रद्रव्यं
परित्यज्यब्राह्मणोलभतेशिवम् ॥ समुत्पाद्यततोवृत्तिंदद्याद्विप्रायसर्वशः ॥ ९४ ॥ पितृयज्ञेतथाचाग्रौजुहुयाद्विधिवद्विजः ॥ तुलेऽसत्यंनकर्त्तव्यंतुलाधर्म
प्रतिष्ठिता ॥ ९५ ॥ छलभावंतुलेकृत्वानरकंप्रतिपद्यते ॥ अतुलंचापियद्द्रव्यंतत्रमिथ्यापरित्यजेत् ॥ ९६ ॥ एवंमिथ्यानकर्त्तव्यामृषापापप्रसूतिका ॥
नास्ति सत्यात्परोधर्मो नानृतात्पातकंपरम् ॥ ९७ ॥ अतःसर्वेषुकार्येषुसत्यमेवविशिष्यते ॥ अश्वमेधसहस्रंतुसत्यंचतुलयाधृतम् ॥ ९८ ॥ अश्वमेधसह
स्राद्विसत्यमेमविशिष्यते ॥ योवदेत्सर्वकार्येषुसत्यंमिथ्यापरित्यजेत् ॥ ९९ ॥ सनिस्तरतिदुर्गाणिस्वर्गमक्षयमश्नुते ॥ वाणिज्यंकारयेद्विप्रोमिथ्याऽवश्यं
परित्यजेत् ॥ १०० ॥ वृद्धिचनिक्षिपेत्तीर्थैस्वयंशेषंतुभोजयेत् ॥ देहक्लेशात्तत्सहस्रगुणंभवतिसर्वदा ॥ १ ॥ अर्थार्जनविधौमर्त्याविशंतिविषमेजले ॥
कांतारमटवींचैवश्वापदैःसेवितांतथा ॥ २ ॥ गिरिगिरिगुहांदुर्गाम्लेच्छानांशस्त्रपातिनाम् ॥ गृहंप्रतिभयंस्थानंधनलोभात्समंततः ॥ ३ ॥ सुतदारान्परि
त्यज्यदूरंगच्छंतिलोभिनः ॥ स्कंधेभारंवहंत्यन्येतर्याचक्रेनिपातनैः ॥ ४ ॥ क्षेपणीभिर्महादुःखैस्सदाप्राणव्ययेनच ॥ अर्थस्यसंचयःपुत्रप्राणात्प्रियतरो

महान् ॥ ५ ॥ एभिर्न्यायार्जितं विंशतिं वणिग्भावेन यत्नतः ॥ पितृदेवद्विजातिभ्यो दत्तं चाक्षयमश्नुते ॥ ६ ॥ एतौ दोषौ महान्तौ च वाणिज्ये लाभकर्मणि ॥
लोभानामपरित्यागो मृषाग्राह्यश्च विक्रयः ॥ ७ ॥ एतौ दोषौ परित्यज्य कुर्यादर्थार्जनं बुधः ॥ अक्षयं लभते दानाद्वणिग्दोषैर्न लिप्यते ॥ ८ ॥ पुण्यकर्मरतो विप्रः कृ-
षिहिपरिकारयेत् ॥ वाहयेद्विवसस्यार्धबलावर्दचतुष्टयम् ॥ ९ ॥ अभावात्त्रितयं चैव अविश्रामं न कारयेत् ॥ चारयेच्चतुष्टयेऽच्छिन्नैश्चोर्व्याघ्रविवर्जिते ॥ १० ॥
दद्याद्वासं यथेष्टं च नित्यमातर्पयेत्स्वयम् ॥ गोष्ठं च कारयेत्तस्य किंचिद्विघ्नविवर्जितम् ॥ ११ ॥ सदा गोमयमूत्राभ्यां विषसैश्च विवर्जितम् ॥ नमलं निक्षिपेद्गोष्ठे
सर्वदेवनिकेतने ॥ १२ ॥ आत्मनः शयनीयस्य सदृशं कारयेद्बुधः ॥ समं निर्वापयेद्यत्नाच्छीतवातरजस्तथा ॥ १३ ॥ प्राणस्य सदृशं पश्येद्वाचसामान्य-
विग्रहम् ॥ अस्य देहे सुखं दुःखं तथा तस्यैव कल्पते ॥ १४ ॥ अनेन विधिना यस्तु कृषिकर्माणि कारयेत् ॥ स च गोवाहनैर्दोषैर्न लिप्येत धनी भवेत् ॥ १५ ॥
दुर्बलं पीडयेद्यस्तु तथैव गदसंयुतम् ॥ अतिबालातिवृद्धं च सगोहत्यां समालभेत् ॥ १६ ॥ विषमं वाहयेद्यस्तु दुर्बलं सबलं तथा ॥ सगोहत्यासमं पापं
प्राप्नोतीह न संशयः ॥ १७ ॥ यो वाहयेद्विना सस्यं खादंतं गां निवारयेत् ॥ मोहात्तृणं जलं वापि सगोहत्यासमं लभेत् ॥ १८ ॥ संक्रांत्यां पौर्णमास्यां चामावास्यायां तथै-
व च ॥ हलस्य वाहनात्पापं गवामयुतहत्यया ॥ १९ ॥ अमूषू पूजयेद्यस्तु सितैश्चित्रादिभिर्नरः ॥ कज्जलैः कुसुमैस्तैलैः सोक्षयं स्वर्गमश्नुते ॥ २० ॥ वाससुष्टिपर-
गवेयो ददाति सदा हिकम् ॥ सर्वपापक्षयस्तस्य स्वर्गं चाक्षयमश्नुते ॥ २१ ॥ यथाविप्रस्तथा गौश्च द्वयोः पूजाफलं समम् ॥ विचारे ब्राह्मणो मुख्यो नृणां गावः पशौ
तथा ॥ २२ ॥ नारद उवाच ॥ विप्रो ब्रह्ममुखे जातः कथितो मे त्वयानघ ॥ कथं गोभिः समो नाथ विस्मयो मे विधेध्रुवम् ॥ २३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शृणु चात्र यथा त-
थ्यं ब्राह्मणानां गवां यथा ॥ एकपिंडक्रियैक्यं तु पुरुषैर्निर्मितं पुरा ॥ २४ ॥ पुरा ब्रह्ममुखोद्धूतं कूटं तेजो मयं महत् ॥ चतुर्भागं प्रजातं तद्देवोऽग्निर्गोर्द्विज-
स्तथा ॥ २५ ॥ प्राक्तेजः संभवो वेदो वह्निरेतथैव च ॥ परतो गौस्तथा विप्रो जातश्चैव पृथक् पृथक् ॥ २६ ॥ तत्र सृष्टामया चादौ वेदाश्च त्वार एकशः ॥
स्थित्यर्थं सर्वलोकानां भुवनानां समंततः ॥ २७ ॥ अग्निर्हव्यानि भुंजीत देवहेतोस्तथा द्विजः ॥ आज्यंगो प्रभवं विद्धि तस्मादेते प्रसूतकाः ॥ २८ ॥ न सं-
तियदिलोकेषु च त्वारोमी महत्तराः ॥ तदा खिलं च भुवनं नष्टं स्थावरजंगमम् ॥ २९ ॥ एभिर्धृताः सदा लोकाः प्रतिष्ठंति स्वभावतः ॥ स्वभावो
ब्रह्मरूपो सावेते ब्रह्ममयाः स्मृताः ॥ ३० ॥ तस्माद्गौः पूजनीयो सौ विप्रदेवा सुरैरपि ॥ उदारः सर्वकार्येषु जातस्तथ्यो गुणाकरः ॥ ३१ ॥ सर्वदे-
वमयः साक्षात्सर्वसत्त्वानुकंपकः ॥ अस्य कार्यमया सृष्टं पुरैव पोषणं प्रति ॥ ३२ ॥ अत एव मया दत्तं वरं चाति सुशोभनम् ॥ एकजन्मनि ते मो-
क्षस्तवास्ति त्विति विनिश्चितम् ॥ ३३ ॥ अत्रैव ये मृता गावस्त्वागच्छंति ममालयम् ॥ पापस्य कणमात्रं तु तेषां देहेन तिष्ठति ॥ ३४ ॥ देवीगौर्धनुका

देवाश्चादिदेवीत्रिशक्तिका ॥ प्रसादाद्यस्ययज्ञानांप्रभवोहिविनिश्चितः ॥ ३५ ॥ गवांसर्वपवित्राणिपुनंतिसकलंजगत् ॥ मूत्रंगोगौमयंक्षीरंदधिसर्पि
 स्तथैवच ॥ ३६ ॥ अमीषांभक्षणेपापंनतिष्ठतिकलेबरे ॥ तस्माद्घृतंदधिक्षीरंनित्यंखादंतिधार्मिकाः ॥ ३७ ॥ विशिष्टंसर्वद्रव्येषुगव्यमिष्टंपरंशुभम् ॥
 यस्यास्येभोजनंनास्तितस्यमूर्तिस्तुपूतिका ॥ ३८ ॥ अन्नाद्यंपंचरात्रेणसप्तरात्रेणवैपयः ॥ दधिर्विंशतिरात्रेणघृतंस्यान्मासमेककम् ॥ ३९ ॥ अगव्यैर्यस्तुभुं
 क्तेवैमासमेकंनिरंतरम् ॥ भोजनेतस्यमर्त्यस्यप्रेताःखादंतिचैवहि ॥ १४० ॥ परमात्रंपरंशुद्धंस्विन्नंचातपतण्डुलैः ॥ भुक्त्वातुयत्कृतंपुण्यंकोटि
 कोटिगुणंभवेत् ॥ ४१ ॥ अन्यच्चापिचयद्द्रव्यंहविष्यंशास्त्रनिर्मितम् ॥ तद्भुक्त्वायत्कृतंकर्मसर्वलक्षणंभवेत् ॥ ४२ ॥ निरामिषंचयत्किंचित्तस्माद्यद्यत्फ
 लंलभेत् ॥ तस्माद्गौःसर्वकार्येषुशस्तएकोयुगेयुगे ॥ ४३ ॥ सर्वदासर्वकामेषुधर्मकामार्थमोक्षदः ॥ ॥ नारदउवाच ॥ केषुकिंवाप्रयोगेणपरंपुण्यंप्र
 कीर्तितं ॥ ४४ ॥ वदतत्सर्वलोकेशयथाजानामितत्त्वतः ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ सकृत्प्रदक्षिणंकृत्वागोधनंचाभिवंदयेत् ॥ ४५ ॥ सर्वपापैर्विनिर्मुक्तःस्व
 र्गचाक्षयमश्नुते ॥ सुराचार्योयथावद्व्यःपूज्योसौमाधवोयथा ॥ ४६ ॥ सप्तप्रदक्षिणंकृत्वाचैश्वर्यात्पाकशासनः ॥ कल्यउत्थायगोमध्येपात्रंगृह्यसहो
 दंकम् ॥ ४७ ॥ निषिंचेद्योगवांशृंगंस्तकेनैवतज्जलम् ॥ प्रतीच्छेतनिराहारस्तस्यपुण्यंनिबोधत ॥ ४८ ॥ श्रूयंतेयानितीर्थानित्रिषुलोकेषुनारद ॥
 सिद्धचारणयुक्तानिसेवितानिमहर्षिभिः ॥ ४९ ॥ अभिषेकस्समस्तेषांगवांशृंगोदकस्यच ॥ प्रातरुत्थाययोमर्त्यःस्पृशेद्वांचघृतंमधु ॥ १५० ॥ सर्वपां
 श्वप्रियंगूंश्चकल्मषात्प्रतिमुच्यते ॥ घृतक्षीरप्रदागावोघृतयोन्योघृतोद्भवाः ॥ ५१ ॥ घृतनद्योघृतावर्तोस्तामिसंतुसदागृहे ॥ घृतंमेसर्वगात्रेषुघृतं
 मेमनसिस्थितम् ॥ ५२ ॥ गावोममाग्रतो नित्यंग्वावःपृष्ठतएवच ॥ गावश्चसर्वगात्रेषुगवांमध्येवसाम्यहम् ॥ ५३ ॥ इत्याचम्यजपेन्मंत्रंसायंप्रात
 रिदंशुचिः ॥ सर्वपापक्षयस्तस्यस्वलोकैपूजितोभवेत् ॥ ५४ ॥ यथागौश्चतथाविप्रोयथाविप्रस्तथाहरिः ॥ हरिर्यथातथागंगाएतेनह्यवृषाः
 स्मृताः ॥ ५५ ॥ गावोबंधुर्मनुष्याणामनुष्याबांधवागवाम् ॥ गौश्चयस्मिन्गृहेनास्तितद्वंधुरहितंगृहम् ॥ ५६ ॥ गोमुखेचाश्रितावेदाःसषडंगपदक्र
 माः ॥ शृंगयोश्चस्थितौनित्यंसहैवहरिकेशवौ ॥ ५७ ॥ उदरेवस्थितःस्कंदःशीर्षेब्रह्मास्थितःसदा ॥ वृषद्धजोललाटेचशृंगाग्रइंद्रएवच ॥ ५८ ॥
 कर्णयोरश्विनौदेवौचक्षुषोऽशशिभास्करो ॥ दंतेषुगरुडोदेवोजिह्वायांचसरस्वती ॥ ५९ ॥ अपानेसर्वतीर्थानिप्रस्रावेचैवजाह्नवी ॥ ऋषयोरोमकूपे
 पुमुखतःपृष्ठतोयमः ॥ १६० ॥ धनदोवरुणश्चैवदक्षिणंपार्श्वमाश्रितौ ॥ वामपार्श्वेस्थितायक्षास्तेजस्वंतोमहाबलाः ॥ ६१ ॥ मुखमध्येचगंधर्वानासाग्रे
 पन्नगास्तथा ॥ सुराणांपश्चिमेपार्श्वेऽप्सरसश्चसमाश्रिताः ॥ ६२ ॥ गोमयेवसतेलक्ष्मीर्गोमूत्रेसर्वमंगला ॥ पादाग्रेखेचरावेद्याहंभाशब्देप्रजापतिः ॥ ६३ ॥

चत्वारःसागराःपूर्णाधेनूनांचस्तनेषुवै ॥ गांचस्पृशतियोनित्यंस्नातोभवतिनित्यशः ॥६४॥ अतोमर्त्यःप्रपुष्टैस्तुसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ गवांरजःखुरोद्धूतंशि
 रसायस्तुधारयेत् ॥ ६५ ॥ सचतीर्थजलेस्नातःसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ नारदउवाच ॥ गवांचदशवर्णानांकस्यदानेचकिंफलम् ॥६६॥ ब्रूहितत्त्वंगुरुश्रेष्ठपर
 मेष्टिन्प्रियंयदि ॥ ब्रह्मोवाच ॥ श्वेतांगांब्राह्मणेदत्वामानवश्चेश्वरोभवेत् ॥ ६७ ॥ प्रासादेवसतेनित्यंभोगीचसुखमेधते ॥ धुम्रातुस्वर्गकांतारसंसारेपापमो
 क्षिणी ॥ ६८ ॥ अक्षयंकपिलादानंकृष्णांदत्वानसीदति ॥ पांडुरादुर्लभालोकेगौरीचकुलनंदिनी ॥ ६९ ॥ रक्ताक्षीरूपकामस्यधनकामस्यनीलि
 का ॥ एकांचकपिलांदत्वासर्वपापैःप्रमुच्यते ॥१७०॥ यत्तुबाल्यकृतंपापंयौवनेवार्धकेकृतम् ॥ वाचाकृतंकर्मकृतंमनसायत्प्रचितितं ॥ ७१॥ अगम्याग
 मनंचैवमित्रद्रोहेचपातकम् ॥ मानकूटंतुलाकूटंकन्यानृतंगवानृतम् ॥ ७२ ॥ सर्वचनाशयेत्क्षिप्रंकपिलांयःप्रयच्छति ॥ दशयोजनविस्तीर्णामहा
 पारामहानदी ॥७३॥ नाराचजलकांतारेप्रसृतेचोदकार्णवे ॥ यावद्रत्सस्यद्रौपादौमुखंयावन्नजायते ॥ ७४ ॥ तावद्गौःपृथिवीज्ञेयायावद्गर्भंनमुंचति ॥ सु
 वर्णशृंगीवस्त्राढ्यांसर्वालंकारभूषिताम् ॥७५॥ताम्रपृष्ठीरौप्यखुरांतथाकांस्योपदोहनाम् ॥शोभितांगंधपुष्पैश्चसर्वालंकारभूषितां ॥७६॥ ईदृशींकपिलांदद्या
 द्विजातौवेदपारगे ॥ सर्वपापक्षयस्तस्यविष्णुलोकेऽच्युतोभवेत् ॥ ७७ ॥ तस्यांतुदुह्यमानायांभूमौपतंतिविदवः ॥ आरामादिविजायंतंबहुपुष्पफलो
 त्तमाः ॥ ७८ ॥ यत्रकामफलावृक्षानद्यःपायसकर्दमाः ॥ प्रासादाश्चापिसौवर्णास्तत्रगच्छंतिगोप्रदाः ॥ ७९ ॥ दशधेनूश्चयोदद्यादेकंचैवधुरंधरं ॥ समा
 नंतुफलंप्रोक्तंब्रह्मणासमुदाहृतम् ॥१८०॥एकंचदशभिर्दद्यात्सहस्राणांशतंफलम् ॥तस्यानुसारतोवेद्यंफलंनारदयत्नतः ॥८१॥पितृनुद्दिश्ययःपुत्रोवृषंचमोक्ष
 येद्भुवि ॥ पितरोविष्णुलोकेषुमहीयंतेयथेप्सितम् ॥८२॥चतस्रोवत्सतयश्चएकस्यैववृषस्यच ॥मोक्षयंतेसर्वतःपुत्रविधिरेषसनातनः ॥ ८३॥ यावंतिचैवरोमा
 णितस्यतासांचसर्वशः ॥ तावद्दर्षसहस्राणिस्वर्गभुंजंतिमानवाः ॥८४॥ लांगूलेनवृषोयच्चजलंचोत्क्षिपतिध्रुवं ॥ तत्तोयंतुसहस्राब्दंपितृणाममृतंभवेत् ॥
 ॥८५॥खुरेणकर्षयेद्भूमिततोलोष्ठंचकर्दमः ॥ पितृभ्यश्चस्वधातत्रलक्षकोटिगुणंभवेत् ॥ ८६ ॥ विद्यमानेचजनकेयदिमाताविनश्यति ॥ चंदनेनांकिताधेनु
 स्तस्याःस्वर्गायदीयते ॥ ८७ ॥ दाताचैवपितृणांचऋणंचैवप्रमुंचति ॥ अक्षयंलभतेस्वर्गपूजितोमघवायथा ॥८८॥सर्वलक्षणसंयुक्तातरुणागौःपयस्वि
 नी ॥ समाप्रसूतिकाभद्रासाचगौःपृथिवीस्मृता ॥ ८९ ॥ तस्यदानेनमंत्रस्यपृथ्वीदानसमफलं ॥ शतक्रतुसमोमर्त्यःकुलमुद्धरतेशतं ॥ १९०॥ गवां
 चहरणंकृत्वामृतेगोरथवत्सके ॥ किमिपूर्णेसकूपेचतिष्ठेदाभूतसंप्लवं ॥ ९१ ॥ गवांचैववधंकृत्वापितृभिःसहपच्यते ॥ रौरवेनरकेघोरेतावत्कालंप्रति
 क्रिया ॥ ९२ ॥ गोप्रचारप्रभग्नश्चषंडवाहनबंधनः ॥ अक्षयंनरकंप्रायान्पुनर्जन्मनिजन्मनि ॥ ९३ ॥ सकृच्चश्रावयेद्यस्तुकथांपुण्यतमामिमां ॥ सर्व

प० पु०
॥१५६॥

पापक्षयस्तस्य देवैश्च सह मादते ॥१४॥ यद्दं शृणुयाद्वापि परं पुण्यतमं महत् ॥ सप्तजन्मकृतात्पापान्मुच्यते तत्क्षणेन हि ॥१५॥ इति श्रीपाद्मपुराणे प्रथमे
सृष्टिखण्डे गोमाहात्म्यं नामाष्टचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ नारद उवाच ॥ केनाचारेण विप्रस्य ब्रह्म ते जो विवर्धते ॥ केनाचारेण तस्यैव ब्राह्मं ते जो वि
नश्यति ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शयनीयात्समुत्थाय रात्र्यंशे द्विजसत्तमः ॥ देवांश्चैव स्मरेन्नित्यं तथा पुण्यवतो ध्रुवम् ॥ २ ॥ गोविंदं माधवं कृष्णं हरिं दामोदरं
तथा ॥ नारायणं जगन्नाथं वासुदेवमजं विभुम् ॥ ३ ॥ सरस्वतीं महालक्ष्मीं सावित्रीं वेदमातरम् ॥ ब्रह्माणं भास्करं चन्द्रं दिक्पालं च ग्रहांस्तथा ॥ ४ ॥
शङ्करं च शिवं शंभुमीश्वरं च महेश्वरम् ॥ गणेशं च तथा स्कन्दं गौरीं भागीरथीं शिवाम् ॥ ५ ॥ पुण्यश्लोको न लोराजा पुण्यश्लोको जनार्दनः ॥ पुण्यश्लोका च
वैदेही पुण्यश्लोको युधिष्ठिरः ॥ ६ ॥ अश्वत्थामा बलिव्यासो हनूमांश्च विभीषणः ॥ कृपः परशुरामश्च सप्तैते चीरजीविनः ॥ ७ ॥ एतान्यस्तु स्मरेन्न
त्यं प्रातरुत्थाय मानवः ॥ ब्रह्महत्यादिभिः पापैर्मुच्यते नात्र संशयः ॥ ८ ॥ सकृदुच्चरिते तात सर्वयज्ञफलं लभेत् ॥ गवांश्च सहस्राणां दानस्य फलमश्नुते ॥९॥
ततश्चापिशुचौ देशे मलमूत्रं परित्यजेत् ॥ दक्षिणाभिमुखो रात्रौ दिवा कुर्यादुदङ्मुखः ॥ १० ॥ परतो दंतकाष्ठं च तृणैरुदुंबरादिभिः ॥ अतः परं च
संध्यायां संयतश्च द्विजो भवेत् ॥ ११ ॥ पूर्वाह्ने रक्तवर्णं तु मध्याह्ने शुक्लवर्णिकाम् ॥ सायं सरस्वतीं कृष्णां द्विजो ध्यायेद्यथाविधि ॥ १२ ॥ ततः समाच
रेत्स्नानं यथाज्ञानेन यत्नतः ॥ अंगं प्रक्षालयित्वा तु मृद्धिः संलेपयेत्ततः ॥ १३ ॥ शिरोदेशे ललाटे च नासिकायां हृदि भ्रुवोः ॥ बाह्वोः पाश्वैतथानाभौ जा
न्वोरङ्घ्रिद्वये तथा ॥ १४ ॥ एकालिंगे गुदेति स्तथा वामकरे दश ॥ उभयोः सप्तदातव्या मृदः शुद्धिं मभीप्सता ॥ १५ ॥ अश्वक्रांते रथक्रांते विष्णुक्रांते
वसुंधरे ॥ मृत्तिके हरमेपापं यन्मया पूर्वसंचितम् ॥ १६ ॥ अनेनैव तु मंत्रेण मृत्तिकां यस्तनौ क्षिपेत् ॥ सर्वपापक्षयस्तस्य शुचिर्भवति मानवः ॥ १७ ॥
ततस्तु वेदपूर्वेण स्नानं कुर्याद्विचक्षणः ॥ न देन द्यां तथा कूपे पुष्करिण्यां तटाकके ॥ १८ ॥ जलराशौ च वप्रे च घटस्नानं तथोत्तरम् ॥ कारयेद्विधिवन्मर्त्यः स
र्वपापक्षयाय च ॥ १९ ॥ प्रातः स्नानं महापुण्यं सर्वपापप्रणाशनम् ॥ यः कुर्यात्स ततं विप्रो विष्णुलोके महीयते ॥ २० ॥ प्रातः संध्यासमीपे च यावद्वह्णचतु
ष्टयम् ॥ तावत्पानीयममृतं पितृणामुपतिष्ठते ॥ २१ ॥ परतो घटिकायुग्मं यावद्यामैकमाह्निकम् ॥ मधुतुल्यं जलं तस्मिन् पितृणां प्रीतिवर्धनम् ॥ २२ ॥
ततस्तु सार्द्धं यामैकं जलं क्षीरमयं स्मृतम् ॥ क्षीरमिश्रं जलं तावद्यावद्वह्णचतुष्टयम् ॥ २३ ॥ अतः परं च पानीयं यावद्विप्रहरत्रयम् ॥ तत्परं लोहितं प्रोक्तं या
वदस्तंगतो रविः ॥ २४ ॥ चतुर्थं प्रहरे स्नाने रात्रौ वा तर्पयेत्पितॄन् ॥ ततो यं रक्षसामेव ग्रहणेन विना स्मृतम् ॥ २५ ॥ पानीयं सर्वसिद्धयर्थं पुरैव
निर्मितं मया ॥ रक्षार्थं तस्य तोयस्य यक्षाश्चैव धुरंधराः ॥ २६ ॥ न प्राप्नुवन्ति पितरो ये च लोकांतरंगताः ॥ दुष्प्राप्यं सलिलं तेषामृते स्वान्मर्त्यवा

प्र० सू० खं०
अ० ४९

॥१५६॥

सिनः ॥ २७ ॥ तस्माच्छिष्यैश्च पुत्रैश्च पौत्रदौहित्रकादिभिः ॥ बंधुवर्गैस्तथाचान्यैस्तर्पणीयं पितृव्रतैः ॥ २८ ॥ नारद उवाच ॥ जलस्य दैवतं ब्रूहि
 तर्पणस्य विधिं मयि ॥ यथा जानामि देवेश तत्त्वतो वक्तुमर्हसि ॥ २९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ जलस्य देवता विष्णुः सर्वलोकेषु गीयते ॥ जलपूतो भवेद्यस्तु विष्णुस्त
 च्छंकरो भवेत् ॥ ३० ॥ जलं गंडूषमात्रं तु पीत्वा पूतो भवेन्नरः ॥ विशेषात्कुशसंसर्गात्पीयूषादधिकं जलम् ॥ ३१ ॥ सर्वदेवालयोद्भौमयायं निर्मितः पुरा ॥
 कुशमूले भवेद्ब्रह्मा कुशमध्ये तु केशवः ॥ ३२ ॥ कुशाग्रे शंकरं विद्धि कुश एते प्रतिष्ठिताः ॥ कुशहस्तः स दामेध्यः स्तोत्रमंत्रपठेद्यदि ॥ ३३ ॥ सर्वशतगुणं
 प्रोक्तं तीर्थं साहस्रमुच्यते ॥ कुशाः काशास्तथा दूर्वा यवपत्राणि व्रीहयः ॥ ३४ ॥ बल्वजाः पुंडरीकाश्च कुशास्सप्त प्रकीर्तिताः ॥ आनुपूर्व्येण मेध्याः स्युः कुशा
 लोके प्रतिष्ठिताः ॥ ३५ ॥ विना मंत्रेण यत्स्नानं सर्वतन्निष्फलं भवेत् ॥ अमृतात्स्वादुतामेति संस्पर्शाच्च तिलस्य च ॥ ३६ ॥ तस्माच्च तर्पयेन्नित्यं पितृं स्ति
 लजलैर्बुधः ॥ दशभिश्च तिलैस्तवात्पितृणां प्रीतिरुत्तमा ॥ ३७ ॥ अग्निस्तंभभयाद्देवानचेच्छन्त्यतिविस्तरम् ॥ स्नात्वा यस्तर्पयेन्नित्यं तिलमिश्रोदकैः
 पितृन् ॥ ३८ ॥ नीलपंडविमोक्षेण त्वमावास्या तिलोदकैः ॥ वर्षासु दीपदानेन पितृणामनृणो भवेत् ॥ ३९ ॥ वत्सरैकमायां तु तर्पयेद्यस्तिलैः पितृन् ॥
 विनायकत्वमाप्नोति सर्वदेवैः प्रपूज्यते ॥ ४० ॥ युगाद्या सुचर्वा सुयस्ति लैस्तर्पयेत्पितृन् ॥ उक्तं यद्वाप्यमायां तु तस्माच्छतगुणाधिकम् ॥ ४१ ॥ अथ नेवि
 पुवेचैव राकामायां तथैव च ॥ तर्पयित्वा पितृव्यूहं स्वर्गलोके महीयते ॥ ४२ ॥ तथा मन्वंतराख्यायामन्यस्यां पुण्यसंस्थितौ ॥ ग्रहणे चंद्रसूर्यस्य पुण्यतीर्थे
 गयादिषु ॥ ४३ ॥ तर्पयित्वा पितृन्यातिमाधवस्य निकेतनम् ॥ तस्मात्पुण्याहकं प्राप्य तर्पयेत्पितृसंचयम् ॥ ४४ ॥ तर्पणं देवतानां च पूर्वकृत्वा समाहितः ॥
 अधिकारी भवेत्पश्चात्पितृणां तर्पणे बुधः ॥ ४५ ॥ श्राद्धे भोजनकाले च पाणिनैकेन दापयेत् ॥ उभाभ्यां तर्पणे दद्याद्बिधिरेष सनातनः ॥ ४६ ॥ दक्षिणाभिमु
 खो भूत्वा शुचिस्तु तर्पयेत्पितृन् ॥ तृप्तामिति वाक्येन नाम गोत्रेण वैपुनः ॥ ४७ ॥ अकृष्णैर्यत्तिलैर्मोहात्तर्पयेत्पितृसंचयम् ॥ भूम्यां ददाति यदपोदाता
 च वजले स्थितः ॥ ४८ ॥ वृथा तदीयते दानं नोपतिष्ठति कस्यचित् ॥ स्थले स्थित्वा जले यस्तु प्रयच्छेदुदकं नरः ॥ ४९ ॥ नोपतिष्ठेत्पितृणां तु सालिलं तन्नि
 रर्थकम् ॥ आर्द्रवासा जले यस्तु कुर्यादुदकतर्पणम् ॥ ५० ॥ पितरस्तस्य तृप्यंतिसहदेवैस्सदानघ ॥ रजकैः क्षालितं वस्त्रमशुद्धं कवयो विदुः ॥ ५१ ॥
 हस्तप्रक्षालने चैव पुनर्वस्त्रं तु शुध्यति ॥ शुष्कवासाः शुचौ देशे स्थाने यत्तर्पयेत्पितृन् ॥ ५२ ॥ ततो दशगुणो नैव तुष्यंति पितरो ध्रुवम् ॥ स्नानं
 संध्यां च पाषाणे खड्गे वा ताम्रभाजने ॥ ५३ ॥ तर्पणं कुरुते यस्तु प्रत्येकं च शताधिकम् ॥ रौप्यां गुलीयं तर्जन्यां धृत्वा यत्तर्पयेत्पितृन् ॥ ५४ ॥ सर्वचशतसा
 हस्रगुणं भवति नान्यथा ॥ तथैवानामिकायां तु धृत्वा स्वर्णां गुलीं बुधः ॥ ५५ ॥ तर्पयेत्पितृसंदोहं लक्षकोटिगुणं भवेत् ॥ अंगुष्ठदेशिनी मध्ये सव्य

हस्तस्यखङ्गकम् ॥ ५६ ॥ धृतवानामिकयारत्नमंजलेरक्षयफलं ॥ स्नानार्थमभिगच्छंतदेवाःपितृगणैःसह ॥ ५७ ॥ वायुभूतानुगच्छंतितृषार्ताःसलिला
र्थिनः ॥ निराशास्तेनिवर्ततेवस्त्रनिष्पीडनेनच ॥ ५८ ॥ तस्मान्नपीडयेद्वस्त्रमकृत्वापितृतर्पणम् ॥ तिस्रःकोट्योऽर्धकोटीचयानिलोमानिमानुषे ॥ ५९ ॥
स्रवंतिसर्वतीर्थानितस्मान्नपरिपीडयेत् ॥ देवाःपिबंतिशिरसिश्मश्रुतःपितरस्तथा ॥ ६० ॥ चक्षुषोरपिगंधर्वाअधस्तात्सर्वजंतवः ॥ देवाःपितृगणाःसर्वेगंधर्वा
जंतवस्तथा ॥ ६१ ॥ स्नानमात्रेणतुष्यंतिस्नानात्पापंनविद्यते ॥ नित्यस्नानंचयःकुर्यात्सनरःपुरुषोत्तमः ॥ ६२ ॥ सर्वपापैर्विनिर्मुक्तोनाकलोकेमही
यते ॥ स्नानंतर्पणपर्यंतदेवामहर्षयोविदुः ॥ ६३ ॥ अतःपरंचदेवानांपूजनंकारयेद्बुधः ॥ गणेशंपूजयेद्यस्तुविघ्नस्तस्यनजायते ॥ ६४ ॥ आरोग्यार्थं
चसूर्यचधर्ममोक्षायमाधवम् ॥ शिवंचकृत्यकामार्थंसर्वकामायचंडिकाम् ॥ ६५ ॥ देवांस्तुपूजयित्वातुवैश्वदेववलिंचरेत् ॥ वह्निकार्यंततःकृत्वा
यज्ञंब्राह्मणतर्पणम् ॥ ६६ ॥ देवानांसर्वसत्त्वानांपुनस्त्रिविष्टपंत्रजेत् ॥ गतागतंस्थिरंकृत्वाकामान्मोक्षंसुखंदिवम् ॥ ६७ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेननित्यंकर्मा
णिकारयेत् ॥ नारदउवाच ॥ किमर्थंचजलंतातदेवाःपितृगणैःसह ॥ ६८ ॥ नप्राप्नुवंतिसर्वज्ञलभंतेमानवायथा ॥ ब्रह्मोवाच ॥ पुरासृष्टंमयातो
यंसर्वदेवमयामृतम् ॥ ६९ ॥ तस्यैवरक्षणार्थंचरक्षायक्षाधनुर्धराः ॥ ग्रंतितेपितरंदेवमस्मद्वाक्यान्नमानुषम् ॥ ७० ॥ पशवःपक्षिणःकीटामर्त्यलोके
व्यवस्थिताः ॥ मर्त्यजाताश्चदेवायेतथैवमानुषाध्रुवम् ॥ ७१ ॥ तर्पयित्वागुरुंनित्यंसुरलोकेप्रतिष्ठिताः ॥ अस्त्रायीचमलंभुंक्तेअजपीपूयशोणि
तम् ॥ ७२ ॥ अकृत्वातर्पणंनित्यंपितृहाचोपजायते ॥ ब्रह्महत्यासमंपापंदेवानामप्यपूजने ॥ ७३ ॥ सन्ध्याकृत्यमकृत्वाचसूर्यहंतिचपापकृत् ॥
॥ नारदउवाच ॥ ब्राह्मणस्यसदाचारक्रमंब्रूहिचकर्मणाम् ॥ ७४ ॥ इतरेषांचवर्णानांप्रवृत्तमखिलंवद ॥ ब्रह्मोवाच ॥ आचाराल्लभतेचायुराचाराल्लभते
सुखम् ॥ ७५ ॥ आचारात्स्वर्गमोक्षंचआचारोहंत्यलक्षणम् ॥ अनाचारोहिपुरुषोलोकेभवतिनिन्दितः ॥ ७६ ॥ दुःखभागीचसततंव्याधितोल्पायुरेवच ॥
नरकेनियतंवासोह्यनाचारान्नरस्यच ॥ ७७ ॥ आचाराच्चपरंलोकमाचारंशृणुतत्त्वतः ॥ गोमयेनगृहेनित्यंप्रकुर्यादुपलेपनम् ॥ ७८ ॥ प्रक्षालयेत्ततःपीठं
काष्ठंपात्रंशिलातलम् ॥ भस्मनाकांस्यपात्रंतुताम्रमम्लेनशुद्ध्यति ॥ ७९ ॥ शिलापात्रंतुतैलेनफालंगोवालकेनतु ॥ स्वर्णरौप्यादिपात्रंतुजलमात्रे
णशुद्ध्यति ॥ ८० ॥ अग्निनालोहपात्रंतुपाकप्रक्षालनेनतु ॥ खननाद्वाहनाच्चैवउपलेपनधावनात् ॥ ८१ ॥ पर्जन्यवर्षणाच्चैवभूरमेध्याविशुद्ध्यति ॥ तैजस्सानां
मणीनांचसर्वस्याश्ममयस्यच ॥ ८२ ॥ भस्मभिर्मुक्तिकाभिश्चशुद्धिरुक्तामयापुरा ॥ शय्याभार्याशिशुर्वस्त्रमुपवीतंकमंडलुः ॥ ८३ ॥ आत्मनःकथि
ताश्शुद्धानपरेषांकदाचन ॥ नभुंजीतैकवस्त्रेणनस्त्रायादेकवाससा ॥ ८४ ॥ नधारयेत्परस्यैवंस्नानवस्त्रंकदाचन ॥ संस्कारंकेशदंतानां

प्रातरेवसमाचरेत् ॥ ८५ ॥ गुरुणांचनमस्कारंनित्यमेवसमाचरेत् ॥ हस्तपादेमुखेचैवपंचाद्रौभोजनंचरेत् ॥ ८६ ॥ पंचार्द्रकस्तुभुंजानःशतंवर्षाणिजी
 वति ॥ देवतानांगुरोराज्ञांस्नातकाचार्ययोरपि ॥ ८७ ॥ नाक्रामेत्कामतश्छायांविप्रस्यदीक्षितस्यच ॥ गोगणंदैवतंविप्रंघृतंमधुचतुष्पथम् ॥ ८८ ॥
 प्रदक्षिणंप्रकुर्वीतप्रख्यातांश्चवनस्पतीन् ॥ गोविप्रावग्निविप्रौचविप्रौद्रौदंपतीतथा ॥ ८९ ॥ तयोर्मध्येनगच्छेतस्वर्गस्थोपिपतेद्ध्रुवम् ॥ उच्छिष्टो नस्पृशे
 दग्निं ब्राह्मणंदैवतंगुरुम् ॥ ९० ॥ स्वशीर्षपुष्पवृक्षंचयज्ञवृक्षमधार्मिकम् ॥ त्रीणितेजांसिनोच्छिष्टउदीक्षेतकदाचन ॥ ९१ ॥ सूर्याचंद्रमसावेवंनक्षत्रा
 णिचसर्वशः ॥ नेक्षेद्विप्रंगुरुदेवराजानंयतिनांवरम् ॥ ९२ ॥ योगिनंदेवकर्माणंधर्माणांकथकंद्विजम् ॥ नदीनांचप्रतीरेचपत्युश्चसरितांतथा ॥ ९३ ॥
 यज्ञवृक्षस्यमूलेचउद्यानेपुष्पवाटके ॥ शरीरस्यमलत्यागंनकुर्याज्जीवनेतथा ॥ ९४ ॥ विप्रस्यायतनेगोष्ठेरम्येराजपथेषुच ॥ नक्षौरंकारयेद्धीरः कुजस्या
 त्त्विकदाचन ॥ ९५ ॥ मलंनधारयेदंतेनखंनवदनेक्षिपेत् ॥ तैलाभ्यंगंनकुर्वीतवासरेरेविभौमयोः ॥ ९६ ॥ स्वगात्रासनयोर्वाद्यंगुरोरेकासनादनम् ॥ नहरे
 च्छोत्रियस्वंचदेवस्यापिगुरोरपि ॥ ९७ ॥ राज्ञस्तपस्विनांचैवपंगोरंधस्ययोषितः ॥ पंथादेयोब्राह्मणायगोभ्योराजभ्यएवच ॥ ९८ ॥ रोगिणेभारतप्ताय
 गुर्विण्यैदुर्बलायच ॥ विवादंनचकुर्वीतनृपविप्रचिकित्सकैः ॥ ९९ ॥ ब्राह्मणंगुरुपत्नींचदूरतःपरिवर्जयेत् ॥ पतितंकुष्ठसंयुक्तंचांडालंचगवाशिनम् ॥ १०० ॥
 निर्धूतंज्ञानहीनंचदूरतःपरिवर्जयेत् ॥ स्त्रियंदुष्टांचदुर्वृत्तामपवादप्रदायिनीम् ॥ १ ॥ कुकर्मकारिणींदुष्टांसदैवकलहप्रियाम् ॥ प्रमत्तामधिकांगी
 श्वनिर्लज्जांबाह्यचारिणीम् ॥ २ ॥ व्ययशीलामनाचारांदूरतःपरिवर्जयेत् ॥ मलिनांनाभिवंदेतगुरुपत्नींकदाचन ॥ ३ ॥ नस्पृशेत्तांचमेधावी
 स्पृष्ट्वास्नानेनशुद्ध्यति ॥ सतयासहकेलंचवर्जयेच्चसदैवहि ॥ ४ ॥ शृणुयाच्चवचोनूनंनपश्येच्चगुरोःस्त्रियम् ॥ वधूंपुत्रस्यभ्रातुश्चस्वपुत्रीं
 युवतींध्रुवम् ॥ ५ ॥ अन्यांचगुरुपत्नींचनेक्षेत्स्पर्शनकारयेत् ॥ ताभिःसहकथालापंतथाभ्रभंगदर्शनम् ॥ ६ ॥ कलहंनिस्त्रपांवाणींसदैवपरिवर्जयेत् ॥
 नदद्याच्चसदापादंतुषांगारास्थिभस्मसु ॥ ७ ॥ कार्पासास्थिषुनिर्माल्येचितिकाष्ठेचितौगुरौ ॥ शुष्कंमीनंनभक्षेतपूतिगंधिममेध्यकम् ॥ ८ ॥ विघसंचान्यदु
 च्छिष्टंपाकार्थंचपरस्यच ॥ नस्थातव्यंनगंतव्यंक्षणमप्यसतासह ॥ ९ ॥ नतिष्ठेच्चक्षणंधीरोदीपच्छायेकलिदुमे ॥ अस्पृश्यैस्सहचालापंपतितैःकुपितैः
 सह ॥ ११० ॥ नकुर्यात्क्षणमात्रंतुकृत्वागच्छेच्चरौरवम् ॥ कनिष्ठंनाभिवंदेतपितृव्यंमातुलंतथा ॥ ११ ॥ उत्थायचासनंदद्यात्कृतांजल्यग्रतः
 स्थितः ॥ तैलाभ्यक्तंतथोच्छिष्टमार्द्रवस्त्रंचरोगिणम् ॥ १२ ॥ पारावारगतोद्विग्नंवहंतंनाभिवादयेत् ॥ यज्ञस्यांतर्गतंनष्टंकीडंतंस्त्रीजनैःसह ॥ १३ ॥
 बालक्रीडागतंचापिपुष्पयुक्तंकुशैर्युतम् ॥ शिरःप्रावृत्यकर्णौवाअप्सुमुक्तशिखोपिवा ॥ १४ ॥ अकृत्वापादयोःपूजांनाचामेदक्षिणामुखः ॥ उपवीतविहीन

श्वनग्रकोमुक्तकच्छकः॥१५॥ एकवस्त्रपिधानश्चआचांतोनैवशुध्यति ॥ मध्यमाभिर्मुखं पूर्वतिसृभिःसमुपस्पृशेत्॥१६॥ अंगुष्ठदेशिनीभ्यांचनासांचतदनंतर
 म् ॥ अंगुष्ठानामिकाभ्यांचचक्षुषीसमुपस्पृशेत् ॥ १७ ॥ कनिष्ठांगुष्ठतश्चोत्रेनाभिमंगुष्ठकेनतु ॥ तलेनहृदयंन्यस्यसर्वाभिमस्तकोपरि ॥ १८ ॥ बाहू
 चाग्रेणसंपृश्यततःशुद्धोभवेन्नरः ॥ अनेनाचमनंकृत्वामानवःप्रयतोभवेत् ॥ १९ ॥ सर्वपापैर्विनिर्मुक्तःस्वर्गचाक्षयमश्नुते ॥ प्राणस्त्रिपुटशृंग्या
 चव्यानोपानश्चमुद्रया ॥१२०॥ समानस्तुसमस्ताभिरुदानस्तर्जनींविना ॥ नागःकूर्मश्चकृकरोदेवदत्तोधनंजयः ॥२१॥ उपप्रीणंतुतेप्रीतायेभ्योभूमौप्रदीय
 ते ॥ शयनंचार्द्रपादेनशुष्कपादेनभोजनम् ॥ २२ ॥ नांधकारेचशयनंभोजनंनैवकारयेत् ॥ पश्चिमेदक्षिणेचैवनकुर्यादंतधावनम् ॥ २३ ॥ उत्तरेपश्चिमे
 चैवस्वपेद्विकदाचन ॥ स्वप्नादायुःक्षयंयातिब्रह्महापुरुषोभवेत् ॥ २४ ॥ नकुर्वीतततःस्वप्नंशस्तंचपूर्वदक्षिणम् ॥ आयुष्यंप्राङ्मुखोभुंक्तेयशस्यं
 दक्षिणामुखः ॥ २५ ॥ श्रियंप्रत्यङ्मुखोभुंक्तेयशोभुङ्क्तेऽदङ्मुखः ॥ प्राच्यांनरोलभेदायुर्याम्यांप्रेतत्वमश्नुते ॥ २६ ॥ वारुणेचभवेद्रोगीआयुर्वितंतथोत्तरे॥
 देवानामेकमुक्तंतुद्विमुक्तंस्यान्नरस्यच॥ २७॥ त्रिमुक्तंप्रेतदैत्यस्यचतुर्थकौणपस्यतु ॥ निरामिषंहविदेवामत्स्यमांसादिमानुषाः॥२८॥ पूतिपर्युषितंदुष्ट
 मन्येभुंजंत्यनावृताः ॥ स्वर्गस्थितानामिहजीवलोकेचत्वारितेषांहृदयेचसंति ॥ २९ ॥ दानंप्रशस्तंमधुराचवाणीदेवार्चनंब्राह्मणतर्पणंच ॥ कार्पण्यवृत्ति
 स्वजनेषुर्निदाकुचेलतानीचजनेषुभक्तिः॥१३०॥ अतीवरोषःकटुकाचवाणीनरस्यचिह्नंनरकागतस्य ॥ नवनीतोपमावाणीकरुणाकोमलमनः ॥३१॥ धर्म
 बीजप्रसूतानामेतत्प्रत्यक्षलक्षणम् ॥ दयादरिद्रहृदयंवचःऋकचकर्कशम् ॥ ३२ ॥ पापबीजप्रसूतानामेतत्प्रत्यक्षलक्षणम् ॥ श्रावयेच्छृणुयाद्वापिसदाचा
 रादिकंनरः॥३३॥ आचारादेःफलंलब्ध्वापापात्पूतोऽच्युतोदिवि ॥१३४॥ इति श्रीप्राज्ञपुराणेप्रथमेष्टाष्टिखंडेसदाचारवर्णनंनामैकोनपञ्चाशोऽध्यायः॥४९॥
 ॥ भीष्मउवाच ॥ यत्पुण्यमधिकंलोकेसर्वदासर्वसंमतम् ॥ तद्ब्रह्मस्वेच्छयाविप्रयत्कृतंपूर्वपूर्वकैः॥ १ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ एकदातुद्विजाःसर्वव्यासशिष्या
 रसहादरात् ॥ व्यासंप्रणम्यपप्रच्छुधर्ममांचयथाभवान् ॥ २ ॥ द्विजाञ्जुः ॥ पुण्यात्पुण्यतमंलोकेसर्वधर्मेषुचोत्तमम् ॥ किंकृत्वामानवा स्वर्गभुंजतेचा
 क्षयंवद ॥ ३ ॥ लभ्यंचाकष्टकंशुद्धंवर्णानामर्त्यवासिनाम् ॥ गुरूणांचलघूनांचसाध्यमेकक्रतुंवद ॥ ४ ॥ यद्यत्कृत्वाचदेवानांपूज्योनाकेभवेन्नरः ॥ तत्त
 द्ब्रह्मचनोब्रह्मन्प्रसादीभवधर्मतः॥५॥ व्यासउवाच ॥ पंचाख्यानंवदिष्यामिशृणुध्वंतत्रपूर्वतः ॥ पंचानामेककंकृत्वाविदेन्मोक्षंदिवंयशः ॥ ६ ॥ पित्रोरर्चाऽ
 थपत्युश्चसाम्यंसर्वजनेषुच ॥ मित्राद्रोहोविष्णुभक्तिरेतेपंचमहामखाः ॥ ७ ॥ प्राक्पित्रोरर्चयाविप्रायद्धर्मसाधयेन्नरः ॥ नतत्क्रतुशतैरेवतीर्थयात्रादि
 भिर्भुवि ॥ ८ ॥ पिताधर्मःपितास्वर्गःपिताहिपरमंतपः ॥ पितरिप्रीतिमापन्नेप्रीयंतेसर्वदेवताः ॥ ९ ॥ पितरोयस्यतृप्यंतिसेवयाचगुणेन

च ॥ तस्यभागीरथीस्नानमहन्यहनिवर्तते ॥ १० ॥ सर्वतीर्थमयीमातासर्वदेवमयःपिता ॥ मातरंपितरंचैवयस्तुकुर्यात्प्रदक्षिणम् ॥ ११ ॥ प्रदक्षिणीकृ
 तातेनसप्तद्वीपावसुंधरा ॥ जानुनीचकरौयस्यपित्रोःप्रणमतःशिरः ॥ १२ ॥ निपतंतिपृथिव्यांचसोक्षयंलभतेदिवं ॥ तयोश्चरणयोर्वावद्भजाश्चिह्नानिमस्त
 के ॥ १३ ॥ प्रतीकेचविलग्नानितावत्पूतःसुतस्तयोः ॥ पादारविंदसलिलंयःपित्रोःपिबतेसुतः ॥ १४ ॥ तस्यपापक्षयंयातिजन्मकोटिशतार्जितं ॥
 धन्योसौमानवोलोकेपूतोसौसर्वकल्मषात् ॥ १५ ॥ विनायकत्वमाप्नोतिजन्मनैकेनमानवः ॥ पितरौलंघयेद्यस्तुवचोभिःपुरुषाधमः ॥ १६ ॥ निरये
 चवसेत्तावद्यावदाभूतसंप्लवं ॥ पित्रोरनर्चनंकृत्वाभुंक्तेयस्तुसुताधमः ॥ १७ ॥ क्रिमिकूपेथनरकेकल्पांतमुपतिष्ठति ॥ रोगिणंचापिवृद्धंचापितरंवृत्तिकर्शि
 तम् ॥ १८ ॥ विकलंनेत्रकर्णाभ्यांत्यक्त्वागच्छेच्चरौरवम् ॥ अंत्यजातिषुम्लेच्छेषुचांडालेष्वपिजायते ॥ १९ ॥ पित्रोरपोषणंकृत्वासर्वपुण्यक्षयोभवे
 त् ॥ नाराध्यपितरौपुत्रस्तीर्थदेवान्भजन्नपि ॥ २० ॥ तयोर्नफलमाप्नोतिकीटवद्भ्रमतेमहीम् ॥ कथयामिपुरावृत्तंविप्राःशृणुतयत्नतः ॥ २१ ॥ यंश्रुत्वानपुनर्मोहं
 प्रयास्यथपुनर्भुवि ॥ पुरासीच्चद्विजःकश्चिन्नरोत्तमइतिस्मृतः ॥ २२ ॥ स्वपितरावनादृत्यगतोसौतीर्थसेवया ॥ ततःसर्वाणितीर्थानिगच्छतोब्राह्मणस्य
 च ॥ २३ ॥ आकाशेस्नानचेलानिप्रशुष्यंतिदिनेदिने ॥ अहंकारोऽविशत्तस्यमानसेब्राह्मणस्यच ॥ २४ ॥ मत्समोनास्तिवैकश्चित्पुण्यकर्माभ्यायशाः ॥
 इत्युक्तेचाननेतस्यअहदच्चबकस्तदा ॥ २५ ॥ क्रोधाच्चैवेरितस्तस्यसशशापद्विजोबकम् ॥ पपातचबकःपृथ्व्यांसभस्मीभूतविग्रहः ॥ २६ ॥ भीर्द्रि
 जेंद्रंमहामोहःप्राविशच्चांतकर्मणि ॥ ततःपापाच्चविप्रस्यचेलंखंचनगच्छति ॥ २७ ॥ विषादमगमत्सद्यस्ततःखेतमुवाचह ॥ गच्छबाडबचांडालंमूकंपरमधा
 र्मिकम् ॥ २८ ॥ तत्रधर्मचजानीषेक्षेमंततद्वचोभवेत् ॥ खाच्चतद्वचनंश्रुत्वागतोसौमूकमंदिरम् ॥ २९ ॥ शुश्रूषंतंचपितरौसर्वारंभान्ददर्शसः ॥ ददंतंशीत
 कालेचसम्यगुष्णंजलंतयोः ॥ ३० ॥ तैलतापनतांबूलंतथातूलवतीपटीम् ॥ नित्याशनंचमिष्टान्नंदुग्धखंडंतथैवच ॥ ३१ ॥ दापयंतंवसंतंचमधुमालां
 सुगंधिकां ॥ अन्यानियानिभोग्यानिभूत्यानिविविधानिच ॥ ३२ ॥ उष्णेचावीजयत्सोपिनित्यंचपितरावपि ॥ ततस्तयोःप्रचर्याचकृत्वाभुंक्तेथसर्व
 दा ॥ ३३ ॥ श्रमस्यवारणंकुर्यात्संतापस्यतथैवच ॥ एभिःपुण्यैःस्थितोविष्णुस्तस्यगेहोदरेचिरम् ॥ ३४ ॥ अंतरिक्षेचक्रीडंतमाधारस्तंभवर्जिते ॥
 तस्यापिभवनेनित्यंस्थितंत्रिभुवनेश्वरं ॥ ३५ ॥ ॥ विप्ररूपधरंकांतंनान्यैर्भूतंचसत्परम् ॥ तेजोमयंमहासत्त्वंशोभयंतंचमंदिरं ॥ ३६ ॥ दृष्ट्वा
 विस्मयमापन्नोविप्रःप्रोवाचमूककम् ॥ ॥ विप्रउवाच ॥ ॥ आसन्नंचममागच्छत्वयैवेच्छामिशाश्वतं ॥ ३७ ॥ हितंमेसर्वलोकानांतत्त्वतोवक्तुमर्ह
 सि ॥ ॥ मूकउवाच ॥ ॥ पित्रोरर्चाकरोम्यद्यकथमायामितेतिकं ॥ ३८ ॥ अर्चयित्वातुपितरौकृत्यंतंकरवाणिवै ॥ तिष्ठमेद्वारदेशेचआतिथ्यंते

करोम्यहम् ॥ ३९ ॥ इत्युक्तेचैवचांडालेचुकोपब्राह्मणस्तदा ॥ ब्राह्मणं मां परित्यज्य किं कार्यमधिकं तव ॥ ४० ॥ ॥ मूकउवाच ॥ किंकुप्यसिवृथावि
 प्रनवकोहंतवाधुना ॥ कोपस्सिद्धयतितेतावद्वकेनान्यत्र किंचन ॥ ४१ ॥ गगनेस्नानशाटीतेन शुष्यति न तिष्ठति ॥ वचनं स्वात्ततः श्रुत्वामद्ब्रह्मचागतो भवा
 न् ॥ ४२ ॥ तिष्ठतिष्ठवदिष्यामिनो चेद्ब्रह्मच्छपतिव्रतां ॥ तांच दृष्ट्वा द्विजश्रेष्ठ दयितं ते फलिष्यति ॥ ४३ ॥ ततस्तस्य गृहाद्विष्णुर्द्विज रूपधरो विभुः ॥ विनिस्सृ
 त्य द्विजं प्राह गेहंतस्याः प्रयाम्यहं ॥ ४४ ॥ सविमृश्य द्विजश्रेष्ठस्तेन सार्धं च चालह ॥ गच्छंतं तमुवाचे दं हरिं विप्रोति विस्मितः ॥ ४५ ॥ किमर्थं च त्वया विप्रचां
 डालस्य गृहोदरे ॥ सदा संस्थीयते तात योषा जनवृते मुदा ॥ ४६ ॥ ॥ हरिरुवाच ॥ इदानीं मानसं शुद्धं न भूतं भवतो ध्रुवम् ॥ पतिव्रतादिकं दृष्ट्वा पश्चाज्ज्ञास्यसि
 मांकिल ॥ ४७ ॥ ॥ विप्रउवाच ॥ पतिव्रता च कातात किं वा तस्या इच्छुतं महत् ॥ येनाहंतं त्रगच्छामि कारणं वद मे द्विज ॥ ४८ ॥ ॥ हरिरुवाच ॥ नदीनां
 जाह्नवी श्रेष्ठा प्रमदानां पतिव्रता ॥ मनुष्याणां प्रजापालो देवानां च जनार्दनः ॥ ४९ ॥ पतिव्रता च यानारिपत्युर्नित्यं हिते रता ॥ कुलद्वयस्य पुरुषानृद्धरेत्सा शतं
 शतं ॥ ५० ॥ स्वर्गं भुनक्ति तावच्चयावदा भूतसंप्लवं ॥ स्वर्गाद्भ्रष्टो भवेद्वास्याः सार्वभौमो नृपः पतिः ॥ ५१ ॥ अस्यैव महिषी भूत्वा सुखं विदेद नंतरं ॥ पुनः
 पुनः स्वर्गं राज्यं तस्य तस्यान संशयः ॥ ५२ ॥ एवं जन्म शतं प्राप्य अंते मोक्षो भवेद्भ्रुवम् ॥ विप्रउवाच ॥ पतिव्रता भवेत्का वा तस्याः किं वाचलक्षणं ॥ ५३ ॥
 ब्रूहि मे द्विज शार्दूल यथा जानामि तत्त्वतः ॥ ॥ हरिरुवाच ॥ पुत्राच्छतगुणं स्नेहाद्वा जानं च भयादथ ॥ ५४ ॥ आराधयेत्पतिं शौरियापश्येत्सा पतिव्रता ॥ का
 र्ये दासी रतौ वैश्या भोजने जननी समा ॥ ५५ ॥ विपत्सु मंत्रिणी भर्तुः सा च भार्या पतिव्रता ॥ भर्तुराज्ञानं लंघेद्या मनोवाक्कायकर्मभिः ॥ ५६ ॥ भुक्ते पत्यौ सदा
 चात्ति सा च भार्या पतिव्रता ॥ यस्यां यस्यां तु शय्यायां पतिः स्वपित्यन्नतः ॥ ५७ ॥ तत्र तत्र च सा भर्तुरर्चां करोति नित्यशः ॥ नैव मत्सरमायाति न कार्पण्यं न मा
 निनी ॥ ५८ ॥ मानेऽमाने समानं च यापश्येत्सा पतिव्रता ॥ सुवेषं यानरं दृष्ट्वा भ्रातरं पितरं सुतं ॥ ५९ ॥ मन्यते च परं सा ध्वी सा च भार्या पतिव्रता ॥ तां गच्छ द्वि
 ज शार्दूल वद कामं यथा तव ॥ ६० ॥ तस्य पत्न्योऽष्टतिष्ठंति तन्मध्ये वरवर्णिनी ॥ रूपयौवन संपन्ना दया युक्ता यशस्विनी ॥ ६१ ॥ शुभानामेति
 विख्याता गत्वा तां पृच्छते हितं ॥ एवमुक्ता तु भगवांस्तत्रैवांतरधीयत ॥ ६२ ॥ तस्यैवाद्दृश्यतां दृष्ट्वा विस्मितो भूद्विजस्तदा ॥ स च सा ध्वी गृहं गत्वा
 पप्रच्छाथ पतिव्रतां ॥ ६३ ॥ अतिथेर्वचनं श्रुत्वा गृहान्निःसृत्य संप्रमात् ॥ दृष्ट्वा द्विजसती तत्र द्वारदेशे स्थिता भवत् ॥ ६४ ॥ तांच दृष्ट्वा द्विजश्रेष्ठ उवाच व
 चनं मुदा ॥ प्रियं मम हितं ब्रूहि यथा दृष्टं त्वमेव हि ॥ ६५ ॥ ॥ पतिव्रतो वाच ॥ सांप्रतं पत्युरर्चां स्तिन चास्माकं स्वतंत्रता ॥ पश्चात्कार्यं करिष्यामि गृ
 हाणातिथ्यमद्यैव ॥ ६६ ॥ ॥ विप्रउवाच ॥ मम देहे क्षुधानास्ति पिपासाद्यनचश्रमः ॥ अभीष्टं वद कल्याणिनो चेच्छापं ददामितेः ॥ ६७ ॥

तमुवाचतदासापिनवकोहं द्विजोत्तम ॥ गच्छधर्मतुलाधारं पृच्छतं ते हितं द्विज ॥ ६८ ॥ इत्युक्त्वा सामहाभागाप्रययौ च गृहोदरम् ॥ तत्रापश्य द्विजो
 विप्रं यथा चांडालवेष्टमनि ॥ ६९ ॥ विमृश्य विस्मयापन्नस्तेन सार्धं ययौ द्विजः ॥ तिष्ठंतं च द्विजं तं च सोपश्य द्रष्टुमानसम् ॥ ७० ॥ सचोवाच मु
 दाविप्रं दृष्ट्वा तं तां सतीं च सः ॥ देशांतरे च यद्वृत्तं तथा च कथितं किल ॥ ७१ ॥ कथं जानाति मद्भूतं चांडालोऽपि पतिव्रता ॥ अतो मे विस्मयस्तात किमाश्चर्यं
 परं महत् ॥ ७२ ॥ हरिरुवाच ॥ ज्ञायते कारणं तात सर्वेषां भूतभावनैः ॥ अतिपुण्यात्सदाचाराद्यतस्त्वं विस्मयंगतः ॥ ७३ ॥ किमुक्तं च तथा त्वं
 च वदतत्सांप्रतं मुने ॥ विप्र उवाच ॥ प्रष्टुं धर्मतुलाधारं सा च मां समुपादिशत् ॥ ७४ ॥ हरिरुवाच ॥ आगच्छ मुनि शार्दूल अहं गच्छामि तं प्रति ॥ गच्छं
 तं च हरिं प्राह तुलाधारः कतिष्ठति ॥ ७५ ॥ हरिरुवाच ॥ जनानां निकरो यत्र बहुद्रव्यसु विक्रये ॥ विक्रीणाति च क्रीणाति तुलाधारस्ततस्ततः ॥ ७६ ॥ जनो य
 वान्नरसंस्नेहं कूटमन्नस्य संचयं ॥ सर्वतस्त्यमुखादेव गृह्णाति च ददात्यपि ॥ ७७ ॥ सत्यं त्यक्त्वानृतं किंचित्प्राणांते समुपस्थिते ॥ नोक्तं नरवरश्रेष्ठस्तेन धर्मतुला
 धरः ॥ ७८ ॥ इत्युक्ते तु तमद्राक्षीद्विक्रीणं तं रसान्बहून् ॥ मलपंकधरं मर्त्यदंतकुड्मलपंकिलम् ॥ ७९ ॥ तत्र वस्तु धनोत्थां च भाषंतं विविधांगिरम् ॥ वृत्तं बहु
 विधैर्मर्त्यैः स्त्रीभिः पुंभिश्च सर्वतः ॥ ८० ॥ कथं कथमिति प्राह स तं मधुरयागिरा ॥ धर्मस्य मे समुद्देशं वद प्राप्तोऽतिकंहिते ॥ ८१ ॥ तुलाधार उवाच ॥ याव
 ज्जनाः प्रतिष्ठंति ममैव सन्निधौ द्विज ॥ तावन्मे स्वस्थतानास्ति यावच्च रात्रियामकः ॥ ८२ ॥ तच्चोपदेशमादाय गच्छ धर्माकरं प्रति ॥ बकस्य मरणे दोषं खेच
 वस्त्राविशोषणम् ॥ ८३ ॥ सर्वतत्र च जानीषे सज्जनाद्रोहकं व्रज ॥ तत्र तस्योपदेशेन तव कामः फलिष्यति ॥ ८४ ॥ इत्युक्त्वा तं तुलाधारः करोति क्रयविक्रयौ ॥
 तथा तात गमिष्यामि सज्जनाद्रोहकं प्रति ॥ ८५ ॥ तुलाधार समुद्देशात्त्रजानामितदालयम् ॥ हरिरुवाच ॥ एह्यागच्छ गमिष्यामि त्वया सार्द्धं च तद्ब्रह्म ॥ ८६ ॥
 अथ वर्त्मनि गच्छंतमुवाच ब्राह्मणो हरिं ॥ विप्र उवाच ॥ तुलाधारे च न स्नानं न देवपितृ तर्पणम् ॥ ८७ ॥ मलदिग्धं च गात्रं तु सर्वं चेलमलक्षणम् ॥ कथं जानाति मद्भूतं
 देशांतरं समुद्रवम् ॥ ८८ ॥ अतो मे विस्मयस्तात सर्वं त्वं वद कारणम् ॥ हरिरुवाच ॥ सत्येन समभावेन जितं तेन जगन्नयम् ॥ ८९ ॥ तेनातृप्यंतपितरो देवा
 मुनिगणैः सह ॥ भूतभव्यप्रवृत्तं च तेन जानाति धार्मिकः ॥ ९० ॥ नास्ति सत्यात्परो धर्मो नानृततात्पातकं परम् ॥ विशेषेण समभावस्य पुरुषस्यानघस्य च ॥ ९१ ॥
 अरौ मित्रेऽप्युदासीने मनोयस्य समं व्रजेत् ॥ सर्वपापक्षयस्तस्य विष्णुसायुज्यतां व्रजेत् ॥ ९२ ॥ एवं यो वर्तते नित्यं कुलकोटिं समुद्धरेत् ॥ सत्यं दमः शमश्चैव धै
 र्यस्थैर्यमलोभता ॥ ९३ ॥ अनाश्चर्यमनालस्य तस्मिन् सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥ तेन वै देवलोकस्य नरलोकस्य सर्वशः ॥ ९४ ॥ वृत्तं जानाति धर्मज्ञस्तस्य देहे स्थितो
 हरिः ॥ लोके तस्य समो नास्ति समः सत्यार्जवेषु च ॥ ९५ ॥ सच धर्ममयः साक्षात्तेनैव धारितं जगत् ॥ द्विज उवाच ॥ ज्ञातं मे त्वत्प्रसादाच्च तुलाधारस्य कार

णम् ॥ ९६ ॥ अद्रोहकस्ययदृत्ततद्ब्रूहि त्वं दीच्छसि ॥ हरिरुवाच ॥ पुरैवराजपुत्रस्यकुलस्त्रीनवयौवना ॥ ९७ ॥ पत्नीवकामदेवस्यशचीववासवस्य
 च ॥ तस्यप्राणसमाभार्यासुन्दरीनामसुन्दरी ॥ ९८ ॥ अकस्मात्पार्थिवस्यैवकार्येगन्तुंसमुद्यतः ॥ मनसालोचितंतेनप्राणेभ्योपिगरीयसीम् ॥ ९९ ॥
 कस्मिन्स्थानेस्थापयामियतोरक्षाभवेद्ध्रुवम् ॥ इत्यालोच्यैवसहसात्वागतोस्यगृहंप्रति ॥ १०० ॥ उक्तंचतादृशंवाक्यंश्रुत्वासविस्मयंगतः ॥ नतातस्ते
 नचभ्रातानचाहंतवबान्धवः ॥ १०१ ॥ पितृमातृकुलस्यैवतस्यानहिसुहृज्जनः ॥ कथंचमदृहेतातस्थित्यास्वस्थोभविष्यसि ॥ २ ॥ एतस्मिन्नन्त
 रैतेनचोक्तंवाक्यंयथोचितम् ॥ लोकेत्वत्सदृशोनास्तिधर्मज्ञोविजितेन्द्रियः ॥ ३ ॥ सचाहंतंचसर्वज्ञंवल्लुंनार्हसिदूषणम् ॥ त्रैलोक्यमोहिनींभार्याकः
 पुमान्रक्षितुंक्षमः ॥ १०४ ॥ राजपुत्रउवाच ॥ धरण्यांपरिविज्ञायत्वागतोहंतवान्तिकम् ॥ एषातिष्ठतुतेऽगारेव्रजामिनिजमन्दिरम् ॥ १०५ ॥ इत्युक्ते
 सपुनःप्राहनगरेऽस्मिन्प्रशोभने ॥ बहुकामुकसंपूर्णेकथंरक्षाभवेत्स्त्रियाः ॥ १०६ ॥ सचोवाचपुनस्तंचकुरुरक्षांत्रजाम्यहम् ॥ गृहस्थस्सङ्कटादाहधर्म
 स्यराजपुत्रकम् ॥ १०७ ॥ करोम्यनुचितंकार्यंस्वदास्यमुचितंहितम् ॥ सदाचैवेदृशीभार्यास्थातव्यामदृहेपितः ॥ १०८ ॥ अरक्षारक्षणेदेववदाभी
 ष्टंकुरुप्रियम् ॥ ममतल्पेमयासार्धंशयानंभार्ययासह ॥ १०९ ॥ मन्यसेदैवतंस्वंचेतिष्ठेन्नोचेत्तुगच्छतु ॥ क्षणंविमृश्यतंप्राहराजपुत्रःपुनस्तदा ॥ ११० ॥
 बाढमेतद्वचस्तातयथाभीष्टंथाकुरु ॥ ततोभार्याजगादाथअस्यवाक्याच्छिवाशिवम् ॥ १११ ॥ कर्तव्यंचनतेदोषआज्ञयाममसुंदरि ॥ एतदुक्त्वागतःसो
 पिभूपतेःशासनात्पितुः ॥ १२ ॥ अनंतरंक्षपापांचयदुक्तंचतथाकृतम् ॥ योषितोर्मध्यगःसोपिनित्यंस्वपितिधार्मिकः ॥ १३ ॥ धर्मात्रचलतेसोपिस्वभा
 र्यापरभार्ययोः ॥ संस्पृशांस्वस्त्रियश्चास्यकामाभिलषितंमनः ॥ १४ ॥ तस्याःसंसर्गतश्चैवदुहितैवप्रमन्यते ॥ स्तनौतस्यास्तुपृष्ठेचलगन्तौचपुनःपुनः ॥ १५ ॥
 बालकस्येवपुत्रस्यस्तनौमातुःसमन्यते ॥ तस्याअंगानिचण्डिषुलग्नातिचपुनःपुनः ॥ १६ ॥ ततोमातुस्सुतस्येवसोमन्यतदिनेदिने ॥ तस्ययोषासुसंस
 गौनिवृत्तस्त्वभवत्ततः ॥ १७ ॥ एवंसंवत्सरस्यार्द्धेत्तत्पतिश्चागतःपुरं ॥ अपृच्छत्तंचलोकेषुतस्यावृत्तमथोदितम् ॥ १८ ॥ केचिद्भद्रंबोधयन्तोयुवानोपिसु
 विस्मिताः ॥ केचिदाहुस्त्वयादत्तातयासार्द्धेस्वपित्यसौ ॥ १९ ॥ स्त्रीपुंसोरेकसंसर्गात्शांततातुकथंभवेत् ॥ तस्यांयस्याभिलाषोस्तिनपृष्ठस्सवदेद्युवा ॥ १२० ॥
 लोकानांकुश्रुतिर्वातातेनपुण्यबलाच्छ्रुता ॥ जनापवादमोक्षार्थंबुद्धिस्तस्याभवच्छ्रुता ॥ २१ ॥ दारुणिस्वयमाहृत्याजिज्वलत्समहानलम् ॥ एतस्मि
 न्नंतरेतातराजपुत्रःप्रतापवान् ॥ २२ ॥ आगमत्तद्ब्रह्मसद्यःसोपश्यत्तंचयोषितम् ॥ प्रोत्फुल्लवदनानारींप्रविषादगतंनरं ॥ २३ ॥ अनयोर्मानसंज्ञात्वारजपु
 त्रोवदद्वचः ॥ किंसंभाषसेमांचमित्रकंचिरमागतम् ॥ २४ ॥ अब्रवीत्सोपिधर्मात्मारजपुत्रमनष्टधीः ॥ यत्कृतंदुष्करंकर्ममयात्वद्धितकारणात् ॥ २५ ॥

सर्वव्यर्थमहं मन्ये जनानां च प्रवादतः ॥ अद्य वह्निमहं यास्ये प्रपश्यं तु नरास्सुराः ॥ २६ ॥ इत्युक्त्वा समहाभागः प्रविवेश हुताशनम् ॥ विशतस्तस्य वह्नौ न कु-
 सुमंचिकुरालये ॥ २७ ॥ नांगमस्यानलो धाक्षिन्नचवस्त्रं कुंतलम् ॥ खेच देवासु दासर्वे साधुसाध्विति चाब्रुवन् ॥ २८ ॥ अपतन्पुष्पवर्षाणितस्य मूर्ध्नि समं-
 ततः ॥ यैर्यैश्च दुष्कृतं वाक्यं गदितं तावु भौ प्रति ॥ २९ ॥ तेषां मुखे प्रजायंते कुष्ठानि विविधानि च ॥ तत्रागत्य च देवाश्च वहेराकृष्य तं मुदा ॥ १३० ॥ अपूज-
 यन्सुपुष्पैश्च मुनयो विस्मयं गताः ॥ सर्वैर्मुनिवैरेवं मनुष्यैर्विविधैस्तदा ॥ ३१ ॥ अर्च्यते तु महातेजाः स च सर्वानपूजयत् ॥ स जनाद्रोहकं नाम कृतं देवा-
 सुरैर्नृभिः ॥ ३२ ॥ तस्य पादरजः पूता सस्य पूर्णा धरा भवत् ॥ सुराश्चाहुश्च तं तत्र भार्याति संप्रगृह्यताम् ॥ ३३ ॥ एतस्य सदृशलोकेन भूतो न भविष्यति ॥
 नास्तीति सांप्रतं पृथ्व्यां कामलोभाजितः पुमान् ॥ ३४ ॥ देवासुरमनुष्याणां रक्षसां भृगपक्षिणाम् ॥ कीटादीनां च सर्वेषां काम एष मुदुर्जयः ॥ ३५ ॥ कामा-
 लोभात्तथा क्रोधान्नित्यं स त्वेषु जायते ॥ संसारबंधकः कामो ह्यकामो न कचिद्भवेत् ॥ ३६ ॥ अनेनैव जितं सर्वं भुवनानि चतुर्दश ॥ अमुष्य हृदये नित्यं वासुदे-
 वो मुदा स्थितः ॥ ३७ ॥ एवं स्पृष्ट्वा तदृष्ट्वा तं मनुष्याः सर्वकल्मषात् ॥ पूयंते ह्यनघाश्चैव लभंते चाक्षयां दिवम् ॥ ३८ ॥ एवमुक्त्वा गता देवा विमानै-
 श्च दिवं मुदा ॥ मनुष्याः प्रययुस्तुष्टादं पतीस्व गृहं तथा ॥ ३९ ॥ दिव्यं च क्षुस्तदा तस्य चासीद्देवान्सपश्यति ॥ त्रैलोक्यस्य च वार्तां च जानाति
 लीलया भृशम् ॥ १४० ॥ ततस्तस्य च वीथ्यां च दृष्ट्वा स्तेन सहैव सः ॥ स प्रच्छमुदा तं च धर्मोद्देशं हितं वद ॥ ४१ ॥ ॥ स जनाद्रोह उवाच ॥
 गच्छ बाढ बधर्मज्ञ वैष्णवं पुरुषोत्तमम् ॥ तं च दृष्ट्वा त्वभीष्टं ते सांप्रतं च फलिष्यति ॥ ४२ ॥ बकस्य निधनं यद्वा वस्त्रस्याशोषणं तथा ॥ जानीषे चाप-
 रोयश्च कामस्तेऽस्ति हृदि स्थितः ॥ ४३ ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनमागतो वैष्णवं प्रति ॥ विष्णुरूपद्विजेनैव सार्द्धं तेन मुदा ययौ ॥ ४४ ॥ अपश्यत् पुरुषं शुद्धं ज्वलं
 तं च पुरःस्थितम् ॥ सर्वलक्षणसंपूर्णं दीप्यमानं स्वतेजसा ॥ ४५ ॥ अब्रवीत्स च धर्मात्मा ध्यानस्थं च हरेः प्रियम् ॥ वदनो यद्यदृत्तं वैदूरात्त्वां चागतो ह्यह-
 म् ॥ ४६ ॥ वैष्णव उवाच ॥ प्रसन्नस्ते सुरश्रेष्ठो दानवारीश्वरः सदा ॥ दृष्ट्वा त्वां च मनोऽस्माकं हृष्यतीवा धुना द्विज ॥ ४७ ॥ कल्याणं चातुलं तेद्य फलिष्यति
 मनोरथः ॥ सुरवर्त्मनिते नित्यं चे लं शुष्यति नान्यथा ॥ ४८ ॥ दृष्ट्वा देवं सुरश्रेष्ठं मम गेहे हरिं स्थितम् ॥ इत्युक्ते वैष्णवेनाथ स तु तं पुनरब्रवीत् ॥ ४९ ॥ का-
 सौ विष्णुः स्थितो नित्यं दर्शयाद्य प्रसादतः ॥ वैष्णव उवाच ॥ ॥ अस्मिन्देव गृहे रम्ये प्रविश्य परमेश्वरम् ॥ १५० ॥ तं दृष्ट्वा किलिबषाद्धो रान्मुच्यसे
 जन्मबंधानत् ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा प्रविश्य सदनं प्रति ॥ ५१ ॥ अपश्यत्तं द्विजं विष्णुं तिष्ठंतं पद्मतल्पके ॥ शिरसैव प्रवंध्याथ जग्राह चरणौ मुदा ॥ ५२ ॥
 प्रसादी भवदेवेश न ज्ञातस्त्वं पुरामया ॥ इहामुत्र च देवेश तवाहं किंकरः प्रभो ॥ ५३ ॥ अनुग्रहश्च मे दृष्टो भवतो मधुसूदन ॥ रूपं ते द्रष्टुमिच्छामि यदि चा-

स्तिकृपायि ॥ ५४ ॥ विष्णुरुवाच ॥ अस्तिमेत्वयिभूदेवाप्रियत्वचंसदैवहि ॥ स्नेहात्पुण्यवतामेवदर्शनंकारितंमया ॥ ५५ ॥ दर्शनात्स्पर्शनाद्व्या-
नात्कीर्तनाद्भाषणात्तथा ॥ सकृत्पुण्यवतामेवस्वर्गचाक्षयमश्नुते ॥ ५६ ॥ नित्यमेवतुसंसर्गात्सर्वपापक्षयोभवेत् ॥ भुक्त्वासुखमनंतंचमद्देहेप्रविली-
यते ॥ ५७ ॥ स्नात्वाचपुण्यतीर्थेषुदृष्ट्वामां चैवसर्वतः ॥ दृष्ट्वापुण्यवतादेशान्ममदेहेविलीयते ॥ ५८ ॥ कथयित्वाकथांपुण्यांलोकानामग्रतःसदा ॥
सचैवनरशार्दूलमद्देहेप्रविलीयते ॥ ५९ ॥ उपोष्यवासरेस्माकंश्रुत्वामच्चरितंध्रुवम् ॥ रात्रौजागरणंकृत्वामद्देहेप्रविलीयते ॥ १६० ॥ अत्यंतचोषणोनृत्य-
गीतवाद्यादिकैस्सदा ॥ नामस्मरन्द्विजश्रेष्ठमद्देहेप्रविलीयते ॥ ६१ ॥ मद्भक्तस्तीर्थभूतश्चत्वमेवबकमारणात् ॥ यत्पापंतस्यमोक्षायसखेस्थित्वा
उवाचह ॥ ६२ ॥ गच्छमूकंमहात्मानंतर्थापुण्यवतांवरम् ॥ मूकस्यदर्शनात्तातसर्वेदष्टामहाजनाः ॥ ६३ ॥ तेषांचदर्शनादेवतथासंभाषणा-
न्मम ॥ ममसंपर्कभावाच्चमद्गृहंचागतोभवान् ॥ ६४ ॥ जन्मकोटिसहस्रेभ्योयस्यपापक्षयोभवेत् ॥ समापश्यतिधर्मज्ञोयथातेनप्रसन्न-
ता ॥ ६५ ॥ ममैवानुग्रहाद्वत्सअहंदृष्टस्त्वयानघ ॥ तस्माद्वरंगृहाणत्वयत्तेमनसिवर्तते ॥ ६६ ॥ विप्रउवाच ॥ अस्माकंसर्वथाना-
थमानसंत्वयितिष्ठतु ॥ त्वद्वत्सर्वलोकेशकदाचिन्नतुरोचताम् ॥ ६७ ॥ ॥ माधवउवाच ॥ यस्मादेतादृशीबुद्धिःस्फुरतेतेसदानघ ॥
तस्मान्मत्सदृशान्भोगान्मद्देहेसंप्रलप्स्यसे ॥ ६८ ॥ किंतुतेपितरौपूजामाप्नुतोनत्वयानघ ॥ पूजयित्वातुपितरौपश्चाद्यास्यसिमत्तनुम् ॥ ६९ ॥
तयोर्निश्वासवातेनमन्युनाचभृशंपुनः ॥ तपःक्षरतितेनित्यंतस्मात्पूजयतौद्विज ॥ १७० ॥ मन्युर्निपततेयस्मिन्पुत्रेपित्रोश्चनित्यशः ॥ तन्निरयंनावाधेहं
नधातानचशंकरः ॥ १७१ ॥ तस्मात्त्वंपितरौगच्छकुरुपूजांप्रयत्नतः ॥ ततस्त्वंहितयोरेवप्रसादान्मत्पदंब्रज ॥ १७२ ॥ इत्युक्तेतुद्विजश्रेष्ठःपुनराहजगद्गुरुम् ॥
प्रसन्नोयदिमेनाथरूपंस्वंदर्शयाच्युत ॥ १७३ ॥ ततोद्विजप्रणयतःप्रसन्नहृदयोवशी ॥ रूपंस्वंदर्शयामासब्रह्मण्योब्रह्मकर्मणे ॥ १७४ ॥ शंखचक्रगदापद्मधा-
रणंपुरुषोत्तमम् ॥ कारणंसर्वलोकस्यतेजसापूरयजगत् ॥ १७५ ॥ प्रणम्यदंडवद्विप्रउवाचपुनरच्युतम् ॥ अद्यमेसफलंजन्मअद्यमेचक्षुषीशिवे ॥ १७६ ॥ अ-
द्यमेचकरौश्लाघ्यौधन्योहंजगदीश्वर ॥ अद्यमेपुरुषायांतिब्रह्मलोकंसनातनम् ॥ १७७ ॥ नंदंतिवांधवामेद्यत्त्वत्प्रसादाज्जनार्दन ॥ इदानींचप्रसिद्धामेसर्वेचैवमनो-
रथाः ॥ १७८ ॥ किंतुमेविस्मयोनाथमूकादिज्ञानिनोभृशम् ॥ कथंजानंतिमद्भुतदेशांतरमुपस्थितम् ॥ १७९ ॥ तस्यगेहोदराकाशस्थितोविप्रोतिशोभनः ॥
तथापतिव्रतागेहेतुलाधारशिरस्यपि ॥ १८० ॥ तथामित्राद्रोहकस्यत्वंचवैष्णवमंदिरे ॥ अनुग्रहाच्चमेविप्रतत्त्वतोवक्तुमर्हसि ॥ १८१ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
पित्रोर्भक्तःसदामूकःपतिव्रताशुभाचसा ॥ सत्यवादीतुलाधारःसमःसर्वजनेषुच ॥ १८२ ॥ लोभकामजिद्वोहोमद्भक्तोवैष्णवःस्मृतः॥संप्रीतोहंगुणैरेषांतिष्ठा

म्यावसथेमुदा ॥ ८३ ॥ भारतीकमलाभ्यांचसहितोद्विजसत्तम ॥ ॥ विप्रउवाच ॥ महापातकिसंसर्गात्रराश्वैवातिपातकाः ॥ ८४ ॥ इतिजल्पंतिधर्मज्ञाः
 स्मृतिशास्त्रेषुसर्वदा ॥ पुराणागमवेदेषुकथंत्वंतिष्ठसेगृहे ॥ ८५ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ कल्याणानांचसर्वेषांकर्तामूकोजगत्रये ॥ वृत्तस्थोयोपिचण्डलस्तदेवा
 ब्राह्मणंविदुः ॥ ८६ ॥ मूकस्यसदृशोनास्तिलोकेषुपुण्यकर्मतः ॥ पित्रोर्भक्तिपरेनित्यंजितंतेनजगत्रयम् ॥ ८७ ॥ तयोर्भक्त्यात्वहंतुष्टःसर्वदे
 वगणैःसह ॥ तिष्ठामिद्विज्रूपेणतस्यगहोदरेचखे ॥ ८८ ॥ तथापतिव्रतागेहेतुलाधारस्यमंदिरे ॥ अद्रोहकस्यभवनेवैष्णवस्यचवेश्मनि ॥ ८९ ॥ स
 दातिष्ठामिधर्मज्ञमुहूर्तनित्यजाम्यहम् ॥ तेनपश्यंतिमानित्यंयेत्वन्येपापकृज्जनाः ॥ ९० ॥ पुण्यत्वाच्चत्वयादृष्टोममानुग्रहकारणात् ॥ पित्रोर्भक्तिपरः
 शुद्धश्चांडालोदेवतांगतः ॥ ९१ ॥ तस्मात्तेनसहप्रीत्यातिष्ठामितस्यमंदिरे ॥ पुनःपुनःकथालापंकरोमिद्विजनंदन ॥ ९२ ॥ तस्यवैमानसेनित्यंवर्तेऽहं
 तभावनः ॥ सतज्जानातित्वद्वृत्तंतथापतिव्रतादयः ॥ ९३ ॥ तेषांवृत्तंवदिष्यामिशृणुत्वंचानुपूर्वशः ॥ यच्छ्रुत्वासर्वथामर्त्योमुच्यतेजन्मबंधनात् ॥ ९४ ॥
 पितुर्मातुःपरंतीर्थदेवदेवेषुनैवाहि ॥ पित्रोर्चाकृतायेनसएवपुरुषोत्तमः ॥ ९५ ॥ पित्रोराज्ञाचदेवस्यगुरोराज्ञासमंफलं ॥ आराधनादिवो
 राज्यंबाधयारौरवंब्रजेत् ॥ ९६ ॥ सचास्माकंहृदिस्थोऽपितस्याहंहृदयेस्थितः ॥ आवयोरंतरंनस्तिपरत्रेहचमत्समः ॥ ९७ ॥ मदग्रेमत्पु
 रेरम्येसर्वैश्चबांधवैःसह ॥ सभुंजीताक्षयंभोगमंतेमयिचलीयते ॥ ९८ ॥ अतएवाहिमूकोसौवार्त्तात्रैलोक्यसंभवाम् ॥ जानातिनरशार्दूलएषते
 विस्मयःकुतः ॥ ९९ ॥ ॥ द्विजउवाच ॥ मोहादज्ञानतोवापिनकृत्वापितुरर्चनं ॥ ज्ञात्वावाकिंचकर्तव्यंसदसज्जगदीश्वर ॥ २०० ॥ ॥ श्रीभग
 वानुवाच ॥ दिनैकमासपक्षौवापक्षार्धवाथवत्सरं ॥ पित्रोर्भक्तिःकृतायेनसचगच्छेन्ममालयं ॥ १ ॥ कारयित्वामनःकष्टमवश्यंनरकंब्रजेत् ॥ न
 कृतावाकृतावास्यात्पित्रोर्चापरंपुरा ॥ २ ॥ वृषोत्सर्गनरःकृत्वापितृभक्तिफलंलभेत् ॥ अन्नं वस्त्रं तथागव्यंसामिषंचनिरामिषम् ॥ ३ ॥ सर्वलक्ष
 गुणंप्रोक्तंज्ञातिभ्योयत्प्रदीयते ॥ सर्वस्वेनकृतंश्राद्धंयेनपुत्रेणधीमता ॥ ४ ॥ जातिस्मरत्वंप्राप्नोतिपितृभक्तिफलंलभेत् ॥ श्राद्धात्परोमहायज्ञश्चैलो
 क्येतुनविद्यते ॥ ५ ॥ अत्रयदीयतेकिंचित्सर्वचाक्षयमश्नुते ॥ अन्यस्मिंश्चायुतंविद्धिज्ञातिभ्योलक्षमुच्यते ॥ ६ ॥ पिण्डेकोटिगुणंप्रोक्तंद्विजायान
 न्तमुच्यते ॥ गंगाजलेगयायांचप्रयागेपुष्करेतथा ॥ ७ ॥ वाराणस्यांसिद्धकुंडेगंगासागरसंगमे ॥ अन्नपिण्डंप्रदद्याद्यस्तस्यमुक्तिर्भवेद्भुवम् ॥ ८ ॥ पित
 रश्चाक्षयंस्वर्गलभंतेजन्मनःफलम् ॥ भागीरथ्यांविशेषेणयस्तुदद्यात्तिलोदकम् ॥ ९ ॥ मुक्तिमार्गंसचाप्नोतिपिण्डदानेतुर्किंपुनः ॥ नदीतीरेषुसाहस्रंनदे
 त्वयुतमिष्यते ॥ २१० ॥ सामान्यफलसंसर्गाच्छ्राद्धंशतगुणंभवेत् ॥ अमायांचयुगाद्यायांग्रहणेसूर्यचंद्रयोः ॥ ११ ॥ पार्वणंकुरुतेयस्तुसोक्षयंलोक

मश्नुते ॥ पितरस्तस्यतुष्यंतिसर्वसमायुतप्रति ॥ १२ ॥ आशिषंदयितंदत्त्वाभोग्यंचानंतमात्मजे ॥ ततःपर्वणिपुत्रैश्चकर्तव्यंपार्वणमुदा ॥ १३ ॥
पित्रोर्यज्ञमिमंकृत्वामुच्यतेजन्मबंधनात् ॥ अहन्यहनियच्छ्राद्धानित्यश्राद्धमितिस्मृतम् ॥ १४ ॥ श्रद्धयाकारयेद्यस्तुसोऽक्षयंलोकमश्नुते ॥ तथैवापरपक्षेच
काम्यश्राद्धंविधानतः ॥ १५ ॥ कृत्वाकामंसचाप्नोति यद्रामनसिवर्तते ॥ आषाढीमवधिकृत्वायस्तुपक्षस्तुपंचमः ॥ १६ ॥ तत्रश्राद्धंप्रकुर्वी
तकन्यांगच्छतुवानवा ॥ कन्यांगतेसवितरियान्यहानितुषोडश ॥ १७ ॥ क्रतुभिस्तानितुल्यानिसमाप्तवरदक्षिणैः ॥ काम्यश्राद्धंमहापुण्यमिदं
तस्यागतंशिवम् ॥ १८ ॥ अभावात्कृष्णपक्षादौतुलायांकर्तुमर्हति ॥ अमावृश्चिकमायातिनैराश्यंपितरोगताः ॥ १९ ॥ पुनःस्वभवनंयां
तिशापंदत्वासुदारुणम् ॥ पितृशापेनपुत्रस्यनष्टंसर्वमितिस्मृतम् ॥ २० ॥ धनंपुत्रायशः काम्यमभीष्टमायुरेवच ॥ सर्वाण्येतानिलभ्यंतेजन्मज
न्मसुमानवैः ॥ २१ ॥ पितृणांचवरेणैवतस्मान्मनैर्परिज्यजेत् ॥ विवाहव्रतयज्ञादौकृत्वानांदीमुखंद्विजः ॥ २२ ॥ अक्षयंलभतेपुण्यंगोत्रंतस्य
प्रवर्द्धते ॥ एतद्विपर्ययोयस्यस्यातिनरकंनरः ॥ २३ ॥ कुलक्षयोभवेत्तस्यसजीवोदुःखितोभवेत् ॥ ततस्तुपूजयेदग्रेगणेशंशंभुनंदनम् ॥ २४ ॥
परंषोडशमातृश्चतत्पश्चात्पितृसंचयम् ॥ नांदीमुखेषुसर्वेषुप्रपितामहपूर्वकम् ॥ २५ ॥ नांदीमुखेद्विजान्सर्वान्स्थापयेत्प्राङ्मुखान्सुधीः ॥ उच्चा
रयेन्नमोवाक्यंस्वधाचान्यत्रयोजयेत् ॥ २६ ॥ ग्रहणेचंद्रसूर्यस्यदत्त्वापिंडोदकंनरः ॥ अक्षयंलभतेस्वर्गपितृणांपुष्टिवर्द्धनम् ॥ २७ ॥ तत्र
स्नानंनकुर्याद्यःशक्त्यापिंडोदकंनरः ॥ नददातिपितृणांतुचांडालत्वंसगच्छति ॥ २८ ॥ सर्वभूमिसमंदानंसर्वेव्याससमाद्विजाः ॥ सर्वगंगासमतो
यंराहुग्रस्तेनिशाकरे ॥ २९ ॥ इंदोर्लक्षगुणंप्रोक्तंदशलक्षंतुभास्करे ॥ गंगातोयेतुसंप्राप्तइंदोःकोटीरवेर्दश ॥ ३० ॥ गवांशतसहस्रस्यसम्यग्दत्त
स्ययत्फलम् ॥ तत्फलंजाह्नवीस्नानेराहुग्रस्तेनिशाकरे ॥ ३१ ॥ चंद्रसूर्यग्रहेचैवअवगाहतिजाह्नवीं ॥ सस्नातस्सर्वतीर्थेषुकिमर्थमटतेमहीम् ॥ ३२ ॥
सूर्यग्रहःसूर्यवारेसोमेसोमग्रहस्तथा॥चूडामणिरितिख्यातस्तत्रानंतफलंस्मृतम् ॥ ३३ ॥ समुपोष्यतयोःपूर्वपुण्यतीर्थेतुयःपुमान् ॥ दत्त्वापिंडोदकंदानंसत्य
लोकेप्रतिष्ठितः ॥ ३४ ॥ ॥ द्विजउवाच ॥ ॥ पितुरेवमहायज्ञःश्राद्धंचभवतेरितं ॥ तातापश्चिमकालादौकिंकर्तव्यंमुतेनहि ॥ ३५ ॥ किंकृत्वाचपरंश्रे
योजन्मजन्मसुलभ्यते ॥ पुत्रेणधीमतादेवयज्ञतोवक्नुमर्हसि ॥ ३६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ पूर्वैवयसिसंप्राप्तेपितापुत्रइतिस्मृतः ॥ उत्तरेचसुतस्तातःपा
लनान्नतुपूजनात् ॥ ३७ ॥ देववत्पूजयेत्तातंस्नेहंकुर्याच्चपुत्रवत् ॥ नलंघयेद्ब्रह्मस्तस्यमनसापिकदाचन ॥ ३८ ॥ आतुरस्यपितुःपुत्रोयस्तुकुर्यात्प्रतिक्रि
यां ॥ सोक्षयंलभतेस्वर्गसदादेवैःप्रपूज्यते ॥ ३९ ॥ सुमूर्षोरपितातस्यपश्यतोमृत्युलक्षणम् ॥ कृत्वाचयजनंपुत्रोदेवानांतुल्यतां व्रजेत् ॥ ४० ॥ विधि

नानशनैर्नैवपितुःस्वर्गददातियः ॥ पुत्रस्यतस्यधीरस्यशृणुवक्ष्यामियद्गुणम् ॥ ४१ ॥ अश्वमेधसहस्राणिराजसूयशतानिच ॥ भवेदनशनेपुण्यंतीर्थकोटि
गुणंतयोः ॥ ४२ ॥ भागीरथ्याजलेचैवयोमृतःपुरुषोत्तमः ॥ पयोधररसमातुर्नपिवेन्मुक्ततां व्रजेत् ॥ ४३ ॥ वाराणस्यांत्यजेद्यस्तुप्राणांश्चैवयदृच्छया ॥
अभीष्टंचफलंभुक्त्वामद्देहेप्रविलीयते ॥ ४४ ॥ यागतिर्योग्युक्तानांमुनीनामूर्द्धरेतसां ॥ सागतिस्त्यजतःप्राणान्ब्रह्मपुत्रेषुसप्तसु ॥ ४५ ॥ लोहितस्यविशेषे
णतीरोत्तरसमाश्रितः ॥ विधिनायस्त्यजेत्प्राणान्सचमत्समतां व्रजेत् ॥ ४६ ॥ तस्यैवचोर्वशीकेशेषुपुण्यतीर्थेद्विजोत्तम ॥ मृतोत्पन्नःसमाप्नोतिसर्वदोषैर्नलि
प्यते ॥ ४७ ॥ गृहस्याभ्यंतरेयस्यप्राणत्यागोभवेद्भुवम् ॥ यावद्गन्धिर्गृहेतिष्ठेत्तावद्गन्धोभवेत्तनौ ॥ ४८ ॥ हायनेहायनेचापिणैकंकरिहीयते ॥ पश्यतां
पुत्रबंधूनांबंधनेनास्तिनिष्कृतिः ॥ ४९ ॥ पर्वतेकाननेदुर्गस्थानेवाजलवर्जिते ॥ मृतोदुर्गतिमाप्नोतिकीटादौजायतेपुनः ॥ २५० ॥ संस्कारश्चभवेद्यस्यमृतस्यप
रवासरे ॥ षष्टिर्वर्षसहस्राणिकुंभीपाकेप्रतिष्ठति ॥ ५१ ॥ अस्पृश्यस्पर्शनादेवउच्छिष्टःपतितोमृतः ॥ सुचिरंनरकेस्थित्वा म्लेच्छजातिषुजायते ॥ ५२ ॥ तथै
वबहुकीटेषुजायतेसत्त्वजातिषु ॥ तस्मान्नचिरकालेषुजानीयात्पुण्यपातकम् ॥ ५३ ॥ पुण्यात्पुण्यप्रयोगैश्चसर्वेषांमर्त्यवासिनाम् ॥ भरणेयागतिःपुंसांगतिर्भवति
तादृशी ॥ ५४ ॥ पुण्यतीर्थेमृतोयस्तुविष्णोर्नामानिचिंतयन् ॥ पापात्पूतोव्रजेत्स्वर्गं सर्वदोषैर्नलिप्यते ॥ ५५ ॥ पितुर्मृतस्यदेहंतुवहेद्यस्तुसुतोबली ॥ पदेपदेश्वमेध
स्यफलंप्राप्नोत्यसंशयम् ॥ ५६ ॥ प्राक्चितौचपितुर्देहेमुखान्गिकारयेत्सुतः ॥ विधिनामंत्रपूतेनपश्चाद्देहंदहेत्पुनः ॥ ५७ ॥ लोभमोहसमायुक्तं पापपुण्यसमावृतम् ॥
दहेयंसर्वगात्राणिदिव्यान्लोकान्सगच्छतु ॥ ५८ ॥ दग्ध्वाचलंधयेत्पुत्रोप्यस्थिसंचयनंप्रति ॥ दशाहेसमनुप्राप्तेचार्द्रवस्त्रंपरित्यजेत् ॥ ५९ ॥ छित्वाचलो
हितंचेलंवह्नौचाथजलेक्षिपेत् ॥ ततश्चैकादशाहेचश्राद्धंकुर्याद्विचक्षणः ॥ २६० ॥ प्रेतस्यदेहपुष्ट्यर्थंब्राह्मणैकंतुभोजयेत् ॥ दानंदद्याच्चविधिवद्वस्त्रंपीठंच
पादुकाम् ॥ ६१ ॥ सर्वौपकरणैस्तुल्यंधरादिगजवाजिकम् ॥ कृष्णांगांचप्रदद्यात्तुसर्वपापविमुक्तये ॥ ६२ ॥ चतुर्थाहेत्रिपक्षेचषण्मासेचाब्दिकेतथा ॥ द्वादश
प्रतिमास्यानिश्राद्धान्येतानिषोडश ॥ ६३ ॥ यस्यैतानिनसंतीहयथाशक्तिचश्रद्धया ॥ पिशाचत्वंस्थिरंतस्यदत्तैःश्राद्धशतैरपि ॥ ६४ ॥ अब्दमंबुघटंदद्यादन्नं
चामिषसंयुतं ॥ नित्यानित्यमभावाच्चक्षपन्मासंक्षमापयेत् ॥ ६५ ॥ सर्पिंडीकरणश्राद्धंगतेसंवत्सरेबुधः ॥ पार्वणस्यविधानेनकारयेद्विजसत्तमः ॥ ६६ ॥
पितुरब्दमशौचंस्यान्मातुःषण्मासमेवच ॥ त्रिमासंतुस्त्रियश्चैवतदर्द्धभ्रातृपुत्रयोः ॥ ६७ ॥ सर्पिंडानामशौचंस्याद्यावद्देहेसतिष्ठति ॥ पुत्रस्ययन्निषिद्धंतुशृ
णुतातवदाम्यहम् ॥ ६८ ॥ ब्रह्मचारीसदाचारिनिगच्छेच्चस्त्रियंकचित् ॥ सप्तघट्याःपरंचैवनवघट्याश्चपूर्वतः ॥ ६९ ॥ सकालःकुतपोज्ञेयःपितृणांदत्त
मक्षयम् ॥ श्राद्धेत्रीणिपवित्राणिदौहित्रंकुतपस्तिलाः ॥ २७० ॥ त्रीणिचात्रप्रशंसंतिसत्यमक्रोधमत्वराम् ॥ सायंसंध्यांपरान्नंचपुनर्भोजनमैशुनम् ॥ ७१ ॥

दानं प्रतिग्रहं चैव श्राद्धं कृत्वा विवर्जयेत् ॥ अकर्तव्यशतं कृत्वा श्राद्धं कुर्याद्विचक्षणः ॥ ७२ ॥ तच्च कर्तव्यतामेति स्वयमुक्तं विरिञ्चिना ॥ शृणु पुत्रपुरावृत्तं
बहूनां च वदाम्यहम् ॥ ७३ ॥ गुरोर्गोहनं न कृत्वा ददुःश्राद्धं यदुर्विदम् ॥ तेषां च कीर्तनादेव श्राद्धं भवति चाक्षयम् ॥ ७४ ॥ वसिष्ठस्य मुनेः शिष्या ब्रह्माणास्सप्त
सुव्रताः ॥ पितृश्राद्धे समायाते होमधेनुं गुरोः प्रियाम् ॥ ७५ ॥ प्रार्थयित्वा गृहं नीत्वा सप्तभिर्भ्रातृभिर्मुदा ॥ गव्यार्थं पितृयज्ञे तां धेनुं हत्वा विमृश्य च ॥ ७६ ॥
ददुर्मांसं च विप्रे च शेषं विप्रांस्त्वभोजयन् ॥ समाप्य पितृकर्माणि वत्सं संगृह्य ते द्विजाः ॥ ७७ ॥ गुरौ समर्पयामासुर्धेनुर्व्याघ्रेण भक्षिता ॥ ततस्तपोर्वलादे
व ज्ञात्वा तेषां च कारणम् ॥ ७८ ॥ सशशाप ततः शिष्यांश्चांडालाश्च भविष्यथ ॥ वेपमानास्ततो विप्राः कृतांजलिपुटाः स्थिताः ॥ ७९ ॥ धेनोर्मांसं प्रदा
तारः पितृकृत्ये सदानघ ॥ अकर्तव्यसहस्राणि महान्ति पातकानि च ॥ २८० ॥ कुर्वतः पितृकार्येषु पापात्पूता दिवंगताः ॥ श्रुतं बहुविधं नाथ मुखात्ते च पुरात
नम् ॥ ८१ ॥ क्षंतुमर्हसि धर्मज्ञा पस्यांतो विधीयताम् ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ ॥ शापो वोथ यथा पाप्मानतु धर्मविचारणात् ॥ ८२ ॥ चांडालादौ समुत्पन्नाः
पुरावृत्तं स्मरिष्यथ ॥ न च वो ज्ञानलोपश्च स्मृतिशास्त्रमनष्टकम् ॥ ८३ ॥ पापयोनिं समुत्तीर्य पश्चात् मोक्षं गमिष्यथ ॥ ततः प्राणान्परित्यज्य गुरुशापात्तु ते
द्विजाः ॥ ८४ ॥ जाताश्चांडालो नौ तु सर्वे ज्ञानसमन्विताः ॥ स्तन्यं ते स्तुनपीतं वै स्मरद्भिः पूर्वजन्मतत् ॥ ८५ ॥ मृता जाता मृगाः सर्वे चक्रवाकाः पुनर्वने ॥
हंसास्तु मानसे तीर्थे शुक्ला जाताः पुनर्द्विजाः ॥ ८६ ॥ सुमूर्षवो महाभागा मृतास्ते खेदकारणात् ॥ तस्मिन्काले महाराजो धर्मकेतुरिति स्मृतः ॥ ८७ ॥ ययौ
स्नातुं ततस्तीर्थसदारः स परिच्छदः ॥ ततो हंसास्त्रयो मोहाद्राज्यं भोग्यं तु योषितः ॥ ८८ ॥ भक्ष्याणि चितयंतश्च लोकांतरमयुस्तदा ॥ ज्ञात्वा वेदं च वेदां
गं मोक्षं यास्यामहे वयम् ॥ ८९ ॥ चितयंतो गता अन्ये ततो लोकांतरं प्रति ॥ अथ त्रयो नृपा जाताश्च त्वारो विप्रसत्तमाः ॥ २९० ॥ कुरुक्षेत्रे ततो वेदान्वेदांगानि
समंततः ॥ तपो बलाद्विदंति स्म वार्तां चामुत्र चेह च ॥ ९१ ॥ त्रयो राजकुले जाता राजानो मदमोहिताः ॥ ज्ञानलोपात्परं लोकं न जानंति हिताहितम् ॥ ९२ ॥
ते च विप्राश्च संदेहादाहूय चेटकं स्वकम् ॥ राज्ञो गच्छस्व कार्पण्यात्पत्रं देहि च संभ्रमात् ॥ ९३ ॥ सप्तव्याधादशार्णेषु मृगाः कालं जरे गिरौ ॥ चक्रवाकाः शरद्रीपे हं
साः सरसि मानसे ॥ ९४ ॥ ते पि जाताः कुरुक्षेत्रे ब्राह्मणा वेदपारगाः ॥ प्रस्थिता दूरमध्वानं यूयं किमवसीदथ ॥ ९५ ॥ गृहीत्वा चेटकोले खं राज्ञस्तु समदर्शयत् ॥ दृष्ट्वा
लेखं तुराजानो राज्यं त्यक्त्वा ययुर्द्विजान् ॥ ९६ ॥ श्रुत्वा वाक्यं ततस्तेषां गतास्ते च तपोधनाः ॥ अचिरेणैव कालेन मोक्षं याताश्च तैस्सह ॥ ९७ ॥ यइदं शृणुयाच्छ्राद्धे
सप्तव्याधादिकं द्विज ॥ अक्षयं चान्नपानं च पितृणामुपतिष्ठति ॥ ९८ ॥ ॥ द्विज उवाच ॥ वित्तहीनस्य विप्रस्य पितृकार्यं कथं भवेत् ॥ तपस्विनो वनस्थस्य
गृहस्थस्य च केशव ॥ ९९ ॥ भगवानुवाच ॥ तृणकाष्ठार्जनं कृत्वा प्रार्थयित्वा वराटकम् ॥ करोति पितृकार्याणि ततो लक्षगुणं भवेत् ॥ ३०० ॥ अक

तव्यशतंकृत्वापितृश्राद्धं करोति यः ॥ सर्वपापक्षयस्तस्य स्वर्गं याति च मानवः ॥ १ ॥ सर्वाभावे पितृतिथौ गोभ्यो घासं ददाति यः ॥ फलं च पिण्डदानस्य सं
 प्राप्नोत्यधिकं नरः ॥ २ ॥ पुरा वैराटविषये रुरोदातीव दीनकः ॥ पितृतिथौ स्वयं प्राप्ते सर्वाभावाच्च रोदिति ॥ ३ ॥ रुदित्वा सुचिरं सोपि प्रच्छको विदं
 द्विजं ॥ ब्रह्मन् पितृतिथावद्य किं स्वित्कृत्वा हितं भवेत् ॥ ४ ॥ वराटकश्च मेनास्ति धनं ब्रह्मविदां वर ॥ उपदेशं च मे देहि येन धर्मस्थितो ह्यहम् ॥ ५ ॥
 ॥ द्विज उवाच ॥ गच्छ शीघ्रं वने तात मुहूर्तैकुतपेऽधुना ॥ घासं पितरमुद्दिश्य गवे देहीति सत्वरम् ॥ ६ ॥ ततस्तस्योपदेशेन गृहीत्वा घासपूलकम् ॥
 गवे दत्वा यथा हृष्टः पुष्ट्यर्थं पितुरेव च ॥ ७ ॥ एतत्पुण्यप्रसादेन गतो सौ सुरमंदिरम् ॥ स्वर्गं च सुचिरं भुक्त्वा उत्पन्नो धनिनां कुले ॥ ८ ॥ धनवान्सपुरा पु
 ण्यात्पितृयज्ञस्य कारणात् ॥ सददाति पितुः पिण्डं सर्वस्वेन धनेन च ॥ ९ ॥ तत्रैकजन्मनोभ्यासाद्गतो सौ विष्णुमंदिरम् ॥ भुक्त्वा नन्त सुखं तत्र सार्वभौमो भ
 वन्नृपः ॥ ३१० ॥ पितृयज्ञात्परो यस्माद्धर्मो नास्ति कथं च न ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन शक्त्या कुर्यादमत्सरः ॥ ११ ॥ यः पठेद्धर्मसंतानं जनानामग्रतो नरः ॥
 विष्णुपद्याजले स्नानं प्रतिलोके च लभ्यते ॥ १२ ॥ जन्मजन्मकृतो येन महापातकसंचयः ॥ तत्सर्वं प्रलयं याति सकृदुच्चरिते श्रुते ॥ ३१३ ॥ इति श्रीपाद्म
 पुराणे प्रथमे सृष्टिखंडे पंचारख्यानो नाम पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ नरोत्तम उवाच ॥ त्रिदशानां च देवानां मन्येषां जगदीश्वरः ॥ प्रभुः कर्ता च हर्ता च गोप्ता
 भर्ता पिता प्रसूः ॥ १ ॥ अस्माकं वाक्श्रमो विष्णोः कथनेनैव युज्यते ॥ किंतु कौतूहलं मे स्ति पिपासा वा क्षुधापि वा ॥ २ ॥ कृतं पृच्छति येनैव वक्तव्यं
 तत्प्रियेण हि ॥ अतीतं चैव जानाति कथं नाथ पतिव्रता ॥ ३ ॥ किं वा तस्यां प्रभावं च वक्तुमर्हस्य शेषतः ॥ ॥ भगवानुवाच ॥ कथितं मे पुरा वत्स
 पुनः कौतूहलं द्विज ॥ ४ ॥ कथयिष्यामि तत्सर्वं यत्ते मनसि वर्तते ॥ पतिव्रता पतिप्राणा सदा पत्युर्हिते रता ॥ ५ ॥ देवानां पिसाराध्यासु
 नीनां ब्रह्मवादिनां ॥ धवस्यैकस्य यानारीलोके पूज्यतमा स्मृता ॥ ६ ॥ तस्यासंमानने गुर्वीनिभृतान भविष्यति ॥ मध्यदेशे पुरा तात नगरी चातिशोभना ॥ ७ ॥
 तस्यां च ब्रह्मजातीया सेव्या नाम्नी पतिव्रता ॥ तस्याधवो भवत्कुष्ठी पूर्वकर्मविरोधतः ॥ ८ ॥ गलद्रणास्य पत्युश्च नित्यं चर्या परायणा ॥ यद्यन्मनोरथं तस्य शक्त्या
 साकुरुते भृशम् ॥ ९ ॥ अर्चयेद्देववन्नित्यं स्नेहं कुर्यादमत्सरं ॥ कदाचित्पथि गच्छंतीं वेश्यां परमसुंदरीम् ॥ १० ॥ दृष्ट्वा तीवा भवन्मोहान्मन्मथा विष्टचे
 तनः ॥ निश्श्वस्य सुतरां दीर्घतस्तु विमना भवत् ॥ ११ ॥ श्रुत्वा गृहाद्विनिःसृत्य सा ध्वीपप्रच्छतं पतिं ॥ उन्मना स्त्वं कथं नाथ निःश्वासस्ते कथं विभो ॥ १२ ॥
 ब्रूहि मे यच्च कर्तव्यमकर्तव्यं च यत्प्रियम् ॥ दयितं ते करिष्यामि त्वमेको मे गुरुः प्रियः ॥ १३ ॥ अभीष्टं वद मे नाथ यथा शक्तिकरोम्यहम् ॥ इत्युक्तेतामुवाचे दंवृथा
 किं भाषसे प्रिये ॥ १४ ॥ न शक्ता त्वं न चैवाहं मोघं वक्तुं न युज्यते ॥ प्रष्टुनाधिकरोषीति यथा दीर्घतरोः फलम् ॥ १५ ॥ भूमौ स्थित्वा तु खर्वात्मा समुद्धर्तुं प्रवांछ

ति ॥ तथामेरमणीलोभान्मोहाद्यदभिवाञ्छितम् ॥ १६ ॥ दंपत्योरपिदुःसाध्यमपयानंवदाम्यहम् ॥ ॥ पतिव्रतोवाच ॥ ॥ ज्ञात्वातुत्वन्मनोवृत्तंशक्तहं
कार्यसाधने ॥ १७ ॥ आदेशंकुरुमेनाथकर्तव्ययेनकेनचित् ॥ यदितेदुर्लभंकार्यकर्तुंशक्नोमियत्नतः ॥ १८ ॥ तदामेत्वतिकल्याणंफलिष्यतिपरेत्वह ॥
इत्युक्तेपरमःप्रीतःस्थितोवचनमब्रवीत् ॥ १९ ॥ पापाभ्यासाच्चपाप्मानंपृच्छतीतिविनिश्चयः ॥ पथ्यस्मिन्संप्रगच्छंतींवेद्यांपरमसुंदरीम् ॥ २० ॥ सर्वतश्चान
वद्यांगीदृष्ट्वामेदह्यतेमनः ॥ यदितांत्वत्प्रसादाच्चप्राप्नोमिनवयौवनां ॥ २१ ॥ तदामेसफलंजन्मकुरुसाध्विहितंमम ॥ यदिमांकुष्ठिनंदीनंपूतिगंधेनवव्रणम् ॥ २२ ॥
नगच्छतिवरारोहातदामेनिधनंहितम् ॥ श्रुत्वातेनेरितंवाक्यंसाध्वीवचनमब्रवीत् ॥ २३ ॥ यथाशक्तिकरिष्यामिस्थिरीभवप्रभोधुना ॥ मनसाथसमालोच्य
क्षपांतेह्युपसिद्धुतम् ॥ २४ ॥ गोमयंसहशोधन्यागृहीत्वासाययौमुदा ॥ संप्राप्यगणिकागेहंशोधयित्वाचचत्वरम् ॥ २५ ॥ प्रतोलींवीथिकां
चैवगोमयंप्रददौमुदा ॥ सातूर्णमागतागेहेजनस्थालोकनेभयात् ॥ २६ ॥ एवंक्रमेणसासाध्वीचरतिस्मदिनत्रयम् ॥ अथसावारमुख्याचचे
टिकाश्चेटकानपि ॥ २७ ॥ अपृच्छत्कस्यकर्माणिशोभनानिचचत्वरे ॥ मयानोक्तेप्युषःकालेकस्यमात्प्रियकारणात् ॥ २८ ॥ रुच्यकर्म
णिदीप्यंतेरथ्याचत्वरवीथिकाः ॥ परस्पररेणसंचित्यवारमुख्यांचतेब्रुवन् ॥ २९ ॥ अस्माभिर्नकृतंभद्रेकर्मचैतत्प्रमार्जनम् ॥ अथसा
विस्मयंगत्वासंचित्यरजनीक्षये ॥ ३० ॥ तथाचदृश्यतेसाचतथैवपुनरागता ॥ दृष्ट्वातांमहतींसाध्वीब्राह्मणींचपतिव्रताम् ॥ ३१ ॥ दधा
रचरणेतस्याहाक्षमस्वेतिभाषिणी ॥ आयुर्देहंचसंपत्तिर्यशोर्थःकीर्तिरेव ॥ ३२ ॥ एतासांमेविनाशायस्फुरसीवपतिव्रते ॥ यद्यत्प्रार्थयसे
साध्विनित्यंदास्यामितदृढम् ॥ ३३ ॥ सुवर्णमणिरत्नंचेलंवायन्मनोरथं ॥ तामुवाचततःसाध्वीनमेचार्थेप्रयोजनन् ॥ ३४ ॥ अस्तिकार्यंचतेकिञ्चि
द्ददामिकुरुषेयदि ॥ तदामेहृदिसंतोषःकृतंसर्वत्वयाधुना ॥ ३५ ॥ गणिकोवाच ॥ सत्यंसत्यंकरिष्यामिद्रुतंवदपतिव्रते ॥ कुरुमेरक्षणंमातर्दुतंकृ
त्यंचमेवद ॥ ३६ ॥ त्रपयानिकृतंवाच्यंतस्यामुक्तंवरंप्रियम् ॥ क्षणंविमृश्यसावेद्याकृत्वाक्षांतिमुवाचच ॥ ३७ ॥ कुष्ठिनःपूतिगंधस्यसंपर्केदुःखिताभृ
शम् ॥ दिनैकंचकरिष्यामियद्यागच्छतिमद्ब्रह्म ॥ ३८ ॥ पतिव्रतोवाच ॥ आगमिष्यामितेगेहमद्यरात्रौचसुंदरि ॥ भुक्तभोग्यंपतिहृष्टंपुनर्नैष्यामिमद्ब्र
हम् ॥ ३९ ॥ गणिकोवाच ॥ गच्छशीघ्रंमहाभागेस्वगृहंचपतिव्रते ॥ पतिस्तेचार्द्धरात्रेसआगच्छतुचमद्ब्रह्म ॥ ४० ॥ बहवोमेप्रियारुसंतिराजानस्तत्समाश्र
ये ॥ एकैकोमद्ब्रहेनित्यंतिष्ठतीहनिरंतरम् ॥ ४१ ॥ अद्याहंमेगृहंशून्यंकरिष्यामिचत्वद्भयात् ॥ सचागच्छतुतेभर्तासचास्मान्प्राप्यगच्छतु ॥ ४२ ॥ एत
च्छ्रुत्वातुसासाध्वीगतासौस्वगृहेतथा ॥ पत्यौनिवेदयामासकृत्यंतेफलितंप्रभो ॥ ४३ ॥ अद्यरात्रौचतद्देहंगंतुंख्यातिकरोतिसा ॥ प्रभूताःपतयस्तस्यास्तव

कालोनविद्यते ॥ ४४ ॥ विप्रउवाच ॥ कथंयास्यामितद्वेहंमयागंतुंनशक्यते ॥ एतज्ज्ञात्वाकुतःक्षांतिःकृतंकार्यंकथंभवेत् ॥ ४५ ॥ पतिव्रतोवाच ॥ स्वपृ
 ष्ठस्थमहंकृत्वानेष्यामितद्वहंप्रति ॥ सिद्धेह्यथैनयिष्यामिपुनस्तेनैववर्त्मना ॥ ४६ ॥ द्विजउवाच ॥ कल्याणित्वत्कृतेनैवसर्वमेकृत्यमेष्याति ॥ इदानींयत्कृ
 तंकर्मस्त्रीजनैरपिदुःसहम् ॥ ४७ ॥ तस्मिन्श्चनगरेरम्येनित्यंचधनिनोगृहे ॥ पौरैश्चप्रचुरंवित्तंहतराज्ञाश्रुतंतदा ॥ ४८ ॥ श्रुत्वासर्वान्निशाचारानाहूयनृपतीरुषा ॥
 जीवितुंयदिवोवांछाचोरंमामद्यदास्यथ ॥ ४९ ॥ गृहीत्वातुनृपस्याज्ञायतैर्जिघृक्षयाकुलैः ॥ चारैश्चोरोगृहीतस्तैर्बलाच्चैवनृपाज्ञया ॥ ५० ॥ नगरोपांतदेशेच
 वृक्षमूलेष्वनेवने ॥ समाधिस्थोमहातेजामांडव्यमुनिपुंगवः ॥ ५१ ॥ व्यातिष्ठद्वह्निसंकाशोयोगिनांप्रवरोमुनिः ॥ अंतर्नाडीगतोवायुःकिंचिन्नप्रतिभाति
 च ॥ ५२ ॥ तंब्रह्मतुल्यंतिष्ठन्तद्वद्वाडुष्टामहासुनिम् ॥ चोरोयमद्भुताकारोधूर्तस्तिष्ठतिकानने ॥ ५३ ॥ एवमुक्त्वातुतंपापाबन्धुर्मुनिसत्तमम् ॥ नोक्ताश्चने
 क्षितास्तेनपुरुषाअतिदारुणाः ॥ ५४ ॥ ततोराजाउवाचेदंसंप्राप्तस्तस्करोमया ॥ उपांतेचपथिद्वारेकुरुध्वंधोरदण्डनम् ॥ ५५ ॥ मांडव्यश्चमुनिस्तत्रपथिशूले
 चकीलितः ॥ पायुदेशेचतैर्दत्तंशूलंयावच्चमस्तकम् ॥ ५६ ॥ व्यथांसचनजानातिशूलेविद्धतनुर्यमात् ॥ अन्यैरपिकृतोदण्डःकृतस्तैस्तुमनोहितः ॥ ५७ ॥
 एतस्मिन्नंतरेरात्राबंधकोरेधनोन्नते ॥ स्वपतिं पृष्ठतःकृत्वाप्रययौसापतिव्रता ॥ ५८ ॥ मांडव्यस्यतनौसङ्गात्कुष्ठिनोगंधआगतः ॥ भग्नःसमाधिस्तस्यैवंकुष्ठिसं
 सर्गतोध्रुवम् ॥ ५९ ॥ मांडव्यउवाच ॥ एवंयेनाधुनाकृच्छ्रंकारितंगात्रवेदनम् ॥ सएवभस्मतांयातुप्रोदितेचविरोचने ॥ ६० ॥ मांडव्येनैवमुक्तस्सपपातधरणी
 तले ॥ ततःपतिव्रताचाहब्रध्नोदयतुध्रुवं ॥ ६१ ॥ दिनत्रयंगृहंनीत्वाशापाद्वेष्मगताततः ॥ शयनीयेस्थितंरम्येधृत्वाऽतिष्ठत्पतिव्रता ॥ ६२ ॥ शप्त्वातं
 चमुनिश्रेष्ठोगतोदेशमभीष्टकम् ॥ सूरोनोदयतेलोकेयावच्चैवदिनत्रयम् ॥ ६३ ॥ निखिलंव्यथितंद्वद्वात्रैलोक्यंसचराचरम् ॥ शतक्र
 तुंपुरस्कृत्यगतादेवाःपितामहम् ॥ ६४ ॥ वृत्तंन्यवेदयन्सर्वपद्मयोनौदिवौकसः ॥ कारणंचनजानीमस्त्वंतुयोग्यविधेहिनः ॥ ६५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ पति
 व्रतायायद्वृत्तंमांडव्यस्यमुनेश्चयत् ॥ यथानोदयतेब्रध्नोधातादेवेष्ववेदयत् ॥ ६६ ॥ ततोदेवाविमानैश्चपुरस्कृत्यप्रजापतिम् ॥ गतास्तदंतिकंविप्र
 तूर्णंसर्वेचभूतलम् ॥ ६७ ॥ तेषांश्रियाविमानानांमुनीनांकिरणैस्तथा ॥ शतसूर्यमिवाभातिनान्यत्रचगृहोदरे ॥ ६८ ॥ हाहतास्मिकथंसूरोमद्वहेसमुप
 स्थितः ॥ अदृश्यंततयादेवाविमानैर्हंससन्निभैः ॥ ६९ ॥ एतस्मिन्नंतरेब्रह्मातामुवाचपतिव्रताम् ॥ अखिलानांचदेवानांद्विजानांचगवांतथा ॥ ७० ॥ य
 थैवनिधनंतेषांकथंतेपरिरोचते ॥ मातःक्रोधंत्यजस्वाद्यसूर्यस्योदयनंप्रति ॥ ७१ ॥ पतिव्रतोवाच ॥ सर्वलोकानतिक्रम्यपतिरेकोगुरुर्मम ॥ अस्यमृत्यु
 मुनेश्शापादुदितेचविरोचने ॥ ७२ ॥ तेनैवकारणेनैषमयाशप्तोदिवाकरः ॥ नकोपान्नचमोहाच्चलोभात्कामान्नमत्सरात् ॥ ७३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एकस्य

निधनेनैवत्रैलोक्यस्यहितंभवेत् ॥ ततस्तेचाधिकंपुण्यमातरेवंभविष्यति ॥ ७४ ॥ साचोवाचविधितत्रदेवानामग्रतःसती ॥ पतित्यक्त्वाचमेसत्यंशि
 वंमेनानुरोचते ॥ ७५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ उदितेचखगेसौम्येपत्यौतेभस्मतांगते ॥ स्वस्थेभूतेचत्रैलोक्येकरिष्यामिहितंतव ॥ ७६ ॥ भस्मनः पुरुषोभाव्यः
 कामदेवसमप्रभः ॥ गुणैःसर्वैर्युतोभर्तारतिवत्त्वंचसर्वदा ॥ ७७ ॥ यथापूज्योहरिर्देवैर्यथालक्ष्मीश्चपूजिता ॥ तथैवदंपतीस्वर्गेतस्मान्मद्वचनंकुरु ॥ ७८ ॥
 पतिव्रतोवाच ॥ पत्युर्मेनिधनेब्रह्मन्विधवालोकेनिदिता ॥ कांस्तुलोकान्गमिष्यामिभग्नचारामलीमसा ॥ ७९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अतस्तेनास्तिदोषोवैन
 मृतस्तेधवोधुना ॥ अस्माकंवचनेनैवकुष्ठीमन्मथतांत्रजेत् ॥ ८० ॥ वदत्येवंविधौसाचविमृश्यक्षणमेवच ॥ वाढमुक्तवतीसाचततस्मूर्योदयोभवत् ॥
 ॥ ८१ ॥ अभवद्भस्मरूपोसौमुनिशापप्रपीडितः ॥ भस्मनोमध्यतोजातोद्विजोमन्मथपीडितः ॥ ८२ ॥ दृष्ट्वाविस्मयमापन्नाःसर्वेतेपुरवासिनः ॥ मुदि
 तादेवसंघाश्चजनःस्वस्थतरोभवत् ॥ ८३ ॥ विमानेनार्कवर्णेनस्वर्लोकादागतेनच ॥ पतिनासहसासाध्वीसुरैःसार्द्धेगतादिवम् ॥ ८४ ॥ एवंपतिव्रता
 यस्माच्छुभाचैवतुमत्समा ॥ तेनवृत्तंचजानातिभूतंभव्यंप्रवर्तनम् ॥ ८५ ॥ यइदंश्रावयेल्लोकेपुण्याख्यानमनुत्तमम् ॥ तस्यपापंक्षयंयातिजन्मजन्मकृतं
 चयत् ॥ ८६ ॥ अक्षयंलभतेस्वर्गविबुधैःसंप्रयुज्यते ॥ ब्राह्मणोलभतेवेदंजन्मजन्मसुबाडव ॥ ८७ ॥ सकृच्छृणोति यः पूतोदुष्कृतौघाद्विमुच्यते ॥ सुरा
 लयमवाप्नोतिस्वर्गाद्भ्रष्टोधनीभवेत् ॥ ८८ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणेप्रथमेसृष्टिखंडेपतिव्रतोपाख्यानंनानैकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ द्विजउवाच ॥ मां
 ङव्यस्यमुनेर्विष्णोश्शूलाघातःकथंतनौ ॥ पत्यौपतिव्रतायाश्चकथंकुष्ठंकलेवरे ॥ १ ॥ हरिरुवाच ॥ शिशुभावाच्चमांङव्योऽश्लिषिकायामभानतः ॥
 वस्तिदेशेतृणंदत्वामोहात्सचमुमोचताम् ॥ २ ॥ तेनापवाददोषेणधर्मस्याज्ञातुरेवच ॥ अहोरात्रंव्यथाकृच्छ्राभुक्तातेनद्विजन्मना ॥ ३ ॥ किंतुसमाधिनातेननज्ञा
 तंशूलसंभवम् ॥ कृच्छ्रंचमुनिनाकृत्स्नंयोगाभ्यासाद्भृशादपि ॥ ४ ॥ कुष्ठिनोब्रह्मणोघातादजितेन्द्रियकारणात् ॥ पूतिगंधंतनौकुष्ठंसंजातंद्विजसत्तम ॥ ५ ॥
 पुराविप्रायतेनैवदत्तंगौरीचतुष्टयम् ॥ कन्यकात्रितयंविप्रतेनतस्यपतिव्रता ॥ ६ ॥ अस्यास्तुकारणादेवसचमत्समतांत्रजेत् ॥ अत्रतोविस्मयःकुत्रवेदकर्म
 पुरातनम् ॥ ७ ॥ द्विजउवाच ॥ कृत्यानारीनयस्यैवतस्यस्वर्गोभवेद्भुवम् ॥ यथैतच्चरितंनाथसर्वेषांशिवमिष्यते ॥ ८ ॥ हरिरुवाच ॥ संतिकृत्याःस्त्रियः
 काश्चित्पुंसःसर्वस्वदस्यच ॥ तत्राप्यरक्षणीयांचमनसापिनधारयेत् ॥ ९ ॥ नस्त्रीणामप्रियःकश्चित्प्रियोवापिनविद्यते ॥ गावस्तृणमिवारण्येप्रार्थयंतिनवंन
 वम् ॥ १० ॥ पुमांसंवित्तहीनंचविरूपंगुणवर्जितम् ॥ अकुलीनंचभृत्यंचकामिनीभजतेभुवम् ॥ ११ ॥ भर्तारंचगुणोपेतंकुलीनंचमहाधनम् ॥ सुंदरं
 रतिदक्षंचत्यक्त्वानीचंभजेद्बधूः ॥ १२ ॥ उमानारदसंवादमाख्यानंविद्धिभूसुर ॥ येनविद्यास्त्रियाश्चेष्टाविविधाःकृत्स्नशोद्विज ॥ १३ ॥ स्वभावान्नारदोविप्र

विश्वजिज्ञासकोमुनिः ॥ स्वांतेविमृश्याथगतःकैलासंगिरिमुत्तमम् ॥ १४ ॥ वृषकेतुसदारुणानसप्रतिष्ठेहिमेगिरौ ॥ प्रणिपत्यमहात्मावैषप्रच्छपावतीं
 मुनिः ॥ १५ ॥ देविसीमंतिनीनांतुदुश्चेष्टांज्ञातुमुत्सहे ॥ कौतुकेनत्वयाचर्यावधूनांसंप्रयुज्यते ॥ १६ ॥ सर्वासामपिनारीणांस्वान्तंजानासितत्त्वतः ॥ त
 न्मांकथयसर्वेषुविनीतमज्ञमत्रच ॥ १७ ॥ देव्युवाच ॥ युवतीनांसदाचित्तंपुंसुतिष्ठत्यसंशयम् ॥ अस्मिन्योनौसुसंयोग्येसंगतेवाप्यसंगते ॥ १८ ॥ सुवेषंपुरुषं
 दृष्ट्वाभ्रातरंयदिवासुतम् ॥ योनिःक्लिद्यतिनारीणांसत्यंसत्यंहिनारद ॥ १९ ॥ स्थानंनस्तिक्षणंनस्तिनास्तिप्रार्थयितानरः ॥ तेननारदनारीणांसतीत्वमुपजाय
 ते ॥ २० ॥ घृतकुंभसमानारीतप्तांगारसमःपुमान् ॥ तस्माद्घृतंचवह्निचनैकस्थानेचधारयेत् ॥ २१ ॥ यथैवमत्तमातंगंसृणिमुद्गरयोगतः ॥ स्ववशंकुरु
 तेयंतातथास्त्रीणांप्ररक्षकः ॥ २२ ॥ पितारक्षतिकौमारेभर्तारक्षतियौवने ॥ पुत्राश्चस्थाविरेभावेनस्त्रीस्वातंत्र्यमर्हति ॥ २३ ॥ ततःस्वातंत्र्यभावाच्चस्वे
 च्छयाचवरांगना ॥ पुरुषेणार्थिताधीराप्रेरणादिचरीभवेत् ॥ २४ ॥ अरक्षणाद्यथापाकःश्वकाकवशगोभवेत् ॥ तथैवयुवतीनारीस्वच्छंदादुष्टतांव्रजेत् ॥ २५ ॥
 पुनरेवकुलंदुष्टंतस्यास्संसर्गतोभवेत् ॥ परबीजेनयोजातःसचस्याद्वर्णसंकरः ॥ २६ ॥ जारजःसंकरःपापोनरकेनियतंवसेत् ॥ कीटजातौगताजाताःपुनःसर्वेम
 हीतले ॥ २७ ॥ ततोम्लेच्छमुपानीतंकुलंस्याद्विजनंदन ॥ कुलक्षयोभवेद्यस्मात्तस्मादुष्टानंधारयेत् ॥ २८ ॥ ज्ञात्वैवयोषितांदोषंक्षमतेयोनराधमः ॥ सतिष्ठे
 त्रिरयेधोरैरवेपितृभिःसह ॥ २९ ॥ काचित्पातयतेनारीकाचिदुद्धरतेकुलम् ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनकुलजामुद्धहेदुधः ॥ ३० ॥ कुलद्वयंसमानारीसमायित्वातु
 तिष्ठति ॥ साध्वीतारयतेवंशान्दुष्टापातयतिध्रुवम् ॥ ३१ ॥ दारेष्वधीनंस्वर्गंचकुलंपंक्यशोऽयशः ॥ पुत्रंदुहितरंमित्रंसंसारेकथयंतिच ॥ ३२ ॥ तस्मादेकाद्वितीयां
 वावामामुद्राहयेदुधः ॥ संतानार्थात्तुकामाच्चबहुदोषाश्रिताचसा ॥ ३३ ॥ रजस्वलांचवनितांनावगच्छतियःपतिः ॥ ब्रह्महाभ्रूणहासोपिदुर्गतिचाधिगच्छ
 ति ॥ ३४ ॥ योमोहादुर्भगांकृत्वासाध्वीत्यजतिपापकृत् ॥ तस्यावधेनयत्पापंतद्भुक्त्वानरकंव्रजेत् ॥ ३५ ॥ वनिताहरणंकृत्वाचांडलकुलतांव्रजेत् ॥ तथैवव
 निताहानात्पतितोजायतेनरः ॥ ३६ ॥ रासांविन्यस्यस्कंधेचचिरंयमपुरेवसेत् ॥ मलमूत्रंशिरोदेशेनित्यंतस्यचसंपतेत् ॥ ३७ ॥ एवंवर्षसहस्राणिभारंवहतिदुर्म
 तिः ॥ पुनर्यावन्तिलोमानितावत्सरौरवंव्रजेत् ॥ ३८ ॥ पुनःकीटेषुसंतीर्णस्तदामानुषतांव्रजेत् ॥ ततश्चकलहंशोकंप्राप्नोतिपूर्वकल्मषात् ॥ ३९ ॥ एवंजन्मत्रयं
 प्राप्यमुच्यतेपातकान्नरः ॥ तत्कालंनरकंभुक्त्वासातुकाकीतुवञ्चकी ॥ ४० ॥ उच्छिष्टनरकंभुक्त्वामानुषेविधवाभवेत् ॥ यःपुनश्चांत्यजांगच्छेन्म्लेच्छां
 वापुल्कसांनरः ॥ ४१ ॥ द्वित्रिचतुर्गुणंभुक्तातत्रसंचीर्णवंचकः ॥ मातरंगुरुभार्यांचब्राह्मणीमहिषीतथा ॥ ४२ ॥ अन्यांवाप्रभुपत्नींचगत्वायात्यपुनर्भवं ॥ भगि
 नीतत्पुत्रभार्यातथादुहितरंस्नुषाम् ॥ ४३ ॥ पितृव्यामातुलानींतुतथैवचपितृष्वसाम् ॥ मातृष्वस्रादिकामन्यांगत्वानास्तिचनिष्कृतिः ॥ ४४ ॥ ब्रह्महा

सभवेदंधोवचसाजडतां व्रजेत् ॥ कर्णयोर्वधिरोजातश्च्यवतेनास्तिनिष्कृतिः ॥ ४५ ॥ उक्ताअश्लिलमत्यर्थमखिलंस्त्रिकृतेनहि ॥ द्विजउवाच ॥ एवंदुष्कृत
मासाद्यकथंमोक्षोभवेत्पुनः ॥ ४६ ॥ तत्समाचक्ष्वभगवन्श्रोतुमिच्छामितत्त्वतः ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ तासांचगमनंकृत्वातप्तालोहस्यपुत्तलीं ॥ ४७ ॥
समालिङ्ग्यत्यजेत्प्राणंशुचिलोकांतरं व्रजेत् ॥ योवैगृहाश्रमंत्यक्त्वामच्चित्तोजायतेनरः ॥ ४८ ॥ नित्यंस्मरतिगोविंदंसर्वपापक्षयोभवेत् ॥ ब्रह्महत्यायुतंतेन
कृतंगुर्वगनागमात् ॥ ४९ ॥ शतंशतसहस्रंचपैष्टीमद्यस्यभक्षणात् ॥ स्वर्णादेर्हरणंकृत्वातेषांसंसर्गकंचिरं ॥ ५० ॥ एतान्यन्यानिपापानिमहान्तिपातका
निच ॥ अग्निप्राप्ययथातूलंतृणंशुष्कंप्रणश्याति ॥ ५१ ॥ तस्मान्मन्त्रामगोविंदंस्मृत्वापूतोभवेन्नरः ॥ योवागृहाश्रमेतिष्ठेन्नित्यंगोविंदघोषणम् ॥ ५२ ॥
कृत्वाचपूजयित्वाचसपापात्सन्तरोभवेत् ॥ भागीरथीतटेरम्येखगस्यग्रहणेशिवे ॥ ५३ ॥ गवांकोटिप्रदानेनयत्फलंलभतेनरः ॥ तत्फलंसमवाप्नोतिस
हस्रंचाधिकंचयत् ॥ ५४ ॥ गोविंदकीर्तनेतातमत्पुरेचाक्षयंवसेत् ॥ कामात्सभवनेस्थित्वासार्वभौमोभवेन्नृपः ॥ ५५ ॥ पुराणेमत्कथांश्रुत्वामत्साहस्यं
लभेन्नरः ॥ कथयित्वापुराणंचविष्णुसायुज्यतां व्रजेत् ॥ ५६ ॥ तस्मान्नित्यंचश्रोतव्यंपुराणंधर्मसंचयं ॥ श्रावितव्यंप्रयत्नेनलोकेविष्णुतनुंव्रजेत् ॥ ५७ ॥
अन्यद्वास्त्रीकृतेदोषेयथायोगंभवेद्भुवं ॥ निशामयप्रवक्ष्यामितत्त्वतोद्विजनंदन ॥ ५८ ॥ सर्वबीजस्यदानेनसांबुकुंभमहाफलम् ॥ दद्याद्विप्रायपुण्याहेसद्यः
पूतोभवेत्क्षणात् ॥ ५९ ॥ सर्वधान्यादिकंबीजंकालेदद्याद्विजातये ॥ सर्वपापक्षयंकृत्वाअक्षयंस्वर्गमश्नुते ॥ ६० ॥ गुणंवक्ष्यामिविप्रर्षेसतीनांयादृशंहठम् ॥
शुद्धवंशोभवेत्तस्यानित्यंलक्ष्मीःप्रवर्तते ॥ ६१ ॥ उभयोर्वैशयोःस्वर्गोभर्तुरात्मनएवच ॥ पतिव्रतागुणोविप्रविस्मृतःपृच्छतस्तव ॥ ६२ ॥ पुनर्वक्ष्या
मियोषाणांसर्वलोकहितंशुभम् ॥ उषित्वापूर्वकालंचपुण्यापुण्येनयोषितः ॥ ६३ ॥ पश्चात्पतिव्रतायाश्चताश्चगच्छंतिमद्गतिम् ॥ षण्मासंवाथव
र्षवाअधिकंचप्रशस्यते ॥ ६४ ॥ पतिव्रताभवेद्याचयावत्पूताव्रजेद्विभम् ॥ सुरापविप्रहंतारंसर्वपापयुतंपतिम् ॥ ६५ ॥ पंकात्पूतंनयेत्स्वर्ग
भर्तारंयानुगच्छति ॥ कंदर्पसदृशोभर्तासारतीविमनोरमा ॥ ६६ ॥ जिष्णोरेवचिरंलोकेभुंक्तेऽनंतमयंसुखम् ॥ पतिव्रताबलाद्याचविदूरेस्वामि
पातने ॥ ६७ ॥ चिह्नंलब्ध्वामृतावह्नौपापादुद्धरतेपतिं ॥ पतिव्रताचयानारिदेशांतरमृतेपतौ ॥ ६८ ॥ साभर्तुश्चिह्नमादायवह्नौसुप्त्वादिवंव्रजेत् ॥ या
स्त्रीब्राह्मणजातीयामृतंपतिमनुव्रजेत् ॥ ६९ ॥ सास्वर्गमात्मघातेननात्मानंतपतिंनयेत् ॥ नम्रियेतसमंगत्वाब्राह्मणीब्रह्मशासनात् ॥ ७० ॥ प्रव्रज्या
गतिमाप्नोतिमरणादात्मघातिनी ॥ ॥ नरोत्तमउवाच ॥ सर्वासामपिजातीनांब्राह्मणःशस्यइष्यते ॥ ७१ ॥ पुण्यंचद्विजमुख्येनअत्रकिंवाविपर्ययः
॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ब्राह्मण्यास्साहसंकर्मनैवयुक्तंकदाचन ॥ ७२ ॥ निःशेषेस्यावधंकृत्वासनरोब्रह्महाभवेत् ॥ तस्माद्ब्राह्मणजातीयाविप्रयाचव्रतंच

रेतु ॥ ७३ ॥ प्रवक्ष्यामियथातथ्यं शृणुविप्रयथार्थतः ॥ आपणांतरमामिष्यं भक्षयेन्न कदाचन ॥ ७४ ॥ अश्वमेधसहस्राणां हायने फलमाप्नुयात् ॥ अर्ह
 णंचेष्टदेवस्य हरेर्ब्रतमनुत्तमम् ॥ ७५ ॥ स्वामिनोपि जलं पिडं संप्रदद्यादमत्सरात् ॥ युगकोटिसहस्राण्युगकोटिशतानि च ॥ ७६ ॥ पतिना सह सासा
 ध्वीविष्णुलोके युता भवेत् ॥ ततो महाव्रतं प्राप्य निरये ब्राह्मणीवधूः ॥ ७७ ॥ उद्धरेदुभयोर्वैशाच्छतशोथसहस्रशः ॥ अतो बंधुजनैरेव पुत्रैर्भ्रात्रादिभि
 र्बुधैः ॥ ७८ ॥ विनियम्य सदा तस्या व्रतलोपनं कारयेत् ॥ हरेश्चेद्वासं प्राप्य विधवान् व्रतं चरेत् ॥ ७९ ॥ पुनर्वैधव्यतामेति जन्मजन्मनि दुर्भगा ॥ भोजनात्मत्स्य
 मांसस्य व्रतानां विप्रयोगतः ॥ ८० ॥ चिरं निरयमासाद्य शुनी भवति निश्चितम् ॥ दुष्टायामैथुनं गच्छेद्विधवा कुलनाशिनी ॥ ८१ ॥ नरकाननुभूयाथ गृध्रिणी
 दशजन्मसु ॥ द्विजन्म फेरवाभूत्वा ततो मानुषतां व्रजेत् ॥ ८२ ॥ तथैव बालवैधव्या दासीत्वमुपगच्छति ॥ ८३ ॥ द्विज उवाच ॥ कन्यादानफलं ब्रूहि वददास्याः
 फलं च यत् ॥ ८४ ॥ विधानं च यथोक्तं च यदि मेनुग्रहः प्रभो ॥ ८५ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ रूपाढ्ये गुणसंपन्ने कुलीने यौवनान्विते ॥ ८६ ॥ समृद्धे वित्तसंपूर्णे
 कन्यादानफलं शृणु ॥ सर्वाभरणसंयुक्तां कन्यकां यो ददाति च ॥ ८७ ॥ तेन दत्ताधरा सर्वासौ लवनकानना ॥ अर्द्धाभरणदानेन फलं दातुर्भवेद्भ्रुवम् ॥ ८८ ॥
 अनाभरणकन्यायाः पादैकस्य फलं भवेत् ॥ यः पुनः शुल्कमश्नाति स याति नरके नरः ॥ ८९ ॥ विक्रीय चात्मजां मूढो नरकान्न निवर्तते ॥ लोभादसदृशेषु सिक
 न्यां यस्तु प्रयच्छति ॥ ९० ॥ रौरवं नरकं प्राप्य चांडालत्वं च गच्छति ॥ अतएव हि शुल्कं च जामातुर्न कदाचन ॥ ९१ ॥ गृह्णाति मनसा प्राज्ञो यद्दत्तं तस्य चा
 क्षयम् ॥ भूमिगां च हिरण्यं च धनं वस्त्रं च धान्यकम् ॥ ९२ ॥ जामातुर्यौतकं दत्त्वा सर्वं भवति चाक्षयम् ॥ विवाहसमये वत्ससंगोत्रपरगोत्रजैः ॥ ९३ ॥
 यौतकं दीयते किंचित्तत्सर्वं चाक्षयं भवेत् ॥ दातान् स्मरते दानं प्रति ग्राही न याचते ॥ ९४ ॥ उभौ तौ नरकं यातश्चिन्नरज्जुर्वटो यथा ॥ अवश्यं
 यौतकं दानं दातव्यं सात्विकेन हि ॥ ९५ ॥ अदत्त्वा नरकं प्राप्य दासीत्वमुपगच्छति ॥ अत्यासन्नेति दूरस्थे चात्याढ्ये चातिदुर्गते ॥ ९६ ॥
 कुलहीने च मूर्खे च षड्सुकन्या न दीयते ॥ अतिवृद्धे चातिदीने रोगिष्ठे देशवासिनि ॥ ९७ ॥ अतिक्रुद्धेऽप्यसन्तुष्टे षड्सुकन्या न दीयते ॥ एतेभ्यः
 कन्याकां दत्त्वा नरकं चाधिगच्छति ॥ ९८ ॥ लोभात्संमानलाभाच्च कन्यका परिवर्तनात् ॥ मुनीनां प्रियसीनारी युवती रूपशालिनीम् ॥ ९९ ॥
 सालंकारां सशय्यां च दत्त्वाऽनंतफलं लभेत् ॥ अनयोश्च फलं तुभ्यं युवती कन्ययोरपि ॥ १०० ॥ एकावरा यदा तव्या अपरा ब्राह्मणाय तु ॥ क्रीतादे
 वायदा तव्या धीरेणा कष्टकर्मणा ॥ १०१ ॥ कल्पकालं भवेत्स्वर्गं नृपो वा कौमहाधनी ॥ प्रतिजन्म लभेत्तैष सुपत्नीं वरवर्णिनीम् ॥ १०२ ॥ य इदं शृणुयात्त्रि
 त्यं पुण्याख्यानमनुत्तमम् ॥ सर्वपापक्षयस्तस्य सर्वशास्त्रार्थपारगः ॥ १ ॥ लभेत्सोऽक्षयं स्वर्गं नारीणां वल्लभो भवेत् ॥ क्षत्रियो विजयी चाथ लोकनाथो भवेद्भ्रु

वम् ॥ २ ॥ श्रुतंहरतिपापानिजन्मजन्मकृतानिच ॥ सौभाग्यंलभतेलोकेतथैवचवरांगना ॥ १०३ ॥ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणेप्रथमेसृष्टिखण्डेपंचाख्याने
 स्त्रीणामाख्यानेनामद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ द्विजउवाच ॥ तुलाधारस्यचरितंप्रभावमतुलंप्रभो ॥ वक्तुमर्हस्यशेषेणयदिमय्यस्त्यनुग्रहः ॥ १ ॥ भगवानु
 वाच ॥ सत्यभावादलोभाच्चदद्याद्योवैत्वमत्सरात् ॥ नित्यंयज्ञशतंतस्यसुनिष्पन्नंसुदक्षिणम् ॥ २ ॥ सत्येनोदयतेसुरोवातिवातस्तथैवच ॥ नलंघयेत्समु
 द्रस्तुवेलांकूर्मौधरांतथा ॥ ३ ॥ सत्येनलोकास्तिष्ठंतिसर्वेचवसुधाधराः ॥ सत्याद्भ्योथयःसत्वोप्यधोवासीभवेद्ध्युवम् ॥ ४ ॥ सत्यवाचिरतोयस्तुसत्यकार्यरतः
 सदा ॥ सशरीरेणस्वलोकमागत्याच्युततां व्रजेत् ॥ ५ ॥ सत्येनमुनयःसर्वेमांचगत्वास्थिरंगताः ॥ सत्याद्युधिष्ठिरोराजासशरीरोदिवंगतः ॥ ६ ॥ सर्वशत्रुगणं
 जित्वालोकोधर्मेणपालितः ॥ अकरोच्चमखंशुद्धंराजसूयंसुदुर्लभम् ॥ ७ ॥ चतुरशीतिसहस्राणिब्राह्मणानांचनित्यशः ॥ भोजयेद्दुक्मपात्रेषुराजोपकरणेषु
 च ॥ ८ ॥ भोजयित्वोपकरणांस्तेभ्योदत्ताविसर्जयेत् ॥ यदभीष्टंद्विजातीनामतोन्यद्वापयेद्धनम् ॥ ९ ॥ अदरिद्रंततोज्ञात्वाद्विजव्यूहंपरित्यजेत् ॥ तथैव
 स्नातकानांतुसहस्राणितुषोडश ॥ नित्यंसंभोजयेद्वाजासत्येनैवविमत्सरः ॥ १० ॥ अतिष्ठंतगृहेपूर्वचिरंतस्यजिगीषया ॥ जितंतेनजगत्सर्वंप्राणानुग्रहकार
 णात् ॥ ११ ॥ सत्येनचासुरोराजाबलिर्द्रोभविष्यति ॥ पातालस्थस्यतस्यैवभूयस्तिष्ठाभिवेश्मनि ॥ १२ ॥ निरंतरंचतिष्ठामिस्वांतेपुण्यैककर्मणः ॥
 यद्रापुमयाबद्धोदैत्ययोनेर्विमोक्षणात् ॥ १३ ॥ तलंचैवामरत्वंहिशक्रत्वंप्रददाम्यहम् ॥ हरिश्चंद्रोऽनृपस्सत्यात्सवाहनपरिच्छदः ॥ १४ ॥ स्वशरीरेण
 शुद्धेनसत्यलोकेप्रतिष्ठितः ॥ राजानोबहवश्चान्येयेचसिद्धामहर्षयः ॥ १५ ॥ ज्ञानिनोयतयश्चैवसर्वेसत्येऽच्युताभवन् ॥ तस्मात्सत्यरतोलोकेसंसारोद्धरण
 क्षमः ॥ १६ ॥ तुलाधारोमहात्मावैसत्यवाक्येप्रतिष्ठितः ॥ लोकेतत्सदृशोनास्ति सत्यवाक्यस्यकारणात् ॥ १७ ॥ अश्वमेधसहस्रेणसत्यंतुतुलयाधृ
 तम् ॥ अश्वमेधसहस्राद्विसत्यमेवविशिष्यते ॥ १८ ॥ सर्वसत्याद्भवेत्साध्यंसत्योहिदुरतिक्रमः ॥ सत्यवाक्येनसाधेनुर्बहुलास्वर्गगामिनी ॥ १९ ॥
 सर्वराष्ट्रंसमाधायपुनरावृत्तिदुर्लभा ॥ तथायंसर्वदासाक्षीमृषानास्तिकदाचन ॥ २० ॥ बह्वर्चमल्पमर्चंचक्रयविक्रयणसुधीः ॥ सत्यवाक्यं
 प्रशस्तंचविशेषात्साक्षिणोभवेत् ॥ २१ ॥ साक्षिणःसत्यमुक्त्वाचअक्षयंस्वर्गमाययुः ॥ वावदूकःसभांप्राप्यसत्यंवदतिवाक्पतिः ॥ २२ ॥
 सयातिब्रह्मणोगेहंयज्ञैरन्यैश्चदुर्लभम् ॥ सभायांयोवदेत्सत्यमश्वमेधफलंलभेत् ॥ २३ ॥ लोभाद्वेषान्मृषोक्त्वाचरौरवंनरकंव्रजेत् ॥ सर्वसाक्षी
 तुलाधारोजनानांशूरएवच ॥ २४ ॥ विशेषाल्लोभसंत्यागान्नाकेनिर्जरतांव्रजेत् ॥ कश्चिच्छूद्रोमहाभागोनलोभेवर्ततेक्वचित् ॥ २५ ॥ वृत्तिश्शाकेनदुः
 खेनतथाशिलोच्छतोभृशम् ॥ जर्जरंस्त्रयुग्मंचकरौपात्रेचसर्वदा ॥ २६ ॥ सदापिलाभविरहोनपरस्वंगृहीतवान् ॥ तस्यजिज्ञासयैवाहंगृहीत्वावस्र

युग्मकम् ॥ २७ ॥ अवकोटेनदीतीरेस्थितस्संस्थाप्यसादरम् ॥ सहृद्वावस्त्रयुग्मतत्रलोभेकुरतेमनः ॥ २८ ॥ इतरस्यपरिज्ञायतत्क्षांत्यास्वगृह्ययौ ॥
 ततोविचिंतयित्वातुहदास्वलपमितिद्विज ॥ २९ ॥ उदुंबरहंमगर्भमयातत्रैवपातितम् ॥ किंकरेचनदीतीरेविकोणेजनवर्जिते ॥ ३० ॥ तस्ययातस्यदेशेतुदृष्टंते
 नतदद्भुतम् ॥ अलंविधानमेतत्तुक्कृत्रिमंचोपलक्ष्यते ॥ ३१ ॥ ग्रहणेवाधुनाचास्यअलोभंनष्टमेवमे ॥ अस्यैवरक्षणेकष्टमहंकारपदंत्विदम् ॥ ३२ ॥ यतो
 लोभस्ततोलाभोलाभाल्लोभःप्रवर्तते ॥ लोभग्रस्तस्यपुंसश्चशाश्वतोनिरयोभवेत् ॥ ३३ ॥ यदनोविगुणंविचिंतयदावेश्मनितिष्ठति ॥ तदामेदारपुत्रा
 णामुन्मादोह्युपपद्यते ॥ ३४ ॥ उन्मादात्कामसंजातविकारान्मतिविभ्रमः ॥ भ्रमान्मोहोप्यहंकारःक्रोधलोभावतःपरं ॥ ३५ ॥ एषांप्रचुरभावाच्चतपःक्षयंगमिष्य
 ति ॥ क्षीणेतपसिवर्ततेपंकाश्चित्तप्रमोहकाः ॥ ३६ ॥ तैश्चशृंखलयोगैश्चबद्धो नैवोद्धृतिं व्रजेत् ॥ एतद्विमृश्यशूद्रोसौपरित्यज्यगृहंगतः ॥ ३७ ॥ स्वस्थादे
 वामुदातत्रसाधुसाध्वितिचाब्रुवन् ॥ निर्ग्रथिरूपमादायतस्यांतिकगृहंतथा ॥ ३८ ॥ गत्वाहंदैवसंवादमवदंभूतवर्तनम् ॥ ततोभ्यासप्रसंगाच्चजनानांच
 परिप्लवात् ॥ ३९ ॥ तस्ययोषातदागत्यपप्रच्छदैवकारणम् ॥ ततोहमवदंतस्ययद्वाचेतोगतंद्रुतम् ॥ ४० ॥ निभृतोथनिनादस्यकारणंकथितंमया ॥ हृद्ग
 तंपतिनातेद्यविधिनादत्तमज्ञवत् ॥ ४१ ॥ परित्यक्तंमहाभागेपुनर्नास्तीहतेवसु ॥ यावज्जीवितिदौर्विध्यंतस्यभोक्तानसंशयः ॥ ४२ ॥ गच्छमातर्गृहं
 शून्यमलब्धंतत्प्रपृच्छतम् ॥ श्रुत्वातद्वैशिवंसाचवचनंपत्युरंतिके ॥ ४३ ॥ गत्वाप्रोवाचदुर्वृत्तंतच्छ्रुत्वाविस्मयंमतः ॥ सविचिंत्यतयासार्धमागतोसौ
 ममांतिकम् ॥ ४४ ॥ निभृतंमामुवाचेदंक्षपणत्वंचकीर्तय ॥ क्षपणकउवाच ॥ चाक्षुषंचिरसंशुद्धंहेलयातृणवत्कथम् ॥ ४५ ॥ त्वयात्यक्तंयतस्तातनास्तिभाग्य
 मकंटकम् ॥ ऐश्वर्यमतुलंशौर्यशीर्यतेभावुकंपुनः ॥ ४६ ॥ स्वबंधूनांमहद्दुःखमाजन्ममरणांतिकम् ॥ द्रक्ष्यसेचात्मनानित्यंमृतानांयागतिर्ध्रुवम् ॥ ४७ ॥ तस्मात्त
 द्ब्रह्मतांतूर्णभुंक्ष्वभोग्यमकंटकम् ॥ ऐश्वर्यमतुलंशौर्यलोकानांविस्मयंवरम् ॥ ४८ ॥ शूद्रउवाच ॥ नमेवित्तेस्पृहाचास्तिधनंसंसारवागुरा ॥ तद्विधौपतितोमर्त्यो न
 पुनर्मोक्षकंव्रजेत् ॥ ४९ ॥ शृणुवृत्तस्ययदोषमिहलोकेपरत्रच ॥ भयंचोराच्चज्ञातिभ्योराजभ्यस्तत्करादपि ॥ ५० ॥ सर्वेजिघांसवोमर्त्याःपशुमत्स्यविविष्किराः ॥
 तथाधनवतानित्यंकथमर्थास्सुखावहाः ॥ ५१ ॥ प्राणस्यांतकरोह्यर्थस्साधकोदुरितस्यच ॥ कालादीनांप्रियंगेहंनिदानंदुर्गतेःपरम् ॥ ५२ ॥ क्षपणकउवाच ॥
 यस्यार्थास्तस्यमित्राणियस्यार्थास्तस्यबांधवाः ॥ कुलंशीलंचपांडित्यंरूपंभोग्यंयशःसुखम् ॥ ५३ ॥ धनेनतुविहीनस्यपुत्रदारोज्झितस्यच ॥ क
 थंमित्रंकथंधर्मदीनानांजन्मनःकथं ॥ ५४ ॥ सत्वादिकृतुकार्यंचपुष्करिण्युपकारकं ॥ दानंनोकस्यसोपानंनिःस्वस्यचनसिद्धयति ॥ ५५ ॥ व्रतकार्य
 स्यरक्षाचधर्मादिश्रवणंभृशम् ॥ पितृयज्ञादितीर्थंचनिर्वित्तस्यनसिद्धयति ॥ ५६ ॥ तथारोगप्रतीकारःपथ्यमौषधसंचयं ॥ रक्षणंविग्रहश्चैवशत्रूणांविजयोध्रु

वम् ॥ ५७ ॥ स्त्रीणांचजन्मनावातविमुयोगेनलभ्यते ॥ भूतभव्यप्रवृत्तानांसुकृतंदुष्कृतंचयत् ॥ ५८ ॥ तस्माद्बहुधनंयस्यतस्यभोग्यंयदृच्छया ॥ स्व
 र्गवितरणादेवलप्स्यसेह्यचिरादितः ॥ ५९ ॥ ॥ शूद्रउवाच ॥ अकामाच्चव्रतंसर्वमक्रोधात्तीर्थसेवनम् ॥ दयाजप्यसमाशुद्धंसंतोषोधनमेवच ॥ ६० ॥ अहिंसापरमा
 सिद्धिःशिलोच्छृतिरुत्तमा ॥ शाकाहारःसुधातुल्यउपवासःपरंतप ॥ ६१ ॥ संतोषोमेमहाभोग्यमहादानंवराटकम् ॥ मातृवत्परदाराश्चपरद्रव्याणिलोपवत्
 ॥ ६२ ॥ परदाराभुजंगाभाःसर्वयज्ञइदंमम ॥ तस्मादेनंनगृह्णामिसत्यंसत्यंगुणाकर ॥ ६३ ॥ प्रक्षालनाद्विपंकस्यदूरादस्पर्शनंवरं ॥ इत्युक्तेतुनरश्रेष्ठपुष्प
 वर्षपपातह ॥ ६४ ॥ मूर्ध्निदेशेतनौतस्यसर्वदेवेरितंद्विज ॥ देवदुंदुभयोनेदुर्नृत्यंत्यप्सरसांगणाः ॥ ६५ ॥ जगुर्गर्ध्वपतयोविमानंचापतादिवः ॥ ऊचुर्दे
 वगणास्तत्रविमानमिदमारुह ॥ ६६ ॥ सत्यलोकंसमासाद्यभुंक्ष्वभोग्यमहेन्द्रवत् ॥ संख्यातेनापिवर्तेतभोग्यकालस्यधार्मिक ॥ ६७ ॥ इत्युक्तेषुचदेवेषुशू
 द्रोवचनमब्रवीत् ॥ कथंनिर्ग्रथकस्यास्यज्ञानंचेष्टास्यभाषणम् ॥ ६८ ॥ किंवाहरिहरौब्रह्माकिंवाशक्रोबृहस्पतिः ॥ किंवामच्छलनादेवसाक्षाद्धर्मइहाग
 तः ॥ ६९ ॥ इत्युक्तेक्षपणश्चासौस्मितोवचनमब्रवीत् ॥ विज्ञातुंचैववोधर्ममहंविष्णुरिहागतः ॥ ७० ॥ विमानेनदिवंगच्छसकुटुंबोमहामुने ॥ मत्प्रसादाच्च
 युष्माकंसदैवनवयौवनम् ॥ ७१ ॥ भविष्यतिमहाप्राज्ञभाग्यानंत्यंप्रलप्स्यथ ॥ दिव्याभरणसंयुक्तादिव्यब्रह्मोपशोभिताः ॥ ७२ ॥ गतास्तेसहस्रानाकंसर्वे
 वैधुजनैर्वृताः ॥ एवंद्विजवरश्रेष्ठलोभत्यागाद्ययुर्दिवम् ॥ ७३ ॥ तुलाधारस्तथाधीमान्सत्यधर्मप्रतिष्ठितः ॥ येनजानातितद्वृत्तंदेशांतरसमुद्भवम् ॥ ७४ ॥
 तुलाधारसमोनास्तिमुरलोकेप्रतिष्ठितः ॥ तस्मात्त्वमपिभूदेवसमंगत्वादिवंब्रज ॥ ७५ ॥ यइदंशृणुयान्मर्त्यःसर्वधर्मप्रतिष्ठितः ॥ जन्मजन्मार्जितंपापं
 तत्क्षणात्तस्यनश्यति ॥ ७६ ॥ सकृत्पठनमात्रेणसर्वयज्ञफलंलभेत् ॥ लोकानांपुरतोविप्रदेवानामर्च्यतांब्रजेत् ॥ ७७ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणेप्रथमेसृ
 ष्टिखंडेशूद्रस्यालोभाख्यानंनानामत्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अद्रोहकस्यचारुयातोमहिमालोकदुःसहः ॥ एकतल्पगतां
 वामांक्षांत्वासर्वजितोभवत् ॥ १ ॥ ज्ञानिनामपिदुःसाध्यंमुनीनांब्रह्मचारिणां ॥ सुगसुरमनुष्याणांविषमंतत्समंगतः ॥ २ ॥ स्वभावाद्विषमंकामं
 जेतुंकःपुरुषःक्षमः ॥ अद्रोहकमृतेविप्रसएवभवजित्पुमान् ॥ ३ ॥ अहल्याहरणादेवसुरेशस्यभगांकता ॥ पुनर्देव्याःप्रसादाच्चसहस्राक्षेतिवि
 श्रुतः ॥ ४ ॥ विदितंसर्वलोकेचत्रैलोक्येसचराचरे ॥ ॥ द्विजउवाच ॥ कथंचदेवदेवस्यअहल्याहरणंप्रभो ॥ ५ ॥ भगांकत्वंचसंप्राप्सहस्रा
 क्षःसुराधिपः ॥ नगांकोपिभगांकत्वंसंप्राप्तस्सुरराटकथम् ॥ ६ ॥ दुःश्रुतंसुरवैकल्यंश्रोतुमिच्छामितत्त्वतः ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ पुरास्वांतोद्भवांक
 न्यांलोकेशश्चमहामनाः ॥ ७ ॥ गौतमायददौधातालोकपालाग्रतोमुदा ॥ ततस्तुलोकपालानांमन्मथाविष्टचेतसाम् ॥ ८ ॥ शचीपतेस्तुसंमोहोहृदि

शल्यइवस्थितः ॥ लोकपालानतिक्रम्यसुवेषावरवर्णिनी ॥ ९ ॥ द्विजायरत्नभूतैषादत्ताकिंवाकरोम्यहम् ॥ इतिसंचित्यतस्यास्तुवर्तमानेचयौवने ॥
 ॥ १० ॥ पुनश्चमाययादृष्टंरूपंतस्यास्सुशोभनम् ॥ पुनश्चिन्तयमानोसौगौतमाध्यासनंगतः ॥ ११ ॥ पश्चात्तुतस्यगमनाद्यदृष्टंतच्छृणुष्वमे ॥ एक
 दागौतमःस्नातुंगतोसौपुष्करंप्रति ॥ १२ ॥ साध्वीचगृहशौचेचगृहवस्तुनितत्परा ॥ प्रवृत्तादेववास्तूनांबलिकर्तुंतत्परा ॥ १३ ॥ इंधनंवह्निकायैच
 नित्यकर्मानुसंचयम् ॥ एतस्मिन्नंतरेशक्रोमुनेस्तस्यमहात्मनः ॥ १४ ॥ रूपमास्थायगात्रेणप्रविवेशोदजमुदा ॥ पतिव्रतापतिदृष्ट्वाश्रद्धयापरयासती ॥
 ॥ १५ ॥ देवस्थानेचवस्तूनांसंचयंकर्तुमुद्यता ॥ ततस्तामब्रवीदातौमुनिवेषधरोहरिः ॥ १६ ॥ प्रद्युम्नवशगोवामेदेहिमेचुंबनादिकम् ॥ एतस्मिन्नं
 तरेसाचत्रपायुक्ताब्रवीद्वचः ॥ १७ ॥ देवकार्यादिकंत्यक्त्वावकुंनार्हसिमेप्रभो ॥ सर्वजानासिधर्मज्ञपुण्यानांनिश्चयंमुने ॥ १८ ॥ अयमर्थोहिवेलायाम
 धुनैवनयुज्यते ॥ ततस्तांचारुसर्वांगीदृष्ट्वामन्मथपीडितः ॥ १९ ॥ अलंप्रियेनवक्तव्यंहृच्छयोमेप्रजायते ॥ कर्तव्यंचाप्यकर्तव्यंपत्युर्वचनसं
 मतम् ॥ ॥ २० ॥ करोतिसततंयाचसाचनारीपतिव्रता ॥ लंघयेद्याचतस्याज्ञांसुरतेचविशेषतः ॥ २१ ॥ पुण्यंतस्याभवेन्नष्टंदुर्गतिंचाधिगच्छति ॥
 साब्रवीदेववस्तूनिसंतिदेवार्थतोमुने ॥ २२ ॥ नित्यकर्माणिचान्यानिकिंवातेषुविपर्ययः ॥ सचोवाचसतीतत्रदेह्यालिंगादिकंमम ॥ २३ ॥
 मनसाभयमुत्सृज्यमयादत्तानितानिच ॥ इत्युक्त्वातांपरिष्वज्यकृतस्तेनमनोरथः ॥ २४ ॥ एतस्मिन्नंतरेविप्रमुनेर्हृद्यासकलमषम् ॥ ततो
 ध्यानंसमारभ्याजानाद्वृत्तंशचीपतेः ॥ २५ ॥ तूर्णमेवद्वारदेशेगत्वाचसमुपस्थितः ॥ शक्रोमुनिंतुसंलक्ष्यचौतुदेहंविवेशह ॥ २६ ॥ गच्छतःपृषदं
 शस्यपद्धतौप्रचचालह ॥ मुनिस्तत्रावदत्तंवैकस्त्वंमार्जररूपधृत् ॥ २७ ॥ भयात्तस्यमुनेरग्रेशक्रःप्रांजलिराश्रितः ॥ मघवंतंपुरोदृष्ट्वाचुको
 पमुनिपुंगवः ॥ २८ ॥ यत्त्वयाचेदृशंकर्मभगार्थंछलसाहसम् ॥ कृतंतस्मात्तवांगेषुसहस्रभगमुत्तमम् ॥ २९ ॥ भवत्विहतुपापिष्ठलिंगंतेनिपति
 प्यति ॥ गच्छमेपुरतोमूढसुरस्थानंदिवौकसः ॥ ३० ॥ पश्यंतिमुनिशार्दूलानराःसिद्धास्सहोरगाः ॥ एवमुक्त्वामुनिश्रेष्ठोरुदंतींतांपतिव्रताम् ॥ ३१ ॥
 पप्रच्छकिमिदानींतेकर्मदारुणमागतम् ॥ इत्युक्तावेपमानासाभीतापतिमुवाचह ॥ ३२ ॥ अज्ञानाद्यत्कृतंकर्मक्षंतुमर्हसिवैप्रभो ॥ मुनिरुवाच ॥ परेणाभिगता
 सित्वममेध्यापापचारिणी ॥ ३३ ॥ अस्थिचर्मसमाविष्टानिर्मासानखवार्जिता ॥ चिरंस्थास्यसिचैकापित्वांपश्यंतुजनाःस्त्रियः ॥ ३४ ॥ दुःखितातमुवाचे
 दंशापस्यांतोविधीयताम् ॥ इत्युक्तेकरुणाविष्टोमन्युनापिपरिप्लुतः ॥ ३५ ॥ जगादगौतमोवाक्यंरामोदाशरथिर्यदा ॥ वनमभ्यागतोविष्णुः
 सीतालक्ष्मणसंयुतः ॥ ३६ ॥ दृष्ट्वात्वांदुःखितांशुष्कांनिर्देहांपथिसंस्थितां ॥ गदिष्यतिचवैरामोवसिष्ठस्याग्रतोहसन् ॥ ३७ ॥ किमियंशुष्करूपाचप्र

तिमास्थिमयीशवा ॥ नदृष्टं मे पुरा ब्रह्मरूपं लोकविपर्ययम् ॥ ३८ ॥ ततो रामं महाभागं विष्णुं मानुषविग्रहम् ॥ यद्वृत्तमासीत्पूर्वतद्वासिष्ठः कथयिष्य
ति ॥ ३९ ॥ वसिष्ठवचनं श्रुत्वारामो वक्ष्यति धर्मवित् ॥ अस्यादोषो न चैवास्ति दोषो यं पाकशासने ॥ ४० ॥ एवमुक्ते तुरामेण त्यक्त्वा रूपं जुगुप्सितं ॥
दिव्यं रूपं समास्थाय मद्ब्रह्मं चागमिष्यसि ॥ ४१ ॥ श्रुत्वा तु गौतमस्तां हितपस्तप्तुं गतो वनम् ॥ ततो त्यंतं शुष्करूपा तथैव पथि संस्थिता ॥ ४२ ॥ रामस्य वच
ना देवगौतमं पुनरागता ॥ गौतमो पितया सार्द्धं मयैवं दिवितिष्ठति ॥ ४३ ॥ इंद्रोऽपि त्रपया युक्तः स्थितश्चांतर्जले चिरम् ॥ स्थित्वा चांतर्जले देवीम
स्तौ दिद्राक्षि संज्ञिताम् ॥ ४४ ॥ सुप्रसन्ना ततो देवीस्तोत्रेण परितोषिता ॥ गत्वोवाच ततः सा च वरोऽस्मत्तो विगृह्यताम् ॥ ४५ ॥ ततो देवीमुवाचे दंशकः पर
पुरंजयः ॥ त्वत्प्रसादाच्च मे देवि वै रूपं मुनिशापजम् ॥ ४६ ॥ संत्यज्य देवराज्यं चलध्वा हंतुं पुरायथा ॥ तमुवाच ततो देवी पापंतं मुनिशापजम् ॥ ४७ ॥
हंतुं ब्रह्मादयो देवा इशक्तानाहं सुरेश्वर ॥ किंतु बुद्धिं सृजाम्यद्येन लोकैर्न लक्ष्यते ॥ ४८ ॥ यो निमध्यगतं दृष्टिं सहस्रं ते भविष्यति ॥ सहस्राक्ष इति ख्यातस्सुररा
ज्यं करिष्यसि ॥ ४९ ॥ मेवां डंतवशिश्नं च भविष्यति च मद्रात् ॥ इत्युक्त्वा सा जगन्माता तत्रैवांतरधीयत ॥ ५० ॥ शक्रो देववरैः पूज्यो ह्यद्यापि दिविवर्तते ॥
इंद्रस्यैतादृशी कामादवस्था द्विजसत्तम ॥ ५१ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणे प्रथमे सृष्टिखंडे अहल्याहरणं नाम चतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अ
परं च प्रवक्ष्यामि कामेनाधिष्ठितस्य च ॥ पुरा भागीरथी तीरे द्विजः परमहंसकः ॥ १ ॥ उपदेष्टा सहस्राणां द्विजानां शांतिदः परः ॥ एकदं डधरः साक्षात्कूर्मवद्ध
रणीस्थितः ॥ २ ॥ एकाकिनः स तस्तस्य देवागारे विनिष्कृते ॥ पत्युर्गृहात्परंगे हंगंतुं सायं समुद्यता ॥ ३ ॥ अकस्माद्युवती नारी मिलितारूपधारिणी ॥ दृ
ष्ट्वा तां भगवान्प्रविप्रो मन्मथस्य भयार्दितः ॥ ४ ॥ अगारजठरे कृत्वा सचैनां प्राक्षिपत्क्षयाम् ॥ अर्गलं सा दृढं कृत्वा देवागारे सुशोभने ॥ ५ ॥ कदाचिदपि तंद्वारा
दागंतुं न ददाति ह ॥ एवं भूतः समाधिस्थः क्षपां क्षिप्त्वा विलप्य सः ॥ ६ ॥ चिंतयंस्तां वरारोहां द्वारि किं वा कृतं मम ॥ एवं संचिंत्यतामाह द्वारं देहीहनः प्रिये ॥ ७ ॥
पतिश्च वशगः कांते दयितस्तु भविष्यति ॥ ततस्तं प्राह सा विप्रं वृद्धं कामप्रलालसम् ॥ ८ ॥ अनन्विता गिरःस्ता तव कुं त्वं नार्हसि प्रभो ॥ अथा
सौ भगवान्प्राह प्रचुरं चास्ति मे वसु ॥ ९ ॥ तव दास्यामि कल्याणि प्रस्फोटय कपाटिकाम् ॥ विप्रमाह पुनः सा च त्वं वै मे धर्मतः पिता ॥ १० ॥ माग
च्छ पुत्रिकां मां च परयोषां च धार्मिक ॥ मनसा स समालोच्य सुषिरेण पथा गृहान् ॥ ११ ॥ बाहुनोद्धाट्य ते नैव गंतुं चैव समुद्यतः ॥ गच्छतश्चार्द्धम
ररत्तमांगं सुसंकटे ॥ १२ ॥ प्रविष्टं पुनश्चैति पंचत्वमगमत्तदा ॥ उषःकाले समायातारक्षिणो ये च कंकिराः ॥ १३ ॥ अद्भुतं तं शवं दृष्ट्वा तामूचुस्ते च विस्मि
ताः ॥ कथंच निधनं त्वस्य संभूतं ब्रूहि सुंदरि ॥ १४ ॥ कथयित्वा तु तद्वृत्तमभीष्टं देशमागता ॥ एवं कामस्य महिमा दुर्निवारोजनेषु च ॥ १५ ॥ सर्वेषामपि जं

तूनांसुरासुरनृणांभवेत् ॥ दृष्ट्वाऽमोचांवरारोहांसर्वलोकपितामहः ॥ १६ ॥ च्युतबीजोभवत्तत्रलौहित्यसंभवस्मृतः ॥ पुनातिसकलान् लोकान्सर्वतीर्थमयो
हिसः ॥ १७ ॥ यमाश्रित्यनरोयातिब्रह्मलोकमनामयम् ॥ द्विजउवाच ॥ ॥ कथंचब्रह्मणोमोहोह्यमोचाकावरांगना ॥ १८ ॥ उद्भवंतीर्थराजस्यश्रोतुमि
च्छामितत्त्वतः ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मुनिर्देवैःसमाराध्यःपद्मयोनिसमप्रभः ॥ १९ ॥ शंतनुश्चेतिविख्यातःपत्नीतस्यपतिव्रता ॥ अमोचेतिसमाख्यातारू
पयौवनशालिनी ॥ २० ॥ अस्याश्चपतिमन्वेष्टुयातोब्रह्माचतद्ब्रह्म ॥ तस्मिन्कालेमुनिश्रेष्ठःपुष्पाद्यर्थवनंगतः ॥ २१ ॥ सातंदृष्ट्वासुरश्रेष्ठमर्घ्यपाद्या
दिकंददौ ॥ दूरेभिवादनंकृत्वासागृहंप्रविवेशह ॥ २२ ॥ तांचदृष्ट्वानवद्यांगीधाताकामवशंगतः ॥ स्रष्टात्मानंसमाधायाचितयत्तांपुरोगताम् ॥ २३ ॥ बी
जंपपातस्वदायांब्रह्मणःपरमात्मनः ॥ ततोब्रह्मागतस्त्रस्तस्त्वरयापरिपीडितः ॥ २४ ॥ अथायातोमुनिर्गेहंशुकंपीठेददर्शह ॥ तमपृच्छद्वरारोहांकश्चाप्यत्रा
गतःपुमान् ॥ २५ ॥ तमुवाचततोऽमोचाब्रह्माद्यत्रागतःपते ॥ त्वामेवान्वेषितुंनाथमयादत्तोत्रपीठकः ॥ २६ ॥ शुक्रस्यकारणंचात्रतपसाज्ञातुमर्हसि ॥ ततो
ध्यानात्परिज्ञातंतेनैवचद्विजन्मना ॥ २७ ॥ ब्रह्मरेतःपरंसाध्वीपालयस्वममाज्ञया ॥ उत्पद्यतेसुतस्तेतुसर्वलोकैकपावनः ॥ २८ ॥ आवयोःसर्वक
ल्याणंफलिष्यतिमनोगतम् ॥ ततःपतिव्रतातस्यआज्ञामागृह्यसंभवात् ॥ २९ ॥ पपौरेतोमहाभागब्रह्मणःपरमात्मनः ॥ आवर्तइवसंजज्ञेरोद्रगर्भइति
स्फुरन् ॥ ३० ॥ प्रसोढुंनैवशक्तासाशंतनुंचाब्रवीत्ततः ॥ गर्भधारयितुंनाथनशक्रोम्यधुनाप्रभो ॥ ३१ ॥ किंकरिष्यामिधर्मज्ञप्राणोमेसंचलत्यपि ॥
आज्ञापयमहाभागगर्भेत्यक्ष्यामियत्रच ॥ ३२ ॥ पत्युराज्ञांसमादायमुक्तोगर्भोयुगंधरे ॥ पयस्तेजोमयंशुद्धंसर्वधर्मप्रतिष्ठितम् ॥ ३३ ॥ तन्मध्येषुपुरुषः
शुद्धःकिरीटीनीलवाससा ॥ रत्नदाम्नाचविद्धांगोदुःप्रेक्ष्योन्योतिषांगणः ॥ ३४ ॥ ततोदेवगणाःस्वर्गात्पुष्पवर्षमवाकिरन् ॥ प्रसूतःसर्वतीर्थेषुती
र्थराजइतिस्मृतः ॥ ३५ ॥ ततोरामइतिख्यातःप्रजातोहंभृगोःकुले ॥ क्षत्रियान्पितृहंतृंस्तुससैन्यबलवाहनान् ॥ ३६ ॥ हत्वायुद्धगतान्भीतान्पंकैः
सर्वैर्युतोह्यहम् ॥ ब्रह्महत्यासमंधोरमद्देहेसमुपस्थितम् ॥ ३७ ॥ पंकयुक्तंकुठारंमेक्षालितंनैवशुद्ध्यति ॥ ततःखेचाभवद्वाणीराममद्वचनंकुरु ॥ ३८ ॥ यत्र
तीर्थैकुठारंतेनिर्मलंचभवेदिह ॥ तत्रतेसर्वपापानांजातानांचक्षयोभवेत् ॥ ३९ ॥ जनानांतत्रसर्वेषांहितार्थतिष्ठमानद ॥ चपलंगच्छतीर्थानिसर्वा
णिसुमहांतिच ॥ ४० ॥ तेषांमध्येमहातीर्थैपशुःशुद्धोभवेद्यदि ॥ तंचजानीहितीर्थेषुमुक्तिदंपरिकीर्तितम् ॥ ४१ ॥ तच्छ्रुत्वाजामदश्यस्तुतीर्थानि
प्रययौतदा ॥ गंगांसरस्वतंशुभ्रांकावेरींसरयूंतथा ॥ ४२ ॥ गोदावरींचयमुनांकद्रूंचवसुदांतथा ॥ अन्यांचपुण्यदांरम्यांगौरींपूर्वांस्थितांशुभाम् ॥ ४३ ॥
गच्छतस्तस्यधीरस्यसदागतिसमस्यच ॥ क्षालितःसर्वतीर्थेषुनपुनर्निर्मलोभवत् ॥ ४४ ॥ ततोगिरिगुहांदुर्गामहारण्यंचपर्वतम् ॥ गिरिकूटंचदुर्लभ्यं

ययौतीर्थमसौहारिः ॥ ४५ ॥ नचनिर्मलतामेतिकुठारस्तस्यतेनच ॥ विषादमगमत्तत्ररामःपरपुरंजयः ॥ ४६ ॥ हाहेतिविविधंकृत्वाचोपविश्यधरातले ॥ प्रचितामगमद्वीरस्तमुवाचपुनस्तथा ॥ ४७ ॥ पूर्वस्यादिशिदेवेशतीर्थंचास्तिगुहोदरे ॥ तच्छ्रुत्वानरशार्दूलोगत्वाकुण्डंददर्शसः ॥ ४८ ॥ प्रदक्षिणंजलावर्तशुभ्रंपापहरंशुभम् ॥ तज्जलस्पर्शमात्रेणकुठारःशुद्धतांगतः ॥ ४९ ॥ ततोरामोभिषेकंतुकृतवान्प्रमुदान्वितः ॥ शुद्धात्मनस्त्वपापस्यबुद्धिर्जाताप्रपाविनी ॥ ५० ॥ सरामःसुचिरंस्थित्वातीर्थराजप्रसाद्यतम् ॥ ततस्ततोऽचलात्प्राप्यपुरवेगसमन्वितः ॥ ५१ ॥ ख्यातंकृत्वाततश्चोर्व्यागतोसौलवणार्णवम् ॥ अयंतीर्थवरःसाक्षात्पितामहकृतोभुवि ॥ ५२ ॥ सुखदःसर्वतःशुद्धोमुक्तिमार्गप्रदः किल ॥ एवंकामप्रभावंचविद्धिदुर्वारदुःसहम् ॥ ५३ ॥ कामाज्जातंवृषंपापंपुण्यं पुण्यप्रयोगतः ॥ सजातश्चैवलौहित्योविरंचेचैवचौरसः ॥ ५४ ॥ शंतनोःक्षेत्रसंजातस्त्वमोघागर्भसंभवः ॥ विरिञ्चिनाजितःकामःशान्तनोरप्यमत्सरात् ॥ ५५ ॥ तस्याःपतिव्रतात्वाच्चतीर्थात्तीर्थवरोहिसः ॥ एवंयस्तुपठेन्नित्यंपुण्याख्यानमिदंशिवम् ॥ ५६ ॥ शृणुयाद्वासुदापृथ्व्यामुक्तिमार्गसगच्छति ॥ इति श्रीपाद्मपुराणेप्रथमेसृष्टिखंडेपंचारख्यानेलौहित्योत्पत्तिर्नामपंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ पुराशर्वःस्त्रियोदृष्टायुवतीरूपशालिनीः ॥ गंधर्वकिन्नराणांचमनुष्याणांचसर्वतः ॥ १ ॥ मंत्रेणताः समाकृष्यत्वतिदूरेविहायसि ॥ तपोव्याजपरोदेवस्तासुसंगतमानसः ॥ २ ॥ अतिरम्यांकुटीकृत्वा ताभिःसहमहेश्वरः ॥ क्रीडांचकारसहसामनोभवपराभवः ॥ ३ ॥ एतस्मिन्नंतरेगौर्याश्चित्तमुद्धांततांगतम् ॥ अपश्यद्ध्यानयोगेनक्रीडंतंजगदीश्वरम् ॥ ४ ॥ स्त्रीभिरंतर्गतंज्ञात्वारोषस्यवशगाभवत् ॥ ततःक्षेमंकरीरूपाभूत्वाचप्रविवेशसा ॥ ५ ॥ व्योमैकांतेतिदूरेचकामदेवसमप्रभम् ॥ वामातिमध्यगंशुभ्रंपुरुषंपुरुषोत्तमम् ॥ ६ ॥ स्त्रीभिःसहसमालिङ्ग्यप्रक्रीडंतमुहुर्मुहुः ॥ चुवंतंनिर्भरंदेवंहरंरागप्रपीडितम् ॥ ७ ॥ वृत्तंक्षेमंकरीदृष्ट्वानिपपाताप्रतस्तदा ॥ तासांकेशेषुचाकृष्यचकारचरणाहतिम् ॥ ८ ॥ त्रपयापीडितश्शर्वःपराङ्मुखमवस्थितः ॥ केशेष्वाकृष्यरोषात्ताःपातयामासभूतले ॥ ९ ॥ स्त्रियःसर्वाधरांप्राप्यसहसाविकृताननाः ॥ उमाशापप्रदग्धांगाम्प्लेच्छानांवशमागताः ॥ १० ॥ ताश्चांडालस्त्रियःख्याताअधवाधवसंयुताः ॥ अद्याप्युमाकृतंशापंसर्वास्ताश्चसमश्नुयुः ॥ ११ ॥ अथोमाशतधारूपंकृत्वेशंसंगतातदा ॥ एवंप्रभावंजानीहिकामस्यसततंद्विज ॥ १२ ॥ ततश्चिरात्तयासार्द्धगतःकैलासमंदिरं ॥ अतःक्षेमंकरीदृष्ट्वायेभिनंदंतिमानवाः ॥ १३ ॥ तेषांवित्तर्द्धिविभवाभवंतीहपरत्रच ॥ कुंकुमारक्तसर्वांगिकुंदेन्दुधवलानने ॥ १४ ॥ सर्वमंगलदेदेविक्षेमंकरिनमोस्तुते ॥ योगिनीसाम्यंतैनवसंमुखाविमुखापिवा ॥ १५ ॥ दृष्ट्वातांनाभिवंदेद्यस्तस्ययुद्धेपराजयः ॥ राजगृहेषुविद्यायां नमस्काराजयोभवेत् ॥ १६ ॥ एवंकामस्यमाहात्म्यंभवोमोहवशंगतः ॥ अयंदेवासुराणांचक्षमयाप्रभुतांगतः ॥ १७ ॥ अस्यैवसदृशलोकेनभूतो

नभविष्यति ॥ रामामङ्गस्थितारम्यांक्षमातल्पगतेनच ॥ १८ ॥ त्यक्त्वैवसाधितालोकास्सुरासुरसुदुर्लभाः ॥ एवंवैष्णवमुख्यश्चसुरासुरगणा
 चितः ॥ १९ ॥ योनोददातिभुक्तयम्यंशेषंचस्वयमश्नुते ॥ एवमभ्यासधैर्येणदीर्घकालेसुखंगते ॥ २० ॥ प्राक्संगमात्स्वभार्याचदृष्ट्वामांप्रददौमुदा ॥
 द्वादशाब्दंप्रसंकल्प्यप्राग्भोगोमयिवेशितः ॥ २१ ॥ तेनतस्यगृहेनित्यांतिष्ठामिगृहरक्षणात् ॥ तथाधात्रीफलस्यापिसदास्वरसमीहते ॥ २२ ॥
 तस्मादुक्तोमयान्येषांवैष्णवानांचवैष्णवः ॥ पुरायेविप्रमेभक्तास्सुरामत्पथगामिनः ॥ २३ ॥ तैरेवनकृतंयच्चतदनेनकृतंपरम् ॥ तस्माद्वैष्णवसर्व
 स्वंनामरम्यंमयाकृतम् ॥ २४ ॥ अस्यवेश्मनितिष्ठामिमुहूर्तंनचलाम्यहम् ॥ अतोयेचैवमद्भक्तास्तेष्वहंसुलभोद्विज ॥ २५ ॥ अस्माकंपदवीं
 तेम्योह्यद्यद्विस्वकारणम् ॥ आवयोर्विप्रसौजन्यंस्वप्रभोज्यादिकंसमम् ॥ २६ ॥ सायुज्यंचसखित्वंचपश्यभूदेवनांतरम् ॥ ततोमूकादयःसर्वेस्वागताह
 रिमीश्वरम् ॥ २७ ॥ गंतुकामादिवंपुण्यास्सदाराःसपरिच्छदाः ॥ येचतेषांगृहाभ्याशेष्यात्मनोगृहगोधिकाः ॥ २८ ॥ नानाकीटादयोयेचेतेषामनुययुःसुराः ॥
 ॥ व्यासउवाच ॥ एतस्मिन्नंतरेदेवाःसिद्धाश्चपरमर्षयः ॥ २९ ॥ प्रचक्रुःपुष्पवर्षाणिसाधुसाध्वित्यनादयन् ॥ देवंदुंदुभयोनेदुर्विमानेषुवनेषु
 च ॥ ३० ॥ समारुह्यरथंस्वंस्वंहरिवीथीपुरंययुः ॥ तदद्भुतंसमालोक्यविप्रोऽवोचज्जनार्दनम् ॥ ३१ ॥ उपदेशंचदेवेशब्रूहिमेमधुसूदन ॥ श्री
 भगवानुवाच ॥ गच्छस्वपितरौतातशोकविक्रवमानसौ ॥ ३२ ॥ समाराध्यप्रयत्नेनमद्ब्रह्मप्राप्स्यसेचिरात् ॥ पितृमातृसमादेवानतिष्ठंतिसुरालये ॥ ३३ ॥
 याभ्यांसुगर्हितंदेहंशिशुत्वेपालितंसदा ॥ अज्ञानदोषसहितंप्रपुष्टंचापिवर्धितम् ॥ ३४ ॥ याभ्यांतयोस्समंनस्तित्रैलोक्येसचराचरे ॥ ततोदेवगणा
 स्सर्वेपंचभिस्तैर्मुदान्विताः ॥ ३५ ॥ माधवंसंस्तुवंतश्चगतास्तेहरिमंदिरम् ॥ खचितांचपुरीरम्यांविश्वकर्मविनिर्मिताम् ॥ ३६ ॥ रत्नाढ्यामिष्टसं
 पूर्णांकल्पवृक्षादिभिर्युताम् ॥ शतकुम्भमयैर्गैहैस्सर्वरत्नैस्सकर्बुराम् ॥ ३७ ॥ वज्रवैडूर्यसोपानांस्वर्णदीतोयसंयुताम् ॥ गीतवाद्यादिसंपूर्णांसर्वदु
 र्गसमाकुलाम् ॥ ३८ ॥ कोकिलालापबहुलांसिद्धगंधर्वसेविताम् ॥ रूपाढ्यैःसुजनैःपूर्णांप्रयांतीमिवखेपुरीम् ॥ ३९ ॥ ततःस्थित्वाच्युताःसर्वेसर्वलोको
 र्ध्वतोभृशम् ॥ द्विजोपिपितरौगत्वासमाराध्यप्रयत्नतः ॥ ४० ॥ अचिरेणैवकालेनसकुटुंबोहरिययौ ॥ पंचाख्यानमिदंपुण्यंमयातेसमुदाहृतम् ॥ ४१ ॥
 यःपठेच्छृणुयाद्वापितस्यनास्तीहदुर्गतिः ॥ ब्रह्महत्यादिभिःपापैर्नलिप्येतकदाचन ॥ ४२ ॥ गवांकोटिप्रदानेनयत्फलंलभतेनरः ॥ तत्फलंसमवाप्नोति
 पंचाख्यानावगाहनात् ॥ ४३ ॥ स्नानेनपुष्करेनित्यंभागीरथ्यांचसर्वदा ॥ यत्फलंतदवाप्नोतिसकृच्छ्रवणगोचरात् ॥ ४४ ॥ दुःस्वप्ननाशयेत्क्षिप्रंतथारो
 ग्यंप्रयच्छति ॥ लक्ष्म्यारोग्यकरंचैवतस्माच्छ्रोतव्यमेवहि ॥ ४५ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणेप्रथमेसृष्टिखंडेपंचाख्यानंनामषट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥

॥द्विजाऊचुः॥कीर्तिर्धर्मोऽथलोकेषुसर्वाणिप्रवराणिच ॥ वदनोमुनिशार्दूलयदिनोस्तित्वनुग्रहः॥१॥ व्यासउवाच ॥ यस्यखातेवनेगावस्तृप्यन्तिमासमेवच॥
यद्वासतदिनात्पूतःसर्वदेवैःसपूजितः॥२॥पुष्करिण्याविशेषेणपूतायायज्ञकर्मणा ॥ यत्फलंजलदानेनसर्वमत्रास्यितच्छृणु ॥३॥ हायनेहायनेचैवकल्पंकल्पं
विधीयते ॥ दानात्स्वर्गमवाप्नोतितोयदःसर्वदोभुवि ॥ ४ ॥ मेघेवर्षतिखातेचजायन्तेयेतृशकिराः ॥ तावद्वर्षसहस्राणिदिवमश्रातिमानवः ॥ ५ ॥ तोयैरन्ना
दिपाकैश्चप्रसन्नोमानवोभवेत् ॥ प्राणानांचविनात्रैश्चधारणत्रैवजायते ॥ ६ ॥ पितृणांतर्पणंशौचंरूपवैगंध्यनाशनम् ॥ बीजंत्विहार्जितंसर्वसर्वतोयेप्रतिष्ठित
म् ॥ ७ ॥ वस्त्रस्यधावनंरुच्यंभाजनानांतथैवच ॥ तेनैवसर्वकार्यंचपानीयंमेध्यमेवच ॥ ८ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनवार्पाकूपतटाककम् ॥ कारयेच्चबलैःसर्वै
स्तथासर्वधनेनच ॥ ९ ॥ ततोविनिर्जलेदेशोददातिजलाशयम् ॥ वासरेवासरेतस्यकल्पंस्वर्गविनिर्दिशेत् ॥ १० ॥ त्रिविष्टपाच्च्युतोविप्रोवेदशास्त्रार्थ
पारगः ॥ लोकबंधुःसधर्मात्मातपस्तप्त्वादिवं व्रजेत् ॥ ११ ॥ एवंजन्माष्टकंप्राप्यएकस्याक्षयमिष्यते ॥ क्षत्रियाणांकुलेजातःसार्वभौमोभवन्नृपः ॥ १२ ॥
विशोऽक्षयंधनंविद्याजन्मज्जन्मसुयत्प्रियम् ॥ शूद्रादयोन्त्यजाश्चान्येऽलभन्तेस्वर्गंतिमुहुः ॥ १३ ॥ चतुर्हस्तप्रमाणंतुकूपंखनतियःपुमान् ॥ परोपकारकं
नित्यंकल्पंस्वर्गंतुहायने ॥ १४ ॥ द्विगुणेद्विगुणंविद्याच्छतंचैवचतुर्गुणे ॥ विंशत्किष्कुप्रमाणांतुदद्यात्पुष्करिणींतुयः ॥ १५ ॥ विष्णोर्धामलभेत्सोपि
दिव्यभोगंतथैवच ॥ अनंतरंनृपोजातोधनीवागीश्वरोभवेत् ॥ १६ ॥ एवंद्विस्त्रिंशत्तुर्वापिगुणतोभोग्यमिष्यते ॥ विस्तीर्णेप्रचुरंविद्धिसहस्रेणाच्युतोदि
वः ॥ १७ ॥ सहस्राद्विगुणेनैवसुरपूज्योभवेन्नरः ॥ जंतवस्तत्रयेसंतियावंतोजीवनंययुः ॥ १८ ॥ तत्संख्याकाजनास्तस्यकिंकराःपृष्टलग्नकाः ॥ भवं
तिसततंगेहेपुरेजनपदेषुच ॥ १९ ॥ विहायपितरंभोग्याधनेक्षीणेयथावनम् ॥ पक्षिणस्सूकरश्चैवमहिषीकरिणीतथा ॥ २० ॥ उपदेष्टाचकर्त्ताचष
डेतेस्वर्गगामिनः ॥ दिव्यंचपक्षिणांचैवशतंस्वर्गविनिर्दिशेत् ॥ २१ ॥ क्रोडोवर्षसहस्रंतुमहिष्ययुतहायनम् ॥ देवरूपंसमास्थायकरिण्याल
क्षमुच्यते ॥ २२ ॥ कोट्येकमुपदेष्टुश्चकर्तुरक्षयमेवच ॥ पुराधनिसुतेनैवकृतःख्यातोजलाशयः ॥ २३ ॥ अयुतधनव्ययेनैवप्राणेनैवबले
नच ॥ सर्वसत्वोपकारायशिवश्चद्वायुतेनच ॥ २४ ॥ कालेनकियताचापिक्षीणवित्तोभवत्किल ॥ कश्चिदर्थार्थिनीतस्यमूल्यदानायचो
द्यतः ॥ २५ ॥ विमृश्यधनिनाचोक्तंव्याहारंशृणुताधुना ॥ दीनारस्यायुतंवातेदास्याम्यस्याश्चकारणात् ॥ २६ ॥ लब्धंतेपुष्करिण्याश्चपुण्यंलाभात्प्र
मन्यसे ॥ शक्त्यादत्त्वाथमूल्यंतांस्वीयांकर्तुंव्यवस्थितः ॥ २७ ॥ एवमुक्तेसतंप्राहवासरेप्ययुतंपुनः ॥ फलंभवतिवैनित्यंपुण्यंपुण्यविदोविदुः ॥ २८ ॥
एतस्मिन्निर्जलेदेशेशिवंखातंकृतंचमे ॥ स्नानपानादिकंकर्मसर्वैकुर्वन्त्यभीष्टतः ॥ २९ ॥ तस्मान्मेप्ययुतार्थस्यनैत्यकंफलमिष्यते ॥ ततस्तस्याभव

द्वास्यंतथैवचसभासदाम् ॥ ३० ॥ द्वियाचपीडितःसोपिवाक्यमेतदुवाचह ॥ सत्यमेतद्वचोस्माकंपरीक्षांकुरुधर्मतः ॥ ३१ ॥ मत्सरात्सतुतंप्राहशृणुमेव
 चनंपितः ॥ दीनारायुतमेतत्तेदत्वाचानीयप्रस्तरम् ॥ ३२ ॥ पातयिष्यामितेखातेयथायोगंप्रमज्जतु ॥ उन्मज्जतिचयत्कालेप्रस्तरःसंतरत्यपि ॥ ३३ ॥
 क्षयंयास्यतिनोवित्तंनोचेन्मेधर्मतोहिसा ॥ बाढमुक्त्वायुतंतस्यगृहीत्वास्वगृहंगतः ॥ ३४ ॥ साक्षिणामग्रतस्तेनप्रस्तरःपातितस्तथा ॥ पुष्करिण्यांमहत्यां
 चदृष्टंनरसुरासुरैः ॥ ३५ ॥ ततोधर्मतुलायांतुतुलितंधर्मसाक्षिणा ॥ दीनारायुतदानस्यपुष्करिण्याजलस्यतु ॥ ३६ ॥ नसमंतुदिनैकंतुजलस्यधर्म
 तोभृशम् ॥ धनिनोमानसंदुःखंमोचार्थचपरेहनि ॥ ३७ ॥ शिलोच्चयोऽभवत्तीर्णोद्वीपवच्चजलोपरि ॥ ततःकोलाहलःशब्दोजनानांसमुपस्थितः ॥ ३८ ॥ तच्छु
 त्वाद्भुतवाक्यंचमुदातौचागतौततः ॥ दृष्ट्वाशैलंतथाभूतंकृतंतेनायुतंतथा ॥ ३९ ॥ ततःखाताधिपेनैवशैलंदूरेनिपातितम् ॥ पुण्यंखातस्यचोत्खातेप्रलु
 तस्यसुतेनहि ॥ ४० ॥ सोपिनाकंसमारुह्यजन्मजन्मसुनिर्वृतः ॥ गोत्रमातृगणानांचनृपाणांसुहृदांतथा ॥ ४१ ॥ सखीनांचोपकर्तृणांखातंखात्वाऽक्षयं
 फलम् ॥ तपस्विनामनाथानांब्राह्मणानांविशेषतः ॥ ४२ ॥ खातंतुजनयित्वातुस्वर्गचाक्षयमश्नुते ॥ तस्मात्खातादिकंविप्राःशक्तितोयःकरिष्याति ॥ ४३ ॥
 सर्वपापक्षयात्पुण्यंमोक्षंयायान्नसंशयः ॥ यइदंश्रावयेल्लोकेधर्माख्यानंमहोत्कटम् ॥ ४४ ॥ सर्वखातप्रदानस्यफलमश्रातिधार्मिकः ॥ ग्रहणेभास्कर
 स्यैवभागीरथ्यांतटेवरे ॥ ४५ ॥ गवांकोटिप्रदानस्यफलंश्रुत्वालभेन्नरः ॥ नचदारिद्र्यतामेतिनशोकंव्याधिसंचयम् ॥ ४६ ॥ असंमानंमहदुःखमुभयोर्ना
 धिगच्छति ॥ इति श्रीपाद्मपुराणेप्रथमेसृष्टिखंडेखातादिकीर्तनंनामसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ शाखिनामेवसर्वेषांफलंवक्ष्यामिया
 दृशम् ॥ तच्छृणुध्वंमहाभागारोपणेचपृथक्पृथक् ॥ १ ॥ यस्तुरोपयतेतीरेपुण्यवृक्षान्समंततः ॥ तस्यपुण्यफलंज्ञातुंकथितुंनैवशक्यते ॥ २ ॥ अन्यत्ररो
 पणंकृत्वाशाखिनायत्फलंलभेत् ॥ ततोजलसमीपेतुलक्षकोटिगुणंभवेत् ॥ ३ ॥ स्वयंपुष्करिणीतीरेत्वनंतंफलमश्नुते ॥ तस्माच्छतगुणंब्रूमःशाखि
 नांपुण्यकारिणाम् ॥ ४ ॥ अश्वत्थरोपणंकृत्वाजलाशयसमीपतः ॥ यत्फलंलभतेमर्त्योऽनतत्क्रतुशतैरपि ॥ ५ ॥ पतंतियानिपत्राणिजलेपर्वणिपर्वणि ॥ तानिपि
 ङ्समानीहपितृणामक्षयंययुः ॥ ६ ॥ खादंतपतगास्तत्रफलानिकामतोध्रुवम् ॥ ब्रह्मभक्ष्यसमंतस्यपुण्यंभवतिचाक्षयम् ॥ ७ ॥ अश्वत्थेनैवभक्ष्येण
 रोपणेनैवयत्फलम् ॥ तद्वैक्रतुशतैर्नैवपुत्रैरेवशतैरपि ॥ ८ ॥ उष्णेच्छायांप्रगृह्णंतिगावोदेवद्विजातयः ॥ कर्तुःपितृगणानांचस्वर्गोभवतिचाक्षयः ॥ ९ ॥
 कर्तुस्वस्थस्यवैविघ्नमक्षयत्वान्नशक्यते ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनरोपयेद्वृक्षमाधवम् ॥ १० ॥ एकंवृक्षंसमारोप्यनरःस्वर्गान्नहीयते ॥ तस्मादेवमहावृक्षंरोपयध्वं
 द्विजोत्तमाः ॥ ११ ॥ जलानानिकटेरम्येरसानांक्रयविक्रये ॥ मार्गेजलाशयेवृक्षान्रोपयेद्योमहाशयः ॥ १२ ॥ अश्वत्थादीन्समारोप्यस्वर्गयातिमनो

रमम् ॥ अर्चयित्वा तु यत्पुण्यं प्रवक्ष्यामि द्विजातयः ॥ १३ ॥ स्नात्वा श्वत्थं स्पृशेद्यस्तु सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ अस्नातो यः स्पृशेन्मर्त्यो लभते स्नानजं फलम् ॥ १४ ॥
 दृष्ट्वा च नाशयेत्पापं स्पृष्ट्वा लक्ष्मीं प्रपद्यते ॥ प्रदक्षिणे भवेदायुः सदा श्वत्थनमोस्तुते ॥ १५ ॥ चलद्वलाय वृक्षाय सदा विष्णुस्थिताय च ॥ बोधिसत्वाय योग्याय सदा श्वत्थनमोस्तुते ॥ १६ ॥ अश्वत्थाय तु हव्यं तु पयो नैवेद्यमेव च ॥ पुष्पं धूपं दीपकं च दत्त्वा स्वर्गान्नहीयते ॥ १७ ॥ स पुत्रं चाक्षयं विद्धि धनवृद्धि यशस्करम् ॥ विजयं मानदं भद्रमश्वत्थस्य प्रपूजनम् ॥ १८ ॥ यज्जप्तं च हुतं स्तोत्रं यन्त्रमंत्रादिकं च यत् ॥ सर्वकोटिगुणं प्रोक्तं मूले चलदलस्य च ॥ १९ ॥
 यस्य मूले स्थितो विष्णुर्मध्ये तिष्ठति शंकरः ॥ अग्रभागे स्थितो ब्रह्मा कस्तंजगति नार्चयेत् ॥ २० ॥ सोमवारे त्वमायां च स्नानं यन्मौनिना कृतम् ॥ दानस्य गोसहस्रस्य फलं चाश्वत्थवंदने ॥ २१ ॥ सप्तप्रदक्षिणे नैव गवामयुतजं फलम् ॥ प्रचुराल्लक्षकोटिश्च तस्मात्कार्या हि सा सदा ॥ २२ ॥ यत्किंचिद्दीयते तत्र फलमूलजलादिकम् ॥ सर्वतच्चाक्षयफलं जन्मजन्मसु जायते ॥ २३ ॥ अहो श्वत्थसमो नास्ति वृक्षरूपी हरिर्भुवि ॥ यथा पूज्यो द्विजलोके यथा गावो यथा मराः ॥ २४ ॥ तथा श्वत्थवृक्षरूपी देवः पूज्यतमः स्मृतः ॥ रोपणे रक्षणे स्पृशेत् पूजा कर्मणि वै सदा ॥ २५ ॥ ददाति वित्तं पुत्रांश्च स्वर्गमोक्षं पुनः क्रमात् ॥ किंचिच्छेदं तु यः कुर्यादश्वत्थस्य तनौ नरः ॥ २६ ॥ कल्पैकं निरयं भुक्त्वा चांडालादौ प्रजायते ॥ मूलच्छेदेन तस्यैव स च यात्यपुनर्भवम् ॥ २७ ॥ पुरुषास्तस्यंतिष्ठंति रौरवे घोरदर्शने ॥ अश्वत्थस्यैकवृक्षस्य रोपणे यत्फलं भवेत् ॥ २८ ॥ तथैव चंपके कंचत्रयाणारोपणेऽपि च ॥ अष्टौ बिल्वस्य वृक्षाश्च अन्यग्राधाश्चैव सप्त च ॥ २९ ॥ निंबस्य दशवृक्षाश्च फलं चैषां समं भवेत् ॥ एकैकस्य फलं चोक्तं वृक्षाणारोपणे द्विजाः ॥ ३० ॥ एवं बुध्वा तु धर्मात्मा यः कुर्यात्कृत्रिमं वनम् ॥ कल्पकोटि सहस्राणि कल्पकोटिशतानि च ॥ ३१ ॥ नाकमेति स चूतस्य समारोप्य सहस्रकम् ॥ ततो द्वित्रिगुणे नैव न्यूनैवा प्रचुरेऽपि वा ॥ ३२ ॥ भुंक्ते भुक्त्वा पुनः कुर्यान्नृपो वाथ स दीश्वरः ॥ स्वर्गं भोग्यं ततो राज्यं कल्याणं मंगलं शुभम् ॥ ३३ ॥ आरोग्यं शौर्यं संपन्नमारा मा देव जायते ॥ फलानियस्य खादं तिजंतवोथ सहस्रशः ॥ ३४ ॥ आश्रिता विहगाः कीटाः पतगाः शलभादयः ॥ छायाश्रिताश्च ये सत्वास्तत्संख्याताः पृथग्जनाः ॥ ३५ ॥ तस्य किं करतां यांति शतशो देवतार्चिताः ॥ ये च वृक्षामहासत्वास्सर्वे ते देव रूपिणः ॥ ३६ ॥ तदर्चापि तृवत्कार्यां शुश्रूषां जलपिंडकम् ॥ मर्त्यलोके च ते पुत्रास्तस्य जन्मनि जन्मनि ॥ ३७ ॥ सुहृदाः सुविनीताश्च सदा पुण्यक्रियाशुभाः ॥ एवं गणेशतां यांति जंतवश्चूतलग्नकाः ॥ ३८ ॥ धात्री हरीतकी चान्ये कटुतिक्ता म्लसंभवाः ॥ सर्वे चारामतः शुद्धाः फलदाः शिवदाः सदा ॥ ३९ ॥ प्रासादाय त्रसौवर्णाः सर्वरत्नविभूषिताः ॥ सर्वाभरणसंयुक्ता विमानाश्चानिलोपमाः ॥ ४० ॥ शातकुंभमया वृक्षाः सदैव सर्वदा यिनः ॥ सर्वर्तुसुखदाः सौम्यकन्यका अप्सरस्समाः ॥ ४१ ॥ गीतनृत्यपराधीरास्तत्र तिष्ठंति वृक्षदाः ॥ पुष्करिण्यो विशेषेण खातान्यन्यानि यानि च ॥ ४२ ॥

शुद्धोपलांतरचितानद्यःपायसकर्ममाः ॥ पुनर्दुग्धसफेनाश्चअन्नादिषड्रसान्विताः ॥ ४३ ॥ मर्त्यलोकेयथाभोग्यंपुनःस्वर्गेपुनर्भुवि ॥ पुनरेवतदभ्या
 सात्खातमारामकंपुनः॥४४॥यथापुण्यादिकंकृत्वास्वर्गमर्त्याधिपःपुमान् ॥अशक्तस्तुप्रपांकृत्वापुष्करिण्याःफलंलभेत्॥४५॥प्रपायालक्षणंचात्रसर्वपापह
 रंपरं ॥ सर्वभोगप्रदंशुद्धंस्वर्गापवर्गदंस्थिरं ॥ ४६ ॥ लक्षणंचप्रवक्ष्यामिप्रपायाःकीर्तिवर्धनम् ॥ निर्जलेऽध्वनिपृक्तेचस्थानेकृत्वाचमंडपम् ॥ ४७ ॥
 बहुपान्थेसमायातेग्रीष्मवर्षाशरत्स्वपि ॥ अगरुकादिसौगंध्यंजलंपूगंसचंद्रकम् ॥ ४८ ॥ आसनंचैवतांबूलंदत्वास्वर्गान्निहीयते ॥ एवंवर्षत्रयेणैवपुष्क
 रिण्याःफलंलभेत् ॥ ४९ ॥ स्वर्गाच्चैवाच्युतोमर्त्योदैवैरपिप्रपूज्यते ॥ मासमेकंतुयोदद्यात्प्रपांग्रीष्मेथनिर्जले ॥ ५० ॥ कल्पैकंतुवसेत्स्वर्गेस्वर्गाद्भिष्टो
 महीयते ॥ प्रपादास्तत्रतिष्ठंतियत्रपुष्करिणीप्रदाः ॥ ५१ ॥ नोचेद्धर्मघटोदेयःपुण्यपापक्षयायच ॥ एषधर्मघटोज्ञेयोब्रह्मविष्णुशिवात्मकः ॥ ५२ ॥
 तवप्रसादात्सफलाःममसंतुमनोरथाः ॥ स्वर्णमाषंचतुर्भागंदक्षिणार्थघटस्यच ॥ ५३ ॥ एवंवर्षत्रयेणैवप्रपादानफलंलभेत् ॥ यःपठेच्छ्रावयेद्वा
 पिपुष्करिण्यादिजंफलम् ॥ ५४ ॥ साक्षात्पापात्भवेन्मुक्तस्तत्प्रसादात्तुसद्गतिः ॥ जेनषुश्रावयेद्यस्तुपुण्याख्यानामिदंशुभम् ॥ ५५ ॥ कल्पको
 टिसहस्राणिसुरलोकेसतिष्ठति ॥ ५६ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणेप्रथमेसृष्टिसिखंडेपुष्करिण्यादिधर्मकीर्तनंनामाष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ व्यास
 उवाच ॥ ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिकीर्तिधर्मपरंशुभम् ॥ सेतुबंधफलंपुण्यंब्रह्मणाभाषितंयथा ॥ १ ॥ कांतारेदुस्तरेपंकेपुरुशंकुसमाकुलं ॥ आलि
 कृत्वाभवेत्पूतोदेवत्वंयातिमानवः ॥ २ ॥ वितस्तौतुलभेत्स्वर्गदिव्यंवर्षशतंसमम् ॥ एवंसंख्याविधानेननरःस्वर्गान्निहीयते ॥ ३ ॥ कदाचित्पंकयो
 गाच्चस्वर्गाद्भुवि विजायते ॥ तदाभट्टारकःश्रीमानरोगशोकविवर्जितः ॥ ४ ॥ पंकादौसंक्रमांश्चैवकृत्वास्वर्गान्निहीयते ॥ सर्वपापंक्षयंतस्यसंप्रयातिदिने
 दिने ॥ ५ ॥ तथालिसंक्रमाणांचफलंतुल्यंप्रकीर्तितम् ॥ धनप्राणाव्ययेनैवधीमताक्रियतेसदा ॥ ६ ॥ श्रूयतांयत्पुरावृत्तमाख्यानंवृद्धसंमतं ॥ कश्चिच्चो
 रोमहाभीष्मेस्तेयकर्मणिचोद्यतः ॥ ७ ॥ कांतारेगोशिरःस्थाप्यक्रांत्वास्तेयंगतोह्यसौ ॥ धनापहरणंकृत्वागृहस्थस्यचतेनहि ॥ ८ ॥ गतःस्वमंदिरंतत्र
 जनागच्छंतिवर्त्मनि ॥ सर्वेषामेकपादस्यसुखंभवतिनिश्चितं ॥ ९ ॥ एकपादेहृदेदुर्गेतारकंगोशिरःपरम् ॥ चांद्रायणंचतत्तस्यकांतारेसंस्थितंशिरः ॥ १० ॥
 ततश्चोरस्यनिधनेचित्रगुप्तप्रणीतके ॥ धर्मस्यफलमात्रंतुएतस्यचनविद्यते ॥ ११ ॥ नदैवंपैतृकंकार्यतीर्थस्नानंद्विजार्चनं ॥ दानंगुरुजनेमानंज्ञानंपरहि
 तंशुभम् ॥ १२ ॥ मनसानकृतंतेनक्रिययाचकथंपुनः ॥ कृतंसाहसिकंस्तेयंपरदाराभिमर्शनम् ॥ १३ ॥ भूतमिथ्यापवादंचसाधुनिंदापरंतथा ॥ एवंश
 तसहस्रंतुतथागोहरणंकृतम् ॥ १४ ॥ तत्राहधर्मराजस्तुकालानलसमप्रभः ॥ नयतैनंफलंशूरादुर्गतिंचापुनर्भवम् ॥ १५ ॥ एतस्मिन्नंतरेवोचच्चित्रगुप्तो

नुकंपकः ॥ अस्त्यस्यगोशिरःपुण्यंकिंचिन्नाथक्षमाधुना ॥ १६ ॥ नृपोद्वादशवार्षिक्यलभेत्पुण्योदयंक्षितौ ॥ तथाहधर्मराजस्तंगच्छमर्त्यदुरात्म
 क ॥ १७ ॥ अकंटकंचराज्यंचभुंक्ष्वद्वादशवत्सरम् ॥ यद्धृतंगोशिरोमार्गेमुक्तस्तस्यैवकारणात् ॥ १८ ॥ पुनरत्रसमागम्यसंगंताचापुनर्भवम् ॥ ततःकृतांज
 लिर्देवमुवाचदुःखपीडितः ॥ १९ ॥ धर्मराजानुकंपाचमय्येवंपापकारिणि ॥ कुरुनाथत्वनाथेचजानामिप्रीतिपूर्वकम् ॥ २० ॥ धर्मराजस्तुतंचाहवाढमेव
 मितोव्रज ॥ स्मरिष्यसिस्ववृत्तांतंमत्प्रसादात्सुदुःखितः ॥ २१ ॥ एतस्मिन्नंतरेचैवमोचितःकिंकरेणहि ॥ तस्यजन्माभवत्कौचदुर्विधेचातिवाणिके ॥ २२ ॥
 आजन्मविविधदुःखंभुक्तंपूर्वविकर्मतः ॥ भुक्त्वाक्लेशंमहांतंचएकविंशतिहायनम् ॥ २३ ॥ तस्मिन्नराष्ट्रेमृतोभूपःस्वकर्मपरिपीडितः ॥ एतस्मिन्नंतरेऽमात्यैः
 समालोक्यसुमंत्रिभिः ॥ २४ ॥ अनेकपरिमर्शैस्तुपृथिव्यांभ्रमणंकृतम् ॥ तमावृण्वंश्चतेसद्यःसर्वेषांपुरतोदृढम् ॥ २५ ॥ ततोराज्याभिषेकश्चकृतस्तैस्तु
 विमत्सरैः ॥ सचराज्यंचसंश्रित्यधर्मराजवरेणच ॥ २६ ॥ अकरोदालिकंकर्मशिलाबद्धंचमृन्मयम् ॥ संक्रमंजलदुर्गेचतरणिंचतथापरे ॥ २७ ॥ वापीकू
 पतटाकानिप्रपाराममहीरुहं ॥ कृतवान्विविधंयज्ञंदानपुण्यमतःपरम् ॥ २८ ॥ स्मरंश्चपूर्वकर्मणि सर्वपापक्षयायवै ॥ कृतंबहुविधंधर्मव्रतानिविविधा
 निच ॥ २९ ॥ सुराणांब्राह्मणानांचगुरूणांचैवतर्पणात् ॥ पापात्पूतोययौगेहंधर्मराजस्यधीमतः ॥ ३० ॥ सयानस्थंततोदृष्ट्वाक्रोधरक्तेक्षणोभवत् ॥
 सचतंप्रांजलिःप्राहभोधर्मकुरुतारणम् ॥ ३१ ॥ चित्रगुप्तोब्रवीद्राक्ष्यंधर्मराजसमीपतः ॥ कर्मणामनसापूतोविष्णुलोकंसगच्छतु ॥ ३२ ॥ सतच्छ्रुत्वापुन
 श्चाहतस्यविज्ञायकारणम् ॥ स्मितःप्रीत्याप्रसन्नात्मागच्छगच्छाच्युतालयम् ॥ ३३ ॥ विमानंसुरलोकाच्चस्वागतंवर्णकर्बुरम् ॥ समारुह्यगतःस्वर्गंपुनरावृ
 त्तिदुर्लभम् ॥ ३४ ॥ तस्मात्किष्कुप्रमाणंहिदत्तंयेनालिकंपुरा ॥ सतुराज्यान्वयंस्वर्गमहांतंचानुगच्छति ॥ ३५ ॥ तथैवगोप्रचारंतुदत्त्वास्वर्गान्नहीयते ॥
 यागतिगौप्रदस्यैवध्रुवंतस्यभविष्यति ॥ ३६ ॥ व्याभैकंगोप्रचारंतुमुक्तंयेनसुधीमता ॥ तस्यस्वर्गंभवेदिष्टंकिमन्यैःपुरुभाषितैः ॥ ३७ ॥ गोप्रचारंयथाशक्ति
 योवैत्यजतिहेतुना ॥ दिनेदिनेब्रह्मभोज्यंपुण्यंतस्यशताधिकम् ॥ ३८ ॥ तस्माद्गवांप्रचारंतुमुक्त्वास्वर्गान्नहीयते ॥ यश्छिनत्तिद्रुमंपुण्यंगोप्रचा
 रंछिनत्यपि ॥ ३९ ॥ तस्यैकविंशपुरुषाःपच्यंतैरौरवेषुच ॥ गोचारघ्नंग्रामगोपःशक्तोज्ञात्वातुदण्डयेत् ॥ ४० ॥ छेतारंधर्मवृक्षाणांविशेषाद्गोप्रचारधम् ॥
 तस्यदंडेसुखंतस्यतस्मात्तंदंडयेत्तुसः ॥ ४१ ॥ प्रासादंकुरुतेयस्तुविष्णुलिंगस्यमानवः ॥ त्रिकांडंपंचकांडंचसुशोभंसुघटान्वितम् ॥ ४२ ॥ इतोऽधिकं
 तुयोदद्यान्मृन्मयंवाट्टमयम् ॥ वसुवृत्तिसुपूर्णंचसुरम्यंदिव्यभूतलम् ॥ ४३ ॥ प्रतिष्ठाकर्मसंपन्नंकिङ्करादिभिरावृतम् ॥ सुलिंगमिष्टदेवस्यविष्णोरेव
 विशेषतः ॥ ४४ ॥ कृत्वाचविष्णुसायुज्यंसमाप्नोतिनरोत्तमः ॥ तथैवप्रतिमांकृत्वाहरेरन्यतरस्यच ॥ ४५ ॥ कृत्वादेवकुलंरम्यंयत्फलंलभतेनरः ॥

नतन्मखसहस्रैस्तुदानैर्भुवित्रतादिभिः ॥ ४६ ॥ कल्पकोटिसहस्राणिकल्पकोटिशतानिच ॥ प्रासादेरत्नसंयुक्तेसंपूर्णद्रव्यसंकुले ॥ ४७ ॥ सवसेत्कामगे
यानेसर्वलोकमनोहरे ॥ स्वर्गाच्च्युतोभवेद्राजासार्वभौमोगुणैर्वशी ॥ ४८ ॥ शिवलिङ्गेतुप्रासादंकारयित्वास्वशक्तितः ॥ यदुक्तंविष्णुलिङ्गेतुतज्ज्ञेयंशिव
वेश्मनि ॥ ४९ ॥ भुंक्तेभोगंमहाभागोमनःशर्मकरंपरम् ॥ रामाभिरामसंपूर्णसर्वतःसुखदंदिवि ॥ ५० ॥ उर्व्यामक्षयभोग्यानिनृपोवाथमहाधनी ॥
हरस्यप्रतिमांयश्चकृत्वादेवगृहेनरः ॥ ५१ ॥ सुलिङ्गांवासुरूपांवाकल्पकोटिवसेदिवि ॥ स्वर्गाद्भ्रष्टोभवेद्राजाधनीपूज्यतमोपिवा ॥ ५२ ॥ देवीलिङ्गे
घुसर्वेषुकृत्वादेवगृहंनरः ॥ सुरत्वंप्राप्नुयाल्लोकेदेव्यास्सर्वसुखोद्भवे ॥ ५३ ॥ भृशमच्युततामेतिसुखमेतिनिरामयम् ॥ रत्नसंसृष्टप्रासादेमणिकर्बुरभूत
ले ॥ ५४ ॥ रामायुतप्रसंभोग्येदेवोसंसृष्टानिर्भये ॥ नृत्यगीतपरेरम्येसर्वेन्द्रियमनोरमे ॥ ५५ ॥ रत्नमर्दलतालाढ्येसर्वदास्त्रोजनेरिते ॥ निर्मलेसुखदे
रम्येरत्नानांसुशुभेगृहे ॥ ५६ ॥ तथैवप्रतिमायाश्चदेव्याःप्रासादमुत्तमम् ॥ नियुतंकल्पकोटीनांस्वर्लोकमेतिमानवः ॥ ५७ ॥ स्वर्गाद्भ्रष्टोभवेद्भू
पोदेवीभक्तिपरायणः ॥ एवंचजन्मसाहस्रंस्मरणवभवेद्भुवि ॥ ५८ ॥ प्रासादंगाणपत्यंचदेव्यावाप्रीतिमान्नरः ॥ कृत्वासुरगणानांचपूजितोदिविजा
यते ॥ ५९ ॥ तथैवराजतामेतिभोग्यान्देवीपुरेतथा ॥ अविघ्नंसर्वकार्येषुसदैवगणपोयथा ॥ ६० ॥ आज्ञानस्खलितातस्यसुरासुरनरेषुच ॥ तथैवसौर
प्रासादेफलमेतिनरोत्तमः ॥ ६१ ॥ अरोगीसुप्रसन्नात्माकामदेवसमप्रभः ॥ वरदःसर्वलोकेषुयथाब्रध्नस्तथाहिसः ॥ ६२ ॥ सूरस्यप्रतिमायांचगृहंकृत्वा
शिलामयम् ॥ कल्पकोटिशतंभुक्त्वास्वर्गमुर्वीश्वरोभवेत् ॥ ६३ ॥ विष्ण्वादिसर्वदेवानामर्चनंयत्पृथक्पृथक् ॥ प्रत्येकंसंप्रवक्ष्यामिनराणांहितहेत
वे ॥ ६४ ॥ घृतप्रदीपंयोदद्यात्मासमेकमहर्निशम् ॥ दिव्यवर्षायुतंस्वर्गेपूजितोदेवसतमैः ॥ ६५ ॥ घृतस्नानंतथालिङ्गेयःकुर्याद्भुविमानवः ॥ कल्पकोटि
सहस्राणिमासैकेलभतेनरः ॥ ६६ ॥ तिलतैलप्रदीपस्यतथान्यस्यार्द्धकंफलम् ॥ मासैकंजलदानस्यफलेनेश्वरतां व्रजेत् ॥ ६७ ॥ धूपदानेनगंधर्वचंदनेद्वि
गुणंभवेत् ॥ मृगमदागरुसत्वस्यदानेबहुफलंभवेत् ॥ ६८ ॥ मालापुष्पप्रदानेननरःस्यात्रिदशेश्वरः ॥ शीतेतूलपटींदत्त्वासर्वदुःखात्प्रमुच्यते ॥ ६९ ॥ जन्मज
न्मसुलभ्येतउष्णेचशीतलांपटीम् ॥ दत्त्वाचनैवसीदेतश्क्त्यावस्त्रंददातियः ॥ ७० ॥ चतुर्हस्तप्रमाणंचवर्ष्मवेष्टंमुशोभनम् ॥ पिधानंचरणानांचदत्त्वा
स्वर्गान्नहीयते ॥ ७१ ॥ शक्त्यास्वर्णप्रदानेनस्वर्गेपूज्योभवेन्नरः ॥ दशयोजनविस्तीर्णमंडपेरूपभागभवेत् ॥ ७२ ॥ सुवर्णरत्नसंयुक्तंदत्त्वादशगुणंलभेत् ॥
वज्रवैडूर्यगारुत्ममाणिक्यादीननर्घतः ॥ ७३ ॥ दत्त्वालिङ्गेविधानाच्चब्राह्मणेवायश्स्विनि ॥ शतयोजनविस्तीर्णमंडलेधिपतिर्भवेत् ॥ ७४ ॥ तथैवभुवि
जातोपिसर्वलोकप्ररंजनः ॥ सुरभिद्रव्यदानेनवावदूकश्चसुंदरः ॥ ७५ ॥ रक्तामृतमुकंठश्चपूगदानान्नरोभवेत् ॥ वरदासीप्रदानेननरःकल्पंवसेदिवि ॥ ७६ ॥

वरदासीप्रदानेन उर्व्याजातो धनेश्वरः ॥ तथैव भृत्यदानेन बहुभृत्यो भवेदिवि ॥ ७७ ॥ धरायामक्षयाऋद्धिर्जन्मजन्मसुजायते ॥ सर्वतूर्यप्रदानेन गुणवान्
 लोकसंमतः ॥ ७८ ॥ नृत्यगीतादिशास्त्रेण गंधर्वाणां पतिर्भवेत् ॥ दासीदासयुतः स्वर्गैर्धनैः स्त्रीभिर्वैर्युतः ॥ ७९ ॥ तथैव गोप्रदानेन तावत्कालं वसेदिवि ॥
 लिंगे दुग्धप्रदानाच्च नरः कल्पं वसेदिवि ॥ ८० ॥ दध्नास्नानेन द्विगुणं घृतेन तु शताधिकम् ॥ अन्नं पद्मसंयुक्तं दत्त्वा क्षितिपतिर्भवेत् ॥ ८१ ॥ तथैव पायसं द
 त्वा सुनीनां प्रवरो भुवि ॥ हविष्यान्नं मुदा दत्त्वा वेदशास्त्रार्थपारागः ॥ ८२ ॥ निरामिषप्रदानाच्च ब्रह्मचारी व्रती भवेत् ॥ मधुदानाच्च सौभाग्यं गुडेन लवणेन
 च ॥ ८३ ॥ शर्करादिभिर्लावण्यं सर्वलोकेषु गीयते ॥ देवानां शंभुलिङ्गानामर्चा कृत्वा विधानतः ॥ ८४ ॥ अनुक्रमेण स्वर्गादौ लोकानां सपतिर्भवेत् ॥ लोका
 नां चाहितार्थाय देवास्तिष्ठन्ति संमुखाः ॥ ८५ ॥ सकृत्प्रदक्षिणां कृत्वा शंभुलिङ्गेषु पंडितः ॥ दिव्यं वर्षशतं पूर्णस्वर्गमेति नरोत्तमः ॥ ८६ ॥ एवमेव क्रमेणैव नम
 स्कारैः स्वयं भुवः ॥ लोकवन्द्यो ब्रजेत्स्वर्गतस्मान्नित्यं समाचरेत् ॥ ८७ ॥ लिंगरूपस्य देवस्य यो धनं हरते नरः ॥ स च रौरवमासाद्य हरणात् कीटतां ब्रजेत् ॥ ८८ ॥
 दातुः पूजां च लिंगार्थे हरेश्चाप्याददातियः ॥ कुलकोटिसहस्रेण नरकान्न निवर्तते ॥ ८९ ॥ जलपुष्पादिदीपार्थं वसुचान्यद्ब्रूहीतवान् ॥ पश्चाच्च दीयते लो
 भादक्षयं नरकं ब्रजेत् ॥ ९० ॥ दासीं हत्वा तु लिंगस्य नरकान्न निवर्तते ॥ कामातीं मातरं गच्छेन्न गच्छेच्छिवचेटिकाम् ॥ ९१ ॥ शिवदासीं ततो गत्वा शिवस्व
 हरणे तथा ॥ भक्षणादन्नपानानां नरो दुर्गतिमाप्नुयात् ॥ ९२ ॥ अतो देवलविप्रो यो नरकान्न निवर्तते ॥ तस्माद्देश्या जनानां च दौष्ट्यमेव हितं भवेत् ॥ ९३ ॥
 अतस्तु गणिकां स्पृष्ट्वा नरः स्नानाद्विशुध्यति ॥ मलिनां दुर्गतिं याति बहुपूरुषसंश्रयात् ॥ ९४ ॥ वेद्यात्पस्विनीयाच्च देवार्चनरता सदा ॥
 पतिव्रतपराशुद्धा स्वर्गं चाक्षयमश्नुते ॥ ९५ ॥ गणिकां मातृवद्यस्तु सदा सन्नां प्रपश्यति ॥ देववत्सुरलोकेषु निखिलं भोगमश्नुते ॥ ९६ ॥
 सुरासुरनराणां च वंदनीयो यथा हरिः ॥ तथा ह्येवं सर्वलोके सर्वभूतैकपावनः ॥ ९७ ॥ देवदासः सदा यस्तु देवकृत्येषु लोपः ॥ स च गच्छति लो
 केशो देवलोके महीयते ॥ ९८ ॥ एतेषामेव लिङ्गानि कारयित्वा च मण्डपम् ॥ शक्त्या यं लभते नाकंकालस्य निश्चयं शृणु ॥ ९९ ॥ हाय नै
 कं तृणेनैव शरकां डेन तच्छतम् ॥ अयुतं त्वन्यकाष्ठेन लक्षं खादिरदारुणा ॥ १०० ॥ कोटिकोटिचपाषाणैः सुहृदैर्यत्नसंयुतैः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्ने
 न मण्डपं कारयेद्बुधः ॥ १ ॥ यावत्कालं वसेत्स्वर्गे नरो मण्डपकारकः ॥ तावत्कालं च हरणे नरो दुर्गतिमाप्नुयात् ॥ २ ॥ जनानां निचये रम्ये वस्तू
 नां क्रयविक्रये ॥ आश्रये चाध्वगानां च नदीनदसमागमे ॥ ३ ॥ देवानां मण्डपं कृत्वा यत्फलं लभते नरः ॥ तत्फलं समवाप्नोति द्विगुणं विप्रमंदिरे ॥ ४ ॥
 अनाथस्य च दीनस्य श्रोत्रियस्य विशेषतः ॥ कारयित्वा गृहं रम्यं नरः स्वर्गान्न हियते ॥ ५ ॥ यद्दं शृणु यात्रित्यं पुण्याख्यानमनुत्तमम् ॥ अक्ष

यंलभतेस्वर्गप्रासादादेःफलंलभेत् ॥ ६ ॥ धनिनांचेश्वराणांचतथापुण्यवतांपुनः ॥ पाठयित्वापठित्वातुनरःस्वर्गान्नहीयते ॥ ७ ॥ देवानांदासदासीनांस
 दादेवालयेषुच ॥ पठेद्यस्तुसदाविप्रोमोक्षमार्गसगच्छति ॥ ८ ॥ नृपाणामीश्वराणांचधनिनांगुणिनांपुरः ॥ पठित्वामोक्षमाप्नोतिश्रवणात्तत्फलंलभे
 त् ॥ ९ ॥ द्विजाऊचुः ॥ सामान्येकःपरःपुण्योमर्त्यलोकेद्विजोत्तम ॥ सुलभोमर्त्यपूज्यस्तुमुनीनांचतपस्विनाम् ॥ ११० ॥ चातुर्वर्ण्याश्रमाणांचपापपु
 ण्यवतानृणाम् ॥ गुणगुणवतांचैववर्णावर्णवतांतथा ॥ ११ ॥ व्यासउवाच ॥ सर्वेषामेवभूतानारुद्राक्षेणयुतोवरः ॥ दर्शनाद्यस्यलोकानांपापराशिःप्रलीय
 ते ॥ १२ ॥ स्पर्शनादिवमश्रातिधाराणाद्रौद्रतां व्रजेत् ॥ शिरस्युरसिबाहौचरुद्राक्षंधारयेत्तुयः ॥ १३ ॥ सचेज्ञानसमोलोकेमखेसर्वत्रगोचरः ॥ यत्रतिष्ठत्य
 सौविप्रस्सदेशःपुण्यवान्भवेत् ॥ १४ ॥ तं दृष्ट्वाप्यथवारुपृष्ठानरःपूयेतकल्मषात् ॥ यज्जप्यंतर्पणंदानंस्नानमर्चाप्रदक्षिणम् ॥ १५ ॥ यत्किंचित्कुरुतेपुण्यं
 निखिलंतदनंतकम् ॥ तीर्थानांचमहत्तीर्थरुद्राक्षस्यफलंद्विजाः ॥ १६ ॥ अस्यैवधारणाद्देहीपापात्पूतोऽतिपुण्यभाक् ॥ गृहीत्वाचाक्षमालांचब्रह्मग्रंथियुतांशिवा
 म् ॥ १७ ॥ यज्जप्तंचकृतंदानंस्तोत्रमंत्रंसुरार्चनम् ॥ सर्वचाक्षयतामेतिपापंचक्षयमाव्रजेत् ॥ १८ ॥ मालायालक्षणं ब्रूमः श्रूयतांद्विजसत्तमाः ॥ तस्यास्तुलक्षणं
 ज्ञात्वाशैवमार्गप्रलप्स्यथ ॥ १९ ॥ निर्योनिकीटविद्धंचभग्नर्लिगंयथाक्रमम् ॥ अन्योन्यंबीजलग्नंचमालायांपीरवर्जयेत् ॥ २० ॥ स्वयंचग्रथितायाचश्रुथान्यो
 न्यप्रसजिता ॥ शुद्धादिग्रथिताऽशुद्धादूरात्तांपरिवर्जयेत् ॥ २१ ॥ मध्यमालग्नकंबीजं जप्तव्यंचयथाक्रमम् ॥ हस्तसंभ्रमणेनैवमेवामर्शपुनःपुनः ॥ २२ ॥ संख्यातंयज्ज
 पेन्मंत्रमसंख्यातंचनिष्फलम् ॥ सर्वेषामेवदेवानांजपेन्मंत्रंस्वमालया ॥ २३ ॥ प्रयतःसकलेतीर्थैकोटिकोटिशुणंभवेत् ॥ शुद्धायामेवभूभ्यांतुमेध्यकेवृक्षमू
 लके ॥ २४ ॥ गोष्ठेचतुष्पथागारेविष्णोर्मंत्रंशिवस्यच ॥ गणपतेश्चसूरस्यर्लिगेनंतफलंलभेत् ॥ २५ ॥ शून्यागारेशवस्याग्नेश्मशानेचचतुष्पथे ॥ देवीमंत्रंज
 पेद्यस्तुसद्यस्सिध्यतिसाधकः ॥ २६ ॥ यावच्चावैदिकमंत्रंपौराणंचागमोद्भवम् ॥ सर्वरुद्राक्षमालामीप्सितेष्टार्थदायकम् ॥ २७ ॥ रुद्राक्षस्रवजंशुद्धंजलंशिरसिधार
 येत् ॥ सर्वस्मात्कल्मषात्पूतःपुण्यंभवतिचाक्षयम् ॥ २८ ॥ रुद्राक्षस्यचप्रत्येकंबीजंप्रत्येकनिर्जरं ॥ धारयेद्यस्तनौमर्त्यःसुराणांसत्तमोभवेत् ॥ २९ ॥ द्विजाऊचुः ॥
 रुद्राक्षस्तुकुतोजातःकुतोवामेध्यतांगतः ॥ ॥ किमर्थंस्थावरोभूमौकेनैवचप्रचारितः ॥ १३० ॥ व्यासउवाच ॥ पुराकृतयुगेविप्रास्त्रिपुरोनामदानवः ॥ सुरा
 णांचवधंकृत्वाअंतरिक्षपुरेहिसः ॥ ३१ ॥ प्रणाशेसर्वलोकानांस्थिरोब्रह्मवरेणच ॥ शुश्रावशंकरोभिमंदेवैरीशोनिवेदितम् ॥ ३२ ॥ ततोऽजगवमासज्य
 बाणमंतकसन्निभम् ॥ धृत्वातंचजघानाथदृष्टंदिव्येनचक्षुषा ॥ ३३ ॥ सपपातमहीपृष्ठेमहोल्केवच्युतोदिवः ॥ घटनव्याकुलाद्रुद्रात्पतिताःस्वेदविंदवः ॥ ३४ ॥ त
 त्राश्रुविंदुतोजातोमहारुद्राक्षकःक्षितौ ॥ अस्यैवचफलंजीवानजानंत्यतिगुह्यतः ॥ ३५ ॥ ततःकैलासशिखरेदेवदेवंमहेश्वरम् ॥ प्रणम्याशिरसाभू

मौस्कंदोवचनमब्रवीत् ॥ ३६ ॥ रुद्राक्षस्य फलं नाथ ज्ञातुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ जप्येथ धारणे चैव दर्शने स्पर्शनेऽपि वा ॥ ३७ ॥ ईश्वर उवाच ॥ लक्षं तु दर्शनात् पुण्यं को
टि वै स्पर्शनेन च ॥ दशकोटि फलं पुण्यं धारणा लभते नरः ॥ ३८ ॥ लक्षकोटि सहस्राणि लक्षकोटि शतानि च ॥ जप्त्वा स्य लभते पुण्यं नात्र कार्या विचारणा ॥
॥ ३९ ॥ उच्छिष्टो वा विकर्मस्थो युक्तो वा सर्वपातकैः ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यो रुद्राक्ष धारणेन वै ॥ १४० ॥ कंठे रुद्राक्षमादाय श्वापदोऽप्रियते यदि ॥ सोऽपि रुद्रत्व
माप्नोति किं पुनर्मानुषादयः ॥ ४१ ॥ ध्यान धारण हीनोऽपि रुद्राक्षं यदि धारयेत् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः स याति परमां गतिम् ॥ ४२ ॥ कार्तिकेय उवाच ॥ ए
कवक्त्रं द्वित्रिचतुःपञ्चषड्वक्त्रमेव च ॥ सप्ताष्टनववक्त्रं च दशैकादशवक्त्रकम् ॥ ४३ ॥ रुद्राक्षं द्वादशास्यं च त्रयोदशमुखं तथा ॥ चतुर्दशास्यं संयुक्तं स्वयमु
क्तं च शंकरम् ॥ ४४ ॥ तेषां च तन्मुखानां च देवताः काश्च तद्ब्रू ॥ गुणो वा कीदृशस्तेषां दोषो वा जगदीश्वर ॥ ४५ ॥ यदि मे तु ग्रहो वास्तिकथय स्वयं यथार्थतः ॥
॥ ईश्वर उवाच ॥ एकवक्त्रः शिवः साक्षाद्ब्रह्महत्यां व्यपोहति ॥ ४६ ॥ तस्मात्तु धारयेद्देहं सर्वपापक्षयाय च ॥ शिवलोकं स गच्छेच्च शिवेन सह मोदते ॥ ४७ ॥ महता पु
ण्ययोगेन हरानुग्रहकारणात् ॥ एकवक्त्रं लभेन्मर्त्यो कैलासं च षडाननम् ॥ ४८ ॥ देवदेवो द्विवक्त्रं च यस्तु धारयते नरः ॥ सर्वपापक्षयं याति यद्ब्रह्म गोवधा
दिकम् ॥ ४९ ॥ स्वर्गं चाक्षयमाप्नोति द्विवक्त्रधारणात्ततः ॥ त्रिवक्त्रमनलस्साक्षाद्यस्य देहप्रतिष्ठति ॥ ५० ॥ तस्य जन्मार्जितं पापं दहत्यग्निरिव धनम् ॥
स्त्रीहत्या ब्रह्महत्याभ्यां बहूनां चैव हत्यया ॥ ५१ ॥ यत्पापं लभते मर्त्यः सर्वं नश्यति तत्क्षणात् ॥ यत्फलं बह्विपूजायामग्निकार्ये घृताहुतौ ॥ ५२ ॥ तत्फलं
लभते धीरः स्वर्गं चानंतमश्नुते ॥ त्रिवक्त्रं धारयेद्यस्तु स च ब्रह्मसमो भुवि ॥ ५३ ॥ निश्चितं दुष्कृतं सर्वदहे जन्मनि जन्मनि ॥ न चोदरे भवेद्भोगो न चैवापटुतां व्रजे
त् ॥ ५४ ॥ पराजयं न लभते नाग्निना दह्यते गृहम् ॥ एतान्यन्यानि सर्वाणि वज्रादेश्च निवारणम् ॥ ५५ ॥ नाशु भविष्यते किंचिद्विवक्त्रस्य तु धारणात् ॥ चतुर्वक्त्रः स्वयं
ब्रह्मायस्य देहप्रतिष्ठति ॥ ५६ ॥ स भवेत्सर्वशास्त्रज्ञोऽद्विजो वेदविदां वरः ॥ सर्वधर्मार्थतत्त्वज्ञः स्मार्तः पौराणिको भवेत् ॥ ५७ ॥ यत्पापं नरहत्यायां बहु सत्त्वेषु
वेष्टमसु ॥ तत्सर्वदहते शीघ्रं चतुर्वक्त्रस्य धारणात् ॥ ५८ ॥ महेशस्तुष्यते नित्यं भूतानां धिपो भवेत् ॥ सद्योजातस्तथे शानस्तत्पुरुषोऽघोर एव च ॥ ५९ ॥
वामदेव इमे देवा वक्त्रैः पञ्चभिराश्रिताः ॥ अतः सर्वत्र भूयिष्ठाः पञ्चवक्त्रो धरातले ॥ १६० ॥ रुद्रस्यात्मज रूपोऽयं तस्मात्तं धारयेद्बुधः ॥ कल्पकोटि सहस्राणि कल्प
कोटि शतानि च ॥ ६१ ॥ तावत्कालं शिवस्याग्रे पूजनीयः सुरासुरैः ॥ सार्वभौमो भवेद्भूमौ शर्वतेजाः शिवा लये ॥ ६२ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पञ्चवक्त्रं तु धारयेत् ॥
षड्वक्त्रं कार्तिकेयं तु धारयन् दक्षिणे भुजे ॥ ६३ ॥ ब्रह्महत्यादिभिः पापैर्मुच्यते नात्र संशयः ॥ स्कंदस्य सहशः शूरः कल्पांते समुपस्थिते ॥ ६४ ॥ नात्र पराजयं
चैति गुणानामाकरो भुवि ॥ कुमारत्वमवाप्नोति यथा गौरी शनंदनः ॥ ६५ ॥ ब्राह्मणो भूषणं पूज्यश्च क्षत्रियो लभते जयम् ॥ वैश्याः शूद्रादयो वर्णाः सदैव श्रयं प्रपूरि

ताः ॥ तस्यैव वरदागौरीमातेव सुलभा भवेत् ॥ ६६ ॥ ततो भुजवलादेव विश्वतेजा भवेन्नरः ॥ वाग्मीधीरस्सभायांच नृपवेश्मनिसंसदि ॥ ६७ ॥ न च कातरता
 मेति नैव भंगो भवेद्भुवम् ॥ ६८ ॥ एतान्यन्यानि सर्वाणि षड्वक्त्रस्यैव धारणात् ॥ सप्तवक्त्रो महासेनस्त्वनंतो नाम नागराट् ॥ ६९ ॥ अस्य प्रत्येकवक्त्रे तु प्रतिनागाव्य
 वस्थिताः ॥ अनंतः कर्कटश्चैव पुंडरीकोऽथ तक्षकः ॥ ७० ॥ विषो लवणश्च कारीषः शंखचूडश्च सप्तमः ॥ एते नागामहावीर्याः सप्तवक्त्रे व्यवस्थिताः ॥ ७१ ॥
 अस्य धारणमात्रे तु विषं न क्रमते तनौ ॥ हरश्च परमप्रीतो भवेन्नागेश्वरे यथा ॥ ७२ ॥ प्रीत्या स्यात्सर्वपापानि क्षयं यांति दिने दिने ॥ ब्रह्महत्यासुरापानं स्तेया
 दिगुरुतल्पजम् ॥ ७३ ॥ यत्पापं लभते मर्त्यः सर्वं नश्यति तत्क्षणात् ॥ देवस्य सदृशं भोग्यं त्रैलोक्ये निश्चितं लभेत् ॥ ७४ ॥ अष्टवक्त्रो महासेनः साक्षाद्दे
 वो विनायकः ॥ अस्यैव धारणादेव यत्पुण्यं तच्छृणुष्व मे ॥ ७५ ॥ जन्मजन्मनमूर्खः स्यान्नातुरो न च नष्टधीः ॥ अविघ्नं सर्वकार्येषु तस्यैव सततं भवेत् ॥ ७६ ॥
 नैपुण्यं लिपिकार्येषु महाकार्येषु कौशलम् ॥ सर्वारंभादिकार्येषु क्षमं तस्य दिने दिने ॥ ७७ ॥ अर्धकूटं तुलाकूटं सर्वकूटं तथैव च ॥ शिश्रोदरकरेणैव संस्पृशे
 द्रागुरुस्त्रियम् ॥ ७८ ॥ एवमादीनि सर्वाणि हंति पापानि सर्वथा ॥ अक्षयं त्रिदिवं भुक्त्वा मुक्तो याति परांगतिम् ॥ ७९ ॥ गुणान्येतानि सर्वाणि अष्टवक्त्रस्य धार
 णात् ॥ न वास्यं भैरवं प्रोक्तं धारयेद्यस्तु बाहुतः ॥ १८० ॥ कपिलं मुक्तिदं धृत्वा मम तुल्यबलो भवेत् ॥ लक्षकोटि सहस्राणि ब्रह्महत्याः करोति यः ॥ ८१ ॥ ताः
 सर्वादहते शीघ्रं न वक्त्रस्य धारणात् ॥ सुरलोके सदा देवैः पूजितो भवन्न्यथा ॥ ८२ ॥ हरवद्वरवेश्मस्थो गणेशो नात्र संशयः ॥ पन्नगाश्च विनश्यंति दशवक्त्रस्य
 धारणात् ॥ ८३ ॥ वक्त्रे चैकादशे वत्सरुद्राश्चैकादशस्मृताः ॥ शिखायां धारयेन्नित्यं तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ८४ ॥ अश्वमेधसहस्राणि यज्ञकोटिं शतानि च ॥ गवां
 शतसहस्रस्य सम्यग्दत्तस्य यत्फलम् ॥ ८५ ॥ तत्फलं शीघ्रमाप्नोति वक्त्रेकादशधारणात् ॥ हरस्य सदृशलोके पुनर्जन्म न विद्यते ॥ ८६ ॥ रुद्राक्षं द्वादशा
 स्यं यः कंठदेशे तु धारयेत् ॥ आदित्यस्तुष्यते नित्यं द्वादशास्ये व्यवस्थितः ॥ ८७ ॥ गोमेधं नरमेधं च कृत्वा यत्फलमश्नुते ॥ यत्फलं शीघ्रमाप्नोति वक्त्रादेश्च
 निवारणम् ॥ ८८ ॥ नैव वहेर्भयं चैव न च व्याधिः प्रवर्तते ॥ अर्थलाभं सुखं भुंक्तुं ईश्वरो न दरिद्रता ॥ ८९ ॥ हस्त्यश्च नरमार्जारमूषकाञ्छकांस्तथा ॥ व्या
 लदंष्ट्रिसृगालादीन् हत्वा व्याघातयत्यपि ॥ ९० ॥ मुच्यते नात्र संदेहो वक्त्रद्वादशधारणात् ॥ वक्त्रत्रयोदशोरुद्रो रुद्राक्षः प्राप्यते यदि ॥ ९१ ॥ शंतमः स तु विज्ञे
 यः सर्वकामफलप्रदः ॥ सुधारसायनं चैव धातुवादश्च पादुका ॥ ९२ ॥ सिध्यंति तस्य वै सर्वे भाग्ययुक्तस्य षण्मुखः ॥ मातृपितृस्वसृभ्रातृगुरून्वाथ निहत्य च ॥ ९३ ॥
 मुच्यते सर्वपापेभ्यो त्रयोदशास्य धारणात् ॥ अक्षयं लभते स्वर्गं यथा देवो महेश्वरः ॥ ९४ ॥ चतुर्दशमुखं वत्सरुद्राक्षं यदि धारयेत् ॥ सततं मूर्ध्नि बाहौ वा शक्ति
 पिंडं शिवस्य च ॥ ९५ ॥ किं पुनर्बहुनोक्तेन वर्णितेन पुनः पुनः ॥ पूज्यते सततं देवैः प्राप्यते पुण्यगौरवात् ॥ ९६ ॥ कार्तिकेय उवाच ॥ भगवन् श्रोतुमिच्छा

मिवक्त्रेवक्त्रेयथाविधि ॥ न्यसनंकेनमंत्रेणधारणंवाकथंवद ॥ ९७ ॥ ईश्वरउवाच ॥ शृणुषण्मुखतत्त्वेनवक्त्रेवक्त्रेयथाविधि ॥ अमंत्रोच्चारणादेवगुणाह्येतेप्रकीर्तिताः ॥ ९८ ॥ यः पुनर्मंत्रसंयुक्तंधारयेद्भुविमानवः ॥ गुणास्तस्यमहत्त्वंचकथितुंनैवशक्यते ॥ ९९ ॥ इदानीमंत्रादिश्यंते ॐ रुद्रएकवक्त्रस्य ॥ ॐ खंद्विवक्त्रस्य ॐ बुंत्रिवक्त्रस्य ॐ द्विचतुर्वक्त्रस्य ॥ ॐ ह्नांपंचवक्त्रस्य ॥ ॐ हूंषड्वक्त्रस्य ॥ ॐ ह्रंसप्तवक्त्रस्य ॥ ॐ कंअष्टवक्त्रस्य ॥ ॐ जूंनववक्त्रस्य ॥ ॐ क्षंदशवक्त्रस्य ॥ ॐ श्रींएकादशवक्त्रस्य ॥ ॐ द्विद्वादशवक्त्रस्य ॥ ॐ क्षौत्रयोदशवक्त्रस्य ॥ ॐ त्रांचतुर्दशवक्त्रस्य ॥ एवंमंत्रायथाक्रमंन्यस्तव्याः ॥ शिरस्युरसिमालांचगृहीत्वा योत्रजेन्नरः ॥ पदेपदेश्वमेधस्यफलमाप्नोतिनान्यथा ॥ २०० ॥ सर्वेषामपिवक्त्राणांधारणेमत्समोभवेत् ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनरुद्राक्षंपुत्रधारय ॥ १ ॥ धारयित्वातुरुद्राक्षंभ्रियतेयःक्षितौनरः ॥ सयातिमत्पुंरंम्यंसर्वदेवैःप्रपूजितः ॥ २ ॥ मरुदेशेपुरावत्सवाणिज्यायकिलस्थले ॥ गच्छन्वणिक्सुतस्तातत रौप्रेताप्रपीडितः ॥ ३ ॥ नरीनर्तिततःप्रेताद्विजेनपरमैक्षिच ॥ कात्वंनृत्यसिदीनासिसंवृताजर्णिवाससा ॥ ४ ॥ अथसाचद्विजंप्राहदेवदूतान्मयाश्रुतम् ॥ अस्यचारुनरस्यैववज्रपातेनसांप्रतम् ॥ ५ ॥ निश्चितंनिधनंविप्रमद्भर्तातुभविष्यति ॥ एतस्मिन्नंतरेनाकाद्वज्रंतस्यशिरोपरि ॥ ६ ॥ अपतत्सपपा तोर्व्यारुद्राक्षस्यार्धखंडके ॥ ततोममपुरात्पुत्रविमानंचापतद्भुतम् ॥ ७ ॥ समारुह्यततःश्रीमांस्तत्रतिष्ठतिसंचिरम् ॥ ममांशकंसमासाद्यईश्वरःकौधनी भवेत् ॥ ८ ॥ एवंरुद्राक्षखंडेचमृतस्यसुगतिःसुत ॥ ज्ञानेनधारिणःपुंसःफलंवक्तुंनशक्नुमः ॥ ९ ॥ सशैवोवाभवेच्छाक्तोगाणपत्योथसौरकः ॥ योद धातिमृतोमा लामेकरुद्राक्षकंतुवा ॥ २१० ॥ यःपठेत्पाठयेद्वापिश्रावयेच्छृणुतेपिवा ॥ सर्वपापात्प्रमुक्तात्मासुखंस्वर्गलभेक्रमात् ॥ २११ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणे प्रथमेसृष्टिखंडेरुद्राक्षमाहात्म्यंनामैकोनषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ रुद्रउवाच ॥ अपरस्यापिपृच्छामिफलस्यपूततांतरोः ॥ सर्वलोकहितार्थायवदनोजग दीश्वर ॥ १ ॥ ईश्वरउवाच ॥ धात्रीफलंपरंपूतंसर्वलोकेषुविश्रुतम् ॥ यस्यरोषान्नरोनारीमुच्यतेजन्मबंधनात् ॥ २ ॥ पावनंवासुदेवस्यफलंप्रीतिकरंशुभम् ॥ अस्यभक्षणमात्रेणमुच्यतेसर्वकल्मषात् ॥ ३ ॥ भक्षणेचभवेदायुःपानेवैधर्मसंचयः ॥ अलक्ष्मीनाशनंस्नानेसर्वैश्वर्यमवाप्नुयात् ॥ ४ ॥ यस्मिन्गृहेमहासेनधात्री तिष्ठतिसर्वदा ॥ तस्मिन्गृहेनगच्छंतिप्रेतादैतेयराक्षसाः ॥ ५ ॥ नगंगानगयाचैवनकाशीनचपुष्करम् ॥ एकैवहिनृणांधात्रीसंप्राप्तेहरिवासरे ॥ ६ ॥ एकाद श्यांपक्षयुगेधात्रीस्नानंकरोतियः ॥ सर्वपापक्षयंयांतिविष्णुलोकेमहीयते ॥ ७ ॥ धात्रीफलंसदासेव्यंभक्षणेस्नानएवच ॥ नियतंपारणेविष्णोःस्नानमात्रेहरे र्दिने ॥ ८ ॥ संयतेपारणेचैवधात्र्येकरूपर्शनेनरः ॥ भुक्तातुलंचयेद्यस्तुएकादश्यांसितासिते ॥ ९ ॥ एकेनैवोपवासेनकृतेनतुषडानन ॥ सप्तजन्मकृतात्पापान्मुच्यते नात्रसंशयः ॥ १० ॥ अक्षयंलभतेस्वर्गंविष्णुसायुज्यमात्रजेत् ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनधात्रीव्रतंसमाचर ॥ ११ ॥ धात्रीद्रवेणसततयस्यकेशाःसुरंजिताः ॥ नपिबे

त्सपुनर्मातुःस्तनंकश्चित्पडानन ॥ १२ ॥ धात्रीदर्शनसंस्पर्शान्नाम्नउच्चारणेपिवा ॥ वरदःसंमुखोविष्णुःसंतुष्टोभवतिप्रियः ॥ १३ ॥ धात्रीफलंचयत्रास्तेतत्र
 तिष्ठतिकेशवः ॥ तत्रब्रह्मास्थिरापद्मातस्मात्तांतुगृहेन्यसेत् ॥ १४ ॥ अलक्ष्मीर्नश्यतेतत्रयत्रधात्रीप्रतिष्ठति ॥ संतुष्टास्सर्वदेवाश्चनत्यजंतिक्षणमुदा ॥ १५ ॥
 धात्रीफलेनैवेद्यं ददातिमहाधनम् ॥ तस्यतुष्टोभवेद्विष्णुर्नान्यैःक्रतुशतैरपि ॥ १६ ॥ स्नात्वाधात्रीद्रवेणैवपूजयेद्यस्तुमाधवम् ॥ सोभीष्टफलमा
 प्रीतियद्दामनसिवर्तते ॥ १७ ॥ तथैवलक्षणंस्मृत्वापूजयित्वाफलेनतु ॥ सुवर्णशतसाहस्रंफलमेतिनरोत्तमः ॥ १८ ॥ यागतिर्ज्ञानिनांस्कंदमुनीनां
 योगसेविनाम् ॥ गतितांसमवाप्नोतिधात्रीसेवारतो नरः ॥ १९ ॥ तीर्थसेवाभिगमनेत्रतैश्चविविधैस्तथा ॥ सागतिर्लभ्यतेपुंसांधात्रीफलमुसेवया ॥ २० ॥
 प्रीतिश्चसर्वदेवानांदेवीनांनोगणस्यच ॥ संमुखावरदास्नानेधात्रीफलनिषेवणे ॥ २१ ॥ ग्रहादुष्टाश्चयेकेचिदुग्राश्चदैत्यराक्षसाः ॥ सर्वेनदुष्टतांयांतिधा
 त्रीफलमुसेवनात् ॥ २२ ॥ सर्वयज्ञेषुकार्येषुशस्तंचामलकीफलम् ॥ सर्वदेवस्यपूजायांवर्जयित्वाविसुत ॥ २३ ॥ तस्माद्रविदिनेतातसप्तम्यांच
 विशेषतः ॥ धात्रीफलानिसततंदूरतःपरिवर्जयेत् ॥ २४ ॥ यस्तुस्नातितथाश्नातिधात्रींचरविवासरे ॥ आयुर्वित्तंकलत्रंचसर्वतस्यविनश्यति ॥ २५ ॥
 सक्रान्तौचभृगोर्वारिषष्ठ्यांचप्रतिदिदिध्रुवम् ॥ नवम्यंचाप्यमायांचधात्रींदूरात्परित्यजेत् ॥ २६ ॥ नासिकाकर्णतुंडेषुमृतस्यचिकुरेषुवा ॥ तिष्ठेद्धात्रीफलं
 यस्यसयातिविष्णुमंदिरम् ॥ २७ ॥ धात्रीसंपर्कमात्रेणमृतोयात्यच्युतालयम् ॥ सर्वपापक्षयस्तस्यस्वर्गयातिरथेनतु ॥ २८ ॥ धात्रीद्रवंनरोलिह्वायस्तु
 स्नानंसमाचरेत् ॥ पदेपदेश्वमेधस्यफलंप्राप्नोतिधार्मिकः ॥ २९ ॥ अस्यदर्शनमात्रेणयेवैपापिष्ठजंतवः ॥ सर्वेतेप्रपलायंतेग्रहादुष्टाश्चदारुणाः ॥ ३० ॥
 पुरैकःपुल्कसःस्कंदमृगयार्थवनंगतः ॥ मृगपक्षिगणान्हत्वातृषयापरिपीडितः ॥ ३१ ॥ क्षुधयामलकीवृक्षंपुरःपीनफलान्वितम् ॥ दृष्ट्वासंरुह्यसह
 साचखादफलमुत्तमम् ॥ ३२ ॥ ततोदैवात्सवृक्षाग्राग्निपपातमहीतले ॥ वेदनागाढसंविद्धःपंचत्वमगमत्तदा ॥ ३३ ॥ ततःप्रेतगणाः सर्वैरक्षोभूतगणास्तथा ॥
 तनुंवोढुंमुदासर्वेयैवैशमनसेवकाः ॥ ३४ ॥ नशकुवांतिचांडालंमृतंद्रष्टुंमहाबलाः ॥ अन्योन्यंविग्रहस्तेषांममायमितिभाषताम् ॥ ३५ ॥ ग्रहीतुंचापिने
 तुंचनशक्तास्तेपरस्परम् ॥ ततस्तेतुसमालोक्यगतामुनिगणान्प्राति ॥ ३६ ॥ प्रेताऊचुः ॥ किमर्थमुनयोधीराश्चांडालंपापकारिणम् ॥ प्रेक्षितुंनवयंश
 क्तानचापियमसेवकाः ॥ ३७ ॥ म्रियंतेपातितायेचस्थिरैर्युद्धपराङ्मुखाः ॥ साहसैःपातिताभीतावज्राग्निकाष्ठपीडिताः ॥ ३८ ॥ सिंहव्यग्रहतामर्त्या
 व्याघ्रैर्वाजलजंतुभिः ॥ जलस्थलस्थिताःप्रेताःवृक्षपर्वतपातिताः ॥ ३९ ॥ पशुपक्षिहतायेचकारागारेगरेमृताः ॥ आत्मघातमृतायेचश्राद्धादिक
 र्मवर्जिताः ॥ ४० ॥ गूढकर्ममृताधूर्तागुरुविप्रनृपद्विषः ॥ पाषंडाःकौलिकाःक्रूरागरदाःकूटसाक्षिणः ॥ ४१ ॥ आशौचान्नस्यभोक्तारःप्रेतभोग्यान

संशयः ॥ ममायमिति भाषंतोनेतुंतंचनशक्नुमः ॥ ४२ ॥ आदित्यइवदुष्प्रेक्षः किंवाकस्यप्रभावतः ॥ मुनयऊचुः ॥ अनेनभक्षितंप्रेताः पक्वंचामलकी
 फलम् ॥ ४३ ॥ तत्संगंयातितस्यैवफलानिप्रचुराणिच ॥ तेनैवकारणेनायंदुष्प्रेक्ष्योभवतांध्रुवम् ॥ ४४ ॥ वृक्षाग्रपतितस्याथप्राणःस्नेहान्नचत्य
 जेत ॥ नायंचारेणसूर्यस्यनचान्येपापकारिणः ॥ ४५ ॥ धात्रीभक्षणमात्रेणपापात्पूतोव्रजेदिवम् ॥ प्रेताऊचुः ॥ पृच्छामोवोह्यविज्ञानान्नवयंनिदकाःक
 चित् ॥ ४६ ॥ विष्णुलोकाद्विमानंतुयावन्नैवात्रगच्छति ॥ उच्यतांमुनिशार्दूलवोद्भुतंमनसिस्थितम् ॥ ४७ ॥ यावद्विजानवोपंतिवेदमंत्रादिकल्पितम् ॥
 वोष्यंतेयत्रवेदाश्चमंत्राणिविविधानिच ॥ ४८ ॥ पुराणस्मृतयोयत्रक्षणेस्थातुंनशक्नुमः ॥ यज्ञहोमजपस्थानदेवतार्चनकर्मणाम् ॥ ४९ ॥ पुरतोवैन
 तिष्ठामस्तस्माद्वृत्तंसमुच्यताम् ॥ किंवैकृत्वाप्रेतयोर्निलभंतेहिनराद्विजाः ॥ ५० ॥ श्रोतुमिच्छामहेसम्यक्कथंवेविकृतंवपुः ॥ द्विजाऊचुः ॥ शीतवातात
 पक्लेशैःक्षुत्पिपासाविशेषकैः ॥ ५१ ॥ अन्यैरपिचदुःखैर्येपीडिताःकूटसाक्षिणः ॥ वधबंधप्रमीताश्चप्रेतास्तेनिरयंगताः ॥ ५२ ॥ छिद्रान्वे
 षपरायेचद्विजानांकर्मधातिनः ॥ तथैवचगुरूणांचतेप्रेताश्चापुनर्भवाः ॥ ५३ ॥ दीयमानेद्विजाग्येतुदातारंप्रतिविध्यति ॥ चिरंप्रेतत्वमा
 श्रित्यनरकान्ननिवर्तते ॥ ५४ ॥ परस्यवाऽत्मनोवागांचैवकृत्वापीडनवाहने ॥ नपालयंतियेमूढास्तेप्रेताःकर्मजाभुवि ॥ ५५ ॥ हीनप्रतिज्ञकाःस
 त्यास्तथाभग्नत्रतानराः ॥ नलिनीदलभुक्ताश्चतेप्रेताःकर्मजाभुवि ॥ ५६ ॥ विक्रीणन्तिसुतांशुद्धांस्त्रियंसाध्वीमकंटकाम् ॥ पितृव्यमातुलादेश्चतेप्रे
 ताःकर्मजाभुवि ॥ ५७ ॥ एतेचान्येचबहवःप्रेताजाताःस्वकर्मभिः ॥ प्रेताऊचुः ॥ नभवंतिकथंप्रेताःकर्मणाकेनवाद्विजाः ॥ ५८ ॥ हितायवदन
 स्तूर्णसर्वलोकहितंपरम् ॥ द्विजाऊचुः ॥ येनचैवकृतंस्नानंजलेतीर्थस्यधीमता ॥ ५९ ॥ नमस्कृतंपरंलिङ्गंप्रेतोजायतेनरः ॥ एकादश्यामुपोष्यै
 वद्वादश्यांचविशेषतः ॥ ६० ॥ पूजयित्वाहर्निमर्त्याःप्रेतत्वंनव्रजंतिवै ॥ वेदाक्षरप्रसूक्तैश्चस्तोत्रमंत्रादिभिस्तथा ॥ ६१ ॥ देवानांपूजनेरक्तानवैप्रेताभवं
 तिते ॥ श्रुत्वापौराणिकंवाक्यंदिव्यंचधर्मसंहितम् ॥ ६२ ॥ पाठयित्वापटित्वाचपिशाचत्वंनगच्छति ॥ व्रतैश्चविविधैःपूताःपद्माक्षधारणैस्तथा ॥ ६३ ॥
 जप्त्वापद्माक्षमालायांप्रेतत्वंनैवगच्छति ॥ धात्रीफलद्रवैःस्नात्वानित्यंतद्भक्षणेरताः ॥ ६४ ॥ तेनविष्णुंसुसंपूज्यनगच्छंतिपिशाचताम् ॥ प्रेताऊचुः ॥
 सतांसंदर्शनात्पुण्यमितिपौराणिकाविदुः ॥ ६५ ॥ तस्माद्दोदर्शनंजातंहितंनःकर्तुमर्हथ ॥ प्रेतभावाद्यथामुक्तिःसर्वेषांनोभविष्यति ॥ ६६ ॥ व्रतोपदेशकंधी
 रायुष्माकंशरणगताः ॥ ततोदयालवःसर्वेतानूचुर्द्विजसत्तमाः ॥ ६७ ॥ धात्रीणांभक्षणंशीघ्रंकुर्वतांसुक्तिहेतवे ॥ प्रेताऊचुः ॥ धात्रीणांदर्शने
 विप्रावयंस्थातुंनशक्नुमः ॥ ६८ ॥ कथंतेषांफलानांचशक्तावैभक्षणेधुना ॥ द्विजाऊचुः ॥ अस्माकंवचनेनात्रधात्रीणांभक्षणंशिवम् ॥ ६९ ॥ फलि

प्यतिपरं लोकं तस्माद्गंतुं समर्हथ ॥ अथ तेभ्यो वरं लब्ध्वा धात्रीवृक्षं पिशाचकैः ॥ ७० ॥ समारुह्य फलं प्राप्य भक्षितं लीलया तदा ॥ ततो देवा लया
 चूर्णरथं पीनसुशोभनम् ॥ ७१ ॥ आगतं तं समारुह्य सचांडालपिशाचकाः ॥ गतास्ते त्रिदिवं पुत्रव्रतैर्यज्ञैः सुदुर्लभम् ॥ ७२ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ धात्रीभ
 क्षणमात्रेण पुण्यं लब्ध्वा दिवंगताः ॥ तद्भक्षिणः कथं स्वर्गं न गच्छन्ति नरादयः ॥ ७३ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ पूर्व ते ज्ञानलोपाच्च न जानंति हि ताहितम् ॥ उ
 च्छिष्टं श्वभिरुत्सृष्टं श्लेष्ममूत्रं शकृत्तुवा ॥ ७४ ॥ मत्वा च मोहिताः श्रेष्ठं प्रेतादंति सदैव हि ॥ शकृच्छौचजलं वातं बलिसूकरकुक्कुटैः ॥ ७५ ॥ मृतके सु
 तके जप्यं न त्यक्तं येन केनचित् ॥ तस्यान्नं च जलं प्रेताः खादंति तु सदैव हि ॥ ७६ ॥ दुर्दाता गृहिणी यस्य शुचिसंयमवर्जिता ॥ गुरुनिःसारिता दुष्टा संति प्रेता
 श्वतत्र वै ॥ ७७ ॥ अपुङ्गवाः कुलैर्जात्या बलोत्साहविवर्जिताः ॥ बधिराश्च कृशादीनाः पिशाचाः कर्मजा तयः ॥ ७८ ॥ क्षणं च मंगलं नास्ति दुःखैर्देहयुताभृशम्
 तेनैव विकृताकाराः सर्वभोगविवर्जिताः ॥ ७९ ॥ नम्रकारोगसंतप्ता मृता रूक्षामलीमसाः ॥ एते चान्ये च दुःखार्ताः सदैव प्रेतजा तयः ॥ ८० ॥ तेन कर्मविपा
 केन जायंते काममीदृशाः ॥ पितृमातृगुरूणां च देवनिंदापराश्रये ॥ ८१ ॥ पाषंडाः कौलिकाः पापास्ते प्रेताः कर्मजा भुवि ॥ गलपाशैर्जलैः शस्त्रैर्गर्जैरात्म
 घातकाः ॥ ८२ ॥ इह लोके च ते प्रेताश्चांडालादिषु संभवाः ॥ अंत्यजाः पतिताश्चैव पापरोगमृताश्च ये ॥ ८३ ॥ अंत्यजैर्घातिता युद्धे ते प्रेतानि श्विता
 भुवि ॥ महापातकसंयुक्ता विवाहे च बहिष्कृताः ॥ ८४ ॥ शौर्यात्साहसिका ये च ते प्रेताः कर्मजा भुवि ॥ राजद्रोहकरा ये च पितृणां द्रोहचितकाः ॥ ८५ ॥
 ध्यानाध्ययनहीनाश्च व्रतैर्देवार्चनादिभिः ॥ अमंत्राः स्नानहीनाश्च गुरुस्त्रीगमने रताः ॥ ८६ ॥ तथैव चांत्यजस्त्रीषु दुर्गता सुचसंगताः ॥ मृताः क्रूरोपवासे
 न म्लेच्छदेशस्थिता मृताः ॥ ८७ ॥ म्लेच्छभाषायुता शुद्धास्तथा म्लेच्छोपजीविनः ॥ अनुवर्तित्ये म्लेच्छान् स्त्रीधनैरुपजीवकाः ॥ ८८ ॥ स्त्रियोयैश्च न रक्ष्यं
 ते ते प्रेतानात्र संशयः ॥ क्षुधासंतप्तदेहं तु श्रांतं विप्रं गृहागतम् ॥ ८९ ॥ गुणपुण्यातिथित्यक्त्वा पिशाचत्वं व्रजंति ते ॥ विक्रीणंति च वैगाश्च म्लेच्छेषु च गवा
 शिषु ॥ ९० ॥ प्रेतलोके सुखं स्थित्वा ते च यांत्यपुनर्भवम् ॥ अशौचाभ्यंतरे ये च जाताश्च पशवो मृताः ॥ ९१ ॥ चिरं प्रेताः पिशाचाश्च मृता जाताः पुनः
 पुनः ॥ जातकर्ममुखैश्चैव संस्कारैर्यैव विवर्जिताः ॥ ९२ ॥ एकैकस्मिंश्च संस्कारे प्रेतत्वं परिहीयते ॥ स्नानसंध्यासुरार्चाभिर्वैदयज्ञव्रताक्षरैः ॥ ९३ ॥
 आजन्मवर्जिताः पापास्ते प्रेताश्चापुनर्भवाः ॥ भोजनोच्छिष्टपात्राण्यनिदेहमलानि च ॥ ९४ ॥ निपातयंत्ये तीर्थे ते प्रेतानात्र संशयः ॥ दानमानार्चनैर्नैवै
 विप्राभुवितर्पिताः ॥ ९५ ॥ पितरोगुरवश्चैव प्रेतास्ते कर्मजाभृशम् ॥ पतित्यक्त्वा च यानायाँवसंति चेतरैर्जनैः ॥ ९६ ॥ प्रेतलोके चिरं स्थित्वा जायंते चांत्ययो
 निषु ॥ पतिं च वंचयित्वा याविषयेन्द्रियमोहिताः ॥ ९७ ॥ मिष्टं चादंतियाः पापास्तास्तु प्रेताश्चिरं भुवि ॥ विण्मूत्रभक्षका ये च ब्रह्मस्वभक्षणे रताः ॥ ९८ ॥ अभक्ष्यभक्ष

काश्चान्येतेप्रेताश्चापुनर्भवाः ॥ बलाद्येपरवस्तूनिगृह्णन्तिनददत्यपि ॥ ९९ ॥ अतिथीनवमन्यंतेप्रेतानिरयमास्थिताः ॥ तस्मादामलकींभुक्त्वा
स्नात्वातस्यद्रवेणच ॥ १०० ॥ सर्वपापाद्विनिर्मुक्तोविष्णुलोकेमहीयते ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनसेवयामलकींशिवाम् ॥ १ ॥ यइदंशृणुयान्नित्यं
पुण्याख्यानमिदंशुभम् ॥ सर्वपापप्रपूतात्माविष्णुलोकेमहीयते ॥ २ ॥ श्रावयेत्सततंलोकेवैष्णवेषुविशेषतः ॥ सयातिविष्णुसायुज्यमितिपौ
राणिकाविदुः ॥ ३ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ महीरुहफलंज्ञातंप्रपूतंद्विविधंप्रभो ॥ इदानींश्रोतुमिच्छामिपत्रंपुष्पंसुमोक्षदम् ॥ ४ ॥ ईश्वर
उवाच ॥ ॥ सर्वेभ्यःपत्रपुष्पेभ्यःसत्तमातुलसीशिवा ॥ सर्वकामप्रदाशुद्धावैष्णवीविष्णुसुप्रिया ॥ ५ ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदामुख्यासर्वलोकपराशुभा ॥
यामाश्रित्यगताःस्वर्गमक्षयंसुनिसत्तमाः ॥ ६ ॥ हितार्थसर्वलोकानांविष्णुनारोपितापुरा ॥ तुलसीपत्रपुष्पंचसर्वधर्मप्रतिष्ठितम् ॥ ७ ॥ यथा
विष्णोःप्रियालक्ष्मीर्यथाहंप्रियएवच ॥ तथेयंतुलसीदेवीचतुर्थोनोपपद्यते ॥ ८ ॥ तुलसीपत्रमेकंतुशतहेमफलप्रदम् ॥ नान्यैःपुष्पैस्तथापत्रैर्नान्यै
र्गंधानुलेपनैः ॥ ९ ॥ तुष्यतेदैत्यहाविष्णुस्तुलस्याश्चदलैर्विना ॥ अनेनपूजितोयेनहरिर्नित्यंपराशया ॥ १० ॥ तेनदत्तंहृतंज्ञातंकृतंयज्ञव्रतादिकम् ॥
जन्मजन्मनिभासित्वंसुखंभाग्यंयशःश्रियं ॥ ११ ॥ कुलंशीलंकलत्रंचपुत्रंदुहितरंतथा ॥ धनंराज्यमरोगत्वंज्ञानंविज्ञानमेवच ॥ १२ ॥ वेदवेदांगशास्त्रंचपुराणाग
मसंहिताः ॥ सर्वकरगतंमन्येतुलस्याभ्यर्चनेहरेः ॥ १३ ॥ यथागंगापवित्रांगीसुरलोकेविमोक्षदा ॥ यथाभागीरथीपुण्यातथैवंतुलसीशिवा ॥ १४ ॥ किंचगं
गाजलेनैवकिंचपुष्करसेवया ॥ तुलसीदलमिश्रेणजलेनैवप्रमोद्यते ॥ १५ ॥ माधवःसंमुखोयस्यजन्मजन्मसुधीमतः ॥ तस्यश्रद्धाभवेच्छुत्वातुलस्याहरिम
र्चितुम् ॥ १६ ॥ योमंजरीदलैरेवतुलस्याविष्णुमर्चयेत् ॥ तस्यपुण्यफलंस्कन्दकथितुंनैवशक्यते ॥ १७ ॥ तत्रकेशवसान्निध्यंत्रास्तितुलसीवनम् ॥ तत्रब्र
ह्माचकमलासर्वदेवगणैःसह ॥ १८ ॥ तस्मात्तांसंनिकृष्टेतुसदादेवींप्रपूजयेत् ॥ स्तोत्रमंत्रादिकंयद्वासर्वमानंत्यमश्नुते ॥ १९ ॥ येचप्रेताश्चकूश्मांडाः
पिशाचाब्रह्मराक्षसाः ॥ भूतदैत्यादयस्तत्रपलायंतेसदैवहि ॥ २० ॥ अलक्ष्मीर्नाशिनीघूर्णायाडाकिन्यादिमातरः ॥ सर्वाःसंकोचितायांतिदृष्ट्वातुलसीद
लं ॥ २१ ॥ ब्रह्महत्यादयःपापव्याधयःपापसंभवाः ॥ कुमंत्रिणाकृतायेचसर्वेनश्यंतितत्रैव ॥ २२ ॥ भूतलेवापितंयेनहर्यर्थंतुलसीवनम् ॥ कृतं
ऋतुशतंतेनविधिवत्प्रियदक्षिणम् ॥ २३ ॥ हरिलिंगेषुचान्येषुसालग्रामशिलासुच ॥ तुलसीग्रहणंकृत्वाविष्णोःसायुज्यमाव्रजेत् ॥ २४ ॥ नंदं
तिपुरुषास्तस्यमाधवार्थेक्षितौतुयः ॥ तुलसीरोपयेद्धीरःसयातिमाधवालयम् ॥ २५ ॥ पूजयित्वाहरिंदेवंनिर्माल्यंतुलसीदलम् ॥ धारयेद्यःस्व
शीर्षेतुपापात्पूतोदिवं व्रजेत् ॥ २६ ॥ पूजनेकीर्तनेध्यानेरोपणेधारणेकलौ ॥ तुलसीदहतेपापंस्वर्गमोक्षंददातिच ॥ २७ ॥ उपदेशंदिशेदस्याःस्वयमा

चरते पुनः ॥ २८ ॥ सयाति परमं स्थानं माधवस्य निकेतनम् ॥ हरेः प्रियकरं यच्च तन्मे प्रियतरं भवेत् ॥ २९ ॥ सर्वेषामपि देवानां देवीनां च समंततः ॥
 श्राद्धेषु यज्ञकार्येषु पर्णमेकं षडानन ॥ १३० ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन तुलसीसेवनं कुरु ॥ तुलसीसेविता येन तेन सर्वं तु सेवितम् ॥ ३१ ॥ गुरुं विप्रं देवतीर्थं तस्मात्सेवयष
 ण्मुख ॥ शिखायां तुलसीं कृत्वा यस्तु प्राणान्परिजेत् ॥ ३२ ॥ दुष्कृतौ चाद्विनिर्मुक्तः स्वर्गमेति निरामयम् ॥ राजसूयादिभिर्यज्ञैर्ब्रतैश्च विविधैर्यमैः ॥ ३३ ॥
 यागतिः प्राप्य ते धीरैः तुलसीसेविनां भवेत् ॥ तुलसीदलेन चैकेन पूजयित्वा हरिं नरः ॥ ३४ ॥ वैष्णवत्वमवाप्नोति किमन्यैः शास्त्रविस्तरैः ॥ नपि वेत्सपयो मातुस्तु
 लस्याः कोटि संख्यकैः ॥ ३५ ॥ अर्चितः केशवो येन शाखामृदुलपल्लवैः ॥ भावयेत्पुरुषान्मर्त्यैः शतशोथसहस्रशः ॥ ३६ ॥ पूजयित्वा हरिं नित्यं कोमलैस्तुलसी
 दलैः ॥ प्रधानतोगुणास्तातुलस्यागदितामया ॥ ३७ ॥ निखिलं पुरुकालेन गुणं वक्तुं न शक्नुमः ॥ यस्त्विदं शृणुयान्नित्यमाख्यानं पुण्यसंचयम् ॥ ३८ ॥
 पूर्वजन्मकृतात्पापान्मुच्यते जन्मबंधनात् ॥ सकृत्पठनमात्रेण वह्निष्टोमफलं लभेत् ॥ ३९ ॥ न तस्य व्याधयः पुत्रमूर्खत्वं न कदाचन ॥ सर्वदा जयमाप्नोति न गच्छे
 त्सपराजयं ॥ १४० ॥ लेखस्तिष्ठेद्ब्रूहेयस्य तस्य लक्ष्मीः प्रवर्तते ॥ न चाधयो न च प्रेतान् शोकानावमानना ॥ ४१ ॥ न तिष्ठंति क्षणं तत्र यत्रेयं वर्तते लिपिः ॥ ४२ ॥
 इति श्रीपाद्मपुराणे प्रथमे मृष्टिखंडे तुलसीमाहात्म्यं नाम षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ द्विजा ऊचुः ॥ तुलसीपुष्पमाहात्म्यं श्रुतं त्वत्तोहरेः शुभम् ॥ तस्यास्तो
 त्रं कृतं पुण्यं श्रोतुमिच्छामहे वयम् ॥ १ ॥ व्यास उवाच ॥ पुरास्कंदपुराणे च यन्मया कीर्तितां द्विजाः ॥ कथयामि पुराणं च पुरतो मोक्षहेतवे ॥ २ ॥ शतानंदमुनेः
 शिष्याः सर्वे ते संशितव्रताः ॥ प्रणिपत्य गुरुं विप्राः पप्रच्छुः पुण्यतोहितम् ॥ ३ ॥ पूर्वब्रह्ममुखान्नाथयच्छुतं तुलसीस्तवम् ॥ तद्वयं श्रोतुमिच्छामस्त्वत्तो ब्रह्मविदां व
 र ॥ ४ ॥ शतानंद उवाच ॥ नामोच्चारैकृते तस्याः प्रीणात्यसुरदर्पहा ॥ पापानि विलयं यांति पुण्यं भवति चाक्षयम् ॥ ५ ॥ सा कथं तुलसीलोकैः पूज्यते वंद्यते न
 हि ॥ दर्शनादेव यस्यास्तु दानं कोटिगवां भवेत् ॥ ६ ॥ धन्यास्ते मानवा लोके यद्ब्रूहे विद्यते कलौ ॥ सालग्रामशिलार्थं तु तुलसीप्रत्यहं क्षितौ ॥ ७ ॥ तुलसीये
 विचिन्वंति धन्यास्ते करपल्लवाः ॥ केशवार्थं कलौ ये चरोपयंती ह भूतले ॥ ८ ॥ किं करिष्यति संरुष्टो यमोपि सह किं करैः ॥ तुलसीदलेन देवेशः पूजितो येन दुः
 खहा ॥ ९ ॥ तीर्थयात्रादिगमनैः फलैः सिध्यति किन्नरः ॥ स्नाने दाने तथा ध्याने प्राशने केशवार्चने ॥ १० ॥ तुलसीदहते पापं कीर्तने रोपणे कलौ ॥ तुलस्यमृ
 तजन्मासि सदा त्वं केशव प्रिये ॥ ११ ॥ केशवार्थं चिनोमि त्वां वरदा भवशोभने ॥ त्वदंगं संभवैर्नित्यं पूजयामि यथा हरिम् ॥ १२ ॥ तथा कुरुपवित्रांगिकलौ म
 लविनाशिनि ॥ मंत्रेणानेन यः कुर्याद्विचित्य तुलसीदलम् ॥ १३ ॥ पूजनं वा सुदेवस्य लक्षकोटिगुणं भवेत् ॥ प्रभावं तव देवेशि गायंति सुरसत्तमाः ॥ १४ ॥ सु
 नयः सिद्धगंधर्वाः पाताले नागरा इव स्वयम् ॥ न ते प्रभावं जानंति देवताः केशवाहते ॥ १५ ॥ गुणानां परिमाणं तु कल्पकोटिशतैरपि ॥ कृष्णानंदात्समुद्भूताक्षी

रोदमथनोद्यमे ॥१६॥ उत्तमांगेपुरायेनतुलसीविष्णुनाधृता ॥ प्राप्यैतानित्वयादेविविष्णोरंगानिसर्वशः ॥१७॥ पवित्रतात्वयाप्राप्तातुलसीत्वांनमाम्यहम् ॥
 त्वदंगसंभवैःपुत्रैःपूजयामियथाहरिम् ॥१८॥ तथाकुरुष्वमेऽविघ्नंयतोयामिपरांगतिम् ॥ रोपितागोमतीतीरेस्वयंकृष्णेनपालिता ॥ १९ ॥ जगद्धितायतु
 लसीगोपीनांहितहेतवे ॥ बृन्दावनेविचरतासेविताविष्णुनास्वयम् ॥ २० ॥ गोकुलस्यविवृद्धचर्थकंसस्यनिधनायच ॥ वसिष्ठवचनात्पूर्वरामेणसरयूत
 टे ॥ २१ ॥ राक्षसानांवधार्थायरोपितात्वंजगत्प्रिये ॥ रोपितातपसोवृद्धचैतुलसीत्वांनमाम्यहम् ॥ २२ ॥ वियोगेवासुदेवस्यध्यात्वात्वांजनकात्मजा ॥ अ
 शोकवनमध्येतुप्रियेणसहसंगता ॥ २३ ॥ शङ्करार्थपुरादेविपार्वत्यात्वंहिमालये ॥ रोपितातपसोवृद्धचैतुलसीत्वांनमाम्यहम् ॥ २४ ॥ सर्वाभिर्देवपत्नीभिःकिन्नरै
 श्चापिनंदने ॥ दुःस्वप्ननाशनार्थायसेवितात्वंनमोस्तुते ॥ २५ ॥ धर्मारण्येगयायांचसेवितापितृभिःस्वयम् ॥ सेवितातुलसिपुण्याआत्मनोहितमिच्छता ॥ २६ ॥
 रोपितारामचंद्रेणसेवितालक्षणेनच ॥ पालितासीतयाभक्त्यातुलसीदंडकेवने ॥ २७ ॥ त्रैलोक्यव्यापिनीगंगायथाशास्त्रेषुगीयते ॥ तथैवतुलसीदेवीदृश्यते
 सचराचरे ॥ २८ ॥ ऋश्यमूकेचवसताकपिराजेनसेविता ॥ तुलसीवालिनाशायतारासंगमहेतवे ॥ २९ ॥ प्रणम्यतुलसीदेवींसागरोत्क्रमणंकृतम् ॥ कृतकार्यःप्र
 हृष्टश्चहनुमान्पुनरागतः ॥ ३० ॥ तुलसीग्रहणंकृत्वाविमुक्तोयातिपातकैः ॥ अथवासुनिशार्दूलाब्रह्महत्यांव्यपोहति ॥ ३१ ॥ तुलसीपत्रगलितंयस्तोयंशि
 रसावेहेत् ॥ गंगास्नानमवाप्नोतिदशधेनुफलप्रदम् ॥ ३२ ॥ प्रसीददेविदेवेशिप्रसीदहरिवल्लभे ॥ क्षीरोदमथनोद्धूतेतुलसित्वांनमाम्यहम् ॥ ३३ ॥ द्वाद
 श्यांजागेररात्रौयःपठेत्तुलसीस्तवम् ॥ द्वात्रिंशदपराधांश्चक्षमतेतस्यकेशवः ॥ ३४ ॥ यत्पापंयौवनेबाल्येकौमारेवार्द्धकेकृतम् ॥ तत्सर्वविलयंयातितुलसी
 स्तवपाठतः ॥ ३५ ॥ प्रीतिमायातिदेवेशस्तुष्टोलक्ष्मींप्रयच्छति ॥ कुरुतेऽशत्रुनाशंचसुखंविद्यांप्रयच्छति ॥ ३६ ॥ तुलसीनाममात्रेणदेवायच्छंति
 वांछितम् ॥ गह्वाणमपिदेवेशोमुक्तियच्छतिदेहिनाम् ॥ ३७ ॥ तुलसीस्तवसंतुष्टासुखंवृद्धिंददातिच ॥ उद्धतंहेलयाविद्धिपापंयमपथेस्थितम् ॥ ३८ ॥
 यस्मिन्गृहेचलिखितोविद्यतेतुलसीस्तवः ॥ नाशुभंविद्यतेतस्यशुभमाप्नोतिनिश्चितम् ॥ ३९ ॥ सर्वचमंगलंतस्यनास्तिकिंचिदमंगलम् ॥ सु
 भिक्षंसर्वदातस्यधनंधान्यंचपुष्कलम् ॥ ४० ॥ निश्चलकेशवेभक्तिर्नवियोगश्चैष्णवैः ॥ जीवतिव्याधिनिर्मुक्तोनाधर्मेजायतेमतिः ॥ ४१ ॥ द्वादश्यांजागे
 रात्रौयःपठेत्तुलसीस्तवम् ॥ तीर्थकोटिसहस्रैस्तुयत्फलंलक्षकोटिभिः ॥ ४२ ॥ तत्फलंसमवाप्नोतिपठित्वातुलसीस्तवम् ॥ ४३ ॥ इति श्रीपाद्मपुरा
 नेप्रथमेऽष्टादशोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ द्विजाञ्जुः ॥ मज्जनादखिलंपापंक्षयंयातिसुनिश्चितम् ॥ महापातकमन्यच्च
 तदादेशंवदस्वनः ॥ १ ॥ पापात्पूतोऽक्षयंनाकमश्नुतेदिविशक्रवत् ॥ सुरयोनेर्नहानिःस्यादुपदेशंवदस्वनः ॥ २ ॥ अत्रभोग्यंपरंसर्वमृतेस्वर्गैःसुरोत्तमः ॥

कलिपापहतानांचस्वर्गसोपानमुच्यते ॥ ३ ॥ व्यासउवाच ॥ गतिंचितयतांविप्रास्तूर्णसामान्यजन्मनाम् ॥ स्त्रीपुंसामीक्षणाद्यस्माद्गंगापापंव्यपोहति ॥
 ॥ ४ ॥ गंगेतिस्मरणादेवक्षयंयातिचपातकम् ॥ कीर्तनादतिपापानिदर्शनाद्भूरुकल्मषम् ॥ ५ ॥ स्नानात्पानाच्चजाह्नव्यांपितृणांतर्पणात्तथा ॥ महा
 पातकबृंदानिक्षयंयांतिदिनेदिने ॥ ६ ॥ अग्निनादह्यतेतूलंतृणंशुष्कंक्षणाद्यथा ॥ तथागंगाजलस्पर्शात्पुंसांपापंदहेक्षणात् ॥ ७ ॥ संप्राप्नोत्यक्षयंस्व
 र्गंगान्नानेनकेशवम् ॥ यशोराज्यंलभेत्पुण्यंस्वर्गमंतेपरांगतिम् ॥ ८ ॥ पितृनुद्दिश्यगंगायांस्तुपिंडंप्रयच्छति ॥ विधिनावक्यपूर्वेणतस्य
 पुण्यफलंशृणु ॥ ९ ॥ अत्रैकेनतुसाहस्रंवर्षपूज्यःसुरालये ॥ तिलेनद्विगुणंविद्धितथामेध्यफलेनच ॥ १० ॥ गव्येनविधिनाविप्राःस्वर्गस्यांतोनविद्यते ॥
 एवंपिंडप्रदानेननित्यंक्रतुशतंभवेत् ॥ ११ ॥ पितरोनिरयस्थायेधन्यास्तेमर्त्यवासिनः ॥ धनपुत्रयुतारोग्यंमुखसंमानपूजिताः ॥ १२ ॥ रसातलगताये
 चयेचकीटामहीतले ॥ स्थावरेपक्षिसंघादौतेमर्त्याधनिनोनृपाः ॥ १३ ॥ तत्तत्पुत्रैश्चपौत्रैश्चगोत्रैर्दोहित्रकैस्तथा ॥ जामातृभागिनेयैश्चसुहृन्मित्रैःप्रियाप्रि
 यैः ॥ १४ ॥ प्रदीयतेजलंपिंडंयथोपकरणान्वितम् ॥ गंगातोयेषुतीरेषुतेषांस्वर्गोऽक्षयोभवेत् ॥ १५ ॥ पिंडादूर्ध्वस्थितायेचपितरोमातृगोत्रजाः ॥ भवंति
 सुखिनःसर्वेमर्त्याश्शतसहस्रशः ॥ १६ ॥ स्वर्गेतस्यस्थिताःसत्त्वाअधःस्थामध्यवासिनः ॥ नित्यंवांच्छंतिसद्गंगांछंतुसुरानिम्नगाम् ॥ १७ ॥ एकोगच्छ
 तिगंगांयःपूयंतेतस्यपूरुषाः ॥ एतदेवमहापुण्यंतरतेतारयत्यपि ॥ १८ ॥ गंगाकृत्स्नगुणंवक्तुंनशक्तश्चतुराननः ॥ अतःकिंचिद्दाम्यत्रभागीरथ्याद्विजा
 गुणम् ॥ १९ ॥ मुनयःसिद्धगंधर्वायेचान्येसुरसत्तमाः ॥ गंगातीरेतपस्तप्त्वास्वर्गलोकेऽच्युताभवन् ॥ २० ॥ दिव्येनवपुषासर्वेकामगेनरथेनच ॥ अद्यापिन
 निवर्ततेरत्नपूर्णक्षयेषुवै ॥ २१ ॥ प्रासादायत्रसौवर्णास्सर्वलोकोर्ध्वगाश्शिवाः ॥ इष्टद्रव्यैःसुसंपूर्णाःस्त्रियोयत्रमनोरमाः ॥ २२ ॥ पारिजातःसमाःपुष्पवृक्षाः
 कल्पद्रुमोपमाः ॥ गंगातीरेतपस्तप्त्वातत्रैश्वर्यलभंतिहि ॥ २३ ॥ तपोभिर्बहुभिर्यज्ञैर्ब्रतैर्नानाविधैस्तथा ॥ पुरुदानैर्गतिर्याचंगंगांसंसेवतांचसा ॥ २४ ॥ जार
 जंपतितंदुष्टमंत्यजंगुरुघातिनम् ॥ सर्वद्रोहेणसंयुक्तंसर्वपातकसंयुतम् ॥ २५ ॥ त्यजंतिपितरंपुत्राःप्रियंपत्न्यःसुहृद्गणाः ॥ अन्येचबांधवाःसर्वेगंगातुनप
 रित्यजेत् ॥ २६ ॥ यथामातास्वयंजन्ममलशौचंचकारयेत् ॥ क्रोडीकृत्यतथातेषांगंगाप्रक्षालयेन्मलम् ॥ २७ ॥ भवंतितेसुविख्याताभोग्यालंकारपू
 जिताः ॥ दर्शनेक्रियतेगंगासकृद्भक्त्यानरैस्तुयैः ॥ २८ ॥ तेषांकुलानालक्षंतुभवात्तारयतोशिवा ॥ स्मृतार्तिहर्त्रीयैर्ध्यातासंस्तुतासाधुमोदिता ॥ २९ ॥
 गंगातारयतेनृणामुभौवंशौभवार्णवात् ॥ संक्रांतिषुव्यतीपातेग्रहणेचंद्रसूर्ययोः ॥ ३० ॥ पुण्येस्नात्वातुगंगायांकुलकोटिसमुद्धरेत् ॥ शुक्लपक्षेदिवामर्त्या
 गंगायामुत्तरायणे ॥ ३१ ॥ धन्यादेहंविमुंचंतिहृदिस्थेचजनार्दने ॥ अनेनविधिनायस्तुभागीरथ्याजलेशुभे ॥ ३२ ॥ प्राणांस्त्यक्त्वाव्रजेत्स्वर्गपुनरावृत्तिव

जितम् ॥ योगंगानुगतो नित्यं सर्वदेवानुगोहिसः ॥ ३३ ॥ सर्वदेवमयो विष्णुर्गंगाविष्णुमयीयतः ॥ गंगायां पिण्डदानेनपि तृणां वैतिलोदकैः ॥ ३४ ॥ नरकस्था
 दिव्यांतिस्वर्गस्थामोक्षमाप्नुयुः ॥ परदारपरद्रव्यबाधाद्रोहपरस्यच ॥ ३५ ॥ गतिर्बनुष्यमात्रस्य गंगैव परमा गतिः ॥ वेदशास्त्रविहीनस्य गुरुर्निंदापर
 स्यच ॥ ३६ ॥ समयाचारहीनस्य नास्ति गंगासमा गतिः ॥ कियज्ञैर्बहुवित्ताढ्यैः कितपोभिः सुदुष्करैः ॥ ३७ ॥ स्वर्गमोक्षप्रदं गंगासुखसौभाग्यपूजिता ॥
 नियमैः परमैर्नित्यं कियोगैश्चित्तरोधकैः ॥ ३८ ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदा गंगासुखमोक्षाग्रतः स्थिता ॥ अनेकजन्मसंघातपापपुंसां विनश्यति ॥ ३९ ॥ स्नानमात्रेण
 गंगायां सद्यः स्यात्पुण्यभाङ्गरः ॥ प्रभासे गोसहस्रस्य राहुग्रस्ते दिवाकरे ॥ ४० ॥ लभते यत्फलं दाने गंगास्नानादिने दिने ॥ दृष्ट्वा तु हरते पापं स्पृष्ट्वा तु लभते दिव
 म् ॥ ४१ ॥ प्रसंगादपि सा गंगामोक्षदा त्ववगाहिता ॥ सर्वेन्द्रियाणां चापल्यं वासनाशक्तिसंभवम् ॥ ४२ ॥ निर्घृणत्वं ततो गंगादर्शनात् प्राविनश्यति ॥ पर
 द्रव्याभिकांक्षित्वं परदाराभिलाषिता ॥ ४३ ॥ परधर्मैरुचिश्चैव दर्शनादेव नश्यति ॥ यदृच्छालाभसंतोषस्वधर्मेषु प्रवर्तते ॥ ४४ ॥ सर्वभूतसमत्वं च
 गङ्गायां मज्जनाद्भवेत् ॥ यस्तु गंगां समाश्रित्य सुखं तिष्ठति मानवः ॥ ४५ ॥ जीवन्मुक्तस्स एव ह सर्वेषामुत्तमोत्तमः ॥ गंगां संश्रित्य यस्तिष्ठेत्तस्य कार्यं न विद्यते ॥ ४६ ॥
 कृतकृत्यस्स वै मुक्तो जीवन्मुक्तश्च मानवः ॥ यज्ञोदानंतपो जप्यं श्राद्धं च सुरपूजनम् ॥ ४७ ॥ गंगायां तु कृतं नित्यं कोटिकोटिगुणं भवेत् ॥ अन्यस्थाने कृतं पापं गंगा
 तीरे विनश्यति ॥ ४८ ॥ गंगातीरे कृतं पापं गंगास्नानेन नश्यति ॥ आत्मनो जन्मनक्षत्रे जाह्नवीसंगते दिने ॥ ४९ ॥ नरः स्नात्वा तु गंगायां स्वकुलं च समुद्धरेत् ॥
 आदरेण यथास्तौति धनवंतं सदानरः ॥ ५० ॥ सकृद्रंगां तथास्तुत्वा भवेत्स्वर्गस्य भाजनम् ॥ अश्रद्धयापि गंगायां यो सौनामानुकीर्तनं ॥ ५१ ॥ करोति पुण्य
 वाहिन्यास्स वै स्वर्गस्य भाजनम् ॥ क्षितौ भावयतो मर्त्यान्नागांस्तारयते प्यधः ॥ ५२ ॥ दिवितारयते देवान् गंगात्रिपथगा स्मृता ॥ ज्ञानतो ज्ञानतो वापिका
 मतोऽकामतोपि वा ॥ ५३ ॥ गंगायां च मृतो मर्त्यः स्वर्गमोक्षं च विंदति ॥ यागतिर्योगयुक्तस्य सत्त्वस्थस्य मनीषिणः ॥ ५४ ॥ सा गतिस्त्यजतः प्राणान् गंगायां
 तु शरीरिणः ॥ चांद्रायणसहस्राण्यश्चरेत्कायशोधनम् ॥ ५५ ॥ पानं कुर्याद्यथेच्छं च गंगां भः स विशिष्यते ॥ तावत्प्रभावस्तीर्थानां देवानां तु विशेषतः ॥ ५६ ॥
 तावत्प्रभावे वेदानां यावन्नामोति जाह्नवीम् ॥ तिस्रः कोट्योर्ध्वकोटी च तीर्थानां वायुरब्रवीत् ॥ ५७ ॥ दिवि भुव्यन्तरिक्षे च तानिते सन्ति जाह्नवि ॥ विष्णुपादा
 बज्रसंभूते गंगे त्रिपथगामिनि ॥ ५८ ॥ धर्मद्रवेति विख्याते पापं मे हर जाह्नवि ॥ विष्णुपादप्रसूता सि वैष्णवी विष्णुपूजिता ॥ ५९ ॥ त्राहि मामेन सस्तस्मादाजन्म
 मरणांतिकात् ॥ श्रद्धया धर्मसंपूर्णैः श्रीमतारजसा च ते ॥ ६० ॥ अमृतेन महादेवि भागीरथि पुनीहि मां ॥ त्रिभिः श्लोकवरैरेभिर्यः स्नायाज्जाह्नवीजले ॥ ६१ ॥
 जन्मकोटिकृतात्पापान्मुच्यते नात्र संशयः ॥ मूलमंत्रं प्रवक्ष्यामि जाह्नव्या हरभाषितम् ॥ ६२ ॥ सकृज्जपान्नरः पूतो विष्णुदेहे प्रतिष्ठति ॥ मंत्रश्चायं ॥ ॐ

नमोगंगायै विश्वरूपिण्यै नारायण्यै नमो नमः ॥ ६३ ॥ जाह्नवीतीरसंभूतामृदंमूर्ध्नाविभर्तियः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तोगंगास्नानंविनानरः ॥ ६४ ॥ गंगाजलो
 मिनिर्धूतपवनंस्पृशतेयदि ॥ सपूतःकल्मषाद्धोरात्स्वर्गं चाक्षयमश्नुते ॥ ६५ ॥ यावदस्थिमनुष्यस्यगंगातोयेप्रतिष्ठति ॥ तावद्वर्षसहस्राणिस्वर्गलोकेमही
 यते ॥ ६६ ॥ पित्रोर्बन्धुजनानांचअनाथानांगुरोरपि ॥ गंगायामस्थिपातेनरःस्वर्गान्नहीयते ॥ ६७ ॥ गंगांप्रतिवहेद्यस्तुपितृणामस्थिखंडकम् ॥ पदेपदे
 श्वमेधस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ ६८ ॥ धन्याजानपदायेचपशवःपक्षिकीटकाः ॥ स्थावराजंगमाश्चान्येगंगातीरसमाश्रिताः ॥ ६९ ॥ क्रोशांतरमृतायेचजा
 ह्नव्याद्विजसत्तमाः ॥ मानवादेवतास्संतिइतरेमानवाभुवि ॥ ७० ॥ गंगास्नानायसंगच्छन्पथिसंम्रियतेयदि ॥ सचस्वर्गमवाप्नोतिगंगास्नानफलंलभेत् ॥ ७१ ॥
 गंगाजलेप्रयास्यंतितेजीवाःपथियेमृताः ॥ कीटाःपंतंगाश्शलभाःपादाघातेनगच्छतां ॥ ७२ ॥ येवदंतिसमुद्देशंगंगांप्रतिजनंद्विजाः ॥ तेचयांतिपरंपुण्यंगंगास्ना
 नफलंनराः ॥ ७३ ॥ जाह्नवीयेचर्निदंतिपाषण्डैर्हतचेतसः ॥ तेयांतिनरकंघोरंपुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ ७४ ॥ दुस्थोवापिस्मरन्नित्यंगंगेतिपरिकीर्त
 यन् ॥ पठन्स्वर्गमवाप्नोतिकिमन्यैर्बहुभाषितैः ॥ ७५ ॥ गंगागंगेतियोब्रूयाद्योजनानांशतैरपि ॥ मुच्यतेसर्वपापेभ्योविष्णुलोकंसगच्छति ॥ ७६ ॥
 अंधाश्चपंगवस्तेचवृथाभवसमुद्भवाः ॥ गर्भपाताद्विपद्यंतेयेगंगांनगतानराः ॥ ७७ ॥ नकीर्तयंतियेगंगांजडतुल्यानराधमाः ॥ परान्नोपदिशंतिस्मवा
 तूलाश्चित्तविभ्रमाः ॥ ७८ ॥ नपठंतिजनायेचतेषांशास्त्रंविनिष्फलम् ॥ गंगापुण्यफलंविप्राःकुधियःपतिताधमाः ॥ ७९ ॥ पाठयंतिजनायेचश्रद्धयानिपठं
 तिच ॥ गच्छंतितेदिवंधीरास्तारयंतिपितृन्गुरुन् ॥ ८० ॥ पाथेयकंगच्छतांयोवसुशक्त्याप्रयच्छति ॥ भागीरथ्यालभेत्स्नानंयःपरान्नेनगच्छति ॥ ८१ ॥
 कर्तुःस्नानफलंविद्याद्विगुणंप्रेरकस्यच ॥ इच्छायानिच्छयाचापिप्रेरणेनान्यसेवया ॥ ८२ ॥ जाह्नवीयोगतःपुण्यांसगच्छेन्निर्जालयम् ॥ द्विजाऊचुः ॥
 गंगायाःकीर्तनंव्यासश्रुतंत्वत्तोविनिर्मलम् ॥ ८३ ॥ गंगाकस्मात्किमाकाराकुतःसाह्यतिपावनी ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ शृणुध्वंकथयाम्यद्यकथांपुण्यांपुरा
 तनीं ॥ ८४ ॥ यांश्रुत्वामोक्षमार्गंचप्राप्नोतिनरसत्तमः ॥ ब्रह्मलोकंपुरागत्वानारदोमुनिपुंगवः ॥ ८५ ॥ नत्वाविधिंचपप्रच्छपूतंत्रैलोक्यपावनम् ॥ किं
 सृष्टंचत्वयातातसंमतंशंभुकृष्णयोः ॥ ८६ ॥ सर्वलोकहितार्थायभुवःस्थानेसमीहितम् ॥ देवीवादेवताकावासर्वासामुत्तमोत्तमा ॥ ८७ ॥ यांसमा
 साद्यदेवाश्चदैत्यमानुषपन्नगाः ॥ अंडजाःस्वेदजावृक्षायेचान्यउद्भिजादयः ॥ ८८ ॥ सर्वेयांतिशिवंब्रह्मन्समग्रंविभवंध्रुवम् ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ सृजता
 चपुराप्रोक्तामायाप्रकृतिरूपिणी ॥ ८९ ॥ आद्याभवस्वलोकानांत्वत्तोभवंसृजाम्यहम् ॥ एतच्छ्रुत्वापरासाचसप्तधाचाभवत्तदा ॥ ९० ॥ गायत्रीवाक्चस्वर्ल
 क्ष्मीस्सर्वसस्यवसुप्रदा ॥ ज्ञानविद्याउमादेवीशक्तिबीजातपस्विनी ॥ ९१ ॥ वर्णिकाधर्मद्रवाचएतास्सप्तप्रकीर्तिताः ॥ गायत्रीप्रभवावेदावेदात्सर्व

स्थितं जगत् ॥ ९२ ॥ स्वस्तिस्वाहास्वधादीक्षाएतागायत्रिजास्मृताः ॥ उच्चारयेत्सदायज्ञेगायत्रीमातृकादिभिः ॥ ९३ ॥ क्रतौ देवाः स्वधां प्राप्य भवेयुरज
 रामराः ॥ ततस्सुधारसं देवासु मुचुर्धरणीतले ॥ ९४ ॥ अथ सस्यवती पृथ्वी ओषधीनां पराशुभा ॥ फलमूलैरसैर्भक्ष्यैर्जनाः सुस्थतरा भवन् ॥ ९५ ॥ भार
 ती सर्वलोकानां चाननेमानसे स्थिता ॥ तथैव सर्वशास्त्रेषु धर्मोद्देशं करोति सा ॥ ९६ ॥ विज्ञानं कलहं शोकं मोहं शिवाशिवम् ॥ तया विना जगत्सर्वया
 त्यतत्त्वमिति स्मृतम् ॥ ९७ ॥ कमलासंभवश्चैव वस्त्रभूषणसंचयः ॥ सुखं राज्यं त्रिलोके तु ततः सा हरि वल्लभा ॥ ९८ ॥ उभयाहेतुना शंभोर्ज्ञानं लोकेषु सं
 ततम् ॥ ज्ञानमाता च सा ज्ञेया शंभोरर्धाङ्गवासिनी ॥ ९९ ॥ वर्णिकाशक्तिरत्युग्रा सर्वलोकप्रमोहिनी ॥ सर्वलोकेषु लोकानां स्थितिं संहारकारिणी ॥ १०० ॥
 देव्या च निहतौ पूर्वमसुरौ मधुकैटभौ ॥ रुरुश्चापिहतो चोरः सर्वलोकपरिश्रुतः ॥ १ ॥ सर्वदेवैकजैतारं सा जग्ने महिषासुरम् ॥ निहतालीलया देव्या
 येऽसुरा दैत्यपुंगवाः ॥ २ ॥ एवं बलानि दैत्यानां निहत्य सर्वदा तथा ॥ पालितं मोदितं चैव कृत्स्नमेतज्जगत्रयम् ॥ ३ ॥ धर्मद्रवस्वरूपा च सर्वधर्मप्र
 तिष्ठिता ॥ महती तां समा लोक्य मया कमंडलौ धृता ॥ ४ ॥ विष्णुपादाब्जसंभूता शंभुना शिरसा धृता ॥ अस्माभिश्च त्रिभिर्भुक्ता ब्रह्मविष्णुमहेश्वरैः ॥ ५ ॥
 धर्मद्रवापरिव्याता जलरूपा कमंडलौ ॥ बलियज्ञेषु संभूता विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ ६ ॥ छद्मना छलितः पूर्वबलिर्बलवतांवरः ॥ ततः पादद्वयेनैव क्रांतं
 सर्वमहीतलम् ॥ ७ ॥ नभःपादश्च ब्रह्माण्डं भित्त्वाममपुरःस्थितः ॥ मया संपूजितः पादः कमण्डलुजलेन वै ॥ ८ ॥ प्रक्षाल्यैवाचितात्पादाद्धेमकू
 टेऽपतज्जलम् ॥ तत्कूटाच्छंकरं प्राप्य भ्रमते सा जटास्थिता ॥ ९ ॥ ततो भगविरथेनैव समाराध्य शिवं भुवि ॥ आनीयाराधितो नित्यं तपसा गजपुंगवः ॥ ११० ॥
 तेन भित्त्वानगं वीर्यात्रिभिर्देतैः कृतं बिलम् ॥ ततस्त्रिविलगायस्मा त्रिस्रोता लोकविश्रुता ॥ ११ ॥ हरिब्रह्महरयो गात्पूता लोकस्य पावनी ॥ समासाद्य
 च तां देवीं सर्वधर्मफलं लभेत् ॥ १२ ॥ पाठयज्ञपरैः सर्वैर्मंत्रहोमसुरार्चनैः ॥ सा गतिर्न भवेज्जंतोर्गंगा संसेवया च या ॥ १३ ॥ धर्मस्य साधनोपायो ह्यतः परो न विद्यते ॥
 त्रैलोक्यपुण्यसंयोगात्तस्मात्तां ब्रजनारद ॥ १४ ॥ गंगातोयास्थिसंयोगात्सुतास्ते सगरस्य च ॥ स्वर्गताः पितृभिश्चैव स्वपूर्वापरजैः सह ॥ १५ ॥ ततो
 ब्रह्मसुखाच्छ्रुत्वानारदो मुनिपुंगवः ॥ गंगाद्वारे तपः कृत्वा ब्रह्मणा सदृशो भवत् ॥ १६ ॥ सर्वत्र सुलभा गंगा त्रिषु स्थानेषु दुर्लभा ॥ गंगाद्वारे प्रयागे च गंगा सा
 गरसंगमे ॥ १७ ॥ त्रिरात्रेणैकरात्रेण नरो याति परांगतिम् ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सद्यो मुक्तिं विचिंतयेत् ॥ १८ ॥ ततो गच्छत धर्मज्ञाः शिवां भागीरथीमिह ॥
 अचिरेणैव कालेन स्वर्गमोक्षं प्रगच्छथ ॥ १९ ॥ विशेषात्कलिकाले च गंगामोक्षप्रदानृणां ॥ कृच्छ्राच्च क्षीणसत्त्वानामनंतः पुण्यसंभवः ॥ १२० ॥ ततस्ते ब्राह्म
 णा हृष्टाः श्रुत्वा व्यासाद्विरंशुभाम् ॥ गंगायां तु तपस्तप्त्वामोक्षमार्गं ययुस्तदा ॥ २१ ॥ यद्दं शृणुयान्मर्त्यः पुण्याख्यानमनुत्तमम् ॥ सर्वतरति दुःखौघं

गास्त्रानफलंलभेत् ॥ २२ ॥ सकृदुच्चारितेचैवसर्वयज्ञफलंलभेत् ॥ दानंजप्यंतथाध्यानंस्तोत्रमंत्रसुरार्चनम् ॥ २३ ॥ तत्रैवकारयेद्यस्तुसचानंतफलंलभेत् ॥
 तस्मात्तत्रैवकर्तव्यंजपहोमादिकंनरैः ॥ २४ ॥ अनंतंचफलंप्रोक्तंजन्मजन्मसुलभ्यते ॥ २५ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणेप्रथमेसृष्टिखंडेगंगामाहात्म्यंनामाद्विषाष्टि
 तमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ एतस्मिन्नंतरेपूर्वव्यासशिष्योमहासुनिः ॥ नमस्कृत्यगुरुंभीष्मसंजयःपरिपृच्छति ॥ १ ॥ देवानांपूजनोपायंकमंब्रू
 हिसुनिश्चितम् ॥ अग्रेपूज्यतमःकोसौकोमध्यो नित्यपूजने ॥ २ ॥ अंतंचपूजाकस्यैवकस्यकोवाप्रभावकः ॥ किंवाकंचफलंब्रह्मपूजयित्वालभेन्नरः ॥ ३ ॥
 ॥ व्यासउवाच ॥ गणेशंपूजयेदग्रेत्वविघ्नार्थंपरेत्वह ॥ विनायकत्वमाप्नोतियथागौरीसुतोहिसः ॥ ४ ॥ पार्वत्यजनयत्पूर्वसुतौमहेश्वरादिमौ ॥ सर्वलोकधरौ
 शूरोदेवौस्कंदगणाधिपौ ॥ ५ ॥ तौचदृष्ट्वानगसुतासिध्यर्थंपर्यभाषत ॥ इदंतुमोदकंपुत्रौदेवैर्दत्तंसुदान्वितैः ॥ ६ ॥ महाबुद्धीतिविख्यातंसुधयापरिनिर्मितम् ॥ गु
 णंचास्यप्रवक्ष्यामिशृणुतंतुसमाहितौ ॥ ७ ॥ अस्यैवाग्राणमात्रेणअमरत्वंलभेद्भुवम् ॥ सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञःसर्वशास्त्रास्त्रकोविदः ॥ ८ ॥ निपुणःसर्वतंत्रेषुलेखक
 श्चित्रकृत्सुधीः ॥ ज्ञानविज्ञानतत्त्वज्ञःसर्वज्ञोनात्रसंशयः ॥ ९ ॥ पुत्रौधर्मादधिकतांप्राप्यसिद्धिशतंत्रजेत् ॥ यस्तस्यवैप्रदास्यामिपितुस्ते
 संमतंत्विदम् ॥ १० ॥ श्रुत्वामातृमुखादेवंचःपरमकोविदः ॥ स्कंदस्तीर्थययौसद्यःसर्वत्रिभुवनस्थितं ॥ ११ ॥ बर्हिणंस्वंसमारुह्यत्वभिषेकःकृ
 तःक्षणात् ॥ पितरौप्रदक्षिणंकृत्वालंबोदरधरस्सुधीः ॥ १२ ॥ ततएवमुदायुक्तःपित्रोरेवाग्रतस्थितः ॥ पुरतश्चतथास्कंदोमेदेहीतिब्रुवन्स्थितः ॥ १३ ॥
 ततस्तुतौसमीक्ष्याथपार्वतीविस्मिताब्रवीत् ॥ सर्वतीर्थाभिषेकैस्तुसर्वदेवैर्नतैस्तथा ॥ १४ ॥ सर्वयज्ञव्रतैर्मंत्रैर्योगैरन्यैर्यमैस्तथा ॥ पित्रोर्चाकृतःको
 पिकलांनार्हतिषोडशीम् ॥ १५ ॥ तस्मात्सुतशतादेषोधिकःशतगुणैरपि ॥ अतोददामिहेरंबेमोदकंदेवनिर्मितम् ॥ १६ ॥ अस्यैवकारणादस्यअग्रे
 पूजामखेषुच ॥ वेदशास्त्रस्तवादौचनित्यंपूजाविधासुच ॥ १७ ॥ पार्वत्यासहभूतेशोददौतस्मैवरंमहत् ॥ अस्यैवपूजनादग्रेदेवास्तुष्टाभवंतुच ॥ १८ ॥
 सर्वासामपिदेवानांपितृणांचसमततः ॥ तपोभवतुनित्यंचपूजितेग्रेगणेश्वरे ॥ १९ ॥ ततःसर्वेषुयज्ञेषुपूजयेद्गणपद्विजः ॥ कोटिकोटिगुणंतेषुदेवदेवीवचो
 यथा ॥ २० ॥ दत्त्वासर्वगुणंपुण्यंदेवदेव्यातथासुदा ॥ कृतंगणाधिपत्यंचसर्वदेवाग्रतस्तदा ॥ २१ ॥ तस्मात्प्राज्येषुयज्ञेषुस्तोत्रेषुनित्यपूजने ॥ ग
 णेशंपूजयित्वातुसर्वसिद्धिलभेन्नरः ॥ २२ ॥ एवंज्ञात्वातुदेवैस्तुदयितप्राप्तिकाम्यया ॥ पूजितश्चाथसर्वैस्तुस्वर्गमोक्षार्थतोद्भुवम् ॥ २३ ॥ नक्ताहारश्च
 तुर्थ्यातुपूजयित्वागणाधिपं ॥ लिंगेवाप्रतिमाचित्रेदेवःपूज्योभवेद्यदि ॥ २४ ॥ गणाधिपनमस्तुभ्यंसर्वविघ्नप्रशांतिद ॥ उमानंदप्रदप्राज्ञत्राहिमांभवसागरा
 त् ॥ २५ ॥ हरानंदकरध्यानज्ञानविज्ञानदप्रभो ॥ विघ्नराजनमस्तुभ्यंप्रसन्नोभवसर्वदा ॥ २६ ॥ कृतोपवासोगणपंपूजयेद्योनरोमुदा ॥ सर्वपापविनिर्मु

क्तःसुरलोकेमहीयते ॥ २७ ॥ स्तोत्रंतस्यप्रवक्ष्यामिनामद्वादशकंशुभं ॥ ओंनमोगणपतयेमंत्रएषउदाहृतः ॥ २८ ॥ गणपतिर्विघ्नराजोलंबतुंडोगजा
 ननः ॥ द्वैमातुरश्चहेरम्बएकदंतोगणाधिपः ॥ २९ ॥ विनायकश्चारुकर्णःपशुपालोभवात्मजः ॥ द्वादशैतानिनामानिप्रातरुत्थाययःपठेत् ॥ ३० ॥ वि
 श्वंतस्यभवेद्भयंनचविघ्नंभवेत्कचित् ॥ महाप्रेताश्शमंयांतिपीड्यतेव्याधिभिर्निच ॥ सर्वपापाद्विनिर्मुक्तोह्यक्षयंस्वर्गमश्नुते ॥ ३१ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणे
 प्रथमेसृष्टिखंडेगणपतिस्तोत्रं नाम त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ व्यासउवाच ॥ पुनरन्यत्प्रवक्ष्यामिस्तोत्रं गणाधिपस्य च ॥ सर्वसिद्धिकरं पूतं सर्वाभीष्टफलप्र
 दं ॥ १ ॥ एकदंतं महाकायं तप्तकांचनसन्निभम् ॥ लंबोदरं विशालाक्षं वंदे हंगणनायकं ॥ २ ॥ मुंजकृष्णाजिनधरं नागयज्ञोपवीतकम् ॥ बालेंदुकलिकामौलिं वंदे
 हंगणनायकं ॥ ३ ॥ सर्वविघ्नहरं देवं सर्वविघ्नविवर्जितम् ॥ मूषकोत्तममारुह्य देवासुरमहाहवे ॥ ४ ॥ योद्धुकामं महाबाहुं वंदे हंगणनायकम् ॥ अंबि
 काहृदयानंदं मातृकापरिवेष्टितम् ॥ ५ ॥ भक्तिप्रियं मदोन्मत्तं वंदे हंगणनायकम् ॥ चित्ररत्नविचित्रांगं चित्रमालाविभूषणम् ॥ ६ ॥ कामरूपधरं देवं
 वंदे हंगणनायकम् ॥ गजवक्रं सुरश्रेष्ठं चारुकर्णविभूषितम् ॥ ७ ॥ पाशांकुशधरं देवं वंदे हंगणनायकम् ॥ यक्षकिन्नरगंधर्वैः सिद्धविद्याधरैस्स दा ॥ ८ ॥
 स्तूयमानं माहादेवं वंदे हंगणनायकम् ॥ गणाष्टकमिदं पुण्यं भक्तितोयः पठेन्नरः ॥ ९ ॥ सर्वसिद्धिमवाप्नोति रुद्रलोके महीयते ॥ ननिःस्वतां तथाभ्येतिसत्तज
 न्मसुमानवः ॥ १० ॥ यद्दं पठते नित्यं महाराजो भवेन्नरः ॥ वश्यं करोति त्रैलोक्यं पठनाच्छ्रवणादपि ॥ स्तोत्रं परं महापुण्यं गणपस्य महात्मनः ॥ ११ ॥
 इति श्रीपाद्मपुराणे प्रथमे सृष्टिखंडे गणपतिस्तोत्रं नाम चतुष्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ नांदीमुखेषु सर्वेषु पूजयेद्योगणाधिपम् ॥
 तस्य सर्वो भवेद्भयः पुण्यं भवति चाक्षयम् ॥ १ ॥ गणानां त्वेति मंत्रेण सर्वयज्ञघटेषु च ॥ सर्वसिद्धिमवाप्नोति स्वर्गमोक्षलभेन्नरः ॥ २ ॥ मृन्मये प्रतिमायां च चि
 त्रे चाथ दृष्टमये ॥ द्वारदारुणि पात्रे च हेरवं लेखयेद्बुधः ॥ ३ ॥ अन्यस्मिन्नपि देशे तु सततं दृष्टिगोचरे ॥ स्थापयित्वा तु हेरवं शक्त्यायः पूजयेद्बुधः ॥ ४ ॥ त
 स्य कार्याणि सिद्धयंति दयितानि समंततः ॥ न विघ्नं जायते किंचित्त्रैलोक्यं वंशमानयेत् ॥ ५ ॥ विद्यार्थी लभते विद्यां वेदशास्त्रसमुद्भवाम् ॥ अन्यां च शि
 ल्पविद्यां च विजयां स्वर्गदायिनीम् ॥ ६ ॥ धनार्थी विपुलं वित्तं कन्यां सार्धं मनोरमाम् ॥ ऐश्वर्यधर्मसाध्यं च तनयं कुलमोक्षदम् ॥ ७ ॥ नरोगैः पीड्यते कश्चि
 त्रग्रहैः प्रेतयोनिभिः ॥ शृंगिभिर्नापिरक्षोभिर्विद्युद्भिर्वनतस्करैः ॥ ८ ॥ नराजाकुप्यति गृहे न च मारी प्रवर्तते ॥ न दौर्भाग्यं न दौर्बल्यं पूजयित्वा विनायकम् ॥ ९ ॥
 अभिप्रेतार्थसिद्धयर्थं पूजितो यत्सुरैरपि ॥ सर्वविघ्नछिदेतस्मै गणाधिपतये नमः ॥ १० ॥ मंत्रश्चायं ॐ नमोगणपतये ॥ नारायणाग्रियैः पुष्पैरन्यैश्चापि सुगंधिभिः
 मोदकैः फलमूलैश्च द्रव्यैः कालोद्भवैस्तथा ॥ ११ ॥ दधिदुग्धैः प्रियैर्वाद्यैरपि धूपसुगंधिभिः ॥ पूजयेद्गणपं यस्तु सर्वसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ १२ ॥ विशेषात्तस्य लिंगे

तुयोददातिवसुप्रियम् ॥ पूजोपकरणं सर्वलक्षगुणं भवेत् ॥ १३ ॥ देशे च भारते वर्षे वनिता पूर्वसन्निधौ ॥ लौहित्यदक्षिणे तीरे लिंगरूपो विनायकः ॥ १४ ॥
हरगौरीसमादेशाद्देवानां संमतेन च ॥ स्थितो लोकप्रशान्त्यर्थं सर्वविघ्नविनाशनात् ॥ १५ ॥ पूजयित्वा तु तं देवं शक्तितो द्रव्यसंचयैः ॥ विनायकत्वमाप्नोति वे
दशास्त्रार्थपारगः ॥ १६ ॥ सकृत्प्रदक्षिणं कृत्वा दृष्ट्वा स्पृष्ट्वा तु मानवः ॥ अक्षयं लभते स्वर्गं सदा देवैः प्रपूज्यते ॥ १७ ॥ संसर्गिणां च म्लेच्छानां गत्यर्थं सुतपस्वि
नाम् ॥ पुत्रार्थं सर्वलोकानां तत्र शंभुर्विनायकः ॥ १८ ॥ कृत्वाभिषेकं लौहित्ये स्पृष्ट्वा स्तुतुं गणाधिपम् ॥ सप्तजन्मकृता तपापान्मुच्यते नात्र संशयः ॥ १९ ॥
न वै धव्यं न कार्पण्यं न शोकं न तु मत्सरम् ॥ विनायकं समासाद्य जन्मजन्मानि संलभेत् ॥ २० ॥ पुनः सिद्धिं पुनर्भोग्यं पुनः कीर्तिः पुनर्वलम् ॥ पूजयित्वा तु गण
पं नरस्य नात्र संशयः ॥ २१ ॥ अस्य पूजाम कृत्वा च सर्वाभीष्टं विनश्यति ॥ तत्र देवाश्च सुप्रीता ब्रह्मविष्णुहरादयः ॥ २२ ॥ मघो नो गणपत्याथ पूजा
विरहितस्य च ॥ अथासुरैर्महावीर्यैर्हिरण्याक्षमुखैरणे ॥ २३ ॥ मघवा तु जितो वीर्याद्विरण्याक्षेण वै तदा ॥ ततस्सुराश्च निर्वीर्या यावद्वर्षशतं
पुरा ॥ २४ ॥ दैवासुरे महायुद्धे सुराणां च पराजयः ॥ ततो देवाधिदेवो तु शिवे देवैर्निवेदितम् ॥ २५ ॥ भगवन्नसुरैर्नो हि जितं राज्यं गतामखाः ॥ एत
स्मिन्नंतरे शंभुर्देवान् वचनमब्रवीत् ॥ २६ ॥ हे रंवायवरो दत्त उमया प्रीतया मया ॥ पूजया ते परा सिद्धिर्देवादीनां भवत्विति ॥ २७ ॥ अवजानातियो मोहात्पुरु
षस्तु महोत्सवे ॥ न भवेत्तस्य सिद्धिश्चरणे चापि पराजयः ॥ २८ ॥ महामखेन युष्माभिः पूजागणपते कृता ॥ हेलयान कृता मोहात्तस्मात्प्राप्तः पराजयः ॥ २९ ॥
शीघ्रं गच्छ तवै पुण्यां गणपस्य महात्मनः ॥ पूजां कुरु तर्धमज्ञाय स्तूर्णं भविष्यति ॥ ३० ॥ ततो हरमुखाच्छ्रुत्वा वचः क्षेमपरां हितम् ॥ प्रहृष्टा विबुधास्स
वै गणपस्य पुरःस्थिताः ॥ ३१ ॥ देवा ऊचुः ॥ गणाधिप नमस्तुभ्यं सर्वदेवैकपालक ॥ स्वर्गभोगप्रदप्रीत्या हे रं बत्वा न ताः स्मह ॥ ३२ ॥ जयदंसर्वयुद्धेषु सि
द्धिदंसर्वकर्मसु ॥ महामायं महाकायं हे रं बत्वा न ताः स्मह ॥ ३३ ॥ एकदंतं महाप्राज्ञं लंबतुंडं विनायकम् ॥ देवं महर्षिदेवानां मिद्रस्य च न ताः स्मह ॥ ३४ ॥
यत्ते पुरार्चनं यज्ञेन कृतं तत्क्षमस्वनः ॥ सुराणां च गिरः श्रुत्वा गणपो वाक्यमब्रवीत् ॥ ३५ ॥ युष्माभिर्ब्रियतां देवा वरो मत्तो हि वांछितः ॥ ततः शक्रादयः
सर्वे बृहस्पतिपुरोगमाः ॥ ३६ ॥ ऊचुर्गणपतिं देवा जयोस्माकं भवत्विति ॥ देवानां वचनं श्रुत्वा गणेशो वाक्यमब्रवीत् ॥ ३७ ॥ बाढमेव सुरश्रेष्ठा जयो वो भ
वतु द्रुतम् ॥ ततो देवगणास्सर्वे हर्षनिर्भरमानसाः ॥ ३८ ॥ गणेशं पूजयामासुर्गंधसारैस्तु मण्डनैः ॥ दिव्यधूपैः सुवस्त्रैश्च कुसुमैर्नन्दनोद्भवैः ॥ ३९ ॥ पारिजाता
दिभिः पुष्पैरन्यैर्देवमनोहरैः ॥ पूजितो गणपो देवैरुवाच सुरसत्तमान् ॥ ४० ॥ गच्छ ध्वं विबुधा देवं विष्णुमद्भुतसाहसम् ॥ सविधास्यति वः कामं वांछितं च त
तः सुराः ॥ ४१ ॥ स्वं स्वं रथं समारुह्य गतास्ते हरि मव्ययम् ॥ पीतांबरं नमस्कृत्य ऊचुर्देवगणामुदा ॥ ४२ ॥ हरात्मजं तु संप्राप्य पूजयित्वा गणाधिपम् ॥ आग

तास्त्वत्सकाशं वैमहात्म्यकेशव ॥४३॥ एतच्छ्रुत्वा तु देवानां वचनं हरिरव्ययः ॥ यथा तथ्यमुवाचे दं हनिष्ये दैत्यपुंगवान् ॥ ४४ ॥ श्रुत्वा वागमृतं देवानारा-
यणमुखाच्च्युतम् ॥ हृष्टाश्च सुमुदाविष्टाद्रव्यैरिष्टैः समर्चयन् ॥ ४५ ॥ पुनर्विष्णुरुवाचे दं देवानिद्रपुरोगमान् ॥ स्वं स्वं बलं समाहृत्य सजीभवत विज्वराः
॥ ४६ ॥ हरिष्येतान् दुराचारांश्चलंचैव समंततः ॥ अस्रबुद्धं दंतु संगृह्य यूयं तिष्ठत निर्भयाः ॥ ४७ ॥ माधवस्य वचः श्रुत्वा प्रगताः सुरपुंगवाः ॥ विमाना-
निसमारुह्य सर्वे दिव्यास्त्रधारिणाः ॥ ४८ ॥ देवानां हर्षवाक्यानि दैत्यचाराः श्रुतानिवै ॥ राजानं कथयामासुर्हरिण्याक्षं महाबलम् ॥ ४९ ॥ श्रुत्वा दैत्यपति-
स्तत्र चुकोपाति महाबलः ॥ सचिवांस्तु समाहूय क्रुद्धो वचनमब्रवीत् ॥ ५० ॥ अधुनेन्द्रादिदेवाश्च निखिलाः क्रूरबुद्धयः ॥ माधवं च परीप्सन्तः शंभौ सर्वन्यवे-
दयन् ॥ ५१ ॥ कथं जयं चलस्यामो दैत्यबुद्धेति दारुणे ॥ त्रिपुरारिरुवाचे दंगणेशं यजतामराः ॥ ५२ ॥ पूजयित्वा तु तं देवं जेष्यथा सुरदानवान् ॥ ततो-
देवगणैर्हृष्टैः पूजितो गणनायकः ॥ ५३ ॥ गणाधिपेन तुष्टेन क्रूरो दत्तो वरो महान् ॥ जेष्यथा द्यासुरान्सर्वास्ततो देवासु दान्विताः ॥ ५४ ॥ हरिं निवेदयामासुरस्मद्र-
धपरीप्सवः ॥ हरेर्बाढमुपश्रुत्य रथिनः शस्त्रपाणयः ॥ ५५ ॥ युद्धार्थमधितिष्ठंति निर्जरास्त्वभयामयि ॥ यस्य याशक्तिरस्तीह देवाञ्जेतुं बलदत्वलम् ॥ ५६ ॥
ततो राज्ञो वचः श्रुत्वा मधुर्वचनमब्रवीत् ॥ जेष्यामि च हरिराजन्सहायं मे नियोजय ॥ ५७ ॥ जितेनारायणे देवाः सभयास्त्रिदशाध्रुवम् ॥ तस्मान्नारायणोऽस्मा-
कं भागः सर्वपुरंजयः ॥ ५८ ॥ ततो धुंधुश्च सुंदश्च कालकेयो महाबलः ॥ सहायश्च मधोस्तस्य जेष्यामो माधवं नृप ॥ ५९ ॥ सर्वदैत्यबले मुख्याश्च त्वारोहटवि-
क्रमाः ॥ कालभृत्यु समावीराः सर्वास्त्रविधिपारगाः ॥ ६० ॥ बलस्तत्राब्रवीद्वाक्यं यस्मिन् जय उपस्थितः ॥ तं च जेष्यामि जिष्णुं च प्रतिज्ञामेदृढानृप ॥ ६१ ॥
नमुचिश्च मुचिश्चैव भ्रातरौ बलदर्पितौ ॥ ऊचतुस्तौ नृपं ह्यावां जेष्यावो वै बलाद्वलौ ॥ ६२ ॥ जम्भश्चैवाब्रवीद्वाक्यमिन्द्रमिन्द्रपुरोगमान् ॥ जेष्यामि नात्र-
संदेहो दैत्या भवत विज्वराः ॥ ६३ ॥ त्रिपुरश्चाब्रवीद्वाक्यं जेष्यामि च विनायकम् ॥ तावदूचेऽथ सेनानीर्मयो देवांतको बली ॥ ६४ ॥ कुबेरं प्रति रक्षोभिः सर्वा-
श्चैव हिरण्यकान् ॥ एतस्मिन्नंतरे तत्र नारदो मुनिसत्तमः ॥ ६५ ॥ गत्वोवाच हिरण्याक्षं जिष्णुदूतो हमागतः ॥ राज्यं त्यजस्व वाचानः प्राणेषु यदिते हितम् ॥ ६६ ॥
न चेद्युध्यस्व मामद्य न वागच्छरसातलम् ॥ ततः कोपादुवाचे दं नारदं मुनिसत्तमम् ॥ ६७ ॥ अहिंस्यस्त्वं ब्राह्मणाद्यगच्छ तूर्णममाग्रतः ॥ देवानां च विपत्ति-
चकदनं निधनं पुरः ॥ ६८ ॥ पश्य विप्रक्षणेनांतं प्राप्तं हरिहरादिकम् ॥ एवमुक्त्वा स दैत्येन्द्रो बलाध्यक्षमुवाच ह ॥ ६९ ॥ सजीकृत्य बलं सर्वान् रथांश्चानय-
तद्रुतम् ॥ दैत्यराजवचः श्रुत्वा बलाध्यक्षः समंततः ॥ ७० ॥ बलान्याहूय सहसा सं त्रस्तास्तूर्णमागताः ॥ कोटिकोटिसहस्राणि अक्षौहिण्यो बलानि च ॥ ७१ ॥
एकैकस्य च वीरस्य वाहनानि महांति च ॥ स्यंदनानि विचित्राणि गजोष्ठाश्च खरानपि ॥ ७२ ॥ सिंहव्याघ्रलुलायांश्च समारुह्य युस्तदा ॥ वाद्यैः सर्वैश्च भूयिष्ठैः

सिंहनादैर्भयानकैः ॥ ७३ ॥ दिशस्तु पूरयामासुस्सिन्धुवेलाचलाधराः ॥ सर्वलोकाश्चवित्रेसुःसमुद्राश्चचक्रं पिरे ॥ ७४ ॥ देवदुन्दुभयोनेदुःसर्वदेवैःसमीरि
 ताः ॥ वाद्यैश्चविविधैरन्यैर्वायुपूर्णैर्वनस्वनैः ॥ ७५ ॥ सर्वलोकाभयत्रस्तायेचत्रैलोक्यवासिनः ॥ भ्रष्टकामागताकाशंघोरंतीव्रमहाहवम् ॥ ७६ ॥ परिधैः
 पाशशूलैश्चखड्गयष्टिपरश्वधैः ॥ शरैश्चनिशितैर्घोरैर्जघ्नुरन्योन्यमाहवे ॥ ७७ ॥ शस्त्रास्त्रैर्बहुधामुक्तैर्दिशःसर्वानिरंतरम् ॥ विगृहेषुधरण्यांचपर्व
 तेषुजलेषुच ॥ ७८ ॥ देवस्थानेतथाकाशेपर्वताग्रेषुसानुषु ॥ गह्वरेषुमहारण्येतयोर्युद्धमवर्तत ॥ ७९ ॥ पुष्कलादिघनानांचवर्षधाराजलयथा ॥ पतंत्यस्त्रा
 णिसैन्येषुशतशोथसहस्रशः ॥ ८० ॥ केचित्पेतुःपृथिव्यांतुशरैःसंभिन्नविग्रहाः ॥ शक्तिभिर्मुसलैश्चान्येछत्रशूलपरश्वधैः ॥ ८१ ॥ पतिताःसंमुखेशूरायुद्धेषु
 न्यायवर्तिनः ॥ गच्छंतिसुरसद्मानिस्वाम्यर्थेयेत्वभीरवः ॥ ८२ ॥ येचान्येकातराःपापाहंतारोविमुखात्रणे ॥ अन्यायैर्येचयोद्धारस्तेयान्तियममंदि
 रं ॥ ८३ ॥ त्रिदिवस्थागजारोहाःसैन्धवस्थास्तथापरान् ॥ रथस्थांश्चरथारोहाःपदगांश्चपदातयः ॥ ८४ ॥ परस्परंविनिघ्नंतिशूरायुद्धाभिकाक्षिणः ॥
 मुदिताःसत्त्वसंपन्नाधर्मिष्ठाबलसंवृताः ॥ ८५ ॥ केषांचिद्बाहवश्छिन्नामुसलैर्भिन्नमस्तकाः ॥ केशादिशरांसिवस्त्राणिनिपेतुर्धरणीतले ॥ ८६ ॥ मध्यच्छिन्नास्त
 थाभिन्नाःपेतुरुर्व्यामहाबलाः ॥ खड्गपातैस्तथाचोग्रैश्छिन्नाभिन्नाःपरश्वधैः ॥ ८७ ॥ गामेवपतिताधीरादिव्यालंकारभूषिताः ॥ प्रदीप्तोभूद्धरादेशोर्वीरै
 नांगैर्हयैरथैः ॥ ८८ ॥ विविधाभरणैर्नष्टैःपताकाभिश्चकेतुभिः ॥ ततोवसुंधरासर्वासशैलवनकानना ॥ ८९ ॥ रुधिरौघप्लुतातत्रविबुधासुरयोर्युधि ॥ क्रव्या
 दैर्बहुभिस्तत्रखादितोद्रव्यसंचयः ॥ ९० ॥ लोहितंप्रचुरंपीतरक्षोभिश्चवृकादिभिः ॥ अन्यैर्महागणैरेवक्षतजंपवनान्वितम् ॥ ९१ ॥ खादितंप्रीतिमद्भिश्च
 फेरुगृध्रगणैर्मुदा ॥ एतस्मिन्नंतरेसूरिःसुरपूज्योबृहस्पतिः ॥ ९२ ॥ मृतसंजीवनीविद्यांसुराणांसंजजापह ॥ विशल्यकर्णीदिव्यांब्रह्मविद्यामहाब
 लां ॥ ९३ ॥ ततोधन्वंतरिर्विद्वान्सुरवैद्योमनोजवः ॥ औषधैस्तत्प्रयोगैश्चरणेपर्यटतेमुदा ॥ ९४ ॥ तत्रदेवाश्चजीवंतियेमृताश्चमहाहवे ॥ अत्रणाबलसं
 पन्नाःप्रयुध्यंतिभृशंपुनः ॥ ९५ ॥ एवंशतसहस्रंतुगणंदैत्यस्यचोद्धतम् ॥ पतितंपुण्ययोगाच्चशरैर्निर्भिन्नकंधरम् ॥ ९६ ॥ ततस्तुजयशब्देननंदंतिसिद्धचार
 णाः ॥ ऋषयःखेचराश्चान्येयेचैवाप्सरसांगणाः ॥ ९७ ॥ गीर्तिगायंतिगंधर्वाःशशंसुःपरमर्षयः ॥ अथक्रुद्धोमहातेजादैत्यमुख्योमहाबलः ॥ ९८ ॥ कालकेयइति
 ख्यातःसेनानीदैत्यपस्यच ॥ स्यन्दनस्थोमहावीर्योधनुरादायतत्रच ॥ ९९ ॥ जघानसुरसंघांस्तान्नर्तयामासभूतले ॥ निरंतरशरौघेनच्छादितंगगनंतदा ॥ १०० ॥
 निपतंतिशराःसैन्येकोटिकोटिसहस्रशः ॥ निपतंतिततोदेवाःसंयुगेष्वनिवर्तिनः ॥ १ ॥ रुधिरौघारिणस्सर्वेसिद्धगंधर्वकिन्नराः ॥ विशिखैःपीडितादेवानिपेतु
 र्धरणीतले ॥ २ ॥ केचिच्छरशतैर्भिन्नास्सहस्रैरयुतैस्तथा ॥ पेतुरुर्व्यामहावीर्यायेरणेसुरपुंगवाः ॥ ३ ॥ व्यथिताश्चाभवन्सर्वेस्यंदनस्थादिवौकसः ॥ शरैः

प्रव्यथितास्तेतुस्थातुंशक्तानसंमुखे ॥४॥ तेनावगाहितसैन्यगजेनेवसरोवनम् ॥ शरैस्तस्यार्दितादेवावज्जानलसमप्रभैः ॥५॥ नशेकुःसमरेस्थातुंमघवंतंययु
स्तदा ॥ चित्ररथइतिख्यातोदेवश्शस्त्रभृतांवरः ॥ ६ ॥ ययौस्यंदनमारुह्ययुद्धंप्रतिधनुर्धरः ॥ अब्रवीद्वचनंसोपिसेनान्यंतुमहासुरम् ॥ ७ ॥ यथा
हंसिमहाशूरसुरसेनामुदान्वितः ॥ सत्त्वंप्रशंसनीयश्चशूरोसिसुरसंमतः ॥ ८ ॥ हिरण्याक्षप्रियंकर्मकृतंयुद्धेत्वयाधुना ॥ इदानींममवाणैश्चगच्छस्वयम
मंदिरम् ॥ ९ ॥ ततश्चकालकेयस्तुस्मितोवचनमब्रवीत् ॥ पुरैवविजितोदेवगणःसर्वःप्रलीलया ॥ ११० ॥ इदानींतुस्थितंयुद्धेबलंसर्वतुहेलया ॥ यदितेनि
धनेप्रीतिरस्तीहसुरपुंगव ॥ ११ ॥ एभिस्त्वांनिशितैर्वाणैर्नयामियममंदिरम् ॥ इत्युक्त्वापरमक्रुद्धोवाणमंतकसन्निभम् ॥ १२ ॥ जवानसमरेवीरस्त्रिभि
श्चिच्छेदसौवरे ॥ पुनर्वाणांश्चसमरेयोजयित्वाद्रुतरुषा ॥ १३ ॥ जवानप्रचुरान्दैत्यांस्तांश्चकर्त्तसलाघवात् ॥ ततोऽन्योन्यंशरैस्तीक्ष्णैःकालानलसम
प्रभैः ॥ १४ ॥ युद्धेधनुष्मतांश्चेष्टश्चिच्छेदभुविवेगतः ॥ तद्युद्धमभवद्देवदैत्ययोर्धर्मतोभृशम् ॥ १५ ॥ द्रष्टुकामागताःपार्श्वंमृषिदेवाःसुरोरगाः ॥ एवं
शतसहस्राणिवाणानांविधृतानिच ॥ १६ ॥ अन्योन्यंसमरेवीरौविजयायविरेजतुः ॥ अथक्रुद्धोमहातेजागंधर्वाणांपतिस्तदा ॥ १७ ॥ त्रिभिर्विभेदवाणै
श्चललाटेहृदिपंचभिः ॥ सप्तभिर्जठरेनाभौवस्तौतस्यसपंचभिः ॥ १८ ॥ शरैःसंपातितोदैत्योमुग्धःकश्मलतांगतः ॥ शिथिलीकृतचापश्च लेभेसंज्ञां
चिराद्वली ॥ १९ ॥ मधुसंज्ञंत्रिभिर्वाणैस्सविभेदसुरोत्तमम् ॥ चकर्त्तधनुरस्त्रैश्चदैत्यराजस्यपश्यतः ॥ १२० ॥ ततोवाणसहस्रैस्तुकालांतक
समप्रभैः ॥ विभेददैत्यसिंहंतुसुराणामुत्तमोवली ॥ २१ ॥ हतचेताःसदैत्येद्रोवदुशोणितसंस्त्रावः ॥ विह्वलोबहुवाणार्तःशूलंजग्राहदानवः ॥ २२ ॥ शू
लहस्तस्यतस्यैवचतुर्भिस्तुरगान्शरैः ॥ हत्वाचपातयामासत्रिभिर्यतारमेवच ॥ २३ ॥ जवानशूलमुर्वीष्ठस्ततोऽगंधर्वसत्तमम् ॥ विचकर्त्तत्रिभिर्वाणैःशूलं
चित्ररथोवली ॥ २४ ॥ शूलंचनष्टकंहृद्वाहतभोगमिवोरगम् ॥ गृहीत्वासुदूरंघोरंप्रदुद्रावसुरंबली ॥ २५ ॥ समुद्रंसमायातंदैत्यसेनाधिपंतदा ॥ विचकर्त्त
शिरोदेहादधर्चंद्रेणसंभ्रमात् ॥ २६ ॥ सपपातमहीपृष्ठेसंचचालवसुंधरा ॥ ततोदैत्यगणाःसर्वेविमुखाविप्रदुद्रुवुः ॥ १२७ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणेप्रथमेऽष्टादशोऽध्याये
कालकेयवधोनामपंचषष्ठितमोऽध्यायः ॥६५॥ व्यासउवाच ॥ भ्रातरंनिहतंहृद्वाकालेयोनामदानवः ॥ चित्ररथंप्रदुद्रावधृत्वावाणंसकामुकम् ॥ १ ॥ हृद्वा
सुरंविधावंतंकालमृत्युसमप्रभम् ॥ अरौत्सीत्तमहावीर्योजयंतःपाकशासनिः ॥ २ ॥ अब्रवीच्चमहातेजादैतेयंसुरसत्तमः ॥ तथ्यंधर्माभिसंयुक्तंलोक
द्रवहितंध्रुवम् ॥ ३ ॥ शस्त्राभिघातदुःखार्तकश्मलंचान्यसंयुतम् ॥ प्रभगंचनिरस्तंचयोहंतिसचवाल्लिशः ॥ ४ ॥ सुचिरंरौरवंभुक्त्वातस्यदासोभवेच्चिरम् ॥
तस्मान्मासुंप्रयुध्यस्वयुद्धधर्मस्थितोभव ॥ ५ ॥ जयंतमब्रवीद्वाक्यंकालेयःक्रोधमूर्च्छितः ॥ निहत्यभ्रातृहंतारमथत्वांहन्मिसांप्रतम् ॥ ६ ॥ ततस्तं

चासुरश्रेष्ठकालानलसमप्रभम् ॥ जयंतोनिशितैर्बाणैर्जघानसुरसत्तमः ॥ ७ ॥ निचकर्त्तशरान्सोपित्रिभिर्विव्याधचासुरः ॥ यथावृष्टिगणंप्राप्यनदीगैरिक
 वाहिनी ॥ ८ ॥ तथातौचमहावीर्यौनक्षीणौनचकातरौ ॥ नशर्मपरिलेभातेपरस्परजयेषिणौ ॥ ९ ॥ अथतस्यचदैत्यस्यधनुश्चिच्छेदकेषुणा ॥ यंता
 रंपंचभिर्बाणैःपातयामासभूतले ॥ १० ॥ अष्टाभिर्निशितैर्बाणैश्चतुरोश्चानपातयात् ॥ शक्तिसंगृह्यभूमिष्ठःकुमारंचजघानह ॥ ११ ॥ गदयापीडितंसा
 श्वंसवरूथंसकूबरम् ॥ पातयित्वाधरण्यांचसिंहनादंननादह ॥ १२ ॥ लाघवात्सधरांगत्वागदापाणिरुपस्थितः ॥ वज्रपाताद्यथाशब्दोलोकानांदुःसहोभ
 वेत् ॥ १३ ॥ तथातयोर्गदापातेशब्दःस्यात्तुमुहुर्मुहुः ॥ एवंतयोर्गदायुद्धंयावदब्दचतुष्टयम् ॥ १४ ॥ प्रभग्रेतेगदेखस्थौखड्गचर्मधराबुभौ ॥ तदापदा
 तिनोर्युद्धमद्भुतंलोमहर्षणं ॥ १५ ॥ दृष्ट्वाचविस्मयंजग्मुर्देवासुरमहोरगाः ॥ खड्गपातैर्मुहूर्तांतेतयोश्छिन्नेतुवर्मणी ॥ १६ ॥ अभवत्खड्गयुद्धंचतयोर्यु
 द्धातिशीलिनोः ॥ दधारचिकुरेतस्यजयंतोभीमविक्रमः ॥ १७ ॥ शिरश्छित्त्वास्यखड्गेनपातयामासभूतले ॥ ततस्तुजयशब्देनदेवाःसर्वेननंदिरे ॥ १८ ॥
 प्रभग्रादैत्यसंचाश्चदिशःसर्वाःप्रदुदुबुः ॥ १९ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणेप्रथमेसृष्टिखंडेकालेयवधोनामषट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ व्यासउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वातुदैत्येद्रो
 हिरण्याक्षोमहाबलः ॥ सरोषश्चातिताम्राक्षोह्यसुरानादिदेशह ॥ १ ॥ स्वयंगच्छामियुद्धायदेवानांविजिघांसया ॥ नागच्छंतिनयुद्धचंतेतेनमार्गाद्विशत्स्वितः ॥ २ ॥
 एतच्छ्रुत्वातुवचनंशेषदैत्यगणाधिपाः ॥ युद्धायप्रययुःसर्वेऽशूलपाशातिपंडिताः ॥ ३ ॥ अधिकंपूर्वसैन्याश्चतथाशतगुणैरपि ॥ निरंतरं तथाकाशंप्रययुर्युद्धकां
 क्षिणः ॥ ४ ॥ ततोरुद्रास्ससाध्याश्चविश्वेचवसवस्तथा ॥ स्कंदश्चगणपश्चैवविष्णुजिष्णुपुरोगमाः ॥ ५ ॥ सर्वेयोद्धुंगतास्तेचहृष्टारणसमुत्सुकाः ॥ एत
 स्मिन्नंतरेयुद्धंदेवदानवयोरपि ॥ ६ ॥ नभूतंनश्रुतंपूर्वसर्वलोकभयंकरम् ॥ शस्त्रास्त्रैर्बहुधायुक्तांशिशिरेणेवकाननम् ॥ ७ ॥ धरांस्वर्गौकआकाशंसंरुध्य
 युद्धमाबभौ ॥ अन्योन्यंजघ्नुराकाशेतथान्योन्यमहीतले ॥ ८ ॥ शक्तिभिर्मुसलैर्भल्लैर्बहुभिःशरवृष्टिभिः ॥ दारुणैःखड्गपातैश्चतथाचक्रपर
 श्वधैः ॥ ९ ॥ अन्यायुधैश्चविविधैर्निर्जघ्नुस्तेपरस्परम् ॥ अभवन्धोरूपाणिधराकाशेव्ययानिच ॥ १० ॥ शस्त्रैःशरैरसृक्पातैःकंकवायसजंबुकैः ॥
 यथामुसलधाराभिर्धनावर्षतिलोहितम् ॥ ११ ॥ तथैवक्षतजैःस्रस्तैःस्वाङ्गाच्चदेवदानवाः ॥ केचित्पतंतिसुह्रंतस्खलंतिचहसंतिच ॥ १२ ॥
 मुंचंतिचार्तनादांश्चसिंहनादंमुहुर्मुहुः ॥ केषांचिद्बाहवश्छिन्नाश्छिन्नपादास्तथापरे ॥ १३ ॥ छिन्नपाश्वोदराःकेचिन्निपेतुःशतशोभुवि ॥ कोटिकोटिसह
 स्राणिगजवाज्यसुराणिच ॥ १४ ॥ अपतन्धरणीपृष्ठेरक्तौघेबहुधाभुवि ॥ ततस्तुधरणीपृष्ठेत्वभवल्लोहितार्णवः ॥ १५ ॥ विपरीतास्ततो नद्यः
 सद्यस्तत्रविमुद्युबुः ॥ तृणकाष्ठपरास्तत्रशक्तयोदारुसंचयाः ॥ १६ ॥ मुद्गरामुसलाःशूलामकराद्याभवंतिच ॥ जयंतिकाध्वजामीनाःकमठाश्चर्म

कायकाः ॥ १७ ॥ शरादिभिर्महोष्टैश्चनिरुद्धाः प्रचुरैस्तथा ॥ केशचामरशैवालाः संपूर्णास्तास्ततःस्ततः ॥ १८ ॥ पतद्भिश्चतथान्यैश्चविविधैस्तजार्णवः ॥
 तदावसुंधरासर्वासौलवनकानना ॥ १९ ॥ रुधिरौघामहाघोरासर्वलोकभयंकरा ॥ स्कंदस्यशक्तिपातेनगतादैत्यायमक्षयम् ॥ २० ॥ पर्शुनापरमेणैव
 अग्निनाग्निशिखैः शरैः ॥ वरुणस्यचपाशेनवद्धामग्रायमक्षये ॥ २१ ॥ येषांपुत्रैश्चपौत्रैश्चपुरोगैः सचिवैस्तथा ॥ निपातिताश्चदैतेयाः शरशक्त्यष्टिवृ
 ष्टिभिः ॥ २२ ॥ ग्रहैश्चश्वसनैरेवयक्षगंधर्वकिन्नरैः ॥ महत्यागदयाचैवकुबेरेणचधीमता ॥ २३ ॥ घनानानिकरैर्वज्रैस्तुषारैर्विधुनेरितैः ॥ पन्नगानांवि
 षैर्वैरैर्दैत्याःपेतुर्धरातले ॥ २४ ॥ अन्यैश्चविविधैर्दैवैः कोटिकोटिसहस्रशः ॥ पातिताः प्रययुस्सर्वे धरण्यांतुगतासवः ॥ २५ ॥ देहांस्त्यक्त्वादिवंयांति
 केचिच्चयममंदिरम् ॥ केचिद्गच्छंतिपातालं पुण्यापुण्यप्रयोगतः ॥ २६ ॥ एतस्मिन्नंतरेवेदाञ्जल्पुः परमर्षयः ॥ स्वस्त्यस्तुब्राह्मणेभ्यश्चगोभ्यः स्त्रीभ्य
 स्तपस्विषु ॥ २७ ॥ प्रयुध्यमानेष्वन्येषुसांप्रतंसर्वजंतुषु ॥ विबुधैरर्दितादैत्याः शेषाः पर्वतमाश्रिताः ॥ २८ ॥ प्रजग्मुश्चदिशः सर्वाः कातरारणभीरवः ॥
 दैत्यव्यूहेप्रभग्नेचबलोनाममहाबलः ॥ २९ ॥ अर्दयामासदेवांश्चसंयम्याग्निसमैः शरैः ॥ तस्यबाणार्दितादेवाबहवोबलदर्पिताः ॥ ३० ॥ पतिताधरणी
 पृष्ठेकेचिद्भग्नारणाजिरे ॥ दृष्ट्वातस्यमहत्कर्मदारुणलोकभीषणम् ॥ ३१ ॥ शशंसुर्ऋषयोदेवास्तत्रशिष्टाः प्रचुक्रुशुः ॥ अथक्रुद्धोमहातेजाश्शतक्रतुर
 रिंदमः ॥ ३२ ॥ जघानशरषुसंदोहैर्बलंबलवतांवरम् ॥ सोपिक्रुद्धोबलयुद्धेतथाशक्रंससंभ्रमः ॥ ३३ ॥ रुधिरेणावसिक्तांगौ प्रसूतेनमहाबलौ ॥ तौयथा
 माधवेमासिपुष्पितौकिंशुकद्रुमौ ॥ ३४ ॥ चक्राणिचसहस्राणिशूलानिमुसलानिच ॥ निचखानरणेशक्रेचपलेचासुरोत्तमः ॥ ३५ ॥ तानिचक्राणिशू
 लानिनिचकर्त्तशरोत्तमैः ॥ ३६ ॥ सुरराट्सहस्राभ्रांतोलीलयासमरेवली ॥ ३७ ॥ सचदैत्योमहातेजाः शक्त्याचैवपुरंदरम् ॥ निजघानतदातूर्णगजस्थंचस्त
 नांतरे ॥ ३८ ॥ तयाविनिहतः शक्रः प्रचचालगजोपरि ॥ लब्धसंज्ञोबलंजिष्णुर्विभेददनुजंक्षणात् ॥ ३९ ॥ रथसंस्थस्यहस्तौचधनुश्चिच्छेदकेषुणा ॥
 चर्मतीक्ष्णं ध्वजंतस्यशरेणैकेनवीरहा ॥ ४० ॥ चतुर्भिर्निशितैर्बाणैर्विव्याधचतुरोहयान् ॥ शरेणैकेनसूतस्यशिरश्चिच्छेदतत्क्षणात् ॥ ४१ ॥ छिन्नध
 न्वाहतरथोहताश्वोहतसारथिः ॥ निपत्यमूर्च्छितः पृथ्व्यामुहूर्तान्मृत्युमापसः ॥ ४२ ॥ अथक्रुद्धोमहादैत्योनमुचिः सुरदर्पहा ॥ गदामादायसहसासज
 घानमहागजम् ॥ ४३ ॥ यथामेरुगिरेः शृंगेवज्रपातोभवेद्भ्रुवम् ॥ तथैवचमहाशब्दोद्भवलोमहर्षणः ॥ ४४ ॥ प्रहारेणार्दितः पद्मीसंचचालसविह्वलः ॥
 रुधिरेणावसिक्तांगोविमुखोवेदनातुरः ॥ ४५ ॥ शतक्रतुंविधावंतिशतशोथसहस्रशः ॥ अर्धचंद्रैः क्षुरप्रैश्चचिच्छेदपाकशासनः ॥ ४६ ॥ जंतुभिस्तस्यमा
 याभिरर्दितास्सुरपुंगवाः ॥ भूमौनिपातिताः केचित्केचित्सुप्तारथोपरि ॥ ४७ ॥ दृष्ट्वातस्यमहत्कर्ममाधवोविशिखांस्तथा ॥ जंतुभूतान्सचक्रेणचिच्छेददेह

लग्नकान् ॥४७॥ ततो जिष्णुस्त्रिभिर्वाणैः पातयामास भूतले ॥ पृथिव्यां पतितो दैत्यो मूर्च्छितस्खलितः पुनः ॥४८॥ दधारमुद्रं घोरं शक्रं हंतुं समुद्यतः ॥ ततो ज
 वानमघवाकुलिशेन महासुरम् ॥ ४९ ॥ सपपात मही पृष्ठे क्षतवक्षामहाबलः ॥ साधुसाध्वेति देवाश्च सिद्धाश्चैव महर्षयः ॥ ५० ॥ अपूजयंस्तदा शक्रं बहुभिः पु
 ष्पवृष्टिभिः ॥ ततो दैत्यगणाः सर्वे भीतास्तत्र प्रदुद्रुवुः ॥ गीतं गायंति गंधर्वाननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ ५१ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणे प्रथमे सृष्टिखंडे बलनमुचिवधो नाम
 सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ व्यास उवाच ॥ बलं च निहतं दृष्ट्वानमुचिं च स्वकाग्रजम् ॥ मुचिस्तत्राब्रवीद्वाक्यं ज्येष्ठो मे सुदितस्त्वया ॥ १ ॥ परोक्षेणाधुना
 त्वं च शरैर्नैष्यामि भास्करिम् ॥ तमब्रवीन्महातेजाः शक्रः सर्वसुरार्चितः ॥ २ ॥ भ्रातुस्ते धर्मपंथानमिदानीं लप्स्यसे ध्रुवम् ॥ बह्वैरुष्णमविज्ञाय प्रमोहाच्छल
 भायथा ॥ ३ ॥ सहसा प्रविशंति यस्मिन् तथा मां योद्धुमिच्छसि ॥ एवं ब्रुवाण मिन्द्रं च जघान विशिखैस्त्रिभिः ॥ ४ ॥ सचिच्छेद त्रिभिर्वाणैः शक्रः परपुरंजयः ॥
 ततो जघान दशभिर्द्रुमैरावणं त्रिभिः ॥ ५ ॥ सप्तभिर्मातलिं छित्त्वानादैरुच्चैर्ननादह ॥ शक्रं प्रति पुनर्दैत्यो भ्रामयामास संभ्रमात् ॥ ६ ॥ आयसीं
 तां गदां कोपान्महाबलपराक्रमः ॥ ततस्तुलाघवाच्छक्रो जघान कुलिशेन हि ॥ ७ ॥ भिदुरस्यावपातेन गतासुर्निपपातह ॥ दनुजस्य प्रपातेन संचचाल
 वसुंधरा ॥ ८ ॥ देवाः प्रचक्रुर्नृत्यानि दानवा विप्रदुद्रुवुः ॥ ९ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणे प्रथमे सृष्टिखंडे मुचिवधो नामाष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥
 ॥ व्यास उवाच ॥ तारेयो वलसंपन्नः शक्रतुल्यपराक्रमः ॥ जघान विशिखैस्स्कन्दं पितृघातिनमाहवे ॥ १ ॥ ततस्स्कन्दो महाबाहुर्हरितुल्यपरा
 क्रमः ॥ विचकर्त शरांस्तांस्तान्निर्विभेद शरोत्तमैः ॥ २ ॥ सदैत्यस्सहसा स्कंदं छादयामास मार्गणैः ॥ असंभ्रान्तः प्रचिच्छेद विशाखो विशिखै
 स्तदा ॥ ३ ॥ तारेयोऽग्निशरैः स्कंदं जघान रणमूर्धनि ॥ विशिखं भिदुरप्रख्यं च खानहरनंदने ॥ ४ ॥ वैश्वानरेण सेनानीस्तत्र संपर्यवारयत् ॥ रौद्रम
 स्त्र्यं पुनर्दैत्यः प्रेषयामास तं प्रति ॥ ५ ॥ तन्निरस्तं कृतं तेन बाणेनास्फालितेन च ॥ अघोरं प्राक्षिप दैत्यो घोररूपं सुदारुणं ॥ ६ ॥ भूधरा विटपास्सि
 हास्तथा सर्पादयः शराः ॥ धावन्ति पार्वती पुत्रं कोटिकोटि सहस्रशः ॥ ७ ॥ छित्वा तांस्तु शरान् स्कंदो विभेद दैत्यपुंगवं ॥ आपादं शीर्षपर्यंतं शरैरग्न्यर्कसन्नि
 भैः ॥ ८ ॥ स्वर्णपुंखाः शरालग्नौ देहे दैत्यपतेर्भृशं ॥ रेजुस्ते स्वर्णशकला यथा कृष्णशिलोच्चये ॥ ९ ॥ तस्य देहात्ततश्चैव बहुसुस्त्रावशोणितं ॥ यथा च मा
 धवे मासि पुरुषु षड्दशमीतरुः ॥ १० ॥ स्यंदनाधश्चाश्वाश्च शिर्षिरेभूमिलग्नकाः ॥ अथ क्रुद्धो महादैत्यः शूलं भीमं च दारुणं ॥ ११ ॥ धृत्वा तं प्रति चिक्षेप कालमृ
 त्युसमप्रभं ॥ पार्वती नंदनेनापि शूलं पाशुपतेन ह ॥ १२ ॥ क्षिप्तं तेन कृतदग्धं मूहते नरणाजिरे ॥ पुनः शक्तिमु मोचाथ ब्रह्मदत्तान्तु दानवः ॥ १३ ॥ शूलं प्रति ज
 वानाथ शतकूटसमप्रभम् ॥ ततोऽस्त्रेवज्रसंकाशे जघटाते वियत्यपि ॥ १४ ॥ तयोस्स वीर्ययोरेस्त्रे धरण्यां प्रणिपेततुः ॥ ततो दैत्यपतिः स्कंदं शरैरग्निशिखोप

मैः ॥ १५ ॥ अर्दयामाससहसाचनधारेवपर्वतं ॥ तांस्तुच्छित्त्वामहाबाहुःसेनानीश्चापमस्यवै ॥ १६ ॥ विचकर्तार्धचंद्रेणतथायंतुःशिरोमहत ॥ तथाश्वा
 न्वहुभिर्बाणैःपातयामासभूतले ॥ १७ ॥ गृहीत्वामुसलंवेगात्सदुद्रावस्थलेगुहं ॥ जघानतेनदैत्येन्द्रःशिखिनंशिखिवाहनं ॥ १८ ॥ ततोमोहंगतोवर्ही
 प्रचकंपेमुहुर्मुहुः ॥ ततःस्कंदःपुनस्तंचजघानासुरपुंगवं ॥ १९ ॥ प्रचिच्छेदासिनावेगान्मुसलंचातिदारुणं ॥ तारेयःशक्तिमादायजघानक्रौंचदारणम् ॥ २० ॥
 सोपिशक्तिमुमोचाथअमोघांदुष्टघातिनीम् ॥ ततःसंदह्यसाशक्तिर्विश्वप्रलयकारिणी ॥ २१ ॥ यमदंडसमानंचभित्त्वापुनर्गुहंगता ॥ सगतासुःपपातोर्व्या
 चालयंश्चवसुंधरां ॥ २२ ॥ पुष्पधूपादिभिःस्कंदःसर्वदेवैःप्रपूजितः ॥ २३ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणेप्रथमेसृष्टिखंडेतारेयवधोनामैकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥
 व्यासउवाच ॥ ततोदेवांतकोदैत्योव्यनदत्समरंप्रति ॥ रणंचकारधर्मेणसंदष्टौष्टपुटोबली ॥ १ ॥ सगत्वाचाब्रवीद्वाक्यंसर्वलोकविगर्हितं ॥
 नजानासिमहद्धर्मदुष्टमोहाद्यथाक्रमम् ॥ २ ॥ पापपुण्यप्रयोगेणनिग्रहानुग्रहेप्रभुः ॥ अहंचनिर्मितोधात्राकरोमितवशासनम् ॥ ३ ॥ नजाना
 सियतोधर्मकालमृत्युपुरःसरः ॥ नरोगोनजराकालोनमृत्युर्नचर्किकरः ॥ ४ ॥ धर्मात्प्रचलितः कर्मीकष्टयातिदिवानिशम् ॥ उक्तंवसुंमहावीर्य
 यमंधर्मैकसाक्षिकम् ॥ ५ ॥ सजघानत्रिभिर्बाणैःकालमृत्युसमप्रभैः ॥ प्रचिच्छेदसधर्मात्मातेत्वन्यैर्विशिखैस्त्रिभिः ॥ ६ ॥ ततस्तूच्चैःशरै
 प्राज्यैर्युगांतानलसप्रभैः ॥ निजघानयमंसंख्येसचिच्छेदशरैःशरान् ॥ ७ ॥ एतस्मिन्नंतरेक्रुद्धौपरस्परजयैषिणौ ॥ जघ्नतुःसमरेन्योन्यंमहाबलपराक्रमौ
 ॥ ८ ॥ अहोरात्रंतयोर्युद्धमवर्ततसुदारुणम् ॥ एतस्मिन्नंतरेक्रुद्धःशक्त्याप्रशमनंरुषा ॥ ९ ॥ विभेददैत्यशार्दूलोह्यहंकारयुतोबली ॥ तामेवाथरुषाधर्मो
 गृहीत्वाशक्तिकांद्रुतं ॥ १० ॥ निजघानतयैवामुस्तनयोरंतरेभृशम् ॥ सविह्वलितसर्वांगोमुखादागतशोणितः ॥ ११ ॥ ततःक्रुद्धोमहातेजाधृत्वा
 दंडंसुदारुणम् ॥ अमोघंपातयामासतस्यदैत्यस्यविग्रहे ॥ १२ ॥ साश्वरथंतथासूतंयोद्धारंशस्त्रसंचयम् ॥ चकारभस्मसातंचशमनःक्रोधमूर्च्छितः ॥ १३ ॥
 पतितेचतथादैत्येदुर्ध्वोनामदानवः ॥ शमनंशूलहस्तस्तुप्रदुद्रावजिघांसया ॥ १४ ॥ शूलहस्तंसमायांतंबडवानलसन्निभम् ॥ आससादरणेमृत्युःशक्तिह
 स्तोतिनिर्भयः ॥ १५ ॥ सचहृष्टाऽसुरोमृत्युंशूलेनैवजघानह ॥ शक्तिंचैवततोमृत्युःप्रचिक्षेपरणाजिरे ॥ १६ ॥ संदह्यसहसाशूलंवह्निकूटसमप्रभम् ॥
 दैत्यस्यहृदयंभित्त्वागतासाचधरातलम् ॥ १७ ॥ सरथःसपपातोर्व्याशक्तिजर्जरविग्रहः ॥ अथान्योदुर्मुखोमृत्युकृष्टचापोमहाबलः ॥ १८ ॥ खड्गचर्मधरः
 कालोरथएवगतोभवत् ॥ हृष्टातंविशिखैःप्राज्यैर्जघानसयमंरणे ॥ १९ ॥ सचापुत्यरथादेवोह्यसिनाचसकुंडलम् ॥ शिरश्चिच्छेदसहसापातयित्वाचभूतले ॥ २० ॥
 हतशेषंबलंसर्वप्रदुद्रावदिशोदश ॥ २१ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणेप्रथमेसृष्टिखंडेदेवांतकर्दुर्ध्वदुर्मुखवधोनामसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ व्यासउवाच ॥

अथान्योनमुचिःकुद्धःस्यंदनस्थोदिवौकसः ॥ विशिखैरदयामासघोरैराशीविषोपमैः ॥ १ ॥ ततस्तुसंयुगेदेवाःसिद्धकिन्नरपन्नगाः ॥ नशकुवंतिबाणानांवि
 गंसोदुंसमंततः ॥ २ ॥ रथमुच्चैश्चवोश्वेनयुक्तंमातलिनेरितम् ॥ पुरुहूतःसमास्थायप्रागमत्तमहाबलम् ॥ ३ ॥ दृष्ट्वाशक्रंमहावीर्यनमुचिदैत्यपुंगवः ॥ अब्रवी
 द्वासवंसंख्येवचनंसानुगंतदा ॥ ४ ॥ प्राकृतंनिर्जरंहत्वानयशोस्तिनचप्रियम् ॥ नलाभकृतकंवापिनजयस्तुपुरघुत ॥ ५ ॥ तस्मात्त्वयिहतेत्रैवसर्वंभवति
 शाश्वतम् ॥ देवराज्यंप्रलप्स्यामिसुखंभोग्यंसुरालये ॥ ६ ॥ तमब्रवीन्महातेजाःशक्रःपरपुरंजयः ॥ शूरतावाक्यमात्रेणसर्वत्रसुलभाभवेत् ॥ ७ ॥ महापरा
 क्रमंयद्वाअस्तितेदानवाधम ॥ दर्शयस्वाहवेवीर्यपुरंनेष्यामिभास्करेः ॥ ८ ॥ एतच्छ्रुत्वामहातेजाश्चुकोपदैत्यपुंगवः ॥ पंचभिर्निशितैर्बाणैर्जघानसुरसत्त
 मम् ॥ ९ ॥ तांस्तुचिच्छेदमधवाक्षुरप्रैःपंचभिर्दुतम् ॥ जग्मतुस्तौमहावीर्यौसमरोविषयैषिणौ ॥ १० ॥ अन्योन्यंसहसावेगाच्छरैश्चिच्छिदतुःशरान् ॥
 विभिदातेथगात्राणिविशिखैर्भिदुरोपमैः ॥ ११ ॥ अत्यपूर्वकृतंकर्मताभ्यामेवरणेभृशम् ॥ लाघवंशरसंधानग्रहमोक्षंसुदुर्लभम् ॥ १२ ॥ दृष्ट्वातुविस्मयं
 जग्मुर्देवासुरगणास्तदा ॥ एतस्मिन्नंतरेदैत्योमायास्संप्रमुचह ॥ १३ ॥ विशिखाःशतशस्तत्रविनिश्चेरुस्समंततः ॥ शक्रःकोपात्पुनःशीघ्रंधनुरुद्य
 म्यवीर्यवान् ॥ १४ ॥ जघानविशिखैरुग्रैःसर्वगात्रेषुसंज्वलन् ॥ ततोमार्गणसाहस्रैरष्टभिस्त्वधिकंतथा ॥ १५ ॥ विभिदातेततोऽन्योन्यंचिच्छिदातेपर
 स्परम् ॥ शरैर्निरंतराकाशंददृशुस्तत्रसंयुगे ॥ १६ ॥ निपतंतिधरापृष्ठेखड्गपातैःसहस्रशः ॥ एवंसुदीर्घकालेतुगतेतस्मिन्महाहवे ॥ १७ ॥ मायास्त्रंदर्श
 यामासक्रूरकृन्नमुचिस्तदा ॥ तामसंत्रिषुलोकेषुकृतंस्यात्तुनिरंतरम् ॥ १८ ॥ परस्परंनपश्यांतिदेवासुरगणाभृशम् ॥ सूर्यचंद्रग्रहाणांचवह्नीनांचदिवौ
 कसाम् ॥ १९ ॥ तस्मिन्स्तमसिदुष्पारेगभस्तिनैवदृश्यते ॥ दैत्यस्यचततस्तूर्णशरैरग्निशिखोपमैः ॥ २० ॥ विभग्नाःसर्वदेवाश्चशक्रश्चरणसं
 मुखे ॥ शरैर्विभिन्नदेहास्तुनिपेतुर्धरणीतले ॥ २१ ॥ प्रभग्नाश्चापरेशूरास्संयातिचदिशोदश ॥ कूटंतस्यपरिज्ञायसर्वदेवार्चितोहारिः ॥ २२ ॥ सौम्यमस्त्रं
 मुमोचाथदिविसूर्यशतप्रभम् ॥ विलंबितंसमालोक्यशक्त्याचबहुधंटाया ॥ २३ ॥ जघानोरसिदैत्यस्यसपपातव्यथान्वितः ॥ चिरात्संलभ्यसंज्ञांचदैते
 यःक्रोधमूर्च्छितः ॥ २४ ॥ गत्वावेगात्सुरश्रेष्ठमैरावतंदधारह ॥ त्रासयामाससुतराभिद्रस्यद्विरंदरुषा ॥ २५ ॥ धृत्वासतुगजंसेंद्रंमुमोचधरणीतले ॥ ततोभू
 मिगतःशक्रःकश्मलंचक्षणंगतः ॥ २६ ॥ अवप्लुत्यसदैत्येद्रोगजदंतांतरस्थितः ॥ शक्रंग्रहीतुकामस्यवधार्थयूथपस्यसः ॥ २७ ॥ असिनाऽसुरमुख्यस्यशिर
 श्छित्त्वान्यपातयत् ॥ सर्वेप्रजहृषुर्देवागंधर्वाललितंजगुः ॥ मुदितास्तेचमुनयःस्तुवंतिसुरसत्तमम् ॥ २८ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणेप्रथमेसृष्टिखंडेद्वितीयनमुचि
 वधोनामैकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ व्यासउवाच ॥ दिव्यंरथंसमास्थायधनुर्हस्तोबलैर्युतः ॥ गत्वाचमाधवंसंख्येदेवासुरगणाग्रतः ॥ १ ॥ क्रोधेनमहतावि
 ष्टोमधुर्निर्जरमर्दनः ॥ अब्रवीत्परुषंवाक्यमव्ययंहरिमीश्वरम् ॥ २ ॥ नारायणनजानासियुद्धधर्ममितःकथम् ॥ अन्यायादुर्वधोपायंकृत्वानष्टोनशोचसि ॥ ३ ॥

अनेनपंकयोगेनव्यवहाराकृतस्यच ॥ सुरत्वंचोपनष्टस्यादन्यसृष्टिकरोम्यहम् ॥ ४ ॥ त्वामेवनिहनिष्यामिसहदेवगणैरिह ॥ इत्युक्त्वाधनुरादायजघान
विशिखैर्विभुम् ॥ ५ ॥ माधवस्तान्विभेदाथशरैर्वज्रसमप्रभैः ॥ बहुभिस्सर्वगात्रेषुजघानचमधुततः ॥ ६ ॥ माययाछादितःसोभूदैत्यस्तंसुरसत्तमाः ॥
येवैशूराश्चरुद्राद्यास्त्रिदशास्सत्त्वधारिणः ॥ ७ ॥ देव्योनानाविधाश्चापिसायुधावाहनान्विताः ॥ सेनान्योगणपादेवालोकेशहरविष्णवः ॥ ८ ॥ अन्येग्रहादयो
देवाःसर्वेयुध्यन्तिसंगताः ॥ विनष्टाश्चतदादेवामधोवैमाययाध्रुवम् ॥ ९ ॥ संमुखेविमुखेचैवशरशक्त्यष्टिवृष्टिभिः ॥ पतंतिसहसादेवाभूमौशस्त्राभिपी
डिताः ॥ १० ॥ एतस्मिन्नंतरेविष्णुर्गृहीत्वाचसुदर्शनम् ॥ असुरान्माययादेवान्जघानरणमूर्धनि ॥ ११ ॥ अथतेषांशिरांस्येषछित्वाचैवसहस्रशः ॥ पा
तयामासदेवेशोदैत्यानांचसुरात्मनाम् ॥ १२ ॥ एवमन्यान्विभुदैत्यान्द्रावयामाससंगरात् ॥ तदृष्ट्वा मुनयोदेवाःसर्वेविस्मयमाययुः ॥ १३ ॥ कर्णेकर्णेप्र
जल्पन्तेदेवामुनिगणास्तथा ॥ सदादेवैकगोप्ताचहरिरव्ययईश्वरः ॥ १४ ॥ सर्वसाक्षीत्वयंदेवोदैत्यजिष्णुर्युगेयुगे ॥ कथंहंतिसुरान्सर्वान्कल्पांतइहजायते ॥
॥ १५ ॥ एतस्मिन्नंतरेदूरेमधुर्मायांप्रयोजिता ॥ हररूपधरोभूत्वाअब्रवद्धिरिमव्ययम् ॥ १६ ॥ दैत्यानामग्रतःपापरणेदेवान्समंततः ॥ हत्वाकिंतेशिवंचाद्यधर्म
कीर्तियशोगुणाः ॥ १७ ॥ महतोन्मत्तभावेननजानासिपरान्स्वकान् ॥ अतस्त्वांनिशितैर्बाणैर्नयामियमसादनम् ॥ १८ ॥ एवमुक्त्वाशरैरुग्रैर्जघानकेशवरणे ॥
निचकर्तेशरांस्तांस्तुमाधवोवाक्यमब्रवीत् ॥ १९ ॥ जानामित्वांरणेदैत्यंहररूपधरंप्रियम् ॥ शूरंशूरविकर्माणंमधुंमायानियोजितम् ॥ २० ॥ मिथ्यालोकंप्रदास्या
मिपातयित्वारणाजिरे ॥ एतस्मिन्नंतरेतीक्ष्णैःशरैर्विव्याधसंयुगे ॥ २१ ॥ जटिलंवृषकेतुंचवृषभस्थंमहेश्वरम् ॥ तयोर्युद्धमतीवासीद्देवदानवयोस्तदा ॥ २२ ॥
परस्परंभिदतोश्चप्राप्तान्प्राप्तान्शरान्शरैः ॥ क्षुरप्रेणधनुस्तस्यचिच्छेदहरिरव्ययः ॥ २३ ॥ ततश्चपातयामासघोटकंवृषरूपिणम् ॥ सदैत्यश्शूलहस्तोथप्रदु
द्रावजगत्पतिम् ॥ २४ ॥ भ्रामयित्वाततःशूलंजघानपरमेश्वरम् ॥ त्रिभिश्चिच्छेदबाणैश्चशूलंकालानलप्रभम् ॥ २५ ॥ ततःक्रूरोमहाबाहुर्मधुर्मायातिमा
यिकः ॥ देवीरूपंसमास्थायसिंहस्थःप्रययौहरिं ॥ २६ ॥ शरैर्बहुविधैर्विष्णुंजघानैवाब्रवीद्वचः ॥ स्वामीतुमेसुरश्रेष्ठत्वयैवपातितोयुधि ॥ २७ ॥ अहंत्वांचहनि
ष्यामिसुतौस्कंदविनायकौ ॥ उक्तवतंचदैतेयंजघानबहुमार्गणैः ॥ २८ ॥ सपपातमहीपृष्ठेगतासुलोहितोद्गिरः ॥ पितरौनिहतौदृष्ट्वामायावद्धोमहाबलः ॥ २९ ॥
स्कंदःशक्तिसमादायप्रायाद्योधयितुंहरिम् ॥ ततोधाताऽब्रवीद्राक्यंस्कंदंमोहप्रपीडितम् ॥ ३० ॥ पश्यतेपितरौदूरेपश्यंतौयुद्धमदृशम् ॥ अंतरिक्षेभ्रमं
तौचसंस्थितौलोकसाक्षिणौ ॥ ३१ ॥ एतच्छ्रुत्वाततोदृष्ट्वातत्रैवांतरधीयत ॥ ततोधुंधुश्चसुंधुश्चातरावतिदर्पितौ ॥ ३२ ॥ वधंप्रतिहेर्युद्धेपेततु
र्गरुडोपरि ॥ खड्गहस्तंचधुंधुंचसगदंसुंधुमेवच ॥ ३३ ॥ चिच्छेदनंदकेनैकंगदयासादयत्परम् ॥ पेततुस्तौधरापृष्ठेप्रवीरौक्षतविक्षतौ ॥ ३४ ॥ मधुस्तदा
गतस्तूर्णमंतर्धानंतमोवृतः ॥ पातयामासविष्णौचमाययाशतपर्वतान् ॥ ३५ ॥ ततस्तान्पर्वतांछित्वातमसोऽन्तर्गतोयुधि ॥ क्रोधात्सुदर्शनेनैवशिरश्छि

त्वानिपातितः ॥३६॥ ततोब्रह्मादिभिर्देवैश्शंभुनात्रिदशैरपि ॥ मधुसूदनइतिख्यातिर्विष्णोर्लोकेषुकारिता ॥ ३७ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणेप्रथमेसृष्टिखंडेमधु
 वधोनामद्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ ततोवृत्रोमहातेजादैत्यानांप्रवरोयुधि ॥ दिग्गजाढ्यंगजारूढःप्राद्वद्वलसूदनम् ॥ १ ॥ आग
 च्छंतंततोवृत्रंशरैःकालानलप्रभैः ॥ विव्याधसर्वगात्रेषुद्विरदस्थोमहाहवे ॥ २ ॥ ततोवृत्रस्तुशीर्षैचजिष्णोरेवपतत्रिणा ॥ विव्याधसहसातेनसचचालम
 हाबलः ॥ ३ ॥ आत्मानंचसमाश्वास्यधनुरुद्यम्यवीर्यवान् ॥ ववर्षशरवर्षेणतस्यदैत्यस्यविग्रहे ॥ ४ ॥ शरांश्छित्वाविभेदाशुशरैराशीविषोपमैः ॥ शत
 क्रतुंमहावीर्यःसर्वदेवाधिपंयुधि ॥ ५ ॥ ततःशरसहस्रैस्तुदैत्यंविव्याधदेवराट् ॥ परस्परंशरायांतियथासप्ताश्वरश्मयः ॥ ६ ॥ एवंशरसहस्रैस्तुविभिदाते
 परस्परम् ॥ मनोजवसमाःशीघ्रागाढाःशिखरिणोयथा ॥ ७ ॥ बडवानलसंस्पर्शाःखगावज्रारभेदकाः ॥ तयोर्धनुष्मतोर्युद्धेशरास्तुल्यगुणान्विताः ॥ ८ ॥ एवंक्र
 मेणयुद्धेचअहोरात्रमवर्तत ॥ महेंद्रोद्विरदंतस्यशूलेनैवजघानह ॥ ९ ॥ सनिपत्यमहीपृष्ठेलाघवात्स्वरथंययौ ॥ रथस्थस्तस्यदेवस्यशक्त्याचैरावणंदृढम् ॥ १० ॥
 विभेदलाघवेनाशुवज्रेणेवमहागिरिं ॥ शुशुभंकंपमानस्तुसेंद्रःसचमहागजः ॥ ११ ॥ ततःशक्तिसमादायआविध्यमघवाऽसुरम् ॥ विभेदोरसिदैत्यस्य
 सपपातरथोपरि ॥ १२ ॥ क्षणात्संज्ञांसमालंब्यसविनद्यपतत्रिणा ॥ विभेदसमरेशक्रंसततःकश्मलंगतः ॥ १३ ॥ इंद्रःसंज्ञापुनःप्राप्य
 जघानविशिखैःशितैः ॥ शतकोटिसमैर्बाणैरर्दितोव्यथयान्वितः ॥ १४ ॥ ततोवृत्रोमहाशूलंप्राक्षिपन्निर्जिरेश्वरे ॥ शांभवास्त्रेणदेवेशोविष्णवास्त्रं
 मुमोचह ॥ १५ ॥ उभयोरंबरेचास्त्रेवाह्निकूटसमप्रभे ॥ अन्योन्यंजघ्नतुस्तत्रस्फुलिंगानिविसुंचती ॥ १६ ॥ स्पर्शनैचस्फुलिंगानामुभयोः
 सेनयोर्भटाः ॥ नशक्ताःसंसुखेस्थातुंशलभाज्वलनेयथा ॥ १७ ॥ दग्धाःपेतुःपृथिव्यांचदिशस्सर्वाःप्रदुद्रुवुः ॥ देवदानवयोर्वीराःशून्य
 स्तत्राभवद्रणः ॥ १८ ॥ अस्त्रंनिरस्तकंदृष्ट्वासदैत्यःक्रोधमूर्च्छितः ॥ माययाशैलसंदोहमस्त्रंशक्रेमुमोचह ॥ १९ ॥ बाणौघैःशैलसंघातंप्रचिच्छेदरणेहरिः ॥
 अचोरंप्रासृजदैत्यःपुरुहूतेमहाबले ॥ २० ॥ कोटिकोटिसहस्राणिजंतूनांप्रवराणिच ॥ सिंहशार्दूलभङ्गकवृकव्याघ्रमहागजाः ॥ २१ ॥ दंदशूकादयःस
 त्वाःप्रधावंतिसुरेश्वरं ॥ क्षुरप्रैरर्धचंद्रैश्चभल्लैःशिलीमुखैस्तथा ॥ २२ ॥ असंप्राप्तान्प्रचिच्छेदमघवापरवीरहा ॥ ततोवृत्रोमहाबाहुर्धनुरुद्यम्यवीर्यवान् ॥ २३ ॥
 विभेदशरसाहस्रैर्वज्रकल्पैःशतक्रतुं ॥ छित्वाक्षुरप्रैश्शक्रश्चधनुस्तस्यचकर्तच ॥ २४ ॥ सूतंचाश्वान्पृथिव्यांचपातयामासतत्क्षणात् ॥ सकंटकांगदांभी
 मांसंपूज्यासुरसत्तमः ॥ २५ ॥ जघानपद्मिनःशीर्षैर्मोहादंतीक्षितिययौ ॥ सगदःसर्वदेवेशोधरणींसमुपस्थितः ॥ २६ ॥ ततस्तयोर्गदायुद्धमवर्ततमुहुर्मु
 हुः ॥ तयोःप्रहरतोःशब्दोगदापातोद्भवोध्रुवं ॥ २७ ॥ आवर्तपरिवर्तचक्रतुस्तौपुनःपुनः ॥ अध ऊर्ध्वप्रहारंचपार्श्वयोरतिभीषणं ॥ २८ ॥ बभूवैवंतयोर्यु
 द्धंलोकालोकभयंकरं ॥ दृष्ट्वादेवगणाःसिद्धादानवाविस्मयंगताः ॥ २९ ॥ युद्धयमानौतुतौवीरौमृत्युसंशयमागतौ ॥ देवदानववीराश्चद्रुणैवतदीशिरे ॥

॥ ३० ॥ ईशब्रह्मादयःखेतुस्थिताद्रष्टुतदद्भुतं ॥ तयोर्द्वैकारशब्देनगदापातस्वनेनच ॥ ३१ ॥ ऊर्ध्वोर्ध्वमगमच्छब्दोह्यशनेश्वोपजायते ॥ भग्रेगदेद्वयोरेवकरः
संपुटितस्तयोः ॥ ३२ ॥ एवंचैवार्धयामेनतयोरस्त्रेनिपेततुः ॥ एतस्मिन्नन्तरेवीरौखड्गचर्मधरौतदा ॥ ३३ ॥ प्रतियोद्धुंमहाघोरमाहवेसंप्रचेरतुः ॥ निस्त्रिशौ
विद्युदुल्काभौतयोर्गात्रेचचर्मणी ॥ ३४ ॥ दृश्येतेसर्वलोकैश्चलाघवंविस्मयंगतैः ॥ चिच्छिदातेतयोरेवचर्मणीबहुवर्णके ॥ ३५ ॥ भीष्मकंबलयुद्धंचतयोरे
वंप्रवर्तते ॥ मंडलंचक्रधन्वंचलाघवंचपरिपुतं ॥ ३६ ॥ वृत्रवासवयोर्युद्धंवृत्रवासवयोरिव ॥ केशान्वृत्रस्यउत्पुत्यसंप्रधृत्यासिनाद्रुतं ॥ ३७ ॥ शिरश्चि
च्छेदसहसामघवारणमूर्धनि ॥ जयशब्दस्ततस्त्वासीद्देवानांचसमंततः ॥ ३८ ॥ प्रोत्फुल्लहृदयादेवामघवंतमपूजयन् ॥ देवदुंदुभयोनेदुर्ननुतुश्चाप्सरोग
णाः ॥ ३९ ॥ गीतंगांतिगंधर्वासुनयःस्तुतिपाठकाः ॥ भीताःपलायिताःसर्वेदैत्यास्त्यक्तायुधादिशः ॥ ४० ॥ इति श्रीपाद्मपुराणेप्रथमेसृष्टिखण्डेवृत्रासुरवधोना
मत्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ व्यासउवाच ॥ चतुर्भिस्तुरगैर्जुष्टंरथंसूर्यसमप्रभं ॥ त्रैपुरिःसंरुरोहाथाब्रवीद्राक्ष्यंगणाधिपं ॥ १ ॥ पितामेनिहतःपित्रातवय
स्माद्रणाधिप ॥ तस्मात्त्वामद्यविशिखैर्नयामियमसादनं ॥ २ ॥ ततस्तमब्रवीद्देवोगणेशस्त्रिपुरात्मजं ॥ तवतातेनदुष्टेनसुराणामहितंपुरा ॥ ३ ॥
कृतंकर्ममहत्पापंश्रुतंनोजनकेनहि ॥ पापकर्मरतंदुष्टंज्ञात्वाज्ञानबलेनच ॥ ४ ॥ अवधीतंशरैकेनपितरंतेबलेनच ॥ पंकात्प्रतारितोमोहात्प्रेषितो
यममंदिरं ॥ ५ ॥ त्वांचाहतत्पथंदैत्यप्रेषयामिक्षणादिह ॥ उक्तवंतंमहाप्राज्ञंसुराणांचगणाधिपं ॥ ६ ॥ विव्याधदशभिस्तीक्ष्णैःकाला
नलसमप्रभैः ॥ ततःशरसहस्रैस्तुदैत्यंविव्याधसाहसात् ॥ ७ ॥ यमदंडसमैर्वाणैःक्षुरप्रैश्चशिलीमुखैः ॥ कंकपत्रैर्महातीक्ष्णैर्वज्रानलसमप्र
भैः ॥ ८ ॥ विचकर्तशरांश्चास्यलंबोदरःसुरार्चितः ॥ पुनर्विव्याधविशिखैःसहस्राभिदुरोपमैः ॥ ९ ॥ शरैरदितसर्वांगमूर्च्छितस्त्वपत
द्भुवि ॥ ततोभद्रश्चसौभद्रोभीषणोनिर्जरांतकः ॥ १० ॥ स्वांस्वांगदांसमादायदुद्रुवुस्तंविनायकम् ॥ युगपत्तेगदापातैर्निजघ्नुर्गणनायकम् ॥ ११ ॥
लाघवात्तुवृथाकृत्वागदास्तेषांमहाबलः ॥ भद्रकस्यतुशर्षिंचाहनत्परशुनातदा ॥ १२ ॥ सौभद्रस्योत्तमांगंचअसिनाग्रेनिपातितम् ॥ भीष
णस्यकुठारेणखड्गेननिर्जरांतकम् ॥ १३ ॥ पातयित्वाचहेरम्बोमहागिरिसमांस्तदा ॥ चतुरोगणमुख्यांश्चअन्यांश्चापातयद्विषः ॥ १४ ॥
ततःसंज्ञांसमालभ्यत्रैपुरिश्चासुरोत्तमः ॥ समारुह्यरथंस्वंचजघानसुरसत्तमम् ॥ १५ ॥ विशिखैरर्धचंद्रैश्चक्षुरप्रैर्भल्लकैस्तथा ॥ तांस्तुचिच्छे
दधर्मात्मापुनर्विव्याधतंशरैः ॥ १६ ॥ चतुर्भिःसैधवांश्चैवशरैकेनचसारथिम् ॥ शरैःसंपातयामासधरण्यांगणनायकान् ॥ १७ ॥ लाघवात्तुरथंचान्यं
गत्वात्रिपुरनंदनः ॥ विशिखैर्वज्रसंकाशैःसंविभेदगणाधिपम् ॥ १८ ॥ रुधिरेणावसिक्तांगोरुषाघोरयमप्रभः ॥ ललाटेचत्रिभिर्वाणैस्सप्तभिश्चस्तनां
तरे ॥ १९ ॥ चतुर्भिर्नाभिदेशेचपंचभिर्मुष्टिमस्तके ॥ संविभेदमहाक्रोधोबलिनंशंभुनंदनः ॥ २० ॥ शरैरदितसर्वांगःसदैत्योरणमूर्धनि ॥ कश्मलं

परमंगत्वासंपपातरथोपरि ॥ २१ ॥ ततःसूतेनधीरेणअपनीतोरणाजिरात् ॥ विमुखंनाहनच्छूरोविनायकःसुरार्चितः ॥ २२ ॥ चिरात्संज्ञांसमालभ्ययं
 तारंचाब्रवीद्वचः ॥ गच्छसूतरणेभीरुंविनायकंहरात्मजम् ॥ २३ ॥ ततोयंताब्रवीद्वाक्यंसत्यंपथ्यंचकोमलम् ॥ हरात्मजशरान्सोढुंकस्समथोरैणाजि
 रे ॥ २४ ॥ तस्मान्मोहगतस्त्वंचमयानीतःप्रभासुत ॥ एतज्ज्ञात्वात्विदानींभोयद्युक्तंतद्विधीयताम् ॥ २५ ॥ एतस्मिन्नंतरेराज्ञापेरितःकविसत्तमः ॥
 औषधादिप्रयोगेणगजःसंज्ञामबोधयत् ॥ २६ ॥ अकारयच्छतगुणप्राणंचजयमादिशत् ॥ प्राग्जलंमंत्रितंदत्वारुरोधास्याङ्गकव्रणान् ॥ २७ ॥ सगजो
 दशनैरेवस्फोटयामासवैगिरिम् ॥ एवंशतसहस्राणिसैन्यानिसैन्यपालकान् ॥ २८ ॥ पातयामाससमितौगजःपरमदुर्जयः ॥ सदैत्यस्तस्यपृष्ठस्थःशरैः
 कालानलप्रभैः ॥ २९ ॥ हत्वात्वपातयच्चोर्व्यामुख्यमुख्यान्सुराधिपान् ॥ शरैस्तस्यतदादेवायमदंडसमप्रभैः ॥ ३० ॥ निपतंतिमहावीर्यारु
 धिरौघपरिप्लुताः ॥ यस्मिन्यस्मिंश्चमार्गेतुसदैत्यःसगजोगतः ॥ ३१ ॥ तत्रतत्रचकाराशुभीषणंसंचितंशरैः ॥ गजेनपातिताःकेचिद्गजारो
 हेणचापरे ॥ ३२ ॥ वेगेनभ्रमणेनैवसुराःकेचित्प्रतापिताः ॥ एवंसुरगणाध्यक्षाःशस्त्रास्त्रैर्विविधैश्चतम् ॥ ३३ ॥ सगजंयुद्धनिर्भीतानिजघ्नुर्बहुभिःशरैः ॥
 तथापितद्गजंयुद्धंनशक्तास्तेमहाबलाः ॥ ३४ ॥ क्षिप्रंतांस्तुगजोदंतैस्त्रैपुरोऽपातयच्छरैः ॥ नगतायेधरण्यांचदेवाजर्जरविग्रहाः ॥ ३५ ॥
 शरण्यांगणपंजगमुर्भीतास्तेवेदनातुराः ॥ देवानांकदनंदंद्वागणाधीशःप्रतापवान् ॥ ३६ ॥ सगजंताडयामासवज्रानलसमैःशरैः ॥ सगजोवेगसंरुद्धःशरेण
 चसमुत्थितः ॥ ३७ ॥ अथोतौद्वौशरैरेवविभिदातेपरस्परम् ॥ उभौतौनर्दमानौचअन्योन्यंजयमैच्छताम् ॥ ३८ ॥ शोणितैर्लिप्तसर्वांगौवीरमुख्यौसुरासुरौ ॥
 अथाखुंसगजोमत्तोविभेददशनैःस्वकैः ॥ ३९ ॥ आखुनाभिद्रुतोनागोघोरयुद्धंतयोःपरम् ॥ अधोर्ध्वसंविभागेचचतुर्भिर्युद्धमद्भुतम् ॥ ४० ॥ सशब्दंतुमुलं
 युद्धंसर्वलोकभयंकरम् ॥ दशनैर्दशनैरेवशरैरेवशरोत्तमैः ॥ ४१ ॥ तद्धोरमभवद्युद्धंदेवदानवसंगरे ॥ आखुकोभेदयांचक्रमेहानागंमहाबलम् ॥ ४२ ॥
 पर्शुनापृष्ठवंशाग्रेस्थित्वातेनाहनत्पुनः ॥ दैत्यस्यदशनद्वारेहृदिस्कंधेथलाघवात् ॥ ४३ ॥ सगजःसपपातोर्व्यागतासुलोहितंवमन् ॥ शशंसुर्मुनयोदेवा
 स्साधुसाध्वितिचाब्रुवत् ॥ ४४ ॥ अत्रान्येस्त्रैरमोवैश्वैदैत्यानाजघ्नुराहवे ॥ यावत्तुसेनयोनैवजययुद्धंसमापयेत् ॥ ४५ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणेप्रथमेसृष्टिखंडेत्रैपुरि
 विमर्दोनामचतुस्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ व्यासउवाच ॥ श्रुत्वामहेश्वराद्वाक्यंदेवाःशक्रपुरोगमाः ॥ दुद्रुबुदैत्यसंघांस्तान्सर्वैर्वान्समंततः ॥ १ ॥
 आजगाममहाबाहुःकुंभोनाममहासुरः ॥ नैर्ऋतोयक्षराजानंगदयाचाहनद्दृशम् ॥ २ ॥ गुह्यकेशोगदापातैर्जघानभृशमुत्तमम् ॥ ततोऽन्योन्यंगदायुद्धमभ
 वद्भीषणंतयोः ॥ ३ ॥ चक्रबंधंमहाबंधंपुरोवेध्यनिबंधनम् ॥ प्राचुरंभीषणंयानंस्फोटतैलाभिवास्तिकम् ॥ ४ ॥ तेनकृत्वामहायुद्धमवसानेधनेश्वरः ॥
 पातयामासतंस्फोटंतस्यकुंभस्यचोरसि ॥ ५ ॥ भग्नदंष्ट्रस्ततःकुंभोनिपपातमहीतले ॥ स्यंदनस्थोमहावीर्यौजंभोहरिहयंतदा ॥ ६ ॥ जघानशरसंवैश्व

तथैवैरावणंभृशम् ॥ वासवोभिदुरेणैवसंविभेदोसुरोत्तमम् ॥ ७ ॥ सपपातधरापृष्ठेगतासुलोहितोक्षितः ॥ तथारण्यंसुघोरंचअघोरंधोरमेवच ॥ ८ ॥
चतुरोगणमुख्यांश्चशक्त्याविभेदसंयुगे ॥ सेनान्यश्चैवप्रत्येकंपातयामासलाघवात् ॥ ९ ॥ सौरभंशरसंघैश्चजयंतोवशमानयत् ॥ शक्तिहस्तंचसंह्रा
दंयमदंडंनरांतकम् ॥ १० ॥ हत्वाचपातयामाससभस्मकृतविग्रहः ॥ कालश्चखड्गपातेनपातयामासबाध्रवम् ॥ ११ ॥ शक्त्यामृत्युर्विभे
दाश्वंतथानिर्घृणकरणे ॥ अग्निनादह्यमानाश्चसप्तैतेचमहाबलाः ॥ १२ ॥ भद्रबाहुर्महाबाहुःसुगंधोगंधएवच ॥ भौरिकोवल्लिकोभीमएतेसेनाग्रगा
मिनः ॥ १३ ॥ रणेसंदग्धदेहाश्चपेतुरुर्व्यागतासवः ॥ पाशबद्धामहावीर्यार्वरुणस्यमहात्मनः ॥ १४ ॥ पेतुरुर्व्यामहासत्वाःशूराःशूरभयानकाः ॥ शूर
स्यरश्मिजालेननिहताःपञ्चदानवाः ॥ १५ ॥ तुरुतुंबुरुदुर्मेधस्साधकासाधकाभिधाः ॥ क्रूरक्रौंचरणेशानमोदसंमोदषण्मुखाः ॥ १६ ॥ शरैर्नि
पातितादैत्याःसंयुगेमातरिश्वना ॥ नैर्ऋतोगदयाभीमंपातयामासभूतले ॥ १७ ॥ शूलपातैश्चरुद्राणांशतशोदैत्यदानवाः ॥ निपेतुःसंयुगेभीताः संसु
खारणपंडिताः ॥ १८ ॥ वसूनांशरपातैश्चशूराणांरश्मिमालिनाम् ॥ मेघानांकरकाभिश्चवज्रपातैस्सुदारुणैः ॥ १९ ॥ निपातितारणेदैत्याःशतशोव
लशालिनः ॥ कुबेरस्यगदापातैर्निपतंतिसहस्रशः ॥ २० ॥ शक्रस्यभिदुरेणैवभेदितादैत्यपुंगवाः ॥ असंख्याताःपतंत्युर्व्यास्कंदशक्त्यातथाःताः ॥ २१ ॥
गणेशपशुपातेनपतंतिसुख्यमुख्यकाः ॥ वैकुण्ठकरमुक्तेनचक्रेणतीव्रकर्मणा ॥ २२ ॥ दैत्यानांप्रवराणांचशिरांसिनिपतंतिकौ ॥ शमनोयमदंडेनको
टिकोटिसहस्रशः ॥ २३ ॥ अपातयत्तदाभूम्यांकालःखड्गेनदानवान् ॥ मृत्युश्चशक्त्यातथादैत्यान्पाशीपाशेनचापरान् ॥ २४ ॥ पातेनतक्षकादीनांसुधांशोःशि
शिरेणच ॥ अश्वारोहीखरोमन्योहनिपाशस्तथागजान् ॥ २५ ॥ परिघेणगजकुंभेदैत्यानांनाशयत्ततः ॥ एवमश्वान्गजांश्चैवलाघवात्सैन्यपातयत् ॥ २६ ॥
एवंसिद्धैश्चगंधर्वैरप्सरोभिर्महाबलैः ॥ अन्याभिर्देवताभिश्चसमातृगणनायकैः ॥ २७ ॥ निपातितामहोघोरायेतेप्रलयदानवाः ॥ शरैश्चखड्गपातैश्चशूल
शक्तिपरश्वधैः ॥ २८ ॥ यष्टिपरिघकुंतैश्चपातयंत्यसुरान्सुराः ॥ एवंसंक्षीयमाणेषुदैत्यराट्समपद्यत ॥ २९ ॥ आदित्यरथसंकाशंरथरत्नविभूषितम् ॥
शातकुंभमयंदिव्यंघंटाचामरभूषितम् ॥ ३० ॥ पताकाध्वजसंपूर्णैरम्यंशक्ररथोपमम् ॥ समारुह्यमहावीरोहिरण्याक्षोऽसुराधिपः ॥ ३१ ॥ जघानशरजालैश्चदुर्नि
वार्यःसुरासुरैः ॥ ससैन्यानिगजान्वीरोरथांश्चसहस्रैधवान् ॥ ३२ ॥ पातयामासभूमौचशतशोथसहस्रशः ॥ एवंचरन्संबुंदेषुनिखिलेषुदिवौकसा
म् ॥ ३३ ॥ पातयामासदैत्यैर्द्रःशरौघान्मृत्युसन्निभान् ॥ क्रमेणसमरेचाथदेवसैन्यान्यमथत ॥ ३४ ॥ यथापुष्करिणीबृंदेगजःकंजवनंशितैः ॥ शरपा
तैरथोवेगात्सिंहनादैःपुनःपुनः ॥ ३५ ॥ धरण्यांपतितावेगात्तदादैत्येश्वरस्यच ॥ दशभिश्चसुतीक्ष्णाग्रैर्जयंतंसजघानह ॥ ३६ ॥ रेमतंपंचभिर्बाणैः
शक्रंपंचदशेनतु ॥ चित्ररथंविंशतिभिःपंचविंशतिभिर्गुहम् ॥ ३७ ॥ हेरंवंत्रिशरेणैवचत्वारिंशच्छरैर्यमम् ॥ तथैवकालंमृत्युंचपाणिनाद्विगुणे

नच ॥ ३८ ॥ गुह्यकेशंजगत्प्राणंदशभिर्दशभिःशरैः ॥ षड्विंशसप्तभिश्चैवरुद्रान्सर्वान्पृथक्पृथक् ॥ ३९ ॥ वसून्सर्वाश्चसशरैःसिद्धगंधर्व
पन्नगान् ॥ दशाष्टदशभिःषड्विंशद्वेदेवान्भिनत्त्यसौ ॥ ४० ॥ ओजौघादतिवीर्यात्तुशीघ्रलाघवदर्शनान् ॥ आपत्प्राप्ताःसुराभीत्याप्रतिकर्तुंनचे
श्वराः ॥ ४१ ॥ महेशशूलसंकाशैःशरैर्मर्मविभेदिभिः ॥ ताडितानिर्जरायुद्धेमूर्च्छिताधरणीययुः ॥ ४२ ॥ तस्यैवसंमुखेस्थातुंनशोकुःप्रवरा
स्सुराः ॥ ततोदेवाविनिर्धूतास्त्रिदिवेशेनसंयुताः ॥ ४३ ॥ शरण्यंतेहरितत्रशरणताडिताययुः ॥ एतस्मिन्नंतरेविष्णुःप्राहजिष्णुंखगेश्वरम् ॥ ४४ ॥ अधु
नागच्छदैत्यस्यसंमुखंरणमूर्धनि ॥ नाशायसततस्तूर्णगतस्तस्यांतिकंजवात् ॥ ४५ ॥ सरथंमार्गणैर्भित्वाविष्णुमारोधयज्वम् ॥ रथस्यसंमुखेदै
त्यउवाचविष्णुमव्ययम् ॥ ४६ ॥ अन्यसृष्टिकरोम्यद्यहत्वात्वांचसनिर्जरम् ॥ ततोविष्णुरुवाचेदंगर्जतंदैत्यपुंगवम् ॥ ४७ ॥ शक्तस्त्वंस्पृद्धनेपापयदि
युद्धेस्थिरोभव ॥ ततःशरशतैरेवजघानविष्णुमव्ययम् ॥ ४८ ॥ असंभ्रांतःसचिच्छेदयमदंडानिभान्शरान् ॥ पुनःशरसहस्राणिप्रेरयामास
तंरणे ॥ ४९ ॥ तांश्छित्त्वाशरैःशौरिस्तंचविव्याधमार्गणैः ॥ प्रगौरवादहार्याभैः संस्पर्शाद्वाडवानलैः ॥ ५० ॥ शरैश्चभेदकैस्तीक्ष्णैः खगमैश्चमनोजवैः ॥
लाघवात्केशवास्रस्यतूलशुष्कतृणोपमैः ॥ ५१ ॥ हैमैःशरसहस्रैस्तुताडितोदैत्यपुंगवः ॥ बाधयाभ्यर्दितःक्रुद्धोधृत्वाशिखरिणंरणे ॥ ५२ ॥ जघानमाधवंवे
गाद्धिरण्याक्षोमहाबलः ॥ तंचसंचूर्णयामासगदयालीलयाहरिः ॥ ५३ ॥ एवंपर्वतसाहस्रंपातितंतुक्रमेणाहि ॥ तथैवलाघवाच्चूर्णहरिणादानवा
रिणा ॥ ५४ ॥ पुनर्बाहुसहस्राणिकृत्वासौदानवोत्तमः ॥ शरैःशक्तिभिरत्युग्रैःशूलैःपरशुकादिभिः ॥ ५५ ॥ ववर्षबहुभिर्विष्णुंक्रोधाविष्टेनचेतसा ॥ तांस्तुते
नैवप्रहितांश्चिच्छेदसुरसत्तमः ॥ ५६ ॥ शरैर्दीप्तैर्महाघोरैरसुराणांभयंकरैः ॥ विव्याधसर्वगात्रेषुशंभुशूलोपमैश्शरैः ॥ ५७ ॥ दानवाधिपतिःसंख्येह्यव्ययोह
रिरीश्वरः ॥ सचकश्मलतांगत्वासर्वशक्तिमनुत्तमाम् ॥ ५८ ॥ कालजिह्वोपमांघोरामष्टघंटासमन्विताम् ॥ हरेरुरसिपीनेचविद्रुत्यापातयद्द्रुतम् ॥ ५९ ॥
शुशुभेससुरश्रेष्ठस्तटित्वत्सान्द्रमेघवत् ॥ ततश्चचुकुशुदैत्याजयेतिसाधुवादिनः ॥ ६० ॥ ततश्चक्रंदैत्यसैन्येदानवारिव्यसर्जयत् ॥ तेषांशिंरांसिसंच्छि
द्यमाधवंपुनरागमत् ॥ ६१ ॥ सदैत्यंशक्तिपातेनपातयामासवैरणे ॥ चिरात्संज्ञांसमालंब्यवह्निबाणेनकेशवम् ॥ ६२ ॥ निजघानरणेक्रुद्धोहरिःकौबेरमा
क्षिपत् ॥ ततोमुमोचमायास्रंचासुरंचातिदारुणम् ॥ ६३ ॥ सिंहव्याघ्रलुलायांश्चतद्वद्विपसरीसृपान् ॥ जघानसमरेविष्णुंहिरण्याक्षःप्रतापवान् ॥ ६४ ॥
ततोमायास्रसंभूतान्शस्त्रास्त्रौघान्रणेहरिः ॥ प्रचिच्छेदशरैरेवशूलेनैवमताडयत् ॥ ६५ ॥ सविह्वलितसर्वांगस्तत्क्षणंलोहितोक्षितः ॥ विचक
र्षहरन्विष्णुरमृगिविपुतविग्रहः ॥ ६६ ॥ तच्छूलंचत्रिभिर्बाणैःप्रविव्याधसुराधिपः ॥ वरूथंसध्वजंकेतुरथंचैवातपत्रकम् ॥ ६७ ॥ यंतारंचप्र
चिच्छेददशभिश्चहरिःशरैः ॥ पातितेचरथेदैत्यः संपुत्याथरथंपरम् ॥ ६८ ॥ आरुरोहसदैत्येन्द्रःसंमुखंचाकरोद्वली ॥ ततोयुद्धंमहाघो

रमभवल्लोमहर्षणम् ॥ ६९ ॥ हिरण्याक्षस्यचहरेलोकविस्मापनंमहत् ॥ अस्रयुद्धंतथान्योन्यंकृतप्रतिकृतंचतत् ॥ ७० ॥ ततोऽनियुद्धेसतंतं
 दिव्यवर्षशतंगतम् ॥ ततोदैत्यामहासत्त्वोववृधेवामनोयथा ॥ ७१ ॥ मुलेनजग्राहरुपात्रैलोक्यंसचराचरम् ॥ भूमंडलंसमुद्धृत्यविवेशच
 रसातलम् ॥ ७२ ॥ शेषाश्चविविशुदैत्यास्तमनुप्रीतिसंयुताः ॥ ततोविष्णुर्महातेजाज्ञात्वादैत्यबलमहत् ॥ ७३ ॥ दधाररूपंवाराहंदै
 त्यराजजिघांसया ॥ धृत्वाक्रोडतनुंविष्णुर्विवेशतमनुद्रुतम् ॥ ७४ ॥ तत्रगत्वारसामूलेरसातलगतामहीम् ॥ दृष्ट्वास्वदंष्ट्रयोर्दध्रेलोकाधारां
 वसुंधराम् ॥ ७५ ॥ तां धृत्वागच्छतस्तस्यविष्णोरमिततेजसः ॥ समाजगामदैत्येद्रोधृष्टंवाग्भिस्तुदन्ननु ॥ ७६ ॥ मायाक्रोडतनुंविष्णुर्दुर्वचां
 सिसहन्नरुषा ॥ जलोपरिदधारेमांधरांभूधरएवच ॥ ७७ ॥ तस्यान्यस्यस्वसत्त्वंचसचकारतदाचलाम् ॥ ततःपश्चात्ससंलग्नोदैत्यराट्समुपस्थितः ॥ ७८ ॥
 क्रोधेनमहताविष्टोजघानगदयाहरिम् ॥ माययासूकरोविष्णुस्तांगदांसमवंचयत् ॥ ७९ ॥ योगयुक्तोयथामृत्युकौमोदक्याहनच्चतम् ॥ ततःपुनारुषा
 विष्टोहिरण्याक्षोमहाबलः ॥ ८० ॥ मुष्टिनाप्राहरद्देवंदक्षिणेतुभुजेप्रभोः ॥ एवंयुद्धंमहाघोरंसव्यासव्यंगतागतम् ॥ ८१ ॥ परिभ्रमणविक्षेपंकृता
 नुकरणंतथा ॥ ततोब्रह्मादयोदेवायुद्धंपश्यन्तिखेस्थिताः ॥ ८२ ॥ स्वस्तिप्रजाभ्यां देवेभ्यः ऋषिभ्यश्चेतिचाब्रुवन् ॥ ऊचुश्चदेवदेवेशंविष्णुंवाराहरूपि
 णम् ॥ ८३ ॥ माक्रीडबालवद्देवजह्यमुदैवकंटकम् ॥ ततोविष्णुर्महातेजामायावाराहरूपधृत् ॥ ८४ ॥ ब्रह्माद्यनुमतिप्राप्यचक्रंप्राक्षिपदुल्बणम् ॥ सहस्रसूर्य
 संकाशंसहस्रारंमहाप्रभम् ॥ ८५ ॥ दैत्यांतकरणंरौद्रं प्रलयाग्निमप्रभम् ॥ तच्चक्रंविष्णुनामुक्तंहिरण्याक्षमहाबलम् ॥ ८६ ॥ चकारभस्मसात्सद्योब्रह्मा
 दीनांचपश्यताम् ॥ दैत्यांतकरणंरौद्रंचक्रं चागमदच्युतम् ॥ ८७ ॥ ततोब्रह्मादयोदेवाः शक्रमुख्याश्चलोकपाः ॥ दृष्ट्वाचविजयंविष्णोःस्तुवंतिस्मसमाग
 ताः ॥ ८८ ॥ देवाऊचुः ॥ नताःस्मविष्णुंजगदादिभूतंसुरासुरेन्द्रंजगतांप्रपालकम् ॥ यन्नाभिपद्मात्किलपद्मयोनिर्बभूवतंवैशरणंगताःस्मः ॥ ८९ ॥ नमो
 नमोमत्स्यवपुर्द्धरायनमोस्तुतेकच्छपरूपधारिणे ॥ नमःप्रकुर्मश्चनृसिंहरूपिणेतथापुनर्वामनरूपिणेनमः ॥ ९० ॥ नमोस्तुतेक्षत्रविनाशनायरामायरामा
 यदशास्यनाशिने ॥ प्रलंबहंत्रेशितिवाससेनमोनमोस्तुबुद्धायचदैत्यमोहिने ॥ ९१ ॥ म्लेच्छांतकायापिचकल्किनाम्नेनमःपुनःक्रोडवपुर्द्धराय ॥ जग
 द्द्वितार्थंचयुगेयुगेभवान्निभार्तिरूपंत्वसुराभवाय ॥ ९२ ॥ निषूदितोऽयं ह्यधुना किल त्वया दैत्यो हिरण्याक्ष इति प्रगल्भः ॥ यश्चेद्रमुख्यान्किललोकपालान्संहेल
 याचैवतिरश्चकार ॥ ९३ ॥ सर्वैस्त्वया देवहितार्थमेव निपातितो देववरप्रसीद ॥ त्वमस्य विश्वस्य विसर्गकर्ता ब्राह्मेण रूपेण च देवदेव ॥ ९४ ॥ पाता त्वमेवास्य यु
 गेयुगेचरूपाणि धत्से सुमनोहराणि ॥ त्वमेव कालाग्निहरश्च भूत्वा विश्वं क्षयं नेष्यसि चांतकाले ॥ ९५ ॥ अतो भवानेव च विश्वकारणं न ते परं जीवमजीव
 मीश ॥ यत्किंच भूतंच भविष्यरूपं प्रवर्तमानंच तथैव रूपम् ॥ ९६ ॥ सर्वं त्वमेवासि चराचराख्यं न भाति विश्वं त्वद्वत्ते च किंचित् ॥ अस्तीति नास्तीति च भेदनि

निष्ठं त्वय्येव भातंसदसत्स्वरूपम् ॥ ९७ ॥ ततो भवंतं कतमोपि देवन ज्ञातुमर्हत्य विपक्व बुद्धिः ॥ ऋते भवत्पादपरायणं जनं तेनागतास्मि शरणं शरण्य
म् ॥ ९८ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ततो विष्णुं प्रसन्नात्मा उवाच त्रिदिवौकसः ॥ तुष्टोस्मि देवा भद्रं वोयुष्मत्स्तोत्रेण सांप्रतम् ॥ ९९ ॥ यद्दं प्रपठेद्भक्त्या विजयस्तो
त्रमादरात् ॥ न तस्य दुर्लभं देवास्त्रिषु लोकेषु किंचन ॥ १०० ॥ गवां शतसहस्रस्य सम्यग्दत्तस्य यत्फलम् ॥ तत्फलं समवाप्नोति कीर्तनाच्छ्रवणात्तरः ॥ १०१ ॥ सर्व
कामप्रदं नित्यं देवदेवस्य कीर्तनम् ॥ अतः परं महाज्ञानं न भूतं न भविष्यति ॥ १०२ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणे प्रथमे सृष्टिखण्डे देवासुरसंग्रामसमाप्तौ विजयस्तोत्रं नाम
पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ येऽसुराश्च मृता युद्धे संमुखे विमुखेऽपि वा ॥ गतितेषामहं ब्रह्मन् श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ १ ॥ असंख्याता इ
मैतैत्यास्त्रैर्लोक्ये सचराचरे ॥ अद्याप्यासन्गताः कुत्र एतन्मेशं स भोगुरो ॥ २ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ये मृतास्संमुखे शूरा दैत्यानां प्रवरारणे ॥ स्वयं प्राप्य च देवत्वं
भोग्यमश्रंति शाश्वतम् ॥ ३ ॥ प्रासादाय त्रसौवर्णानां नारत्नविभूषिताः ॥ सर्वकामप्रदा वृक्षाः स्वर्णदीतोयसंयुताः ॥ ४ ॥ पद्मोत्पलसुकलहारैर्गन्धाढ्यैरन्यपुष्प
कैः ॥ दधिदुग्धाज्यखंडैश्च युता पुष्करिणी शुभा ॥ ५ ॥ अतीवरूपसंपन्नाः सदैव नवयौवनाः ॥ तत्र राज्यं प्रकुर्वन्ति तथैव वसुधातले ॥ ६ ॥ एवं जन्माष्टकं प्रा
प्य धनिनो ध्यक्षमंत्रिणः ॥ अर्धसंमुखगात्रेण दिवमश्रंति शाश्वतम् ॥ ७ ॥ विमुखाः कातरा भीता ये च मायाविनो रणे ॥ ते यांति निरयं चो रं ये च देवद्विजद्विषः ॥ ८ ॥
पतितं मूर्च्छितं भग्नमन्ययोद्धारमाहवे ॥ हंतारो निरयं यांति ते च म्लेच्छाः कुवाचकाः ॥ ९ ॥ परन्यासापहर्तारो विमुखास्सन्ति तत्त्वतः ॥ रात्रौ वा विपिनेनष्टे चो
रास्साहसकारिणः ॥ १० ॥ सर्वभक्षरतामूढा म्लेच्छा गोब्रह्मघातकाः ॥ कुवाचकाः परे म्लेच्छा एते ये कूटयो नयः ॥ ११ ॥ तेषां पैशाचिकी भाषालोका
चारो न विद्यते ॥ नास्ति तं शौचं तपो ज्ञानं न देवपितृ तर्पणम् ॥ १२ ॥ दानश्राद्धादिकं यज्ञे सुराणां च प्रपूजनम् ॥ पितृणां च न शुश्रूषा द्विजदेवतपस्विनाम्
॥ १३ ॥ ज्ञानलोपाद तस्तेषां मलशौचं न विद्यते ॥ मातरं भगिनीं चान्यागृहिणीं कामयन्ति च ॥ १४ ॥ सर्वो विपर्ययो लोकात्सदाचारो मलीमसः ॥ ताक्ष्यस्यो
द्धवनानां च अन्येषां गोत्रवासिनाम् ॥ १५ ॥ कुलजातास्सदा दैत्या येषां पुण्यमकारणम् ॥ दुर्गतिं च मृता यांति द्विजस्त्री शिशुघातिनः ॥ १६ ॥ गवां शिनो दुरात्मा
नो ह्यभक्ष्यभक्षणे रताः ॥ कीटयोर्निव्रजन्त्येते तखश्चपि पीलिकाः ॥ १७ ॥ नमंत्रेषु न देवेषु कल्पन्ते ते सुरद्विषः ॥ अग्रजः सहजस्तेषां सदृङ्गो ग्राम्यवृत्तयः ॥ १८ ॥ लो
मकेशप्रणेतारः क्रव्यभक्षरताभुवि ॥ साहसं च व्रतं दानं स्नानं यज्ञादिकं च यत् ॥ १९ ॥ मत्स्यमांसादिषु प्रीता मृषावचनभाषिणः ॥ सदा कामास्सदा लोभा
स्सदा क्रोधमदान्विताः ॥ २० ॥ वधबंधरतो द्वेगा द्यूतसंगीतसंप्रियाः ॥ कुभृत्याः कुजनप्रीताः पूतिगंधरतानराः ॥ २१ ॥ न देवेषु न विज्ञेषु न धर्मश्रवणेषु च ॥
स्तोत्रमंत्रादिके पुण्ये यथाकार्येऽप्यनिश्चयाः ॥ २२ ॥ बहुरोगाधिरोषाश्च बहुरूपपरिच्छदाः ॥ न रजातिषु दैत्यानां चिह्नान्येतानि भूतले ॥ २३ ॥ न जानंति परं
लोकं न गुरुं स्वं न चापरं ॥ गर्भपूरणमिच्छन्ति नातिथिं न गुरुं न द्विजान् ॥ २४ ॥ न देवं न सुतं गोत्रं न मित्रं न च बान्धवं ॥ स्वप्ने दानं न जानंति भक्षणान्नपरिच्छदं ॥ २५ ॥

गोपायंति धनं यस्मात्ते यक्षानररूपिणः ॥ प्राणांतेपि धनं किंचिन्नदिशंति च राजनि ॥ २६ ॥ ते यक्षादुर्गतिस्थाश्च परार्थेभ्यः पराहकाः ॥ प्रेतानां लक्षणं यद्वासर्व
लोकविगर्हितं ॥ २७ ॥ स्त्रीणां च पुरुषाणां च शृणुष्वैकमना मम ॥ मलपंकधरानित्यं सत्यशौचविवर्जिताः ॥ २८ ॥ दंतकुंतलवस्त्राणं वपुषो मलसंचयाः ॥
गृहपीठादिपात्राणां सकृच्छौचं न रोचते ॥ २९ ॥ न पश्यंति सुखं स्त्रीणां विशंतिकानने द्रुतं ॥ विषसोच्छिष्टपूतीनां भक्षणे भिरता भुवि ॥ ३० ॥ अन्नपानं च शय
नमन्धकारेषु रोचते ॥ कदाचित्स्वस्थतानास्ति क्वचिद्वा शुचितातनौ ॥ ३१ ॥ लक्षणं नरलोकेषु प्रेतानामिदं शंकिल ॥ हिताहितं न जानंति मित्रा मित्रं गुणा गुणम्
॥ ३२ ॥ पापपुण्यादिकं स्थानं स्नानं देवद्विजार्चनं ॥ अरिमित्रमुदासीनं न विदंति स्वभावतः ॥ ३३ ॥ मर्त्यस्थाः पशवस्ते च ज्ञायंते बुद्धिसंमतैः ॥ बुद्ध्याना
नात्वभावाश्च भ्रमंति च मृषा भुवि ॥ ३४ ॥ यक्षरूपानरास्ते च सर्वकर्मवहिष्कृताः ॥ एषां भेदं प्रवक्ष्यामि लक्षणधरणीतले ॥ ३५ ॥ विजाता मर्त्यलोकेषु पाप
स्यैवानुरूपतः ॥ मलीमसभुवि प्रस्थं नागरं छद्मरूपिणं ॥ ३६ ॥ विषसादिप्रभोक्तारं काकमाहुर्मनीषिणः ॥ अभक्ष्येनिरतः पापः कुकुरः पूतिसंप्रियः ॥ ३७ ॥
प्रवृत्तस्सर्वगृहेषु भक्ष्याभक्ष्यसजीवनः ॥ भूम्यां पश्वादियोनीनां कुलेषु प्राप्तसंभवाः ॥ ३८ ॥ शुनो विगृह्य हस्तेन म्लेच्छानां भक्षणप्रियाः ॥ विशेषात्सूकराणां च त
थाचरणयोधिनां ॥ ३९ ॥ पोषणे भक्षणे प्रीताः पूतिगर्ह्येष्वसाधुषु ॥ पर्वते करणाद्रह्यैः काष्ठसंचयसंग्रहे ॥ ४० ॥ विज्ञेयास्ते सदा म्लेच्छाः क्षत्रियाणां
भयाकुलाः ॥ लोकानां नष्टधर्मैश्च सदा शौचविवर्जिते ॥ ४१ ॥ कुलानां तदाम्लेच्छा भविष्यंति च दस्यवः ॥ तेषां संसर्गतो न्येच संबंधादन्नभो
जनात् ॥ ४२ ॥ मैथुनात्तस्य योषासु तद्भावं तु व्रजंति ते ॥ तस्मिन्काले जनास्सर्वे दुःखरोगप्रतापिताः ॥ ४३ ॥ दुर्भिक्षान्नपरामू
ढाः सदारजप्रपीडिताः ॥ तत्रासत्ये रता मर्त्याः सर्वशौचविवर्जिताः ॥ ४४ ॥ न श्रूयंते जनैरेव पुराणागमसंहिताः ॥ मद्यमांसप्रियाः पापा
स्सर्वभक्षास्सुदारुणाः ॥ ४५ ॥ दारुणाचारनिरतानित्यं छलपरायणाः ॥ न पुष्पंति सुतास्तातं प्रसुवं च गुरुनपि ॥ ४६ ॥ न शुश्रूषंति वैभृत्याः
स्वामिनं गुणशालिनम् ॥ भर्तारं न स्त्रियः काश्चिच्छुश्रूषन्तस्वमातरः ॥ ४७ ॥ नित्यकष्टानरास्तत्र कलहश्च गृहे गृहे ॥ नृपाम्लेच्छाः सुरापाश्च तथा मंत्रिपुरो
हिताः ॥ ४८ ॥ मनुष्यैश्च बलिस्तेषां मत्स्यैर्मसैर्निरामिषः ॥ पाषंडायासयोगेभ्यः प्रधाना गुणवार्तयोः ॥ ४९ ॥ धनिकैः कोकिलैर्मदैर्व्यासं तैस्तु मही
तलम् ॥ ततो न्योन्यं प्रियामूढावनेवानगरेषु च ॥ ५० ॥ भक्ष्याभक्ष्यं समश्नंति मत्स्यमांसादिकं नराः ॥ वने द्विजातयश्चान्ये भुंजते चानुपापकम् ॥ ५१ ॥
भक्तिमंतं पशुं चान्यत्सर्वेयांत्यपुनर्भवम् ॥ पातयंति पितृन्पापाः सर्वे ते पूर्वदेवकाः ॥ ५२ ॥ पिशाचाराक्षसा ये च मर्त्यका गुह्यका ध्रुवम् ॥ एते चाविनय
प्रीतान् देवान् च मानुषाः ॥ ५३ ॥ संजय उवाच ॥ कथंचमर्त्यभावेषु लक्षं जानंति तात्त्विकाः ॥ एतं मे संशयं नाथ दूरीकुरु ततस्ततः ॥ ५४ ॥ व्यास-
उवाच ॥ कृतपापानुरूपास्तु द्विजातिष्वन्यजातिषु ॥ असुराराक्षसाः प्रेताः स्वभावं न त्यजंति ते ॥ ५५ ॥ जाता ये चासुरामर्त्ये सदा ते कलहोत्सकाः ॥ कु

हकाः कच्चराः क्रूराः विज्ञेयाराक्षसाभुवि ॥ ५६ ॥ जनोद्विगादिकंदानंतथादेवार्चनंभुवि ॥ उग्रभावाद्धनंलब्ध्वाराज्यंभुञ्जंतिशाश्वतम् ॥ ५७ ॥ जयं
 शौर्यादिकंपुण्यंपुनःपापक्षयं व्रजेत् ॥ एवमुर्व्यांतथानाकेनागलोकेयमालये ॥ ५८ ॥ उग्रेणतपसाकश्चित्सुरत्वंलभतेदिवि ॥ वासुदेवंसमाराध्यप्रह्लादः
 सुरपूजितः ॥ ५९ ॥ हरंतथान्धकोदैत्यःस्तुत्वातत्सभ्यकोभवत् ॥ तस्यैवगणमुख्यत्वंलेभेभृंगमिहावलः ॥ ६० ॥ एतेचान्येचबहवोबलिरिंद्रोभविष्य
 ति ॥ गच्छंतिसद्गतिंतातइहामुत्रचसर्वदा ॥ ६१ ॥ केचिदैत्यकुलेजाताःपृथिव्यांसुरसत्तमाः ॥ भावयंतिपितृन्सर्वान्शतशोथसहस्रशः ॥ ६२ ॥ एकेनापि
 सुपुत्रेणकुलत्राणंचधीमता ॥ एकोपिवैष्णवःपुत्रःकुलकोटिसमुद्धरेत् ॥ ६३ ॥ जितेंद्रियोपिधर्मात्माद्विजदेवार्चनेरतः ॥ क्षयेधर्मैकलौशेषेपुरेजन
 पदेषुच ॥ ६४ ॥ एकोरक्षतिधर्मात्मापुरेग्रामंजनंकुलम् ॥ विज्ञातुमेदुरंचासीद्ब्राह्मणानांपुरंमहत् ॥ ६५ ॥ तत्रसर्वेद्विजाःशश्वत्संध्योपासनतत्पराः ॥ वेद
 पाठरताधीरादवोतिथिद्विजार्चकाः ॥ ६६ ॥ यज्ञव्रताग्निकर्माणःषट्कर्मपरिनिश्चयाः ॥ अतिकृच्छ्रेचतेषांवैनपापेवर्ततेमनः ॥ ६७ ॥ कुर्वंतिसततंवीरा
 व्रतंयज्ञंसनातनम् ॥ कदाचिदैवयोगाच्चगृहस्थश्चसकोविदः ॥ ६८ ॥ बह्वौजुहोतिविप्रर्षिराज्यमंत्रेणमंत्रवित् ॥ तस्मिन्कालेचतस्यैवमूत्रकृच्छ्रंसुदारुण
 म् ॥ ६९ ॥ तत्प्रोज्झितुंगतःसोपिरक्षार्थंस्थाप्यचेटिकाम् ॥ तस्यास्त्वनवधानेनशुनाचाज्यंचभक्षितम् ॥ ७० ॥ भियातयाततःपात्रंस्वीयमूत्रेणसंभृतम् ॥ असंल
 क्ष्याजुहोदग्नौसविप्रस्त्वरयाततः ॥ ७१ ॥ आश्रयंचततोवह्नौलक्षितंतेनतत्क्षणात् ॥ कूटंहेममयंसाक्षात्स्वर्णजांबूनदप्रभं ॥ ७२ ॥ गृहीत्वातन्मुदाविप्रः
 पापयोगंचकारह ॥ पप्रच्छविस्मयादासींकथमेतद्वदप्रिये ॥ ७३ ॥ मुदातंत्रयथावृत्तंकथितंतुतयाद्विज ॥ ततो नित्यंयथाकालंतच्चतस्यप्रवर्तते ॥ ७४ ॥
 समृद्धिरद्भुतागेहेलोकविस्मयकारिणी ॥ ततःपरस्पराच्छ्रुत्वासर्वैरेवचतत्पुरे ॥ ७५ ॥ कृतंकर्मदुराचारंश्रुत्वालोभादसाधुभिः ॥ गुरुलोभाच्चसुमह
 त्स्वांतेपंकंविशत्यपि ॥ ७६ ॥ पंकादेवभयान्मोहान्मतिभ्रंशोभवत्ततः ॥ अथकिल्बिषकूटेनदग्धमेवपुरंचतत् ॥ ७७ ॥ स्त्रियोदुष्टाजनादुष्टाःसर्वेपापबला
 तदा ॥ वृद्धोज्ञाताद्विजस्तत्रतत्कार्येनमर्तिदधौ ॥ ७८ ॥ तस्यभार्यातदासाध्वीपुरुदुःखेनसंयुता ॥ भर्तारंकृच्छ्रसन्तप्तापुरकार्यजगादसा ॥ ७९ ॥ ब्राह्मण्यु
 वाच ॥ ऋष्टंमेवर्ततेनाथदृष्ट्वात्वांदुःखसंयुतम् ॥ ग्रामाचारमिमंयद्वाप्यपरंकर्तुमर्हसि ॥ ८० ॥ ततस्तत्रसदोषज्ञःस्मित्वावचनमब्रवीत् ॥ यस्तुजीवतिपापे
 नत्यक्त्वाधर्मंपरंहितम् ॥ ८१ ॥ सर्वेधेयोमहाभागेप्रगच्छत्यपुनर्भवम् ॥ एतेविप्रादुराचाराःसदारास्सपरिच्छदाः ॥ ८२ ॥ अतिपातकयोगाच्चमहापातकसं
 मताः ॥ सहपापेनमहताप्रयास्यांतरिसातलम् ॥ ८३ ॥ अंतेऽपुनर्भवंप्राप्यापराधांतोनविद्यते ॥ अहमेकोत्रतिष्ठामिस्वपुण्यपरिरक्षणात् ॥ ८४ ॥ तत
 स्सातमुवाचेदंलोकहास्यंवचस्तव ॥ वक्तुमर्हसिनश्चाग्नेनपुरोन्यस्यकस्यचित् ॥ ८५ ॥ द्विजउवाच ॥ यदियास्यामिचात्यत्रइतोहंतत्क्षणात्प्रिये ॥ सवितैः
 स्वजनैरेवपुरीयास्यत्यथोगतिम् ॥ ८६ ॥ इत्युक्त्वापरमप्रीतःसंगृह्यचधनंस्वकम् ॥ क्षिप्रंसचतयासार्धययौसीमांतरंद्विजः ॥ ८७ ॥ स्थित्वापश्यत्पुरी

तावत्स्थिरातिष्ठतिपूर्ववत् ॥ साचाहतं पतिसाध्वीपुरीचेयं न नश्यति ॥ ८८ ॥ विमृश्यतामुवाचेदं विप्रवर्यस्सुविस्मितः ॥ किं नुतिष्ठति तत्रैव द्रव्यमस्मद्गृहा
 द्वाहिः ॥ ८९ ॥ विचार्य साधवं प्राह मया भ्रांत्या उपानहौ ॥ नानीतेतिष्ठतस्तत्र धारयिष्यामि किं नु वै ॥ ९० ॥ एवमुक्त्वा पतिसाध्वी गृहीत्वा ते उपगता ॥ प
 त्युरभ्याशतो दृष्टं पुरं निर्व्यर्थं न गतम् ॥ ९१ ॥ ततो विप्रादयो वर्णाः कच्चराः पुरवासिनः ॥ तिष्ठन्ति नरके घोरे दुःखिताश्चापुनर्भवे ॥ ९२ ॥ कृच्छ्राद्यमपुरं यांति
 नास्ति तेषां च निष्कृतिः ॥ पूतिगंधं ततो मेघ्यं वर्जनीयं प्रकीर्तितम् ॥ ९३ ॥ पूर्ववद्भक्षणे प्रीतो ह्यद्य पापं करोति च ॥ स्तेयशीलो निशाचारी बुधैर्ज्ञेयस्सर्वच
 कः ॥ ९४ ॥ अबुधः सर्वकार्येषु अज्ञातः सर्वकर्मसु ॥ समयाचारहीनस्तु पशुरेव स बालिशः ॥ ९५ ॥ एवमुद्वादयस्संति भिक्षादिनकुलादयः ॥
 हिंस्रो ज्ञातिजनोद्वेगरिते युद्धे च कातरः ॥ ९६ ॥ विधसादिप्रियो नित्यं नरः श्वाकीर्तितो बुधैः ॥ चौर्यकर्मरतो नित्यं बहु मित्रप्रवंचकः ॥ ९७ ॥
 मिथुने कलहो नित्यं मर्त्यस्तु परिकीर्तितः ॥ प्रकृत्या च पलो नित्यं सदा भोजनचंचलः ॥ ९८ ॥ प्लवगः काननप्रीतो नरः शाखामृगो भुवि ॥ सूचको
 भाषया बुध्या स्वजने न्यजनेषु च ॥ ९९ ॥ उद्वेगजनकत्वाच्च स पुमानुरगः स्मृतः ॥ बलवान्क्रांतशीलश्च स ततंचानपत्रपः ॥ १०० ॥ पूतिमांस
 प्रियो भोगी नृसिंहस्समुदाहृतः ॥ तत्स्वनादेव सीदंति भीता अन्ये वृकादयः ॥ १०१ ॥ द्विरदादिनरा ये च ज्ञायंते दूरदर्शिनः ॥ एवमादिक्रमेणैव वि
 जानीयान्नरेषु च ॥ २ ॥ सुराणां लक्षणं ब्रूमो नररूपं व्यवस्थितम् ॥ द्विजदेवातिथीनां च गुरुसाधुतपस्विनाम् ॥ ३ ॥ पूजातपोरतो नित्यं धर्म
 शास्त्रेषु नीतिषु ॥ क्षमाशीलोजितक्रोधः सत्यवादी जितेन्द्रियः ॥ ४ ॥ दयालुर्दयितो लोके रूपवान्मधुरस्वरः ॥ वागीशः सर्वकार्येषु गुणी दक्षो महाबलः ॥ ५ ॥
 साक्षरश्चापि विद्वांश्च गीतनृत्यार्थतत्त्ववित् ॥ आत्मविद्यादिकार्येषु सर्वतंत्रीस्वरेषु च ॥ ६ ॥ हविष्येषु च सर्वेषु गव्येषु च निरामिषे ॥ सद्योगास्वादद्रव्ये च
 प्रत्यग्रे चातिशोभने ॥ ७ ॥ गंधमाल्येषु वस्त्रेषु शास्त्रेषु वाभरणेषु च ॥ संप्रीतश्चातिथौ दाने पार्वणादिषु कर्मसु ॥ ८ ॥ स्नानदानादिभिः कार्यैर्ब्रतैर्यज्ञैः सुरा
 र्चनैः ॥ कालो गच्छति पाठैश्च न क्लीवं वासरं भवेत् ॥ ९ ॥ अयमेव मनुष्याणां सदाचारो निरंतरम् ॥ देववन्मानवाचारो गीयते मुनिसत्तमैः ॥ ११० ॥ किंतु
 सत्त्वाधिको देवो मनुष्यो भीत एव च ॥ गंभीरः सर्वदा देवः सदैव मानवो मृदुः ॥ ११ ॥ द्वयोस्तु त्याच संप्रीतिर्न दैत्यादौ भवेत्किल ॥ प्रीतिभावं परं सौख्यं सौहृदं
 सुकृतं शुभम् ॥ १२ ॥ देवमानुषयोरेव दैत्यराक्षसयोस्तथा ॥ प्रेतादीनां च प्रेतेषु पशौ प्रीतिः पशोरपि ॥ १३ ॥ काकादयः स्वजातौ च तथान्ये च स्वजातिषु ॥
 प्रीता भवंति चाप्रीता विद्यातेषां च लक्षणम् ॥ १४ ॥ एवं पुण्यविशेषेण सविशेषा सुजातिषु ॥ प्रियाप्रियं विजानीयात् पुण्यापुण्यं गुणागुणम् ॥ १५ ॥ दंपत्योर्न सु
 खं किंचिज्जातिभेदा नृणां भुवि ॥ स्वजातिषु भवेत्प्रीतिर्मुक्तौ वा निरयेऽपि वा ॥ १६ ॥ अतिपुण्याल्लभेदायुः शोभनाः पुण्यकारिणः ॥ पापात्मानो लभंतेऽन्तये च दैत्या
 दयोनराः ॥ १७ ॥ कृते जाताः सुराभूमान् दैत्याश्चान्यजातयः ॥ त्रेतायामेकपादं च द्विपदं द्वापरयुगे ॥ १८ ॥ संध्यायां च कलेरेव सर्वपादं च संकुलम् ॥

देवादीनां भवेज्जातं भारतं यत्प्रवर्तितम् ॥ १९ ॥ ये ते दुर्योधनस्यैव योधाः सैन्यादयस्तथा ॥ ते च दैत्यादयः सर्वे ये च कर्णादयो भुवि ॥ १२० ॥ गांगेयो वसुमुख्यश्च द्रो
 णो देवमुनिः प्रभुः ॥ अश्वत्थामा हरः साक्षाद्धरिर्नंदकुलोद्भवः ॥ २१ ॥ पंचेन्द्राः पांडवा जाता विदुरो धर्म एव च ॥ गांधारीद्रौपदीकुंती चैता देव्यो धरातले ॥ २२ ॥ दे
 वदैत्याः कलेर्मध्ये दैत्याश्शेषे च मानवाः ॥ उत्पत्स्यंते सदा प्रेताः क्रव्यादाः पशुपक्षिणः ॥ २३ ॥ तेषां च कुलटादासीनित्यकष्टाय वीयसी ॥ नित्यं द्वंद्वेषु संप्रीत्या
 तेषामाचारभाषिणी ॥ २४ ॥ किल्बिषेषु च सर्वेषु कलहेन्यायकर्मणि ॥ रता दैत्यादयो ये ते सर्वे निरयगामिनः ॥ २५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ दैत्यादीनां मृषा
 भावात्सुरत्वं न सुरालयम् ॥ कथं भोग्यं कथं सौख्यमारोग्यं बलसंचयम् ॥ २६ ॥ राज्यमायुस्तथा कीर्तिरभीष्टं दयितं बलम् ॥ नीतिविद्यादिकं भाव्यं जन्मवृद्धं
 सनातनम् ॥ २७ ॥ दानाध्ययनकर्माणि यज्ञादिचकथं प्रभो ॥ एतदाप्ताय शिष्याय मद्भ्यं भोक्तुमर्हसि ॥ २८ ॥ व्यास उवाच ॥ दैत्यानां साहसा देवतपो भ
 वति निश्चितम् ॥ व्रतं यज्ञादिकं चैव संप्रीतिः स्वजनस्य च ॥ २९ ॥ यो दांतो विगुणैर्मुक्तो नीतिशास्त्रार्थतत्त्वगः ॥ एतैश्च विविधैः पूतः स भवेत्सुरलक्षणः ॥ १३० ॥
 पुराणागमकर्माणि नाकेष्वत्र च वै द्विज ॥ स्वयमाचरते पुण्यं स धरोद्धरणक्षमः ॥ ३१ ॥ विशेषाद्वैष्णवं दृष्ट्वा प्रीयते पूजयेच्च यः ॥ विमुक्तस्सर्वपापेभ्यस्स धरोद्धर
 णक्षमः ॥ ३२ ॥ षट्कर्म निरतो विप्रस्सर्वयज्ञरतस्सदा ॥ धर्माख्यानप्रियो नित्यं स धरोद्धरणक्षमः ॥ ३३ ॥ विश्वासघातिनो ये च कृतघ्ना व्रतलोपिनः ॥ द्विजदेवे
 षु विद्विष्टाः शातयंति धरां नराः ॥ ३४ ॥ ये च मद्यरताः पापाद्युतकर्मरतास्तथा ॥ पाषंडपतितालापाः शातयंति धरां नराः ॥ ३५ ॥ सुकर्मरहिता ये च नित्योद्वेगाश्च
 निर्भयाः ॥ स्मृतिशास्त्रार्थको द्विग्राश्शातयंति धरां नराः ॥ ३६ ॥ निजवृत्तिपरित्यज्य कुर्वन्ति चाधमां च ये ॥ गुरुनिंदारताद्वेषाच्छातयंति धरां नराः ॥ ३७ ॥ दातारं ये
 रोधयंति पातके प्रेरयंति च ॥ दीनानाथान्पीडयंति शातयंति धरां नराः ॥ ३८ ॥ एते चान्ये च बहवः पापकर्मकृतो नराः ॥ पुरुषान्पातयित्वा तु शातयंति धरां
 नराः ॥ ३९ ॥ य इदं शृणुयाद्रम्यं गुह्यं परं हितम् ॥ न तस्य दुर्गतिर्दुःखं दौर्भाग्यं दीनता भुवि ॥ १४० ॥ न दैत्यादौ भवेज्जन्मस्वलोकेशाश्वतंसुखम् ॥ नाकाले मरणं त
 स्य न च पापैः प्रलिप्यते ॥ ४१ ॥ इह सर्वजनाध्यक्षस्त्रिदिवेश्वरः ॥ कल्पं कल्पं दिवं भुक्ता मोक्षमार्गं व्रजत्यसौ ॥ १४२ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणे प्रथमे सृष्टिखंडे पुण्य
 व्यक्तिर्नाम षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रभवत्ययमाकाशो नित्यं द्विजवरप्रभो ॥ कोयं केवाप्रभावोस्य कुत्र जातो घृणीश्वरः ॥ १ ॥
 किं करोति हि कार्यं वैयतोरश्मिमयो भृशम् ॥ देवैर्मुनिवरैस्सिद्धैश्चरणैर्दैत्यराक्षसैः ॥ २ ॥ निखिलैर्मानुषैः पूज्यः स देवब्राह्मणादिभिः ॥ व्यास उवाच ॥ परमं
 ब्रह्मणस्तेजो ब्रह्महेहाद्रिस्सृतम् ॥ ३ ॥ साक्षाद्ब्रह्ममयं विद्धि धर्मकामार्थमोक्षदम् ॥ मयूखैर्निर्मलैः कूटमतिचंडसुदुःसहम् ॥ ४ ॥ दृष्ट्वा प्रदुदुबुर्लोकैः करैश्चंदैः
 प्रपीडिताः ॥ ततश्च सागराः सर्वैरनद्यो नदादयः ॥ ५ ॥ शुष्यंति जंतवस्तत्र प्रियं ते चातुराजनाः ॥ अथ शक्रादयो देवा ब्रह्माणं समुपागताः ॥ ६ ॥ इममर्थं
 तदा प्रोचुर्देवांश्च विधिरब्रवीत् ॥ आदिर्ब्रह्मतनो देवाः सत्त्वगोजनकः प्रभुः ॥ ७ ॥ अयं रजोमयः साक्षात्सुधांशुस्तनुमध्यगः ॥ एताभ्यां पालिता लोकास्त्रै

लोक्येसचराचराः ॥ ८ ॥ दिव्योपपादकादेवायेवात्रैवजरायुजाः ॥ अंडजाःस्वेदजाश्चैवयेवात्रैवोद्भिजादयः ॥ ९ ॥ सूर्यस्यास्यप्रभावंतुवक्तुमेव
शक्नुमः ॥ अनेनरक्षितालोकाजनिताःपालिताध्रुवम् ॥ १० ॥ अस्यैवसदृशोनास्ति सर्वेषांपरिरक्षणात् ॥ यंचदृष्ट्वाप्युषःकालेपापराशिःप्रलीयते ॥ ११ ॥
तमाराध्यजनामोक्षंसाधयंतिद्विजातयः ॥ संध्योपासनकालेतुविप्राब्रह्मविदःकिल ॥ १२ ॥ उद्वाहवोभवन्त्येवतेचदेवप्रपूजिताः ॥ अस्यैवमंडलस्थां
चदेवींसंध्यास्वरूपिणीं ॥ १३ ॥ समुपास्यद्विजास्सर्वैर्लभन्तेस्वर्गमोक्षकौ ॥ धरायांपतितोच्छिष्टाःपूतास्तेचास्यरश्मिभिः ॥ १४ ॥ संध्योपासनमात्रेण
कल्मषात्पूततां व्रजेत् ॥ दृष्ट्वाचांडालकंगोघ्नंपतितंकुष्ठसंगतम् ॥ १५ ॥ महापातकसंकीर्णमुपपातकसंवृतम् ॥ पश्यंतियेनरास्सूरंतेपूतागुरुकिल्बि
षात् ॥ १६ ॥ अस्योपासनमात्रेणसर्वरोगात्प्रमुच्यते ॥ नांधत्वंनचदारिद्र्यंनदुःखंनचशोच्यताम् ॥ १७ ॥ लभतेचइहामुत्रसमुपास्यविरोचनम् ॥ अदृष्टानै
वलोकैश्चदेवाहरिहरादयः ॥ १८ ॥ ध्यानरूपप्रगम्यास्तेदृष्टोदेवोह्ययंस्मृतः ॥ देवाऊचुः ॥ अस्तुप्रसादनाराध्यश्चास्तूपासनपूजनम् ॥ १९ ॥ अस्यैवद
र्शनं ब्रह्मन्प्रलयानलसंमितम् ॥ सर्वेनरादयस्सत्त्वामृतावस्थांगताभुवि ॥ २० ॥ अस्यतेजःप्रभावेणप्रणष्टास्सागरादयः ॥ नसमर्थावयंसोढुंकथमन्ये
पृथग्जनाः ॥ २१ ॥ तस्मात्तवप्रसादाच्चपूजयामोयथारविम् ॥ यजंतिचनराभक्त्यातदुपायोविधीयताम् ॥ २२ ॥ देवानांवचनंश्रुत्वागतोब्रह्माखगेश्वरम् ॥
गत्वास्तोतुंसमारेभेसर्वलोकहितायवै ॥ २३ ॥ देवत्वंसर्वलोकस्यचक्षुर्भूतोनिरामयः ॥ ब्रह्मरूपधरःसाक्षादुष्प्रेक्ष्यःप्रलयानलः ॥ २४ ॥ सर्वदेवस्थित
स्त्वंहिसदावायुसखस्तनौ ॥ अन्नादिपाचनंत्वत्तोजीवनंचभवेद्भ्रुवम् ॥ २५ ॥ उत्पत्तिप्रलयौदेवत्वमेकोभुवनेश्वरः ॥ त्वद्वत्सर्वलोकानांदिनैकनास्ति
जीवनम् ॥ २६ ॥ प्रभुस्त्वंसर्वलोकानांत्रातागोप्तापिताप्रसूः ॥ चराचराणांसर्वेषांत्वत्प्रसादाद्धृतंजगत् ॥ २७ ॥ देवेषुत्वत्समोनास्तिभगवंस्त्वखिलेषुच ॥
सर्वत्रतेस्ति सद्भावस्त्वयैवधारितंजगत् ॥ २८ ॥ रूपगंधादिकारीत्वंरसानांस्वादुतात्वया ॥ एवंविश्वेश्वरःसूरोनिखिलस्थितिकारकः ॥ २९ ॥ तीर्थानांपुण्य
क्षेत्राणामखानांजगतःप्रभो ॥ त्वमेकःप्रयतोहेतुस्सर्वसाक्षीगुणाकरः ॥ ३० ॥ सर्वज्ञःसर्वकर्ताचहर्तापातासदोत्सुकः ॥ ध्वांतपंकामयघ्नश्चदारिद्र्यदुःख
नाशनः ॥ ३१ ॥ प्रेत्येहचपरोबंधुःसर्वज्ञःसर्वलोचनः ॥ त्वद्वत्सर्वलोकानामुपकारीनविद्यते ॥ ३२ ॥ आदित्यउवाच ॥ पितामहमहाप्राज्ञविश्वेश्वर
श्चभावक ॥ ब्रूहिशीघ्रंपरंयत्तेकरिष्यामिमंतंविधे ॥ ३३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ मयूखस्त्वतिचंडश्चलोकानामतिदुःसहः ॥ यथैवमृदुतामेतितथाकुरुसुरेश्वर ॥
॥ ३४ ॥ आदित्यउवाच ॥ किरणाःकोटिकोटिमैलोकनाशकराःपराः ॥ नचाभीष्टकरालेकेप्रयोगाच्छिन्धितान्प्रभो ॥ ३५ ॥ ततोविंरिचिनातूर्णरवि
वाक्यवशाद्भ्रुवं ॥ आहूयविश्वकर्माणंकृत्वावज्रमयींभ्रमि ॥ ३६ ॥ चिच्छेदचरवेर्भानून्प्रलयानलसन्निभान् ॥ तैरेवरचितंतत्रविष्णोश्चक्रंसुदर्शनम् ॥ ३७ ॥
अमोघंयमदंडंचशूलंपशुपतेस्तथा ॥ कालस्यचपरःखड्गश्शक्तिर्गुरुप्रमोदिनी ॥ ३८ ॥ चंडिकायाःपरंशस्त्रंविचित्रंशूलकंतथा ॥ चक्रेब्रह्माज्ञयाशीघ्रंतेनै

वविश्वकर्मणा ॥ ३९ ॥ सहस्रकिरणंशिष्टमन्यच्चैवप्रशातितम् ॥ अजनोपायभावेनपुनश्चकश्यपान्मुने ॥ ४० ॥ अदितेर्गर्भसंजातआदित्यइतिवैस्मृतः ॥
 अयंचरतिविश्वंतेमेरुशृंगंभ्रमत्यपि ॥ ४१ ॥ सदोर्ध्वदिनरात्रंचधरण्यालक्षयोजने ॥ ग्रहाश्चंद्रादयस्तत्रचरंतिविधिनोदिताः ॥ ४२ ॥ सूरःसंचरतेमासान्
 द्वादशद्वादशात्मकः ॥ संक्रमादस्यसंक्रांतिःसर्वैरेवप्रतीयते ॥ ४३ ॥ तामुयद्वाफलंभूमोलोकानानिखिलंमुने ॥ धनुर्मिथुनमीनेषुकन्यायांषडशीतयः ॥
 ॥ ४४ ॥ वृषवृश्चिककुंभेषुसिंहेविष्णुपदीस्मृता ॥ तर्पणंचाक्षयंविद्धिदानंदेवार्चनंतथा ॥ ४५ ॥ षडशीतिसहस्राणिषडशीतौफलंभवेत् ॥ विष्णुपद्यां
 तुलक्षंतुअयनेकोटिकोटिकं ॥ ४६ ॥ विष्णुपद्यांतुयद्दानमक्षयंपरिकीर्तितं ॥ दातुर्वदामिसान्निध्यंसदाजन्मनिजन्मनि ॥ ४७ ॥ शीतेतूलपटीदानान्नदुः
 खंजायतेतनौ ॥ तुलादानेतल्पदानेद्वयोरैवाक्षयंफलं ॥ ४८ ॥ सर्वोपकरणांशय्यांयोददातिविमत्सरः ॥ वर्णमुख्यायविप्रायसराजपदवीलभेत् ॥ ४९ ॥
 तथैवाग्निजलंदत्वानदीतीरेपथिप्रगे ॥ दत्वाचतैलतांबूलमूर्व्याअधिपतिर्भवेत् ॥ ५० ॥ सत्यभावाद्भिजंनत्वाधनीचाक्षयतां व्रजेत् ॥ माघेमास्यसितेपक्षेपंचद
 श्यामहमुखे ॥ ५१ ॥ पितृंस्तिरुजलैरेवतर्पयित्वक्षयोदिवि ॥ सुलक्षणांचगांदत्वाहेमशृंगांमणिप्रभाम् ॥ ५२ ॥ रौप्यसुरप्रदेशांचतथाकांस्यसुदोहनाम् ॥
 एतांदत्वाद्भिजाय्यायसर्वभौमोभवेन्नृपः ॥ ५३ ॥ दत्वान्नाभरणंराजामंडलेशोधनश्विरः ॥ तिलधेनुंतुयोदद्यात्सर्वोपस्करणान्विताम् ॥ ५४ ॥ सप्तज
 न्मार्जितात्पापान्मुक्तोनाकेऽक्षयोभवेत् ॥ भोज्यान्नब्राह्मणेदत्वाअक्षयंस्वर्गमश्नुते ॥ ५५ ॥ धान्यंवस्त्रंतथाभृत्यंगृहपीठादिकंचयत् ॥ योददातिद्भिजाय्यायतं
 चलक्ष्मीर्नमुंचति ॥ ५६ ॥ यत्किंचिद्दीयतेदानंस्वलपंवायादिवाबहु ॥ अक्षयंपरलोकेषुयुगाद्यासुतथैवच ॥ ५७ ॥ यद्वादेवार्चनंस्तोत्रंधर्माख्यानप्रतिश्रवः ॥
 पुनातिसर्वपापेभ्योदिविपूज्योभवत्यसौ ॥ ५८ ॥ तृतीयामाघमासस्यसितामन्वंतरास्मृता ॥ तस्यांयद्दीयतेदानंसर्वमक्षयमुच्यते ॥ ५९ ॥ धनंभोग्यं
 तथाराज्यंनार्कंकल्पांतरस्थितम् ॥ तस्माद्दानंसतांपूजाप्रेत्यानंतफलप्रदा ॥ ६० ॥ मन्वंतरातुमाघेस्यात्सप्तमीयाशित्तीतरा ॥ तिथिःपुण्यतमाप्रो
 क्तापुराणैरभिरक्षिता ॥ ६१ ॥ माघमासेसितेपक्षेसप्तमीकोटिभास्करा ॥ तामुपोष्यनरःपुण्यामुच्यतेनात्रसंशयः ॥ ६२ ॥ सूर्यग्रहणतुल्या
 हिशुक्लामाघस्यसप्तमी ॥ अरुणोदयवेलायांतस्यांस्नानंमहाफलम् ॥ ६३ ॥ यच्चतत्रकृतंपापंमयासप्तसुजन्मसु ॥ तन्मेरोगंचशोकंचभास्करीहंतुसप्त
 मी ॥ ६४ ॥ जननीसर्वभूतानांसप्तमीसप्तसप्तिके ॥ सप्तम्यामुदितेदेविनमस्तेरविमंडले ॥ ६५ ॥ अर्कपत्रंयवाःपुष्पंसुगंधंवदरीफलम् ॥ तत्पत्रेताम्रपा
 त्रेवायुक्तमानीयतण्डुलम् ॥ ६६ ॥ यज्ञसूत्रंसिंदूरंदत्वाचार्यसुशोभनम् ॥ सर्वपापंक्षयंयातिसप्तजन्मकृतंचयत् ॥ ६७ ॥ नरकैःपीडयतेतावद्रोगैः
 पापैश्चदुःखदैः ॥ हविष्यंभोजयेदन्नंशुद्धमातपतंडुलैः ॥ ६८ ॥ वर्जयेच्चशिलाघृष्टंशृंगवेरंतुशाककम् ॥ कोरदूषकपत्रंचरंभाच्छागीघृतंतथा ॥ ६९ ॥
 केशकीटादिकंवर्ज्यमुष्णोदस्नानमेवच ॥ अल्पबीजादिकंसर्वव्रतेसूरस्यवर्जयेत् ॥ ७० ॥ अन्यच्चनाचरेत्तत्रधर्मचितांविनाव्रती ॥ सौरव्रतंमहापुण्यंपुरा

गैरभिनन्दितम् ॥ ७१ ॥ वर्षकोटिसहस्राणिवर्षकोटिशतानिच ॥ आदित्यस्यसमंभोग्यंलभतोदिविशाश्वतम् ॥ ७२ ॥ एवंस्वर्गक्षयादेवराजाभूमौमहाध
 नी ॥ मर्त्यलोकेपुराभ्यासात्करोतिभास्करव्रतम् ॥ ७३ ॥ तथास्वयंमुखंभोग्यंलभतेदिविशाश्वतम् ॥ आरोग्यसंपदंजन्मीभास्करस्यप्रसादतः ॥ ७४ ॥
 रविवारेभवेद्याचसप्तमीमाघशुक्ले ॥ महाजयेतिविख्याताअन्यत्रविजयास्मृता ॥ ७५ ॥ विजयाकोटिलक्षंस्यात्दनंतंस्यान्महाजया ॥ तत्रैकेनव्रतेनैव
 मुच्यतेजन्मबंधनात् ॥ ७६ ॥ अश्वरत्नंसुवर्णचरक्तवस्त्रंचधान्यकम् ॥ ददातिभास्करप्रतियास्वर्गमर्त्यपतिःक्रमात् ॥ ७७ ॥ एषांभेदंप्रवक्ष्यामिशृणुवि
 प्रयथार्थवत् ॥ उत्तमाभरणैर्युक्तंसद्राहंयोददातिह ॥ ७८ ॥ समुद्रैस्सप्तभिर्जुष्टांभूमिमेत्यरिवर्जिताम् ॥ लभेद्भवांतरेमर्त्यमेकेनैकाधिपोभवेत् ॥ ७९ ॥
 अश्वहीनंचपत्रांगंवृषभैर्वाप्यलंकृतम् ॥ हेममाण्ड्रिमाण्वाक्षिणाविहिताबुधैः ॥ ८० ॥ रत्नभाण्डंमहार्थंचहैमैरेवकृतंचयत् ॥ स्वर्णवाकेवलंदत्वात्रिवि
 ष्टपथनेश्वरः ॥ ८१ ॥ रक्तवस्त्रंचधान्यंचशक्तितोयःप्रयच्छति ॥ स्वर्गोर्व्योरीशतामेतितनंतलक्ष्मीर्विमुंचति ॥ ८२ ॥ अरोगीसुप्रसन्नात्मादस्युजेताप्र
 तापवान् ॥ यावत्प्रभासतेभानुस्तावत्पूज्यतमोहिसः ॥ ८३ ॥ माघादौद्वादशीमायांसप्तमीकारयेत्सतु ॥ इहाभीष्टफलंभुक्त्वासुरश्चैवप्रपूज्यते ॥ ८४ ॥ अर्का
 ङ्गसप्तमीव्रतंकृत्वाचविधिवद्बुधः ॥ पापात्पूतइहाभीष्टंसंप्राप्यमुक्तिमाप्नुयात् ॥ ८५ ॥ लक्षणंचप्रवक्ष्यामिमासिमासिचयाविधिः ॥ व्रतस्यास्यप्रसादाच्चसुराणा
 मर्चितोदिवि ॥ ८६ ॥ शुक्लपक्षेरेविदिनेप्रवृत्तेचोत्तरायणे ॥ पुंनामधेयनक्षत्रेगृह्णीयात्सप्तमीव्रतम् ॥ ८७ ॥ हस्तोमैत्रंतथापुष्यःश्रवोमृगपुनर्वसु ॥ पुंनामधे
 यनक्षत्राण्येतान्याहुर्मनीषिणः ॥ ८८ ॥ पंचम्यामेकभक्तंतुषष्ट्यांनक्तंप्रकीर्तितम् ॥ सप्तम्यासुपवासंचअष्टम्यांपारणंभवेत् ॥ ८९ ॥ अर्काग्रंशुचिगोमयंसुमरिचं
 तोयंफलंचाश्नुतेमूलंनक्तमुपोषणंचविधिवत्कृत्वैकभक्तंतथा ॥ क्षीरंवाप्यशनंघृताक्तमितिचप्रोक्ताःक्रमेणासुनाकृत्वावासरसप्तमींदिनकृतःप्राप्नात्यभीष्टफलं
 ॥ ९० ॥ अर्काग्रंग्रामात्पूर्वोत्तरदिग्गतार्कविटपस्यशाखाग्रस्थितंविशिष्टंसूक्ष्मपत्रद्वयंसतोयंदन्तैरुपृष्टंपातव्यं ॥ शुचिगोमयंभूमावपतितंमद्याङ्गुष्ठाभ्यांपलमा
 त्रंदन्तैरुपृष्टंसतोयंपातव्यम् ॥ सुमरिचमन्नमपुरातनंस्थूलमवशुष्कमेकंदन्तैरुपृष्टंसतोयंपातव्यम् ॥ तोयंब्रह्मपित्रडुलीमूलप्रसरंपातव्यम् ॥ फलंखजू
 रनारिकेलानामन्यतमंदंतैरुपृष्टंपातव्यं ॥ घृताक्तमितिचाहारंमयूरडिभपरिमाणं ॥ घृतमपितत्परिमाणम् ॥ ९१ ॥ आत्मनोद्विगुणांछायांयदाकुर्वीतभा
 स्करः ॥ तदानक्तंविजानीयान्ननक्तंनिशिभोजनं ॥ ९२ ॥ प्रथमंपूजयेद्देवंफलंपुष्पादिमंत्रकैः ॥ अन्नदानंततःकुर्याद्विध्युक्तपरिमाणकं ॥ ९३ ॥ ततोध्यानम् ॥
 सर्वलक्षणसंपूर्णंसर्वाभरणभूषितं ॥ द्विभुजंरक्तवर्णचरक्तपंकजधृत्करं ॥ ९४ ॥ तेजोविंबवहुजलमध्यस्थंसपरिच्छदं ॥ पद्मासनगतंदेवंरक्तगंधानुलेपनं ॥
 ॥ ९५ ॥ आदित्यंचितयेद्देवंपूजाकालेविशेषतः ॥ अथमंत्रश्चायं ॥ भास्करायविद्महेसहस्ररश्मयेधामहितन्नःसूर्यःप्रचोदयात् ॥ ९६ ॥ जप्येषपरःप्रोक्तः
 सप्तम्यांविजयावहः ॥ करवीरैःकरंजैश्चरक्तकुंकुमसन्निभैः ॥ ९७ ॥ पश्चाच्चपारणाकार्यातथाष्टम्यांविशेषतः ॥ अष्टम्यामेवकर्तव्यंनवम्यांनैवपारणं ॥ ९८ ॥

व्रतेफलंनचाप्रोतिनवम्यांपारणेकृते॥पारणंत्वपराह्नेतुकटुतिक्ताम्लवर्जितं ॥ ९९॥ तंडुलंशोधयेद्यत्नाचृणवीजादिकंत्यजेत् ॥ मुद्गमाषतिलादीनिघृतंचप
 रिवर्जयेत् ॥ १०० ॥ ब्राह्मणान्भोजयेद्भक्त्याशक्तःक्षीरादिहव्यकैः ॥ यथाशक्त्यन्नपानैश्चव्यंजनैश्चनिरामिषैः ॥ १ ॥ विप्रायदक्षिणांदद्याद्विभज्यचानुरू
 पतः ॥ इमामनंतफलदायःकुर्यात्सप्तमीनरः ॥ २ ॥ सर्वपापप्रशमनीधनपुत्रविवर्धनीम् ॥ मासिमासिद्विजश्रेष्ठव्रतंकृत्वार्कतुष्टये ॥ ३ ॥ यःकु
 र्यात्पारणंभक्त्यासूर्यलोकंसगच्छति ॥ कल्पकोटिवसेत्स्वर्गेततोयातिपरांगति ॥ ४ ॥ इदमेवंपरंगुह्यंभाषितंशंभुनापुरा ॥ श्रवणात्सततंतस्यव्रतस्य
 परिपालनात्॥श्रावयेद्वापिलोकस्यफलंतुल्यंप्रकीर्तितं॥१०५॥ इति श्रीपाद्मपुराणेप्रथमेसृष्टिखंडेअर्काङ्गसप्तमीव्रतंनामसप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥
 वैशंपायनउवाच ॥ भगवंस्त्वत्प्रसादाच्चश्रुतंमेपावनंव्रतं॥अपरंश्रोतुमिच्छामिब्रध्नस्यचप्रियंचयत्॥१॥व्यासउवाच॥कैलासशिखरेरम्येसुखासीनंमहेश्वरं ॥
 प्रणम्यशिरसाभूमौस्कंदोवचनमब्रवीत् ॥ २ ॥ अर्काङ्गाख्यविधिस्त्वत्तोमयैवंविस्तराच्छ्रुतः ॥ वारादेर्यत्फलंनाथश्रोतुमिच्छामितत्त्वतः ॥ ३ ॥ ईश्वरउ
 वाच ॥ रक्तपुष्पैरवेवारित्वर्घ्यंदद्याद्ब्रतीनरः ॥ नक्ताहारंहविष्यान्नंकृत्वास्वर्गान्नहीयते ॥ ४ ॥ सप्तम्याश्चसदाचारंसर्वमेवार्कवासरे ॥ कुर्वतःप्रीतिमाप्रोतिसगणः
 परमेश्वरः ॥ ५ ॥ शूरस्यसदृशंयातितितिथिवारस्यपालनात् ॥ एकेनगाणपत्यस्ययावत्सूरोनभस्तले ॥ ६ ॥ सर्वकामप्रदंपुण्यमैश्वर्यरोग
 नाशनम् ॥ स्वर्गदंमोक्षदंपुण्यंरवेवारिव्रतंहितम् ॥ ७ ॥ रविवारेणसंक्रांत्यासप्तम्यातद्दिनेशिवे ॥ व्रतपूजादिकंचाप्यंसर्वंचाक्षयतांव्रजेत् ॥ ८ ॥ आदित्य
 वासरेशुभ्रेग्रहाधिपप्रपूजनम् ॥ प्राणादहतवक्त्रेणनिःसार्यमंडलेन्यसेत् ॥ ९ ॥ द्विभुजंरक्तपद्मस्थंसुगलंरक्तवाससं ॥ सर्वरक्ताभरणंध्यात्वाहस्ताभ्यां
 पुष्पंविधृतसंग्रायैशान्यांक्षिपेत् ॥ १० ॥ आदित्यायविद्महेभास्करायधीमहि ॥ तन्नोभानुःप्रचोदयात् ॥ ११ ॥ ततोगुरूपदिष्टेनविधिनाचविलेपनम् ॥
 विलेपनांतिसङ्घ्रपंधूपांतैचप्रदीपकम्॥१२॥प्रदीपांतैचनैवेद्यंततोवारिनिवेदयेत् ॥ ततोजप्यंस्तुतिमुद्रांनमस्कारंतुकारयेत्॥१३॥अंजलिःप्रथमामुद्राद्विती
 याधेनुकास्मृता ॥ एवंयःपूजयेदर्करविसायुज्यमाव्रजेत् ॥ १४ ॥ ममब्रह्मवधंचोरंकपालंकरलग्नकम् ॥ रवेस्तस्यप्रसादात्तुमुक्तंवाराणसीतटे॥१५॥ रवेःपर
 तरंदैवंत्रैलोक्येतुनविद्यते ॥ यस्यप्रसादतोघोरांन्मुक्तोहंगुरुकिल्बिषात् ॥१६॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ श्रुत्वात्वत्तो गिरंनाथविस्मयोमेऽभवत्प्रभो ॥ त्वद
 न्योस्तिनकोदेवःकथं ब्रह्मवधंत्वयि ॥ १७ ॥ त्वंचज्ञानीश्वरोयोगीलोकैर्भोक्ताऽक्षरोव्ययः ॥ देवानांगुरुरेकस्त्वंव्याप्तरूपीमहेश्वरः ॥ १८ ॥ सर्वज्ञोवरदोनि
 त्यंसर्वेषांप्राणिनांप्रभुः ॥ दुष्कृतंतेकुतोनाथतथाक्रोधोविशेषतः ॥ १९ ॥ ॥ शिवउवाच ॥ ॥ लोकानांचहितार्थायपृथग्भूतायुगेयुगे ॥ सर्वकुर्मोवयं
 पुत्रब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ २० ॥ नास्माकंबंधमोक्षौचनाकार्यकार्यमेववा ॥ तथालोकस्यरक्षार्थंचरामोविधिपूर्वकम् ॥ २१ ॥ सर्वंचपरमंचैवसर्वविघ्नविना
 शनम् ॥ सर्वरोगप्रशमनंसर्वार्थप्रतिसाधकम् ॥ २२ ॥ एकोसौबहुधाभूत्वाकालभेदादनिंदितः ॥ मासेमासेतुतपतिएकोद्वादशतांव्रजेत् ॥ २३ ॥ मित्रो

मार्गशिरेमासिपौषेविष्णुःसनातनः ॥ वरुणोमाघमासेतुसूर्योवैफाल्गुनेतथा ॥ २४ ॥ चैत्रेमासितपेद्मानुर्वैशाखेतापनःस्मृतः ॥ ज्येष्ठमासेतपेदिन्द्र
आषाढेतपतेरविः ॥ २५ ॥ गभस्तिःश्रावणेमासियमोभाद्रपदेतथा ॥ हिरण्यरेताश्वयुजिकार्तिकेतुदिवाकरः ॥ २६ ॥ इत्येतेद्वादशादित्यामासिमासि
प्रकीर्तिताः ॥ उरुरूपामहातेजायुगांतानलवर्चसः ॥ २७ ॥ यइदंपठतेनित्यंतस्यपापंनविद्यते ॥ नरोगोनचदारिद्र्यंनावमानोभवेत्कचित् ॥ २८ ॥
अक्षयंलभतेस्वर्गसुखंराज्यंयशःक्रमात् ॥ महामंत्रप्रवक्ष्यामिसर्वप्रीतिकरंपरम् ॥ २९ ॥ ॐ नमःसहस्रबाहवेआदित्यायनमोनमः ॥ नमस्तेपद्महस्ता
यवरुणायनमोनमः ॥ ३० ॥ नमस्तिमिरनाशायश्रीसूर्यायनमोनमः ॥ नमःसहस्रजिह्वायभानवेचनमोनमः ॥ ३१ ॥ त्वंचब्रह्मात्वंचविष्णुरुद्रस्त्वंचनमो
नमः ॥ त्वमग्निःसर्वभूतेषुवायुस्त्वंचनमोनमः ॥ ३२ ॥ सर्वगःसर्वभूतेषुनहि किंचित्त्वयाविना ॥ चराचरेजगत्सस्मिन्सर्वदेहेव्यवस्थितः ॥ ३३ ॥
इतिजत्वालभेत्कामंस्वर्गभोग्यादिकंक्रमात् ॥ आदित्योभास्करःसूर्योअर्कोभानुर्दिवाकरः ॥ ३४ ॥ सुवर्णरेतामित्रश्चपूषात्वष्टाचतेदश ॥ स्वयंभूस्ति
मिराशश्चद्वादशःपरिकीर्तितः ॥ ३५ ॥ नामान्येतानिसूर्यस्यशुचिर्यस्तुपठेन्नरः ॥ सर्वपापाच्चरोगाच्चमुक्तोयातिपरांगतिम् ॥ ३६ ॥ पुनरन्यत्प्रवक्ष्यामि
भास्करस्यमहात्मनः ॥ रक्ताख्यायेरक्तनिभास्सिद्धारुणविग्रहाः ॥ ३७ ॥ यानिनामानिमुख्यानि तच्छृणुष्वषडानन ॥ तपनस्तापनश्चैवकर्त्ताहर्त्ताग्रहे
श्वरः ॥ ३८ ॥ लोकसाक्षीत्रिलोकेषुव्योमाधिपोदिवाकरः ॥ अग्निगर्भोमहाविप्रःस्वर्गःसप्ताश्ववाहनः ॥ ३९ ॥ पद्महस्तस्तमोभेदीऋग्वेदोयजुस्सामगः ॥
कालप्रियंपुंडरीकंमूलस्थानंचभावितम् ॥ ४० ॥ यःस्मरेच्चसदाभक्त्यातस्यरोगभयंकुतः ॥ शृणुकार्तिकयत्नेनसर्वपापहरंशुभम् ॥ ४१ ॥ नसंदेहोम
नाकार्यआदित्यस्यमहामते ॥ ॐ इंद्रायनमः ॥ ॐ विष्णवेनमः ॥ ४२ ॥ एषजप्यश्चहोमश्चसंध्योपासनमेवच ॥ सर्वशांतिकरश्चैवसर्वविघ्नविनाशनः ॥ ४३ ॥
नाशयेत्सर्वरोगांश्चलूताविस्फोटकादिकान् ॥ कामलादिकरोगांश्चयेरोगाश्चैवदारुणाः ॥ ४४ ॥ एकाहिकंत्र्यहिकंचज्वरंचातुर्थिकंतथा ॥ कुष्ठरोगक्षयरोगं
कुक्षिरोगंज्वरंतथा ॥ ४५ ॥ अश्मरीमूत्रकृच्छ्रांश्चनानारोगामयांस्तथा ॥ येवातप्रभवारोगायेरोगागर्भसंभवाः ॥ ४६ ॥ मर्दयन्तोमहारोगामर्दितावेदना
त्मकाः ॥ विलयंयांतितेसर्वआदित्योच्चारणेनतु ॥ ४७ ॥ रक्षमांदेवदेवेशग्रहरोगभयेषुच ॥ प्रशमंयांतितेसर्वकीर्तितेतुदिवाकरे ॥ ४८ ॥ मूलमंत्रप्रव
क्ष्यामिसर्वकामार्थसाधकम् ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदंनित्यंभास्करस्यमहात्मनः ॥ ४९ ॥ मंत्रश्चायं ॥ ॐ ह्रां ह्रीं सः सूर्यायनमः ॥ अनेनमंत्रेणसदासर्वसि
द्धिर्भवेद्भुवं ॥ ५० ॥ व्याधयोवैनबाधंतेनचानिष्टंभयंभवेत् ॥ सूर्यावर्तोदकंयस्तुगृहीत्वातुक्रमेणतु ॥ ५१ ॥ तस्यप्राशनमात्रेणनरोरोगात्प्रमुच्यते ॥
नदातव्यंनख्यातव्यंजप्तव्यंचप्रयत्नतः ॥ ५२ ॥ अभक्तेष्वनपत्येषुपाषण्डलैकिकेषुच ॥ कटुतैलसमायुक्तंनस्येपानेचदापयेत् ॥ ५३ ॥ सूर्यावर्तजलंपुत्रसर्वरोगे
गाद्रिसुच्यते ॥ मूलमंत्रस्तुजप्तव्यः संध्यायांहोमकर्मसु ॥ ५४ ॥ जप्यमानेतुनश्यंतिरोगाःक्रूरग्रहास्तथा ॥ किमन्यैर्बहुभिःशास्त्रैर्मंत्रैर्बाहुविस्तरैः

॥ ५५ ॥ सर्वशांतिरियं वत्ससर्वार्थप्रतिसाधिका ॥ नास्तिकायनदातव्या देवब्राह्मणनिंदके ॥ ५६ ॥ गुरुभक्तायदातव्यानान्येभ्योपिकदाचन ॥
 प्रातरुत्थाय यो नित्यं कीर्तयिष्यति मानवः ॥ ५७ ॥ गोघ्नः कृतघ्नकश्चैव मुच्यते सर्वपातकैः ॥ शरीरारोग्यकृच्चैव धनवृद्धियशस्करः ॥ ५८ ॥ जायते नात्र
 संदेहो यस्य तुष्ट्ये हि वाकरः ॥ एककालं द्विकालं वा त्रिकालं नित्यमेव च ॥ ५९ ॥ यः पठेद्भविष्यान्निधेसोऽभीष्टं फलमाप्नुयात् ॥ पुत्रार्थीलभते
 पुत्रं कन्यार्थे कन्यकां लभेत् ॥ ६० ॥ विद्यार्थीलभते विद्यां धनार्थीलभते धनं ॥ शृणुयात्संयुतो भक्त्या शुद्धाचारसमन्वितः ॥ ६१ ॥ सर्वपापविनि
 मुक्तस्सूर्यलोकं व्रजत्यपि ॥ भास्करस्य व्रते यच्च व्रताचारमखेषु च ॥ ६२ ॥ पुण्यस्थानेषु तीर्थेषु पठेत्कोटिगुणं भवेत् ॥ ग्रहेभोज्येषु पूजायां ब्रह्मभोज्ये
 द्विजाग्रतः ॥ ६३ ॥ यद्दं पठते विप्रस्तस्यानंतफलं भवेत् ॥ तपस्विनां च विप्राणां देवानां मग्रतः सुधीः ॥ ६४ ॥ यः पठेत्पाठयेद्वापि सुरलोके महीयते ॥ ६५ ॥ इति
 श्रीपाद्मपुराणे प्रथमे सृष्टिखंडे सूर्यशांतिर्नामाष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ व्यास उवाच ॥ मध्यदेशे स्वराट्सम्राट् भद्रेश्वर इति श्रुतः ॥ तपोभिर्बहुभिः पूतो व्रतैर्ना
 नाविधैरपि ॥ १ ॥ देवांस्तु पूजयेन्नित्यं सुभावेन सदा खलु ॥ तस्य सव्येऽभवत्कुष्ठं करे श्वेतमजायत ॥ २ ॥ ततो भिषक् प्रयोगाच्च लक्षणं दृश्यते पुरा ॥ आहूय
 द्विजमुख्यांश्च मंत्रिणः सोमवीर्यवान् ॥ ३ ॥ राजोवाच ॥ किल्विषं मे करे विप्रादुःसहं लोकगर्हितं ॥ तस्मात्पुण्यं महाक्षेत्रं यत्र त्यक्ष्यामि भविग्रहं ॥ ४ ॥ अज्ञा
 पयत धर्मज्ञाः परलोकहिताय वै ॥ वंशहीनस्य मे वीराः प्रेत्यामुत्र हितं च यत् ॥ ५ ॥ तद्ब्रूत सुप्रसन्नाम उद्दिष्टं यत्करोम्यहं ॥ द्विजाञ्जुः ॥ परित्यक्ते त्वय्याराधे
 धर्मशीलेन धर्मिता ॥ ६ ॥ नष्टं जगदिदं राजंस्तस्मान्नो वक्तुमर्हसि ॥ अयमस्य प्रतीकारो ह्यस्माभिरवगम्यते ॥ ७ ॥ सूरमंत्रैर्महादेवं यत्नादाराधय प्रभो ॥ राजो
 वाच ॥ केनोपायेन विप्रेन्द्रास्तोषयिष्यामि भास्करं ॥ ८ ॥ अमेध्ये नाथ कुष्टेन लोकानां गर्हितेन च ॥ अदृश्यः सर्वभूतानां गर्हितोऽस्मि द्विजातयः ॥ ९ ॥
 किं करिष्यामि राज्यं च किं स्यादाराधनेन तु ॥ द्विजाञ्जुः ॥ अत्र स्थित्वा स्वराज्ये तु स मुपास्य विरोचनं ॥ १० ॥ प्रमुच्य किल्विषाद्धोरात्स्वर्गमोक्षं च लप्स्य
 से ॥ एतच्छ्रुत्वा तुराजेंद्रः प्रणिपत्य द्विजोत्तमान् ॥ ११ ॥ आकर्षीत्तस्य सूर्यस्य परमाराधनं च यत् ॥ नित्यपूजां तथा मंत्रैरुपहारैर्विलेपनैः ॥ १२ ॥ फलैर्ना
 नाविधैर्यैरक्षतातपतंडुलैः ॥ जपापुष्पार्कपणैश्च करवारिकरंजकैः ॥ १३ ॥ रक्तकुंकुमसिन्दूरैस्तथा वासंतिकादिभिः ॥ सुगंधकदलीपत्रैस्तत्फलैः सुमनोहरैः ॥ १४ ॥
 अर्घ्यमौदुंबरे कृत्वा सदा सूर्याय पार्थिवः ॥ आदित्यसंमुखो दत्ते स दामं त्रिपुरोहितैः ॥ १५ ॥ महिषीभिस्तथा चार्वाभोगिनीभिः समंततः ॥ सर्वैरंतःपुरस्थैश्च सपत्नीकै
 श्चरक्षिभिः ॥ १६ ॥ चेष्टवर्गैस्तथान्यैश्च दीयते यो दिने दिने ॥ अर्कशांतिभिरत्युग्रैः स्तोत्रमंत्रादिभिः परैः ॥ १७ ॥ मूलमंत्रान्यमंत्रैश्च यजंति स्म दिवाकरं ॥ तथार्काग्न
 तंचान्यत्कृतं तैः सुसमाहितैः ॥ १८ ॥ क्रमात्समांसमासाद्य रोगस्यांतं गतो नृपः ॥ बाधिते चामये घोरे सराजानि खिलजगत् ॥ १९ ॥ नियम्य कारयामास
 कल्ये च याजनव्रतम् ॥ एवमेव जपापुष्पं सुगंधकदलीफलम् ॥ २० ॥ बाणैर्जायाभिरालभ्य मर्कपर्णान्यपुष्पकं ॥ एवमेव महापुण्यं कृत्वा सर्वजनप्रियं ॥ २१ ॥

हविष्यान्नो निराहारो जनो यजति भास्करम् ॥ एवमेव त्रिभिर्गैरर्चितस्तैर्विभाकरः ॥ २२ ॥ संतुष्टो भूपमागम्य कृपया चाब्रवीद्वचः ॥ वरं वरय चाभीष्टं य
स्ते मनसि वर्तते ॥ २३ ॥ सर्वेषां वोहितार्थाय सानुगः पुरवासिनाम् ॥ राजो वाच ॥ यदीच्छसि वरं दातुं सर्वलोचनमतिप्रियम् ॥ २४ ॥ सर्वेषां नः परं स्वर्गं त्व
त्सकाशे भवत्विति ॥ सूर्य उवाच ॥ अमात्यास्ते द्विजाविप्राः सदारस्स परिच्छदाः ॥ २५ ॥ नवीनयौवनाः शुद्धायावदाभूतसंप्लवम् ॥ तिष्ठंतु मत्पुरे रम्ये
सर्वभोगैर्निरामयाः ॥ २६ ॥ सुरद्रुमैः सुसंपूर्णैः प्रासादैर्द्रुमकल्पकैः ॥ प्रमदाभिर्महाभागनृत्यगीतादिभिः परैः ॥ २७ ॥ पंचकल्पांतरे राजा मन्वा दौ त्वं भ
विष्यसि ॥ अमी ते मनुजा भूपुरस्थाश्च पुरोधसः ॥ २८ ॥ तथा जनपदस्थाश्च विद्वांसो धनिनो नराः ॥ तत्र मत्तो वरं लब्ध्वा सुखं स्वर्गं मवाप्स्यथ ॥ २९ ॥ ए
व मुक्त्वा जगच्चक्षुस्तत्रैवांतरधीयत ॥ ततो भद्रेश्वरो राजा स पुरोदिविमोदते ॥ ३० ॥ तत्र कीटादयो ये च ते पीताः ससुतादयः ॥ स्वर्गे देवद्रुमे भोग्यं कुर्वन्ति मह
दद्भुतम् ॥ ३१ ॥ एवमेव नृपा विप्रा मुनयश्शंसितव्रताः ॥ ये च क्षत्रादयो वर्णास्सूरस्वर्गययुर्द्रुतम् ॥ ३२ ॥ कैश्चिदभ्यर्थितं वित्तं पुत्रदारास्तथा परैः ॥ सु
खं स्वर्गं तथारोग्यं भास्करस्य प्रसादतः ॥ ३३ ॥ पुण्यकूटमिदं भद्रं यः पठेन्मानवः शुचिः ॥ सर्वपापक्षयस्तस्य रुद्रवत् पूजितो भुवि ॥ ३४ ॥ सर्वसाक्षी भवे
त्स्वर्गे वरदो भास्करप्रियः ॥ शृणोति संयतो मर्त्यः सो भीष्टं फलमाप्नुयात् ॥ ३५ ॥ पारगः सर्वपापानां भास्करस्यैव संसदि ॥ वावदू को भवेन्नित्यं श्रवणात् पु
ण्यवान् धनी ॥ ३६ ॥ इदं गुह्यातिगुह्यं च भास्करेण प्रचारितं ॥ इदं यमाय कथितं क्षितौ व्यासेन कीर्तितम् ॥ ३७ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणे प्रथमे सृष्टिखंडे भद्रेश्वरा
ख्यानं नामैकोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुतो ग्रहेश्वरस्यैष प्रभावस्त्वत्प्रसादतः ॥ रव्यादीनां ग्रहाणां च साधनं नो वदद्विज ॥ १ ॥
केते रव्यादयस्तेषां कथं तोषः कथं प्रियम् ॥ काले देशे तु संप्राप्ते दर्शनं तच्छिवाशिवम् ॥ २ ॥ व्यास उवाच ॥ ग्रहादयो ये लोके तु भुंजन्ति पुण्यपातकम् ॥ शि
वाशिवं च कुर्वन्ति विश्वकर्मक्षयाय वै ॥ ३ ॥ सूरः कालो तको ज्ञेयो जनेषु च ग्रहेषु च ॥ तिग्मसौम्याच्च योगात्सनिग्रहानुग्रहे प्रभुः ॥ ४ ॥ ग्रहभावाच्च तस्यैव संतो
षं निगदाम्यहम् ॥ उदुम्बरपलाशाभ्यां पल्लवाभ्यां जुहोति यः ॥ ५ ॥ आकृष्णेनेति मंत्रेण मूलकेनाथ शान्तये ॥ जुहुयादाज्ययुक्ताभ्यामभीष्टफलहे
तवे ॥ ६ ॥ शान्तये सर्वरोगाणां वधबंधविमोचने ॥ एकैकेन तु मंत्रेण होतव्यं च शतं शतम् ॥ ७ ॥ शितं च च्छागलंदद्यात्सूरायादित्यवासरे ॥ भोजये
द्ब्राह्मणान् शक्त्या हव्यकव्यैर्मनोहरैः ॥ ८ ॥ सप्तम्यां च सिते पक्षे पंचदश्यां तथैव च ॥ रोगाद्विमुच्यते रोगी न रोगात्कृच्छ्रमेप्यति ॥ ९ ॥ परमं चामरं सत्त्वमा
ब्रह्मस्तं वमात्रके ॥ ब्रह्मांडे चाणुमात्रे च सूरः संभावयिष्यते ॥ १० ॥ संहारांतं क्रमात्सर्वमुत्पत्तिस्थितिकारणात् ॥ प्राणसर्गे जनानां संपाता विश्वचरस्त
नौ ॥ ११ ॥ मृत्युकाले तनोर्मध्यात्प्राणेन सह गच्छति ॥ शीर्षान्तस्थः सदा चंद्रोद्विष्टकलयायुतः ॥ १२ ॥ अहर्निशं सुधावृष्टिं देहवर्षत्यधो मुखः ॥ जंतव
स्तेन जीवन्ति महासत्त्वानुमात्रकाः ॥ १३ ॥ उर्व्यां सस्यानि पुष्पाति तथा स्थावरजंगमान् ॥ एताभ्यां पुष्पवज्रां च धारितं जनितं जगत् ॥ १४ ॥ तयो राराधना

तपुष्टिः सदा पुण्यापराधिका ॥ साधयेत्सर्वकार्याणिसाधकः सर्वदा शुचिः ॥ १५ ॥ न पूजयति यो मोहात्सुधांशुमानवाधमः ॥ आयुस्तस्य क्षयं याति नरकं चा
 धिगच्छति ॥ १६ ॥ निष्कलंककलाधारगंगाधरशिरोमणे ॥ द्वितीयायां जगन्नाथतुभ्यं चंद्रनमोस्तुते ॥ १७ ॥ तिथिमन्यामनुप्राप्य नमस्कारं विधोरपि ॥ प्र
 करोति नरो यस्तु सोभीष्टं फलमाप्नुयात् ॥ १८ ॥ अत्रिनेत्रोद्भवश्रीमन्क्षीरोदमथनोद्भव ॥ महेशमुकटावासतुभ्यं चंद्रनमोस्तुते ॥ १९ ॥ दिव्यरूपनमस्तु
 भ्यं सुधाकरजगत्पते ॥ शुक्लपक्षे तथा कृष्णे त्रियामायां विदुर्बुधाः ॥ २० ॥ अहं ह्रीं सोमाय नमः इति जप्यमंत्रः ॥ प्रभाते जपनीयः ॥ एवं यः पूजये
 त्सोमं श्रावयेच्च शृणोति वा ॥ स पीयूषसमो लोके भवेज्जन्मनि जन्मनि ॥ २१ ॥ एवं सहस्रनाम्नायः स्तौति पूजयते भुवि ॥ सोऽक्षयं लभते स्वर्गं पुनरावृत्तिदुर्लभ
 म् ॥ २२ ॥ इति सोमपूजा ॥ पित्तलेभाजने कांस्ये दधिपूर्णे घृतो शिवे ॥ न्यूनोऽधिकस्तु विभवाच्छ्रुत्वा कर्मविमत्सरः ॥ २३ ॥ स्वर्णवाराजते वारिसौम्ये कृ
 ष्णभवे बुधम् ॥ संस्थप्य सर्वसंस्थाने दद्याद्ब्रह्मसुताय च ॥ २४ ॥ परं भवति सौभाग्यं पीयूषादधिकं भृशम् ॥ स्त्रीणां च पुरुषाणां च न दौर्भाग्यं कदाचन ॥ २५ ॥
 रूपसौभाग्यकामो हं दधिपूर्णं च भाजनम् ॥ ददामि कांस्यपात्रस्थं देहि सौभाग्यरूपकम् ॥ २६ ॥ द्विजाय वाक्यपूर्वेण दद्याद्दिमत्सरो नरः ॥ शक्तितो दक्षिणादे
 या तथा वस्त्रादिकं नवम् ॥ २७ ॥ भोज्यान्नं सर्वसंपूर्णं तांबूलं सुमनोहरम् ॥ पुष्पमालादिकं दद्याद्द्रुपसौभाग्यहेतवे ॥ २८ ॥ एवं यः कुरुते दानं सोमो
 हिष्टं द्विजातये ॥ स्वर्लोके नरलोके वा रूपसौभाग्यभुग्मवेत् ॥ २९ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणे प्रथमे सृष्टिखंडे सोमार्चनं नामाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥
 वैशंपायन उवाच ॥ उद्भवं लोहितांगस्य संतोषं तु जनेषु च ॥ प्रभावं वै भवं तेजः श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ १ ॥ व्यास उवाच ॥ हरांशसंभवो देवः
 कुजातः पृथिवीसुतः ॥ सत्त्वस्थस्सत्त्वसंपूर्णश्शूरः शक्तिधरो भुवि ॥ २ ॥ तीक्ष्णः क्रूरग्रहो देवो लोहितांगः प्रतापवान् ॥ कुमारो रूपसंपन्नो विद्युत्पातमयः
 प्रभुः ॥ ३ ॥ अनेन भर्जिता दैत्याः क्रव्यादाय सुरद्विषः ॥ दशायोगाच्च मनुजा उद्भिज्जाः पशुपक्षिणः ॥ ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शंभोरेष कथं जातः कथं
 जातो महीसुतः ॥ ग्रहो देवः कथं क्रूर एतदिच्छामि वेदितुम् ॥ ५ ॥ कथमस्य भवेत्तुष्टिः सर्वलोकेषु सर्वदा ॥ गुरोमय्याप्तभावे तु वदनिस्संशयं मुखात् ॥ ६ ॥
 ॥ व्यास उवाच ॥ हिरण्याक्षकुले धीमानसुराणां च पार्थिवः ॥ अंधकेति समाख्यातो दैत्यः सर्वसुरांतकृत् ॥ ७ ॥ जातो विष्णुवरादेव जातो विष्णुपराक्रमः ॥
 तेनैव निर्जिता देवास्सेन्द्राः क्रतुभुजः क्रमात् ॥ ८ ॥ ततो देवा विधिं गत्वा वचनं चेदमब्रुवन् ॥ अन्धकेनैव चास्माकं हतं राज्यं सुखं मखः ॥ ९ ॥ तस्मा
 त्तस्य वधोपाय उच्यतां तद्विधीयताम् ॥ अथ धाता ब्रवीद्वाक्यं देवानस्य च नैधनम् ॥ १० ॥ नास्ति विष्णुवरादेव पीयूषस्य च भक्षणात् ॥ किंतु तस्या
 सुरत्वस्य यथापरिभवो भ्रुवम् ॥ ११ ॥ कुर्वे लोकहितार्थाय श्रद्धां कामसमन्विताम् ॥ विचिकित्सा तु तत्रैव सर्वास्त्रीरतिगच्छति ॥ १२ ॥ त्यक्त्वैकां पा
 र्वतीं दुर्गानतस्त्यमानसं स्थिरम् ॥ ततः क्रुद्धो जगत्स्वामिं तं च वै रूप्यतां नयेत् ॥ १३ ॥ ततोऽसुरत्वं संत्यज्य गणस्तस्य भविष्यति ॥ एवमुक्त्वा प्रजापत्यः श्र

द्वां कामसमन्विताम् ॥ १४ ॥ विचिकित्सां स्वमायां च प्रेषयामास तं प्रति ॥ ततो विचेष्टितः कामाहोषान्वेषणतत्परः ॥ १५ ॥ स्वदारान्परयोषां च नाप-
 श्यद्विचिकित्सया ॥ ततो मायाप्रयुक्तो सौत्रैलोक्यं विचचार ह ॥ १६ ॥ दृष्टं च हिमवत्पृष्ठे स्त्रीरत्नं चातिशोभनं ॥ दृष्ट्वा च पार्वतीं दैत्यः कामस्य वशगोभ-
 वत् ॥ १७ ॥ ज्ञानलोपात्ततो दुर्गाग्रहीतुं तां स चेच्छति ॥ उमा च कोटवीरूपं कृत्वा देहस्य चात्मनः ॥ १८ ॥ ईश्वरस्यांतिकस्था च ग्रहीतुं तां सारसः ॥ ततः
 कामविचेताश्च उन्मत्तीकृतचेतनः ॥ १९ ॥ नजहाति शिवां धात्रीं पार्वतीं दैत्यपुंगवः ॥ ततो ध्यानात्समागम्य मिलितः पार्वतीं धवः ॥ २० ॥ दृष्ट्वा तं च स दै-
 त्येन्द्रः प्रगतस्तु स्वमालयम् ॥ सजीकृत्य स्वयोधांश्च शंभुं जेतुं समुत्सुकः ॥ २१ ॥ गौरीमेव समानेतुं काममोहादचेतनः ॥ एतच्छ्रुत्वा तु त्रिदशा गत्वा तं नंदि-
 नेरिताः ॥ २२ ॥ अकुर्वन्महद्युद्धं घोरं लोकभयंकरम् ॥ दैत्यात्रणे मृतांस्तत्र दैत्याचार्यो ह्यजीवयत् ॥ २३ ॥ एतद्वृत्तं तु कैलासे सर्वे चैवन्यवेदयन् ॥ क्रोधा-
 च्छंभुस्तदा वाक्यं नंदिनं निजगाद ह ॥ २४ ॥ गच्छ दैत्यालयं वीरदुतमेव ममाज्ञया ॥ पश्य तां सर्वदैत्यानां दैत्येन्द्रस्य च संसदि ॥ २५ ॥ गृहीत्वा चिकुरेऽत्य-
 र्थभार्गवं तं दुरात्मकम् ॥ लब्ध्वा चास्मत्सकाशं वै विह्वलं चानय क्षणात् ॥ २६ ॥ ततो नंदीश्वरः श्रीमान् पार्वतीपतिनेरितः ॥ काव्यं तं कुंतले धृत्वा दैत्यानां पु-
 रतो बलात् ॥ २७ ॥ आनयं तं च तं दैत्याजघ्नुः प्रहरणैः शरैः ॥ न शेकुस्ते रुजां कर्तुं नंदिनो बलशालिनः ॥ २८ ॥ देवानामग्रतो नंदी गृहीत्वा तं च कुंतले ॥ हरस्य
 पुरतो दृष्टः सह तेन समाययौ ॥ २९ ॥ गृहीत्वा भार्गवं शंभुरसुराणां गुरुं रुषा ॥ अगिलद्रौद्रमूर्तो सौ कालांतकसमः प्रभुः ॥ ३० ॥ ततो दैत्यपतिः क्रुद्धः सर्वसैन्यवृ-
 तो बली ॥ दुद्रावशं करंतत्र घोरैः प्रहरणादिभिः ॥ ३१ ॥ त्रिदशाश्च तथा क्रुद्धास्ततो विद्याधरादयः ॥ प्रययुः समरं तत्र दैत्यानां च भृशं रुषा ॥ ३२ ॥ एतस्मिन्नंतरे चो-
 रं युद्धं भीष्मं समुत्थितम् ॥ देवदानवयोरेवं सर्वलोकभयंकरम् ॥ ३३ ॥ ततः प्रत्ययितास्त्रैश्च देवानि घ्नंति दानवान् ॥ दनुजानि जरांस्तत्र विनिघ्नंति महाहवे ॥ ३४ ॥
 शातकुंभमया द्वाँस्ते शरैर्वज्रसमानकैः ॥ विभिदूरत्नपुखैश्च परस्परजयैषिणः ॥ ३५ ॥ दीपयंति भृशं कांतैस्तद्वात्राणि न भांसि च ॥ वीर्यवंतो महादैत्या न मोघैर-
 स्त्रसंचयैः ॥ ३६ ॥ हत्वा च पातयामासुः काश्यपाः सुरसत्तमाः ॥ जगद्रचात्सं महासैन्यं बलायुधसुसंवृतम् ॥ ३७ ॥ नीतं क्षयं सुरैः सर्वैः शस्त्रैः प्रत्ययितैः
 क्षणात् ॥ स्वयंच युध्यमानेन महादेवेन यत्नतः ॥ ३८ ॥ शूलोद्धृतोऽपि सुचिरमविनष्टोऽथ न म्रधीः ॥ अन्धको गणतां नीत्वा कृतो भृंगीरिदिर्द्विज ॥ ३९ ॥
 ततो देवान् समाभाष्य शुक्रमुद्गीर्णवान् शिवः ॥ भूमौ निपतितो गर्भस्ततो भौम इति स्मृतः ॥ ४० ॥ शुक्रश्च शिवं समाभाष्य गतो दैत्यान्मुदान्वितः ॥ एवं भौमस्समु-
 त्पन्नो हरां शोभू स मुद्रवः ॥ ४१ ॥ तस्य पूजाचतुर्थ्यां तु भौमवारे च सुव्रतैः ॥ दशाद्यरिष्टे च तथा गोचरे निष्ठराशिगे ॥ ४२ ॥ त्रिकोणे मंडले चैव रक्त-
 पुष्पानुलेपनैः ॥ एवं वै पूजितो भौमः प्रयच्छति मतिं धनम् ॥ ४३ ॥ पुत्रान् सुखं यश्चैव किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ एतद्भद्रः कथितं शि-
 ष्याधर्माख्यानं शुभावहम् ॥ ४४ ॥ यच्छ्रुत्वा न पुनर्भूयो जायते प्रियतेपि वा ॥ द्विजातीनां पुण्यदं च संसेव्यं च शुभेप्सुभिः ॥ ४५ ॥ यथा सुखं च गच्छस्व कृतकृत्या

ममाज्ञया ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवंविश्राव्यभगवान्व्यासःसत्यवतीसुतः ॥ ४६ ॥ निर्णयिधर्मविविधंशम्याप्राप्तमगात्सुत ॥ त्वमपिश्रद्धयावत्सज्ञात्वातत्त्वं
यथासुखम् ॥ ४७ ॥ विहरस्वयथाकालंगायमानोहरिमुदा ॥ लोकान्धर्मचोपदिशन्प्राणयन्जगतांगुरुम् ॥ ४८ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ इत्युक्तःप्रययौ
भूपनारदोगंधमादनम् ॥ नारायणमुनिवरंद्रष्टुंबदरिकाश्रमे ॥ ४९ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणेप्रथमेसृष्टिखंडेभौमोत्पत्तिपूजनंनमैकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥
भीष्मउवाच ॥ श्रुतंसूर्यस्यचंद्रस्यभौमस्यापिप्रपूजनं ॥ बुधस्यसोमसूनोश्चपूजनंकथयाधुनो ॥ १ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ तारागर्भसमुद्भूतोबुधश्चंद्रकुमार
कः ॥ सौम्यःक्रूरोग्रहोज्ञेयःशुभाशुभप्रदोनृणां ॥ २ ॥ शराकारंमंडलंतुबुधस्यपरिकीर्तितं ॥ हरिन्मणिसमैर्वर्णैश्चूर्णैःकुर्यात्तुमंडलं ॥ ३ ॥ पूजयेत्तत्रगंधा
द्यैःपुष्पैर्धूपैस्सुशोभनैः ॥ दानंचविधिवत्कुर्यादशारिष्टेचगोचरे ॥ ४ ॥ कर्पूराश्चैवमुद्राश्चहरिद्वह्रंहरिन्मणिः ॥ सुवर्णचयथाशक्तिदद्याद्बोधनतुष्टये ॥ ५ ॥
सोमपुत्रमहाप्राज्ञवेदवेदांगपारग ॥ नमस्तेग्रहमध्यस्थप्रसन्नोभवमेसदा ॥ ६ ॥ इतिस्तुत्वामहाराजबुधभक्त्यासमाहितः ॥ प्राप्नुयान्नि
खिलान्कामान्सोमसूनुप्रसादतः ॥ ७ ॥ गुरोश्चपूजनंप्रोक्तंपट्टसाकारमंडले ॥ पीतवर्णैःसुनिष्पन्नैश्चूर्णैराजन्सुशोभनैः ॥ ८ ॥ पीतैर्गंधयुतैः
पुष्पैर्वस्त्रैर्हैमाचपूजयेत् ॥ दशागोचरयोदौष्ट्येदानंदद्याच्चशक्तिः ॥ ९ ॥ चणकद्विदलंचैवपीतवस्त्रसुवर्णकं ॥ पुष्करांगंतुविप्रायदद्याच्चा
रिष्टज्ञांतये ॥ १० ॥ बृहस्पतेसुराचार्यसर्वशास्त्रविशारद ॥ दानेनानेनसंतुष्टोभवसौम्योममाधुना ॥ ११ ॥ एवंकृतेतुराजेंद्रस्वानु
कूलोभवेद्गुरुः ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिनरोगुरुसमर्चनात् ॥ १२ ॥ भार्गवस्यापिवक्ष्यामिपूजनंनृपतेधुना ॥ यत्कृत्वासर्वकामाप्तिःसम्य
क्पुंसांप्रजायते ॥ १३ ॥ पंचकोणंसमुद्दिष्टमंडलंभार्गवस्यतु ॥ चूर्णकैःश्वेतवर्णैश्चविधिनासुधियाकृतं ॥ १४ ॥ श्वेतगंधैश्चपुष्पैश्चवस्त्रैश्चापिसितैस्तथा ॥
पूजयेद्भार्गवंभक्त्यानरःश्रद्धासमन्वितः ॥ १५ ॥ रौप्यंचदक्षिणादानंयथाशक्तिप्रकीर्तितं ॥ दशाद्यरिष्टेचोत्पन्नेसितमश्वंप्रदापयेत् ॥ १६ ॥ तंडुलाःश्वेतं
वस्त्रंचरौप्यंचदनमेवच ॥ कर्पूरंचसुगंधाढ्यदेयंदानंद्विजातये ॥ १७ ॥ भृगुपुत्रमहाभागदानवानांपुरोहित ॥ दानेनानेनसंतुष्टोभवसर्वासुरार्चित ॥ १८ ॥
इतिमंत्रंसमुच्चार्यदद्याद्दानंयथोदितं ॥ तस्यतुष्टोभवत्याशुभार्गवःकुरुनंदन ॥ १९ ॥ शनैश्चरस्यपूजार्थमंडलंचनराकृति ॥ कृत्वाचूर्णैःकृष्णवर्णैःपूजये
त्तत्रभक्तिः ॥ २० ॥ कृष्णैर्गन्धैश्चपुष्पैश्चवस्त्रैश्चापितथाविधैः ॥ लोहंचदक्षिणादानंपिण्याकंचतिलस्यच ॥ २१ ॥ दानंशनैश्चरारिष्टेकृष्णां
मांकृष्णवस्त्रकं ॥ सुवर्णचयथाशक्तिदद्यान्नीलमणितथा ॥ २२ ॥ सूर्यसूनोमहाभागछायापुत्रमहाबल ॥ अधोदृष्टेभवशनेप्रसन्नोऽस्मात्प्रदान
तः ॥ २३ ॥ एवंस्तुत्वाशनिंभक्त्यायश्चदद्याद्विजातये ॥ स्वानुकूलोभवेत्तस्यशनिःपापेचगोचरे ॥ २४ ॥ राहोर्वर्णादिकंसर्वशनिवन्मंडलंत
था ॥ सूर्याकारंसमुद्दिष्टंत्रपूजार्कसूनुवत् ॥ २५ ॥ गोमैदंसर्षपाश्चैवतिलामाषाश्चकृष्णकाः ॥ महिषीचतथाच्छागोदानंराहोः प्रकीर्तितम् ॥ २६ ॥

सिंहिकासुतदैत्येन्द्राहोचंद्रार्कमर्दन ॥ भवतुष्टोमहाभागदानेनानेनसुव्रत ॥ २७ ॥ केतोर्मंडलकंकुर्याद्धजाकृतिसुशोभनम् ॥ शनिवत्सकलज्ञेयं
 पूजावर्णादिकंनृप ॥ २८ ॥ सप्तधान्यंसमुद्दिष्टंस्वर्णकेतुदानकम् ॥ एवंकृतेस्वानुकूलोभवेतांचनृणांनृप ॥ २९ ॥ प्रदद्यातांधनंपुत्रानसुखंसौभा
 ग्यमेवच ॥ आकृष्णेतिरवेर्मंत्रइमंदेवास्तथाविधोः ॥ ३० ॥ अग्निर्मूर्धैतिभौमस्यमंत्रोजप्येहणेतथा ॥ उद्बुध्यस्वेतींदुसूनोर्वृहस्पतेगुरोस्तथा ॥ ३१ ॥
 अन्नात्परीतिशुक्रस्यशत्रोदेवीरयंशनेः ॥ कयानइतिराहोश्चकेतोःकेतुमितिस्मृतः ॥ ३२ ॥ एतेमंत्रास्समुद्दिष्टाग्रहणांपूजनेजपे ॥ एवंकृतेनृपश्रेष्ठानु
 कूलाअखिलाग्रहाः ॥ ३३ ॥ भवंतिपुंसांसततंत्यच्छंतिचसुसंपदः ॥ एतन्महाराजमयासमस्तंतुभ्यंसमुद्दिष्टमिहक्रमेण ॥ ३४ ॥ श्रुत्वानरःसर्वश्रुतार्थसा
 रमेतीश्वरस्यैवचसन्निधानम् ॥ इदंपवित्रंयशसोनिधानमिदंपितृणामतिवल्लभंस्यात् ॥ ३५ ॥ इदंचदेवेष्वमृतायकल्पतेपुण्यावहंपातकिनांचपुंसाम् ॥
 इतिपठतियशस्यंयःशृणोतीहभक्त्यामधुमुरनकारेर्चनंवाथपश्येत् ॥ ३६ ॥ मतिमपिचजनानांयोददार्तींद्रलोकेविधिशिवविबुधेन्द्रैःपूज्यतेकल्प
 मेकम् ॥ यइदंशृणुयान्नित्यमृषीणांचरितंशुभम् ॥ ३७ ॥ विमुक्तस्सर्वपापेभ्यःस्वर्गलोकेमहीयते ॥ तपःकृतेप्रशंसंतित्रेतायांज्ञानमेवच ॥ ३८ ॥
 द्रापरेयज्ञमित्याहुर्दानमेकंकलयुगे ॥ सर्वेषामेवदानानामिदमेवैकमुत्तमम् ॥ ३९ ॥ अभयंसर्वभूतानांनास्तिदानमतःपरम् ॥ दानंप्रधानंशूद्रस्य
 त्वित्याहभगवान्प्रभुः ॥ ४० ॥ दानेनसर्वकामाप्तिस्तस्यसंजायतेतपः ॥ पुण्यंपवित्रमायुष्यंसर्वपापविनाशनम् ॥ ४१ ॥ पुराणमेतत्कथितंतीर्थश्रा
 द्धानुवर्णनम् ॥ शृणोतियःपठेद्वापिश्रीमान्संजायतेनरः ॥ ४२ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तःसलक्ष्मीकंहरिंलभेत् ॥ इदंमहाराजअगादितुभ्यंपुण्यंमहापातक
 नाशनंच ॥ ४३ ॥ ब्रह्मार्करुद्रैश्चसुपूजितंचश्रोतव्यमेतत्प्रवदंतितज्ज्ञाः ॥ सृष्टिखंडमिदंराजन्मयातुभ्यंप्रकीर्तितम् ॥ ४४ ॥ पुराणस्यादिभूतं
 चनवधासृष्टिपौष्करम् ॥ द्विजेभ्यःश्रावयेद्विद्वान्यश्चैवशृणयात्पठेत् ॥ कल्पकोटिशतंसाग्रंब्रह्मलोकेसमोदते ॥ ४५ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणेप्रथमे
 सृष्टिखंडेपुराणावतारेग्रहार्चनवर्णनंनामद्व्यंशीतमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ सृष्टिखंडं समाप्तम् ॥ शुभंभवतु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

सृष्टिखण्ड भूमिखण्ड स्वर्गखण्ड पातालखण्डोत्तरखण्ड रूपखण्ड पञ्चकात्मके श्रीपाद्मपुराणे प्रथममष्टाविंशत्युत्तर पञ्चशत्यधिकैका दशसहस्री ११५२८ श्लोकमिदं सृष्टिखण्डं श्रीमद्वेद
 मार्गप्रतिष्ठापना चार्योभय वेदान्ताचार्य श्रीवेंकटाद्रि श्रीमदनन्त पूरुषाचार्य सिंहासनासीन श्रीरङ्गाचार्यस्वामिभिर्दाक्षिणात्यशुद्धकोशसाहाय्यकेन संशोधितं श्रीकृष्णदासात्मज
 खेमराज गुप्तेन स्वकीये " श्रीवेंकटेश्वर " मुद्रालयेमुद्रितम् ॥ ॥ विक्रम शके १९५१ संवत्सरे जयनाम्नि कार्तिक शुक्ल सप्तमी सोमवासरे समाप्तम् ॥

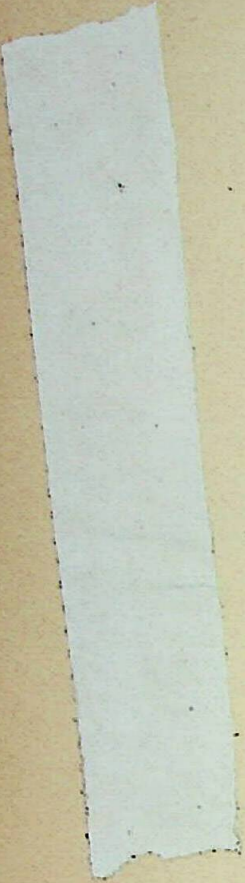
इदं उत्तरखण्डं मुम्बय्यां श्रीकृष्णदासात्मजेन खेमराजेन

स्वकीये 'श्रीवेंकटेश्वर' यन्त्रालयेऽङ्कित्वा प्रकाशितम्

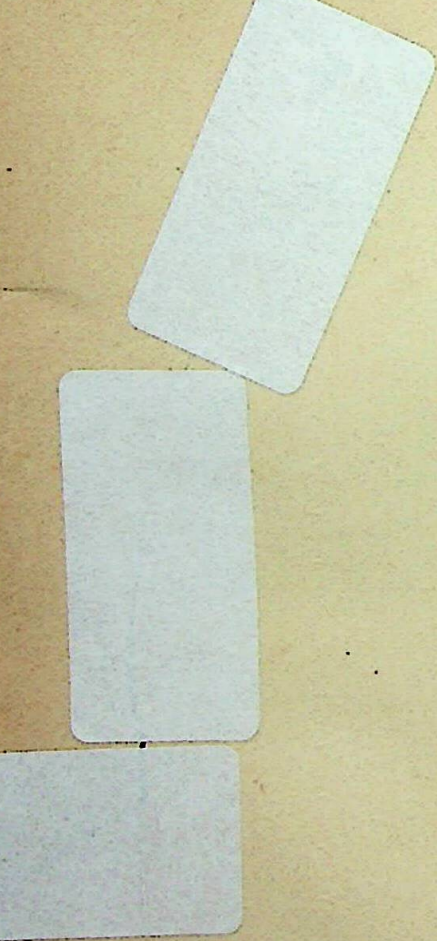
संवत् १९५१ शके १८१७ सन् १८९५.

॥ इति श्रीपाद्मे महापुराणे प्रथमं सृष्टिखण्डं समाप्तम् ॥